Liber Bibl. Acad. Giss. XV. 9 Ms. 844

uuicentatione beate marie sem
per uirginis collaudare bene
dicere et predicare. Que et unu
genitū tuū sancti spiritus ob
umbratione cōcepit et uirgi
nitatis gloria permanēte huic
mūdo lumē eternū effudit
ihesū xpm dominū nostrū.
Perquē maiestatem tuā lau
dant angeli adorant domina
tiones tremūt potestates. Celi
celorūq; uirtutes ac beata sera
phim socia exultatione conce
lebrant. Cū quibus et nostras
uoces ut admitti iubeas dep
camur supplici confessione
dicentes. Sanctus sanc

Da Byel

1

Liber Capli Ecclie S. Marci In Brugpach

robore cōsideracōnis actmeto-
ariditatē meā ad mdagandū
fontē tāte pfimditatis excita-
ui. Et q̄nuis eoꝝ quibus exponē
cōpellebar. longe me infra tū
scenderet. m iuriosū tñ ꝑē non
trediui. si flueta usibus hoīm
plubi fistula mīstraret. Vñ
mox eisdem coram positis fri
bus priora libri sub oculis di
xi. Et qa tpus paulo iacam
cius reppeti. posteiora tracta-
do dictaui. Cuq̄ michi spacia
largiora sup̄peteret. multa au-
gens pauca subtrahes. atq̄ ita
ut mīneta siit nōnulla dēligens.
ea que me loq̄nte sub oculis
excepta fuerant. per libros emē-
dando composui. q̄ et cū post
ma dictarē. quo ꝑma stilo du-
ram sollicite attendi. legi q̄
ut et ea que locutus sū studio-
sa emendacōne trāscurrēs. q̄si
ad similitudinē dictatis erige
rem. et ea que dictaueram. nō
longe a colloq̄ntis sermōe dis-
reparet. quatinꝰ dū hoc tēdit
illud attrahit. et ita modo dissi
mili. res non dissimilis forma-
retur. q̄mnis hmōi opeis ꝑtem
ut colloq̄ndo protuli. pene ita
dereliqui. quia cū me fures ad
alia ptrahūt. hāc subtiliuꝰ
emendari noluerūt. quib⁹ mi-
nimū inita rubebāt. dū paꝛe
modo per exposicōns rimus
terni. modo ꝑtemplacōnis
assensi. modo per moralis
mstrimīti uoluī. hoc opꝰ
per xxxv. uoluīa extensum
in sex codicibus explei. Vnde
et in eo sepe quasi ꝓponere
ordinē exposicōns tuemur. t
paulo diuersis stemplacōns
latitudinē. ac moralitat sīdo.

Sed tamē quisq̄s de deo loquit
curet. necesse ē. ut quicquid
audiencii mores instruit. ri-
met. Et hūc rectū loq̄ndi or-
dinem deputet. si cū oportūi
tas edificacōns exigit. ab eo
se quod loquī ceperat utiliꝰ
deriuet. Sacri em tractato
eloquii morem flumīnis debet
imitāi. Fluuius quippe dum
per alueum defluit. si valles
cauas ex latere cōtingit. in
cas protinus sui impetus air
sim deuertit. Cuq̄ illas suf
fineret repleuit. repente se
in alueū refundit. sic mīmetū
sic diuīi uerbi sē tractator deb.
ut cū de qualibet repperit. si
fortasse iuxta positam occasio
ggrue edificacōns. inuenit q̄ mām
ad vicinā vallem ingreuēdas
intorqueat. et cū subtilitate in
structōns campū insufficiet
infugeit. ad sermōis ꝓpositi al
ueum recurrat. Sciendū
vero ē. q̄ quedā historica ex
positōne trāscurrim⁹. et per
allegoriā quedam typica inue
stigacōne ꝑscrutam⁹. q̄dam
per sola allegorice moralitat
instrumēta discutim⁹. nīlla
aūt per culta simil sollicitus
exq̄rentes triplī indigamus.
Nam ꝑmū q̄dem fūdamēta
historie ponim⁹. deinde per
significacōm typicam tocē
fidei. fabricam mentis erigim⁹
ad extremū quoq̄ p moralitat
gram. quasi super ducto edifiniī
colore uestim⁹. Vel certe
quid ueritatis dicti nisi ī fidē
de mentis almēta credenda
sūt. q̄ que modis alīnātibus mi
nistrat. differedo. fercula oris
offerim⁹. ut mutati lectoris q̄si

cōmune nrī fastidiū repellamus.
qui dū sibi nīta oblata cōsideāt
quod elegancius decernit assūāt.
Aliāndo uero exponē apta ubi
hystorie neglegim⁹ ne tardius
ad obscura ueniam⁹. Aliāndo aūt
intelligi uxta hām negūt. qa
supfluens accepta nequaqm in
structcōm legentiby sed errorem
gignūt. Ecce etem dr sub q̄ cur-
uabūt qui portāt orbē. Et d'tāto
uiro quis nesciat. q nequaquam
uanas poetaū fabulas. Sequitur.
ut mūdi molem subuchi gḡā-
teo sudare suspicet: qui rursum
pressus pcussionibꝫ legit suspē
diū aīa mea. et quis rectū sapi
ens credat iurū tanti precomi-
quē undq; stat ab mtio iudice
pmia pro pacīe uirtute rape
decreuisse. inter ubera suspē dio
uitam finire. Aliāndo ecīa ne fe-
tasse intelligi nīx hām debeant
ipa se uerba littere ꝑpugnant.
Ait namq; pereat dies in q̄ natꝰ
sum. et nox in qua dictū ē. con-
ceptus est homo. Et paulo post
subiecit. Occupet eā caligo et mi-
noluat amaritudine. atq; ī eisdē
noctis maledicōne subuīgit. Sit
nox illa solitaria. qui mimirū nu-
tuitatis dies ipsō impulso tpis
uolutus stare nō poterat. quo
igit pacto huc muolui caligē
optabat? et elapsis quippe iam
non erat. et tñ si in rerū natura
subsisteret. sentire amaritudīez
nequaquā posset. Constat ergo
quod nullom de die in sensibꝰ
dr. qui sensu pcuti amaritudīs
optat. Et si ḡcepcōis nox uīcis
noctibus ſcūcta discesserat. quo
pacto hāc solitariā fieī optat:
que ut a lapsu tpis figi nō potuit.
Ita ecīa nec a reliqūs noctium

dicat p
et merite ossa
mea

q conuicta

cōiunctōne separat. qui rursus dicit. Usquequo non parces mi
nec dimittes me ut gluciam
salīuā mea. et tñ paulo supius
dixerat. que prius tangere nolui
aīa mea. nūc pre angustia cibi mei
sūt. Quis nesciat aūt saliuam
facilius posse deglutiri. qm ci
bis quis itaq; se simere cibū de
nūciat. incredibile ē ualde. q̄
ordine glutire posse saliuā ne
gat. Atq; iterū dicit. Peccauī. q̄d
facīa tibi custos hoīm. uel cur et
cōstituisti me mis pcīs adoles
cencie mee. et tñ alia ꝓpōsone
subuīgit. Neq; em reprehendit me
cor meū in oīm uita mea. quo
igit pacto a corde suo minime
omīm uita ejus reprehendit. qui pccasse
se publica uoce testat. neq; ei
simil umq̄m cōuenit culpa
operis. et irreprehensibilitas cor-
dis. sed minuū uerba littere dū
collata sibi cōuenire negūt. aliq̄
aliud in se aliquid quod grat
ostendūt. ac si q̄busda uocabus
dicat. Dū nos mā cōspicatis sup
fine destruī. hoc in nobis q̄rite
quod ordinatū sibi ḡgruens
apud nos ualeat mtis inuenī.
Aliāndo aūt qui ubi accipere
hystorie uīe ram negligit. oblatū
sibi ueritatis lumē abscondit. cuiq;
laboriose inuenire in eis aliud
mtrinsecus appetit. hoc qd
foris sine difficultate assequi
poterat amittit. Unde namq;
uir dicit. Si negauī quid uole
bāt pauperibus. et oculos uidue
expectare feci. si comedi buc
cellam meā solus. et nō comedit
pupillus ex ea. si despexi ꝑtere
ūtem. eo quod non habuīt in
dumēto. et absq; operimēto pau
perem. si nō benedixerūt me late

eius · et de uelleibus omiũ meaꝝ
calefactus ẽ ¶ que uideꝫ si ad alle
gorie sensũ uolent̃ inflectim̃g·
cuncta eius facta mĩsericordie e-
uacuam̃g · Diuĩg etenĩ sermo
sicut misteriis · prudẽtes excet·
sic pleriqꝫ supfitie simplites
resonet · habet in publico vnde
parulos nutriat · seruat in se-
creto unde mẽtes sublimium
i ãmiracõne suspendat · quasi
q̃dam q̃ppe ẽ fluuiꝰ · ut it a
diuersa plamis · altus · in quo
et agnus ambulet · et elefans
natet · vt ergo uniq̃ cuiq̃ loci
opportunitas postulet · ita se per
studiũ ordo exposicõms imu-
tat · quatinꝰ tanto uerius sẽsum
diuine locucõms inueniat · q̃nto
ut res queqꝫ exegerit ꝑ causaꝝ
species alternat · quã indeliret
exposicõm ẽcensenda · hic bñu-
dini ñ quia nelio digna debui·
sed quia te petẽte meminĩ pro·
misisse transimisi · In qua q̃cq̃d
tua scitas tepidi inculcq̃ re-
pereit · tanto michi celerrime
indulgeat · q̃nto hoc me egrũ diue
non ignorat · Nam dũ molestia
corpis atterit · afflicta mẽte ẽ
dicendi studia langwescũt · multa
quippe iam annoꝝ curricla
denoluũt · q̃ crebris uisceꝝ
doloibus crucior · Horis mom̃t
q̃ oĩbus · fixta stomachi mi-
tute lasseſco · Ientis quid sed tñ
cõtinuus febribus anhelo · Inter
q̃ hec dũ sollicitus penso quia
scriptꝝa teste · oĩs filius q̃ ad
recipit̃ flagellat̃ · quo malis
pñtibus durius deprimor · eo
de eterna tercius ꝑsumpcõne
respiro · Et fortasse hoc diuine
puidẽcie cõsiliũ fuit · vt per
cussiõ iob · ꝑ nissius exponẽm · et

p
flagellati mẽtem · melius flage
lla sentiẽ · Sed tñ recte q̃sideꝝ
tibus liquet · quia aduersitate nõ
modica laboris mei studijs · hoc
molestia corpalis obsistit · q̃ car-
nis vitijs collocacõms mĩsteriũ
exhibere nix sufficit · mens digne
non potest intimare q̃ sentit ·
quid nãq̃ ẽ officiũ corpis · mĩ
organi cordis · et q̃libet pẽitꝰ q̃mlibꝫ
cantãdi artifex sit · explere artẽ
nõ valet · nisi adhãc sibi et mĩs
teria exteriora cõcordẽt · q̃mmiñ
canticũ q̃ docta manus impẽat ·
quassata organa ꝑprie nõ ẽsultat ·
nec arcẽ flatus exprimit · si fissa
nimis fistula stridet · Quito enĩ
grauius exposicõms mee q̃litas
ꝑmitt̃ · in qua dicẽdi grãm · sic fra-
ctura organi dissipat · vt hanc
pericie ars nulla componat ·

¶ Quesd̃ aũt ut hmĩg operis dicta
ꝑcutiens · in hys ꝓborũ folia n̄
requiras · quia per sacra eloq̃a
ab eorũ tractatoribus ĩfructuose
leq̃ritatis lenitas studiose com
pessit · dum in templo dei neing
plantãi phibet · Et cuicq̃ paulu
bro semĩg · quia quoñs i solis
male lete segetis culmi ꝓficiũt ·
nunq̃ plenitudine spiritũ gra
na nutrierũt · Vnde et ipãm lo
q̃ndi artẽ q̃n magisteria disci
pline exteriorꝰ ĩsinuat · ser-
uari desperi · Nam sicut hmĩs
quoq̃ epla tenax enũciat · non
metacismi collisionẽ frigio · ñ
barbarismi ghisionẽ de nito · Sitg
motusq̃ · cuiã ꝓpositõ mĩ tasis
seruare ꝗtempno · quia ĩdignũ
ueheniter existimo · vt uerba
celestis oraculi restringam sub
regulis donati · Neq̃ enĩ hec ab
ullis interpribus ĩ scripturis sacre
auctoritate seruata sũt · Sequa

mmeū quia nr̄a exp̄ositio ortū
digniū ꝑfecto ē vt quasi edita so
boles spēm sue mr̄is mittetur.
Nouam vero trās̄lacōm dissero
sed cū ꝓbacōms causa me exigit
nūc nouā nūc uetēm· ꝓtesti
monia assumo· vt quia sedes
aplica cui deo auctore p̄sideo
vtraq; utitur· mei quoq; labor
studij extraq; fulciatur·

Neer multos sepe q̄rit
quis libri beati Job
scriptor habeat· alij
quidē moysen· alij p
nū quelibet exp̄phet
scriptore hui⁹ operis
fuisse suspicāt· q̄
em̄ in libro geneseos
Job ab dextrē esau
descēdisse· et balee
filio beor̄ in regnū succesisse
describit· Hunc btm̄ Job longe
ante moysi tempora extitisse
crediderūt· morē ꝑfecto sacri
eloquij nescientes· quia i suis
tribus suis partibus solet bēatus
longe p̄secutura p̄stringere·
cū studet ad alia subtilius enu
meranda ꝓperare· Vnde t ille
Job ab primis quā reges i isral
existerēt finisse memorat· Ne
quaquā ergo extitisse ante le
gem cognoscat· qui israelitica
iudicū tpe finisse signat· q̄d
dū quidā minus caute cōside
rant· moysen gestorū illius· q̄
longe am̄ positi scriptor putāt·
vt uidelicet is qui potuit ade
ruditōm mām· legis p̄cepta
edere· ipe credat· ecia exḡtalis
viri historia virtutis ad nos ex
empla mandasse· Hōmilli
vero ut dictū ē scriptor hui⁹
operis unū quelibet exp̄phet
arbitrant· assentes q̄d illius m̄
mistica dei uba ggnoscē potu
misi eius mētem ꝓphetie spūs
ad supna sublenauit· Sed q̄s
hec scripserit ualde supuacue
querit· cū tam̄ auctor libri
spūsctis fidelit̄ credatur·
Ipe igit· h̄ scripsit· q̄ h̄ scribenda
dictauit· Ipse scripsit q̄ t illius hec
opere mspīrator exstitit· et
per scribētis uocem imitanda
ad nos facta eius trāsmisit·
Si magm̄ cuiusdam uiri susceptis
optis legēmus uba· eaq; q̄s cala
mo finisset scripta quereremus·
rndeī m̄ ꝑfecto uet· sine explāū
auctorē scire· sensūq; cognoscere·
Sed quali calamo earū uerba
impressa fuerint indagare·
Cum ergo rem cognoscim⁹
eiusq; rei auctorē spūm̄ se
tenem⁹· qua scriptor q̄rim⁹·
quid aliud agim⁹ nisi lege
tes uras· De calamo p̄stringa
mur? Arbitrari tam̄ uerius
possum⁹· quid idem btus Job
qui certamia spualis pugne
sustinuit· eria cōsummate sue
victorie gesta narrauit· Nec
mouere debet· quod in eodem
libro dr· Dixit Job· uel hec
atq; illa ptulit· Moris em̄
scripturē sacre est· ut illi ip̄i
qui scribūt sic de se m̄ illa
quasi de alijs loquāt· Hinc
est em̄ q̄d moyses ait· Erat
moyses mitissimo sup omnes
homines qui morabāt in terra·
Hinc Johes dicit· discipulus

| vir

ille quem diligebat. Hic lucas
ait quod ambularēt duo ex dis
cipulis in via Cleophas ⁊ alius.
Quem profecto aliū dū tā studi
ose tacuit ut quidam dicūt ⁊
se ipm fuisse mōstrauit. Scpto
res igit sacre loquij quia im
pulsu sctī spūs agitant sic de
se in illo testimoniū qī d' alijs
pferūt. Spūs ergo scūs p mo
sen locutus ē de mōsse. Spūs
scūs per iohēm locutus ē de Io
hanne. Paulus quecq quia
ex scipo loquerer mīnuat di
cens. An experimētū quering
eius qui in me loquit xps.
Hinc ē q angelus q moysi
apparuisse describit. modo an
gelus modo dns meminit. Ange
lus videlicz pter hoc qđ ex his
loqndo seruiebat. dns aūt dicit
quia exterius psidens loqndi
efficaciā ministrabat. Cū ergo
loqns abinterioi regit ⁊ per
obsequm angelus. et p̄ spiras
dns notat. Hinc dauid dicit
Attendite pplus meus legē me
am. inclinate aurē uestram in ver
ba oris mei. Non em lex dauid
aut pplus dauid. sed psonam
eius ex quo loquebat assumēs.
ipsius auctoritate loquit cuius
inspiracōne replebat. Hoc cot
tidie fieri in ecclia cernimus.
si uigilant intuem. Hā stās
in medio ppli lector clamat.
Ego sum deus abraham deus
iacob deus isaac. et quod ipe
deus sit uere. p̄fecto nō dicit.
Nec tm per hoc quod dr̄ ueritat
regiam deserit. qr cuius mīsteriū
lectōne exhibet. eius dīnū uo
ce p̄tendit. Itaq scptores sacri
eloquij quia repleti spūsco sc̄o
se trahūt. quasi extra semetipos

fiunt. et sic de se sm̄as quasi de
alijs pferūt. Vnde ⁊ būs Iob sco
spū afflatus. ponit sua gesta q
erāt uidelz supne aspiracōms do
na. quasi non sua scribē. qr eo al
terius erāt. que loqbat. quo ssc̄s
scūs loqbat. que hoīs fuit. Sed iā
debemus ista po ponere. et ad con
sideanda sacre historie gesta ppe
rare. Dms homo eo ipso quo hō
ē. sui ītelligē debet auctorē. Cuius
uolūtāti tanto magis seruat qūto
se qr de scipo nichil sit persuas. Fr
ce aūt conditi dīne gsideratē ne
glexing. adhibita sūt p̄cepta. D.
ceptis quoq obtemperare noluit.
aduīgit exempla. Ipsa qq imi
tāi exempla declinauit. que edi
disse nobis posita sub lege gspicit.
Quia em deus aperte quibdam
sub lege positis locutus ē. quasi
alienos nos ab eisdem scptis as
picim. quibus sp̄ialit loquitus
nō ē. Vnde ad gfirmandā ī pru
denciaz mām gentilis hō ad ex
emplū deducit. vt qr obedire
homo legi sub lege positus despic
eius saltem compacōne erubescat
qui sine lege legaliter uixit. Er
rauit igit hom̄ data ē lex. Erū
ti uero eciā sub lege addicit
testimoniū eoū. qui ex̄ legem
sūt. vt quia conditi gdicōms
nrē ordinē seruare noluimus.
p̄ceptis āmonerem. Et qr p̄cepta
obedire gtempsimus. exemplis
cōfunderem. Nec ut dictū ē ecce
exemplis qs lex astringeat. sed
quos lex a pcō nulla cohibet. tm
scripsit nos diuina pietas. erubuerit
ex eius acōm mām. undiq; gclusis
ē aditus tergiuersacōms humane.
homo gentilis. homo sine lege
ad medū addicit. ut eoū qui
sub lege sūt prauitas gfundat.

quo hō loqbat. q deus
sūt. et eo alius q erāt
illuminatus

ysa. 23. Quod bene p ysaiam ac breuiter dr
Erubesce sidon ait mare In sidone
quippe figurat stabilitas i lege
posito. m mari ait uita gentiliu
Erubesce ergo sidon ait mare. q
ex uita gentiliu redarguit uita
sub lege positoru. atq exaccone
sclarii. confundit. religiosoru di
illi erat promittedo no seruat que
i preceptis audiuit. et isti uinedo ea
custodiut. in quibus nequaq mã
datis legalibus astringit. q
uero auctoritate liber iste sit pdicq
tpa sacraru paginaru soliditas
attestat. diu per ezechielem pphaz
dr. quod tres solum mo uiri libent
Noe scilicet Danicl et Job. Nec m
merito inter hebreoru uitas m
auctoritatis euidencia. uita ulti
gentilis adducit. Quia redemptor
nr sicut ad redempcom iudeorum
et gentiliu uenit. ita se iudeoru et
gentiliu pphetis vocibus uoluit.
Vt per utriusq pplm diceret quia
pro utroq pplo quado patietur
vir ut atq iste suis ms utrumbus fa
miliis sibi notus erat et deo Sed
si no flagellaret a nobis nullom
cognoscer. hostis quippe etiam
per quietem se exercuit. sed dum
primo commota per flagella fla
grauit. et qui quietus in seipso
quod erat contemnit. Commotus ad
noticiaz oim odorem fetoris sui
aspersit. Sicut enim unguenta re
dolere lacius nesciut. nisi mota.
et sicut aromata fragrantiam
suam no nisi incedendo expandut.
Ita sancti uiri omnes quod contribus re
dolent. in tribulacoibus innotescut
unde et recte in euangelio dr. Si ha
bueritis fidem tanti grani sina
pis. Dicetis huic monti transi hinc
et transibit Granu quippe si
napis misi gtertur ne quaq in
mus uirtutis eius agnoscit. Na
no gtritu lene e. si ues gtertur
i ardescit. et quod i se acerrim
latebat ostendit. Sic unusquisq
uir sanctus cu no pulsat despecti
bilis ac lenis aspicit. Si qua
uero illi tribuat psecucoms ap
primit. mox omne quod calidu sapt
ostendit. atq in feruore uirtut
utis. quicquid mis ante difficile
mirumq uidebatur. qdq mse
trangillitatis tpore libens exer
uerat exagitatus tribulacoibus
coactus manifestat. Unde bn
per pphaz dr. In die mandauit
dns misam suam. et nocte declauit
canticu eius. cu dn in die mandat
quia i tranquillo tpore gs ostendo
percipit. In nocte uero declat
quia dom quod in tranquillitate
sumit in tribulacoibus maiestat.
Sed subtilius pstruendu
est. Cur tot flagella ptulit. q
tanta ututi custodia sine e phe
sione seruauit. Humilitatem
quippe habuit. quia et ipe test
atur. Si tempsi iudicium subue
cu seruo meo et ancilla mea
cu disceptaret adiisti me. Hos
pitalitate exhibuit sicut ipe
perhibet dicens. Foris no ma
sit peregrinus. ostiu meu uia
tori patuit. Disciplime uigore
tenuit. sicut ipe indicat dns
Principes cessabat loqui. et
digitu super ponebat ori suo
Mansuetudine in uigore austo
ritatis sicut ipe fatet dns Quis
sederem quasi rex circumstante
exercitu rerum tm merecu cosso
lator. Elemosinaru largitatem
amplexus e sicut ipe insinuat
dicens. Si comedi buccella mea
solus et no comedit pupillus
ex ea. Cu igit oia mandata uti

tū ꝓficeret. Nūm ei deerat. ut et ꝑ
flagellatus egere grās sciret.
Notū erat quia seruire deo mt'
dona nouerat. sed digni fuit
vt districtio seueritatis ꝛquireret
vtrū deuotus deo et inter flagella
pmanēt. Pena qppe ꝛrogat
si quietis quis ueracit' amat.
Quem hostis quidē ut deficeret
pecist. sed ut proficēt accepit.
fieri dns benigne pmisit. qđ
dyabolus inique postulat. Nam
cū id ēco illū expetisset hostis vt
cōsimēt. temptādo egit ut eius
merita augeret. Scpm quippe
ē. In omnibus his nō pccauit Job
labijs suis. Et quidē quedā ūba
respōsionū illius imperitis lec
toribus aspera resonāt. qꝫ sēc
dicta pie mitelige sicut dicūt
ignoānt. Et quia aīm dolentis
et nusq ꝛsemetipsis assimē ne
sciūt. ideo doloris uerba bene
intpāri nō possūt. Mente qppe
pacientis bene pēsare nouit cō
destēsio passionis. Credit ergo be
atū Job in suis sermonib' deligs
se. minus caute intuētes. quia
Et beati Job responsa redarguūt
flām etiā de eo sīam dñi finisse
testant. Dyabolo namq a dño
dr. Cōsiderasti seruū meū Job.
qꝫ nō sit ei simil' supticā. vir sim
plex et rectus. ac timēs dm. et
recedēs a malo. Cui mox a dño
rspondet. Numquid gratis Job
colit dm. nonne tu uallasti eū
circūdantq familiā eius. sed mit
te manū tuā et tange cūcta quę
si nō in facie benedixit tibi. hostis
itaq in beato Job uires suas
exercuit. sed tū certam contra
eum assūpsit. Itaq inter dñm et
diabolū bellis Job in medio ma
teria certaminis fuit. Quisquis
ergo scīm uelut inter flagella posi
tū dictis suis peccasse asserit. qđ
aliud qm dñm qui pro illo ꝓposue
rat perdidisse reprehendit. Ipe qppe
se temptari cām suscipe uoluit
qui eū ante flagella pretulit.
et pferens pflagella tpī per
misit. Si ergo excessisse Job dr
laudator illius succubuisse per
hibetur. Quinimo nullatenus
deliquisse ccia dona testant. qꝫ
eni nesciat. qđ culpis nō pmā
sed pene debeant. qui ergo duplici
cia recipere que amiserat me
ruit. ex remuneracōne edocuit
quia nequaqm vicii sed virtus
fuit. Omē quod dixit. Asserēdo q
huic adhuc aduīgit. qđ ipe pro
amicis deliquitibus intercedit.
In granibus namq pccis quis
postulis. dū sinis pmitis. aliena nō
doluit. Quidnis ergo ostendunt
ee de se. qui emūdacōm potuit
obtinere pro alijs. Si uero hoc
q̄busdam displicet quod bona
sua ipse narrauit. Sciendū ē qꝫ
ipe tot rerū dampna. inter tot cor
poris uulnera. inter tot pungen
tia. amicis adsolacōm ue
mentibus. et ad tentacōm pro
ripientibus de uita sua desperare
cogebat. Et quę tot detrimēta affli
gerēt. cōtumeliosa insuper ꝛceu
pantiū uerba ferebāt. Vix naq
qui ad cōsolādū veneāt dū qđ ei
iusticię exprobrāt. desperare
eū de semetipso fiducius q̄ pellebāt.
Quod ergo bona sua admīe ꝛuo
cat. nō se ꝓiectāq eleuat. sed qꝫ
collapsū inter uerbera et uulnera
ad spem aīm reformat. Grauī
enī desperacōnis telo mēs per
cutit. Cui superne ire tribulacō
nibus pmitur. Et lingwaū foris
ob probris urget. Beatus ig

lob tot dolorū uacilacone cōfossꝰ
dū labe factari p obprobria ti
muit· ad statū sē fiducie eraī
acta uita gfirmādo reuocauit·
Nequaq̄m ergo in arrogancie
uiciū cecidit qꝫ cōi intimi de
speracōis impulsū· per extios
suoꝝ pcioꝝ uerba pugnat
vt dū bona que fecerit diceret·
Nequaquā de bono quod q̄sie
rat desperaret· Sed iam mūc ip
sū ordīē temptacōis eius
exeq̄mur· Imimicus seuiens·
t sci viri ualidissimū pectus
de bellare cōtendens· aciem
cōi eū temptacōi machīas
erexit· absulit substam· iterfec
filios· pcussit corpis insticiaꝫ
uxorē· amicos ad cōsolacōm ad
duxit· sed in asperitatē irrepa
cōis excitat· Alii quoq; amici
diuinis inrepāt· in extrema
et amari mortone seruauit·
ut saltim uebrius feriendo cor
adstringeret· quod nouo uulnere
sp iteraret· Ex em i sclo potēte
uidit· dampnis subē eū mo
ueri credidit· quē nō gaussum
ex filioꝝ morte pulsauit· vi
dens aūt quia ad augmētū di
uīe laudis eciā ex ulnere cre
uit orbitatis· pecūt ferieda
salutē corpis· puenire neque
uit ad passiōm mentis i stigat
uxorem· Ciuitatē q̄ppe q̄n
expugnare appetiuit· imm
mimis mūitam uidit· Et idco
exteius tot plagas inferens
quasi foras exercitū admouit·
Animū uero uxois in ibis
male psuasionis accendens·
quasi mīs ciuiū corda prupt

10 Ex bellis ei exteioibus dis
cimꝰ· quid de inteioib; sentiam
Imimicus nāq; seuiēs· et urbē
trususis exercitib; vallās· si eis
munimina muicta gspexerit·
ad alia sē pugnandi argumēta
comūtit· ut intus etā quotidi
ciuiū corda corrūpat· quatꝰ
eū extimsenis impugnatores ad
mouerit· miter uos quoq; ha
beat adiutores· atq; in rei sete
belli foras certamīe· de qrum
mtus fide cōfidit· eorū p fidia
urbs destituta capiatꝰ Itaq; ex
terius quasi ariete gstinit·o
muzū ciuitatis istius tot ictib;
pulit· quot uicibus aduersa
mūdauit· Intus aūt quasi ci
uiū corda corrupit· Dū foraa
urbis huiꝰ mumimina psua
sione destruere cōiugis studit
Foris itaq; admonit impetū
belli· intus uenena cōsiliꝫ· ut
tanto ciciis urbem capere t·
quāto eam extius intūsiꝫ tur
baret· Qa aūt nō mūq̄n plus
gturbāt uerba q̄n ulneā· amico
vt dictū ē sē lingnis armauit
Deuī q̄dem quia seniores erant
de eorū uerbis minus fortasse
doleri poterat· He iniquior
subrogata· vt sacrū pectus tūto
acriori ulnere pcuteret· q̄nto
cōtra illud ictus brachꝫ ui validioris
liozis excitaret· Ecce ad feriēd
inictissimū robur i imicus
seuies quot tēptacōm uacua
muenit· Ecce quot obsidiom
machmamta circūposuit· Ecce
quot pcussiom tela trāsmisit·
Sed moīb; hns māsit mens
i pterrita· stetit ciuitas uallā
Studet hostes cū gta facie ue
mūt· alios exocculto trāsmit
tere· qm eo licēcius pugnāt
latus feriant· quo is qm pu
gnat intencius uemētis hos
tes gtra faciem aspectat· Igr

ſ attinget

ſ Annuēs etiā qz p dolorē corpis

I

ro. xi. uerit Hinc enī scriptū ē donec
plenitudo gentiū intrēret ī sic
omīs israel salvus fiet Duplā
cia ī post modū recipiet quia
finito labore psentis tporis.
nō solū ad aīaū gaudiū sed ē
adbtūdinē corpoū ascendat
Vnde bene per ysaiam dicit
ysa. lxi. Interra sua duplicia possidebīt
Sci quippe intra inuencū du-
plicia possidēt. quia nimirū be
atitudine mentis · siml ī corpis
gaudēt. Vnde Johēs in apocalip
si · quia ante resurrectōz corpa
clamātes scōrū aīas uidit. acce
pisse tas stolas singulas asperit
dicens Et date sūt illis singlē
apo. vi. stole albe. ī dictū ē illis ut re
quiescerēt tpus adhuc modi-
cū donec implerent cōseruo-
et frēs eoū. Ante resurrectōz
quippe stolas singulas accepi
sse dicti sūt · q̄a sola adhuc nīa
bītudinē perfruīt. Cū magis
acceptū sūt. qñ cū aīaū per
fecto gaudio · ecīā corpoū ī cor
ruptōne uestiēt. Recte ante
afflictio quidē bī Job dr · sed
qñitas tporis m eius afflic
tōne retinet · quia sē ecclie ī
hac uita tribulacō cernitur
sed qñto tpe sit hec gerenda
atq; differenda ignorat. Vñ
ac. i. exore veritat dr. Nō ē vrm
nosse tpora uel monēta · q̄s pr
posuit m sua ptāte · per hoc go
quod bī Job passio dr docem
quod experimēto nouimus. Per
hoc ergo quod qñitas tporis
m passione retinet docem · qd
nestire debeamus. In longū pre
facōms iuba phanum · ut qsi to
tū breuiter pstringēdo loqre
mur · sed quia ad loqndū tā
diu loqndo puenimus · debem
prius historie radicē figē · ut
valeamus mentē p̄ modū de
allegoriaū fructu faciāe.

" Vir erat in terra hus nomē
" Job. Decirco scūs vir ubi hīt a
uerit dr. ut eius meritū ī uitū
exprimat. Huius namq; quis nes
ciat quod sit terra gentiliū · cēti
litas aīt eo obligata vitijs extit
quo cogmcōm sūi conditoris
ignorauit. Dicat ergo ubi hī
taueit · ut hoc eius laudibus p
ficiat · quod bonus inter malos
fuit. Neq; enī valde laudabile
ē bonū cē cū bonis · sed bonū
cē cū malis. Sicut enī grauios
culpe esse mānifestū ē int̄ boos
bonū non cē · ita minūs ē p̄ com̄
bonū ecīā inter malos extitisse
Hinc est quod isdem bīus rob
Job. xxx. sibimet attestat dicens. Frater
fui draconū ī socius struciorū.
Hinc petrus · magnis loth laudi
bus extulit · quia bonū inter
2. pe. ii. reprobos inuenit dicens. Et
iustū loth oppressū a nefandō
impudica cōuisacōne eripuit.
Aspectu enī ī auditu iustus erat
habitans apud eos qui de die
in diem aīam iusti iniquis
operibus cruciabāt. Quid mi
rū cruciaī non posset nisi p̄pria
p̄pinquorū opera et audiret
et cerneret. Et in aspectu ī au
ditu iustis dr · quia iniquoz
uita non delectando iusti aures
atq; oculos · sed feriendo tāgebat.
Hinc paulus discipulis dicat.
phil. ii. In medio nacōis prue ī p̄ ipse
inter quos lucetis sicut luminaria
in mūdo. Hinc pgamī ecclie
apo. ii. dr Scio ubi hītas · ubi sedes est
sathane · ī tenes nomē meū · ī
nō negasti fidem meā. Hinc sīa
certia sponsi voce laudat · nī ei

can. 2. Tamois cantico dr. Sicut lilium inter spinas sic amica mea inter filias. Bene ergo bus Iob memorata terra gentili nisi iuxta vixisse describr. vt inter sponsi sponsum. inter spinas lilium ac. uisse monstret. Vbi vere mox
19. subdit simplex et rectus. Non nulli namq; ita sint simplices. vt rectum quid sit ignorent. Sed eo uere simplicitatis innocentiq; deseruit. quo ad vtilitem rectitudinis non assurgut. Qa dum cauti p rectitudinem ee nesciut. nequaquam innocentes p simplicitatem possut. Hinc e quod paulus discipulos amo
ro. 16. net dicens. Volo uos sapientes ee in bono. simplices aut in
mat. 18 malo. Hinc iterum dicit. Nolite pueri effici sensibus. sed malicia paruuli estote. Hinc p semetipam veritas discipulis
mt. 10. pcipit dicens. Estote prudentes sicut serpentes. et simplices sicut columbe. Vtraq; em necessario in admonitione coniunxit. vt et simplicitate columbe astucia serpentis instrueret. et rursum serpentis astuciam columbe simplicitas temperaret. Hinc e quod sctus spus pricam sua hominem non columba sed uentum. sed ignem patefecit. p columbam ppe simplicitas. p ignem uero zelus indicat. In columba ergo et in igne ostendit. quia quicq; imperfectum sit. Sic mandatum simplicitatis mseruit. vt contemptus culpas zelum ignis. ecclam zelo rectitudinis attendat. Sequitur
10. Times dnm et recedes a malo. Deum timere e nulla que facienda sint bona preterire. Vnde p Salomonem dr. qui deum timet nil
eccle. 7. negligit. Sed q; nonnulli sic boa quedam faciut. vt tm a quibusdam malis minime suspendant. bene p quem times deum dr. Recedes quoq; a malo phibet. Scriptum quippe e. declina a malo et fac bonum. Neq; enim bona deo accepta sit. que ante eius oculos malorum animarum maculatur. Hinc namq; psalmo dr.
eccle. 10. qui in uno offendit multa bona perdit. Hinc iacob attestat dns
iacob 2. Quicunq; totam legem seruauit offendat aut in uno. factus e omnium reus.
gal. 5. Hinc paulus ait. modicum fermentum totam massam corrumpit. Beatus igit Iob ut ostendat quam mundus in bonis exhibit. solerter indicat. quam alienus a
21. malis sit. Mos vo ee narrantium solet. ut cum palestre certamen instituat. prius luctantium membra describat. quam latus validiusq; sit pectus. quam sanum plenum tumeat lacertis. quam subtilis positu uelter. nec mole grauet. nec extenuatione debilitet. et ut cum pris aptos certamine artus omnium tuit. demum magne fortitudinis ictus narret. quia ergo athleta xi contra diaboli fuerat certaturus. qui ante oculos sacre scriptor historie in athleta hoc spiritualis virtutis enumerans membra describens ait. Erat quoq; vir ille simplex et rectus timens deum et recedens a malo. vt dum membrorum positionum gnia cognoscat. ex hac ipa iam forti positione subsequens enarret
22. victoria prosternat. Sequitur
Natiq; sit septem filii et tres filie
Depe ad auaritiam cor paretis illicit feruditas prolis. Eo et ad ambitum congregande hereditat

I

accendit⁹ quo mlts heredibus se
cundit⁹. Vt ergo beati Job quam
sca mens fuerit ostendit⁹ tuisq
dñ. t multe prolis pater fuisse
phibetur. qui m libri sui exor
dio deuotis sacrifitis offendis
asserit⁹ pmptis aut largitat⁹
ee pg asemetipo mediat⁹ pese
ergo qta fortitudine pditus
fuit. quem ad hereditat⁹ te
nacia. Nec tot heredū affūs
mdinaut. Sequit⁹ Et fuit pos
sessio eius septē milia ouiū. et
tria milia camelorū. qngenta
quoq; iuga boū. et qngente asi.
ac familia mlta nimis. Scimꝰ
quia ad maioꝝ dolore mētem
cōmouēt dampna maiora
Tot igitur ostendit⁹ qte vntis
extint⁹ mlti dñ fuisse quod pa
cienter amisit. Nulla quippe
sine dolore amittit⁹ nisi qđ
sine amore possidetur. Itaq;
dū subā magna describ. et
tñ paulo pg pacienter amissa
perhibet⁹ qua sine dolore p
didit. constat quia sine amore
possedit. Notandū quoq; est
quod prius cordis diuicie. et
post opes corpois describūt.
Solet enī reū habūdancia
tāto magis a diuīo timore me
tem soluere. qntomagis hāc
exigit diuīa cogitare. nā dū
per mlta spargitur stare in
nitimis fixa phibetur. Quod
per semetipa ueritas cū pa
rabolam seminantis exponet.
indicauit dicens. qui seminat
est inspims. hic est q; audit
audit. et sollicitudo secli istius
et fallacia diuiciarū suffocat
uerbū. et sine fructu efficitur
Erte bnīs Job t mlta possidē
dñ. t paulo pg diuīis sacrifitijs
instanter deseruire phibetur.
Considerem⁹ ergo. cuius sītatis
iste uir fuit. qui ad tā sedula
dei obsequia. t sic occupatus va
cauit. Nec dū precepti uirtus e
mouerat. que oīa relinqui
precepit. Sed tñ bnīs Job ergo dē
precepīs uim i corde seruabat.
qua mimīū subam sua mēte
religat. qua sine delectacōne
possidebat. Erat⁹ vir ille magnꝰ
inter oīes orientales. orientales
uiros esse pdiites quis igit⁹
Magnis ergo inter orientales
extitit. ac sī apte dicet⁹ qua et
diuitijs dicior fuit. Ibant filij
eius et faciebāt conuiuīū pdomꝰ
uniuscuiusq; mdie suo. Et mittēs
uocabāt tres sorores suas. ut co
mederēt et bibēt nī eis. Solet
inter fres maior subā discordie
flei grauioris causā. O festiuāb
lem patie instinctoīs laudē. Et
pater diues dñ. t filij concordes
asserit⁹. ut dū diuidēda mī eos
subā aderat. corda nī oīm tīmisā
caritas ꝓplebat. Cuiusq; morbem
trāsisset dies cōuiuij. mittebat ad eos Je
Job t sanctificabat illos. surgēsq; di
luculo offerebat holocausta per
singulos. Cū dñ mittebat t sāsi
cabat illos apte mōstrat⁹. quid di
striccōis erga illos pīs ageret.
quibus absens sollicitudine nō
de esset. Sed hoc nobis ē sollert'
nituendū. quod p actis diebus
cōuiuij purgacō p singulis ad
hibetur holocaustū. Vir quippe
sanctus nouerat quia celebrari cō
uiuia sine culpa nix possunt.
Nouerat quia magna purgacō
sacrificioīū diluendē sit epule
cōuiuioīū. et quicquid i semet
ipis filij quinātes inquinauerāt.
pat' sacrificio īmolādo tergebat

alij sacrificare sine
sacerdote expūnde

26 Non nulla quippe sē uicia q̄
a cōmunis aut separari vir pḡ
sūs aut certe nequaq̄ṁ possūt
Bene sp̄ enī epulas ḡmittat
voluptas. nam dū corpus tēfer
cōmḡ delectacōne resoluitur
cor admane gaudiū ēlaxatur.
exo.32. Vnde scriptū ē sedit p plus nū
ducare et bibere. et surrext lu
dere. Bene sp̄ epulas loḡatas
sequit. Cuiḡ ueter reficit. līg
wa diffienat. Vnde recte dues
apud inferos aquā petē dst
luc 16 bē dicēs. Pater abrahā mise
rē me. et mitte lazarū ut intīg
uat extremū digiti sui ī aqua
ēt refrigeret līgwam meam.
quia cruciōr in hac flāma. pḡ
epulatus cottidie splendide di
t pḡ aquā petere in ligwa
memorat. Quia enī ut dixī
inter epulas valde defluere
loquacitas solet. expena īdicat
culpam. cū eī quē epulatē
dicat cottidie splendide veritas dī
in ligwa plus ardere phibet.
27 Hȳ qui cordiū armoniam
tēperāt tāta hanc arte dispēsāt.
ut pleruḡ cū una tangitur.
longe alia ac minus intīacē
tibus posita corda quatiatur
Cuiḡ ista somnū reddit illa q̄
tedē cantu temperata ē. alys
impassis tremit. Dic ergo sch̄
tucasacra pleruḡ de uitiis
stant de uicis artit. ut dū loq̄dō
aliud insinuat. tacēdo aliud ī
notescat. Nichil enī cōi dimittē
de loquacitate meōrat. Sed dū
pena in ligwa dīq̄ ī omnio
inter alias grauior fuit culpa
mōstrat. 28 Cū uero sēptē fīs
per dies singulos summa fīē
describūt. ī p actibȳ diebus
cōmuni Job sēptē sacrificia of
ferre phibet. apte indicat hystoria
quod btūs Iob octauo die sacrificia
offerens. misterium resurrectionis
colat. Dies nāq̄ qui nē dmcā
dī. a morte redemptois est terni.
Sed mordne codicōis octauus
qui ī p̄mus ī condicōne est. Si
qua uoluitur septimū sequit
octauus recte numerāt. Qui
igit octauo die offerre sēptē
sacrificia dēplemus septifor
mis grē spū. pro spe resurrec
ōnis deseruisse phibet. Vnde
ī psalmȳ. p octaua p̄scribī. ī q̄
gaudiū de resurrectōne nūciat.
29 Sed quia bti Iob filiȳ anta
fierat disciplina bone īstituō
accincti. ut neq̄ p facta ī q̄ uiuȳ
neq̄ per uba deliḡrint. aperte
mōstrat. dū subdit. Dicebat enī
ne forte peccauerint filȳ mei ī
» blāditi sint deo in cordibȳ suis
30 Perfectos ēe quippe ī ope
et sermone docuerat. quibȳ de
sola pater cogitacōne metuebat.
Quia uero de alienis cordibȳ iu
dicare ī temere non debemus.
mīstī huiȳ uiri uerbis ac̄sīq̄
quia ñ aīt. qr blādiē deus
m cordibus suis. sed ne forte
blādiant deo m cordibȳ suis.
1cor.4 Vnde bene per paulū dr. Nolite ante tpus iudicare. q̄ adueniat
dñs. qui illuminabit abscondita tenebraꝝ. ī manifestabit
consilia cordiū. Nimisq̄
enī ā cogitacōne a rectitudine
exorbitat. in tenebris perdit
Nos ergo tanto minus debeg
aliena corda audacter ī p̄sūmē
gītō scīmg quia usu nrō non
possumg aliene cogitacōnis
tenebras illustrare. sed hac in
re sollerter mtuēdū ē. gītā
pater senectate ponit filios

I

opera corrige. q tanta sollicine studuit corda mudare. Quid adhec rectores fideliu dicit qui discipuloru suoru tapta opera nostuit quid m sua excusacone cogitant. q i co missis sibi nec uhnea acco nu curant. Ut uero hui sta operis eciam p seuerancia de mostret. recte subiungit. sic faciebat Job cictis diebus. Cepit quippe e qui p seuerauit usq ad finem hic salus erit. In sacrificio igit sca accio m cictis aut diebus sacrificij ostancia sca accois ostendit Hec breuit historia sedndo trasturrim. huc ordo exposi cois exigit ut exordiu expe tetes. allegoriaru ia secreta pandam. Allegoria :

Vir erat m terra hus nomie Job Hec p historia facta cre dim. sed p allegoria iam gli sut impleta uideam. Job nam q sicut dixim mtpta dolens. Hus uero q siliator

Quem ergo alu btus Job sic noie expmit. nisi eu de quo ypha loquit dices. dolores mi ipe portauit. qui hus terram habitat quia m corde ypli cosiliatoris regnat. Paulus quippe ait. xpm dei ututem et dei sapiecia. atq ipsa sapiecia p salomoem dicit. Ego sapiecia habito i consilio. et eruditis interfui cogitacoi bus. Hus ergo terraq inhabitat Job. quia sapiecia quez nob passionis dolore sustinuit. ce da mtes filijs dedita sibimet habitacom fecit. Fuit ille simplex et rectus. in recti tudine nostra. et simplicitate aut masuetudo signat. pleruq nos ad rectitudine iustice exse q mr. masuetudine relinquimus. et ad masuetudine seruare cu pmtg. iustice rectitudine declina In carnatus uero dns simplicte rectitudms tenuit. quia nec m masue ne districcom iustice, ut tute masuetudms amsit. Ne cui quidam adducta adultera. huic tptare uoluisset. ut relpa aut masuetudms aut iustice laberet. adtractq rndit dicens. Qui sine pcto est urm. mittat i illam lapidem. Dat sm pliatate masuetudms q sine pcto est urm. Dat zeli iustice. mittat illam lapide. Unde et ei per yphaam dicitur Intende prospe procede et regna propter ueritate et masuetudem et iusticia. et ueritate. Uindemen quippe exequens masue cii iusticia coseruauit. Ut nec zeli rectitudms masuetudms ponderet amittet. nec rursum ponderis masuetudms zeli rectitudms perturbaret.

Sequit times dei Job et recedes a malo. Cepit ab illo est. et iplebit eu spus timoris dni. In cari etem dns insemetipo omne qd nobis mspirauit ostendit. ut quod pcepto dicet. exemplo suaderet. Juxta huanitate igit naturam redemptor nr deu tminuit. quia ut superbu hoiem redmet. mete p illo humilem suspsit. Cui bene per ho qd recedere a malo Job dr. et ac cio designat. Ipse quippe re cessit a malo non q faciendo cogit. sed q fuit metendo egebat. Ora uerista qui natus minuit humane qui sa comis uita deseruit.

nec rsum m di strictoe iustice

ipauit

mortem

et nouā quā secū detulit sēgām
moribus impressit. Sequitur
37 Natiq̄ sūt ei septē filij ⁊ tres fi
lie. quid in septimario numero
nisi pfectōnis sūma accipitur:
vt enī hūane incōmis causas
de septenario nūo tacearm⁹. que
asserūt quod idarco pfectus
sit quia primo exparī constat. ⁊
primo impari. ex primo qui dimidi
pot. ⁊ primo qui dimidiū nō pot
Certissime scim⁹ quod septe
narīū numīn septimū sacra pri
pfectōne ponere ꝙsueuit. Vnde
et septimo die dñm requieuisse
ab operibus asserit. Hinc ē ecia
quod septimus dies in regem
horis. id est in sabbato datus
ē. Hinc ē qđ in jubileus annus in
quo plenaria remissiones exprimit
septem ebdomadibus ꝙsummatur.
Cui monade addito nē adiuncta
sūma cōmis, implet. Natiq̄ sūt ergo
septem filij ad predicandū scilz
viriliter incedentes apli. Qui
dū pfectōnis precepta pagunt.
quasi superioris sexus forti nem
in cōfusione tenuerūt. Hinc ē
quod pfectōne septiformis spūs
gē implendi. in sūt electi. A
septenario quippe nūo ī duode
narīū surgit. Nam septenarius
sius in seipsum multiplicatus
ad duodenarīū tendit. Sive ei
ꝙquor per tria. seu tria per qu
ducantur. septē in duodecī ūnūt.
Vnde scī apli q̄ trinitatē ī quor
partibus mūdi predicare mitte
bantur duodecī electi. Vt enī nūo
pfectum ostenderēt ꝙfūm vita ⁊
voce predicarēt. Quinate sūt ⁊ tres
filie. quid in filiabus nisi ī fir
mores fidelīū plebes accipim⁹
alē m pfne que ⁊ si ad pfectōm operis ne
quaqm forti virtute pmanet.
fidem tamen trinitatis ꝙmittūm⁹ firmat
tenet. In septē ergo filijs ordo pre
dicantiū. in tribus vero filiabus
multitudo significat auditorū. pos
sūt etiam per tres filias tres fidelīū
ordines designari. Post filios ipse
quippe filie nominant. quia pa
triarū respectū fortitudinē. tres
distinctōes fidelīū in ecclie con
ūsatōne secute sūt. pastorum
videlz. ꝙmendatū. atq̄ ꝙjugatorū.
Vnde et Ezechiel .ȝ. pha tres libe
Ezech. 14. ratos viros audisse se asserit.
Noe scilz et danielē et iob. quid
enī per noe qui arcā mundis
venit. nisi positorū ordo signat.
qui dū ad formā vite populis
pōsit. scām ecclam ī septiformi
fluctibus regit. Quid p danie
lem cuius mira abstinencia scri
bitur. nisi ꝙmendatū vita figurat.
qui dū aucta que mūdi sūt de
seruit. desponsate babilonie alta
mēte dominat. Quid per Job
nisi bonorū ꝙjugiū vita signat.
qui de rebus mūdi quas possi
dent. dū pia opera faciūt. ꝙsi
p terre viam ad celestē patriā
tendūt. Quia igit̄ p̄ positos
aplos. tres fidelīū distinctōes
iste scaute sūt. recte p filios
tres filie nate memorant.
38 Sequit. Et fuit possessio eius
septē milia ouiū et trimilia
camelorū. quia fideles animas
ex vana conuersatōne collecti sūt.
quod prius vniuersaliter me
ratis filiabus de hoc distincte
p modū appellatōne aialiū
subinfertur. Quid enī ī septē
milibus ouiū. nisi perfectam
quorūdam innocentiā exprimit.
que ad pceptorum gē exlegis
pascuis vemt. quid vō ī tribus
milibus camelorū. nisi ad plem

I

tudinē fidei uenies torta gētiliū
39. uiciositas designat. In septimā
aut sacra aliq̄ndo cameli notē
ipe dñs. aliq̄ndo aut pplis gē
tilis exprimitur. Cameli enim
noīe dñs designat. sicut ab eo
dem dño iudeis adiumentis dr.
Esa. 23. Liquantes culicē camelū glu
cietes. Culex enī suscitādo vl
nerat. camelus aut sponte se
ad suscipienda onera inclinat.
liquauerūt ergo iudei culicē.
quia sedicioso latronē dimit
ti petierūt. Camelū vō gluci
erūt. quia eis qui ad suscipiēda
mē mortalitat onera sponte
descenderat. extrema clamā
do conati sūt. Iumentis cameli
nomīe gentilitas designatur.
Gen. 24. Vnde et rebecca adisaac ue
niens dorso cameli dedicit.
quia ad xpm ex gentilitate
ecclia pperans. mortis laqueos
q̄ uite ueteris cōuersacōe tue
mitur. Que isaac viso destē
dit. quia dño ggnito. vicia sua
gentilitas deseruit. et abelacē
celsitudinis ima humilitat pe
tiit. que et vereūdata pallio
uelatiuq; corā illo ex anīte
acta uita gsumdit. Vnde et p
Ro. 6. aplm eisdem gētib dr. Que
ergo fructū habuistis tūc illis
in quib nūc erubescitis. Quia
ergo hebreos per oues a pas
cuis legis ad fidem venientes
accipimus. nichil obstat vt p
camelos tortos moribus atq; o
nustos idolorū cultibus. gentiū
pplos senciamus. quia enim
ex semetipis sibi inuenerūt
deos quos colerēt. quasi a se
metipis eis onus in dorso q̄
reuerat. quod portaret
Ro. Potest etiā p camelū q̄ gmune
et aīal. samaritanoꝝ vita signari
Cameli nanq; ruminant. et ne
quaquā vngulā findūt. Samari
tani quoq; quasi ruminant. et
ex parte legis uerba recipiūt. et
quasi vngulam non findūt. q̄
eam pro parte gētilitat. q et
graue onus in dorso mentis to
lerant. quia in omē qd' fiducie
sue spe eternitatis laborant.
Fidem quippe resurrectōis mi
nesciūt. et quid esse gravius
atq; onustius pt. q̄m affluēdm
secli pereuntis ppetis. et neq̄q̄m
ad releuacōm mentis gaudia
remuneracōis sperare. Sed et
in carne dñs appares. hebreos
pplos p fecōis grā implenit.
et samaritanoꝝ quosdā ad cog
cōm fidei mira opera ostendendo
perdiuit. dicat recte d' vbia
que veritatē exprimet. quod
et septē milia omiū. et camelo
rum milia possideret. Sequitur
" Quingenta iuga boū. et q̄ngēte
" asine. nam sicut in dictis q̄nq̄ f. 34.
in quinquagenario numero. qui
septem ebdomadib. ac monade
addito implet. requies designat
Denario aut numero summa per
fectōis exprimit. Quia vō fidelib
perfectio quietis promittit. q̄
quinquagenario decies ducto. ad
quingētesimū perueniat
In septima aut sacra boū noīe
aliq̄ndo hebetudo sanctorū. aliq̄n
bene exprimit. vita signatur. q
eni boum noīe stultoꝝ concordia
figurat. recte psalmo cxliiii. dicit.
Psal. vi. Utatim; eam sequit. quasi bos
ductus ad victimā. Hinsū quia
boū noīe vita viri; cuiusq; spe
rantis exprimit. legis precepta re
stantes. que p moysen scripta
Deut. 25. dicens Non alligabis os bouī

luc 10 triturantiq̃ apte rursū dr̃ Dignus ē operarius mercede sua

.xz. Asinorū note quoq; aliq̃n dostrorū pigriciaꝫ moderata petulancaꝫ luxuriā. aliq̃n gentium simplicitas designat. Multotiē pigricia asinorū appellacōne figuratꝫ sicut p̄ monsten dr̃ nō aut bis in hac sint t asino. ac si dicēt fatuos sapientibus t̄ p̄dicacōe nō socies. ne per eū qui implere re nō valet. et illi qui p̄ualet obsistas. Immodecata quoq; petulancaꝫ luxuria asinorū appellacōne exp mitur. vt ꝓpha testat qui ait carnes sūt. vt carnes asinorū.

ezech 23.

Asinorū mirū nō ē. simplicitas gentilis ostenditꝫ. Vnde urbem

mt 21. rendens dns. asellū sedisse phibet. Haud est em̄ sedendo asinū ueritatem nisi gentilitatis simplicia cordi possidēdo. ea adnisione patrē regendo. t p̄sidendo placere. quod uno t facili testimonio ostenditꝫ quia t p̄ bones iudei operarij. et per asinos gentiles ppli dsignantꝫ. cū per ꝓpham dr̃ Cognouit

ysa. 1. bos possessorē suū. et asinus p̄sepe dn̄i sui. Quis em̄ bos nisi iudaicus ppls extitit. cui cornutē iugū legis attriuit. t quis asinus nisi gentilitas fuit. q̃n q̃libet seducta reperit. quasi brutū aīal et nulla ratione ueritēs. quo uoluit errore subtraxit. Dos ergo possessorē. t asinus p̄sepe dn̄i cognouit. quia t ebraicus ppls deū quē colebat sed ignorabat reperit. et gentilitas les pabulū quod nō habebat accepit. Quod igit̄ sūpius notans omnibus et camelis dr̃. hoc ifilius m baias t asinis replicatur. Habuit uero t an̄ t̄ceptois aduentū iudea bones. q̃ ad p̄dicandū misit operarios q̃bus uoce ueritatis

mt 23. dr̃ Ve uobis ypocrite. q̃ circuitis mare et aridam vt faciatis vnū p̄selitū. et cū fuit factus. facitis eū filiū gehenne duplo q̃m vos. quos graue iugū legis p̄secrati qua exteriora littere mandata tolerabāt. Quibus uoce ueritatis

mt. 11. dr̃. Venite ad me omes q̃ laboratis et onerati estis. t ego vos r̄ficiam Tollite iugū meū sup̄ uos. et discite a me. quia mitis sū t humilis corde. Quod ergo t̄ eruorū bene laborantibus requies p̄mittit. hoc ē q̃ hic inga bonū q̃ gentilia meritis quia qui dominū redemptorē colla subiciūt q̃ misi ad r̄gem tenditꝫ. Vnde et asine q̃ gēte phibentꝫ. quia uocate plebes gentiliū dū ad requē peruenire desiderāt. mandatorū onera libenter portāt. Vnde bene q̃ hanc regem populus gentilis appetēt. Jacob filios alloq̄ns p̄phetat hoc sub

gen 49. duit uoce signare dicēs. Issachar asinus fortis. accubans inter termīos. uidit requiē q̃ esset bona. et terram q̃ optima. t supposuit humerū ad portandū. mt timus namq; accubare ē p̄stolari mūdi finē requiescēre. nichilq; de his que nūc in medio r̄sanctꝫ querē. sed ultima desiderāre. Et fortis asinus regem ac terrā opaq; videt. cū simplex gentilitas id ecclesie ad uidēdū bonū op̄is erigit. q̃ ad eterne uite patriā tendit. q̃ ad portandū humerū apponit. quia ꝓspecta supna requie pretextis ecclesiē grauibus m operacōe se subiicit. et quicquid t̄oleabile pusillanimitas asserit. hoc ei leue ac facile spes r̄munerationis ostendit. quia ergo ad ethiam

Filii - VII.

filij et tres filie. Septē quippe nobis filij nascūt. cū p septē bone cogitacōes spūs in nobis septem virtutes oriūt. Hanc namq; interna prolem ppha dinumerat. cū spūs mētē fe-
ysa.11. cundat dicens Requiescet sup eū spūs dñi. spūs sapiēe et intellectus. spūs consilij et fortitudinis. spūs sciencie t pietatis. t replebit eū spūs timoris dñi
sapia. Cū ergo per aduenīt spūs, illis consiliū. fortitudo. sciencia. pietas. ac timor dñi, p̄ uniuscuiq; mētis gignitur. quasi mansiuū poste-
p̄ tatio ritas in mēte ppagat. Que si perne nīe nobilitatis gemmis eo advitam longius seruat. quo amori eternitatis sociat. Sed habent in nobis septem filij tres proculdubio sorores suas. quia quicquid virile h̄t uirtutis sensus facit. spes. fides. caritatisq; cōsurgit. Neq; eīm addendū perfectum septem filij pueniūt. nisi in spe fide t in caritate fuit omē quod agīt. Quia uero hāc perfectionis uirtutis copiam. mitti moda bonorū operū cogitatio
Ad. " sequit. recte subiungit. Et fuit
p. ouiū et " possessio eius septē milia, cameloru. Peruata quippe ueritate
tria milia historie. spiritalē intellectū possig quod carnalē audiuīs. Quum eīm septē milia possidemus. cū cogitacōes innocuas perfecta cordis mundicia. intra nos met ipsos in quisito ueritatis pabu-
18. lo pascimus. Fructuq; nobis i possessione eā tria milia cameloru. si omē quod in nobis altū ac tortuosū est. racione fidei subditur. et sub cognicōne trinitatis sponte mappetitus humiliatus inclinat. Camelos quippe possidemus. si quod alīt saptm̄ humiliter deponamus. Camelos proculdubio possidet cū cogitacōnes nīas ad infirmitatis fratris compassionem fleti inq; ut uasissim onera mū portātes. aliene infirmitati cō pati q descendēdo nouerim
19. Possidet eciam per camelos q ungulam nequaq̄m findit. sed tamē ruminat. terrenaru rerū bone dispēsacōes intelligi. Quisquis aliquid habens sēculi. et aliquid dei. per comune eas necesse est aial designat. Neq; eīm terrena dispensatō. qui uis etiā utilitati seruat. sine perturbacōne mentis ualet exhibēi. Qui igit p hāc et ad pīs mens est cōfimdit. et imp̄petuū merces parat. quasi comune aial. et aliquid de lege habet. et aliquid non habet. Ungulam namq; non findit. quia non sēpemus anima ab oim terreno opere dissiliit. sed ī ruminat. quia bene dispēsando tempo alia. p certitudinis fiduciā celestia spe rat. Terrene igit dispēsacōes quasi camelorū more capite legi concordat. pede discrepat. / illa
quia et celi sūt. qui iuste uiues appetūt. t huius mūdi sūt. ea quibus opere usant. Nos ergo cū easdem terrenas dispēsacōs cognitōm trinitatis subdim̄. quasi camelos intra m dimissibilem numerū fide possidem̄
60. Sequitur Quingenta iuga " quoq; boum. et quingente asine. " Iuga boū ni usu mē possessio sūt. cū concordes uites exarat duricia mentis. Quingentas q asinas possidem̄. cū lasciues

mobis restringimus et quicquid
in nobis carnale exurgere ap
petit spualis cordis dominatu
refrenamus. Vel certe asinas
possidere et cogitationes intra
nos simplices regere. que diu
insubiugi intellectu curre nō
valent. quo quasi pigrius am
bulātes fraterna onera mansue
tius portāt. Sūt namq nōnulli
qui dū alta nō intelligūt. ad ter
rena cōmūsationis opera se
huius trāmittūt. Bene ergo per
asinas pigre quidē animal
sed tñ portandis oneribus dedi
tū. simplices cogitationes accipi
qui dū mram plerūq ignorantia
cognoscimus deinus onera alie
na toleramus. Cuiq nos quasi
singularis alitudo sapiēte al
titudo nō eleuat. ad pferendam
alienā cordis terrā mēs sēmā
est immiter inclinat. Recte at
sine unga boū. sine asino. quigē
te refertur. quia uel in hoc qđ
prudēter sapimus. uel in hoc qđ
humiliter ignoramus. dū etine pac
regem querimus. quasi intra
iubilei nunciū tenem[ur]

Sequit[ur] ac familia multa mis.
Quia multa nimis familia possideq
cū cogitationes innumeras sub
mentis dominatione restringim[us]
Ne ipsa sui multitudine animū
superet. Ne per iuso ordine dis
crecōnis mē principatū calcet.
et bene cogitationū turba multe
familie appellatione signatur
Nam scimus quod absente dña
anallarū lingue pstrepitus
silencii deserit. deputati opis
officia neglegit. tanq sibimet
ordine uiuendi cōfinduit. At
si ẏpente dña uenerit. mox p
strepitus lingue reticet. officia

unius cuiusq operis repetit. Dic
qđ ad opus ẏpruū ac si nō ẏcess
serit reuisit. Frigit[ur] a domo
mentis ad momentū turba dister
dat. quasi absente dñā cogi
tationū se clamor uelud garrula
anallarū turba multiplicat. Vt
aut ratio ad mentem redierit mox
se cōfusio tumultuosa cōpescit.
et quasi analle se ad imimutū
opus tacite ẏmūt. dū cogitatus
protinus rationis se ẏprijs ad
utilitatē subdit. Possidemus
ergo multā familiā. si recte uie
innumeras cogitationibus rationis
discretōne dominam[ur]. Quod m
mutū aī sollerter agim[us]. iungi
peande discretōm angelis cona
mur. Vnde et recte subiuginiu.

Gratus vir ille magnus inter
omnes orientales. Sūt nāq ma
gni inter omnes orientales effi
cim[ur]. nī eis spūbus qui orientali
luci inheret. pressa carnalis
corruptōnis nebula. discretionis
mē radijs. in quātū possibilitas
suppetit sociam[ur]. Vnde ẏ per
pauli dē. Mra cōmūsatio ẏ eius
est. Quisquis tporalia ac de
fectiua sequit[ur] occasū petit.
Quisquis uero supna desiderat
quia in oriente habitet dñm ātt.
Magnus ergo nō inter omnes
tales sed inter orientales effi
qui nō inter actiones bona et
fugitiua querenatū sed inter
choros proficē stipnos ciuiū
conat[ur]. Sequit[ur] Et ibat filius
eius ẏ faciebat cōuiuiū p domos
vnusquisq in die suo. filij per
domos cōuiuiū fa ciebant. dū vnus
singule inuicta modū ẏtū mite
passūt. Vbi ẏ bene dr. vnus
quisq in die suo. Die sem in
vno augq filij est illusorio

vnūs quoq; virtutis · vt em hoc
ipā dona breuiter sēptifor⁹
grē replicemus · aliū die hꝫ
sapiēcia · aliū habet intellus ·
aliū consiliū · aliū fortitudo ·
aliū sciencia · aliū pietas · aliū
timor · Neq; em hoc ē sapere
quod intelligē · nequaq̄m possꝫ
Sapiēcia ergo in die suo con-
uiuiū facit · quia mentē de
eternoꝝ spe et certitudine re-
ficit · Intellectus in die suo con-
uiuiū parat · quia in eo quod
audita penetrat · reficiendo
cor · tenebras eius illustrat · Cō-
siliū in die suo conuiuiū exhibz ·
quia dū esse p̄cipitē p̄hibet ·
racōne animū r̄plet · Fortitudo
in die suo cōuiuiū facit · q̄ dū
aduersa non metuit · trepidā
menti cibos cōfidencie appōit ·
Sciencia in die suo cōuiuium
parat · quia in uentre mentis
ignorancie ieiuniū supat · Pie-
tas in die suo cōuiuiū exhibet ·
quia cordis uiscera imie opeib⁹
replet · Timor in die suo cō-
uiuiū facit · quia dū timētem ne
de psentibus superbiat · d'stitūs
illam spei cibo cōfortat ·

Sed illud in hoc filiorū cōui-
uio pstruendū uideo · quod
se'metipos inuite pascūt · Val
de em singula quelibet d'stitui
si nō una alia uirtus uirtuti
suffraget · Timor quippe ē
sapiēcia · si intellectu careat · et
valde inutilis intellectus ē · si ex
sapia non subsistat · quia ad
alciora sine sapiēcie pondere
penetrat · sua illū leuitas gra-
uius ruinaꝝ leuat · Vile est
consiliū cui robur fortitudis
de est · quia quod tractando t
uenit · carens uiribus vsuꝫ
ad perfm̄ operis non p̄ducit ·
Et valde fortitudo destruit · si
per ossiuū fulciat · quia quo plꝰ
se posse cōspiciat · eo uirtus sine
racōnis moderamine deterius
in preceps ruit · Nulla ē sciēa ·
si ueritatē pietatis non habet ·
quia dū bona cognita ex equi
negligit · se se arcius adunitū
stringit · Et valde inutilis ē pie-
tas · si sciēie discrecōne caret · ꝙ
dū nulla hanc sciā illuīat q̄no
misereat · ignorat · Timor quoq;
ipē misi has ceteras uirtutes ha-
buit · ad nullius opus procul dubio
bone accōis surgit · q̄ dū ad
nūcia trepidat · ipā sua firmi ne
a bonis omib⁹ torpens uacat · et
ergo alternato ministerio · uirtus
a uirtute reficit⁹ · recte dr̄ qd'
apud se uicissim filij cōmiat⁹
· Ducq; una aliam subleuāda
subleuat · quasi per dies suos
numerosa suboles pascenda cō-
uiuiū parat · Sequitur · Et mi
" ttebat & uocabat tres sorores
" suas · vt comederint & bibent cū
" eis · Cū uirtutes mie momē qd
agūt · Spem fidem & caritatē
scim⁹ · quasi operatores filij tres
ad cōuiuiū sorores uocant ·
vt fides spes et caritas gaudeat
ome mopus bonū quod una quoq;
virtus amīstrat · Que quasi ex
cibo uires accipiūt · Dū bonis
opeibus fidenciores fiūt · Et
dū post abū gtempla cois uite
mfundi appetūt · quasi expocio
mebriat⁹ · Sed quid ē quod
in hac uita · sine quamis temus-
simi cōtagii mq̄nacōne paga ·
Non nūq̄ namq; ipis bonis q̄
agimus addetrimus · p̄ueramq;
qua dū letiaꝝ mentē parit ·
quidam etiam secūtatē fugiūt

qr nulli et
ma q̄ē sa
piūt sed h
intelligere

pmit

c 16

b 3

Numq̃ mens secura redditur
in torpẽ relaxatur. Non nisi
uero/aliq̃ntula elacõne nos pol
luit. et tanto deiectiores apud
deũ facit. q̃nto apud nos met
ipos nos timidiores reddit. Vñ
bene subiũgit. ¶ Cumq̃ orbẽ
transisset dies quinq̃. mittebat
Iob et sanctificabat eos. Facto q̃pe
orbe diez̃ q̃nq̃ mittẽ ad sanc̃ti
cosq̃ sanctificare ẽ. Post vnitã sẽsi
corois dirigẽ. et omẽ quod agit
districta vita actacõnis discussioe
mũdare. ne bona estimẽt q̃ue
mala sint. ne saltim uenialiter
bona putent. sufficiẽtia. cũ per
fecta nõ sint. Hic enĩ plerũq̃ de
cipit. vt aut qualitate mali q̃
bom quantitate fallat. ¶ Sed
hos vnitã sensus melius pces
q̃nq̃ p discussiones inuenit.
Nam ea que p scrutaĩ inobs
metipis plenius mitim. sepe
verius orando q̃ inuestigando
penetramq̃. Cũ enĩ mens per
q̃dam compũctiõnis machiã
ad alta sustollit. omẽ quodcũq̃
de seipa. diiudicãdo certius cõ
templat. Vnde et recte subiũgit.
¶ Consurgensq̃ diluculo offe
rebat holocausta p singulos.
Diluculo namq̃ cõsurgimus
cũ cõpũctois luce perfusi. huĩ
tatis mẽ nocte deserim. et ad
ueri luis radios oculos mentis
aperim. ¶ Atq̃ holocaustũ p
singlos filios offerim. cũ p vna
quaq̃ vtute dño hostiam mẽ
tis immolam. Ne sapiẽcia
deuet. ne intellus dũ subtilẽ
cuerit aberret. Ne constitui dũ
se multiplicat cõfundat. Ne for
titudo dũ fiduciã prebet ẽspi
tet. Ne sciẽcia dũ nouit et nõ
diligit inflet. Ne pietas dum
se extra rectitudinẽ inclinat
in torqueat. Ne timor dũ plus
iusto trepidat. in desperatiõis
foueam mergat. Cũ ergo pro
vna quaq̃ virtute vt pura eẽ
debeat. pietis dño fundimus.
quid aliud q̃m iuxta filioꝝ
numerũ holocaustũ p singlos
exhibemus. holocaustũ nãq̃
tom incẽsũ dẽ ¶ holocaustũ
git. dare. ẽ totam mentẽ igni
compũctõnis incendere. vt i
ara amoris cor ardeat. et quasi
delicta p̃prie subolis i gnamiẽta
cogitatõnis exurat. ¶ Sed hec
agere nescitis. nisi hij qui pus
quã cogitatões ad opus p̃deãt.
interiores suos motus sollicite
cõspicientes frenãt. Hec agere
nesciũt. nisi hij qui uirili custo
dia mumiꝝ mentẽ nouerũt.
Vnde recte mortuo primato mor te
extincto is boseth dr. quẽ scripsit
sacra nõ in domo hostiarii. osh
aria habuisse testat. dicẽs. Ve
nietes filij remon perochite re
cha et banacha. ingressi sũt fer
uente die. domũ isboseth qui
dormiebat super stratũ sinũ me
ridie. ingressi sũt autẽ domũ.
et hostiaria domus purgãs
triticũ obdormiuit. assimiẽtes
spicas tritici latenẽ ingressi
sũt. et pauserũt eũ mingui ne
Ostiaria tritici purgat nũ me
tis custodia distrahendo vitis
a unicis separat. Que si obdor
miẽrit in morte ẽspi domum in
sidiatoꝝ ãmittit. qua cũ diste
cõnis sollicitudo cessauerit adi
tus facilis endi ãim maligni spũ
ibus ueer pandit. Qui ingressi
spicas tollũt. quia mox bonaꝝ

virtutes

mens

occurrerit subsc
ipa

intentione

alis patro

cogitacōm̄ germina auferit
atq; in inguine feriūtq; vtrū
tem cordis delectacōne carnis
occidit. In inguine quippe fe
rire. ē vitam mentis. carnis
delectacōne perforare. neq;q̄
vero hisboseth iste hac morte
sumēberet. si non ad mg̃ssim
domus mulierem. id ē admīt
aditū mollem custodiam p̄u
tasset. fortis namq; virilisq; sē
sus p̄epom cordis foribꝫ debet.
quē nec negligencie somnis op
p̄mat. nec ignoāncie error fal
lat. Unde bene et hisboseth ap
pellatus est. qui custode femina
hostilibus gladijs mudatū. Hisbo
seth quippe vir cōfusionis ēt.
Vir aūt gfusioms ē. qui fortī
mentis custodia munitus nō ē.
quadiū virtutes se agē essāt
subintrancia uana nescientem
netāt. Tota itaq; virtute mūi
endus ē aditus mentis. neq;ndo
eam misdiates hostes penetret
foramē neglecte cogitacōms.
Hinc salomon ait. Omī cus
todia serua cor tuū. quia ex
ipo uita procedit. Virtutes
ergo quas agimus digna ē.
vt sūmopē abintencōms ori
gine pensemus. ne ex malo
aliq̄d eant etiam si recte ost
que ostentūt. Unde hic quoq;
recte subiūgit. dicebat enim
Ne forte p̄ceuēint filij mei
et bñdixēint deo in cordibus su
is. Filij in cordibus maledixit
cū recta nra operā a nō rectis
cogitacōmbus p̄videūt. nī bō
mala excussit. sed noxia in
ocultis moliūt. Deo quippe
maledixit cū mentes nostre
se de se estimāt habere quod
Deo maledixit cū se et abillo
accepisse vires intelligūt. Sz
hī de eius muneribus p̄ria lau
dem querūt. Sciendū vero est
quod bona nra tribus modis
antiquus hostis insequit. vt
videlz hoc quod rectū coram
hoīibus. minīm̄ iudicis cō. agit
spectu uincet. Aliq̄ndo nāq;
in bono opere intencōnem
polluit. vt omē quod i actōe
sequit. eo purū mūdūq; nō
exeat. quo hoc ab origine per
turbat. Aliq̄ndo uero ītēcōne
boni operis uitiare nō pualet.
sed in ipā actōne se quasi mūtine
opponit. vt cū p̄positū mūs
securus quisq; egredit. subiūcto
latens uitio quasi exinsidijs
p̄mat. Aliq̄ndo uero nec ītēcō
viciat nec mūdū supplantat.
sed opus boni in fine actōms
illaqueat. q̄ūtoq; vel a domo
cordis. vel abitinere operis lō
guus retexisse se simulat. tāto
deprendū bone actōms ter
minū. astucius expectat. Et qo
in cautū quēq; quasi ītendendo
reddidit. eo ulū repetīo non
nāq; uulnere diuius in sana
bilius transfigit. Intencōm
quippe in bono ope pollūit. q
cū facilia ad deprendū rapida ho
minū conspicit. eorū desidijs
auārā transitōj fauoris appo.
vt in hijs que recta faciūt ad
appetenda ima fortitudine in
tencōms inclinet. Unde re
cte subiūngit spēne. de manq;
anima laqueo miserē ītēcōis
trēsmutata. per ypham dr. Sach se
hostes eius in capite. Ac si ap
te dicatur. Cui bonī opis nō
bona intencōe sūmit. hinc

adiuuantes spūs ab ipō cogitaō
exordio principant. tantoq; eō
plenius possidet quāto et p̄ciuū
dom̄ātes tenet. Cū vō ītrēa
vitare non p̄valet. in via po
sitos laqueos tegit. vt in eo qđ
bene agit. cor exlatē adiuuā
diuinet. quūs quod inchoans
aliter ꝓposuerat. rationē lōge
aliter q̄m̄ reperat. perurrat
Sepe em̄ bono opi dū laus hu
mana obuiat. mētem opēntis
īmutat. Que q̄nuis quesita
non fuerat. tam̄ oblata delec
tat. Cuiq; delectatiōe dū mēs
bene opantis resolui. ab omī
intentiōnis intime vigore di
ssipatur. Sepe se bene īchoate
mē iustitie ex latere ira sub
uūgit. et dū zelo rectitudinis
īmoderatius mentē turbat.
ārctam quietis ītime salutē
sauciat. Sepe grauitatē cordis
quasi subuūcta ex latē tēptā
sequit. atq; omē opus quod
mens bona intentiōne īchoat. Hoc uelamine meroris
obumbrat. Que et nō mīq̄m
tanto tardius repellit. quūto
et pesse menti quasi īnfelici
famulat. Sepe se bono operi
letitia īmoderata subuūgit. nā
q; plus mētem q̄ decet hilarescere exigit. ab ratiōne bona de
pondus grauitatis repellit.

Quia em̄ ea bene īchoātibus subesse īnimīe laqueos
psalmista cōspexerat. recte pro
phetico plenus spū dicebat. In
via hac qua ābulabā absconderūt laqueos ih̄. Quod bene
ac subtiliē Ieremias īsinuat.
qui dū gesta foris referre stu
duit. que apud nosmetipsos
intus gerim̄ indicauit dicēs.
Venerūt ergo octoginta viri
de sichem et de silo et de sama
ria rasi barba. et scissis vestib
squalentes. munera et thus
habebāt in manu vt offerrēt
in domo dei. Egressus autem
ismael filius nathame i oc
cursū eorū de maspha flentes
et plorans ibat. Cuiq; occurrisset
eis dixit ad eos. Venite ad go
dolium filiū aicham. Qui cum
venissēt ad mediū ciuitatis mi
serunt eos. Barbam quippe ra
dūt qui sibi de ꝑpriis uiribus
fiduciā trahūt. Vestes scindit
qui sibimetipsis in exteriori
decoris laceratiōne nō parcit.
Oblatū in domū dī thus t
munera uenīūt. qui exhibē
se īndei sacrificio oīm̄ ōpib
polliceī. Sed tī si se ītrā se
deuotiōnis ima caute cūspice
nescīūt. Hismahel nathame
filius in eorū occursū uenit.
qua nimirū quilibet malign̄ spūs prioris sui sathane vide
licet exemplo in superbie errōe
generatus. se ad laqueū de
cēptiōns oppōnit. De quo t
benedict. Incedens et plorās
ibat. quia ut deuotas mētes
interimere ferendo p̄ualeat.
semetipm̄ quasi subuelate
vultis occultat. ut dū gaudiū
se uere lugētibus simulat.
ad cordis intima sēpius
āmissus hoc quod intus de
virtute latet. oīdat. q̄ plerūq;
se spondet ad altiora puenī
unde et diuisse phibet. Ve
nite ad filiū godoliā filiū ai
cham. Atq; dū maiora pmittit.
et tam iminima subtrahit

ab seniore

vir nathame

Ay

ps. 139

ihē. xl.

Vnde recte dictū est. Cū ait
venisset ad mediū ciuitatis ip
ferit eos. viros ergo adoffēnda
deo munera nemētes ī medio
ciuitatis interfert. q̄ dūmo
dedite opēibus mentes. mīsit
magna se ī ſpectacīe ſuſtodi
ant. ſuripiēte hoste dū devoci
onis portant hostiam. ī ipſo ui
nere perdūt vitam. ¶ De aug
hostis manu non euadit ur
msi cūctis adpetēda z ēuōl
reatrat. Vnde illic apte ſb
uīgit. Decem aūt viri ēpti
ſūt inter eos qui dyerūt ad
hismahel. Noli occidere nos
quia hēmis thezauros ī agro
frumēti et ordei et olei et
mellis. et nō omisit eos. theza
uros quippe in agro est spes
mpenitēcia. Que quia non
cernit. quasi in terra cordis
ſuffossa gemit. Que ergo te
zauros in agro habuere ſuadi ſuc
quia qui p̄g in cautele ſue vi
nū adlamentū redēūt. nec
capti moriūt. ¶ Cum vero
antiquus hostis neq; ī exordio
intencōis ferit. neq; in ūme
actōis irrūpit. diuiores in
fine laqueos tendit. Quem
tanto nequius obsidet. q̄to
ſolū ſibi remanſiſſe ad dec
piendū uidet. Hos namq; fim
ſuo appositos laqueos ꝑpheta
cōſpexerat. cū dicebat. Ipſe
calcaneū meū obſeruabit. q̀
eni in calcaneo finis ē corpis.
quid per hūc nisi timing sig
natur actōis. Sine ergo ma
lign ſpūs seu ſui quiq; hoēs
illoꝝ ſuphie ſequaces. calca
neū obſeruat. cū actōibus boē
fine uiciare desiderant. Vnde
et eadem serpēs dr. Ipsa tuū
obſeruabit caput et tu eius cal
caneū. Caput q̄ppe serpentis
obſeruare ē mētis ſuggestiōis
eius aſpicere. et manu ſollicite
cōſideracōnis. a cordis aditu fi
ditus extirpare. q̄ tm nū abimo
deprehendit. prutere calcaneū
molitur. quia et si ſuggestione
ꝑma in intencōne nō ꝑcutit.
decipe in fine tendit. ¶ Qui ait
semel cor in intencōne corrū
pitur. ſequētis accōnis meritū
et termīū abhoste callido ſeruile
possidet. qm totam sibi arboꝛe
fructus ferre conspicit. quā ve
nem dente mradice vitiauit.
Quia ergo sūma cura uigilād
ē. nel' bonis opibus seruiens
mens ēproba intencōne polluat
recte dr. Ne forte pauiēnt filij
mei et bndixīnt deo m cordib
suis. ac si apte dicēt. Nullū ē
bonū quod foras agit. si nō p eo
nitus ante dei oculos īmolet.
Tota itaq; vnite pſpiciendus
ē fluuius operis ſi purus ema
nat ex fonte cogitacōnis. Omn
aura seruadus ē a malitie pul
uere oculus cordis. ne hoc q̄
in accōne rectū hōnibus ostendat.
apud semetipm puritū prauę
intencōnis interqueat. Curād
itaq; est. ne bona mā pauca ſe
curandū ne in dissipa. ne aut
pauca agentes mundamur
steriles. aut in dissipa uligns
uecordes. ¶ Neq; em vnaquęq;
uere virtus ē. si mixta alijs vi
tijs non est. Vnde recte ad mo
ſen dr. Fiat tibi aromata stac
ten et onica galbanen bonū
odoris. et thus lucidissim. sanctę

16

18

c 18

19

thymiama compositū opere vigilanter imitari diligenter et puri. Thymiama quippe exaromatibus compositū sacrum. nī tamen boni operis virtutū multiplicitate redolemus. Quod mixtū et puri fit quia quisquis virtutū iugiter tanto celsiorem bonis operibus sinceriusq exhibet vnde et bene subiungit. Cuiq; intermissim puluerem vmbrosa contuderis. pones ex eo coram testimonio tabernaculi. Intermissis puluerem aromata vmbrosa contere. nī bona mea quasi in pulvere cordis occulta discussione tundimus. et si verane bona sint subtiliter retractamus. aromata ergo in puluerem redigere est virtutes recogitando terere. et vsq; ad subtilitatem occulti examinis reuocare. Et nonnulli quod de eodem puluere dicatur. Pones ex eo coram testimonio tabernaculi. quia tunc minime eis bona mea ueraciter in conspectu iudicis placent. cū hec mens subtilius recogitando conterit. et quasi de aromatibus puluerem reddit. ne grossum diuinoq; sit bonum quod agitur. ne si hoc arta retractationis manus non comminuat odorem de se subtilius non aspergat. Hinc est enim quod sponse vinis. Sponsi vox lauda-

Jo. 12 cap. 3 bilis dicitur. Quae est ista que ascendit per desertum sicut virgula fumi exaromatibus murre. et thuris et vniuersi pulueris pigmentarij. Quae quippe ema sicut virgula fumi exaromatibus ascendit. quia exuite sue vitiis in tribulationis die incensi rectitudine proficiat. nec sparsa cogitatio diffluat. sed se se mira archana cordis in rigoris virga constringat

Ps 12 que ea que agit diu recogitare semp ac retractare non desinit mirra quidem et thus habet in opere. sed puluerem cogitationem. Hinc est quod de oblatorib; hostie ad monasterium iterum dicitur

Ps 1 Subtracta pelle hostie. arto in frusta concidat. Pelle nanq; hostie subtracta. cū a mentis me oculus supficiem vitiis amouemus. Cuius arto in frusta concidimus. cū discingimur subtile eius intima. membratimq; cogitamus. Curandum ergo est ne tū mala vincamus. bonis lasciuientibus subplantemur. ne forte tales fluxa pdeant. ne in turpe recta capiant. ne per erroris viam deserant. ne plastitudine fracta anteacti laboris meritū perdant. In nullis enim vigilanter debet se mens circumspicere. atq; in ipsa circumspectionis sue prouidentia perseuerare. Vnde et recte subiungit. Sic faciebat

" Job cunctis diebus. In cassum ipse bonum agit. si ante terminum vite deseratur. Quia et frustra velociter curritur. qui pius quam ad metas veniat defit. Hinc est enim quod de ipsis dicitur

Ecclesiastes 2 vchis qui perdidit. Hinc est quod electus sine ueritate sustinentia dicit. Vos estis qui permansistis

Luc. 22 mecum in temptationibus meis. Hinc Joseph qui interpres vsq; in finem ministris pseudo asserebat

Gen. 37 Solus talarem tunicam habuisse perhibetur. Nam quid est talaris tunica. nisi actio contemplatiua. quasi enim per tela tunica talum corporis operit. cū bona

II.

ostendamus. Spiritalis aute
natuā non ita est. que exīte
et corpore composita duplīr
non est. Sed rursū sciend' e
qz ipā etiam natūa in cōpo
rea. cū loquit' eius locutio
nequaq̄m vna atq; eade q̄
litate format. Aliter em lo
quit' deus ad angelos aliter
angeli ad deū. aliter deus ad sīōs
ū aīmas. aliter sīorū amme
ad dīm. Aliter deus ad dyalū
aliter drabolus ad deū. Nam
quia spiritali natūe ex corpo
rea oppositōne nichil obstat.
loquitur deus ad angelos sīos
eo ipso quo eorū cordibus omnī
ta, mīstibilia ostendat. ut q̄d d
agere debeant in pā gtēplatōe
ueritatis legant. et uelut qdā
p̄cepta uocis sint ipā gaudia
gtemplatōis. quasi em audi
entibus dr quod inde intibus īspi
ratur. Vnde nī eorū cordibus
deus rōnī hūanam sūpbiam
aīmadūsionē ulcōms mīderet
dicat. uenīte destendamus et an
fundamus ibi lingvas eorū. dr
eis qui aderant uenīte et mīm
hoc ipm mīq̄m a diuīa gtēplatōe
decresteie. in diuīa gtemplatōe
sp accresteie ē. et mīq̄ corde
recedere. quasi quoda stabili
motu est sp uenire. Quib; t dr
Destendamus t gsūndamus lig
uas eorū. Astendit angeli m
eo quod a eatate cōspiauit. de
scendit angeli in eo quod catas
se se in ullatis erigētem ex
amme districtōms p̄mūt. Ide
ergo dei est destendamus t gsū
damus ligvas eorū in semetipso t
eis hoc quod recte agatur osten
dere. t p̄uim intīe uisionis

corū meritis exhibenda iudi
caultis moribus mspiraē. Aliter
loquit' angeli ad deū. Sanct y
iohannis apocalipsim dicit.
Magnus ē magnus qui omnīs
ē accipere. virtutem et diuitatē
et sapiētiam. Vox namq; ā lo
est in laude conditōis ipā admi
ratō mtime gtemptoms. Mutt
dulie miracla obstupuisse dix
isse ē. quia exaltatis aī ēuēncia
motus cordis. magnus ē ad au
res in īmisēpn spūs clamor vocē
Que vox se quasi p distimct a
uerba explicat. dum se se p in
numeros modos admiratōms
formar. Deus ergo angelis lo
cū eis uolūtas eius intima in
dendo manifestat. Angeli at
loquit' dño. aī per hoc quod sī
semetipos respicīt. in motū a
miratōms surgit. Aliter deus
ad sīorū ammas. aliter sīorum
anime loquit' ad deū. Vnde m
iohannis rursū apocalipsi dic.
Vidi subter altare ammas mt
fectorū pter uerbū dei. t pt' testi
monīū quod habebāt. t clama
bant voce magna dicētes. Usq;q̄o. apo. 9.
dñe sanctus t verus non iudicas
et ulcīscis sanguinem mm d' hīs
qui habitant in terra. ubi illico ad
uīgitur. Date sūt illis singule
stole albe. et dictū est illis ut re
quiescerent ipus adhuc modicū.
donec impleat' numerus consūa
et frātrum eorū. Ad' em aīas ui
dicte petīcōm dicere. nisi diem
extremū iudicij et resurrectōne
extinctorū corporū desiderare.
Magnus quippe earū clamor
magnū est desiderīū. Tanto ei'
quisq; minus clamat. quito mg
desiderat. et tanto maior voce

in aures mentis eius expressit
quo se meus desiderii plenius
fundit. Animam igit verba
sut desideria. Nam si desiderium
sermo non esset: propheta non di
ceret Desiderium cordis eorum
12 exaudiuit auris tua. sed ni aliq
moueri soleat mens que petit
aliter q; que petit. et sorum
animi ita in interni secreti
sinu deo inhereant. ut in eundo
requiescat. quomodo dicit: pe
tere quas ab mtia uolutate
constat nullatenus discrepare.
quo dicit: petere. quas a uo
1 uidicta desidie lutate dei certu e. et ea q fiuta
sut non ignorare. sed mo po
site a bono aliquid petere dicit
non quo quicq; desident quod
ab eius quie cernut uolutate di
scordat. sed quo mente ardet
eius mhere. eo enim de ipo am
puat. ut a bono petant. quod ei
facere uelle nouerut. De ipo go
bibut quod a bono sitiut. et mo
do nobis ad huc i opheibus
hoc quod petendo esuiut p
phendo sanant. Iustor dicit
ergo a uolutate coditoris si q
ea uident uelle no petent. Qui
minus inhere si uolete dare
desiderio pigri pulsarent q
13 bus risu diuinus dr Requiescate
tpus adhuc modicu. donec iple
atur nus coseruos et strum utre
Desideantibus animabus requiescere
adhuc modicu dicere est intra
dorem desideri eripa pfria so
lacia gsolicoms aspirare. ut
et aiarum uor sit hoc quod ama
tes desiderant. et responderis
dei sermo sit hoc quod eas re
tributoms certitudine inter
desideria gfirmat. Respondere
ergo eius e. ut collectoms strum ex
petare debeant. eorum mentibus
lubenter expectandi moras in
dere. ut ca carnis resurrectionem
appetut. cia ex colligendo strum
augmeto gratuletur. Aliter
deus loquit ad dyabolu. Aliter
dyabolus ad deu. loqui em dei
est ad dyabolu uias eius ar
guendo a iniquitate dissimulte
distructoms mirepare. Quaut h
dr Unde uemis. Dyabole aut
ei respondere est omipoteti ma
iestati eius michi posse celare
Unde hic ait. Circuiui tiram
et per ambulaui eam. quasi ei
dicere eius e quid egerit sive
quid acty suos illius oculus
occultare no possit Caedu
12 vero e quia sicut hoc loco dis
cimus. quatuor modis loquit
deus ad dyabolu. tribus dya
bolus ad ipm. Quatuor mod
loquit deus ad diabolu q et
in iustas uias eius arguit.
et electoru suo gra illu iustia
ppont et temptada eos ino
cetia ei gradendo permittit. et
aliquando ei ne temptare audeat
phibet. Iniustas em uias eius
redarguit. sicut ia dictu e. unde
uemis. electoru suo com illum
iustia ppont. sicut ait. Cosi
decasti seruu meu Iob. q non
sit ei similis sup tram. iptada
eorum morenia gradendo permitt
sicut dicit. Ecce omnia q h abet
bat in manu tua sut. Rursu
eu a temptacone phibet rum
dicit. tantu i eu ne extendas
manu tua Tribus aut mod
15 loquit dyabolus ad deu. ni uel
uias suas insinuat. uel electo
innocenia fictis imbus amisat

II.

cor

uel temptanda cande innocentiam
postulat. Vias q̃ppe suas ipsi nouit
qui ait retaui uiam t̃ pabulum
eam. Electoru innocentiaz accu-
sat qui dic. Nũquid frustra Job
timet deu. Nonne tu uallasti eum
ac domũ eius. omnia q̃ sibi
eius patrocinio temptandi eadez
innocentiam postulat cũ dicit. Ex-
tende manũ tuaz et tange cuncta
que possidet. nisi in faciem benedixit
tibi. 16. Deo dice dei e unde uemus
sicut et supra insinuauim. ut sue
iustitie itinera malitie eius in-
reparet. Dicere dei est. considerasti
seruum meum Job quod non sit ei simi-
lis super terram talem electos suos in
sanctificando facere. qualibet nimi-
a apostata angelus possit inuidere.
Dicere dei e. ecce omnia q̃ habet
in manu tua sunt. ad probandam fide-
lium eorum occultam in aurem
illa sue malitie relegare. dice
dei est. hominem ne extendas ma-
nũ tuã. ab immodeate tptacois
impetu qui eius permittendo restri-
gere. 17. Dicit aut dyabolus e terre-
nus terraz et per ambulauit eam.
sagacitate sue malitie cunctis
libus eius oculis occultare non
posse. dice dyaboli e. Nũquid
frustra Job timet dñm. contra
bonos intimi cogitacois sue-
latibula conquirit. eorumq; puer-
tibus inuidere. atq; inuidendo
ypbacoms rimas exquirit. Di-
cere dyaboli est. extende paulu
lũ manũ tuam. et tange cuncta
que possidet. ad afflictionez boni
malitie estibus anhelare. qz
enim eorum tptacom inuidens
appetit. eo illos quasi pbacoz
deprauans petit. Quia igit in
terminis locutionis modos suc-
cincte duximus. admittimus pau
lulũ expositionis ordinem retu
tam. Considerasti seruum meum
Job. quod non sit ei similis super
terram. uir simplex et rectus ac
timens deum. et recedens a malo.
Predicta iam sermone tractatu e.
qua dyabolus non contra Job sed contra
dñm certamen proposuit. Maria
vero certaminis huius Job in medium
fuit. et si in sermonibus suis dia 9 Job
inter flagella deliquisse. quod se
tire nephas e. deum dixisse sua
proposicone predidisse. Nam ecce et in victoria
hoc loco inuenitur e. quia non p9
dyabolus hunc Job a dño peciit.
sed ei dns in dyaboli despectu
laudauit. Et nisi in sua iustitia
permansurum nosset. non utiq; p
illo proposuit. nec primum in temptatione
concederet. de quo ante tptacoz
ex dei laudibus in temptatoris
mente mundie fuerat facies ex
citate. 18. Deo antiquus aduer-
sarius tanq̃ amasset mala non
inuenit. ipa ad malum inflectere
bona queiit. cui de oibus unicis
ad accusandum uba mala prestruta.
Cum nec in ubis accusacionez
reperit in terrenum cordis fis-
care contendit. tanq̃ bona ficta
bono animo non fiant. et idcirco
ppendi a iudice bona non debe-
ant. quia enim fructus arboris
ee et mestu uirides conspicat.
quasi uerme ponere adradice
querit. Nam dicat. nunq̃ frustra
" Job timet deus. nonne tu uallasti
" eum ac domum eius. cum omnibus
" substantiis patrocinio pibus
" manuum eius benedixisti. et posse-
" ssio illius creuit in terra. Ac si
aperte dicat. Cum tot bona circa
circumpit. quid mirum e si pro as se

se innocentē gerit. innocēs uere
esset si homis inter adūsa per
sisteret. Cur autē magnus dñs
quem merces sui unusquisq; opis
tanta ueri multiplicitate cōmitat.
absolutus quippe adūsarius. cum
scīm uirū inter prospera bene e
gisse cōsiderat. reprobare apd
iudicem per adūsa festinat. Vñ
uere in apocalipsi noce āgelus
dr. Proiectus ē accusator fr̄m
nr̄or. qui accusabat illos ante
conspectū dei nr̄i die ac nocte
19. Scriptura aut sacra sepe die p
ꝓsperis. noctem aut p adūsis
ponere ꝙsuevit. In die ergo et
nocte accusare nō desinit. qa
modo nos in prosp̄is. modo in
adūsis accusabiles ostendere
contendit. In qe amisit ni pro
spis male nos uti insinuat. In
nocte accusat ci in adūsis nos
non habere patientia d'mōstrat
. Beatus ergo Iob. qui nec dū
plagella attingerat. quasi adh̄
in nocte unde accusare posset
omīmodo non habebat. qui ut
ī prosp̄is. bona illū egisse simu
labat. uersuta assertione me
ens. quod non adusū dñi sb
stantiam possideret. sed adusū
substantie dñm coleret. Dud
em nōnulli qui ut fruantur
deo. dispēsatorie utuntr hoc sclo.
Et sut nōnulli qui ut fruatr
hoc seculo. transitorie uti uolut
deo. Cum igit bona diuī mu
neris narrat. putat quod sūa
fortis operatij leuiget. ut nug
uam ipsi hende ex operibus
non valet. cius nitem qi exco
gitatorib; additat. mentiens.
qd no amori dñi sed tēporalis
ꝓsperitatis appetitū fuerit.

Omne qd īmoritur exteius vir.
Vires ergo bñ Iob nesciens. sed
tñ unusquisq; adūsis probari
uerius scīs. temptandū hunc
expetit. ut qui per diem ꝓspeīs
offensu gressu mecessarū sal
tem ~~innocētie~~ adūsitatis pigēt. / nocte
et ante laudatoris sui oculos of
fensione in patiēne prostratus
iaceret. Vnde subūgit. Sed ex
tende paululū manū tuā. et
tange cūcta que possidet. misi in
20 faciem bñdixit tibi. Cui sīm
uitū satan tempta ē appetit. et
nī dño ut manū suaz extendere
debeat. diat. palde notandū est.
qua ferendi uires nec ipe sibi
tribuit. qui tōti auctore ōm
singul aiter superabit. Scat nāq; dia
qua quodlibet agere exsemet
ipo non sufficiat. qua nec per
semetipm in eo quod ē spūs ex
istit. Hinc est quod in evan lio
expellenda de homie legio dice
bat. Si eicis nos mitte nos i gre
porcos. Cui eni pse metipm
ire in porcos non poterat. quid
mirū si sine auctoris manu sñ
uiri domū cōtingē nō valebat.
21. Caendū uero est qua satha
ne uolūtas sp iniqua est. ꝙ nūq;
potestas iniusta. qua a semet
ipo uolūtate habet. sed a dño pmi
tem. Quod eni ipe facē inique
appetit. hoc deus fieri non nisi
iuste permittit. Vide in libris 1 Reg. 16.
regū dr. Spūs dñi malus ir
ruebat in saul. Cre unus ideq;
spūs et dñi appellat. et malus.
Dñi uidelt. placitaz potestatis
iuste. malus aut per desideriū
uoluntatis iniuste. formidari
igitur non debet. qui michil nisi
permissus valet. Dola go uis

magna sanitate
uigebat. p eisdē
ꝓspis

ulla timenda est que ei hostē seuire permiserit. et ad usū iusti iniusti
uaj et iniusta illius uoluntas
seruit. Paululū uero manū
postulat extendi. quia extenta
sūt que expetit contei. Neq; ei
sathan facere se aliquid nisi
putat. nisi ei in anima sauciat.
ut a illa patria ferienti uocet.
aqua ipe longe telo sue superbie
22 ꝓstratus iacet. Deo quid est
quod ait. nisi in faciem benedixerit tibi. nos nempe quod agis
uel animo respicimus. quod no
aduersari uolus ab eo fraudem
declinamus. Sed itaq; dei facies
nisi respectus eius grē phibet
intelligi. Ait ergo extende paululū manū et tange ūcta
que possidet nisi in faciem benedixerit tibi. ac si aperte dicat. Ea
que dedisti subtrahe. nam si accepta perdidit. respectū nre grē
ablatis rebus tpalibus nō requirit. Qui enim ea in quibus delectat non habuit. fauce nuī
enim maledicēdo gtempnit.
nuq petitōne callida nequaq̄m
prouocata ueritas uincit. sed ad
detrepcōm suam hostē greditur.
quod fideli famulo ad augmētū
muneris suffragetur. unde mox
subditur Ecce uniūsa q̄ habet
" in manu tua sūt. tm̄ in ei ne
" extendas manū tuā. Considera
23. da e in ūbis dñi dispensatōis ste
pietatis. quo nī hostē nīm permittit et retinet. laxat et ꝛtrcenat. Alia ad tempnādū dat. ꝫ
ab alijs religat. uniūsa q̄ habz
in manu tua sūt. tm̄ in ei ne
extendas manū tuā. Substāna
prodit. sed nī corpꝰ protegit.
quod q̄dem ꝑ mor̄ temptatōi
tradituꝝ e. Sed tm̄ nos simꝫ ad
oīa relaxat hostem. ne uindicq̄
ferens frangat ciuem. Mala
em̄ tū nīa elatis euenīunt.
mira conditoris gra pore dispensant. ut que ea ateruata
perimunt. possint diuisa tollerari. Hinc paulus ait fidelis
deus qui non patet uos tpti
supra q̄ potestis. ꝫ faciet nī
temptatōne eniq; puentū. ut
possitis sustinere. Hinc dauid
ait. proba me dne et tempta
me. ac si aperte diceret. prius
vives mispice. et nī ut ferre ea
leo temptari permittit. Hoc tm̄
quod dr. ecce uniūsa que habet
manu tua sūt. tantū in eum
ne extendas manū tuā. Intelligi
et aliter potest. Diua forte q̄dem
pugnatorem suū dñs nouerat. ꝫ
hī diuidere ei certamīa uolī hostē
uolebat. ut q̄ uis robusto bella
tori victoria minutus suppetet.
prius hī de uno certamīe hostis
ad deū uirtus rediret. tutiq; ad
ea aliud iteruū uincēdo accederet.
quis fidelis famulus eo mirabilius uictor existeret. quo uictus
hostis se cū illū iteruū ad noua
bella repararet. Sequit ꝫ
" sussq; est sathan a facie dñi.
" q̄d est quod sathan a facie dñi
egressus dr. quo em̄ cartur ab eo
qui ubiq; est. Hinc nāmq; ait
Celū et tram ego impleo. hinc
est q̄ sapiēna illius dicit Gyrum
celi circuiui sola. Hinc d'eus
spūs sīpiū e. Spūs dñi repleuit
orbem terraꝝ. Hinc e q̄ dns ait
dicit. Celū michi sedes e. terra
aut scabellū pedū meoꝝ. Iterū
ꝫ de eo sīpiū e. Celū mensus
palmo. et omēm tram pugillo

1.cor.10.

ꝑs.23.

Ihe.23.

eccl.24.

sapie.1.

ysa.66.

ysa.40.

salua ad affligendū

conclusit. Sedi quippe cui ꝑsidet interior et superior manet. Celū palmo metiens et tiranni pugillo cōcludens. ostenditur quod ipē sit dūquaq; cunctis rebus quas creauit exterior. Idonamq; quod interius cōclusit a cōcludēte extius cōtinet. Per sedem ergo cui presidet celē interius supq; per pugillū quo ꝯtinet exterius subtercq; signat. Quia enī ipē manet intra omīa. ipē ex omīa. ipē supra omīa. ipē infra omīa. et superior ē potenā. et inferior ꝑsistendo. et exterior per magnitudinē. et interior ꝑsubtilitatē. Quesū regens. deesū gtinēs. extra cūdams. intra penetrās. Nec alia ex parte superior. alia inferior. aut alia exterior. atq; ex alia manet interior. sed uno eodemq; tonus ubiq; presidendo sustinēs. sustinendo cūdams. Unde supius ꝑsidens. cūdando penetrans. penetrando cūdans. Unde supius ꝑsidens. inde inferius sustinēs. et unde exterius ambiens. inde interius replens. Sine niquenundine supius regens. sine labore infra sustinēs. interius sine extensione cūdans. Est utiq; infra et superior sine loco. est amplus sine latitudine. et subtilis sine extensione. quo igit exiuit ab eo. qui dū per molem corpis nusq; est. per mentis ꝯtemplam substanciā nusq; non deest. Sed q; dum sathan presumptus maiestatis potencia appetitu sue maliae ex extere non valuit. qui an sancte dñi stetit. A facie aut dñi exyt quia elatus duritus. ab initio retentus angustia ad sui desidii effectu uenit. A facie dñi exyt qua dū uinculis disciplinē relegata. quidq; uolutas noua adopus processit. Cui enī stanti dictū est. id quod uolui ꝑplacere non ualuit. quasi ante dñi faciē stent. quia illū ab effectu malie superna dispositio coartauit. Sed a facie eius exyt. q; ꝑtate temptationis ampliens. ad malitie sue uota puenit. Dicitur aut quadam die et filii eius comedent et bibent uinū in domo fris sui ꝓmogenitorū. ius uenit ad iob. qui dicit. Boues arabant. et asine pascebantur iuxta eos. et irruerut sabei tulerūtq; omīa. et pueros passerut gladio. et euasi ego solus ut nunciarem tibi. Notandū que ipa temptationib; grauat. Inicq; ipe diabolus temptādi ipius elegit. quido beati iob filios i domo ꝯuenit. Neq; enī solitus inimicus hostis quid faciat. sed ea q; ido sanat. Nam q; uis ꝑtem arcepit. apte nī ad subuersionem eius exquisuit. ut iudex nobis deo dispensante proderet. quia ꝑuersa tribulationis et letitia sacietatis. Intuendū uero est q; callide ipa dampna que illata cūdauant. Non enī diabolus boues a sabeis ablati sūt. sed qui ablati sūt boues arabant. ut iudex medio tocius operis causa recreat doloris. Unde et apud gretos non solū asine. ß fere asine rapte referuntur. ut dū minima alia audiens animū unus ex sui ꝙlitate pauescit. amplius ex fenditate uulnerat. Et quia eo magis adusa animū fecerit. q; ei multa

x7

/ intelligit

II

sit ena subita nūciati auctā
messia geminū ena p arrida
nūciā Nam sequ[itur] Quis ach[ab]
ille loquetur uenit alius et dix[it]
" Ignis dei cecidit de celo et tactas
" oues pueros q̄ cōsumpsit et
" effugi ego solus ut nūciarem
" tibi He rebus perditis moue
audiēti dolorem mouerat eius
animū ad excredendū ena ips
nūciorū uerbis instigat Nunc
dū quippe est quam callide di
/ aperte ignis dei ac s[ecundu]m[ur] Illius an
adūsione sustines quem tot ho
stis platare voluisti eius iram
toleras cui cotidie seruiens insi
dabas Cum em dei cui seruiēt
ad ihesū adūsa mtulisse mōrat cāsū
cōmedrat in quo excedat quis
ante acta obsequia admenite
reducēt et frustra se seruisse esti
mans in auctoris miuriā sup
biret Pua etem mens aī se ad
ūsa ab hominibus ꝑ cōspicui
in diuie gre cōsolacōne r̄q̄esit
atq; temptacōm procellas in
nestere extrinsecus uiderit se
cessū spei domīce appetens sīc
cōfrēne portū fugit vt uero
vsitus hostis vno eodemq; ꝑe
sti viri robustissim pectus et
humanas adūsitatibꝫ et diuīa
desperacōne cōtudēt et prius
sabeos irruisse intulit et mor
/ de celo ignem dei / cecidisse nūciauit
vt quasi omem aditū g̃sola
cōnis excludēt dū et ipm adi
santem ostendēt qui g̃solari
am inter adūsa ponusset qis
dū se temptatus undiq; distri
hi atq; undiq; p̄mi g̃fiderat
in cōtumelia tanto audacius
q̄nto et desperacius erumpat
" Dequit[ur] seo et illo adhuc loq[uente]
" te uenit alius et dixit Calde
" fecerūt tres turmas et suasēt
" camelos et tulerūt eos nec non
" et pueros pusserūt gladio et
" effugi ego solus ut nūciarem
" tibi Ire iterū nequid nimis
de huana adūsitate doluisset tal
deoū turmas irruisse demūciet
et ne illū nimis desuper uexēs
adūsitas feriat iterata iram i
aere demonstrat Nam sequitur
" loquebat[ur] ille et ecce alius dixit
" et dixit Filios tuos et filiabus
" uestrīs et bibentibꝫ vinū
" in domo fris sui p̄mogenitus re
" pente uentus uehemēs irruit
" a regione deserti et gausit e[os]
" angulos domoꝝ que cadens
" oppressit liberos tuos et mortui
" sūt et effugi ego solus ut nūci
" arem tibi Cui uno uulnere
nō ꝑsteruit ꝑcto bis terq; p
nutit vt usq; ad intima q̄dq;
feriat Nūciata itaq; fuerat
adūsitas de sabeis nūciata di
a annadūsio per ignem de celo ir
nūciat abhominibꝫ iterū came
loū raptus rediq; puerīq; die
in dignacōms ira repetit dum
uentus irruēs cōtussisse domoꝝ
angulos atq; exhausisse liberos
indicat Quia em notū e qd
absq; signo mutu mouei ele
nō possit latenī infert qd ips
cōm illū elemta mouit q̄ mouei
ꝑmisit Omnis sathan semel
accepta a dño ꝑmte adūsū sue
nequie ena elemta cōtutere
ꝑualet Nec mouere debet si spi
tus de sūmis ꝑcipitis turbare
mquietos aerem potuit nī mi
mū gsset q̄ dampnat ī me
tallo adūsū aqua t ignis ser
uit Quesitū e igr ut nūciaret

mala quesitū ēut nūtia q̄situ ut
subita sed aī prius aduſa nūiet
tranquillo adhuc pectoī quaſi
ſanis membris vlnus iflixit.
Cū uero percuſſū cor ferendo
re pereſt. vt ad inpacēne uerba
compellēt ſuper vlnea vlnus
irrogauit. Intuendū vō eſt. q̄n
callide autaut hoſtis antiquus
non tam iactura rerū ſeū uirī pa
cēnam rūpere. q̄n ipō ordine
mūcioū. & ſtudens prius par
ua. et poſt nūiare maiora. m
extremo filioū morte inulibne
nulla pater rei familiaris dāp
na duceī. ſi illa orbatus cā au
diret. et immus putēt rerū a
miſſo. progenita morte filioū.
qua uideī nulla eſſet hēditas
ſi ipōs prius ſubtrahēt. aſſeruā
bat hereditē. Sed q̄ minimis
inſipiens ſultimū grauiora
mūciauit. vt dū gradatim de
teriora cognoſcēt. ſ eius corde
doloris locū omē vlnus ſuc
ret. Notandū quā callide tot
malorū ponderā et diuſa. et
ſubita nūciantiut et ſpente
et parcualatim treſtens. m
audiētis corde ſe ſe doloi ipē
non capecet. et tanto ardēius
i blaſphemiā accendēt. q̄nto
ſubitis ac multiplicib mūis
m ſe anguſtius negleēter eſu
aret. Sed neq; hoc negleēte
ptēvendū puto. quoſ ſily in
maioīb fīs domo cōuiuabā
aī peuīt. Dictū namq; ē ſupio
q̄ quiuia pagi ſine culpa uix
poſſūt. vt ergo nrā. non dlo
leſimus. Orendū nob eſt. quia
quod a nmoibus uoluptuoſe
agitur nīcū diſciplina abhoz
Cū vero maiores ipi voluptati

depuiūt. minucū minoribus laſ
ciuie ſcena laxant. Quiſem
ſubdiſciplme ſe cōſtrictōne ix
tineat. q̄ndo et ipi quibus g̃ſtio
acripiūt. ſeſe voluptatib; rlaxat.
aī ergo in maioīs fīs domo
cōuiuāt. peunt. quia nūt cont
nos hoſtis uehemēius vires
acripit. q̄ndo et ipōs q̄p uſto
dia diſciplme prelati ſūt. lenae
ſeruire cognoſcat. Tanto em li
cenaius ad ferendū ompat. q̄to et
hīi qui intedere paulpa pote
rant. uoluptati vacāt. abſit aī
ne tanti uiri ſilios p̄ minuoū
ſtudia in guſtitando ventri va
caſſe ſuſpicem. ſed m veracit
nouiq. quia et ſi p diſciplme g̃ſtr
uſtodiā neceſſitatis metas exc
do non trauſit. aacēſa tamē mēs
interino inter quiuia torpeſcit.
et immus m q̄to ſit tēptatōnū
bello cōſiderat. que ſe pſentiūe
relaxat. Inbie ergo p̄mi fīs
filios obtrit. quia antiquus hoſt
in minoū morte ſubuſionis
aditū. per negligēcaz maioum
q̄rit. 29. Sed quia q̄ſtis mūcia
iaculis ſit pruſſus agnouiq
vir fortis mē qualis inē vtina
cōſiſtat audiamq; Pequi Cūt
surrexiſſob et ſcidit uestimēta
ſua. et tonſo capite corruens
in terrā adorauit. nōnulli ma
gne conſtantie philozophiam
putāt. ſi diſciplme aſperitate
correpti. ictus uerberū doloēſq;
non ſenciāt. Nōnulli vō tam
imis paſſiomī flagella ſeā
ūt. vt in moderato dolore tam
moti. etiā in excēſſu lmgine
dlabant. Sed quiſquis ueraz
teneze philozophiā mtit. ne
ceſſe eſt ut intrituaq; gdiaī

28

29

alī vetri

domo

maioz

cui homo vnus gle etiã pauſ
ſus dicat ¶ Sinuendi nõ ẽ q̃
hoſtis nr tot nos iaculis per
cutit quot cẽptacõmb affluẽ
cotidie namq; macie ſtrang.
cotidie tela temptacõnũ eius
accipimus · Sed et nos cõ illi
iacula mittim9 · ſi cõfoſſi tri
bulacõibus humilia reſpõdem9.
Beatus igit̃ Iob prauſſus dap
no rerũ · perauſſus morte filio
rũ · q̃ a vltim dolous uertit ī laudẽ
conditoris dicens · dñs dedit dñs
abſtulit · ſicut dño placuit ita
ſtm̃ eſt · Sit nomẽ dñi bñdictũ ·
ſuper hoſtem humilitate pauſit.
crudelem patiẽtia ſtrauit · q̃t
eni voces patiẽtie in laudem
dei prauſſis reddidit · quaſi tot
in aduersarij pectore iacula
intoſſit · et acriora ualde q̃m
ſuſtinuit mfixit · Afflictus e
eni terrena pdidit · ſed afflic
cõuem humiliter ſuſtinẽs ce
leſtia multiplicauit · Sequitur

Nec credam9 q̃ bellator nr acepit vlnera et nõ mflixit

Langs mor ſub iugũ

36 ¶ In omnibus his nõ peccauit
labijs ſuis Iob, neq; ſtultũ aliquid cõ
dñm locutus ẽ · q̃ tãtacõnum
tribulacõibus deprehenſi · etiã
tacito cogitacõnũ motu poſ
ſimus non loq̃ndo peccare ·
beato Iob et oris teſtimoniũ
phibetur et cordis · Deus
eni dr nõ peccauit · et nũc de
nũ ſubdit̃ · nec ſtultũ ali
quid cõ deũ ntulit · Quic
eni ſtultũ locutus nõ ẽ culpã
a ligua compeſcunt · Sed dũ
pmittit̃ non peccauit cõſtat
quod murmuracõis vicium
etiã a cogitacõne ẽſtinxit ·
nec peccauit ergo nec ſtulte
locutus ẽ · q̃ nec poſſum9

te loquta ẽ

tacitas tumuit · nec ligua m
cõtumacia relaxauit · Multe
aũt cõ deũ loquit̃ qui mẽ
duũe aiadũſionis flagella
poſtius · uſtificare ſemetipm
conat̃ · Si eni mmoretẽ ſe aſ
ſerere ſuꝑbe audeat · quid alid
q̃m iuſtitie ferientis accuſat ·
Huc uſq; nos uerba hyſdie
tranſtuliſſe ſufficiat · Nunc
iam ad indaganda allegoie
miſteria · expoſitõnis ſe ſmo
cõmittat ¶ Sed mhoc quod
ſcriptũ eſt quadam die cũ
penſſent filij dei coram dño · af
fuit mter eos etiam ſathan ·
diſcucidi eſt pcepſ · cur q̃da
die factũ aliquid coram dño
dr · cui apud illũ nequaquã
cueſſis tporis · mutacõe die
noctiſq; varietas · neq; ei in ea
luce que ſine acceſſu ea que
elegit illuſtrat · et ſine ꝓceſſu
ea que reſpuit deſerit · d'fe
ctus mutabilitatis nemt · q̃
m ſemetipa manẽdo ī mu
tabilis · mutabilia ntta diſpo
nit · ſeq; mire tranſeũtia cõ
didit · vt apud ſe mãſire neq;
quã poſſint · nec tpus ī con
ſpectu eius defluit · q̃ apud
nos foras deuerit · vnde fit
vt in etnitate eius fixa ma
neant ea · que nõ fixa extiꝫ
ſeloꝛ uoluta emanãt · Cursꝰ
apud eũ dr quada die · cum
mnũ dies vna ẽ · etnitas ſua ·
q̃m nidelicꝫ nec fine claudi
nec mitio uidit aperiri pſtm
tũ dicat · Melior ẽ dies vna ī
altris hnis ſuper milia · Sed
nũ ſcptuã ſacra tporaliũ edit
loquit̃ · dignũ ẽ ut ũbꝫ tpora

ps. 83.

Allegoria 31.

libus utat⁹ qlis cōdescēdo
leuet · Et dum de eternitate
aliquid tporale narrat assue
tos tporalibus sensi⁹ ab etnā
traicit seq; bene mīs mīb
eternitas incognita · dū ubi⁹
cognitis blandit⁹ infundat ·
18 Quod aut meū si in sacro
eloquio incōmutabilitatem
suam deus ꝓpere humane mīti
non apperit · qndo et ysur⁹
sue solempnitate celebrata ·
quib⁹dā ꝓuentōnū accessib⁹
immotuit incorruptōm cor
poris quod resumpsit · Luca
quippe attestante didicim⁹ ·
quod dnōam se in monumēto
gentibus prius angelos mi
sit · et ursū discipulis de sep
via loḡntibus · ipē dēsed nō
cognoscēdus apparuit · q̄ post
exhortatōnis moras ḡsted̄
se in pānis fractōne mōstrat ·
Ad extremū uero repēte ī gre
dientis non solū se ḡspicabilē ꝑ
ebā palpabilē prebuit · Quia
em infirma adhuc gestabāt
corda discipulo⁹ cogitatōne ta
li miscēr usta fuerant dispēsa
cōne mutādi · ut paulsp alī
quid q̄rentes muemebimue
nientes trestent · et trestetes ꝑs
mita robustius tenēnt · Quia
igitur non ī pēte · sed rausa q̄
uerborūq; mtrenientis · quasi
quib⁹dam adhmitatē passib⁹
ducim⁹ intus apud eū quadā
die aliquid factū dr · quia ipā
quoq; tpora sine tpore gnuet⁹
19 Cum qua etiā sathan affuit
dum quadaq; die hoc factū dr
indicare satrasc ꝓua studuit ·
quia in luce deus tenebras
uidit · Nos q̄ppe uno eodēq; q̄u
tu · lucem et tenebras intuei nō
possum⁹ · qua cū in tenebris q̄
oculus figitur · lux fugat · Et nī
ad lucis se chorus tractōnē uertat ·
tenebrarū umbra discedit · Illi
aut ui que cūcta mutabilia
īmutabilī uidet · quasi m die
et sathan affuit · quia apostate
angelo tenebras sme obscuritate
cōmphendit · Nos ut dictū ē uno
eodemq; mtuitu gtemplai nō
possum⁹ ut emasit exter oīa
et que ꝓbando eligim⁹ et q̄
ỹbando damnam⁹ · qua nī
adhāt amin⁹ ūtut⁹ ab illa co
gitatōne separat⁹ · Cū vō ad ea
reducat⁹ abhac cui inhesit āmo
uet⁹ · Deus uero qua sme
mutabilitate cūcta simul ỹspic
sine distensione cōphendit · vi
det et bona que inidet iuuat ·
et mala que iudicat · et q̄ ad
iusta remunerat · et q̄ iudicās
damnat · in hīs que dispō dis
ponit ordine · diūsus nō est ·
20 Un die ergō sathan affuisse
describ̄ · quia lumē eternit⁹
eius nulla mutabilitatis fus
catōne tangit⁹ et in hoc quod
ei tenebre ꝑsentes fiūt · q̄ ꝑ
affuisse inter filios deī dr ·
qua ea ui, immundus spūs
penetrat⁹ · qua indē mūdorum
spīuū corda complēt · cogi ta
dio lūis iste nūsfugit⁹ · quo illi
ut luceāt perfundūt⁹ · Inter
filios dei affuit · qua et si abill'
m hac uita laboantib⁹ auerlū
pietatis impendit⁹ · iste omnīte
eius iustitie nesciēdo seruīēs
ministeriū exequ ỹbatōnis
conat⁹ · Unde bene ī libris

q̄ sur

mistane

Inter fil
dei affuit
et si illi
ad electo
iuuandū
adpbac
fecerit

3 R. 22 regū p ppham dr Vidi dīm se
dentem super solū suū et exer
citū celi a dextris et simistris
eius et dixit ē in quo decipiā
achab vt ascendat et cadat ī
ramoth galaad et dixit alius
ita et alius aliter It egressus
est unus et dixit ego decipiam
achab et dictū ē in quo decipies
qui ispondit dicēs Egrediar et
ero mendax spūs ī ore oīm p
phetaū eius Quod em solū
dat dīn msi angelicas pīates
accipim9 quaīa mētib9 alaus
psidens inferius aūcta dispoīt
et quid exercitus celi msi mīs
tran aul angelorū multitudo de
scribr Quid est Quod exercitus
celi a dextris et simistris eius
stare phibet Deus em qui ita
ut ecl ex oīa ē mitea omāmet dextera nec
simistra conclusit Sed dextera
dei angelorū pars electa simīst
aut dei pars angelorū ī probi
designat Non em mīstrant
deo solūmō hom qui adiuuēt
sed etiā mali qui phibent
non solū qui a culpa redeūtes
subleuēt sed etiā qui reuīe
nolentes grauēt Nec quod celi
exercitus dr angelor pars
reproba in eo intelligi posse
phibet Quas em suspendi m
aere nouim9 alites celi noīam9
et de eisdē spiritibus paulus
ad eph 6 aūt Con spūalia nequitie
in celestibus Quorū caput em
trans ait Secdm principem po
testatis aeris huius Dextra
ergo dei et simistra angelor
exercitus stat qr et voluntas
elector spirituū diuīe pietati co
rordat et reprobaū sensus sue n
malitie seruīs iudicio districtō
eius obtemperat Vnde et mox
fallax spūs in medii prosiluisse
describr per quem achab rex
exigentibus suis meritis decipia
Neq em fas ē credē bonū spm
fallacie deseruire voluisse
ut diceret egrediar et ero mēdax
spūs in ore oīm prophetaū eius
Sed quia achab rex ex peccat
precedentibus dignus erat vt li
deberet decepcōe damnari
qūis qui sepe uolens ceciderat
in culpā quido nolens caperet
ad penam occulta insita li
centia malignis spiritibus
datur ut quos uolentes ī pcā
laqueo strangulāt m penam
etiam nolentes trahāt
Sed ergo illic a dextris atq; si
nistris dei exercitus celi ad
stitisse describr hoc hic inter
filios dei sathan assuisse pho
betur Iste a dextris dei stete
rūt angeli qui noiant filij
dei certe a simstris stant ange
li quia assunt inter eos etiā
satan Sed quia
allegorie misteria indagare
decreuim9 non inquementer
arpim9 quod in die dnūs
sathan indit quia vias eius
in sapiē siue in carnacōne
corripuit quasi eū nō uidisse
fuit tam dui prauitatē illius
in huāna gentis posidōne tole
rasse Vnde et ei dicitur uoce mox
dr Vnde uenis In die sathan
de uijs suis requirit qr ī huīe
manifeste sapientie oculi
hostis in side detegūt Quia
ergo in carnato dño diabolo
nacepati ? a sua pestifera

effrenatione corrupit. recte sub
uigit. Cui dixit dñs. Unde uen
tus est em sathane uias requirendo
arguit. cū per mediatoris aduē
tū. per suasionis eius nequitias
repimens mirepatur. Nec imē
to in hoc de filij dei corā dño
astitisse refertur. quia indelicti
ad eterne patrie portam dei
omnes luce sapiēcie se illustrā
te collecti sunt. Quos quādiu i
carnata sapiēa aggregare
effectu operis uenerat. diutur
tamē illius iam per eius pre
sentiam intrinsecus assistebat.
sed quia de uijs suis anguis
hostis redemptore venīte dis
cutit. qđ dicit audiamus. Cir
cuiui terrā et pambulaui
eam Ab adam quippe ante
aduentū dñi. omēs pgenies
nationes traxit. Circuiuit et p
ambulauit. quia per corda
gentiū inquietatis sue vestigia
impressit. Videns em a sublu
mibus humanas mentes iure
possedit. quia culpe sue vin
culo volentes astrinxit. tantoq
lacius in mundo vagatus e. quo
a recti quisq illius liber per
ona inuentus non est. Vix quasi
ex parte nullā circuisse. e nullū
hominem qui sibi plene resisteret
inuenisse. Sed iam sathan re
deat. id est ab effectu sue malie
uis illū diuina cōstringat. q a
iam apparuit in carne. qui
i peccatis origie ex carnis mi
habebat infirmitate. Venit
huius quem et superbus ho
stis admiret. quis qui forma
diuitatis eius despexerat. eam
humanitatis eius infirma per
timescat. Unde et mox significatur
mirificatio contra eū ipsa humanitatis
infirmitas obstupescenda pponi
tur vt dicat. Numquid con
sideasti seruū meū Iob. quod
non sit ei similis in terra. pro
rob intpretatur dolens. paulo ante
iam diximus. dolens vero ipse
veraciter per figuram dr. qui
portare dolores nros. pphera
attestante perhibetur. Cui
in terra similis nō est. quia
omnis homo tantūmodo hō est.
ipe aut deus et hō. In terra ei
similis nō est. quia si et aliop
tinus quisq filius ad propriam
diuinitatē pfiat. nequaq tamē
vt deus naturaliter esse incipit
Qui bene eam seruus di
ctus est. qui forma suscipere de
dignatus nō est. nec maiestatis
inuidiā intulit assumpta
humilitas carnis. qua et ut
seruanda susciperet. nec tamē
habita pmutaret. nec diuina
humanitate imminuit. nec humana
diuinitate cōsumsit. quia et sicp
paulus dr. qui cū in forma
dei esset nō rapinam arbitratus
est esse se equalem deo. sed semet
ipm exinanuit formā serui ac
cipiēs. In semetipm exinanis
se. e ab inuisibilitate sue est
magnitudinis. se inuisibilem
demōstrasse. vt seruo forma
tegeret hoc quod in substte
omnia ex diuinitate penetraret
Ira aut ad sathan pficiā
dicere est. Numquid consideasti
seruū meū Iob. vnigenitū si
lui contra eādem formā seruā
admirabilē demōstrare. to
em quis illū tante virtutis

m carne diuitijs inuolutu. ꝗsi
superbienti aduersario quod do
lens ꝑsideraꝛet indicauit. Sed
quia bonū quod miraretur
imitulerat. restat vt adꝛ̄p̄mēdi
eius superbiam virtutes illius
adhuc enumeꝛando subiūgat
Sequitur. ¶ Homo simplex
.28 et rectus ac timens deū ⁊ re
cedens a malo. Venit quippe
inter homines mediator dei ⁊
hoīm. homo xp̄s ihs. adp̄ben
dū exemplū iuste hominibus
simplex. Ad non parcendū ma
lignis spiritibꝰ rectus. Ad de
bellandā superbiam timens
deū. Ad detergendam vero in
electis suis iuste īiquitatem
recedens a malo. De ipō enim
c. xl. p ysaiam p̄phaꝛ dr. ⁊ iple
bit eū spūs dñi timoris. Et ipe
a malo singulariter recessit. q
imitari facta noluit q̄ in hoīb
inuenit. quīn attestante pe
1. pe 2. trō non fecit. nec dolus in
uentus ē in ore eius. Sequi
tur Respondens sathan ait. Nūqd
frustra iob timet deū. nonne
tu vallasti eū ac domū eius
vniuersamq; substantiam ꝑ manuū
operibus manuū eius benedi
xisti. et possessio illius creuit
29 in terra. ¶ Antiquus hostis
redemptoris nostri genus debel
latoris sui īmundū uenisse ag
nouit. Vnde et p obsessi hoīem
mr. 4. nēvanno dr. Quid nobis et
tibi fili dei uenisti ante tps
torquere nos. Et rursū pūs tum
huc passibilem terreret. cum
posse mortalia ꝑ hūanitatē
videret. omīe quod de eius diui
tate suspicatus ē. et fastu ⁊ sue
superbie in dubiū uenit. Nūqꝗd
nisi superbū sapiens. deū ē huc
humilem conspicit. deū ē de
bitauit. Vnde et ad tēptacōnē
argumēta se conātit dicens.
mr. 2. Si filius dei es dic vt lapides
isti panes fiāt. ¶ Quia igit̄ 10.
passibilē indit. non deū natū
sed dei grā custoditū credidit.
Vnde et mōc inferre phibet.
Nonne tu vallasti eū ac domū
eius vniuersāq; substantiā per
circuitū. opeibus manuū eius
benedixisti. et possessio illius ꝛ
uit in terra. Cum quippe ac
domū eius adeo vallatā dixit.
q; temptando eius conscientiam
penetrāre nō potuit. Rursum
eius vallatam asserit. q; electos
eius inuadere non ꝑsumit.
Opeibus eius benedixisse deū /manuū
et possessionem eius excrescere
terram queīt. quia scilicet
tabescens inuidet. qđ fides eius
notitiam hoīm p̄dicantibus
aplis multiplicat. Possessio q̄p
pe eius crescit. dū dñi laboāntꝫ
p̄dicatoribus fideliū cottidie
numerus augetur. Hec ita q;
satan deo dixisse ē talia mē
tiendo sensisse. Hec sathan
deo dixisse ē de hīs thabesteū
doluisse. Sequitur sed extende
" paululū manū tuā. ⁊ tange
" cuncta que possidet nisi īfacē
" benedixit tibi. Quem em̄ tran
quillitās tpore dei gēa custoditū
credidit. p̄cāre posse per pa
tientiam putauit. ac si apte dicat. Int
rogatus afflictōnibus homo et
p̄cōr agnositꝰ. qui īmitandꝰ
deus putat. Dixit ergo dñs
" ad sathan ¶ Ecce vniuersa que 11.

habet in manu tua sit tm̄ tm̄ ne extendas manū tuā · Cum sacram hystoriā sub figuāli intellectu discutimꝰ · sathane magnon potestas sed temptaꝰ deꝝ intelligi · Vnilsa itaq; qḥabet i manu temptāns dantur · et i eo temptacōms manus extēdi phibet · quod nī fidei substancia amissa gcedit · quia immuī pōudea que possessio eius fuerat in infidelitate sublata ē · et pḡ eius caro patibulo cruas affixa Quinigiꝰ prius indeam aduersantem ptulit · et post modū vsq; ad crucem uenit · quasi prius habita amisit · et post inset ipo adisanus neqnam pertulit

Expressisq; est sathan a facie dn̄i · erit · quia ad desideri sui vota perueniēt · Quasi em̄ anīm erat · dū ꝓpter ipm̄ q̄ male faciebat implere non poterat ·

Cū aūt quadam die filij eius et filie comedent ⁊ biberent vinū in domo frīs suū p̄mogenti · Beatiob filios ac filias ul' aptoꝝ ordinē · vel nūctorum fidelū dixing mīnudinem designasse · Incarnatus autē dns prius erudea ad fidem paucos elegit · et post sibi multitudinem ꝑpli gentiliꝫ aggregauit · Quis aūt maior dn̄i filius nisi iudaicus ampipopulus debet · qui a dudū date legis doctrina fuerat gcreatus · minor aūt · gentilis ꝑplus qui et in mūdi extremitate collatus est · Quia igitur eū sathan · utilitati hom̄ nescies deseruiret et corruptis ps̄cutoꝝ cordibus licentiam domīte pas-

sionis expetēs · sctī apli nec dū ad aggregandam deo gentilitē nouerant · et soli iudee fidei archana p̄dicabāt · Cū sathan exisse a dn̄o dr̄ filij et filie i domo frīs p̄mogeniti cōuiuari t̄ fraternitē · Dictū quippe eis fuerat ·

mt. 10. In viam gentiū ne abieritis

Post mortem namq; r̄surr̄ēq; dn̄i ingentiū p̄dicatōm conuersi sūt · vnde et in suis actib̄

ac. 13. dicūt · Vobis oportebat p̄mū loqui v̄bum dei · sed q; r̄pellitis illud et indignos uos iudicatis eterne uite · ecce conūtimꝫ ad gētes · Hij itaq; filij sponsi de q̄b̄

ayc. 9. et eiusdem sponsi voce dr̄ · Non ieunabāt filij sponsi q; diu cū illis ē sponsus · in domo frīs p̄mogeniti cōuiuātꝫ · quia uidel adhuc apli sacre ꝑplis delitiis in solius iudaici ꝑpli collectōne

uestebant · Nūcius venit ad

Iob qui dicēt Boues arabat et asine pastebant iuxta eos · et irruerūt sabei et tulerūt eos · et pueros p̄cussērūt gladio · et euasi ego solus ut nūciarē tibi · i figura

Quid aliud p boues q̄n bene opantes · quid aliud p asinas q̄s quosdam simplē viuentes accipimꝰ · que bene in ē boues pasti referūt · quia mentes simpliaū · etiam ad alta atq; non possūt · eo magis ꝑ vicine sūt · quo et sīna bona sua per caritatē credūt · Cūq; iudeus alienis sensibus nesciūt · q̄si in pascuis se minime diuidit · Simul ergo se asine ni boues refouūt · quia ꝑsentib̄ q̄ginti tardoꝝ · eoꝝ intelligētia pas-

sūt · Habet aūt captiuates

II

inceptant. Et qui alys captiuandi
nomine nisi imundi spūs dsignat.
qui ductos quos sibi subiecit
in infidelitate captiuos ducit.
qui et pueros gladio feriunt.
quia eos temptacōnis sue gra
uiter iaculis wlnerant. quos nō
dum uuemilis constantia lube
ros vel robustos seruat. Qz
bene quid bona incipuit. sed
nō ipā adhuc inchoacōnis sue
teneritudine captiuatibus imūd
spiritibus substernit. quos gla
dio hostis peruit. quia eterni
desperacōne transfigit. Ēd est hꝰ
aut qn mirus ueniat qui dicat
quasi ego solus. Quis ē iste mi
nus qui alys peuntibus solus
euadit. nisi ꝓphetarum sermo. q
dū fuit mala omiaq predixit
quasi sanus ad dnm solus red
dum enī vera diuisse depre
casi cognoscit. quasi miser mor
tuos uiuisse monstrat. Hinc ē
quod adrebeccam in isaac cō
iugio deducēdam puer mittit.
quia uidelz ad desponsandam
ecclam deo interposita ꝓphe
tia familat. Habeis ergo in ui
entibus solus puer q mitia
uit euasit. qui a malignis
spiritibus infirmorū metes
i captiuitate ducentibus sniat
ꝓphete cōualuit. que eandem
captiuitate pnūtians dicit.
Propterea ꝛ captiuus ductus ē
pplus meus. quia nō habuit
scientiam. Propheta ergo quasi
saluatōz. dū captiuitas quam
predixit ostendit. Sequit.
Cuq adhuc ille loqueret. uel
alter ꝛ dixit. Ignis de celo
de celo et tactas oues pueros
cōsumpsit. et effugi ego solus.
vt nūciarem tibi. Omes q̄ pre
dicacōis officiū in synagoga te
nuerūt. celū recte vocati sūt. q
nimiū sapere superna credebā
vnde et moyses ad sacerdotes
ac pplm ad uerba sue āmoni
exhortaret. dīt Attende celū ꝛ lo
quar. et audiat terra uerba ex
ore meo. Per celū iudei signis
ꝓpositoꝝ ordinē. p terrā vō sub
ditam plebem. Hoc igit loco
celū sacerdotes uel phariseos
uel legis doctores nō ī rōuemur
accipimus. qui ante oculos hoīm
dū celestibus officijs inseruiebāt.
quasi de superluce uidebantur
Sed q ipi sūmope in rēptor
mī aduersitate cōmoti sunt.
quasi ignis de celo cecidit. dū
ad detrectandū imperitū pplm. ab
hijs erūt qui vera docē putabā
flāma inuidie exarsit. Teste
quippe euangelio nouimus q̄ do
ctrine veritatis inuidētes oport
tunitatē domite traditōnis exq
rebāt. Sed meruerūt pplm q
moliebant. immolasse nō audebāt.
Hinc erā in eo scriptū ē. quod dis
suadēdis pplis dicit. Nūquid
aliquis ex principibus credidit
in eū. aut ex phariseis. sed turba
hec. que nescit legem male
dicti sūt. quid aut ī ouib atq m
pueris nisi innocēs quosq sed
nī adhuc infirmos arripimus.
qui dū aduersitate phariseorū ac
principū tolerare timuerūt ifide
litatis cōcremacōne igni cōsūti
sūt. Iratus ergo ignis dei cecidit
de celo et tactas oues pueros q
cōsumsit. id est a ꝓpositoꝝ cordib
flāma inuidie corruit. ī q̄tq

bom m plebis oriebat' mtendit
quū dū mali ꝓpositi siū contin
ueitate honorē exigūt. ab oī re
ctitudine corda seḡnciū subūtūt
Vbi et bene aduḡit. Et effugi ego
solus. vt nūciarē tibi. quia dum
implet' ꝓdicta causa malicie fallacie
interitū euadit sermo ꝓphete
18. qui ait Et mūc igms aduer
sarios cōsumit. ac si aperte di
cat. Malos nō solū igms p̄m
dutū pḡ cruciat. sed mūc etiam
perliuorē cremat. qz q̄ post pu
niendi sūt retributiōis supplic
mūc semetipos afficiūt tmdie
tormēto. Puer ergo solus fugiēs
remeat. et igne p̄sse oues pue
rosq; demūciat. dū ꝓphetia iudai
cū ꝓplm deserens. uera se dixisse
manifestet. que ait Edus appre
hendit ꝓphm i erudituū. ac si ap
te dicat. dū ꝓphaū verba plebs
discutere nolut. sed credulitatez
sua uerbis inuidenaū deditze
li igm periit. qz maliene tmdie
se flāma cōcremauit. Sequit
" sed t illo adhuc loḡnte uenit
" alius et dix̄. Caldei fecerūt tres
" turmas. et inuaserūt camelos.
" et tulerūt eos. necnō t pueros
" p̄usserūt gladio. et fugi ego solꝰ
" vt nūciarem tibi. Quia caldeos
19. interp̄tat ferocis nomine. qui
alq; chaldeaq; noīe designat'. mst
p̄sentis auctores usq; ad aptos
clamores malicie prumpētes.
tū dicit Crucifige crucifig eū
qui de semetipis tres turmas fac
cū se ad ꝓponēdas queshoēs dño
phariseū herodiam et saduceū di
uiserūt. Q ore quidē sapere ui
dent sūt. Sed qua stultos q̄dam
post se eos traxisse credēdū est

factis turmis camelos tulerūt.
Vnusquisq; nāq; eoū ordo i p̄ua
que sapuit insipiēa cū corda cor
rupit. et dū p̄suadendo ad t'rēhi
pertrahit. quasi tortuosas mētes
mfirmitatū ad captum tē duxit.
Dicāte q̄ppe in samaria dño.
multi ex samaitanis fuerant m
possessione eiusdē mri redemptois
ascit. Sed miquid hy q̄ p septē
uiris vnis mlieris mortuis de
resurrectōne desperacōe dīmi
temptāt. nequaquā cognati sūt
credētes samaitanos a fide rducē.
quos gstat spem rsurrectōis igno
rare. qui dū ex lege nōnulla re
cipūt. nōnulla repmūt. quasi
camelorū more. velut mūdū aal
ruminant. sed ut i mundū vngulam
nequaquā findūt. Quibus et
eos camelū ruminantes si mū vgulā
nō findētes inuenīt. qui in iudea
iuxta lram historiā audierant.
sed vnitē eius diuinē spiritalē
nesciebāt. Quos tribus turmis
chaldei rapuīt. dū phariseū hero
diam. et zaduceū ab oī sensus
rectitudine. iniqua persuasioē
pulsūt. simlq; pueros gladio fe
rūt. quia et si qui m ꝓpto uti
am ratōne poterāt. eas ipsi non
vnite ratōis sed potestatis aut
toritate cōuincebāt. Dicq; se quasi
ꝓpositos imitāi a subditis voluit.
et si intellexe aliquid seḡntes
possūt. ex auctoritate suscepti ~~eos~~ tamē
regnmis eos ad pniciem per
trahūt. A quibus bene solus puer
qui nūciet fugit. quia phariseis
herodiams atq; saduceis imq;
patrimibus. eos minuū desēs
ꝓphetalis sermo cōualescit. q̄
ait. et tenēs legem nescierūt me.

II

Sequit. Adhuc loqbat ille. et
ecce alius intrauit. et dixit filijs
tuis et filiabus uestris et bi
bentibus uinū in domo frīs sui
primogenti. ipente uentus uehe
mens irruit. a regione deserti.
et cōcussit q̄tuor angulos domg.
que corruens oppssit liberos
tuos et mortui sūt. Paulo ante
iam dyrmg. q. filios t filias pe
dicātes aplos. ac plebes subditas
seriamus. qui in domo frīs ꝑ
gemti cōuiuāt referūt. qr ih̄t
tacōne adhuc iudaici populi sa
tre predicacōis delinisuestre
bantur. Repente aūt uentus ve
hemens nrruit a regione d'sethi.
regio deserti est cor infidelium.
quod dū creator deserit. illius i
hītator colit. Ventus aūt vehe
mens quid aliud qm̄ tēptacio se
ns accipit. Ventus ergo vehens
a regione deserti irruit. qā pas
sione redemptois nrī non fideles
eius fortis tempnēdo a cordibus
iudeorū uemit. Potest eaā d'sethi
regio derelicta imūdor spūuz
multitudo non īuenīet intel
ligi. A qua uentus venit et
domū cōcutit. quia ab eis tēp
tacō prodijt. et psentor corda
cōmouit. Sed hec domus mq̄
cōmuāt filij in qua q̄tuor āgulis stabat
cōstata dr. Tres em̄ regencui
ordines in synagoga cōgumus.
sacerdotū scīz scribarū atq; sēi
orū populi. quibus si t phaise
os iūgimg. quatuor in hac do
mo angulos inuenimg. A regi
one igitur deserti uentus venit
et quatuor angulos domus cō
cutit. qr ab īmūdis spūbus tēp
tacio irruit. et mētes hoz oēdmū
in malicia psēcōms excitauit
que domus corruēs oppressit
liberos. qua dū iudea in auditē
domūe psecūcōms cadit. a plorū
fidem desperacōms formidine
obruit. Teneī em̄ tūmodo ma
gistrū uiderūt et hāc negātes pdiūsa
fugiebāt. Et qm̄uis in tia mang
eorū spm̄. in pnāa ad vitā temut
a uita tamē fidei eos interī car
nalis timor extinxit. Qui ergo
auctorē suū iudea secute rlīqīt.
quasi oussis angulis domo eū
sa necati sūt. Quid aūt illo tpe de
grege fidelium factū credimg. quo
fugisse ipos etiam arietes scrimg.
Sed inter hec vnus q̄ nūcat et audt.
qr cōualuisse se sermo pphetalis
qui h̄ denūciauerat audit. dicens
de persecutore pplo. Dilectus meg
in domo mea fecit scelera multa
Dicens de bonis patratōib. sed
tū in passione fugientibus. Proxim
mei a longe steterūt. Iuxta d'iecb
valde formidabāt. pcussa pastore
et dispergētur oues gregis. Ne
Tunc surrexit Job et scidit vestimē
ta sua. ruente domo. extinctis filijs
Job surrexit. qua iudea in fide
litate perdita pdicatoib. t pauor
morte cadētibus. redemptor huāi
generis. qīto iudicio psecutores
suos deseruerit demonstrat. Surg
ge quippe cuius ē qua districte
peratores derelinquat ostendere.
quasi em̄ tacē cuius ē paciēter
mala tolerare. Surgit ergo dim
nus t ꝑtes iudicū iustitie ex
ercit. Unde et recte vestimēta ex
cidisse phibet. Sed em̄ vestīm
dñi nisi in synagoga extitit. q
pphetis pdicātibus expectatōe
illius incarnatōis adhesit. Dicit

Ihe. xi.

ps. 37.

ayt. 26.

semetipz a armis suc
morte susceptuit. qā

enī hys nūc uestīt· a q̄bus dilig̃t·
Ephe.4. paulo attestāte qui ait· vt exhi
beret sibi gl'osam ecclīam· non
habētem maculā aut rugam· q̄ eni
maculā ā rugam) non hñt dr· y ferto uestis macūl'
et p actionem mūda· et p spem nē
sa monstrat· ita nī m carnādi
cū iudea credidit adhesit· michi
lorum uestis fuit· sed q̄ expectata
uenit· ueniens noua docuit· do
cens mira exercuit· mira fa
cies praua toleravit· uestē q̄
indutus fuerat scidit· dū imu
dea alios ab infidelitate sustulit·
alios in infidelitate dereliquit·
Nunc est igit' uestis scissa·
si iudea in ḡris sentētis diuisa·
Si enī uestis eius scissa nō eēt
ervanta non dicēt q̄ portante
dño tētabāt· oriebat' in pplo·
Jo.8. ut alij dicēnt bonus est· alij
aūt nō· ꝑ seduat turbas· Ipsi
scissa uestis illius fuit· q̄ disa
per sinis vnitatē gordie p
·Ose· " didit· Sequit· Et tonso capi
" te corruens in tra adorat·
Quid p decisos capillos nisi
sanctor subtilitas· quid p cap
nisi summa sacerdoū designat·
vnde ad Ezechielem ppha dr·
Ezech.5. Tu fili hoīs sume tibi gladiū
acutū radētem pilos· et assues
cis· et duces p caput tuū et bar
bam· ut uidelz yphete facto·
iudiciū dē prone et primat·
qui in carne apparens capt
rasit· quia iudaico sacerdocio
pceptorū suorū sacramta ab
stulit· Barbam rasit· q̄ regimē
israelitici deserens decorem
virtutis eius amputauit·
Ose. 5. Quid vero hoc loco p terrā
nisi homo ꝑdr exprimit·

p̄mo ospe pctōrū hoīm dicit·
gen.3. ē· Terra es et in tram ibis· Ter
re ergo nōe pctōr gēlitas
designat· Nam cū iustū iudea
se crederet cōstat· q̄n repba de gē
tilitate sentiret· paulo attes
adgal tante qui ait Nos natura iudei
2. et non ex gētibus pctōres· Me
diator igitur nr quasi de tōto
capite in terrā corruit· quia
iudeam deserens· dū sacrata
sua ab eius sacerdocio absolut·
ad nostra gentiliū uenit· alij gētiū
Capillos enī a capite rasit·
quia sacramēta legis ab illo·
p̄mo suo sacerdocio sustulit·
et in terrā corruit· quasi sal
uandis se pctōribus dedit·
Dū q̄ eos qui sibi iusti iudebāt
deseruit· hos qui se minustos
et nouerant et fatebant assū
sit· Hinc ipē in evangelio dicit·
Jo.9. Ego in iudiciū uenī in hūc mū
dū· ut qui nō uidēt uideant·
et qui uidēt ceci fiāt· Hinc ex
exo.13. columna nubis que i heremo
pplm pibat· splendore ignis
non in die sed in nocte radi
abat· quia uidelz redemptor
nr sue cōmutacōnis exemplo
ducatū seqntibus pstans· de
iustoria sua cōfidentibus· nulla
luce claruit· pctōrū uero sua
tenebras agnoscētibus igne
sui amoris infulsit· Nec quod
corruere iob dr· indignū mes
hoc sigm̄ficacōm redemptoris
arbitret· Sceptū namq̄ est
Psa.9. Verbū misit dñs in Iacob·
et cecidit in israel· Jacob quippe
supplantator· israel uero uidēs
deū dr· Et quid p Iacob missum
dauus· quid p israel missum gēlis

&

pplus designatur. quia quem
Jacob per carnis morte suppli
tare studuit. huic minime per
oculos fidei gentilitas deum
uidit. Ad Iacob ergo missu, in
israel cecidit. quia eu quē ad
se uenientem uidaicus pplus
respuit. huic ut pente ostitens
pplus gentilis inuenit. De
scō quoq; spū scriptū e. Cecidit
super eos spūs dñi. Io. 19. autē
uel ubi dei uel spūs scs iscp
turas sacras cadere debuit topia
bus eius aduentus exprimat.
Qd enī ruit uel cadit ad ima
repente uenit. Mediator ergo
in terra quasi corruisse est
multis signis patientibus in
ops mate ad gentes uenisse.

Bene aūt dr quod corruēs
adorauit. quia dū ipe humilē
carnis suscepit. se credentib
uota humilitatis infudit. Fieat
enī qua fieri docuit. sc̄e et de
eius spū dr. Ipe spūs postulat
p nobis gemitibus inenarrabi
libus. Neque enī petit qd eccl̄ia
e. sed postulare dr qd minime
quos repleuit postulates facit.
Minus hoc et in semetipso
redemptor me ostendit. q̄ pro
ecclīa dum passionē imminuae
exorauit. Qd enī meu si i sēo
ma seruo exorando se patri
subdidit. in qua ecclīa manus
p̄fanaū usq; ad mortis cru
ma toleraūt. sequit. Iudo
egressus sū de utero matris m
mee. nudus reuertar illuc. Re
demptous me. iux carne sy
nagoga exiit. ex qua ad nos
p corpus nisibilis processit.
Sed hūc in tra se tegimine lre

ad operta tenuit. dū ad spūale
eius intelligenam mentis oclos
aperire neglexit. Hunc qua
in carne humana corpis latēte
uidere dei noluit. quasi i diuī
tate nudū osiderare ptempsit.

Sed nudis de utero mris expt. 19.
Qua a synagoge carne p diēs
cōspiatus ad gentes uenit. qd
gen 39 bene Ioseph relicto pallio fugi
ente signatū est. Dū enī mlier
adultera. male illo uti uoluisset.
relicto pallio fugit foras. quia
dū synagoga dñm. puū hoiē
credens. quasi adulterino con
plexu xp̄m stringere uoluit. ipe
tegmē lre. eius oclis aliquid
et ad cognoscēdam diuinitatis
sue potenciā cōspiauit se gēhb
2 cor 3 prebuit. Vnde et paulus dr.
usq; hodie dū legit moyses
velamē est super cor eorum.
quia videl adultera mlier
apud semetipm pallium reti
muit. et quē male tenebat.
nudū amisit. Qui ergo a sy
nagoga uenies fidei gentiū,
cōspicuus apparuit. ex utero
matris nudus exiuit. Sed
nūquid hanc oīno deseruit.
et ubi est quod per ppham
ysa 10 dr. Si fuit nūs filioz israel
quasi arena maris. reliquie
salue fiant. ubi qd scptū est.
ro 11 donec plenitudo gentiū intro
ierit. et sic omis isr̄l salus
fiet. erit ~~enī~~ ergo quādoq; nro
spicuus ut ecclīa synagoge ap
pareat. erit ~~enī~~ in fine mdi
proculdubio. quādo gentis sue
reliquias semetipm sicut e
deus in notestat. Vnde t bene
hic dr. Nudus reuertar illuc.

Nudus quippe aduersus mūdū
reluctatur. cū in mūdi huius ter
mīo. is qui i sclo factus homo
despicit. synagoge siue ocīs
deus ante sela declarat. Hec
10 Dns dedit dns abstulit. sic
dño placuit ita factū ē. sit
nomē dni bndictū. Redemptor
nr per hoc quod deus est cum
patre dat omīa. per hoc vero
quod homo ē. a patre accipit
oīa. Dicat igitur de iudea cū
uenturū in carnacoīs eius mi
nisteriū crederet. dns dedit.
Dicatur de iudea cū expectatū
incarnacoīs eius prīnā con
tēpsisset. dns abstulit. Data
quippe est cū p quosdā fidē
crediderit. sed exigente merito
siue cecitatis ablata ē. cū re
dita perquosdam ueneranti
tempsit. In se aut credentes
11 edocet. vt in flagellis positi
bndicte dño stent. cū subdit
Sicut dño placuit ita factū
est. sit nomē dni bndictū. vñ
et teste euāno cū ppinquāte
passionī dr. accepto pane gīas
egisse phibet. Gīas itaq; agit
qui flagella aliene mōtat
suscipit. et qui nil dignū p
passionī exhibuit. hūiliterm
pscutōne bndicit. ut hinc ni
deleret ostendit. quid vnusquisq;
in flagello culpe sue facere
debeat. sicpē equanimiter fla
gella culpe portat alieni. ut
hinc ostendat quod i correptōe
faciat subditis. si i flagello
positus patri gīas agit eius
12 Sequit. In omīb hīs non
peccauit Iob labiis suis. neq;
stultū aliquid cōtra deū locutus ē
quod non prīdisse nec stultu
aliquid cōtra deū locutus asserit.
Hoc de illo petrus apīs actuū
pdicīng aperte testat dicens.
1.pe.2. Qui p peccatū non fecit nec
inuentus ē dolus in ore eius.
Dolus quippe in ore quāto ap
homīes prudentius callet. tā
to apud deū stultius desipit.
1.cor.3. Paulo attestāte qui ait. Sa
pīa huius mūdi stultitia ē
apud deū. Cuius ergo dolus in
ore eius nō fuit. stultū pruden
tio melius dixit. Huic cōtra dīm
sacerdotes et prīncipes iudeorū stul
te crediderūt. cū interrogatus passio
tpe. dei se filiū testaret. vnde et
mt.26. pharisēis dicit. quid adhuc egem
testibus. Ecce ipi audistis blas
phemiam. sed cōtra deū stulte
nil dīs. quia uera loquēs hoc
de se in fidelibus erat moriēdo
intulit. quod paulo post ēcep
tis oībus ē surgēdo mōstrauit.
Hec in significatōne trī capitis
breuiter tractata trāscurrimus.
mūdi redēptōis eius corpis
ea moraliter tractāda ēplicet
vt quod actū foris narratur
in opere. sciamus quo mōtus
13 agatur in mēte. Nam cū sī Moralē
dei assistit coram dño. inter
cos quoq; adstitit et satā. qua
pleriq; bonis mīs cogitatoīb
que in corde mō aduehit. cū
spūs operāte semīauit. atq;
ille callide se interserit. et sub
iūgit mimicis. ut bene cogi
tata perturbet. malecp̄ turba
ta dilatet. sed nequaq; nos
in temptatōne deserit. q̄ cauit.
Nam hostem mīm q̄ se cōn

nos misdns cōtegit. inlustracōe
sui lumīis nobis deph̄ēsibilem
reddit. ꝓpter quod ea mor dr̄
vnde uenis. talliū namq; ho
stem requirere. ē eius nobis
insidias declarare. vt quo eum
subintrare ad cor cernimꝰ. fer
h cōn illū mīspertōne uigiles
Qui rīspondens ait. Circuiui
terrā ⁊ pambulaui eam. Ba
tane terrā circuire. est carnia
corda perscrutā. et vnde occasiōs
accusacōis inuenīe possit
exquirē. Terrā circuit. q̄ huā
corda īnuenit ut bona tollat.
vt mala mētibus miserat. ut
miserta cumulet. et cumulata
perficiat. et ps̄tos mq̄tatibus
ad pena socios acquirat. Et no
tandū quod nō transiolasse sed
perambulasse se asserit. quia
nimirū nequaq̄ quē temptat
uelociter deserit. sed ubi molle
cor inuenit ubi pedē misere
psuasionis figit. vt immōrando
actionis praue uestigia ip̄mat.
et ex sue mq̄tatis similitudīe
quos valet reprobos reddat. Sed
cōn huī hūs Job laudat⁹ ⁊ dic⁹.
Numquid cōsideasti seruū meū
Job. q̄ nō sit ei similis sup tīā
vir simplex et rectus et timēs
deū. et recedens a malo. quem
diuīa inspiratō cōn hostē robo
rat. hūt quasi in latmie arūbi
deus laudat. laudare quippe
eum est et prius bona gcedere
et post gressa custodire. Sed
antiquus hostis eo cōn bonos
grauius seuit. quo vallat eos
diuīe ꝓtectōnis munīe ꝙspiat.
Vnde et subiūgens dicit. Huīq̄
similis Job timēt deū. nomē tu
vallasti eū. ac domū eius vnīi
uersamq; substantiam circuitū opeib
manuū eius benedixisti. et pos
sessio eius crenit in terra. Ac si
aperte dicat. Cur laudas quē
protegendo roborasti. despecto enī
me. digmus huīs laudibꝰ homo
esset. si sinus cōn me uīibus stabiret.
Vnde mox et malignose de hoc ex
petit. quod mī ꝓtector hōis benī
gne concedit. Nam subdit.
Sed extende paululū manū
tuā. et tange cūcta que possidet.
nisi in faciem benedixit tibi. ple
ctēdq; enī dū vīutē fructus fecūde
reddim⁹. dū q̄tmua prosp̄itate
pollemus. aligñtulū mēs erigit
vt a semetipsa sibi existere boā
que habet arbitret. Que mi
nimirū bona antiquus hostis
malignose attrectare appetit.
sed hec temptari deus nō misi be
nigne pmittit. vt dū mens ip̄
tatōne pulsate in bonis īnibus
gaudebat cōcussa. in debilitate
sue debilitate cogmita. mspe
diti adiutorij robustius sol
detur. Sepe q; mira dispēsatōe
pietatis. ut unde malignus ho
stis cor tēptat. ut interficiat.
inde mīsitor conditor hoc
erudiat. ut viuat. Vnde et bñ
subiūgit. Ecce vniūsa que hī
in manu tua sūt tantū. ne ei
extendas manū tuā. ac si apte
dicat. Certi vnīgenitq; bona
sic tibi temptāda exterius tri
buo. ut tam ipē nocēs q; per
seuerantem mihi illū īmenti
radice conseruo. Ibi et bene
subditur. Excessit ē satan a
facie dñi. quia per hoc sp vsq;
ad defectū cordis spualē nequ

pmittit exclusis abintimis ex
terius vagat. Nu enā si nrnutes
mētis plerūq; turbat. eo ipō fo
ris est quo resistēte deo vsq; ad
interiū bonoꝝ corda nō vene
rat. Tantū q̄ppe rōi illa seuire
pmittit, in q̄ntū necesse ē vt tēp
tacōibus erudita soliditet. nec ea
que agūt bona suis viribus
tribuāt. ne in securitatis torpore
se deserāt. et a formidinis ⁊ri
actiōne dissoluāt. sed ad pio
ris sui custodiam tanto sol
licitius inuigilēt. q̄nto se contra
aduersariū stare. sp in acie tp
tacōnū uident. Cū aut quadam
die filij ⁊ filie eius comederēt ⁊ bibēnt
uinū in domo frīs sui pmoge
nti. nūtius venit ad iob. qui
dicēt. Boues arabāt et asine
pascebāt iuxta eos. et irruerūt
sabei. tulerūtq; oia. et pueros per
cusserūt gladio. In electorū cor
de prior bonoꝝ seqnciā sapia
nascit. atq; hec p domū spūs q̄
pmogenita, mā fides ē. apheta
attestante qui ait. Nisi credi
deritis non intelligitis. Fit ei
uere ad intelligēdū sapimus.
cū cūctis que condidit deus
credulitatis mē fidem pbemꝰ
Iō. In domo ergo frīs pmogēti
tōmuātur filij. cū bonis rēliq;
epulant in fide. que si nō pma
in corde mō grūmit. reliq; q̄q
esse, nō possūt. etā si bona uideā.
In domo frīs pmogenti filij
cōuiuant. dū ānites mē ihūta
cuiꝰ fidei sacri eloquij cibo sāc
iantur. Deptū namq; est. Sine
fide impossibile ē placē deo
Fit ergo vnūtes mē uerax u
te epulas sumit. aī nutriri
fidei sacramēnis mapiit. In domo
frīs pmogenti cōuiuāt filij. q;
misi bnutes reliquę sapię epulis
replete ea que appetit pōenter
agāt. virtutes ee nequaq; pos
sūt. Sed ecce bona que agimus
sapiēne epulis. si deiq; pascūt.
Hostis nr̄ anūtes boues ⁊ pas
centes asinas subtrahit. ⁊ pueros
gladio occidit. Quid animales
boues nisi grauiores mās cogi
tacōes accipimꝰ. que dū cor sti
diosa exercitatiōne gliscit. ube
res ⁊ fertiles fructus reddūt. q̄d
pascētes intelligimꝰ asinas.
nisi simplices motus cordis.
quos dum studiose a duplicati
errore cōpescimꝰ. quasi ī arto
libere puritatis nutrimus
Sed plerūq; hostis callidus
tū graues cogitacōnes ī corde
conspicit. sibi introducta eas
voluptatis delectatiōne corrū
pit. et dū motus cordis simplices
uidet. subtilia inuentōnū ani
mꝰ ostendit. et dū laus de
subtilitate queritur. pultatis
simplicitas āmittit. ⁊ sūsq;
ad opus prauū ptrahē nō valet.
temptādo nī bono⁹ cogitatōis
sui ripies nocet. vt dū q̄rit bā
bona mentis agnoscat. ea q̄si
funditus absūlusse uideatur
Possūt enā parātes boues
cogitacōes caritatis a pi. q̄bus
prodesse alijs conam. tū sīm
cordis duīnam fidē cādo sīmde
aipmꝰ. Potest pasmas que
ni mitū sīst onerātibus. nulla
ferocitas m̄ sana resistunt.
panēne māsuetudo signāt. et
sepe antiquus hostis tū uelle
y desse nos loqndo alys cōspiat.

Ag.

⁊. ples ysetur ā ysec
to sapia

⁊. bona

heb. xi

Ir

in quoda tor pore ocn̄item mergit. vt alijs prodesse nō libeat.
ena aī appr̄ys vacit. Aranteſ
ergo boues ſubtrahit. aī cogitacōnes mentis ſue terne utilitat
fructibus deditas. pſumſſi ne
gligēne corpore ſtrangit. t q̄nis
electoꝝ corda mira archana
ſue cogitacōms inigilāt. t q̄d
attemptator. e ſuſtineat ſupe
rantes penſant. eo n̄ ipo mali
gnus n̄ minus aliquid te inpuniſ
ſe gaudet. quo cogitacōnibus
bonoꝝ uel ad momētū p̄ualet.

Iz ¶ Sepe aut cū p̄paratam ad to
llēdam; mentem inuet. quid
ab ea maxme diligat exq̄rit.
et ibi ſcandali laqueos miſcet.
vt quo magis res quaq; dili
gitur eo p̄ eam facilius pa
tiēna turbetur. et quide electoꝝ corda ad ſe ſemp ſollicite
redeūt. et ſemetipa grauiter
vel ꝓleui moꝝ excesſoꝝ affli
gūt. et dū mota diſtrūt quom
ſtare debueint. aliq̄ndo meli
oꝝ aſſa ſolidantur. Sed ang;
hoſtis dū tolēdas cogitacōes
uel admonitū turbat. quaſi
abſtuliſſe ſibi agro cordis aſtā
exultat. In hns aut q̄ agere
diſpomus rationali cuſtodia.
quid quibus rebus q̄uat
ſollicite penſamus. ¶ Sed ple
rūq; hoſtis dū ſubita ad nos
p̄uocacōne temptacōis irrui
t. n̄ſuſpitōnes cordis mō mate
p̄uenies. quaſi ipos aſtodes
pueros gladio occidit. Sed n̄
vnus fugit qui alia p̄ſſe re
nūciet. quia meo quod mens
ab hoſte patit. ratois deſtrēo
ſp adamm̄ redit. t q̄ ſolā
ſe euaſiſſe indicat que apud
ſemetipam fortiter quicquid
ꝓtuleāt penſat. Ihs ergo pegri
vnus ad domū redit. dū turbat
in temptacōne motibo. diſcreto
ad cōſtrēnam r̄currit. vt quod
repētinis in auſibus ꝓcupata
mens p̄didiſſe ſe penſat. hoc cō
punctōnis ſtudio aſſicta r̄epiat
ſuiq; adhuc ille loquēt. venit
alter et dixit. Ignis de celo
de celo. et tactas oues pueroſq;
conſumſit. et effugi ego ſolus ut
nūciarē tibi. ¶ Quid per oues niſi 81
cogitacōm̄ innocēna. quid p pueros
niſi bonoꝝ cordiū mūdicia. de
ſignatur. celū vero aere dici
paulo ante iam diximus. vnde t
aues celi nominamus. et ſtimus
quod in mūdi ſpūs qui e celo ethe
reo lapſi ſūt. in hoc celi aerem
medio vagant. q̄ q̄nto mag
corda hoīm aſcendere ad celeſtia
inuident. q̄nto ſe a celeſtibus
p̄ſcacōms ſue īmūdicia p̄ſtos
uident. quia ergo ab aereis po
teſtatibus cōtra cogitacōm̄ mūdi
mūdicia. flāma liuoꝝ reuuit.
de celo ignis ad oues uenit. Sepe
enī mūdas mentis mē cogita
cōnes. ardore libidinis accendit.
et quaſi igne oues grauant.
dū caſtos motus amm luxuſe
temptacōne p̄turbat. q̄ ignis
dei dr. q̄ et ſi nō ſanctā deo n̄
p̄mittēte geneat. et quia ipul
ſu ſubito ipſas nō mūdas mūſpe
cōnes mentis obtruit. q̄ auſto
des pueros gladio occidit. ſed
n̄ vnus incolumis fugit. dū
omē quod mens patit. pſeue
rans deſtrēo ſubtile r̄ſpirat.
ſbla q; mortis p̄cīm euadit.

quia ena ꝓturbatis cogitacoñ
discretio non suaubit vt dñna
sua animo renuciat et qñ dñm
adlamenti uocet. Deo ꝥ illo ad
huc loqnte uenit alius et dicit
Caldei fetrerũt hres turmas et
inuaserũt camelos et tulerũt
eos nec nõ ꝥ pueros passerũt
gladio et effugi ego solus ut nũ
ciarem tibi. Per camelos qmũ
dñi aliquid habẽt dñi ruminant.
et in mũdũ dñi nequaqm ꝺgu
lam findũt. Supra iam dnm
bonas rerũ ꝓpriarũ dispẽsatoꝛes
intelligim quibus quo ẽ cura
diligencior eo nobis inimicius
insidiat inimicus. Omis enim
qui dispẽsandis terrenis rebus
presidet occultꝰ hostis iaculis
patet. Nõnulla enim pre
uidens agere nititꝰ et sepe dñi
cautus furta subtiliter ꝓuidẽt
incautus dampna prima neglẽ
uidet. Sepe dñi ꝓsentibus fruigi
lat. admstanciã ꝓuidẽda dor
mitat. Sepe dñi aliqua torpẽs
agit. que uigilanꝫ agenda sũt
neglegit. Sepe dñi plus iusto
uigilanꝫ sẽmacoñe exhibet.
Ipsa acoñs sue mi quietidme
rebus subditis peius nocet. Ali
qñdo aũt ligue modũ ponere
nititꝰ. sed onere dispẽsacoñis ex
igente silere phibetꝰ. Aliqñdo
dñi mima se censura ẽstringit
tacet ena que loqui debuit. Ali
qñdo ad misereãda necessaria
dñi se laxus relaxat. et ena que
loqui non debuit. Plerũq aũt
tamen cogitacoñũ uolubilis mu
plicatꝰ ut ipã ferre uix valeꝫ
et que intra se ꝓcedis nesciat.
et nõ nil opere faciat subito igno

cordis sui ponderet uehemẽtiꝰ ꝭsudat
Quia enim dura sũt que apud se
metipm nimis patitꝰ. quietus
foras. ociosusq lassatꝰ. Plerũq
enim quasi uentũ aĩmꝰ rẽspirat.
totũq coñ hec mitendo ꝓmit.
magnusq ardor contendo se in
sentꝰ sopor fugit. nor m dñi ẽritꝰ
et nõ quieta foris mẽbra, locus te
neat. intus magnis clamoꝛibus
in cordis foro lingatꝰ. Et fit ple
rũq ut nulla uemat q ꝓuideꝫ
totaq illa cogitacõ que diu se plea
mitendo ꝓmebat repente
uacua quiescat. Tanto autem
longius mens a necessariis ces
sat. qñto inania latius cogitat

Quia igitꝰ dispẽsacoñis curas
maligni spũs modo tor pena ul
pũa putata actione feriũt. modo pi
gra uel immodẽta locuacoñe cõ
fundũt. pene semp aũt minijs
cogitacoñũ molibus ꝓmũt. tri
turnis caldei camelos rapiũt.
Quasi enim hres turmas dñi came
los furere. ẽ terrenaꝝ dispẽsa
coñũ studia modo illicito opere.
modo superflua locucoñe. modo
mordinata cogitacoñe uastare.
vt dñi se ad ãmmstranda exteꝝ
mens efficaciter extendere nitꝰ
a sui gsideracoñe separatꝰ. et
eo dampna que de semetipsa
patitꝰ nesciat. quo ergo alieñ
fornoꝝ studio quã decet elaboãt

Petra aũt mens aĩ curas dis
pẽsacoñis suscipit. quid sibi quid
pximis debeat attendit. et ner
p aliene sollicitudims ĩmode
racoñeꝫ sua studia neglegit.
ner p sue utilitatis uigilantiam
aliena ꝓpomit. Deo tñ plez
ꝓ dñi admiꝫ mens solleꝛter

v feroces

v Iertulus

II

mungilat. dū magnis erga se t
ea que sibi cōmissa sūt mīsper
cōmbus vacat. repentino ue
bata cuiuslibet cause emergēs
articlo. ita mīp̄ceps rapitur.
ut ab ea subito cūcte mīsperōes
eius obruant. Vnde et custodē
cameloꝝ pueros. Calda gla
dio feriuit. Sed hī vmis redit qr
integr hec disiecōmis ruīa. mīt
mee oculis occurrit. et sōllicita
sibimet aīa. quid subito ī pid
su temptacōnis intromiserim a
mittat intelligit. loquebatur ille.
" et ecce alius intrauit et dixit
" filius tuis et filiabus uestē
" tibus et bibentibus vīnū. in
" domo frīs sui p̄mogenti. ꝑpe
" te uentus uehemens irruit.
" a regione deserti. et quassit
" quatuor angulos domus. q
" corruens oppressit liberos tu
" os. et mortui sūt. et effugi eo
" solus. ut nūciarem tibi. Dic
supra iam diuinꝝ. regio deser
ti est, in mūdanū spīalī mīnando
derelicta. que dū conditoris
sui bīandīne deseruit. quasi
mania cōditoris amisit. dū
uentus uehemēs uenit. et
domū subruit. quū ab īmdis
spīnbus fortis temptacō surr
ripit. et frangillitatis sue sta
tu constrāmā euertit. ¶ In q
tuor vero angulis domꝝ ista
consistit. quia nimirū solidū
mentis mee edificiū. p̄ dēria
temptacia. fortitudo. ustra
sustinet. In q̄tuor angulis
domus ista gsistit. quia ihs
quatuor vīnibus tota bona o
per operis structura cōstrgt.
Vnde et quatuor paradisi flu
mina terrā irrigāt. qr dū hns
eor vīnibus cor infundit. ur
ab omī desideriū carnaliū es
tu temperat. Sed non mīgr
dū menti ignauia surripit. p
denaa frigescit. Nam cū fessa
torpet. uentia non puidet. nō
nūqm dū nonnulla menti de
lectacō surripit. tempancia
mra marcescit. In qūnī enī ad
delectacōm p̄sentiū ducimur.
in tantū minus abullians te
peramur. nō mīgr se timor ar
di insinuat. et vires mē fort
tudinis turbat. et eo minores
cōi aduersa existimꝝ. q̄ q̄dz
perdere īmoderatius dilecta for
midamus. Non mīgr vero aor
sinus se mēn ingerit. cumq la
tenti motu a rectitudine iuste
diuertit. et quo se tota auctori
reddere neglexit. eo in se iuste
iuri condicat. Ventus ergo ue
hemens quatuor angulos do
mus conatur. dū fortis tpīac
ocultis motibus quatuor vīs
quatit. Et quasi quassatis angu
lis domus eruit. dū pulsatis
virtutibꝫ consōa turbat. Intra
hos aūt quat domus angulos
filij obuiant. quia intra archa
na mentis que p̄ncipaliter
hīs quat vīnibus ad sūme re
ctitudinis culmen erigit. vīutes
petere. quasi quedaz cordis so
boles se inuicē pastūt. ¶ Domī
quippe spūs quod in subiecta
mēte ante alia. p̄udēcia tpā
tiam. fortitudinē iustitiam for
mat. eandē mentez ut contra
singula quezq temptamīta cau
diat. m septem mox vīnibus
tēperat. ut cōi stultitiaa sapiaz

filij

90

cõn hebitudmẽ intellm. cõn p
ripatcõm consiliũ cõn tmore
fortitudmẽ. cõn ignoãntiaz sci
entiam. contra duliam piet
cõn sipbiam det tmorẽ. sed
nõ mãgnã dñ mens mã tanti
muneris plenitudme atq;
ubertate fulciat si rõtmua in hys
secultate perfruat. a quo sibi
hec sint obtunsa. seq; a
se habere putat. quod nõ mãgnã
91 sibi abeẽ cõsiderat. Vnde fit
vt aliq̃ndo se hec eadem grã
vtilẽ subtrahat. et psumenti
menti in quãtũ in se ifirme
tur ostendat. Cui em vẽ cog
scimꝰ bona mã unde sitꝫ q̃n
hec quasi amittendo sentimꝰ
qua a nobis seruari nõ possit.
Adhoc utaq; mtimande hũili
tatis magisteriũ fit plerũq; ut
irruẽte temptacõms arto
tanta sultacia sapiam mã
feriat. ut gturbata mens q;
liter malis imminentibus obu
et. vel cõn temptacõm quomo
se ꝑaret ignoret. sed hac ipa
sultacia cor prudenter erudit
qua vnde ad momtũ despt
eo post uerius quo humilius
sapit. et sapiẽtia inde quasi
amittit. inde ceriꝰ possidet
Aliq̃ndo dñ sublimia intelligẽ
do in elatõne se animꝰ exigit.
in rebus imis et vilibus grauꝰ
hebitudine pigrescit. ut ꝑpete
sibi eiaz ima clausa uideat. q; primar
prima sima penetrabat. Sed h
ipa hebetudo intellectũ nobis
dñ subtrahit seruat. q; dñ ad
momẽtũ cor mũliat. ut erius
ad sublimia mtelligẽda con
firmat. Aliq̃ndo dñ ãtta nos
agẽ consiliꝰ grauitate gaudenꝰ.
pulsati cause emergẽs artꝰ
pripitacõne subita rapimꝰ. et
qui nos semp disposite uiuesse
credidimꝰ. repete mtima con
fusione uastamur. Sed tamẽ
eusdem gfusioms eruditõne di
scimus. ne mis uiribus cõsilia
mã tribuamus. Et tanto mtu
rius ad gravitatẽ rstringimꝰ.
quato ad hanc quasi amissam
redimus. Aliq̃ndo dñ mens
fortiter aduersis gtempnit. sꝙ
orns adulsitatis euentibus.
hanc metus uehemẽs punit.
Sed ꝓhibet gaussa dñi ne tri
buat quid mquibꝫdam fortit
sistit. et tanto post validius
fortitudinẽ retinet. irruẽte q̃nto hãc repente
formidine sibi iam quasi clap
sam uidet. Aliq̃ndo dñ magna
nos scire gaudemus. ꝑpetine
ignoãntie ceritate torpescimꝰ
Sed quo ignoãntia mentis c
oculus ad momẽtũ clauditur
eo post adstãtiaz uerius aperit
vt minus flagello sue ceritat
eruditus. et scire ipm a quo
habebat sciat. Aliq̃ndo dñ re
ligiose acta disponimꝰ. dum
pietatis uisceꝛa plene nosha
bere gratulamur. quada mẽt
duricia irruẽte paulũm q;
quasi obdurati cognoscimus
au pietatis habite bona tribu
amus. et pietas ueraꝰ uelut
extincta rapit. dñi quasi a
missa amplius amatur. Ali
quando dñi sublimẽ se dulce
formidini animus gaudet.
repete sipbia temptante ui
gescit. Sed nĩ valde nox timẽs
q; nõ timet ad humilitatẽ se

iterū festinus inflectit et tanto
hanc solidius recipit · quanto
eius virtutis pondus quasi ā
mittendo pensauit · Hiersi iz
domo moriūtē filiop̄ q̄ turbata
in tēptacōne gsēta ad nihilitatē
pprie agnicōnis raptim et
in momēto t̄poris obtunit
gentē in corde uirtutes ¶ Et
92 ꝑfecto filij nimis p̄ssim viu
ūt · dum exteriis carne moriūt
q̄ videl virtutes mē tēptacō
pore et si in momēto turbate
a statu sui in columitate d'fi
nuit · p̄ mtencōnis tamē ꝑse
uerantiam integre in mīs radi
ce subsistit · Cū quibꝫ ēnā tres
sorores oīmodā · quia in corde
non mīgm̄ per flagella turbat
taritas · p̄ formidinē gaudium
spes · per questiones pulsatur
fides · Hepe enī quasi a cōdito
a more dum ultra q̄m nobis cō
gruere credimꝫ flagello fatiga
mur · Hepe dū plus q̄m necesse
est mens formidat · fidē sibi
met spā debilitat · Hepe dū imme
sis questionibꝫ animꝫ tenditur
p turbata fides quasi deserta
fatigat · Sed mī viuit filie que
domo conuiua moriūt · q̄ et si
mtra gsētiam spem fidem ac
tatemꝫ pene oīmodā ꝑturba
ipē reuīniet · Has tamē ām dei
oculis vinas pseudamia recte
intencōnis seruat · Vnde et
puer qui hec mīrat solus eua
dit · quia mēs discreto enā
inter tēptamēta immolumis pā
manet · Agitꝫ puer · vt iob
filios flendo rempiat · dū dis
creacone mīrante dolens aīg
vires quas quasi amittere re
perat penitēdo conseruat ¶ Ci
ra ault hoc nobis cū dispēsacōe
agitur · Nam esse se magnatū
virtul homo nederet · si nullum
vnq̄m eaūldem virtū defectū
intra mētis archana sentiret ·
Sed dū temptacōne irruēte qua
tiūr · et quasi vltra quā sufficiat
fatigatur · ei cōm hostis sui īsidias
mumīmē humilitatis ostendit
et unde se ꝑtimescit eneruiter
cadere · inde et ampit fortiter
stare · Temptatus ault nō solū
uires a quo acmpiat discit · sed
q̄ta eas ingaliaa seruat
mtelligit ¶ Hepe enī que tēptacō
certaīm superare non valuit · sua
deterius senūtas stauit · Nam
dū lassum se quisq̄ mono re
mīnit · dissoluta mētem corruptor
ꝑstituit · At si eū ex dispēsacōe
suyne pietatis temptacō nō re
pente uehemēter irruēs · sed
temperato a cessu erudiens
pulsat · mimīū admīsidias pro
uidendas cuigilat · vt cōm hostē
se m certamīe cautius acmigat ·
Vnde et bene subiūgit · Luc
surrexit Job · Decet enī q̄ esse
tis est assurgere de certamīs ·
Auditus ergo adūsis surgere
est ex pcis tēptacōib⁹ mētez
ad certamīa robustius parare ·
¶ Quibꝫ mimīū tēptacōnibus 91
eiqꝫ astreno profiat · q̄ ut vīs
a viis subtilius discīgnat ·
agnosāt · Vnde t bene subiūgit
Vndit vestīmta sua · vestīmta
scindimus · cū discernendo mīs
opa t̄tractamus · Hr enī apd
deū mā nos opa quasi ve
stīmta nō tegēt · nequaqm̄
voce angelica diceret · Beatꝫ

mes mea
nulye nomiq̄
plsacōne seruat

suu

corpesam

apo 16

qui ungilat et custodit vestimēta
sua ne nudus ambulet et uide
ant turpitudinē eius. ¶ Turpitu
do enī nīa tūr cernit⁹ nī uitia
p̄hensibilis ante ulsorū oculos
in iudicō ne quaḡm subsequēs
bom opis tegimine uelamur. Et
quia nī culpa temptam⁹ ad la
mēta accendmī⁹ atq; p̄is lamēt
tatī ad p̄spiaedam luce ius
tice subtilius oculos mētis apeī
quasi in dolore uestimēta strīḡ.
qua erfletu discretōne nestete
tuta que agimꝰ. distructus uuta
manu uidcam⁹. Tut oculi nī
elatio corrunt. tuc tuta ab aīo
cogitatōnū supfluitas cadit.
vnde et subditur ¶ Et tonsa ca
pite corruēs in tiram adoāut.
Nam quid moralit̄ p capillos
nisi defluētes animi cogitatiōes
accipimꝰ. Inde et alias enlie
wte dr. Sicut uitta coccinea
labia tua sponsa. et eloqū tuū
dulce. Vitta quippe cruēs capi
tis astringit ¶ labia ergo spōse
sicut uitte sūt qua exhortatiōe
sre enlie. tūte in auditorū mē
tibus diffuse cogitatiōes ligāt.
ne remisse defluāt. ne se se p
illuuta spargāt. ne sparse cor
oculos depmāt. sed quasi ad
una se mentiōm tolligāt. dī
uitta eas ste pdicatōis ligat.
qua recte et coccinea asserit.
quia sūrū pdicatō solo caritat
ardore flāmescat ¶ Quid uero
p caput. nisi ea que principalis
vnīs augḡ actōnis ē mēs ipa
signat. Vnde et alias dr. et
oleū de capite tuo nō deficiat
Oleū quippe in capite ē rōnal
in mēte. et a capite oleū dēfluat
cū caritas a mēte discredit. Cap
ergo detondere. ē cogitatiōes
supfluas a mēte resecare. et
de tonso capite in terrā corrui
qui repssis psumptiōis siue
cogitatiōibus. quā in semetipō
misirmus sit huiī agnoscit

100 ¶ Difficile namq; ē magna
agere. et apud semetipm quē
piam de magnis actibꝰ cogita
tōnū fiducia nō trē. Ipo ē
quo coīi uicio forte uiuimur.
cogitatiōnū psumptō in corde
gnātur. et mens cū foris nil
pas valent operari. plerūq; apud
semetipam latenter tumescit.
Iam quod se ē magn aliquis
meriti estimat. nec se pertimescit
in cogitatiōne siue estimatiōis
putat. Ante destructi uidias oculos au
tanto deterius delinquit. q to
culpa quo occultius eo penet
corrigibili perpetrat. et tāto
aduersū lacus patet fouea.
qūto desemetipō elatius glat
uita. ¶ Vnde et sepe tā dyri
pia ḡditoris dispēsatiōne agi
ut de se ipō confidens alia dispēsatiōis
temptatōe pulsetur. quis infirmata
quid sit inueniat. et psumptiō
ire fastū deponat. Mox enī
temptatō ut mētem pulsauit.
omnis cogitatiōnū nīa psumptiō
tumultuosq; acquiescit. ¶ Agens
enī ni se in elatiōm erigit. quasi
in tyrānidem erupit. Habet
auī tyrānidis sue satellites.
fauētes sibimet cogitatiōes suas.
Sed si sup munitum hostis in
truat. fauor mox satellitū ces
sat. muratē namq; aduersario
satellites fugiūt. eūq; territi
deserūt. quē in pace positū ad

lida adulacõne laudabãt · sub
ductis vero satellitibus añ hoste
solus remanet · quia recedẽtib⁹
elatis cogitacõibus · ꝑturbatus
ãim⁹ se solũmo⁹ et tẽptacõnem
uidet · nudus ergo adũste ca⁹
detondit · aũ temptacõib⁹ uehe
mẽter irruentibus a ꝑsumptõ
sue cogitacõibus mens mutatur

.103. Quid est em̃ q⁹ nazarei ca
pillos nutriũt · nisi q⁹ p vitam
magne abstinẽcie ꝑsumptõm̃
cogitacões cresnũt · sed quid est
q⁹ deuocõne completa ca put na
zareꝰ radere · capillos q⁹ ĩ igne
sacrificij ponere ubet · nisi q⁹
tũc ad perfectõis sũmã ptingit
aũ sic exteriora uincula uincimus ·
vt etiã cogitacões superfluas a
mẽte reseramus · quas nim̃
sacrificij igne cremãe · ꝑ flã
ma eas diuĩ amoris incendere ·
vt totũ cor ardeat in amore ardent ·
et cogitacões superfluas gẽmans ·
quasi nazarei capillos diuinis
pfectõne cõsumat · Et nõdũ

.105. q⁹ in terrã corruẽs adorauit ·
Ille em̃ ueram deo oiõm exhibz ·
qui semetipm̃ q⁹ puluis sibi hu
militer nudet · qui nil sibi vsq⁹
tribuit · qui bona que agit
ee dominica de miseratõe cõ
ditoris agnoscit · vnde ⁊ q⁹ petit dr
" Nudus et egressus sũ de vtero
" matris mee · nudus reuertar illuc ·
ac si tẽptatus ãim⁹ et ꝑturbat⁹
sue inopie deprehensus dicat · Nu
dũ me in fide prima gratia genuit ·
Nudũ eadem gratia in assumptõe
.104. saluabit · Est nãq⁹ magnũ aũ
turbati solacium · ut pulsatus uiagis ·
aũ se q⁹ mutatis turbinibus ꝑspiret ·
ad sola misericordie spem reuocet ·

et eo se mutari non sinat · q⁹ se ꝑ
turbinibus humiliter mutũ putat · q⁹ ai
si forte aliqua vtute tẽptacõe
detegit · infirmitatẽ sũ ꝑprie ag
noscens · ipa melius humilitate ue
stiet · et valde robustius quam
steterat uacet · aũ sibi sine diuino
adiutorio cessat tribuere q⁹ ht ·

.106. Vnde et manũ mox largitor
et iudicis humiliter agnoscit · dns
" dns dedit dns abstulit · sicut ꝑta
cõmbus eruditus respuit · qui et
in vtute habita largitatẽ dantis
et in ꝓbacõne fortunarum̃ po
testatẽ tollentis agnoscit · que
nisi fortitudo non tollit · ꝑturbata
pangat · quis mens gressa · dũ hanc
se iã iãq⁹ quasi amittẽ trepidat ·
semp facta humilis mitigẽ p̃dat
" Sicut diuo placuit ita factũ e
" sit nomẽ dñi bñdictũ · In hoc q⁹
interna ꝓturbacõne cõtritus
dignũ est ut cõditois indutũ
reuerarus · vt inde cor mũm ad
uitoris sui maiores laudes exhi
beat · vnde psalmus ueritus ibe
nillitatẽ sue misericordie pẽsat ·

.107. Bene aut dr · In oibus his nõ
peccauit Job labijs suis · neq⁹ stul
tũ aliquid cõtra deũ locutus est ·
" quia sollerter cuncta custodire do
" lens animus debet · ne aũ se intus
illuse loquacõis crũpat · ne de
probacõne murmuret · et igne
qui hũc uelut ut aurũ cõmendat
ꝑ excessũ sermonis illum ĩ palee
.108. fauillam uertat · Nichil obstat
si hoc quod de virtutibus diuinis
de his que in ostẽsione virtutũ
dantur dicitur · spũs sanctus sentiam⁹ ·
Alij namq⁹ ꝓphetie · alij genera
linguarũ · Alij virtutes curacionũ ·

dant. Sed quia hec ipa dona non
mittē eodē modo sūt. liq̄do os
tendit. quod ne se mens ipsius
cōne eleuet. aliq̄ndo utilr̄ sub
trahūt. Nam si yphene spūs p
pheis semp adesset. minimē he
lizeus ypheta non dicēt. dic te
eam. aia mea nō tecum ne
et dns celauit a me vbū. Si
yphene spūs ypheis sp adesset.
miq̄uitus amos ypheta. non
dicēt nō sū ypha. vbi et subdi
dit. Neq̄ filius yphete. sed puer
armētarius ego sū. uellitās
sicomoros. quo aut ypheta
non sunt. qui de futuris tot
uera predixt. Aut quo ypha
sunt fuit si de se mpīn uera
denegauit. Sed quia eadē hoa
qua requisitus est ypheue b
spūm de esse sensit. de semetipo
testimoniū ueraciter intulit.
dicens. Non sū ypha. Et tamē
secutus adūxit. et misit audi
uerbū dni. Hec dicit dns iyue
tua in ciuitate formitabitur
et filij tui et filie tue i gladio
cadent. et humus tua funibus
metiet. et tu in terra pollu
ta morieris. Quibus ypheue
uerbis aperte ostendit. qd
dū de se illa loqueret. ipleta
est. et mox habere ypheticū
spūm meruit. quia se ypheticū
non esse humiliter agnouit.
Si ypheue spūs ypheis sp adeet.
dauid regi de templi se ostrōne
tollitēh. nequaq̄ nathan ypha
concederet. quod post paulum in
negauit. Vnde bene et terra
spūlis est. Super quē uideris
spūm descendentem et manentem
super eū. hic ē q̄ baptizat in

tuitus nāq̄ fidelibus spūs ueri
sed in solo mediatore singula
riter permanet. qua eius hu
manitate nūq̄m deseruit. et
eius diuitate procedit. In illo
igit manet qui solus semp
et ois et semp potest. Nā fide
les qui huic ampuit. nō sīc dō
dona habere semp ut uolut n
possūt. huic se attepisse quis
in transitus ostēsione testant.
Sed nī ruelū de eodē spūi
veritatis ore discipulis dicti
Apud uos manebit. et in uobis
erit. qd est quod diuina uoce
mediatois signī. Hec eadē
sīlr spūs manslo declaratur
cū dī. Super quē uideris spūm
descendentem et manentem super
eū. Hic igit uera magistri
vocem et discipulis manet
Quo singlare iam signū ē
q̄ in mediatore pmanet. q
tamē nouus cognoscimus si dona
eiusdē spūs cernamus. Alia
namq̄ sūt dona diuus sine ois
aduita nequaq̄m pmigitur.
Alia quibus uite sīlitas p alia
utilitate declarat. q̄ sine dō
namq̄ humilitas patiētia. fi
des spes caritas. dona sunt
eius. sed ea sine quib ad vi
tam hoīes puenire neq̄t
possūt. ypheue aut. virtus
autaq̄ genera imgiuarū
interpitād sermonū. dona ei
sūt. sed que virtus eius pīn
cipaliter ostendūt. In hīs igit dōis
sine quib ad vitam puenī
nō potest. spūs sīs siue i pdi
catoribus suis siue in electis oib
sp manet. In illis aut quibus

.xvi.c.

.c.a.

.1. pal. 18.

.11.a.

solus 1°

109

per ostēsionē illius nō nrā vi
ta seruat. sed aliorū queritur.
nequaq̄ sp in p̄dicatoribus
p̄manet. quia semp quidē ꝓ
tordibus ad bñquiēdū p̄sidet.
net. nī per eos vtutū signa
semp ostendit. sed aliq̄do se
eis a signoꝝ ostēsionibus
subtrahit. ut eo hūilius v̄
tutes eius habeant. q̄ habite
tenei nō possit. Mediator
aūt dei et hoīm homo xp̄c
ihs. in tribus eū sp et rōne
nue habet p̄tem. qz et exio
ūdem sp̄ūs perfusibam. ꝓfer
nit. Vere ergo et eū in sīis
p̄dicatoribus maneat. īme
diatree sm̄gliter manere
phibetur. q̄ in sīis per gr̄az
manet ad aliquid. in illo aū
per substāciā manet ad rū
cta. Dicit enī corpo nr̄m
sēsū nīmō tactus agnosit.
Caput aūt corpis usū sim
oīm q̄nq̄ sensuū possidet. vt
udeat audiat. gustet. odore
tangat. ita mēbra sīm
capitis in quibꝰdā v̄tutibus
emicāt. ipm vero caput in
rūctis v̄tutibꝰ flagrat. Dis
similē ergo sp̄ūs in illo ma
net a quo per naturam nūq̄
recedit. dona uero eius q̄b
aduitam tendit. sme pleno
amitti nō possit. Dona aūt
quib vite sīitas demōstra.
plerūq̄ vt dictū ē sme dis
pendio subtrahūt. Illa go
pro nr̄a erudicōne tenēda
sūt. hec p alienis p̄fectib
exq̄renda. In illis nos ter
reat formido ne pereant.
in istis uero ad tempꝰ ali
q̄ndo sublatis cōsolet humilitas.
qua ad elacōm mētem for
tasse subleuat. Cū igit con
tessa nobis v̄tutū signa sub
trahūt. dicamus vere dn̄s
dedit. dn̄s abstulit. sicut dño
placuit ita factū est. sit nom
dn̄i bñdictū. Huc enī vere
ostendim̄ qua accepta vē
tenuim̄. aī profecto eḡmimē
ad mometū sublata roleam̄.

Beatus Iob ad
mortē pene
in tēptacōe.
admirā ne
mit exūbere.
et antiquus
hostis unde
bona eius
estimauit
extinguere. inde doluit mul
tiplicasse. sed quia p̄mo cer
tamīe se succubuisse cōsideat.
ad alia se temptacōm bella
restaurat. et de sēruo viro mala
adhuc ꝑsudenter sperat.
quia bona malus credere
non potest. ul' expta. Ea aūt
que in p̄ma eius p̄fessione
premissa sūt. iterū sub nerui
" at dicit. Factū ē aū quadam
" die uenissēt filij dei. et assis
" tēt coram dño. uenisset q̄z sa
" tan int eos. et staret i cōspectu
" eius. vt diceret dn̄s ad sathan.
" Vnde uenis. Qui r̄spondens
" ait. Circuiui terrā 7 p̄abu
" lauī eaz. et dix̄ dn̄s ad sathā.
" Nūquid cōsideasti seruū meum

" Iob quod non sit ei similis sup
" terram homo simplex et verꝫ
" timens deū et recedēs a malo.
Hec qua lacus supra disse
rui mꝫ melius silendo pteꝫ
ne dū sepius discussa ꝛpens
tardius ad mouisse uerā mꝫ
ꝛ mihi hoc quod voce dei ad
sathan dr. Vnde uerus neq;
quā estimo quod ea ut prius
dicat. Sū enī ab eo certamīe
n quo relaxatus fuerat uicꝫ
redit et unde uenit requiꝫ
qui unde uemat stat. quid
aliud qm infirmitas sībie
eius intrepat. ac si aperte
dūa uox dicat. Ire ab vno
et in infirma carne posito hoc
vm ceris. qui te iō me aug
tore oīm erigere conais. Vi
mox dns cui iob bona sue
prius dicet. hec nī victorie tri
umphis enumeans admis
et adhuc retines i innocē
tia. ac si aperte dicat. Iuꝫ
dem exercuisti malicia. sed
ille innocentia nō amisit. Et
unde te estimasti proficere
eius in immutare. inde tōpul
sus es eius proficuu desinere.
q mens in notitiaꝫ quā glo
se temuit tranquillitate. gloꝛiꝫ
seruauit in uerbere. Deinde
2 " Tu aut cōmouisti me aduꝫ
" eū ut affligerem illū frustra.
Cū sit deus iustus et uerax.
ualde qrendū e quo beatū
iob frustra afflixisse se i dicat.
Cum enī iustus e affligere
frustra non potuit. sed uisi
qua uerax est. aliter nō potuit
dixisse qm sent. Vt ergo iusto
et uerax ueraꝫ quemadmodꝫ
et uera dicat. et iusta nō fa
ciat. cognoscamꝰ bñ iob et iuꝫ
aliquid frustra. et rursū iuꝫ
aliquid non frustra prudenter.
qua enī iustus et uerax hec
que de semetipō asserit osten
damus. et uerū exhibisse quod
dixit. et rectū fuisse quod fe
cit necesse quippe erat. ut sūs
vr deo soli sibiq; cognitus.
q̄ta virtute polleret admi
randū cūctis innotesceret. Ipta
namq; alys uirtutis exēpla
non daret. si ipse sine iptatōe
pmaneret. Actū ergo est. ut
vires eius cūctis imitandas
ipa ius pseuerāns ostenderet.
et plagella ꝑderet. quod in
tranquillitate latuisset. Et
eisdem flagellis retulit virtꝫ
patīe. atq; ex dolore verbe
rata est gta remuneratōis.
ut ergo multo deū pm vēitas
rectitudo aūt teneat i facto.
beatus iob et non frustra ver
sutiꝫ. qua auget meritū.
et ni frustra pfuit. q nūm
pumit ad missū. frustra ei
prussus e. qui uirtutis meiti
tumulatꝫ. deo quid e sꝑ dr
cōmonisse me. Quid sathae
verbis vītas attendit. ut me
subditoꝝ suoꝝ cruciatibus
mitigetur. Quis hec de deo
senserit. que recto cuiā homī
indigna pendit. deo q nos
ferire missi cōmoti nostrimus.
ipā diuīa prussio cōmonitoꝝ
ratur. et ad nīā uerba diuīa
voce destendit. ut eius facti
abhoīe ut nīq; capiat. Illa
em vis que absq; necessitate
oīa creauit. et sine defec-

cui culpa nulla ꝓdit et nō frustra prussus e

3

cuiꝰ ꝓficit i sine laude

omnibus presidet et sine labore
cuncta sustentat. et sine occupa
tione regit. cuncta sine gmotione
corrigit. Hinc q humanas mē
tes ad ea que uoluit flagellis
formatat. vt in diuersitatis vbm
umbram a sue ingmutabilitat
luce non transeat. Segnur

" Respondens satham ait. Pelle
" propelle. et cuncta que habet
" homo dabit pro aīa sua. Ui
" ogn̄ mitte manū tuā et tāge
" os eius. et carnē. et tūc videbis
" quod nō facē benedicat tibi. An
tiquus hostis ex rebus ex tio
bus colligit. q bō iuxo adnīt
tentē infligit. Pellem enī p
pelle dari asserit. q sepe dū
uenire ictū mortis faciem tegim
manū palpebris opponim
ut abiectu oculos defendam. x
et corpus vlneri obicim ne
in corpore teneriori vulnerem.
Sathan ergo hec gsiete fiēs sti
ens dicit. pellem propelle. et
cuncta que habet homo dabit
p aīa sua. ac si aperte dicat.
Jō circō Job tot extra se flagella
eq̄nimiter patit. quaq̄ nequā
feriat. Cura ergo carnis est
q̄ dampno affert uitā carnalē
motus nō est. q dū sibimetipm
metuit nimis suoru passiōes
sentit. Unde et mox eius car
nem feriendam postulat dicēs.
Mitte manū tuā et tāge os eius
et carnē. et tūc videbis q in
facē benedicat tibi. Superius
iam dixerat tange cuncta que
possidet. et tūc videbis q in fa
cem benedicat tibi. Hinc q̄z per
Postcōis oblatis fictus de
alys alia postulat. Q nī rēte

diuina dispēsatione permittit. q̄s
alt̄ator ī pudens vel sepe virtg
obmutescat. Sequit. Ait ergo .4.
" dns ad satham Ecce in manu tua
" est. uitam aīam illius serua
Acce iteū ymissione uerberis
comitat custodia protectōis. et
electū sui diuina dispēsatio cus
todiendo deserit. deserendo custodit
Alia illius prodit. Alia protegit. Bi
em tohū Job deseruit. in manu sathā
aduersarij. homo quid ceteris ipa
ergo iustitia ymissionis. iniste
quedā libra pietatis. q̄s ī uno
eodēq̄ certamine. et seruus humilis
ex oppressione proficiat. et hostis su
perbiēs ex ymissione succūbat
Manuitaq̄ aduersarij suis vir
traditur. sed tñ in mitimis ad
uersarios sui manū retinet. De
illis quippe omnibus sunt d̄ quibus
Joh. 10 in euāngelio veritas dicit. Non
rapit eas quisq̄ de manu mea.
Et nī expeteth hostis d̄ esse ī manu
tua. Eidem ergo in manu dei.
eidem e in manu diaboli. Ma
nibus in manu tua. e. nī primus
aduersarius. Verūtamen aīaz illius ser
ua. pateter pius aduersarius ī no
tuit. qua temuit que gessit.
et dando non dedit. que aduersā
sui iaculis cuncta abscondit.
Quid est aūt quod ad satham
d̄ aīam eius seruā. quo enim
pacto ille custodit. qui custodita
sp irrūpere appetit. sed piare
satham d̄ irrūpere nō audere
Dicut ecclī patre ī oratione po
stulamus dicētes. Ne nos īduc
tas in tēptatiōm. sed dns liberat
qui sp a temptatione subditos
misericorditer protegit. ꝑ tamen
in temptatiōm quasi eius m

pauet

p. nequā in tep tationem

ducē est a temptatōis ℓ nos ille
tebra nō munie ℓt tūc nos in
temptatōis laqueū non ꝺuicat
cū temptaī ultra quā possit
non pmittit· ℓcaut ergo deus
mduxit nos in temptatōne dr
ℓ nos ab aduſario mduti pa
ciatī ita aduerſarius ſeruare
aīam dr· cū hanc tēptando ſu
perare phibet· ℓ ꝙ̄ ℓgit
ſathan a facie dn̄· quo
ſathan a facie dn̄ exeat· ℓ ꝙ̄
ſupius ſepius ſūt dicta niam
feſtat· ℓ equit pcuſſit iob ul
cere peſſimo a planta pedis
vſq; adūticem eius ¶ Quibus
ſemp modis flagella penſāda
ſūt· vt ſcīa ꝑpendāt aut ꝙ̄lia
ſint· aut quāta· ℓ nam ſepe mi
ta erqualitate ſepe grauia ex
qūitate leuigat· ſi videret
aī mlta ſūt non ſint grauia nō nō
gūauo ſit mlta Vt igit oſtendat quom
paſperitatē flagelli· aduſarius
cōn ſcīn virū nō ſolū pnēqn
am qualitatis· ſed ecīā par po
dus qūitatis exarſit ad dēmō
ſtrandam ꝙ̄litatē dr· percuſſit
vlcere peſſimo· ad miſmuādā
vero qūitatē ſubiūgit aplā
ta pedis vſq; adūticem· vt nimi
trū nil in mite vacet a gloia· in
aug nil corpore vacat a pena
Sequit ¶ Qui teſta ſamem ra
debat· ſedens in ſterq̄lmo· vnde
teſta· niſi ex luto cōſtat· quid
vero ē ſanies corpis niſi luti·
ſamem ergo radere teſta per
hibet· ac ſ apte dicēt luto te
gebat lutū· Penſabat quippe
vr ſatis vnde ſimplū fuerat
quod geſtabat· et fragmto va
ſis fictilis ꝙſtrarū vas futile
radebat· Quo facto paſſer oſ
tendit corpus ſuū quomō ſibi
ſanū ſubdidit· quod et pauſſi
ſic deſpicēs curauit· ℓ ꝙ̄ ille
mollicē ſane ſue carn cōcef
ſit· qui nō veſtem nō digitos ꝑ
teſtam etiā vlneribus admouit·
Teſta ergo radebat ſamem· vt
ſemetipm et in fragmto ꝙſide
rans· etiā de exterſione vlceris
ſumēt auram mētis· ¶ Quia
vero ſepe perea que citra corp
ſūt animꝰ inflatur· et perhoc
quod erga nos agitur fragili
tas nr̄ corpis ab oculis cordis
amouet· ſicut nōnulli ſeculares
cū tporalibus dignitatib fulci
untur· dū longa alienis pſident·
dū multorū obſequia ſibi ſuppe
tere aduertūt videt fragilitatē
ſuā mtieri neglexūt· et vas
quod geſtāt fictile· qm̄ ſit velo
citer conterēdū oblimſretes·
omīmodo nō attendūt· Vnde ait
Iob vt ꝙſideratōm fragilitatis
ſue etiā exēplāribus trahēt·
et ante oculos ſuos vim ſue de
ſperōnis augeret· non ꝙlibet
in terra que pene vbiq; muda
reppeitur· ſed in ſterq̄lmo ſe
diſſe deſcribit· In ſterquilmo
ponebat corpus· ut ex terra ſup
ta que eſſet carnis ſubſtātia
bene pficiens ꝑpendēt animꝰ
In ſterq̄lmo ponebat corpus·
ut etiā ex loci fetore taperet·
quod feſtine corpus ad fetorē
rediret ¶ Sed ecce nr̄ bīis Iob
tot rerū dampna ſuſtinet· tot
funeribus pignerū pauſſus
dolet· tot vlnera tolerat· Dum
decurrēte ſanem teſta radit·
Dū p putredinē defluēs iſter

III.

q̄lmo residet. Intuei libet. q̄d ē
q̄ omnipotēs deus quos tam sibi
caros meterni consp̄icit tam
vehemēter quasi despratos affli
12 gut. Ecce aut dñi bti Job vbiea
cruciatusq; considero. repente
meis oculos ad iohem vduco.
et non sine grauissima admi
racōne p̄pendo. quod ille p̄phe
tie spū mira miris vetus ipletus
atq; ut ita dixerim prius̄q; na
scerētur renatus. Ille amicus spō
si. ille quo miores natos milicū
maior nemo surrexit. ille sic
p̄pheta. vt plus eniz q̄m p̄pheta
ab omnibus in carcerem mittit.
et pro puelle saltatu capite tru
catur. et ut tante seueritatis p̄
risu hirpiū morit. Nūquid nō
credim⁹ aliquid fuisse q̄d in eis
vita illa sic desperata mors ter
geret. sed q̄ndo ille uel in cibo
petrā. qui locustas solūmodo
et mel siluestre edit. q̄nd deo
uel de qualitate siu tegmīnis
dīliquid. qui camelorū pilis
corpis operiūt. q̄nd de cōfūsa
cōne sua offendere potuit. q̄ de
heremo non recessit. q̄ illū lo
quacitatis reatus polluit. qui
disūctus longe ab hominibus
fuit. q̄ndo illū ul' silenij clpa
attigit. qui ad se vemētes tā
uehemēter maepauit. Dices
Semmma uperaū. eis vobis
demōstrauit fugē auentura
ra. q̄nd est ergo q̄nod Job di
testimonio p̄ferit. et nī pla
gis vsq; ad ster q̄lmū sterni.
q̄nd ē q̄ iohes dei voce laudat.
et tm̄ p̄temulentis verbis in
saltacōnis p̄mū moliat. q̄d
ē q̄d omnipotens deus sic uehem
ter in hoc sēlo despiat. quos sic
sublimiter aīi sēla elegit. nisi
hoc q̄ pietati fideliū patet. q̄m
ro circo sic eos p̄mit in infimis.
qua uidet quoīn remuneret
in sūmis. et foras vsq; ad despe
cta deiat. quia intus vsq; ad ī
tōpheśibilia perduxit. Hinc go
vnusquisq; colligat. quid illic
sint passuri quos ip̄robat. si hic
sic cruciat quos amat. Aut q̄m
ferretur qui mundo arguēdi
sūt. si sic eorū vita p̄mit. qui
ipo mundo teste laudant. Sequit.
" Dixit aut illi uxor sua adhuc
" pmanes in simplicitate tua.
" benedic deo et morere. Animq;
hostis humanū genus duobus
modis temptare consuevit. aut
mollitia corda fortium a tribulationibus fragat. a p̄spa
rosmibus molliat. In vtrisq; ergo
bīm Job se uehemēter exercuit.
Nam prius sp̄ patrisfamilias
mitulit dampna rerū. orbat
patrem morte filiorū. p̄mussit
in columnem putredine vl
nerū. Sed qua putredīnem
foris. sanī adhuc miteus sta
consperit. et que extius nud
reddidit. hūc inteius decore
fieri per exhibitam laudem
conditoris mundit. talliae cogi
tans pensat. quod gra sē ad
acta dei unde p̄mit. inde suble
uatur. nictusq; q̄ ad subtilia
temptādi argumita cōuertit.
Nam antiquē artis insidias
repetit. et quia sit quondō
adam deripi soleat ad euam
reuerit. Beatū em̄ Job inter
tot rerū dampna. inter tot
p̄ssionū uulnera. quasi i q̄dā
vnū arce stare inuictū uidit.

In alto quippe mētem fixerat. et ideo hanc hostiles insidie
irrūpere non valebāt. Quērit ergo ab adūsario mhac arte
minutissima. quibus gradibus ascendatur. Victima ē aiāt vir
mulier atq; subiūcta. Cor igit mulieris temnit. et quasi scala
qua ad cor uiri ascendere po
tuisset inuenit. Occupat
animū cōiugis scalā maiti.
Sed nil hac arte ꝓualuit. q̄ ꝑ
suus vir subiectā sibi mulierē
et nō ꝓpositam attendit. et re
cta loquens docuit. q̄n sepēs
ut puersa loquēt insigniunt
Dignū quippe erat. ut fluxam
mētem uirilis tensura fortiū
geret. cui ꝓfecto et de ipō primo
lapsu humāi generis nosset. q̄
docere mulier vetita nesciret. bñ
1 thio 2ᵒ bene ꝑ paulū dr. Docē aiāt
mulierī non permitto. q̄ nimi
rū aliq̄ndo aīā docuit a sapiēē
eternitate separauit. Antiq̄
itaq; hostis ab adam īsterqui
linio perdit. qui adam īparadi
so superauit. atq; admirabilem
suā mulierē dū adūba male per
suasionis accendit. ad dotiā
stē eruditōis imsit. et q̄ exultata
fuerat ut perdēt. erudita est
ne periret. Hic sic a nrīs vi
sortibus hostis prudēt. vt sua
ei eriat tela rapiāt. inde ei
se exagerare estimat dolorē
vulneris. inde eas toti semetipsis
suggerit arma virtutis. Hic
verbis aiāt male ꝓsuadentis
cōiugis. vigilāter debem gaspi
cē. cuius antiquus adūsarius
nō solū ꝓsemetipō. sed ꝓ eos
etiaz qui nobis adherēt. stati
satagit nrē mētis inclinare. Hi
eni cor nrūm sua ꝓsuasione nō
subruit. adhoc immanū plagas
adherentiū repetit. Hinc eni
ecclⁱ 32. scriptū est a filijs tuis caue. et
a domesticis tuis attende. Hic
the. 9. per ꝓphām dr. Amisquisq; a fe
ꝓximo suo custodiat. et in om
fratē suo non habeat fiduciam
matt. 10. Hinc uerisil scriptū ē. Inimi
ci hominis domestici eius. Cal
liduset namq; aduersarius.
etiā a bonoq; coetibus expelli se
cōspicat. eos qui ab illis valde
diligūt exquirit. et ꝑ eoū ūba
blandies loquit. qui plus ce
teris amāt. vt dū iis amoris
cor ꝑforat. facile ꝓsuasiōis eis
gladius admixtime veritatis
munimina nrīpat. Post dāp
na igit. veru. post funera pig
neru. post vulnera scissuraq;
membroru. Antiquus hostis
ligwam monit uxoris. Et
notandū quo tpore uiri mīē
studuit uirulento sermone
corrūpe. Verba eni po vulnera
minuit. ut minus aīas dolor
ingraueret. facile ꝓsuasiōis
suggestio perusa ꝓualeret.
16 Sed sepm subtile ꝛeptatōis
eius ordinē ꝓpendimꝰ. qua
calliditate seniat muenimꝰ.
Nomit namq; prius dampna
substancie. que et extra natiz
ꝓfecto sunt et extra corpus.
subtraxit filios quod ia q̄dē
extra natiz nō est. Sed ut ad
huc aliquis extra ꝓpium corpꝰ
ad extremū prosilit et corpus.
Sed quia vulneribus carnis ad
mentis vulnus pruenire non
valuit. ena ꝛeuiuīte mulieris

17

lignam quesiuit quia enim
aperto certamine superari sedo
luit. de ore coniugis iaculum
quasi de misdnis intorsit. que
profecto dicet. adhuc pmanes
in simplicitate tua. benedic deo
et morere. Ecce tentando oia
abstulit. Ecce temptando mu
lierem reliquit. et sco viro
callide cuncta diripuit. Sed
valde callidius aduersricem
suam mitiem reseruauit. q
dicat adhuc pmanes in sim
plicitate tua. verba sua eua
repetit. Nam quid est dice
simplicitate desere. misi obe
diendam uetitum comedendo co
tempne. et quid est dice bñ
deo et morere. Nisi trasgredendo
precepti ultra quam ees gdius
muliq. sed adam me fortis in
sterquilinio iacuit. q in paradiso
quondam debilis stetit. Nam illi
co ad male suadentis uerba re
spondit dicens. quasi una de
stultis mulieribus locuta es. si
bona suscepimus de manu dñi
mala. quare nō sustineamus.
Ecce ubique hostis strangit. ubi
q; supperat. per talia tempta
tionū argumenta succubuit.
qui et illud suū famulare so
lacium. eua de muliere damnat

.18. Inter hec igit scm intimum
tueri libet. foris rebus uacan
tem. intus deo plenum. paulus
nūm scripo diuicias sapie
interne cōspicit. et sep; ipm ex
terius ee corruptibile corpus
2 cor. 4. uideret. ait. Habemus thezau
rum istum in uasis fictilibus. Ecce m
beato Job uas fictile scissuras
ulcerū externus sensit. sed h

thezaurus interius integer ma
sit. foris em per uulnera repit
sed indeficienter interius nas
cens thezaurus sapiencie. per
uerba scē eruditionis animā
uult dicens. Si bona suscepe
mus de manu dei. mala que
non sustineamus. bona scilicet
bona dei uel temporalia. uel etiā
mala aut. flagella pnicia appel
lans. De quibus per ppham
Ysaye. 45. dñs dicit. Ego dñs et nō ē alter.
formans lucem et creans te
nebras. faciens pacem et creās
malum. Neq; em mala q nulla
sua natura subsistunt a dño ce
antur. sed ureare se mala dñs
indicat. cū tres bñ conditas
nobis male agentibus i flagel
lū formauit. ut ea ipa et p dolore
quo ferunt deh nequitias mala
sint. et per naturam qua exis
tunt bona. Vnde et uenenū mors
quidem ē homi. sed tamen inita
serpenti. Amore em pene
ab auctoris mi dilectione re
cessimus. et per ūsa mens dei
delectationi creature se subdidit.
a creatoris societate disiunxit.
ex hijs ergo ab auctore seriem
da erat. que errans auctori
proposuerat. unde homo cul
pam non timuit superbus
admittere. inde pena coerci
gendus inuenit. et tanto
cuius resipiscet ad illa que
perdit. quito dolois plena ee
cōspicet que quesiuit. Vnde
et bñdr. formans lucē et ce
ans tenebras. Quia cū per
flagella exteius dolois tēbre
ant. mtis per eruditionem
luxmentis accēdit. faciēs

pacem et creans mala. Quia
tūc nobis par cū deo reddit̄ur
cū hec que bene sūt condit̄a.
sed nō bñ cōcupita. m ea que
nobis mala sūt flagella cōmūi
per culpam quippe deo distor
des extimus. Digmū ergo est t
vt ad pacem illius p flagella
redeamus. vt cū vna quecq; res
bene condita nobis m dolorē
vertit̄. correcta animes admi
xis pacem humiliter informe
Hec itaq; flagella beatus Iob
mala nomīat. quia salutis
et tranquillitatis bonū quia
per turbacōne feriant pēsat.
Sed illud valde m euis ꝑbis
minuendū est cōm persuasiōi
quisq; quita gsideracōnis ar
te se colligat dicens. si bona
19. Si bona accepimus d̄o ma
dm̄. mala quare nō sustine
amus. Magna quippe cōso
latō tribulacōis est. si cū ad
uersa patim̄. auctoris mī ad
mēdriaz dona reuocemus.
Nec frangit quod exdolore
obmat. sim̄ citius hoc quod
ex munere subleuat occur
rat. Hinc namq; scriptū e
ecclī. xi. In die bonoru ne īmemor
sis malorū. et in die maloz
ne m memor sis bonoru. ꝙ sūb
emī dona ꝓcipit. ꝑ donoz tpe
neqquā eciaz flagella per
timescit. m elacōne plenā
corrumit. Quisquis aut flage
llis atterit̄. sed flagellorū tpe
nequaqm̄ se ex domis q̄ eū
gignit ꝓcepisse gsolat̄. absta
tu mētis oīmoda desperacōe
destruit̄. Sic ergo vtraq; ū
genda sūt. vt vnī sp ex alio
sulnat̄. qūs et flagelli penam
mēdria temperet dom̄i dom
lenam mordeat suspitio ac
formido flagelli. Deus igitur
vt vt ꝓssim̄ miteꝫ uerbl
nera mulceat. m flagellorū do
loribus blandm̄ita donorū pē
sat dicens. Si bona accepim9
de manu dm̄i. mala quare non
sustineam9. Ubi et bene pre
mittit locuta es quasi vna 20.
ex nepcis mlieribus. Quia ei
sensus prane mlieris nō aut
sexus minucio est. Nequaquā
aut locuta es quasi vna ex
mulieribus. sed ex nepcis mu
lieribus. ut indeꝫ ostendatur q̄
quo prauū sapit. a tedentis
stultitie. non aut condite sit
nature. Sequit̄. In omnibus
hīs non peccauit Iob labijs su
is. 21. Duobus modis labijs de
linquimus. cū aut minus dica
aut iusta reticemus. Nā si ali
quādo et tacē culpa nō est. pro
pheta nō dicet. Ve michi quia
tacui. Beatus igitur Iob i aut
que egit labijs suis minime
pccauit. quia nec ꝙ feriētem
supba dixit. nec ꝙa suadētem
recta reticuit. Nec loquēs go
nec tacens deliquid. Qui et fla
gellāt patri grās egit. reddit̄
et male suadenti quisq; dorme
sapiēciam mīstrauit. Quia ei
scimus quid debeat deo quid
ꝓximo. saltz paciēnam ꝑitoi
sapiēciam quisq; docere. Idcirco et hāc
redarguēdo docuit. Illū quis
agendo laudauit. Quis aut
nrm si vnū quodlibet uitiorum
tante huius passionis accipet.
n̄ mox ab intimis prosiliat

III

Ecce stratus foris vbi eis
carnis erectus intrinsecus
nusquam me permanet mentis
et sub semetipo omne iaculum
transiolare conspicit quod i
se externus districta manu se
uiens hostis figit. Vigilanter
comprehendit iacula modo vul
neribus coii se a facie modo ad
quasi celatere intorta et bel
lator noster tam uallantem cer
tamini feruore deprehensus
vbique patere sue clypei oppo
vndique ~~non~~ uementibus spiri
obuiat et peracta diuini late
ra circumspectans omnem irruentem vulnera
nitem rotat. Sed antiquus
hostis quo valencius vincit
eo ad huc ad mortis ardencius
instigatur. Nam quia
uxor maiepata reticuit pro
tinus alios qui increpando os
ad contumelias surgent excitant. Sicut enim dampnare
re studuit crebrius manu ad
percutere. ita nunc robustum pe
ctus satagit uberius gutturis
sepius feriendo penetrare
Sequitur igitur audientes tres
amici Job omne malum quod
audisset ei uenerunt singuli
de loco suo. Eliphath themanites. baldad suites. et sophar
naamathites. conuenerant
enim sibi vt pariter uisitarent
eum et consolarentur. Cum ergo
uisto ad afflicti consolationem ue
nissent et inter se et erga pris
sum quam caritatis fuerint de
monstratum. Omnis enim phoc
quod scripture eos tanti uiri
amicos fuisse testatur. quia bo
ni studii et recte fuerint in cer
ostendit. Sed mihec ipa illo
mitenao eis aduerba principe
tibus. ante destructionis odos
sub orta in disceptatione fiscati
Cumque eleuassent procul oculos
suos non agnouerunt eum. et ex
clamantes ploranerunt. scissisque
uestibus sparserunt puluerem
caput suum in celo. Cumque pau
si speciem plagae mutauerunt.
amici ploantes exclamant. ne
stes scindunt. capita puluere
aspergunt. vt ad mutatum eum ad
quem uenerant terrent. ipsas et
consolatorum spenes spontaneus
dolor immutaret. Ordo quip
pe consolationis est. vt nimium
afflicti quiescam amerore sus
pendere. studeamus prius me
rendo eius luctum accordare. do
lentem namque non potest consolari
qui non accordat dolori. quia eo
ipso quo amentis afflictionem di
screpat. omnis a bilio temperi
cui mentis qualitate separatur
Sed emollire prius debet animo.
vt afflicto aggruat. congruens in
hereat. inhecens trahat. Neque
enim ferrum ferro conuulsum. si non
utrumque exutione ignis liquet
et durum molli non adhereat. ni
prius eius duricia temperata
mollescat. vt quasi hoc ipsum fiat
quod curatur vt teneat. Hec nar
rantes erigimus. misi a rigore
mri status memoriam quam
retinendo stantis a narrante distre
pat. eius animum condescendere neglegat
nequaquam leuat. Amicus igitur
uirum Job vt afflictum a dolore sus
pendent. curauerunt necessario
simul dolere. Et cum uulnerum il
lius corpus uident. studuerunt

tpi uestes scindere. cū imutatū
tōspicent. studuerūt puluere ca-
pita fedare. qūis afflictis uir tā
to facilius eorū uerba ūripet.
qūto m eis sinū aliquid de affli
cōne cognouisset. ¶ Sed inter
19. hec sciendū est quia is q̄ afflic
tū consolari desiderat. mēsura
necesse est doloꝛi quem susceptū
ponat. ne non solū dolētem nō
mulceat. sed m tēperate dolens
afflictū animū ad pondus dēspe
racōnis ūmat. Sic em dolor nr̄.
merencū dolori ūrigendo est
vt ptemperatū tū sublenet. nō
aut augmētū grauet. Vnde
fortasse colligendū est. quod
amici bī job. plus q̄ necesse
fuerat m cōsolacōne dolluerūt.
Cum dū prussionē carnis p̄ pe
ccm mentē nescirēt. ita ī mentē
sūt luctū versi sūt. ac si prussis
vir tante fortitudinis ī plagā
corporis. etiā a corde cecidisset
" Sequit. Sedecūtq; cū eo ī terra
" septē diebus et septē noctibus.
" et nemo loquebat ei vbū. videbāt
" em dolorem ēe vehemitem. Vi-
gintiuus septē diebus et septē
noctibus cū afflicto job sederūt.
/. septem an certe diebus. et noctibꝫ tot
dem. ī stancia ei crebre ūisita
cōnis adhesernt ignoiam. sepe
em rem q̄libet tot diebus age
diem. q̄uis nō eisdem diebꝫ
ad eam gtinue vacem. ¶ Sepe
17 vero scripture sacre. sic totū pro
parte. sicut pro toto parte po
nere cōsueūt. Pro toto em ptē
loquit. sicut Jacob familia dēst.
exo. p. bens dicit. Descendit Jacob egiptū
cū ciuitatibus septuagīta. que m
nimū aut amas mebrat. q̄ stat q̄
minancū et corpa q̄phedat. Ur-
sū totū pro parte ūsinuat. sicut
ad monumētū maria ēqueūt.
30. 20. dicens. Tulerūt dīm de monu
mēto et nescio ubi posuerūt
eū. Dolo quippe corpis dī
quesitū uenerat. et quasi totū
simul dīm cultū deplorat.
20 ¶ An ergo et hoc ī loco totū
pparte dicat. ī certū est. Sed
nī hoc quod dm tacuerūt. et
q̄n do q̄ loq̄ndo reprobāt. st.
neglecte p̄ter eūdum nō est.
Fuit namq; nōnulli qui t loqui
p̄sumant. nō ūpuit. et effrenate
cepta. effrenacius exequūtur.
Et sūt nōnulli qui tarde q̄dem
loqui mchoāt. sed semel īchoās
hec modū locucōns ignoant.
Amici igit bī job. doloꝛ videtes
dm tacuerūt. sed tarde īchoātes
mdisrete locuti sūt. quia patere
dolenti noluerūt. Semiert lig
nam. ne p̄pere m aperet.
sed m aperētem semel nequa q̄
moderati sūt. ne se ex ḡsola cōe
p̄sp ad cōmunelias effrenarent.
Et bona quidem mtencōne ad
cōsolandū uenerūt. q̄ hoc quod
pia mens mitdū dep obtulit. lo
quao p̄cipitata uituauit. Deꝑsū
21 quippe est ¶ Si recte offeras
recte aut nō diuidas. peccasti.
Recte namq; offertur. sī recta
mtencōne quid agitur. Sed
recte non diuidit. si nō hoc q̄
pie agitur. eciā sibi ulē distra
hatur. Oblata em recte diuidē
est. quelibet bona mea studia
solliate discernēdo pensare.
Quod mmirū qui age dissimulāt.
etiā recte offerūs peccat. ¶ Sepe
18. ergo et quod bono studio germ

dñi discerne caute negligmꝰ. quo iudicet fine nescimus. et nō nūquā hoc fit reatus crīmis. quod putat ee causa virtutis. Quisquis autem amicorū beati Job facta ꝑsiderat. quā pia ad eū mīe cōne uenerūt non ignorat. Dum sēmꝰ enī cuiꝰ caritatiꝰ fuit ad affluentū ꝑcorditer remisse. quita virtutis longanimitatiꝰ exhibeit. septem diebꝰ et noctibus cū afflicto tacuisse. q humilitas. in terra diebus ac noctibus sedisse. que cōpassio. puluere capita ꝑsperisse. sed nī inchoātes loqui unde se estimauerāt pmiū mercedis adquere. inde eos ꝑstringit reatū reprehensionis inuenire. qā cautus sepe ad peccati finem uertus. etiam quod pro solo studio mercedis inchoauit. sine precepti locutōne ꝓdiderūt bonū quod tāto labore mercati sūt. Et nisi dñica grā offerre eos sacrificiū ꝑ suo reatu ꝓcepisset. inde a dño iuste puniri poterāt. unde se placere dño inrabilē estimabāt. unde iudici displicēt. unde sibi quasi ꝑ defensione iudicis ꝑ efferentiā cōne placēt. Idcirco vō hec dicimꝰ. ut ad meā quā legē cū reuocemꝰ. quis sollicite qꝰ q; consideret ea que malo uoto ꝑpetrantur. quita dñs amaduersione puniat. si inchoata bono studio ꝑ negligēe rei discretōnis admixta tanta iniquitōne castigat. Quis nō mercedis causam pegisse credēt. Si aut in defensione dei q; cūm cōm ꝓxīm dicēt. Aut certe septē diebus ac noctibus ꝓximum dolore tacuisset. et nī anima bti Job hec agētes. ad culpā laborando ꝑuenerit. q; solacioꝝ quidem bonū quod agebāt nouerant. ꝑ aī quata agēdi est discretōnis libra nesciebāt. Unde necesse e. ut non solū inueniat quid agnīꝰ. sed etiā cū quita discretōne pagamꝰ. ꝑmū qđ ne mala quo quom. ꝑ modū uero ne bona m caute faciamꝰ. Adque bona mmitū sollicite p agenda ꝓpheta nos admonet dicens. Maledictus homo q facit opus dñi negligenter. Adhuc vō ista profitēt. ut ante tribulis iudicis subtile atq; mg phēsibile examē. non solū mala q; gmittꝰ. sed etiā ipāsi qua in nobis sunt bene gesta timeamꝰ. quia sepe m eius iudicio culpa ee ꝓphēdit. quod uirtus ante iudiciū putat. et inde expectat pia merces operis. inde supplicū iuste sequit vltōms. Hec mixta historiam breuiter tractata peruerimꝰ. nūc ad allegoriaū mīsteriū uerba ītamus. sed quia in exordio huiꝰ operis dū de unitate capitis et corporis tractaremus. sollicita rōne ꝑmisimꝰ. quanta in eis sit cōpago caritatis. quia mmitū et dñs nīta. adhuc per corpus quod nos sumꝰ patit. eciam corpus eius id est eccliā d suo capite indelz dño in celo gloriati. ita nūc passiones exp̄mt eiusdem capitis debent ut ostē datur quā nīta eciā in suo corpore sustinet. Item

Ie. 28.

Ego mst. ad iudicabo

allegoria

In primo 5. 18.

30

capit nrm tormēta mū nō tan-
gerēt· neq; afflictis mēbs
psecutōi sino eciā de celo clama-
ret· Saule saule quid me per
sequeris· ſ cruciatus mī eius
pene nō essēt· consulsus ad fluct⁹
q̄ paulus nmime dicet· sup
pleo ea que deſūt passionū x̄i
in carne mea· et nī resurrec-
cōne jām sui capitis exaltatus
dicit· Qui nos cōresuſcitauit
et cōſedere fecit celestib⁹
Neimpe huī m terra psecutō
nū tormēta cōſtrinxerūt· sed
penaz̄ suaz̄ ponderibus ꝑssus·
ecce iam per glam capitis m
celo resi[illegible]bat· quia ergo tōib⁹
vnū caput et corp⁹ nouimꝰ
sic a passione capitis tapis·
vt subsequent⁹ tamī ad corp⁹
flagella venamꝰ· Sed hoc q̄d
quadā de sathan corā dño
asſtisse dr· quod inde ueiat
ꝓfectū· quod dīs job magnis
conditōis ꝓcomys ꝑferunt·
quia iam sepe discussimus ē
plicare deliberamus· Qui em̄ diu
mens rebus discussis ī voluntē
puenire admissa ꝓpedit·
Ibi ergo allegorie nūc locū
ponimꝰ· ubi post uerba sepe
repetita· admunitī nom aliq̄
semel· Itaq; aut ¶ Cōmonuiſti
me aduersus eū vt affligerē
illū frustra **Allegoria**
In beatis job redemptois nī
m passione positi spem tenet
quomō ad satham adño dr·
Cōmonuiſti me adūsus eū me
diator quidē dei et hōm homo
xp̄c ihs· vt culpas mē trāſſi
ſionis exīmgu̇et· vemt mor-
talitatis flagella tolerare· Sed
qui vnius cū patre· eiusdē q̄
nature est· quomō ꝑ sathan
mouī se aduersus eū pater
asserit· cū constet q̄ patris
filiiq; cōcordiā· nulla potestas
me equalitas· nulla voluntat
diuisitas interrūpat· Sed tam
isdem qui patri equalis est
per diuinitatē· uenit ꝓpter nos
ad flagella per carnē· que m
meā flagella non susceper
nisi formā dampnati hom̄is
redimendo suſcepisset· Et nisi ꝑ
mus homo delinqueret· sēs
ad passionē probria minime
uenret· Cū ergo ꝑmus homo
per sathan a dño motus ē· tūc
est dīs· ihome· sed gmotus·
Sathan itaq; adhuc afflictē
dīm tūc gmouit· quidō ī padiſ
ꝑmū hoīem a iustitie culmi-
ne obedientie culpa ꝑstramit·
Nisi em̄ serpēs adam ꝑmū
p voluptatē uicū i amme me
tem traxisset· adam sedis sue
vicio m carne motē voluptatis
nō vemisset· Bene ergo ei eaq;
de redemptore mō dr· Cōmonuiſti
me adūsus eū· vt affligem illū
frustra· Ac si apertius dicatur
Dū iste nō sua sed illius causa
moritūr· tūū in hui⁹ afflictōne
cōmonuiſti me· cū illū a me cal
lida persuasione traxisti· De
quo et bene addis· frustra·
¶ Frustra quippe afflictus est·
qui et culpe ulcione pressus
est· et culpe gtagio m q̄ natus
nō ē· Frustra afflictus ē· qui ī
carnatis ꝓpria admissa non
habuit· et ī mā penā carnalīt
sine culpa suscepit· Hinc est
em̄ quod p ysayam loquitur

ac· 9·
ad rom· 4·
ad ephe· 2·
71
"
"
"
72

pg 63

dices. Que non rapui tūc exsol
uebam. Alius namq; ad padi
sit conditus dñe potēcie sili
tudinem superbe rapere uolu
it. sed tamē culpas hūg sērbe.
sine culpa mediator exsolvit
Hinc est q; patri quidē sapi[ens]
dicit. Cū sis iustus iuste oīa
Sapiē. 12. dispons. eū quoq; qui nō dz
puīri cōdempnas. Sed pēsā
dū est quō iustus sit. oīa iuste
disponat. si eū qui non debet
puīri cōdempnat. Mediator
etenī nē puīri p semetipō nō
debuit quia nullū culpe con
tagiū ppetrauit. Sed si ipē m
debita non susciperet. nōs nos
a debita morte liberaret. Dē
ergo cū iustus sit. iusti puī
ēs oīa iuste disponit. ep per
hoc cūcta iustificat. quod eī
qui sine pēco ē. p pēcō tribus
dampnat. ut eo electa oīa
adculmen iustīcie singent.
quo is qui est sup oīa. ad pna
m iustīcie mē sustineret. Cur
ergo illic dampnatus cū non
deberet dī. hoc hīc afflictus fu
stra mediat. Cui p nī iuxta
semetipm frustra afflictus
ē. iuxta uero nra acta nō fru
stra. Rubigo quippe uicū
purgari non potuit. nisi ignē
tormēti. Venit itaq; sine vicō
qui se subiicēt sponte tormēto.
ut debita mē mōstratis sup
plicia. eo reos suos iuste ām
ittēt. quo hīc a semetipsis
liberū munīte temuisset. Frus
tra ergo et nō frustra afflic
tus est. qui in se quidē adm
issa non habuit. sed crucē
ppria. reatus nrī maclam ter

" sit Respondēs satham ait. Pelle
" propelle. et cūcta que habet hō
" dabit pro aīa sua. Aliqn mitte
" manū tuā et tange os eius. et
" carnē. et tūc uidebis q ī faciem
" bīdicat tibi. Malignus spūs
cū redemptōr nr̄ miraculis
choruscare cōspicit. clamat.
scimus quia es. al' scimꝰ qꝫ
sis scūs dei. Qui enī dicēs hec
cognoscēdo dei filiū ptimescit.
dei enī filiū ptimescēs ꝑ tam
pm supne pietatis ignārus.
dū passibilē cōsiderat. hominem
puīrū putat. Multos aūt sub
scītatis specie in pastorali po
sitos loco didicerat. qui a viste
ribus caritatis alienū valde pro
mīnimo aliena dampna pen
sabāt. Huīc ergo quasi cralys
colligens. quia subtractis mlt
supetāi non vidit. vsq; ad eius
carnem per tactū passiois ex
arsit. uelut dicēt. Pellem pro
pelle et cūcta que habet homo
dabit pro aīa sua. Aliqn mit
te manū tuā et tange os eius
et carnē. et tūc uidebis qd ī fa
ciem bīdicat tibi. Ac si aperte
dicat. Moueri de hīs que ex
se sūt negligit. Sed tūc veracē
qui eis sit agnoscit. si in sepō
quod doleat experitur. Hec p
se satham cū fidei appeent. nō
uerbis sed desidēs dixit. Her
per membra sua et uerbis et
desidēs mitulit. Ipse quippe
loquit cū mirta p phēte vocē
eius sequaces dicūt. Cantate Ps. xl. 37.
lignū in pane eius et eradam9
eū de terra viuēciū. Lignē
quippe ī pane mittere est.
cōfigendo eius corpi spīcē

crucis adhibere. Et nutam illig
de terra nuecui eradere se pos
se existimāt. quē dū mortalē
cōspiciūt finiri morte suspicā
36 " dyeit aūt dñs ad sathan ¶ Ecce
" in manu tua ē. vitā aūm illig
" secua. conditorē oīm sathane
manu traditū quis vel desipies
credat. sed tū edoctus veritate
quis nesciat. q; eisdem sathē
membra sūt omes qui ei per
uerse nuedo uigūt. membrū
quippe eius pilatus extitit. q;
usq; ad mortis extremā uicem
etem redemcōne mā dīm n
cognouit. corpus eius sacerdo
tū principes exhauerit. q; d'dep
torem mūdi a mūdo repellere.
usq; ad crucē p'secūdo conati
sūt. Cū ergo se pro mā d'dep
cōne dñs membra sathane
manib; tradidit. quid aliud q;
eiusdem mani satane i sessuē
permisit. ut unde ipe exterius
occuberet. inde nos exterius i
ternusq; liberet. Si igit' sathē
manus eius potestas accipit.
eius manū mixta carnē p tult.
cuig ptatem corpis usq; ad spu
ta colaphos flagella. crucem
lanceamq; toleraūt. Unde et
pylato eius iudex corpi ad pas
uemes dicit. Non hr̄es i me po
testatē nisi tibi data eōt desup
Sed tū hāc ptatem qm̄ tm̄ sē
ei exterius dederat. suus se
uire lucrus interius cōpelle
bat ¶ Pylatus enī ut sathan
qui eidem pylati caput exti
deat. sub ptate illius sup que
ptatem acceperat tenebat.
quia et superior ipe disposuerat.
hoc q̄ mferius accideng.
a persecutore toleabat. vt cū ex
mala mēte infideliū surgeret.
ualuerat tū electorū oīm ipsa
quoq; crudelitas deseriret.
Die igit' disponebat intus. q̄d
semetipm pati nequiter per
mittebat foris. Hinc ē enī q̄d
Jo 13 de illo in cena dr̄. Scies ihs
quia oīa dedit ei pater in manus
et quia a deo exiuit. et ad deū
vadit. surgit a cena. et ponit ve
stimēta sua. Ecce in manus pe
sēgnaū ihūis scriebat. q̄d in ma
sua ipos eciā persecutores ac
ceperat. Q; enī oīa accepisse
se nouerat. cōstat quia et ipos
a quibus tenebat' tenebat. ut
ipe in se ad nichil pietatis tor
queret. quicquid eorū tm̄ se
malicia permissa seuiret. In
carne ergo ei. Ecce in ma' tua
ē. quia ad feriēdam carnem
semens luceciam accepit. sed
potestatē illius nesciēs d'puuit
38 ¶ Anima veb eius seuiare p
cipitur. non q; hāc tptare. nō
posse cōuicit. Neq; enī sicut
nos qui puri hoies sumus
irruēte sepe tptacōne cōtami
nauit a redemptois mī aia
tēptacōnis ē necessitate tucha
ta. Hostis namq; mr̄ si ī exēd
sū mōte eū pmissus assūsit
si datiruū se ei regna mūdi
phibuit. si quasi ī panē bte
dos lapides ostendit. mēte tm̄
mediatois dei et hoīm tēpta
cōne quassare nualuit. Hic
enī dignatus ē exterius cūcta
suscipe. vt tam eius mens
interius inuitati sue mhēns
ī concussa permaneret. Qui et
si q̄ndo turbatus spū ītremu

phibeat
& q̄ hāc
tptare

III

esse dñipē diuinus disponebat
quin ipe humanus turbaretur
immutabilē omnibus psidens et se
metipm mutabilem i satisfiē
nfirmitatis ostendēs. Quieē
ergo in semetipm manēs dis
posuit quicquid postēdēda hu
manitate quam susceperat er
turbulentius fecit. ¶ Quia gō
-39- cū recte diligimus mlm rebus
condītis aīa mā carius amamg.
vt sicut aīam mam nos eos di
ligē dicimg. quib amoris mī ex
primere pondus conamr. potest
p eius aīam electorū vita sig
nari. Et cū sathan ad ferīdam
redemptois carnē pmittitur.
ab anima separatr. quia cum
corpus eius ad passiōm accip.
electos eius a mue sue ptātis
ammittit. Cuiq illius caro per
cruē moriū. horū mens gra
tē ptametā soliditi. Aicatur ergo
ecce in manu tua ē. Vnitame
aīam illius seruā. Ac si aperte
aiudat. luceciam ō eius corpi
accipe. et ab electis illius quos
apud se ante sēla pstēs possi
det. ius prauē domācois pdē.
" 40. ¶ Egressus igit sathan a facie
" dñi percussit iob ulcere pessimo
" a planta pedis usq ad vertē.
Nullus in hac vita electorū ue
mtaqn nō hui hostis aduersa
sustinuit. Membra aūt mī
redemptoris exteriit etiam
qui ab ipo mūdi exordio dum
pie uiuūt. et crudelia passi sūt
An nō huius mbrū abel se ē
phibuit qui eius morte de
quo scriptū ē. Sicut agnus
coram tondēte se obmutescet.
et nō appelet os suū. nō solū

plates in sacrificio. sed eaā mor
ens tacēdo signauit. Ab ipo itaq
mūdi exordio redemptois mī cor
pus expugnare conatus ē. A
planta ergo pedis usq ad uertē
vlmis mitilit. qui a pueris hoīb
in choams. usq ad mām capt ecclie
semedo puenit. ¶ Bene aūt dī. -41-
testa sanies radebat. quid enī
aliud in manu dñi testa ē. n caro
ex mrē substacie luto simpta. sed
testa igne soliditi. Caro enī dñi
eo expassiōe sua robustior extitit.
quo p nfirmitatē mortis a morte
sine infirmitate surrexit. Vnde rēc
ps. 21. eaā per pphām dicit. Exaruit
uelut testa virtus mea. Nec testa
enī eius virtus exaruit. q susceptē
te carnis infirmitatē passionis
sue igne roborauit. Quid vero
per sanies nisi pcm debz. sicut
ligni per carnē quippe et sāg
uinem solent carnis pcā sig
ps. 50. nari. vnde p psalmistā dr. Libera
me de sanguinibus. Damnes
itaq putredo ē sanguinis. qđ
ergo accipimg sanies nisi pcā
carnis. ex longa vitiositate
peiora. Vlmis itaq in sanies
vertē. cū neglecta culpa usi de
terius grauat. Mediator itaq
dei et hoīm homo xps ihs corpi
suū manibus pscīn cui tradēs.
sanies testa tulit. quia pccm
carne deleuit. Venit enī sicut
scriptū ē. In similitudine carnis
pcci. vt de pcco damnaret pccm. -ro. 8. a.
Dum q hostis obicit innocētā
carnis sue tergit tersit cōtagia
carnis nre. Et ex qua nos capti
uos inimicus tenuit. per illam
nos liberos expiauit. q ꝑ nos
in similitudinē fecimg culpe ec

nobis permediato; versa et arma
uisnae. Vesta ergo sanies tradit
cit carne adpa superat. Bene at
subditur sedens msterq̃limo.
Non in foro quo lex pstrept
no mediatio quod se culmie
m alta sustollit. sed m sterq̃limo
residet. quia udelicet redptor
huam geneis ad carne venes.
attestate paulo infirma mudi
elegit. ut cofimdat forcia. An no
quasi ruetibus edifiais sterq̃
limo residet. qui relictis udeis
superbientibus. in ea qua dudum
abiecerat gentilitate requiesat.
extra hitacim reppeit in vnite
qui meo quod udea adusante
pulit passois dolore a gente
ppria despectus sensit. Johanne
attestate qui ait. Injuria ueit
et sui eu no repuit. Sed qm
sedens m sterq̃limo cognoscat.
hec eadem de semetipa ueitas
dicat. ait em. Gaudiu eit i celo
super vno padre penitetiam
agēte. qm supra nonagita
nouem iustis. qui no indiget
penitetia. Ecce dolens i sterq̃
limo sedet. qui post ppetratas
culpas libent corda penitetiu
possidet. An non quasi oddam
sterq̃limu sibi corda penitetiu
qui dū mala sua flendo ospe
rāt. quasi ante se stercora. sese
abiciendo macerant. Peraissus
ergo rob motem no petit. sed i
sterq̃limo residet. quia ad pios
redemptor uenes. alta superbou
corda deserut. et afflictos
humilitate requiet. Quod tam
de se et prius q̃ incarnaret
indicauit. cu per ysaiam dicit
Ad quē aut respiciā nisi adhu
mile et quietu et tremētē ser
mones meos. Quis vero ospiceret
is qui tot pia hominibus indulsit
quot ab hominibus peruersis to
leratur. quis cōsiderat quata nr
usq; tolerat. etia ad de celo super
corda fideliu regnat. ipse qppe
cottidie patit. omia quod a re
probis eius electis lacerantur.
et q̃ius caput huius corpis quod
udelicet nos sumus. iam se se si
ona liberu ereit. reportu tam
nulnera adhuc p suu qd d'oesu
retinet corpus sentit. Sed
qn dicta de infidelibus dicimus
cu ipa quoq; ecclia multos car
naliu prauis moibus contra
redemptois utam pugnare
uideamus. Sut namq; nonnulli
qui hinc quia gladius no possit
puersis actibus insequuntur
dū sibi m ecclia uidet dee
qd ambitu hostes honoru fiit.
et no solu prauo semet ipsos
atrom inserit. sed etia iustoru
rectitudine m flecte ad pusa
moliuntur. Eterna quippe inuidi
neglegit. et m appetitu tpaliu
mentis pusillanimitatis sue
bus tantoq; ab eternis alienus
corruit. quito bonu tpalia ee
quasi sola suspicat. His iustoru
simplicitas displicet. et cu oc
casiom perturbatois inuenit.
sua eos arripere duplicitate
suadent. Unde hoc quoq; con
gruit apte quod subdit. Dixit
autē illi uxor sua. adhuc per
manes in simplicitate tua. Bnedic
deo et morere. Cum em spem
male suadens mulier temnit.
nisi quodlibet carnaliu i cordie
simu positos. qui quo verbis

als eiecti

III

professe fidei minus sit eo bonos
m correctis suis morbus pen
pmit. Nam omnis fortasse no
cuisset. si nō eos scā eccl̄a in
trorsus admittens vsq; ad fidei
cubile recipet. Quos dī per
pfessam fidem recipit. sibi q
culdubio pene mdeuitabiles
facit. Hinc est quod mente
turba una redemptoz mīm
mit tetigit. Vnde et eidem mr
protinus redemptor dicit. quis
me tetigit. Cui di discipuli
rsponderūt. turbe te cōpmūt
et affligūt. et dicis quis me
tetigit. Ilico adiecit. Tetigit me
aliquis. Nam ego noui virtutē
de me exisse. Quid ergo omn
cōpmit et vna tangit. q carnales quiq; in eccl̄a eū pmūt
a quo longe sūt. et soli tāgit
qui hinc veniciter humiles ad
uigilāt. Turba igit pmit qa
multitudo carnaliū quo minus
admittit. grauius toleratur.
Pmit et nō tangit. q et īportuna est per pñam. absens
per vitam. Non milq̄m ei pui
nos sermonibus. Non meq; vero
solis peruersis moribus īsequū.
Suadent namq; aliq̄ndo que
tenet. aliq̄ndo uero et si non
suadet prebere tñ mq̄tatis ex
empla nō cessant. Qui igitur
ad mala nos uel uerbis uel ex
emplis illicuit. pfecto pcau
tores mī sūt. a quib; tēptacōnū
certamina superna q̄ saltem
in corde vincamus. Quedā
vero est qua carnales fortia
aliq̄ndo metu. aliq̄ndo vero
audacia suadere perūsa con
tendūt. Quisq; ipī ī pusillam
mitate et elacōne deficiūt. hec
uisorū cordibus infindē qī ex
dilectōne mollīt. Carnale iu
dex metem petrus aī rēdeptor
mortem resurrectōnisq; ī mebat.
carnali mente carne filius dui
suo dauid adiūctus mheserat.
sed tñ vnus formidine alter ela
cōne pertabat. Ille quippe mgri
mortem audiēs dr. Absit a te
dne non erit tibi hoc. Hic vero
minias ducis nō feres ait.
Nequid prohys verbis nō offen
semet qui maledixit xpō dñm. sed
illi mox dr redi post me sathana. et hic cū germano pmus
audiūt. quid nobis et tibi fili
carne. cur efficimī in hodie
m sathan. Male itaq; suadēt
angeli apostate appellacōne
censent. qui blandis uerbis ad
illicita quasi diligētes trahūt.
valde vero dolores sūt. q huic
culpe non formidine sed elacōe
succubūt. Quoru spēm bti
Job uxor figuram tenuit. que
marito suadere stulta tēptauit
dicens. Adhuc pmanes ī simpli
citate tua benedic deo et mor̄e
Complicatē in malitia dr̄git. quod transitiua nūta despi
ciens puro corde sola eterna
cōamplect. Ac si dicat. Quid sim
pliciter eterna appetis. et sub
malis pñtibus equanimiter
gemitis. extendens eterna de
spice. et mala pñia et mortes
euade. Sed electi quiq; nī pia
mētis a carnalibus tolerant.
qñtam ex se formā rectitudīs
ostendāt. Dissimiles ex verbis
uulnerati. et in columnis sedētes
et ereti qui ait. Locuta es qī ma

Luc. 8.
16.
Mt. 16.
2 Pe. 19.
21.
28

ex stultis mulieribus. Si bona
suscepimus de manu dñi mala
quare non sustineamus. Sed
10. viri tribulacõni bello d'phensi
cũ uno eodemq; tpore alios
ferietes atq; alios suadentes
ferit illis opponit scutũ pa
cientie. istis iaculà intorquet
doctrine. atq; ad utrũq; pug
nandi modũ mira uirtutis
arte se engit. quis t prudẽ
tius sapiẽter doceãt. t foris
fortiter adusa gtẽpnãt. Hos do
cẽtes corrigãt. illos colẽtes
pmant. Insurgẽtes namq;
hostes pacẽdo despicũt. in
firmates uero ciues cõpacẽdo
ad salutẽ ẽducũt. Illis resistit
ne et alios subtrahãt. istis me
tuit ne uitam rechnidins
fundius pdant. Videamus
castroz dei militẽ cõi veraq;
2. cor. v. preliatem arte foris pugne
nius timores. t numerat bel
la que extrinsecus tolerat di
2. cor. xi. cens. Periculis fluminũ. pe
riculis latronũ. periculis ex
genere. periculis exgẽtibus.
periculis in ciuitate. pericu
in solitudine. periculis i mari
periculis in falsis fr̃ibus. In
hoc ait bello que cõi aduer
sarni spicula intorquent. ad
uigat. in labore t erũpnam
vigilijs multis. in fame t sitẽ
in ieunijs multis. in frigore
et nuditate. Sed inter tot cer
tamina deprehensus dicat q̃to
vigilãs munimine. ecclie
castra custodiat. Nam primus
adnigit. Preter illa q̃ extrin
secus sũt instãcia mea cot
tidiana. sollicitudo oĩm ecclẽ

Late in se bella fortiter sustinet
et tuendis se primis impiorũ
impendit. Narrat mala q̃ pati
subuigit bona que in pmiu
Pensemus ergo aug laboris sit
uno eodẽq; tpe foris aduersa
tolerare. intus in firma pteg̃e.
Foris pugnas patitur. quia
verberibus scindit. catenis li
gatur. Intus meni tolerat qa
passione sua nõ sibi ꝑ dis
ob esse formidat. Vnde t esse
scribit dicens. Nemo moueat
in tribulacõibus istis. Ipi enim
scitis quod in hoc positi sumꝰ
aliozũ quippe casus ĩ ppria
passione metuebat. ne dũ ipm
discipuli afflictũ pro fide verbi
bus agnoscent. fidelem se pro
fitel recusãent. O immensa
caritatis mistera. despicit qd
ipe patit. et aurit negd pue
persuasiois discipuli i corde
paciant. Inse otempnit vl
nera corpis et malis inhea
11. medetur cordis. Habet quippe
hoc usus ꝑ primũ ut in dolore
posit tribulacois sue. curam
nõ deserat utilitatis alene. t
cũ de se adusa pacientes dolent
alijs necessaria doceãt. pudet
et quasi ꝑcussi quidã magn
medici egrotãt. Ipsi tolerant
strictiãs vulneris. t alijs pferũt
medicamina sanitatis. Valde
aut inmois laboris est. aut do
cere cũ mi toleãs. aut tolerare
cũ michil doces. Vnde sã viri
ad utraq; se sollerter extẽdit
et cũ tribulacõibus fortasse
feriũtur sic extrema bella sus
cipit. vt solliate cogitet ne
primoꝝ intiora lacerent.

Hic sic viri fortes macie assis-
tūt. t illinc iaculis adūsancia
pectora ferūt. Hinc scuto post
posito debiles nient. atq; ita
ut vrebriq; velocitate cūsperso
muigulā. qūs et ante se anda-
tes cōfodiāt. et post se trepidos a
vlnere defendāt. Quia igitur
scīmiri sic sciit foris adūsa to-
lerāe. vt intus ecīā nouerint
peruersa corrige. dicat. rect e.
locutus es quasi vna exsultus mu-
lieibus. Quia enī electis dicit.
vº 26 Viriliter agite et cōforte cor
vrīm mētes carnaliū q̄ fluxa
deo intencōne deserūt. non
" in merito mitiēs vocat. Si boā
" susc̄epimus de manu dñi mala
" quare nō sustineamus. ac si di-
12 cat. Si bona eterna tendimus.
quid mirū si tpalia mala suffera
mus. Hec aūt bona sollicite p
paulus inspexerat. q̄ndo illata
equanimiter mala toleabat
vº 8 dicēs. Non sūt condigne passiones
huiq tporis ad futuram gla-
" riā que reuelabit in nobis. In oīb
" hīs non pcauit Job labys si
is. Scīmiri cū psecucōm fidēs
mitisq; pacuit. Non sōlū i dei
muiris minime excedimus.
Sed neq; cōi ipos adūsarios
grumeliosa uerba iaculamur.
Quod dixe bonaū recte pchy
ī pe 2 admonet dicens. Nemo vestī
paciat quasi homicida. aut
fur. aut maledicus. Maledicus
enī patit qui passionis sue ipe
in sui saltem minima pseu
toris effrenat. Sed q̄ deprop
corpus sūā minuū ecclia. ita
pondus doloū portat. ut hīi
litatis modū peruba nō tra-
seat. Recte de hoc dolēte dr̄. In oīb
hīs non pcauit Job labys sus.
neq; stultū aliquid cōi deo lo
" cutus e. Igitur audītes tres ami
" ci Iob omē malū q̄ acciderat
" eī uenerūt singuli de loco suo
" elifaz temanites. baldad suites.
" et sofar naamathites. Impī
facione hui⁹ op⁹ dicim⁹. quia
amici bri Job et si bona ad eū
intencōne q̄uenit. hereticoꝝ
tī ideirco speciem tenēt. quia
ad culpam in discrete loq̄ndo
dilabūtur. Vnde et illis ab code
brō Job dr̄. disputa e cū deo cipio.
prius vos ostendēs fabricatores
mendacij. et cultores pūsoriū
dogmatū. Scā itaq; ecclia oīm
hoc tpore pegrinaciōis sue īsi-
stūdine g̃ stabilita cū vlnera
sustinet. cū membraq; suoꝝ
lapsus dolet. insuper alios sub
xpī noīe tolerat hostes xpī. Ad
augmūtū namq; doloris eius erf
hereticoꝝ ingressiōne q̄uenūt.
eamq; quasi quibydam iaculis
irrōnabilibus uerbis figūt.
Bene aūt dr̄. Cū uenerunt
de loco suo. Hereticoꝝ quippe
locus. ipa superbia e. quia nisi
prius in corde intumesterent
ad prauū assercōnis certamia
īmuenīrēt. Ita namq; malorū
locus est superbia. sicut e cōtra
humilitas locus bonoꝝ. de quo
p Salomonem dr̄. Si ascenderit
cath. 10. super te spūs pūtātem habentis
locū tuū ne dimiseris. Ac si
aperte dicat. Si temptatoris
spūs cōtra te in aliquo prualē
consideras. humilitate persiste ne
non relinquas. Qui qualiūm
nimis humilitatē penitēe dixit.

uerbis seqntibus ostendt dicēs
quia curaꝝ cessare faciet pñā
magñā. Quid enī est aliud hu-
mlitas lameti nisi medicina
peccati. Hereticī igitur de loco
suo uemūt. quia cōm scām ec-
clesiā ex superbia mouēti. quo-
pūsa quoq; accio ex ipā sua
nōm inter ptacōne colligitur
Diuīnitur eni elifaz. baldach-
sofar. Piant et supius memnus
elifaz interpatus dī. dei gtēptus
Nisi enī dñs gtempnīent neq;
de illo peruīsa sentiret. Baldach
aūt vetustas sola. Dū enī uere
vnci refugiūt. i perūso studio
cē victores qrūt. nouē uite con-
uīsacōm negligūt. et ex sola ve
tustate est quod intendīt. So-
far vero spealiū dissipās. Hy
etenī qui in scā ecclia sīt. sūt.
redemptois sui mistela side vā
hiditer gtēplanīt. Sed dū hēna
tī falsis allegacōibus uemūt
speculā dissipāt. quia eoꝝ mites
quos ad se attrahūt. ab mtēde
rete gtēplacōis mdimāt. Che
ne aūt loca deqbus uemunt
ggnia hereticoꝝ actuū destbī.
Dē etenī themanites. sūt tes
naamathites. thema. decor. in
strū aūt uentū caliditē qui
mesciat. Hereticī igit. q. ardē
cius appetūt sapere. quasi plo
q; necesse ē. sūdent calere. de
fidia quippe torpori frigoris.
et rursū mgenido immodēa
te curiositatis. in tempēat o
concordat calori. Quia ergo
amplius qm debēt calorem
sapiēcie peipere appetūt ab
austro uemte referūt. Abbo
calore immoderate sapiēcie

.to.12.

2 Pet. 3.

mētes fideliū paulus tēperāde
curauerāt. cū dicebat. Non plus
sapere q; oportet sapere. sī sape
ad sobrietatē. Hinc ē q. dāmd
nulles salinaꝝ pcutit. q. unde
rēdemptor nr sue dispōms ex
amine. in hīs qui de illo pua
sencuit. sultiaa in immodēa
saporis extinguit. Dūs aūt
dī loquens. Calore quippe
non ut bene vīuāt. sed ut ela
te loquant. hīē desiderant. Athe
ma igit. et sūm id est a calore i
loquacitate uemē referūt.
quia per hoc quod scīptuaꝝ
se studiosos exhibent solūs
verbis loquacitatis. nō autem
visceribus caritatis. calent. Haa
ma vero interpatur decor. quia
enī docti non esse sed modū ap
petūt. ex eruditō uerbis sēm
bene mucaū sumūt. et pcalē
loquacitatis in se imagīem
ostendūt decoris. ut eo pdecorē
lingue perūse facile pūade
ant. quo sedatatē vite. sensus ca
lide occultāt. Sed neq; ipā loca
noīa. mordmata sūt narrātē
distincta. Primus enī themanī
modū sui. ac deinde naama po
nitur. quia prius illos cordis ig
calor accendit. mcor deinde lo
quacitatis erigit. et nīl demū
decoris hominibus ypocrisis ondit.
Condixerūt enī ut pariter ue
mētes uisitarent eū t gsolarent.
Condixerūt sibi herecta. qui sua
qm quedam cōm ecclam gror
diter sencuit. et in q̄bus aue
ritate discrepāt. sibi in falsitate
gordat. Omīs aūt qui nos de
eternitate eruditū. quid aliud
facūt nisi. m pegrina cōmis

11

nāq; dr auster.
Sur. logns. naa
ma

III.

mẽ nos afflictiõe cõsolant. hẽ
tici aiũt qua sctam ecclam sua
docere desideãs. ad eam quasi
gsolantes appmquãt. ¶ Nec mi
q̃ qui adũsanaũ formã expri
mũt amici nomiant. cũ ipsi
quoq; traditi dẽ. Amice ad
quid uenisti et dues q̃ iffin
igne exurit. qh abraham filiꝫ
vocati. qua et si per nos ma
li corrigi neglegũt. digmũ mi
est ut a nobis nõ ex sua neq̃
tia. sed ex mrã benignitate no
miẽt. ¶ Itaq; eleuasset paul
oculos suos non cognouerit
eũ. Heretica quoq; cũ sẽ ecclie
facta gsideratõ. oculos leuant
qua uideãt ipi ĩmo sũt. et tra
eius opera respicũt. in alto sẽ
posita que termiũt. sed nĩ hãt
in dolore positam nõ ggstãnt
Ipa quippe appetit hic mala
recipere ut possit adeterne re
muneratiõis pmiũ purgata
puenire. plenũq; prospera me
tuit. et disciplina eruditiõis
hilarescit. Heretici igit qua
pro magno pscia appetit.
eam mundanis positam
non cognoscũt. Hoc namq; q
in illa termiũt in suaꝝ cordiũ
cogitatõe non relegũt. ¶ Cũ go
hec exadũsitatibus prosilit ipi
sius stupori inhereãt. qua pa
expermitti ignoant. quidẽ
¶ Grassiq; uestibꝫ sparserũt
puluẽm sup caput suũ ĩ celũ
Sicut uestimẽta ecclie cũctos
fideles accipimꝰ. Vnde et per
ypham dr. Omnibus his ue
lut ornamẽto uestieis. ita hẽ
ticoꝝ uestes sũt omes qui eis
cõcorditer inhẽtes. illoꝝ
erroribus muoluũt. Habet uõ
hereticꝰ hoc ꝓpriũ. q̃ in eo gdm
in quo de ecclia exeũt. dum stare
non possũt. sed ad deteriora cot
tidie ruũt. et semẽdo peiora ĩ
multis se partibus scindũt. aliq;
a semetipis plerũq; lõgius tõ
fusionis siue alienatiõe dimidiãt.
Quia ergo hos quos sue pfidie
adiũgũt. adhuc mlta diuisõe
dilaniãt. dicat. recte. qd anima
qui uemũt uestes rũpant. aut
aut uestibus corpus ostendãt.
q̃ sepe scissis sequacibꝫ. malitia
eoꝝ cogitatiõis aperit. ut discor
dia dolos patefaciat. quos ẽius
prius concordie culpa claudebat
¶ Puluẽm uõ in celũ sup capita
sparsũt. quid ꝑ puluẽm nisi ter
rena intelligẽa. quid ꝑ caput
nisi hoc quod prĩpale mẽbrm est
mens videl designatur. quid ꝑ
celũ nisi ꝑceptũ sup ne locatiõis
exprimit. puluẽm ergo sup caput
in celũ aspergẽs est stulta intellu
mẽtem terrenis ꝑceptis
aut uerbis plus dilexit plenũq; ꝙ
capiũt. Super ~~caput~~ capita igit
puluẽm sparsũt. qua ĩ preceptis
dei ꝑterrenã intelligẽiã ultra
suaꝝ mentiũ uires eminũt.
¶ Dedecusq; cũ eo in terra septẽ
diebus et septẽ noctibꝫ. Indie que
uidemꝰ agnoscimꝰ. in nocte aut
aut tenebre aut mlte. aut du
bietate caligans. Per dẽ itaq;
intelligẽa ꝑ noctem tõ ignorãcia
designatur. Septenaio aut nũo
sũma vniũsitatis exprimit. Vn
et non amplius q̃m diebꝫ septẽ
Omẽ hoc tpus trãsitoriũ ostendit.
Quid est ergo q̃ anima bñ job.

consedere ei septem diebꝫ ⁊ septē
noctibus referūt. Nisi quod he
retici uel in hys in quib⁹ uerū
lumē intelligūt. uel in hys i ꝯib⁹
ignōantie tenebras pacientiū
quasi infirmāti sē ecclie se cō
descendere simulāt. ei q subblā
dmitoꝝ specie dolos decipiōis
parāti. et ꝯinus uel in hys q
intelligūt. uel in hys q intellige
nō possūt. clamois typo turgidi
magnosse apud semetipos exis
timāt. nō nūq̄ tamē sē ecclie se
spectetenus inclinat. et oīa uba
molliūt. uirus infundūt. In tera
ergo cōsedere capitū humilia exhibēt.
persuadeāt supba que docent.

p. ē aliqđ de ꝙmē humilitat' ostēdē vt

.61. Potest uero per terrā ipā ēn̄
mediatoris in carnacō designāt.
Vnde ad ist dr. Altare de terra
facietis mihi. Altare enī de terra
deo facē. est in carnacōm media
toris sperāe. Tūc quippe a dō
nīm munꝰ accipit. quādo in
hoc altari. mā humilitas id ē sup
dominice in carnacōis fidem
posuerit quicquid operat. In
altari ergo de terra oblatū ma
mus ponim⁹. si actus nōs do
mīce in carnacōis fide solidam⁹
Sed sūt nōnulli heretici. q fracta
mediatois in carnacōm nō de
negāt. sed aut de humanitate quā
est aliter estimāt. aut i ipaꝝ in
carnacōis qualitate distor
dāt. Qui ergo uera nobis cū in carna
cōm redemptois phibēt. q
cū Iob in terra pariter sedent
Septem uero diebus et septem
noctibus in terra cōsedere de
scribūt. quia uel in hoc quod
aliquid de plenitudine ueritat
intelligūt. uel in hoc q sue sua

exo.20.

ture tenebris extenant. in traco
nīm mysteriū negare nō possūt.
Cū bō ergo Iob in terra sedē
ē p̄am redemptois carnē cū
sctā ecclia credere. .62. Aliquādo
uero heretica cōn nos ⁊ iam sup
plantis se mūt. aliq̄ndo nos sōl
uerbis insequūt. aliq̄ndo q̄tos
lateāt. aliq̄ndo aut si nos
tacētes uideāt quereāt. et mut
amicū sūt. loq̄ntibus adūsū.
Vnde q̄ bnīs Iob nec dū ad os
aliquid desserens dixerat. Recte
aduīgit. Et nemo loquebat
ei ūbū. Tacētes enī ad ꝙlios
habemus. si uere fidei filios pe
dicādo ḡenerāe negligim⁹. Si
aut recta loq̄ntia incipim⁹ q̄ues
mox grumellas ex eoꝝ mīsiōe
sentimus. Protinus madūsīte
prosiliūt. et cōn nos in uoce
doloris erūpūt. quia indelez
menūt. ne corda que i ī fimis
pondus sultiae agḡuāt. Ad
altū nox recta loq̄ntis trahat
quia go ut dixim⁹ mutos
nos adūsāy diligūt. loq̄ntes
oderūt. Recte apud tacētem
Iob dr. Nemo loqbat ei ūbū
.63. Non nūq̄ tamē nī ptorpore
tercia fideliū corda gsiderāt.
erroris semina sparḡe loq̄n
do nō cessāt. Cū uero mentes
bonoꝝ uidet alta sapere. ad
patriā redīnī querē. de erūna
huius exilii stremue dolere. īmū
spemōne sollicita ligua fre
nāt. quia uidet quod cōn recta
dolencia. in cassū loq̄ntes tuꝫ
obmutescāt. Vnde ⁊ recte aim
dicēt. Nemo loqbat ei ūbum
q̄ nox causa silencij submisert
Cū dr. uidebāt enī dolore esse

III.

vehementem ¶ Cū em amois dei d
loz vehemēs corda mū trāsfigt
passim praualoqui adūsarios
metuit quia indet qđ mtetq;
metem lacessiens nō solū ad
pūsitatē trahē nō valet sed per
excitatā forsitan et quos teneāt
perdet ¶ Fortasse aliquos mouet
nos hec ita dixisse quod que
bene ab amicis gesta sūt male
ab hereticis gerendi sīgificent.
Sed sic plerūq; res quelibet p
hystoriā uirtus est ꝓsīgificacōs
culpa sicut aliquādo res gesta
in facto causa dampnacōis
ē in scripto aūt ꝓpheria vtilis.
Quod ueū ciuis ostendim9
si vnū sacrifīc ꝓnue testimoniū
ad veracē approbanda ꝓferamus

¶ Quis nāq; audiēs nō solum
fidelis sed ipōrū quoq; infidelis
hoc factū mē historiā nō oīmō
detestet quod dauid m sōlario
de ambulās bersabee uire con
cupiscit uxorem quē mā a plio
remitetem ire ad domū admo
net pedes lauare qui ꝓtinus
respondit dicens Arca dñi ꝑ
pellibus ē et ego in domo mea
requiescam quem dauid adm
sam ꝓriam suscepit eiq; epis
tolas per quas mori debeat
tradit Cui9 aūt dauid īsola
rio deambulās hīpūi teniet nisi
eius de quo scriptū ē in sole po
suit thabnachm sim et quid est
barsabee ad se perducē misi le
gem litere carnali pplo con
uictam spiritali sibi mtellectu
sociare Bersabee em puteus
septim9 dr quia mmeū per
cognicōm legis m fusione spi
tualis grē ꝓfecta nobis sapīa

mīstrat ¶ Quem vo vrias mīsi
daicū pplm signat aūq nomē
interptatū dr lux mea deus iudai
cus aūt pplus quia de acceptā
legis sciēa extollit quasi de di
uite gloiatur Sed hunc vriē
dauid uxorē abstulit sibiq; g
uīxit quia videlicet manu fort
quod dauid dē m carne ēdēptr
apparēs cū de se spiritaliter loqui legem mmonuit per hoc
quod mita litera tenebant hāc
iudaico pplo extraneā dīnōstat
sibiq; gnīxit quia se per illam
ꝓdicāi declarauit Vriam tam
addomū ire dauid admonet
pedes lauare quia incarnatus
dñs uemens iudaico pplo ꝓpt
vt ad cōsciēciam redeat et sordes
operū fletibus rergat ut spiri
tualiter mandata legis itelligat
et post tantā dūcam ꝑceptor
fontem baptismatis inuemens
ad quā a post labore reuertat
sed vrias qui arcam dñi cē sub
pellibus memint respondit
quod domū suā intrare nō possit
ac si iudaicus populus dicat
Ego mandata dei in sacrifīcijs
carnalibus uideo et redire ad
consciēciam spiritualem mtelligā
non requiro Quasi em arcā
cē sub pellibus dicit qui ꝑcepta
dei non nisi ad exhibedū mīs
terū sacrifīcij carnalis itelligit.
Hunc nī eciā redire addomū
nolētem dauid ad mesam vōc
quia qm̄is iudaicus ꝓplus
ad cōsciēciam reuerti gtēpnat
ei tam ē ēdemptor uemēs ma
data spiritalia ꝓdicat dicēs Si
credentis mōsi credetis forsitan et mihi De me em ille

fpenia

10.q.

sapsit. legem itaq; iudaicus populus tenet. que eius diuinitatem loquit. cui isdem populus credere dedignatur. Vnde et iuratus a dio ab eis quibus occidi debeat mittit. quia idem ipe iudaicus populus legem portat. et conscente morit. Dic enim mandata legis timens implere remittit. feminiu defert iudicu unde damnet. Quid ergo perfectu ihesu dauid sceleratius. quid iuria mundius dici potest. Sed rursus permisteriu quid dauid sacratius. quid iuria infidelius inuenit. quando et ille peccate culpam prophecie significat innocentiam. et iste permixte innocentiam et prophecia exprimit culpam. non ergo incongrue per ea que bene ab amicis gesta sed male ab hereticis gerenda significant. dum iuxta sacre eloquii sic translata narrabut uentua exprimat. sic in facto rem agebat. ut ei in misterio conuenit. Dic gesta damnat. ut hec mystice gerenda persuadeat. Igitur quia allegorie misteria membratim enodantes ex plenum. mee mortalitatis stelligeram raptim tangentes exiguam. ad obscuriora quippe disserenda mens properat. Et si apertis diu minuisse dampnatur ignoscat. Depe antiquus hostis pugnantia mee temptationu crimina misuxit. ab ipso suo certamine ad tpus recedit. non ut illate malitie finem obtinat. sed ut corda que pugnando secura reddiderit. repente rediens faculus inopinatus irruptat. Hinc est quod ad temptandu dum viuu uenit. et redit. eiusq; cruciatus expetit. quem ei supna pietas etiam dedit concedit dicens. Ecce in manu tua est tantu animam illius serua. Sic quippe nos deserit. ut aliquando. sic custodit. ut tamen promisso temptationis articulo. statim nobis mee infirmitatis ostendat. quod mox a facie dni exiit atq; aplanta pedis usq; ad iuncturam accepti ferendo uulneauit. quia immunitatem lucem iam perpetuam minimis inicies atq; usq; ad maiora prementis. quasi omne corpus mentis illatis temptationibus lacerando transfigit. Sed tamen ad animam ferendo non pruent. quia cunctis cogitationibus interioribus ipsa uulnera delectationis que suscipit. archani propositi intenno resistit. ut quinus deliberatione mentem mordeat. deliberatione mee sue refutationis usq; ad consensus mollitie non inflectat. Debemus tamen .68.
asperitate penitentie ipsa delectationis uulnera tergere. et censura districtionis rigide. siqd fluxum emanat in cogitatione munditie. Vnde bene mox subdidit. quia testa fame rudebat. quid enim testa nisi ingor districtionis. quid per fame nisi fluxus illicite cogitationis accipit. Passus ergo testam fame rudimenta. ad post pollutiones cogitationis illiate. nos metipos aspere diuinitando mundamus. Potest etia testa fragilitas mortalitatis intelligi. testa ergo fame mundare est mortalitatis uersu fragilitatem

Moralit

III.

pensare. et pietatem misere
delectacois abstergere. Nam dū
quisq; considerat quatenus ca
ro ad palmem redeat. festine sū
pergat hoc quod se de carne im
murpiter impugnat. Cū ergo ex
temptacōne prava menti cogi
tacō influit. quasi exulnere
sanies decurrit. Sed cicius sā
nies tergit. Si mā consideracōne
mea fragilitas quasi in manū
testa teneat. Neq; enī parum
pendēda sūt que q̄nus usque
ad effectū non p̄trahūt. cū illi
cite mentē usant. Hinc est
quod quasi amicabilibus deplo
ror nr̄ sanem tudere veneat.
cū dicebat. Amodo scis q̄ dictū ē
antiquis non mechabeis. Ego
aūt dico vobis quod siquis vi
derit mulierem ad cōcupiscendum
eam iam mechatus ē eā in cor
de suo. Lamies itaq; tergitur
cū culpa nō solū ab opere sed
etiam a cogitacōne resecatur.
Hinc est quod Geroboal cum
a paleis frumenta excuteret an
gelū indit. ad cuius imperiū
protinus hedū coquit. quem
super petrā posuit. et ius
carnū desuper effudit. que
angelus virga tetigit. Eaq;
ignis exiens de petra gustū
Quid est enī frumentū vā
tedere. nisi rectitudinem mentis
a illicitorū paleis vanū grana
separare. Sed hec agentibus an
gelus apparet. quia tanto nos
dōs mysteria demonstrat. quanto
se studiosius homines ab exte
rioribus purgāt. Qui occidi he
dū precepit. id est omnem appe
titū mē carnis ymolari. Car
nesq; supra petram poni. et
ius carnū desuper fundi. q̄
aliū signat petra. nisi eū d'quo
perpaulū dē. Petra aūt erat
xp̄s. Carnes ergo super petrā
ponim⁹. cū corpus nr̄m in xp̄i
imitacōne cruciamus. Ius et
carnū desuper fundit. q̄n mē
uersacōne xp̄i ipsa sa se ecia
carnales cogitacōnes exuimur.
Quasi enī ius ex carne liquida
in petra fundit. q̄ndo mens et
a cogitacōne carnalium fluxa va
cuat. que tanto more angelus vir
ga tangit. quo intencōm nr̄am
nequaq̄m potestas diuina adiuvat
deserit. De petra aūt ignis exi
it. et ius carnesq; cōsumit. q̄
afflatus a redemptore spūs tua
cor nr̄m flamma cōpunctōnis to
cremat. vt omne quod in eo est
illicitū. et operis i cogitacōnis
exurat. Quid ergo illic ē ius
impetra fundere. hoc hic sā
em testa mutare. Perfecta enī
mens solerter mingulat. vt
non solū perusa agere reni
at. sed omne etiam quod in se
per cogitacōes turpiter loquit
tergat. Sed sepe de ipā victo
ria belli oritur. vt cū i muda
cogitacō vincit. victoris animus
clamore pulset. Hic ergo mē
tem necesse est p mundicias
erigi. vt tamen sollicite debeat
in humilitate subsistere. Unde
cū de sctō viro dicitur testa sā
mem radebat. protinus apte
subiungitur sedens in sterquilinio.
quippe sedere ē. ulla de se
quēpia et abiecta sentire. In
sterquilinio nobis sedere ē. ad ca
q̄llicate gestimus. mens odo

pemtẽdo reducẽt vt cũ añ nos
peccorũ stercora terrenũ nome
q̃ ĩ animo de elacõne surgit
meminem. In sterq̃linio sedet
qui infirmitatẽ sua sollicitus
respicit et se se de bonis que
pergrãm percepit non extollit
An non apud se in sterq̃linio
abraham sedebat qui dicebat
gen. 18. loquar ad dñm meũ cũ sim p.
pulus et cinis. Aperte em̃ cer
nimus in quo se apud se loco
posuerat. qui pulueri se ac
cinẽri ciuã dñi cũ deo loquere
estimabat. Frigit ita se despi
cit qui vsq̃ ad honorẽ diuine
elocucõis ascendit. sollicita ĩ
tencõne pensandũ ẽ. qua pẽa
illi ferendi sit. qui et ad sũ
ma nõ proficiũt. et tm̃ de ĩmi
13 nimis extollũt. Nam
sũt nõnulli qui cũ parua agũt
de semetipsis magna sencũt. ĩ
altũ mẽtem subleuãt. et pre
ire se ceteros virtutũ meritis
14 putãt. Nimirũ apud se in pro
fundis humilitatis sterq̃linũ desẽ
rũt. et elacõnis fastigia ascẽdit.
Illũ videlicẽt imitãtes. qui p̃mus
se apud se extulit. sed eleuãdo
prostrauit. Illũ imitãtes q̃ acce
pta cõdicõnis dignitate gentiũ
non finit dites in celũ cõstendã.
super astra celi exaltabo soliũ
meũ. Vnde et male ei cõmũcta
babylonia. id est cõfusa multido
apo. 18. peccantiũ dicit. sedeo regina.
et uidua nõ sũ. Quisquis ergo
in retrorsus minime scit. ĩ altũ se
apud semetipm̃ posuit. Sed
eo se grauius in infimis dep̃
mit quo p̃ de se infirma peiora
15 sentire ꝑcepit. Sũt vero nõ
nulli. qui in quibꝫ bonis agere
student. Deo tm̃ cũ alios p̃ferre cõ
spiciũt. nisus se in eorũ cõpacẽ
suspicãt. Neq̃ em̃ corda oĩm
una vel similis culpa transfigit
Huic nanq̃ superbia illaqueat.
illi forsitan ira supplantat.
Hunc auaricia cruciat. illũ luxu
ria inflãmat. Et plerũq̃ cõtin
git vt is quẽ superbia dep̃mit
alium respiciat qualẽ ira suũ
dat. et quia se ira nõ cicius in
stigat. meliorẽ inuidia iam de
putat. atq̃ apud semetipm̃ qui
de iustitia extollit. quia pelare
negligit. vicium quo grauius
tenetur. Plerũq̃ ꝑmingit vt is
quẽ auaricia sauciat. alium ĩ
luxurie voragine mersum cernat
et quia se a pollucõe carnali
alienum respicit. q̃dam ipse sordib⁹
spiritualis vicij nutrimẽtis pol
luitur. non attendit. Dumq̃ malo
pensat malum q̃ ipse nõ habet in
se. negligit considerare q̃ habet
Sic q̃ fit vt dum ad aliena dum
dicanda mens ducitur. ppria in
dicij luce priuetur. et eo duri⁹
corrigit aliena superbiat. quo sua ig⁹ negligẽa
rancius ignorat. Nam contra 14
hos qui ad alta vnum surgere
veraciter appetiũt. cũ alienas
culpas audiũt. mox cor ad ip̃as
reducũt. Et tanto rectius ꝑ as
diiudicãt. quanto verius flere de
plorãt. Quia igit̃ electus qsq̃
in infirmitate siue gsideracõne
se cõmittit. Dicat̃ recte. q̃ vir
sanctus in sterq̃linio dolens sedet.
Qui enim recte se humiliat gre
gsideracõnis oculo. quibus crebrius
peccatis sit deiectus. sordibus
pprie spei sese pensat. Sciendũ vo est 16

quia plerūq; in prosp̄is īportuna temptacōne nōs tāgim̄: sed tam̄ aliq̄ndo et aduersa externis patim̄. et mtus sp̄tacōns impulsi fatigam̄ur. et et carnē flagella crudel. et tam̄ ad mētem carnalis suggestio mūdet. Vnde et bene p̄ tot beati Job w̄ibera. adhuc sb uicta sūt eciām male suadētis uxoris verba. que ait. Adhuc pmanes in simplicitate tua: benedic deo et morere. Vox q̄ppe male suadens ē carnalis cogitacō mētem lacessēs. Sepe eī vt dictū ē et foris flagellis atterim̄. et mtus carnalīū suggestione fatigam̄. Hinc ē em̄ q̄ Jeremias exp̄orat dicēs. Foris interficit gladius. et domi mors similis est. Foris em̄ gladius interficit cū nos exteriꝰ feries vindicta cōfligit. Sed domi mors similis ē. quia t flagella quidē sustinet. et nī mtus consciēcia. a tēptacōīs sordibꝫ mūdanō. Hinc dam̄ ait. Fiant sicut pulius ante faciē uenti. et angelus dn̄ affligēs eos. Cum em̄ in corde suo aurā tp̄tacōnis rapitur. quasi ante ꝑ ui faciem pulius eleuatur. Et cū inter hec diuina distringimur. quid aliud q̄ agelus dn̄ affligit. Sed hec aliter agūtur a rep̄bis. aliter electis. Illorū nam̄q; cor ita tēptatur vt consentiat. Istorū uero tēptacōes quidē suscipiūt. sed ip̄ugnāt. Illorū mens delectabil̄ capit: et si ad tp̄us ꝙ male suggerit displicet. sed ꝑ modū ꝓlibat libet. Istī vero sic temptacōnī

iacula excipiūt vt semp̄ resistendo fatigent. Et si q̄ndo vsq; ad delectacōm̄ siue delectacōis crudelitatis erubescūt et foris cōsutura redarguūt. quicq̄d mitra se exsurgere carnale deprehendūt. Vnde et bene mox subdit.

" Locuta es quasi vna exsultis mulieribus. Si bona accepim̄ de manu dn̄i. mala quare nō sustineam̄. Dignū quippe ē vt sc̄a mens. spūali correptōe cōp̄mat quicquid apud se carnale īsolēter īmurmurat. ne caro a logōs blanda adlibidinis fluxa dissoluat. Censura igit̄ virilis illicite cogitacōis suggestiōm̄ edargu ens. dissoluta turpitudinis mollitiem rep̄mat. dicens. Locuta es quasi vna exsultis mulieribus. Et mirū cōsideranda numeri cogitacōis aspere in patiēnā re flectet. dicens. Si bona accepim̄ de manu dn̄i mala q̄re nō sustineam̄. Quisq̄is aūt subige vicia appetit. et ad eterna tēne retributōis culmina uere itinerīs gressibus tendit. quo magis valeat se minorū bello vndiq; cōspicit. eo se vtiūt armis robustus accingit. Et tāto minus lacula metuit. quāto ꝙ hec ineuitabil fortiter pectus munit. Sed ꝑ plerūq; dū nō hoc tēptacōnis bellum fiducia magnis vtilibꝫ mittim̄. quedam se nobis vitia sub specie virtutū tegūt. et q̄si blanda a nos facie uenūt. Sed cuiꝰ adulitatis sint dissuasa sentiūt. Vnde et amic⁹ dn̄i Job quasi ꝑ cōsolacōne q̄ vemat. sed ī rōnumelias erupit. ꝙ m sidēcia vicia. virtutē faciem simulāt. sed hostili m uersōne

aspa adripare nat̄ ꝓhat. a loquens.

18

19.

20.

nos ferunt Nam sepe inmoderata
ira iusta et sepe dissoluta remissio misericordia uult uideri Sepe
/. sepe magnus timor humilitas effrenata superbia appetit libertas
apparere Ad consolandum ergo ueniunt sed ad mercedem pacem mis
verba delabuntur quia minuendi
cia ymmo specie palliata blanda
quidem superficie mulcent sed
aspera nos cottidie perturbant
" Bene ait dr Condixerat enim sibi
" ut paulo post uenientes resistarent
" ei Vicia quippe sibi subditum
p̄terri condicunt quia sit quod
que aduersis nos inter se quodam co
uenientia coniungit sicut superbia
et ira remissio et timor Vicina
/. est ira namque superbie remissio timori
Condicendo ergo conuenit quod non
nos sibi exequanda prauitatis
pl. cognacione sociant Sed si e
ruinam mee captiuitatis agnos
si ex amore eterne patrie in
timis dolemus uicia quibus male
ris surripuit bene tristibus pos
valere non possunt Vnde et bene
" subdit Cuique eleuasset oculos
" oculos suos non cognouere eum
Afflictos enim nos uicia minime
cognoscunt quia triste cor mox
ut pulsauerint reperta resiliunt
et que nos letos quasi nouerat quia penetrabat mens
cognoscere nequit quia ipso mo
rigore frangit Sed ang
A2. hostis quo meis fortiter depre
hendi se conspicit eo illo sub
urbano imagine alacris ab
" scondit Vnde subdit Et ceda
" mates ploraminis frustraque nos
/. pulueream" tibus sparserunt sup caput
" suum in celum Et sederunt ad eo
" m terra septem diebus et septem
" noctibus cognauit enim pietas p
ploratum distrecto passione
uestium affectus operum puls
uere capitum humilitas profes
sione Aliquando enim prius quid
hostis insidians simulat et ad
crudelitatis terminum deducat
sicut e. cuppletu paulisper ma
culpam prohibet quis quem hic
non reprimit gehenne igne
feriat Aliquando diuersos ima
gine oculis obicit et ad resiste
coms laqueos producit sicut e
cum impulsu eius primitie
pl. nobis alimentum quasi distrete
cotidiano modo discrete contra
nos bella carnis excitamus
Aliquando affectu simulat bonum
operis sed per hunc requiem
rogat laborem sicut e cum quis
quies esse non valet quasi doc
to medici timet Aliquando p
magnem humilitatis ostentat
ut affectu humilitatis subtilat
sicut e cum quosdam plusquam sui
mirmos atque mutules sibi
metipsis asserit ut deum se mi
mis indignos qui sedeant res
m quibus posse primis pote
rant ministrare promeritum
B3 Sed hec uicia que subinue
tuum specie antiquus hostis
occultat valde subtiliter exami
cotidianis examinat Cum enim
ueraciter meus dolet quod agenda
foris que non agenda sint fortiter penitet Si enim nos uanis co
punctionis in intimis afficit.
omnis strepitus praue sugge
stionis obmutescit Vnde et se
quitur Et nemo loquebatur
" ei uerbum uidebat enim dolorem
" nimis

III

vehemẽtem ꝺi em̃ cor veratiꝫ
dolet. Imigwā cõ nos nicia ñ
habẽt. Nam cũ plene vita re-
ctitudims quierit sup̃ vicia
suggestio pramitatis obdurat
le. Sepe aũt si forn nos studio
cõ niciorũ mcentiua stringis
ipa etiã vicia adusũ vrnitꝰ
imutamꝰ. Non nullos namꝫ
na possidet. sed hanc dũ racõi
subicitꝫ m scis zeli mīsteriũ
vertit. Non nullos superbia
erigit. sed dũ diuie formidi
m ammũ mchinãt. hãc adde
sensionẽ nsitie innocẽ li
bere auctoitatis imutãt. Nõ
nullos fortitudo carnis ille
brat. sed dũ exercendis pus
operibꝫ corpus subdũt. vnde
miqtatis stimtim passi simi.
mde pietatis lucra mereãt.
Vnde et bene idem bt̄us Iob.
post mlta certamĩa hostiam
p amicis imolat. Quos em̃ p
tentcõne din hostes ptulit
qñdoqꝫ p sacrificiũ cuies red
dit. qua dũ vicios as quasqꝫ co
gitacões subigendo sũtuꝫ
bus vertimꝫ tempta cõmi ad
uersa studia pmtentis ho
stiam quasi ad amica corda
pmutamꝰ. Hec nos m trib
uoliminibus triplicit̄ deserm̃isse
sufficiat. In ipso namꝫ opis
huiꝰ exordio. vel vt imolem
nascitur arbors ligive ra
dicem fixim. vt expositis
ramos post modũ prout sin
gula exposcũt loca pducamꝰ
Amen

Explicit liber tercius
Incipit liber quartus

Vi textum cõ
sideraꝫ et sen
sũ sacre locu
cõis ignorat.
non tam se e
rudicõne m
strauit. qꝫ am
bigmitate cõ
fundit. Quia
nõ nitiqm sibi litere iba gdũt.
sed dũ a semetipis pũrietatẽ
dissidit. lectorẽ ad mtelligẽciã
veritatis mittit. Quid em̃
em. 4. quod salomon ait. melius est
manducare et bibere. et non
em. 5. longe po subiat. melius ire
ad domũ luctus qꝫ ad domũ
cõmiss. cur luctꝰ cõmmo pte
culit. qm prius esũ ponꝫ lau
dauit. Si pelectãnem bonũ est
comedere ⁊ bibere. prudubio
ẽ melius debet ad domũ gau
dij qm̃ ad domũ lamẽti ꝑpetuẽ.
em. 11. Hinc est quod iterũ dicit. le
tare iuuenis in adolescẽcia tua.
em. 11. et paulo post subiciꝫ. Adolesc̃ia
cia et voluptas vana sũt. qꝺ
est hoc vel quod nel prius re
phendaꝺi p̃cipit. vel post pre
cepta reprehendit. nisi qꝫ ipsis
littere verbis imit. vt q̃ dif
ficultate exterius patit. veritat
mtelligẽciam cõsideret. quam
sequat. Que minuũ veritatis
mtelligẽcia cõsideret. ai p cord
hũilitatẽ queritꝰ. legẽdi assidu
itate penetratꝰ. Sicut em̃ igno
toꝝ hoim facies cernim. et
corda nescim. sed si familiaꝝ
eis locucõne guignt. usu col
loquij. eoꝝ ecia cogitacões
mdagamꝰ. ita in sacra eloquio
sola hystoria aspiat. nl aliud

q̄ facies uidet. Sed si huic assi
duo usu cōuīgm. eius mīma
metem q̄ excolpa cōms fami
liaitate penetrauīg. Dīs eīalia
ex alijs colligim. facile in eius
uerbis agnoscim. aliud esse q̄
nitmāt. aliud quod sonant.
Sanctō aūt quisq̄ noticie illius
extrameus reddituīr. q̄nto ī sola
eius superficie ligat. Ire eī
quod dīs sob diei suo male
dixisse destribr dicēs. pereat
dies in quo natus sum. et nox
in qua dictū ē cōceptus ē ho.
si supsiacteng attendim q̄d
hys vbis ēphensibilius mentis
quis aūt nesciat diem in quo
natus ē nequaq̄m tūc stare po
tuisse. modus quippe ē tporis
vt status nō habeat māsionis.
Quia em̄ priusquā tenderit ad
esse. sp extrēitis festinat non
esse. Cur ergo tantus vir ma
ledicēt rei. quā nequaq̄m sub
sistere nō ignoret. Sed fortasse
aliquis dicat. quōd ex eo pōdg
virtutis eius aspicit. quia tri
bulacōne cōmotus illi rei nu
ledictū irrogat que ēstat. qd
minime subsistat. Sed hoc ei
eius perspecta racō destruit.
quia si subsistebat res ciu ma
ledicēt. pniciosū maleductum
mtulit. si nō subsistebat ono
sum. Quisquis vero eis spūtu
plenus ē. q̄ ait Dnī vbum
ociosū quod locuti fuerint ho
mīes. reddent racōm de eo in
die iudicij. Sta ociosa admittē
Sicut etiā pniciosa formidat.
Cum adhuc sentēcie adūgit.
Dies ille vertat in tenebras. nō
requirat eū deus desuper. et nō
sit in recordatione et nō
illustret lūie. Obscuret eū te
nebre et umbra mortis. occupet
eū caligo. et mioluat amai
tudine noctem illam tenebros
turbo possideat. Sit nox illa
solitaria nec laude digna. expe
ctet lucem et non uideat. nec
ortū surgēs aurore. Dies qm
elapsis cursu tporis scitur. cur
vem in tenebras dī. et cū stauret
quia nō subsisteret. cur optat
vt eū umbra mortis obscuret.
vel quē caligo occupat. quem
mplicacō amaritudims iudut.
Aut quā nocte tenebrosus tur
bo possidet. quā millus status
tenet. Aut quo optat solitaria
fieī. que trāseūdo fierat milla
Aut lucem quo expectat. que
ēssensu caret et in pprio statu
nō pmanet. quibus adhuc
uerbis nō subicit. quare nō
in ulua mortuus sū. egressus
exutero non statim perij. que
ceptus genibus. Cur lactatg
uberibus. suc em̄ dormiēs si
lerem. et somno meo rēquēsc
Quisquis si egressus ex utero
statim perisset. tribucois me
rihī exhac ipā pdicōne cōci
peret. quisquis eterna requie
abhortiuus pfruiīt. quisquis
em̄ regeneracōms unda nō
solutus. reatu pm̄i vinculi li
gatus tenet. Qd vero apud
nos valet aqua baptismatis
hoc egit apud veteres. vel p
parmulis sola fides. uel pro
maioib virtus sacrificij. vel
pro hys qui ex abrahe stirpe
prodierāt. misteriū cōtinebat.
Nam q̄ vnusquisq̄ cū pmi
paretis culpa teneat. pheta

non q̄ pute
n diebus hm
nec numeri
, mensibus

nō alij

iam

nō

nō

XXIIII.

pō 40. dicens Ecce em̄ in miq̄tatibus
ceptus sim. Et quia is quem
salutis inda non dilurit. origi
nalis culpe supplicia nō amit
tit. aperte per semetipam vētat
10. 3. phibet dicens. Nisi quis renatus
fuerit ex aqua et spū sco. nō hꝫ
bebit vitam eternā. Quid ē ergo
q̄ m̄ulta martiū se fuisse de
siderat. et potuisse se q̄ntestere
eiusdem mortis beneficijs spe
rat. Dum gstet quod nequaq̄
eū requies ulte sustinet. si are
1. mortis aquillū, originalis culpe neq̄q̄
dum̄ cognicōms sacramēta li
berasset. q̄m adhuc cū quibus
quiescē potuisset adnūgit. dicēs
" Cū regibus et gsulibus terre. q̄
" edificant sibi solitudines. quis
ignoret q̄ reges terre ac cōsules
eo a solitudine longe sūt. quo m
numeris obsēgnciū cineis cō
shpant. vel q̄m difficile hꝫ ad
requiem tendūt. q̄n tam dnf
racōm̄ multiplicatū nexibus as
trīgunt. Scriptura attestante q̄
sap. 6. ait. Iudicaū durissimū in hys
qui pōsūt fiant fiet. Vnde et m
luc. 12. evangelio veritas dicit. Cum mꝫ
tū dabi ē. mltū querent ab eo. q
adhuc quos m eadem regē soci
os habuisset mīsmuat dicens.
" Aut cū prīcipibus qui possidēt
" aurū. 7 replent domos suas ar
" to. Aurū valde ē. vt q̄n aurum
possident ad req̄m tendāt. dū
ih. 10. ipsemetipm veritas dicat. Diffi
cile qui pecuias habēt īt rabūt
m regnū celoruū. Nam q̄ h̄ mꝫ
tiplicandis diuicijs mhiant. q̄
alterius vite gaudia sperant.
quod m̄ ut redemptor m̄. vide
rūt et ex solo diuio mīaclo
ih. 19. cutenie posse mōstraret. apud
homies mḡnit hoc impossi le
ē. apud deū aut oīa possibilia sūt.
Quia igit verba hec msipsa ē
aracōne discordāt. ipa iam līa
indicat. q̄d m eos sais ore mixta
lrām nichil dicat. Sed si pius
in sacrologio alia maledicta
discutimus. Hoc quod bū job ore
prolatū est. sublatus m dagam.
Quid ē enī q̄ david qn tributā
tibus mala non reddit. cū saul
et jonathas bello occumbēnt.
gelboe montibus maledr dīs
2. Reg. 1. montes gelboe nec ros nec
pluuia ueniat super nos. neq̄
sint agri primiciaruū. quia ibi
abiectus ē clipeus saul. quasi nō
esset unctus oleo. Quid ē quod se
remas cū pdicatōm suā cernēt
audiēcaū difficultate ppēdi. ma
ledicat dicens. Maledictus vir q̄
ih. 20. adnūciauit patri meo dicens.
Natus est tibi puer. ortes mas
culus. q̄d ergo montes saul mo
riente deliquerūt. quib m eis
nec ros nec pluuia cadēt. et ab
omī eos viriditatis germinē sēte
cīe sermo siccaret. Sed quia
gelboe interpretatur decursus. p
saul aut unctū et mortuū mors
nrī mediatois exprimit. Nō m
merito gelboe montes. superba
indeorū corda signant. que dum
hui⁹ mūdi desideriis defluūt. ixpm
idest unctū se morte insecuerūt.
et quia m eis unctus rex corpo
raliter moritur. ipī ab omī gra
rore starant. De quib⁹ t bene
dicat. vt agri pmiciaꝝ ē non
possint. Quippe quippe hebreoꝝ
mētes pmitiuos fructus non
ferūt. q̄ m redemptōis aductu

ex parte maxima ī perfidia re
manētes primordia fidei sequi
noluerūt. Scā namq; ecclia m
pmicijs suis multitudine gēaī
fecūda. uix in mūdi fine inue
os quos inuenit suscipit. et
extrema colligēs. eos quasi re
liquias frugū pomt. De qbꝫ
minuū reliquijs ysaias dicit
Si fuit numerus filiorū israel
quasi arena maris. reliquie
salue fient. Possūt tm ideo
gelboe montes ore pphete
maledici. ut dī fructus ex ar
rescente terra non oriatur.
possessores terre sterilitatis
dampno feriant. q̄bus ipsi
maledictois sentēciā accipe
rent. qui apud se morte ī gl
suscipere miq̄tate sua exi
gente meruisset. Sed quid
est qđ a ppheta maledictois
sentēciam vir ille suscipit.
qui natiuitatē illius patri
nūciauit. Hoc immūdi tāto
intrinsecus maiori misterio
plenū est. q̄nto extrinsecus
humāa racōne vacuū. Nam
si quid externus racōnabile
fortasse sonuisset. nequaq̄m
nos ad studiū interioris in
tellectus accenderet. Ego ergo ūb
plenius aliquid intus inuit.
quo foris racōnabile nil ostē
dit. Si em ex mūdi hui⁹ vitio hoc
ī mūdo pheta afflige dus ꝓdit.
natiuitatis eius nūcius quid
de quid. sed quid persona pphe
fluctuātis. nisi pene meīm
uenens humāe geneis mu
tabilitas designat. et quid pa
patre illius nisi iste de q̄ nas
cim mūdus exp̄mit. Et qs
est ille uir q̄ natiuitatē mām
patri annūciat. nisi antiquus
hostis. qui cū nos ī cogitatois
fluctuare cōsiderat. malorū
mētes q̄bus exauctoritate hui⁹
mūdi p̄mmet. ad psuasionē
mē decepcōis mitigat. cū q̄
nos agere infirma cōspexerit.
ea quasi forcia fauoribus extol
lit. et q̄ natus masculus loq̄tis
cū corruptores veri p medaā
nos extinxisse gratulatis. patri
ergo masculū natū denūciat.
q̄ndo h̄ hinc mūdo cū quē per
suaserit factū. innocēte cor
ruptorē demōstrat. Nam cū
cuilibet peccāti ac superbienti
dē. fecisti sicut vni quid aliud
q̄ natus masculus mundo per
hibetur. iure itaq; uir q̄ masculū
natū nūciat malediā. qua
ipē eius nūcio regnū grauiū
mīs corruptois meditat. His go
scripturē sacre maledictois dictis
quid apud bīm Job in nocte ma
ledictois meditamur. Ne quem
deus pro vulnera et uerbera nun
me remunerat.

Uertor. redarguere nō intelli / eis
gēs p̄simat. Quia igitur
vt cuiq; hec que in prefatione
fuerāt exquirenda distinximus.
uerba iam hystorie differentes
exeq̄mur. Post hec aperuit
" Job os suū et maledixit diei
" suo. pereat dies in q̄ natus sū
" Non est neglecte differendū
qđ dē aperuit os suū. De pena
em sacra ex hys que temere
p̄mittit. reuerenter experta da
mnat que subinūgit. Sicut
em clausa nascula. qđ minus

IIII

habeant ignoram⁹ apto ne⁹ ore vasculoꝝ quid mirẽtur gemeat⁹ agnoscim⁹ ita ſcoꝝ corda que clauſo ore occulta ſiũt. aperto ore detegũt⁹ et cũ cogitacões detegũt os aperire referũt⁹ ut mẽta mẽte q̃ſi apertis vasculis q̃d mirẽs gemeant feſtinem⁹ agnoſcẽ ac n noſ metipos coꝝ mirmo odore recreare. Vnde et ſublimia
mt. 9. p̃cepta dño mirmõte dicturo p̃mittit⁹. Aperiens os ſuũ dixit q̃us illic et hoc accipi debeat q̃ tũc ſuũ os mirp̃cepta apperuit⁹ in quib⁹ diuiñ aperuerat ora pharaõ. Valde at ſolerter mirueniũ ẽ quoddã post hec vt mirmuñ vñis rei q̃ agitur veraciter ex tpore ſenciat⁹. Prius em̃ rerũ vſuſ ex mitro p̃gneũ. dolor vel nerũ. per ſuaſio gingiſ. ad uentuſ amicoꝝ deſtributur qui ſcidiſſe veſtes exclamaſſe q̃ capita conſparſiſſe et diu ſedẽſ in terra tacuiſſe meõrant⁹. Ac de mde ſubiũgit. Poſt hec aperuit os ſuũ iob. et maledixit diei ſuo. vt ipſo mdẽ narracõis ordine p̃pendam⁹ q̃ nequaq̃m maledictũ per ſpacẽciam p̃tulit q̃ ad maledicõis uocem amicis adh⁹ tacẽtibus erupit. 8. Cum em̃ ira motuſ maledicẽt audito dampno ſubſtancie. cogitat⁹ morte filioꝝ. eiſ proculdubio ad maledicõm dolor exterreret. Sed tũc q̃d dix⁹ audim⁹ aut nam q̃. Dñs dedit. dñs abſtulit. Rurſũ ſi natuſ ma
8
ledicẽt ſaltim̃ percuſſus i corpore. uel male ſuaſis a gingemaledictũ m̃ ferre potuiſſet. Sed quid tũc reſpondit agnoſcim⁹. ait namq̃ locuta es q̃ vna exſtultis mulieb⁹. Si boña accepim⁹ de mani dñi mala ſp q̃re non ſuſcipiam⁹. Hec uero deſcribẽ q̃ amici uenũt. flent. q̃ ſedent. tacẽtmox q̃ ſubiũgit⁹. hoc quod diei ſuo maledixiſſe phibet⁹. Nimis iniq̃ ẽ m̃ congruũ. vt ſuſpicem⁹ eũ ullo inſigãte. ullo pulſante. ex impacẽcia ad uocem maledicõis eriũpere. q̃ mirũ nouim⁹ inter damna rerũ mortẽq̃ filioꝝ inter vulnera corpis inter uerba maleſuadentiſ uxoris. magna creatoꝛi ſpconia huili mente reddidiſſe. Patefecit ergo q̃a mẽte hec q̃ eius dixerit. qui tot dei laudes ceãd peraſſus emanauit. Necq̃ em̃ poſt modũ nõ p̃aſſus ſuprauit ponit⁹ quem et i p̃aſſioẽ dolor humilem oſtendit. Sed ẽ certo nouim⁹ q̃d maledictũ ſcripturaſacra prohibet. cur recte aliq̃ndo fieri dicim⁹ q̃d ueteri eodem ſacroeloquio nõ ig⁹ rami⁹. Creditũ ne⁹ ẽ q̃ ſcpturaſacra duob⁹ modis maledictũ meõrat. Aliud videlicet q̃d appbat. Aliud quod dãnat. Aliter em̃ maledictũ p̃fertur iudicio iuſticie. Aliter furore vidicte. Maledictũ quippe iudicio ipſo p̃mo hoie p̃cante prolatũ ẽ. cũ audiunt⁹ maledicta terra i opeib⁹ tuis. Maledictũ iuſticie iudicio p̃ferũr. cui ad abrahã p̃ferũr
gen. 3

dr Maledicam maledicentibus tibi. Iterū quia maledictū nō iudicio iustitie sed iracundie ꝓmit. Voce pauli ꝓdicat admonem. quia ait Benedicite et nolite maledicere. Et iterū Ne. ro. 12. qz maledici regnū dei possidebūt. Deus ergo maledicē dr. et nr maledicē homo ꝓhibet. quia qđ hō agit malicia iudicē dō nō facit nisi examine ī iuste iustitie. Cū vero sci viri maledictōis sentēciā ꝓferunt nō ad hanc ex voto ulcōis. sz ex iustitia examinis eruptū ī his em subtile dei iudicū aspicunt. et mala foras exsurgencia. quia maledicto debeat ferri ignoscūt. et eo ī maledicto nō peccāt. quo ab mētis iudicio nō discordāt. Hinc est em qđ petrus ī offentem sibi peculas symonē sentēciam maledictōis intorsit. dicens. pecunia tua tecū sit ī ꝓditionē. q. em nō ait est. sed sit. non imprecatiō sed optatiuo modo se hec dixisse signauit. Hinc elias duobus qñq; genariis. ꝫ. 8 ꝫ ꝓ ꝓ se uementib; dixat. Si hō dei sū descēdat ignis de celo ꝫ consumat uos. quorū vitā que sentēcia quāta ueritatis rōne cōualuit termiō cause mōstrat. Nam et symon eterna ꝓdicē interist. et duos quinquagenarios desuperuenies flāma cō sūpsit. Virtutis ergo subsequ testificatur. quia mēte maledictōis sentēcia promīt. Cū em et maledictus innocēcia ꝑmanet. et nī est q maledicat usq; ad interitū maledictio ab sorbet. Et utrumq; partis fine colligit. quia ab uno ī timo iudice. in reū sentēcia sumta iaculat. Igitur si subtiliter beati ob uerba pēsamꝰ. nō ē eius maledictio ex malicia de ligenti. sed ex rectitudine iudicis. Non ē ira cōmotio. sed doctrina tranquilla. Qui em tā recta maledictā intulit. nō perturbacōis uicio succubuit. sed doctrine magisterū impendit. Vidit quippe amicos cū cladē flere. uidit uestes cōscindere. vidit puluere capita cōspersis se. uidit ꝑsideracōne siue percussiōs obmutescē. et uir sēs inspexit. quia hī qui ꝑspera tempoālia req̄rebāt. ex cōpacōne mentis ꝑtis eis tpalia ꝓfuctui adūsitate crediderunt. Perspexit quod transitoria afflictōne pcussi desperate nō fleret. nisi ipi desperatam mentē abspe ī columitatis mūne subtrahent. et diu eruptū fōtis muoce doloris. vulneratis ītus ostendit. Iuste medicamīs dicens. Pereat dies in qua natus sū. Quid em debet per diem nativitatis nisi omē hoc tpus mē moritatis intelligi. qđ q diu nos ī hac mē mutabilit corruptōne retinet. et in nitatē nobis ī cōmutabilitas nō apparet. q igit diem iam eternitatis inuidet. egritudinē siue mortalitatis sustinet. Et nōdū quia nō ait pereat dies ī q conditus. sed pereat dies ī q natus sū. In die quippe iuste homo ē conditus. sed ut ī pene culpe natus Adam ei ꝺicitur.

XIIII.

sed cham ⁊mus natis ẽ. Quid ẽ ergo dei natitatis maledicere. nisi aperte dicẽ. dies mutabilitatis pereat. et lumẽ eternitatis
12 erũpat. Sed quia perire duobus dicere modis solemꝰ. aliꝫ enim perire dicimꝰ quando aliquid optamꝰ vt nõ sit. et aliꝫ pire dicimꝰ quando optamꝰ ut male sit. hoc quod de hoc die subdit. obscuret eũ caligo. et tenebre amaritudine. liquido ostendit. quia dies iste non ita ut nõ sit. sed ita pire optatur vt male sit. Tenebre enim amaritudine nõ potest. qđ omnimodo priuum penitus nõ ẽ. Hoc ait tps mẽ mutabilitatis. nõ qđ ideoq; ita priuari. id est trãsitum ẽ. vt male sit. sed ut penitus nõ sit. Angelo m sacro eloquio attestãte qui ait. Tempus eram non erit. Nam ⁊ sup dicit erit tps eis meternũ. qz p momenta tps deficit. noie temporis. eorũ defectũ eũ vult. ostendens quod sine fine omni modo defectu deficiũt. Hinc quia tenebre separant. Luna ergo mẽ mortalitatis hoc tps nõ ita vt male sit. sed ita. ut nõ sit. ꝑ qđ ẽ qđ sit qz nõ male sit. nõ sit.
Humana enim aia sed angelica spũs. ita ĩmortalis ẽ. vt mori posit. ita mortalis ut mori nõ possit. Nam bẽ unde. siue principii siue per supplicii perdere. eẽ cialiter ait tenere. neq; prima si neq; per supplicia amittit. Qualitate enim vinẽdi deficit. ꝑ omnimodũ subsistẽdi meritũ nec moriẽdi sentit. Vt ergo bene

dixẽm. et mortaliter mortalis ẽ. et mortaliter immortalis. Quum igitur dies vt pereat optat. et paulo post tenebrosus amaritudine dicat. quẽ credamus qz vir scis dei noie exprimere voluit. nisi apostatã spm. qui immedicencia ecia moriẽdo subsistit. quẽ pdictio ute nõ subtrahit. quia meterno dolore positũ seruando mors ĩmortalis exigit. Quum iam a brinidmis gla derelictꝰ adhuc optat vt pereat. vt videlicet retrusus a gnis supplicijs etiam tẽptandi licẽcia amittat. Ignis
17 mundi diem se exhibet. qz ꝑspera illicit. sed in noctis tenebras desinit. qz ad adiuta ꝑducit. Die nãq; ostendebat cui dicet. In quocũq; die comederis ex eo aperiẽtur oculi tui. et eritis sicut dii. Sed nocte tenebrosa. tenebrauit. cũ ad mortalitatis tẽbras perduxit. Dies itaq; ẽ illata pro missio meliorũ. sed nox ẽ exhibita ipa experientia calamitatis. Antiquus hostis dies ẽ. per nãm bene cognitus. sed nox ẽ p meritũ ad tenebras delapsus. Dies ẽ nã pollutẽdo bona humanis aspectibus luras se angelũ simulat. Paulo attestãte qui ait. Ipe enim sathanas transfigurat se in angelum lucis. sed nox ẽ cã mentes gentilium erroris tenebris obscurat. Vir ergo sanctus in dolore pprio ceu sanctus totius humani generis defleus. et in speciale omnimodo in speciali vulnere cogitans. reducat ad animum origine culpe. et gsideratione mentis dolorem teneret pene. Videat humanum genus. unde quo cadat et dicat. Pereat dies in qua natus sum. et nox in qua dictum ẽ homo.

gen. 3.

2 cor. 11.

Sic si aperte dicat. pereat spes ab
apostata angelo illata. q̃ diem
se simulans. ex promissoe diui
tatis ernicat. sed nocte se exhi
bens. lucem in nobis mẽ imor
talitas obscurauit. Deat antiq̃
hostis. qui lucem promissionis
ostendit. et pcũ tenebras cõtulit
Qui quasi diem se blandiendo i
nocuit. sed vsq; ad tenebrosã noc
tem ex impressa cordis cecitate
pduxit. Sequit. Dies illeuer
.10. ,, ratur in tenebras. quasi lucet
,, dies iste nitibus hoim cũ prau
tatis ẽius persuasio prospera cre
ditur. et qualis sit intrinsecꝰ
non videtur. Sed cũ miq̃tas illi
sicut ẽ agnoscat. dies false pro
missionis quasi quibdã aĩi in
dies mẽ oculos tenebris obscuã?
Quia nidelz qualis ẽ ex merito
talis prospiat. in blandimento
In tenebras ergo dies uertitur
q̃ndo aduersa intelligimꝰ. ecã
que prospera suadendo pollicetꝰ
In tenebras dies vertit. q̃ndo
antiquus hostis qualis ẽ seuiens. talis a nobis pspiat. ecam
sub blandimẽtis latens. nesciti
pspectanb; quasi ex die lumẽ
illudat. et ueris miserijs ad pẽ
tenebras ptrahat. Sequit. nõ re
,, quirat eã deus desuper. et nõ illus
,, tret lũe. Omipotẽs deus sic ex
nichilo bona facere potuit ita eã
uoluit. p incarnacois sue mistẽ
eciam pdita bona reparauit.
Quas vero ad intelligẽdũ se ne
aduras fecerat. angelicã fidelitz
et humanã. v tramq; vo supbiat
pmlit. atq; abstatu ingenite re
ctitudinis fregit. Sed una regimẽ
carnis habuit. alia vo nil firmi
de carne gestauit. Angelus nã
q̃ solũmodo spũs. homo uero ẽ
spũs ⁊ caro. Si ergo ita ẽt
ut redimiet illam. ad se debuit
reducere. qua ⁊ per penitẽcie cul
pe ex infirmitate aliquid cõstat
habuisse. et eo alienus debuit
apostatã angelũ repellere. q̃
eã a pstendi fortitudine coruit
ml infirmi ex carne gestauit.
Vnde et recte psalmista cũ miserã
teneã redemptoꝛ hoiĩb; diceret.
ipãm quoq; causã subiungendo
expressit dicens. Et memoiuꝰ
ẽ quia caro sũt. Ac si diceret
Quo eorũ infirmitatem indit. eo di
stricte culpas punire noluit.
.15. Est adhuc aliud quo ꝛpdito
homo reparari debuit. et superbiens spũs reparari non possit.
quia in mentẽ angelus sua ma
licia cecidit. hominem vo alienã
pstitauit. Quia ergo humanã
genus adhuc penitẽcie ẽ dep
toris aditum reducat. Apostata uero angelus ad restauracõ
lucem nulla spe uenie. nulla
remissionis emendacõne uno
,, cabit. Dicat. recte. Non ẽ strat
,, eã deus desuper. q̃n illustret
,, lumẽ. Ac si aperte dicitur
Quia ipe tenebras mutuit. sibi
toleret sine fine quod fecit. Nec
vmq̃m lumẽ pristinum status
recipiat. quia hoc erga nos suasꝰ
.19. ,, amisit. Sequit. Obscurent
,, eã tenebre. et vmbra mortis.
Per vmbrã mortis oblionis di
mtelligi. quia sicut mors ẽ
terentẽ vitam. ita oblionis ẽ
tiginit meditam. quia ergo
apostata angelus eterne ob
liuioni traditur. vmbra mortis

III.

obsaurat² Vicat iguᵗ obscurꝫ
eꝰ tenebre. et vmbra mortis.
id est sic eꝰ errois sui cecitas
obruat. vt nequaqᵐ ꝑ alterius
aductum pēnēcie per dīm ꝓ
spectus meōriam resurgat. Se
quit¹ Occupet eꝰ caligo etꝰ
voluatur amarituᵈme. Antiqꝫ
hostis nequicie sue uiculis ꝑ
astrictus. aliud est quod nic
patit². aliud quod m fine pa
cietur. Qa em aliquis ī time
ordine cecidit. nic semetipm
intrinsecus errois caligine cō
fundit. Sed post hoc amarit
dme uoluit². quia ex merito
spontanee caligis. eterno ge
heme tormēto cruciat². Hec²
ergo ꝯ is qui serenitatē lu
cis intime pdidit. quid ē qd
ante extremū supplicū tole
rat. occupet eū caligo. Sub
uigat² ecia que illū pena ꝑ
sequens. eciam sine termino
deuastat. uoluat² amarit²
Omēquippe quod uoluit finē
sinū quasi uisꝫ indicat.
Qa sicut non ostēdit qᵈ cepit
ita non detegit quo desisti. In
volui ergo amarituᵈme ātiqꝫ
hostis dr. quia superbia eius su
pplicia nō solū omnimoda ꝙ
ecia ī finita ꝑparat². que mi
luteret eius pena tūc maiꝰ ac
cipit. cū districtus ad extremū
iudicū uidebit. Nocte
illā tenebrosus turbo possi
at. Scriptū quippe ē. Deus ma
nifeste uenet. deus nr ⁊ nō si
lebit. ignis in ꝫspectu eius ar
debit. et in circuitu eius tem
pestas ualida. Tenebrosus go
turbo hāc noctem possidet. ꝙ

apostata spūs a ꝫspectu distri
ctis. ad eterna supplicia pa
uenda illa tempestas rapit. Iu
bme ergo nox ista possideat.
qua superba eius cecitas distri
cta aīadūsione pcutet². Sequit²
Non computet m diebꝫ anni
nec numeret² in mēsibus. An
nū ꝓdicatiōnē supne grē non
m cōueniēt accipimꝰ. ꝙ sic
in anno cōgestis diebꝫ ips per
ficit². Ita in supna grā virtū
mltiplex uita complet². Potest
ꝙ annū ecia mltitudo intelligi
redemptorū. quia sic ex dictū
mltitudme amis ducit². Ita
ex collectione bonoꝝ ōm illa
electorū m numerabilis ī mēsibus
explet. Hinc namq; annū per
fecte mltitudms ūbus ꝓdicat
dicēs Spūs dīn supme. eo qd
unxit dns me. ad annūciandū
mansuetis misit me. ut mederer
contritis corde. et ꝓdicarē cap
tiuis indulgentiā. et clausis ap
tionē. vt ꝓdicarē annū placabi
lem dīn. Annus em placabil'
dīn ꝓdicat². cui finita plebs fide
lium ueritatis luce illustrādi ꝓ
cit². Quid vero per dies nisi
singule queq; electoꝝ mētes.
quid ꝙ mēses nisi mltiplicate
eorū eccle. que vnā catholicā
facīt designant². Illa ergo nox
nō computet² m diebꝫ anni
nec numeret² m mēsibꝫ. qa
antiqui hostis superbie siue
tenebris ꝑpetuis. adiuentū qđ
redemptoris conspicit. sed ne
quaquā adueniā cui eluct
redit. Ipme em scripturē. Nus
qᵈ em angelos apprehendit. sed
semen abrahe apprehendit

Idcirco nãq; redemptor nr̃ non
angelus sed homo factus est.
quia hoc p̃cludubio fieri debuit
quod redemit. ut et p̃dutũ an
gelũ non ap̃hendendo desereret
et hoĩem ĩsemetipso ap̃hendẽ
do repararet. ¶ Possit etiã dici
hũ qui in mtia luce p̃manet
angelici spũs. Menses autem
eorũ ordines et dignitates intel
ligi. Singuli enĩ quiq; spũs
quia lucet dies sũt. Sed quia
certis quibusdam dignitatibus
distinguũt. ut alij throni. Alij
dominationes. alij p̃ncipatus.
Alij potestates sint. Phac ipã
distributione agminũ menses
vocant. Sed quia antiquus
hostis nequaquã ad meritũ
lucis. nequaquã ad ordinem
supernoz agminũ redire curat.
nec in diebus ãm nec ĩ mensibꝫ
numerat. Hic quippe illũ pe
petuate stultitie reatus grauat.
vt ultra adilla claritatis ĩmne
agmina supna non redeat.
Nequaquã iam stantibꝫ lucis
dignitatibꝫ admisceat. qz tene
braz suaz merito semp adhe
re p̃mit. Qz quia ab illa pace
celestis fregnicia eversi ppetuũ
p̃manet. Recte adhuc subiungit
Nec nox illa solitaria nec lau
de digna Nox illa solitaria effi
citur. quia destructione ppetua
a fregnaa patrie supne sepa
ratur. ¶ Quod tñ mtaliter et
aliter potest. ut uidelicet homo
quẽ sibi socium adp̃ditionem fe
cerat amittat. et solus ãi suo
corpore hostis pereat. Dñi mlti
quos destruxerat. redemptoris
gra reformat. Solitaria ergo
nox efficat. cui sublatis eis qui
electi sũt solus antiquus hostis
eternis ignibus gehenne mã
patur. ¶ Bene ait dr. nec lau
de digna. Cui enĩ humanũ
genus erroꝛis tenebris p̃ssim
deos lapides crederet. per hoc
quod nãlis seruiebat. Quid
aliud qñ seductoris sui ficta
laudabat. Vnde bene per pau
lũ dr. Deum gna mchl est
idolũ. sed que ĩmolãt gentes
demonĩs ĩmolãt. Cui ergo
idolorũ veneratiõm subtrahit
sũt. quid aliud quã noctis te
nebras laudauerũt. Sed ecce
iam cernim9 quia nox illa
non esse laude digna cõstatur.
cui a redempto hũano genere
idolorũ veneratiõ repbat. Et
solitaria nox relinquit. quia
cui damp̃nato apostata spũs
ad tormẽta nõ ruit. Sequit
" maledicãt ei. qui maledicit
" diei. qui parati sũt suscitare
" leuiathan. In translatione vetꝰ
ta nr̃ dr. sed maledicat eã
qui maledixit diem qui capti
uis ẽ grande celum. Quibꝰ vbis
apte ondit̃. q; a scõ viro in
fine mundi uentura antixpi
perdicio p̃dicat. Malignus
nam; spũs qui per meritũ
nocte est diem se ĩ mundi fine
simulat. cui se qñ deus horibus
ostendat. cui claritate sub duri
tatis fallaciter tribuit. et stipa
me se q; deus uel dr uel co
litur extollit. Nocte igitur
maledicit. qui maledicat
diem. quia ille nisi eius mali
cia destruit. qui illustratione
aduentus sui aut etiã potẽ

eius fortitudinis extinguit. Ubi
et bene subnigit. Qui capturus
est grande cetus. Hunc enim cetu
fortitudo magnis capit. quam
antiqui hostis uersucia bapti
smi sacramento superat. Sed q
translatione ueteri de auctore
omnium dr. Hoc translatione hac q
ad nos exhebreo est arabicoq
sermone ordinata de electis
eius angelis memorat. De
16 hys namq dr. Maledicat
ei qui maledicit die. Diem
se quippe iste superbies spūs
ostentare etiam angelicis po
testatibus uoluit. cui se super
ceteros qui in potestate dignitat
extollens. tot post se adtrahi
legiones traxit. Sed hi mmm
rū qui in auctore suo humili
corde persteterūt. cui erroi
eius nocte in cē ospitent. die
claritatis illius desemet. hui
spūs. lia sencedo calcauerē. q nr
nobis doli eius tenebras mdi
cant. et qm sit illius despicabi
ficta claritas demōstrat. Di
catur ergo de tenebrosa nocte
que huiane mfirmitatis oc
los claudit. Maledicāt ei q
maledicit die. id est illi ele
cti spūs. erroris eius tenebras
dapnādo demittent. q magni
dinem claritatis illius iam
ab exordio ficta iudex. Bene
autē subditur qui paratus est
21. suscitare leuiathan. Leuia
than quippe interpretatī di
additamentū eorū quos stimulet
nisi hōm. recte autē additamentū
eorū dr. qm pg qs primā cul
pam mala suggestiōe imulit.
Hanc cotidie augere grauiu

oribus persuasionibus nō desistit.
Vel certe per exprobatōm leui
athan vocatus est. id ē additā
mentū hōm dictus. Nos nāq
hoīes in paradisū mortales
reppeit. sed dīnitate īmōrtali
pmittendo. quasi eis aliquid ul
tra qm erant sēt addere spōdet.
Sed dū blande non habita sē da
turū phibuit. callide et habita
subtraxit. Unde et eidem leui
athan ita zpheta describit dns
Super leuiathan serpētem re
ctum. super leuiathan serpēte
tortuosū. leuiathan quippe iste
in eo quod se addere hom spō
det. tortuosis ad eū frumbus
irrepsit. q dū falsa pro possibilia
pmittit uere et possibilia sus
tulit. Quere dū rō nobis ē 18.
cur qui serpētem diuerat. tor
tuosūq illuo subiugebat. nr
posuit uocem. nisi forte quod
in serpēte tortuositatē fluxa
mollitas. In uocē ait ē du
ritia aa rigiditatis. Ut ergo hinc
et durū signaret et mollem.
et uocem nomāt et serpētem.
Duritia quippe ē per malitiam.
mollis per blandimēta. Uertis
ergo dr. quia usq ad uocem
peruenit. serpens autē q se p
missionis molliter mfundit.
Sed hūc leuiathan electi 29.
angelorū spūs in puteo abyssi
clausū pmīt. Unde scriptū ē
vidi angelū descēdentem de celo.
habentem clauē abyssi. et ca
thenā magnā in manu sua.
et apprehendit draconē serpētē
antiquū. qui est diabolus et
sathanas. et ligauit eū per
annos mille. et misit eū in abyssū

Qui ẽ tam̃ in mundi fine ad aperta certamina reuocat. et totã
cõm nos in suis uiribus relaxat.
Vnde illic rursũ scriptũ ẽ. Cũ
completi fuerint mille anni
resoluet satanas. Ille enim
apostata angelus qui ita con
ditus fuerat. ut angelorũ ceteris
legionib; connumeretur. ita superbie
do succubuit. ut mox stanciũ
angelorũ draconis substratus sit.
quos uel mox ad uanitatẽ nr̃z
eis ministrãdis religatus lateat.
uel tũc ad pbacõm nr̃am eis
relaxantibus totis se suis cõ
nos uiribus solutus exerceat.
Quia igitur hic electi spũs fer
bũ apostatã cõprimit. q̃ huiusq;
huc sequi noluerũt. ipsosq; ad
ministrãdis disponit. ut ad in
tencõnez aperti certaminis
destruẽdis fundatis q̃doq;
reuocent. dicat. recte Quiz
rati sunt suscitare leuiathan.
quia tũ hostis callidus ad ap
ta bella nec dũ suscitatus est.
quorũ quorũdam metes nox
ista mox latenter obscurat. ut
mat. Sequitur. Obtenebrent
stelle caligine eius. In scripturis
sacris stellarũ nomine aliquando
sanctorũ iustitia. quandoque uero
peccatorũ ficta demonstratur. qui
bona que faciũt ad papiedas
laudes hominibus ostendũt. Ne
recte uincentes stelle nõ essent.
nequaq; paulus discipulis
dicit. In medio nationis pue
et peruerse inter quos lucetis
sicut luminaria in mundo. Iterũ
si inter eos qui recta agere uide
tur. quidã de accõne sua tribuũt
fauoris humani nõ querunt. neq; ꝑ
iohannes. uidere a celestibus ui
derat dicens. Misit draco caudã
et traxit tertiã partẽ stellarũ.
Draconis enim cauda stellarũ
pars trahit. quia extrema ꝑ
suasione antichristi quidam qui
dam lucere rapiunt. Vel
las namq; in terrã trahere.
ẽ eos qui indefesso studio mẽte
celestibus inherere. ex amore
terreno mundane aperti er
roris inuoluere. Fuit namq;
nonnulli qui ante humanos oc
los ut magnis operibus lucent.
sed quia hec ipsa opera a mundo
corde nõ ꝑdidit. caput occulte
cogitacõibus nostris hinc tenebri
obscurant. quã sepe ea que
mundo corde nõ fecerũt. etiam
opere amittũt. Quia ergo
nox spũalere permittit. quando
et inter bona opera cordis ardor
minime micat. Obtenebrantur
recte. Obscurẽt stelle caligine
eius. adest tũ eos qui ante
humanos oculos quasi boni
operibus splendent. malicia an
tiqui hostis obstructa ꝑ ualeat.
et hoc q̃ ante humana iudicia
superserat lumẽ laudis ꝑdonat.
Caligine quippe nostris ob
scurantibus cũ eorũ uita aperto
errore cõfundit. ut minime
tales etiam foris in accõne
appareãt. quales apud se
metipsos intus diuino pauẽ
do mundo nõ formidãt. Sequit.
expectet lucẽ et nõ uideat.
nec ortũ surgentis aurore.
in euangelio ueritas dicit.
Ego sũ lux mundi. Dicit
autẽ eiusdem redemptor nr̃

stellas

III.

una psona est cū ggregacōne lo
notū ipē nam̄q capit ē cor
poris. et nos hui⁹ capitis cor
pus. ita antiquus hostis una
psona ē. cū cuncta collecc̄one
reproborū. quia ipē eis ad mu
nitatē quasi caput p̄mēt.
Illi aut dum ad psuasa deser
unt uel uelut sub iūnctum
capiti corpus inhēret. Quod
ergo de hac nocte idest ab hoc
hoste dr. dignū est ut ad corp⁹
eius idest ad iustos quos p̄ p̄
uinet. Quia igit̄ redemptor
humāni generis luce est. quid est
q̄ de hac nocte dicit. expectet
lucē et non uideat nisi quod
sūt nōnulli qui fidem q̄m op̄i
bus destruūt. tenere se sermo
bis ostendūt. de quib⁹ per
paulū dr. qui cōfitent̄ se nō
se nosse factis aut negāt. Hi
minuti, aut praua sūt que sentiūt.
aut recta opa nō recto corde se
ctant. Non em̄ de suis opibus
retributiones p̄tendas. sed trā
sitorios fauores queritur. et tā
quā fidēles laudari se audiūt.
cē se veraciter scōs arbitrā.
et q̄nto se ex multo⁹ estimac̄one
m reprehensibiles putāt. tāto
diem districti iudicij securius
expectant. De quib⁹ bene p
pham dr. Ve desiderantibus die
dni. Quib⁹ bonis fort debuta sūt
p̄ferri p dicēdi studio. nō optata
noto dicens. Expectet lucem
et nō uideat. Nox quippe illa
videt tenebrosus hostis in
membris suis lucem expec
tet. et non uidet. quia uel hi
qui fidem sine opibus ūtinet.
cū p eadem fide in extremo
iudicio salutē se posse cōfidūt spēs
eorū frustrabit. quia hāc uitio
de molitū sūt. quā ostendo temnēt.
Vnde qui p humana laude i bonā
actōne se exhibet. in cassū aue
mētē iudice retributionē boni
operum sperant. quia dū hec in
ostentatione fraudis laudis tā p̄mi
mii ab humano ore recepēt.
ueritate attestāte que aut dm̄
dico uobis. recepūt mercedē
suā. Vbi et bene subdit. Nec
ortū surgentis aurore. Aurora
ra quippe ecclia dr. q̄ a p̄ua
suor⁹ tenebris ad lucem iustē
p̄mutat̄. Vnde et hāc sponsus
in canticis canticorū mirabili
dicēs. Que est ista que p̄gredit̄
quasi aurora surgēs. quasi
aurora quippe electorū singl
ecclia. que pristinis prauitatis
tenebras deserit. et se se i nouis
luminis fulgore cōmūtit. In illa
igitur luce que in districti iudicij
aduentu monstrat̄. corpa capitis
hostis ortū surgētis aurore
non uidet. quia cū districtus
iudex ad retributionē uenerit.
unusquisq; suor⁹ caligine
meritor⁹ pressus. quāta claritas
scē ecclie in intimis cordis lumē
surgat ignorat. Tunc nāq; ele
ctorū mens maiori rapitur.
ut diuinitatis radijs illustret̄.
et quo eius respectu p̄fruatur.
Tūc ecclia plena aurore fit.
eo ultra se grā chorusc̄ante sub
leuatur. Tunc scā ecclia plene
aurora fit. cū mortalitatis etq;
ignoāniae sue tenebras fi
ditus amittit. In medio ergo
adhuc aurora est. sed i rego
dies. quia et si iam cū ēstatu

racõne corporũ nidere lume
m nidicio mchoat⁹ eius tam
uisũ plenius in regno con
38 summab⁹ ¶ Ortus itaq; aurore
est exordiũ clarescentis ecc̃e
quem nidere reprobi neqũt.
quia a cõspectu districti nidi
malorũ suoq; ponderẽ adte
nebras pressi ꝓtrahũt. vnde
recte ꝓphaam dr. Tollatur im
pius ne nideat gl̃iam dei hinc
est quod dehac aurora ꝓpheta
dr. absondes eos in abscõdito
ultus hui⁹ a cõtuba cõne hoim
Electus enī quisq; in nidicio
p̃ interni nisũ in ultu diui
tatis absconditꝰ dr ꝓphetarum
foris cecitas ⁊ districta am
adiũsione uisũe ꝛpulsa tur
batur. ¶ Qd̃ etiã ad pñs nõ m
cõuenienter accipimꝰ si simu
latorũ corda subtilius idagaꝰ
Arrogãtes namq; et ypocrite
honorũ facta exterius aspi
ciũt. eosq; in factis suis laudãi
ab hoibus agnoscũt. eorũq; ce
lebre nomẽ miranꝰ. et quod
p̃ bene gestis laudes suscipiũt
nident. sed quito studio easdẽ
laudes fugiãt non nident.
Aperta eorũ opa cõsiderant.
Sed q̃ sola spe intima hec ope
rentꝰ ignorãt. Nullus enī vera
luce iustiçe clari sit. prius
a tenebris interne miserie
mutatꝰ. ut obscuritate ĩtus
terrene appetꝰ plene deser
ũt. et corda sua ad supne luc
desideria. pfecte conũtũt. ne q
alijs appareãt lucidi. sint sibi
met obscuri. Arrogãtes ergo
quia bonorũ facta gsiderant
corda nõ pesant ĩmutãt vñ
laudãi foris valeãt. nõ inde ito
ad iustiçe lume surgãt. et q̃
ortũ surgẽtis aurore nidere ne
sciũt. quia nite cõm religiose
mẽtis consideraꝛe gtempnit. Po
tenciaq; sanctus vir gra ꝓphetici spũs
plenus. nidere ꝓfidiam redẽptõe
uemẽte cõspicẽs. eiusq; certitat
dampna per ĩba hec quasi ex
optatus qualitate ꝓphetare. ut
dicat ¶ Expectet lucem et non
31 nideat. nec ortũ surgentis au
rore. Nidere quippe lucẽ expe
ctant et non nidet. q̃ humani
generis redemptõ venturũ qđ
ꝓphetando sustinuit. sed uene
tem minime ꝛgnouit. et quos
ad spem apperuit mẽtis actos.
ad prinam lucis clausit. Que
et surgẽtis aurore ortũ nõ nidet.
quia mfirma illa sce ecclie
p̃mordia uenerari gtempsit.
dumq; hanc labefactãi suorũ m
moribꝰ credidit. adque forma
puemiret ignoãuit. Sed quia
de mfidelibꝰ loqns imq; capit
membra mnocuit. ad ipsum
rursũ imquorũ caput uerba
conũtit dicẽs. ¶ Qa nõ gtulit
36 hostia uenti. q̃ portauit me
non abstulit mala ab oculis
meis. Qđ vmquaq; hoim uel
e manifestius hoc vmũsq; humano
generi exstitit hitatꝰ illa ssima
paradisi. Expãs namq; hũam
genus. velut exuentre p̃dyt.
et quasi ad nicrẽta corporis.
sic ad augmẽta ꝓgnia cõmea
foras emanauit. Ibi gcepo mã
coaluit. ubi origo hoim homo
p̃mus habitauit. Sed hꝰ vch
hostia serpens aperuit. q̃ per
suasione callida in corde hois

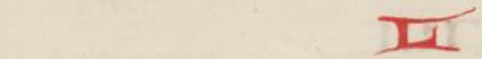
mandati celeste dissolutio. Hoc
uentris hostia serpes aperuit
qz mumita superuis mentis
claustra mentis irrupit. Ces
igitur uir in pena qua taleat.
ad culpam mentis oculos re
ducat. doleat hoc quod tebsti
noxe id est antiqui hostis obse
ra suggestio humanis mentibo
intulit. doleat hoc quod sugge
stioni callide humane mes in sua
decepcone consensit. hostia uehe
qui portauit me. nec absoluet
mala a oculis meis. nec mo
ueat q̄ nō gdusisse queritz
quem apperuisse paradisi ia
nuam detestatz. Non gdusit
eni dicit. aperuit et mala n̄
abstulit. irrogauit. quasi au
ferret eni si quieuisset. et q̄si
clauderet si a bi irruptōne ce
ssaret. Pensat namq; d'quo
loquit. et ppendit q̄ prio spi
tui quasi lucra nobis dedisse
fuerat. si dampna nō intulisset.
Nec nos de latitudo loquimur.
quia capis suis amant vitia
si non absoluerit. libet h̄ ab
inchoacōne repetere. atq; ex
eo quod minus p̄ius vite re
cognoscimus moraliter tractare

Moralitas

Beatus Job gsidens p̄ggia mi
serie succubuit. gemis huanis
qñta in rebus prosp̄is fiducia
subleuet. uel qñta ex aduersis
p turbacone frangant. ad
illū quē habere in paradiso
potuit in cōmutabilitatis
statu mente retorrit. Et mora
litatis lapsū per prospera et ad
uersa uariatem. qua aspera
bilem cernet maledictio dedi

" rauit dies. Pereat dies in qua
" natus sū. et noxe in qua dictū
" e gceptus e homo. quasi dies
quedam e. cū mundi hui⁹ pro
speritas arridet. Sed dies iste
in nocte desinit. quia sepe tpa
lis ꝓsperitas. ad tribulacōis te
nebras perducit. Hinc ꝓspe
ritatis diem ꝓpheta despexerit
cū dicebat. Diem hominis non
concupini tu scis. Hanc tribu
lacōis noctem postremo tra
nacōis siue tpe passionis sēntio
nūciabat. cū p̄ psalmistā quasi
expletiu dicet. Vsq; ad noctē
manepauerit me renes mei

Notest aut per diem pertin 18
delectacō. per noctem vo ceatas
mentis intelligi. per quā se ho
mines mi aulpe p petracōne
ꝓsterni. Optat igit² perire
diem. vt omne quod blandiri
culpa cernit. rigore iustitie
miter uemēte destruat. Optat
eciaz perire nocte. ut q̄ cecu
mens per gsensū ꝓpetrat. ami
adūsione pentēne extinguat.
Sed quere dū nobis de cur 19.
in die homo natus dr. in noctē
gceptus. Oportuna sancta tribus
homīem appellat sēm aliquando
p naturam. aliquando p culpam.
aliquando p infirmitatē. Homo
quippe in ea per naturam dr.
Sicut scptū e. Faciamus hominem homo
ad imaginē et similitudinē nr̄am.
Homo p culpam sicut scptū
est. Ego dixi dii estis et filii ex
celsi omnes. Vos aut sicut homines
moriemini. Ac si aperte dicat.
Sicut deliquistes obiistis. Vnde
et paulus ait. Cū sit inter nos
zelus et gtencio. nonne carnales

estis et scom hoiem ambulatis?
Ac si dicat. Qm discordes mtes
ducatis. none adhuc ex ipphesibi
li huatate pctatis? Homo per
infirmitate. sicut scriptm est
Maledictus qui spem suam tho
mie ponit. ac si aperte diceret
In infirmitate. Homo ergo i
die nastit. sed in nocte capit.
qz nequaqm a delectacone pe
cati rapitur. nisi prius per
uoluntarias mentis tenebras
infirmet. Ante enim ceus m
mete est. et post modu se ipde
delectacom substermit. Dicat
ergo. Pereat dies in qua natus
sum. et nox in qua dictum e co
ceptus e homo. id est pereat dele
tacos que culpa hoiem ra
puit. pereat in cauta mentis
infirmitas. que usq ad tebras
prauu consensus excecauit. ho
em du blandmeta delectacois
caute non pspicit. etia in nocte
negssime perpetracois mut
Collerter ergo ingiandu est.
ut cu blandre culpa inchoat.
ad gtm interitu mens huana
agnoscat. Vnde et apte subdit
Dies illa vtat in tenebras
dies quippe in tenebras uertit
cu culpa ipo delectacois exor
dio ad que pdicoms fme ta
piat inde. In tenebras diem
vertim cu nos metipos dustite
puentes ipa delectacois prauu
bladmita. p ustricta penitene
lameta aruaam. ne fledo iseq
mur. quicquid in corde tacit
ex delectacone pcam. qa ei
fidelis quisq. cogitacoes in nobis
requiri subtiliter no ignorat.
paulo attestante qui ait Inter

se mutuo cogitacois mi accusantiu
aut etia defendentiu sementipm
in tempus discutiens. an iudicu
uchemeter examinat. ut distrin
gat deum iam nanquis uemat.
quo reatu suu que distute ap
petit. iam pro culpa punitu
permit. Vnde et recte subiungit
Non requirat eu deus desup
requirat deus que iudicando dis
cutit. no requirit que ignoscendo
in suo iam iudicio in pumta
derelinquit. Hic itaq dies id
est hec pctati delectacio a dno
non requirit. si am ad iusione
spontanea pmittat. paulo attesta
te qui ait si nos ipos diiudicaem
non utiq a dno iudicaremur. Deo
ergo diem nm requirente con
mam metem subtiliter iudi
cante quod de culpa gratulatur
indagare. In qua scit rapsce
illu nuc seuerius pcutit. quem
si nuc mollius peperasse depre
dit. Bene ait sequit. Et non
illustret lucem. Iniudicato nanq
dns apparens omne quod nit re
darguit lucem illustrat. Quasi em
sub quadam obscuritate tegitur.
quicquid nit in mestia indi
non reuocat. Scriptm q ppe e
Dia ait que arguit a luce
manifestant. quasi queda tebre
pctata penitentia absondit.
De quibus per yham dr. Dimit
remisisse sibi mgtates. et q
tecta sibi pcta. Quia ergo oe
quod tegit uel nit in tenebris
occultat. in die extrem iudicii
no illustrat lucem. quod no dis
cutit ulcone. Actos nanq mtos
quos iuste puire nit noluit.
ipa sibi aliq mo spes uita mi

abstondit. In luce vo ostendit quicquid tūc in spectu oīm demonstrat. Hic ergo dies uertatur in tenebras ut indelicet omē quod delinquimus. nos per penitēcia feriamq. Hūc diē dūs non requiescat et luce nō illustret. ut indeb nobis culpā mām feriētibus. pē hāc exm indicij amādūsione nō maneat pē aut index uēturus ē. q tuta penetrāt. cūcta pstringat. Q. quia vbiq est locus q fugiatur nō est. Sed quia correpō mē fletibus placat. solus ab locū fugiemiemt. q pg p petā tam culpam mīc se ei ip emē cia abstondit. Vnde et apte adhuc de hoc delectacōis dies ugit. obscuret eū tenebre et vmbra mortis. diem p fletu tenebre obscurāt. q̄ndo delectacōm mentis m fluctu pen tēne lamīta transūbeāmt.

Possūt eciā p tenebras occulta indicia designari. luce namq quod indemus agsteamq. in tenebris vera. aut oīno m terrimq. aut m ēto usu caligamus. Occulta q̄ indicia q̄ dam ante nōs oculos tenebe sūt. quia perstrictā nequaq possūt. Vnde et de deo sēptē Possunt tenebras labulū suū et quia quod absolui nō meremur agnoscimq. sed pueiēte nos duā grā. per eius indicia occulta libeamur. diem recte tenebre obscurant. cū flēdū mē delectacōms gaudiū. ab illo iuste amādūsioms radio mstrutabilia eius indicia mpietr occultāt. Vbi et apte subiūgit. Et umbra mortis. In scptūa em sacra umbra mortis. aliq̄ndo oblimo mētis accipit. aliq̄ndo imitacō dyabi aliq̄ndo mors carnis. Vmbra em mortis oblimo mētis accipit. quia et ut supius diximq. sicut mors hoc quod interficit agit vt nō sit mimita. ita oblimo hoc quod mitigat agit vt non sit m memoria. Vnde recte quia iohēs hebreoz populo eū aug oblim fieāmt deū pdicāte nem ebat. per zachariā dr. Illumare hīs qui in tenebris et in umbr mortis sedent. In umbra em mortis sedere. ē a diūi amoris notīa in oblimone laccessere.

Umbra mortis imitacio antiqui hostis accipit. pē em q̄ mortē mtulit mors vocatur Johāne attestāte qui ait. Et nomē illi mors. per umbram igitur mortis eius imitacō designat. quia sicut umbra iuxta q̄litatē corpis duat. ita actiones imq̄ despecie imitacōis eius exprimūt. Vnde recte isaias cū gentiles populos in antiqui hostis cernēt imitacōne defecisse. cos p adue solis orti resurgē. que certo fiduia cōsiderat. quasi expte narrat dicēs Sedentib i tenebris et in umbra mortis lux orta est eis. Umbra em mortis mors carnis accipit. q̄ sicut vera mors est quia aīa sepat a deo. ita umbra mortis ē. q caro separat ab aīa. Vnde recte uote martiū per pphām dr. Humiliasti nos in loco afflictōis et operuit nos umbra mortis. Quos em gstat nō spūs sc̄s sola

luc. 1.

carne emori. Nequaq̃m se ueri
morte sed umbra dicit̃ morte
operiri. Q̃d est ergo qđ bñs sc̃s
ad obscurandũ diem prauę dele
ctacõis. postulat umbrã mortis.
nisi quod ad delenda peccata
aĩ dei oclos. dei et hoĩm mediatorẽ requirit̃ qui solam p nobis
morte carnis suscipet. et ueriã
morte deliq̃ncuĩ p umbrã siue
mortis deleret. Ad nos q̃ppe
venit qui in morte spũs carnis
q̃ tenebam̃. unã ad nos suam
morte detulit. et duas mãs q̃s
reperit soluit. In eĩ ipẽ ut
utramq; susciperet nos a nulla
liberaret. sed unã nr̃i suscepit. et iuste utrãq; damnat
Simplã suã duple mẽ gtulit.
et duplam nr̃am mortẽ subegit. Unde et nõ in meito. uno
die in sepulchro et duabo no
ctibus iacuit. quia uidelicet lucẽ
siue simple mortis. tenebras
duple mẽ mortis adiũxit. q̃
ergo solam p nobis mortem
carnis accepit. umbrã mortis
tulit. et a dei oculis culpam
quã ẽternus abscondit. Dicat̃
igit̃ recte. Obscuret eũ tẽbre
et umbra mortis. Ac si apte
dicẽtur. Alleuiet qui ut a
morte carnis et spũs debitores
eripiat. morte carnis nõ delet̃
soluat. Sed quia nullã peccatũ dñs sine ultiõ relaxat. ea em
nos hoc flendo merem̃. aut
ipẽ iudicando. restat ut ademẽ
dacõm suã. sp mens sollerter
mugilet. In quo ergo sibi q̃sq;
mẽsurorditer subuenit. cõsidẽt
hoc necesse ẽ. ut gfidens tergat
Unde et apte subiũgit̃ Caupet

eũ caligo. Quia em̃ in caligie
oculus cõfundit̃. ipa p̃ppe mẽtis nr̃e confusio caligo noiatur. Nam sicut ~~caro~~
caligo nubilosa cõgerie obscurat diem. Ita gfusio plurbatis
cogitacoĩbus obnubilet mentem.
De quo per q̃ndam dr̃. Est confusio adducẽs glam. Cui emm
ad mentem male gesta pemtẽdo
reducim̃. grauis moe merore
cõfundim̃. persistepit in animo
uerba cogitacõm. meror gterit.
auaricia deuastat. In eripna
mens uertit̃. et quasi quodam
nubilo caligmis obscuratur
Hec namq; caligo gfusiones
eorũ mentem salubriter oppẽsẽt.
quib; paulus dicebat. quẽ em̃
fructũ habuistis tũc. in q̃b nũc / millie
erubescitis. Que ergo pẽa dicẽ
caligo occupet. id est blãdmẽti
negligẽcie affluentia. pemtẽẽ digno merore plurbet. Unde et
apte subiugit̃ Inoluat̃ amaĩ
tudine. Dies em̃ amaĩtudie
inoluim̃. cũ ad cognitiõm mẽtis
redeũte. peccata blandmenta ĩnate
pemtẽẽ segnitie. Diem amaĩtudine inoluim̃. aĩ prauę delectacõis gaudiũ quesippiã
seq̃mur. aspicim̃. et asperis
hoc fletibus rudamus. Quia
em̃ hoc qđ inoluit̃ exlatere
omis partis operit̃. inoluendo
es amaĩtudine optat̃. qtus q̃
mala in correctis ĩmmet. ex
omi parte quisq; cõspiciat. et
voluptatis siue lasciuie tristitie
lamẽtis tergat. Sed si diem
q̃n pẽa delectacõm oim̃ tot
impetibus audiũ. ut inde
lucet rudates fletus expient

sub umbra illius quã

quicqd delectatꝰ pnegligẽciam
aiam ꝑdat deliquit · qñta ami
adiũsione pemtẽie hmõ diu
noxe ferieda est · Videlicet ipẽ
iam gsensus ad culpã ꝺicit
eni mmoris culpe ẽ cũ cãrli
mens m delectacõne rapitur
sed tñ delectacõm siue perspm
reluctatꝰ · ita gramoĩs ẽ pleẽ
est negnicie ad peccati illece
bram · non solũ delecta cõne p
trahi · sed ecĩã gsensu famlari
Tanto igit arciõi manu pe
nitẽie mens a pollucõne ter
genda ẽ · qñto se p gsessũ gspic
sordidius mqnatã · Vnde et
apte subiũgit · Noctẽ illam
tenebrosus turbo possideat · qĩ
eni qnꝺ turbo tẽpestans ẽ cõ
cutatis spũs merors · Nam dũ
pccm qmisq; quod fecit mtel
ligit · dĩ pmitatis sue nequã
subhlitet pensat · merore mẽ
tem obnubilat · et qĩ g cussose
rene leticie aere · omẽq; mse
tranqllitatẽ cordis pemtẽie
turbine deuastat · Nisi em re
cognoscẽtem ãm iste turbo
cõterẽt · nequaq; ꝓpheta dix
isset · In spũ uehemẽti gteres
naues tharsis · Tharsis q̃pe
exploracõ gaudij dicit · Sed ẽ
uehemẽs pemtẽie spũs mẽte
occupat · omem m ea exploa
cõnem ẽ phensibilis gaudij
phebat · vt michil eriam nisi
flere libeat · michil misi qꝺ se te
nere possit attendat · Pomt
namq; ante oculos illmc di
stricõis mstiũ hmc meĩi
culpe · cõspicit quo sup plicio
digna sit · si parcens pietas
desit · que p lamita p nicia · ab
eterna erueze pena cõsicuit
Opus ergo uehemẽs · tharsis
naues gterit · cũ uis gpũdis
valida mẽtes mas hmc mũdo
quasi mari deditas salubriter
rore gfmdit · Dicat igit
nocteꝫ illam tenebrosus turbo
possideat · id est perpetuacõnem
culpe non blandmita seuere
quiẽtis foueant · sed pie deseui
ens amaĩtudo pemtẽie irruãt ·
Sciendũ vero ẽ q̃ cũ pcta ĩ
puĩta relinq̃mus · a nocte pos
sidemur · Cũ vero hec amadu
sione pemtẽie plectim · mmã p
nos noctẽ quã ftenno possideꝫ
Sed tñ pctatũ cordis subiuĩ
mus possessione reducim · Q
cũ merpit repmat · vnde et
dnia voce eni praua cogitã
tio dr · In fordibꝰ ptis tuis adeit ·
sed subte cit appetitus eius · et
tu domiaberis illius · In foibꝰ
quippe pccm ad est · cũ ĩ cogi
tacoĩbus pulsat · Cui ng appetꝰ
subter est · eiq; homo domiat ·
si cordis negcia mspecta nig
pmittit · et prius q̃ ad ductũ
crescat reluctatio mẽti subiu
gatur · vt ergo delicatꝰ suus cui q
ãiũ senciat · et culpe tyrãm
dem subiuge studeo pemtẽdo re
stringat · Dicatꝰ recte · Noctẽ
illam tenebrosus turbo possi
deat · ac si apte dicẽtur · Hec ca
Ne captiua mens culpe fluat
culpã a pemtẽia libera nõ re
linquat · et q̃ quod flendo ĩ seq̃
mur nequaq; nobis auctho
hoc inuite obici certe speramꝰ ·
bene subditur · Non computet
m diebus ãm nec numeretur
m mensibus · Vtiuamq; me ãmis

tūc pficiūt qñdo apparēte dño iudice scē ecclie pegnacōis
siue uita complet. Hīc laboris
sui remuneracōm recipit. cū
expleto hoc belli tpore ad prīa
redit. Vnde bene per ypham dr.
pg. 62. Benedices corone āni benignitatis tue Quasi em corona āni
benedicit. cū finito laboris
tpore. vtutū remuneracō cōfert.
Dies vero āni huius sūt singule
quēq; vtutes. menses quit. ad
tiplicia facta vtutū. Sed ecce
cū pfidicia menses erigitur
ut speret qd nemēte iudice de
vtutibus remunēhit. occurrit
eius mēorie ecia mala q gesserit. et valde formidat ne distri
tus iudex qui nemit ut vtutes re
muneret. ecia ea que illicite
gesta sūt examinās subtiliter
pensat. ne cū eis cōplet
etiā nocte numeret. Dicat
itaq; de hac nocte. dicat. Non
cōputet in dieb; āni. nec nue
retur i mēsibus. ac si districtus iudex exoret dicēs. Iā gplēto scē ecclie tpore extremo
te examine manifestas. Hic
dona que gratis remunera.
vt mala que gratis nō re
quirā. Hi em nox illa i de
bitis āni computat. omne qd
egimus exprauitatis mē estima
cōne conficitur. Et dies vtutū
iam nō lucet. si hos i gspectu
tuo ad numerata mē noctis
tenebrosa cōfusio obscuret. Ne
si de nocte mā mouet. tūc i cōspectu eius nihil magnopē
curandū est. vt nos in eius dispo
sitione uigilemus. ne qlibet nos
culpa īputata remaneat. ne
mes pūsa quod fecit defendere
audeat. et defendēdo nequime ne
quiam adiuuet. Vnde et bene
subditur. Sit nox illa solitaria
nec laude digna. Sunt nōnulli
qui nō solū non deflēt qd fecerūt
sed ecia laudāt. et defendūt non
desistit. et minuta cū defenditur
culpa gemmat. cōtra quod recte
per quēdam dr Peccasti ne
adicias iteru ptare. Pmū ipse
pēo adicit. qui malegesta etiā
defendit. Et nocte illam solitariam non reliquit. q culpe
sue tenebris ecia patrocinia
defensoris adiungit. Hinc ē quod
pmus hō de errois sui nocte
reqsitus. cōdē nocte ee solitariā nolunt. quia dū vq ad ecclīam
ad pnitēciā uocaret. ei āmi
mala excusacōis adnexit. dns
Adam mulier quā dedisti socia mihi
michi dedit de ligno et comedi
Occultat excessus sui ut cui i auctorem latentis mitorquēs. ac si
dicēt. Tu occasiōm delinquendi
prebuisti. qui mihi eam dedisti
Hinc est q huius erroris ramus
in humano genere exilla mīe
vsq; radice pullulauit. vt q male agere adhuc ecia defendat.
Dicat ergo sit nox illa solitaria nec laude digna. Ac si ap
te dicat et dicēs. Culpa quam
fecimus sola remaneat ne dū
laudat et defendit. gspectui nr̄i
iudicis multiplicius adstringat.
Petrare quidē nō debuimus. sed
vtutē alia non negētes uel ea
que fecimus sola deseramus. Et
inter hec sciendū ē quia ille cul
pam suā veraciter i sequitur
quam ad amicē pūsus sancti nullo

.VIII.

appetitu ꝓsperitatis mistigatur. quibus mīdi blandimēta q̄ sint fraudulēta considerat. fauores q̄ eius q̄ quasdā ꝓsecu cōnes ꝓpensat. vnde ī bn̄ subd.

" Maledicēt ei q̄ maledicūt diei. Acsi aperte dicat. Illi huius noctis tenebras uere penitēdo ferūt. qui iam lucē ꝓsperitatis seculi despicientes calcāt. Pri em̄ diem leticiā delectacōnis accipiūt. Vere de hac nocte dr̄. Maledicāt ei qui maledicāt diei. q̄ mīmꝰ illi ueraciter mala transacta p amāde fusionē pēnitēcie corrigūt. qui iam adbona fullācia nulla delectacōne rapiūt. Nam quos adhuc noxia alia delectant. falsū est q̄d̄ cernitur. q̄ ꝓpetrata alia deplorāt. Fiāt ut supra dictū est nocte suggestiōi callidā. anq̄ hostis accipiūt. illi maledicē nocti intelligēdi sūt. qui diei maledicāt. q̄ scīt illi transactas culpas uere pe nituit. qui malignū seductoris em̄ 2. insidias mīpā blanda suggestiōe deprehendit. Bene ait subdr̄

" Qui parati sūt suscitare leuiathan. Omnes em̄ qui ca „ huius mūdi sūt mēte calcāt. et ea q̄ dei sūt plena mitencōe dēsiderāt leuiathan cōm se suscitant. q̄ eius malicia mistigacōne siue confusiōis inflāmāt. Nā qui eius uolūtati subiecti sūt quasi quieto ab illo uiuere possidentur. et sup hos rex q̄ q̄ dam superbie ꝓmit. cui eorū cordibus m̄ commissa potestate dominātur. Sed cū uniuersus q̄ spūs ad contrariū sui desiderii recalescit. ei corpore negle genitale deserit. et frigus īsesibi litatis pristine igne sīi amori accendit. cū libertatis mīgenite meminit. et tenebras hostis se uus erubescat. quia usq̄ hostis se ꝓsiderat despicta. quia uias dei uidet apphendi. dolet cōm se captū remīsse. et mox zelo acce ditus mox ad certamē monetur. mox ad sēptacōnes īnumeras cōm rebellē item mētem se excitat. atq̄ m omī arte lacerācōis mistigat ut sēptacōnū iacula m torquēdo cōfodiat. cui q̄ du dū quieto uiuere possidebat. q̄ se dormiebat quippe dū sapius m prauo corde quiescet. sed excitat̄ ī prouacōe certamīs ui uus amisit pulse domīco

Hinc ergo nocti maledicit qui parati sūt suscitare leuiathan. id est hīs se cōm p mīm sē tuiter iudicio destructōis erigūt. qui m suis temptacōib exitiale antiquū aduersariū nō formidāt. Scriptū namq̄ est. Fili accedēs ad seruitutē dei sta in iustitia et timore. et ꝓpara animā tuā ad temptacōm Qui suis em̄ accingi in diuino famulatu ꝓperat. quid aliud q̄ se cōm antiqui aduersāi certamē parat. ut liber in certamīe ictus suspiret. qui quietus sub hoc tyranno de in captiuitate seruiebat. q̄ in eo ipso quod mēs cōm hostē accingūt. quo uicia alia subiugāt. aliis reluctat̄. alio ꝓ cul pa aliquid q̄ mīno valde no ceat remanere ꝓmittit. et sepe mens q̄ aduersa mīta ī forcia superat. uni m se et formasse mīmmū. quā uis magna in

alis ꝓte

no

tencõne nimiglet nõ expugnat
Quod diuina mmtũ dispẽsacõe
agitur ne exomĩ parte vnius
splendens. melacõne sibileuet:
vt dñi in se parũ qd ẽphesĩ
bile mdet. sed tĩ hoc subigere
non valet. nequaq̃m sibi sed
auctoi victoriaz tribuat. m hys
que subigere fortiter valet. vñ
bene subiugit. ¶ Obtenebret
stelle caligme eius. stelle qmp
pe huiꝰ noctis caligine tẽbraꝝ
q̃ndoz hyiq̃ magnisꝛa vnius
splendet. adhuc de obscuitate
culpe aliqd remittes sustĩ
net. vt etam magna claritate
ute luceat. et tĩ adhuc noctis
reliquias nolẽtes trahãt. qnd
adhuc sicut dictũ ẽ agitur. ut
mens proficiẽs ad ũmtẽ ustẽ
sua melius m firmitate robo
renir. et mde uerius m bonis
luceat. Vnde se se ecia nolẽte
paria ẽphesibilia hũiliter
obscuriri. ¶ Vnde et bene cum
israhelitico pplo pmpta ẽ pro
missionis terra partiret effra
im tribui chananeis gentilis
pplus non occisus factus tri
butarius dr sicut sptũ ẽ. Ha
bitauit chananeus m medio
effraim tributarius. Qd ẽ cha
naneus gentilis mdeꝫ pplus.
nisi vicui signat. et sepe ĩ ma
gnis vnius terrã ẽpmissionis
mgredmr. q. spe mtima d'ẽ
nitate roborem. ¶ Sed dum
iter acta sublimia uicia q̃dã
parua retinemꝰ. quasi chana
neũ uiuere in terra nra cõce
dimꝰ. Q nr tributarius effiat
qz hoc ipm vicii qd subigere
nõ possumꝰ. ad usũ mẽ vtilitat

huiliter retorq̃mus. ut eo de se
mens et m sũmis vilia sẽciat.
quo sine uiribus erã parua q̃
appetit non expugnat. Vnde
bene mrssi scripm est. Ne sũt
gentes quas dñs dereliquit ut
eruditet m eis israelem. Adhoc
namq; q̃dam mmima vicia mẽ
tem. vt se se nra mtenao
sollicitũ in certamine sp exerce
at. et eo deuictoria nõ supbiat
quo uile mse hostes cõspiat.
a quibꝫ adhuc vinci formidat
Israel ergo reseruatis gentibus
eruditue. qñdo m qbusdã mi
mmis uicijs clarior vnius mẽ
tem pmtꝫ. et m parnis sibi re
sistentibus disat. qd' exse maiꝰ
nõ subigit. Hoc tĩ qd'ẽ Obte
nebrentꝫ stelle caligme eius. ĩ
telligi et aliter potest. ¶ Nox qp
pe dla mdeꝫ osensus adalpã
que ad nos pmi paretis est
excessu ppagata. mentis nostre
oculũ tanta obscuitate pmlit.
ut m hui⁹ mte exilio tenebꝫ
sue tenebris pressus. q̃ntalibꝫ
ui eternitatis lumẽ mtẽdit
penetrare non possit. Post pe
nam namq; dampnati pmã
tores nascimꝫ atq; ad hãc vi
tam aĩ mortis nre merito ne
mmo. et aĩ ad supne lucis ra
diũ aiem mentis erigimus.
ipã m firmitatis nre obscurita
te caligamus. Ut quide mihi
m hac infirmitate carnis tãta
virtute roborati sũt. ut ẽsplẽ
dere mundo qsi stelle potuissẽt.
Multũm tenebris vite pñtis
diu superiora de se exempla ex
hibent. Abrahã moze nob' dsup
lucẽt. Gz q̃ntalibꝫ chorusca cõne

IIII

operis fulgeāt · qñtolibet se ig
ne compiscoīs accēdāt nimis
constat · quia dū corruptibili
adhuc carne grauat sūt · cūm
lumen sicut ē uidere neq̄q̄n
possūt · Dicat ergo · Obtenebrē
tur stelle caligine eius · id est
ecclā illi in gtemplacōe sua ā
tique noctis adhuc tenebras
sentiāt · de qbus minuī gstat
quod hūano genē in huiqui
te caligine · ptinū suauī iam
radios expandāt · quia et si
mēte iam ad sūma exiluīt ·
adhuc tñ in infimis prime
culpe pondere grauant · Vñ
fit vt et foris exempla lucis
velut astra p̄bēant · sed nī mtg
vsq̄ ad fyee uisionis certitudi
nem pressi noctis caligmem
nō ascendāt · Sepe mūt ita m
mens accendit · vt q̄nis ē car
ne sit posita · mdeū nī oīm ob
ligata carnali cogitacōne ra
piat · nec tñ deū sicut ē gspi
cit · q̄ hanc minuī sic dictū
ē in carne corruptibili pōdg
pme dāpnacois p̄mit · Sepe e
ita ut est absorberi desiderat ·
vt eterna vitā si possit fieī sñi
mterrupctu corporee mortis at
tingat · Vnde paulus cū ar
deter in terna lucē quierēt · sed
nī vt cuq̄ exteriois mortis
dampna formidaret ait q̄n
diu in hoc habitaclo ingemis
cimus · grauati · eo quod nolu
expoliari · sed superuestiri
ut absorbeat quod mortale
ē a uita ¶ Sci igit vī uidere
uerū mane appetit · et si co
tēdatur · ecia cū corpore illud
attingere lucis intime sec
tū uolūt · Sed q̄ntolibet ardore
intencōis exiluāt · adhuc aīa
noxe grauat · et corruptibilis car
nis huīg oculos · quos hostis cal
lidus ad cōcupiscēciam aperuit
nidex nisi his a cecitate mitēt
sui fulgoris p̄mit · Vnde ī bñ
subdit · Expectet lucē ī nō ui
deat · nec ortū surgētis auroe
Q̄ntalibet namq̄ intencōne
adhuc peregrina mēs satia
gat uidere lucē · sicut ē ñ va
let · quia hanc ex dāpnacois
sue cecitas abscondit ¶ Ortus
vero aurore ē illa nouā na
tiuitas resurrectois · in q̄ scā
ecclia ecā carne suscitata oit
ad gtempladū lumē eternitat
Ori enī ipa carnis mē i surre
quasi q̄dam natiuitas nō ēet ·
de ea ueritas nō diceret · In re
generacōne cū sederit filius hoīs
in sede maiestatis sue · Nec go
hanc ortū uidit quia regenari
cōm vocauit · Sed q̄ntalibz vir
tute electi nūc fulgeāt · penetrare
nequit que sit illa nouę nati
uitatis glā · qua tūc cū carne
ad gtemplandū ad eternitat
lumē ascendit · Vnde ī paulus
ait · Oculus nō uidit · nec au
ris audiuit · nec in cor hoīs as
cendit · q̄ pparauit dns diligē
tibz se · Dicat ergo expectet lu
cem et nō uideat · nec ortū sur
gentis aurore · quia spontanee
vicio tenebrata mēa ī firmitas ·
nisi pius p̄ mortē pene sue de
bitū soluat · claritatē lucis ī
terne nō penetrat · Sequit ·
¶ Anima nō q̄duxit bestia uē
tris qui portauit me · nec abs
tulit mala ab oculis meis · Di

cuit et supeꝝus dictū est nō con
cluſit dicit aperiat et nō ab
ſtulit irrogauit Hec itaq; nox
videlz culpa oſtia uētris aperit
quia ceptū ad pctaꝝ hoīm
deſideria ingluiſtēne teſtauit
Oſtia quippe uentris ſūt de
ſideria gcupiſcēcie carnalis
De quibꝫ per ẏpham dr Intra
m cubicula tua claude oſtia
tua Cubicula quippe ī dom
cū ſecreta mē mentis ītramꝫ
Oſtia aut claudim cū deſide
ria illicita coercem Hec ita
q; cōcupiſcēcie carnalis oſtia
dū ī ſensus mi apperit ad m
numeta nos corruptōis mala
ptraxit Vnde etiā mūr ſub mo
talitatis pondere gemimus
q̄ius adhanc arbitrio nr̄ō ue
nerim quia et in diuīs ſcr ip
tura exigit vt quod ſpōte fe
cimus inuiti toleremꝰ Deq;
68 Quare nō ī mulua mortuus
ſū egreſſus ex utero nō ſtatim
perij cur exceptus genibus
cur lactatus vberibus abſti
nos credere quod bīus Job ta
ta ſpūs ſcīa predituſ tāta
miſeriā iudicis atteſtacōne
laudatus abortiuū ſe optet
miſeriſſe Sed quia ſicut ex
p̄remuneracōm cognoſcimur
minus habet teſtem ſue fortu
dims minus pēſanda ſūt
59 eius ponderā locutōis Qua
tuor quippe modis p̄ūm per
petratur in corde quatuor
cōſummat in ope In corde nāq;
ſuggeſtione delectacōe conſen
ſu et defenſione audacia ꝑpetra
ſit enī ſuggeſtio p aduſariū
delectacō p carnē ſenſus p
ſp̄m defenſiōis audacia p elacōz
Culpa enī que terrē mītē de
buit extollit et decipiēdo eleuat
Sed grauius eleuādo ſuppla
tat unde et illā p̄mi hoīs
ſimplicitatē antiquus hoſtis
his q̄tuor ictibus fregit Nam
ſerpens ſuaſit eua delectata
eſt adam conſensit qui etiam
requiſitus ignorātē culpā p au
daciam noluit Hoc vō in hūa
no genere cottidie agitur qd
actū in p̄mis parentē mē genera
nō ignorātur Serpēs ſuaſit
q; occultus hoſtis mala an dulcib
hoīm latenter ſuggeſſit eua dele
ctata eſt quia carnalis ſenſus
aduerba ſerpentis mox ſe dele
ctacōne ſubſtrauit Aſſensū vō
adam mulieri p̄poſitus p̄buit
quia dū caro in delectacōne
rapitur etiā a ſua rectitudine
ſpūs infirmatus mdmatur
Et requiſitus adam ignorātē cul
pam noluit q; indelicate ſpūs
quo peccādo a ueritate diſtī
guitur eo in ruīne ſue audacia
nequius obduratur Hiſde
etiaꝫ q̄tuor modis p̄ūm gſiciat
in ope Primus namq; latēs cul
pa agitur poſt modū uero
eaꝫ ante oculos hoīm ſine cō
fuſione reatus aperit de hmc
et ingſtitudine duratꝫ Adex
tremū quoq; vel falſe ſpei de
dictōmbus uel obſtinacōne
miſere deſperacōis enutritur
Hos itaq; p̄ſi modos q̄ vel in
corde latenter ſiunt vel patenter
in opere ꝑpetrantes beatus Job
conſiderat et humānā gemens cō
ditionē p̄ſtat p̄ſorū gradibus ſit lapſum
deplorat dicēs Quare non

Job

mulua mortuus sū egressus
ex utero non statim peri-
cur
ex ceptus gemibus? Cur lactatus
uberibus? Prima enī mulua accep
cōmis fuit ligna maledicc
tionis. Sed pcēor mulua mo
reret. si moritura se hō ī ipā
suggestione cognosceret. Et mī
ex utero egressus ē. et pquam
ī pcō erat suggens lignū con-
cepit. foras mox eciaz delecta-
rapuit. Post egressionē vero
ex ceptus est gemibus. et cū ad
delectacōm carnis prodīt. m
mulū culpam p sensū sp̄is
subiectus cūctis sensibus quasi
subpositis genibus cōsumauit.
Sed genib ex ceptis eciā ubē
bus ē lactatus. In sensu enim
culpe. ad dictus sp̄is sēsibus
multa casse floricie argumēta
subsecuta sūt. que natū ī pcō
aīam uirulento lacte aīam
nutriebāt. et ne aspera supplī
cia mortis meticret. hac blā
dis excusacōibus fouebāt. Ihī
et p̄mus homo post culpā au
dacior extitit. dicens. Mulier
quā dedisti michi socia dedit
michi de ligno et comedi. et
p timore semetipm abscōsurū
fugerat. sed nī requisitus ino
tuit. qritū eciā timens tacebat.
Cui enī ex pcō p̄sens pena me
tuit. et amissa dei facies non
amat. timet ex timore ē. non
ex humilitate. Superbit quippe
qui pcām si liceat nō puniri nō
deserit. Sed hns sicut dictū est
modis quatuor culpa ut ī eo
de agitur. eciā ope p petrahit
Aut enī. Quare nō ī mulua
mortuus sū. mulua quippe pe

ccatis ē hōis culpa latens. q
occulte pcōrem cōcipit. et retrā
situ adhuc m tenebris abscōdit
Egressus ex utero nō statim pe
rit. a mulua de utero exitur. cū
pcōr que occulto cōmisit
hec eciā mapto cōmittē non
erubescit. quasi enī abocculta
cōmis sue mulua p̄tenderant.
De quib⁹ p̄pheta dicebat. Et pec
catū suū sicut sodoma p̄dicauerūt nec abscondert. Quare
exceptus gemibus? q. mmtū
pcōr cū iam de mīgtate sua
non cōsimilit. m mīgtate cū
eciā āmīmiculis pessime cō
suetudinis roborat. Quasi
gemibus pcōr faueat. vt crescat
dū culpa gsuetudine firmat
ut vigeat. Cur lactatus ube
ribus? quia dū prodīre culpa
mulū ceperit. mmtū se uel
falsa spe diuīe misericordie.
vel aperta mīseria desperacōis
pascat. ut eo nequaq̄m ad cor
rectōnem redeat. quo uel fac
torem sui. pui sibi mordā
te simulat. et hoc quod fecit
mordante formidat. Diuīs
igitur iur humanam geneis lapsū
aspiciat. et quib⁹ p̄cipitijs
mersū sit in fouea mīgtatis
intendat dicens. Quare nō ī
mulua mortuus sū. id est mipsa
occulta p petratōne pcī. Cur
a carnis uita mortificate me
nolui egressus ex utero nō sta
tim peri. id est pg qm adaptā
mīgtate eri. Cur me hūc sal
tim p̄ditū non gg nouit. peris
set quippe m sno indicio. si
se perditū cognouisset. qre
exceptus gemib⁹. id est eciā

13

f 2

post aptam culpā. Cur me ad
huc mlla ecīa ꝙsuetudo sistet
pritbut valetudinē ad negocias
redderet. et prauis me vsibus
sustinēs foueret. Cur lactatꝫ
vberibus. id est postq̄m i culpe
ꝙsuetudinē uenerit. cur me ad ato
riorem negociaz vl' falsē spei
fiducia. uel lacte misere despe
racōis enutriuit. cū enī culpa
nusq̄ uenerit. erīa aīmꝫ ecīa
si appetat debilius resistit. q̄
quot vicibus praue frequentiꝫ
assumpserit. quasi tot vinculis
ad mētem ligatur. Vnde fit ut
enerius aīmꝫ cū solū nō valet
ad queda se delicia falsē ꝙsolatōis
melinet. q̄sis uentura mercē
tante sibi in posterū die spondeat.
ut eos ecīam quos arguendos
nouerit. penitus nō occidat.
Cui rei hoc deterius accidit.
quod ei multoꝝ similiū ligna
ꝙsentit. cū inter ecīa malefes
ta laudibus exaggerāt. Vnde fit
ut necessariter crescat culpa fu
noribus nutrita. Curā aut vl'
negligit. q̄ digni premio
laudis uidetur. Vnde bene per
salomonē dr. Fili mi si te lacta
uerint pctōres. ne acquiescas eis.
Pctōres etenī lactāt. cū uel per
petrāda mala blandimtis ife
runt. vel perpetrata fauoribus
extollūt. An non lactat. de quo
ꝙ ps̄tꝫ dr. quo laudat. prīor i de
fidentis aie sue. et dū inquā egit
bidrit. Procedū quoq̄ ē. q̄
tres illi modi pcōcanū mixta
desensus sin ordine. siculus ac
rigūt. quarus vero iste diffi
cultus emēdatur. Vnde i rep̄o
ne puellā in domo. inuenē ex
portā. in sepulchro aut lazarū
suscitat. Adhuc ꝙ̄pe in domo
mortuus iacet. qui latet i pctō.
tam q̄ extra portā educitꝫ cuꝫ
miq̄tas vsq̄ ad mu ereciduam
publice p̄fessōis aperitur.
Sepultura uero aggere ꝓmissi
qui imperpetrāōne neq̄cie ecīa
usu ꝙsuetudinis grauat. Sed
hos ad vitam misericors ꝓuocat.
quia plerūq̄ dulia gñ nō solū
in occultis. sed eaā manifestis
miq̄tatibus mortuos et mole ꝓue
ꝙsuetudinis pressos. respectus
sublimē sui illustrat. Ihc
vero mortuū redemptor nr̄ nī
ciante discipulo agnoscit. nec
tamē suscitat. quia valde difficile
est ut is q̄ē post usū male cō
suetudinis ecīa ad ultimū adu
lancū ingrue excipiāt. a mēte
sue mœste reuocet. De q̄ ibi dr
Sine mortuos sepeliāt mor
tuos suos. Quorū enī mortuū
sepelīt. cū pctōres pctatorē
fauoribus p̄mūt. Quid enī est
aliud sepelire q̄ occūbere. sed
qui pctantem laudibus ꝓsequit
extinctū subūbreū suoz aggere
abscondit. Erat aut Lazarus
mortuus. ꝙ mī nō a mortuus
sepultus. q̄ fideles quippe illū
mulier obruerāt. que et eius
morte uiuificatā mīabāt.
Vnde i protīus ad lucē redit.
quia aī i pctō aīmꝫ mortuꝫ
eius ad vitā reducit. Si ꝙ
huc sollicite cogitacōes uiuit.
Aliq̄ndo aut sicut et supius
dictū est. falsa spes mentem
non interrupit. sed hāc dr̄ion
desperacio ꝙfligit. que dū dez
spem ueme fundit⁹ timet

pssus

Ac
alꝫ enermis

luce q

mortuos

alꝫ quere

pū 1

17

cr̃ois lacte aiam uberius mulc.

AA Considerat igit scūs vir post
pmā culpam qñta deteius hō
mala cōmisit. postqm̄ paradisū
pdidit. et huius vsq; adqñta hy
erusalē p̄mpta descendit. et dicat.
Quare non mihi una mortium
sum. adest cū serpēs suggesho
pcōrem me rapet. tūc vmā
que me mors sequētur aguis
sem. et usq; ad delectacōm sug
gesho raperet. et morti arcius
illigaret. egressus ex utero nō
statim pereā. Ac si dicat vmā
ad exteriorem delectacōm qñq;
quo miteriori luce p̄mabar
agnouissem. et saltē in ipsa
delectacōne occūberem. ne
p̄sensū mors acrius pūgeret.
Sur exceptis genibꝫ. Ac si
dicat vmā mīme me ofessus
subiectis prauitate sensibus
cepisset. ne ipā me defensio
ad audaciā deterius raperet.
Vmā blandi mihi saltē p̄
mala ppetrata noluissem me
tanto me culpe nexibus astrī
gerem. qñto me mihi a illa mol
luis foueremꝫ. His itaq; ꝓpre
hēsionis suasū vocibus ī pa
rente p̄mo se pcāsse rūgit.
Deo si aderūnam huius exilij
nequaq; homo pcāndo desce
deret. dicat qua pfrui qette
ponuisset. sequit. Nūc em̄
dormiens silerem. et somno
meo requiescerem. adhoc ī pa
radiso homo positus fuerat
vt si se ad conditōis sue obe
dienciaꝫ vinculis caritatis
astrīgeret ad celestē agela
p̄riam. qñdoq; sine carnis
morte transiret. Sic namq;
mmorlis ē conditus. vt nī si pe
ccaret et mori posset. et sic mai
lis est conditus. vt si nō pcāaret
ecia non mori posset. atq; ex
merito liberi arbitrij bnūdie
illius regionis attingēt. in qua
uel pcāre vel mori nō posset.
Vbi igit post redempcōnis ips
carnis mortē interposita cleth
transeūt. illuc p̄cauditio parē
tes p̄mi. si in conditōis sue sta
tu pseuerassent. ecia sine morte
corpum transferri potuissent.
Dormiēs igitur sponsus et sōno
suo homo requiescēt. dū ad etē
patrie requiem ductus quasi
secessū quēdaꝫ a clamore hoc
humane infirmitatis mueniet.
post p̄m namq; quasi clamaꝫ
uigilat. qui gtencōm carnis ꝑpe
repugnās portat. hoc quietis
silencū homo conditus hūt.
cū cōi hostem sui liberū uolū
tatis arbitrū accepit. cui qꝫ
sua sponte succubuit. mox de
sequod gtia se ꝓsterne nequit.
mox in certamīe infirmitat
tumultus reperit. et qñus in
pace silencij ab auctore fuerat
conditus. hosti sponte subsī
tus clamores de pugna toleat.
Ipsa em̄ carnis suggestio. qñ
quidam clamor ē cōm quietem
mentis. qm̄ ante transgressionē
homo non sensit. quia nimꝫ
quod de infirmitate posset
tolerare non habuit. postqm̄
uelle sponte hosti subdidit. as
tricta culpe sue vinculis iq̄b
dam ei ecia nolens seruit.
et clamores in mente patitur.
cū caro spū reluctat. An non
clamores intrinsecus audiebat.

Ista enī carnis suggestio qī quāq; dampnor p̄ cōn̄ q̄tem mentis q̄ ante trāsgressionē homo non sensit quia minuī q̄ d'firmitate posset tolerare ñ habuit. p̄q q̄n̄ uero se sponte hostis subdat Astrictus culpe sue uinculis īq̄b; dam ei etiam nolens seruit qui praue cōn̄ se legis verba tolerabat dicēs. Video aliā legē in membris meis repugnantē legi mentis mee. et captiuāntē me in lege p̄ti. que ē in membris meis. ḡtempletur ergo vir sap̄s in q̄ta cordis pace q̄nescet. si serpentis uerba suscipe hō noluisset. et dicat. Nunc enī dormiēs silere et somnos meos p̄quiescere. id est mitra secretū mentis ad conditoris ḡtemplacōm se cedēm. nisi me extra me tēptacōnū tumultibus. ḡ sensus p̄mor clau̇dissent. Huius autē quietis gaudijs cū q̄bus etiā sōcijs p̄struē aduūgat dicēs. cū regibus t cōsulibus t̄re. Rebus n̄ sēsibilibus discimus. quid de sensibilibus aliq; intelligibilibus sentiamus. Terra nāq; aere fecundat. aer aut ex celi qualitate disponit. Dic unumquemq; hostes hominibus angeli. Archangeli ueh anteq; p̄sūt. Nam quod uniuersi hostes p̄sint. et usi cernimus. ipse te uerbis docem⁹ qui ait. Omnia subiecisti sub pedibus eius oues et boues uniuersa insuper et pecora campi. Quia vō an̄li hoīb⁹ p̄sint p̄ apl̄m testatur angelus dicēs. Principes regni p̄sarū restitit mihi. Quid uero angeli a supernis angelis q̄ p̄fatis dispensant.

Zacharias p̄hibet p̄pheta. q̄ aut ecce angelus qui loquebatur in me egrediebat. et angelus alius egrediebat. p̄ occursū ei et dicit ad eū. Curre loquere ad puerū istū dicens. Absq; muro habitabit ierusalē. Qui enī mi p̄ōs officijs sēōrū spūtuū nequaq; p̄ūtes summe mi nima disponēt. nullomodo hoc quod hōni dicet angelus ab angelo ignorasset. Quia igitur cūctor conditor omnia p̄semetipm tenet. et n̄ addisligiendū pulchre uniuersitatis ordinem. alia aliis dispēsatis regit. non immerito reges angelorū spūs accipimus. q̄ quo auctōr omn̄ familiaris seruitutē eo subiecta pocius regit. Cū regibus ergo dormiret. q̄ minuī uā ai angelis hō q̄ esset. si p̄suasoris ingenia seq̄ noluisset. Quia bene ecclā assules vocamus. quia spūalis reipublicae cōsulit. dū nos ad regnū socios inuitat. Bene assules vocamus. quia dū ip̄s nāturalibus uoluntatē gaudio agnoscimus. meis gaudijs gsultū abhac angustia mee mē tribulacōis iuenimus.

Sed quia btis Iob scō eternitatis spū implet⁹. et finisse uel futurū ee et intās ñ hīt. cui minuī nec p̄terita transeunt. nec que futura sūt uenturaq; cūcta per p̄s videt. potest finitos p̄dicatōes ecclie mee cū spūs gemplari. q̄ post ḡm de corporibus transeūt. nequaq̄m p moram spacia sicut antiq; p̄os a celestis

patre p̄cepc̄one differūt. Nam
quippe vt a carnis colligatione
eruit. in celesti sede r̄q̄escit.
Paulo attestante qui ait. Scio
quod si terrestris dom⁹ mea hu
hitacōnis dissoluat. q̄d edifica
cōnem ex deo habem⁹ domū nō
manufactā etiā in celis. Pius
autē oī redemptor mē mor
sua humanā genis penā solue
eos eciā qui celestis patrie iu
as sectari fuit. p⁹ egressū carnis
inferni claustra tenuerit. nō
ut pena q̄ peccatōs plectēt.
sed ut eos in locis r̄mocionis
quiescētes. quia nec diu inter
cessio mediatoris aduenerat.
ab ingressu regni celestis p̄e
culpe p̄hibet. Vnde in⁹ ei⁹dē
redemptois nr̄i testimonium
dines qui apud inferos tor
quetur. in sinu abrahe Lazar
requiescē gtemplat⁹. Qui pro
fecto si adhuc r̄mis nō ēent.
Hos ille in tormētis positos
nō inderet. Vnde et ide⁹ ēdēp
tor pro mē culpe debito oc
cūbens. inferna penetrat
vt suos qui ei inhesterant
ad celos reducat. Deo q⁹ mē
homo redemptus ascendit
illuc profecto si p̄mere noluis
set. eciā sine redemptōne p
tingeret. Consideret aut vir
satis. qa si nō pcāsset illuc ex
non redemptus ascendēt. ad
q̄d p̄dicatores scōs p⁹ ēdēpas
necesse ē cū magno labore
puenire. et cū quib⁹ tam mic
quiescēt ssimiat. dices. Ē r̄gib⁹
et gsulibus terre. Reges
quippe sūt sci p̄dicatōes eccie.
qui et cōmissos sibi recte dis

ponē. et sua bene regē corpa
scuit. qui dū desideioz ī se moty
tēpant. super subiectos cogita
cōnibus legem inuis regnāt. q
bene eciam terre cōsules vocāt
Reges enī sūt qui sibimetipis
p̄sident. terre aut gsules. qua
extinctis p̄dictis peccatōib⁹ iuste
cōsulūt p̄bent. Reges sūt qa
semetipos regē scuit. terre sī
cōsules. qua terrenas mentes
p exortacōnis sue gsilia ad ce
lestia ptrahit. An terre gsul nō
erat. qui dicebat. De virginib⁹
aut p̄cept⁹ dñi non habeo con
silium. aut dicit rursū Beacior
aut erit si sic permanserit. sēdm
meū gsilium. Bene aut sb dic⁹
Qui edificat sibi solidum. nec
enī qui nel illicita appetit. l'
m hoc mūdo indē aliqd uolūt.
densis cogitacōnū tumultib⁹
m corde compmit⁹. dicq̄ desi
derioz̄ turbas mtas se exercitat
prostratam mētem pedē mssē
fregitacōnis calcant. Alius
namq̄ mīs se luxurie subdit. atq̄
ante mētis oculos scemata
turpiū p̄petracōnē fingit. et
ad effectus nō tribuit⁹ operis.
hoc crebrius agitur mtecōne
cogitacōnis. voluptas pfecto
querit⁹ et conuisus enerui⁹
animus. Hinc inde et sollicito
et cecatus occasionē neq̄sme
explecōnis rimatur. Mēs itaq̄
hec quasi quedam pplm patrie
que mīolenti cogitacōnū tumul
tu vastatur. Alius ire se dño
stimat. et quid in corde mīs
turgia eciā que destit pagit.
Hic sepe p̄sentes nōnudet. ab
sentib⁹ gloriat. mira se metipz

fo. 57

cõtumelias profert et recipit re
ceptis aũt dictis respondet. et
qui eũ obmet nullus assit. ma
gnis clamoribus ruras resorde
compomt. Turbam itaq; hic
minus sustinet. quẽ pondus che
mens inflãmate cogitacõis
pimit. Alius iuri se ac̃ie
tradit. et fastidiens ꝓpria ⁊
aliena cõcupiscit. hic plerũq;
concupita adepta nõ valens.
Dies quidem in ociũ. noctem
uero in cogitacõm uersat. tor
pet abutiꝫ opere. quia fatigã
illicita cogitacõne. consilia ⁊
multiplicat. et simũ mẽs cogi
tacõmũ ad mutuã cõmbinacionis
expandit. puenire ad cõcupita
satagit. atq; adoptineat hec
quoldaꝫ secretissimos causa
meatus queit. qui mox ut in
causa aliquid subtile sucisse
se estimat. iam se obtinuisse
quod ocupiuerat exultat. iam
quid ecia adepte rei adiũgit
excogitat. atq; ut in meliori
statu debeat excoli practat.
quã quia iam quasi possidet
et quasi ad meliorẽ spẽ ad
duat. inde insidias iudenciũ
osidérat. et quid ꝑ se uirtꝰ mo
ueatue pensat. exquirit quid
respondeat. et nil rem illam te
neat. iam in defensione ra ꝑ
appetit. uacuus luctator ela
borat. Quis emi michil de ton
tupitate cepit. habet mi iam
in corde fructũ cõcupiscẽte la
borem rure. Grauit itaq; ꝑplo
ꝑmitur. qui misticanis quasi
rie tumultu vastat. Alius se
tyranni dñi superbie subicit. et cũ
misereꝰ dñs hoiẽs erigit. ui
ro substernit. Honoꝝ siluum
mitulas appetit. exaltãi suaẽ
sibis exquirit. totũq; quod ee
desiderat sibi apud semetipm
in cogitacõibus depingit). in
quasi tribunal presidet. ia sibi
parere obsequia subiectoꝝ iu
det. iam de teteis emmet. ia alijs
mala irrogat. alijs qꝫ irroga
uerit recõpensat. iam apud se
metipm sup atus cuneis ad
publicũ procedit. iam ꝺ̃ obis
obsequijs fulciat⁹ emmineat. ospiat.
qui tamẽ hec cogitãs solꝰ ꝓpit.
Jam alia gestat. alia sublẽ
nat. iam de se conclitat⁹ sat
facit odijs. Jam de se sublenat⁹
recipit fauores. quigit² tot fi
tasmata cordi mpmit. qꝫ iste
aliud qm̃ sompniũ uigilãs
uidet. Quia ergo tot rerũ ⁊
causas qꝫ fingit tolerat.
minuũ intrmisenis natas
ex desideriis turbas portat.
Alius iam illicita refugit.
sed nĩ bonis mudi care per
timescit. gressa tenẽ appetit.
uideri inter hoiẽs minor eru
bescit. et curat sit mope ne ĩ
ops in domo sit. nec despectus
in publico. exquirit quid s'
sufficiat. quid necessitaꝫ sub
iectorũ petat. atq; ut sufficiẽ
ciler iura patronatus sub
ditis explcat. patronos qrit
q bus ipẽ familiet². Sed hijs
dñi familiaꝛ uigilatur. eorũ
p culdubio causis implicat⁹
quibꝰ sepe osentit illicita. et
mala que ꝓpter semetipsũ
nõ appetit. committit. ꝓpter alia
q̃ non delinquit. Nam sepe
dñi honorẽ suũ mihꝰ mudo

81

88

IIII

m mmm trepidat. ea apud
maiores personas agebat q
iam per ꝓximum iudicaui dispn
at. Is diu sollicite cogitat
quid patronis debeat. quid sb
iectis. quid sibi augeat. quid
affectibus prosit. quasi tāta
frēgnicia turbaui ꝑmitt. q̄ta
curarū ꝑturbatione lacerati

90. At cōn sti viri. qp mḷ huius
mūdi appetit. millis paucu
bio in corde tumultib ꝑmūt.
Omēs quippe mordmatos de
sideriū motus a cubili cordis
manu sce gsideracois eiciunt.
Et quia transitoria cuncta despi
ciūt. exhis nascētes cogitacō
nū msolencias non paciūt.
Solam namq; eternā patriā
appetūt. et qr nulla hꝫ mūdi
diligūt. magna mentis tran
quillitate ptruūt. Unde re

91. " cte dr. Qui edificat sibi solitu
" dines. Solitudines quippe edi
ficare ē a secreto cordis trēp
desideriū tumultus expellere.
et una intencōne eterne pa
trie ī amorē intime quietis
anhelare. Amon cūctos a se
cogitacōm tumultus expulerit.
qui dicebat. Unam petij a
dño hāc requram ut ī habitem
in domo dñi. Afregnicia qp
pe terrenoꝝ fligerat ad ma
gnam videz solitudinē semet
ipm. ubi eo securius mḥil
extrameū gspiret. quo ī cō pe
tens mḥil amaret. Atumultu
sciz rerū tpaliū magnū q̄
dam secessū pecierat. q̄tam
mētem. in qua tāto purius
deū cernet. q̄nto hūc cū se solo
solū mouemet. Bene ait et

nō mcōuemēter illi qui sibi so
litudines cōstruūt ecia gsules
vocant. quo quidē sic msemet
ipsis solitudinē siue mūs edifi
cant. vt tam in quo ꝑualent.
alijs quibdam per caritatem
consulere mmme desistant.

Huic igitur qnē modo ꝑtulimꝰ 92.
consul est. paulo sublimius q̄dē
ꝑpendamꝰ. quoꝰ ad ꝑbenda mite
sublimioris exempla. subiecti
populoꝝ cuneis. ꝑmutū calcu
los sparguit. Iste etenī adiu
uandā ꝛtributōm bom pro
malo. de semet ipō fatet. dicēs.
Si reddidi ꝛtribuentib mḥi
mala. decidam merito ab ini
micis meis in anis. Addit enim
videz gdicoris executāda ifirmi
at dicens. Quichi aut adhere
deo bonū ē. ad formā sē humili
in ꝑmedam. secreta cordis sui
ndicat dicens. Dne nō ē ex
altatū ē cor meū. neq; elati sūt
oculi mei. Admittendā aute
zeli rectitudinem exemplo sūo
nos excitat dicens. Nonne qui
te odiēt deus oderam. et sup
inimicos tuos thabescebam.
Perfecto odio oderam illos ī inimi
cos facti sūt mḥi. Ad eterne nob
patrie desideriū suaudendū
unite ptis lōgitudinē deploat
dicēs. Heu mḥi quia mcolatꝰ
meus ꝓlongatus est. largitate
nimiū consolatus eminaut.
qui exemplo comissacois ꝑpe
tot nobis ꝑtutū calculos sparsit.

Dedisti gsulēs sibi et 93
solitudinē edificet narret.
Ait enī ecce elongaui fugiēs
et mansi in solitudine. Fu
giens elongat q̄ turba desi

deiorū tpaliū m alta dei gtēpla
cōne se subleuat. Manet vero
m solitudine. quia pseuerat
i remota mūdis mtencōne. de
qua bene solitudine dño Iere-
c.14. mias ait. A facie manus tue
solus sedebam. quō gminacōe
replesti me. Facies q̄ppe mag
dere est illa passio nisi ira dei.
qua sup bietem hoīem a padi
so repulit. et m hac cēnitate pe
nis exilij exclusit. Cōmmacio
vero eius ē terror adhuc sup
plicij sequntis. Post facie igitur
manus adhuc nos mine ter
rificat. quia p experimētū in
dicij iam nos et pena prīs ex
ilij pculit. et si pertare nō de
sistimus. eterns adhuc sup
plicijs addicit. Consideret
ergo vir sūs pfectus hui-
unde homo ceciderit. atq; huc
post ista pcēantem q° adhuc
ustica mdicant rapit. et
cūctas a se desideiorū tpaliū
turbas eiciat. se q̄m magna
mentis solitudine abscondet
dicēs. A facie manus tue sol
sedebam. quō gminacōne re
plesti me. Ac si aperte dicat
Dum cōsidero quid iam per
mdicij experimētū patior. a
tumultu desideiorū tpaliū re
pidus mentis secessū peto. q̄
et adhuc acrius illa q̄ mīar
eterna supplicia formido. be
ne ergo de regibus atq; cōsi
libus dr. qui edificat sibi soli
tudines. q̄ hī qui et se bene
regere et gsulere alīs studet.
quō pūtari interim illi ītme
quieti nō possūt. hāc apud se
metipsos pstudiū trāquille
·ge· mētis imitat. Sequit. Qui pha
qui possidet aurū et rplēt domos
" suas argento. quos alios pūcipes
nisi sē ecclie rectores vocat. q̄s
mdesimetet m loco pdicatoriz
p̄cedenciū diuīa dispesacō sub
rogat. de quibꝰ eidem ecclie psal
mista ait. Pro patribꝰ tuis na
ti sūt tibi filij. gstitues eos pīn
·gi· cipes sup omēm terrā. Ed
vero aurū nisi sapiēcia appellat.
de qua per Salomōē dr. Thesau
rus desiderabilis requiescit m
ore sapiēs. Aurū nempe sa
pienciam mdat. quē thaurū vocat
que et recte auri appellacōe
signat. quia sicut auro tpa
lia. ita sapiencia bona terrena
mercant. Si aurū sapia non
esset. nequaquā laodicie eccle
apo.3. ab angelo dicetur. Suadeo
tibi emere a me aurū ignitū.
Aurū quippe emimꝰ. cū acce
ptū sapiēciam prius obedi
endo pbemus. Ad quē mdeb
nos gtractū bene quidē sapiēs
exclatat dicens. Consipuisti sa
pienciam. serua mdata. et
·96· dñs pbebit illam tibi. Quid
autē p domos nisi gstienie desi
mr.4. gnant. Vnde sanato ciudaz
dr. uade in domū tuaz. ac si
aperte audiat. Post exteius
mtradm ad gstienciaz rīuerte.
et qualem te mīt misericors dō
debeas exhibere. perpende.
·97· Quid enim p argentū nisi
eloquia duīa figurant. de qb
per psalmistā dr. Eloquia dñi ca
eloquia casta argentū igne
examinatū. Eloquiū dñi ar
gentū igne examinatū. dr. quia
sermo dei si m corde figitur.

98 tribulacõis ꝓbatiõ. Vir igitur
sãs spũ eternitatis plenus q
ꝙ filiũa silit colligat. et quos lõ
ge post uentura scla gignieret.
lauato mentis simi ꝙphendat.
et magna ãmnitõne ꝙsideret.
cũ qbus eternis sine labore ẽter
nitate quieret. si ꝓ appetitũ sup
bie nemo pcãsset. et dicat Nũc
eni dormiẽs silerem. et somno
meo requiescẽm. cũ regibus et
cõsulibus terre. qui edificant
sibi solitudines. Aut cũ pncipib
qui possidet aurũ et ẽplet do
mos suas argẽto. Nina enim
si parẽtem ꝑmũ nulla pmãh
pitredo corrũpet. nequa ãm
ex se filios gehenne generaret.
Sed hũ qui mic ꝓ redemptõm
saluandi sit. soli ab illo electi
nasterẽt. eosdem electos aspi
ciat. atq; cũ eis quo ꝙ esitere
potisset intendat. Videat sẽs
apłos sic susceptam eccliam
regere. ut ei ꝑdicatõis uerbo
nõ desinãt cõsultũ prebere. eo
sq; reges et cõsules appellet.
videat ꝙ hos mi eorũ loco re
ctores exurgere. qui et sapiẽ
ter viuendo aurũ possideant.
et alijs recta ꝑdicando argẽto
sacre locutiõis emitescãt. eosq;
principes repletos gr̃ie cũa
domibus auro et argẽto diuites
memoret. Sed quia aliq̃ndo
ꝓphetico spũ. Nequaquã sufficit. ut uentura ꝑuideat
misi corde ꝓphetantis. etiam
ꝑterita et antiqua ẽpũnet. seq
uitur mica. Superaq; oculos ape
rit. et non solũ uentura ꝙspi
cit sed etiã transacta ad mẽ
moriã reducat. Nam ꝓmus ad

" uigit. Aut sic abortiuũ absco
" ditũ non subsisteremuel q̃ re
ceptũ nõ uiderũt lucem. Abortiuũ quia ante plenũ tpus ois
extinctũ protinus occultat. Ideo 49
igitur sãs vir alios abortiuos
vocat. cũ qbus se quies ce potu
isse considerat. nisi electos q̃sq;
qui ab ipo mũdi ꝑmordio ad
redẽptoris tpus exortus silit. et
tñ hunc mũdo semetipsos mor
tificare curauerit. q̃ ꝙscripte
legis tabulas non hñtes. quas
ab utero mortuas. q̃a auctoꝛe
suo naturali lege timuerit. et
cũ uentura mediatoꝛe suo ne
deret. studuerit. Immoꝛe mortis
candis uoluptatibus. etiã q̃ sẽs
to non acceperãt ꝓcepta suauia
ꝓpis itaq; illud quod inter
mũdi initia mortuos huic se
culo patres mos ꝓtulit. quasi
abortiua uterus fuit. Ibi nã
q; abel qui occidẽdi se fr̃i ẽsi
tisse non legit. ubi enoch q̃ tãq
se exhibuit. vt ambulauerit
cũ dño transferret. ibi noe q̃
perhoc q; dño exanimi plã
cuit. in mũdo. mũdo superstes
fuit. ubi abraham qui dũ pere
grinus est scto. factus ẽ aãto
deo. ubi isaac qui caligantibus
carnis oculis ꝑ eritatẽ q̃dem
prudentia nõ uidit. sed ꝓ ueritatem
ꝓphetici spũs. in filijs etiam
seculis magna uidẽdi luce ꝛ
radiauit. ubi iacob qui nãq; si
militer frigit clemẽter edo
muit. qui prole quidẽ fecundo
extitit. sed tñ spũs ubertate
fecundior. eandẽ plem sub ꝙ
phetie sue uinculis astrinxit.
Bene aũt abortiuũ hoc 100

absconditū dr̄. q̄ a mīdi p̄mor-
dijs dū quosdam p̄uulos mouē
stribēte cognoscim⁹. pars nō
maxima humanę gentis occul
tatur. Neq; em̄ tot iustos sōlī
modo usq; ad accepta legem
extitisse credendū est. q̄ moy-
ses breuissima destructōne
p̄strinxit. Cum ergo a mīdi
p̄incipio edita multitudo bōō
ex magna parte notitiā sub nre
trahit. ab ortu sōlis hoc absōn-
ditū uocat. q̄ et nō subsistit
se dr̄. quia enumeratis pauc
eorū sceptra nullo apud nos
mēdrie stripto retinet. Ve-
ctē uero additur. vel q̄ gcepti
101. nō uiderit lumē. Hi namq;
qui p̄ accepta legem in hoc
mundo nati sūt. auctōr suo eo
dem legis sūt ad mōtōne rēcepti. ꝑ tamē gcepti lucē mīme
uiderūt. q̄r ad aduentū carna-
tōnis dominice. q̄ nūs hāc fide
liter credēt. p̄uenire neglexe-
runt. Incarnatus quippe dns
dicit. Ego sū lux mūdi. atq;
p̄a lux erat. q̄ ulti p̄phete et
iusti desiderauerūt uidere q̄
uidetis. et nō uiderūt. Cōcepti
igitur nō uiderūt lucē. q̄a et
ad spē uentūi mediatoris
apertis p̄phārū vocib⁹ exstitan-
nequaq; potuerūt cernere eū
in carnācōm. In his itaq; rē
ceptis melior forma fidei e
dita. sed hāc usq; ad aptam
uisionē diuine p̄ncē nō per
diuit. quia prius hos amōdo
mors interueniēs rapuit.
q̄ manifesta mūdi ueritas
102. illustraret. Propterea suo
spū eternitatis plenus ma-

cordis cūcta labēria ad mēdria
astringit. et quia angusta est
omnis creatūa. creatōr p eisdē
spūm qui nichil nisi uel inū
si aliud nisi sp̄ē habet. hoc
quod erit. p̄teriit cōspicit. ac hoc q̄
nra suspiratq; mentis oculū
tendit. et uehemēta uel trāsacta
q̄si ēdans. ad eterni ēē medul
litus tardescit dicēs. Nunc
em̄ dormiēs suscitarem. Nunc
quippe prius est tēporis. Et q̄
ē stantē semp̄ quietē q̄rē. i p̄mi
nisi ad aliud cui nichil ueīt
nichil p̄terijt gaudiū etēnitat
anhelare. quod minuī ueī-
tas sp̄ē sinit. ut nobis et cūcta
nra finidēt moyse nisi mīat me
diātē dicēs. Ego sū q̄ sū. et di-
ces filijs israel. qui est misit
me ad uos. Sed ecce q̄a labēria
conspicat. quia sp̄ p̄sens gau
diū querit. quia ventūe luas
meditat. quia electo⁹ eius or
dines enumerans pensat. ipā
iam nobis apertis quietē hmg
lucas misericet. et quid apud
illam cotidie deprauo⁹ con
uersatōne agit. uerbis ma
nifestis oībus demonstret. Re-
quirit. Ibi nūp̄ cessauerūt 103
a tumultu. et ibi requieuerūt
fessi robore. Paulo aīūam
dicemus q̄r corda pēmanum
per hoc quod sitepitus deside
riorū possidet. Grauis cogita
cōnū mis̄ganau tumultus
p̄mit. Sed in hac luce quam
cēpta nūnme uiderūt. a
tumultu suo nūp̄ cessare
p̄hibent. q̄r nūnciū media
toris aduentū quē patres
in lege positi diu p̄stolati

III.

sui. ad nte siue requiem ppli
gentiles mueneť. paulo attes
tante q ait. Quod qebat isti
hoc non est gsecutus. electio au
gsecuta ē. In hac itaq; luce
q̄ grepti mmme uideť a tu
multu suo tpe cessare phibet
quia mmneti mediatois ad
uentu quē patres mpe a
tumultu cessant. dū piuse
mentes ueritate gnita labo
riosa mūdi desideria figunt
et tranqllitate mtim amois
acquiescāt. Annon ad essa
vocat lux ipa. que ait. Venite
adme omes qui laboatis. et e
vos reficiam. Tollite iugum
meū sup uos. et discite a me
quia mitis sū et humilis corde.
et inuenietis requiem aiabꝫ
uris. Jugū enī meū suaue est
et onus meū leue. Quid enī
graue mentis nūe cernit ab
imponit. q uita i omē desideriū
quod plurbat ꝓcipit. quid ꝑ
uue subiectis iubet. q decima le
laboriosa huius mūdi itimi
ammonet. Attestāte aūt pau
lo xp̄s pro impiis mortuus ē.
Sed idcirco dignata est ꝓ im
pijs lux ipa occūbere. Ne em
pij in tenebraū sua tumultu
remanēt. Cotemplet ergo
vir sanctus. quod lux pcarioris
sue misterii exgrauī labe
impios eripit. dū abeuntiū
cordibus desideria prauitat
tergit. Contēpletur q conuiui
quiq; qetem q̄n pcipere in
eternitate desiderat. Hic ia
ptranqllitatem mentis degu
stant. et dicat. Vbi impij cessa
uerūt a tumultu. et ubi re
quieuit fessi robore. Deus
enī q̄ in hoc mūdo fortes sūt
robore quasi fortes sūt. no ro
bore defessi. Qui vēo sanctois
sui amore roborant. q magis
in cōcupita dei fortitudine cō
ualescūt. eo a ꝓpa virute defici
unt. et quo robustius eterna ap
petūt. eo a tēpalibus salubri
defectōne lassant. Hinc ꝑta
amoris sui robore fessis dice
ps. 118. bat. Defecit in salutari tuo aīa
mea. In salutari enī dei ꝓfecto
defecerat. quia eternitat luce
desiderans. et carnis iam fiducia
fractus anhelabat. Hinc rur
sū dicat. Concupiuit et defecit
aīa mea in atria dñi. qa imme
cit dicēt concupiuit. recte sub
didit et defecit. qa valde mise
re dnitatis occupiscētia quā no
nox ecia ꝓpius sequitur defecto.
qui enī ad appetēdā eternitat
priam attendit. dignū ꝓfecto
fuit ab hoc tempoalitat amore
lassetur. vt tanto frigescat ab
studio seculi. quanto surgit arden
cius in amorem dei. quē stilus
si perfecte arripit. mūdi ecia
plene derelinquit. et eo fidius
tempoalibꝫ moritur. quo ad sū
pnam vitam alcius afflatu et
intus animat. Annon robore
suo fessu se mueneat q dicebat.
aīa mea liquefacta ē ut locuta
ē. quia mimui mens dū occul
te locucōis aspiracōne tāgit.
abstatu sue fortitudms effinata.
ipō quo absorbetur desiderio
loquamur. et mde se ap semet
ipam fessam muent. unde ul
tra se ē cōspicit fortitudinem
q̄m cōtendit. Hinc ꝓpheta

aī uisionē dei cōsperisse se dicēt
aduīgit. elangui et egrotani p
dies pluīmos. quia aī ad ꝑfute
mens strmgit. a forhtudme
107. ꝓpria caro lassat. Hinc ia
cob qui angelū tenuit. uno m
ore pede claudicat. qa q uero
amore sublimia respicit. aī
m huc mūdī duplicibꝫ icē
dere desideriis nescit. Vno eī
pede mmit. q solo amoꝛe di
roborat. Et necesse ē ut alius
marceat. qa mentis virtute
creſcēte oportet ꝓcul dubio ut
carnis fortitudo torpescat. hīs
ūgit. Iob. alta fidelīū corda ꝑ
spiciat. atq; ꝓpendat quē sine
mtime quietis muenīt. dū
a turbis ꝓxīs in dei ꝓficiendo
lassant. et dicat. Ibi requiescet
fessi robore. ac si apte īsinuet
dicens. Illic requies tuas re
muneret. quos hic meliꝰ re
creans ꝓuectus fatigat. Hic
105 monere debet. q. lucē noīant
negligi subdidit. in hac sēd
ibi. Quam eī gtm̄ electos
cōspiat. qī loāī mīn hāc ē dep
hendit. Vnde psalmista aī īmu
tabilitatē eternitatis aspicēt dīc
Tu aut idem ipē es et ām tui non
deficiet. Hunc electoꝝ locū ē de
nūciat subdens. Filii seruoꝝ tu
oꝝ habitabit ibi. Deus eī q sīn
sitū oīa gtmet. nobis ad se uem
ētibus loais non localis manet.
que loāī dū ꝓgrimg. eaā ipsā
in hac uita mentis mē mīgli
tas. qīta fluit ꝓturbacōe uidemꝰ
op et sēpe usq; in prauoꝝ ꝓpacē
quieti sīe. estimacōne tamen
quietis sīme oīmodo quiēs nō
sit. Vnde et bn̄ subdit. Et qnda
10[illegible] uincti pariter sine molestia iustos
emī qīus nulla desideioꝝ carna
liū tumultus possideat. duris
tī uinculis cos in hac uita po
sitos. sue molestia corrumpēs
ligat. Ecclīa qppe ē corpꝰ quod
corrūpit. aggrauat. aīam. et de
primit terrena habitacō sensū mul
ta cogitatē. cogitacōe ipō q. adhuc
mortales sūt. corrumpēs sue pō
dere grauant. et astricta molestia
uincti sūt. q. a nulla adhuc liber
tate uite incorruptibilis nō ex
urgūt. Aliud nāq; desīte. aliud
de corpe toleāt. et ꝙ semetipos
cottidie in mitio certamīe exu
dant. Amnon duro molestie vin
culo ligant. quoꝝ mimeū mes
sine labore in gnoāncia soluūt
et nō nisi aī studio laboris eru
dunt. coacta erigūt. libēs iacet.
ab mfimis uix leuat. et tamen
eleuata ꝓmius labūt. semetipꝫ
laboriose uincendam. supna cōspi
cit. sed reuberata lumē op se ītu
diaueāt refligit. Amnon duro
molestie vinculo ligant. quas
aī accessus spūs ad sūmū pacis
mtime. pleno desideio ptrahat.
ferīēn certamīe caro ꝑturbat.
que eaā mi facie uelut eradi
so acie erecta nō obnīat. adhs
tī a mīs dorso qī captiua sō
mur murmurat. et qīus immendo
sed mī turpi strepitu mi corde
spectē pulchre quietis fedat.
Fletu igit. et si ualent oīa supe
rant. aī secularē pacis ītne
desideant. grauis eis ē molestia
adhuc habere op vincat. qui
bus exceptis ea eaā vincula
sustinet. que grauis exterꝰ
necessitas astringit. Estiure

IIII

quppe sitire. lasse sterevincula
corrupcõis sit. que sibi solui
neqit. nisi ai nulla i mortalitas
gla ma mortalitas pmutatur.
108. ¶ Eadem9 eteni refeccoibus
corpis. ne extenuati d'ficiat.
extenuam9 abstinecia. ne nos ple
ni pmat. uegetam9 hoc mor
bis. ne situ imutabilitat' nite
scat. Sed cicius hoc collocando
sistim9. ne ipsa sua uegetacõe
succũbat. adumbro hoc ueshi
tegim9. ne frigus interimat.
et quesita adumbra pcimus.
ne calor exuat. Tot igr' dis
tribs occurrentes quid agim9.
nisi corruptibilitata seruim9.
vt sultim mltiplicatas impesi
obsequij corpis sustineam9 qđ
anxietas infirme mutabilitat'
grauat. Vnde bñ per paulũ
20.8. dr. Vanitati em creatura subie
cta est. non uolens. sed ppt' eũ
qui subiecit in spe. quia et ipa
creatura liberabit' a seruitute
corrupcõis. in libtate gl'e
filiorũ dei. ¶ Vanitati q'ppe
109. creatura nõ uolens subiacet.
qr hõ q mgemte substancie
statũ uolens deseruissim9 ig
te. mortalitatis ponere. no
lens mutabilitatem siue cor'p
seruit. Deo creatura hec huc
a seruitute corrupcõis eripi
cũ ad filiorũ dei gl'am i corrup
ta resurgẽdo sublauit. Hic
itaq electi molestia vincli sr.
quia adhuc corrupcõis siue
pena de pmittr. Sed cũ corru
ptibili carne exuimur. qr ab
hijs quibus nũc abstrigim'
molestie vinculis relaxam'
Presentari namq iam deo
cupim9. Sed adhuc mortis ne
cis obligacõe ppedim'. Iure
ergo vincti dicim'. qui adhuc
meestũ mũ desiderij ad deũ libe
nõ habem9. ¶ Vnde bene pau 110
lus eterna desideans. sed tamẽ
adhuc corrupcõis siue sarcinã
portãs. vinctus clamat. cupio di
ssolui. et cũ xpõ eẽ. Dissolui enim
non quereret. nisi se pculdubio
uinctũ uideret. ¶ Hec asit vincli. 111
qr certissime rũpenda i'eluctr'
gspexerit. iam qr rupta gau
debit. pheta cũ dicet. Dirupisti
vincula. tibi sacrificabo hostiã
laudis. Cõtemplet' itaq vir scs
qđ est uisos pcõres luc eterna
recipiat. et dicat. ubi impij cel'
sauerit a tumultu. Cõtemplet'
qđ sci desiderij exercitacõe fati
gati. alacris illo intimo sinu
req'escat. et dicat. et ubi req'euet
fessi robore. ¶ Contemplet' qđ 112
ciuis simil' corrupcõis siue vin
culis absoluti. ad illa libertatis
gaudia incorrupta pueniant
et dicat. et qñdam vincti pãr'
sine molestia. Bene ait dicit'
qñdam vincti. quia dũ illa spp̃
sens leticia cernit. omẽ qđ cit
et defluit qr pterit iam videtur.
Dũ em retũ fims attenditur.
omẽ quod pterit qr ia fuisse pe
nitet. sed omes hij quos illuc
quies eterna suscipiet. Hic
interim quid egerint narret
" Sequit'. ¶ Non exaudiet vore 112
" exactoris. Quis alius debet no
mine exactoris intelligi. nisi im
portunus ille psuasor. q humano
generi semel nũmi deceptor
tulit. et abhoc cotidie expete
mortis debitũ non desistit. qui

m paradiso homi peccati peccuniaz
comodauit · sed migrante crescente
hac cotidie cu usuris exigit ·
De hoc exactore in euangelio ve-
ritas dicit · Et tradet te exactori · Hui⁹ igit exactoris uoz
e temptacõ misere suggestiõs
Audim⁹ aut uocem exactoris ·
cu eius temptacõne pulsamur ·
sed non exaudim⁹ si pulsanti
resistim⁹ · Audit eni q̃ tẽptacõz
sentit · exaudit uero q̃ tẽptacõi
gsentit · Dicat⁹ itaq; de nostris
Non exaudiet uocẽ exactoris ·
quo suggestiõm eius · et si audi-
uit q; temptãt nõ exaudiuit q;
gsentire gtempnit · Sed q; quod
valde mens amat · eciã ipsmoe
sepius replicat · Beatus Iob q̃
miserne pacis fregnacã diligẽs
conspicit · desp̃ãm eius uerã
lxx ,, seruit dicẽs · Parcius ⁊ mag
,, nis ibi fuit · et seruus liber a dño
,, suo · qa hac uita nob ẽ obsecio
operi erit milla gaudibio di-
strecio dignitatis · ut quo h⁹ alig
alui merito superat · illic alius
alui retribucõne trascendat · Vñ
Io. 14. m euangelio vitas dr · In domo
patris mei mansiones multe
sunt · Sed in eisdem multas man
sionibus erit aliquo modo ipsa
retribucõi diuisitas concorz
q; tanta nis milla pace nos so
ciat · vt quod in se quisq; non
accepit · hoc se accepisse i alio
mr 20 exultet · Vnde et nõ eque labo
rantes in vinea · eque cõtti de
natui sorciuntur · Et quide ap̃d
p̃rem mansiones multe sunt · et
in eisdem denarii dispares labo
ratores accipiunt · qua vna aiet
erit bñuolo lenis · q̃mis nõ vna
sit omnibus sublimitas vite · Par
ui et magni in hac luce cõspex
erat · qui ex uoce capitis dicebat ·
In pfectu meu inclinauit oculi
nu · et in libro tuo omes scribent⁹ ·
Parui et magni ospexeat cu
dicebat · Videret omes timẽtes se
dñs pusillos ⁊ maiores · Bene
aut subdunt · et seruus liber a dño
suo · Scptu quippe ẽ · Omis
q; peccat · seruus ẽ pcti · qua in
mnem quisquis se prauo dsidio
subicit · migrans dño dominio duri
libera mens colla supponit · ⁊
huic domino cõdicim⁹ · cum
nugis tu que nos ceperat · eluc
tamur · cui gsuetudim⁹ violente
resistim⁹ · et desidera puersa
calcantes · cõ hanc ius nobis
libertatis ingẽte uendicamus ·
cui culpam pemẽdo plangimus
et maculas sordui flentibus la
uamꝰ · Pleuit⁹ aut iam ip̃sam
mens q̃ peruise egisse · Semetmemini
ipsi deplorat · iam prauc acta nõ
solu deserit · sed amarissimis
eciã lamentis punit · Sed tam
diu eorũ que egit remissu⁹ q̃ iu-
dicio pauore terret⁹ · Iam
se pfecte conuertit · sed adhuc
se pfecte in securitate nõ egit ·
exigit · q; diu q̃nta sit districtio
extremi examinis pensat · ter
rore ac formidine sollicita
trepidat · quia iustus iudex
ueniet · quid de ꝓpenatis re-
putet · quid relaxet ignorat ·
Nam qua prauo cõmiserit
meminit · sed an emissa dig-
ne defleuerit · nescit · Ac ne dũ
imanitas' modii pertenue
transeat · metuit · ⁊ pleruz
culpam iam uenias' clayat ·

IIII

sed mens afflicta adhuc diem
dñi valde sibi est sollicita trepidat.
1160 ¶ Verum ergo hic iam fugit
dñm. sed liber non ē. qz peccati
sui homo iam corrigendo z pen-
tendo deserit. Sed tñ adhuc dis-
tricti iudicem de eius tribunali
ptimescit. Ubi ergo seruus a dño
liber erit. ubi iam de pñi uenia
dubietas nō erit. ubi iam stricte
metem culpe sue meroris non
addicit. ubi non subreatu aīq
trepidat. sed de eius indulgentia
libere exultat. Sed si nulla ibi
homo pñi sui meroris tangitur.
et trepidē se unde gratulat. aut
quomō largitori grās refert
de uenia. quam accepit. si me-
uemēte oblitione transacte
nequicie. eē se pene debitore
nescit. Neque enī neglecte pē-
tereūdi ē. qp psalmista ait. Mi-
sericordias tuas dñe in eternum
1161 cantabo. ¶ Quomō ei de mi-
sericordias in eternū cantat. si se
fuisse miserū ignorat. et si mi-
serie transacte non meminit.
unde largitati misericordie
laudes reddit. Sed rursū qre
dū est. quomō electoz mes per-
fecta ee in beatitudine poterit.
si hanc inter gaudia meroris
sui reatus tangit. aut quomō
ps̄ente luas dapstit gloria.
qua reducta ad animū ob-
brat culpa. Sed sciendū ē qua
simul sepe mīc tristitie letitie mi-
scim. ita huic transacte neglec
sine lesione mee beatitudinis re-
cordam. Pleruq em̄ reuolu-
tatis quoz ad meroz dolores
ptritos sine dolore reducim.
et quo egros recolim eo nos
meliores ptz amam. Fit
ergo et in illa beatitudine culpe
meroris. ut neque metem polluat.
sed que nos lenticie alicuius affri-
gat. vt dū doloris sui animum
sine dolore remittit. et debitoz
se medico uerius intelligat. et
eo magis acceptam salutē dili-
gat. quo de molestia memīt
quid euasit. In illa itaq letitia
sic huic sine tedio mala sua con
spicim. sicut mīc in luce positi
sine illa cordis caligine aīo
tenebras uidem. qz et si obscu-
ri est quod mente cernimus.
de iudicio est hoc luis. nō de
passione cecitatis. Et meme
ergo laude misericordie largi-
toris. mō referim. et nequaq
miserie grauamur.
qp dū mala mea sine aliquo
meroris malo respicim. et nūq
erit qp corda laudantiū d'ni
aritib; migratib; polluat. et
sp erit qp ad laudem liberatoris
accendat. Quia ergo mente
huic requies sic in se magnos
sublenat. vt in ea nec paruulos
derelinquat oriat. Parvus
et magnus ibi sit. Quia aut
sic ibi comesi peccatis animus
culpe sue meroris tangit. aut
in ea nulla eiusdem meroris con
fusione depinat. congrue
subiungitur et seruus liber
a dño suo.

Valde cum occulta sint diuina iudicia: an in hac in hac uita homo in diem sit bonis malesit malus hō tuc occulcioza sit ei et bonus h' bō ē. et malus male. Nam ei bonus male ē. malus bō. hoc fortasse deprehendi. quia ē bonus si q̄ deliquerit hic recipiat. ut ab eterna pleniꝰ damnacōne liberet. et malo bona que p hac uita fecerit hic inuenit ut ad sola ipostea tormeta pueniat. Vnde et ardentiꝰ in inferno diuitia dicit. Memēto fili q̄ recepisti bona in uita tua. et lazarꝰ similiter mala. Et ei bonus hic bō ē. et malus male. certū ualde sit de bono iusto bona accipiat. ut prouocati ad aliquid melius ēligant. an iusto latentiꝰ iudicio hūi⁹ operum emuneracōm̄ percipiant. ut et utrū malos ad circa adiuta seruāt. ut ab eternis supplicijs correcta defendat. an h' eoꝝ pena recipiat. ut q̄ꝫ splenda eos adultima gehenne tormenta producat. ¶ Quia ergo me diuina iudicia grauiꝰ incertitudinis sue caligine humana mens premitur. sed ei ei sibi sup̄petere ppria bona mūdi despicit. pauca suspicōne turbant. timent enim ne hic labore suoꝝ fructus recipiat. timent. ne quid diuine iustitia latens in eis uelimus aspiciat. et exteriorib⁹ eos munerib⁹ accumulās ab intimis reuellat. Cū uero tacita cogitāt. q̄ nec bona agant. misi ut soli deo placeant. nec mira affluencia sue ꝑspitat exultāt. minus quide de ꝑsperis occulta dei iudicia metuūt. sed nō eadem ꝑspera qua se abstinma intencōne ꝑpediūt. egre ferūt. et moleste prius rite blandimenta tolerant. quia ꝑhec se ut cicius tardat in eternū de sideio nō ignorāt. ¶ Plus enim hoc mūdo honor q̄ despectio occupat. et magis ꝑsperitatis sublimitas q̄ necessitatis aduersitas grauat. Per hanc namq̄ nō miror cū homo exteius ꝑmittit ad cōpiscēda que minus sint liberior relaxatur. Per illam uero aīm̄ dū minus parē cogit ad desideri⁹ siue ad ei retinendū. unde fit ut sepe ui magis in hoc mūdo prospera q̄ aduersa formidet. Fauit namq̄ q̄ mens dū blandi occupacōne ꝑmittit. aliquando libens adexteiora diruat. Fauit q̄ sepe sic hec clandestina cogitacō decipit. ut quom̄ ꝑmutet ignoret. Pensant aut̄ que sint eterna bona que cupiūt. et cognoscūt q̄m nichil sit omne quod blandum tpaliter arridet. cui tamq̄ huic mūdi ꝑspera mens eoꝝ eo egre tolerat. quo supne felicitatis amore sauciata tantoq̄ minus in prima dulcedinis asperna cōne erigit. q̄nto hanc cōspicit quia furtiue sibi mētis gloie despectu blandit. Vn bñ Iob cū supnam requie cōtemplatus dicit. panis et magines ibi sūt. et pius liber

a primis ante segnius manesant

a dño suo ilico adiūgit. Quare data est misero lux. cū sp̄ura sacra non nisi lucis nomine p̄speritatē. Noctis aūt appellacōne huius mūdi adūsitas dēsignatur. vnde et p̄ psalmistā dr. ps. 138. Fiant tenebre eius ita et lumē eius. quia em̄ sēti vt ita p̄speritatem seculi despicientes calcāt. siue et aduersitatem eius calcās toleant. per magna mētis cel situdinē mūdi sibi et aduersa et p̄spera substernentes. dicit. Fiant tenebre eius ita ⁊ lumē eius. Ac si apertius dicat. Fiant istem cōmis mētē fortitudinē eius ⁊ sūtie non p̄mūt. ita hanc nec blanda corripiūt. sed quia hūt dixim⁹ bonorū metem eaā ab no subleuat perturbāt. sīt iuri q̄ se mbris exilij erūna misēs agnoscāt. clarescē in eius p̄speritate refugiūt. vnde bene mīc dr. Quare data ē misēo luc. lucem em̄ appe miseris data. qm̄ hi qui sublimia ꝙ eplates esse se mhac pegrinacōne. miseros agnoscūt. claritatem transitorie p̄speritatis accipiūt. et cū ualde defleant. quia tarde ad p̄riam redeūt. tolerare nisi super honoris onera appellir. Amor eos eterno⁹ q̄ tenet. ⁊ gl̄a de talibus arridet. qui dum cogitant que sint que ⁊ isti mūdi tenent. et que sint q̄ de sublimibus non iudēt. que sint q̄ se mterra fulciūt. que autē de celestibus p̄dēnt. p̄speritatis sue mercēde mordentur. et si iudēt nequaq̄m se abea funditus opprimi. pensant tm̄ sollicite cogitacōm suam. m amōe dm̄ et m eius dispēsacōe patiri. vnde bene cū dicit. Quare data est misero lux. protinus adūngit. Et uita his q̄ ī amaītudine amīe sūt. Ī amaītudine quippe aīe sūt omēs electi. q̄ uel putre flendo nō desinunt. que deligūt. vel grauī se merore afficiūt. quia longe huc a facie conditoris pietatis adhuc in terne patrie gaudijs nō sūt. De quorū corde bene p̄ Paloēm dr. Cor q̄ nouit amaītudinē aīe sue mi gaudio illius non miscebit extraneus. Ī amaītudine namq̄ sūt et corda re pbēdū. quia ipsis ecīa p̄auis sius desidēs afflīgim⁹. sed eādem amaītudinē nescīūt. q̄ pensare quod toleant. sponte sua excetas nō possūt. At oñ cor bonorū amaītudinē suā nouit. quia erūnam exilij q̄ p̄fectus lacerat⁹ mtelligit. et q̄m q̄uis sint tranq̄lla que p̄dit. quā confusa m quib⁹ cecidit senuit. Sed hoc amaītudō cor ad gaudiū suū q̄ndo reduc⁹ atq̄ m eius gaudio extraneo⁹ non misc⁹. quia is qui mut ab hoc merore cordis foras se p̄sideria cīnt. secluſis tē ab illa mtima eius solēpnit⁹ remanebit. Hi itaq̄ q̄ ī amaītudine aīe sūt. mori mūdo sūdnus cōpiscūt. vt sicut mīstro ipī mihi appetūt. ita iam a seculo nulla obligacōne teneant. Et plerūq̄ ꝙmigit vt iam homo mūdū mente nō teneat sed mī mūdū hoīem occupacōibus astringat. ⁊ ipse quidem mūdo iā mortuus est.

sed ipe mundus adhuc mortuus
no est. Quasi enī vivus adhuc
mundus eū spicit. dū alio tenē
mius occoīb⁹ rapere gtedit.
Vnde bene paulus tā et ipse
sedm perfecte despicēt. t tlēm
se factū videret. quē iam hoc
sclm cōcupiscē omīno nō poss.
pupis hmg nūc vīculis lib⁹
ad gal 6. dicat. mihi mundus crucifixus
ē et ego mūdo. mundus quippe
et crucifixus fuerat. q⁹ huc ac
di suo iam mortuū nō agabat.
sed et scipm mūdo crucifixeat.
quia talem se ei exhibē studuit
ut ab eo q⁹ mortuus; et vivēs.
et si mortuus vivū nō videt.
vivus tū mortuū videt. si vō
vtrīq; sint mortui. alter alte
nequaq̄m videbit. ita q⁹ iam mū
dū non amat. sed tū ab illo
vel non volens amatur. et si
ipe vel mortuus mūdū non
videt. huc tū mundus adhuc
non mortuus videt. Si vero
nec ipe in amore mūdi re
timet. nec rursū a mundo ādre
retmet. vicissim sibi vtrīq; ce
timi fiūt. q⁹ dū alter alte⁹
nō appetit. quasi mortuū mor
tuus non attendit. Quia igitur
paulus nec mundi glām q̄rebat.
nec a mundo glā ipe querebatur.
et se mundo. et mundū sibi cōfixe
um esse gloriat⁹. Quadam
multi appetūt. sed tū vsq; ad
culmē extimacōis omīno nō
surgūt. vere gemētes dicit. q⁹
re data est misero lux. t vita
his q⁹ amaritudine amme
siti. Vita quippe amaicat
datur. cū huic mūdi glā ēsibi
gemētibusq; tribuit⁹. In qua
minuū vita pena se validissimi
timoris afficit. quia et si ipi
mundū non tenēt. adhuc tamē
tales se esse metuit. q⁹ a mundo
tenēant. quia nisi ei q̄ nihil sī
alq; inuēnt. hos adhuc sinū
prudibrio non amaret. Mare
enī vina corpora in semetipso
retinet. nam mortua extra se
ptinus expellit. Sequit⁹ Qui 9
expectant mortem et nō vident. 9
Desiderant quippe mortificare
se fundit⁹. atq; ab omi vita
glorie tpalis extingvere. sed
occultus sepe dei iudicijs. vel p
ēe in regimine. vel occupare in
iunctis honoribus cōpellūtur.
atq; miter hec mortificata cōm
plemissima; mēsmenter expe
ctant. sed expectata mors non
venit. quia eorū vitijs tpalis
glorie etiam nolens vivit. q⁹
nī p diuino timore tolerant. et
minus quidem seruāt desiderii
pietatis. foris aūt explent mi
sterii ordinis. quibus nec a per
sone p mitencōm recedant. nec
dispositōi gditoris pfectiam
cōtradicāt. Mira enī diuinitatis
pietate agitur. cū ip⁹ qui pfectō
corde ad gtem placōm tendit.
humanis mīsteijs occupatur.
vt et minus in firmoibg eius
mens perfecta proficiat. et
quo se ipsū in pfectū despicit.
inde ad humilitatis culmen per
simor assurgat. nonnūq; etei
sti viri unde desideio⁹ suo⁹
detrimēta tolerant. inde ma
iora lucra comisis alijs re
portāt. quia dū eis vacare ut
appetūt nō licet. rapere seruū
alios quib⁹ administrent libet.

* quia si nō possūt
si n. vno mlo
to sint mortui

Fit ergo mira dispositide pietat.
ut unde se destructiones estimat.
mde locupletiones ad celest. pie
cōstructiones surgat. ¶ Nōnūq̄
uero retro ad cepta deside
ria mmime premittit ut ipa
interiemēte tarditate ad eade
desideria relaxato meatus simu
latent. et que extenuari
fortasse impleta poterant. ma
gna dispositōne agitur. ut re
pulsi nesciāt. Dic quippe mo
thfica appetit ut iam plite
si liceat conditōis sue fructum
cōplentē. sed eius desiderium
differtur. ut proficiat. et tar
ditatis sue sinu nutrit. ut
crescat. Vnde bn sponsa i spō
so sui specie mhelans clamat.
Cant. 3. In lectulo meo per noctes q̄sui
quem dilexit aia mea q̄siui
illū et non inueni. Absōdit
se sponsus cui quiritur. ut non
muentus ardentius q̄ratur.
et differtur q̄rens sponsane
mueniat. ut tarditate sua
capacior reddita. multiplicius
q̄ndoq; muemat quod q̄re
bat. Vnde bns Job cū diceret.
Expectat mortē et nō uenit.
ut hoc ipm quereret. deside
riū sublimius expleret. ilico
adiūxit. quasi effodientes the
11 zaurū. ¶ Omnes namq; qui
fodiendo thezaurū queriūt.
cū fodere alcius cepermt
ad laborē mstacius sardes
cūt. quia quo se abscondito
thezauro iam iamq; adpm
quare estimāt. eo mfodiēdo
ferūtius laborant. q̄ igit. ple
ne mortificatōm sua appetūt.
quasi effodientes thezaurū
quesiūt. qa q̄nto fuit vicinores
ad finem. tanto se exhibent
ardentiores in opere. laboran
do ergo non deficiūt. sed nūq̄
aduersū laboris crescūt. qz quo
iam pmia ppinquiora q̄siderant. eo m opē delectabilius
exsudant. Vnde bn paulus q̄
busdam abscondituī eternie pa
ad hebr. 10 trie thezaurū q̄rentib; dt. Nō
deserentes cōfidentiā nrām sit col
ē q̄sientibus remuneratōis. sed cō
solantes. et tanto magis q̄nto
uideritis ad propīnāte die.
12 ¶ laborāte quippe q̄solari
est pariter in labore pfistere
qua sublenatōe laboris et colla
boratis mūsio. sicut cū itinere
comes uiget. nia quidem
non abstrahitur. sed nō d'so
cietate comitis. labor itineris
leuiatur. Dum itaq; paulus
q̄solantes se in labore querētē
admouet dicens. tanto magis
q̄nto uideritis adpinquantem
diem. Ac si diceret. fo labor ac
scat. quo ipa iam premia la
boris adpinquāt. neluit si
apte dicat. thezaurū queritis
sed eo fodere ardentius debetis.
quo iam mrta quesitū auru
fodiendo premitis. q̄nius ho
q̄ dū expectat mortē. et non
uenit quasi effodientes thezau
rū. intelligi et aliter potest.
¶ Quia enī pfecte nūdo mori 13
non possumus. nisi mira mūdi
nre mutabilia q̄ uisibilibus
abscondamus. Recte hn q̄ mor
thficacōm sua appetūt. the
zaurū effodientibus comparat.
Mundo enī p mutabilem sa
pientiam mouemur. de q̄ p Da-

lomone dr. Q̄ quesieris illā q̄ peccuiam et sicut thezauros effodieris ea. Sapiēcia quippe mi reris supficie non iacet. qa in inuisibilibꝫ latet. et ī mortificacōm nr̄am sapiēciā ꝫtingēres apphendimꝰ. si eā intra inuisibilibꝫ inuisibilibꝫ absco dam. si sic hanc cor effodiēs querimꝰ. vt omīe qđ terremꝰ mens cogitat. a semetipa mag sc̄e discrecōis eiciat. et thāsurū vnius quod se latebat agnoscat facile enī in se thezaurū que sīt inuenit. sic am q̄ se male pasterat molem a se terrene cogitacōms repellit. Q̄a aūt quesita mortem sicut thaur dicit recte subiūgit. Gaudet q̄ uehemēter cū inuenerint sepulchrū. Sicut enī sepulchr locus est quo absondr corpꝰ. ita diuīa ꝫtemplacō qđđā sepulchrū mentis est. quo absōdr anīa. Quasi enī hinc adhuc mūdo viuꝰ. cū mēte mea foras vagamur. Deo mortuꝰ. absondimꝰ cū mortificata exteius mi sc̄o interne ꝫtemplacōis celam. Sc̄ igitur viri. ab importunitate desideriorū tpaliū a tumultu iniquitatis cuiuslibet curaū. a clamōre ystre pencū. ꝑturbacōm semetipōs sagittis verbi gladio mortificare non desinūt. atq; intimis aīe dei faciem. m sinu mentis absōdūt. vnde recte p psalmistā dr. Ps. xxx. Absondes eos m absōdito facieī tue a ꝑturbacōe hoīm. alias vultus tui. quod q̄dam ꝑte post modū fiat. etiā mīr ex magna ꝑte agnitr. cū a tpaliū desideriorū tumultib; delectacōne m interiorem requiē

ꝑt mens eorū dū m amorē dei tota tendit. nulla mundi ꝑturbacōne laceret. Hinc ē q̄ paulꝰ p ꝫtemplacōm mortuos. et q̄ in sepulchro absondit⁹ duos pulos inderat. quibus dicebat. Mortui enī estis. et vita vra absondita est cū xpō in deo. qui ergo mortem quer gaudet dū sepulchrū inuenit. q̄ qui mortificare se appetit. valde ad inuētam regem ꝫtemplacōms hylarescit. ut extimius mūdo lateat. et a cūctis exteriorē rerū ꝑturbacōibus intra sinū se intimi amoris absondat. Qui vero adhuc q̄ thezaurꝰ effodi dr. ea sepulchri inuenio sub mserm. hoc necesse ē ut itero mea cōspiciat. quod antiqui mortuos nō diuinis obtruebat. Quisquis thezaurū quer gaudet cū sepulchrū inuenit. q̄ sapiēcia q̄erentes. q̄ sacre scripture paginas uoluūt. cū exempla predecessoꝝ ꝑstrutam. q̄ ex sepulchro gaudiū summꝰ q̄ mentis diuicias apud mortuos inuenim. q̄ q̄ hinc mūdo ꝑfecte extincti sūt. hoc cultu cū diuinis requisiuit. Sepulchro ergo duce effiat. qui p exempla mistoꝝ ī ꝫtemplacōis iniquitate subleuatur. Sed cū rectꝰ dicat. Eruare data est misero lux. cui hoc ipm requirē ꝑsumat. ipse nouit dicens. Viro cui abscōdita est via et circūdedit eū deus tenebr. Via enī sua viro abscōdita est. quia et si iam in qua sit virte qualitate gradiat. adhuc tñ ad quem finē tendat ignorat.

et si iam supna appetit et sup
plems hec desideriis querit.
adhuc si mentem eisdem desideriis
p manent nescit. Peccata quip
pe deserentes ad nisha trahim.
et unde uenimus nouimus. sed quo
quemamus ignoramus. quid est
hesterna die fuimus stimus quid
crastina nos nescimus.
Via ergo sua viro abscondita
dita est. quia sic pedem ponit
operis. ut in puncto negat
exitum gressus. Est autem
et alia uie mee abscondita. qa
nos in ipsis eis ipsa que recte nos
agere arbitramur. an mostructi
iudicis examine recta sint ig
oramus. Sepe enim sibi aut et lo
ge supinis diuinum opus nim
causa damnationis est. et quod
putatur esse uirtutis. Sepe uni
placuisse iudex creditur. inde adiu
stendum placandus est. nisi grauatur.
Salomone attestante qui ait. Est
uia que uidetur homini recta. no
uissima autem eius ducit ad mor
tem. Unde sancti uiri cum mala
siperant. sua etiam bona gesta
formidant. ne cum bona agere ap
petunt. de actionis imagine fal
lantur. ne pestifera thabes
putredinis. sub boni specie
lateat coloris. Nouit enim qa
corruptionis adhuc pondere
grauati. diuinorum bona sub
tiliter nescimus. et cum ad nos
extremi examinis regulam de
ducit. Hec ipsa in se nonnulli
et que agebant metuunt. et
tota quidem mente interna
desiderant. sed in de meritis
dum operum inopidi. que gerunt
ignorant. Unde bene psalmista

dictum est. Quare data est misero
lux. aduiginti. Uir cui abscon
dita est via. ac si dicat. Cum
huius uite successibus accipit.
qui sub qua sit estimatione iu
dicis iter sui operis nescit. 21

Bene autem subdit. et inuoluit
eum deus tenebris. Tenebris
namque homo inuolutus. qui
quis celesti desiderio feruet.
quid de semetipso sit dispositum
in tremendis ignorat. et nulla me
tuit. nequid sibi in iudicio obsit
et quod se desiderio bono fernois latet. Tenebris ho
c circumdatur. qa ignorantie sue ca
ligine premitur. In tenebris
circumdatus non est. qui plerique pri
orum non meminit. futura non
nouit. presentia uix cognoscit.
Tenebris se circumdatum quidam
sapiens uiderat cui dicebat. q
in perfectum sit nouem an laboe.
et que melius sit quis sues
tigabit. Hinc se tenebris perfecta
circumdari monet. ne dispositionis
intime penetralia interna si
quis uoluit dicens. Posuit tenebras
latibulum suum. Auctor ei noster
qui nobis in hoc exilio detectis
lucem sue uisionis abstulit.
se se nostris oculis qui tenebras
latibulo abscondit. Quas in
nouem recitatis mee tenebras
cum studiose inspicimus. mente
ad lamenta prouocamur. Flet enim
recitate quam foris patuit. si hu
militer meminit quo in tri
nibus luce priuatus. Cuius te
bras quibus circumdatur respiciat.
splendoris intimi ardorem se de
siderio afflictus omnique interio
animus semetipsum gemuit et

alij adnisu

supna lucē qua condita dsert
repulsa querit. vnde fit plez
vt mipsis pijs fletibus iā ēter
mi gaudij claritas eruumpat.
et mens que intorpē p̄ priuſ
ceca iacuerat ad mſpeccōnez
fulgoris intimi ſuſpiriſ ue
getata cōualescat. vñ bñ ſc
22 " Antequā comedo ſuſpiro
" comedere nāq; ē aīam ſupne
lucis ꝙ templacōib9 pasci. Duſ
pirat ergo anteq̄ comedat qa
prius gemitu tribulacōis affi
cit. et postmodū ꝙ templōis
refectione saciat. Nisi ei ſuſpi
rat non comedit. q̄ q ſe ihoc
exilio p̄sidio celeſtiū lamē
ta non hñat interne patrie
gaudia non degustat. Aueit
em pabulo ieiunij ſuꝑ q ihac
pegrinacōis inopia letant
Duſpirat ait qui comedit. q̄
quos amor ueritatis afficit
eria refectio ꝙ placōis pasci
Duſpirans ꝓpheta comedebat
ca dicēs. Fuerūt mihi lacrime
ps. 41. mee panes luctu em ſuo alia
pastinit aīa ad supna gaudia
flendo ſubleuat. et minus q̄da
doloris ſui gemitū tolerat. ſed
eo refectōis pabulū p̄cipit
quo ms amoris p̄ lacrimas
emanat. Vnde et eande laari
ſpiritū vim adhuc bñs Job ſe
23 " ſidens. Et quasi ſundantes
" aque. sic rugitus mens. Aque
aī mundant cū impetu ueh
unt. et crescēdo mltiplr ter
uolisib9 ſtumescūt. Sic et vo
dū mentis sue oculis diuina iu
dicia apponit. dū de occulta
ſuipse sentēa trepidat. dum
se ad deū puenire posse con
fidit. sed mi nenon puenīt ne
tuit dū ꝓtorū ſuoꝝ ꝑcolunt
que deflent. dū que ſibi adhuc
futura ſint. q̄ nescit ptmescit.
q̄ quedam m eis aquaꝝ more
uolutā colligit. que m meto
rugitus quasi m ſubietta litora
defluit. Vir igitur ſtus vidit
q̄ta ſint m lamentis penite
cie uolutā cogitacōm. atq; ip
sas meroris undas m mundicie
aquas uocant dicens. et quasi
mundantes aque sic rugitus
mei. Non mīquā vero iuſti sic
et paulo ſuperius dicim. cū bō
bonis operibus positi trepidant.
Ac ne m eisdem occulto aliq̄
errore displiceāt cōtinuis la
mentis uacant. quos aī dīna
subito flagella corripuit. auctor
ſui se grām offendisse ſuſpicā
qa uel mſtrm tanb ꝓpedin
vel amaitudinb pressi. ad m
pēdēda ꝓxīmis pia opera nō
assurgūt. et cor m lamitū ver
tunt. q̄ corpꝰ a deuocōis ſue
mīsterio retardat. Cuiq; ſe
mercedem nō augere ꝙside
rant. eaꝝ transacta opa dis
pliauisse formidāt. vñ beatus
Job aī rugitū ſuū q̄ ī vdantes
aquas dicēt. illico adiunxit.
" Quia timor quē timebā euenit
" mihi. et quod verebar accidit
21 mihi. Iusti igit vi deflent et paueāt
et magnis se lamitis cruciāt.
qa deseri formidāt. et q̄nus
decorreōne sua gaudeāt. ea
tamē trepidā mitem correctio
ipsa ꝑturbat. ne malū quod
tole'ant. non pia ꝓuisio dis
pline sit. sed aīadūsio uisa
ui dicte. q̄ vñ psalmista ꝙsde

rans aut ¶ Quis nouit ptāte ire
26. tue ¶ Ptās quippe dīne ire nīa
non potest mēte ꝓhendi. qz eius
dispensacio obscura sup nos
dispōscōms sepe i mde estimat
deserere mde nos recipit et vde
nos recipe creditur mde dere-
linquit vt plerūq; hoc fiat gn̄
quod in dr̄ thoc aligndo in-
sit quod gn̄ puntat Nōnullos
enī flagella corrigūt nōnllos
ad impacieēcia nesanīa pducē
et alios prospera q demulcēt
ab insania mitigāt alios qa
eleuāt fidrio ab omi spe cōue-
sacōms eradicāt Citatos auē
uicia ad ma ptrahīt sed nī
quidā eo abhīs facilius r̄deūt
quo se m eis corruisse alios
erubescūt Et sp̄ vnites ad su-
perna sublenait sed nōnūqm
quidā dū tumorē de uirtute cō
cipiūt per ipm tramitē aster-
siōms cadūt Oīa ergo ptās
dīne ire minime cognoscitur
in cūctis necesse ē vt sine cessa-
27. cōne timeat Sequit ¶ Nomne
dissimulauī nōne tacui nōne
quieui et uemt super me ī dis-
cio Omīus quolibet m loco po-
sīt cogitādo loqndo agendo pec-
cem tūc nī p hīa hec animus
effrenacius rapinit cū mūdi
hui⁹ ꝓsperitate subleuat Nam
cū pire se ptāte cernēs cōspicit
alta de se elate cogitās sentit t
cū auctōitatī uocis a nullo re-
sistitur ligua licenaus p ab-
ruptā defrenatur cūcq facere
quodlibet licet iuste sibi omē
estimat licere quodlibet Sed
sī uiri cū mūdi hō ptāte fulci
tūr Tanto sub maiōi mente

disciplina se redigūt qnto sibi per
spacieāt potestatis suaderi illi-
cita quasi licēcius sciūt Cor nāq;
a cōsidēnda sua gl̄ia repmūt lig-
uā ab inmoderata locuōne r̄strīn-
gūt opus ab nqēndms vaga-
cōne custodiūt ¶ Depe enī qui 28.
in ptāte sūt ea q̄ recte faciūt
quia elate cogitāt amittūt dū
q; se ad ñcta viles estimāt ecū
mpense utilitatis sibi meritum
dāpnāt Vt enī cuilibet facta di-
gnora sint necesse est vt ea ap
se semp indigna indeāt ne ea-
dem bona actio agentis cor sub-
leuet et subleuādo plus a rectoē
de elacōne deiciat quā ipsds sēc-
te quib⁹ impendūt nūiet Hīc
e enī q̄ rex babilonie dū elata
mente apud se tacito uoluet
dicēs Nonne hec ē babilon q̄
ego edificaui ī mracōnale aīal
ptmus versus ē Quod enī facto
fierat pdidit q; humiliter nolut
dissimulare quod sent et quia
elacōne cogitacōms se sup-
hotes extulit ipsū quē gnūēt
aī hoibus habuit sensū homis
amsit ¶ Depe vero q; ī ptāte 29.
sūt ad subiectorū passim cōm-
melias erūpūt et hoc q; īnigi
lantes regimīni seruīt per
ligue p̄cacitatē perdūt mīo-
ri scilicet formidīne iudias illa
pensantes quia qui sine causa
fr̄i famuī dueūt gehēne se ig̃b
addicūt ¶ Depe hi qui ī ptāte 30.
sūt dū sēse et a licitis retinere
nesciūt ad illicita opera et ī-
quieta delabūt Solus ei tūc
licitis non cadet qui se aligñ
et a licitis caute restrīgit q;
indebz gstrictoē rīgunī bene

5

5 1

se paulus nisi mirat dicēs Omnia
michi licent sed non oia expe
diūt Atq; ut ex ipsa religione
ostenderet in qñta se mentis
libertate dilataret illico adiū
xit Oia michi licent ꝑ ego
sub nullius religar pſtate Cui
enī mens cōcepta desideria se
quitur seruire rebꝰ quicꝰ
quarū amore superatꝰ Sed
paulus cui cūcta licēt subiū
lius pſtate se redigit qa se
metipm ecia a liciis ẽstrin
gendo ea que delectata pmo
rent despecta transcendit Be
atus igitur Iob ut nos erudi
at qualis in pſtate fuit ino
tescat dicens Nonne dissimila
uit pſtas namq; cū habetur
et cogitāda est ad vtilitatem
et dissimulāda ꝓpter timorē
quating is qui ea utilꝰ et
ut ꝓdesse debeat posse se sciat
et vt extolli nō debeat posse se
nesciat qualis ue more fu
erit admīgat dicēs Nonne
silui qualis ergo illicita ope
ra adhuc subiciat Nonne
quieui ¶ Potest aut silere
et qsce adhuc subtilius per
scrutari Silere namq; est
metem a terrenoꝝ desideriorū
uoce restringe Visenī magꝝ
damoris ẽ tumultus uoris
quiescūt quoq; qui bene
in pſtate sūt sed terrenarū actionū
strepitus ꝓdomo amore mit
mittendo pensāt ne diuina
in desimeter occupāt cor fu
dinis a sūmis cadat Scuit
enī q; nequaq; mens ad sup
na attollit si curarū tumul
tibus cōmixe in infimis oc
cupat Qd enī de deo occupata
optineat que de illo adphendat
aliquid etiā vacans laborat
32 ¶ Bene aut ꝑ psalmistā dicit
Vacate et videte quo ego sū deꝰ
Etenia qui vacare deo negligit
suo sibi in dicio lumē cuius visi
onis abscondit Hinc etiam
leuit. ꝑ moysen dr vt pistes q; pen
las non habūt non edant pis
tes namq; qui habūt pennulas
saltus clare super aquas solet
Soli ergo in electorū corpore
quasi pistes transeūt q; in eo
q; imis destruūt aliquando sup
na considere mentis salubꝰ
sciūt ne semp ipsimis cui
lateāt et nulla cos amois sūm
quasi liberi aeris aura gtm
gat Qui ergo rebꝰ tpalibus
occupant tūt bene exteiora di
sponūt cui sollicite ad tēpora
refugiūt cui nequaq; foras
ꝓturbationū strepitus diligūt
sed apud semetipos mitis in
tranquillitatis sinu ꝙsesāt
33 ¶ Prave etenī mētes ꝙ oīa
hui rerū animus ītra semet
ipas versare nō cessāt etiam
cū vacant in cogitatiōe enī
struāt depicta que amant
et qūis ml exterius faciāt
apud semet ipas mi ꝙ podere
in quiete quietis elaborant
Quibꝰ si caritāte rerū āmis
tarū pbeat semetipas fim
bitus deserit et fugitiua hec
tporalia ꝓmittēntis cursū
cōtinuis cogitationū passibꝰ
sequūt Pie aut mētes hec
et cū desūt non queūt et gra
uiter etiā cū adsūt ferunt
q; pexterorū cursꝰ a se exire

ptmescit Quod bñ illa duo
strum vita signatur de qbus
scriptū est factus ē esau uir
gen 24 gnarus uenandi et homo ag
cola Jacob aūt uir simplex
hītabat in thabnaculis vel sic
alia translacio dr hītabat domi
Quid em̄ puenacom esau nisi
corū vita figuatur q̄ in exteio
ribs voluptatib⁹ fusi carnē se
quūtur qui ecclām agricola ee
describr quia amatores hui⁹
seculi tāto magis exteiora in
colūt q̄nto interiora sua sanc
ta derelinquūt Jacob uero vir
simplex in thabnaculis uel
in domo habitare phibetur q
mundi omēs q̄ in auris exte
oribus sparsi refugiūt sim
plices in cogitacōe atq; in cō
sciēcie sue habitacōne gsistit
In thabnaculis em̄ a domo
hītare est se intra mētis sancta
ta restringere et nequaq̄ ex
terius p desideria dissipare
ne dū ad foras mēta hiant
a semetipsis alienatis cogita
cōibus recedāt Dicat igitur
phanis vir et exercitatus in pro
speris dicat Nōne dissimulaui
nōne silui nōne quieui ut em̄
supna iam diuina scī vi aī est
transitoia gsperitas arridat
fauorē mūdi quasi nescientes
dissimulāt et forīs gressu itelg
hoc unde exteius subleuant
calcant Silent aūt q̄ mullis
prauis actōnis clamoribus
pstrepūt Omne nāq; iniquitas
habet apud secreta dei iudicia
voces suas vnde scriptū ē Cla
mor sodomoꝝ et gomorre
multiplicatus ē q̄ascēdit vō aī nō
solū mullo cupiditatis tpalium tur
bulēto appetitu rapuit verū eas
curis pūis vite necessāijs im
moderatius occupat refugiūt
Deo hec agentes paterna adhī
flagella sencuit vt tāto pfec
tiores ad hereditatē ueniāt qñto
eos specialr pie feriēs disciplī
na cotidie cuncta de mīnimis
purgat Justa itaq; idesinet 31
fuit et assidue dura patiūt
qua sepe ipa mū iusta iustitia
ad examen diuine iustie d'uc
ta mīustitia ē et sordet iudici
one indicis q̄ estimacōne
fulget opantis vnde paulus
aī dicēt Nichil mihi gsci sum .i. cor. 4.
ptinus adnixit sed nō in hoc
iustificatus sum q̄ causā mox
aut nō sit iustificatq; in sinuamē
ant qui aūt iudicat me dns est
ac si dicēt Idcirco in eo q̄ nī
chil sum gsciens iustificatum
me abnego qr abeo q̄ me iudi
cat examinat me subtilius suo
Dissimulāda ergo sūt q̄ extig
fauēt repmenda que interius
pstrepūt decimāda que quasi
necessāie muoluūt et tam
tūrbīs oībus adhuc districti ex
animis flagella metuēda qr
et ipa mūi perfecto culpa non
caret nisi hanc severa iudex
in subtili lancee examinis mi
serorditer penset Bene aūt sub
ditur et venit supmo indignio
Magna qppe arte doctrine 36
futurus uerbera prulit vetere
facta ut hinc omis quisq; con
sideret que pmanentes pgnodi
supplicia manent si de iustoꝝ
tam ualida hic flagella casti
gāt Hinc ē em̄ q̄ petrg aut -

liber

Tempꝰ ē ut iudiciū incipiat de
domo dei et si in nobis nr̄a salua
bitur impius et pctor ubi pa
rebit Ihūt paulus cū cāta
m thessalonicēsiū laude dixi
sset ptinus adiūxit Ita ut ip
nos ipi in nobis gloriemur
in ecclis dei pro pacientia vr̄a
et fide in omnib⁹ psecutionib⁹ vr̄is
et tribulacionib⁹ quas sustinetis in exemplū iusti iudi
cij dei ac si diceret Dū tot duri
tolerat⁹ qui tam recta agit⁹ 38
quid alind qm̄ iusti dei iu
dicij exempla dans q̄ ex vr̄a
pena colligēdū est quomō se
rvat in quibus nascat⁹ si sicut
affligi patit⁹ in quib⁹ letat⁹
aut quomō illos patiūt⁹
est quibus iusti iudicii exemplū
si cetera nos sic cruciat quos
31 pie redargucs fouet Sōma
igit⁹ bti job locutione terminata
vltimū se amici qui cōsola
turi uenerant pie ei⁹ increpa
cōm subtraūt dictaq; ad cōten
tionis uba pstiterūt et quia
pensant causaq; pietat⁹ amit
tūt Quicquid cō prauaho
mi tentionē fatuit sed oīm
affectū pauso exhibeāt per
aussū mi non mīs grīm qtate
crediderūt dictaq; intentionis
bona neq; grīm locutio tanta
subsequēti pēa pietatis ꝓposito
mi transgressionis macu vlt⁹
pēsauerūtaq; fuerat tm et qđ
loquerēt⁹ Justus q̄ppe erat
ad quē uenerant et duris v
beribꝰ cinctus Granite acta
eius uita debuerūt ea q̄ ētol
ligere nō valebāt illius uba
ꝓpendere et exflagellis pūn
tibus nō illū redarguere sed
de sua uita formidare se que
flagellato iusto nō q̄ racio
cinando erigē ꝑ flendo sonde
vt nequaq̄m se eoꝝ sētēcia
q̄uerba ostendēt sed loq; rēte
ligna q̄solantiū magister
dolor erudiret Qui et signa
forsan diuersa sentiēt dign
ꝑfecto erat ut hec humiliter
dicēt ne plusso uulnera p
mi moderata iuba cumularet
Sepe em̄ q̄ intelligi non
valēt de eloquiorib⁹ nō displicēt
vel facta uel dicta melioris
Sed eo abeis non temere ir
phēdēda sūt quo adphendi
veraciter nequaq̄m possūt
Sepe aliqnd a malis
dissimulatorie uel dispēsatorie
agitur q̄ a mōribꝰ error
putat⁹ Sepe multa a sanctis
dictū⁹ que id circo mīs firmi di
iudicāt q̄ ignorant Quod 39
bene babius calcitrantibus
mandata illa testamēti⁹ arta
signauit quā q̄rsū am ce
dēns leuites erigē uoluit mor
sētenam mortis acepit qđ
est namq; mens iusti mīs
archa testamēti que gestata
babius calcitrātibꝰ mandat⁹
q̄ mūdū em̄ erat qui bene p̄est
dū subiectoꝝ ꝑpꝫ q̄ sustinet
cōmunit⁹ ad dispēsacois ordi
nēsionē ex sbla dilectōne par
mouet⁹ Sed mhac q̄ dispē
satorie agitur mdmodo ipā
fortitudinis casus putatur
imperitis vnde et nōnulli
subditi cōm hāc manū vēp
hensois mittūt sed a uita pro
timus ipā sua temeritate de

ficiūt leuites ergo qī admuas
manū tetendit sed dehinc ues
vitam pdidit qp dū infirmi q
que foraū facta corripuit ipī
aīmencia sdite ephanhir
alīgndo enaz sñ vi qda mm
mis condescēdētes dixit dñs
neo sūma qdam gtemplates pro
ferūt dumq; vnn uel gdescēsio
vel altiudms nescit audacē
hec stulti reprehendit et qd est
nisi de sua gdescēsione uelle
corrigē missi mdmatā archaz
superba ephesioms manu rele
uare ecce id est insñ d'ragta
locucōne reprehendere missi mo
nū enī fortiudms errom's
lapsū putare sed perdit vitā
qui archam dei tumde sub
leuat quia neq; quam quis sō
rū corrigē recta psumēt misi
de sē prius meliora sensisset
vnde et leuites isdem recte
ozā dr quod inidez robustios
dñi metiat quia psumtoes
quiq; missi audaci mte robus
tos se in dño credēt neq; m
meliorū factaue dicta uelut
infirma indicarēt Amici igr
bñ Job dū cōm eū quasi i dei
defensione psiluit diui precpti
regula superbiētes excedunt

lo Cū vero quedaz facta meli
orū detelorib displicēt neq;
hoc qp metem mouet rectu
est sed cū magna humilitate
pferēdū qtus intencio pie se
ciēs eo uere seruet formam
rectitudis quo pacter gradit
humilitatis et libere ergo dicēda
sūt que sentimg et valde hu
liter p minda que dicimg ne
et que recte intendimg hec
elate pferendo nō recta faciamus
Paulus auditoribg suis multa
humiliter dixerat sed de ipa ex
hortacōne humili placare eos
adhuc humilius satagebat dicēs
Ego aūt uos frēs ut sōfferat
vbū solacij etenī p paucis scpsi
uobis ephesijs quoq; meleti
tale dicens afflictis ac gemēti
bus humilitatē sua admēoriaz
reuocat dicens vigilate meoru
retmētes quō ptrienniū nocte
ac die non cessāui cū lacrimis
monens vnīquēq; vrm fidem
rursū per epla dicit Obsecro
vos frēs ego vinctus in dño
ut digne ambuletis uocacōe
qua vocati estis Hmc ergo col
ligat siquido aliquid recte sētit
qrīta humilitate debeat magistro
logui discipulus sipe nīgr ge
nū in his que cū auctoritate
pdicat tā submisse discipulos
rogat Hmc vnusquisq; colligat
eis a quibg bene vinedi exēpla
ptrpit hoc quod bene itelligit
qm humiliter dicat si paulus
illis humili uoce subdidit quos
ad vitam ipe suscitauit Eliphaz
aūt q primus amicorū loqm
quamis ad cōsolandū pietate
ueniat humilitatē ni locucōis
deseruens reglam gsolacōis
ignorat Qui dū loqndi custo
diam negligit usq; ad afflicti
cōtumelias excedit dicens
Tigris perijt eo quod nō hret
predam rugitus leonis Hvox
leene et dentes catulorū leo
nū dissipati sūt Beatū inde
licet Job nōe tigridis quasi
vicio varietatis notans per
leonis rugitū eyde terroie

viri per leene uocē loq̃citatem
cōiugis p dissipatos uero dētes
catuloꝝ leonū destructā filio-
edacitatē signans. Vnde t bn̄
amicoꝝ sensū qui intumidi
correpc̃one se exhilit sētencia
dnīa r̄phendit dicēs Nō est̄is
locuti coram me rectū sicut
seruus meus Iob ¶ Sed q̃rēdū
indeo cur paulus illoꝝ s̄mōis
tanta auctoritate utitur si hec
eoꝝ sēntēcie dominica r̄phē sioē
cassātur ¶ liplaz quippe itu
sūt que cornithijs minuit dn̄s
sicut scriptū est Comphēdam
sapiētes i astucia eoꝝ Quom̄
ergo quasi prauā respuimus
que paulus ex auctoritate assūm̄
aut quomō attestacōne pauli
recta putauim9 que ysēmetip̄
dn̄s nō recta diffimuit sed utq
hec ciuis qui non sint diuisa
cognoscim9 si eisdem dn̄ice sē
tenciae libentius uerba pēsām9
Que mimirū cū dicēt nō est̄is
locuti corāme rectū illico ad
iūxit sic seruꝰ meꝰ Iob liquet
ergo qa q̃dam meoꝝ dicta re-
cta sūt sed meliorib̄ cōparone
superant̄ Nam inter alia q̃
irracōnabilē dicūt mittas ad
beatū Iob sētēcias proferūt b
comparata dict̄s fortuitis rēb9 rim
fortunatis amittit Mira aut
sūt multa que dicit nisi i sēti
viri adiūsitate dicēnt̄ in semet
ipsis igitur magna sūt sed q̃
nūsq̄ inirū transfige appet̄
eiode magnidnis pondꝰ pdit
q̃ et qualibet forte frustra in
culū mittit̄ vt dura ſ̄x sua
feriant̄ eo nāq; obtonsū lōgiꝰ
dissilit qꝰ mucronū fortit̄ ueit

gitur arcuū beati Iob dicta licet
in q̃busdam ualde sūt forcia ē
tñ sci uiri forte intra ferūt
cuthī sui a cunctis mucrone
r̄tundāt · quia ergo et ip̄semet ip̄s
magna sūt · sed cōparone b̄ti Iob
multomō assūmi debuer̄t et
paulus hec ex uirtute pensāns
in auctoritate p̄ferat et iudex q̃
tenaute p̄lata sūt ex persone q̃
litate r̄phendat ¶ Sed quia
eosdē amicos b̄ti Iob hereticē
tenere speciem supius diximꝰ
nūc eoꝝ uerba quoꝰ hereticē
cōgruāt rōnemq; tñeda uēs
ualde recta sentiūt sed tñ iter
ad pīsa dilabūt̄ ¶ Habet q̃ppe
hoc hereticꝰ p̄p̄m vt malis
bona p̄misceat quatinꝰ facile
sensui audiēs illudāt Si em̄
sp̄ prauā dicēt cicius in sua
prauitate cognit̄ q̃ pellent
minime p̄suaderet Rursū
si semp̄ recta sentiret p̄fecto
hereticꝰ nō fuisset · sed dum
fallendi arte ad vnaq; p̄ueniūt
et ex malis bona miscuit et
ex bonis mala ut repiant̄
absc̄ōdit sicut q̃ uenenū po-
culū porrigit ora poculi dul
cedine mellis tangit ut q̃ hoc
quod dulce est p̄mo attactu de
libatur eaq; illud quod est
mortiferū indubitater absor
beatur Itaq; hereticꝰ p̄misceat
recta p̄uersis ut ostendēdo bona
auditores sibi attrahāt et ex
hibendo mala latenter eos pestē
corrūpāt Aliqn tñ p̄dicatōe
sē ecclie atq; exhortacōne
coretti abhac sensuū sui di
uersitate saluāt̄ vnde et ait
b̄ti Iob r̄cōciliatoris sue sancti

ficiū eydem sctī vī manibꝫ of-
ferūt atq; adsūpm iudicis gr̄
ciam vel addicti vocantur
Quos bene meuan[lio]. ca
decem leprosos mūdauit dñs Luc. 17.
In lepra quippe et pars sanis m sul-
gorem ducitur et pars incolore
simo retinetur leprosi itaq; hē
ticos exprimit quia dū rectis pua
mixtē colorem sānī nitid' aspergūt Vnde et bene ut sal
uentur clamāt ihu p̄ceptor q-
em in eis ubis se errasse sīficāt
huc salutādi humiliter p̄ceptorē
vocant Cūq; ad cognitū p̄cep-
toris redūt mox ad formaꝫ sa-
lutis reaurēt Sed q̄ tamicꝫ
dictis p̄fatōm exposicōis paulo
longius dicendū ipā iam eoꝝ
simpliciter uerba pensemꝰ Et
Respondēs eliphaz themanites
dixit Si cepeimus loq; tibi se-
sitan molestē accipies Nam si
penius dicta sūt que hys voca
bulorū nitētia cordib exprimant
Quia ergo festine ad mōstrāda
tendimꝰ plana ēplicare dūtaꝫ
Hoc itaq; est solerter intuēdū
quod hij qui hereticoꝝ speciem
tenēt loqui molliter īchoāt
dicētes Si cepermꝰ loqui tibi
sōsitam molestē accipies Ex
asperis quippe hereticis au-
ditores suos mox cordio locuc̄
metuūt ne nigilanter audiāt
eorūq; valde tēptatam derimāt
vt negligētiam capiāt et pene
semp blanda sūt que ꝓponūt
sed aspera que ꝓsequendo sub
mīscūt Vnde et mūt amici
beati Job a veuēncia māsuete
ꝓuocōnis m̄ce[lpiūt] sed vsq;
ad vacula asperrime fuerūt
erūpūt quia et radices spinaꝝ
molles sūt sed nī ex pā sua
mollicie proferūt unde pūgūt
Sequitur Sed ceptū sermōez
tenere quis possit ira sūt gra
hominū que gradatim ductis
a se qualitatib; dissident Sūt
namq; alii qui et ad loquendum
prava ceperūt et allocucōne
sua nulla silētij grauitate re-
frenāt et sūt alij q' nī prava
conapiūt magnoꝝ silenciū
vigore restringūt Et sūt nō-
nulli qui vnū vsu roborati vsq;
ad eam celsitudinē puelarūt
vt ad loquendū ne mīm corde q̄dē
perūsa cōapiāt que silendo con
fluphaz itaq; ex quo sit ordine q̄
tendit qui ceptū sermonez te-
nere se nō posse testat Ecce ira
re et aliud mīmetuit q' si loqn
do offensiuū nouit Neq; enī
retinēre verba que nō pōt uellet
misi se phoc wheria miserere p̄
noscēt Homēm vī sieno cō
silij retinēt precipitacōm uerbi
et caute ꝓsidēt ne relaxātes
ligne lasciuā auditoꝝ ꝓsi-
enaꝫ in cauta locucōne trās
figant Vnde bene p Salomōez
dr qui dimittit aquā caput ē
initiū rei Aqua quippe dimitt
cāl mgine fluxus effrenatur
Sed omissor aque initium cāt
efficit quia p lingue lōtmēcāz
disordine origo ꝓpagat Vn
igitur sicut in sensu leues sūt
ita in locucōne precipites et
retinēre ꝓtractando negligūt
que loquūt Sed quod leuis
ꝓsilētia contigit leuius ꝓmo
ligi ꝓdit Vnde mē eliphaz
exilio exp̄imito colligit qd'

desperate de omib; sentit dicēs
" Sed dcptū sermonē tenē quis
" possit dcgnir ¶ Ecce docuisti
" plurimos et manus lassas roborā
" sti vacillantes confirmauerit ser
" mones tui et genua tremencia
" confortasti Ipse hystorie textus
aspicit magna ē lectoris vtilitas
quod ab amicis increpatibus in
beato Job placeratione uicioru
vtiliū pconia pferūt Nusquam
qppe est tam robustū nite testi
monū quin cū ille laudanda
loquit q ingerē crimē conat
Pensemus aūt cuius celsitudis
iste vir fuerit qui indoctos docte
lassos roborāns vacillantesq cō
firmās inter curas domos īr
multiplicū rerū custodias inter
affectos pignorū inter studia
tot labor erudiendis se ceteris
impendit et illa quide occu
patus exercuit Sed tñ liber
magisterio doctrine militat,
Tempoalia regendo disposuit et
pdicando docuit Vite rectitu
dinez et agendo indebitis ostēdit
et loquendo audientibus ingessit
29 ¶ Deo sine hereticis seu pfidis gli
bet cū bona illustrem referūt hī
argumentū cunctis inflectit Inde
namq; elephas comes bñs Job oc
casione obiurgatoris colligit
Vnde laudanda narrat Nā sequit
" Nunc aut uenit super te plaga et
" defecisti tetigit te et turbatus es
Duersi qppe duobus modis bone
uita impetit qa aut prauos
dicere asserit aut recta nō ser
uare que dicit Vnde ut beatus
Job inferius ab amicis suis
de locutione deprehendit Nunc
aut recta dixisse sed hīc nō fuisse
lacerat Ab inquis ergo modo
bonorū locutio modo actio reprehē
ditur aut reprehensa imitatio tacet
aut eiusdem imitatio siue ad
indicata testimonio in crimine
uita siccabat Et nōdū quod
plus laudes imitatio inferunt
et postmodū denuo infirmate
cōgruit Inquiri etenim ne pue
prauū iudeant loquit aliqn
bona de uitiis que ē ita cogita
et aliis nocet Sed sicut pōsita
hec ipsa primus ad emulū vitā
protrahit et accedit sibi īgrus
exemplo quod et pspera laudantur
ostendit tantusq; malis qī uicio
imminuat quīto et bona qī diuote
laudabit Adusit ergo interpte
crimis notes fauoris dū ulcerum
vita inde post grauio winciant
vnde hanc paulo ante speciem
defendebat Sepe aut eorū boā
que prius habita despicit hī
postmodū quasi pdita mirant
vnde et eliphaz sectū vtuesq
qp amissas asserit enumerando
" subiugit dicens Timor tuus vb
" fortitudo tua patientia tua et p
" fectio viarū tuarū que mimicū
aūtea ei scienter subrogauit qm
promisit dicēs Nunc aut uenit
super te plaga et defecisti tetigit
te et turbatus es Quā ergo
simil mitissē asserit in eodē
beatū Job turbatū flagello re
prehendit Sed minuendū ē valde
qua cānis inimicitiis inepte
grauiter tñ ordines inutilitā nar
rat ¶ Quamuis qppe gradibus
vitā bñ Job virtutibus enumerando
distinxit dū et timoī fortitudinē
et fortitudinem patientiā et patiēne
perfectionē nīxit In mia etenim

dei a timore incipitur ut ad fortitudinē ueniat. Nam sic iuxta
seculi audacia fortitudinē. ita
iuxta dei audacia debilitatē parit
et sicut iuxta secli timor debilitē
ita iuxta dei timor fortitudinē gig-
nit Salomōe attestante qui ait In ti-
more dñi fiducia fortitudinis
prō. 18. timoi quippe dñi messe fiducia
fortitudinis dr quia minuti mis
nūi tanto ualencius terrores ęt
palui despicit quito securior
coūdem tpoūlui ueracius per
formidēs fortitudinē subdidit q iuxta
om̄ gstituta non inuenit extra
qd metuātt qui dū recto metu
conditor om̄ uigitur ptate
quadam supra oīa subleuat.

71 Fortitudo aut non mīs adm
ustitate ostendit. vnde et mox
p9 fortitudinē pacięcia subro
gatur. Tanto enī se quisq; ad
fortitudinē profecisse ueriꝰ
demōstrat quito aliena mala
robustius toleat. Nā minus i
se gualuit q aliena mīq; tas
sternit q mco qr ferre grie te
non ualet pusillanimitatis sue
gladio gfossus iacet. Quia uero
pfectio de pacięcia nascitur
statim p9 pacięciam uiam p
72 fectio subinfertur. Ille enim
uere pfectus est qui erga im
pfitionem pximi iniuries nō
est. Nam q aliena ipfitionem
ferre non ualens de scipe sibi
testis ē. qp pfitē nec dū pficit.
luc. 21. Hinc in euāngelio ueritas dicit
In pacięcia uīa possidebitis ai-
mas uras. Quid ē enī aias pos-
sidere nisi pfitē in ombo ui-
uere cūctis uīis motib; exu-
tus arce dominari q igit pau-

ertas tenet aiam possidet. Qa
inde coīn adusa oīa fortis efficit
unde sibi et seipm uincendo do
minatur et quo laudabilē frāgt
in fratrē se fortiter exerit qui
iniuriis se uoluptatib; superat se
se ad coīnia munera parat. Sed
qm michendo corripuit nec ali
qua uelud exortando subiūgit

" Ducens. Recordare obsecro qs 73
" unq̄m innocēs periit aut qñdo
" recti deleti sūt. sicut herena q
amicos beati Job tenere speciem
dicimus seu pro Roquilibz qui in
ordinate redarguit tam inre
phensibilē exhortant. aut nāq;
Quis unq̄m innocens periit aut
qñdo recti deleti sūt. Sepe quippe
hic et innocētes pereūt et recti
fidiuis delent. sed nī ad etnā
gl'am peruendo seruant. Si ei
nullus innocēs periret ypocrita nō
dicēt Justus periit et nemo ē
q recogitet. Si rectos deus pro
uidendo nō rapet. Nequaq̄m de
iusto sapiēcia dixisset. Rapiꝰ
ē ne malicia mutaret intellec
tum eius. Si iustos amīttendo nulla
patet petris minime pro
nūciaret dicēs. Tempus ē ut
iudicii incipiat de domo dei.

73 Illi ergo ueraciter recti sūt
qui amore supne patrie ad
acta prīus uite aduersa perpant.
Nam q pro eternis bonis ma
la hic ppeti metuit indelicet
recti non sūt. Sed eliphaz uel
deleri rectos uel innocētes hic
pire nō estimat. quia sepe hi
qui non spe celestis gloie sed
p terrena deo retributione de-
seruiūt ipsi sibimet fingunt
quod queunt. et dū presumētes

cū terrena ſecūtate ꝓdicāt cūctis laboribus oſtendit quō aīa
nt Sequit. Cui poenis mor
" eos qui opeant. miſtate et ſē
" minat dolores et meſtitiā eos
" flante deo piſſe et ſpū ire eiꝰ
" ē cōſiptos ¶ Dolores ſeminare
" eſt fraudulēta diē dolores aūt
metere eſt dicēdo ꝑualere et
certe dolores ſeminant q̄ ꝑuſa
pagūt Dolores meſtitiā aūt de
eadem ꝑuſitate ꝓueniūt. ſtimꝰ
quippe doloris ē retributio dā
nacois Sed aūt ꝓtimus ſubm
ferunt quia qui dolores ſeiant
et meſtitiā flante deo peimt
et in eius ſpū cōſimiūt hō loco
doloris meſſio non iam pena
ſed adhuc ꝓfectio miquitatis
oſtendit. q̄ et diīe ire ſpūs
eadem meſſionis pena ſubro
gatur Semīant ergo hic do
lores et meſtitiā q̄ miqua ſūt
que fecerūt et miſa miq̄tate
ꝓſperant. Haut de miquo ꝑ
ꝑtam dē pollutiōe eius
temꝑore Auferūt. iudicia
tua a facie eius oīs inimicos
ſuoꝝ dominabit Dequo paulo
poſtubdit Subligna eius
labor et dolor Dolores itaq̄ ſē
nat cū ꝑuſa agit Dolores me
stitiā cū eisdem ꝑuſitatib⁹ ipa
liter exeresāt Quō ergo flante
deo peimt qui plerūq̄ diu hic
ſubſiſtere et uſus feliciꝰ ꝑ
mittit. Hinc namq̄ de illis
ait ꝑpheta Dī In laboib⁹ hoīm
non ſūt et cū hoīibus nō flagel
labūt. Hinc ieremias ait
Quare uia impioꝝ ꝓſperatur
q̄ eī ſtant ſpūs ē dīs pacis
reddituꝝ ē ſepe diu toꝑat

quos ꝑpetuo dampnat nōnūq̄
uēo comite peunt q̄ puſillā
nitati noſtrē ꝙ ſolando con
16 currit ¶ aliquando ergo oīpotꝰ
deus diu ꝑualere iniquos pat.
ut ruſtorū ruīnis uita par
getur aliquando uero iuſtos ce
leriter trucidat eorūq̄ ſteiv
inocentiā corda ꝙfirmat Di
emī nūc oēs male agentes
paulet extremū iam iudiciū
qbus exhiberet non hret Si
aūt nō oīno peuēt q̄ dā
res humanas turbe arediſſet
non miq̄m ergo iniquos ferit
ut oſtendat q̄ iūlta mala nō
deſerit nō miq̄ uero iniquos
diu tolerat ut ꝙſideratiōb⁹ iſti
nuet ad quod eos iudiciū re
ſeruat Hec itaq̄ ſententia di
lationis miqueū ſi nō cū fine
ꝑſentis ſeculi deiūctis generali
dī ex magna parte ꝓcul dubio
ueritatis uirtute uacuat. Sed
iuſta uera erit aī iam miquitat
dilatio nō erit Quē hoc fortaſſe
modo mtelligi rectius potest
quī nec inocēs perit nec recte
delet. quia et ſi carne hic atte
ritur in ſpectu eterni iudicis
uera ſalute reparat. et q̄ ſē
nimit dolores et meſtitiā flāte
deo peruēit. q̄ q̄nto hic alcꝰ
peruerſe agēdo ꝓficuit tāto
diuinus ſubſequēti dampnatiōe
feriūt. Sed nī eadem ſententie
ꝑmittit. recordare indelicet
patet q̄ tranſacta res admīe
reduat. nō aūt ſicuti mutat
diē ergo eliphaz uenus dicit
Si her de miquis generaliter
ſicī ſeuera animadūſione ar
17 diſſet ¶ Sed hoc q̄ flare

deus dr̃ ut urget ut subtilius
disternatur Hos qppe cũ flam⁹
aerem ab exterioribus ĩnexis
trahim⁹ et introrsus tractũ hũc
extrinsecus reddim⁹ Flare ergo deũ
ĩmdicte retributõe dr̃ qr ab
exteioribus causis introrsus in
diaj consiliũ scipit et ab intimo
consilio extrorsus sẽtẽcã emittit
Quasi flante deo ab exteioib⁹
aliquid introrsus trahit quãdo
foras mala mẽ cõspicit et ĩus
iudiciũ disponit Et rursũ dr̃ si
flante deo ab exteioibꝰ spũs qr
introrsus emittit quãdo ab intimo
sceptu consilij exterius indi
ciũ damnatoꝝ inferturꝫ Bene
itaq; dr̃ qr q̃ dolores sentiant
flante deo pcũt quia vnde fo
ris puersa fecerit inde ab in
timis recte ferutꝫ vel recte ẽ
flare deus dr̃ qa et statim ire
eius spũs submsertꝫ appella
cõne flatus illius potest ipsi
eius amãdatio designari Nos
qppe cũ trascimꝫ flatu furoꝝ
in flammamꝫ Vt ergo vindictam
cogitans dñs demõstretꝫ flare
trascendo dr̃ ne qd ipe ĩnatã
sua mutabilitatis vicissitudi
nem reppit sed quo p̃ logã
paaeciam quãdo vindictã pe
ccatoris exsequitꝫ ut q̃ ĩsem
etipso tranq̃llus est peiũctibꝰ
turbulẽtis indetur Mẽs qp
pe reproba quia adusũ suus
actibꝰ iudicẽ conspicit qsi
cõmotus ei ostenditꝫ qr ĩ spectu
illius rectũ suo ipã turbabat
48. Sed pgqm quasi clemẽter am
monuit apte increpacõms
uerba subiũgit dicẽs Tigris
leoms ꝛ nox leene et dentes
catulorũ leomũ grata sut Quid
est tigris leoms appellat ñ
ut paulo ante primũ seue
tatem viri quid vocẽ leene ñ
loquacitate gingis quid dẽtes
catulorũ leomũ nisi edacitate
prolis qua em̃ filij quiescentes
extincti sũt dentiũ expressioe
signatur Que acta dei grita
eliphaz rigidus exultat quasi
iure dampnata denũciat Cuius
adhuc dulciam increpacõms
ingemiscat cui subiũgit Tigris
perit eo qr nõ hret p̃dam et catu
li leomũ dissipati sũt Que enim
nõe tigridis nisi bmi Job nata
varietatis signat vel aspersiõm
maculis simulacõms Omis
namq; simulator in eo qd videt
rectus appetit mudũ se poña ñ
ostendit qr dũ vltes quasdaꝫ
ypocrisim assumit et occulte
semetipm ducys subicit qdam
latenca vicia repẽte in faciem
erũpit et sinducte simulacões
qñ visioms cordis ex admixtioe
sua nuda ostendũt ut plerudq;
murũ sit cur homo qui tantis
virtutib⁹ pollere merit ecia tã
reprobis actibꝰ mgnet Sed
minuit omis ypocrita tygris
ẽ qr dũ mudus color dissimula
tõne ducit inicioꝝ migredine
interrũpẽre veretur Sepe em̃
dũ de castitatis munditia extollit
sorde auaine fedatur Sepe dũ
de virtute largitatis spenosus
ostenditꝫ luxurie maculis ĩquinat
Sepe dũ castitatis atq; largitatis
decore uestitꝫ uelud ex zelo iustie
crudelitatis atrocitate fustatur
Sepe largitate castitate pietate
ex pulchra uestoe induitꝫ Sed

miter fusa obscuritate stulticie notē
Dicoq; sit ut miter mixtus vicijs
dū mūdam mīe spem ypocrita
nō ostendit quasi vnū colorē
tygris habere nequaquā possit
C Aue videt tygris rapit p̄dam q;
sibi humāam fauces usurpat gl̄iam
C Qui em̄ capta laude extollitur
quasi preda suscitat¹ ¶ bene aut 19
ypocritarū laus preda dr̄ P̄da
quippe est cū aliena violenter
auferūt Omīs aut ypocrita
quia vitā iustice simulās iusto
sibi laudē arripit alienū est
p̄ferto qđ tollit Eliphaz itaq; q
bm̄ Job nicolitarum tpore fuē
laudāda egisse cognouit passi
one subsequte hec illū temuisse
p ypocrisim tredidit dicēs Ty
gris perijt eo quod nō haberet
predam Ac si apte dicat Vane
tas tue simulacōis extincta ē
qua et adulacio laudis ablata
ecl̄ie tue ypocrisis p̄dam nō habz
q; pcussā diuinitus humānis fauo
ribus caret Translacōne aut
sepiagita interpūt uenāq; qua
dr̄ tygris sed mirmicoleon pe
rijt Eoq; nō habēt p̄dam ¶ mir 60
micoleon q;ppe paruū valde ē
animal formicas aduisū qđ se sub
puluere abscondit et formicas
frumēta gustātes interficit it
q; ferasq; cōsuēt animirmicoleon
aut lamie dr̄ uel formicaleo
uel certe expressius formica
pardus et leo Recte leo aut et for
mica notātur quia sue vola
tilibus seu quibuslibet alijs mun
dis animalib; formica est hijs
aut formicis leo hasc em̄ quasi
leo deuorat q; abillis quasi for
mica deuoratur Cui⁹ Eliphaz

dr̄ Mirmicoleon perijt qđ in hoc
Job sub mirmicoleonis nomīe
misi pauore et audacia rep̄hendit
Ac si ei apte dicat Non minus
p̄aussus es qua cōi erectos ho
mnibus cōi subditos audacia
ush Ac si apte dicat Cōi astutie
te formido pressit cōi splues
teneitas mflauit Sed predam
iam mirmicoleon nō habet
qa timida tua placio dū vbeib;
p̄mitur ab aliena lesione q;
hibet² Sed qa amicos bti Job
hereticoru tenere spem diximo
Vrget ne cessatio ut hec eade
eliphaz vba quoīn etā typice
sentēda sint nitimem⁹ Rugit
leonis et vox leene et dentes
catulor leonū contriti sūt qa
natura vmgaugq; rei exduisse
componit⁹ in sacro elogio pre
quālibet licite diuisa figuant²
¶ Habet namq; vtute habet et 61
sentenciaq; vtute ergo dīm sentia
diabolū signat Hinc em̄ dr̄ dns
dr̄ Vicit leo de tribu iuda radix
dauid Hinc de diabolo scriptū ē
Aduersarius nr̄ sicut leo rugiens
circuit q;rens que deuoret
Aleene aut notē aliquando secta
ecclia aliquando babilonia de
signatur Pro eo em̄ qđ contra
aduersa audax ē leena ecclia dr̄
stant eadem bti Job uoluptas q;p
batur qui derelicta ab ecclia
uidea rectas ant nō calcauerit
eoz silij nō instituerit nec p̄ua si
bit per eam leena Aliquando
vero leene notē huiusmodi ci
uitas id est babylonia expri
mitur que toti vitā innocentiū
inanitate crudelitatis efferat²
q; antiquo hosti qui seuissimo

leom sociata p̄ſſe p̄ſuasiōis
eis ſemina concipit et ẏpbos
ex ſe filios ad ſilitudinē illius
quaſi crudeles catulos gignit
62 ¶ Catuli aut̄ leonū ſūt q̄libet
reprobi ad iniquā nitā malig̃
ſpituū errore genēti q̄t ſil
omēs v̄ m̄ſā mūdi cuitatem
quā p̄dixim⁹ babylonia facī
ut et hi idem ſinguli babilonie
ſily quaſi non leena ſed leene
catuli uocant̄ Sicut enī ſion
tota ſimul ecclia dr̄ filij autē
ſyon ſcōrū q̄libz ſinguli meō
rant̄ Ita ⁊ filij babilonie ſin
guli q̄libz reẏbarū ut eadem
babilonia ſim̄l omēs reprobi
63. vocant̄ ¶ Sed ſtī viri quam
diu m̄hac uita ſūt ſemetipſos
ſollicita ēcūſpectione cuſtodiūt
ne leo cauens m̄ſidiando ſur
repat id eſt antiquus hoſtis
ſub aliqua m̄agne uirtutis
occidat ne leene uxor aūbus
obſtrepat idē ne babilonie gla
ſensū ab amore patrie celeſtis
auertat ne catulorū dētes meq
deant id eſt ne ẏpbarū p̄ſuaſio ī
64. corde grauescat ¶ Et cōm hēti
am q̄ de ſtabilitate ſeculi ſūt qa
uite ſue meritis cuncta ſe ſupe
raſſe ſuſpicant̄ Vnde et mic
dr̄ Pugnus leonis et uxor leē
ne et dentes catulorū leonū
contriti ſūt ac ſi apte dicēt̄
Nos ideo multis flagellis at
terim̄ quia ⁊ vitē antiqui
hoſtis et cupiditatē terrene
glorie et p̄ſuaſiones ẏpbarū
oīm uite meliſ ſuperando
calcamus Vnde et adhuc p̄
dicit Tigris perijt eo q̄ non
habēt predam et catuli leo

nū diſſipati ſūt Nunc vōbulo
tigridis repetit que leonis
appellacōne ſignauit ¶ Satan 65.
q̄ppe et ꝑpter crudelitatē leo
dicē⁹ et ꝑpter m̄ltiformis aſtu
cie ꝙarietatē non m̄ gnue tig
gris vocat̄ Aliq̄n̄do enī ſe ſic mō
eſt p̄dūis huāms ſensibꝰ aliq̄n mō
quaſi angelū lucis oſtendit
Modo ſiluarū metes blādiēdo
perſuadet modo ad culpā ter
rendo p̄hibit Modo ſuadere
vicia apte m̄titur modo ſuis
ſuggeſtiōibus ſubuertūs ſpem
66. palliat̄ ¶ Hec itaq̄ belua q̄
tāta ꝙrietate reſpersit̄ uere
tigris vocat̄ que apud ſe p̄ua
gmta m̄ſtpretes vt p̄fatū ſum⁹
mirmicoleon dr̄ qm̄ videl aīal
abſtonſū puluere formicas ut
dixim⁹ frumēta geſtātes m̄ſtat
q̄ſ nimīū apoſtata angelus ī
terrā de celis p̄iectus uſtoq
metes que bonoꝝ ſibi operū
refectione p̄parant ītō actū
utinere obſidet Cuiq̄ hoc p
m̄ſidias ſuperat quaſi for
micas frumēta geſtātes in
p̄uſus necat Recte aut̄ mir
micoleon id eſt leo ⁊ formica
dr̄ ⁊ formicis enī ut dixim⁹
leo eſt volatilibus formica qa
nimīū antiquus hoſtis ſicut
coīt ſencietes fortis eſt ita q̄
rſiſtētes debilis Si enī eius
ſuggeſtiōibus aſſensus p̄betur
quaſi leo tolerat̄ nequaq̄
poteſt Si aut̄ rſiſtat̄ quaſi for
mica atteritur Alijs ergo leo
eſt alijs formica qua crude
litatē illius carnales meneſ
uix tolerant ſpirituales vero in
firmitatē illius pede virtutis

calcat Hereticus igit quia de sata
ta psumptone superbiit quasi ex
ultates dicit Formicoleon ul
certe tigrim periit eo quod non
haberet pdam ac si aperte dicat
Venustus adusarius m nobis
pdam non habet quia omnia ad
ma studia tam victus q lacet d
circo ait mirmicoleons appel
lacone uel tigridis repetitam
quam obtutus leonis rugitus
fugat designatus quia quicquid
p gaudiu dr sepe replicat vocq
quippe ingemmat animus ex
exultat Vnde et uernci leticia
psalmista crebro repetit hoc
quod se exaudita ee cognouit
dicens Exaudiuit dns uocem fleti
mei exaudiuit dns deprecatonem
meam dns orom meam suscepit
68 Sed sti vt cui de quibusdam se vi
cijs ereptos hilaresait magno
se mehi etiam sipa exultacone
comitauit quia et si iam d'aug
libet procella tempestatis ereptu se
esse se mi adhuc micanti maris
dubijs fluctibus gaudet et sic spe
exultat vt pauore trepidet sic
pauore trepidat ut spei fiducia
exultet Vnde p eade psona dr
Seruite dno in timore et exulta
te ei cu tremore Qt com his q
de spene salutis minimesait cu
mu quodlibet uitiu superant
mox mente insuperbiam erigit
et quasi de iuste sue proone glo
riant et p eo q ferrasse semel
a periclo tempestatis ereptus fuit
iam q in mari nauigat obli
uiscit Magnos se foribus
estimat et vicisse se antiquu
aduersariu funditus putat
infra se cuncta despicit qa
se p sapiam trascendit omes ar
bitrant Vnde et subdit Porro
ad me dictu est uerbu absconditu
hereticj audire se simulant
ut auditeu meritis q indaq pie
dicacois sue reuelacam obdicat
Vnde et latent' predicat quis eo
predicato talo sca q iusto et occulta
iudeat Comunem aut sciam
habere refugiut ne ceteris eqles
estimet et queda noua sp ex
quirut que du alij nesciut apud
m pertoq metes ipi de scia
sinistaitate gloriat Qua ut dixi
occulta insinuat qua salucet
ut mira ostendit ualeat Hec se
latent' precisse confirmat Vnde
apud Salomonem hereticaq spem
mulier tenes dicit atque furtiue dulcores sut et panis abscon
ditus suauior Vnde hic quoq
70 subdit et q furtiue fuste
pit aquis mea uenas susurrij
eius furtiue susurrij venas
peripuit quia socialis scientie
gram desiderates adhanc neq qm
possit ingredi dno attestate
q ait Qui no mihat p osiu m
oule oiu sed ascendit aliude ille
fur e et latro Venas itaq diu
susurrij furtiue suscipit q ad p
apiendam vitus eius notiam
deserto publice predicacois ostio
ue intelligecie rimas querit
Qua uero fur et latro q ntrat
aliude tenebras diligit et cla
tate lumis phorrescit Recte
subintrigitur in horrore uisionis
nocturne qn dormitat sopor oc
cupare homes Deyde hereticu
du alcioris dice conatu ipi sibi
testes sut quia q pferut uca no
sut In nocturna quippe uisione

dubie cernit? Animas ergo suas
in pauore nocturne uisionis se
precipisse asserit, qa ut ea q̃ do-
cent alta alijs ostendãt. vix ea
se capere posse denũciãt. Sed hĩc
colligẽdũ est, quom audiẽtiũ
certa cẽ potuerũt, que ipi dubie
uiderũt? Miro igitur ordine
cũ alta loq̃ntes, p fluxũ ipate /
factione sultitie ipsis sue al-
12 titudinis uocibꝫ ligant? ¶ Qñ
nũ uero de sng laitate sapiẽe
eleuant? ostendit? cũ ptinus
subdit. ¶ Sñdo solet sopor occu-
pare hoĩes, miserius dormiũt,
nos ad pricipia supna uigilamꝰ.
quia ea nobis nota sũt. adq;
udelicet cognoscẽda ceteroꝝ
corda torpẽcia non assurgũt.
ac si apertius dicat. In quibus
intelligẽcia mã se erigit. ꝛ e-
liquoꝝ oĩm sensibus dormit.
13 ¶ Nonnũq̃ uero cũ hoc despici
ab auctore auditore sp̃iauit.
se metipꝰ simulat timere qđ
dicit. Vnde subditur Pauor
tenuit me et tremor, et oĩa ossa
mea pterrita sũt. Qa ei d̃ hoc
doctrine sue altitudine mira
uideri appetit, qĩ ptimescit.
que fingit. Et cũ mꝰis labor
sit audire quã dice, ad ea psẽdi
audaces sũt. que sibi astruit.
qua uix ipsi audire potuerũt.
Vnde et adhuc subdit. Et cũ
spiꝰ me ptẽ transiret in hꝫ
ruerũt plũ carnis mee. Stetit
qdam, aug nõ agnoscebã vltũ.
vt in cõspectibꝰ ia se cognouisse
indicet, nõ stetisse se trãsisse
coram se spũm narrat, imũ
se uidisse in cogniũ similant.
ut esse sibi. q ab humana mẽte
cognosci nõ valet ostendat. Vbi
adhuc subditur ¶ Imago coram
oculis meis, et udẽm qĩ audire
leuis audiui. Sepe hẽia dñs sibi
imaginẽ fingit. quẽ intuei
spũalẽ negũt. ergꝫ uoce quasi
auce leuis audire se phibent.
qua ad secreta illius cognoscẽda.
qĩ cẽ se ceteris familiares gau-
dẽt. Non enĩ ea docet que deus
publice loquitꝫ. Sed que eorum
auri, qĩ latenter aspirantꝫ. Hec
igitur dixerim, ut quod sub hẽie
specie in cliphaz sermonibus
sencionũ sit intimem. Sed q
amici bti Iob tanti ũ amici nõ
erant, nisi manifeste aliquid ex
ueritate didicissẽt. qui q̃ quis
in sentẽtijs correpcõne er-
rant, in ueritatis tñ cognitione
nõ hñbant. Hec ea dẽ nũlꝰ
supius uerba ẽplectẽs, ut sub /
tilius obseruemꝰ, quoꝝ ea que
de pcepcõne veritatis dicit? a re-
ctis sencionibus pferri verax
possũt. ¶ Nonnũq̃ uẽ hẽrdia 17
uera quẽdam et sublima lo-
quitꝫ, nõ quo hec duũus ipse
peripuit, sed quo existẽ eccle
cotenacõne didicerũt. neqꝫ hec
ad puerilẽ gsũẽne, ꝑ ad sũẽne
ostentacõm trahit. vnde sit ple
rũqꝫ vt alta sẽdo dicãt, sed vi
uendo q̃ dicãt nesciãt. Quiegi?
exherentꝫ spẽie nõ hñt nõ ve-
ram gsũẽne, sed uerba teneãt
sed certe ex psona amicoꝝ bti
Iob q de cognitione veritatis
posuerũt, paulo dubio pricipio
experiri, quod studuerũt docẽ
do eloqui. Hec eadem q̃ trã
sacrimo subtilius dicta esse
ramus, ut dñi sollicite Cliphaz

sermo discutit. quãte scientie fiat
demostret. q̃ ins in eade scientia
humilitate nõ teneat. q cõmune
bonũ spenale arrogant. Quis
namq. Porro ad me dictũ est
Verbũ absconditũ. Verbũ q̃pe
absconditũ. inuisibilis filius
uocat. De quo iohannes ait.
In principio erat uerbũ. q̃ ipse
quoq; absconditũ insinuat. dũ
subiũgit. et uerbũ erat apud
deũ. et deus erat verbũ. Sed hoc
uerbũ absconditũ electis mẽ-
bris dr. cũ ptãs unigenitũ filiũ
credentibus manifestat. Post
eam publice absconditi allocutio
nitime aspiratiõis mtelligi.
de qua iobs dicat. Uerbo eius
dormiet uos de oribus. Que mimi
aspiratio humanam mẽtẽ con
tingendo sublenat. et tpales co
gitatões de pmẽtẽ eternis hãc
desiderijs inflammat. ut michil et
nisi que supna sũt libeat. et
tacta que mserius de humana
pstrepũt corruptione qtẽpnat.
Absconditũ ergo ibi audire
est. loquelã spũs corde ac
cipe. que pfecto sari nõ potest.
nisi a quo hri potest. unde et sub
ueritatis uoce de hac abscondita
locutione dr. Ego rogabo pẽ
meũ et aliũ paraclitũ dabit
uobis. ut maneat robiscũ in
eternũ. spm ueritatis. quẽ mundus
nõ potest accipere. Sicut enim isdem
paraclitus. id est post mediatoris
ascensũ alius humane generis
cõsolator mse metipso inuisibi
lẽ. ita omnem quẽ repleuit ad
desiderãda inuisibilia accendat.
et quo mundana corda sola ui
sibilia diligũt. huc mundi non
capit. qa addilegenda inuisibilia
non assurgit. Gemitus etenim mi
tes. q̃to se foras pcipitata dila
tant. tanto ad recipiendum illius fini
toris angustat. Et quo valde in
humano genere pauci sũt. q a desi
deriis ptalibus sorde purgati. ad
precipuum spũs ignem hac pur
gatione dilatant. Verbũ hoc
absconditum dr. quia illud aspicere.
pro inualido in corde gerimus.
quo a maxima hoim parte nesciri
uel certe hec ipsa afflatio spũs
absconditum uerbi est. qa
sentiri potest sed strepitu locu
endi nõ potest. Cui igit duma
aspiratio sine strepitu mitem
subleuat. uerbũ absconditum au
dimus. q̃ sermo spũs in aure
cordis silenter sonat. Unde et
subditur. Et quasi furtiue sus
repit auribus meis uenas susur
rij eius. Uenas supni susurrij
auribus cordis furtiue suspicit.
qua a subtilitate locutionis ma
time afflatus mẽs et raptim
et occulte agnoscit. nisi enim
se ab exterioribus desiderijs
abscondat. interna nõ pene
trat. Et occultari audit. ut au
diat. Et audit ut omittens
q̃ et subtracta a uisibilibus in
uisibilia aspiciat. et repleta uisi
bilibus uisibilia pfecte qtẽpnat.
Nondum uero qm nos ait. qui furtiue susurrium auris mee su
surrium eius. sed uenas susur
rij eius. Susurrium quippe
occulti uerbi est. Hec ipsa lo
cutionis aspiratio interne
pene aure susurrij dicitur
causa. origines. quibus hec
ipsa aspiratio ad mẽtẽ diui

Quasi enī venas susurrij sui
aperīt. cū nobis deus latēter
insinuat qbus modis ad mē
intelligentiē aurem venit.
Aliq̄ndo enī nos amōre. aliq̄
do terrōre cōpūgit. aliq̄ndo p̄
sencia quāq̄ mulla sint oīa.
et ad eterna diligēda dēsiderīū
erigit. aliq̄ndo prīus eterna
indicat. ut post tpalia vilescāt.
aliq̄ndo mīa nobis mala apit.
et ad hoc nos vsq̄ ut alienis
etiaz malis doleamus extēdit.
aliq̄ndo aliena mala mīs ob
tutibꝰ obicit. et pūctos īmra
biliter a mīa pauitate noscere
18 rigit. ¶ venas itaq̄ diūi susur
rij furtiue audire cē. occul
tos diūe aspiracōis modos te
mūiter et latentē agnoscē. qm̄
uis adhuc uel susurriū. ut
venas susurrij intelligē aliē
19 valeamus. ¶ Qui enī susurrat
occulte loqtur. et vocē non
exp̄imit. sed mitat. Nos igit
quo vsq̄ carnis corrupcōe
p̄minuīr. nll̄o mō claritatem
diuīe potēcie sic̄ in se īcōmu
tabilis manet videamus. q̄ acig
in firmitatis mē nō sustinet
hoc. q̄ de eius eternitatis radio
super nos intolleabilit fulget.
Cū ergo se nobis oīpotēs deꝰ
p̄ rīnas gtem placōis indicat.
nequaq̄m nobis loquit. sed
susurrat. quia et si se plene
nō intimat. quidda tm̄ de se
huāne mentī manifestat. tē
ait nequaq̄m iam susurrat.
sed loqtur. cū eius nob spēs
certa reuelat. Hinc ē ei quod
in euā.lio veritas dr. Palam
de patre adnūciabo vobis.

Hinc qd iohēs ait. videbimus eū
sicuti est. Hinc paulus dicit.
Tūc cognoscā sic̄ et cognitus sū.
Nūc aūt diūinū susurriū
tot ad nos venas habet. q̄t
creatis opeibus ipa diūitus
presidet. Diū enī cūcta q̄ sūt
creata terminus. creatōis ā
miracōne sublenam. Nam
sicut aqua leniter fluens
rimata p venas queūt. ut ar
gentum. talisq̄ se rusticus fun
dit q̄nto venas apciores in
uenerit. ita nos diū studiose di
uīnitatis noticiā extrenus ergo
cōsideratōne colligimus. q̄ susur
rij illius ad nos venas apeiꝰ.
q̄ p hoc q̄ factū est mundus. vnitē
creatois admiramur. et p ea que
sūt in pub illud ad nos ema
nat. quod latet in occulto. q̄
enī per q̄ndam ad nos somnū
erūpit. diū gsideanda nobis sua
opera ostendit. quo semet ipm̄
ut cuiq̄ indicat. diū q̄m sit īcom
p̄hensibilis manifestat. Quia
igit gsiderare eū digne nō pos
sumus. non eius vocem. s̄ uix
susurriū audimus. Et q̄ plene
p̄ pendere neq̄ ipa que sūt cē
ata sufficimus. recte dr. Cū quasi
furtiue susceptit auris mea
venas susurrij eius Proiecti
quippe a paradisi gaudijs.
et eternitatis pena multati. uix
susurrij venas adp̄hendimus.
quia ipa quoq̄ mīra eius opa
raptim tenuitq̄ pensamus.
Qui ēgo vero ē. quia q̄nto vīu
tem illius mens sublenata cō
siderat. tāto eius rethitudinē
repressa formidat. vnde et recte
subditur. Horror me visionis

80

noctñe. Horror nocturne vi-
sionis est pauor occulte cõtẽ-
placois. Humana et enī mens
quo alcius se eleuat. atq; que
sūt eterna ꝑsiderat. eo defact̄
tẽpo' alibis grauiꝰ tremefacta
formidat. ꝙ tãto se ream ueiꝰ
cernit. qñto se ab illo lumñe
distrepasse quod sūpse ītimi-
cat cõspicit. Sicq; fit. vt illuī
nata plus metuat. ꝙ magis
aspicit a ueritatis regula pẽ-
qñta discordat. eamq; grauiꝰ
mīdime suus ipse quietus qua-
tiat. que prius atq; securius
nil uidebat. Quanis qñtalibꝫ
uirtute ꝓfecit. non iã manifes-
tī aliquid de etnitate ꝑphedit.
sed adhuc subeigdẽ caligine:
imaginacois cõspicit. vnde et
hec eadem nocturna uisio dic-
ī nocte quippe sicut et supius
dixīmꝰ dubie. in die aūt cõstã-
ter uidemꝰ. Quia igit̄ ad cõ-
templandū interni solis radi-
ūm nubis se mẽ corrupcõis
interseīt. nec adfirmos mīt
mẽ oculos illud sẽ est ītom-
mutabile lumẽ erūpit. adhuc
deū quasi in nocturna visiõe
cernimꝰ. aī ꝑ caldubio subm
certa gtemplacõe caligamus.
Sed qñtus extremū de illo ali-
quid mens cõcepit. tg̃ ꝑsideracõe
trī eius magtudis ītorrescit.
et magis metuit. ꝙ ipis gtẽpla-
cõnis eius uestigijs se ītarem
sentit. atq; ad se relapsa eī ar-
cius diligit. cuiꝰ imitā dulcedi
nem ferre nō valens. uix hāt
sub incerta uisione gustamit.
Sed q; adhuc subleuacois cul-
men immime ꝑtingit. ī pus

desideriorū carnaliū ītortñe per-
strepñs turba reprimat. recte
subiūgit. Quando solet sopor
occupare hoīes. Cuiusqs ea q̃
mūdi sūt agere appetit. quasi
uigilat. Cuiusꝫ uero interna
quietẽ grens. huiꝰ mūdi strepitꝰ
fugit uel uelud dormistit. Ioz
pmus stadiū ē quia īstriptūsac̄
figurate positus tribo modis sp
somnꝰ accipit. Aliqñdo enim
somno mors carnis. aliqñdo ⁊
torpor negligẽtie. aliqñdo ob
expñmt. calcatus terremi desi-
derijs quies uite. Somni nāq;
vel dormicois nõe mors car-
nis ītimat. sicut paulꝰ ait. Ho-
lumꝰ aūt vos ignorare frēs de
dormiẽtibꝰ. et paulo post. Ītr
et deus eos. qui dormiert per
ihm adducet cū eo. Somno
rursū torpor negligẽtie ꝓsignt.
sicut ab eodem paulo dr. Hora
est iam nos de somno surgere.
et rursū euigilate iuste. et nolite
pẽcare. Somno quoq; calcatis
carnis desidẽs quies uite fi-
guratꝫ. sicut spõse uoce ītimo
tantoq; dr. Ego dormio et cor
meū uigilat. quia uidel; sta
mens. quo se abstrepitu tpalis
cõuersacõnis cõpmit. eo uerius
interna cognoscit. et tãto alacꝰ
ad intima vigilat. q̃nto se ab
exteriori tẽptudine occultat.

82. Cuod bene ꝑiacob inītimẽ
gen. 28. dormiẽte figurat. quiꝫ ad caput
lapidẽ posuit. et obdormiuit.
A terra scalam celo ītentem.
ī mixtū scale dñm. ascẽdentes q̃
et descẽdentes angelos uidit.
Intime dormire est. ī hoc pñti
vite transitu. a rezū tpalium

81

amore ꝯfesté. Nimirꝫ dormiẽ ꝯ.
ĩ dietũ labẽciũ cursu. ab appe
titu visibiliũ mẽtis oculos dav
dere. quos ꝑmis hoĩbus sedu
gen 3. ctor aperuit · qui dixit scit enĩ tre ꝑ deus · q̃ in q̃cũq; die comederitꝭ
ex eo. aperiẽtur ocli vrĩ. vnde
et paulo post subditꝭ. dulce
quoq; de fructu illius et cõedit.
deditq; viro suo. qui comedit.
et aperti sũt oculi amboꝝ. Cul
pa quippe oculos q̃ aperuit. cece
aperuit. quos ꝛ mortẽcia clausos
·83· tenebat. ¶ Angelos uẽ astẽ
dentes et discẽdentes cernẽ ẽ. ci
ues supne patrie q̃templari.
uel q̃nto amore auctori suo sẽ
semetipsos inhereãt. vel q̃nta
cõpassione caritatis nr̃is ĩfir
mitatibꝫ desistant ¶ Et no
89 tandũ valde ẽ. quod ille dormi
ens angelos conspicit. q̃ la
pide caput ꝓmit. Q̃ nimirꝫ
ꝑe ab exteriorib⁹ operibus ces
sans interna penetrat. q̃ ita ta
mente. que principale ẽ hominis
mitatiõm sui redemptoris obser
uat. Caput quippe in lapide
ponere. est mẽte ꝑpẽ inhereꝛe.
qui enĩ a prĩtis uite actione
remotꝰ sũt. sed ad supna nullo
amore sapiũtꝭ dormire possũt.
sed uidere angelos nequiũt. q̃a
caput in lapide tenẽ q̃tẽpnt.
·81· ¶ Dũt namq; nõnulli. q̃ mdi
quidem actiones fugiũt. sed
nullis vtilibus exercentur.
Nimirũ torpore. nõ studio dor
miũt. et idcirco interna nõ
cõspicuit. q̃ caput nõ ĩ lapide.
sed in terra posuerũt. Quibus
pleriq; stingit. ut q̃ndo sera
rius ab exterioris actionib⁹ ces
sant. tanto lacius immũde ĩ sẽ
cogitatiõis serpiũ per ocia cõ
gerãt. vnde subinde spẽ per
ꝓham torpẽs ocio aĩa deflenꝛ.
cũ dr ¶ videriũt eam hostes ꝛ ·86·
derisẽrũt sabbata eoꝝ. exepto
etẽm legis ab exteriori ope m
sabbato cessatꝭ. Hostes ergo sb
bata uidẽtes irridẽt. cũ malig⁹
spũs ipã vacatiõis ociã ad cogi
tatiões illicitas ꝓtrahũt. vt
vnaquęq; aĩa quo remota ab
exterioris actibꝰ deo seruire
creditꝭ. eo magis eoꝝ tyrãnidi
illicita cogitãdo famulet. ¶ Sed ·81·
aũt viri. q̃ a mundi opib⁹ nõn
torpore. sed ꝓfunditꝭ sopiũtꝭ. la
boriosius dormiũt. q̃m vigilare
potuerũt. qa in eo ꝙ actiões
huiꝰ secli deserẽtes superãt.
robusto q̃flictu · cotidie cũ sẽ
metipsis pugnãt. ne mẽtes ꝑ
negligẽciam torpeat. ne sub
acta ocio. ad desidẽcia mundi
frigescat. ne mipsis boĩs desi
derijs plus iusto mferueat.
ne de sub dulcedine cõis spẽ sibi
met parcẽdo a ꝓfectione lagne
scat. Agit hec. et abhinc mundi
inquieta cõcupiscẽcia sẽ pe
nitus subtrahit. ac terrenaꝝ
actiõm strepitũ deserit. et per
quietis studio vndiq; ĩtẽta
vigilans dormit. ¶ Neq; enĩ ·88·
ad gtẽplanda interna ꝓficit.
nisi ab hijs que exteris implicat
studiose subtrahat. Hinc est
enĩ q̃d ꝑ semetipsam ueritas
dr. Nemo potꝰ duobꝰ dñis ser
uire. Hinc paulꝰ ait. Nemo
militãs deo implicet se negoti
js secularib⁹. ut ei placeat cui
se ꝓbauit ¶ Hinc ꝑ ysaiã dñs

amonet dicēs. Vacate et uidete q̄m ego sū deus. Qa igit̄ nec ꝑ noticia mtha cōspicit̄, nisi ab extha implicacōne cessetur. Recte mīc uerbi abscondita. et diū si fuerit tpis exprimit̄. cui dr. hō tore uisionis nocturne. q̄ndo solet sopor occupare hoīes. quia nimiū mēs mū ullomō ad vim intime cōtēplacōis rapit̄. nisi studiose prius a terrenoꝝ desideriorū humilitate sōpiat̄. Sed humanus aīm quadā sue gtem placōis machina subleuatus. qua siper se alciora ꝑspicat. eō senectipō terribilius ꝑtremiſcit. Vnde et apte subdit̄ ¶ Pauor

89. " temuit me et tremor. et oīa ossa
" mea pterrita sūt. Quid p ossa
nisi fortia acta signant̄. De qb
pō. 33. et ꝓphām dr. dñs custodit oīa ossa eoꝝ. et sepe ea q̄ agūt hoēs
cē alicuius monīti estimāt. q̄ districtōis ītime. quā sit subtile iudicū igrāt. Sed cū ꝑ cōtēplacōnem rapti. supne cōspiciūt. a ipsā aliquomō ꝑsūp coīs sue fecilitate ligfiūt. et tāto magis ī dulcō ꝑspectu trepidāt. q̄nto nr bona sua digna eis examinā. q̄ ꝑspicūt pensant. Hinc ē enim q̄ ipse q fortia opeando ꝑfecerat. per spīm subleuatus clamabat.
pō. 37. Oīa ossa mea dicēt. dñe q̄s silis tibi. Ac si dicēt. Carnes mee ū bū nō mīt. quia infirma mea apud te fortitudinis silēt. Ossa aūt mea tue magnūdis laudē dicūt. q̄ ipā quoq; que cē in me fortia credidi. tua ꝑsideracōe gtemiſcūt ¶ Hinc est enī qd mane
90 uiso angelo ptmestēs dr. mor-
Judi. 13. te moiem̄ q̄ uidimꝰ dīm. ꝑ uxor ptimus cōsolatur dicēs. Si dñs nos uellet occidere. de manib⁹ nr holocaustū et libamīta nō suscepisset. quid ē aūt q̄ admonē angelū uir fit tīmidus. et mulier audax. nisi q̄ nobis quoꝝ cele stia demōstrāt. spūs quidē pauoꝝ se gerit. sed mī spes ꝑsuit. Inde namq; spes ad maiora audenda se erigit. unde subdit̄ spūs. q̄a ea que supna sūt prior uidit.
91 ¶ Quia igit̄ cū alciora sectat̄ celestiū subleuata mens ꝑspicit. cuncta humanarū uirtutū soliditas cōtremiscit. Recte mīc dicit̄. Pauor temuit me et tremor. et oīa ossa mea pterrita sūt. Ac si apte dicēret. Dubitatis ī time archana percipies. mī me a pud me forte credidi. aī ꝑspectū iudicis mee titubam. Districcōnē q̄ppe diuīe iustē gtemplātes. ecia de ipsis opib⁹ mīe ptimescim⁹. q̄ nos fortia egisse putabam⁹. Ducta nāq; ad interna reglām mū rectō. si districtū iudicū inuenīt. mīs tortuūdinī suarū sīmbus imminuta rectitudinē ꝑpēgit. Vnde bene paulus cū t̄ timōthī ossa hrē sē cerniēt. et mī sub districto examīe hoc cadē eius ossa trepidarēt. ait. amodo y nīmīmo est. ut a uobis moriar. aut abhuāno die. sed neq; me ipsū iudico. Nichil enī mī cōscius sū. Sed quia andtus uēs diū sū sustenī. hec eadē eius ossa tremuerī. ulco admīyant. Sed non ī hoc iustificat⁹ sum. Qui aūt iudicat me. dñs est. Ac si dicēt. Et recta me egisse recolo. et tamē deprehēdī non

pſimo. qz ad eius examē vita
nrā ducit. subquo mē fortī
tudīs ossa turbant. Sed cū
mens m gtemplacōne suspē- nūi 8
ditur. cū carnis angustias su
peras pspeculacōis vim de
libertate aliquid nitime sea
ritatis rimat. stare diu sup
semetipam nō potest. quia t si
hanc spūs adsūma euehit. tāo
tamē ipso adhuc corrupcōis
sue pondere deorsū pmit. vnde
" et subdit. et cū spūs me pēte
" transiret. mhorruerē pili car
92 " nis mee. ¶ Nobis pūtibus spūs
transit. qñdo mutabilia ggsp.
et tñ hec nō solide. sed raptim
videmꝰ. Neqz enī īcommutate
gtemplacōnis nitime diu mēs
figitur. qz ad semetipam ipsa
mmestate luis reuerberata
reuocatr. Cuiqz intīa dulcedīs
degustat. amore estuat. īre sup
semetipam nititr. sed abīfir
mitatib⁹ sue tenebras fracta.
relabitur. et magna virtute
pficiens audet. qa audere nō
possit hoc. qz ardēter dilexit.
nec tamē ardenter diligeret.
nisi aliqīs videret. Non ergo
stat. sed trasit spūs. qz supnā
lucē nra mēs gtemplacio
et mbrātibus aperit. et mox
infirmātibus absondit. t qz
in hac uita qñtalibet qs pūte
pfecerit. adhuc mī corrupt
sue similiī sentit. corpꝰ qppe
qd corrūpit aggrauat aiam. et
deprimit terrena mbītacō se
su multa cogitātem. Recte ꝓ
dicit ¶ Mhorruerūt pili
" carnis mee. pili etenī carnis
" sūt quelibet superflua humane
corruptōis quas sic a mente
mcidimꝰ. vt de amissione ea
nllo dolore fatigemr. Bene aī
pmoysen dr. leuite radant oēs
pilos carnis sue. leuita quippe
assūtus vocatr. Oportet ergo
leuitas omīs pilos carnis radē.
qz si qui mobsequijs duūs as
sumnr. debet ante dei oculos
a aītis carnis cogitacōibus
mundis apparē. ne illicitas
cogitacōes mens pferat. pul
chram aīe spēm quasi pilis
frictificāndo ad deformē red
dat. Sed qñtalibet ut diximꝰ
qñ piam virtus stē gūsacōis
exercerit. adhuc tī ex deuus
tate uite nastr. quod tolerer.
vnde et ipsi leuitarū pili
radi pcepti sūt. nō euelli. Pasis
etenī pilis m carne radices
remanēt. et excrescūt iterū.
ut recidantr. qz magno qdem
studio sūpflue cogitacōes am
putāde sūt. sed tī amputāti
fundit⁹ nequaqm possunt.
Semp enī caro supflua gene
rat. que sp spūs ferro sollici
tudīs recidat. Sed hī nob
tuc subtilius gspicimꝰ. cum
speculacōis alta penetramus.
Vnde recte mīt dr. Cū spūs me
pēte transiret. mhorruerūt
pili carnis mee. ¶ Humana et 92
enī mens m cōtēplacōis arce
subleuata. tāto se metipsa
durius desūpfluis cruciat.
qñto minus subtile gspicit
cē quod amat. Et cū pulari
mtuer. hoc quod super se ap
petit. districte mdicat qcqd
m se infirmi prius trāquille
tolerabat. Transeūte ergo spū

pili ptmescāt.qp aīe gpūacōis
vim cogitacōes supflue figuit.
vt nl fluxum.nl iam ēmissū
libeat.qp afflatam nētem ecīā
coīe semetipam uisitacōis ihe
seuēitas iflamat. Cuīqz hoc q
m corde illicitū nascit.ghmia
distrīccōne resecat.ꝫ fit pleriqz
vt uegata mens paulo lacius
radiosue speculacōis ihereat.
et pene figat spm q trāsibat.
h nec mī ipa gtemplacōis mora di
uītatis inde plene aperit.qp eo
ī mesitas huānas vires auctas
subleuatasqz trāscendit. vnde t
§ bene subditur. Otent quidam
§ aug nō agnoscebā vltī. Quidē
namqz non dicmg nisi de eo
phqz.quē expmere aut nolug.
aut non valemg. Sco qp nīte
hoc loco dr quida vndez exprm.
cū ptmus subinfertur. aug nō
91 agnoscebā vltī Huāna qppe
aīa pmoui hoīm vicio para
disi gaudijs expulsa.luce ivi
sibiliū pdidit.et tota se ī amo
rem uisibiliū fudit. tātoqz ab
interna speculacōne cecata ē.
qīto foras deformiter spirsā.
vnde fit ut nulla nouit.nisi
ea que corporeis oculis.ut
ita dixerim palpando cog
sat. Homo enī q si pceptū se
uare uoluisset.ecīaz carne
spūalis futurg fuerit.peīādo
factus est ecīā mēte carnalis.
vt sola cogitet.que ad animū
p imagines corporū trahit.cor
pus quippe est teta.terre.aīaz.
aīalia.arbores.qz rerū visibiliū.
quas indesinēter intuet. In qb
dū totaz se delectata mēs.fiat.
ab interne ītelligēie subtili
grossescat.et qz iam erigē ad su
ma se nō valet.m hijs īfirma
libenter iacet. Cū vero miris
conatibg abhijs exirgē nitē.
magnū valde est. si adcogītōm
suaz repressa corpali specie aīa
pducat. vt semetipam sine cor
porea imagine cogitet.et cogi
tando se uiam sibi vsqz adcōsi
deandam eternitatis substācīam
95 paret. Hoc aūt modo qdā quā
dam scalam sibi exhibet semet
ipam.per quā ab exteioribus
ascendēdo m se trānseat.et a se
in auctorē tendat. Cū em corpo
reas imagines deserit. ī se
metipam mens uemens non
modicū astendit. Sed qīuis m
corporea sit aīa. qa tam corpi
therē. ex ipa sui qualitate lo
calis agnoscit. que carnis loco
retinet. Que dū oblīuiscitur
scita. dū cogniscit īcognita. t
dum meīnt oblīuioni mā
data. et dū hylarescit pristīnaz.
t dū addit pg leta. ipsa sui dui
sitate indicat qītū a substā
cīa eterne ī cōmutabilitatis
distat. Que sp ut est. cadē est.
vbiqz pīsens. vbiqz minisibilis.
vbiqz tota. vbiqz ī gphēsibilis.
per inhiatem mētem sine mo
tu suscipit. sine aspectu cermit.
sono sine sdlio auditur. sine corpe
tangitur. sine loco retinetur.
Hanc inmanē substāiā aī
aīus cogitat. assuetq rebus
corpalibz duīsarū ymaginū
fantasmata sustinet. q dum
ab interioris sue oculis abi
git manus distrectōis. post po
nēs ei oīa. iam hāt aliqētem
cōspiat. qīn si nec dū qd sit

apphendit. agnouit certe qd nō
sit. Quia ergo ad mutabilia mēs
rapitur. cū diuinitatis scientiā
primū. recte mic dr. Steti
91 quidā cui⁹ non agnoscebam
vltū. Bene aūt dictū ē. steti.
Omis quippe creatura. qr ex
nichilo facta est. et psemetipsa
ad nichilū tendit. non stare hr.
sed defluere. Racionalis vero
creatura eo ipso q⁹ ad magi
nem xpti⁹ est condita. ne ad
nichilū transeat. figit. Hroā
lis ait. nequaq̄ figitur. sed
donec visionis sue i mīsterio
mutabilitatis spēm impleat.
transeundo tardat. Nam et si
celū ac terra pg sacerdū per
manet. ex semetipsis tñ mūt
ad nichilū. perarent. sed pecō
rū vsū q⁹ seruiūt. in melius m
mutata pleuenit. Stare go
dūs creatoris est. p quē acta
non trāseuntem transeūt. Tm
quo aliqua ne trāseat vmēt.
unde et redemptor nr. qr diui
tatis eius stabilis capi abhiā
na mēte non potuit. Hūc nb
adnos uenies. creatū: natus
mortuus. sepultus. rsurgens
atq ad celestia rediens. quasi
98 transeundo mōstrauit. Qd
bene pangelii illuminato ceco
c. 18. innit. cui transiēs audiri pre
buit. sed stans oculos reparat.
P huanitatis quippe dispēsa
transire habuit. p diuinitatis vo
potestatem qua ubiq pśens est.
stare. Voces igit⁹ cecitatis mē
dās audire transiens dr. qa
humane miserie factus hō mi
seret⁹. Stans aūt lucē reparat.
qr ēstirmitatē mē tenebra⁹

ex vnite diuinitatis illustrat.
Bene ergo postq dictū ē. cum
ipse me pīte transiret. subditur.
Steti quidā cui⁹ nō agnoscebā
vltū. ac si apte dicēt. tū q⁹
ptransitū sensi. non transire
deprehendi. ipē est ergo q transit.
ipē q stat. Transit enī. qr tenci
cogitus non valet. Stat aūt.
qr m q̄tā cognoscit⁹. ī mutabil
apparet. Quia ergo raptim is
qui semp idem est cernit⁹. simul
deus. et transiēs. et stans videt⁹
vel certe stare eius est. nulla
mutacōne variā. sicut ad moy
sen dr. Ego sum qui sū. et sicut
mic Iacobus insinuat dicens.
Apud quē non ē trāsmutacio.
nec vicissitudinis obumbracio.
Quia vero quisquis iam aliqd
de contēplacōne eternitatis ap
prehēdit. hanc p coelestia eius
spēm conspicit. recte subiungit.
99 Imago coram oculis meis.
Imago q̄ppe patris filius est.
sicut de condito hoīe moyses
insinuat dicēs. Creauit deus hoīem
ad imaginē dei fecit illū. et sic
p expressionē sapīe de eodem
filio quidam sapiēs dicit. Cā
dor est enī lucis eterne. et sicut
paulus ait. q̄ ait splēdor glē.
et figura substāne eius. Cū ergo
eternitatē cernit⁹. aut infirmi
tatis mē possibilitas admittit.
imago eius mentis mē oculis
ante fertur. Quia aūt nē ī pīēs
tendimus. hūc q̄tā accipimus
pfectam imaginē. id est filium
videmus. et per eam speciem.
que de ipo sine mitio nata ē
eū aliquom⁹ cernē. q̄nec cepit
nec desinit conari. Unde th

eadem veritas in eua^lio dr. Ego
100 veni ad p̄rem. nisi perme
ne aūt subdr^t. Et vocē q̄ audie
lens audiui. Quid enī p vocē
audie lens. nisi cognicō ī tūr ps
designat^r. q̄ de patre p̄cedens.
Et de eo. quod ē filij accipiens.
mē temuiter noticie ī firm^tē
nsūdr. qui in sup aplōs re
miens. p̄ exteriorē somū tomēs
p̄ uehemēte spīm demōstrauit
cui dr. factus quod est repente
de celo sonus. tāqz aduemētis spī
tus vehemēntis. Deus enī spūs cū
se noticie huāne nsirm^tē ūsi
muat. Et somitu uehemētis spūs.
Et uoce audie lentis exp̄mitur.
q̄ videz uemēs. et uehemēs ē.
et lenis. lenis. q̄ noticiā suam
quūs cognoscī utcūq; valeat mīs
sēsibꝫ temperat. Vehemēs. q̄a
q̄ūtulibet hāc tēperet. adueniēt v
tī sūo ī firmitatis mē tecitatē
illuīando p̄turbat. Illustracō
eni sua nos lenit^r tangit. sed m
opiā nrām ī manīter q̄utit.
Vox ergo dei q̄ audie lens au
ditur. quia in hac adhuc vita
posīs gtēplatiuis suis neq̄q̄
se diuīus sic ē ī sinuat. sed lip
pētibꝫ mītis mē odis clārem
suā temuiē demōstrat. Quodbn̄
exo.19 apā legis^l accepcōne signatur
cui dr. q̄ moyses ascēdit. et dns ī
101 mōtē descēdit. Deus q̄pe
ipā nīa gtēplatiō. nīq̄a nos as
cēdm̄. ut ad ea q̄ vltra ifirmi
tatē nīam sit uidēdi sublemē.
Sed ī hac dns descēdit. q̄ nīm
nobis p̄ficientibꝫ paruū de se
aliquid nēis sēsibus aperit.
si nī dicī in illo vel paruū aliq̄
p̄t. q̄ nos sp̄ī idem p̄ nanes.
itelligi partiliē nō p̄t. et nī a
sius fidelibꝫ participāī dr. cum
ei^s substācia ps nullatenus
admittat^r. Sed quia hūc exprī
mere pfecto sermone nō possīm.
huāitatis mē modulo. q̄ ī facie
ibecillitate p̄pedit. cui aliqūs
balbucied resonam̄. Qa ved
eaā ī magna gtemplacōne sub
leuati. subtile quid de eternitat
cognicōne p̄ingim̄. sacr^tp̄ie
uerbis ostendr^e cui de cognicōe
3.Re.19 dei p̄pheta ille nobilis helias ob
102 stitit. Cui cū trāsitum aī eius
se dns p̄mittat dicēs. fite dnūs
transit. spūs grandis et fortis.
subuertens mōtes. et gteras petr
ante dnm. ulico adūtit. Non
in spū dns. et p̄ spīm gmocio.
nō ī cōmocōne dns. et p̄ gmoc
ignis. nō in igne dns. et p̄ igne
sibilus aure tenuis. Spūs q̄pe
ante dnm euītes montes et pe
tras gterit. quia pauor q̄ ex ad
ventu eius irruit. et altitudinem
cordis nri deiecit. et duīaq; liq
facit. Sed spū gmocōis. et igni
nō mēe dns dr. esse vo ī sibilo
aure tenuis nō negat^r. q̄ mmi
rū mens aī in gtemplacōnis
sublimitate suspendit^r. quicqd
p̄ferte gspicē p̄ualet. deus n̄ est.
Cui vo subtile aliquid gspicat.
hoc ē q̄d de ī p̄hēsibili substācia
eternitatis audit. Quasi enim
sibilū tenuis aure p̄cipimus.
cui sapore in dūsp̄te ueritatis
gtemplacōne subita subtiliter
degustam̄. Cuī ergo vīm ē q̄d de
deo cognoscim̄. cui plene nos aliq̄d
de illo cognoscē non posse fatēm̄.
vnde bn̄ dūc subdit^r. Qd aī
audisset helias. operuit vultū

suū pallio. et ingressus stent ī
103 ostio spelūce. ¶ Post autē te-
mus sibilū. ultū suū. ppheta pal-
lio operit. qz in ipā subtilissīā
gtēplacōne veritatis. qūta ig-
norancia homo tegatur agnoscit.
Ultū nanqz pallū supponere
est. ne alciora mens querē au-
deat hāc exsideracōne ppe mf-
mitatis uelare. ut neqz qm ītel-
ligēcie oculos gtia sē pcipiāt
aperiat. sed adhoc qd apphēdē
nō valet reuerenter claudet. ez
h agens ī spelūce helias hostio
104 stetisse describī. ¶ Quid nanqz
spelūca mā ē. ni hec corrupto
hitacō. in qua adhuc exuenista-
te retinem. sed cū aliqd pcipe
de cognicone dīnitatis ceipiq.
quasi iam ī spelūce mē ostio
stamq. Quia enī pgredi pfte
nō possumq. ad cognicōē tamē
veritatis inhiamus. iam aliqd
delibatis aura captamq. In in
gressu ergo spelūce stare est.
oppresso mē corrupcōis ob
staculo ad cognicōm veritatis
incipere exire. Vnde et nube
ī thabnaculo descendēte. israhe
lite clongingz cernētes ī papi-
lionī suōrū ostijs stetisse meō
rant. qz hij qui aduēnī di-
uīnitatis vt ait gspicuā qz iam
exhibitacio carnis pcedit. Qui
igit humana mens qūtalibet
virtute sē cerēdeit. nix de ītim
is ēdna agnoscit. Recte mīc
dr. et vocem ei⁹ audire lemis au-
dīui. Sed qm cū de sē saltem
paruū nobis dīuīa gnicio ex
hibet. dū infirmitatis mē ig-
ranciam pfte docet. Qui vocē
audire lemis audiuit Dicat
que scripta hac audicōne didicerit.
107 Sequit. ¶ Nunqd hō deo gpacē
iustificabr. aut factore suo pulcr
eit vir. humana iusticia diuine iu-
stīcie cōparata. iniusticia ē. qa
et luterna in tenebris fulgere
cernit. sed in solis radio posita te-
nebrat. Quid ergo eliphaz rapta
ī gtemplacone cognouit. nisi
qd iustificari hō deo gpacone nō
possit. recte nanqz credim⁹
que exterius operam. sed cū
minime interna cognoscim⁹.
qz in solis radio posita caligam⁹.
Cū vero illa vt aliqz pcipim⁹.
ista non ut aliqz iudicam⁹. qz
tāto quisqz subtilius de tenebris
iudicat. quāto ei⁹ uerius claritas
lucis gstat. Q emī lucē videt.
scit qui de tenebris estimet.
Nam q candorē lucis ignorat.
eciaz obscura plucidis aprio
bat. bene subdit. aut factore
106 suo pulcr eit vir. Quisquis
passione murmurat. qd alio
qua iustīcia faciēs fortīs ac
cusat. pulcrē se ergo vir factē
suo estimat. si cōm flagellū qre
lam parat. aliqz sibi paul dubio
post ponit. aug iudicū de sua
afflicōne redarguit. Vt ergo
homo ī pcipiēdere nō audeat
iudicē culpe. huic humiliter cogi
tet auctorē nature. qz q nihil
ex nichilo hoīem fecit. factū ī
pie nō affligit. Ex hac eliphaz
didicit. cū vocē ei⁹ aure lemis
audiuit. In gsideracōē namqz
diuīe magnidinis discit. qz hu-
militer in sua ~~ad~~ admiracione
timeat. et q supna degustat.
inferiora eqnimiter toleret. qz
plene ihc gspicat. qui estimet.

qđ foras agit. Male eĩ se rectũ
putat. q regulã sũme rectitudis
ignorat. et sepe ligni rectũ ae
ditur. si ad regl'am nõ ducatur.
ß cũ regle iũgit. per qũtam tor
tuositatẽ tumescit sueĩt. quã
minuũ rectitudo abscidẽs iac
pat. quod oculis decephis qđ
babat. Eliphaz itaq; qđ sũpsit cõ
speyit. districtũ iudiciũ de ĩse
ruoibus exerit. et qũnis bti
iob non recte redarguit. ĩ cõ
paracõne tñi creatois oĩm cre
ature modũ recte describit.
dicẽs. Ecce q seruiũt ei ñ sũt
stabiles. et ni angelis suis r̃
perit prauitatẽ. qñtomagis
hĩ q hĩtant domos luteas. q
terrenũ hñt fũdamẽtũ cõ su
mẽt' uelut tinea. Natura an
gelica et si cõtemplacõne &
auctoris in herẽdo ĩ statu suo
ĩmutabilr̃ pmanet. eo ipso tñ
quo creatura est. ĩ semet ipsa
uicissitudine mutabilitatis hr̃.
q mutaĩ aũt ex alio ad aliud mu
r̃. et in semetipso stabile nõ ẽ.
Vnaquęq; enĩ res' qđ tot pas
sibus ad aliud tendit. quot mu
tabilitatis sue motibꝰ subiaret.
Sola aũt natura ĩ q̃hensibilis
abstatu suo nescit moueĩ. que
ab eo qđ spiritus est nescit ĩmu
taĩ. Nam si angelorũ substãcia
a mutabilitatis motu fuisset
aliena. bene auctore cõdita ne
quaq; ĩ reybus spiritꝰ a bñtu
dine sue arce cecidysset. aure
aũt opũs deus nanciam sinnoq;
spũũ bonã sed mutabilem
conoidit. vt q permanẽ nollẽt.
ruerẽt. et q ĩ condicõne psistere
rẽt. tãto mea rã digmus. qñto
et ex arbitrio starẽt. et eo maior
apud deũ meriti fierẽt. q° mu
tabilitatis sue motũ uolũtatis
statõne fixissẽt. Quia ergo
ipa quoq; natura angelica r̃
ĩsemetipa mutabilis. quam
videl; mutabilitate nicĩt. p hoc.
quod ei. qui semp ide r̃ uidis
amoris illigat'. recte mic dr̃.
Ecce qui seruiũt ei nõ sũt sta
biles. atq; eosdem protinus
decimũ mutabilitatis adiũ
git'. cũ de apostatis spũibus
subiferunt. et ĩ angelis suis
repeĩt pranitatẽ. ex quorũ ĩsi
bene mfirmitatis humane qđ
deracõm colligit. cũ illico sub
nectit. Qñtomagis hm q habi
tant domos luteas. qui terre
nũ hñt fũdamẽtũ. q sumũt'
velud tineã. Luteas q̃ppe
domos hitamq; q in corpore
terreno substntmq; que bene
paulus q̃ldãis ait. habemq
thezaurũ istũ in vasis fictilibus.
et rursũ. scimq; q si terrestris
domꝰ mra hui hĩtacõis dissol
uatur. q ędificacõm ex deo ha
bemus. domũ nõ manufactã.
Terrenũ quoq; fũdamẽtũ est
substãcia carnalis. qđ ĩse sollĩ
cite psalmista cõspexerat cum
dicebat. Non est occultatũ os
meũ a te quod fecisti ĩ occlto.
et substãcia mea ĩ mfelorib
terre. Tinea aũt de uestẽ
nascit'. et eãdem vestẽ de qua
oritur. oriẽdo corrũpit. Quasi
qdam uero vestis habet tinea
sua. quia ab ipa carnalis tpõe
grit'. ex qua lacerat'. q̃ enim
qđam sua tinea vestis mra
cõsumit'. cũ caro corruptibilis

101 109

temptacõm gignit. et phãc ad-
merithi puenit. Veluti hõ timẽa
cõsimilit. cũ de se orit. unde
gterat. ac si apte dicat. Qui illi
spũs cẽ et se ĩmutabiles ne
querit. q nulla carnis infirmitas
dẽpmit. quia temeritate se ho
miẽs ĩ bono pmanẽ gstanter
existimãt. quos m eo qđ rebelles
ad ima euehit carnalis in-
firmitas aggrauãs ppedit.
vt pcorrupcõms vicui ĩsemẽ-
tipsis habeãt. unde abyssma
nouitate uetere stant. ¶ Posst
quoq pangelos sti doctores
intelligi. sicut per yphiam dẽ
labia sacdotis custodiũt sciã.
et legem requrit ex ore eius. q
angelus dni exercituũ ẽ. qui
qñtalibet ẽtate fulgeãt. esse
omino sine culpa noq̃unt
tũ iter pñtis vite gradiũtur.
q eorũ mmiũ gressus tãgit
aut luto illiciti operis. aut
puluere cogitacois. Domos
aũt luteas hãtant. q de illece
brosa hac uita carnis exul
tant. hanc domũ luteã pau
lus habitãe gtempserat cum
diceb at. Nrã aũt gnsacõ ĩ cel'
est. Dicat ergo. ecce q̃ fiuũt
ei nõ sũt stabiles. et ĩ angelis
suis reppeit pauitatẽ. qñto
magis q hãtant domos lute-
as. q terremi bnit fũdamẽt
gsumẽt. veluti tmea. Sic si ap-
te dicat. Qui pñs vite viã illi sñ
gtagio transire neglit. q ẽma
culatos sese ĩ tpalia detrigit.
q detrimẽta illi sustinẽt. qui
esse se ĩcarnalis hũgcõms
voluptatib gaudẽt. q ei sñiũt
ea nõ sũt stabiles. q cũ mes

ad alta mtis. Carnis siue cogi
tacõne dissipatur. ita ut sepe
animꝰ dũ intimis mhiat. dum
sola celestia aspectat. subito a
carnali delectacõne pcussus.
a semetipso stissimis iaceat. et q
se infirmitatis siue molestias
superasse gaudebat. ĩpentmo
uulnere prostratus gemat. Pia
uitas ergo et mangelis ĩpeãt.
dũ ipos quoq̃ q veritatẽ nũciãt.
non mĩquam subrepno uitio sũl
lacis grauat. Si ergo hij eiã
mũdi huius mgstate feriũtur.
quos cõn ũ sciã intencio erigit.
q̃bus ictibus illi penetrantur.
quos ante eius iacula ipã ĩfir
mitatis siue delectacõ sternit.
qui bñ uelut tmea gsumendi
describũt. ¶ Tmea q̃ppe dapn̄ 111.
facit. et somnũ non facit. Ita
mgrũ mẽtes. q dampna sua
gsideracõe negligũt. integritatem
q̃ nesciẽtes pdũt. Amittunt
namq̃ a corde mnocẽciam. ab
ore veritatẽ. a carne gmẽciaz.
et p actessũ ꝛporis ab etate vitã.
Sed hec se ĩdesmẽter amittere
nequa q̃m gspiciũt. dũ toto de
siderio cums tpalibus occupãt.
Quasi ergo tmea gsumitur.
quia sine somno culpe mortẽ
tolerãt. dũ q̃ñta detrimẽta uite
et mnocẽcie paciant. ignorant.
" Vnde et bene subdit. ¶ Demaẽ 112.
" vsq̃ aduesperũ succidet. a mane
vsq̃ ad vespeam pcõr sumdi.
dũ a nite siue exordio vsq̃ ad
termini mgstatis ꝑ petracõẽ
vniciat. Omis naq̃ ꝛporis te
pbi per augmiti malicie cor
se ictus ingemmat. quibus
succisi ĩpfindũ ruat. de qb

ps. 54. De q̃bus bene p̃ psalmista dr. bi
sanguiũ et dolosi nõ dimi
113 diabũt dies suos. ¶ Dies q̃ppe
dimidiare est. ips vite male
uoluptatibꝫ ductũ. ad pen
tenciae lamẽta diuidere. atq; h̃
ad bonũ usũ parãdo reparare.
Sed miqui dies suos nequaq̃m
dimidiãt. qr̃ pulsam mẽtẽ nec
in extremo tpore ĩmittãt Quo
cõi bene paulus ammonẽt dns
Redimẽtes tpus. qm̃ dies mali
sũt. Tempus q̃ppe redimimꝰ.
q̃ndo ante actam vitã. quã ma
lis subiciendo pdidimꝰ. flendo
reparamꝰ. Sequit. et qr̃ nullus
intelligit. meternũ pibũt. nullꝰ
videlꝫ eorũ q̃ a mane vsq; ad ves
perũ succadent. Nullꝰ intelligit
vel eorũ q̃ perit. vel eos q̃ per
ditos pene iniquiũ mores imitãt.
Vnde alias scptũ est. Justus
perit. et nemo est. q̃ recogitet
in corde suo. et viri misẽde col
liguntꝰ. quia nõ est q̃ intelligat.
Inqui ergo dñi sola tpalia ãppe
tũt. et que bona electis ĩ etnũ
maneãt scire gtempnũt. dñs
instorũ afflictiõm cõspicuit. q̃
que sit afflictois retributiõ nõ
agnoscũt. accõms sue pedem
ĩ profundũ porrigũt. qr̃ luce
intelligẽcie sponte sua oculos
clauduntꝰ. Multis em̃ voluptꝫ
decepti. dñũ q̃ videt tpaliter
diligũt. a semetipsis alienata
non videt ubi meternũ inuit.
112 ¶ Potest eadẽ mane pspẽtas.
vespe hui⁹ mũdi aduersitas de
signari. de mane ergo vsq; ad ve
speram regni sui⁹ idũtꝰ. qr̃ et
pprospera lasciuiẽtes deuit.
et p adiũsa impacãtes adĩsam
am exurgũt Quos de mane
vsq; ad vesperam nequaq̃ clpa
succideret. vel si pspera fomẽtũ
crederẽt. vel aduersa sectionẽ
sui vulneris estimarẽt ¶ Sed
117 qa nequaq̃m sic huiãm generis
multitudo deseritꝰ. vt cuncta ad
meritũ tendere pmittantur.
sũt nõnulli q̃ pnãs vite oblecta
mẽta despiciũt. eaq; cũ adsũt.
transitoria cẽ gsidẽnt. atq; h̃
ex amore eternitatis calcant.
Cuiq; in hoc pmo gradu mẽtis
cõ gressũ ponũt. nigetacõres
ad alciora pruniũt. ut cuncta
tpalia nõ solũ qr̃ citius sũt
amittẽda despiciãt. sed in hijs
mhere nõ appetãt. ecia si eã
cẽ potuissẽt. et a pulchre con
ditis amore subtrahũt. quia
ipsũ auctorẽ pulchitudinis
cordis passibus tendũt. Et sũt
nõnulli. q̃ bona vite pnãs dili
gũt. sed mi hec nullatenus asse
quiuntꝰ. q̃ rebus tpalibꝫ tons de
sideijs mhiãt. mũdi gloriam
gruũt. sed adipisci nequaq̃m
possũt. Hos ut ita dixerim.
Cor ad mũdũ prahit. mũdꝫ
ad cor repellit. Nam sepe gñ
git. vt ipis suis adversitatibus
fracti. admẽtem redeant. et
in semetipsis reuersi gsidẽnt.
quã sint inania. que grebãt.
se sepe ptam stulto desiderio
ptinus ad lamñi uertant.
Et tãto valẽcius eterna deside
rẽt. qñto se stultis labo'asse p
tpalibꝫ dolent. vnde bene de
115 stripis regibꝰ subditur. ¶ Et
aut religiõ fluent ausentꝰ
ex eis. quos aliquos religiõs
nisi hꝫ mũdi despectos adipi q.

quos dñs ꝑns sclm ad nllius
gle usū eligit. qī mmmos m
dignoſtque derelinqt Sz mūdi
relīq̄as auferre dns dr. quia
deſpectos hȳsclī dns eligere
dignatur. Paulo atteſtante
q̄ ait. Non mlti sapiētes sēdm
carnem. non mlti potētes. nō
mlti nobiles. sed que ſtulta mū
di ſūt elegit deus. vt ȳfundat
sapiētes. ⁊ infirma mūdi
elegit deus. vt ȳfundat fortia.
111 Qđ bene in libris regū egy
ptio puero in via laſſeſcente
signat. quē amalechita egy
pti mitmere deſerit. dauid
uero inuenit. cibo refícit. dv
cem sui itineris facit. amale
chitam pſequit. epulantem
repperit. et fm dictis extīg
uit. Quid eſt enī q̄ egyptī
amalechite puer inutmere
laſſatur. niſi q̄ amator pn̄
tis ſeculi ꝑtī ſui negligendo
opertus. ſepe ab eodem ſeculo
infirmus deſpectus ⁊ relin
quitur. et cū eo nequa quaz
curre valeat. ſed fracto ad ſi
tate torpeſcat. ſed hūc dauid
inuenit. q̄ redemptor noſter
veraciter manu fortis nō nīq̄
quā q̄ deſpectos a mūdi gla
repperit. in ſuo amore cōue
hit. cibo paſcit. q̄ uerbi ſtie
cia refícit. ducem itineris
eligit. quia ſuū erīa ꝑdicatōz
facit. Et quia amalechitam
ſequi non valuit. duc dauid
efficit. q̄ ipſ quem ītrīnſ
mūdus deſeruit. nō ſolū con
uersus in ſua mēte dñm re
cipit. ſed ꝑdicādo hūc erīaz ip
q̄ ad aliena corda ꝑduat. q̄o
videlz duce dauid amalechita
cōuiuatem inuent et extīgv
q̄ ipīs xps ꝑdicātib⁹ mūdi lēa
deſtruit. quos mūdus comites
habere deſperat. Quia igit
plerūq̄ quos mūdus rīnqt.
dns eligit. Recte nūc dr. ex
religiū fuerint aufent exeſ.
Sequit. moriēt. et nō in ſapia.
Quid eſt q̄ ſupius repbou
mterim ꝑhulit dicens. quia
nllus intelligit meternū pe
ribūt. et de electis dei ilico ad
iūxit. qui religiū fuēint au
ferūt q̄ eis. et hoc ꝑtmus q̄
eisdem electis non conuenīat
subdit dicens. moriēt. et nō
in sapia. si enī rybis is diuitq
auferent. quo pacto mori nō
in sapiēcia dicūt. Sed nimīz
sacre ſcripture cōſuetudo eſt.
vt cū aliquid narrat. inter
posita alterius cause ſētēcia.
ad ſupiora pemtq redeat. Na
ꝑgqin dixit. Et q̄ nllus eſt q̄
intelligat. meternū peribūt.
electorū nīq̄ ſorte ſubtrahit
dicens. Qui aūt religq̄ fuēint
auferēt exeſ. Et rursū ſē
tenciā ſuā ocīm in eū quē
ꝑdixerat interim ȳborū mi
ttens ſubito aduexit. Morie
hur. et non in ſapiēcia. decidi
cēret. Hi quos dixi q̄ nō intel
ligētes metim̄ peccūt. Paulu
bino non in ſapiēcia moriūtur.
Sed hūc ee nō nīq̄m morem
ſacri eloquij meliuſ oſtēdmq.
Si ex eo aliquā huiq rei ſilla
dinem ꝓferamq. Paulus
namq̄ aplus cū dilectū diſci
pulū de inſtituēdis ecclie of
ficijs ammoneat. ne quos

forte ad sacros ordines ꝛordiate proueheret dixit. Manus cito
118 mi nemini imposueris. neq; cōmunicaueris pīs aliens.
te ipsū casti custodi. Qd adꝛ firmitatē eius corpis primus
uerba comitens ait. Noli ad
huc aquā bibere. sed modico
uino utere. ꝓpter stomachū
tuū. et frequentes tuas ifirmita
tes. Statimq; subiūgit dicens.
Quorūdam hoīm peccā manifes
ta sūt p̄cedētia ad iudiciū. quō
dam aut subsequunt. Quid ꝯ
ad illū pīnet quod ab ifirmo
bibꝫ aquā. phibuit. hoc quod
de p̄cis absconditis cuīdam
hoīm manifestis q; subiūxit. n
q̄ interposita de eius mfirmte
sētencia ad hoc mentem re
dyit. q̄ supius dixit. Manus
cito nemini imposueris neq;
cōmunicaueris pīs aliens. ut
eni hec eadem pīa quīta sol
licitudine p̄gerenda cēsent. ste
deret. interposita cōi ifirmi
tatis molestia districtois āmoꝛ
tōne p̄mus mitulit. q̄ si alijs
pasterēt. n alijs lateret. dixꝫ
Quorūdaꝫ hoīm pīa manife
sta sūt p̄cedētia ad iudicium.
quorūdā aut et subsequuntur.
Sicut ergo phanc sētēciaꝫ pau
lus nō eisdem uerbis cōgruit.
qbus eam legis de thimotheo
ifirmte subiūxit. sed adalind
redyit. q̄ supius mitmittendo nar
rauit. ita hoc loco eliphaz aī
de electis dicēt. q̄ relīq fuerint
ausentur. Ureis. illico aduigēs.
morient. et nō in sapiēcia. adꝫ
primus reuerit. q̄ supius d̄ ē
phās prulit dicēs. et q̄ nullus
intelligit. mente mī pibuit. ¶ Ideo
autē reprobi electos despicuit. q̄
ad uitam inuisibile pnisibile
mortē tendūt. de quib; bene
uit dr. q̄ moriētur. et nō in sapia.
Ac si apte dicēt. q̄ mortē quidē
et sapiēciaꝫ pariter fugiūt.
sed sapiētiam penitus deseruit.
Quoꝛtis autē laqueos nō euadē.
et qui q̄ndoq; moꝛtuꝰ uiuere
uolendo poterāt. dū mortem
que peiculosa ē metuūt. et uitā simul ꝫ sapiēciaꝫ
perdūt. At cōtra insipiencia
moruit. q̄ mortē q̄m de uitale
fundibus neq̄t. cui p̄ ueritate
imminet differre gtēpnit. eāq;
dū equanimiter ferūt. penam
propagnis meruit mstrumēto
uirtutis. ut inde debeat uita re
cipi. unde per ꝑme culpe me
ritū cogitur finiri. Sed quia
hec eliphaz cōtra impios vēdat
prulit. beatū Job ꝛpheticum
estimās calefactu se sapiēcie
inflauit. et post p̄dicamīta tāte
rectitudinis. irrisoꝛis verba sub
iūgit dicēs. Voca ergo si ē que
tibi respondeat. Omips eni deꝰ
sepe eius p̄cem i phuibacōe dese
rit. q̄ p̄cepta illius itraquillitate
gtempnit. unde script ē. exau
audiat aurē suā ne audiat le
gem. oꝛō eius erit execrabilis.
Vocare autē mīm ē huīli deī
prece deposce. ꝛsponderi uō
dꝛi est. effectū p̄bꝫ prebere.
119 Aut ergo. ¶ Voca si est q̄ tibi ꝛ
spondeat. ac si apte dicat. q̄n
nūlibet afflictus clames. dīn
ꝛspōdētē nō habes. q̄ uoluntā
bulatōne nō uinuēt quē mens
itraquillitate gtēpsit. Ubi adhc

Cap. 4.

dervdendo subiūgit. Et ad aliquē
scōrū conuertere. ac si despiciens
dicat. Scōs quosdā michi e m
afflictōne adiutores nō vales.
quos habere socios ihalitate
noluisti. Qui post irrisionē pri
sētēciam subdit dicēs. Virū stul
tū interfecit iracundia. et parvulū
occidit invidia. Que nimirū
sētēcia vera esset. si illata cōn
tanti viri pacientiaq nō fuisset.
Sed nos pensemq qđ dr. ofim us
ab auctois sui virtute elidat.
vt ostēdamq quā rectū est qđ
pmitt. si non in beato Job iuste
pmeret. cū scriptū sit. tu autē
dñe cū trāquillitate iudicas. Stu
endū nobis magnope est. quia
quoties turbulētos motus ānim
animi sub māsuetudis vtute
restringimq. redire ad stillitū
conditoris conam. Nā cum
trāquillitatē mentis ira dquer
berat. dilaniatā quodā modo
scissāq pbibat. vt sibi metipi
non congruat. ac vim intime
stillitudis amittat. ¶ Quāta
ergo sit iracundie culpa pēsem.
per quā dū māsuetudo āmit
tit. supne magnis stillitudo
iniciat. Per iram sapiēcia p
dimue. ut quoue ordie agēdū
sit omīno nesciat. Vnde scriptū ē.
Ira in sinu stulti requiescit.
Quia mimirū intelligēcie lucē
subtrahit. cū mētem p mouē
do confundit. Per iram vita am
ittit. et si sapiēcia tenēi videt.
sicut scriptū ē. ira potit eciaz
prudētes. qr scilicet gfusius ai
ne quaqm explet. eciā si quid
intelligē prudēter valet. per
iram nisi ēlimātur. Sicut
scriptū est. Ira enī viri iusticiā dei
non operat. qr dū ptuebata mis
iudicat siue nīs exasperat.
omnē qđ finire suggerit. vertī
putat. Per iram grā vite so
cialis amittit. Sic scriptū ē. Noli
ee assiduus cū homine iracundo. ne
discas semitas eius. et sumas
scandalū anime tue. qa q se
ex humāna racōne non tempeat.
necesse ē ut bestialr solus vi
uat. Per iram gaudia rūpitur.
sicut scriptū est. Vir animosus
parit rixas. et vir iracundus ef
fundit pcā. Iracundus q ppe pīa
effūdit. quia eciā malos quosq
caute ad discordiā provocat. peio
res facit. Per iram luce veritat
ammittit. Sicut scriptū est. Odi nō
mdat sup iracundiā vrām. qa
cū mēti iracundia gfusionis tene
bras inducit. Huic deus radiū
sue gnicōnis abscondit. Q ira
sti spūs splendor excludit. quo
cōi nīe vetustā trāslacōn scriptū
ē. Super quē requiescit spūs meus.
nisi sup humilem et quietū t tre
mētem sermones meos. cū enī
humilem dicit. quietū. primus
adiūxit. Si ergo iracundiē motem
mētis subtrahit. sua sctō spi
tui hītacōm claudit. cuius re
cessione ānīg uacuus ad aptā
mox īmāginū ducit. Et vsq ad
superficiem ab intimo cogitacō
nū fundamēto dissipat. Nā ire
sue stimulis accēsū cor palpitat.
corpus tremit. lingua impedit.
facies igniscit. exasperant
oculi. et nequaqm recognoscit
noti. ore quidē clamorē for
mat. sed sensus qd loquit ignō
rat. In quo iracūdie vicio ab abrip

tcys longe ē. qui actoms sue
cōsciis non est. Vnde fit plerū
q. vt vsq ad apertū mainsiā
psiliat. et quo raco longius
recedit. audacior erurgat. seq
ipsū retinere aīm nō valet:
q factus est ptātis aliene. et eo
furor mēbra in ictibs exercet.
quo mtus ipsā mbrorū domīa
metem captiuā tenet. aliq̄do
aūt manus nō exerit. sed īma
lediccois vaculū ligua uertit.
fris namq iteritū in pcibus
exposcit. et hoc deū p petrāe
expetit. q ipē pertisus homo
facē vel metuit. uel erubescit.
fitq vt voto et voce hoīcidiū
pagat; eciā cū alesione yri
manibus cessat. ¶ Aliq̄do
ira pturbato nō ost ex indio
silenciū mdicit. et quo se fo
ras plingua nō exprmit. ity
deterius ignescit. vt tratus
qsq locucōm sua primo sub
trahat. et ml dicēdo quā sit
aūsus dicat. et nō mūq hec si
lenci seueritas p disciplīe
dispensacōm geritur. sitam
sollicite m mtimis discrecō
forma teneat. nō nisi vero
dū accessus aīm a cōsuetalo
cucōne restringit. p accessū
tpoms penitus a primi dile
ctōne sep.rat. et actiōes sti
muli ad mētem uemūt. causē
q que grauius exasperant
oriūt. atq in irati odm festu
ca intrabē cōsūit. dū ira in
odiū pmutat. plerūq ira p
silenciū clausa intra mētem
uehemēcius estuat. et clamo
sas tacita uoces formar. ibi
sibi qbus exasperet obicit.

121

et qī in causē exāe posita du
rius exasperata respondit.
¶Quod Salomon breuit issim
at dicēs. prestolacō impiorū
furor. sic q fit. ut pturbatus &
animus maiorē threpitū sui si
lenci sencat. eisq grauius
clausa ire flāma cōsumat.
Vnde bene ante nos qdā sa
piens dixit. Cogitacōes iracū
iracūdi ulpere sūt grīacōes
mētem comedit mēz sua.

122 ¶ Sciēdū vero est. q nōnullos
ira cicius accēdit. facilius
deserit. nōnullos vero tarde
qdem cōmouet. sed durius
tenet. Alij nāq accēsis calamis
similes. oī vocibs pstrepūt.
qī quosdā accēsionis sue sōitq
reddūt. cicius qdē flāmā fū
cūt. sed ptinus īfunilla fri
gescūt. Alij namq ligms gra
uioibus duroibsq nō dispa
res. accēsionē tarde suscipūt.
sed hī accēsi semel difficilius
extmgūt. et qa se tardius i
asperitate cōcitāt. furoris
sui durius ignem seruant.
Alij aūt qd est nequs. ? cicio
iracūdie flāmas accipūt.
et tardius deponūt. Nonlli
vero hīs tarde suscipūt. et
cicius amittūt. In qb mīme
rū q̄tuūmodis ligdo lector
agnoscit. quia et ad trāsitū
bōnū ultimo plusq̄ p̄mus ap
propinquat. et īmalo scīm caus
siperat. 123 Sed qd ydest quod
iracūdia quomō mētem te
neat dicimus. sīm eā qualr
compesci debeat exprimamus.
duobus etenim modis fracta
possidere aīm ira desuescit.

Dimng q̄ppe est. vt mens sollicita anteqūm agere q̄libet incipiat. omnes sibi quas natura potest cōtumelias p̄ponat. q̄tinq redemptoris sui pijs brā cogitās. ad aduersa se p̄parauit. q̄ mimę uemētia tāto fortior excipit. q̄nto se cautius ex p̄sentia armauit. Quem ī prouidus ab aduersitate deprehendit. quasi abhoste dormiēs inuenitur. eiq̄ citius inimicus necat. q̄ nō repugnātem pforat. Nā qui mala imminētia p̄sollicitudine p̄notat. hostiles incursus q̄si in insidijs uigilans expectat. et inde ad victoriā ualenter actus fit. unde nescius deprehendi putabat. Sollerter ergo aīmq ante actōnis siue p̄mordia cuncta debet aduersa meditari. vt semp hec cogitās. spōnee hec tolerare paciēter meditus. et q̄cq̄d accesserit prauus sit peret. et quicq̄d nō accessit lucrū putet. Serenius aut̄ suade māsuetudinis modus est. vt aī alienos excessus aspicimus. nr̄a talibus excessibus delicta cogitemus. Considerata q̄ppe infirmitas p̄pria. mala nobis excusat aliena. Pacien nāq illatā iniuriā tolerat. q̄ pie nouerit q̄d fortasse adhuc habeat. quo debeat ipe tolerari. et quasi aqua ignis extinguit. sic surgēs furore animi sui auiq̄ admētem culpa reuocet. q̄ erubescit peccā nō parcere. q̄bus uel deo uel p̄ximo sepe se recolit parcenda peccasse.

Sed inter hec sollerter caueda est. q̄ alia est ira q̄m impacientia excitat. alia q̄ zelus formatur. Illa exitio. hec ex uirtute generat. Si enī illa nulla ira ex uirtute surgeret. diuine animad uersionis impetū frequenter placatū non placasset. Hanc ītā q̄ haberi nō habuit. motū contra se implacabiliter stimulationis excitauit. Nam quo contra subditorū uicia tepuit. eo contra illū districtio eterni rectoris exarsit. De hac p̄ p̄phētā dr. Irascimini. et nolite peccare. Quod minime nō recte intelligūt. q̄ quasi nos nobis timēdo. non erimus p̄ximis deo mandatis uolūt. Si enī sic p̄ximos ut nos amare p̄cipimur. restat ut sic eorū errata sicut nr̄is uicijs irascamur. De hac p̄ salomōem dr. Melior est ira risu. q̄ per tristiciā uultus corrigit aīmū delinquentis. De hac iterū p̄salmista ait. Turbatus est p̄ ira oculus meus. Ira q̄ppe punctū oculi mentis excecat. Ira aut̄ zelū turbat. quia quo saltem recti emulatio cōmutat. ea que nisi mag̃ illo corde p̄pi non potest. q̄ tēplato dissipat. Ipe nāq zelus rectitudinis quia mq̄uenit die mētem agitat. eius mox actū obscurat. ut alicuius cōmotiōne non uideat. que bene pius tranq̄lla cernebat. Sed inde subtilius ad alta reducit. unde ad tpus ne uideat p̄uerberat. Nā ipa recti emulatio eterna p̄ paululū intranquillitate largius aperit. que hic interim p cōmotiōm claudit. vt unde mens turbat ne uideat inde p̄ficit. vt aduidēdū uerius cla

rescat. sicut mfirmân oclo cũ
collirũ mittit lux penitus
negatur. sed mde cã p ppaulu
lũ ueracit recipit. vnde hãc
adtpus salubriter amittit.
nũqm vero cõmocionẽ otan
placio ũgitur. nec ꝑualet mẽ
ꝑturbata cõspicere. et q vr
tranquilla valet mhiare. qã
nec solis radius cernit aim
cõmote nubes celi facie obdu
cit. nec turbatus fons ẽspiri
entis imagine reddit. quã trã
quillus ꝓprie ostendit. q a q
eius imda palpitat. eo mste ẽz
126 silitudinis obscurat. ¶ Sed aĩ
pzelũ aĩmq mouet. cũmdũ
sũmope est. ne hec eadẽ que
strumito uirtutis assumitur
menti ira dominet. ne qi dña
pat. sed uelud ancilla ad obse
† neqq qũ parata a rationis tergo nũq
recedat. dũc enim robustius cõ
uicia erigit. ac subdita ratiõi
simulat. Nam qñtũlibz ira
ex zelo rectitudinis surgat. si i
moderata mẽtem uicerit. tacẽ
ꝑtinus seruire ostempnit. et tãto
se impudẽcius dilatat. qñto ĩ
pacẽcie uicil ũtutem putat.
vnde necesse ẽ. ut hoc ante oĩa q
zelo rectitudinis mouet attendat.
ne ira extra mẽtis dominium
trãseat. sed in iudicõne pẽ tpus
modũq gsidcans. surgẽtem aĩ
ꝑturbacõm subtilius retractãdo
restringat. aĩositatẽ reprimat.
et motus feruidos sub eqtate dis
ponat. ut eo fiat iustior ultor
alienus. quo prius extitit victor
suus. qñs sic culpas delinq̃nau
corrigat. ut prius ipẽ q corrigt.
per pacẽcaq arestat. ꝛ feruore
suũ transẽdẽdo dñudicet. ne in
tẽpẽanter excitatus ipo zelo
rectitudinis longe a rectitudĩe
aberret. Qua vero sicut dicis
eciam laudanda bom emulacõ
mẽtis oculũ turbat. Pette nũc
dr. virũ stultũ interficit ira aĩ
dia. ac si apte dicẽtur. Ira ꝓze
lũ sapiẽtes turbat. ira vero p
uicit stultos trucidat. quia illa
que fit per zelũ sub ratiõne re
strmgit. Hec vero irracionabilr
de uicte mentis dñatr. Bene aũt
§ subdit. et parũulũ omdit ĩvi
128 dia ¶ Invidere enim nõ possũt.
nisi eis quos nobis in aliquo
meliores putamq. Parũulus
ergo est. qui liuore occidit ur.
quia ipẽ sibi testimoniũ phibet.
quod ei mmor sit. aug Invidia
torquet. Hinc est quod hostis
callidus ꝓmo homĩ iudẽdo sub
ripuit. q amissa bñitudĩe mo
rem se ĩmortalitatis illius ag
uit. Hinc est q eam ad ꝓnã
dũ framcidũ corrut. q ĩdespe
rato suo suꝛisino platũ sibi m
fremuit. aug deus hostiã accꝑt.
et que meliore se ee exhorrut.
ne vt aliq esset amputauit. Hic
esau ad ꝓsecucõm fris exarsit.
q ꝓmogenitoꝛũ bñdicõne per
dita. qua tñ esau lenticule ipẽ
uendiderat. mẽtem se ei que
nascendo ꝓbat ingemuit. hĩc
ioseph fris sui ismahelitis trã
seũntibus uendiderũt. q occto
reuelacois mysterio. ne se me
lior fieret. eius ꝓvectibus ob
uiare conati sũt. Hinc saul
dauid subditũ lanceã nuorq̃n
do ꝓsequit. q quẽ magis
cottidie augeri vidit successib

sensit. ultra se excrescẽ expauit. Parnulus itaq; est q̃ inuidia accidit̃. quia nisi pẽ inferior existeret. de bono alterius non
128. doleret. ¶ Sed inter hec sciẽdũ est. q̃ quilibet omẽ vicii quod ꝑpetrat̃ humano cordi antiqui hostis ustus infundit̃ ihac
nã negcia tota sua uiscera serpens quatit. et in primende malicie pestem vomit. Deq̃ mirum̃ scriptũ est. Inuidia dyaboli mors intrauit orbẽ terrarũ. Nam cũ de michi cor liuoris putredo corruperit. ipa quoq; exteriora indicant q̃m grauiter ãm uesana hec infligat. Color q̃ppe palore afficitur. oculi depmũt̃. mẽs attendit̃. et membra frigescũt. fit mogitacõne rabies. m dentibꝫ stridor. atq; ilatebꝫ cordis crestens absconditur. odii dolore ceco cerebrat cõ scientiam ulnus medullã. nil letũ de ꝓximis libet. q̃ tabescẽte mẽtem pena sauciat. quam feliatas torquet aliena. q̃nto q̃ extranei operis maiũ fabrica duat̃. tanto fidamẽti mentis limde ꝓfundus subfoditur. vt quo alij admelioa ꝓperãt. eo ipsa deterius ruat. Qua ruina videlicet etiã illo destruit̃ qd̃ m alys actibꝫ perfecto opere surrexisse putabat̃.
129. ¶ Nam inuidia cũ mẽtem infecerit. cuncta que inferetur bñ gesta gsumit. Vnde bñ pSalomonem dr̃. vita carnũ sanitas cordis. putredo ossium inuidia. Quid enim p carnes. nisi infirma quedam ac tenera. et quid per ossa. nisi forcia acta signant̃. et plerũq; gmgit vt quidam q̃ cũ recta cordis innocẽa mnonnullis suis actibus infirma videant̃. quidam vero iam q̃dam ante humanos oculos robusta exerceãt. sed nisi erga aliorum bona intus inuidia pestilencia tabescãt. Bene ergo dr̃. vita carnũ sanitas cordis. quia si mẽtis innocẽcia custodit̃. etiam si qua foris infirma sũt q̃docq; roborant̃. Et recte subditur. putredo ossium inuidia. q̃ ꝓ liuoris uicium ante dei oculos pcutit. etiam forcia acta vlunt̃.
130. ¶ Ossa q̃ppe p inuidiã putrescere est. quedam enim robusta deperire. Sed cur hec d̃ inuidia dicimus. si non etiã qualiter eruat̃ intimemus? Difficile nã q̃ est. vt hoc alteri nõ inuideat. quod adipisci alter exoptat. q̃ q̃quid ꝓporale peipit̃. tãto fit minus singulis. quãto diuidit̃ ꝑ multos. Et idcirco desideantis mẽtem liuor excruciat. quia hoc quod appetit. aut fundus alter accipiens admittit. aut a quãtitate restringit. Cum go liuoris peste plene cauẽ desiderat. illam hẽditatẽ diligat. quã cohereditũ numerus non angustat. que et cibus ma est et singulis tota. que tãto largior ostendit̃. quãto adhanc ꝓpiẽ aũ nil tuido dilatat̃. Imminuitio ergo liuoris. est affectus surgens mente dulcedinis. ꝑ plena mors eius est ꝓ ferꝫ amor eternitatis. Nam cũ mẽs ab eius rei appetitu retrahitur̃. q̃ accipiẽ cũ numero parit̃.

tanto magis proximū diligit q̄to
minus expiecti illius sua
dampna ptmiescit Que si per-
fecte in amore celestis patrie
rapitur plene etiā in proximi
dilectōne solidat q̄ cū nulla
terrena desiderat mchil ē q̄
eius erga proximū caritati ꝺduat
que minuū caritas quid est
aliud q̄ oculus mētis q̄ si ter-
reni amoris puluere tāgitur
ab interne lucis more inuitu
lesus reuerberat Quia aut
parūus ē qui terrena diligt
magnus qui eterna cōtupisat
potest etiā sic Non ignoremēter
intelligi parūulū occidit in
vidia quo hui⁹ pestilāgwore
moritur q̄ adhuc indesides
nisimanic Explicit Cuius
deo gr̄s maria virgo liebemu
te dñi mei ihu cristi ꝛc

Catis Iob dictā amicorū et illius mistica ꝓposui interpretatione discutere qa cūcta vera sciētibus liquet qꝺ edēptor mūdi totis suis allegatoribus curat sacra scripturā ꝓmittere eisq; ꝑ electos Omēs ut per eius scripta studuit membra signare Vnde et isde bātus Iob latino eloquio dolens dr ut ꝑ eius ꝛ nomē ihū redemptoris nri passio designetur De quo ꝓpha ait Vē langwores nros ipe tulit ꝛ dolores nros ipe portauit Cui tēptator ablatis omnib⁹ et seruos et liberos occidit qa non solū iudaicū ꝓpm extimore seruiētem sed ipsos quoq; aplos in suo amore regeneratos passionis eius te telos perfidie pculit volneribus bti Iob corpus atterit qꝺ redemptor nr configi diuinis in crucis patibulo non dedignat a planta aut pedis usq; aduertice volnera suscepit qꝺ scam ecclīam q corpꝰ eius e non solū ꝑ extrema et ultima sed usq; ad suma membra psecutione seuies tēptator affligit vñ ecia paulus dicit Cōpleto ea que desunt passionū xpi in carne mea Cui suadere uxor ad maledictū mittē qa carnales quoq; intra scam ecclīam admixtores callidi tēptatoris existūt Que em eū ad maledictū ꝓuocat mita carnaliū designat Q' uts iam diuinꝰ ira scam ecclīam incorrectis moribus positi quo ꝑ fidem bonis uxē sūt coperuita diuinis sanctis Qa et quasi fideles mitai nequeūt a fidelibus tanto deterius qꝰ to et iteritus tole'ant Amici uero illius q qī ad solandū uenerūt sed ad uerba aspera īmoderationis excedūt hēticae spem tenēt qui tā bonos deū defendere nitūt offendūt Hec itaq; si ipius latius dā Nūc breuiter studui exmistica designatione succingere ut lector meꝰ ex ipa hac replicatione memīerit me in hoc opere spiritali intellectui deseruire et nī cū vtilitatis usus postulat subtilit' quaq; studeo historie ūba discutere Cū ue eo necesse e simul' vtq; completor ut spirituales fructus allegoria generet quos nī ex radice hystorie veritas ꝓducit Amicos vo bti Iob quos hereticae spem tenē dixerūt in dictis suis nequaq; ꝑ oīa reprobamus qa dū ꝑ superna sententia con' eos dr nō estis locuti cora me rectū et ꝓpter subditur sicut seruꝰ meus Iob ꝑfecto liquet qꝺ nō omino despicitur qꝰ ex melioris gratia ꝺō ꝛprobatur In repnsione ejppe eis incaute dilabit sed tam

Quia tāti viri amici sūt ex familia ītate illius mistica multa didicerūt vnde sicut supius dvcim⁹ eorū uerbis ecia paulus utitur et hec ī assercois sue adiutorū assumēs plata ex veitate testatur que mī ueritas recte repehendit qz qlibet fortē sētēcia coī scm viri pferri non debuit Possūt ergo mistice eliphaz uerba pensari qbus ad btm Job loqt⁹ dicēs ego uidi stultū firma radicē et maledixi pulch'tudini eius statim ¶ Stultus qppe indeorū pplus exhibit qma ipam ī carne prīciam etne sapiēcie sprenit Qui ēt firma radice cōualuit qz electorū vitā tporaliter exhngrvēdo supeāuit Sedhī eliphaz maledicēdo despiat qz mmrū omēs hēretici ēt tenere spēm amicos bī Job dixm⁹ cū de noīe xpi gloriant⁹ indeorū pfidiam exauctoītate ipīhendit de q⁹ stulto ptinus subiūgit lōge sient filij eius a salute filij huius stulti sūt oīes q pfidie illius pdicacōne genēant⁹ Qui scīz a salute longe sūt qz et si ipalem vitā sine afflictiōne peripuīt eterna gramis vltione feriūtur sicut de eisdē filijs illig dns dicit Ve vobis scribe et pharisei ypocrite q circuitis mare et aridā vt faciatis vnū pselitū et cū fuerit fuis facitis eū filiū gehenne. Duplo quā vos ¶ equit⁹ ¶ it gterēt⁹ ī porta et nō ēt q eripiat quis alius porte noīe nisi mediator dei et hominis debz intelligi qui ait Ego sū ostiū per me siquis introierit salvabitur filij igit⁹ huius stulti extra portam pricūt⁹ ī porta gterūt⁹ qz praue indeorū suboles ante mediatoris aduentū in legis obseruacōne floruerūt sed in ipa rēceptor mī psencia a diuīnitatis obsequio p fidei sue meritis ipti si ceciderūt quos immrū nō ē q eripiat qz scīrent dū ipm rēdemptō⁹ ext mgnē psequēdo conati sūt Oblate sibi ītercedia erepcois absciderūt De quo bene subdit⁹ ¶ Cuius messem famelicus comedet et ipm rapiet armatus Hunc eni stulti messis fuerit sacre legis eloqa quedā nam⁹ spicarū grana sūt uba ꝑhe q studiis habuit · sed non comedit Quia iudaicus populus legem qdem ūbotenus tenuit sed pfanitatis fastidiū ab eius itellectu ieiunauit Hinc ergo stulti messem famelicus cōedit qz mmrū gentilis pplus uerba legis itelligēdo edidit adque plebs iudaica sine itellectu laborauit Hos famelicos fidei dns pnūdit am p euāgelium dixit Beati qui esuriūt et sitiūt iustiā qm ipi satiabūt⁹ De hys famelicis anna pphetāte dr Repleti prius p paribus se locauerūt et famelici saturati sūt Sed qz messem

perdidit recte subiūgit q̄ l̄r̄
eciam ipe stultus perit cū
dr̄ Et ypm rapiet armatus
¶ Antiquus hostis indaicū
populū armatus rapuit
qr in eo uita fidei fraudule
te suggestionis iaculis ex
tinxerit ut unde se ūherere
deo crederet inde eius ordi
nacōm expugnaret ꝛ dr̄
fecto discipulos ueritas pre
monet dicens Venit hora
ut omnis q interficit uos arbi
tretur se officiū p̄stare deo
Sequitur Et ebibent sicīes
diuicias eius Hinc stulti
diuicias sicīes bibūt qr
fluēntis sacre eloquiōms q̄
indaicus populus i scr̄ie
ostentacōne possederat con
uerse gentiliū mītes irrigā
unde et eis p̄pham Omēs
sicīes uenite ad aquas ꝛ
q̄ nō habetis argētū ꝛperite
qr emī argēti uocabulo eloq̄a
diuīa significant p̄s̄ta testat
dicēs eloqa dn̄i eloqa casta
argēti igne examinati qui
ergo argētū nō habēt ada
quas vocāt qr imminutā gē
tilitas quie scripturas sacre
p̄cepta nō acceperit sacrie
loquiū in undacōne sacrat
exuatato mīc arridus po
tat q̄n to hanc diuisticca si
ciebat ¶ Eadem ergo eloq̄a
diuīa et messes et diuicie
vocāt Messes qr ieiunaz
mētem reficiūt diuicie qr
magna nos morū pernista
te dēpomīt Eade et comedi
dr̄at et bibi qr mīmzū dum
q̄dam ī eis obscura sūt q̄ nō
nisi intīpīata intelligim9 hec
q̄ mandēdo glutim9 dū q̄dā
uero admīteligēdū sicilia
ta simim9 ut iuenim9 ea q̄
non mansa bibim9 qr nō m
fracta sorbemus Hec p̄bītello
mistico breui locutore trāsair
rim9 ne quid forsitan p̄tēsse
uideam Sed qr bī Iob amici
cē nō possēt Iusi m q̄bdam
quoq; magna morū honestate
fulgent testat ut m eorū ūb
ūtutē sensuū moralē iq̄am9
q̄timus dū locutōis ēor pōdus
discutit cuius doctrine fuerint
ostēdatur ¶ Ego uidi stultum
firma radice et maledixi pul
chritudini eius statim. q̄ firma
radice stultus in terra figit
qui totis desideīs īterreno
amore solidat unde et p̄mus
Cam ciuitatē g̃struxisse dr̄
ut apte mōstrāret qr ipe ī fra
fidamētū posuit q̄ a soliditate
celestis patrie alienus fuit
exuasi firma radice stultus
attollitur q̄ndo hic tp̄oāli pro
spēitate fulcitur ut omne qd̄
appetit assequitur aduersa nulla
sustinere cōn mīs sine
repugnacōne p̄ualeat bene
agentibꝫ qr auctoritate g̃diat
ad maiora comoda experi
spōne p̄uenat ut unde uita
uite deserit inde ad ps̄ feli
cior uiuat Sed ad malos
florere mīs rem g̃spicit re
pidant et apud semetipos pe
ccanū p̄spēitate turbari ītu
mescentibꝫ mētis nutat. q̄
p̄fecto spem sumsit p̄s̄ta di
cēt mei aūt pene moti sūt
pedes pene effusi sūt gressꝫ

mea qa helam ꝛ pāoíbꝫ paꝯ
paꝛeū uidens Cū neō eoꝝ
glam fortes aſpicuīt ꝓtmus
pene poſt glam pena ſeq̄tur
attenduīt et alta mtus cogi-
tacōne deſpicuīt hoc q̄ ſuppi
foꝛas faſtu uacue ifla cōms
ītumeſaīt Bene ergo dicat⁹
Ego uidi ſtultū firma radice
et maledixi pulchtudm eius
ſtatim pulch'tudine q̄ppe
ſtulti maledice eſt eiꝫ glam
ex cōſideata dampnacōne un-
dicare qꝛ eo abhoꝛꝛuiſ ītorm⁹
obruit⁹ quo alcius ꝑ pīs cle
uat⁹ q̄ tranſit op extollī per
manet q̄ ꝓuītur q honoatur
ī via ꝛ ꝓuentōne dāpnabit⁹
et q̄ ī p amena ꝓuita ad carē
ꝓuent q per pīus uite ꝓſpa
admteritū tendit Notandum
vero q̄d cū ſtulti pulch'tudm
maledixaſſe ſe dicet addidit
ſtatim Nos namq; huane ꝛ
et infirme mētis eſt ut cū ex-
teꝛꝛū quas reſpicit qualitate
vaꝛiet⁹ ſepe eius iudicū cū
ipā pīus ꝛei ſpecie indicet⁹
et uita hoc quod aſpicit ītē
cio illius ſenſus q̄ formatur

¶ Nam pleiq; nōnulli dū
quoꝝūdam glam cernūt eiꝫ-
dem gle aſpectibus delectat⁹
ac magnū aliquid eſtmant
ſeq; vt talia mereant⁹ exopt-
tant Cū vero gloioſos quoſq;
ut dilectos ſubito a' forta ſſe
ecīa moientes aſpicuīt ꝛcīt
huana gloia omīmodo michil
ſit cū gemitu fatent⁹ ita ut
ꝓtinus dicāt Ecce quā michil
eſt homo Qui hoc mmiꝛū re-
ceiuꝫ dicēt ſi cū ī gla hoiem
cernent tūc eius mte ritū cogi-
tantes trāſeūtem poteāt mi
eē ſenſiſſet ¶ Tūc quippe eſt
huana elacio penſanda quaꝫ
michil ſit cū ſe ſe ſup ceteros
ſucceſſibꝫ extollit Tūc ꝑſide-
randū eſt quo curſu felicitas
tranſiolet aī an huanos octos
q̄ ꝓmanēs pollet Nam glam
moꝛtuū michil ee mīa iam
morte penſare mfirm q̄ibꝫ
poſſūt Tūt emī ei eaā illi dīo,
gant qui hāc ꝛ vſq; ad moꝛte
ſeq̄ntes amant Bene itaq; dī
Ego uidi ſtultū firma radice ꝛ
maledixi pulch'tudm eius ſta-
tim ac ſi apte dicet Cōm ſtulti
pulch'tudine moꝛa ī maledic-
cōne non habuit qꝛ cū hanc
cerniem ſimt eciaꝫ penā ſeq̄-
tem vidi Non emī ſtatī ma-
le dicem ſiqua me gloie ulli
delectacō temuiſſet ſed ſme
tar ditate maledixi q̄ ſuppli
cia mansura ꝑſpicies eiꝫ po-
tēnam ſine dubitacōe ꝛpbam
Sed qua miqn quiq; q° plus
m hoc mūdo ꝓficuīt plures
ſeaī admteritū trahūt ꝛecte
ſubditur longe fient ſily eiꝫ
a ſalute q̄ſily q̄ppe hui⁹ ſtulti
ſūt q ī ambitōne huius ſcti ex
eius imitacōne naſcit⁹ qui
ꝓfecto tāto a ſalute longius
fiuit q̄ſtū ī ꝓpetuōne negle
nulla mfirmitate ferūtur
De q̄bus bī addit⁹ Et gſent⁹
m porta et nō erit q̄ eripiat
Nam ſicut vꝛb aditus porta
dī ita ē dies iudicij porta re-
gni q̄ ꝓcī ab electis omīb⁹
ad celeſtis patrie gl'az ītrat⁹
vnde et huī diem aī ad ꝛtri

bucom ſcē eccle Salomon ꝑ̄
pu. 31. quare cōſpicēt dyert Nobilis
ī portis vir eius q̄ndo ſederit
cū ſenatoibꝫ terre vir q̄ppe
eſt ecclie huāmodi gnis ēdepte
q̄ ī portis ſe nobilē oñdit q̄a
deſpectis prīus mgtuelis ex
tat ſed m mgreſſu regni ſub
limis apparebit Ejus cū terre
ſenatoribꝰ reſidet qz iudicio ſe
tēcia cū ſcīs eigdē ecclie p̄di
catoibꝫ diſcernit ſic ipe et ī
euangelio dicit Vos q̄ ſcauit
eſtis me m regnacōne aīa
ſedeit filius hoīs m ſede ma
ieſtatis ſue ſedebitis ī vos ſ̄
ſedes xn iudicātes xn tbus
iſrael quod iſtius quoq; lōge
dñi p̄nūcias aut dīs admo
nui uemēt cū ſenatoibꝫ ppli
ſui de hīs portis Salomon
ītēuū dicit Date ei d̄ fructu
pu. 13. manuū ſuaū et laudet eam
ī portis opa eius Hinc q̄ppe
ſcā ecclia de fructu manuū
ſuaū accipit cū eam ad pri
mā celestia laboris ſui re
tribucō attollit Hinc eā ſua opa
ī portis laudāt q̄ndo eis mīstr
mīpō regni aditu dē Eſurim
et dediſtis mihi manducare
Sitiui et dediſtis mihi potū Hoſ
pes eram et collegiſtis me Nu
dus et cooperuiſtis me et cetā
Filij igit huius ſtulti cū porta
elati ſūt ſed ī porta ſteriuntur
q̄ amatoēs huius ſcī m p̄ntī
vita ſuperbiūt ſed m ipō regni
aditu eterna amīadūſione ſe
riūt Bene aut ſubdit Et
nō erit qui eripiat Illos q̄ppe
veritas abeterna amīadūſione
eripit quos ītoralibꝫ ꝑſpeis

ꝑdiſciplinā p̄mit qui ergo nō
uenit p̄mi cūc nō valet eiꝰ
quia magni cui quā p̄ diſciplī
nam hīe negligūt patrē aſ
fluoris ſue tpe per aduersū
non muemūt ereptoꝝ Sequit
Cuius meſſem famelicꝰ cōedit
habet ecīā ſtultus meſſem q̄m
iniquus quiſq; domi recte
ītelligēcie accipit ſcīp̄tūice
ſentēcias docetur bona loq̄t
ſed m̄ nullomodo hoc q̄d dicit
operatur uerba dei profert
nec m̄ diligit laudādo exaggē
rat uituperando calcat Ejus ergo
ſtultus iſte recta mtelligit t
dicit ſed m̄ hec operādo non
amat meſſem habēdo ieiunat
Quā minuū famelicus cōe
dit qz iſ q̄ addm̄ ſcīs deſide
rijs anhelat diſcat quod aud
agit quod docteit et dū doctꝰ
primū recta p̄dicacōne ēfica
quid aliud q̄ ſtulti frugeſ
ciat am non famelicos ſuos
veritas vt ſtulta meſſem co
medeīt ammonebat cū per
deſideria ſcā flagrātibꝫ de
pharisēis p̄ceperat dicens
que dicūt facite mixta opa
vero eorū nolite facē Ac ſi
apte dicēt Verbi meſſē loqn
do excoluīt ſed hāt male viuē
do mīme grungūt Vnām
ergo famem meſſis iſta re
ficiat quia vobis hāt pfatu
itatis ſue faſtidiū ſeruāt Sm̄ 17
aut ſubdit et ipm̄ rapiet
armatus antiquus namq; ho
ſtis q̄ī ītermis vincit cū ma
la apte ſuggēns huāne mēti
bona oīa ſimī deſtruere conat
Sed armatq; uemt q̄ndo bona

alia intacta deserēs latenť alia
corrūpit Nam sēpe quosdam
in intellectu nō temptet eisq; i
sacrieloquij meditatiōe non
obtinat sed hī cotū uitā i operā
cōne supplantat q dū d scie
virtute laudantť neq; qm suoq;
opum dampna respicuit aūq;
i fanois delectatiōm animus
duatť ute sue wlneā nō medeť
Huc ergo armatus hostis ra-
puit quā fraude tectus i alia
deserens et alia parte supeńť
16 ss Sequitur Et ebibent sacetes
ss diuicias eius Sepe sitiens hť
habet interim liquois fonte
sed nō bibit qa ingenū qđē
intelligēcie accipit sed tam
ueritatis sūmas cognoscere
legēdo gtempnit Scit q; itel
ligere studendo pualeat sed
ab oī doctrine studio fastidiosiť
cessat Diuicie quoq; mentis
sūt uerba sacrelocuiōms sed
has diuicias sitiens oculus
aspicit et tornamīn sui usū
minime assumit q; uba legť
audiens magna qđē et cōsi-
derat sed ad ꝓfitēdū hec
nullo studio amoris elaborat
At cōi alius sitim habet ig e-
nuī non habet Amor ad me-
ditandū ptrahit sensus hūtud
hebitudo cōsiderat et sēpe hoc
in diuīe legis eruditiōne qui
studendo itelligit q; pnegligēť
ingemiscens nescit Hinc ergo
stulti diuicias sitientes bibunt
Dū ꝑcepti dei que i gemiscť
fastidientes nescuit hebetes
amantes assequiť sn hns
mimicā tenebris hebitudms
illustrat oculis amois Nam

hoc tardioribus sitis aperit qđ
uelocioib; fastidiū claudit qui
et idcirco ad intelligēcie alta
puenīt quia agē q itellegēnt
uel minima uel nulla gtēpnūt
et dū sensū mūb; adiuuāt sese
ultra altitudinē ingeniosoū
leuant unde hī p Salomōem
14 dr Otiuo mundū mutať i mo-
pu.30 ratur i edibus regis Plerūq;
enī aues quas adulatū ꝓpria
penna subleuat in uepeibq;
residet et stulto q ad volatū
pennas non habet mītes mā
bus regni edificāū tenet qua
nimiā sēpe ingemiscit quoq;
dī p negligēcā torpet i pius
actibus remanet et simpluer
quos ingemi penna nō adiuuat
ad optinēda eterne regni me-
nia uirtus operatiōis leuat
Otiuo ergo dū mundū mutať
in regni edibq; moratť q illo
simplex p intentiōm rectioris
puenit quo ingeniosius mi-
18 nime ascendit Sed hijs au-
ditis quesho nō cordi subeať
cur uel negligēs intelligēte
domū tribuatť uel studiosus
quisq; sēsus sui tarditate ꝓpe-
diāhit ad quā citius ꝑspexť
ss dū primus subeať nichil ihū
ss sine causa fit Io ēco enī sēpe
et desidiosus ingeniū accipit
ut deneglegēcia uisus puātť
q; q; sine labore assequi potuit
scire gtempnit et idēo ñ mūť
studiosus tarditate itelligēte
primť ut eo maiora pmia re-
tribuatis inueniat q magť
in studio mūdiōms elaborat
Nichil ergo ē in terra sine cā
qñdo et studioso tarditas adp

mũ pfici et desidioso uelo
citas ad suppliciũ crescit
19 ¶ Admtelligẽdi ait q̃ retta
sũt aliq̃ndo laboris studio
aliq̃ndo uero dolore pcussiq̃
erudim̃r vnde cũ dictũ sit
Nichil m terra sine causa ap
te protinꝰ addit̃ et de humo
nõ egredietur dolor dolor nã
q̃ quasi de humo nõ egdit̃
cũ homo adderi imagine con
ditus de rebus i sensibilibus
flagellat̃ Sed q̃ p occulta
merita mencũ aperta pro
derũt flagella penarũ d huõ
dolor nõ egredit̃ q̃m sensus
nr̃i malicia exigit ut a rebꝰ
m sensibilibꝰ feriat̃ fore em̃
cernimꝰ q̃d ad correpcones
mã expectatus ymber aĝ
dente terra suspendit̃ et
caligosus aer in ardestente
sole siccat̃ mare p̃cellis vn
mesc̃tibꝰ seuit et alios ad
trãsmeãdũ susceptos aterrit̃
alys desideratũ iter erecta i
cumulũ unda ẽdicit terra
nõ solũ gerumna fraudatꝰ
sinuniuit sed eaã sẽma
accepta cõsumit In q̃b; mi
mũ cuncts patent̃ aspicit̃
hoc q̃ q̃dam sapiẽs de dño
20 testat̃ dicẽs ¶ Et pugnabit q̃
Sapiẽ. 4. eo orbis terraũ ĩ ĩsensatos
Orbis q̃ppe terraꝝ cũ dño ĩ
nsẽsatos pugnabit q̃ndo ĩpe
na delinq̃entiũ et elemẽtoꝝ
adũsitas militat sed th̃ de
humo dolor nõ egredit quã
tes quelibet m sẽsibilis ad
affluẽtiam mãm stimlo me
atoꝝ excitat̃ De huõ do
lor non egredit̃ ꝯ neq̃q̃ã
pena de la nasc̃t creatũ q̃
peccauit sed de la paludbro q̃
peccando vim̃ pcussionis exta
sit sed curãdũ magnope est
ut cũ m rebus exteriorib; põ
dere doloris afficim̃r spe ad
supna tendam̃ q̃tinus eo mꝰ
adalta pueniat quo nos ex
terior pena castigat vnde et
ꝛꝛ apte subiũgitur ¶ Homo ad .21.
ꝛꝛ laborem nascit̃ et auis advo
latũ Ad laborem q̃ppe homo
nascit̃ q̃ mmmũ hyb; ꝯ qui
accepta est p̃ dominꝰ rationẽ co
sideret q̃d valde sibi sit ĩpos
ut hec pegrinacois sue ĩpoꝝ
sine gemitu euadat vnde bñ
paulus cũ reuelacones suas
discipulis enumeãret adiuꝝt
Xpi em̃ scitis q̃d i hoc positi
sum̃ Sed ĩ eo q̃ caro flagell
afficit̃ mens ad appetenda
alcioꝝ subleuat̃ paulo rursꝰ
attestãte q̃ ait Et tutet ꝯ q̃ foꝝ
ẽ m̃ homo corrũpit̃ tñ ĩb q̃
mtus est renouat̃ de die in
diem Homo ergo ad labore
nascit̃ et auis ad uolatũ q̃
nide mens ad sũma euolat
unde caro in mfimis duriꝰ
laboãt ¶ Potest quoq; appd .22.
latonẽ hoc carnaliũ vita si
gnari vnde et paulus ait cũ
em̃ sit inter uos zelus ⁊ gẽtio
Nonne carnales estis quibꝰ
paulo post subiecit dicẽs nõ
ne homines estis m hac ei ĩtagꝝ
homo vita ad laborẽ nascit̃
q̃ carnalis q̃ mscẽ cũ trãseũ
cia appetit desideriorũ suorũ
se ponere affligit Grauis
quippe labor est h ãc ipsaꝝ
pnãs vite gtiam querẽ q̃sitã

qñdoq; pcipe et pcepta ecu
scpcone custodire Grauis la
bor e hoc cu magna fatigacõe
apphendere qd is q apphe
dit nouerit diu state non
posse Dei aut viri qi trax
seucia nõ amat non solum
nulla tpalia desideriou põ
dera tolerat sed et siqua ad
uersa consurgut mpsis suis
pressiuis et langwoibz nõ la
borant Quid enim flagellis
durius et tñ de flagellatis apo
tolis scptm est Ibant gaudes
a conspectu gcilij qm digni
habiti sut p noie ihu q tue
liam pati Qui enim poz mti
bus labor est qbus t pena v
beru labor nõ est Homo go
ad laborem nascit qui ille hui9
mudi uerace mala sentit
q ea bona inhanc appetit
Nam cui9 mens adalta sustẽ
detur sub ipa e quicqd extiq
coñ ipam mouet Bene
uitaq; subdit et aiis ad volati
qa tato animq; ab affluẽcia
se se subtrahit qñto p spem
adsima sustollit An nõ qsi
alius paulus aduolatu natus
fuerat qui tot adusa sustines
dicebat Nra aut gsatio i cel
e et rursu Scimq; qm si ter
restris domq; nra hui9 habitacio
dissoluatur q edificacõm ex
deo habemq; domu nõ manufactã
etiam in celis Velud alius go
ima trascendẽs que adhuc
corpore in terra demorantẽ
iam in sublimibus spei pena
subleuabat Deoq; nitus suis
uiribus ualet sese in alta sub
tollere vt cu a uisibilib; affli
gitur in inuisibilia subleuetur
Recte mox subdit Qua obre
ego de pcabor dñm et ad deum
ponã eloqu meu ac si apte di
ceret Illu rogo per quẽ hec tri
bui scio Si enim hoc per se se hre
crederet deprecai dñm nõ m
digeret Sequit qui fet mag
et miscuitabilia et mirabilia
absq; numero Quis omipotẽ
dei mirabilia perscrutai suf
ficiat quod cuncta ex nichilo
creauit quod ipsa mudi fabrica
mira potẽcie virtute disposita
et super aera celu suspendit
et sup abyssu terra libratur
quod ex rebus muisibilibus
ac uisibilibus omis hec vnu
sitas exsistit q hoiem fecit
vt ita dixerim in breui colligẽs
mudu alteu sed racionalem
quod hut ex aia et carne cõ
stitues in mueshgabili vnit
dispositõe pmiscuit spum
et lutu ex hijs itaq; aliud no
uimq; aliud t sumq; sed tam
mirai negligimq; qua ea q
m gphesibili mdagatõne
mira sut huamis oculis vsu
uluerat Inde fit vt si mor
tuus hõ sustitet tã admiratõe
omes exiliant et cotidie hõ
q nõ erat nascit et nemo
mirat dei procul dubio oib;
constet qua plus sit mirari
q nõ erat q reparari qd erat
Virga arida aaron uirg a
floruit cuncti mirati sut coh
orte exarente terra arbor y
ducit virtus q puluerib;
m lignu vertit et nemo mi
ratur qui quicq; pamby qnq;
mlia hoim saturati sut ne

uisse escas in debibus cuctis
miratis sit cotidie sparsa gra-
na seminū plenitudīe mul
tiplicat spicarū et nemo mi
ratur aquā semel in vinum
mutatā uidentes cūcti mira
ti sit cottidie humor terre in
radice nitis attractus p bot-
m vinū uertit et nemo mira
Mirabilia q sit oīa que mirā
hoīes negligit quia adsidē-
randū vt poterimus usu vepes
cit Bene ait ei dicēt q fact
magna adnīeit statim et istā
tabilia minus enī fuerat ma-
gna facē si tm̄ ea que facta
sūt pscrutari potuisset Recte ꝓ-
ditur Et mirabilia absq; nūo
qa minois esset magnitudis
si que inscrutabilia condidit
26 pauca fecisset ¶ Sed mīhet sā-
endū est quia diuina miracla
et sp debent cōsiderari pstudiū
et nūqm discuti pintellectū
Sepe namq; humanus sensus
dū quarūdam rerū rationem
qrens non inuenit dubitā
dō nīs se uoragine mergit hī
fit vt nōnulli hoīes mortuo-
corpora pulueri redacta con
sident diq; resurrectōis vim
colligere exratione nō possūt
hec adstatū pstinū redire pos
se desperant Mirabit q̄ qui
de credēda sit pscrutāda per
ratōm non sūt qua si h nīs
oculus ratō expandēt mira si
essēt Sed ei in hys formasse e
ām̄ habuit necesse est ut ea q̄
pius nouit Nec mī pracōm
collegit ad medīam educat
quatinus rei similis argumēto
fidem roboret quā labe factai
27 sua sagacitate deprehendit ¶ Ō
sideratō quippe humano carnis
puluere quoridā mens gaussa
desperat qñdo pulus ad carnē
redeat et redi vnū corpus per
membroū uniamēta cōponat
qñdo illa terre ariditas puluē
cia membra iuridescat ac se se p
eoū species formasq; ostringat
Hoc nimiū pracōm apprehendi
non potest sed mī medi p exēplum
facile potest Quis enī ab vno
grano semīs mmēsā surgere
arborem crederet nisi certū
hoc p experimētū teneret tāta
namq; vnius grani parūitate
et pene nulla siu dissimilitudine
ubi latet lignī dulcia et lignī te-
nerior uel dulcior medulla aspe-
ritas corticis viriditas radicis
sapor fructuū suauitas odorū
colorū diuisitas mollicies folio-
et hī q hoc p experimētū nouīt
ex vno grano semīs posse
oīa nō dubitat Quid ergo e
difficile vt pulus in membra
redeat dum conditoris potētā
cotidie cernim q et ex grano
lignia mirabilr et adhuc mira-
biliuus fructus exlignis creat
Dicat ergo q sicut magna et
inscrutabilia et mirabilia absq;
numero qui diuinoū operum
magnitudo nec exiguitate valet
discuti nec exiguitate numerā
28 ri Vnde adhuc subdit. q dat
" pluuias sup faciez terre et irri-
" gat aquis vniuersa qui vomit hu
" mides in sublime et merentes
" exagit ꝓ sospitate Q a amicis
bī Job eruditos quo societate
credim̄ necesse e ut h elyphaz
uerba mistice disseram̄ Ops

enī deus terre pluuiā tribuit
aī arenciā cordi gentilui supe
grē p̄dicacōes infidit et aquis
vniuersā irrigat quia stelilitatē
poīt hoīs replecōne spūs ad fru
ctificacōm formāt sicut ipsem
etipsā veritas dt Qui biberit
aquā quam ego do ei nō sitiet
mehnī Vmūsitatis aūt noīe
homo signat qr in ipō ī vera
species et magna gmuio vmū
sitatis ostendit Omē namq
quod est aut est ī nō viuit aut
est et viuit seo nequaqm sēht
aut est viuit et sentit ß nō in
telligit nec distermit a ē viuit
et sentit et intelligit Sūt nāq
lapides nec tm viuūt sūt arbu
sta viuūt quidī nec tm sēcuit
Herbaū namq atq arboū
uiriditas vita uocat Ore per
paulū de semībus dr Insipiēs
tu quod semmas nō viuificat
nisi prius moriat Sūt bruta
aīalia uiuūt et sencuūt nec tm
intelligūt Sūt angeli viuūt
et sentiūt et intelligēdo discernūt
homo itaq q habet omūe ēē c
lapidibus uiuē caī arboībus
sentire caī aīalibus discerne
caī angelis Recte noīe vmūsi
tatis ipā vmūsitas tenet ī qo
uxta aliquid exprmit Vnde
et discipulis ueritas dt Euntes
īmūdū vmūsū p̄dicate euīl
omī creatūe Omēm videlig
creaturam solū intelligi hoīem
uoluit Cui gmuē aliqd cū oī
bus creauit qīnuis hoc loco
vmūsa intelligi ī aliter possē

Siti enī spūs grā aī sibi diui
les subicit pauper nō repellit
Cui fortes humiliat uenire ad se
debiles nō recusat cū nobiles c
colligit simil ī ignobiles appe
hendit cū sapiētes suscipit m
peritoū stultaq nō ptempnit
Vmūsa ergo deus aquis irri
gat qui domo sitī spūs ex omī
genere hoīm ad sua ggmcōnē
vocat ¶ possūt aūt vmūsoū
noīe ipē morū dissimilitudīes
designāt alius namq elacoē
erigit alius ponderē timoīs
mehnat alius libidme estuat
alius auaicia anhelat alius
remissione se deicit alius ia
feruescit Sed p doctrinā sacrelo
quii dū superbo humilitas ībuit
timdo cōfidencia pbetur lux
uiosus p castitatis studiū ab
mundicia tergit auarus
p gtinecāam ab ambicōnis
estu temperat remissus ze
lu rectitudme erigit Iracūdg
a papitacōnis siue exercita
cōne refrenatur vmūsa deg
irrigat aquis quia vim sui
sermonis in singulis uxta
morū diuīstatē formāt ut hoc
m eius eloquio quisq īuemat
per quod virtutis necessarie
germen ferat ¶ unde p quadr
sapiē. 16. sapiētem de manne dulcedī
dr Panem de celo p
ruisti illis sine labore omne
delectamtū in se hītem atq
omīs saporis in se suauitatē
Manna q ppe omē delectū
atq omis saporis suauitatē
in se hūit qd videl in ore spūs
mali uē voluptatem edcāt
saporem dedit qr diuīg fmo
et omīby congruēs et asemet
ipō nō discrepās qualitat au
dētū gdestēt ·qui dī electus

quisq; utilit' uita modu suu
ntelligit qui acceptu mama
t uoluptatiu sapore uertit t
quia laboriz bom opeis gla
sequit' retribuco'is ppa q;
rrigacom Recte subuigit'
Cum pont humiles i sub
lim et meretes erigit sos
pitate In sublim humiles po
nit' quia hi qui nuc p dei
amore despecti sut hic ad'o
nudites uenuit Sicut hoc qd
paulo ante dixim eisdem
humilibus ueritas pollicetur
dicens vos qui secuti estis me
m regeneacone cu sedebit filius
homis in sede maiestatis sue
sedebitis t vos super sedes iu
dicates in tribus isti' Iuste
meretes dis sospitate erigit
qz hi qui eis desidetis accen
si pspera fugiut aduersa pu
cisit' cruciatus plegnaiu to
lerut seq; ipi p lameta cash
gat tato sublimiore tuc sos
pitate recipiut qito nuc a
cuctis miidi gaudiis deuote
moriunt' Hinc etenu p salos
dr Cor qd nouit amantu ei
aie sue in gaudio eius no
mistebit' extraneus humana
etenu mens aie sue amanti
dnem scit cui eterne patrie
desidetis accensa peregina cor
sue pena flendo cognoscit
sed in eius gaudio extraneu
no mistebit qz q nuc a me
rore gpuicois alieno e tuc
pticeps adletica gsolatois
non est Hinc e qd iteram lio
veritas dt Amen dico vobis
q plorabitis t flebitis vos mu
dus aut gaudebit vos aut gtis

tabnu sed tristicia uia uertetur
in gaudiu et iterum uidebo uos et gaudebit cor uru et gaudiu uru
nemo auferet a uobis Sospi
tate ergo dis mentes erigé
dr quia pro se afflictos tpali
vera salute gsolat' Quod
nu de electis dei ecia in hac
uita nil obstat intelligi In
sublimi quippe humiles ponit'
qua cu se exhumilitate sub
sternit alte mens iudicio cu
cta tpalia transeut cuqz se i
dignos in oibus estimat rec
cogitatois examine hi mundi
glam transedetes calcant
videamus humilem paulu ecce
discipulis dicit Non eni nos
metipos pdicamus sed dnm
xpm dnm nrm nos aut ser
uos vros per xpm videamus
hinc humilem in sublimi iam
posituu ait An nescitis quia
angelos iudicabimus t iterum
Cum resistitauit et gsedere
nos fecit in celestibus Portas
se hinc exteius aut cathena
religabat mete ni positus i
sublimibus fuerat qua per
spei sue certitudine i celestib
sedebat Sed ita qz ui forus d
spectu sut et uelut in dis oia
tolerat sed dignos se supnis
sedibus gsidetes eternitatis
glam cu certitudine expectat
Cuqz laborant foris aduersitate
psecutois ad mentis tranquillu
in tranquillis adarce mentis t
inde cucta sub se ire dispi
ciut uterque transire corpus
cuia semetipos cernut mimas

liber

nō meruit qa et tormīta pa
ciendo gtēpmīt Hinc etenī
p Salomōī dr̄ Justus qī leo q
fidens absq; terroe erit Hinc
ab eo iterū scriptū ē nō q̄ssta
bit nusūquicqd ei acciderit
Q̄a enī recti q̄q malto ītēp
sue uertice sit sūt Dī mortē
moriendo non sencūt miro
modo cos regnorū uacula et
ferūt et non cōtingūt In sub
lim ergo sūt humiles positi
q̄ unde se ī oīb despicūt m
de cōī oīa secularcs fiunt Q°
cōī recte sub babilonis spene
ꝑ Ysai. 28. Ps. 136. Pham mihi reprobe dicit
Descende sede ī pulue uirgo
filia babylon sede in terra
nō ē solū filie chaldeorū Hoc
enī loco humana mens uirgo
nō ī corrupta ut arbitror dr̄
sed in fecūda mens babilonis
filia uocat que in eo q̄d recte
q̄m bona opera germinat.
Dū nullo ordine recto uite cō
ponitur q̄ī q fusione mat-e
generat Sm aūt ygo nō ī fe
cūda dr̄ Sed corrupta po q̄m
statū salutis poterit adq filios
sue cumulū appellat q̄d fit
Cui apte p marepacōm dicit
dulia uoce descende In alto q̄
ppe humanus animus stat q̄ndo
supinis tribulcōib mbiat sed
ab hoc statu destendit aī turpi
uictus se se de fluctib mūdi de
sideriis subiat Cui bñ mox sb
dit Sede ī pulue Descendens
enī ī pulue residet qa celestia
deserens terrenis cogitacōib q
aspersus ī mfimis uilescit ubi
adhuc ī gemīando subiugit
Sede ī terra ac si apte exprimās

dicat q̄ celesti cōuersacōne noluisti
te regere Sub tenebrīo ꝑstrato
ī terrenis actib humiliare unde
et necessario ptinus addit No
est solū filie chaldeorū Chaldei
namq; feroces mēptantes valde
aūt feroces sūt q̄ uolūtates ꝑuas
sequntes nec suis parcē morib
studuit ferocia sūt uana desideria
que non solū cōī ꝓcepta cōditor
sed sepe eciā cōī pausomī ver
bera duram atq; insensibile mēte
reddūt Sed filia ferocū solū
non habet q̄ mens q̄d amat
mūdi q̄ prauis desideris nasci
atq; eisdē desideris obdurat ideo
q̄ se terrenis cōcupiscēcis subi
cit sedem iudicij amittit Illiq;
apud se solio ꝓsidet q̄ ex amē
discretōns caret et quasi a
udicij sui sessione repellitur
q̄ p exteriores cogitationes vagat
liquet ei q̄ mens que minus cō
sibi sedem poterit forma se per
desideria innumerabilia sparsit et
quia agē intellecta dissimulat
cecat Recte eciā ut nesciat q̄
agat et sepe iusto iudicio ipsa
ipsa uolūtate relinqt̄ et subtra
que anxie appetit laboriosa
mūdi misteria relaxat unde
apte illic subdit Q̄a ultra
nō uocabēs mollis et tenera
tolle molam et mole farinam
Constat minuī q̄ tenere siue
filie parcētes parcit nec in
duris atq; seruilibus hāc opib
affligit Omīpotes ergo deus
q̄ teneram filiam uocat q̄ndo di
cta minus aug q̄ aīa a labo
riosis hoc mūdi seruicijs ꝓuocat
ne dū exteriorib actib affixa
ab interni desideris obduret

Gr chaldee filia mollis

Sed chaldeorū filia mollis ⁊
tenera nō vocat⁹ qz mēs ꝑnis
desideriis dedita m eo q ānle
appetit hui⁹ scli laboze ēlī-
quit ut foris mūdo uelud
ancilla seruiat q ūus dñs
38. ut filia nequaq̄ amat. Dñ
et molam tollere ac farinā
molere mbet⁹ Ola īgyrū
dicit⁹ et farina ꝓfert⁹ Neq;
q̄ aūt mūdi hui⁹ actio mo-
la est que dī mītas curas
congerit humānas mētes q̄ p
gyrū uertit atq; ex se uelud
farinas ꝓicit qa seducto cor
de sp mūtissias cogitacões
39. gignit. Nōnūq̄ q quiet⁹
alicui⁹ ee meīti credit⁹ po-
situs ī qualibet accione de-
nudatur Vnde illic ꝓtinus
subtrahit De mda turpitu-
dīne tua discoopeī hīerum
reuela crus transi fluia In
administracōne q̄ppe opis
turpitudo denudat⁹ dī mlus
mēs abiecta q ī accois ostēta-
cōne ignorat⁹ q̄ q̄eta ꝓius mī
gnia putabat⁹ Humeru mēs
discooperit q̄ndo opus sinū
q ignorabat⁹ oñdit Crus re-
uelat qa q̄bus desideioꝝ pas-
sibus lucris mūdi ihiet ma-
nifestat Fluia ecīa trāsit qa
actiones hui⁹ scli q cotidie
adterminū defluit īdesinē
ter appetit dīq; alias ēligt
alias assequit qī sp de fluie
ad flumē tendit Hec pauci⁹
p excessū dixim⁹ ut mēs a so
lio scē itencois excussa rubi
ceat mōstrarem⁹ qz si ad ea
q sup ipam sūt ihiare cessaue-
rit subsemetipz ecīa īdesinē
ter runt / malto aūt figit⁹ si aī
rem tporaliū deserens ad spz
īmutabil' etīnitatis ligatur
40. Bene ergo dr q ponit hūles
ī sublimi atq; apte subiūgit⁹
Et meretes erigit sospitate de-
pe ī hoc mūdo ecīa lacti q̄let
eretri sūt dī de ipa gla sue pro-
speritatis intumescāt sed me-
retes deus sospitate erigit qa
afflictos suos ad glām uere
leticie soliditate sustollit Sos-
pitate q̄ppe nō īsania erecti sī
q ībonis actibus positi spe ī dño
firma gratulant⁹ Nōnlli ei sic
dixim⁹ et īq̄tates ꝓpetrant ⁊
gaudē nō cessāt de q̄bus p̄alē
dr q letant⁹ cū male fecerint
et exultāt ī rebus pessimis Et
rursū dūt impi q uta securi
sūt Ac si mustou facta hāmt
Hi mīmū nō sospitate erigūt⁹
sed īsania qua supbiūt cui af-
fligi debuēant et inde miseri
exultacōe defluūt unde a bo-
nis flectūt⁹ frenetica⁹ videl
sēsibus silēs īsāmā q̄ putālēt
uirtutē putāt. q ex morbo ee
nescīūt Hoc q amplius satis
possūt ⁊ qī creuisse se ūbus
estimāt dī ad nīte t̄minū p
augmēta langvois appīāgnt
q qa vacois sēsū nō hūt flet⁹
et tridēt ⁊ tūto ī magna exulta
cōne se dilatāt q̄nto ī sēsibi-
les malū q̄ pacīūt⁹ ignoānt
Sospitate ergo dns merētes
erigit qz electoꝝ mēs nō de-
ꝓtis sūte īsama sed d'ctaudie
ctne salutis hilarescit. Vnde
apte mox de hac ipa prauoꝝ
destructōe subiūgit⁹ q dissipat
cogitacōes malignoꝝ ne pos-

sint implere manus eorū qui
cepant Reproborū mētes prauis
cogitacōibus sp fluctuāt & ple
rūq eis supna dispēsacō ob
uiat et q̄nus prauitatē con
silij ne fracti aduersitatibꝫ cōri
gāt tñ ne cōm bonos p̄malent
eorū uires refrenat Quos cōm
miro iudicio agit ut effectu
q̄dem prauo opis careāt t tñ
iuste sētēcie iudicijs reos con
scelera addicat Quid ergo ma
la cogitāt qd ipi faciūt oñdit
q̄ uero mala īplere nequit hii
cōm quos cogitauerūt defēdit
Unde et adhuc bene subdit
complēdit sapiētes i astucia eo
rū et cōsilia prauorū dissipat
Sepe enī nōnulli humana sapiē
cia iflati desideriis suis diuina
monicia cōtra re spernūt aspe
ns ei reluctare machinatoribꝫ
conant et qd admoniti sunt
supne dispēsacōis īcorgant
callidis cogitacōibꝫ insistunt
subtiliora cōsilia exquirūt
sed nōe uoluntate dei pagūt
unde hāc imitari grēpmūt
atq omnipotētis consilio dis
sistere minūt obsequūtur
q sēpe et hoc dispēsacōni ap
te militat qd ei phantasmā su
dum frmole resultat Sapiētes
ergo dns i ipa eorū astucia
comphendit q̄ndo eis consilijs
humana facta etiā egre ser
uiūt cū insistūt qd meliꝫ oste
dimꝫ si pauca ad medium gesta
rū rei exempla yferamꝫ Io
seph somnium uiderat qd fra
manipulo frm eius se mani
pulis prosternebāt somniū uide
rāt q sol t luna se cū undecim stel
lis adorabāt quēq̄ prime scrip
retulit eorū cordi zelus fuit
domiciliis fraudi pauorq
peussit citiusq ad se hinc uenire
cōspirent malicia seruētes
diuertūt Ecce somniatorē ueit
uenite occidamꝫ eū et in uidea
q̄d illi p̄derit somnia sua Ci
q̄ se eius dominio subici ne
tiunt somniatorē i puteū depo
nūt eiusq hinsmodi uestibus trāse
untibꝫ uendūt q egipto diuer
sorum subditus luxurie ac
cusacōne dampnatꝫ castitatis
merito adiuuꝫ yhecie iudicio
exceptus omī egipto prelatus
est p supnā vō sapiētiā frugi
frumēta cōgessit et finito peri
odo necessitatis obuiat Cumq
mi orbem fames urguit de ali
mētorū ppara cōne sollicitus
iacob filios i egiptū misit q
frumētorū dispēsacōm p̄posit
ioseph nescientes uenūt atq
ut meruēt alimēta petere
eorū dispēsatorē cōpulsi sunt
pms in trā cernuis adorare
Pensemꝫ igit geste rei ordi
pēsemꝫ quom sapiētes i ipsa
sua astucia mis omīa gphēdit
Ideo ab eis Ioseph uenditꝰ fue
rat ne adoraret sed ideo est
adoratus quia nēdinus astute
namq aliquid agere ausi sūt
ut dei gsiliū mutaretur & diuino
iudicio qd declinare conati sūt
remedio seruierūt Inde q̄pte
coacti sūt dei uolūtate pagere
unde hāc molti sūt astute cō
mutare Hic diuinū gsiliū dī
uinitatis impletē Hic humana sa
piētia dū reluctatē cōphendit
diminuere fines ne Ioseph super

Gen. 37.

22

23

eos ẏ crescẽt sed hoc q̃ diuinitus
dispositũ fuerat cauendo stim
ẽ ut euemiret hũana ergo sapi
cia ĩ seipa cõphensa q̃ nichĩ
dei unde pmtẽ cõm resistit
mde eius ĩplecõni militabit

Sic saul dñi dauid subrectũ
cõtidiano succrescẽ uirtutũ ſ
cessu cõspicẽt suã ei ĩ uxorio
filiam spondet atq; ĩ ea dotem
centũ dari ab eo philistinoꝝ p
pucia pecẽt ut cũ pvocatus
miles ultra se excrescẽ q̃ret
ĩmicoꝝ gladijs tradi tisp uitã
finiret sicut scptũ est Nõ hẽt
rex necesse sponsalia ñ tantũ c
ppucia philistinoꝝ ut fiat ul
cio de ĩmicis regis Porro
saul cogitabat tradere dauid
ĩ manꝰ philistinoꝝ Sed da
dispoſcõbꝰ mtime fauore ro
bustus centũ sedare phibuit ẏ
ducta ppucia reportauit Cuꝫ
minuũ operis saul argumẽto ſ
peratꝰ supna ꝓuidẽcia ĩ sapiẽcie
sue cõsilio dephẽsus qa unde
succrescẽs mnlus uitam sẽ q̃
tingwere credidit ẏ uultus eoꝝ glã
mde cumulat Sed q̃ nõ mitiꝫ
asstute aliquid sapere ecĩa ele
cti moliũtur libet ad meduũ
aliũ sapiẽtẽ deuice et q̃ sim
mterni cõsiliastucia morluũ
g̃phendat demõstrãe Prudẽ
q̃ppe ionas sapere uoluit cũ ad
pditandũ minuitaꝫ pemtẽciã
missis q̃ electis gẽtib⁹ mdeam
deserere timuit p̃dicacõnis of
ficiũ mplere recusauit nauẽ
pecẽt fugere tharsis elegit sed
ptim tẽpestas exoritꝰ sors mit
tit ut videt⁹ g̃fratꝰ culpa cuꝫ
mare turbetur Jonas m culpa

dephendit ĩ profũdi mergitur
coetu sorbente deuoratꝰ atq; illic
gestãte belua puenit quoue spo
te grempsit Ecce fugitiuũ dei tẽ
pestas mouet sors ligat mare
susteptꝫ belua mcludit ĩ qua
auctori suo obedire remittit ad
locũ q̃ missus fuerat suo reꝰ
carcẽ portat)nibẽte deo mstẽ
homo ꝓpham noluit asperante
deo belua ꝓphetam uomuit Cõ
phendit ergo sapiẽtes dñs ĩ astu
cia eoꝝ q̃ndo hoc musũ volũ
tatis sue redegit per quod sibi uo
lũtatẽ hũana cõsiliã ꝓstrue
mur adhuc hebreoꝝ sapiẽciã
ut uideamꝰ quod ꝓuidẽdo pro
hibuit aut q̃ phibẽdo ꝓuẽnit
Certe cũ ad rẽdemptor mrũ mi
racla credẽciũ turba gfluere
ẽt sacẽdotes ꝓpli muidie fiaby
accensi mũdũ pꝰ eũ ire pro
clamarẽt dicẽtes videns quia
michil ꝓficimꝰ ẽcce mũdo totꝰ
post eũ abijt ut a illo ꝑimtate
cõcursoꝝ abstmdeht fimire
eius potẽtiam morte conati sũ
dicẽtes expedit vt vnus homo
moriat et nõ tota gens ꝑeat

Sed redẽptoris mors adquit
cõm sui corpis id est ecclie ni
hil non ad separacõm unde
et per legem turturi uel colũ
be m figura mri sacrifiq; stecti
guttur pcipitur et nõ pemtꝰ
abscmdi ut et pꝰ morte corpi
capit mhereat quia uidelicet
mediator dei ẏ hoim id est ca
ũ mtm et ueue mundacõne
hostia unde ꝓ nobis mortem
ptulit mde nobis uerius ihesit
ꝓfectionẽ ergo capit turtur
suo corpi mheret qz xpm ad

leui 11.

ecclia nec mors inuenies dimit
Psecutores igit pegerūt hoc q
pniciose molit sūt ut uiuere mor
te ut ab eo abscinderēt fideliū
deuocōm Sed inde fides creuit
unde hanc se extinguē fideliū
crudelitas credidit Cū se essāt
eig miracla plegndo abscindere
Hec mimrū compulsi sūt nesci
endo dilatare Cōphēdit ergo dns
sapietes tastucia eoū qndo tho
ad pietatis sue obsequiū redigit
qd cōm illū huāna crudelitas
exarsit Justus namq t miseitor
mortaliū acta disponēs alia cō
cedit ppicius alia pmittit iaq
atq ea q pmittit sic tolerat.
ut hec in sin gsilij usū ultat hn
mirumodo fit ut et qd sine vo
lūtate dei agit uoluntati dei cōm
nū nō sit qz dū i bonū usū ma
la facta uertit eig gsilio inuitat
ecia q eig gsilio repugnt hīc
enī p̄p̄s̄am dr Magna opa
dn exquisita i omnes voluntq eius
Hic qppe eig opa magna sunt
ut per omne qd ab oībus hoīb9
agit eius voluntas exquiratur
Na sepe inde pficit inde ipelli
putabat Hinc tursū dr Omnia
quecūq uoluit dns feat in celo t
i terra Hinc salomō aut Nō est
sapietia nō ē prudētia non est
cōsiliū cōm deū Restat ergo ut i
cuctis q agimus vim supne
voluntatis requiamq Cui videlic
cognite debet mna actio deuote fa
mulari et qi duce siu timeis pro
seq Ne ei ecia nolēs seruiat
Si hāc supbies declinat vitari
enī vis sup cōsiliū nequq
potest sed magna vnute hanc
tēperat q se sub eig mutbi rfle

nat eiusq sibi pondera leuigat
q hanc subiecto cordis humeo
uolens portat Sed qz psecu
toū supeius mēoria fecimq
qualē ecia ea que sibi uicta
sūt eoū cecitati ggruat ondaq
Sequr per diem i curret tene
bras et qi i nocte sic palpabit
i meidie P diem tenebras i cāt
qz i ipa ueritatis pricia pfidie
errore cecati sūt Clare qppe
p diem cernit per nocte vero
mā facies obscurat Psecu
tores igit redemptis mī dū
diuīe uirtutis mira cernēnt
et tamē de eius duitate dubi
tarēt in die tenebras passi
qz inisū i luce ydebūt Hīc ē
p eos ipa lux admonet dicens
Ambulate dū luce habetis ne
nos tenebre cōphēdant Hīc ē
qd de inde dr Occidit ea sol cū
adhuc edt dies Hinc ē qp vocē
pem tecui in se ppheta iterum
sumit dicēs Impegimq meidie
quasi in tenebris in caligosis
quasi mortui Hinc iterū dt
ysa.21. Custos quid de nocte custos
quid de nocte dicit custos uenit
mane et nox De nocte etem
custos venit qz huāni generis
y terre et manifestus i carne
apparuit et mi hūc pssp pfidie
sue tenebris inde mimme
cognouit Vbi bn ei uoce aut
toris addit uenit mane et nox
qz p eius pricam et noua lux
mundo inclarnit et tn i cor de
i fideliū uetusta cecitas remāsit
Bene aut dr qi in nocte sic
palpabit i meidie hoc palpādo
quippe exprimq q oculis nō ui
demq Inde aut apta eig mira

cula uiderūt et adhuc eū qui pa
lpantes q̄rebāt cū dicēt quo
usq; aīam mām tollis si tu es
xp̄c dic nobis palam ftce mi
niclorū hūj aī oculos aderat
et tñ in cordib; suis tenebras
offendētes adhuc rēgrendo pal
pabāt quorū mīmrū cecitas
ad crudelitatē crudelitas ec
usq; ad aperta opa p̄secutōis
exarsit sed redemptor hūanū ḡ
neris p̄secutorū suoz mālis
din tenei nō potuit vnde et p
tm̄ subdit ¶ Porro salui fac
de gladio oris eoꝝ et de man
uiolēti pauperem ip̄e q̄ppe ip̄e
pauper est De quo p̄ paulū
dr̄ Propter vos egenus factꝰ
est cū diues esset et q̄ iudei ac
cusando deū tradidert quem
traditū gēiles occidert pos
per oris gladiū accusameū
hebreorū lingua signāt dḡh
p̄ p̄s̄tas dr̄ filij hom̄ dētes eoꝝ
arma et sagitte et lingua eoꝝ
machera acuta Qui euan lio
ecia teste damauit Crucifi
ge Crucifige Diuolēti uero
manū ipa crucifigēs gēilu
tas exp̄m posse que i redēptor
mortē hebreoꝝ uoces ope im
pleuit Deus itaq; hūc pau
pem et de uiolēti manu et de
oris gladio saluū fecit quia
uidelz redemptor mr̄ et uires
gēiluū et lingvās hebreorū
moiendo ex hūanitate pdit
sed ex diuinitatis siue potencia
resurgēdo superauit q̄ iudei
resurrectōne quid aliud agr̄
misi ut ad spem uite subsequ
tis ifirmitas nūa roboretur
Vnde et bene mox subditur

71

72

¶ Et erit egeno spes frepto q̄xe
paupe egenus ad spem rdiat
qa hūilis fideliū pplus redēp
tore moiēte pauore gentilitat
sed resurgēte solidate ꝑpos nā
ex p̄mos huius ppli pauperes
electos iudeos ꝑdicatores usq;
eius mors pculit sed resurgē
te solidatos repauit Saluato
ergo paupe spem egenus re
cipit qr resurgēte carne dño
fidelis qsq; ad eterne vite fi
duciā cōualescit Sed ecce iā
i maiesta ostēsione ueritas
uenit iam carnis mortē p
tulit eamq; resurgēdo destruet
Jam resurrectōm glāscētiōis
honoraut et tñ hebreoꝝ lingua
adhuc eū cōtumelijs lacessere
non desimt quos mīmū eq̄
mīmter tolerat ut alios tole
rando conūtat atq; alios mi
mme conūsos q̄ndoq; districcio
ferat Huic ei lingua i fideliū
ab effrenacōne siue elocutōis
obmutescit cū uenie ei iustū
iudicem iudeit quē nūc iuste

73

iudicat vnde tbñ subdit ¶ In
iqtas aut ḡhet ossiū Os enī
siue nūc adhuc iniqtas dila
tat qr hūanū generis redēptorē
lingua infideliū gtinus lacer
sere nequaq; cessat Sed nūc
os grahet cū hoc qr nō vult
p studiū psupplicatū claudet
Quod bñ bene accipi ecia de
comūsis p̄secutoribus pot Salua
to enī paupe dū egeno adsp̄z
redit gtracto ore iniqtas ob
mutescet qr resurrectōis ei
claresctete miraculo dū copiosa
multitudo infideliū credidit a
redemptoris siue iuuys gtinus

cessauit Os enī suū q̄ dñm deri-
dendo aperuit iam formidādo
grauit libet hec moralit̄ pp po-
nderū sīficacōne trāscurrē
atq; a primis cogitacōib; gene
raliter quoꝝ agam⁹ mdagatr
Si quer̄ q̄ppe hōm mēteg
cū q̄dam a.pximus bene gesta
gspicāt m extenso liuoris su
culeo torquēnt et grauē ma
licie sue penam sustinēt cū
bona malus thabesteles uidēt
Recte itaq; dr Per diem iaur
rit tenebras q̄ mens eoꝝ cū de
alienā meliorācōne afflīgitur
de mdio luceis obscuritat⁹ quia
sepe s̄pximus dū bona apta cō
sideant si qua mala lateāt sue
stigāt et sollicitus s̄q̄sicōibus
laboānt si quid forte q̄ accu
sare possint inuenīt Sana q̄p
mēbra cōspiāt sed clausis ce
dis oculis manus palpantes
querūt Unde t bñ subdit
Est quasi m nocte sic palpabūt
in meridie Dies bom opis t̄pn
mo exterius lucet sed quasi
i nocte palpāt q̄ hmoi⁹ sūi
tus tenebras toleant Quemte
ad aliq̄ q̄ rēphendit latagit de
tractōis aditū querit sed qua
hūc muenīre nō ualēt ceci ex
terius circueūt Qd bñ exp̄
mit⁹ cū loth ptegent⁹ angelis
i domo eius sodomite ostiū i
nuenīre sic sēpi⁹ t̄ Vim fa
ciebāt loth uehemēnsīe ecclam
pximum erāt ut frangent fores
t miserūt manū suū et introduxer⁹
ad se loth clauserūq; hostiū
t eos q̄ erant foris p̄cussērūt ce
citate a mīmo usq; ad max-
mū ita ut ostiū inuenīre n̄ posset

Quid est q̄ malis adiūtāb; it⁹
domū loth reduc⁹ et mutuā
sūsi q̄ iustus quisq; dū
isidias sustinet ad mīte cūtatr
et impiissimus sodomite ad
uersi i domo loth inuenīre ostiū
neq̄t qa corruptōes mentiū
cōm uires uisū nūm accusatōis
aditū deprehendit Percussi ei
ceatate q̄ domū circueūt qui
iudētes facta dictaq; pūersā
Sed q̄ eis ad uitū usū fortis
uidiq; ac laudabilis actio obui
at errātes michi aliud quā pa
retē palpant bene ergo dr
quasi m nocte sic palpabūt m
meridie q̄ dū bonū q̄ uident
accusare neq̄t ceccati mali⁹
malū q̄ nō inuēt ad accusatōs
q̄rū Unde t recte subiūgit
Porro saluū faciet de gladio
oris eoꝝ et de manu violēti
pauperem Pauper q̄ppe est
quisquis apud semetipm elatus
nō est Unde t pe⁹ humilitas
dicit Beati paupes sp̄u q̄m ip̄or⁹
est regnū celoꝝ Duobus aut mod⁹
ad culpam unusquisq; pūhit⁹
aut em delectatōe pūcit⁹ aut
terrore superat⁹ Gladius nāq;
oris est iniqtas p̄suasiōis mali
aut violēti est adūsitas p̄tis
Sed q̄ ueraciter humilis q̄ hoc
loco paup uocat⁹ quo nulla hu
mani p̄speri appetit eo audet
ecclā aduersā ptempnit Recte
dr Saluū faciet de gladio oris
eoꝝ et de manu violēti pauꝑ
Ac si apte dicet⁹ Sic in se deg
mētes humiliū solidat ut eos
ad p̄peranda nec ignoꝝ nec bla
dimēta superbi p̄truhant
nec dolēs supplicioꝝ frangat

Spes q̄ppe in cinitatē animū
erigit et id circo nulla mala
eternus que tolerat sentit hī
78 ut subdatur ¶ Et erit egeno spes
Ad cuius spei illecebras fructū ca
pauper pueneit omis elatus
obmutescit vnde et adhuc sub
dāt. mḡtas aūt trahet os
suū Hūc em malus bonis d̄
rogat et recta que agē neglig
Hec malus obrectando lace
rāe non cessat Sed tuc īiq
tas ossiū contrahet cū iust
q̄ta suppetat glā tribuū
agnoscit Tuc em eloqui
bonos non vacat quia ma
loru suarū digna retribuce
ligna tormēta ligant Vnde
bene anna pphauit d̄ pedes
sc̄oru suoru seruabit et ipm
79 in tenebris ḡticescēt ¶ Sed
ut electus quisq; eterna supp
licia euadat ut ad phemē
gl'am paup ascendat debet
hic assiduis flagellis atteri
quatinḡ m iudicio ualeat p̄
gatus inuenī Ipso namq;
m firmitatis nrē pondere de
ozsū cotidie ducim̄ nisi me
ta manu artificis p subueni
encia flagella releuem̄ vñ
80 ut subd̄ ¶ Beatꝰ hō q̄ corripi
a dño Prima virtus ē ne p
petrai debeāt pcā sēda aūt
saltem ppetrata corrigere
Sed plerūq; culpas nō solū
immētes minime lutamus
verū etiā nec cōmissas ag̃s
cim̄ t pctoris mens tanto
alcius tenebrescit q̄nto n
dampno siue cēatis mtelli
git vnde fit plerūq; dum mv
neris largitate vt culpam

pena subsēḡt t flagella oclos
delmḡntis apperiāt quos īt
vicia secūtas cecabat Tunp
q̄ppe aīm pcussione tangi
ut excitet quis qm stanī sue
vectitudinis securus poidit
afflictus q̄ sideret quo iacet
Hinc itaq; ipa asperitas tor
reptōms origo fit luis vñ
et per paulū d̄ Omē quod
arguit a luīe manifestat
Argumēhī em salutis ē vis
doloris Hinc est em op salon
aut Curano cessare faciet pe
ccata maxima Hinc iterū d̄
Quē em diligit dns castigat
flagellat omem filiū q̄ recipit
Hinc voce angelica dns adio
hamē loqtur dicēs Ego q̄s
amo redarguo et castigo hic
paulus ait Omis aūt disci
plina in p̄nti quidem nō vide
tē gaudij sed meroris postea
aūt fructū pacificū exercitat
p eam reddit iustice Cūm
ergo cōuenire simꝰ negāt
dolor t beatitudo Recte tam
d̄ Beatus hō q̄ corripit a
dño qa p hoc q̄ pctor dolore
correptōms p̄mit q̄ndoq;
ad bītudinē que sine miserie
ti est doloris erudit Sequit
¶ Increpacōm ergo dñi ne re
pbes quisq; p culpa peccati
sed m querela siue p̄missionis
elevatur Increpacōm dñi re
Pbat q̄ hāc mulcte sē petī
accusat Qui aūt nō p̄ mi
gacōne trmīs sed p̄ fortunatis
pbacōne p ferūt cū causas
siue pcussionis mḡrit nequa
q̄m increpacōm dñi ẏpbare
dicēdi sūt q̄ m semetipis ca

sñgãdo satagit inuenire quod
nescit vnde et vnis iob adlib'
tatis iba mlt pcussois libera
fr̃ipes tãto de se recciis iudi
cia ferietis iterrogat qñto i
semetipo uerius causis pa
ignorat eliphaz itaq; q hñc
pcussit nõ pbacois examine
sed purgacois fortiudie estiã
uit dñs libere mlt flagella loqr
ipbasse dei ia repacõm credidit
quãapte eciã hereticop tenẽ spe
cie dyeimg q omne qd a scã ec
ecclia recte agit apud iudicũ
suũ sp adiciũ uehiudis iflec
tit Quia vero bona iretõne
ad loqñdũ ducit ß nõ curat
vel discernẽ cui loquat adhuc
subiũgit dñs modeamna p
dicãdo subiũgit dñs Quia
ipe vulneat et medet pcutit ß
manus eius sanabit Duobus
modis opõnis deus vlneat qñ
reducẽ ad salutẽ curat aliqñ
enim carnẽ pcutit et meris diui
tiam suo pauore tabescere fa
neando ergo ad salutẽ reuocat
aũ electos suos affligit exteriꝰ
ut interius uiuat vnde per
moysem dñs loquitur dicẽs Ego
occidam et vivere faciã plagã
et ego sanabo occidit enim vt vi
uificet pcutit vt sanet quid e
co fouis verbera admouet vt iu
vulnera delictop curet aliqñ
aut ecia si flagella exterius cessa
re indeamur intus vlnera delic
toꝝ curet aliqñdo aũt ecia si
flagella exterius cessare inde
amur intus vlnera infligit q
mentes nre duriaq; suo dñsideio
pcutit ß pcutiendo sanat q ter
rois suis iaculo transfixo adse

sũ nos retiudis reuocat Corda
enim nra mala sana siũt cũ nllo
dei amore saucãt cũ pegna
sue erũnam nõ sanauit aũ ergo
firmitatẽ primi nec qñlibet
minimo affectu lãgueseũt sed
vlneant vt sanẽt q amoris su
speculis mentes deus isensibles
pcutit moxq eas sensibles par
dorẽ caritatis reddit vnde et
sponsa i Cantic Cant dicit Vul
nerata caritate ego sũ dale
enim sana aĩa atq; infirmis qñq;
ceca securitate pstrata nec ui
debat dñm nec videre requirebat
passa aũt caritatis ei spicul
vlneãt intimis affectu pe
ardet desideio grẽplacois et mio
modo vinificat exvlnere q
pius mortua iacebat in salute
estuat anhelat eciã videre
desiderat quẽ fugiebat passiõe
ergo ad salutẽ reduat q adse
ritatẽ qetis intime amoris
sui pturbacõm reuocat
cũ sauciata mẽs anhelare dño
repit aũ etiã mũdi huius blãdmẽ
ta despiciẽs ad supnã se pria
p desideriũ tendit ad tpl'acõnes
ei primus uertit quicqd aĩcã
prius in sclo blandũq; putaba
Nam q pccantẽ amare gsue
uerant recte viuẽtem audeli
impugnãt et erecto in deo aĩmo
carnis sue bella tolerat mqua
prius victis seruiẽs delectabili
uacabat voluptates priste ad
medũ reuocat et gducẽtẽ mẽte
graui certamine affligit Sed
qz dñs transito loboze attei
a ppetuo dolore liberam apte
subiũgit In sex tribulacõibus
liberabit te et in vijo non tanget

te malū Quid ei senario numero
que septima sequit nisi pñs
uite operacio discussus q̄ sig-
nat sexto q̄ppe die ois ꝓfact⁹
hoiem condidit et septimo deus
die requeuit q̄ scīa septimꝰ uesp⁹
nō habet qa subsequit̄ requies
nullus iam t̄mi⁹ claudit Pfitis
ergo oibus requies sequit⁹ q̄ p⁹ bo-
uite pñtis opera retribucio
eterne quietis succedit In sexta q̄
nos t̄ blacoibꝰ dñs liberet ne nos
in septima malū tangat q̄ per
patine pietatis eruditōm p̄-
sentis uite labore nos atteit
sed m adiuētu iudicij auerbere
abscondit ut tūc uoce sic ad salutē
cernatores exhibeat quito nē nos
flagella durius secāt ¶ Qui
apte moꝛe et mala uite pñtis
et adiutoria supne ꝓtectōis
„ humane subdit In fame eri-
„ et te de morte et in bello d'ma⁹
„ gladij sic fames carnis ē sub
stractū subsidiū corpis ita et
fames mētis ē silencij diuine
locucōis unde recte ꝓpheta
dr Emitta ī me fame in terrā non
fame panis neq̄ sitim aq̄ sed
fame audiendi uerbū dei et quia
humanā mentem cū diuina allocuō
deserit con ea tēptacō carnis
inualescit apte subiungit̄ et in
bello de manu gladij bellum
q̄ppe patim⁹ cū carnis nre tpa-
cōibus impugnam⁹ De q̄ mimui
bellū p̄ph̄a dr Obumbrasti
caput meū in die belli · q̄ igitur
ī ep̄bi dei fame uerbi deficiūt
ecia belli gladio trāsfigunt electos
suos dñs et in fame a me-
te eripit et in bello a gladio ab
scondit qa eoꝝ mētes dei uerbi
sui pabulo reficit con tptacōes
corpis fortes reddit Sed sic in
nullo q̄ et si diuino eloqo abstina
se fame reficiūt sic ꝙ tptacōs
corpis q̄tinētie ūtute fulciūt
adhuc tñ pauꝝ humanis dīraciō-
nib⁹ metuūt et sepe dū lignum q̄
iacula formidāt pedē se laqueo
strangulāt unde ꝓpte subdit
℟ „ A flagello lingue absconderis
„ flagellū lingue ē exprobracio illa-
te cōtumelie flagello lingue
bonos feriūt q eoꝝ opera mu-
dedo psequunt Sepe em lingua
a bono ope dū uituperāt uocat
et q̄ flagellū se exerit q̄ dolosū
timide metus cedit Hoc flage-
llū lingue electos mites insidiat
ꝓpheta ꝙspexerat cū supmū ad
interitū pollicens dicebat Ipe p⁹. 90.
liberabit me de laqueo venantiū
et a uoce aspero Venales enim
mihil aliud q̄ carnē quūt sed
uenanaū laqueo atq̄ a aspeꝛo
uerbo eripim⁹ q̄ndo t insidias
carnalium t irrisiōm ꝓbra despi-
cedo superam⁹ Aspera quippe
eoꝝ uerba sūt q̄ bonis mentibus
nebulas adūsant Sed aspitate
uerbi euadere est irrisiones de-
trabeaū dissimulādo calcare
Sīc ergo aīa a flagello lingue
absconditꝰ q̄ dū in hoc mundo ho-
nore laudis nō queit nec detr-
cōnis sentit Sed sit nō nulli
q̄ iam derogāciū uerba despici-
ūt iam irrisiones p michilo at-
tenduūt adhuc tñ penas corpis
cruciatus q̄ pmeditūr ¶ Am- .g.
tiquis nāq̄ adūsarius ut a recta
mentis cōne nos retrahat fortiter
mlti fortiterq̄ impugnat et
tptacōm mīam modo ubi fame

modo carnis certamine modo flagello sermonis modo calamitate
psecucois aggredit. Sed qa per
finis qsq; cū i sempo uicia uicerit
stamm mitem eciā ꝙ whera pa-
ssiois accingit apte subiūgitur
ft nō timebis calamitatē tūc ue-
nit Sci ei iuri qz ꝙ multiformē
aduersariū se pugnare cōsideant
semetipos i certamine multiplr
parant hūt enī cōn famem
diuī uerbi pabulū cōn bellū
gladii gmeciae structū cōn bellū
ligne p tertonē pacīcie cont
exteioris calamitatis dampnū
iterm amoris admixtiū vnde
mro modo agit ut quo eos ho
stis callidus numerosis tptat
eo cautiores fiāt et qz electi quiq;
dū prīns nite certamīa fortit
tolerāt i terrore sibi uchuri
iudicij securitatē parāt recte
subiūgit. ¶ In nasitate t fa-
me ridebis tūc q̄ppe ip̄robi
vasitate fameq; passuri sūt
cū dampnati extremo iudio
ab etim pans uisione sepant.
Scriptū namq; ē tollat. impius
ne videat gl̄am dei t psemetipm
dns ait ego sū pans vinus qui
de celo descendi Simul ergo
eos nusitas fameq; cruciat
q nō solū foras tormēta sēaūt
sed intus eciā medie peste t
moriūt. Vastat gehenna quia
cōcremat famis mēfiat qz sua
illis faciem redemptor absōdit
Bene namq; retribucōm int
extremi recipiūt qz et cogitando
miserē t opeando deliquūt vnde
bn ꝙ pōtz dr Dones eos ut ch-
bamū ignis i tpe uinus tui dns

ira sua cōturbat eos t duo abt
eos ignis Quid enī ab igne de-
uorat ab exteiori parte accēdit
clibanus uero intus inflamatur
In tpe ergo vltus tui iustos
et ut clibanus ponit t abigit
deuocant quia apparente iudice
cū ausione illius eorū mlti do
repellit et mutus pdesideriū ar-
det gsciecia et foris carnē mat
gehenna ¶ Potest ecc flagelli
ligne sciencia ultimi amadi
sionis mtelligi qua distructus
inde reprobi drat Discedite
a me maledicti in ignē etnū
q pparatus ē dyabolo t angelis
eius Iustus ergo a flagello lig
ne atq; a calamitate uemēte
abscondit qz i tanta distractōe
sentēie blanda tūc iudicis uo
ce refouet cū dr Esurui t dedisti
michi manducare Sitiui t de-
disti in bibē Hospes eram et
collegisti me Nudus t ope-
ruisti me infirmus t uisitasti
me in carcere eram et uenisti
ad me Cunq; primitus vemē
benedicti patris mei possidete
pparatū uobis regnū ab cōsti-
tucone mūdi ¶ In nasitate
ergo et infamē iustus ridebit
qz cū iniquos oēs extrema
ultione peciit ipe de gloria
digne retribucois hylarescit
Nam damptis iam tūc eternita-
tis ꝓmon cōpatit qz diuīe ig-
nicie perspem inherens i cō-
tuso distractōis intime vigōe
solidat erectus namq; in clari-
tate sue regni retributionis elec-
torū mites nulla miseria affi-
cit qz has a miseriis alitudo
bīnudinis alienas reddit bn

pg. 20.

ps 41 ecia perps ta dr videbūt nisi t
timebūt et sup eū ridebūt et di
cent ecce hō q nō posuit deū
adiutorē suū sed iniquos et nusq
nūc videt et metuit hūc nisi
sūt et ridebūt Quia ei modo
ad eorū labi mutacōm possimt
hic habet formidē qr vero dā
nati tūc pdesse nequit illuc nō
venit cōpassiōm eterno itaq; su
pplicio deditis non ē miser
ipa qr ibi sūt iustricia indicāt
legūt q q; suspicai nō ē qlitate
sibi pcepte felicitatis imminu
unt si in regno positi nolimt
qđ implere nequaq; in possūt
Sed quisqs aduite pcepta sē di
rigit prius ipm pmia etia per
cipiat hic iam ītia secuture
ippetui secultatis degustat vt
antiquū hostē nō metuat ut
in ruemēte morbis articlo nō
lētes eo impetus illatos phor
rescat Iusus namq; micuit
retributōis ē ipa pleriq; tobin
secuitas mūtis vnde et recte sub
iūgit et bestia tre nō formi
dabis Callidus qppe adiuisti
bestia terre dr qa ad tpalēdas
mortis tpe peccoū aias nō
lēcia crudelitatis effrenatur
quos eni mūdes blandiēs de
cipit moiētes seuiēs rapit q
con de electoū ecclia pphām
dns pollicet dicens Mala be
stia nō trasibit pea qui igitur
terre bestia molentes nō timent
Ptī etenī viri q a dnīe sē fe
midini medullitus subdūt de
de adventu aduersarij pōdus
timois abiciūt Hinc ē ei quod
psta dnm exorat dicēs Neqn
rapiat ut leo aiam meā Hinc
rursus ait Exaudi deus orōnem
meā cū tribulor a timore inimici
stripe aiam meā Vinctes qppe
pfecti timēt iudicē ne moien
metuāt accusatorē Bene ergo
dr et bestia terre nō formidab
ac si apte dicet qr blādiēte nō
hoste nō vinceis hūc seuientē
pnicioū nō timebis Sed cū 13
bene vivit valde caute est
ne mens despectis cetis d gla
ing laitatis eleuet Vnde apte
ad meōriaz bonī sociale ē du
cit cū ptimus subiecit Sed
cū lapidib; regionū pactū inī
qi distincte minūdo ecclie gencū q una fide posite
morū imgiarūq; diuisitate di
uidit quid ergo pregionū lapi
des nisi ecclarū electos accipiq
quibus pmi istrictois voce dic
vos ait tamq; lapides uini sup
edificabimī de quibus scē ecclie
dns pphām pollicet dicens
Ecce ego sterna pordinē lapides
tuos q igit recte vivit pacto
se cū lapidib; regionū iūgit
qr ideo qđ mūdi desideria supe
rat vitā sua pculdubio ad
scorū pcedentiū mutacōm ligat
Sed cū a mūdi actōne disiūgit
malignoū spūm ipugnēm
cresait Que m q magis in
merore quiq; atterūt eo con
ditoi humilius subdūt vñ et
iūgit Et bestie terre pacifice 19
erūt tibi Notandū pius ē qm
ait pacate sed pacifice videl
nō qr patem hūt sed qr pace
faciūt Hostes qppe callidi
dū insidiat affligūt sed afflic
ta mens tāto magis ad etnā
patriā rediturū diligit qnto m

liber

hoc erit post exilio laboriosius
uiuit et uerius se gre sui ador
toris humiliat cū ḡ se ysidrus ho
stiū acriores pensat terre g⁹
bestie electis pacifice fiūt q⁹
maligni spūs cū bonoꝝ cordi
aduisantes depmūt Hoc noles
ad amorē dñi ipelliūt Inde go
cū deo robustior pax oritur
unde nobis aduersius diuiciꝰ
pugna generat ¶ Possūt etiā
p terre bestias motus carnis
mtelligi q diū mūte mām ir
raconabilia suadendo lacessīt
con nos bestialit insurgūt Sed
cū cor sub diuina lege deprim⁹
ecia carnis mcētiua detines
cūt et si tptādo submīmurāt
nequaqm tñ ꝙsꝙ ad effectū
operū quasi ad aperm mortis
rabiem exurgūt Quis enim
hac adhuc corruptibili carne
subsistēs has tñ bestias plē
edomat cū ille ad tercū celū
raptus egregius ꝓdicator di
cat Video aliā legē in membris
meis repugnantem legi mētis
mee et captiuū me ducentem
in lege peti que ē in mbris meis
Sed aliud est has bestias in cā
po operis seminātes aspicere
aliud intra cordis caueam
fremitus tenere Recte namq;
intra claustra ymmūdie et si ad
huc tptando rugiūt ꝙsꝙ ad
mortē tñ ut diximus actōis
illicite nō excedūt Pacifice
itaq; fiūt terre bestie q⁹ malig
carnis et si ꝓ desidia palpitāt
Apta nos tñ ꝺdiccōne opeis
non pugnāt q̄ius phocion
qui pacifice dicit⁹ ecia id quod
de maligni spūbus dicim⁹ nō
mconuenienter accipit⁹ Iohis
etiā carnis patrē nob cū deo
facit cū tptādo ꝺdicit nūc ego
missus eo qui adsumpta digit⁹ exte
riuptibili corpore grauibello
fatigat⁹ q̄ et sicūdo a desideriis
celestib⁹ huius mūdi q̄m libet
minima delectacōne tardat⁹
ipō bello suis tptacōis ipellitur
ut illud toto corde diligat quod
ꝺdictio nulla perturbat unde fit
ut qđtem ītimā admēoriaꝝ uo
cet et carnis sue illecebras fu
giens ad illā plena amore suspi
ret q̄ sideralē eni extēptacōne
uniuscuiusq; ꝓpellit⁹ unde q⁹ cecidit
q⁹ pq̄m deū pacem desiderat in
xam sibi con se exurgē exsemet
ipō sentit et tūc uerius indet
de secuta dei delectacōne quid
perdidit qui ad se delapsus suaꝝ
in se q̄uelliam nuemit pacem
ergo nobis terre bestie faciūt q⁹
motus carnis dū nos tptando
latessīt ad amorē qđtis ītime
ipellūt Bñ aūt subdit Est si
es q⁹ pacem habeat thabnaculi
tui in sepulchro sancto aliter pax
plena dr atq; aliter inchoata
in choataq; q̄ppe veritas distu
dederat cū dicebat Pacē relinquo
vobis pacem meā do vobis ī
plenā symeon desideranter
cū exoraret Dicēs Nūc dimit
seruū tuū dñe secm ubi tuā
in pace pax eni mā exdesideriō
cōditoris inchoatur ex mansione
aūt visione pficit⁹ plena q̄p
pe tūc erit cū mens mā nec ig⁹
rancia cecit⁹ nec carnis sue
impugnacōne gemitus Sed qa
etus exordia tamen cū vel
mitem deo vel carnem tuam sub

nigamq thabnachm iusti habē
pacem dē qz nudē eius corpus
mitē ihūtat a pūsis desideiorum
motibq subiūsitie dispositiōne
resenat Sedqđ poest pgnē
ciam carnē restringē si carnē
sē pspassiōm nesciat ipmmq
amore dilatare nulla namq
ē castitas carnis quā ingnē
dat suauitas mēs dñi post
pacē thabnachi apte subiūgit
M ,, Et uisitās spēm tuā ī pcā
,, bis Spēs qppe ē hōis alt hō
Recte emī spēs nra dr pxima
nē qz illo cernimq qđ ipi sing
corpali emī visitacōe adpximē
gressiuī accessu ueīmq spūtu
ali uero nō gressu sed affectu
dicim Speciem suā ergo vi
sitat qsquis adeū quē sibi si
mulez pernatiaz conspicit pu
ssibus amoris tendit ut ī al
tero sua gsideāns exsenpo col
ligat qualit ifirmāti alt⁹
cōdescēdat Spēm suā visitat
qui vt mse alterī reficiat
se ī altero pensat Hinc nāq
p monsem ueritas cū gesta de
scribēt gerenda signabat di
Gen. 1. cens Protulit terra hb̄ā uī
rētem t afferētem semē nūe
genus suū lignūq faciēs frz
t habēs vnūqđq sm̄ētē scdz
spēm suā lignū qi scdm spēz
suaz semē pducit cū mens
nra ex sui gsideāc̄one sc̄ialm
colligit et recti opis gmen
parit Hinc qđam sapiēs dt
qđ tibi nō ius fieī alione fe
ceris hīc Ieronimo dns dicat
que iustus vt faciāt uob̄ ho
mines bona t vos eadē facite
illis ac si apte dicēt Speciem

visitate atq exuobis metipis t
agnoscite quenos oporteat alys
exhibere Hinc paulus ait frēs
sū indeis tanq indeus ut inde
os lucraret t hys qui sub lege
erāt quasi sub lege essem cū
ipe non essem sub lege vt eos
q sub lege erant lucrifaceм
et hys qui sine lege sūt quasi
sine lege eem cū sine lege dei
nō eem sed sub lege eem xpi
Et paulo post Omnb9 oīa fīs
sū ut omes saluos faceм ne
qz em egregius pdicator vt qī
indeus fieret ad p fidiā erupit
neqz vt quasi sub lege eet ad
carnale sacrificiū redīt neqz
vt oīb oīa fieret simplicitate
mēs ī errois varietatē com
mutauit sed gdestēdēdo appī
quabit ī fidelib nō cadendo
vt videz singlos m se suscipi
ens et se singlos transfiguās
cōpaciēdo colligēt si uta ipse
utilis eet q qđ impēdi sibi ab
alys recte noluisset t taīo ue
rius vnicuiq erraī gaurt et
qīto salutis ergmodū exppa
cōsideatōne didicisset bn g⁹
dē t visitas spēm tuaz ñ pau
bis qz tuū pccm plene vna²
cū ex sua solitudine vnq̄sq̄ p
pendit quo ī pxima dilectione
dilatetur Cū ergo a vicys aio
restringi cū mens vnuīb exer
cet restat ut loqndo quisq do
ceat intā qñ moīb seruat 18
Ille namq uberes fructus
pdicatōis colligit q semma
bone opacōis pmittit unde ps
pacem thabnachi et speciem mē
visitatōm recte subūgit Et si
,, ens qm multiplex eit sem tuū

et progenies tua sic herba terre
Post patrem qppe thabinaculi
pg species nre iustacom semi
nusto multiplex surgit qr mmr
post membroꝝ macerac̃om ac
morꝝ mastudinē tato ei fac
dius pdicac̃is ubꝝ tribuitur
qñto hoc meus pectore pfi
opeis exaracone puenit Ille
namq bene loq̃ndi fecundia
accipit q sinꝝ cordis ad pfite
uuedi studia extedit nec lo
q̃ntem gsciecia ppedit cū uita
ligna anticedit Hinc ē qr egyp
19. Gn. 21. cij seruicio publico ioseph dis
pensante subiecti cū uiri ẽgr
semetipos tradetes humiliant
frumita ecia ad sem ꝛportat
frugem qppe ad esu ecia libi
accipim cū ex sacro eloio
pastm et m ad qdam q m
hoc mudo appetim inrisw
lutatib vacam Deo seruia
cti ad semē frumita paspim
qr dū plene deo subdim ecia
uerbo pdicac̃is replemur et
qm magna proles fideliū seq
cū sca pdica progrt pg mu
tiplicitate semis recte subiu
80 " gitur Et progenies tua sic Gn. 22.
" herba terre Iusti progenies h
be terre cōparat qr q d eius
imitac̃one nascit dū arete pri
tis nite glam deserit spe retia
uuidescit vel certe nisi pro
genies sicut herba terre orit
qr uuedo dū mostrat qd pdi
cando assecit multitudo segetis
innumerabilis exurgit Ex qsq
ia terrena desidia despicit
quisq se pactiue nite opera
extendit Neq̃ qm a sufficit
magna extrinsus agere ni ecc p co
templacom valeat mitia petre
unde et apte ptm sbmsert
81 " In grecis habitacia sepl
" christi sic insert acerinus trina
" ꝛpore suo Quid enī sepulchri
nom̃e nisi gtemplata uita signat
que nos quasi abhoc mudo mor
tuos sepelit dū a terrenis desi
riis susceptos i mtimis abscondit
ab exteriore qppe uita martii ecc
sepulti p gtemplacom fuerant
qbus paulus dicebat Mortui enī
estis et uita uꝝ abscondita ē cū
82 xpo in deo Actiua quoq uita
sepulchrū est qr a prauis nos op
bus mortuos tegit Sed gtemplata
pfectius sepelit qr a cūctis mūdi
accombꝝ funditus diuidit qsqs
ergo iam cōtuelias carnis edo
muit super ē ut mitem pstudia
stē operac̃ois exerceat et qsqs
uam metem pstā opa dilatat st
est ut hāc usq ad secreta ihme
gtemplac̃is extendat neqr enī
pfectus pdicator ē q uel ꝛpter con
templac̃is studia op andā negli
git et ꝛpter operac̃is istmacam
gtemplādi post ponit Hinc est
enī qd abrahā quigen mortuā
in sepulchro duplici sepelit qr
mmirū pfectis quisq pdicator
extinctaq a prauis vite desideiis
aiam suā sub bone opac̃is teg
mine et gtemplac̃is abscondit
ut a carnali cupiscencia sub ac
tiua gtemplatiaq uita qi ipsis bis
lateat que prius mūdi desi
deria senaes mortalē imiebat
Hinc ē qd iacob genesis i deto
p die mirabilia i verbis exhibet
et adoracois studiū i mōte nocte
pnoctat ut pfectus videlicet
pdicatoꝝ issimuet qring nec

actiuā mitā amore speculacō
fluidis deserāt Nec gtēplacōis
gaudia penitus operacōis nimi
etate gtēpnant sed quieti gtē
plantes sorbeant quod occupa
ti erga primos loḡntes r fiāt
speculando qppe i dei amōe sur
gitur sed pdicādo ad primi vsu
tatē redit ¶ Vnde apud moysē
83 num. 19. dī m sacrificio vacca mactat
offerri cū ysopo lignoq; cedrio
cocco q; bistincto pcipit vaccā
q̄ppe mactandā cū carne alas
cuiuā siue voluptatis extīguī
Quā cū ysopo lignoq; cedrino
ac cocco offerim; q̄ cū ma
ceracōne carnis sacrificiū fiat
spei et caritatis accedim; Ysop;
qppe in terna mā mūdāe cō
suevit Et per petrū dr q̄ de
mūdans corda eoꝝ. lignī ce
drinā nulla putredine deficit
q̄ spem celestis vitā terminus
nō glimit unde r p petrū dr
Regeneauit nos in spem vitā
p resurrectiōm ihu xpi ex mor
tuis in hēditatē in corruptibi
lem et incōtaminatā et imar
cescibilē ¶ Cocaus aūt rubeo
colore flamescit q̄ quē iplet
caritas incendit Vnde r ioh
veritas ait ignē uenī mittē
ly. 4. in terrā Sed bistinctus coccus
offerri p̄cipit ut videz ante
interminudis oculis caritas mī
dei et pximi dilectōne colat
q̄tinus comūsa mēs ne sic pro
amore dei quietē diligat ut
cura pximi vilitatē q; pspāt
ne sic p amore pximi occupa
ta miserim ut quietē fluida
deserēs ignē in se supni cāoris
extinguat Quisq; ergo semet

ipm deo iam sacrificiū obtulit si
p fida desidet curet necesse est
vt nō solū adoptacōis sē latitudi
nē in ecīā ad culmina gtēplacōis
extendat ¶ Sed mīhec magope 87
scīedū est q̄ valde interse diu
se siūt rōpassiones animoꝝ Nō
nulli namq; hoim ita ociosē mī
tis siūt vt si eos labor occupacō
excipiat i ipa opis ichoacōne
succūbant et nōnulli ita iqieti
siūt vt si vacacōnez laboris ha
buēnt grauius laboret q̄ tāto
deteriores cordis tumultus toleāt
q̄nto liceaus ad cogitacōes va
cant Vnde necesse ē vt nec q̄e
ta mens ad exercitacōm se m
moderati opis dilatet nec q̄e
ta ad studiū gtemplacōis āgus
tet Sepe em̄ q gtemplai deum
quieti potēnt occupacōibus
pressi ceciderūt et sepe q occu
pati bene hiāmis usibus uue
bāt gladio sue quietis extīcti
sūt ¶ Hinc namq; ē q nōnulli
quieti spūs dū plus exqrūt
gtemplandī q̄m capiūt vsq;
ad pūsa dogmata erūpunt
et dū veritatis dispūi esse
huiuiter negligūt magistra
rerū fiūt Sic psemetipm ve
ritas docuit ¶ Si oculus tuus 86
dexter sc̄handalizet te eue eū
et proice abste bonū ē r cum
uno oculo intrare q̄m
duos oculos habētem mitti in
gehennā ignis Dne q̄ppe vi
te actiua videz gtēplatiua
aīg̃seruāt in mīte · q̄ duo ocu
li habent in facie Dexter nā
q̄ oculus cōtēplatiua vita
est sinister actiua Sed siūt non
nulli ut dixim; q̄ discreti inueri

ſima et ſpiritalia nequaq̃ pſ
ſiit et tñ alta gr̃eplacõis assumit
atq; ideirco in pfidie foueã m
tellcãis prauꝰ errꝰe dilabit
Hos itaq; gr̃eplatiua vita ulr
vires assimta cogit a ueritate
cadere quos in stabi sue retri
tudinis humiliter poterat sola
actiua custodire Quib; recte ho
qd̃ pfatꝰ sum ueritas dicit Si
oculus tuus dexter scandalizet
te erue eũ t proice abste bonũ
e cũ uno oculo in vitã intrare
q̃ duos oculos hñtem mitti in
gehennã ignis ac si apte di
cat Cũ ad cõplatiuã vitã ido
neꝰ discretõne nõ sufficis sola
secuꝰ actiuã tene Cũq; in hoc
q̃ p magno eligis deficis eo
cõtentus esto qd̃ p minimo attendis
ut si gr̃eplatiuã vitã a veritatis
agnicõne cõpelleris cadere regni
cẽlorũ pſolam actiuã valeas
saltẽ iustus intrare hinc
Matt. 18. rursũ dicit Qui scandalizaue
rit unũ de pusillis istis q̃ in me
credũt expedit ei vt suspendatꝰ
mola asinaria in collo eius et
demergatꝰ in pfidiã maris qd̃
per mare nisi sẽm quid pmolã
asinariam nisi actio terrena si
gnatur que diu colla mẽtis per
stulta desideria cõstringit hãc
in laboris cautiũ mittit sitꝰ itaq;
nõnulli qui diu terrenas accões
deseruẽt et ad gr̃eplacõis studia
humilitate p̃ posita ultra intelli
gencie uires surgũt nõ solũ
se in errore deseruẽt sed ipsos
quosq; a gremio unitatis diui
dũt Qui ergo unũ de minimis
scandalizat melius illi fuerat
ligata collo mola asinaria in

mari pici q̃ minimũ pauꝰ mihi
expeditius ee potuisset t occupa
ta mundo terrena negocia ageꝰ
quã p̃ gr̃eplacõis studia ad mi
noui p necem vacaret Rursum
nisi q̃bdaꝰ nũnq̃ gr̃eplatiã vitã
pocius q̃ actiua cõgruẽt neq;
quã p̃ p̃ꝰ dñs dicit Vacate t
videte qa ego sũ dñs Sed it 83.
hec sciẽdi est q̃ spes et prigra
mentes amor adoptus excitat
et tiquietas in gr̃eplacõne timor
refrenat Anchora et cordis
e ponduꝰ timoris t plenũq; flu
ctu cogitacõnũ ghitur ß p dis
ciplme sue vincla retmentur
neq; hoc tẽpestas sue in ẽjectis
ad naufragiũ ptrahit qa in
diuĩ amoris litore perfecta
caritas affirmgit vnde nece
est vt quisq̃s ad gr̃eplacõis
studia ꝑperat se metipm p̃
subtiliter interrogẽt q̃nam
amat Anachima quippe e mi
nus amoris que hãc di a mũdo
extrahit in alta sustollit p̃ius
ergo discutiat si sũma in reno
diligit si oliges timet si nouit
in cognita auꝰ amando cõplẽ
aut nõ p̃hensile timide veneraꝰ
In cõtemplacõne etem nitem
si amor nõ excitat tepoꝰ sui
corpis obscurat Si timor nõ
aggrauat sensus hãc p̃ mia
ad nebulã erroꝰ leuat et cum
clausa ei secretoꝰ ianua tar
dius aperitur ab eloquiis
ipi sua p̃sumpcõne repellit
qua irrũpe appetit hoc q̃ nõ
mouemes qrit Cũq; superbia nis
erroꝰ p veritate p̃cipit quo
quasi intus exessũ porrigit
foras tẽdat Hinc e oi p legem

exo.19. dantur⁹ dñs mi gne fimoq; d̄
scendit · q; et hūles p̄ clā̄tat⁹
siue ostēsioms illumīāt ⁊ sēba
oculos p̄ caligīē errōis obscu
rat Prius igit⁹ mens ab appe
tu gloie ⁊palis atq; ab omī
carnalis ḡcupīe delectacōe tḡe
di est et tūc adacīē ḡtēplacōis
erḡēda vnde et cū lex accipiūt
pp̄lus a monte ꝓhibet⁹ vt vīde
licet qui infirmis adhuc mē
tibus terrena desidēāt ꝙsidrāe
sublimia non p̄sumāt Vbi ⁊
recte dr̄ ¶ Si bestia tetigit mōtē
exo.19 lapidabr̄ Bestia etēī mōtē
tangit cū mens irracōnabilib⁹
desideijs subdita ad ḡtēplacōis
alta se erigit sed lapidāb⁹ pau⁹
q; sūma non sustinēs ipīs sēm
ponderis ictib⁹ necat⁹ ¶ Qui i⁹
culmē ap̄phendere p̄cōms mi
nūt⁹ cū ḡtēplacōis arcē te
nere desidēāt prius se ī cā̄
po operis exercīi probent
vt sollicite sciāt si nīl iam
malagynms irrogīt Si irro
gata ⁊ ag̃xīms eḡ̄ minister
portāt Si obrectis ꝙlibet⁹
bonis nequaq; mēs lētīa
soluit⁹ Si sub tractis nō mīm
o. meo moꝛ̄ ſauciat⁹ Sic
deūde p̄pendāt Si nī ad
semet ipōs intrēsus redeūt ī
eo q̄ spīritalia rīmāt⁹ neq; qm
secū rerū corpaliū vmbras
trahūt uel fortasse tractus
manu discrecōms abigūt
Cū i cuīspīā lumē uidere
cupīētes cūctas ēcuīspcōis
sue imagines depmūt vt i
eo quod sup se ḡtingē appetī
vnciūt q; sūt ¶ Vnd recte nō
dr̄ ſingrediēis habitacōīa

sepulchrū bn⁹ q̄ppe ꝑfīs se
pulchrū m habitacōīa īgredit⁹
quia ꝑis actiue uite opera
ḡgregat ⁊ ꝑgmodū carnis sēs⁹
ꝑgtemplacōm mentīs hūic
mūdo funditus occultat vn
⁊ apte subdīt Sicut ī ſert⁹
Acerimus ī tpore suo Accōms
namq; tpus ꝑmīt ē ḡtēploms
extremū Vnde necesse ē vt p
fectus quisq; ꝑis ꝓximis mītes
exerceat atq; hāc ꝑgmodum
m horreū quietis condat Hīc
est enī q̄s quē legio dēmum
dño ubēte dereliq; adsilua⁹
siu pedes redit uerba doctīe
ꝓcipit et de regione sua simī
discedere cui silentīj auctore cō
cupiscit sed tī ei ipā q̄ salutē
contulit ueritas dicit Redīe
ī mūī ī domū ⁊ narra q̄nt⁹
dñs fecit Cū em q̄libet paꝛ
de diuīa cognicōne ꝓcipīm⁹
redire ad humāna iam volumꝰ
et ꝓmouī necessitatib⁹ one
rari recusāmꝰ quietē ḡtēploms
querim⁹ michil q̄ aliud nī
hoc quod sine reficit aām⁹
Sed ſmitos nos ueritas addoc⁹
mū mittit narrāe q̄ nobis cū
acta sūt ꝓcipīt ut ūdeat
mens ꝓpius exsudet in opere
⁊ ꝑgmodū refici debeat ꝑ gre
Gen.29. placōm ¶ Hinc est q̄ Iacob
ꝓ rachel seruiuit ⁊ liam ac
cepit a q; dr̄ nō est ḡsuetudīs
in terra mā ut mīores mit
tr̄iamt⁹ ad nuptias quā mai
ores ⁊ rachel namq; visū ꝓfi
cīt · lia aūt laboiosā dr̄ ⁊ q̄ed
ꝓ rachaelem nisi ḡtēplatiua
quid ꝑ liam nisi actiua sīgt⁹
vita ī ḡtemplacōne q̄ſſe ꝓfi⁹m

quod deus ē q̄rit ꝯopacōe ait
sub grauī necessitat⁹ faste labo
rit⁹ Vnde et rachel pulchra ꝫ
sterilis · lia aūt lippa ē ꝫ fecūda
Q̄ mīmirū mens cū gtēplādi
ocia appetit plus nīdet sed
minus deo filios generat cum
uero ad laborē se p̄dicacōis
dīgit minus nīdet ꝫ amplius
parit Post hec ergo cōplexus
ad rachelem Iacob p̄mittit q⁹
pfectus quisq; ante actiue vite
ad fecūditatē nūgit⁹ t p9 gtē
platiue ad req̄em copulatur

·95· ¶ Q̄a em̄ gtēplatiua uita mīo
rē quidem tpore sed meito maior
est quā actiua sacris eruditi
luce.10. uerbis ostendit⁹ m quo dicit mi
serere diuisa egisse referūt⁹ ma
ria quippe redemptoris mī
uerba audiēs ad pedes illius
residebat Martha aūt corpo
libus ministeriis īsistebat cui q;
cōq̄ marie ociū martha q̄re
uet⁹ audiuit Martha Martha
sollicita es et turbaris erga
plurima · porro vnū ē necessa
riū Maria aūt optimā ptem
elegit que non auferet⁹ ab ea
Quid ergo p Mariā que iuxta
dm residens audiebat nisi cō
templatiua uita exp̄mit⁹ q̄ per
martham exteriorib⁹ obsequiis
occupatā nisi actiua signatur
sed marthe cura nō ēphendit
Marie vo etiā laudat⁹ q⁹ magis
sūa actiue uite meita ꝫ gtēplatiue
pocioza Vndenec auferendum
q̄n marie p̄dicit quia actiue
uite opa cū corpe tm̄ seruit ·
Cōtēplatiue aūt gaudia melius
91 ex fine cōualescūt ¶ Recte bene
c.1.° ac breuiter Hezechiel pphā ex

p̄mit cū uolancia animalia con
templatiuis ait Et similitudo ma
nuū hoīs subtus pennas eorū ēmi
Quod em̄ p pennas animalium
gtēplacōes possumus sentire q̄
quibus ad summa trānsuolāt t hīc
desistentes se sc̄is celestib⁹ illibāt
Quod p manus nisi opationes
accipimus q̄ cū ip̄is mentis amore
se dilatant bona · que pximo
ecia corpale ad mīstrant Sed
manus eorū sub pennis sunt
q̄ accōmis siue opa vtilit⁹ gtē
placōms vnicāt ¶ Post eadē
·96· p sepulchrū nō solū m hac n
ta mīa gtempla⁹ sed quies ei⁹
et in time retribucois ītelligi
tur in qua tato uerius quiescit⁹
q̄nto m nobis corruptōis ui
ta pfectus neciat⁹ Inhabitā
cia ergo sepulchri mgredit⁹
qui post gesta uite p̄nis opis
mutabilitatis siue plene mor
tuus m secreto uel⁹ occul
tat⁹ Vnde t p p̄s⁹ dr̄ Absto
des eos t abscondito vultus tui
a gurbacōne hoīm Rubri
ecia gprio adiecta gmēdat
cū subdit⁹ ¶ Sic mfert⁹ acies
·97· ī tpe suo frumētū quippe ī se
gete suo sole tangit⁹ q̄ tac
tiua humana aīa respectu sūm
lūs illustrat · plumas pcipit
quia veritatis eloqo pīcue
cit uentis gcutit q̄ tēptacō
nibus exercet⁹ et sparū ēste⁹
paleas portat quia negore
cōis se cotidie uita p̄canū
tolerat atq; ad aream dedu
ctū tritura cōmis pondē p̄mit
vt a paleaū gnexione sol
uat⁹ q̄ mens mea celestib⁹
sc̄ip̄me supposita dīs correc

flagella ꝓcipit a societate cārū
miōr recedit et relictis pa-
is ad horreū ducit⁹ qa foris ꝛ
manētibus reprobis electa a
aīa ad sinyne mā̄siones gaudu
98. eterna subleuat⁹ ¶ Bene ergo
dr̄ ingredieis in habīdācia se
pulchrū sicut inferitur acerius
in tpore suo quia dū ꝓ afflic⁹
iusti p̄mia patrie celestis in
uenit quasi post pressuras
adhorreū grana deferūt⁹ ꝛ in
alieno quidē tpore prussiones
sencūt sed ī suo a ꝓcussione
regescūt fletūs quidē tps ali-
cui⁹ est uita pīs unde ꝛ qhdā
adhuc in fidelib⁹ ueritas dr̄
tpus meū non dū aduenit tps
aūt nr̄m sp̄ ē paratū et rursū
Hec est hōa uīa ꝛ prās rēb⁹ ꝙ
Sepulchrū ergo in tpore suo
sicut frumēti aceruus ī gdit⁹
quia ille eternam regem per
cipit qui prius hic ut ab er
urendis paleis liber sit dis ti
plme pressuras sentit Eli
phaz vero q⁹ et locucois sue serie
thabnacle in lapides bestias se-
men herbas sepulchrūq; nouā
ut q nō het inuita lrām dve-
rit ipē munit q⁹ ꝓ cūcta ui-
co subiugit Ecce hic ut īuesti-
gauims ita ē liquet ꝙ fecto
q nihil ab eo uixta supficiē
dr̄ quia mīrēt aīa faciem
nō iacet q muestigat⁹ Qui
ergo hec muestigasse se īdicat
quia mūbis exteioribꝫ īteioꝛa
quesciit demonstrat Sed
ꝓ cūcta ad sulticiā iactāte
ꝓuenit qui ꝓximus subdit
qđ auditū mīte phacta qū
talubet doctrina mens pollet
grauis eius impericia ꝛ uelle
docere melioꝛ Vnde ꝛ ea que
ab amicis recte plata sūt ab
terno arbitre non recta iudica
In eo namq; uim sue rectitu
dinis amittūt quod auditoꝛi
non ꝛgruūt q⁹ ꝛ medicamīa
uires pdūt cui sānis mēbris
apponūt⁹ In omē ergo qđ dr̄
necesse est ut causa ipius ꝛ per
sona pēset⁹ Si uerba sentēcie
ueritas robotat si hāc tps cō
grui postulat sed ꝛ ueritatem
sentēcie et ꝛgruēciā tporis p
sone qualitas non īpugnat
Ille enī laudabilē spicula e-
mittit qui prius hostē quem
feriat cōspicit Male nāq; arcu
validi cornua subicit qui sa-
gittam fortiter dīgens cuē
ferit Deo grās Ihu xpi hl'a
virgo liebemuder domī mei

Quorumdam mētes plus flagella q̄ cōmicia circiāt. q̄uidā ne plus cōmicia q̄ flagella castigāt Nā sepe contra nos q̄buslibet pēnis diuinus tormēta uerberū seruiūt cūq; nos ad defensiōm erigūt ī ipaciam sternūt Vnde beato Iob ne de se temptacio ulla potuisset nō solū hunt flagella desup ferūt sed grauiora plagis & amicoꝝ colloqa afflīgūt ut sci ꝙ anima hinc inde pulsata ad motū iracūdie et elatꝰ erumpet et quicquid mūd nixerat p cōtumaciā supbe locuciois ingnaret Sed tactꝰ plagis grās retulit lacessitꝰ uerbis uerba ēspodit & prussꝰ inotescit quā p nimio salutē carnis habuerit loquēs quoq; indicat quod sapiēs tacebat

Sed q̄dam eius uerbis ad iusta sūt que apud humana iudicia pacīcie limitē trāsire uidentur que nos uere ītelligimꝰ si supni sētenciaz iudicis in eoꝝ examinacione pēsamꝰ Ipm quippe bm̄ Iob & plus q̄a ad laudē ꝓtulit dicēs Vidisti seruū meū Iob quod nō sit similis ei sup terram vir simplex et rectus ac timēs deū & recedens a malo Ipse ꝙ p bacōne amicos eius redarguit dicēs Non estis locuti corā me recti sicut puer meus Iob Restat ꝙ ut cū mens ī beati Iob hūoꝝ fluctuat eoꝝ pondus ex eigde historie nicio ac fine ꝓpendat ab eterno ēm iudice nec cassus laudari potuit nec lapsus pferri Origt. ambigui tēpestate deprehensi prima huius historie & postrema cōspicimꝰ nauis cordis g̃ sideracois sue fluctibus quasi a prora & pupi restringit. nec in erroꝝ saxa pducat. Nullis ergo ignancie mē pcellis obruimur si trā quillū supne sētēcie litus tenem Ecce em̄ dicit ꝙ q̄stione non modica lectoris ānm moueat sed quis hoc nō recti dicē audeat quod m dei aūbus rectū sonat ¶ ꝓma ā appendēntur
3 " pcta mea qbus uam merui
" et calamitas qm̄ pacē ī sta
" tera q̄ arena maris hui⁹ mōris
" apparet Quis alius statere nōie nisi deus & hoīm mediator exp̄mit. q̄ adpensandā mentis nre meritū vemt ac secū in sciā simil & mām detulit Sed misericordie lācē pponderans culpas mās parcendo leuigauit Inmanu et em̄ pris quasi statera mihi liberamis sicuis hinc in se calamitatē mām et illinc pccata suspendit Sed grauius pderis calamitatē moriendo notuit et apud inām suam deus leue ēe pēm relaxatum mō strauit Ergo ꝓ pēam pēnā quātūcūq; multa & grauissima sint pcta per misericordiam dei facile relaxant. et apud misericordiā suā leue ēe pēm ꝛlaxatū monstrat. q hoc ꝓmū gū

cōtulit quia penā mām nob
cognostibilē fecit homo nāq
adtemplāq auctorem cōdity
sed exigentibz merits abitiq
gaudns deiectus ī erūnā cor-
rupcōis ruens cecitatē exily
sustinēs culpe sue supplicia
et tolerabat et nesciebat sta ut
exiliū patriam credēt ꝛ sic ſb
corrupcōis ponderē quasi ī
salutis libtate gauderet Oz ib
quē mhis hō reliq̄at assimta
carne foris apparuit deus cū
q̄ se extrius pbuit expulsū foris
homiez adnteriora ꝛuocat ut
uī dampna sua mdeat iā pēq
cecitatis ngemiscat ¶ Calam
tas ergo homīs mstateia grauis
apparuit q̄ malū qđ ptulit ñ
nisi m pūcia redemptois agnit
lucem q̄ppe nesciens dāpna q
sue tenebras uoluptōse tole-
rabat sed pgressū mdit qđ dili-
geret mtellexit ecia quod do-
leret et graue sensit qđ ptulit
q̄ dulte mnotuit qđ amisit
Vir igit sctis colloqntis amā
sentēcijs adanstris silencij ex
cessus et ꝓphecie spūs affluē
cia repletus dicat sua dicat
hūam genis uoce vtinā appē
derent peccā mea qbus irā me
rui et calamitas q̄m pacior
istateia q̄ harena maris h
grauior apparēt ac si aperte
diceꝫ Dampnacōis mē malū
leue creditur q̄ nec dū ggta
redemptois eqtate pensatur
Sed vtinā venīat et erūnam
tanti exily mūdie sue lanie
suspēdat et quid pg exulū re
gramq̄ edoceat Oz enī notes
cit qđ amissiq̄ graue ē ist
nuat qđ coleāmq ¶ Bene aut 1
hec cadē pegrinacōis nre cala
mitas maris harene cōparat
Harena etenī maris undarū
estū exterius pellit q̄ tđm
quens homo q̄m tp̄ra cōmum
fluctus molliter ptulit ex-
se ab intimis exuit Magn
uit harena maris ē ponder
sed calamitas hominis hāc
harene maris grauis dr q̄ dū
finisse pena ostendit dū punīti
cordem indicē culpā q̄m leui
gatur agnoscit ¶ Et quia q̄s 6
quis grām redēptoris agnosc
quisquis redītū ad patriā dili
git erudītis sub pondē pēg
nacōis gemit Post statere
desiderīū recte subiūgitur vn
et verba mea dolore sūt plē
ez uū peregrinacōm pro patria
dilexit dolorē ecia mīt dolēs
nescit Iusti aut uerba dolore
plena sūt q̄ quo usq̄ pūcia toleāt
ad alind loq̄ndo suspirat omē
qđ pertans ptulit cōspiat atq
vt ad statū bītudms redeat
sollicate mdicia q̄bus afflig
pensit vnde et subdit ¶ q̄ 7
sagitte dī m me sūt sagit-
tarū q̄ppe noīe aliq̄ndo p̄dī
cacōm uerba aliq̄ndo am
adiūctōis sentēcie designāt
p̄dicacōis namq̄ eloquia
sagittis exp̄mūt quia in eo
q̄ vicia ferūt male vulnerāt
corda trāsfigūt Dehis sagitt
uemēti redemptōr dr Sagi-
tte tue acute potētissime po-
puli sub te cadēt m corde de
quo ysaias dicit mittā ex eis
qui saluati fuerint ad gētes
in mari in africa in lydia

tenẽtes ſagittã in ytaliã et gl
ciam Iterſũ ſagittis amãduer
ſionis paſſio deſignat. ſicut
ioas regi pheliſeũ dr̃ face ſagi
ttam quo iacietem ferat p
cuales ſiriem donec conſumas
eam Vir igitur ſcũs qr̃ pere
grinacõnis ſue cruciam r̃ſpic
qr̃ ſubpaſſionib⁹ dñice amãd
uſionis ingemiſcit dicat vñ
t verba mea dolore ſũt plena
qr̃ ſagitte dñi in me ſũt. Ac ſi
perte dicẽt Ego in exilij dãpna
cõne non gaudeo ſed ſub iudicẽ
poſitus doleo qr̃ vim paſſionis
agnoſco Plerique aũt ſũt quos
tormẽta cruciat ſed nõ emẽdat
quo cõ apte ſubiungit quarũ i
dignacõ ebibit ſpm̃ meũ quid
eni ẽ ſpũs hoĩs niſi ſps elacõ
ſagitte aũt dñi ſpm̃ hoĩs ebibũt
cũ ſupne amãduſtionis ſentẽcie
afflictã mentẽ ab elacõne cõ
peſcũt Sagitte dñi ſũt ſpm̃
hoĩs ebibũt qr̃ intẽtũ exteriorib⁹
introrſus trahũt ẽpotatus nã
qr̃ dauid ſpũ fuerat cui dicebat
In deficiendo ſit me ſpm̃ meũ tu
cognouiſti ſemitas meas t rur
ſũ Negauit gſolatũ aiãz meam
memor fui dei t delectatꝰ ſum
exercitatus ſũ et defecit paulũ
par ſpũs meus Sagittarũ go
dignacõ uſti ſpm̃ ebibet qã
ſupne ſẽtẽcie electos quos i pñ
uenerũt Dũ inuitãnt inuitãt
vt ſuãm ſuã tranſfixa mens
deſerat atq; exſaluti fero whie
ſanguis confeſſionis cucurrit pe
ſat namq; unde quo lapſi ſint
penſant a qñta beatitudine
adque correpcõnis ſue tormẽta
ceciderint nõ ſolũ gemũt ihys

que ſuſtinet ſed inſup metuũt
hoc quod diſtrictus iudex delin
quentibus gehenne ignib⁹ minat
vnde recte ſubiungit. Et terroꝛes
militat cõtra me Iuſtorũ mens
non ſolũ ppendit quid toleret
ſed etiã pauet qd̃ reſtat videt
qualia ihac vita patit. me
tuit ne poſt hãc graniora pa
ciat. luget qua ihius ceat
celeſtẽ a paradiſi gaudys cen
ſet timet ne cũ exiliũ rẽligẽtur
mors eterna ſubſequatur Ergo
ſuam tolerat in pena ſ mãs
adhuc ventili iudicis formidat
exculpa Hinc pſtat ait In me
tranſierũt ire tue et terrores
tui cõturbauerũt me Interm
quippe iudicis pg quã ire p
traſeũt eoꝝ terroꝛes obtutũ
quia iam aliud de dãpnacõne
patimur et adhuc aliud de
eterna ulcõne formidamus
Vir igitur ſcũs p̃pendes mala
que toleat dicat Sagitte dñi in
me ſũt quarũ indignacõ ebibit
ſpm̃ meũ Sed grauiora ẽppe
tuo metuẽs aduigilat Et ter
roꝛes militat cõtra me ac ſi
aperte dicẽt peccatis qdem
de pñtibus doleo ſed hoc i dolẽ
ſit grauius qr̃ et in pena
poſitus adhuc ſupplicia et
ptimeſco Sed quia ad ſtatum
intuitũ deſiderat tam mala
in quib⁹ huãnũ genus ceciderit
penſat quãmis in gehẽa nate
poſitus inimicos in̄ppheticis
ſpũs plenus quo ardore re
demptoris aduentũ uel gẽtili
tas uel iudea ſiciat uerbis
ſequentib⁹ demõſtrat Numquid
rugit onager cũ habuerit

herbam aut mugiet bos cū
ante ꝓsepe plenū steterit quid
namq; ꝓ onagrū id est agreste
asinū nisi gentilis ꝓplus de
signat² que sic natura exsta
bulo discipline edidit ita ingo
uoluptatū suarū campo per
mansit Quid ꝓ boue nisi pl
ebs iudaica significat² q̄ iugo
dominacois sup̄ne subposita ad
spem ꝓselitos colligēs corda
que valuit nomere legis habet
Sed beatus Job uita attestāte co
gnoscim⁹ ut expectasse redep
toris aduentū multos ecclā et ge
tiles credam⁹ et nascēte dño si
mēone in templū uenīsse
dicim⁹ qui to desideio exple
be israhelitica stirpi mcarnois
eius misteriū uidere cupiert
unde et p eūdem redemptorē
dispulis dr Dico vobis mlti
usti et ꝓphete desiderauīt u
dere que uidetis et nō uiderūt

Herba ergo onagri et fenū bo
uis est hec ipa mediatois i car
nacio ꝓqua simul gentilitas
et iudea saciatur Quia ei per
ꝓpham dr omis caro fenū un
uersitatis conditor exuit substā
cia carne sumēs fenū sic
uoluit ne mā ippetuū fenū
caro remanēt huc ergo her
bam onager mugiit cū ge
tilis ꝓplus grām dūne i carne
accepit tūc bos vacuū p̄sepe
nō habuit cū plebe iudaice
eius carnē lex exhibuit q̄
diu expectati ꝓphaui mi
et natus dns in p̄sepe ponit²
ut indeh signa et² q̄ sca aīalia
que ieuma dūi apud legem
mucta siūt in carnalcois eius

feno saciat² presepe eni natus
implet q cibū semetipsum
mētibus mortaliū prebuit ad ne
quis comedit carnē meā et bibit
sanguinē meū in me manet et
ego in eo Sed quia diu electo
gentiliū uota dilata sunt et ex
ebraico ꝓpulo sti quiq longo
tpore redemptōm suā expectā
do gemuerit Bene beatus Job
ꝓphetie misteria emanās ex uīq
nacione causa afflicōis ipius
ait dicens Numquid rugiet ona
ger cū habuerit herbā aut mu
giet bos cū ante p̄sepe plenū steterit
ac si aptius dicat Idcirco ge
tilitas gemit quia ei nec diu re
demptois sui grā reserat atq; ido
nea mugitibus dilatat q̄ legē
teneb sed legis auctor nō ui
dens stans in presepe ieiunat
Quia mimui lex quia ante
mediatois aduentū nequaqm
spūalē sed carnalē tenebat²

Vette subuigi aut ponit co
medi misisti q̄ nō est sale co
diti in lege sal littere e² hus
mtelligēcie occulte causas
ergo obsequijs carnalibus in
tentis hāc mtelligē spūalē
uoluit quid aliud q̄ insulsū
cibū comedit Sed hoc uerbo
sal cogitatiōem misterii ca
lligatere in lege saporē occulte
intelligēcie docuit dicēs Ha
bete in uobis sal et pacem habete inter uobis
nos Sed quia ad mediatois
aduentū iudea legē carnaliter
tenuit p̄ceptis eius diuina ne
cessitatis gentilitas subdere nesciat

Insulso ergo cibum comedere no
luit que prius quam spūs cōdi
mentū ꝓcepit seruare vt lrē
expauit Quis namq; gentiliū
hoc quod illic ꝓcepit ferret
filiorū carnē ꝑ obsequio reh
gionis meidere uerboq; culpas
morte resecare unde t bene ad
hūc subdit aut gustare ali
quis potest uel gustatū affert
morte Lex carnalit namq;
de gustata morte mtulit qa
cōmissa delinquentū dura am
adulsione distrinxit morte
detulit qr et ꝓcepti culpā m
notuit t hanc per grām non
deleuit paulo attestāte q' ait
Nichil ad ꝑfectū ponent lex t
mrsū lex quidē scā t mādatū
scm t iustū et bonū t paulo
post peccatū ut appareat pe
ccatū ꝑ bonum mihi operatū
ē morte ad xpm uēo conūsa
gēlitas qr huc sonare ꝑba
legis mtelligit angustata de
sidei sius eū quē uehemēter
dilexit inter ꝓcepta carnalia
spūalē ꝙrit Vnde t exuoce
mox ecclie per ꝓphecie spm
subdit Que prius tangē nole
bat aīa mea nūc ꝙ angustia
cibi mei sūt Valde namq; in
errore labitur q beati Job ūba
ad solam prolata hystoriam sꝑ
plicat Vir enī sēs et tot gdi
toris sui ꝓconis filius quid
magnū uel pocius qd uerū
dicēt si insulsū cibū cōedi
non posse dixisset aut quis
ans ejus mortifera alimenta
obtulerit ut subuigat Aut
pot aliqs gustare qd gustatū
affert mortē que si d'aīa ꝙ

colloquiis dicta sentimꝰ abī
collecti hoc sētencia subiūcta
cōpescim² que ait que prius
tangere nolebat aīa mea nūc
pangustia cibi mei sūt Absit
enim ne ꝙt scīs· istatis sue ꝛ co
lumitate cōstitutis amicoꝝ
suoꝝ aliꝙndo dicta desperāt
qui sicut ipō attestāte ꝑdisti
et serius huius fuit verba go
ēius a misteiis nō uacāt que
sicut ex fine hystoie discimꝰ
et sternꝰ arbit laudat Cue ne
quaqm eaā cū tāta uenerīcōe
vsq; ad mūdi extrema dausse
rint si mtellectū mistico gra
nida nō fuisset Beatus igit
Job quia membrū ē scē eccle
ei⁹ eaā loquat² ex uoce dicēs
Que prius tangē nolebat aīa
mea nūc pangustia mihi meist
qr nimiū amoris sui estibo
Anxia cibū scripture ueteris
comūsa gēlitas esurit que
diuū superba despexit Que
nī t nidee nocibꝰ cōgruit si
paulo cōsideracius dissēmꝰ
spā nidea nāq; ex eruditōe
legis ex vmꝰ dei ꝙgmedē sal
habuit et circūcīsas gentes nō
aliter qm aīalia bruta de
spexit Sed qr societatem
gentiliū ad semetipam ꝛcipe
ꝑ ceptis legis eruditā cōtēp
serat quid aliud qr insulsū ci⁹
bū sumere fastidiebat diuīa
quippe sētēcia proposita mōte
uenerat ne plebs israhelica fē
dus cū alienigenis uigeret
t vitam sē religiois mꝙnāret
Vnde t subdit² Aut gustare
aliqs potest qd gustatū affert
mortē Sed qr ad redemptorē

fidem hec eadem in dea ex electo
rum parte cōfisa e hucē quia
cognouerat p̄dicare p scōs aplos
siue p̄phas i fidelib; satagebat
eius aut p̄dicacōib; obsequium
ebreoꝝ superbia repulit vnde
mox ad collecc̄om gentiū et
hortacōis siue uerba declinat
sicut et per eosdē aplos dr̄ uo
bis oportebat p̄mū loqui verbū
dei sed quia r̄pulistis illud et
indignos vos iudicastis ecce
imte ecce conuertim⁹ ad gētes
Vnde hoc quoq; loco apte sub
iungit⁹ ¶ Que prius tangere no
lebat alia mea nūc pāgistis
cibi mei sūt Judea q̄ppe vita
gentiliū de dignata eas dudū
quasi tangere noluit cuius soci
etatē recipere spreuit sed adue
nientes gētiū plenitudine ab
israelitica infidelitate r̄pulsa
Du⁹ p scōs aplos ad collecc̄oꝝ
se gentiliū dilatat quasi hoc
in cibo esuriens accipit quod
indignū prius fastidiosa de
spexit Predicacōis siue ag̃us
tias p̄mulit que apud hebreos
despici q̄ loq̄bat⁹ iudit si pre
angustia cibos quos dudū cō
tempserat comedit que r̄pul
sa iudeoꝝ delicia gentiles su
scepe populos quos desperauit
concupiscit ¶ Quia igit⁹ hec
figuraliter dicemus restat nūc
ut moraliter reqiamus

18 ¶ Vir scis redemptois
aduentū sibi statere appellat
desideans dū sepe eloquū aperit
nos ad iudeos struendū erudit
dū sua narrat quedā mā doceat
dū de se que recognoscamus ismi
at nos ad spem trepidos confirm
ans q̄ppe p fidem
mediatois iniuriā et tam ad
hunc perpurgacōm viciou
dura amaritudinis mitime
flagella sustinem⁹ Vnde et po
statere desiderii subdit quia
» sagitte dn̄i in me sūt quarū
» indignacō ebibit spm̄ meū
Sed ecce ut et supius dictū e
et diuīt correptois pcussione
cōfigim⁹ et tñ adhuc illud e
grauius quod de terroꝝ uēturi
iudicis et eterna animadūsione
formidamus Vnde p̄mus subi
» ferunt Et terroꝝ militant
» cōtra me debet⁹ a metu et dolore
amimus excuti et ad sola eterne
patrie desideria extendi Nūc ei
nobilitatē mē generacōis ostē
dunt si eā ut prem diligim⁹
que nūc seruili nīte ut dūm
formidamus Vnde p paulū de
Nō accepistis spm̄ seruitutis
iterū in timore spm̄ sed acce
pistis spm̄ adopcōnis filioū
in quo damus abba p̄r Sonde
itaq; formidinis mens electi
post ponat murmure se amois
exercent Renouacōis siue dig
tatē desideret ad cōditois sue
spem anhelet que quousq; cō
spicē nō ualet eternitatē eius
necesse e id e in timū cibum
sinū esuriens expectet Vnde et
apte subditur ¶ Nūquid mu
giet onager cū habuerit her
bam aut mugiet bos cū ām
pre sepe plenū steterit q̄ aly
onagri appellacōne signari
sūt nisi hi qui in campo fidei
cōstituti nullis officiorū
ligam⁹ vel quos bonis sig̃fi
cacio exprimit Justi hos quos

mitra scām eccliaz adp̄oicacōis
officiū suscepti ordims ingum
p̄mit Herba uero onagri et
pabulū bouis ē mterna t̄fe
ctio populi fidelis Aly nāq;
more bouiq; mitra eccliaz suscep
pti officij loris tenet. aly mō
onagrisicri ordims stabula
nescuit et ī campo p̄prie volup
tatis degit Sed cū quis ex mita
scl'ari iterne uisionis desideriū
esuiat cū refectois ītime pabu
lū cōcupiscit cū ieiunū se m
pegrinacōis huius cecitate cō
sideims qbus ualet flethy t̄fici
quasi herba nō suemēs ona
ger rugit Alius quoq; neces
sitatē suscepti ordims tolerat
ī labore p̄oicacōis exsuiat et
p̄ternā ia cōtēplacōm ueraci
appetit Sed q̄ redemptois sui
speciē nec dū cōspicit quasi
bos ad p̄sepe uicinū ligneq; ge
mit q̄nia ei lōge ab mterna
supēcia posita ē ine hēditatis
nō cernims uiriditatē uelut
bruta aialia desiderata herba
ieiunamus De qua mmitib;
ba redēptois uoce dr P me siqs
ītrierit saluabr et īgredier
et egredier t pascua īueniet
Sed pleriq; qd cē amāb; q̄nis
solet scis bonoū studys malo
rū uita ḡdicit t cū mēs ad ce
leste desiderū rapit bene cep
ta mitēdone miter rūpētibus
stultoz ūbis ac moīb; ubeat
ita ut quie ia p̄tēplacōis
uisū ad sūma euolare at ad
expugnadas prauoz stultitias
se se m infimis cōi ētamīa
attingat unde t subdr Aliut
poteit comedi īsulsū q̄ n ē sale
condit Verba q̄ppe mores
carnaliū quasi cibū se mīs m
tibus ingerūt ut ī delectacōis
uentre rapiat Sed electus q̄s
insulsa non comedit q̄ p̄uoz
dicta factaq; diuidicas ab ore
cordis repellit Paulus ad esū
menaū inferri īsulsū p̄hibuit
cū discipulis dixit Sermo ui
sr̄ m gra sale sit condit et p̄s
quoq; uerba reproboū ī cordis
ore msulsa sapuerūt cū dice
bat Narrauerūt michi mq; fa
bulacōes sed nō ita ut lex
tua dne Depe aut uba carna
liū dū se ip̄orunus mis auib;
mgerūt ī corde bellū tp̄acōis
gignūt Et q̄uis hec et racio re
spuat t lingua reph̄at aī la
bore tñ mtus uincit qd fons
cū auctoitate dindicat unde
necesse ē ut nec ad aures ve
niat quod mens a cogitacōe
audiu nigilans repellat Se
igitur ui cū etnitatis desideio
anhelāt mtāta altitudme uite
se subleuāt ut audire iamq;
mundi sūt grauie sibi ac dpri
mens pondus credāt valde
namq; insolens atq; itolleabi
le estimāt quicquid illud ū
sonat q̄ ihs amāt Sed se
pe mens iam p̄ desidiū ad sub
limia rapitur iam fluditus
ad sulta terreno hoīm locu
cōne separat nec tñ adhuc p
amore ueritatis ad p̄ferendos
p̄ntis mite cruatq; attingit
iam supna appetit iam īsipi
sulta q̄tēpnit Sed necdū se ad
p̄ferende aduisitatis tollean aī
dirigit unde t subdr Aliut
potī aliquis gustare q̄ gustatū

affert mortē dirīi ąpre ẽ ap
petere q̄ cruciat seq̄ q̄ vitam
fugat ¶ Sed plerūq̄ mens nisi
ad tantū se virtutis culmen
extendit vt et apud se mēe
racōis arce p̄sideat ẽ quorūdā
foris stultitiā toleando cōiu
tat quos cui ad forcia trahē
mtimur eoū necesse ẽ vt ī
firma tolerem⁹ q̄ nec iacē
tem erigit nisi q̄ stato sīu
rectitudinē p cōpassiōm fle
ctit Cui vero aliene infirmi
tati cōpatim⁹ ualēmus an
roboāmur ut a morte fratr
roū mens ad p̄cia adiuua
se preparet et cruciatq̄ cor
poris q̄s tiebat expetet an
ctis namq̄ desideijs celestib
angustat⁹ Cuiq̄ eterne p̄rie
q̄tā sit dulcedo considerat
pro ea p̄ntis uite amaritu
dines ardēter amat Vndep⁹
mtulsi cibi fastidiū p⁹ ipse
sibilem mortis gustū recte
¶ subiūgit⁹ Que prius tāgē
¶ nolebat aīa mea nē pā
¶ gustia cibi mei sūt ¶ Mens
ei mysti p̄fitentis que prius
dei sola propria curabet fer
re aliena fastidiebat q̄ mi
nus alienis compacies cō
ualesceret coī aduersa nō
poterat cū adtoleandi p⁹
imi mfirma se attrahit ad
uersa supeanda cōualesce
ita ut p amore ueritatis p̄
tis uite cruciatus tāto p⁹
fortis appetat q̄nto p⁹ in
firma fugiebat Inclinacōe
namq̄ sua erigit⁹ attrecta
cōne tendit⁹ compassione ro
boāmur Cuiq̄ se i amore p

ximi dilatat q̄ q̄ meditacōe
colligit quāta fortitudine ī
auctorē surgat Caritas nā
q̄ q̄ nos ad vim cōpassiōis
hūiliat alcius i culmine con
tēplacōis leuat t multiplicata
iam maioribus desidijs estu
at iam premere aduersū spūs
ecia p cruciatus corpis ahelat
Quid ergo p⁹ tangē nolebat
hoc post p̄angustia comedit
qui desideria sua mx capiēs
et ipsas diuī tminuerat fam
pre amore celestis patrie pe
nas amat Qui em̄ mens i deo
forti mtencōe dirigit⁹ quicq̄
sibi habet vita amarū fit dulce
estimat omne qd̄ affligit ẽq̄z
putat transire t p mortem
appetit ut obtinere plenius
vitā possit fundītus i ifimis
extinguī desiderat quo ueīg
sūma cōscendat Sed h̄ de alīg
libet uisū aīo hec de beati Job
mēte mēcior misi ipē subiūgat
¶ Quis det ut habeāt peticio
¶ mea et q̄ expecto tribuat nī
¶ deus et qui cepit ipē me con
¶ terat soluat manū suā t suc
¶ cidat me et hec mihi sit con
¶ solacio vt affligēs me dolore
¶ nō parcat Sed fortasse h̄ pcō
tumaciā expetit fortasse i eo
q̄ se p̄fecte extinguī desiderat
tiusq̄ feriēs accusat absit
hoc namqua mēte id expetat
uerbis seqntib⁹ demōstrat di
¶ cens Nec cōdicā sermonibus
¶ tuis neq̄quā ergo de imisericā
pauciēs murmurat q̄ pausa
rem suū et miter ibeat sēm
nocat ¶ Sciendū uero est q̄
aliq̄do nos adiuuarius aliq̄

aut cōterit deus ꝓtricōne aī
adiſarij & uiriute deficimus
ꝓtricom ueō dñi fracti a uitys
i uiute laboāmꝰ Hanc gtriōz
pꝛpheta cōſpexerit cui dicebat
ꝑs.2° Reges eos in uirga ferrea tāꝗ
vas figuli cōfringes eos)n ūga
nos dñs regit et cōterit q diſ
ſipatōis ſue ſorti rethiudine
cū nos ihūs reſicat exteīus af
fligit exteīus n.nmoꝝ uiute
carnis huiuat itencom ſpūs
exaltat vnde hec eadē gtio
figuli uaſi cōparat ſic t per
paulū dr Habemꝰ thezauꝝ
iſtū in uaſis fictilibꝫ vt ſublī
cōtricom i regnū exprimens
ait licet is q foris e nr̄ho cor
rūpitur tñ is qui ihūs e ino
26 uat de die i diem Dauid igit
vir qui appiquare deo ecīa per
flagella deſiderat per ſpm hu
litatis dicat qui cepit ꝓpe me
cōterat plerūq enī vicioꝝ cō
tricom i nobis agē dñs ichoat
Sed cū mens exipō exordio pfs
extollit cuiq ſe iam qī de virtib
erigit ſeuerit cōm ſe adiſario ad
huc pandit q cordis intima pe
netrans omē quod in eadem
ſtudiū bone ichoatōis inueneit
cōfringit tandēq ſe uehemēcio
rem cōfractōne exhibet q to
et gram quia uel ad modū fu
erat proiectus dolet vñ i teſte
euangelio uoce ueritatis ad
neglectā animā eccīe ſpōſ q
ſolus erat cui ſpīlis ſeptē dr
He ergo poſt diuīe correptōis
exordia antiquus hoſtis ſurri
piat atq ad priſtinā ſtractōm
trahat Ꝗtus vir ꝑgrue exorat
dicēs · q cepit ipē me cōterat

Ac ſi apte dicat hoc qō in me ex
orſus eſt pīce ne deſerēdo nō deſinat
Ne deſerēdo me adūſario ad con
tricom tradat vbi t apte ſubdit
Soluat manū ſuā et ſuccidat
me Depe naq fiducia longe
ꝓſpectantis miſtim in quodam
ſtatu elacōis erigim cuiq nos
extolli conuior cōſpicit ſed ad
rem ſuā erga nos pueberta
nō exercet quaſi ad ferienda nr̄a
vicia manū ligatā tenet Anñ
affectus ſui manū ligaueat
cui peccanti pplo dicebat ſam
non trascat tibi Ctzelus meꝰ
receſſit a te ſoluat ergo maī
dr exerceat affectū Pecte aut
ſubiugī et ſuccidat me Cū
em ſecuros nos ac de virtib
affluecia elatos repetimos
flagelli dolor vel infirmitat
temptatō pauit promꝝ ad
ſtatus ſui uertice mēs nr̄a
elacio ſucciſa cadit ut d ſenet
ipā metui audeat ſed infirmitas
ſue ictu proſtrata manū leuāt
querat Hinc e q ſcīpi cui de 27
occulta erga ſe diſpoſicōe ſuſ
cepti ſūt plus proſpera ipſa
primeſcūt temptati appetūt
flagella cōapiſcūt q tmus
m cauta mitem metus t dolor
eruditat ne mhac pegrinōis
via hoſte exmſidijs eripete
ſua eam deteīus ſecutus ſter
nat Hinc pīta ait Probame
dñe Ꝗtempta me Hic utiq dr
Ego ad flagella paratus ſum
qua em ſui metus ſue corri
pīonis inimis ſine putredie
non eſſe ꝑſpexerit libenter
ſe ſub manu medica ad ſuc
tiones parat ut apto inīe

virus pcti ꝙcat qđ ſcma cute
minus occidebat vnde t adhuc
ſubdit ſt hec m ſit ꝙſolacio
ut affligens me dolore non
parcat Electi quiq cū ꝑpetm
ſſe ſe illiata nouerūt ſed pſen
tātes muenīūt qꝫ nulla pilli
aduersa ꝓpeſſi ſūt ut m mſe
fortmdms thabescūt pauore
estuāt ſmſtris agitati ſuſpiriō
ms laboāt ne ꝛeternū ſegnā
deſeruāt quos ī prīn uita mali
ſui retribuīco nulla castigat
timēt ne ultio que ſuſpēdit
grauius m fine ſeniet ferri
paterna correpcōne deſide
rāt t dolore wlneris medica
mīa ſalutis putāt Recte g
mīc dī Hec m ſit ꝙſolacio 28
ut affligēs me dolore nō par
cat ac ſi apte dicēt qꝫ ido ſ
qbdam parrit ut eos ī ꝓpetuo
parcat t trafficōne eni con
ſolor qꝫ correpcōnis h uāne
putredmē ſciens ad spē ſalu
tis ꝛx multere certus t dor
ctuod qꝫ nō tumūlt ſed h umili
mente edidit ſubūgēdo ut
pdyenmy patefieret dicēs Ne 29
cōdicā ſermōibꝫ ſcti pleruī
qꝫ ad nos ūba dei nō ſūt dic
torū ſomnus ſed affectus opa
cōnīt m eo eni nobis loqtur
qđ erga nos tacito ogitat
beatus igit Job ſermōibꝫ
dei ꝙcēt ſi de eius passiob
murmuraet sed quid d per
tussore suo senciat monstrat q
ſicut iam diximꝰ quē ſeriēte
ſſ tolerat ſem vocat Seqt qē ei
ſſ fortuno mea ut ſustinea aut
ſſ quis finis meus ut patienter
ſſ agam Credīt quod alia 30

nusforū atqꝫ alia ē fortuno re
proborū Nusforū qppe ē forn
carnē mūdi ꝓpijs voluptatib
cōſūre delectacōm mite pūt
extinguē hui9 mūdi aſpera
ꝓtēms pūnys amare Aſperi
tatis blandīta ꝙtempnere
adūſitatis metū m corde ſūpe
tā ē fortuno vero fortuno ē
trāſitoria ſine ceſſacōe diligē
cōm flagella cōdutois ī ſēſabili
gaudiā ē abamore rerū tpaliū
nec ex adūſitate qeſte ad ī ante
ḡtam ecīā cū mite determito p
nemīe malicie augmta re
quirē bonoꝝ vitā nō ſolū ob
ac moibus ſed ecīā gladys ī
pugnare in ſemetipis spem
ponē fugere t cōdue ſine ul
lo deſidēy defectu ꝓpemare
Hinc ē qđ ꝓ pō tam ad electos
dī viriliter agite t ſortemī
cor vrīm omes q ſperat īdño
Hinc ꝓpham regibꝰ dic
Ve q poteres estis ad potandi
vinū et viri fortes ad miſcēdā
ebrietatē Hinc p Salomonem dic
Quoſtī quiq ſine ulla debi
litate deſiderij metā qetq
regem ḡtēplant En lectulū
salomōis lx fortes ambūt ex
fortiſſimis iſrl Hinc pō tā cōi
ſpbos t passione posiū vocem
redemptois ī muās ait Chte
occupauerūt aīam meā et
inuenerūt me fortes Zambri
viteq fortnīs iſaias ꝙplexꝰ
est dicens q ſidūt m drīo mu
tabit fortitudinē q ei neqꝫ
ſumīt ſed mutabit dicit
ꝓfecto pateret īnocuit alī
ē ꝙpomt t alia q ī chaſt
In nō ecīā ī ḡdi fortes ſūt 31

q̄ad p̄ñtis uite cōpiscēdā tot
laboribus curritū periculis se
audenter obiciūt plures cōm
melias libenter ferūt ab ap
petitus siu libidme nulla vi
ctī ꝟietate resiluit passioib;
duresc̄t et mala mūdi tole
rant p mūdo eigē ut ita dixe
rim gaudia q̄rentes perdūt
Nec tamē hec poendo fatigāt
Vnde bene exhuām geneis
voce p ieremiā dr Q̄ hebiant
me absinthio ebrius q̄ppe qđ
patit nescit Absinthio ebrius
ē q p amore p̄ñtis secli a sēsi
bus cōmis alienus dī quicquid
p mūdo sustinet leue deputat
laborīs amaritudinē q̄s tole
rat ignorat quia minimū dele
ctabile ad c̄lestia ducit q̄bus
penale fatigat Q̄ Sit cōm vir
iustus admixtio pericula p mūdo
tolerāda ee deinde subdit finē
sui quisierit vita p̄ñs q̄ sit tā
sitoria attendit et p ea eterna
labores ppeti venit cuius ānm
seeus delectacōm iuicit Bñis
igitur p̄ñtis uite aduersitatibus
pressus dicat ex sua dicat ex
omm ustoriū uoce Que ē enī
fortitudo mea ut sustineā aut
quis finis meus ut patiēter
agam ac si apte m insinuat dns
Dala mūdi p mūdo tolerare
nequeo quia ceus desiderio
fortis nō sōlū sū dī emī p̄ñtis
vite finem cōspicio cuc pōdo
eius pacior cuius appetitū cal
co et quia t iusti quiq; ut diu
tāto fortius labores illius p
ferūt q̄nto amplius eius de
lectacōne pascūt recte mox
eadem ē ybo fortitudinē sub

32 " dit dicēs Q̄ Nec fortitudo mea nec
" caro mea enea est Quid hō loco
aere ac lapidib; misi in sēsibilitū
hoīm corda signāt q sēpe et
cruciatus minus accipiūt t mī
nulla disciplīe pcussione mol
lescūt Quo cōm electis p̄phā
pollicēte dño dr Collam a nob
cor lapideū et dabo nob cor
carneū Paulus quoq; aut A
lignis hoīm loquit t angelo
caritatē aut non habeā factus
sū uelut es sonās aut cymba
lū tinniens Denio aut q̄m
pussi lapides clarū sonē dare
nequit Es vero cū pulsatur
pcutit canorus valde sonū
ereus pcussione formabit
q̄ quidem quia ut lapides uita
caret sensū m sonitu nō habet
Qui nōnulli q lapidib; siles
sūt ita ut a pietatis p̄cepta
diuerterit ut cū eos pussio su
pni amonitionis examinat
nequaq̄m sonitū humilis o fes
sionis reddūt quam ueo me
tallo aeris m nullo disrepāt
cui flagella suyne pcussionis
accipiūt pie cōfessionis sonū
emittūt Sed quia humilitatis
uoces ex corde nō p̄ferūt adsti
tis a luis reducti nescūt q
p̄miserūt Illi ergo more la
pidū pcussi nec voces hūt Ish
aut in illo aeris mutacōm su
gūt qui s pussione posth bā
que nō sēcūt locūt Illi t ve
neracōne feriēdis t verbera de
negāt Ish pollicētes qđ non
impleāt sine vita clamāt
Vir igit stabis ē ybo diuina
miter verba fugies Dicat Nec
fortitudo lapidū fortitudo mea nec

caro mea requiescet. Nec sic apte fatet[ur] dices reprobū silitudie sub disciplīe uerbere fugio q̄ nec morte lapidū ita obdu ram vt sub percussionis stimlo a mīsterio cōfessionis obmute scam. Nec rursū quasi ex voce cōfessionis resono et sensu voc ignoro. Sed q̄ ad repercussiones reprobi debiliter fortes sūt electi aūt valētes mīrmi beatus iob diualeter fortem se pba tū salutis nr̄e protestat. Unde ergo hāc tantā fortitudinem prepit. mīnuet ne sibi uires quas habet arroget potenter ad mortem cucurrit. Plerūq; enī virtus habita deterius quasi deesset interficit. quia dū ad sui cōfidentiam metem erigit hanc elacōnis gladio trāsfigit cuīq; tam quasi roborāndū vi ficat. eleuando necat. ad iteīm videlicet prouehit q̄m pspem ppriam abiterne formidīs fiducia euellit. Sed q̄ beatus iob virtute pollet et ipsemet ipm fiduciā non habet atq; ut ita dicam uires mīrmū habet. apte subiūgit dicens

Ecce nō est auxiliū michi in me. Patet iam ad cuius spem per cussi animus peruenit. cui in se sibi cē cōfidere denegat. Sed q̄ mīrmū se mīsemetipm īfirmat ad amoris adhuc fortitudinis meritū quom̄ a ppriis destruat. aduigilat. Deg[ue] ne cessa[n]t quoq; mei detractores. a me. Sed erue de spectus ex tuus mihis solio modicū pfidet. Nam cū derelictū se asserit

Primus ad secretam emunct

dicens qui tollit ab amico pio misericordiā timore dīn̄ deliq[uit]. Amicus hoc loco amici nomine nisi q̄libet proximus designat[ur] qui eo nobis fidelior iungit[ur] quo prepto mūda nobis bono ope adoptinendam post etnā prīa veraciter auxiliat[ur]. Quia 30
aūt deo sūt prepta caritatis dei videlicet amor et proxim[i] amore dei amor proximi gignit[ur] et per amorē proxim dei amor nutrit[ur]. Nam qui amare deū negligit profecto diligē proxim nescit. Et hūc plenius in dilcōne dei pficimus si meusde dilectō gremio prius proximi caritate ligam[ur]. Caīa enī amor dei. amore proxim generat dicitur per legem dīs diliges proxim p̄ misit dicēs diliges dīm deum tuū vt salucet in terra pentis mīi prius amoris sui radicē figat quatinus proximos p̄ modū dile cto sīma germinaret. Et rursū q̄ amor dei et proxim amore calescit. Testatur iohannes qui ait dicēs. Q̄ nō diligit fr̄em suū quē videt deū quē non videt quomō p̄t diligē que mīa diuina dilectio primo nascit[ur] sed in affectū crescendo pmutat[ur]. Sepe vero omnipo 31
deus vt quīdā quosq; cāutan eis ac proximis longe sit et mea cōfi pfecerit nimo sanat. mira ordine cuncta dispensans alios flagell depmit alios successibus fulcit et cui quosdam temporale deserit in quorūdam cordibus q̄ malū latet ostendit. Nam plerūq; ipi nos mīseros insequūtur qui felices sine compassione

coluerit Cū enī quis positus ī
ꝓsperitate diligit ꝓximū valde ē
verū ꝓsperitas an ꝓsona diligat
Amissio aūt felicitatis ī ꝓximū
vim dilectōis vnde bñ quidem
cm̄ 12 sapiēs dicit Non agnoscat̄ m
bonis amicus et nō abstondit̄
ī malis ī micis nec ꝓsperitas
amicū indicat nec aduersitas
ī micū celat qz et ille sepe ꝓspi-
tans mē reuencia tegit̄ et iste
ex ꝑfidēcia aduersitatis aperiūt
vnr igitur iustis flagellis posito
dicat q tollat ab amico suo mi
sericordiam tm̄orē dñi delicti
qz mimicū q ex aduersitate ꝓxi-
mū despicit apte ꝑmcit̄ qđ
huc ī ꝓsperis nō agnuit et ai oī
potēs deus ideo flagello ꝑcutit
ꝑcuciat ut et passis eruditat
et nō prauis occasiōm bom opis
ꝓbent quisquis ꝑcussū despicit
occasionē a se virtutis ꝓpellit
et tāto se nequs cōm auctorem
erigit qñto huc nec pyī ī salu
te ꝓpria nec iustī ī alieno nl
nere agnoscit Innuēdī veb est
qđ bñs Job sic sua loqt̄ vt tocꝫ
quoq; elem ꝓpli per eū vita si
gnetur Quia em̄ eiusdē ꝓpli
mebrū est Cū vera que ipa pa-
tif̄ narrat̄ ea ecia que sustinet
38 ‖ ille demūcat dicēs ffres mei
‖ ꝓtercerē me sic torrēs q rapī
‖ trāsit ī cōnallibꝫ Reperuī mēs
ex sola pūcia diligit plerūq;
nūc tāto aliena exstit auerbē
qñto post extranea ēmanet ab
hereditate et sligba iustos ossi
cit quos patna misericorditer
seueritas affligit Sepe vb rep-
bi eādem fidem qua vīug ēti-
nēt eigdem fidei sacramēta per-
apuit eiusdē religiōis vnitate cō
timēt̄ sed nī cōpassiōis ministra
nescuit vim caritatis qm̄ m
dño flagrams ꝓximū non
agnosait Recte ergo et fr̄es
et ꝓtereūtes uocant̄ qz ex vno
matris nobeī gremio ꝑfidem
pdeūt sed ī vno caritas studio
39 erga deū ꝙximū nō figūt̄ bñ
apte ecia torrēti q raptim hu-
sūt ī cōnallibꝫ compant̄ Tor-
rens nam̄q ex mōtanis adma
defluit et collectis hiemalibꝫ
pluuijs ēstibꝫ solis aresc̄it ē
em̄ terrena diligūt spem sup̄
patrie deserūt quasī ex mōtib
valles petūt q ī hiemps pūt
nte multiplicat sed estus ventū
q medio exsiccat qcū sōl supne
districtionis ī tradueit ꝓborū
leticiā ī aridītatē uertit bñ
aūt de raptim transit ī cōual
libus Torrētem q̄pte ad cōual
les raptim trāslre ē p̄uaꝫ
mētibꝫ adima desiderīa sine
ullo obstaculo ac difficultate de-
40 stendē ¶ Omnis ei ascēsus ī labē
ē descēsus ī uoluptate qz pāmsi
gressus adsi peiora tendit̄ per
remissiōm uero ad inferiora
declinat̄ admōnis em̄ vtilem
saxū subuchere magn̄ laboīs
ē eiqz a sūmis adma dimittē
labor nō ē sine mora videlicet
ꝓmit q magnis conatibus
adsūma ꝓuemt longo studio
segetes seruāt̄ sole atq; imbre di
utino mitiūt̄ sed nī vna et sō
ta scintilla cōsūit̄ et paulisp
edificia alta ꝓficuit ꝑ ꝓpētē
casibꝫ terrā petūt robusta ar-
bor maera ꝓtarda ꝓcrementa se
erigit ꝑ qcqd diu adalta sep-

tulit semel et sim̃l' cadit Quig̃ ascẽsus m labore ẽ descẽsus i vo luptate vette mĩe dr̃ fides mei ꝑtereuit me sicut torrens qui raptim transit ꝑcõualliũs q; mĩ sentĩ et aliter pot Dei cõualles penarũ loca ĩtelligũ mundi quippe sic torrẽs ra ptim ad cõualles trãseũt q; m hac vita ꝯm tons desidẽs appetit diu stare nequaq̃m possit Nam quot dies etatis accipiũt qĩ tot condie ꝯssib ad finem tendũt augẽi sibi optat tẽpora sed q; cõcessa sub sistere nequeũt quot augmta mmẽdi peipiũt diu mmẽdi sm cia tondẽ pdũt momẽta ergo temporũ quo sequũt fugũt q; accipiũt amittũt Raptim ergo itaq; adcõualles trãseũt q; ilõ gũ quidẽ voluptatĩ desideria ꝓhibũt sed ad mferm clauss repente ꝑducũt Quia enim hoc ecia tpus q̃ qualibet lon gitudine extensũ ẽ si fine clau ditur longũ nõ est ex fine mi seri colligũt breue fuisse q̃ amittẽdo tenuerũt Vnde bñ et ꝑ Salomonẽ dr̃ Si multis annis uixerit hõ et m hys oĩ bus letatus fuerit meminisse debet tenebrosi tporis et dier multorũ q; cũ uenerint uani tate arguũt ꝑterita Multa etern̄ mens cũ malũ ẽpente inuenit quod neq̃q̃m ꝑterit eternitate eius tolerandũ itel ligit quia q; ꝑterire potuit vanũ fuit Sciendũ vẽ ẽ q; pleriq; ag̃ et recta desideãt ß sũt nõnulla que mfirmis eorũ mtibꝫ ex pñti vita ꝑdũt cũ adisa mittimus ꝑpẽ metuũt m supm iudicĩ rectitudĩẽ offe dũt Vnde recte subiũgit q; timet pruinã m riuũ super eos mix tã pruina quippe mferius gelas cit Nix aũt desuperioꝫ ruit Et sepe nõnulli dñi q; alia aduersa ꝑtimescũt districtiõm se etne am̃nadisionis abiciũt De qb; bñ ꝑ ps̃tus dr̃ Illuc trepidauerũt timore ubi nõ erat timor ali quis nãq; veritatẽ libere de fendere appetit sed mĩ ipso suo appetitu trepidus indignacõz potestatẽ huiane ꝓtimescit cui q; m terra hoĩem cõm veritatem pauet eigdem veritatis mã celat suãm et alius pcorũ suorũ conscius ea que possidet ĩ dignis ꝯtibus iam largiri desiderat ß tm̃ nedũ ebus egere ipse formidat aliq; carnis subsidia reseruãdo trepidus ꝑparat ab alimẽtis misericordie aiam̃ necat et cupati m tria copia metuit eternã sibi habitãdã ciuitatẽ sic ꝓpe refectois abscidit Recte ergo dr̃ q; timet pruinã irruet sup eos mix q; qui cõculcãda pauperũ et cui transire noluit q; calcãe poterũt iudiciũ desuꝑnis exci puit quod tolerãe nequaq̃m possiit Sed hec agẽtes mũdi glie ꝑoraliter optimet Quid aũt ꝯpore vocatois sue fecturi sint Cũ cuncta sim̃l' pandi deseruit que hic cũ graui timore ser uauerũt Vnde ꝯapte subdit Tempore quo dissipati fuerint peribũt quos enĩ prius tute sollicitudo ordinat amisso dissipat et nũc ecia extinguẽ reuit qui eius audiũ eterna ne

sligedo penetrit de qbo trē addr
20 ‖ Cut m caluerint soluentur
‖ de loco suo iniquis et em qsq
scaluēnt de loco suo soluūtr
qr iudicio strme districcōis
appmāns cū iam pgnicōz
pene feruere cepit ab ei que
diuīi inheserat carnis sue de
lecta cōne separat hmc est
em quod pphām de pbis
dr Et m modo sola uexacio m
tellectū dabit audītui qr inde
eterna nō mtelligūt msi cum
ptpalibus ia sme emēdacōne
puimūt hūt mens estuat t m
fructuose penitēcie se ignib
flāmat dici adsupplicii tiet
pritem vitam et desidēio tmet
sed de loco suo soluī qr oblec
tamēta carnis desidēans eig
duricia persupplicii hā tur
Sed qr iniqui omēs quod ab
stractois sue tpore paciāt an
diuim adhuc aliqua quibus
libertatis sue spacio splicāt
21 ‖ audīm Sequit Immolure
‖ sūt semte gressum eorū Omē
quod uoluit semetipm re
plicat Sed sūt nōnulli qobia
re sedicētibs uicijs qi tō itētē
deliberāt sed irruēte tēptacois
articlo m deliberacois pposito
nō pduīt Alius namq; puo
usu sup̄bie iflatus cū magna
ee pmia humilitatis gsiderat ad
usū semetipm erigit t qi more
turgidi fastus deponit exhibē
se qbuslibet ommelijs humiles
pmittit sed cū repente hūc re
uulsus miseria uerbi pulsauit
ad cōsuetā ptm elacōm redit
Dic qr adtumos dicit ut neq;
qi qr humilitatis bonū cōcupiēt
20 recordet Alius auaricia estu
ans augendis facultatibs abelis
cū pterire oīa uelociter gspicit
vacātem pcōcupiscēcias mittē
figit Decernit iam michi appetē
adepta tanta modo submagni
moderāmīs freno possidere Sed
cū repete fluēnt oculus oblata
que placeāt rambicōne ptm
mens anhelat semetipam nō
capit adipiscendi hec occasiōz
querit et oblita cōmēcie quā
secū pepigerat cogitacōnū sr si
mulis pdesideria acqsicois im
21 quietat Alius luxurie tabe pol
luit et longa iam cōsuetudme
captus tenet qīta aūt cash
sit mīdicia gspicit et carne ei
ci turpe depphendit restrmgre
ergo voluptatū fluxa deliberat
et resiliare gsuetudm quasi
tons viribus separat sed uel ab
recta oculis speries vel admeō
riam redacta cui subita tpacōe
cōcutit protinus a prisma p
paracōne dissipat et q' contra
hāt clipeū deliberacois exercēat
delectacōms iaculo cōfossus
iacet Dic qr eū luxuria eneruē
superat ac si nulla cōm eam m
22 tenuis arma pparasset Alius
iracundie flāmis accendit hr
eius qr stimulis admferendas
pximis cōtumelias effrenatur
cui vero nulla futuris ām occa
sio pulsat qīta sit māsuem
virtus qīta pacēte altitudo
consideret siqs erig cōm cōtume
lias pacēter parat ꝑ cū pua
qīlibet cōmocioms occasio
nasci repente ad uocem et
cōtumelias medullitꝰ iflāma
tur ita ut nō solū ad meō ad

pacẽcia ꝓmissa nõ redeat sed ꝫ
semetipa mens et ea que logt⁹
cõnicia non agnoscat cuiq; fi
vori plene satis fecerit quasi
ꝑ verecundiã in tranq̃llitatẽ redt
et tute se ad silencij claustra recol
ligit cui hmõi nõ pacẽcia sed
ꝑ pacis tatis siue satisfactio frenũ
ponit Dix igit⁹ sero post con
victa illata se cohibet qꝫ ꝫ facili
sepe spumãtes equos Nom ꝑsidẽ
tis dextera sed campi termino
coercet Bene ergo de regibus dr
Si mouere sit ait semite ẽius
eorũ quia recta quidẽ deliberã
do appetit sed ad ꝓsperata ꝑper
se mala ꝛplicãtur et qĩ ex se
tensi ad semetipos ꝑ circuitus
redeũt qui bona q̃dem cupiũt
ꝫ a malis nequaq̃m recedunt
esse quippe humiles sed nisi sine
desperatione ẽ ꝫtenti ꝓpos ꝫ sine
necessitate ẽ casti sed sine ma
ceratõne corpis ẽ pacien
tes sed sine q̃uelis uolunt
cuiq; adipisci virtutes quereũt
sed labores ꝛtutũ fugiũt quid
aliud qꝫ exhibere belli certami
in campo nescit et triumphare
in vrbibus de bello cõcupiscit
Omnis hoc quod eorũ semite
inuolute medrant⁹ adhuc m
telli et aliter possit Sepe nã
ꝫ nõnulli cõm quedã se vicia
uehemẽter accingũt Sed q̃dã
subigere negligũt cuiq; se q̃
usta non exigit Ecia illa cõm se
reparãt que subegerũt Alius
namq; iam carnem a luxuria
edomuit sed nisi adhuc nitem
ab auaricia nõ refrenauit cuiq;
se inuido pro exercenda auaicia
retinet Cuiq; a terrenis actibo
nõ recedit eripere occasiõis ar
ecciam in luxuria labi quã iam
subegisse nidebat⁹ Alius auaã
tie esui vicit sed nequaq̃m vim
luxurie ꝑsui ꝑparat ingo quoq;
auaicie quod iudũ edomuit cre
dis cerniue subdit Alius rebellã
tem iam ꝑsecutẽ strauit ꝫ
in anem gulam nec dũ vicit t cui
se phanc nudi oneibo miscrit
confirmus causarũ stimulis adhũ
pacẽciam captus redit cuiq; amis
gla ad defensiõm sui animi erigit
ecia ullam victus toleat quam
superauit Alius iam in ane gulam
subdidit sed nisi in pacẽciam nec dũ
straut et ai multa resistẽtibus
per impacẽciam mmanatur erubes
cẽs non implere quod logtur
sub iamis gule iugũ revocatur
et hoc victus per aliud toleat
quod plene se vicisse gaudebat
Hec ergo ope vicaria fugientiũ
sibi uicia retinẽt et qĩ iam amis
sis sub domini sui iuge ꝛpuit
atq; ad vindictã sibi vicissim t
dũt Pensi itaq; mutate sint
gressuũ semite quia t si victa
vna negligencia pedem leuat Regi
nante tñ altera huic mee ea
qui vicẽant implicãt Aliqñ
vero mutatis gressuũ semitis
et nõnulla culpa devincitur
et alia ꝑ alias ꝓpetrat⁹ Nã sepe
furto negacõis fallacia iungit⁹
et sepe culpa fallacie p iuri
reatu cumulat⁹ Sepe quodlibz
vicium ꝛpudens ꝓsimpcione cõmit
tit⁹ et sepe qđ omne culpa sit gra
uius et iam de cõmisso vicio se
bimur Nam q̃nis de mute na
sci elacio soleat nõ mi q̃m tamẽ
stulta mẽs de ꝓpetrata se nescia

lo

subdit aiaq; explende luxurie

honoũ

lo

exaltat ꝺed culpa culpe aditꝰ
quid aliud qꝫ i voluꝝ semꝝ
atq; inmodatꝝ semꝝ ꝓuoꝝ
gressꝰ ligantꝰ vnde bñ contꝰ
piſcim metem ſubiudee ſpe
piſcinam ꝺr erit cubile draco
nũ et paſtua ſtrucõmũ tocc
rũt demonia onocẽtaurisꝫ
pilosꝰ clamabit alter ad al
terũ Quid namq; ꝑ draconẽ
niſi malicia Quid vero ſtru
cionũ noĩe niſi ypocriſis de
ſignatꝰ ſtrucio q̃ppe ſpeciem
volandi habet ſed vſũ volãdi
non habet quia ꝫ ypocriſis cõ
tis mutatibus ymagiñe ꝺſe
ſcitatis mſmuat ſed tenere
vitaꝫ ſcitatis ignorat ſꝫ pũſa
igitꝰ mente draco cubat ꝫ ſtru
cio paſcitꝰ quia ꝫ latẽs maliã
callide tegitꝰ et ſnũecui oculis
ſmlacio bontatis ante ferꝰ
Quid vero onocentaurorũ
noĩe niſi ꝫ lubrici figuãtur
et elati greco quippe eloqõ ꝓ
onos aſinus ꝺr ꝫappellacõe
aſini luxuꝝ deſignatꝰ ꝓpha
teſtaĩte quiait vt carnes
aſinoꝝ carnes coꝝ Tauri
aũt uocabulo cernit ſuꝑbie
demõſtratꝰ ſic voce ꝺomica
de modeis ſuꝑbiẽtib; ꝑ ꝓꝫ tꝛꝫ
ꝺr Thauri pingues obſtederẽt
me Onocentauri ergo ſũt
qui ſubiecti luxuꝝ uicys
inde cernũce erigũt vnde hu
miliare debuerãt cꝫ carnis ſue
voluptatib; ſeruientes expulſã
longe uereciudia Nõ ſolũ ca
mittere rethnidiez nõ ꝺolet
ſed adhuc ecĩã de ope ꝑfiſiois
gaudẽt Onocẽtauris autẽ
demonia occurrũt qꝝ mũligni
ſpũs valde eis ad votũ deſtruũt
quos de his gaudere cõſpiauũt
que flere debuẽant Lobiapte
ſubuũgitꝰ Et pyloſus clamabit
alter ad alterũ qui namq; ah
piloſi appellacõne figuãtꝰ miſi
hꝝ qui grece panas latine vero
nicobes vocãt quoꝝ mmuũ fe
ma abhuãna effigie incipit ꝑ
beſtiali extremitate terminatꝰ
Pilosi ergo noĩe cuiuslibet prꝝ
aſperitas deſignatꝰ quod ꝫ ſi qñ
qñ ab optentu racõnis incipit
ſp hñ adirracõnabiles motus
tendit et qñ homo in beſtia de
ſinit ꝺũ culpa ꝓcõmſ magꝝ
nichoams uſq; ad irracõnabile
effectũ trahit Nam ſepe edendi
delectacio ſeruit gule ꝫ ꝑuite
ſe ſimulat indigẽte nature
atq; uentrẽ ſ ingluuiẽ extẽꝺt
membra ꝫ luxuꝝ erigit Pi
losus aũt alter ad alterũ clamat
cũ pẽpetrata negocia ad ꝓpetrã
dam aliã maliciã ꝓuocat
et quasi ꝙdam cogitacõis uoce
cõmiſſa iam culpã adhuc que
cõmittat mutat Sepe naq;
ut ꝺixim gula dicat ſi habũ
dante corpus alimẽto nõ re
ficis ſ nullo vtili labore ſubſiſt
atq; metem ꝓdeſideria carnis
attendeit mox quoq; luxuꝝ
uerba ꝓprie ſuggeſtionis fa
cit dicens Si miſtei deg hoc
corporalẽ nollet membrũ
cocidi apta uſibus nõ ferriſſet
Cuiq; hec quaſi extra racõ
ſuggeit metem ad libidinẽ
trahit qua ſepe deprehẽſa patro
cinũ mox fallacie et negacionis ſcarrit reamq; ſe eſſe
nõ eſtimat ſi meã ꝺo uitam

defendat Philosius ergo alter ad al
teru clamat q̃ndo subaliq̃ racio
tmandi speue pusam mentem
culpa subsequis ex occasiõe aul
pe p̃cedẽs ullaqueat aliq̃ mẽ
ptorũ dura atq; aspera dep̃mit
quasi cõuocati in ea cõcorditer
pulsi domiant. sit q; sit vt sp̃ se
gressiũ semite deterius suoluat
dñi mentem ẽpbam culpa per
culpam ligat. Sed inter hẽ sñe
76. dñi est quod aliq̃ndo prius oculꝰ
mtellcais optundit. et pmodũ
captus aiam p exteriora dside
ria vagat. vt ceca mens ꝙ duc
nesciat et carnis sue illecebris
se libenter subdat. Aliq̃n veb
prius desideria carnis ebulliut
et post longũ usũ ulicin opeis
oculũ cordis claudũt. Nam sẽ
pe mens recta cernit nec tam
audenter coñ puersa se erigit
et remites vincit dñi hoc ipm
quod agit diuinicas carnis
sue delectacõne superat. qa ei
plerũq; prius oculus gtẽpla
admittit. et post carnis sue desi
derĩa huiꝰ mudi laboĩb aiam
adic. 16. subiugat. testat. samson ab
allophilis captus ꝙ pq̃m oc
los pdidit ad molam deputat
e quia mimicũ maligni spus
pq̃n tẽptacõnũ stimulis ity
aciem gtẽplacõnis effodiunt
foris ĩcircuitũ laborũ mittit
77. Quisti quia sepe et recta ope
racio extrinsa pdit. et nĩ adh
racõnis lumẽ in corde vtme.
ꝓpheta ieremias ĩsinuat qu
regũ dñi sedechie captiuitatẽ nar
rat ordiẽ captiuitatis ĩtẽ
denũciat dicens Occidit rex
babilonis filios sedechie in
reblata in oculis eius et omẽs
nobiles iuda occidit rex babiloꝝ
oculos quoq; sedechie eruit rex
quoq; babilonis ẽ antiquus ho
stis possessor mtrmẽ cõtra salomõis
qui pius filios ante mutientis
oculos trucidat. quia sepe sic
bona opera mterserit vt hꝰ se a
amittere ipse qui captus ẽ do
lens cernat Nam gemit plerũ
q; aiam et tĩ carnis sue delec
tacõibus victus bona q; gemit
amans pdit et que patit dãp
na considerat Nec nĩ vnus hu
chui cõn regem babilonis le
uat Sed dum videns nequicie
ppetracõne patit adhuc q̃ndoq;
peccati usu pducit. vt ipo quoq;
racõnis lume priuet. vnde ba
biloms rex extinctis prius filiꝰ
sedechie oculos eruit q; ma
ligmus spus subductis pn6ꝺ
ms opibus post et mtelligẽie
lumẽ tollit quod recte sedechi
as in reblata patit. Reblatha
q̃ppe multa hec mterp̃tatur
ei ei q̃ndoq; ĩ lumẽ racõnis
claudit. qui prauo usu erigit
sue mhtudme grauat. Ꝯo
modo aũt culpa prodeat vel q; 78
buslibet occasiõib eruẽpat re
proborũ tam semite semp vo
lute sũt ut prauus quipistẽ
ois dediti aut bona alta appe
tant aut appetẽtes mfirmo
desiderio adhec nequaq; met
liberos gressus tendãt Recta ei
aut nõ mapuit aut mpo fia
ri utmece adhec mimme per
tmgit vnde fit plerũq; vt ad
amorẽ sui lassatꝰ redeat sed ex
ab mtencõne animi ĩcarnis
voluptatib; sternãt sola q̃ma fecit

cogitet nulla q̄ seriē p̄ maneat
curet Vnde et apte subditur
79 ¶ Ambulabit̄ ī vacuū t peibit̄
ī nuacuū q̄ppe ambulāt q̄ ml
secū de fructu sui laboris p̄trāt
Alius namq; adipiscendis ho
noribus exudet alius mltiplicā
dis facultatibꝰ estuet alius p̄
merendis laudibꝰ anhelet & q̄ aicta hec hic quisq; moiens
deserit labores nuacuū p̄dit
q̄ seriē ante iudicē michil tulit
Deut. 16. Quo cōm bene p̄ legem dicit̄
00 ¶ Non apparebis m̄ sp̄tu dn̄
vacuus qui em̄ p̄mercede uite
mercedē bene agendo nō p̄ci
det m cōspectu dn̄ vacuus appa
ret Vnde de iustis per p̄ḡtam
de Vemētes aut uemēt ī exul
tacōne portātes manipulos
suos Ad examen q̄ppe iudicij
portātes manipulos venīt q̄
ī semetipsis recta op̄a q̄b vitā
mereant ostendūt Vnde d̄ño
quoq; electo p̄ḡta iterū dr ¶ Et
01 nō accipit ī vano aīam suam
accipit q̄ eius uitā negligens
ei curam carnis ante ponit ꝑ
aīam suā iusti ī vanū nō accipi
it qui intencōne q̄tmua ad eo
ī vanū aīaz suā
acceptat q̄ sola p̄ñ
cogitās q̄ se sequit
ī ppetuo nō affligit
vilitatē referūt quicq̄d corpo
liter opēant q̄nq; ī trāseūte
opere opis causa nō trāseat
que uite p̄mia post vitā p̄a
rat Deo hec curāe reprobī
negligūt q̄ p̄fecto ābulantes
02 ī vacuū vitā sequntes fugiūt
ī vemētes ¶ Melius vero ap̄
lorū imitacōne cōpescimur
si eorū dampna q̄ sine pēsa
Vnde bene ecclā ei exhortando
ss subiūgit Cōsiderate semitas
ss' theman itinera saba t exper
tate paulus̄ theman q̄ppe haust
saba aut recte mīstrat̄ q̄ hic
per austrū qui afflatu teporis
membra dissoluit nisi fluxa vi
uendi remissio quid per rete
nisi actōnis obligacō demōstrat̄
q̄ em̄ dissoluta mēte ea q̄ terrā
sūt appetit ne gressu libero
ad deū p̄decat ipi se suis sordiat
se conatibus ligāt aīaq; fluxis
cōmixcōis sue actib⁹ implicāt
quasi remāsuros in vetis ma
culis pedes ponūt vt ei paulo
supius quosdā addevictas iā
culpas retrahi per aperta q̄n
et nō de victa victa dirimi ita
nō nulli adeo q̄ religāt ī deū
p̄ q̄dam q̄ vel honestatis nōe
vel laudis honore palliant
03 ¶ Nam sūt plerique q̄ ia aliqā
nō appetūt atq; ab hīs mūdi
negocijs mchoato quietis odio
diuidūt eruditi sacris eloq
ijs sicut vacare supnis con
templacōib⁹ cōspiciunt Nec m̄
p̄ferta animi lubtate cura ex
familiarū deserūt cui sepedū
licite seruiūt ecclā illicitis ho
mūdi negocijs implicāt aliq;
terrenas res studiose tueri de
sideant cordis regem deserūt
q̄n q̄rebāt et cū substancia fugi
ens cōtinua grussione pregrit
cōcepnis ī aīo diuīe scie smo
dissipat̄ q̄ unīt veritatis sp̄ūi
ob horrū semē spme opp̄mūt
cū ubiq; dei a meōria ī portūe
terrena p̄ rez sollicitudines
expellūt dissoluti itaq; facilly
in rete ambulāt q̄ dū in dū
p̄fecte nō deserūt semetipsos
gradiēdo obligāt ne gradiāt
Q2 ¶ Et sūt plerique qui nō solum

aliena nō appetīt vīm eciā cō
cta q̄ possedēant īmūdo dēlm
quīt semetipōs despiciūt
nllam pn̄s vite glam r̄quīt
abhuīg mūdi sc̄a tib sepūt
et penes sequcq̄ pspēitatis af
arrisēit calcāt ß nī adhuc vīdo
carnalis cognacōis obligatū ou
amoi ꝑmq̄tatis m discrete de
seruīt ea sepe p affectū cogn
cōmū redeūt quē iam t cū ꝑv
despectu subegerīt cuīq̄ plus
q̄ necesse ē carnis ꝑmquos
diligīt retracti exteīus a cord
parētē diuidīt Nam sepe q̄s
dam videns q̄tū ad ꝑfm shi
dū expectat Jam pn̄s vite de
sideria nō hrē mūdī et opere
et p fessione reliquisse ß m̄ p
mordinatis affectib ꝑrīq̄tū
irrīpē terrenaū rerū urgib
vacare libertatē mtime q̄et
relinquere et mūdi studia i
se iam dudū detracta t̄paīē
Quo itaq̄ usū nisi m vete a
bulāt quos a pn̄s sēlo īchoa
ta iam uite pfectio soluēat
sed ī ordinatq̄ amor tenēe
cognacōis ligat qui em̄ dist
recto studio et nō dissolutis
gressibus eterne sponsionis
pmūī senīt sicut semetipos
p diuīo amore despiciūt sic
cūcta q̄bus se sencīūt ꝑpedī
pg ponūt et cū p deo necesse
est vt q̄bus valent cūctis m
seruāt pro deo priuata ob
segnia eciā ꝑfmquis negāt
Hmc est enī q̄d quidā cū di
luc.9. cerēt p̄mitte mīh p̄ius re
et sepelire prem meū vei
tatis ore p̄hīnus audiūt
sīne vt mortui sepeliant
mortuos suos tu aūt vade et
āmūcia regnū dei Quā
re nōndū est q̄ eternus dis
dū a parētis sepultura cōpesci
hoc deuoni quēq̄ exhibē prī
mortuo ex affectu carnali ꝑt
dīm nō licet q̄ ꝑpter dīm
q̄cūs debet Hmc rursū veritas
dicit Si quis venit ad me t
nō odit prēm suū t mrem et
uxorem et filios et frēs t so
rores adhuc aūt aīam suā nō
pōt meus cē discipulus Quo ī
loco videl dū ꝑfmq̄ā odio
aīe quoq̄ mē oduī sub īfert
patenter ostendit quia sic pro
pīmquos sicut nos metipos
odio habē p̄cp̄mr ut hos adet
na rapiētes eorūq̄ carnalē
gram cū ꝑpedit post ponētes
discam9 temperata eos diste
cōms arte et ꝑvemēter diligē
et salubriter odio hrē q̄ūs
sic sciat p amorē oduī surgē
vt valeam9 eos uerius p odiū
amare Hmc rursū p moysē deut.33.
dī Qui dixit patri suo et
matri sue nescio vos t frib9
suis ignoro illos et nesciēt
filios suos Hm audierūt
eloqum tuū et pactū tuū et
seruauerūt uīoīcia tua Ille ei
scire dīm familiaig appetit
qui p amore pietatis nescire
desiderat quos carnalit sauit
gram et em̄ damno sciēcia
diuīa minuit si aī carnis
noticia partit Extra cogīs
ergo quisq̄ ac p annos debz
fieī si volt parenti om̄ ue
rius uīgī q̄ūs eosdē quos
ꝑpter dīm vtiliē negligit talo
solidius diligat q̄nto ī ēsaf

fertā solubilem copule carnis
ignorat ¶ Debem⁹ quidē ꝺ̄ꝑ
liter hys quib⁹ victimis ui gm⁹
plus ceteis prodesse qꝫ et flāma
admonis rebus incendiū por
rigit sed hoc ipm prius nas
citur incendit Debem⁹ copu
lam terrene cognacōis agere
Sed nī hanc cū aursū mentis
ꝑpedit ignorare q̄timus fidelis
aīm⁹ i diuīo studio accensus
nec ea que sibi sūt m ifimis
quīcta despiciat ꝺ̄ apē semet
ipm recte ordinās sūmoꝝ adoꝛ
transcēdat Solerti erga cura
prudendū ē ne carnis grā sur
repat atq; a recto itinere cordis
gressū deflectat ne vī supni
amoris impediat et surgentem
nītem super ꝑposito ponderis
deorsū premat Sic eteī essꝫ
ꝓpinquoꝝ debet necessitatibus
compati ut nī ꝑpassionē nō
sinat vim sue mitencōis im
pediri ut affectus q̄dem nīhil
viscera repleat sed nī ab spi
tuali ꝓposito nō aiitat Neq;
enī sī veri adipendēdū ne
cessariū ꝓpinquos carnis nō
diligīt sed amore spitualiuꝫ
ipām i se dilectōm vincīt qīs
sic eam discretōis moderamīne
temperet ut ꝓhāc i parvo salti
ac mīnimo aretro itinere nō
declinēt ¶ Quos bene nobis p
sīgnificatōm vacce innuīt q̄ sub
arca dn̄i admōtania tendētes
affectu simil et rigidu sensū ē
diuīdit sicut sēptū est Dolles
dias vaccas q̄ lactabāt vitulos
inīxerūt ad plaustrū vitulosq;
caui dauserūt domi ꝓposue
rūt arcam dei sup plaustrum

et paulo post bant i directo tra
ce p viam que ducit bethsamis
et itinere uno gradiebāt⁹ per
gētes et mugientes et nō declīā
tes neq; ad dexteraꝫ neq; ad sinī
strum Ecce enī reduīsis domi
vitulis vacce que sup arcam
dn̄i plaustro ꝑplicāt⁹ gemunt
et ꝑgūt dant ab mīmis mugi
tus et nī ab itinere nō dīmutāt
gressus amore quidē ꝑpassiōq;
sencuīt sed colla posteius nō
deflexīt Sic sic necesse ē vt
incedere debeāt qui sacre legis
iugo supposīti iam ꝑmiternā
scientiam dn̄i arcā portāt qīs
ꝓhoc quod ꝓpinquoꝝ necessi
tatibus condolēt A cepto rectī
tudinis itinere nō declinēt ¶ beth
samis quippe domus solis di
r arca ergo super posita bethsamis
pergere ē cū supna scientia ad
eterne lucis hīta chm ꝓpiquāe
sed hūc vere bethsamis tendim⁹
cū via rectitudinis gradientes
ad vicina errois latera nec p
affectu pinguedīnis declinamus
quorū mīmīū grā nīl nrāq;
tenuē debet sed reflexe nō debet
Nehec eadē mens a si affectu n̄
tangit⁹ dura sit aut plus tasta
si īflexit⁹ sic remissa ¶ Immici
libet bīn Job in quo diu nō
iugū colla cordis attrectat
sub q̄ito discretōis moderamīne
duīte scientie archā portat
Amissis nāq; vitulis mugit
q; a iudita morte filioꝝ integra
torso capite corruit ꝑ recto
nī itinere mugiēs gradit⁹
qꝫ os eius ēt i gemitu ad dei
laudes aperit⁹ cū protinus
audit Dīs dedit dn̄s absulit

Septimus

sicut dño placuit ita factū est
sit nomē dñi bñdictū. Seo ī dis-
crete mītes hanc vitē ūglas
nescīt et quo vias dei disso-
luite appetīt eo admīdi itinea
stulte ꝛplicant. Vere igr scs
vir post themam scitas saba
itinera mēorat quia quos an-
ster reprobi teporis soluerit
hos nimirū recte ꝛplicatōis
11 tenet ¶ Bene ait prauoū fa-
cta destrubēs cōsideraī h admo-
net quia pūsa agēdo diligimꝰ
sed hec uisa ī alīs dīnidicas
et que ī nobis minus diuidi-
canda credimꝰ quā sit tur-
pia ī alioꝝ accōibus cognscimꝰ
Dicq fit vt ad semetipām mēs
redeat et agere quod ꝛphēdt
erubescat quasi em ī speculo
fēda facies displicet cū mēs
a nita simili m scipā qd' adū
servr nidet Aitergo cōsideīta
semitas themam itinera sa-
baa et expectate paulisp sic si
aperte dicēt Damna alieni
teporis attendite et hūc spem
de eterms firmꝰ sumitis ōi
recto cordis oculo q ī alīs dis-
12 pliceat nidetis ¶ Bene autē
dē expectate paulisp Sepe et
em dū prīs vite breuitas ōssi
diu pseueratia diligitur abetā
spe āmꝰ frangit. et delectatꝰ
prīnibus desperatōis siue caligie
reuerberat. cuiq longū putat
quod ad viuēdi sibi spaciū re-
stat repete vitam deserens
eterna inuenit que vitare iaz
negat Hinc est oī q pōndam
sapiētem dē ve his q ꝑdidert
sustmētia. sustmētiaq videlicz
pdūt q dū diu se īmorāi visi-
bilibus estimāt Spem īvisibiliū
derelinquit cuiq mens ꝑnūbo
figitur vita termīat. et repete
ad supplicia ꝑtinuā puenīt
que decepti suis ꝑsim prōibus
aut nūqm se ōmgie a' tarde
crediderūt Hinc veritas dicit
vigilate itaq ꝺ orate quia ne
scitis diem neq horā Hinc rur-
sū scptū est Dies dñi sic fur- i thess 4.
ita in nocte uenīat Quia em
adrapiēdaz aīam ꝑpinquans
nūmme cōspicat furi in nocte
uenīēti comparat. Tanto igr
debet quasi semp venīēs metu
quāto a nobis non valet uenīa
ꝑstāri Vnde et scī vi. q bīnitatē
nite mdesinent aspicāt qī co
tidie moientes nunīt ītanto
se solidius mansuis ꝑparant
qīto et nīta cē trāsitoia ꝑ ex
me pēsant Hinc q ꝑpe pō ta
veloci aersu fuge vitā pdr
aspicēs ait pusillū adhuc
et nō erit pcōr Hinc utz diat
Homo sicut fenū dies ei⁹
Hinc ysaias ait Omīs caro
fenū et omīs glā eius sic flos
feni Hīc mītes ꝑsumēaum
Iacobꝫ corripit dicēs q ēvita
ura vapor est ad modicū pa-
rens Vere ergo dē expectate
paulisp q. et immēsū ē quod
sine termīo sequit ī pariū est
quecq finitur longū quippe
nobis videi non debet q aersu
sui tporis tenditur vt nō sit q
dū p monīta dicat. ipā hoc
monīta sua que dēfecerīt
impellit atq unde teneri cer-
mitur inde agit ne teneat.
Bene ait hīs Iob pōqm bre
uitatē prīs vite despiciens

mtulit cõñ miquos ꝑmus ĩ
voce oĩm electoꝝ surgit aduĩ
gens cõfusi sit quia speraui
13 ¶ Cũ boms mala reprobi m
genit si hos ad spe ĩtima labe
factaꝝ cõspiciũt effectu dcepõ
hilarescũt luaꝝ namq maxi
errois sui ꝓpagacõm ꝙputãt
qꝫ habere se ad poꝝcõm socios
exultãt Cũ veo bonoꝝ spes
m terrijs figit⁹ et ne quagñ
malis ĩterroibꝫ ad mã rediat⁹
Prauoꝝ mitem gfusio occupit
qꝫ dũ puemẽ adafflictoꝝ m
tima negũt meassũ se existere
crudeles erubescũt Quis igit⁹
vir dicat et voce sua dicat ex
rmissalis ecclie afflicte gemẽ
tisq; asciaa que miter adusa
ỹpboꝝ sup̃ne retributõis gau
dijs sine ullo mẽtis defectu de
sideraũt atq; ad vitam moiẽdo
ꝑdurat Confusi sit qꝫ speauĩ
ac si apte dicat quia duris ꝑ
secutoibꝫ reprobi vim meti
goris nõ emollijũt erubescẽ
tes proculdubio labore ẽ sue
16 crudelitatis ꝑdũt ¶ Cũ et
mor uentuꝝ retributoꝝ baũ
qꝫ iam pricia cõcupiscũt tꝫs
reatus ĩdignos rebis maccũt
" attendit subdens venerũt qꝫ
" vsq; ad me ẽpudore coopti sũt
vsq; ad scam qppe eccliam ĩdie
indies ỹpbi uenũt qꝫ vsq; ad
eius nũc gspiciẽdã glam ꝑduc⁹
vt admanora reatus sui supplꝫ
cia ẽpulsi indeãt qđ ꝑdiderũt
Hũc uero mquos pudor coo
perit cũ eos ĩgspectu indicis
tesris cõscięcia addicit Hũc in
dex eterni cermit⁹ sed accu
sator⁹ ĩteriꝰ tolerat⁹ Hũc oĩs

añ oclos culpa reduat⁹ tmenꝰ
sup̃ gehenne incendia suo gui
ĩgm cruciat⁹ De qbus recte ꝑ
ꝓphãm dr Dñe exaltet⁹ manus ysa 26
tua vt nõ videãt videãt et cognũ
dant⁹ ſntellectũ quippe. ỹpbo
nũc merita obscurãt ꝙ hũc eoꝝ
mas reatus illuãt vt ea mõ
seq̃ndam vitam nõ uideant
et hũc eam ꝑ eꝫ amiserũt ter
nãt Hũc qppe eterna ĩtelligẽ
negligũt vel appetẽ ĩtellẽa cõ
tẽpnũt Salte ea ĩtelligẽtes pro
ad dubio desideãtes qꝫ gspiãũt
cũ desiderata assequi neqñ
17 possũt ¶ Hinc ecia beati Job ẽdẽ
amicis ei⁹ spãliter ggruũt
qui duris obiurgacoibꝰ sitiẽ
animã labefactare conabant⁹
Sic em Confusi sũt qꝫ speauĩ
ac si apte dicẽt Dñs me stultꝰ
ĩcrepacoibus ad desperacõẽ
flectere negũt ipi temeritatis
mi sama cõfundit⁹ venerũt
quoq; vsq; ad me ẽ pudore co
operti sũt ac si dicat videtes
corpis wlnera sed mẽtis gsta
ciam nescietes Dñs me d'siusha
mare pare ausi sũt vsq; ad me
nec dũ uenerũt Sed dulta me
mentõne pulsãtes dñi stare
aiamũ miter adusa deprehẽdũt
quasi ad me uemẽtes erubes
cãt Eo em ad me uemũt cũ
me ĩtimus agnoscũt ſbigꝫ ex
pudor cooperit ibi me statem
fortiter exteior tactua non
16 tangit ¶ Sũt veb nonulli qui
mmere deũ nescũt Nisi aiaꝝ
m se expta uel ĩ alijs cognita
adusitate terrẽt⁹ quos ꝑspecta
pandicia eleuat ira ꝑsir
mitat⁹ turbat Exquo salutꝫ

numeō · Amicos suos cē bñs
iob redarguit cū ptmus subdi
§ dit dicēs Nūc vemstis t modo
§ nudetes plagam meā tmetis
Dc sapiente dicat tēgo nūc dñm
timui aī fultus ꝓsperis flagel
lorū detrimēta non sensi vos
aūt quia ex amore deī nō t
metuitis exsola eī uerberis
passione formidatis Sequit
M § Nūquid dixi afferte michi
§ et de substācia mā donate m
§ et liberate me de manu hostiꝫ
§ et de manu robustorū eruite
me Si adꝑsonam stē ecclie
hec ūba ꝛferūt quia amicꝰ
bñ iob hereticoꝝ tenēs sperē
dixerit Recte se asserit eorū
substācia non indigere Hē
ti eorū quippe substācia carlis
conaipia uel sapia nō i quiē
enter acripit quia dū pīsis
fulciuntur quasi m ūbis se di
uites ostendūt quā eo sit ā
ecclia nō querit quo hāc ſpi
tuali intellectu trāsēdit Sepe
vero hereticī aī puersa fidē
asserūt nōnulla cōn ānquī
hostē subtilia de carnis tēp
tacoibus loquūt Nā nōnigꝝ
co ni se quasi sana membra
oparois ostēdūt quo ifide vl
nerati serpēs morsu i capi
te tenent Sed scā ecclia au
dire ab his subtilia dīptacō
bus nō vult qui dū uera q̄dā
de comīstione asserūt ad fla
ꝓfidē ꝓducūt Vnde recte nī
dr Nūquid dna afferte m t
de sua ūra donate michi vel
liberate me de manu hostis
et de manu robustorū eruite
me Manū q̄ppe hostis sathaē
fortitudinē vocat t manū robu
storū vires malignoū spīuū
appellat quos idcirco robustos
appellat qui dū absq; carnis
infirmitate sūt conditi ꝑius
eorū amusibꝫ imbecillitas ad
huc iūcta non obuiat Hoc vō
quod subdit Docete me et
ego tacebo et siquid forte ig
noui instruite me subtaus dis
timatōis liberamine pendeat
incertū iudicat vnū adhoc ꝓ
iectū sit quod intuleat Nūq
dixi an certe disiūcta a sapiē
bus sentēcia ꝓmittit q ꝑ m
crepacōm dicat docete me t
ego tacebo et siquid forte ig
noui instruite me Quod tamē
vtriq; estimatōm quenit quia
ab intellāis sam tramite p
nēligura recedit Sed q hec
in transuersū pallegoriam
Dicendū
Restat vt moralē hystoie uerba
ꝑstruatemur Beatus iob
rerū dampna ꝓtulerat maligni
spīuū ꝓpriis bonis traditus
dolores vlneruī sentiebat ꝗ
sapiētem dei sultitiā diligēs
stultam mūdi sapiēciā mīt
despertui calcauerat Sicut gt
mūdi diuites pauper cōn po
tētes oppīssus sua sapientes
stultos dicat q hīa ꝛsponsit
q nec pauper eorū substācia
nec oppīssus aduersorū cōn
robustos nec stultus detrimē
sapiēcie carnalis querit Sed
etenim uir q mīte supsemetip
rapinis t pauꝑ iopia nō in
gustabit t oppressus mchl
patet et voluptate stultus car
nalem sapiam nō imitabit

Hinc est enī q' oppssus paulus
paupei dicit Aporiamur ꝙ nō
desiuim⁹ psecucōm patimur
sed nō derelinq̄mur deicimur
sed nō perimus Hinc ē q' sapa
sce stultiae mīnuas dic'ait
Cue stulta sūt mūdi elegit dō
vt q̄ confundat sapiētes Et siquis
videtur inter vos sapiēs esse i
hoc seculo stultus fiat vt sit sapi
ens Hinc ⁊ glām oppssionis ⁊
diuicias desiderate pauptatis
aperiēs dicat q̄ moriētes ⁊ ecce
uiuimus vt castigati ⁊ nō mor
tificati quasi tristes sp autem
gaudētes sicut egētes multos aūt
locupletātes tanq̄ nichil hīnēs
et oīa possidētes ¶ Libet mē hec
oculos meos attollere ⁊ electos
dei exterius oppssos q̄ta in
timi⁹ceus arte psidēt uidere
cūcta quippe que foris emi
nēt occultis eoū optutibus
pdespectū ducēt Nam supse dñs
rapti i alto aīmā figūt ⁊ q̄q
ihac vita parcūt⁹ quasi lōge
ifra labencia atq; a se aliena
cōspiciūt atq; ut ita dixerim
dū nitem extra carnē fieri
detertāt pene ipā que tolerāt
ignōant In horū pfecto oculis
qui eq̄d tēporaliter eminet
altū nō est Nam velut i magī
vertice montis siti prīus vite
plana despiciūt seq; ipōe per
spūale celsitudinē trāsitēs
subiecta sibi met minus videt
quecq; p carnale glām foris
tumēt vnde ⁊ nullis cōm veri
tatē pōtestatib; parcūt Quis
attolli p elacōm cōspiciūt per
ipōs auctōritatē pmūt Hinc ē
ē q̄ de deserto moyses uemēs
egipti regem ex auctōritate aggr
ditur dicēs Hec dr dñs deus he
breōr ps q̄ nō vis subia mi
omitte pplm meū ut sacrificet
mihi Cui dum plagis pssus
pharao dicēt Ite sacrificate deo
vrō in terra ducta ptimus
auctōte rīdit Non pōt ita
fieri abhoīacōnes egipnoꝝ im
molabimus dñō deo nrō Hinc
est q̄ peccāte regem nathan
aggredies cui pius silitudinem
ppetrate puaricacōis obiacens
cuiq; rei per ꝓphetā medicy uoce
tenens ptimus admūxit dicens
Tues ille vir qui fecisti hanc
rem Hinc ē q̄ vir dei addesti
endam idolatriam similaria
mussus Jerobaam regē super
altare tura iacientem nō ēgē
veritus non formidine mor
tis coī altarē intrepidus au
ctōritatē libere vocis exercuit
dicēs Altare altare hec dicit
dñs ecce nascet⁹ filius de domo
Dauid Josias nōe et īmolabit
supte sacerdotes excelsoū hīc
ē quod Achab superbus ydolo
seruiuīo sub actus nī increpā
heliam psumēt dicēs Tu ne
es ille q̄ q̄uebas isr'l Helias
ptimus superbi regis stultam
obturgacōms libere auctōte
pmūsit dicēs Non ego turbaui
israel Sed tu et domus pris
tui qui dereliqsti mandata
dñi et secuti estis baalim Hinc
ē q̄ heliseus ueram magistri
celsitudinē sequens eiusdem Achab
adst cui Josaphat rege uelentem
ex recti pfidie cōsilium dicens
Quid mihi et tibi est vade ad
ꝓphetas patris tui ⁊ matris tue

19

et vinut dñs exaiuū manu tō
spectu sto q si nō nlitū iosaphat
regis iude erubescēm nec at
tendissem te quidem nec ēspex
issem hmc ēq idem vir na
aman ad se aī equis t curib
venientem aī hostiū domus fixt
et tabernaculū copia ac uestiū filiū
nō occurrit non iamuā domus
aperuit sed ut lauare sepcies
i iordane debuisset pmūnū mis
sit vnde et isdem naaman iato
recedebat dicens putabā ut egr
decernit ad me hmc ēp petrus
aī eū sacerdotes ac principes ēr
per flagella seuientes i hiu nāē
loqui phibēnt cū magna vo
timus auctoitate respondit di
cens Si uisū ē mgrīo deū
nocius audire qm deū iudicare
non enī possimus que vidimus
et audimus non loqui hmc
est q paulus cū ēsidetem aī
veritatem sacerdotū primapē
cerneret eiq mīster illius
alapa pcussisset nō maledicis
pharisaeus tulit sed ēplenus
spū libera voce Phāuit dns
p cuciet te deus paries d'albā
te et tu sedes iudicās me scōm
legem et iubes aī legē me per
cuti hmc ē q stephanus aī
vm pfectū auctoitatē vocā
exercē nec moriturq ep paul
dicens Dura cervice et icīs
cisi corde et auribus vos spūi
sctō resistitis sicut pres vrī
ita t vos Sed q sctō vī adiuva
tāte altitudims zelo veritatis
non aut vino clamoris exiliut
ipi patēter idicāt qui factis di
ctisq alys t qrīta humilitate pol
leant et erga eos quos ēdar
guit qīta caritate ferueāt ma
nifestāt. Superbia quippe ori
ī gīneāt humilitas amoiem
verba itaq que amaq exaspāt
pferto exfonte humilitat ema
nant Quomodo ergo stephanq
pferre increpacōm potuit qui
peisdem quos increpauerāt ad
deteiora cresctibus sēpi lapidā
tibus flexis genibq orauit
dicens. Dñe ne stituas illis
illis hoc pcm quom paulus
aī gēs siue sacerdotem ac pī
cipem asperitatis vba supbiēs
mitulit q humilitate se etiam
discipulos seruādo substermt
dicēs Non enī nosmetipos pdi
camq sed dīm nrm ihm xpm
Nos aut seruos vros per xpm
Quom petrus pclarom prīn
pibus t'shitt quoīū ertoi ucsd
comparacēs reatī excusat dnō
Scio quia ignorantiam feasti
sicut et primapes vri Deus aut
qui pnūciauit per os oīm pha
pati xpm sua impleuit sic q
ad vitam misericorditer habit
dicens Penitentiā igit t q vtinā
vt deleant pcā vīa Quomodo
helyeus videre naaman ex cla
cōne noluit quinō solū ospia
sed tenei ecīā a muliē pmist
de qua sēpi est Cūq venisset
ad viri dei sepulcrū appēdit
pedes eius t attigit gehazi ut amo
ueret eā Et ait vir dei Dimitte
illaq aīa aut eius in amai ne
est Quom helias cupto regi
mare pacos vba plumbi tulit
qui aī eius curri humilit cucurrit
sicut scīpi est Accinctisq lubis
curebat aī achab Quomodo
vir dei ieroboam pīaq ex clamāte

desperit q̄ arente dextrā eius
saluti prīstine ptinus expie te
reparauit Sicut scīpt ē Cūq
audisset rex sermonē hoīs dei
quē mdmandeāt cōn altare m
bethel extendit manū suā de
altāi dicēs Apphēdite eū et
exaruit manus eius ipaulo
post Oranit vir dei facie dñi
et uersa ē manus regis ad eū
et facta est sicut prius fuerat
Cūna em̄ superbia gignē vīs
nescit q̄ta exhūilitate pdit
uox macedonīs ostendit ur
quā signa comtāt Quom̄
nathan cōn dauid regē p̄ vba
intepatōis timuit q nī i re
parāda deēet mtīa se ig spētu
eius ptinus strauit sīc' scīpt
est Nūqauenit regi dicēs
adest nathan pheta Cūq
mtroisset aīn̄ g spetū regis
adorauit eū ptinus mtīa
Cūm̄o moyses regi egipto
libere resistens eū despīte
posuit qui deū familiariter
colloqns segnitem se iethron
cognati hūilis adorauit eo
ecia gsilio tātam obedientiā
p bnit ut pp secreta dei col
loquia magnī lucrī duxet
quod foris abore hoīs audiet
Fr alys ergo fratres sōrui discā
quid de alys pesare debēmg

Cri etem̄ vi nec exclatōne
sūt liberi nec extimore sūmis
si sed cū rectitudo cos adlib
tatē vocis erigit g sideāt in
firmitatis p̄prie i hūilitate
custodit Culpas quippe de
lmquencii et si exalto īre
pātes feriūt semetipos tam̄
apud se subtilius indicātes

qī mabiens posuit fr q̄ p̄ua
malys misequit eo ad t̄pra
mendos se atrociores redemt
Rursusq quo sibimet meliora
a gētibus nequaq̄m parāt
eo nigilāciis aliena facta r̄
phendūt qd em̄ de hūana
potēna mīrāi exterius ponē
rūt qui semetipos quoq de
spnūt ceā cū mtime pene ia
a recte subl mitatis apphēdūt
Jōāo igit bene foris dīnudicāt
altitudinē terrene celsitudinis
q̄ mtis ocim non grauat pōd
tumois Vnde i btūs Job cū ma
nicis dura loqntibs terrenā p̄
dēriam mires substātiā q̄ despi
cēt dicēs Nūqnid dixi afferte
mi et de suba mea donate mūd
liberate me de manu hostis et
de manu robustoreū eruite me
docte me et ego tacebo t siqd
forte ignoāui mstruite me
Cūno de semetipo senciat pau
lo īferius manifestat dicēs sup
pupillū iracūdie luce tuaq da
rius patet q̄te firmitatis
se conspiciat quē pupillū vo
cat Seqt̄ cruare detrahīs se
moīb⁹ veritatis cū enobis
nullus sit qui possit arguere

82 Mūdus ipe ē a vicijs debet
qui curat aliena corrigere
vt terrena nō cogitet vt desidē
mfimis nō sucaībat q̄dis nūo
pficacius alys fugiēda inde
at q̄to hec ipe perstrīam vīa
verius dermat q̄ nequaq̄
pure mactam mi membro cō
siderat oculis q̄ pulvis grā
uat et super rectas sordes
tergē nō nūlet manus q̄uī
tenet q̄ nīs antiq trāslacōis

seriem bñ ad dauid erga exteꝝ
ora bella labōmtē pfiḡficaꝝ
diuīa nox mmonuit cīi dicat
83. ¶ Non ñi edificabis ñ tplum
ꝙ vir sanguiñ es dei aute
tplum edificat q corrigēdis
atq; instituendis pximoꝝ mo
ribus vacat templū dñe de
nos simꝰ q ad veram vitam
ex eius ihītatōne cōstruim²
Paulo attestāte qui ait tplz
dei scīa est qd estis vos Sed ꝙ
sanguiñ templū deo edifi
care phibetur qz qui adhuc
actis carnalib mcubat ne
cesse est ut instituere spūalia
liter pximoꝝ mentes eru
besart Bene ergo dr quare
detractis sermoib veritat
cīi eu obrs nllus sit qui pos
sit arguere ac si aperte dice
qia temeitate audita ꝛphēdit
qui ptussiois mee causas
ignoāntes adhuc ꝛphēsibi
lia pfertis Sequit² Adire
pandū tantū eloquia cōmā
ds et muentū uerba pfertis
84. ¶ Duo sūt verba gña loquī
iportūa nalde t noxia genel
huāno vnū quod curat ef
pūsa laudare aliud quod
studet semper erga recta ca
ripere illud decorsū cū flu
mio ducit² hoc vero contra
fluēta ueritatis obserare
et alueū conatur Illud me
lius pmit hoc electio elgit
illud grām ex fauoib cap
tat Hoc ram vt certamīe
exterminy ostendatur ex
agitat illud in promptu sb
latet hoc sp eiusd tu met
Sic hinc ergo ḡlitate bñgnc

animos suos fuisse ꝛdargui
cīi dicit ad mcrepandū tm
eloqa cōmatis Sed vide
usq ad minute mcrepacois
audaciā p vemhir ptinus
mmonuit cīi subiūxit et inuetu
verba pfertis ſ nuentū em
uerba pferre ē ociosa dice
85. ¶ Nam sepe dū ociosis vbis
nequaq̄m lingua cōpescat²
ad temeitatem quoq; stulte
tarepacois effrenat² qb dā
em rnine sue gradib dyssidiosa
mens i foueam lapsas ꝛpelli²
Nam dñoaosa cauere vba ne
gligimꝰ adnoxia puemimꝰ
vt prius loq aliena libeat t
p modū detractoib eoꝝ vi
tam deiudicīs loqui² lingua
mordeat cūctando ait vsq ad
aptas cōtūelias erūpat Hic
semiant² stimli orūt² rixe
accendit² fates odioꝝ pax
tota extinguit² cordiū vnde
bñ pSalonem dr ¶ Qui de- 80.
mittit aquam caput ē lin- pū vi
gioꝝ aquā quippe dimittē
est lingua i fluxū eloquii ꝛ
laxare Quo cōñ et ibonam
partem asserit dicens Aq
pfundi vba ex ore vi · q ergo
dimittit aquā caput ē lingua
qua qui lingua nō ꝛfrenat
concordia dissipat vnde edifi
so striptū ē · qui ipomit stulto
silencū iras mitigat ¶ q 81
aut mthloquio qui sp pulcs
rethudinis iustīe tenere nō
possit Testatur pphā q ait v
lingua stulti non dirigēt² i tra
Dmc Salon ideo dicit q in
mthloquio pccm nō deerit
Dic isaias 2t Cultꝰ iustīe

silēciū indecet ꝺicās qꝫ metꝰ
nisticia desolatur qñdo ab īmo
derata loquacōne nō parcitur
Hinc Iacobus dicit Si quis pu
tat se religiosū ee nō refrenās
ligwam suā sed seducēs cor su
um huius uana ē religio hīc
rursū ait Sit omis hō ue
lox ad audiēdū tardus aut
loquendū Hinc uteri aduū
git ligwa iquietī malīū
plena veneno mortifero hic
psemetipam veritas admoet
dicens Omē verbū ociosum
quod locuti fuēnt hoīes red
dent racōm de eo m die iuꝺ
cij Quo sū qppe ibū ē qꝺ
aut rōne iuste necessitatis
aut nitentōne pie utilitatis
caret Si ergo racio de ocioso
sermone erigit pēsandum
valde est que pena illud mil
loquium sequat in quo ec
p sūplice uerba peccatur

88 Sciendū quoqꝫ ē qꝫ ab om
ī rationis statu deperit qui
pnoxia uerba dilabī hui
na etem mens aque more
et cui claꝰsa ad superiora
colligit quia illud repetit
unde descendit et dilapsa de
perit qꝫ sēp infima sitibiliter
sparsit Quot enī sup manis
verbis ad silencij sui censura
dissipatur quasi tot riuis
extra se ducit Unde et redire
niteius ad sui cognicōm non
sufficit qa p multiloquū exig
sparsa uim intime q sibi data
amittit Coram se igit ipse
animus hostis ipse sibi detegit
qꝫ nulla se mutōne custodie
arcendo cludit Uri sp nū ē sicut

sēpti ē Siquit urbs patens t absq; muroꝝ ambitu /ita vir qui nō pot multiloquiū cohibere spūm suū Nemia enī muui si lencij non habet patet īmmi ci ia aulis animas menas et nī se puba qtra semetipm erexit aptam se ad ūsaio oñdit quam tanto ille spūs labore superat qñto ihc eadē que uincit cōm semetipam per

89 multiloquiū pugnat Sed miterhec sciendū est qꝫ am pauore minno a locutōne re strigim miter dū plogūn ne cesse est nitra daustra silencij cohartam Et dū lingwe ui cia mi cautē fugimꝰ occulte detelcoibus mpliciam flam sepe dū ab eloquio mmoderā te compescim grauc militi quiū m corde tolerammꝰ ut eo plus cogitacōnes mi mente fervucant quo illas molesta custodia mo sencti silencij angustat Et plerūqꝫ tanto laxius defluīt quato se ee securius estimat quia foris a repbēsoibus nō iuꝺentur unde mens nō nūqꝫ mstra attollit Sedqꝫ quos logūtes audit qī mstr mos cōspiat Sūqꝫ os corpis clauditur su se vocis supbiedo aperiat non agnoscit lingwā etem pmut cogitacōm erigit et se pnegligēnam minime considerat tanto apud sē nūto liberius quāto et secretius

90 accusat Plerūqꝫ aut mimis tacuit Cui nō nulla mutata pau ditur eo m acriorē dolorem pdeut qꝰ ea q̄ sustinet non

pū 24.

loqm̄ nam sollicitud

loquitᵉ Nam stillatas molestias ingrauescente tranquille dicet accessione dolor emanaret ymmoderatus clausa plus crucians quam putredo que nimirum seruus latet eicitur ad salutē dolor apertus celeriq; mimis tacitis dei quidē mala respicit et nimis silentium lingua punit qui si quando uerbis usus mediocritatis subtrahit et eo mortis auctores fuit qui uitq; qd' potēant euitare loquendo noluerit unde et immoderati silentii si culpa non esset apparet non dicet de mi qd tacui Sed ergo inter hec si studiose lingua sub magni moderamine refrenanda est Nō m solū uti literobligata Ne aut laxata minucie defluat a'restricta ecia ab utilitate torpescat Hinc namq; p quendam de Gazienes tacebit a tpus et mmi mi cū opportunū ḡsiderit post posita censura silēcij loquendo q cōgruū iusū se utilitatis ipendat Hinc Salon ait Tempus tacēdi tpus loquendi Discrete q̄p pe uicissitudinū pēsida sint tpora ne aut cū restringi lingua debet puerba se mutuē soluat aut cū loquutilē potest semetipam pigre restringat Quod bn̄ p̄s̄ta ḡsideims breui posthac cōe complexus est dicēs Pone dne custodiā ori meo et ostium mīssancie labys meis Ostiū nāq; aperit et audiunt qui ergo ori suo neq; quā poni obstaclm sed ostiū penit aperte docuit qd et p disciplinā ut mei lingua debeat et ut necessitē laxari qtus os discretū et congruo tpore uox aperiat et rursū congruo tpore uox aperiat et rursū congruo tpore uox aperiat et rursū Quod q̄p vel amici beati Iobul' omēs qui hereticorū speciem tenēt seruare nescīt inuēti uerba pferre phibet q mmio dicta que discretoris pondus nō solidat auree leuitas portat amen Deo grās ihu xpi maia virgo liberet mater dñi mei :

Precedēte iam libello tractatuum q̄ de uiris Iob uum nob humilitatis suē mnotescit dns Super pupillū manus et subuertē mtimum aīcū uīm Quīte nāq; ifirmitatis se ppendat ismuat quē pupillū uocat qui uero ab amore recedere iam lesa caritas nescit et subuerti uelle se querit et dume amicū se ee testat cuius ūba ut sepe iam diximus sic eade specialē ḡgruit ut hi phec et ppheticō spū etiam sētēcia fidelis populi et uoce ecclie mmūsalis exprimat q hereticorū cōtrietatē tolerans et mfirmū se phūlitatē cōspicit et hi a seruāde dilectiōis magnidie nō recedit Sēte q̄ppe ecclie pplus q mortui pris est filius pupillus nō ingnie dē cuius resurgētis uitam iā quidē pfidem sequit sed nec dū pfectē ḡtemplat Qui pupilli uero hetici uirtutē cū humilitē

91

cm.s. 3.

pē.130.

fidelis ppli importunis falsisq; a
lligacõibus afflig̃t et tamẽ
amicus ẽ que minꝰ euertere
q; fidelis da pplus ipos quoq;
quos pſegntes tolerat amando
non desinit ad veritatẽ vocare
2 ¶ Sed miter hec sciẽdi ẽ q; sñi
viri nec sibi metue falsa pfir
mitatẽ memiñ nec lesi vnq;
a veritate cõticescit vnde et
§ subditur vnitatẽ q; cepisti ho
§ explete pbete aure t videte an
§ menciar Quia enĩ aduersa
ppeti nõ timet dicat vnitatẽ
q; cepistis explete q; vẽ ipse su
is pſcutoribus veritatis pfectã
§ ta nõ subtrahit adiũgat pbete
§ aure et videte an menciar ac
si aperte dicat Nec añ illatas
molestias trepido nec ĩgratis
auditoribus correctoris admo
ui abscondo q; et malis pñtis
exerceor et ipis ieis pſcutoribꝫ
3 benigne ipensis crescõ ¶ Hes
ippe scõi mhoc tẽptacõnĩ pfio
et munita pacẽ clypeo et
gladijs amoris accincta ad per
ferẽdi mala simul fortitudiẽ
et ad repẽdẽda bona exerit be
nigtatẽ ẽmus et odioꝝ tela
poteter excipiat et amoris ia
cula valeter reddat Nequaq;
quippe adbella armatꝰ pgit
q; aut clippeũ simẽs gladiũ
mitꝰ aut utens gladijs clippeo
nõ munitꝰ Vnde et miles ad
uersitatis bello depẽsus
t scuti pacie debet añ ferre
ne pereat vt ad pdicadũ pmp
tus amoris inferre iacula
2 vt vincat ¶ Cuius armature
siimã paulus breuiter ĩsinuat
dicẽs ¶ Caritas paciẽs est be
nigna ẽ Cum vo omĩ ex vtroq;
defuerit caritas nõ ẽ simideꝫ
malos aut absq; benigtate tole
rans nõ amat aut mutuũ se se
sine paciẽcia exhibẽs neglit
tolerare quos amat Vt ergo a
nobis caritas vera teneat necẽ
ẽmus et benigtati paciẽciã et
rursũ paciẽne benigtas suffra
getur vt magnũ q̃dam ĩtrinde
nõ edificati ostruẽs t benigtati
artẽ paciẽcia sõlidet et paciẽne
ficãta edificia benigtas exornet
Beatus igitur Job prompte ad
paciẽciã dicat dñi hĩ q; explete
pistis explete Benigtate pditus
aduigat pbete autem t videte
an menaar Quia vo scã eccla
ex magisterio humilitatis mstitu
ta recta q; errantibꝫ dicat Non
q; ex auctoritate pcipit sed ex ra
tione psuadet bene mẽ dr videte
an menaar ac si apte dicat ea
que asseco nequaq; michi ex
auctoritẽ credite sed an veã sĩ
ex ratõne pẽsate Que et si q̃ñ
dicat q; ratõne ꝓhendi ñ ualẽ
ne de oculis humana ratio ꝗri
1 deberi ratõnabiliꝫ suadet ¶ Q
sepe hñci dñi occasiõm ratõis
accipiũt aduersa gtenciõnis
effrenatꝰ Vnde et apte mox ꝺ
§ dicit Respõdete quesõ absq; rõ
§ tẽõne sicq; enĩ hẽtici ĩ ḡsitibꝫ
suis veritatẽ conatꝰ assequi
sed victores uideri Cũq; se for
ti ostendi sapientes appetit mtꝫ
pſulticiã elatoris sue vinclis
ligatꝰ vnde fit vt gtenciõsũ
certamiã exquirat et de deo
q; pax mẽ est loqui pacifice ne
sciat atq; ex pacis negotio n
xe muẽtes fiat Quibꝫ bene

et p paulū dr ¶ Quis aūt videt gtēnosius ee nos talē gsuetudinem nō habemꝰ neq; ecclie
dei Verte aūt subdidit t loqn
tes id quod mihi ē indicate ſs namq; q loqtur dī uerbis suis auditoris sc̄tēciam expectat q̄ eius iudicio supponit a quo auditur q igitur rectis suis rebꝰ cōm metuit ipse prius debet exāiare quod dicit q̄tinꝰ inter cor et lingua equus q̄ discretus q; arbiter sedeat subtiliter pensans & recta uerba cor offerat que utilē suscipiens ad auditorū iudicū ligm pducat Beatus igit Job sua cōm inimicos agens sed cōm aios mā denigrians pfidiā cōm loqnciā r̄phendat atq; ad ee mentē uerba r̄coligat dns
G. ¶ loqntes id quod mihi ē indicate ac si apte dicēt Si ideo q ad nos pegressi locutōis exitꝰ r̄phendi nō uultis mihi usqꝫ libram tenere Et tanto foris q̄ dr experimēti pondere placeat q̄nto hoc mteius trutina discretōis pensat Et q; hȳ gꝰ ecga aliena dicta rectū iudicaūt qrenūt qui iudicare pne ppria scūt pgm dicit loqntes id quod mihi ē indicate
Apte mor subdit et nō nue
metis in lingua mea iḡtate
nec in fauab; meis stultitia
psonabit ac si apte dicēt Si subtilius tā p pendatis ueꝝ aliena pensatis et cū rectū cepit ee quod dicitis mihi cognoscitis quod audiens Ne quaq̄ uobis mea lingua stultiaq; r̄sonat si a nrā gsideria nō predat ¶ Sic sic scā ecclia studet prius assertōnes hostiū falsas ostendere et nūc pdicāta veritatis aperire qua aiam recta se tenere estimāt recta q̄ audiūt cōtūaciter ipugnant ante ergo necesse ē vt errore suū hereticī sencaūt ne audite veritati cōsentiant qua ꝫ si cāporū sentes sī arator uomeris scissione non erūt tia accepta semina in segetes n̄ pducit Et cū putredmē medians uulneris apcione nō erūpit nequaq̄ in loco putredmis sana caro coalescit p̄ius ergo ptisa destruēs dicat loqntes id qđ mihi ē indicate Post aūtē recta i simulās adiungat et nō in memetipis i lingua mea mitatē nec i sanioribus meis stultitia psonabit ¶ Volent aūt hereticī alia apte dicere alia occulta sentire Plingua quippe apta loquio per sanctes vero occulta de tractio designat Dicē ergo ecclie nec in lingua mi q̄as nec stultitiā in fauab; r̄sonat qua ea que p publicā locutōm pdicat ecclā pitiam fidem sentiat Nec ē apto aliud docet atq; in occultis aliud retinet sed etq̄ sēt loqndo eicit et quod loquit⁷ uitādo custodit Sic de sapiēte supne cōmunio quicquid palingua pdicatōis emanat hoc p sanctes tacite expetita cōmis degustat Sed bnūs Job unū stilz membrū umūsalis ecclie sua ipsius q̄as dicta detegēs cōm corda manifestans

emẽ qđ sentit apeĩt vt mentis
eius rectitudinẽ attestatio loci
9 nomis mnotescat Sequ̾t tam̃
ꝯ cia hoĩs est sup terrã hoc ĩ lab
translacõne vetẽ negãtã mu
licria vita hoĩs sed temptacio
vocatur Sed cũ virtusq; uerb
sensiis aspicit diuisi q̃dẽ ẽ qđ
exterius resonat sed vnĩ erĩdẽ
qđ q corditer ĩtellectũ fõmat
quid enĩ nisi pugna ꝺ maligꝰ
spũs noĩe tẽptacõis exp̃mitur
et quid appellacõne milicie
nisi cõn hostes exercitũ dsigit
temptacõ itaq; ipa milicia est
quia dũ cõn malignos spiritꝰ
nsidias vigilat ĩ bellorũ pe
10 cnitũ pauldubio exudat Nã
tandũ vo qđ hec cadẽ vita ho
nõ temptacõm hre dr si ipa
temptacio cẽ phibetur Opõ
te quippe a statu cõdicõis
lapsa et correpcõis sue con
dicõis subdita dũ sibi exse
metipa molestias gignit hoc
est iam facta qđ tolerat ẽ a
enĩ statũ mentis ĩclinũ dese
ruit quid m se nisi modũ pa
rietatis muenit vnde mĩt
si ad sũma appetenda se eri
git mutabilitatis lubrice ĩ
pulsu ꝑmus ad semetipsã
cadit vlt ꝙ templacõne stare
sed nõ valet cogitacões gres
suũ figẽ mĩt sed ĩfirmitat
sue lapsibus enerua Que
minuũ mutabilitat sue one
ra quas volens expetit nolẽs
portat Quẽ ho possidere
carnẽ potuit si bene ab auc
tore condicionis possidẽ uoluis
set Cũq; se erige contra cõ
ditorẽ studuit ĩ semetipsũ
Ptinq; carnis gñelia ĩuent
Sed qm cũ culpa simul ab oi
gnẽ ecia pena ꝑpagat ĩserto
nfirmitatis nicio nascim
et qĩ nobcũ hostẽ dedicimꝰ
quẽ cũ labore superamꝰ ꝓpa
ergo hoĩs vita temptacõ est
cui ex semetipa nasc inde
perimat quie si semꝑ ex vir
tute succedit quod ex ĩfirmte
generat semꝑ hũ ex ĩfirmitate
generat quod ex virtute succe
dat Sic itaq; hũana vita tẽp
tacio est vt et si iam ab mõtũ
ꝑpetracõne cõpescit ĩ ipsis
hũ bonis operibus modo mala
meoria modo seductoris caligĩe
modo mtẽcõnis sue ĩcertitudĩe
11 fugiet Alius naq; a luxu
iam carnẽ refrenat sed nõ adhuc
luxurie fimtasmata tolerat ꝙ
qui volens fecit horũ ĩnimis
meminit t pena sustinet qđ
voluptate porta quia võ addi
tã culpã vehemi metuit vẽtre
mire abstinẽcie rigore ĩstrĩ
git vultusq; ex abstinẽcia pa
lescit Cũq; ĩ facie pallor ap
petitur reuenda ab hoĩbus
vita laudatur mox ꝙ ĩ anĩs
gla ab abstinẽtis ãm cũ vbis
fauoris uenit quẽ gaussa mas
dũ subiacere nõ valet eũ ꝙ qẽ
uenerit tergẽ a facie pallo
querit sicq; fit ut ĩfirmitatẽ
nexibus ligata Aut pallore
abstinẽre fugiẽs iteũ pa
menta subdi luxurie metuat
aut ĩpulsu luxurie ꝑ abstinẽ
superas pallore sibi ĩam gle
12 mulitate ptimescat Alius
lapsũ superbie superiꝰ loco iam
desiderio statũ humilitat appe

hendit cuiq; supbietes qsdam
vsq; ad oppressiões innocentium
erumpe cõspicit zeli excitatõe
succensus post ponere aliũq;
cogit2 q; decreuit vim rectitudis
exercit prauusq; nõ mãsuetudie
sed auctoitate cõdicit Vnde
pleriq; fit ut aut humilitat
studio Zelũ rectitudims dese
rat aut rursũ zelo rectitu16
turbet humilitatis studiũ qo
timebat Cuiq; seruari simul
et zeli auctoitas t ppositõ hu-
militatis nõ possit sibimet
ipi homo exphibitõe igz
nitus reddit2 ita ut uehemẽ
ambigat ne apud se ductũ
animũ aut superbia se auctõte
zeli nsimulat aut torpor pau
dus humilitate fingat Qlibus
qñta sit fallacie culpa gsiderans
minime arce veritatis de-
terrent ut ex ore iam falsus
sermo nõ prodeat se sepq; fi
ditus amarii trãsgressione
disiungat Sed fit pleriq; ut
cũ veriũ dr uita primũ quet2
Cuiq; ingere alteri lesionẽ
meminit adhoc qo diu pfse
rat fallacie vicio quasi ex
studio pietatis redit Hicq; fit
vt et si malicia mẽtem nõ tenz
eo tñ veritat radiũ umbra
medacij obscuret Vnde t se
pe qz pructatus quisq; cõtice
tere nõ valet aut falsũ dns
sua mẽtem trucidat aut vẽa
logus primi vitã grauat
Qlibus amore dnitois exer
citatus cogitacoib mẽtem
curat assidua orõne suspe
dere atq; hãc indiscreta qsi
itime securitate collocare ꝑ

-17-

ipo sue orõis assensu dum
deuiat ab mnimis minit2 i fir-
mori fantasmate ꝓibetur
atq; admittedam luce mites
oculus tendit2 sed ex corpoeo
usu surgentibus therniarũ reꝑ
ymaginib obscurat2 Vnde fit
pleriq; vt intendẽs aĩmq;
ipã sua infirmitate fatigatiq;
aut orõnem deserens desidia
torpeat aut si diu in oracõne
pmanseit aĩ eius oculos ipor
tunatis imagiũ caligo dẽsec
cat Qbene ergo dr tempta
st hois milicia sup tram qñ
ibi quoq; rectũ distensoĩs nue
mit vbi se pnectis cõphendere
astẽsionis putant Vnde mẽs
cõfundit2 vnde surgere ad cõtẽpl
onem mitebat2 vt phoc adsenz
pãm deuerberata redeat per
quod semetipam iam colleta
et eo animata transiebat Iste
ab erudicõne dine legis alieng
ignoancia sua deprimit2 Neq;
optime de salutis operet2 Ille di
ne legis sciẽcia preditus diu
sibi preteis gaudet intellectũ
sippetere qz priuato gaudio
exultat preph intellectus ise
muneia dissipat et inde iu-
dicio ceteis deteior exhibetur
vnde claior ceteis adptis os-
tenditur Hicq; vnusquisq; dona
nõ sublenãt eciã viã simplice
rectitudims derelinq;s it uelut
extraneis se a celesti munere
deputãs qi eo securio prava
agit quo sup̃ne dons subli
mia munera nõ ꝓcipit Illi ꝛ
Apheciẽ spũs replet ad pficia
sublenat eaq; uenturã queq;
iam pficia ostendit Sed dum

sepe et ī milīs sup semetipm tol-
limr ut fluuia neruiter repleā
mens i sin gfidenam deducta
est quē habei semp nō pot sps
ad esse. Phecie spm estimat cū
q̄ omē quod sensit. Phecia
putat q̄ sibi hāc et cū nō hab
tribuit et mq̄ habe potuit
amittit Dicq̄ fit vt mde post
aliorū meita tristis redeat vn
estimacom oim lenis pibat
Demptaō ergo p̄ vita homīs
sup terrā que aut aliena a v-
tutibus ad celeste pmiū sur-
gere non valet aut ditata do-
nis spūalibus alīq̄ndo de-
mus occasione ruinā mit

.16. Q̄ua aut paulo superiꝰ
esse tēptacom q̄ militia dñi
dicēdū sūmopē est qđ q̄dā nō
appllatōne milicie amplius
q̄m noīe tēptacōnis minuit
hoc nāq̄ mō intellectu expssīe
milicie augetur qđ minutum
p militiā ad finem condicōis re-
ducitur cūq̄ p ordinē milicie
locus crescit toto simul homī
milicia desinit ap̄licia ē ergo
vita hoīs sup terram q̄ t stant
supius diximꝰ vnq̄q̄ usq̄ ad
condicionē ad mite terminū p tēpoꝝ
augmētū tendit ange do vitā
viuere desinit Dies quippe q̄
petrat ut uenīat sed cū ad au-
gmēta mite uenīt tam abau-
gmito iute subtrahit q̄ t iti-
neranti gressus dū i anteiora
pficit quod restat iter deficit
Vita ergo nr̄a milicia est que
quo ad augmētū duat eo vt
non sit finis Bene igit dia
Milicia est vita hoīs sup terrā
quia dū p spacia tpoꝝ crescit

appetit ab eode spacio qđ pdeo
collegit crescēdo ptransit hī
et apte quoq̄ ipe milicie nurs
exp̄mit cū ptimus sibi ī sertur

.17. Et sicut dies mercenarij dies
eius Dies suos mercenarius
cuolui cupit exoptat vt ad
laboris sui pmiū sine tarditate
puenīat Dies itaq̄ hoīs
uera et eterna sapiēs rete dicit
mercēnarij compant q̄ p nīse
vitam uiam nō p̄iam milicia
non palmā deputat et eo se ab
esse longius a pmio cōspicit

.18. quo tardius ad finē uenit
sidendū quoq̄ ē q̄ mercenarij
alienis laboribus exudat Qui
hī sibi pmiū ip̄m p̄parat hoc
aut redemptoris mei dī regnū
meū nō ē de hoc mundo Omes
ergo qui spe celestis predi
externo uite prius atteimur
m alieno laboīamus Nam sepe
et regibus seruire cogimur
mundo que mundi sūt reddere
cohartamur Et alieno q̄dem
labore fatigamur sed mī pmi
a mā p̄capimꝰ t per hoc per
uenimꝰ ad p̄mia qđ pure mi
nistramꝰ aliena Quo contra
q̄busdā veritas dicit Si alie
fideles nō fuistis qđ vr̄m est

.19. quis dabit vobis Scienduꝫ
quoq̄ est q̄ merendi sollici
cite curat nisi ne vnq̄q̄
dies uacuus labatur aboꝝ
et expectatis finis tporis m
anis uenīat ad remuneacōis
fructū laboris namq̄ studio con
spicit quid p̄cipe i tpore re-
muneracōis possit Nam ad
opus crescit pmm fiducia p-
ficit cū vero torpuerit spes

a remuneracõne lacescit Vnde
et electus quisq; uitã suã q̃
mercenarij dies pensans tãto
fidencius spe tendit ad pmiũ
q̃nto mãc robustius pmanet
ad labores mercẽdi quisit d̃
cursus pñtis tporis pensat
dies cũ opibus numerat ne
a labore uacua trãseat uite
momẽta formidat aduersis
gaudet passione reficitur
merore refouetur quia sub
seqntis uite pmius tanto se
remunerãt largiꝰ cõspicit
q̃nto ꝑ amore illis cotidianis
se morbis uerius ipendit
Hinc namq; ẽ quod cauens si
pne patrie conditoi eius ꝑsꝑt
vocibus dicit ꝑ ipse te morte
afficim⁹ tota die Hinc paulus ait Cotidie morior ꝑ uã
gla stes Hinc iterũ dicit ob
quã causã hec patior sed nõ
cõfundar Scio enĩ cui cre-
didi et certus sum q̃ potens
ẽ depositũ meũ seruare illũ
diem Sitit⁹ dr quot labo-
riũ uestiti qui edãtes exhi
bent tot iã remuneracois sue
pmia gnota mitia spei cubicũ
clausa tenet Sed grauis nũc
sentit⁹ actus in opere ut
quodq; refrigerii ꝓcipiat⁹
exquiete unde ꝑ apte subdit⁹
Sicut cervus desiderat ad
bram et sicut mercenarius ꝑ-
stolatur finem operis sui sic ẽ
go habui menses uacuos et
noctes laboriosas enumerau
michi Vmbram q̃ppe seruo
desiderare est ꝑ temptacõis
affectũ Quodq; opis eterni
refrigeriũ regem q̃rere Hac
re nãq; umbrã seruus ille desi-
derauerat qui dicebat Sitiuit
aĩa mea ad deũ uiuũ q̃ndo ue
niam et apparebo ante faciem
dei et rursũ Heu me q̃ incolatus
meus plõgatus est qui quasi a
labore acri estiui fugies atq; ad
optatã requiem refrigerij tẽg
men q̃ens iterũ dicat Magdiel
ĩ loco thabiach admirabilis
usq; ad domũ dei Hanc umbrã
cõprehẽdẽ paulus anhelabat
desiderio his dissolui et cũ xpõ
ẽ adhanc umbram ex desider-
tam pfectione puenire q̃ dice-
bant ¶ Nos q̃ portamus pondꝰ 21
dei et estus bene aũt qui de
siderate umbrã dr suꝰ uocat⁹
q̃ electus quisq; quo usq; infir
mitatis condicõne restringat⁹
sub dominantis corruptõis
iugo quasi sub estus anxie-
tate retinet⁹ Cũa minimum
cũ corruptione exutus fuerit
tũc sibimetipi liber et tranquillus
nmotescit Vnde et recte etiam
ꝑ paulũ dr Ipsa creatura liberi-
bitur a seruitute corruptõis
in libertatem gle filiorũ dei Electos
enĩ nũc pena corruptois aggra-
uat ꝑ tũc in corruptois gla ex
altat et q̃ntũ ad pñtis necessi
tatis pondera nũc in dei filios
de libertate michil ostendit⁹ tãq;
ꝑ eo ad subseqntis libertatis gle
tũc in dei famulis deseruitute
michil apparebit Creatura
ergo seruitute corruptõis et
ira et dignitate libertatis ac
cepta in filiorũ dei glam uertit⁹
Assumta deo per spm quasi ip
sum q̃ creatura est trãsisse ac
sublecisse declaratur Vnde q̃ adhr

vmbram desiderat seruus ē q̄
quo vsq̄ estū temptacōm tole
rat iugū misere condicōis
portat vbi et q̄te subeatur
22 ¶ Et sicut mercēnarius presto
latur fmē operis sui h mercēna-
rius eterni ei faciēda opera cō-
spicit metem, primus ex lōgā
nimitate et pondere laboris adhi
cit Cū vō lassescētem animū
ad cōsiderandū operis p̄mū
reuocat ingorem mox animi
ad exercitiū laboris rēformat
et q̄ graue ppendat ex opere
leue existimat ex remuneracōe
Dic electi quicq̄ dū mūdi huius
aduersa pacimur ei dehonestat
cōtrarias rerū dampna ēciam
corpis toleant eē grauia q̄bus
exercentur pensant sed cū nr̄i
oculū ad eterne patrie cōside
racōm tenduū et compacōne
p̄mij quā sit leue q̄ pacimur
inuenim Quod enī valde esse
importabile ex dolore ostendit
cōsideracōne prouida ex re
muneracōne leuigat hinc ē
q̄ paulus sp seipō robustior
cōi aduersā erigit quia m
mutū finem sui operis sic mer
cēnarius p̄stolat Graue nāq̄
q̄ sustinet estimat sed leue
hoc p p̄mij cōsideracōnē pēsat
ipē quippe q̄m sit graue quod
patitur indicat q̄ m carnē ibo
habildanias in plagis supra
modū i mortibus frequenter fē
suisse testat qui a iudeis q̄
quies quadragenas una mi
accepit qui ter virgis cesus ē
semel lapidatus ē ter naufra
gus passus nocte et die i profundo
maris fuit Qui pedā fluminū
latronū ex genere ex gentibus in
ciuitate in solitudine i mari
in falsis fribus pluit q̄ i labōe
et erūpna et ieiunus multis
infame et sin frigore et nu
ditate laborauit qui foris pug
nas intus timores sustinuit
qui vltra vires grauari se asserit
dicens supra modū grauati sup
supra vnitē ita ut tederet nos
eciā viuere Sed quom̄ remunera
tio eo sudore tanti laboris tegat
ipē denuciat dicēs Non sūt cō
digne passiones huius temporis ad
superuenturam gl̄iam que reuela
bit in nobis finem itaq̄ operis
q̄ mercēnarius p̄stolat q̄ dū
p̄cepti remuneracōm considerat
nile existimat quod pene de
finēs laborabat apte aut subdit
27. ¶ Crat ego habui menses va
cuos et noctes laboriosas enu
meraui michi Electi quippe
conditōi rerū seruit et sepe
rerū copia coangustat padre
deo inhereē et in vite p̄sens sub
sidio egent Qui igit patrōnes
suas p̄sentia nō queunt a mūdi
compendijs menses vacuos du
cit noctes quoq̄ laboriosas tole
rant qui adustati tenebras in
solitū vsq̄ ad oppiam p̄ sepe vsq̄
ad corpis cruciatū portāt assue
ctū namq̄ egestate q̄ p̄ceps la
bor solū bonis mētibus nō ē sed ad
vsq̄ ad afflictōm carnis ad
versitas uertit labor paulum
28 brio ex dolore sentitur ¶ pos
sit nō ingrem̄ eter itelligi
q̄ satis quisq̄ mīses vacuos sic
mercēnarius ducit q̄ labore
tam sustinet sed p̄mij nec
dū tenet hoc tolerat illud ex

pertat Noctes vō laboriosas e
numerat quia adūsitates sibi
prīus tporis se se minimis
exercendo coacernat Nam si
ficere in mente nō appetit mi
nus fortasse aspera que mūdi
.27. suit sentit ¶ Que tamē sēcia
si advotem sē ecclie dicitur
ītellectus eius paulo subtilis
magatur Ipā quippe vanos
menses q habet que in firmis
suis terrenas accōnes abs q
vite prīmo defluēns sustinet
ipa noctes laboriosas enumerat
que in mēbris fortiter multipli
26 tes tribulacōnes portat ¶ In hac
etem vita quedam laboriosa sit
qdam vacua qdam vō macua
simul et laboriosa Amore q ppe
conditoris prīus vite tribla
onibus exercēi laboriosū qdē
est seo vacuū nō est Amore
aut seculi voluptatib solum
vacuū quidē est seo nō labo
riosū Amore uero eius dē sēli
aduersa aliqua ppeti i vacuū
simul est et laboriosū qz et ex
adūsitate mens affligit et ī
numeracois primo nō īplet
in his itaq scā ecclia q ī ca
positi adhuc voluptatibus de
fluit Et prīmā fructu bone
operis nō ditant Menses ma
os dicit quia vite tporis sine
retributoīs munere expē
dit In his aut q eternis
desideīs deditu mūdi huius ad
uersa patit laboriosas noctes
enumerat qa tribulacōnum
tenebras quasi in caligine
vite prīus portat In his aut
qui et transeuntem mundi di
ligūt et hī eius ḡrietate sati
gantur Omnes menses vacuos
et noctes laboriosas tolerant qz
eoīs vite retributio subsequ
nulla remunerat et prīs tri
bulacio angustat ¶ Secte aut
nequaq̄m dies sed ī eis mēses
vacuos hrē se perhibet Vle
sui quippe noīe dieī colligē
et sūma significatur Quidem ergo
ma quaq; accio expīm potuit
P mēses aut actiomē finis īmut
et sepe cū in hoc mūdo aliquid
agimus in tenta spei a lacritate
suspensi hoc ipm quod agim
vanū nō putamo Et pq ad
actiomi term pueniēs nō
optmētes que appetim laboris
se nos īvanū dolemus Nō soli
igit dies sed menses vanos
ducim cū nos in terrenis ac
ciombus sine fructu laborasse
non exactiomi principio sed
fine pensamus Cū em labo
mōs adūsitas sequit qī vite
mē vacuū mēses arguit qua
ex completōne actiomi ag
ntur quia frustra in actōmbus
sudabatur ¶ Sed quia ī sac
eloquio nōnūq; nox pro dīa
ponit paulo attestante qui
penitūam vitam spōnsi dīs
dicat Omnes vos filij lucis
et filij diei estis non sumus nocte
neq; tenebrar quib; promisit vos
aut fīes non estis in tenebris
vt uos dies illa tanq; fur ḡprehē
dat Potest hoc in loco ex eoīs
psona nox sē ecclie Accepi qui
post ignoīam sue caligīs
ad amore veritatis redeūt
et veritatis radijs illustrati fle
tibus abluūt q erruerūt illu
minatus etem quisq; respicat

.27.

libet

quã turpe fuerit quod ꝑ pñtis
29 nite amore labora[t] ¶ In eis go
scã ecclia in q̃bus adhuc viuit[us]
laboresuũ estuãt seruꝰ t deside
ranti finem mercenario cõparat
dicens Sicut cernuus desiderat
umbram et sicut mercenarius
ꝑstolatur finem operis sui sic
et ego habui menses vanos
et noctes laboriosas enumera
ui michi Incompactne eum
duo sint que ꝑmisit ī expssione
ecclie fangacõis duo ꝑtinus
subdidit abestinatem quippe
mẽses vanos reddidit q̃ quo
magis eternũ refrigerii q̃rit[us]
eo magis cõspiat[us] q̃n vanie ꝑ
ista vita laborat[us] adꝑstolantem
vero laboriosas noctes subtu
lit quia quo magis exterminio
opeis ꝑmiui q̃ assequimur
ispicimus eo magis ingemisc̃
dui nos nesciss̃e quod queimꝰ
uide et ipã pentẽtis cura ui
gilater exꝑmit[us] ut laboriosis
nas enumeasse dicẽtur q̃ q̃ui
uerius ad deũ uertim[us] tanꝰ
subtulius labores quos pig
ritia t hoc mũdo ꝑtulimus
dolendo pesamus Nam quo
unquiq̃ plus dulce sit q̃ de
eterno desiderat eo ei magis
graue ostendit[us] quod pro ꝑtati
30 amore tolerabat ¶ Si vb ad
solam hystoriaz sequa verba
pensant[us] phec procul dubio q̃
aiam dolentis repmit[us] qualiter
pauisos motus desiderii messiaꝰ
im pellẽte varietur Nam sꝑ
» dicit Si dormiero dicam q̃n
» surgam et rursũ expectabo
» uesperam In nocte quippe
dies queritur in die vespera
desideatur quia immensũ dolor
non ꝑmittit placẽ que assumt
aiq̃ metem per expẽsitiũ ꝑ
uit affligat sp hanc q̃ g solante
desiderio ad alia ꝓ expectacõm
tendit Sed q̃ et afflicta mens
per appetitũ ducit[us] et tamen
dolor eius ecia seductus deside
rijs non finitur recte subiũgit
» Replebor doloribus usq̃ ad te
» nebras Causa aũt eiusdem
doloris exꝑmitur aiꝑ ptinus
» subiungit Induta ẽ caro mea
» putredine et sordibꝰ pulueris
» cutis mea aruit et cõtracta ẽ
Sed hec subtilius cõsiderẽtibus
dyssentire si ad ꝑmissa exposita
ordine redeamus Summo nãq
tempore ocij siue remote aute
exercitacio actiõis exꝑmit[us] esse
quoq̃ nosse q̃ summo egrimit[us]
31 lius ocij desiderii figurat[us] ¶ Ecã
vero ecclia quousq̃ vitã corrup
cõis dicat flere mutabilitatis
sue damna nõ desinit adhuc
nãq hõ condicionis fuerit vt stabi
mente sua arcẽ se grẽ placõis eri
geret et nulla huic corruptõ ac
ditoris sui amore dederet
Sed meo q̃ ab mgenita stabi
soliditate uolũtatis pedem ad
culpã mouit a dilectione cõdi
toris ꝑsemetipm ꝑtinus redut
Amore vẽ dei vãm stabilitatis
arcẽ deserens ner ni se g sistere
potuit q̃ lubrice mutabilitatis
impulsu infra se ꝓcorruꝑm
ꝑmens ecia a semetipõ dissessit
qui muc q̃ adcõis siue soliditate
nõ figimur alternatis semp de
sideriꝯ motu variatur ut et q̃ctꝰ
actionẽ desideret et occupatus
ad ocui anhelet Quia ei fixa

mens stare cū potuit noluit stare
iam nō valet ecia cū uolet Cōte
placōm quippe conditoris sui de
serens salutis sue fortitudinem
perdidit et quolibet posita semp
erga aliud loci querit Varie
tate ergo humane mentis expri
mens dicat si dormiew dicā
quādo surgam et rursū expec
tabo uesperā Ac si aperte dicēt
Nichil proficit menti sufficit
qz ipm qui vece sufficē potu
amisit In sompno namqz sur
rectionē desidero in surrectōe
vespam expecto quia tqlety
exercitiss actionis appeto et
exercitatis ocij quiety queto
qd tm et intelligi pot aliter ·
32 Dormire namqz ē i pctis cāre
Si enī sompnij apellacō dpa
nō cēt Nequaqm paulo discī
pulis dicēt euigilate iusti et
nolite peccare Vnde t anditor
suū admonet dicēs Surge
qui dormis et exurge a mor
tuis t illuminabit tibi xpc Et rur
sū Hora est iam nos de somno
surgere Vnde et salomon pec
cātem increpat dicēs vsquequo
piger dormis electus igit qsqz
cū pctī sompno pmitt adiuuāte
gratia exurgere conat sed
sepe cū surrexerit ipā se extolli
33 magnitudine virtutū sentit ꝫm
et temptāte se prius vite aduer
sitatibꝫ post virtutes desiderat Ne
pcius ex fiducia virtutū cadat si
em seruari se melius ptēptat
nō ignoscēt nequaqz pcta du
xisset Proba me dne t tempta
me Bene ergo nūc dr Si dor
miero dicaz quādo surgā t rursū
expectabo vespam qz t in sompno

pctī lumen iustitie queat et iam
virtutū ꝫsperata metem eleuant
adinitrix adūsitas desiderātur ut
pfectu animus cū virtutū suaꝫ
gaudio plusqm debet attollatur
pgrine tem prius uite edito meroē
solidetur Vnde et nequaqz for
midabo uespam dē s expectabo
Expectamꝰ etenī ꝫsperata formidaꝰ
aduersa Vir igit iustus vespam
expectat qz cū exercerī huc tribu
lacōe necesse est ipm ei fit adūsitas
prospera Potest uespe nōie ex 34
pctī temptacō designari q sepe ti
to acrius metem lacessit quātō
cande metem spāb ad supna alcia
euehit Nequaqm namqz sic i hac
vita peruerta cōm iustitie pcm
deseritur ut meadem iustitia i
cōcusse maneat qz et sciam a
cordis hostis culpam retrudo
eliminat ipa mī culpa q ipellit
cogitatois mē foribus assidēs
ut sibi aperiat pulsat · q mon
stes quoqz spūalit imuit cui fita
corpalit tpora monita narrat
dicens factū ē mane atqz subinacꝰ gen. 1.
factū ē vespe Creator quippe
oīm humane culpe pscius tūc ex
pressit in tpore qd nūc vsanitur
in mete Mane quippe aduesper 37
duat quia minuit lucē recti
tudinis umbra sequitur tēptacō
Sed qz electorū luce temptacō
non extinguit nequaqz nox
aduespera facta phibet qz mi
nuit sepe tempta in corde tēp
lume iustitie abscondit s non
interimit qz si ad pallorem lic
pīdacōis pertrahit sed finaliq
nō extinguit Electus ergo post
somnū surrectōm appetit pg
surrectōm · vespam pstolant

qz et de pito ad iustie lume' eri-
gilat et mipo iustie lumine
positi semp se coñ illecebras tp-
tacõñ pauit quas mimirũ ñ
timet sed expectat quia vilitat'
sue i rettitudines eccl' pteptam-
ta pficere non ignoãt qñta
libet aut coñ corrupcõm suaz
vtute cotendeit habere integrã
salute nequit quousqz dies pñ-
tis vite finiat' vnde t subdit'
35 " ¶ Et replebor doloribus usqz ad
" tenebras ¶ Modo namqz adusa
irrumpit modo ipa pspera calli-
da hilaritate blandit' modo
sue gecia uicia belli carnis
excitat modo demicta aiam ad
elacõm uocat Bonoz igit' vita
usqz ad tenebras doloib; rple'
qz quousqz ipius corruptõis
agit interna externaqz affli-
ctione conatit' et salutis sen-
titate non mouent nisi cum
dem fundatus tptacõis i lust-
31 ¶ vide bene t hec eadem dolo-
causa ptinus subinfert' cui dr
" Induta e caro mea putredie
" t sordibus puluis vt aut su
perius paulo dixerim solidita-
te igenitã uolutat' e hõ de se-
mit t se se idolatrie corru-
pcõis mersit vide mũ vel
p immunda opa labit' t progita
cões illicitas sedatur vt em
ita dwém culpe sue penaliter
subdita ipa iam natiã mã fa-
cta est extra nam et remissa:
usqz adusa opa duat' t stricta
aut pilsoz opez sportima co-
gitatõne fustat' Perplecom
ego aiõis illicite carnem
putredo afflat plenitatem
ub cogitacõis ipbe qsi ante
oculos pulnis surgit Cõsentedo
uicijs putredme atterim' via-
uero imagines mcorde toleã
do sordib; puluis fedamur
aut ergo Induta e caro mea pu
tredme et sordib; puluis ac
si apte dicet Carnale vitam
qua pacior aut tabes lubrice
operacõis pollut aut exteria-
mestia caligo mstere cogitac'
pmit 38 ¶ Quod tamñ si ex voce eccle
vniuslis accipim; aliqñdo hac
puldubio carnis putredme.
aliqñdo aut grauat sordib; pul
uis ipsemmis multi qppe ira
sut qui dñi amoi carnis ipmunt
fetore luxurie corrumpi sciit et
sut nõnulli q a uoluptate qñ
carnis abstinet sed mi tõ nite
interiis actibo iacent Diuat
ergo scã ecclia Unius membri
sui uocibo dicat Quod de vtq
genere hoim toleiat Induta
est caro mea putredme t sor-
dibus puluis Ac si apte ismu
at dicis Dñe plerisqz q in pside
membra sut sed mi sana nel
munda pactione nõ sut qua
aut victi desideriis turpibus
ad corrupcõis putredme de-
flumit aut teremis actibus
dedit puluere gspargitur
In illis em quos lubricos
tolero carne indez putrescẽte
gemo in ustis aut quos frena
querẽtes pacior quid aliud q
fedi puluem porto vide et
apte simil' de vtrisqz subiungit
39 ¶ Cutis mea arruit et grauata
e In sce qppe ecclie corpore
hy qui solis exteioib; curis
miserunt grue cutis vocat'
Que mimeu cutis arestendo

attrahit quia mites carnalium
cui pricia diligit et qui iuxta
posita cōcupiscit ad fluuia tēi
plogammitate noluit q dum
miterne spei pmigwedinem
negligit ut attrahat aresilit
qz si eorū cordi despēato non
siccaret nequaq̄ estus hec pu
sillammitatis attraheret -
hanc nam attractiōm pōta
formidaret cū sicc̄itate mitis
metuēs dicebat Dicit adipe
pmigwedims replet aīa mā
adeps quippe pmigwedims
aīam replet cū hanc cōm pre
sencia desideriorū estū supne
spei infusio refouet Cuius go
arescens attrahit cū cor rēbus
exteriorib⁹ deditū atq; exde
speratiōne siccatū tanctoris
sui amore non tendit sed in
semetipso ut ita dixerim frigo
sa cogitacōne replicat Ps
sanctū uero est quod carnales
mētes id circo pricia diligūt
quia vita carnis qua fruūtur
sitimime ppendit nā si ue
locitatē transitus eius aspice
rent hanc ecclā pspectem
minime amarent Ecclā aut
ecclia in electis suis cottidie
q̄ritur sit rebus exteioribus
cursus conspicit et id circo i
mitrimis pedem sollicite in
tencōnis figit Vnde et apte sb
dit Dies mei uelocius trā
sierūt quā attexere tela siccī
datur Longrina nāle silui
dine tpis carnis tele cōparat
quia sicut tela filis sic vita
mortalis diebus singulis pro
fitit sedq; ad augmtū p fiat
ad rrsionē tendit qa sic et si

peius dixim⁹ cū tpa prepta pterc
iit uentura breuiāt et de ymmēso
uite spacio eo finit paucora que
uemūt quo multa sūt q trāsierūt
Tela quippe nsra supraq; re
ligata duobus ligmis inuertitur
vt texatur Sed quo inferius
texta muoluit eo sipius texē
da duplicat et unde se ad aug
mentū multiplicat moesit mi
nus quod restat Sic immium
vite nre tpa et transacta quasi
inferius muoluim⁹ t ventura
a superiori duplicam⁹ qz q̄to plus
finit pterita minus ee incipiūt
futura Sed quia nec tela ad ex
pssionē nri tpis sufficiat nā
eius quoq; festinacōn uite
nre uelocitas transit rerte nr
dē Dies mei uelocius trānsierūt
q̄ attexente tela siccatur
Tela quippe tarditatē pcētu
habet vita aūt pīs morā de
fectus nō habet In illa nāq;
tū laboratis manus figitur
aduersis terminis elongat
in festa vō qz tps sp desinens m
desinēter cōsimim⁹ ad finē
nrī unicis ecclā quiescendo
proficim⁹ et patrib⁹ nr̄i tpis
transitus ecclā dicimētes im⁹
Cleth igit ex pīns uite mōn
ta decurrē sub festinacōne
cōspicit Nequaq̄m in hoc
tante mobilitatis utre cord
mitencōm figit Vnde t apte ad
tmus subdit Et cōsimpti sū
absq; ulla spe pricia Egyptiorum
meis erga dies vite psentis
tāto amore cōstrmgit vt sic
semp hic appetāt viue q̄nus
si ualeāt uiuēdi cursū desidē
rēt nūq̄ finire cogitāe q̄ppe

venia desperauit · Spem totam
in rebus transeuntibus posuit ·
Habere nulla nisi que preterierunt
cogitauit Cuius mens transeun-
cia cogitant et mensura illate
mus sperant · Sic cecitate insen-
sibili cordis oculus claudit ut
eterne luci illatenus intendat
unde fit ut sepe iam corpus
molestia quaciat et ultima
mors nutrire uitalis spiritus ces-
dat Nec tamen curat que mundi sit
desmarit cuius eos ultor admodum si
phanit et hinc ipsi ordinacione solli-
cita rebus transeuntibus occupan
nichil aliud cogitat nisi hoc
unum adhuc qualicumque uiuat ali-
quanda ora quasi possideda dispo
nit quo spes uane dei non fragili-
ciam uita terminata · Ita ad iu
dicium trahit presencia adhuc ha
bendis rebus inherere penam
dura eterni mente abhorre mors lon
ge credit ecia cui sentit · sic quo
a carne anima soluit ut erga pri-
cia immoderato amore se extimes
cat ad eterni supplicii ducat
hoc ipsum quo nesciat quo ducatur
et deseres que amare cui timo
noluit repente sine termino inuol-
uit quem uidit At cum electorum
mens ad eternitatis intuitum redit
ecia cum pius eam felicitas uita
comitat magna carnis salu
te uno nec ne eius fiducia aug
mentat nullum adhuc mortis
articulum erupit et qui prius hac
condicione conspirat Quia si uita in
desinenter labi spes ei uane di fi-
dius amputat bene ergo
de rebus preteritis de consili
sit absque ulla spe ac si apte dicat
mihi fiducia in prima uita non
posui quoniam quod preterit caligando
desperi unde et apte mox sub
ditur Quamuis quia uita
mea hec est eterni uita car
nis qui permanete diligit qui
quite sit uite sequitur eternitas
non intendit cuius solliditatem
permittit non considerant exilii
priam tenebras · lumine aut si
tationem putat quam maiora
nescit iudicare de minimis
nequaquam possit Ordo ipse
iudicii exigit ut quod exaiare mi
nimum transeamus Si enim ter
rebus animus nos valet nequaquam
debuit de certa a quibus uinat
uidet Dato itaque mens reprobo
prius uite cursu estimare non
sufficit quam admiracioni illius
ex amore succubuit Quia ante
uiri qui ad eterna cor eleuat
quam breue sit quod fine claudit
pensat et eo eorum sensibus in
lescit quod preterit quo intellectu
radiante inter lucet quod accepit
mutuo recedit Cuius infimitate
permittatur aspiciat nequaquam
tam quam magno desideant quod
finis angustat Deo sublimata
mens extra tporis terminos dila
tatur Etiam cum carne in tpore teneat
et tanto alacrius finienda despiat
quanto uerius infimita cognoscit
Sed hec ipsa humane quidem acceptio be
nitatis auctori non magne uitu
oblacio est unde recte nos de pla-
cione immolacio eiusdem uirtu
offertur cui de Mentito quoniam uita
est uita mea ac si apte dicatur
Transeunte uelociter benigne
respice quia et tanto a te indigne mu
nior deus deprecor quatenus ipse a con-
sideratione bruitatis mee oculos

non auerto Sed qz diuys vite
pñs abscidit ad opacõm yme
rende uenie vltiis nõ reddit
rette sibi nigit ¶ Nec rŭertet
oculus meus vt videat bona ad
videnda bona extincti oclis nõ
redit qz ad exhibẽda recta opera
cuita cecne aĩa nõ ẽcurrit hĩc
est qz dines quẽ miserũ flãma
cruciabat qz semetipm rẽpãre
reparãe opando nõ posse ag
uerat nequaqm sibi ẞ fr̃ibus
fr̃ibus ydesse satagebat dicẽs
Rogo pr̃ abraham vt mittas
eũ i domũ patris mei habeo e
quĩq; fr̃es ut teste illis ne t ipi
veniãt ilorũ huc tormtorũ Sd
let namq; mehi aĩm spes ul
falsa ẽfoueare sedut penã suam
reprobi grauius senciat spem
deuenia amittit vnde flãmis
vltricibq; tradit̃is non sibi vt
dixim sed opitulari fr̃ibus co
cupiuit et mism se igniũ ca
rere tormto adñicto desperã
supplicio agnouit Hinc salom
ait qd aiq; pt̃ mangna fa
rere ist̃anter operãe et nec
opus nec ratio nec sciẽcia nec
sapiẽcia erit apud inferos qo
tu ppetus nequaqm ego adui
dendi bona oclis vltra ẽ intri
buõm sua mens suemẽs ad
operacois vsũ nllatenus ẽpot
Quia igit fugit omne qd cmt
et mesuia sit que sequũ bene
bnis rob vmũsa vtraq; pleqs
ẽ dicens cheuito qz uẽnis ẽ vita
mea nec ẽtret oculus meus
vt videat bona Cursũ quippe
pricũi gremplaris ait eheto
qz vẽnis ẽ vita mea Etinitate
vero seqficit gsideãs adiũxit

Nec reũtet oclis meus vt ui
deat bona Vbi apte quoq; vm
ũsi hũani gen̄is ãredemptoris
minẽ desiuit vocẽ ptimus si
mit dicens ¶ Nec aspiciat me 21
visus hoĩs Visus quippe hoĩs
est misericordia ẽdemptois que
i sensibilitatis mẽ duriciam ẽ
respicit emollit vnde teste
quoq; euangelio dẽ ẽspent ihs
petri et recordatus est petri
verbi quod dixerat ihs exĩsse
foras fleuit amare hanc
vero carnẽ aĩm nequaq; iam
visus hoĩs aspicit qz post mortẽ
non liberat quẽ aĩ mortem
grã adueniãg nõ ẽformat hĩc
etem paulus dicit ecce nũc ipe
acceptabile ecce nũc dies sa
lutis Hinc pt̃ ait qm̃ i sclm
mia eius quia mimũ neq; quẽ
modo misericordia eripit sola
post pñs sclm iustitia addiat
Hinc salomon ait Cum alig
mũ in quocũq; loco ceciderit
siue ad austrũ siue ad aq̃lonẽ
ubi erit Quia cũ huãni casus
tpore siue sciis seu nescius
spis egredietẽ aĩam claustra
carnis accepit ẽtemi secũ
sine vlla pmutacõne ẽtimebit
vt nec exultata ad supplicii
pruat Nec mersa etemis sup
plicys vltra ad remediũ erep
cõnis ascendat Dirigit sacis
huãni gen̄is dampna gsideãs
qz a pñs sclo sine ẽdemptoris
cognicõe subtrahit atq; etnis
ignibus irrepabiliter sepelitur
et eius vocem ipe suscipiens
dicat Nec aspiciat me visus
hoĩs qz minimũ ẽdemptois grã
que mĩe nõ inuict vt corrigat

tiſe non reſpicit vt ab inteꝛ-
28 abſcondat ¶ In iudicio q̄dē
dñs veniēs p̄orem videt ut
feriat ſed nō videt vt ad largiā-
dam ſaluti grām recognoſcat
culpas examinat et vitā peꝛ-
cati ignorat vnde ſcīs vir cū
poſt p̄ſtem vitaꝫ reſpectu hoīs
vidēi non poſſe ſuſtinere apte
nor ſubiecit Oculi tui īmice
et nō ſubſiſtam ac ſi apte dicat
Diſtrictus adiudicaū nemēs
et ad ſaluandū nō videꝫ adſe-
riēdū vides q̄ quē ſpūi vita
diſpēſatoꝛis hīe miſeratōne nō
reſpicis reſpicēdo poſt modi
p̄uſtriā extinguis Nūc eī
p̄ōr quiſq; dei nō metuit et
vinit blaſphemat et p̄ſicit
q̄ ſilicet miſeꝛoꝛ creatoꝛ que
expectādo vlt corrige aſpicie-
do nō vlt p̄uīre ſicut ſp̄ūs ē
Diſſimulas peꝛcā hoīm p̄pter
penitēciam ſed nūc p̄ōr cū te
ſpiat non ſubſiſtit q̄ ai diſ-
trictus iudex merita ſubtilē
īquirit reꝰs adtormēta non
29 ſufficit ¶ Cui ām hoc eciaꝫ
uſtoꝝ voci cōgruit quoꝫ
mens ſp ſollicita mentib⁹ ex
animi nitendit Omē ei q̄d e-
agit metuit dū caute ꝑside-
rant ante q̄ſtū iudicē ſtabi
liuent potēciaꝫ illius magꝭ
timoꝛis et penſant q̄ſto re
ab cōſtricti ſint p̄pe miſeꝛi-
tatis emmendāt mala ꝓpꝛijs
operis et cōm hec exaggerant
bona gr̄e conditoꝛis ꝑsidēmt
p̄mia q̄ꝫ diſtricte iudicet
bona opa q̄ꝫ ſubtiliter pēset
et peꝛimplē abſq; ambiguitate
p̄ſtuit ſi remota pietate iudi-
cēꝛ q̄ hoc ipm quoq; q̄d iuſte
videmur viue culpa ē ſi vitam
meam aī iudicat hanc apud ſe
diuīa miſericordia nō excuſat hīc
emi ihoc eodem libro ſcripſi ē
Aſtra nō ſūt munda in cōſpectu eiꝰ
quia apud aī diſtricte iudicati
ipi q̄ſ matias īq̄ nacōis habent
q̄ p̄ iudicia ſtellaꝝ lucent
Bene ergo dr̄ oculi tui in me
et nō ſubſiſtam ac ſi apte iuſti
uote dr̄ēt Q̄ ſubtili exami
nacōne diſcucior pſendo iudicaū
non aſſurgo q̄ ad pena vita
non ſufficit ſi hāc mīam iuſte
remuneracōis p̄mit hī
aūt eigdem huāne gr̄is t culpa
breuiter et pena ſubrogat
cū p̄tis dr̄ ¶ Dicit q̄ſumit
nubes et p̄hauſit Oic q̄ deſce
dit ad miſeros non aſcendit
Nubes q̄ppe ad alciora ſuſpēdi
ſed denſata nēto impellitur
vt cuerat calore quē ſolis
diſſipatur vt euaneſcat Oic m
mitū corda ſūt hoīm q̄ per
accepte raōnis ingenīū ad
alta emicant nīſi pulſa aī
maligni ſp̄ūs flatu p̄ui⁹
deſideriorū ſuoꝝ motibus hīc
ullus q̄ꝫ p̄trahūt ſed diſtricto
reſpectu ſup̄ni iudicis q̄ ſol
calore liquefiūt et ſemel
locis penalibus tradita ad
operacōis uſū vltra nō reꝺt
Vir igitur ſp̄s elacōis aurſum
deſertiq; huāni generis ꝺcep-
mens dicat Sicut aſſumit
nubes et hāſit Oic q̄ deſcendit
ad miſeros nō aſcendit Ac ſi
apte loq̄ret dicens m altū au-
rēdo deſinat qui ſup̄bēdo adꝫ
terrā tendit quē ſi ſemel ꝺm

adpenā ꝓtrahit miſericordia ul
terius ad iemā nō reducit hī
71 et adhuc ſubditur ¶ Nec iuuet
vltra ī domū ſuā ſicut domꝰ
eſt corpis hītacli corpale ita
ꝑmanēq; mēh hoc domus ſit qđ
ex deſiderio mhītare gſueuit
ad domū rgit ſuā ultra non
reſilit quia ſemel quiſq; ei
ms ſupplicꝰ traditus adhoc
ubi amore mheſerat nllatenꝰ
72 reuocat ¶ Potest ecā miſerm
noīe pcōris deſperacō deſignꝰ
de qua ꝑ pēm dr In inferno
aut quis confitebit tibi Vide r
ursū ſcriptū ē Impius cuꝫ
uenerit ī profundū pcōrū cō
tempnit Cum ſquis aut ſpe
ſuccubit nitam ꝑfecto nuſquae
morīēdo derelinqt qui neq;
ecā poſt pcēm mole deſperacō
obruit quid aliud q̄ poſt
mortē inferni ſupplicio ſepe
lituꝫ Bene ergo dr Sicut
cōſumitur nubes et pertranſit
Sic qui deſcendit ad inferos
non aſcendit Cum plerīq;
cū ꝓpetacōm negcie eciam
deſperacō ſciat et via iam
viſionis abſcidit rerte cordꝰ
deſpancū mubꝫ compat
qz et caligine erroris obſcā
ſūt et pcōrū mltiplicate cr
nem iudicꝰ irradiata diſſipa
tur ¶ Dolet ecā dominꝰ ihītaꝰ
cordis intelligi Vnde ſanato
cuidā dr Vade ī domū tuam
q̄ minimū dignū eſt vt pcōr
poſt iemiaꝫ ad nītem ſuā re
deat ne iterū quod iuſte fe
riat admittat Deꝰ q̄ adiſerū
deſcēdit ad domū ſuā vt filius
non aſcendit qz eū quē aſpēa
cio obtinuit ad cordis ſui hītaculo
foras mittit et redire ītroſus
nō valet q̄ fuſius ꝗterius ad
deteriora cotidie compulſus ca
dit Adꝰtemplādū q̄ppe cātꝰ
homo conditus fuerat vt eius
ſp ſuēm querēt atq; ī ſollēnitē
illius amoris habitaret ſed
extra ſe ꝑ inobediēciam miſſus
mentis ſue locū ꝑdidit qua
tenebroſis ītimēbus ſparſus
ab mhītacōne veri luis elōgat
Vnde et apte adhuc ſubdit
¶ Nec cognouit eū āplius
loꝰ eius locus q̄ppe homīs
ſed nō localis ipē ſuꝰ cōditor
exiſtit q̄huc vt ſemetipō cōſi
ſteret creauit quē minimū loc
tuc homo deſeruit aī ſeductꝰ
uerba audiēs a conditore ſuo
diſceſſit Sed aī omps deus re
dimēdo ſe homī ecia corpaliē
oſtendit ꝑpē ut ita dixerim
fugitiui ſui veſtigia ſequēs
ad ītmedū quē amiſerat hoīe
locus uenit Si emī appellat
locus nequaq̄m cōditor poſſit
dīm laudans pēm nō diceret
Iſtuly ſeruauit nec ihītabit
ubi Ibi emī nō dicimꝰ ni cū loc
ſpeculiter deſignamꝰ Sed ſūt
pleriq; qui ecā poſt pceptum
redempcōnis aurelii ad deſpe
racōnis tenebras deuoluūtur
et tāto negius peūt q̄nto robu
ta ītmedia miſeordie gtēp nūt
Pertę ergo de damnato hoīe
dr Nec cognouit eū āplius
loꝰ eius q̄ a conditōe ſuo tāto
fuit diſtrictius mundo nō cō
ſtituꝰ q̄nto nūc ad ꝑpacōnis
gram Nec ꝑdona reuocatur
Vnde ¶ notandū ſūmope eſt

qđ nō aut neq; cognōscit ap̄lius locū
suū sed ait neq; cognoscit eum
amplius locus ei⁹ dī enī cgm⁹
non homī sed loco tribuit⁹ patē
ter ipē conditor loci notē designat qui districtus aderamē
vlcionī uenies ministrātē du
ratibus dicit Nescio vos unde
sitis Deo electi quiq; quo distric
te reprobos repelli cōsiderant
eo semetipōs cottidie appetente
nequicie sordibus sollicitius
purgāt ciq; periniros alios·
frigescere ante amore cōspi
cuū studiose sē ad penitēciae la
meta succendūt Unde ī apte sō
dicit ¶ Quia ppter et ego non
parcā ori meo Ori etenī suo
non parcit qui ofitei malum
quod fecit non erubescit In la
bore q̄ppe ostendere est hoc ad
cōfessionē ppetrate nnḡtatis
occupare Sed iustus ori suo
nō parcit q̄ iram iudicis dis
tricti p uenies urbis conī sē p
prie cōfessionis senit Hīc pēta
ait Preueniamus faciē eius ī
confessione Unde p salomonem
dr Qui abscondit scelera sua
nō dirigit⁹ Quia ūt confessis
sicit et dereliquit ea nuam
sequet⁹ Unde mrsū septi ē
justus i ptmapio ē accusator
sui Sed neq; in confessionem
os panditur nisi cū ḡsideratōe
districti iudicij perpauoꝛ spūs
angustatur Unde ī apte mq;
subditur loquar in tribulacōe
spūs mei ī tribulacō quippe
spūs lingua ḡ admonit ut rea
tū prauoꝛis uox confessionis
impugnet ¶ Ori edī quoq; ē
q⁹ sepe ex probi pcta cōtinet

sed deflere ḡtempnit Letari autez
culpas suas quas uerbo confessois
aperuit districte amaditionis
fletibus insequit⁹ Unde būs Job
bene postq̄m se ori suo nō parce
cēdit tribulacōm mox spūs sub
didit Ne si apte fatēt⁹ dicens
Dic reatū lingua loquut⁹ ut ne
quaq̄m expers a meroris stimulo
p alia spūs vaget⁹ sed culpas
loq̄ns ulnus aperio Culpas
vō ad correctiōm cogitās salute
uulneris et medicamine meroris
quero Qui enī mala quidem
que ppetrauit nō simulat sed flere
que nō simulat recusat q̄ sub
dueta veste ulnus detegit Sed
torpenti ūte medicamētū ulnis
nō apponit ¶ Confessōis igit⁹
uocē solus nēcesse est ut meror
et cruciet ne ulnus p dītī sed
negligētī quo liētius rā phia
nam uoluerit tangit⁹ determi
nat ut resipiat quo cōm psalmista pla
gam cordis nō solū detexit sd
detexte ecīā medicamētū meroꝛ
adhibebat dicens fui afflictē mea
p nūcio et cogitabo p peccō meo
P nūciādo enī occultū ulnus
detegit cogitādo aūt quidalind
q̄ medicamētū uulneri apponit
¶ Sed afflicte mēti et sua sollic⁹
dampna cogitāti rixa psemet
ipām orit⁹ cōm semetipām nā
tū se macpacōne adlamēta pe
nitēcie mstigat occulta se īre
pacōne dilaniat Unde ī apte
mox subditur Cōfabulabor
tū anaitudine aīe mee Pauoꝛ
nāq; diū mdioꝛ afflicti dum
q̄dam male gesta plangim⁹
ipā cū nrē anaitudinis addi
scutiedos nos vigilanoꝛ gemitū

alia m nobis ecīa ꝙamplius de
flenms ſuemmꝰ Nam ſepe qđ
torpetes latuit flentibꝫ ſubtilꝰ
nmoteſcit Et afflicta mens m
uent malū quod fereāt ꝛ ne
ſciebat eiꝙ riua ſua uerms
apperit qūtū a ueitat pace de
uiamt qua rcatī ſinū cuius
ſecura nō memmt hūc m ſe
cōmota dēphendit Sucreſtēs
quippe amaitudo pemtēcie
uerecūdanti cordi mportūe
mgerit illicita q̄ tōmſit di
ſtrictū tom hec mdicē oſtendit
ſupplicioū nmas mcutit
panore ammū ferit pudore
tonfundit manis illicitos m
crepat quietē noxie ſecūtat
turbat quie ei conditor bona
contulit quie ipē boms illius
mala reſpondit enumeiat
quod mire ab eo conditis q
gratuito nutritus qđ racois
ſubſtancia mcondicē dicat
eſt quod conditoris gīa vōtus
quod ſequi ipē uocatus nolut
qđ uocantis mſedia nec ſur
dū hūc remitētemq̄ deſperit
qđ illuūatus doms qđ ſua ſpō
tē pranis actibꝫ ecīa poſt do
na cecatus eſt qđ ceatatis ſue
ervoibꝫ paterne ſollicitudis
flagellis expiatus qđ a flagel
loꝝ doloibus ad ſalutis gau
dia mſedie medicamito ꝛdu
ctus eſt qđ qbꝫdaꝫ culpis et ſi
non grauibꝫ ſubditus pemi
re tam et mterflagella nō
deſmit qđ pīatorē ſuū ſup
na gīa nec otempta dereli
quit ¶ Cū igit afflictam
mētem modo p ꝛplicatōm
donez dei modo pī properia
actōms ſue tāta ſeuēitate mr
habet m corde uſtoꝝ amaitud
aīe lugiam ſuā que tāto eo
ſubtilius loquit quāto ꝛ ſteuus
audiuit vnde et nequaquam
dr fabulabor ſamaitudie aīe
mee ſed cōfabulabor cū aāri
tudme aīe mee quia vir dolor
que pterā ſmgla reportaīs tor
pētem aīm adlamita excitat
qr adeū vba cōfabulacōis for
mat mqbus ſemetipm cōrecty
muemat et ad ſtu tam auſto
diam ſollicitor exurgat Dicat
itaq̄ vr mſtus ex voce ſua et
ſtē ecclie typum tenēs dicat
exmū cōfabulabor aī amai
tudme aīe mee ac ſi apaus m
ſmuet dicens ſmtus coī me
cū dolore cordis mei colloq̄r
et foris me a uerbere mdie
abſtondo ſed mens pemtēcie
doloibus preſſa ſemetipſa
cōſtrmgit atq̄ a ciuis dele
tacōmb carnis forticogitacē
ſeparat ad ſūma pſpicē appe
tit et nī adhuc de corrupcē
corpis cōſideacōm ſentit Vnde
et apte mox ſubdit ¶ Nū quid mare ſme ego aut cet
quia ecūdeditſti me carcere
hō ecūdatur quia plerūq̄ et
virtutū puerbꝫ adalta exur
gere mīt et nī carnis ſue
corrupcōne ppediat qua
bn quu pſta dptat dicēs cō
de carce aām meā adgſitā
noſtuo Quid vero appellacē
maris niſi corda carnaliū
humoris cogitacōb fluctuoſa
quid aut cet noīe mſi aīaq̄
hoſtis exp̄mit qui aī menteq̄
ſtatuū poſſidēs penetrat

liber

qñ meoꝝ lubricis cogitacõibus
natat sed cenis carcere ẽstrin
gitur qñ malignus spūs ĩ fe
oribus delectus ne ad celestia
euolare ualeat pene sue pon
dere coartat. Petro attestante
qui Deus angelis pccantibꝫ
non pepcit sed rudentibꝫ ifernꝫ
detractos in tartarū tradidit
ĩ iudiciū cruciandos ꝛ̄ seruari
Cenis carcꝛe astringit. qꝛ tẽp
tare bonos quibꝫ desiderat pro
hybetur carcꝛe quoq; mare dr
dahur qꝛ carnaliū meaꝝ nūq
da in sanaq; desideria ad pagꝛ
da mala que appetit ĩpossibi
litatis sue angustia grauant.
Sepe enī domari melioribꝫ cō
cupiscit sed mī eis diuīo iudicio
cuncta mirabiliꝛ disponẽte subtꝛ
hi sūt nocere bonis elati de
siderant et hī subtracti ab eis so
lacia sperāt p̄ splendidis vo
luptatibꝫ carnis longanimitatẽ
mite pnūs cupiuit sed mī abs
tinentia rapuit. de quibꝫ
bñ p̄ p̄stā dr. Stringit aquas qñ
ĩ nubꝛ Aque q̄ppe fluere sūt
ei lubrica eoꝝ desideria qbꝫ
effreni nō resistit ꝓ carnali
depmit. Cenis ergo ac mi
tigatõne carcꝛis pmit. qñ
nec malignus spūs nec segres
illius ĩquinis se membꝫ colli
git atq; in eis vndas humanaꝝ
cogitacõm nolunt vt mple
mala que appetit nequeat
supna eos districtio angustat

Cenis aut viri qñ mundi corde
celestiū archana cõsiderant
auctis adhec cordis ardoribꝫ
anhelāt ibi iam plene saciari
desiderāt vnde adhuc parum
aliquid ore gr̄e placõis degustāt
pfecte cupiunt carnis stimulū
subdere michi in cogitacõne uel
locutiõ dedignabet iam cõtingẽ
tolerare Sed qꝛ scripti est corpꝰ
qd̄ corrūpit aggrauat aiam
et deprimit terrena ĩhitacõ sēsū
multa cogitantem intentionē ne
quide ultra semetipos eminẽt
sed hī adhuc infirmitati sue
in certis mentibꝫ subdit corru
pcõis se carcꝛe clausos dolet
Ait ergo Nūquid mare sum
ego aut cetus qm̄ circūdedisti
me carcꝛe Ac si Apte dicit mare
vel cetus miq̄ videt eorūq; au
ctor malignus spūs qꝛ effrenati
ad solam ꝓpetrande nequitie
licentiam appetit Recte pene
sue carcꝛe astringit. Ego aut
qui eternitatis tue libtatẽ desi
dero cur adhuc mee carcꝛis
corruptiõis pnos qñ hī nec
a nostris stipbe requirit. qꝛ adore
uecitatis accensi infirmitatis
sue angustias transgredi per
fecte cõtempsit nec abauctõe
nostrū munere disponit. qua
electorū suoꝝ vota differens
cruciat cruciās purgat vt
ad pcipiendū quod desiderant
q̄sq; melius ex dilatõne cō
valescāt Electi autē quousq;
ab ultima quiete differunt
ad cor suū redeunt ibiq; caris
sue humilibus absconsi quasi
amenissima secreti petit sed
in eo sepe temptacõis aculeos
sentiunt carnis motibus pa
ciunt. et ibi grauissimos labores
inueniunt ubi magna regnum
a labore quiescunt vnde scꝛ
ptur post misimatis cornip

sue carcere ad quieta cordis spacia redire festinans q; eade ryxam et minimis muemit qui ab exteloribz fugit. Phinus subdit dicens. Si dixero consolabitur me lectus meus et releuabor loquens mecum in strato meo terrebis me per somnia et per visiones horrore concucies. Nam sacro nanq; eloquio lectus cubile l' stratu secreti solet cordis intelligi. Hinc est enim quod sub vnius cuiusq; anime specie. sponsa ad cultus similis sancti amoris excitata. in cantico canticor dicit. In lectulo meo per noctes quesiui. quem diligit anima mea. In lectulo quippe. et per noctem dilectus quia minime inuisibilis conditoris species. repressa et corporee visionis magnitudinis cubili cordis inuenit. Vnde et eisdem suis dilectoribz veritas dicit. Regnum dei intra nos est. Et rursus. Si ego non abiero. paraclitus non veniet ad vos. Ac si apte diceret. Si ab interioris vite oculis. corpus non subtrahor. ad intellectum vos inuisibilem per consolatorem spm non perduco. Hinc de nostris per psalmum dicit. Exultabunt sancti in gloria letabunt in cubilibus suis. quia videlicet cum mala ab interioribus fugiunt. securi intra mentis secreta gloriantur. sed tunc letitia cordium perfecta erit. cum carnis ab exterioribus pugna non fuerit. Nam quousq; caro illicit. quem nemo dominus paries quatitur. extra cubile turbatur. Vnde et recte per eundem psalmum dicitur. Dominus strauit eius uersatus est in infirmitate eius. qui dum nos temptacio carnis concutit. tremefacta nostra infirmitas. etiam mentis cubile confodit.

92 Quod vero hoc loco somnia uel visiones accipimus. nisi imagines ultimum districtumq; examinis. quem tam ut ceteri premore cernimus. sed nimirum ut est veraciter nondum uidemus. Districtus quippe ut dixerimus ad cordis secreta redeunt. cum abhoc mundo. uel ultra uotum prosperi. uel nimia uitae aduersa pacuit. atq; exinde doloribus fessi. quem strauit uel lectulum. cubilia mentis petit. sed dum quibusdam imaginacionibus cogitacionum. quam sint subtilia diuinacionis. conspicit. qui mira strauit sui regnum. somnij uisione turbantur. Contemplantes enim. quia districtus iudex uenturus. qui dum nimis minime magnitudinis. cordium secreta illuminat. omnes ad oculos culpas reducat. Pensat quanta sit uerecundia. in spectu tanti iudicis. angelorum omnium. archangelorumq; cogitacionum. perpendit. quid pro quisq; commiserit. cruciatq; manent. Cum tractatus animum in horribiliter molestum. et modis omnibus detestabilem. carnem gehenna consumat. Cum itaq; tam pauida imaginatione mens quatitur. quid aliud quam mistrati tristi somni iudicium? dicatur ergo. Si dixero. consolabit me lectulus meus. et releuabor. loquens mecum in strato meo. terrebis me per somnia. et per visiones horrore concucies. Ac si apte fiducialiter dicens. Cum exteriora fugiens. mihi ipsi redeo. et ubique requiescere in cordis cubili concupisco. ibi michi deus districtus iudex per temptaciones subtrahas. vehementer

l'imaginacionis

nie per ipas. nec ꝓuidẽcie ima
gnacões terrebis bene ait
dr: et releuabor. logns me cum
mstratu meo. qnia minuat. cũ
ad mentis nre silẽciũ sessi te
uertimur. quasi mstratu collo
qntes vltr. occulta intra nos
cogitacõm uerba uersamur.
sed hec ipa mea collocucio m
pauore ẽ ueritꝰ. qnia exilla ve
hemẽcius mtellectus. nobis q
terroꝛe districti iudicis ĩmote
stat mtẽte aperitur ¶ Nequis
uero hec studeat mrta tam p
scrutari. exq̃rendũ magnopẽe.
quot modis tangat nram mia
gines sõmnoꝝ. Aliq̃ndo nãq
somnia. uentris plenitudine.
uel manitate. aliq̃ndo uero il
lusione. aliq̃ndo aũt cogitacõe
smul ꝛ illusione. aliq̃ndo aũt
reuelacõne. aliq̃ndo aũt cogi
tacõne sim̃l ꝛ reuelacõne ge
nerant. Sed duo que ꝓma di
mus. omes experimto cogstãg.
subrepta aũt mi: mstrescẽte
pagnis minemmꝰ Somnia
etenim. nisi plerũq; ab occulto
hoste illusionẽ sient. Nec q̃q̃
hoc vir sapiens mdicaret di
cens. multos errare fecerũt sõ
nia. et illusiones uane. vel cre
non augnia abmĩ. nec obser
uabitis sõnia. Cauebo ꝓfecto
uerbis. cuꝰ sint defestacionis
oñdimur. que augnrijs quãq;
Hursũ. nisi aliq̃n excogitacõe
sim̃l et illusione ꝓcedẽt. Sa
lomon minime dixisset. multas
curas sequi sõnia Et nisi
aliq̃ndo somnia ex mysterio
reuelacõnis oriret? Joseph
ꝓferedũ se fratribus ꝓsomnium
nõ uideret Necmarie sponsũ.
ut ablato puero m egiptũ fugeꝛ.
ꝓsõnũ ueritas admonet. Hursũ.
nisi aliq̃ndo sõnia. cogitacõne
smul ꝛ reuelacõne ꝓcederent.
Nequaquã Daniel. ꝓpheta Na
bochodonosoꝛ uisionẽ dissereus.
a radice cogitacõnis ĩchoasset
dicens. Tu rex. cogitabas in
stratu tuo. quid esset futuꝝ
ꝓ hec. et qui revelat mysteria.
ostendit tibi. que uentura sunt
Et paulo post uideas. ꝛ ecce qꝛ
statua una grandis. statua q̃
magna. et statua sublimis sta
bat contra te. et terꝛibilis Daniel
utiq; dñi sõnũ. et implendũ re
uẽnter mstruat. et ꝙ ortũ
sit cogitacõne manifestat. pate
ter ostendit. quia hoc plerũq;
ex cogitacõne sim̃l ꝛ reuelacõe
generat. Sed minuũ. nũ sõ
nia tot rerũ qualitatib; alter
nent. tanto eis credi difficilq
debet. qñto et exquo impulsꝰ
uenãt. facilius non elincet -
Sepe namq; malignus spus.
hys quos amore ute pñtis
uigilãtes mterrupit. ꝓspera
eciam dormiẽtib; ꝓmittit.
et quos formidare adusa cõ
siderat. eis hec diuersa sõm
magnibꝰ mterdat. quis m
dasecretam mẽtem. diuersa q̃
litate afficiat. Eamq; aut
spe subleuans. aut de pmes
timore cõfirmat ¶ Sepeat
eciaꝫ. sedũ corda affligere so
mys mtt: ut ab intencõne
cogitacois solide. ad ipius sal
monitoꝝ derelinq̃ur. qñnus ip
ꝓmus ãim. ab illusioms ima
gnacõne defaciat. Sed hostis

nsidians. quo eos ingilātes mi
nime superat. eo dormientes.
grauius impugnat Quem
hoc malicie agere. supna dis
pensacō benigne permittit. ne
in electorū cordibus. ipē saltem
a passionis primo. sompnus ca
ret. Bene ergo rectoi oim dicī.
Si direro cōsolabit me lectulus meus
et releuabor loquens mecū in stra
tu meo. terrebis me. p somnia.
et pauisiones. horrore cōcutiens.
quia nimiū. deus mirabiliē
cūcta dispensat. et ipē facit. qd
malignus spūs. iniuste facē
appetit. qui hoc facere nō nisi te
neuste permittit. Sed quia iuste
uita. et pigilias temptacōm
quatitur. et p somnii illusione
fatigatur. foris correptōnis
sue molestias tolerat. intus ap
semetipm. graniter illicitas
cogitacōnes portat. Quid est
quod faciat. vt pedem cordis
a tot scandalorū laqueis eua
lat. Erre beate vir. quia in
diq; pauens pharisaicōne. co
gnomina Sed quod ostilii
coīs hanc minemus. audiamq;
Sequit Quam obrem elec
git dispēdii aīa mea. et morte
ossa mea Quid p aīam mi
mentis intencio quid p ossa
nisi carnis fortitudo designat?
Omē ait quod suspendimus p
culdubio. ab imis eleuatur.
Anima ergo suspēdii elegit.
vt ossa moriāt? quid dū mi
mentio ad alta se subleuat.
omnem in se fortitudinē mite
exteriorū necat. Dñi enī viri.
tertissime scitū. q habē hac
vita nequaq̄ possūt. Quid

reqnem

eco suspendii elegit. q mimq
desideria terrena despientes. ad
alta aīm tollit. Suspensi ait.
morte sinus ossibus inferimit.
qua amore supne patrie ī mentī
studijs acmeta. hoc quod forte
prius ī mundo fuerant. vinculo
humilitatis insequit Quod
libet. quoū aīam suā paulus
suspenderat qui dicebat. Vino
ait. iam non ego. viuit uero
in me xps Et rursū desideriū
habens dissolui. et cū xpō esse.
michi vite xps est. et mori lucro
Qui gesta terrene fortitudinis.
ad memoriam reuocans. quasi
quedam in se ossa numerabat
dicens Hebreus ex hebreis. fm
legem pharisēus. secōm emu
lacōm persequens ecclam dei. Et
suspendio aīme. q hec in se ossa
interfecit. primus asserit qui
subiugit. Sed que michi fue
rāt lucra. hec arbitratus sum.
propter xpm detrimēta. que ad
huc ossa in semetipso ī simulat
vehemēcius extincta cū subat.
propter que oīa detrimēti feci. et
arbitror vt stercora Maestus
vero ossibus. quod ex animis
pendat ostendit. qui duco sub
iugit dicens. vt xpm lucrifa
ciam. et inuenior illorum
habens meam iusticiam. que
ex lege est. sed eam q ex fide ē
ihu xpi. Sed quia collatis eius
testimonijs. paulū adalta sus
pensū. miūb mortuū testati
sumus. Nūc bnū iob. si pleng
eodem spū. exteriores vite co
mpistēciam fugiat. ostēdamus
Sequitur Desperam. nequa
ultra iam viuā Omit inuulti

uistoriū. q̄ sic celestia appetit. vt tam̄ terrenoꝝ spe. minime frangant: largita diuitus patrimonia. ad necessitatis subsidiū possidet. honores sibi ꝓpter impensos retinet. aliena non ambiit. sinis licite vite q̄ tñ ab eisdem rebus. quas habet aliem sit. quia ad hec ipa. que possidet. ex desiderio nō tenet. et sit nō nlli uistoriū q̄ ad cōprehendendū animē ꝓfectus accedit. dū alciora miserius appetit. ꝓterius cuncta derelinquit. q̄ rebus se habitis nudat. glā honoris expoliat. q̄ miserioꝝ desiderio. per assiduitatē se animo mederes affirmit. habere de exteioribus consolacōm noluit. q̄ miserius gaudijs diu mite appropiant. vitam in se fundentis corporee delectacōis necat. dū libenter quoq; per paulū de. ejectum eni est his. et vita vra abscondita est cū xpō in deo Horū vocem ꝑfecta expleuerat cū dicebat Cōsumpsit et defecit aīa mea i atria dñi Concupiscit eni ꝑ non deficiunt qui iam q̄dem celestia appetit sed adhuc tamē terrenoꝝ delectacōibus q̄ immūe lassant. Concupiscit uero et in dei atria defert q̄ cū eterna desiderat in amore xpi uiuū nō ꝑdurat. Hinc ꝑfecta ihn dicit. Defecit in salutari tuo anima mea Hinc ꝑfecta ipam veritas admonet dicēs Si quis vult post me uenire abneget semetipm et tollat crucē suā et sequat me. Nisi quis renūciauerit omnib; que possidet non poterit meus esse discipulus. Horū igit numero sanctus vir diuisa terrenis desideijs mente se inserit qui ait Desperauī nequaq̄m vltra iam viuā Iustū quippe desperare est prius vite bona eternitatis electione deserere mundialia querere et in rebus xpalibus fiducia non habere qui hec agens neq; quam se vltra viue asserit q̄ videlicet mundificatrix morti cotidie a mente sue passionibus occidit absit enī ne vir sanctus de diuine misericordie largitate desperet ne gressū cordis a ꝓfectu mutabilis ueris subtrahat Ne amorem conditoris deserens q̄ a deo destitutus in via remaneat ut confossus gladio latro cū dicat de speracōis mee. Sed ne eius dicta mentem intellectus arbitrio uideam violenter infligere debemus ex posteioribus ꝓmissa pensare q̄ eni sensit hec dixit ipe ꝓmissa manducat qui subiugit Parce mihi. nichil enī sibi mea neq; eni duo sibi hec verba contemnit desperauī et parce mihi qui desperat nequaq̄m iam sibi parci postulat et qui adhuc sibi parci desiderat ꝓfecto minime desperat aliude ergo est quod desperat aliude vero q̄ parci sibi sanctus vir postulat q̄ minime dū bona vite trāseūdo ꝑ desperacōm deserit adoptanda que manet in spe rebus horū exurgit Desperando itaq; q̄ melius ad spem ueniē dicat qui eo certius ueniā appetit quo prīa uerius ex desperacōne derelinquit ut nō tandiu q̄ vim nobis sui roris ī simuans unam q̄dem sitim ꝓtulit sed hāc terrio ī simulādo

replicauit Qđ enī supēus du
ctat elegit suspēdiū aīa mea
hoc replicās addidit despera
atq; eterna cōcupiscēdo t̄ pa
lia postponēdo hō postremo
ītulit Parce michi et quod supe
rius dixit Mortē ossa mea hō
mmrī subdidit neq; quam
ultra iam uiuā Hoc vltimo p
tulit Nichil enī sūt dies mei
Bene aūt dies suos mhil q̄
cōsiderat qā ut paulo supius
sepe iam diuinā scī viri q̄ vēr
sūma cognoscūt eo sublimi
terrena despiciūt et idcirco
pīns nīte dies mhil ēe con
spiciūt quia illūtate ment
oculos m cōsideracōne etnī
tatis figūt de qua dī adst ē
deūt quid sē ēe nisi puluiem
agnoscūt et infirmitatis sue
consciī districte indicā me
tuūt cuq; vim tanti vigoris
aspiciūt trepidant examinā
qđ sūt et vnde et adhuc apte
subiūgitur Quid ē homo
qā magnificas eū aut q̄ pōs
erga eū cor tuū hoīem deus
magnificat qā largitate racō
ditat infusione grē nīsitat
honore collate nīrtutis exal
tat Cuiq; pstmetipm mhil st
ēe tī eū cognicōis sue parti
cipem beneficiis muenire co
cedit Sed erga eūdem magni
catū hoīem cor suū dīs appo
nit q̄ post dona iudiciū exe
rit merita subtiliter pensat
nīte ponderā uehemēter exa
minat et tanto ab eo p̄ distri
ctius penas exigit quanto
hūc impenso munere largio
rem

supne maiestatis aspiciat atq;
ad infirmitatē ppriā cōside
racōnis olim redigat inde
at q̄ caro capere nō ualet
hoc qđ de semetipa ueritas
spīm docet Videat q̄ etiam
si leuatus hoīs spīus iudiciū
tolerāre nō sufficit q̄ deus
sub examine districte t̄ribu
cōnis intendit et dicat quid
ē homo q̄ magnificas eū aut
q̄ pones erga eū cor tuū ac
si apte exclamet dicēs Mag
nificatur hō spīritali munere
sed tī caro ē et uias eius post
munera districte gsideras
sed hī si remota pietate iudice
pondus q̄ de tua subtilitate
timuet ferre nec subleuato
ad iusticiā spūs ualet quia
et si hūc ultra se dona tua
dilatant ad magnificōm tamen
tu examinis sua infirmitas
angustat vnde t̄adhuc apte
subiūgit Visitas eū diluc
culo et subito probas illū qs
mīm nesciat quia diluculū
dī cū iam nocturna hora t̄
claritatē lucis mutāt Nos
uiaq; noctis tenebris pīmi
cū ppetracōne imētatis obscu
ramur sed nox in lucē vīt
cū erroris mī obscuritas ueri
tatis cognicōne fudiat Nox
in lucē uertitur cū corda mē
iusticie fulgor illūiat q̄ceci
tas culpe deprimebat Hoc di
luculū discipuloū membris
oriri paulus asseverat cum
dicebat Nox p̄cessit dies aūt
appropiq̄bit Diluculo nos
ergo dīs inuisitat q̄ erroris
mī tenebras luce sue gr̄e

illustrat cōtēplacōis munere
sublenat marce virtutis exal
15. tat ¶ Sed notandū q deus post-
q dilniculo visitat subito hoiē
pbat qz et accedēdo corda nīa
admirtutes proneht et rce
dendo concitu temptacōne p
mittit Dr enī pg vhutī mine
ra nlla temptacōne cōcutit
has ad se habere ām̄s exse
metipso gloiatur Vt ergo et
firmitatis dona habeat etī
firmitatē sua hūiliter agn
cat paccessū gē ad alta sus
tollitur et p recessū quis sem
ipso sit pbatur qō bene nt
historia sacre eccōis innuit
qua salomon et dīuitis acce
pisse sapiam et nī pg accepta
eandē sapiam meretrīc stati
pulsatus q̄shone meōratur.
Mox enī ut tante rnelacōis
gram accepit certam̄ surpiī
mulierū ptulit q minimum
sepe cū metem mam cōtessis
vlutibus respectus mtime lar
gitatis illuat Hanc ptmg ecā
lubrice cogitacōes turbant
ut que sublenata i mēso mine
exultat ecā temptacōne pul
sata quid sit nnemat Dic et
helias visitatus dilniculo smōe
celos appernit et nī pbato sub
to ifirmus p deserta fugiens
vnam mtiem exanit Dic
paulus ad tertiū celū dicit
paradisi penetrās secreta cōside
rat et nī ad semetipm rdiens
cōi carnis bellū laborat lege
alia i membris sustinet aug
isr rebellioē fangat spūis le
gē dolet Dilniculo ergo deus
visitat seo subito pgnisitacōz

pbat qz et collato mine sub
leuat et abstracto ad panlulū
ipm sibi hoiem demostrat qd
eo nisi pvcul dubio pacīt
us qz quod detersa fidehis labe
peccati adpmisse rcōrip cōis
substāciam reformem Vnde
17. et adhuc apte subdit ¶ Vsq
quo non parcis mihi nec dīttis
me ut glucia salua mea
talina t os ex capite labunt
abore nero adhēre dicitur
cū gluttt Quid ita qz ē caput
nīm nisi dīuitas per quam
existendi prīapiū summus
ut arama sumus Paulo attes
tāte q aut Caput uiri xps capt
aut xpi deus Quid aut vēt
nē est nisi mens que dī cibū
sui supnū indeh mtellectū
suscipit refecta pculdubio oi
membra acciom regit Nisi ea
sacra eloquia aliqndo mtem
noie nēris exprimēnt salon
mqz nō direisset lucerna dm
spuraclm hois que rnestigat
oia secreta nentris qz mine
dū nos supm respectus illuat
cuncta ecā mentis nre nobis
16. absconsa manifestat ¶ Quōdo
salute noie nisi sapor ītime
gtemplacōis accipit quc ad
os a capite deflnit qz d'dai
conditoris adhuc ihac vita nos
positos nix gustu rnelacōis
tangit Vnde r redemptor ue
nies salua luto misent et
ceci nati oculos reparant
quia supna gē carnale cogi
tacōm nīam p admixtiom
sue cōtēplacōis nradiat et
ab origmali cecitate hoiem
ad rtellectū rformat Na qua

a paradisi gaudijs expulsu in hoc iam exilio natuꝛe debit qꝫ a natiuitate hō sine oculis pcessit sed sicut scīs vir isimiat hec salma ad os quidē labihit ut vero ad uentrē usq; puenīat non gluttꝫ qz dīnitatis gtemplacō sensū tangit sed plene mentē non reficit qm̄ pfecte aīmꝫ cōsūcē non valet quod adhuc qz caligo corrupcōis ꝓpedit inptm̄ mdit ecce enī electoꝝ mens iam terrena desideria subicit iam cuncta que sideꝝ pteꝛre transcēdit iam abertei oꝝ delectacōne suspendꝝ que sint bona inuisibilia rīmatꝫ atqꝫ h agens plerūqꝫ mdulcedmem supne gtemplacōis rapitur iam que de mtrīms aliquid quasi p caligīnē conspicit et ardēti desiderio mter ēē spīu alibus angeloꝝ mīnsterijs conatur gustu m̄ eē distripti lumīns pascitur et ultra se e uecta ad semetipam relabi dedignatꝫ Sed quia adhuc qꝛ pnis quod corrūpitꝫ aggīuat aīam mherere dīn luci nō ualet qm̄ mptm̄ mdet ꝓsā q ꝑpe carms mfirmitas transcēdetem se aīam retrahit atqꝫ ad cogitanda ma ac necessa siuspiratem reducit Saliua ergo ex capite defluēs os tāgꝫ sed adiuentrē mmme pueīt quia liquore supne gplacōis iam qdem mtellēctus mē īfimdīnr sed necq̄m mens plēe saciatur In ore etenī gustus ē muentre sacietas Saliuam itaq; glutire nō possimo quia supne dulcedīnis bono saciarī nō pmittim̄ quod adhuc tenuitatē gustamus sed qz hō ipm̄ ut cibꝫ iam supna cognoscimꝰ expietate parens ē Quod vero hoc peipe pfecte nō possumus adhuc expena venīste dāpnaꝰ recte nūc dr̄ Usq quo nō peis mihi nec dmittis me vt gluciam salinā meā ac si apte dicētur Tūc homī plene purcāī hīc ad pfectionē tue gtēplacōms ad museris ut claritatē tuaꝫ raphis mternis mdeat et cū carms sue corrupcio eternus non repellat tūc permittis ut salinā gluciā cū me sapore tue claritatis usq; adhabūdanciā saciet̄ mfudeis ut nequaq̄m iam p īdigēciā gustu oris esuīam sed mte solidus irrigato mētis uentre subsistam sed q̄ p merei vlt bonū quod expetit debet malū gfiteī qđ fecit Deq̄m

¶ Peccam qđ facia ē ocusos hom̄ ecce fatetꝫ malū quod fecit sed homī qđ deo irrōpe sacōne debeat offerre nō īuē qz ad abolēdam culpam q̄libꝫ huane accōms mrtis ifirma est nisi hanc misericordia pēt foueat et nō mstica recte mdicatis ꝓmat Vnde recte p ꝓphm dr̄ meliore ē misdia sup vitā qz q̄libet mder innocens apud districtū tam̄ mdicem mra nos mita nō liberat si ei reatus sin debitū misdie benīgtas non relaxat vel cui aī dr̄ quid facia tibi patetet ostendr̄ qz hec ipa bona que agere ꝓpm̄ nō preceptoꝛ

sed nobis prosit Vnde rursū
p ps̄tam dr quos bonorū mea
18. non moliges ¶ Humilitas aūt
nr̄e destructōs exp̄mit cū deo
hoīm custas uocat qr si eius
nos custodia mīme protegit
ante occulti hostis insidias
nr̄e sollicitudinis oculis nigilis
dormit Ps̄tam rursus attestāte
qui ait Nisi dns custodierit
ciuitatē frustra uigilat q custo
dit ea Et nos nāq cecidimus
sed mīs resurgē uiribus nō va
let culpa nos uolūtatis p̄pne
semel strauit sed pena culpe
deterius cotidie deprimit
Ad missā rectitudinē surgere
studiosi conatibus minime
sed meritorū pondere ḡuam
inde tapte subditur ¶ Ne
posuisti me cōtrarium tibi et factus
sū michi met ipi grauis tur
nō tollis pcm mihi ḡtui deus
hoīem posuit cū homo pec
cando deū deseruit Derpet
q̄ppe psuasionibus captus hostis
eius extitit cuius p̄cepta ḡtempsit
Justus vero conditor hmē sibi
ḡtui posuit qa iumenta exercē
deputauit Sed ipi h ḡrietas
culpe facta ē hoīm pondus pēe
vt corrupcōm sue male liber
seruāt qui bene seruus de m
corrupcōis libtate gaudebat
Salubrē q̄ppe humilitatis arce
deserēs ad infirmitatis uigil sup
biendo pruenit et ceruicē cord
erigēdo supposuit qr q sub eē
diuīs uisionib⁹ nolunt sub su
80. is ſt necessitatib⁹ strauit ¶ Ea
melius oūdimus si ea q dictus
sustinet et prius carnis ipe pō
pondera mīa ex primis ut

doloribus

emī taceamus hoc qđ dolores to
lerat quod febrib⁹ anhelat sua
quadā egritudine gestu significat
Ipā hec nr̄i corpis que salus
vocatur egritudo est Nam oēs
tabescit opere deficit media de
ficiens cibo reficit vt subsistat
refectione lasc̄es abstinēcia
releuat ut nigeat aqua pfūdit
ne arescat Interis tergitur ne
ipā nimis pfusione liquefiat
labore nigetatur ne quiete
torpeat quiete reforuetur ne
laboris exercitacōe sticabat
fangata nigilys somno ep̄at
oppressa somno nigilys exa
nitur ne sua penis quiete lasse
uestibus tegit ne frigoris
aduersitate penetret queritur
calore deficiens amaru flatu
reforuetur Cui inde molestias
nuemit unde nitide molestias
quesiuit male sanciata
ut ita dixerim de ipō suo me
dicamīe langwescat Remons
ergo febribus cessantibus do
loribus ipā mā salus egri do
est cui curādi necessitas nūq
deest Quoteni solacia adin
uenidi vsū querimus quasi tot
mē egritudinū medicamēta
obniamus sed ipm quoq me
dicamen īuitus uertitur
qr exquisito remedio paulo
diuicius adhentes ex eo ḡuius
deficimus qđ pfide pnde ad
fectionē paramus Sic nimis
debuit p̄sumptio corrigi Sic
superbia sterni qr eni elatis sed
sūpsimus spūm ecce defluēte
cotidie portamus luctū ipsa
quoq mens mā secreti iteris
tris securo gaudio exclusa mō

spe decipit modo pauore uexat modo despectu dolore deiicitur modo falsa a lacritate ꝛleuat transitoria ptinaciter diligit eorūq; amissione ꝛtristanter tursi rapiēte ꝓmutat rebus aūt mutabilibꝫ subdita ēst et a semetipsa uariat nā quēs q nō habet auara peipit cūq; hoc habere cepit tedet hāc ꝓcepisse quod quesiuit aāt sepe quod despexerat despiat q amaneāt cū labore q et a suis discit sed horū repente obliuiscit si laborāe deficit diu querit ut parū quid de sūmis muenat sed adsueta cicius relabens nec parū m his que mueneāt ꝓueāt erudire appetēs uirsua ignorancia superat sed erudita grauius cōi gscie glām pugnat Vir carnis sue sibi uirū midem subicit sed nō adhuc mtus culpe imagines tolerat Cui iam foris opera nō credo restrmere mauctois sui ipsi cōne se erigit sed ruberatā hanc corporeaꝝ reui aīa caligo cōfundit semetipam qualiter n corporea corpꝰ regat mueri uolet et ut ualz requit mire quod sibi ꝛspondere non sufficit ꝛsub dignam deficit quod prudeter requit amplam se simꝫ tam iustam gsideāns qualē se ueracīter estimet ignoret qā si ampla non esset neq; quā tū muestigādo requiret et ruesū si angusta non ēst hoc ipm saltem quod ipā ꝛquit mueniet Bene ergo dicit

Posuisti me cōtrariū tibi ꝛfūs sū mihi met ipi grauis quia dū repulsus homo et a carne molestias et a mēte q̄stiones colerat graue ponderis semet ipm portat Undiq; lāgnoibꝰ ꝓmitur Undiq; ifirmitatibꝰ urgetur ut qui relicto deo se sibi regem suffice credidit mi chil m se misi tumultū ꝓtracō muenit muentiq; se figere querit sed auctore q tempt o quo se figeāt non habebit Cui infirmitatis ponderā quidem bene sapiens q templabatur Et graue iugū sup filios adā a die exitus de uentre matris eorū usq; ad diem sepulture in matrem oīm Beatus aute iob ista cōsideans et quare ita ordinata sint ignemisces nō iusticiā redarguit ꝑ misericordiā meruit ut p cautando ipe humiliter pulset quod parcendo diuīa pietas ꝛmutat Nec sat te dicat Cur quasi cōtrariū t hoiem despicis q certus sāo q; perire uel ipm quē despicē credideris non uis Unde bene adhuc t humilitatē q̄ confessionis ꝙpmit et uocem libere ipsius adiugit dicens Cur no tollis pcm meū et quare n aufers mitatē meā qbus ꝓfecto uerbis quid aliud qm desiderii ꝓstolatū mediatoꝛ imuit de quo Iohannes ait Ecce agnus dei ecce q tollit pcā mūdi uel certe ab huāno genere cūcta pcm plene tollit cū p me corrupcois glam mā corrupcō ꝓmutat Esse nāq; a culpa liberi nequaquam

possim⁹ quo usq; in corpe mee
bis tenem⁹ redemptois ergo gr̃i
vel resurrecc̃ois solicitate desi
derat qui mg̃tate sua aut fr̃i
fimditus speraꝝ vnde moxꝫ
penam qua ex origine meruꝫ
et mortaꝫ quod ex ppria accꝫ
ptimescit adiũgens subdit.
Ecce nũc i pulvere dormiam
et si mane quesieris nõ subsis
tam ¶ Deccam⁹ primo hominꝫ
dictũ est pulvis es ⁊ i pulvẽm
reuerteris Mane aũt de illa
tuc manifestac̃o mecum q̃ ad
uentu iudicis a phis cogitac̃o
nibus quasi post noctis tẽbras
demõstrat⁹ De quo minimum
mane per pẽtaꝫ de quo ne aslm
bo tibi ⁊ nudebo Querꝫ autez
deꝰ est hoiem subtili ẽrogac̃e
discute et discrute discutiendo
iudicare ¶ Beatus igit⁹ Iobh
mam generis dampna cõside
rans videat quia ⁊ pñs iam
pena punitur ⁊ adhuc ẽ futurꝰ
grauius urgetur Et dicat Ecce
nũc i pulvere dormiã ⁊ si mane
me quesieris nõ subsistã Ac si
apertius deploret dicẽs In pñti
quide morte iam carn⁹ pcãꝫ
et hi adhuc de venturo iudicio
grauiore morte districtõm⁹ hue
sentenciaꝫ ptimesco mutentur pro
culpis sustineo sed et adhuc ad
iudiciũ uenies culpas vestras et
pg̃ interitũ formido Exteloremꝫ
ergo morte considerans dicat Ecce
nũc i pulvere dormio Intrãꝫ
metuens adiũgat Et si mane
me quesieris nõ subsistam qñ
talibet enim iustica polleant ne
quaq̃m sibi ad mortem aꝫ uel
electi sufficiãt si iudicẽ discre

cte regimur Sed hoc nũc sic exp
cõmus sicut⁹ qđ nequaq̃m sepꝰ
se sufficẽ humiliter scit Subhu
militatis ergo tegmine a gladio
se tante ãiadũsionis abstrãdit
et quo terrꝰ uentũ iudicis pos
tulantes cõmuni timore trepidꝫ
eo modesticter agit⁹ ut paratiores
fiat Sequit⁹ Respondes aũt bal
dadsiantes aut rsp̃ quo loqris
talia et spũs multiplex oris tui
in nobis sp grauia sũt ubera
storũ et que ad edificac̃ionem
prolata audiũt hec quasi sup
positũ pondus ferũt quod se
apte baldadsiantes indicat⁹ ois

8e ¶ Usq; quo loquẽs talia q̃r
usq; quo dicit quia edificatiꝰ
uba iam portãe non possit
Sed ad corrigẽdũ inquã despicit
bene prolata criminat⁹ vnde
et protinus adiũgit Et spũs
multiplex sermonis oris tui
Cui multiplicitas in pmone
reprehendit⁹ et paludubio intelli
gencie grauitas misericordie

87 gratiꝫ ¶ Vis q̃pe et sũma lo
gicũ quadrifaria qualitate
distinguit⁹ Nam sũt nonnulli
quos sencie dolosi mꝫ de credi
amplitudo dilatat Sunt enim
nulli quos sencie dolosi mꝫ caca
mopia angustat Sũt nonnulli ...
qui efficacia credi habent ⁊
acumẽ sencie dolosi non habent ....
Et sũt nonnulli qui acumine
sencie dolosi subtiliter sed ex io
pia locucionis obmutescunt
Hoc namq; plerumq; hominibus enim
quod in rebus sepe ipsis subditis
inducimus Nam plerisq; tha
budans aqua abintimis duct⁹
Hargis in superficiẽ meatibus

dmiat. Clericq; angusta ĩtĩs
latet et progredi ĩmas diffi-
cilter mmemes foras agustior
gendat. Clericq; mmma ĩabsõ-
dus oritur eumq; patent' qm
creat muent et largo foramĩe
temnis pcdit maginq; semeam
dilatãt sed non equo timdant
vo Clericq; ampla mabscondit
surgit sed angustis pressa mẽ
tibus tenuissima pfluit Sic ita
q; ĩalijs os patens emanat q;
largus ingemj fons mistrat
malijs mtellectũ nec sensibus
porrigit nec lingua fundit
malijs os quidem adloq̃ndũ
patet sed ad reddendũ parata
sensu lingua michil accipit
malijs uero largus senciẽdi
fons a corde eruberat sed hũc
quasi meatus temnis impar
lingua coangustat ĩ quibus
mmtũ quatuor dicẽdi q̃litab
sola trimmi tercia subiacet
que sibi hoc p locucõne arripit
ad quod p ingenũ nõ assingit
Nam prima laudãda q̃ que utroq;
valenter pollet secũda miserin
da que utroq; humiliter caret q̃r
ta admiranda que explere q̃
sentit non valet Tercia nec
despiciẽda atq; reprmẽda que
dũ sermone se erigit sensu la-
cet que mbris ĩflacõne tumẽ
tibus similis ad aures audiẽ-
cũ uasta sed tenuia pcedit
Ob hũc baldad bñ job ĩmen
mtœquet dicens Spũs mlti
plex sermonis oris tui Qui
em̃ multiplicitatẽ sermonũ oĩs
tribuit profecto cordis ĩopiã
reprehendit ac sapte dicat ha-
bidanga sps ĩ sermone oris
attollens sed sensus ĩdigenci
coangustaris Quam autẽ 80
cũ recta reprehendit neq; que
musta sũt nescire mdeamur
Nota oĩbus bona que andiẽdo
didicerũt q̃ mcognita treuit
vnde baldad protinus adnig-
Nũquid deus supplãtat mdicũ
et omnipms subuũt q̃ mihi e
hec bñs job nec loquẽs negã
uerat nec reticens ignorabat
Sed procices quinq; nt dixim
eciam nota iactant, pferũt ut
loq̃ndo doctri mdicant q̃ tẽpmit
moderate cõcisce ne credant
exmpericia tacuisse Quẽd 81
neo est q̃ tũc dnũe mistere re
ctitudinẽ laudãt cũ se adgra-
dũt mcolumitas sublenat
et alios flagella castigãt cũ se
cõspicuit rẽtũ pspeitate pfru
alios adisitate fatigãt Nam
dũ puerse agũt sed nĩ se rectos
arbitrantur hoc quod sibi pspẽ
suppetit debere suis meritis
treduũt quod colligũt q̃ deus
mmisse nõ mdicat quo quasi
nustos se adisitas nulla cõtri
stat Sed si eorũ vitam q̃libz
breuiter vis supme cõrepre
attingerit pulsati protinus
consilijs dñi examinis ire
pant quod paulo añ i colliẽs
admirando pferebat Justicq;
ee mdicij q̃ suis moribus
adisatur negant de dnica
eqtate disputãt ad resiliendũ
uerba prosiliũt et corrupti
quia deliquerint grauius
dehmquit Vnde bñ eccias p
pẽtiã cõm pectoris confessionẽ
dr Confitebor tibi cũ bene
feceris ei Desperta q̃ppe uox

cōfessionē ꝙ quā formant uoces
ditas ꝓsperitatis Sola aūt cō
fessio habet magn meritū pō
deris quam a meritis rectis ne
que magn̄ ms dolois quā us
q; admodū uocis exaciat
aduersitas tēstis cordis Non
ergo mirū q; baldad dn̄az
ruschā laudat qui nichil ad
uersi ab eadem ruscha toleāt
Sed qa amicos bti iob hēticos
tenere spem diximus libet ut
paucis quo modo baldad ūbi
hereticoū simulatē coībus gra
ant demōstremus ¶ Hi qppe
dū scām ecclam tporali cor
ripiant adūsione cōspicuit
t semetipīs audacius piacta
clam piisse ꝓdicatōis tnesuit
et sup̄ exanimis retinaci
stendētes ꝓsperāi se ermeins
asserūt illam uero affligi dig
nis retributoibus attestāt
et uerbis blandientibus subie
pcōms adhi ptmus tē dolos
quesuit atq; aliorū uitaz expo
batis aliorū moribus ferunt
ac si ulla tam ruscha defecti sit
qn̄ de deo credere digna no
luerit unde baldad sinistes p9
qn̄ dn̄az ruschā ptulit ilico
adnixit Etiam filij tui pec̄
uerūt ei et dimisit eos t mā
magtatis sue Tu tñ si diluculo
surrexeris ad deū t omnipotē
ficeis deprecatus si mundus t rec
tus incesseris statim euigila
bit ad te t pacem reddet hītā
clim ruscha hic ac si afflictis
catholicis errorū ꝓdicatores
dicāt Vite ure ꝓnudete t qm
puersa teneat ex eoꝝ ore mino
rios desmicty sūt dampnatōe

cognoscite quia conditoi om
nisi perfidia ura displicet nec
a uobis tam numerosos pplos
miteritu seuere subtraheret
Ait en Etiam si filij nri pecca
uerūt ei et dimisit eos in manu
magtatis sue quasi a perte dn̄i
ne magnitatis sue manu di
missi sūt qui uitam nre rec
titudinis minuī noluerūt nu
ti si diluculo surrexeris ad dm
et omnipotēte ficeis deprecatus
¶ Cuia em si hereticī tenere
lucē ueritatis estimāt scām
ecclam quasi tenebrosis nocte
positam ad diluculū ueritatis
uocāt ds̄us t ꝓcognitōm dei
qī ꝓdiculū surgat t ꝓpter
penitēcie precepta diluat Si m̄
dus et rectus incessēris undec
incogitacōne rectus i opere
statim euigilabit ad te Ac si
apte dicat qr is qui nūc tri
bulatōibus suis uirtutē sue
pietatis nō exerit qī ab ad
iutorio erranti dormit Et
pacatū reddet hītachm ruscha
hoc est pīus mire hēretas
amonet et tranquillitatis ꝓmo
ueritatē ꝓbet Quia si pīi
quiq; tale gaudiū sinistre
estimant diuine remuneatōis
bonū quod ipī amare ābiunt
Hec alys ꝓ magno pollicētur
unde plerūq; fit ut aut amis
sa recuperare spondeāt aut
ad maiora adhuc pīus mire
pmia audire suoz animos
extendāt quod patent baldad
exprimunt qui ptmus adiūgit
Si tamē ut priora tua fuerint
parua t nouissima tua multiplicē
mimis Sa deo hītachm ruscha

89

cōsiliū mentis vocat afflictis ca-
tholicis errorū magistri pa-
catī hītachm iusticie primi-
tūt quia si eos ad sua pfhūt
pfecto a cōtentiōne cōtinuisset
Namq; hij qui trahi ad per-
uersa potuerūt tanto iā trā-
quillius tpali pace quieh st'
q̄ntolongius ab eterna sepā²
opes quoq; intelligēcie se sē-
timibus crescere spondent
Vnde et subditur Intantū ut
priora tua fuerint pua t no-
uissima tua multiplicet² nīs
Sed q̄ eorū uerbis non facile
creditur q̄n sepe eorū mita
cōtemptibus demōstratur ā
hquorū patrū sīnas. Pferūt
carisq; rectitudinē targumīo
sui errois inflectūt vnde et
subditur Interroga enī gnās
pstinā et diligēter inuestiga
patrū meōriam Generacōm
pstinam ac patrū meōriam
neq; q̄n uideri sed inuestigari
admonet. quia hoc ea no-
luit conspici quod liquido ca-
ctis patet Non mīq; uero ī de
bonorū quedam moraliter
docent et qualiter exptūs pū
cia colligant² insinuāt atq;
ex his que iam a nīs oculis
ptranseūdo subtracta sūt q̄n
nulla sint que indehīr demos-
trāt Vnde t adhuc subditur
Hesterni quippe sumus t ig-
rami q̄n sicut vmbra dies
nī sūt sup terrā Generacio
uiaq; pristina mīrogando p-
ponit² ut transitre tpis uite p̄-
sentis sicut vmbra mōstret²
q; videh si ea que sūt eciam
transacta sūt ad meōria rōua-
patent cognoscimus quia celeriter
hoc quoq; figuiat quod teniem⁹
¶ Sepe uero heretici cōtra nos 91
nī patres quos uenerām laū-
dant sed intellectu depīato
ipis nos eorū laudibus īpug-
nant Vnde t adhuc subdit²
Et ipī docebūt te et de corde suo
Pferent eloquia Notandū
quod si prius dixerāt spūs mi
tiplex sermonis ores tui nūt
uero reductis ad meōriaq; prīb
dicit de corde suo pferūt elo-
quia ac si vtiam site ecclie hē
tici detestātes dicant Multipli-
citatē spūs more habes sī corde
non habes sed illi audiēdi st²
qui uerba ex corde pferentes
vera uiuēdo docuerūt ¶ Sepe 92
dixit prauī dū sue vicinī tor-
tuidinis ignorant audenter
aliorū rectitudinē lacerant
Ceteraq; contra bonos sibi auctō-
ritatē inexpugnabilis arripuīt
Aut ea bona proferūt que nō
uidendo sed audiendo didicerūt
aut ea alijs mala mendaciis
mgerūt que ipī cōmittūt q;
ea ea bona pferūt q; sua ē cō-
tēpnūt Sciendū ē q; plerūq;
veritas sic pona aduersorū
sonat ut eorū īmgīa moueās
vitam ferat q̄us culpā rectī
tudinis loquitur t ignorāter
ipī sibi t verbis iudices t fidei
accusatōes fiant Vnde baldad
mita quid cōtra hypocritas sb
dit sed mucrone uerbi se īpedit
quia similator os iustūe nul
ipe evadq; tuluī cet dore iustus
nequaq; tāta temeritate pre
sumet Et quidē forma st' valde
q̄ dixit ß hec stultis ī sapienti

pranis non recto dicē debuit
quia et nocordē se asserit qui
hortis siciētibus i fluīe aquā
fundit Sed interim post po
nentes qui dē pensem⁹ subti
liter qui dicat vt nos plata
mstriuāt q̄nis meritī sui an
ctoris impugnēt Sequitur
93 ¶ Nūquid nive re potest scrip
pus absq; humore aut arescit
carectī absq; aqua Cui bal
dad scripsit uel carectī com
paret ipe primus aperit cui
subiūgit Cū adhuc sit i flōre
nec carpat manu ante oēs
herbas arescit Sic me oīm
qui obliuiscūt dīm et spes
ypocrite pibit Scripsit go
uel carectī noīe ypocrite
vita signatur que speciem
quidem viriditatis habet ad
humanos usus fructū ūi
litatis non habet que sterilita
tis arida primates solo sic
98 tatis colore uiridescit ¶ Sed
neq; sine humore scripsit
neq; sine aqua carectī psicat
quia ypocritarū vita adhoīa
operā infusione dēm superni muneris percipit sed i cultu
que agit exteriores laudes
appetens a fructu precepto dīui
sionis īanescit Sepe namq;
mirā opa signoū faciūt ab
obsessis corpibus spūs pellūt
et per pphecie domī uehura
quecq; scīedo puenūt ⁊ tñ
a largitore tot numerū cogi
tacōis intencōne diuisi sūt
quia pereuis dona nō eius
glām sed pprios fauores q̄
rūt Cuq; p acepta bona i
sua laude se eleuāt ipis mu
neribq; cōn largitorē pūgnāt
unde quippe coīi dantē scībuit
unde ea amplius hūiles esse
debuerūt Sed eo eos pmodū
dishrtior sentēcia percutit quo
nō supna bonitas et ingratos
largius īfundit fitq; eis am
pliudo muneris incremētū dāp
nacōis qz irrigati fructū nō
ferūt sed sub vmbraculis colde
vacui īaltū arescūt Quos bene
p emāgelīū veritas exprmit
dicēs Multi dicēt mihi in illa
die dīe die nōne in noīe tuo p
phetauimus et in noīe tuo dēonia
euecim⁹ et in noīe tuo virtutes
multas fecim⁹ et tūc confitebor
illis qz nūq; noui vos Discē
dite a me qui operamini iq̄tē
Scripsit igitur uel carectī
absq; humore uel absq; aqua
non viuit qz mimeū ypocrite
non nisi ex supno munere
uiriditatē bone opacōis acci
pūt in aqua quidē virides
Sed quia hāc sibi ppe laudē
arripūt in aqua quidē vi
des sed tñ īanes crescūt bñ
aut subditur cū adhuc sit i
flore nec carpatur manu
ante oēs herbas arescit
91 ¶ Scripsit in flore ē ypocri
ta i laude Aquas vero an
gulis surgens carectī ma
non capitur qz exasperatis
arrogantiā sensibus dīa
uitate sua ypocrita corripi
dedignatur In flore suo ma
nū carpentis incidit quia
i laude ypocrita positus ne
huc quisq; corripere audeat
asperitate sua primus vitā
corripiēdo secat Deus nāq;

non esse appetit sed vocari
et cōfortasse quasi mopnno
gloia detrectat⁹ deprhensū se
ī prauitate irasc⁹ loq; sibi ꝑ
darguētem phibet qnia nel
ī occulto whiere tactus dolet
qualis imperitis nmotuit-
talis wlt ab oīb⁹ estimāi
et paracior morī q̄ corripi
redargutōne deterior reddi⁹
quia quasi pcussiōis estimat
iaculū puritatis ībī. Vnde
et asperatus ptinus ī ḡhēlu
as surgit et que mala ereḡit
contra vitam correptois ī̄gr
demonstrare longe ī̄gparabilr
rezū reprhensorē sinū desideit
vt innocētem se nō sinis ac
bus sed aliens cnnōibus oīdat
ita ut sepe homo redargnēdis
aliqnd se dixisse penetrat et
quasi a carpentis manu sic
a corripiēns aīo q̄dam ut ita
dixerim sanguis mucrone
currat. Vnde bene p Salōne
dr. Noli arguere derisorē ne
oderit te neq; emī nisto tīm
dū est. ne derisor cū corripit⁹
cōtēelias mferat sed ne oēna
chus adoduū prior fiat. Mē
hec sciendū est q; nisto⁹ boā
q; ex corde incipiūt vsq; ad
pīns vite terminū arescūt
ypocritaū vero opa q; neq;
sūt in occulto radicata sepe
ante definūt q; pīs vita finia⁹
Nam plerūq; sibi culto sacerdu
dicōms ī̄sistūt. t quia hāc nō
mmandis meritis sed ꝑme
rendis fauoribus mḡnirunt
Statim ut indicū humane lau
dis arripuit. t per hoc grām
transitū ꝑfectis assequūtur

tota vite sēclarib⁹ curis ī̄spūit
atq; a sacra fundit⁹ erudite
uacuant⁹. t agendo ꝑ⁹ docat
qūnī tpalia diligāt qui sola
prius eterna ꝑdicabāt. Plenū
q; aūt assumte spem matuitat
ostendit quietem silencij lon
gammitate pacīcie gmēte
virtute decorant. Sed cū phec
quesiti culmē honois attigēnt
cuiq; sibi iam reuēncia a cūct⁹
impendit⁹ ꝑtinus se ī lastimā
voluptatis fundūt et bona sē
non ex corde temuisse ipī sibi
testes sūt qui hec cito dimisert
Non nīgīm nero aliqua q; pos
sident tribuūt atq; indigētib⁹
cuncta largnit⁹. Sed nī aī mte
terminū anarice prurigine
accensī aliena appetūt q; sua
largiri indebant⁹ et ꝑmaci ꝑ⁹
crudelitate ambūt qō ficta ꝑ⁹
pietate reliquerūt. Vnde nī
recte dr. Cū adhuc sit īflate 91.
nec carpat⁹ manu aī omēs
herbas arescit sīdm carnē
quippe t fusi herbe sūt ꝓphe
ta attestāte qui ait. Omis caro
fenū sed ante omēs herbas
arescere scīptus dr. q; nisq;
m bono suo p manentibus aui
ditate assumpte rettudis
ypocritaū vita siccatur. Aresc
unt herbe eciaz reliqne q; nisto⁹
opa aī carnis mta definūt
Sed herbaū aridītatē scīptꝰ
ꝓsequent q; prinsq; de carne ꝑ
ficta transeat ea que m se
ostenderat virtutū facta de
relinq;nd. De quib⁹ bene 98.
erias p ꝑs tas dr. fiant sicut
fenū edificio⁹ quod prinsq;
euellat⁹ arescat. q; fenū q;pe

edifica malo nasc̄ sed neq̄
q̄n pmgni radice solidat̄ur
quia t ypocrita sūma q̄dē sūt
que agere cernit̄ur sed nō t̄eis
ex cordis puritate roborat̄ur
Quod mmuū femī et nō cūl
sū cicius arescit q: nudi t m
pūh adhuc vita subsistit ypo
crita ecīa sc̄itatis opera quasi
viriditatis spēm amittit q̄a
ecīa sine mtenc̄one recte cogi
tacōis bona studuit agere hec
amittēs mdicat se sine radice
flornisse sed baldad sicut pie
dixmus cui smrpū uel caretū
comparaū ilico aperit cū sub
uūgit ¶ hic vie oīm q̄ oblimis
nūt dīm et spes ypocrite pe
bit Quid cī ciēs suis opeby
ypocrita sperat msi honoris
reuēnciam gl̄am laudis a me
lioibus metu sanis ab oīb⁹ vo
cāi sed pmanē spes ypocrite
non valet q: eēntatē nō que
rens fugit quod tenet neq̄q̄
quippe mentis eius intencio
mlla gl̄a figitur que sine fi
ne possidet⁹ sed cū trāsitorys
fauoibus mhiat p̄dit pensi
endo q: laborat ueritate at
testāte que aut ānē dico nob
q: reteperūt mercedē suā Sed
hec spes recipiēde mercedis
diu tenā non potest q: p ostē
sis opibus honor tribuit⁹ sed
vita ad terminū urgetur lau
des resonāt sed ad fīnē tāi lau
dibus tpora festināt et q: neq̄q̄
amus meūtat⁹ amore tra
hitur cāi ipis p̄fectibus quos
diligit labitur Nemo nāq̄ valt
mobilia diligē t ipē īmobilis
stare Q: em trāseūtia āpleti⁹
corpō ad aiem ducit⁹ q̄ d̄nan
rētibus mplicat⁹ Ducat⁹ ergo
et spes ypocrite peribit q: huīa
laus q̄n magnis laboribus ap
petit mpulsa tpeū monūto
decutrit Bene ait subdit ¶ nō
ei placebit uecordia sua Magna
quippe uecordia ē laboiosa age
et aure laudibus mhiare fort
ope p̄ceptis celestibus mseruire
sed terrene retributois p̄miū
quere vt em̄ ita dixēm q: pu
nitute quā agit humanos fruc
tus desiderat rem magni mēti
illi p̄mo nalem portat vnde
celi regnū mereri potuit unde
nūmū trāsitōy sermois queit
Vili ergo p̄mo opus vendit q:
magna impēdit sed mmma
recipit ¶ Quibus itaq̄ ypocrite
similes nisi fenūdis t negl ecte
uitibus eruūt que ubertate
fructū p̄tulit sed nequaq̄ p̄r
studiū a terra subleuāt⁹ q: pi
gnes palmites germinat erūs
bestie cōculcāt et quo hoc ubei⁹
aspicit p̄ctū mfimus a
nudus gemit Ecīa mim
ypocritaz opa dū clara mūdū
quasi pmptua prodeūt p dum
humanas laudes appetit quasi
m terra deseruit Que hō mūdi
bestie malign spūs come
dit quia hec adusū p̄dicōis
mflectit tm tm ardēcius rapi
it q̄to et magna claūs īno
tescit Unde bene p̄phetam
dr Culmus stans non ē t̄eis ge
men et nō sanet pharmam
q: si ferent aliem comedet
eā ¶ Culmus q̄ppe germen
nō habet cāi iuta meritis vir
tutū caret farmā culmus nō

99

100

101

102

facit cū hys q̄ mp̄n̄ sc̄lo ꝓfiat
nil subtilitatis mtelligit nl̄m
bom operis fructū reddit sed
sepe cū et ꝓfecerit hāc alīem
comedit q̄ et cī bona opera
ypocrite ostendit De hys ma
lignoꝝ spīnū nota sacīam⁹
Cuī enī per hec placē deo non
appetit nequaq̄m agrū dn̄i
sed alienos pasc̄it ꝑ fenido itq̄
ypocrita et neglecto palmite si
nnlis seruare fructū nō valet
¶ Quia bonus bon operis ītu
tatē sed mī hac ipa sua uecordia
pascit⁹ quia ꝓ bono ope a nūctis
hondat⁹ retro is ꝓmmet subiectas
hom mētes tenet maioib⁹ long⁹
attollit⁹ fauoib⁹ mitrit⁹ Hec ub
q̄ sua uecordia placet interim
Sed non placebit cū ūtribuō
tp̄is aduenīt ī pena displicet
quod uetors fuit Tūc se stulte
egisse intelligit cī ꝓ delectacō
laudis sp̄iam diuīe cōrepōis
accepit Tūc se uecorde fuisse
cōsidērat cū se ꝓ tpali q̄ꝫ pret
gl'a ꝙ pena tormīta castigant
hūc uerā sc̄ēciam sup plicia
aperūt quia phec ꝓfecto colli
gitur michil fuisse oīa q̄ rāsire
potuerūt vnde et recte subdit⁹
¶ Et sicut tela araneaꝝ fidu
cia eius Bene ypocrite fiducia
araneaꝝ telis similis dr̄ q̄a
omē q̄ ad optīmēdam gl̄am or
dinat uentus vite mortalis dis
sipat nam quō eterna nō q̄rit
bona tpalia cū tpore āmittit
Pensandū quoq; ē q̄ fila ara
nee ꝓ ordinez ducūt q̄ sua ypo
crite q̄ subdiste cōne opera
disponit Araneaꝝ tela studi
ose texitur ꝑ subito flatu dis
sipatur quia q̄cquid ypocrita
cū labore pergit anta humā
fauoris tollit et dū mappetit
laudis opus defīat q̄ mūltū
labor euanescit Sepe namq;
et usq; ad pn̄s uite terminū
ypocritaꝝ facta ꝓdierāt Sed
q̄ per hec auctoris laude non
queruīt bona ante deꝰ oculos
nūq̄m fierūt ¶ Plerūq; cī 101
ut p̄diximus sacre legis erudi
tōne fulcīt⁹ doctīne uerba pro
ferūt omē quod sencuīt testīō
nijs accingīt nec tamē ꝓhec
vitam audientiū fauores q̄rit
q̄ nec ꝓferre alia nouerūt nisi
que auditoꝝ corda ad ꝰpēdēdas
laudes excruciāt nō aūt ad lac
mas accendant ayens q̄ ypec co
cupiscēcijs exteriorib⁹ occupata
igne diuī amoris non calet et
idcirco ad supnū desideriū m
flāmare auditores suos neq̄
sūt uerba que frigido corde ꝙ
ferūntur Neq; enī res que ī se
tpā non arserit aliud accendit
Vnde fit plerūq; vt ypocrite
dicta et audītes non eruditāt
et eosdem ipsos qui se ꝙferunt
elatos laudibus deteriores red
dant attestāte eterni paulo Sn
encia mflat caritas vō edifi
cat Que cī caritas edificādo
non erigit sciēcia ī flando per
uerit ¶ Plerūq; se ypocrite 102
nimia abstīnēcia afflīgit omē
robur corpois atterūt ꝫ quasi
carnis vitam finditus carne
uiuētes extīnguīt · sicq; pau
simēciam morti appriant ut
pene cotidie moientes viuāt
Sed ad hec hūanos oculos q̄
admiracois gl̄am expetunt

veritate attestãte que ait scr̃
minãt eñ facies suas vt pare
ãt hoibus ieiunãtes ñã ora
pallescũt corpus debilitate
quatitur pectus miter rupẽtib
suspirijs nrgetur Sed mĩ hec
abore primoriũ sermo admi
racois queritr̃ michilq; tanto
labore aliud nisi estimacio hu
mana cogitat¶ Quos mmiz
bene symon significat q̃ dñice
passioms typ tangariã ẽtem
portat de quo scriptũ ẽ ruẽt
rũt hoiem cyreneũ uenientem
obuiam sibi nõie Symonem
hũc angariauerũt ut tolleret
crucem ihu Qđ enĩ p̃ angariã
agim9 nõ hoc ex studio ãoris
operamur Crucẽ ergo ihũ
angariã portare ẽ afflictionẽ
abstinẽcie p alia q̃ necesse ẽ
nitencõne tolerare An nõ ihũ
cem portat angariã q̃ q̃ adp̃
tephũ dñm carnẽ domat sed tñ
spualem priam nõ amat vñ
et simon ydem ẽtem portat ß
nequaq̃m moritur q̃ ois ypo
crita corpus quidẽ pabstinẽã
afflicit sed tñ p amoz gle mũdo
mnit quo cõñ bñ per paulũ
de electis dr̃¶ Qui ait fixit xpi
carnẽ suã ñfixerũt aũ vitijs
cõtpistẽtijs Ci vitijs quippe et
cõtpistẽtijs carnẽ ñfigim9 Si
gulam restringim9 ut iã ñ mdi
gtã michil q̃ramo Nam q̃ carpo
macerat sed honois mihe lat
crucẽ carnẽ mtulit sed mũdo
cõtpistẽciã penis vincit q̃ et
sepe pstitans ymagnis lond
gmñs mdigmis assequim
Qui nisi aliquid vltrã in se
ostenderet nllm prope hõrem
nieret Sed transit q̃ delecta
biliter optinet et penaliter q̃
sequit manet Et sitatis mie
fiducia tore hoim ponit sed ad
nternus inde secreta cordis
examinat testes vite eternus
nõ q̃rit Bene ergo dr̃ Scitte
la araneam fiducia eius quia
apparẽte cordis teste pterit q̃
q̃ exterius de huano fauore co
fidit Vnde et adhuc apte subiũ
gitr̃¶ Imittet sup domũ suã
et nõ stabit sicut domus exteor
gilsacõms est edificatũ q̃ ihũtat
corpis ita domus mẽ cogitato
est res q̃libet quã p delectacionem
ihũtat aĩm9 Sume q̃ppe quod
delig9 q̃ ihoc quiescẽtes hñ
tamus Vnde paulus q̃ ifirmis
cor fixerat in terra quide posito
sed hi a teria extraneus dicebat
Nra conũsacio celis ẽ Mens
itaq; ypocrite michil aliud in
omẽ quod agit nisi opmois
sue glam cogitat nec curat
quid post pmerithi dr̃ Sed quid
interim dicat Domus ergo
eius ẽ delectacõ fauois qualem
q̃ quietus ihũtat q̃ p̃ctasua
opera ad hanc se mitra ãmul
rechmat sed stare domus h̃ nõ
valet quia laus cũ vita pẽrit
et humanus fauor mundo nõ
subsistit Vnde t̃ kime vgines
que oleũ nõ simpstant ũtasio
q̃ tahems sãh uocabus glam
et ĩsuis cõstrẽtijs nõ hebant
turbate pponũt pncia dicunt
Date nobis de oleo vrõ q̃ lam
pades mẽ extinguũt Oleũ q̃ppe
a pximis petere ẽ glam bom
opis a testimonio alieni oris
implorare Mens tñ tacita

101

108

109

aī aīs suis laboīb⁹ mihī m-
ſē temuſſe ītineīt teſtiom⁹
foris querit ac ſi apte ſanie
virgines dicant Cī nos ꝓpter
ſme retribicōne cōſpicis di-
ate mitō opꝰ quid vidiſtis
110 ¶ Sed ſtultra tāc hypocrita ī
hac domo laudis mittetur
qꝰ michi ei mitio attestacō
hūāna ſuffragat⁹ qꝰ eandem
laudem quaꝝ poſt ītestiom⁹
exigit ꝓtius ī mitē ꝯcꝑit
vel certe ſiꝝ domi ſuā ypocꝛa
ītrat⁹ cū īanis fauoīb⁹
deceptis qī de fiducia ſcītat⁹
exhilarabit Multa q̄ꝑ ypocꝛ
crite ī occulto mala faciūt q̄
dam uero bona ī publico cūꝫ
ex bonis patētibus laudes ꝛe
cipiūt ab occultis malis con
ſideratoīs oculos auīt talis
qꝰ ſe eſtimāt quales foris au
diūt non quales mius moue
rint Vnde ſit pleriꝫ vt ad ſū
mū quoꝫ iudicū aī fiducia
neīat quia tales ſe ap⁹ etnū
arbitrū credit quales ab hoīb⁹
foris habebant⁹ Sed ſtare do
mus ypocrite non valet qā
terrore diſtricti framīs oīs
ante exacta fiducia ſcītatis
cadet Cūꝫ ſibi oris aliem
teſtimonia de ꝛē cognoueīt
ad ſua ſē opera emmēando cō
uertit Vnde adhuc ſubdit
111 ¶ ffulcīet eam et non ſtabit
Hoc namꝫ quod perſe ſtare
nō valet fulcītur vt ſtet qua
cū vitaꝫ ſuā ypocrita labefa
ctaī mundano cōſpint t Dam
fulcīēdo ſtatuere operū enu
meracōne contēdit Imo
laudis ſue hītachm hīc inde

fulcīuit qui pacta ſua ut ꝓſan
ctum⁹ m mundicio emmēantes
dicūt Dñe dñe nomē ī nōie
tuo ꝓphetauiꝫ et ī nōie tuo dē
mia eiecimꝰ Et ī tuo nōie ꝓtu⁹
mitas fecimꝰ Sed dominus laud⁹
tot alligatōmbus fulta mīme
cōſurgit qꝰ ꝓtinus mderdit⁹
nequam noui uos Diſcedite
a mē qui operami mītate
Et ſciēdū eſt qꝰ hoc qꝰ ſurgt
ab mfimis adſtipiora ſē erigt
Dominus ergo ypocrite ſurgē
non valet qꝰ pomē qui mita
Bcepta celeſtia agere potuit
a terrenis mīgīm aīm leuauit
ſurgit igit⁹ hūc nequaq̄ ad ꝑ
mū retribicōnis erigitur
qui ꝓhoc qꝰ nūc exhibet ī ap
petitu gle tēpalis iacet 112
¶ Sed qꝛ vita ypocrite ſaꝑ
ꝑi appellatōe ſignata qualis
iudicio reprobet⁹ audiuimꝰ
ꝓius ſēq̄ diſtrictus inder ap
pareat quales ab hoīb⁹ ha
beat⁹ audiamꝰ Sequitur
Iumictus videt⁹ ſcyrpus ā
quaꝝ uenat ſol Sepe ī ſacro
eloquio dñō ſolis appellatōe
figurat⁹ Sicut per ꝓphām dr
Vobis ait qui timetis nom
dñi orietur ſol iuſticie ī ſiat
repulſi ī iudicio mi ꝓꝑdice
ſapiēcie libro deſcribē Et ra
uium a via veritatis ī him
uſticie nō luxit nobis Et ſol
non ortus eſt nobis Ante
ſolem igit⁹ ſcyrpus hūiusmō
cernitur q̄ primū q̄ꝑ ſua di
ſtrictio m iudicio candeat
Omis ypocrita iuſti ſē ſā
tatis grā oſtentat qī iuxta
aſpicit⁹ quia iuſtꝰ eſtimabit

honoris locū obtinet de gloria
scitatis pollet a cūctis uenera
cio deferrit opimo laudis
extendit Scripus itaq;
iste in nocte humidus est sole
aut uemente siccat⁹ q; mimicq;
ypocrita in tenebris uite pri
ns scita ab hoibus credit⁹
sed dū districtus iudex uenit
quā ingenius apparebit di
cat ergo humectus iudex am
quam uemat sol q; uirente
se nīc huāms oculis exhibet
sed i calore tuo nī iudicy
arescit Sagnit⁹ ¶ Et mortu
uo germen eius egredit⁹
Herba quelibet nascēdo pius
a terra producit⁹ aura tepidus 114
tangit⁹ sole ac pluuijs nu
trit⁹ et hīc demū ad pfectū
sui seminis germē aperit⁹
Scripus uero cū flore suo na
scit⁹ mox q; a terra surgit
sui seāi seminis germē produ
Bene ergo pheibas reliquas
sanis q; libet per Scripū uero
ypocrita designat⁹ · q; nullū
uirū prius in ope sce q; iustis
oriri⁹ huius uite germē mente
tolerat eo q; animum pse
cuconi⁹ eius fatigat⁹ Deo c
certa facit⁹ nequaq; hic sue
rentiendis remuneā cone
scit ¶ Cū uero a prīs imidi
laboribus cessat⁹ ad etnā patrī
uemetes q; pretata tribuere
pfruit⁹ est con ypocrita q;
mox ut i bono ope nascit⁹
prīs mūdi rempe q; am cōt⁹
quasi Scripti more e germē
orit⁹ qui p eo q; bene uite in
pit querit statim ut a iustis
honoret⁹ Sermo itaq; tam

est remmeratō i choatōe se
pe namq; nōnulli apte p̄uitat⁹
uias deseruit scitatis huī simit
mox q; ut p̄ma limina bene ui
uendi cōgemit oblit⁹ quod fue
rint afflig iam p̄ penitētiaq;
de cōsūmatis nequicijs noluit
laudari aut de occulto appetit⁹
p esse ceteris etiam melioribus
cōpisci Quos plerūq; du
uita uoti p̄sens prosperitas
sequit⁹ multo q; prius fuerit⁹
de scitatis huius peiores fiunt⁹ nī
rebus multiplicibus occupati atq;
ipā occupatōe confusi nō soluī
p petrata minime deplorāt sed
adhuc q; deplorēt⁹ exaggerāt
¶ Quieni mūdū deseruit ad 115
exteriora officia pueri nō debet
nisi p humilitatē diuinus i ouse
mūdi tempus studeat⁹ Liquis
namq; bona depeuit q; hoibus
ante p̄us nimoresait⁹ q; tarbu
sta plantata prius q; fixa ra
dice calescāt si manus quaē
tangit⁹ arefacit⁹ ac sicalmī ra
dix figitue et terre humoribꝰ
conspersa solidatur Hī manq;
impellit⁹ sed nō leuit⁹ Hī ue
torū flatus i flectendo quatit⁹
sed nō euertit⁹ Ne ergo etiā
iuuta cepti op̄is diu ac robusto
i alto humilitatis figenda est
radix cordis ut nī ab humano
ore detractiōis aura uel fauo
ris flauerit⁹ Et si in qualibet
parte ut ait inuiolata ānī
fiditus non euellat⁹ sed adsta
ti sui protinus post i fletoꝝ
redeat Si apud se foris i tra
re poterat ¶ Quid in rebus 117
q; tre stabilis pariete surgit⁹
robustius q; tam si dū ostruit⁹

mpellat statim sine labore
destruit. Si autē p spaciū tpōis
ab humore estiuo exsiccati pmit
tuntur sepe et arietū ictibus im
mine quassantur. Sic sic nudū
bona mā et ītempestiue mā
festata depereūt et diuicius oc
cultata solidant. q huāne oc
cupacois mamus cū meipiēte
cōi sicōmis mē nitā ghgerit
quasi tectum parietes ipellit
eamq facile destruit. q adhuc
humore mfirmitatis. ppe non
amisit. Cui ueō longa quietis
sue abiectione se animo com
pmit quasi more exsiccati
parietis gtractus obdurescit
et cōstructū ptinus resilit omē
quod solidū fuerit. Ome ē qđ
nita mchoamciū moyses hua
mis occupacoibus exercere p
hibuit dicens ¶ Non operia- 116
bis i pmogemto bouis et non
tondebis pmogenita omnium.
In pmogemto eq̄ppe bouis ope
rai est bona conisicois pmor
dia mexercitio publice accois
ostendere. Omnia eq̄ppe pmoge
mita tondere ē abocculta cō
sue tegmine huāms oculis
ī choata bona opa mā d'mi
dare. In pmogemto ergo bo
uis operai phibem. Atq̄ a p
mogenitis omnia ad tōdendū
cōpescim. quia et signū ro
bustū mcipimus exercē hoc
ī aperto ciciis non debemus
et cū vita mā simplex quid
cūq̄ mnocuū mchoat dign
est vt secretissimi uelamīa nō
relinquat ne nudi hoc huā
mis oculis quasi subducto uel
lere ostendat ¶ Nō sola ergo

diuina sacrificia bouī pmogenita
omniq̄ proficiat ut quicquid
forte mnocuū mcipimus hoc
ad honorē mtim iudicis ī ara
cordis immolemus. qđ ab illo pro
cul dubio tanto libencius acci
pitur quāto ī abhoibus occultatū
nulla laudis appetitōne ma
culatur. Sepe aut noue plātē
pmordia adhuc carnalis vi
uita cōmixta et circa mteste
ciciis non debent. Ne cui laudi
bona que placet decepti lau
de sua animus deprehendere ī eis
nequeat mala que latent. Vnde
recte ruēsti p moysen dr ¶ Cū 118
do migressi fueritis terrā et plan
tauerit's mea lignā pomifera
auferetis pputia eorū. Poma
que germinat nimirū erūt
uobis nec edetis ex eis lignā
q̄ppe pomifera sūt operū vir
tutibus fecunda cū de pā ī choa
mfirmitatis sustepti pmordia
mōrū operū nō appbamus.
Poma aut que germinant
ī nuda dicimus nris q̄ esibus
nonaptissima. q. cū pmordia
boni laudant operis dignū ē
vt hoc ām non pascat opēm
ne dū accepta laus sīlīter
carpitur fructus operis ne
tempestiue comedatur. Qui
ergo mchoate vtutis abhuāo
laude ore laudē recepit q̄
plantā lignū ante tpus po
nū comēdit. Hinc ppt̄ dr
¶ Nunc est uobis ām luce 119
surgere surgite psq̄ sedeb
dnte luce quippe finis ē est
prius qm̄ claritas eterne ī
tribucōis appareat. m pūc
vite nocte gaudere. Sedendi

ergo prius est vt post recte surgamus quia quisq; mīr se spō
te humiliat nequaq̄m hūc seq̄ns
glā exaltat Quod ergo illic ai
lucem surgere hoc hic ypocrite
torpī est germen proferre qui
humanas laudes desiderans ubi
adoptus bonū nascit ibi mox
appetit ut glām tribucōms al
sequat Simon Petrulio hi gra
men ptulerant de q̄bus ueritas
dicebat Amant pmos discubitus
cōuiuys t pmas cathedras m
synagogis t salutacōes i foro
t vocari ab hoibus Rabbi Peo
ergo quod bene agere incipiūt
q̄ honore sequi ab hoibus com
q̄ scripti more abortiuo ger
mine exurgūt Hij nimirū cū
recta operā appetūt mēte solli
cita eiusdem sui operis testes que
rūt et tacita cogitacōne per
tractāt si sūt qui gerendā ui
deāt Si digne hec eloqui qui
uideant possit Si vero eorum
facta nullm fortasse hom cōti
git asserere hec se pauldubio
estimāt posse diuine t mterni ar
bitris oculos q̄ absentes sputant quia ab eo vitē sui operis
recipē mposterū recusāt Et
q̄m cū rectū quid ypocrita e
gerit uideā a mtis querit bn
adhuc de hoc scripto subiūgit
Super aeternū petrā rudicis
eius densabūt et inter lapides
cōmorabī Quid enī radicā
noīe nisi latētes cogitacōnes
accipimꝰ que t occulto pdeūt
sed m ostēsione operū paptū
surgūt sicut et de uerbis eme
p pphām dī t hoc q̄ saluati
fuerint de domo dn̄i t q̄d rlq̄m

ē mittit radicē de ceū et faciet
fructū siccū Radicem ꝙppe de or
sū mittere est cogitacōm bonā
t abditis multiplicāe fructū vō
siccū facē est efficacia operis
rectaque cogitauit ostendere
121 Lapidū vero noīe t sēptuā
sacra hoīes designāt sic scē ec
clesie pīsiam dī Pona iaspidē
lapidem p prugnacula tua t portas
tuas i lapides sculptos Cui eosdē
lapides quid diuisset aperuit cū
subiūgat Uniuersos filios tuos do
ctos a dño t sicut admonēte pe
tro dī Et vos tanq̄m lapides viui
superedificamī domos spirituales
Hoc itaq; loco quia lapides dici
solēt sēpe mīi mīme dicūt
Nuda appellacōne lapidū per
mixti possūt reprobi t electi
122 figurari Scripsus itaq; iste
qui inter lapides cōmorat sup
aeternū petraū radices densat
q̄ omis ypocrita cogitacōes
suas t exq̄reda hoīm admiracō
nes multiplicat per omē eni q̄d ypo
crite facūt q̄ oculis cogitacō
bus laudes hoīm requirūt q̄
radices sempi i aeternū petrā
mittit operatui quippe lau
des suas cogitāt laudari aut
has sēpe tacitis m cogitacōb
uersāt gaudet se p inanes m
humana estimacōne clarusse
aliq; t flatu fauoribus apud se
metipsos tumescūt Sepe m
rantur tacite Etiam ipi q̄
sūt uideri cotidie semetipsis
alciores cupiūt ac mīris m
uencōmibus mopere tyrannī
sūt quia sicut vnctes omne
uiam eneruat sic arrogātia
roborat Cogit nāq; mīe mule

neste et con vires valere qz et
quod negat nigor valitudimis
mperat amor laudis Vnde t
factis suis ut dixim arbitros
mquirit Si vero eorū operi
testes de ee contigat narrant
pi que gessēant cuiq efferri fa
uoibus cepermt sepe eisdem
suis opibus que egisse referūt
mentiendo aliqd adūgunt
Cui nero et uera dicit hec dō
aliena facit qz t quesitis re
muneratī fauoibus abeorū ītī
ma retributcōne uacuāt In eo
em quo bona sua pateficiūt
ostendit maligns spūbus qī
mſidiā tebus hostibus q̄ pdent

133 ¶ Quorū pfecto uitā illa cūctis
notissima Ezechie culpa figat
qui postq̄m vna prece t sub
uniūs noctis spacio clxxxv
miliā hostiū angelo ferente
pstrauit postq̄m occasū pxīm
ad alciora celi spacia sblemne
diuerit postq̄m vitā p pmōnte
iam cermmo coartatā ī pcū
longiora protelauit · sustepbis
babilonici regis nūcijs bona
oīa que possidebat ostendit
Deq; p phete voce protmus audi
iūt Ecce dies veniēt t auferēt
oīa que m domo tua sūt ī bab
lonem non rehnquet quicq;
dicit dōs Hec sic mimū ypo
crite pogm magns vtutibus
excrescūt qnia cauē malig
spūnū mſidias negligūt t ce
lai m eisdem ututibus nolunt
bona sua ostendēdo hostiū fau
uit t pdentes subito amittūt
quicquid dnicus studentes o
peramur Hīt p pōtm dr ¶ Cū
didit m caphuitatez vbiteb en

et pulchitudmes eorū ī mamis
mmici Virtus quippe t pulch
tudo arrogancie mimica maib
tuditur qz omie bomī qd p gaipi
scēcia laudis ostendr occulti adi
sarij mite mancipat hostes nā
qz admymās p rouocat q suas
eorū notitie dnicias demādt
Quonsq; em ab eterne patrie
securitate dissilgmur ī latronū
mſidiacia iter ambulamus q
ergo mitmere de predai formi
dat abscondi necesse e bona q
portat Omiseri qui affectā
laudes hom mſemetipās dissipāt
fructus laborū cūp se ondere
alienis oculis appetūt dampnāt
qd agūt Quos mmiciī malign
spūs cū adiactancia p̄vocant
eorū sicut dixim opera capti
uātes demādt ¶ Unde sb cadā 127
gentis specie antiquoī hostiū
malician signans p pphām
veritas dicit Dosiut vineam
meam m deserto decorticant
ficū meaz nudans expoliant
eam albi fāth sūt vanni eius ·
Insidiātibus quippe spūbus
dei vmea m deserto pomitur cū
plena fructibus anima huāis
laudibus cupiditate dissipā
Sicut dei gens ista decorticat
qua seductam mētem ī fauo
ris appetitū rapiens rapiens
quod hāc adosentacōm pūhi
tegmen ei humilitatis tollit eā
qz nudans expoliat quia quo
vsq; m bonis suis absconditur
quasi p pri tegminis cortice
vestitur Cui vero mens hoc sp
egerit nuderi abalys cōpisit
qz expoliata sicut eam que
st teyedt cortice amisit Vbi

apte subditur albi facti sūt rāi
eius quia ostensā huāms oculis
eius opera candescūt De scītate
nomē sumīt cui recta accio
dinulgatur sed qm subducta
cortice tamfici huius are fluit
solerter mtuendū est quia fā
arrogancie huāms oculis os
tensa unde placet appellit mdo
siccantē Mens itaq; q̄ practā
tiam ꝓnatē decorticata recte
ficus vocat quia t candida
est per hoc q̄ cernitur t siccitatē
ꝓxima phoc q̄d tegimine corti
cis nudat Intus ergo sūt se
mina que agimus si ab tno
arbitrio lucem recipe nr̄i opis
expectamus Hinc est enī quod
ꝑ euangeliū veritas dicit Ne
sciat sinistra tua quid faciat
dextera tua ut sit elemosina
tua mabscōso t pr̄ tuus q̄
videt t abscondito reddet t
Hinc est est q̄d de electorū ec
clesia ꝑ p̄phetā dr Omis gloria
eius filie regis ab intus Hinc
Paulus ait Gloria nr̄a h̄ est
testimoniū gscie mee Filia q̄ppe
regis ecclia que m bono est t
opere spūalium principiū p
dicacone generata glām ihs
habet quia hoc q̄ agit i ostē
tacōne tactācia non habet
Gloriā sua paulus teshō miū
gstrecie meōrat quia fauorq;
alienis oris non appetēs inte
grie gaudia extra semetipm
ponere ignorat Occultāda
sūt ergo que agimo ne h̄ iha
vite irrepere mcaute portātes
latrocinātū spūm mcursiōē
pdamus Et tamē veritas dicit
Videāt opera nr̄a bona t glori
ficēt p̄rem vr̄m q̄ i celis est Qd
est profecto rē m ostēsione operis
glām querimur largitois aliud ē
laus primam cōmpristē d̄do
no largientis Unde et rursus i
euangelio hec eadem veritas dr
Attendite ne iustitiā vr̄am facia
tis coram hoīb⁹ ut videamī
ab eis Opus ergo nr̄m cū hoīb⁹
ostenditur i cordis prius exā
natōne pensandū ē p cuius dē
ostēsionis studiū quid gratie
Si enī dantis glām quer mus
ecclā publicata mā operā i gspū
illius occulta seruamus Si vero
phec nr̄am laudē cōmpiscimur
foras ab eius gspiu tam fusa
sūt ecclā si a multis ignoantur
Sed valde pfitorū est Sic ois o
opere auctois glām querere
ut de illata laude primatam ne
sciat exultacōne gaudere
duc solū namq; m norie ho
mibus laudabile opis ordo
cū ꝓdespectū mētis ueāter
laus impesa calcat qm qa
m firmū quiq; pfīē gtēpus
do non sūpeant restat nefā
est ut bomī hoc q̄d opeant
absondāt Sepe em ab ipso
ostensiois exordio ꝑpriā lau
dem q̄rūt Sepe vero i ostēsiōe
operis auctoris patefactē
glām cupiūt sed exceptis
pauoibo i laudis ꝑpe cupidit
rapiūt cuiq; semetipos diu
dicare mentis negligūt spūr
si exterius ignoant q̄d agāt
eorū quod omis sue elacōm
militat atq; se impendere
obsequio largitois putāt
Scyrpus ergo inter lapides
cōmorat q̄ ibi ypocrita stat

vbi mḧs sine mtencōm soliduꝫ
Nam cū attestacōm pcipe
mlroꝝ ambit quasi ī lapidū
collectione subsistit De hmc
ypocrita stympi appellacōne
signatur cui corpus ablmē
cia donat cui largicdo q̄ pos
sidet studio pietatis exuidat tū
noticia sacrelegis eruditur aī
uerbo pdicacōms utitur quis
huc tanta plemī largitate
cōspiciens a grā estimet lar
gitoris alienī et hī sipne dis
pensacōis largitor hijs doms
operis t sortem denegat here
ditatis opēmdi munera cu
mulat et mī uota opantis ig
rat q̄ cū ptephī munus ad
laudem ꝑ priam trahitur ī
conspectu luris interne umbra
elacōms obscuratꝰ vnde t sb
ditur bene ¶ Si obsorbuerit eū 129
de loco suo negabit eū t dicet
non noui te De loco suo ypo
crita obsorbetur cū a prīs
uite fauoribus morte t tuicēte
separatꝰ Sed huc absortū m
ternus arbiter negat seq̄ ei
nescire denūnat quia sīlatꝝ
vitam iuste ꝙpbando ueīus
ignorat nec recognoscit eius
bona que egit quia hꝫ exercita
mtencōne non ꝓtulit Vnde
et sanus vḡinib⁹ m iudicio
uenīēs dicit Amen dico uobis
nescio vos Jn quib⁹ dū mentꝭ
corruptōm cōsideraꝝ carnis
erūa m corruptōm dāmnat
Sed vtmā ypocritis sua pauo
sufficet et nequaq̄m prīsa e
orū studia ardēter alios ad
vitam duplicitatis īstigauit
Hoc namq; vnus cuiusq; ꝑ

ee solet ut qualis ipe fuit tales
sibi cōiugi et alios uelit duer
sitatem iuste refugiat atq; hoc
mtādo mꝑmat quod amat
Vnde et ypocritaū sensū sim 130
plicitatis mis m crimīe ꝙp
tas quippe mītes diiudicant
t pūitatem cordis hebetudīem
appellāt omesq; quos sibi ad
herere cupiīt a simplicitatis
itmere diuertit et quasi exp
sa mspiecia eos eruidisse se
estmāt m quibus pūitatē mīe
id est arcem sapie debellant
¶ Quia vero non solū ex sua 131
ꝑuersitate ypocrita sꝫ adiūcta
eciam sequaciū pdcōne re
ꝓbatur poēm non cognoscā
tudine dr Verte ptinus ꝓbiset
Hec est enī leticia mie cuius ut
rursū de terra alij germīent
Ne si apte ducet⁹ Vemēte iu
dice nequaq̄m cognoscat⁹ Sed
multipliciter supplicia ꝛcipit
quia elacius m sua mḡtate
letatus est quo etalijs male
ꝓficuus fit Cui enī hꝫ non
sufficit īmqitas ꝑpria tor
queat⁹ illic necesse est eciam
ꝑ merito reatus alienī Nunc
itaq; simulatores gaudent
et humana iudicia se obtinu
isse gloīentur despiciat⁹ iuste
simplicitas atq; a calliditate
duplicīū sīnuitas uocetur ci
cuius despectus simplicīū trāsit
ciuius duplicīū gla pcurrit
vnde tapte subiūgit¶ Deꝰ 132
non piciet simplicem nec pe
riget manū malignis quia
minuū destructus iudicio
apparens t despectuꝫ simplicīm
gloificando eriget t malignā

128 ¶ Scriptus ergo mihi
cōmonit⁹ q̄ ab

glam ypbando cofringet Ma-
ligm eni vocat ypocrite q' boa
non bene facit et recta que
substudio laudis opeant' ma'
nero cui porrigim9 huc inde
licet abimus cleuam9 Malus
ergo deus manu no porrigit
quia q'entes terrena glam
limo derelinquet t q'libet
recta indeant' esse que agunt
hos ad gaudia sempna no ducit
vel certe ideo maligni appel-
lantur ypocrite quia bem gte
erga pximos ostendut t dolo
miquitatis sue operiut p'e
nam q' quodlibet faciut uel lo-
quuntur simplicitate exterius
exhibet Sed subtilitate int'ius
duplicitatis callet pultatem
supficie simulant sed sp' mali
sub spene pultatis occultat qs
133 contra bene p moysen dr Mo
nidus uestem ex lana linoq
g texta Per lanam quippe
simplicitas Per linu ud sim-
plicitas designat' t mimu
uestis que ex lana linoq cofi-
citur linu interius celat lana
exterius ostendit demostrat uestem
ergo ex lana linoq g texta mdi
qm in locutone uel actione
qua utitur minus subtilitate
malitie operit et simplicitate
foris mmodeste ostendit Quia
enim sub pultatis magne dpre-
hendi caliditas non ualet qui
sub lane grossitudine linu la-
132 tet ¶ Bene aut post ypboru
supplicia illorum eminerat
demonstrat' cu ptinus subdit
Donec impleat' os tuu risu
et labia tua nubilo Os quippe
illorum tunc risu replebit cu eorp

corda finitis pegnacoms fletibus
eterne lete exultatone sacabit'
De hoc risu discipulis ueritas
dicit audiens autem gaudebit vos
aut g tristabim sed tristicia ve
m gaudiu conuertet' Iterum
uidebo uos t gaudebit cor vm
et gaudiu vm nemo auferet
a uobis De hoc risu ste eccle
Galon ait videbit in die nouis
simo De hoc utm dicit timeti
dm bi erit extremis non
aut tunc risus erit corporis sed
risus cordis risus ei mutet corpis
de lasciua dissolucoms Nam
risus cordis tunc de leticia nas
citur securitatis Cu ergo electi
ones implent' gaudio manife
ste g templacoms ei' adhilaite
risus exhibit amore mentis
Jubilu uero dicim9 ee tam
letitiaz corde concipim9 q'tam
sermoms efficacia ns explem9
Et tn mtis exultatio hoc quod
sermone no explicat ore sonat
Bene aut os risu implei dr
labia nubilo qm nulla eterna
patria ne ustoru mens i exul
tatone rapitur lingua i tanta
laudis eleuatur qui quid hi
uident q'tu dicere non ualet
m risu nubilat q' no expledo
131 resonat q' amat ¶ Donec
aut dr non q' omnes deus eo
usq malignos non subleuet
quo usq electos suos in nubilo
gaudia assumat Sic sic a pena
eripiat quos ante culpa
deserens dampnat Sed quod
hoc nequaq in uel ante iudi
cii faciat tn dubiu hoibus
uideri possit an fiat na post
electoz suoru nubilu quia

mam̃ porrigat ex ipa iam di
strictõe ultim̃ examinis g̃ stat
sic namq; et p̃ p̃ḧ dr̃. Diat
dñs dño meo sede ad dext̃s
meis donec ponam inimicos
scabellũ pedũ nio. non quo
a dextris dñi nequaq̃m dmis
sedeat p̃q̃m mimicos illius
feries eius potestati subster
mit sed quo m eterna cũctis
beatitudine presidet t prius
q̃m rebellio suorũ corda con
cutiat m q̃m inimicũ g̃ stat
quia sibi certis hostibus sine
fine t posterius regnat. Sic
p̃ euangeliũ de marie sp̃so
dr̃ et non cognouit eã donec
peperit filiũ suũ p̃mogenitũ
non quod hanc post nativi
tatem cognouerit sed q̃ nequaq̃
illam contigit eccl̃ã cũ con
ditoris sui matrem ee nesciunt
Nam quo eam g̃tinge neq;q̃
uoluit postq̃ redemptõis
mẽ ex eius utero celebrari
misteriũ agnouit de illo pro
ferto tpore necesse erat ut euã
gelista testimoniũ ferret de q̃
p̃ter ioseph ignoãncia dubi
tari potuisset. Dicitq; mic
dr̃. Deus non priat simplicẽ
nec porrigit manũ maligẽ
donec implentur rusticitatis
et labia tua nubilo ac si apte
dicitur vitam simplicium ne
ante iudiciũ deserit t ma
lignoru mentes deserendo
p̃cutere ne prius q̃m appa
reat p̃mittit. Nam quia
sine fine reprobos cruciat
et electi eius i p̃petuũ p̃q̃m
apparuit regnet p̃ferto du
bium non est. Sequitur. Quod erit

te monet. q. filios hui⁹ storiũ ho
stes m extremo examine con
fusio monuit q̃ cũ transacta
mala redimere sibi amplius
mentis aspexerint suis eos
vindicq; depmens reatus v̄t
ad penam hij q̃ p̃pe tuc facto
suorũ meoriam tolerant qui
mũc quasi assensu racõis exmei
peccant gaudẽtes ibi inde
q̃ntũ debuerint fuisse q̃d aãue
rit ibi g̃spicit q̃m lugubre
fuerit q̃ nõ m culpa simulãt
dicit aiam reatus obnubilat
et recordacõms sue iaculis ip̃
se cõstrictia impugnat. Quis
igitur digne perpet mi quoru
confusio q̃nta nũc erit quãdo
et foris eternus index cernit
et intus ante oculos culpa ũsa
qui adhec ideirco puenit q̃
sola hinc transeũcia dilexerit
vnde et apte mox subditur
et thabernacula impiorũ non
subsistet. ¶ Et thabernaculum q̃p 131.
pe g̃struit ut ab estu corpus
et frigore defendat. Quid itaq;
hoc loco thabernacula nisi
edificatio terrene felicitatis ex
primit per quã sibi p̃ se ipsi
casura multiplicãt ut se api
tus unte necessitatibus quasi ab
estu et imbribus defendant
Honoribus namq; ex ae se
ambiũt ne desperati indeficit
terrena aggregãdo ex aggre
gant ne mopie frigore thabe
stant g̃ tẽp mũt auire curãe
quod sequit. et tota i tẽtione
satagit ne quid m p̃ntis
desit student nomi dilatare
ne lateat. t si cuncta addesi
derii sibi suppetãt multos se m

136

omibus et felices putāt Vbi
ergo mentis habitacōm cōstr
uunt ubi ꝑchuldubio thabna
fixerūt uersa impacieter pe
ferūt remisse myspens letā
Sola que assūt cogitāt necad
effectū celestis patrie ulla re
cordacōne ꝓspirāt gaudet s'
suppetere suppete bona que
cupiūt atq; ubi carne ꝓgestī
ubi et mītem extinguēdo sepe
liūt quia seculāis aure telo
trucidati terrenaz renī ag
gerem quem fotus exq̄rendo
multiplicāt hinc sp mteius
ꝑcogitacōm portant 138 At
cōn uisti nec oblata bona su
stinūt nec illata mala malde
ptimescūt sed et cū bonis pn̄
tibus nihīnr nemīla mala me
mūt et dū de malis pn̄tibꝰ ge
mūt bonoꝝ sequi cū amore
gsolantur sicq; ipali ꝓfouēt
subsidio Grait mater stipula
ntur lecto pausāt et ꝓcedere
festīnat quinesit corpore sed ad
aliud tendit mente Nōnicq̄
uero et aduersa ppeti appetī
transitōys ꝓsperāt refugiūt
ne delectacōne itmeis a prie
puencōne tardentur ne fixū
cordis mnia pegrinacōis fi
gant et q̄ndoq; ad cōspectum
celestis patrie sine murmu
racōne puenīāt gaudēt de
spici nec dolent se necessita
afflīgi Qui go cōn p̄ncia se
aduersa non mumūt qī cōn
estis t pluuias habere tha
bernacūm noluīt Vnde petrꝰ
iure reprehendit qr nec dū mī
tis pfectione roboratus uel
claritate cogmta in terra fi
gere thabnacūm conat Iusticia
qr hic se construere negligūt
vbi peregrinos se t hospites n
nouerūt quia enī in ꝑpetuꝰ
gaudere desiderant ee t aliegno
felices reputāt Minus aūt ipso
longius ab eterne prie hēdite
duūsi sūt tāto in terra alaus
fidamīta cogitacōnis figunt
139 Hinc est qr ab ipō huiane rō
dicōnis exordio in electa prole
Enoch septīmꝰ nasat Hinc ē
qr Cam pmū filiū suū enoch
uocat atq; ex eius noīe aliū
qn̄ condidit appellat Enoch
quippe dedicacō dr Mq; go
se in pmordijs dedicāt qr ihac
vita que ē ante cordis radicē
plantāt ut hic aduotū floe
ant et aseq̄nti patria fidūa
atestāt Iustus uero enoch 19
oritꝰ qr eoꝝ mite festa dedicacō
140 in fine seruatꝰ Hinc ē qd'
attestāte paulo abrahām in
casulis habitat qui habent
fidamīta ciuitatē qua sipa
nus artifex gstruit expectat
Hinc est quod iacob gregēs
omiū seqns humiliter gdiuit
atq; hinc esau ob uia ueiens
tumultu multiplicis comitatꝰ
eleuatur qr minuit t electi
hic elacōm non hūt t iboīs
carnis reprobi letūmentur
Hinc ad israel dns dicit Si
elegeris unū de pplo terre
et constitueris pncipē sup
te non faciet sibi equos
et equites vt tū pmus rex
ab eode populo electus ꝓpete
ut cultū ptās attingit ma
nnia sibimet eḡtes elegit
telacōz ptmq; pdijt ad edificacōz

pcepit culmmus crupit qz fo
ris restringe sub equalitate
non poterat q mhis ammis
sup ceteros timebat quam
minuat sibi dnes ille tha
bernaclm cōstruxerat qui
dicebat dīma habes multa
bona reposita m anos mul
tos requiesce comede bibe
et epulare Sed qz eius thab'
naclm mueritatis fidamē
to non subsitit ulco audiit
stulte hac nocte repetūt aī
mā tuā abste q parasti cuis
erūt Bene ergo dr Thaber
naclm mproū non subsis
tit quia mte effigietis aā
tores dnm studiose se ipīs in
bis constituīt repente ad
eternam penā rapiūt

Discretiēs qppe cōdīcēaz
sensibus equissimu arbitris
residēt tsic male plata tspu
rit ut tū approbēt q eruei te
cognoscūt Solet namq ītes
spmaū mundies ecia dsiu
gis semē spica succrescere
Caute ergo mān opandus a
agēdū ē ut dū spma tollitur
spica nutriat q tm q studet
eradicare qd pmgit nouit
seruare q reficit Vnde et
bīs Job quia baldadsuites
recte pmq sicom diverat
nūquid dns supplātat iudi
cū aut oīpons subuīt quod
nusti ē quicquid ītportas
robusta quia phideat bene h
et cōm prauos generaliter p
lata cōspicies studio ppe de
fensiōis calcat atq audita
ptmus approbat dicēs Vere
scio quod ita sit et qd nō iusti
ficabit homo cōpositus deo
Homo quippe non cōpositq
nusticiā pcipit cōpositus ām
bit qz quisqus se auctori
bonoū comparat bono se
qd acceperat primat Qui enī
accepta bona sibi arrogat
suus cōm dei dns pugnat
Vnde ergo despectus erigit
dignū est ut erectus mde de
struat Scīs ait mir qz oē
mrhus nē meritū ē mali
conspiat si ab mterno arbi
tro districte iudicet recte sb
uīgit Qui uoluerit q tendē
cū eo nō poterit respondere
ei unū pro mille Jn sphia
sacra millenarius nūs pro
vnūsitate solet mtelligi hic
et enī pōta ait Verbi qd mā

dauit in mille generacõnes
Cũ pfecto constat qđ abipõ
mũdi exordio usq; ad ẽptõ
toris aduentũ p ewãgelistam
non ãplius qm lxxvii ppagi
nes numerẽt. quid ergo ĩ mil
lenario numero nisi ad pferẽdã
nouã sibolam pfecta vnius
tas pfecte generacõis exprimit
hinc t pphãe dr et ignã
but cũ eo mille ãnis qr inde
regnũ scẽ ecclie vnitatis
pfectione solidatur qr uero
nouas multiplicatis denariis
onerãtur denarius pfectionẽ
ductus centenarii dilatatur
in millenariũ tenditur cũ abuno
incipimus ut ad millenariũ ue
niamus. quid hoc loco usus appa
lacõne misi bene numeri ratio
quid millenarius nisi ciusdem vite bone pfectio
designat. Cũ deo aũt cõtendere
est non ei tribuere sed sue gloriã
sue uitus arrogãre. Deo sãctus vir
cõspicuat quia t qui summa ĩ
dona papit si de altepho extol
litur cuncta que acceperat amit
tit et dicat Si noluerit qđ deꝰ
cũ eo non poterit respondere
et unus pmille respondẽ ei nõ
sufficiat quia qui d pfectione
se erigit habere sibi vnum deum
nec sicut audit. Vnus namq;
pmille respondere nõ possunt
quia cũ de bone vite pfectione
extollimur hanc nos nec ichoate
se mostramus. Deo uero de mira
firmitate uerus cõtuemur
sed qm sit ĩmensa poterit in
dicis cõsiderando pensamus. vñ
t subdit. Sapiẽs corde est
et fortis robore. quid mirum
si conditor sapiẽtis sapiẽtem
dicit. quẽ ipsam ee sapiẽciã
scit. et qđ mirũ qr fortem
ee memorat quã hãc ipsam ee
fortitudinẽ nullas ignorat. Deo
sãctus vir duobus uerbis laude
auctoris plenis. aliquid nobis
ĩtimat. unde nos adcognitionẽ
nrãm hesitãtes reducat. Sapiẽs
quippe deus dr. qr occulta mã
subtilit agnoscit. et esse fortis
adnũciatur. quia valenter cogi
ta pcuit. Nec occultat ergo
illi secreta nalẽt. qr sapiens
nec uitat eius sẽtẽcia. qr fortis
Nec ut sapiẽs oĩa ĩuisibil'
aspicit. duc ut fortis sine ullo
obstaculo quos ẽprobat punit
qui hoc quoq; hic fortis sapiẽcia
ordinat. ut humana mens cũ
ctra auctore se eleuat. ipã se sua
elacõne confundat. unde et
subditur. Qui restitit ei et
pacem habuit. qui enim iacta in
stabilit creatur pẽ ut creatus sibi
met cõuenãt. ordinat in quo
ergo conditor restituitur. pace
conuẽcio dissipatur quia ordi
nata ee negat. que sic pmit
de ramis dispositõm ponit.
Que uni sibi recta deo ĩ
litate resistere tẽptãt sibi mi
dimissa rectitudinis ordinẽ
cõfundit quia in se pacem
nõ inuenit cũ auctori pacis
resistere conant. Deo sãctus
ille angelicus spũs qui sibi ne
ctus deo in culmine stetit pe
tuisset semetipm repulsus
patitur qua p nature sue
ĩquietudinẽ foras vagatur
Ait pmus huiam generis pa
tris quia auctoris pcepto re

ſhūt Carms ꝓmus ghēliam
ſenſit et qnia ſub eſſe gdtoꝝ
pobedēciam nolnit ſub ſe
metipſo ꝓſtratus ꝑpaē cor
poris ꝓmus amſit bene go
dr qnis reſhit ei ꝑpaē habnit
qnia pulſa mens inde ſe cōn
auctorez erigit inde ſe ſemet
ipā confidit reſiſtere ault do
dicim ait repugnare eis diſ
poſicōibus conam neq; ei mā
firmitas cōmutabili eius
ſentēcie obniat. ſed tm qnod
ex plere non valet temptat nſ
ſepe hūana infirmitas occul
te vim diſpoſicōms agnoſcit
et tm hanc ſi mutare valeat ap
petit cōtra ire ſatagit ſed ipſo ſe
gladio ḡdicōms frangit or ne
uterno remat ſed ſuis victa
conatibus ligat hꝫ habē ergo
pacem rſiſtens non potest qa
dū ſuperbiam confuſio ſeqnit
qnod ſtulte p culpam gerit
hoc tagentis pena ex indicāt
vindicta mirabiliꝫ ordmabit
Sed vir ſanis intrnite ꝓhena
ſpūs plenis ait cōfusiones ge
neraliꝫ hūane ſuperbie cōſpicat
ad ſpectale malū ꝓmo plebs
iſraelitica oculos mentis tedit
et que pena elatos omēs ma
neat ex vnius gentis miculu
oſtendit Nam repete ſubiūgit
dicens Qui nanſtulit dies
tes et neſcierūt hn quos ſub
uertit ni furore ſuo qui ſuperbia
facta ſepe monciū nomīe p
duancia altitudo ſignabat
De quib ꝓphtam dr Suſtipi
ant montes pacem pplo ſuo
Electi qppe pdicatores eterne
patrie non in merito mōtes
vocant qnia ꝓmite ſue celſitu
dinem ima terrenaū deſert
et celo ꝓmagni fuit Sed mōtes
uertas tranſtulit cū pdicatores
ſectos a indea obdinacōne ſb
reaxit Unde recte ihm ꝓphā
dr Transferte mōtes i cor
maris In corde em maris
montes tranſlati ſūt ait pdr
apli a indea pſidia ꝑpulſi ad
mtellectū gentiliū uenerūt
Unde ipi qnoq; in ſuis actibus
dicūt Vobis oportebat ꝓmum
loqui ibiū de ſed qnia ꝑpulſt
illud et indignos nos indi
calis eterne vite ecce cōuer
timur ad gētes Sed hāc eande
translacōm monaū hniepli ne
ſcierūt qui in dni furore ſub
uersi ſūt qnia ait de ſuis fm
bris hebre aplos expulerunt
lucrū ſe feciſſe arbitrati ſūt
qnod pdicatōms lumē amiſe
rūt tyrannidis quippe meri
nuſta amādiſſione percuſſi
tanto mtelligēcie errore ce
cati ſūt ut qnod lucē pdent
hoc ēe gaudiū putarēt Sed
repulſis aplis a romano ꝓhe
nius principe cito indea de
ſtruit atq; in cūctis gētibus
ſparſa diſſipatur vnde et
tranſlatis montibus recte
ſubiūgitur Qui cōmouit
terram de loco ſuo et cōlūne
eius cōcuciunt de loco q̄ppe
ſuo terra cōmota eſt ait plebs
iſraelitica de indee fīnibus
eſt emulſa. mimici colla gē
tibus ſubiecit qnia ſubdi
autoi recuſauit Que ſtiz
terra colūnas habuit qnia
i ſacerdotes 7 principes legis

primata

doctores atq; phariseos eruditura eius fabrice structura surrexit In pijs namq; libr edificiū tenuit et tragnillitatis siue tpore sacrificioꝝ carnaliū q̄ super mpositte fabrice onera portauit Sed translatis mōtibus colline cōcussē sūt quia subductis a iudea aplis nec ipī uiuere milla pmissi sūt quia abilla uite pdicatores expulerūt dignū quippe ēt ut terrenā patriā subacti perderēt. cuius amore nequa q̄m uenerit sūt. celestis patrie milites impugnare Sed expulsis scīs doctoribus iudea finditus corruit t iuste iudicatus exāne meroris sui tenebras mētis oculos clausit Vnde t adhuc subdit ¶ Qui pcipit soli t nō oriri t stellas claudit q̄ subsignaculo aligndo naīq; m sacroeloquio solis nomīe pdicatoꝝ claritas designat Sicut prohēm oī factus ē sol ut saccus cilicinus In exēmo quippe tēpore sol q̄ cilicinus saccus ostenditꝰ q̄ fulgēs vita pdicantiū ante ꝛproboꝝ oculos aspera et despecta monstrat quā stellarū quoq; claritē figurāt q̄ dū recta pceptoribus pdicat tenebras mētis noctis illustrāt Vnde t subtractis predicatoribus per ꝓphām dicit Prohibete sūt stelle pluuiam q̄ vero sol ꝑdiem fulget stelle obscuritatem noctis irradiant et plerūq; in sacroeloquio de ea appellatōne eterna patria noctis ait nōte pfis vita designatur. pdicatores sci vt sol

mēbris oculis fuit. Cui atēplatōm nobis uere lucis apparuit et uelut stelle ī tenebris lucēt cui pactuā unitam ꝑ fluuiū nr necessitatibꝰ terrena disponit. q̄ ni die ut sol choruscāt aī ad otēplandā miterne claritatis patriā mētis mē acie sublenant. et q̄ stelle in nocte rēsplendent q; et cui terrena agūt offēsuū. iam ita q; mī operis pedem ꝙ emplo siue rectitudis dirigunt. Sed q; expulsis pdicatoribus nonsunt qui plebi iudaice in perfidie sue nocte ī manenti et claritatē cōtēplatōis ostēdant uel actiue vite lumē aperiant veritas quippe q̄ hāc ēpulset deserit subtracto pdicatoris lūe nīo siue pmanitatis exē canit. vere dī. qui pcipit soli et non oriri t stellas claudit q̄ signaculo Oriri quippe ei solem noluit. aqua pdicātis animū dimerit et q̄ signaculo stellas clausit. qui dū pdicatoꝝ suos pcessus t sementipos ītimt. ceteris minoruū sēnsibꝰ celeste lumē abscondit. Pensand' vō est quia idēco aliquid subsigillo claudim̄ ut hoc cui ipse congruit. ad mediū ꝓferam̄ et sacroeloquio attestāte dicamus q; in dea que mēt deserit ad simū fidei finē colligat

9. ¶ Hinc namq; pisarum dicit Si fuit mīs filiorū isrl' q̄ arēa maris' reliquie salue fiēt huic paulus ait Donec plenitudo gētiū īraret t sic omis isrl' salua fieret quinq; pdicatores suos nīc iudee oculis' subtrahit sed pro modū oīndit quasi sub sigillo

Nonus

stellas clausit ut absconsis ꝓ-
et post chorusca nubis astrorum
spiritalium radios nocte sue per-
fidie et mee repulsa nō indeat
et nūc illuminata deprehendat hic
est q̄ dno illi exitum p̄dicac̄is
dilata morte subtracti sūt ut
ad p̄dicacōis usū in fine re-
uocent. De q̄bus ysaiē dr.
Hii sūt due oliue t duo cā-
labra in spectu dñi terre astā-
tes quorū t euangelio psemet
ipam veritas pollicet dicens
Helias nēnirus est t restituet
oīa Quasi ergo sub sigillo ste-
lle clause sūt que t nūc occul-
tant ne appareāt t post ut ꝓ-
esse valeant apparebūt ꝑ tm
plebs israelitica que i fine col
ligitur in pīs sē ecclie ꝙ or-
dis crudeli obdurat. Nā pre-
dicatoris veritatis renuit ver-
ba audiendi spernit quod mi
mira auctoris dispensacōe
agit ut nimirū p̄dicacionis
gla que recepta in vno ꝑplo
latere poterat in cūctis gen
tibus repulsa dilatetur vnde
10 t apte mox subditur Q̄ extē-
dit celos solus quid namq; re
lou noīe nisi hec eade celesti
p̄dicancū vita signatur de
qbus ysaias dr. Celi enarrant
dei gloiam dei. Ysidorus celi ipsi
sol esse memorat. Celi scilicet
q̄ nitedo ꝓtegit. Sol aut
q̄ p̄dicādo iuris lūs ostēdit.
Comota igitur terra celi ex
tensi sūt quia cū inde adu-
ersi p̄secucōis furorem ut aplo
vita dūs in auctaū gentū cor
mones dilatauit t dū illa ꝓ-
dicū in mundi dispersi, ista ubiq;
ꝓ gram honore tendit. Aqua
quippe celi fuerūt cū una ple
bs tot egregios p̄dicatores tenet.
Quis enī gentium petrū nosset.
si in solius israelitici populi
p̄dicacōne remanet. quis pau
li urbium agnosceret. nisi hūc
mundo ad nram noticiā ꝑsecu
do transmisisset. ecce iam qui
plagis et cōtumelijs ab ista
elitica plebe repulsi sūt. per
mundi fines honorant. Solus
ergo dūs celos tetendit. q̄ secre
ti mira dispensacōne gentium p̄-
dicatores suos. unde ymisit. ꝛ
una gente opprimi. sunt in mūdi
cardines inde dilatari. Sed ne
q̄ ipa hec p̄ma dedita mundo
gentilitas ai animas eius aplo
ligata corripuit. verba mitte
libenter accepit. Nam ymmo in
elacōne condicionis humilit.
atq; ad caritatē se ꝑsecucōis
exercuit. Sed que p̄dicacionis
verbis cōsurrexit signorū
ciclus ammiracōe tēperatur.
Unde et aperte quoq; sanctus
laude subiungit. Et gradit
super fluctus maris qd enī
fluus maris nomine nisi i hoc
necce seculum mundi huius
rimudo signat. De quo t per
ysaiā dr. Congregans q̄si in vnū
aquas maris q̄si montem
maris quasi in vnū dūs con
gregat cū miro moderamine
cūcta disponens in suis clau
sas cordibus carnalium mentiū
minas frenat. Super fluctū
ergo maris dūs graditur
q̄ cū sc̄i p̄ procelle persecucō
etrugit miracloꝝ eius obsti
pefactione fragilit. quia em

timores hūane uesanie mi
tigat quasi erectas i cumulo
undas calcat. Iam cū morem
suū gētilitas destrm̄ none cō
uersacois p̄dicacōe cōspicēt
cū mūdi hui⁹ diuites elacoī
sine cōm̄ure facta pauperū c̄
sapiētes seculi aduersāri sibi
i peritoū uerba pensarent t
p̄secucois p̄mus tēpestate tu
mueruit. Sed q̄ libo⁹ adisit⁹
cōmoti ad p̄secucois p̄cellas
ilsiliūt signoū ut dixim⁹ ad
miracōne tēperant⁹ tot g̃ī
hūs fluctib⁹ dīs egressis po
suit quot sup̄bis p̄secutoib⁹
miracula ostendit. Vnde bñ
rursū p̄ p̄s⁹ta⁹ dr. Mirabiles ela
cōnes maris mirabilis i ex
celsis dñs. quia cōm electoū
vitam ad p̄secucōm̄s undas
mūdus se mirabilr exhibuit.
sed has sup̄noū conditor sub
lenata uirtute p̄dicacīnī m̄
rabilibus strauit mīstros et
eni suos plus ostendit posse p
miracla q̄ ptātes terrene h̄
mueraī. Vnam q̄d bñ scia p
Jeremiā dñs exteriora nāīs
ītelora demīciat dicens. Po
sui arenā termin̄m maris pre
ceptū sempiternū q̄d nō p̄teib⁹
et cōmouebit⁹ t nō poterunt
et mūniesset fluctus eius et
nō trāsibūt illud. Harenā q̄p
pe dñs mari termin̄m posuit
q̄ ad fidē gētium mūdi glām
abiectos t paupes elegit cuī
mimuū maris fluctus i tume
scūt cū ptātes seculi adūmo
tōne p̄secucois gerebāt. Sed
trānsire harenā negūt quia
despectoū miraculis t hūdi
tate fidei⁹t. Vel dñi mās sensit
dñi. per mīsam sue fluctus eius
q̄ hūi⁹ mūtis mīme ostensione
calcat⁹. Sca ecclia proficit atq̄
ad statū sui ordinis p̄ponim
ī crenita cōsurgit. Vnde tapte
mox subditur. ¶ Qui facit
arcturū et orionas et plya
das et mteiora austri. Negāīn
sermo ueritatis unas esiodi
arati et calimarci fabulas
sequit⁹ ut arcturū nomīans
extremā stellarū septē caudā
urse suspicet⁹ t q̄ī orion gla
diū teneat amatore mīans
Hec quippe astroū nomina
aculeoībus sapiēcie carnalis
mūeta sūt. Sed scripturā sacra
ideirco eisdem vocabulis utitur
ut res quas ī simare appet⁹
noticia usitate appellacois
exprimat⁹. Nam si astra que
uellet p̄ignota nobis nomīa
dicet homo pro quo hec cadē
scriptūa facta est ne saltē
p̄ambulo dubio quid audiret. Qui
igitur in sacro eloquio sapiē
tes de sermone habilt a se
p̄ceptibus seculi sicut in eo pro
utilitate hoīs uerbi ī se hu
mane passionis ipē conditor
hoīm fuit deus ut nudely dicat
penitet me fecisse hoīem sup
terrā. Cū p̄ferto constet quia
is qui aīma prius q̄ veniat
conspicit nequaq̄m p̄q̄a
aliquid fecerit penitendo resi
pisc̄it. Quid ergo mūi sīsi
tuales vi utiūt⁹ uerbis car
nalui q̄ndo ipē ineffabilis
et creator oīm spūs ut ad in
tellectū suū carnē p̄trahat ī
serpo carnis sermō formā

12

17

m scripturis igit̄ sacra dei nota
astrorū nota audimus de quibus
astris sermo monet agnoscis
Cū uero que enarret astra pen-
dimus restat ut exercitū mo
tibus ad spiritualis intelligētie
archana surgamus Negeni
nixta litteram miru aliquid
dr quod deus arcturū orion-
as et plyadas fecit De qb mmi
rū constat quia omino sīnd
michil sit quod ipe non fecerit
Sed scīs vir hec fecisse dīm
dicit per que signa proprie
ta que spiritalē genit intellig
Quid namq arcturi nōie
qui m celi arc constitutus
stellarū radijs fulget n eccīa
vnuisalis exprimit q nobis
apokalipsi septem ecclias
septēq candelabra figurat
Que dei dona ni sē septifor
mis gr̄ie spūs gtuet clai tes
simē uirtutis irradians qui
ab axe ueritatis lucet Pen
sandū quoq est q arcturus
semp uersetur t mīsq mer-
gitur quia et scā eccīa per
secutiones iniquoū sine cessa
tione colerat sed ni vsq ad mī
di termin sine deficiendi valeat
Sepe namq eā reprobi qua
vsq admīm com pfectu simt
quasi hanc funditus extinxis
se credideriit sed eo mltiplior
ad statū sui pfectus redijt q
mter mans pseqntiū moled
laborauit Arcturus ergo dū
usatur exigitur q nē scā ec-
clesia valencius in ueritate
reficitur aī ardencius pfecte
fatigatur Unde et apte quoq
post arcturū primus orionas

subdit Triones quippe m
ipo pondere hyemis hic malis
ocuit suo q orti tempestates
excitant et maria terrasq p
turbant Quid igitur ps arc
turū p triones nisi mres
designant qui dū scā eccīa
ad statū pdicacōnis erigit
pondus pseqntiū molestiasq
passuri ad celi faciem oīs hie
me uenerit Hijs etenī nat
uare terra turbata est qa
dū gentilitas mores suos dest
appetere illoq fortiudine
dolunt m eoru nōie non solū
iracundos ac turbidos sed et
placidos erexit Cyoriomb
itaq hiemis mhorrnit quia
clare fidei sitorū constancia
frigida mens m fidelū ad
tēpestatē se pfectionis excitat
Orriones ergo celū edidit cū
scā eccīa martires misit
qui dū loqui uerba rudibus
dulcia sūt omē vendis exhi
goris adūstrate puderit bī
aut primus hyadas subdit
que mueniestēte uerno adue
li faciem pdeit t cū iam sol
calorissim uires fecerit qte
dicitur Illius quippe signi
mcijs mhorent q sapientes
celi taurū vocāt exque angel
sol incipit atq adextendēdā
dieī spacia feruēcior exurgit
Quid itaq post orionas
hyadū nōie missi doctores scē
ecclie designant qui subducq
martiribus eo tam tpore ad mī
di notitiaz uenerūt quo fides
clarius elucet repressa i fideli
tas mente alacris per corda
fidelū sol ueritatis calet

Cum remota tēpestate pſeu-
cōmis explens noctibus lōgis
i fidelitatis tuē ſtē ecclie ex
orti ſuit al ei iam p̄ tredulit⁹
uerni lucidior anis apert⁹
13 ¶ Nec immerito doctores ſcti
pliadū miraculōne signant⁹
Greco quippe eloquio vacthos
plinia vocatur et phyades
nomē a phyinis acceperit
q; orte p̄cuidubio ymbres
ferūt bene ergo phyadum
appellacōne expressi sunt
qui ad ſtahī vmūſalis ec-
cleſie q̄ in celi faciem de-
orsch ſuper arētem terrami
huām pectoris ſtē p̄dicaē
ymbres fuderūt Orsem p̄e-
dicacōnis ſermo plinia ñ
ēet moyſes minime dixiſſet
Expertet⁹ ſicut plinia elo-
quium meū et neq; aīm per
yſaiam ueritas dicēt ajam
dabo nubis ne pluāt ſuper
eam imber Atq; hoc paulo
añ protulimus q̄n obtem
phibite ſūt ſtelle pluuiar
Dum ergo phyades cū plui
ys uenīt ad celi ſpacia al
ciora ſol dicit⁹ qua appaīē
te doctorū ſcīēcia dū mēs n̄r
imbre p̄dicacōis i fimdinit
fideī calor auget⁹ t per fuſa
terra ad fructū p̄ficit cū lu
mē t ueris ignestit q; ube
rius frugem bonoperis
reddimus dū p̄ſacre eruditō
flāmam in corde clarius
19 ardemus ¶ Animaq; p̄ eos di
ebus ſingulis magis mīgisq;
ſcīēcia celeſtis oſtendit
q̄ in terris nobis luīs uer
nū tp̄s aperit⁹ vt nouus ſol
nris nubibus rutilet t eorū vb
nobis cognitus ſcīpō cottidie
clarior micet p̄gente etem
mūdi fine ſupna ſcīa p̄ſtat
et largius cū tpore exsrescit
Hinc namq; p̄ daniele dic⁹
et transibūt plurimi et multi
erit ſcīēcia Hinc iohannes
in priori parte reuelacōnis
angelus dicit Signa q̄ locutus
ſūt ſeptem tonitrua cui hī
t cuiſdē reuelacōnis termino
p̄cepit dicens Ne ſignaueris
uerba p̄phecie libri huius
quippe reuelacōnis anterior
ſignai p̄cipit termin⁹ phibet⁹
quia quicq; in ſtē ecclie in
ieiūs latuit finis cottidie ōndt
Nōnulli vero a greca littera
que y dr̄ vadas nūcupatas
arbitrant⁹ · Quod ſi ita p̄ſig-
ficacōni q̄m dixim⁹ cōtrariū
non eſt Doctores enī hys ſte-
llis non iquemētēr expreſſi
9 ſūt p̄ ſtelle a litteris nomē
trahūt Deo gratius vades
aberydem lre niſi one non
deſtrepent certū hī eſt quia
hyechos ymber dr̄ t orte plu
uias apportāt Vt igitur
ſcīs redemptoris mē ordine
cōtemplatus admiret⁹ atq;
admirans exclamet dicens
Qui extendit celos ſolus et
gradit⁹ ſuper fluctus mar
facit arctū t orionas et
pliadas Extenſis etenī celi
dis forma⁹ arctuī q; thōte
deductis aplis celeſti comūſa-
cōne fūdauit ecclīam Forte
quoq; arthuro ſcīt orionas
q; roborata fide vmūſalis
ecclie cōn p̄cellas mūdi cōdit

marthes ꝺidits q̄ oriolis piv
tilit phyadas q̄ gualestēbus
coñ aduersa martiribꝰ adꝰ
fimdēdam ariditatē huiusq̄
cordiū doctrinā contulit mꝰ
gistroū Ish itaq̄ fuit astroū
spiritaliū ordines qui diū sīꝰ
mis uirtutibꝰ emmēt semp
ex supnis lucent Sed pꝰ ista
quid restat q̄ ecclia laboris
sui fructū rēpiens ad mdē
da supne patrie mterna per
ueniat vnde ꝫ apte postq̄m di
xit qui facit archturū et oꝰ
onas et phyadas. Phingaddi
dit ꝫ mteiora austri ¶ Quid
nāq; hoc m loco austri noꝰ
mst fernor sti spūs designat
quo diū ꝛpletus quisq̄ fuerit
ad amorem patrie spiritalis
igneſcit vnde ꝫ sponsi voce
m cāticoꝝ canticis dr Surge
aquilo ꝫ ueni auster p
fla ortū meū ꝫ fluāt aromā
ta illius austro quippe ue
mente aquilo surgens rece
dit cū adueniū sti spūs ex
pulsis antiquis hostibꝰ q̄
m corpore mente cōfirmꝰ
erat deserit atq; ortū spōsi
auster p flat ut aromata
defluant q̄ mmmū diū sacꝝ
eccliam donoū suoꝝ vnū
bis spūs veritatis mpleuerit
ab ea longe lateq; odores boꝰ
ops spargit ¶ Mteiora go
austri sūt occulti illi angelo
ordines ꝫ secretissimi patꝝ
celestiū simis quos mpletaꝰ
lor spūs sti illuc quippe sue
amime ꝫ mīc corpoibus ex
ute ꝫ postea corpoib⁹ ꝛsumte
ꝓuenit ꝫ q̄ astra tabdtis
occultant ibi p diem q̄ m
meridiano ipe ardentius sol
ignis accendit q̄ conditis
claritas mortalitatis mē iam
pressa caligine manifestius
mdetur ꝫ aliud spere radius
ad spacia altiora se eleuat q̄
de semetipō nos ueritas sub
tilius illustrat ibi lūm ūme
cōtemplacōnis sine mtuēē ele
cormtur umbra mutabilitꝰ
ibi odor sūm luis sine ulla
obscuritate corpis ibi mmisibi
les angelorū chori q̄ astra ꝫ
abditis emicant qui eo mē
ab hoībus uideri neq̄nt q̄
flāma ueri luis pfundius
balde itaq; mirū est q̄ missis
apostolis dños celos tetēdit
quod temperatis plecuānī
timoibus maris fluctus q̄
diens repressit quod solidata
eccliā arthurū sanctificauit quod
roboratis contra adūsa mar
tiribus orionas mīsit quod
repletis m trāquillitate doctoꝰ
ribus nadas prebuit Sed pꝰ
hec valde est ad mirabile qd
simū nobis celestis patrie q̄
mteiora austri ꝓparauit ¶ Pul
chrū est hoc ome qd q̄rit
celisacie de dnīa dispēsatōe
termnus sed longe illud ꝫ mꝰ
compabilit pulchrius ad qd
mutabilit puemtꝰ vnde bene
uterū sponsus ꝫ sponse sue lau
dibus dicit ¶ Quā pulchra es
amica mea · quam pulchra
oculi tui columbarū absq; eo q̄
m trmsetus latet pulchra
narrat et pulchra ꝛplicat
q̄ alia ē ei pulchritudo mor
m q̄m mīc cernit atq; aliud

pulchitudo ꝓmeret mīgīm tuc
p conritois ſſiu ſpem ſibleuiat?
Cuiꝰ membra nideh oīs elati
quia ad cūcta ſimplr ītedūt
eius ocli colūbarū vocantur
qr magna luce irradiāt qr et
ſignoꝝ miraculiſ chorruſcāt
Sed qñtī ē oīe hoc mīaclm
quod nideī pōt illud d'iteius
mīracln eſt mirabilius qđ
nideri nē nō pt De qꝰ illic
apte ſubdit? abſq; eo qđ ītrī
ſetus latet Magna q̄ppe eſt
gl'a apti operis ſed longe ī
compabilis occulte ꝛmunera
cōms Qđ ergo p bm̄ Iob
aſtroꝝ noīe hoc ſalomoīs
vocibuſ ocloꝝ appellacōne
ſignatur Et qđ p Salomōē
dr̄ abſq; eo qđ mīrmſetus
latet Hoc nobis bñs Iob ī
timat cū aſtri nitiora mē
dat ſed ecce vir ſtis exteiora
mirans inteiora ꝙſideans
apta narrūs occulta pene
trans oīe quod niterius
exterinſq; agitur dicē conꝫ
Sed opa ſſūme magnidnis
qñdo explicat lingua carnis
vnde t apte mox laudē me
lius deficiendo cōphendī di
tēs ¶ Qui facit magna et ī
ſcrutabilia et mirabilia q̄ꝝ
noīn numerꝰ diuīe fortitu
dinis facta tuā uerius exple
mus cū hec explere nos non
poſſe cognoſcimꝰ tuā facūdiꝰ
loqmur cū abhīs obſtupeſ
tendo reticemꝰ ad narrāda
q̄ppe dei opa Habet defectꝰ mē
qñ ſufficaēter exerat lingua
ſuā ut que cōphendē idonee
nō valet Hec idonee minus

laudet Vnde bñ t ꝓpt dr̄.
laudate eū ī potētatibꝰ eius lau
date eū ſcdm multitudinē mag
nidinis eius Ille q̄ppe dñm
ſcdm multitudinē magnidis
laudat qui ſe ſuccūbere ī tāꝰ
laudis explecōne cōſideret
Dicat ergo qui facit magꝝ t
ſcrutabilia et mirabilia q̄ꝝ
nō eſt nūs videh magna ꝑ
tute et mſtrutabilia multipli
citate ¶ Diuīa ergo opa q̄ ex
plere dicēdo non potuit facī
dnis deficiēdo defimuit Sed
ꝙſideratōne rerū cur longe
extra nos ducim? qui hoc ip
quoq; q̄ erga nos agit? ingrām
vnde t apte ſubiūgit Ōi ve
nerit ad me nō videbo eum
t ſi abierit non intelligā eum
Secluſū quippe ab interiuſ
gaudns genus humānū exige
te culpa mētis oclōs ꝑdidit
et quo meitorū ſuoꝝ paſſibꝰ
gradihir neſcit Sepe eī grē
eſt donū qđ iram deputat et
ſepe diuīe diſtrictōnis ira ē
quod grām putat Nā plerūq;
grām eſtimat dona vītā t
hī eiſdem donis elatus corꝝ
pleruq; uelud iram metuit
aduerſa tēptatiōnū et hī eiſd
tēptatōibus preſſis ad vītā
ruſtodiā ꝑ cautior exurgit
Ōtus enī deo ſe ꝓximare
nō eſtimet tū ſuprnis ocłs
rere nuneibus agnoſcit eū
uel ꝓphetie donū uł doctine
magiſterium ꝓpit et ad ex
crendā auratōnū grām ꝙ
ualeſnt et hī ſepe mens du
de vītus ſue ſecūtate ſolui?
iſidiāte adūſario ꝛopmate

aulpe telo pforat⁹ t inde ad̃
metñ longe fit vnde ei ad
tpis sme cautele custodia p̃
pinquauit ¶ Et quisse iam
derelictñ gr̃a dñi nr̃a nõ d̃pu-
tet cũ post expeimẽtñ mũdi
ne lacessiri se carnis tẽpta-
cõibus videt honesta ad
aĩm congeri et ante cogita-
cõis oculos nõnulla t̃pba
et in mũda uersari t hñ eũ
fatigant ista nec sũperant
nequaq̃ p̃ pollucõm trucidãt
sed phũlitatẽ seruãt ut in-
firmũ se aĩmq̃ ĩ tẽptacõne
deprehendẽs tohñ se ad dñi⁹ ff
adiutoriũ conferat t sui fi-
ducia q̃ fimditus ãmittat &c
q̃ fit ut inde alcuis deo ĩpe-
reat unde se a deo pfimdi q̃
rendisse suspirabat ac tessq̃
igit⁹ recessissq̃ dei a mente
mã in nimine cognosc⁹ q̃
usq̃ rezũ alñanciũ finis q̃
ratur quia et de tẽptacõne
incertũ est utrũ pbat an tru-
cidat et de oõis nequaq̃m
deprehendit utrũ hic ãsertoꝛ
reminiẽt an mia mutãt
ut ad patrã p̃ducãt ¶ homo
ergo ab mteñis gaudys sẽ
pulsus clausas cõ se ianu-
as setrẽ spũalis aspiciat
atq; ad semetipm foras pro-
rectus in carnẽ gemat et
cenitatis siue dampna cõside-
rans dicat ũ veñt ad me
non videbo eũ et si abierit
non mtelligam ac si apte
deploret dicens ¶ Postq̃ sel'
sponte oculos p̃didi quom
quesite notis cenitatẽ puctõ
nec ortũ iam nec occasũm

sciis cognosco Et mi hõ q̃ ĩsir-
mitatis pena pmit⁹ et cen⁹
sue caligine grauat⁹ adsup-
ne lucis iudiciũ ꝑuerat ut
suoꝝ actuũ racõm reddat
vnde mox subdit⁹ ¶ Si ꝑte 26
te mtroget quis rsponderit
ei Repente deus mtrogat cũ
nos ad districtõm sui examis
topmatos vocat sed mtrogacõi
illius respondere homo nõ
sufficit · qui si remota hũc pie-
tate discutiat⁹ nullo exãme
etiam mstoꝝ nuta succubit
vel certe mtrogat eũ duris
nos ꝓcussionibus pulsat vt cũ
mens nr̃a de se mtrãquillit⁹
estimat semetipam ueracit⁹
qualis sit in ꝑturbacõne dꝑ-
hendat Et plerũq̃ qm̃ ꝓtut⁹
gemit sed rsponde nõ sufficit
q̃ ex ipsa ei ꝓcussionis sue ad
uersitas displicet sed tamẽ
semetipm homo g sidẽs sta-
tet Et dñia iudicia discutẽ
metuit quia esse se puluem
agnoscit vnde et ꝑ paulũ
dr̃ O homo tu quis es qui
respondeas deo · respondere
deo non posse cõuinc⁹ · q̃ hõ
notatur · quia p hoc ip homo
de humo sũmptus est iudicia
supna discutere dignus non
est vnde hic quoq̃ apte sub-
ingitur ¶ vel quis dicere 27
ei potest ita aut fatis auctor
facta semp̃ m discussa uene-
randa sũt racõm q̃ppe de
occulto consilio q̃ lere mi
est aliud ip̃ contra eig cõsiliũ
superbire Cũ ergo factoꝝ
causa nõ deprehendi⁹ restat
ut subiectis illius cũ humili-

tateat⁹ qⁿ neq; qm̃ sufficiat sēs⁹
carnis ut secreta penetret
maiestatis· qui ergo ī fuctu ōi
racōm non videt mīmitatē
sua cōsiderat ex racōne videt
vnde et per paulū quoq; sub
sequit̃ adiūgit⁹ Nūq; d⁹ fig
mentū et qui se finxit qui ā
me sic fecisti· quo enī se timet
figm̃tom diuī opeis eo semet
ipm redarguat ne cōm mam
resultat opantis q; q; beingⁿ
q̄ non erat fecit qđ est ī iuste
non deserit ad semetipam g⁹
ī passione mens redeat ⁊ q
apphendere non valet nō re
quirat ne si dīne ire causa
discutit⁹ amplius discussa
pnocet⁹ et qua placare hūi
litas poterat in q̄hgibilī
supna accendat vnde apte
quoq; de hac cade ī rapt⁹ 28
subdit⁹ ¶ Deus cuiq; resiste
re nemo potest et sub q̄ cur
uant⁹ qui portat orbē Mīrū
valde est qđ ire dei nlm posse
resistere dr cū mlos ī digros
supne aīadūsione obuiasse
eloquia diuīa testent⁹ a non
ire dei moyses restit q; pro
cadēte pplo erectus ipm supe
passiois impetū mortis sue
oblacōne restrinxit dicēs di
mitte illis hanc noxam alio
qñ dele me de libro tuo quem
scripsisti an non ire dei aaro
restit cū inter uiuētes ac mor
tuos turbulū simsit atq; arr
aīadūsiois igne mtēsi filo
tēperauit Amon fines ire
dei restit qui luxuriātes aīz
alienigenis ītpo coitu truci
dans Zelū suū dīne īdignoī 29 obtulit et furoz gladio placau
Amon dauid ire dei ī stit
qui angelo feriēti se offerens
placacōis gīam ⁊ ante tpus
ꝓpositū ꝙegit Amō helias
restit dei ire q; longo iā tpe
terra arente subductas de
celo pluuias uerbo īuocat
quo⁹ ergo dīne ire nullū posse
resistere dr ri multos sepe re
stitisse exemplis existētibus
demōstrat⁹ Sed si subtiliter
adhec beati iob eloquia ⁊ oz
facta pēsamus ⁊ vīm cognō
qua dīne ire nō īsistit
et uerū q; mlti sepe īsteterūt
¶ Dms etenī sctī quīne dei
obviāt ab ipō ampli⁹ ut cōm
impetū passiois eius se oppo
nant atq; ut ita dicām tū
ipō se erigi⁹ cōm ipm eqsq; qđ
duīa vis sibi opponit sēam
qui meo qđ adūsū se semet
ram fōtas optmēt minus eos
grā nascentis fouet ⁊ fam
lates interius latet quos
quasi adūsantes interius
tolerat Portat ergo hūdōm
depcantiū qm̃ aspirat ⁊ uel o
nolenti oppomt⁹ quod ab ipō
ut fiat imperat⁹ moysi etī
dicit Dimitte me ut irascat⁹
furor meus cōm eos ⁊ deleam
eos faciāq; te in gētem ma
gnam· quid est seruo dicē
dimitte me nisi de prandio av
sum prebere ac si apte dicē⁹
ei Pensa cūctis apud me ra
leas ⁊ cognoscē quia optīme
poteris· quicquid pro pplo
exoras· qđ quia hac mente
agitur statim uenia subuec
ta testat⁹ ¶ Cū vero supna 30

indignacio se se ut ita dicerem
medullitus monet Hmc oppo
sicio humana non retinet nec
se utiliter cuilibet despacio
obicit cui semel deus aliquid
ab mtimis irascendo disposuit
Hmc est enī qđ moyses qui
reatū cocius plebis apud deū
suus pcibus tersit diuq se obi
tem obtulit diuīe iracūdie r
vim placauit ad petrā oreb
ueniens t pro aque echibicōe
diffidens repmissiois terram
tgredi dño irascēte nō potuit
Et sepe hac de re affligitur se
pe desiderio se excitāte turba
et disposite ulcōis iracūdiaq
repellere a semetipō nō valuit
qui hmc uolente deo t applo
amonit Hmc dauid qp̄ suā
ta plebe post modū angeli gla
diū pte cōpescuit prius plo
rans et eiulans midis pedibo
filiū fugit et quo iusq p pet
ti facmoris ulcōnem adplēt
retepit nam dei neq qm ualuit
pse metipō temperare Hīc eli
as ut sicut homo parui aliq
qđ de diuīa amādatione sēnet
qui ubo celos aperuit ante
indignacōm mulieris tēritus
p deserti fugit t pse metipō
mfirmat mfirmidine qui
furore dei placat alius peri
tericōm fre dei igitur t fusti
nalet qnto ipe qui irascitur
opitulatur Et resistō nō non
valet qnto se adulastenduq
excitat t ipe pretem qui fi
datur non aspirat Hmc ad se
remiaq dō Tu ergo noli orare
p pplō hoc t ne assumas pro
eis laudē t oīq q nō exaudā
in tpe clamoris eorū ad me tu
sti Dic stetērit moyses t sa 31
muel coram me nō ē anima
mea adpplm istū Qua mte
quet vtiliter pot reliquis tot
antiq̄oribus patribus adesse ide
dam p̄tem moyses t samuel
tantūmodo p̄stancius elegātiaq
noīant quod tam facile ag
stimq si eius que diligē t imm
cos p̄cipit caritatis meita pen
samus Conditoris namq ar 32
tibus maxime illa oratiō cōme
datur que p̄ inimicis quoq
tendere mititur Vnde t pse met
ipam ueritas dicit Orate pro
p̄sequentibus t calūniātibus uob
Et rursū cū stabitis adorandū
dimittite siquid habetis aduersus
alterū sic vero prius priorum
facta sacro eloquio describēte
reuoluis moysen et samuele
exorasse pro aduersantib suis em
Hm̄ quippe eorū sequentis
populi p̄secutōm fugit et tū
p̄ nuta sui p̄secutōis mittiemt
alter exprincipatu populi de
tertius ipis suis aduersarijs dr
absit a me hoc pcm in dño
quo minus cessem orare p ub
Quid est ergo m difficultate
de p̄candi moysen t samuele
deducere nisi apcius indicare
quia eius ire neq̄ illi sistatet
obsisterent qui idcirco pau
lulum tenuem cuius possent q
apud huc mitredere t p̄ minimis
sollerent Hmc adeade indeā
dr Plaga nmmici pausti te cas
tigacōne crudeli et rursū qđ
clamas ad me super stricōne
tua m sanabilis est dolor tuus
Vr igit sāctus aspiciat quia

nllius mtiecti diuīa ira ẽstrin-
gitur cū implacabili exacta-
et dicat Deus cuig resistere ire
nemo pot Quod bene tadspe-
cialem nullam dicens si aggē
Si eigdem plebis israelitice dap
na pensamus quia ẽdempta
p dispēsacōms siue misteriū os-
tensis superbiẽtem deseruit atq
i cognicōmis siue grām gētes
vocauit Vnde tapte mox subdit
23 Qui subquo curuāt qui portāt
orbem spī orbem etenī portant
qui curas pūas seculi toleant
Tantorū q̄ppe ponderu vmusq̄sq
sustinẽ compellit qūis i hoc
mūdo prmcapat Vnde t terre
prmceps non mgnue greco
cloquio basileus dr leus enim
pplus interpta basileus igit
basis leus vocat qd latina vide
licet lingua basis ppli dr quia
videlicet ipe super se pplm sustinz
qui motus illius potestatis pō-
dere suos regit quoem subiect
torū suorū onera tolerat eoq
sup posita columnam basis por
tat Beatus igit Job virtute
p phetici spūs plenus aspi-
at quod inde deserit atq ad
diuīitatis cultū gentiū prīceps
mchinatur et dicat Deus cuig
resistere ire nemo pot subqo
curuāt qui portāt orbem ac
si apte fatear dicens i subiectis
quidam districte deseris et erec-
tas potestates gentiū misericor-
flectis Quamis per hoc qd
dr subquo curuāntur qui por-
tant orbem possit t angelice
uirtutes intelligi ipe etenī or-
bem portāt que regendi mūdi
curas ad mīstrant paulo attes-
tāte quicant nomne omīs sūt ad
mīstratorii spūs imīsterū missi
pter eos qui hēditatē capiut sa-
lutis aitergo Deus cuig resiste
ire nemo pot subquo curuāt
qui portant orbē ac sīmīlitē
omīs creatura cōspiciat t treme
factis dicat Cuius mīsericordi
hoīm tuus nutuby obviat aug
se formidīm t virtutes angelice
31 mchinat Quis certe quoo tur-
uant supiora nō terminus
trecti cernit illi subtilissimi spūs
si plene potēnā eius maiestat
attingent Deo qui orbē portāt
sub deo curui sūt qr diuīitatis
eius celsitudinē oculus subleuati
nideant nec virtutes hī angelice
cōsplendūt Quam vir iustus
p misericordiā non penetrans
sed hāc ut aiūt ex subiectis sū-
morū spīnū mīsteriis pensans
ad cōsideratiōm se p̄ p̄am sollici-
tudinē recolligit sibiq cora
se p potestate supne magnidi-
videsset dicens Quāmis ergo
ego sīm ut respondeam ei eloqr
uerbis meis nī eo Ac si apte
dicat Si creatura illa huīc q̄dē
mre non sufficiat que carne
nō pmitt qua mēte de eius e
quitatis disputo qui pondere
corruptōms angustor Dicit
aut sepe ad nos verba dei sūt
iudicia illius q̄ nrōrū actuū
sententiā loquunt ita verba
mea ad deū sūt opera q exhibe
Sed cū deo loqui ubis suis homo
nō valet quia apud subtile q
quidquid nīllam de suis actibus
fiduciaz tenet Vnde t apte sub-
ditur qui etiaz si habuero q
piam mihi non respondebo

sed meū iudicē deprcabor vt eī
sepe dixim⁹ omis humana iusti
a iniusticia cē cōuincit si districte iudicet. Prece ergo post
iusticiaz indiget ut que discu
tere discussa poterat ex sola
iudicis pietate cōualescat q
eī plene a pfectoribus habet
habere de illa quippiam dic
quia mens humana t cōphēsa
uix pagit t valde extrema sē
que cōphēdit Dicat ergo –

37 ¶ Q si habuero quip piā iusti
nō respondebo si meū iudicē
deprcabor uel ut sē aptius fa
teatur dicens Et si adopus ē
tuis exeruero ad uitā non
ex meritis ꝑ excellentia qualesco
Pn itaq⁹ intendū ē cū reta
gimus ut omne qd iuste
uiuim⁹ exhumilitate ꝓdiam⁹

38 ¶ Sed plerūq⁹ ipa nra dep
tam multis cogitacōibus quatit
ut pene a mdr gspectu re
pulsa videatur Et sepe hant
creator misericors ꝓripit ꝑ qa
illibatam se ut uult exercē
nō ualet sp sup se iudicū re
pbacōis paiet Unde t sub
dit

39 ¶ Et cū mutantē me
exaudierit non credo qd exau
dierit uocem meam Plerūq⁹
etenī mens in diui amoris
accendit atq⁹ mutēda celes
tia et archana sublenatur
Ad suma iam rapitur t ꝑfecto
desiderio cōpuncta ab īfimis
alienatur Sed ꝑpentina tp
tacōne passe que mtenuē
forti erecta in deū fuerat ab
hostis cogitacōibus transfixa
corruat ita ut se ipam dilce
nere nequeat atq⁹ inter dua

ꝓtutes q⁹ deprehensa ex q parte
sit valencior non agnoscat
Nam sepe ad hoc iusq⁹ pduc
ut muet quo mō tam suma
comprehendat quam q̄ritando
illiata pollui Et rursū q⁰⁰
illicitaz cogitacōm recipit qm
se ualide feruor spūs rapit
quos alienantes cogitacōm
motus animo bene pst inu
enis ait Extendit usq⁹ ad celos
et dest̄dit usq⁹ ad abyssos
Usq⁹ ad celos quippe extēdim⁹
cū sūma penetram⁹ Sed ad
abyssos q⁹ descendim⁹ cū re
pente a culmine superbia tēp
tacōis
tanta deicim⁹ Motus itaq⁹ aī
dū inter iota et iudicia alternat
Nimirū sibi certitudinē exau
dicōis obnubilant Recte
ergo dr et cū mutantem me
exaudierit uocem meā q⁹ mes
extra sua mutabilitate sit te
pida et phoc qd nolens patit
repulsam se abiectamq⁹ suspirat

¶ Libet minui uir stus q̄nta se
subtilitate dimdicat nequid
mullo iudicia diuina reprehendat
infirmitate namq⁹ sua ignorans
ait Ex nihilo ego sum q respondeā
ei t loquar uerbis meis nō eo
de iustitie siue meritis nō confi
dens sed ad solam se spem po
stulacōis cōferens subdit Q
eriaz si habuero q̄ppiam iust
non respondebo ꝑ meū iudicē
deprcabor Sed de ipsa quoq⁹
postulacōne paululus addūgit
Et cū mutantē me exaudierit
non credo q⁹ exaudierit vocē
meam Cur tanta in suspensōe
trepidat Cur tanta sollicitudine
formidat nisi q⁹ terrorem

liber

iudicis in extrema districtione
considerat et vim discussoris
illius non ferens omne quod
gerit esse sibi insufficiens pe-
sat unde et ptinus subdit In
turbine enim conterent me Pec-
cator quisq in turbine aterri-
tur qui erectus i tranquillitate
videbat quia quem diu sup-
na longanimitas tolerat ex-
trema iudicij seueritas necat
Que recte turbo dr qr i clemen-
comotione reuelat ps. attolla-
te. qui ait Deus manifeste
ueniet deus nr et non silebit
Ignis in conspectu eius ardebit
et in circuitu eius valida unde et
ppheta quoq dicit alius dns
in tempestate et in turbine uie
eius In quo mirum turbine
Idcirco iustus nequaq conte-
retur qr sp hic sollicite metuit
ne conteratur Ppendit naq
adhuc in prius uite itinere
constitutus humanis actib ex
actor operum qui districtus
appareat quisquos duc ra-
tu culpe originalis astrictos
etiam sine opibus dampnat-
unde recte uir suis exhuani
generis voce primus adiungit
et multiplicauit uulnera mea
etiam sine causa Nomulli etei
prius a psenti luce subtrahit
qui ad preferenda bona mala
ue merita actiue uite premi-
at quos qr a culpa originis
salubrius sacramenta non libeant
et hic ex pprio nil egerint
et illuc ad tormenta pruenit
Cuiusq unius uulnus est corrup-
tibiles nasci aliud carnaliter
emori sed qr pena morte quoq

etiam mors secuta occulto eius
toq iudicio et iam sine causa
uulnera multiplicant Ppetua
quippe tormenta pruit et qui
nichil ex pria uoluntate pec-
uerit Hinc namq scriptum
est non est mundus in spectu
eius nec unius diei infans su-
per terram Hinc psemetipam ue-
tas dicit nisi quis renatus fuit
ex aqua et spu sancto non potest intre
in regnum dei Hinc paulus ait
Eramus natura filij ire sicut
ceteri qui tanq nullum pprium aduc
gens ex solo originis reatu pe-
nitur quid iste mitto exa-
mine quenq adhuc ipm
estimacone nisi sine causa
uulnerat sed ni subdita dis-
tructone uidet est ut ppago mor-
talis uelut infructuosa arbor
et in ramis seruet amaritudines
quam traxit ex radice ait enim
in turbine enim conteret me Et
multiplicat uulnera mea etiam
sine causa ac si apte hiranti
generis damna cosideans
dicat districtus iudex q eos
amara diuisione trucidat quos
culpa pprie actionis dampnat
si et illos meritum punit qs
reatus arbitrio non addicit
Cuius mirum dicta nec bto
iob specialiter disrepare ogitat
Si hec quam uere plata sint in-
dagamus Semetipm namq
subtiliter pensans atq tomi
actione diiudicans supne
districtionis vim quam sollici-
tudine ptimescat insinuat
subdens In turbine ei ait
me ac si apte dicat Idcirco huc
usq et in tranquillitate timeo qua

pflagella qualis mturbme
niemat non ignoro qne fla-
gella scis et metuēs pndit
et pndens phlit vnde sub
nūgit et multiplicat vlneā
mea ⁊ iam sine causa vtei
iam sepe dixim⁹ nequaq̄m
bnīs Job pnssus est ut inei
pnssio nicii tergeret sed
ut meritū augeret vlneā
nī se traq; sine causa asseis
Hoc de se foras loquit⁹ qđ
de illo veritas occulto tes-
tat⁹ dicens Cōmonisti me
aduersus eī ut affligem eū
frustra dr ergo suis supbe
non dixit quod ueraciter dr
nec p hec verba a retitudie
distrepat per que a meritc
non discordat · quia ergo đ
ptimus vlneū otimacōm
expmit cui subiūgit ¶ nō
concedit q̄ inest spīn meū
et implet me amaritudīb⁹
Sepe iustis exercicii ptins
est sola externis aduersa to-
lerare · sedut eoū vires cer-
tamī plene pbacōnis eruditat
Hos non mīq̄m et foris tor-
meta laterant et mitis tēp-
tamēta castigant Vnde vir
suis mpletū se amaritudīb⁹
asserit q⁹ cū flagella exīuis
toleraret aliud est grauius qđ
detemptacōne aduersarij
mitimis portat ¶ sed it
het mitigat vim doloris con-
siderata equitas ⁊ potēa fe-
riētis unde subiūgit sed fo-
titudo q̄ritur robustissim⁹
est Si equitas iudicij nec
pmet audet testimoniū di-
cere ille q̄ppe vite causas ex
aminat qui has p alienū testi-
moniū non explorat quia
qui districtus q̄ndoq; oīa dit⁹
illator pene ipē dim tacitis
exstitit testis culpe ¶ hit eteī
p ypham dr ego sū index et
testis ⁊ hic rursū ait Diam
semp siluī · patiens fui sic
parturiens loquar pariēs
namq; cū dolore eicit quod
din mabditis cū ponderē pe-
tanit post longū ergo silen-
tiū Grauit parturiens dīns log⁹
quia quod apud se mūc tacitq
tolerat multōne q̄ndoq; iudi-
cij quasi cū dolore manifestat
¶ Sed requirendū est nobis iste
vir iustus Si pro eo testimoniū
dicē quisq; psumēt Nūquid
hūc a reatu liberaret ⁊ si hunc
alius testimoniū nō ipendt
nūquid ad ptendū pro se
testimoniū saltem ipē cōua-
lescit Sequit⁹ Si iustificē
me voluero os meū ꝺēpna-
bit si innocētem ostendē
prauū me ꝑuerabit ac si
apte dicat · quid de alijs lo-
quar · qui ipē pro me testimo-
niū ferre non valeo · Sed q̄
innocentiam tue testificari no
suffitis nūquid hoc ipsum
q⁹ innocētiam habeas ſnō
subdit ¶ etiam si simplex fu-
ero hoc ipm ignorabit aīa
mea Plerūq; si semp bona
que agimus ad elatōm duci-
mur · si nescimus minime p-
uamus · Cius em ut dr vitā
sue conscientia nō q̄nūlūtāq;
supbiat aut quis rursū bona
m se audiat qđ ignorat Si
contra utraq; quid sup est n

ut recta q̄ agim⁹ studio nesciam⁹
vt hec recta estimem⁹ tm
mima q̄timus et adaustodiā
seruslfiaet aīm sheria rectitu
dims et in timore nō claret
69 estimatō minoratōms ¶ Sed
sūt nōnulla que sciri a nob
facile nequint etiā cū geruī
Nam sepe recto studio cor̄
delmq̄nitū culpas actēdm⁹
et nī ultra eqtatis metas p
rram rapm⁹ hoc zelū iuste
distrctōnis estimam⁹ sepe
offiaū pdicatōrs assūmus
ut p hoc fraterne utilitati
seruiam⁹ sed nisi placeam⁹
tui loq̄mur Nequaq̄m libet
ampliur quod pdicam⁹ aūq̄
placē mens utiliter studet
ad amorē laudis ꝓpe d'fluit
utpiter t que a captiuitate
vicioꝝ alias aurabat erniere
ipā sius fauoibus mirpit
70 captiua seruire ¶ Quasi la
trūculus q̄ppe est appetitꝰ
laudis humane qui recto iti
nere gradiēnibus ꝙclare uīgi⁹
ut ex occultis educto gladio
gradiēntiū iuita trucidetur ·
Cuīq; ꝓposite vtilitatis tiero
ad studia priuata dedūtur
horrēdo modo unū idemq; opꝰ
nulpa pagit q̄ virtus ichoat
Sepe tabūis exordijs aliud
cogitauo expetit alio actio of
71 tendit ¶ Sepe se fidem sibi n⁹
ipā cogitatō ꝙhibet qm a d⁹
ante oculos mentis uersat
et longe ad aliud ex itēratōne
festinat Nam pleruīq; nōnulla
terrena pmia appetit t iuſ
tma defendit Sepe minores
estimat et ēē defensores rec
tūdims exultat q̄bus si spes
nummi subtrahit a defesiōe
ꝓtinus iustitie tessatur t m̄
defensores st iustae cogitat
sibiq; rectos asserit q̄ neq̄m̄
rectitudine sed nūquos q̄rit
quos rō bñ ꝓmoysen dicat⁹
dm 16 Iuste quod iustū ē exsequ⁹is
72 ¶ Inuste quippe qđ iustū est
exequit⁹ qui ad defensionē
iustitie non vltionis emulatōe
sed amore pmij talis exa
tatur Inuste qđ iustū ē exe
quit⁹ qui pam q̄m ꝓtendit
iusticiā uemidare minime
uereatur Iuste ergo iustū ex
equi est m asserōne iustae
causē ipam iustitiam q̄rere
73 ¶ Sepe recta agim⁹ t neq̄q̄m̄
pmia nequaq̄m laudes ab
hoibus expectam⁹ Sed tam̄
mens in sui fiducia recta hos
a quibꝰ nil expetit placere
contendit eoꝝ iudicia despi
cat Seq; male libera parmi
pta elatōis rapit et inde ꝓ
nicio penius obruit⁹ Vnde q̄
de uirtus uicijs nullis se appe
titibus subiacē gloriatur
74 ¶ Sepe dū nos metipos plus
iusto discutim⁹ de ipō discre⁹
studio minus discretus erramus
et nūs mē acies quo plus
cernere nitit⁹ obscurat⁹ ꝙa
t q̄nī importune solis radios
aspicit tenebres sit et inde nil
uideri compellit unde uidere
amplius conat⁹ Cuua igit⁹
ab mq̄sitōne mā torpētes nō
omino nesciam⁹ aut subtili
nos discussione requiram⁹
pleruīq; miteriuna virtutes
q̄ caligam⁹ Certe mīe dī

etiã si simplex fuero hoc ipsũ
ignorabit aĩa mea ac si apte
dicẽt. Conditois cõm me
mdicia qua temeritate re
darguo qui ipm me exi fir
mitatis caligine ignoro vi
bñ perpphãm dr Dedit abiss
uotem suã abaltitudine fan
tasie siue abussis quippe fã
tasie ab altitudine portat
cũ hũanus aĩa mg umũsã co
gitacõne caligosus semet
ipm ecia discutiendo nõ pe
netrat sed ab hac altitudiẽ
uotem dare est qr dũ se ap
hendere nõ pot cogitur in
admiracõm cõsurgẽ ut eo
pscrutari non audeat quod
superipm est quo ĩtõphẽsi
bilitate sua ipe cogitans nõ
valet muenire quod est ꝑ
nistoũ corda que adpfim
se examiare negũt egre
hoc exilii cecitatis ferunt
vnde ꝛ subdit. ¶ Et tedebit
me nite mee tedet nistĩ
vnẽ quia toplando nitam
non desinit querẽ et mẽ eg
dem nite siue meritũ nõ vale
re muenire libram qp
pe examinis a simultime
equitatis trahit et mde
erga affectũ muenẽdis
defitit vnde sup se raptus
ad vim inqsitõis exares
cit Sed est cõsolacio nre
caligmis reducta ad am
nista et ĩtõphẽsibilis po
tencia conditois q ꝛ iqs
sine vltõne non desinit
et rectoũ nistriaz ĩtõpze
hẽsibilitatis mnsitat e
trastendit Vnde tapte

sirbnũgit. Vnũ ẽ qđ locutus sũ
et immocẽtem ꝛ impiũ ipse
cõsumit simocens a re alie
cõsumit. quia qũtalibz eius
simplicitas fuerit diuine mag
tudinis simplicitate diiudicat
ꝛ cuius cum simplicitate stu
diose seruiens ꝛ cõsideracõne
tñ mtime prudentie ostẽditur
qr hec ipa que agimus simpli
tas non sit simplus quoqa
conditore non summe qr qui
deo cuncta mirabiliter ordinate
ipsis suis dnibus eius pie
tas ligatur Nam inde supplꝛ
cijs se nescius implicat vi
se aliquid facere scienter
exultat. Quia igr omipotẽs
deus ꝛ bonoũ immocẽtiam
simplicitate superat ꝛ male
astucia penetrans dãpnat
recte nũc dr. ¶ Vnũ ẽ quod locutus sũ ꝛ immocẽte ꝛ pui ipe cõsumit ac si apte dicẽt. Hoc apud me ubi cogita ꝑ ꝑuli qr nec immocẽs si distite discutior apparebo nec ipe apud me si late voluero a supm examinis acumine abstondar. quo destructo nidey cuncta gphẽdens occulta ma
licie mirabiliter penetrat ꝛ suis hanc muencõibus bene ordi
nans dampnat. Vel certe et immocẽtem ꝛ impiũ ipe gsue
re dr qr quamuis in meritis
nita dimissi sint aprime tamẽ
culpe merito ecia ad carnis
miteritũ ptrahũt. Vnde et
ꝑ Salomonem dr Moritur doctꝛ
omulꝰ et in doctus. Et rursũ
cuncta subiacẽt vanitati. et
ĩa ꝑgit ad vnũ loũ de tra

facta sūt et mīam pariter
ēūtāt. Sequit. Si flagellat
occidat semel et nō de pēnis
mnocētū rideat. Quis hō nō pe
supbiam plata credēret nisi
sentēciam mdicis audiret
qua ait nō esūs locutū cor̄
me rectū sūt sermo mō Iob
testat ergo ut nūls auctoris
uerba ꝛprehendere audeat
que constat q̄m dei laudat
sed tāto m mīmis sūis cau
tius subtilusq; rimandū st
q̄nto durius foris sonant.

78 Vir etenī sūis hūām gnis
dāpna cōsideāns unde quo
uenerīt pensans q̄ hō pollu
cēte aduersario bom malīq;
sciēciaz appetens scire poūt
eaaz semetipm ita ut reāt
dicat. Eciam si simplex sue
hoc ipm ignorat. aīa mea
eznod post ex pulsiōis penaz
flagella quoq; corruptois
sust met et adhuc ad carnis
uel certe ad mūs mteitū ert
post tormūtū tendit. ut recte di
cat. Smocētem t ipsū ipe cō
sumit Mediatois cōm hec gr̄z
requirt dicēs. 79 Si flagellat
semel occidat. sos em̄ q; t a
deo mīte retessīmo t carne ad
pulueīem redimo pena du
plē mortis astringim̄. Sed
uenit ad nos qui p nobis sō
la carne moriret. q̄ simplā
suā duple mrē quis ecet et
nos ab vtraq; morte liberet.
De qua p paulū dr. quod at
mortuus est pcō mortuo est
semel. Dampna ergo ut sēs
mē corruptōms aspiciat et
vnaz que duas mras destruat
mortē mediatois gnat atq; hāc
desideāns dicat. Si flagellat
occidat semel. Sed ecce q̄ hu
litati remitt quod ptmo sūm
fertur. Et non de pēnis m
nocētū rideat q̄ nī valde hu
millimū sine difficultate cog
strmo si huili mte hoc pēsamo
Certis etenī liquet q̄ omīa
omē desiderū pena et aī differ
tur. Salomone quoq; attestāte
qui ait. Spes que differtur
affligit aīam. Videre aut deū
huāne nolle affluōm miseri
bnde p Salomōē. nr̄si dūs
reprobis ī culpa duūtibo dr.
Ego quoq; m mteitu uō ri
bo id affluōm ure nulla pe
rompatior. Ante redemptois
igitur aduentū penam suam
electi omēs habuerūt qui actu
am desiderio mcarnatois eius
misteriū uidere cupierūt ipsd
attestāte qui ait. Multi dico
uobis mūti. t pphete uoluerūt
uidere que uidetis et nō uiderūt
Pene utraq; mnocētū sūt de
sideria ilustrū. Quo usq; ergo
electorū suoz uota dūs non
compatiēs distulit. quid aliud
q̄s mnocētū penas risit. Itaq;
unr sūis uenīā redemptor
dona cōsideāns. t uotoz suoz
dilacōnem pacīēter tolerans
dicat. Si flagellat omdat sēl
et non de pēnis mnocētū ri
deat. Ac si apte ecclesia dicēs
qua uita mā cotidie flagella
vndicte p culpa atteritur re
iam ueniat qui pro nobis sēl
me culpa moriat. ut d̄mo
cētū pēnis deus ultra nō ri
deat si ipe tanie passibilis

apparet in eius se desiderijs
61 mens nra castigat. ¶ Vel cte
si rursū dei eius leticiā appellat
de mnocētū pēnis rideo dicens
dr quia quo a nobis ardentius
queritr eo de nobis suauius le
tatur. Quasi quādam quippe
ei ex pena gaudiū faciens
nā persēca desideria p eius e
nos amore castigamus. Hīc pū
62 ait ¶ Constituite diem solle
nem in cōfertis tabernaculis usq
ad cornua altaris. Sollēpne
namq; dīo diem in cōfertis
tacōne constituit. quisq; se
affligone in eius desiderio af
fligit. qui immensū sollēnitatis
dies. usq; ad altaris cornua cōsti
tuit. papitr. qr tam diu necesse est
ut quisq; se afficiat. quousq;
ad supnā sacrificij altitudinem.
id est ad eterna gaudia ptingat.
Iustus igitur vir quia ī ple
desiderijs suis appetitu. nō dif
ferri. humiliter dicit. nō d'peis
mnocētū rideat. ac si dicat.
vota nra libenter accipiens.
ultra non differat. ꝑ ostēdendo
qd habeat eū. qui nos in sua ex
pectatōne castigat. qr uero
eū specialiter beatus iob sēl'
occidi petierit. qui carnis
solius morte immūdi pnb
fine tolerauit. ptinq; appetit
qui ipm quoq; ordinē leg pas
63 sionis ad ūmū gerit. dicens ¶ Ter
ra data est in manus impij.
vultū iudicū eius operit. qd
namq; terre nosse nisi auo
ex pmitte. quis appellatōe
impij. nisi diabolus designatr.
Huius impij manus fuerūt
hij. qui in redemptois mei
morte grassati sunt. Terra itaq;
data est in manus impij. q'a
antiquus hostis redemptoris
mitem errorē ipe p se tēptando
non valuit. sed eius carnem
p suos satellites ad tridūum
permissus extinxit. Et dispēsatā
supne pietatis nesciēs ex hac
ipsa permissione seruitutis durio
rem redemptoris nri tpatientiam
pulsans. cor dei temptare nō
valuit. Sed cū inde mentē ad
tradicōm carnis eius extitit.
eiq; ei roborē atq; a potestatibus
et pharisēis ministros tradidit.
Numerū iste impius manus
ad terras tetendit ¶ Huius 64
terre iudices. sacerdotes et pn̄
tes. pylatus atq; illius die
militēs fuerūt. Iste namq;
impius vultū iudicū eius o
perūit. quia corda pfectorū
ne auctorem suū cognoscēnt.
malicie nubilo nebulant. hī
et p paulū dr usq; in hodiernū
diem. aīlegitur moyses. pe
lamē est sup tos eorū. q'rur
sus ait. si eū cognouissēt.
nūquā dīm gloie crucifixissēt.
Vultus ergo iudicū ophi sūt
exstitit. qr mens pfectorū
eū quem carne potuit tegere.
dīn nec pmiracla agnouit.
Quia uero antiquus hostis
nī iniquis omnibus una pdā
est. Dic plerūq; sēpe ecclesia sancta
de iniquorū capite. id est dyn
bolo loquitr. ut repēte ad eius
corpus. id est ad sequaces
illius dirigatur ¶ Potest 65
ergo nosse impij infidelis ac
pfectus pylus designari. nā
hoc congruit omnino quod

subditur. Quod si nō ille ē qs̄ est. ac si apte dicēt qs̄ nūm impius ēsse putādus est. si non ille populus. qui ipā int pietatē pfectus est impius non est. sed cōsiderāta vir tūte mōdo ante plebis p fidia ad semetipm mētis oculos tūot dolet quod nidere nequeat. quē amat merore affligit. qua ex pte mūdo ante subē bitur qm̄ salus mūdi tuele vnde t subdit ¶ Dies meos lonores fuerūt cursore fugerūt et non nidēt bonū. Cursōr is quippe officiū est sēnūm nūciare. Omēs igit̄ electi qui ante aduētū rēdemptōis orti sūt. quia hūc aut audiē do nūmodo. Aut eūm loquendo nūciatūr quasi t nūdo qdē cursores fuerūt. sed quia ān pstolatū rēdemptōris ipūs se subtrahi pūdent. transire se cursōre celeres dolent dies qs̄ suos esse breues ig se misit. quia usq; ad nidendū rēdemptoris lutem minime tenduīt. vnde apte dr ¶ Fu gerūt. t non nidērūt bonū. Oīa qdē creata sūt bona sc̄. moyse attestāte qui ait. vidit deus nūcta que fecerāt. et ecce valde bona. Sed hoc solū bonū principalē bonū est. p qd̄ bona oīa sūt. que bona p̄ticipalē existit. De quo bono veltas p eccliē dicit. Nemo bonus nisi solus deus. qua. ānq; ū patrū prius dies finiti sunt. quodo mūdo deus m carne mō strat. Certe nūc de hīs dem diebus dr fugerūt et nō nidēt bonū. ac si apte dicēt. Ante expectatū tpus elapsi sūt q adē demptōis pūcam pcemie ne quierūt. vnde et adhuc subdit ¶ Pertransierūt quasi naues poma portātes. Hoc q poma deferētes maria trāsmeant ipī quidē fructū odore pfruūt. Sed eorūdē fructuū abs̄ labos ferūt. quid igit̄ antiqui pēs nisi naues poma portantes exhibuerūt. qui dūne mār̄ mysteriū pphetantes. ipī qdem spei odore potuerūt. s nob fructū de eadem spe pfectē detulerūt. qd̄ em illi expectando et pnūcdo faciamūt. vnde rēdemptor in sem dixit. Alij laborauerūt. t vos in labores eorū introistis ¶ Cre nidelz dies compatit nauib quia detulerūt. t certe poma portātibus. quia electos omēs quos ān redemptor pūcam gustauerāt per pphetē valuerūt spūm expectatōē fouere. non aūt manifesta exhibitōe reficē. vel certe q naues nō poma portāt. Oēr paleis ad mistent. ut ad terras illesa ydūcāt. Certe patrū predēcē dies describūt nauibq poma portātibq similes. quia ānq; dicta. meos q mysteria spūal iute denūciant. p interiora hēr hystoie stipulam seruant Et optū nobis fructū spūs deferūt. tū carnalia loquūt. Sepe namq; dū quedā nāliter pria. ad diuīnitatis eleuātur eterna. qui crebro etiā nālitatē humē diuīnitatē aspicūt ad meatūmis eius misteriū re

pente fundat. Unde apte sub
ingitur. ¶ Sicut aquila no
lans ad escam. moris qppe
est aquile. ut irreiberata
acie radios solis aspiciat.
sed cū refectionis indigentia
urgetur. claudem oculorum
aciem. quā radijs solis in
fixerat. ad respectū cada
ueris inclinat. & qīnimis ad
alta euolet. pinnis deficiente.
carnis terrā petit. Sic in
delz Sic utiq; antiq; pres fu
erūt. qui in quātā humanitat
infirmitas admittebat. cā
toris lucē erecta mente q̄te
plati sūt Sed incarnatū
huī in mundi fine pspicientes.
quasi a solis radijs ad tra
oculos deflexerūt. & q̄ desū
mus adima uenerūt. dm hūt
deū supra omnia. & hominē
intra oīa agnouerūt. quē pro
humano genere dū passurum
mortemq; cōspexerūt. q̄ sibi
morte semetipos reficia. atq;
reformari admitti noluerūt.
quasi more aquile p̄ con
templatos solis radios. ma
dauere escam q̄rūt. libet &
spectare aglam. radios sol'
mutetur queant. Deus fi
lius. pater filii i secula. prin
cipes pacis Sed ablato no
latu celsitudinis ad terras
uenerat. escam tadaueris
miserius inquirat. paulo
p̄ty eternū subdidit dicēs. Dis
cipina pacis mee sup eū. et
liuore eius sanati sumus
Et uersū. & homo est. et q's
cognoscit eū. sublenato
ergo in dignitate mēs ruit
ci dispensatōis gram ex eius
carne cōsiderat. quasi a sūmis
repetit ut aquila escam
uolat Sed certe ille israelitic
pplis in mūdo dnī. pheticē
spū infusis. eadem pphetie
dona p̄didit. atq; in ea fide
q̄m p̄fidendo minuerat. nō
p̄manſit. et a se redemptore
p̄cipitat negando repulit. q̄
nūtius se ceteris pmūciādo
declarauit. unde & apte pro
tinus cōpassiōm ad eos q̄s
duricia sermo conuitat. atq;
ab eis quos pphene gra sub
trahat. indicat. Nam subdit

¶ Cū dixero nequaq; ita loqr
cōmitto facie mee. & dolore
torqueor plebs qppe indaica
loqui ut prius noluit q̄ eū
que p̄dixerat negauit Sed
cōmutata facie torquetur
dolore. quia dū interim sui
hois aspectū quo agnosci
a conditore poterat fidei te
pfidie pollut a pnīs ma
lis incipiens eterna se ultiōe
damnat. q̄ cum cōmutata
facie ab auctore nō agnosc.
que p̄ria bone gtie fide
reprobatur Sed mmeū ē stat
ut supplicio dolor torqueat
quā sūmus non agnoscēs con
ditor ignorat. Quia igit. hi
subredemptois mī significe
rā saluum. nūc moraliter
discutiēdo replicemq; dies
mei velociores fuerūt aurore
fugerūt. & nō inuenerūt homī
Quaut sepe iam diximus
Quia p̄mus homo cōditus fuit
ut p augmēta tpis tendi pos
set eq uita nullomodo in euolu

Sed qm̃a sponte a culpa deciꝺ
quo attrigit uetitū ꝓtulit cur-
sū quē nūc homo ꝑsentis uite
desiderio oppressus nō desinet
et tolerat t optat nē ēm̃ finē
ahir uiuere appetit sed per
augmēta uite cotidie ad finē
tendit nec apphēdit ualde
tēporū meritā qm̃ nulla sit
nisi tū ꝑpete transacta finit
que uemēcia longa indebā
12 ¶ Vbi igitur scīs statū sue cō-
ditōis aspiciat et ꝙ huām
genis uoce damna deplorat
miserū stat dicens Dies mei
uelociores fuerūt cursore fu-
gerūt et nō uiderūt bonū de
si apte dicat adhoc nō cōdi-
tus fuit ut bonū quod est uidere
posset Sed qm̃a stare ad
lutē nolūt fugiendo oculos
amisit qm̃a quo ꝓ culpam
cepit ad īma deuerē eo cen-
tratem ꝓtulit ne ītmm̃ lumē
uideret De qbus adhuc dicit
13 apte subiūgitur ¶ Et trāsierūt
quasi naues poma portātes
Naues cū poma portāt frūs
terre uidelz ꝓfructus ferūt
Terra ueō hoīs paradisus
extitit que huc ꝑ cōfessū tenē
potuit sed ꝓ mortē aꝫ stare
noluisset Sed qꝫ admutabi-
litatis inidas ꝓ culpā cecidit
ad prīus uite mariā ꝓ terrā
uenit Poma ecā terre hui⁹
fuerūt mādati sermo ꝙ trāsā
bona tot numerū ꝑ gressi q
todire in paradiso noluim⁹
et seruare nūc mīt̄ tacoibꝫ
conam̃ Cendētes ad terim̃
aura uite prīus ꝑpellim̃ur
mutabilitatis mē fluctu fa-
tigam̃ Sed qꝫ ꝑ cās misericordiā
misericordia nature bona cōsti-
tuim̃ quasi ꝓ ligni poma
portamus quod tū intelligi
et aliter pōt ¶ Naues etenim
nū poma portāt sua nauitatem
oderis habent sed grauitatis
ponderis nō habet t huāni
genus a paradiso grauitas ex-
pulsū uim̃ ꝙ templacōis pōdꝰ
robur condite fortitudinis
amisit atq; ad sup̃na ꝑpe-
da se erigit flagrat quidē
odore meditē sed digne nō
exerit pondus uite pomiq;
ergo odoribus replet̃ur tm̃
huc illucq; leuiter mentis
nre nauis impellit qui et
paradisi celsitudinē nūc ar-
doris recordatōne meminim⁹
et in portuos ꝑtacōnibꝫ fluc-
tus ex carne toleram⁹ ītm̃
17 et apte subiūgit ¶ Quasi
aquila uolans ad esum aq;
la etenim alto ualde uolatu sus-
penditur et amisū ꝑpeti
ad ethera libratur ꝙ pappe-
tutu uētris terras expetit
sese q; a sublimibus ꝑpete
decursū fundit Sic et huā-
nū genus ꝑ parēte primo ad
īma de sublimibus corruit
q; minuit conditōis sue dig-
tas ꝑ tacoꝫ celsitudine ēssū
aeris libitate sus̃penderat
Sed qꝫ cōm̃ ꝓceptū abiū ue
nīt cōgit p uētris gnatꝫ
ad terras uenit t q̄ post
uolatū carnibꝫ pascāmur ꝙ
illa libera q templacōis in
spiracla pōdit t decessum
corporeis uoluptatibꝫ leuat
Quasi ergo aq̃la uolās adeꝫ

lerat

cam dies mī uelocit trāseunt
qz q° ima petim⁹ eo subsistē
16 in nita phibem² ¶ Sed cū hō
ante mentis oculos cōtinua
cogitacōne reuoluim⁹ duris
tacitis cōmibus urgem² Curi
potēs deus condidit quē per
turbi presciut is q̄ sūme po
tens ⁊ sūme bonus ē nequaq̄
uoluit hoīem talem facē q̄
perire nō posset cū uerbo hec
tacita mens mtiogat pauet
ne ipo mterrogacōms ausu
i sr̄biam erūpat sēqz humilit
cōpmit et cogitacones suas
restringit Sed eo grauius af
fligitur quo mter mala que
sustinet ecia de condicōms
sue abscondito mtellectu ēci
atur Vnde hic quoq; aptē sb
ūngitur Cū diuero nequaq̄
ita loquar q̄mitto facē meī
et dolore torqueor Nequaq̄
quippe nos ita debere loqui
dicim⁹ cū nē infirmitatis
modū exmsicone trāseūtes
nos metipos pauore ēphen
dim⁹ et sūpne ūuencie cō
sideracōne refrenam⁹ m q̄
refrenacōne sūlz mētis nrē
facies cōmutat² quia q̄ plus
nō capiēs audēter sūma re
qui rebat mfirmitatē suam
post modū agnoscēs ueneraī
mchoat qđ ignorat sed ī ipā
cōmutacōne dolor est quia
valde affligitur qm̄ pme cl
pe meito admtelligēda ea q̄
de scripa sūt tecat² que patit²
usta ēt cōsiderat pauet ne ī
dolore plicēciam locucōms
excedat ori silencū mdicit
sed excitatꝰ dolor eo ipo quo
restringit² auget² Dicat ergo
cū diuero nequaq̄ ita loquar
cōmitto facē meā et dolore
torqueor q⁹ hīc plerūq; grauī⁹
affligim² cū q̄ p̄ solacōms
sūdiū afflicc̄oms nr̄e nobis
conam² mala leuigare Sed q̄s
quis iam subtilē pareūs p̄
dampnacōne ꝓpagata hui⁹
generis dampna cōsideat sup
est ut hijs aduīge ꝓpa metu
at Vnde mr̄ scīs pog̃ cōmu
nia mtulit repetē spēaliā pb
ūngit dicens ¶ Verebar oīa
11 opa mea sciens q⁹ nō parceis
delinq̄ntī · que brīs Job opa
exercuit sācte hui⁹ historie
textus ostēdit Holocaustis q̄p
pe mltiplicib⁹ auctoꝝ placāe
studuit q⁹ mr̄ filioū mīmi
ut scriptū est q̄surgēs diluculo
offerebat holocausta p̄ sīm los
eosq; nō solū ab mmūdis ac
tibus sed a prana quoq; cogi
tacōne mūdabat de quo sēp
tura teste phibet² Dicebat eī
ne forte pcāuerint filij mei
⁊ brīdiuerūt deo m cordibꝰ su
is affectū cōpassioms exēcut
quia ipe de se amicoꝝ q̄ eoīb⁹
qōmb⁹ exactus dicat flebam
q̄ndam sup eo q⁹ afflictus
erat mīseriīs pietatis ī pēdt
qui ait ocls fui ceco et pes
claudo et casitatis mīdicā
uel m corde custodiui qui
obtestādo se appeīt dicēs Si
decepti ē cor meū sup mlier
humilitatis cubī medullitꝰ
tenuit qui dicit Si gtemsi
mdicū subire cū seruo meo
et ancille mee cū diseptaret
adisti me brīficia largitatis

liber

impedit qui ait Si comedi buc
cellam panis solus et nō comedat
pupillus ex ea Et rursū si nō
biberit in latera eius & de
uellerib⁹ omiū meaū calefa
ctis ē Grām hospitalitatis ex
hibuit qui dicit foris nō mā
sit peregrinus ostiū meū via
tori patuit Et inter hec ad
tutū timidū p̄ extellerit uiā
caritatis et inimicos dilexit
qui ait Si ganisus fū aduer
sū eius q̄ me oderat Et rursū
non emī dedi ad p̄candū gut
tur meū ut expetem maledi
cens animā eius q̄ ergo vir
sciūs illa opa sp exhibuit ex q̄b
placari deus et erga miḡtates
solet quid est qđ mira opa fa
ciens hec ipā faciens etiam
uereri⁹ pauēs Cū dicat uere
bar oīa opa mea nisi qđ ī sctī
rirī actibus colligim⁹ ut si
placē deo ueraciter cupim⁹
postēq̄ subuersa subigimus
ipā in nobis ecīā bī gesta in
meam⁹ ¶ Duo quippe sūt
que ī bonis opibus nēte est
ut studiose formidēt̄ desi
dia nidel & fraus Unde & per
ppham apud vetustā trāslaō
dr Maledictus qui facit opus
dei negligent⁹ fraudulēter &
desidiose Sed sciēdū magno
pere ē quia desidia p torporē
nascit̄ fraus p p̄uatā dile
ctionem Illam nāq̄ mīor
dei amor exaggerat hāc at
male metem possidēs ꝑ⁹
amor creat ¶ fraudē q̄ppe
in dei ope perpetrat qui sēq̄s
semetipm in mandate diligēs
phor quod recte egerit ad re
muneracōis transitorie bona
festinat Sacēdū quoq̄ ē quod
tribus modis fraus ipa gnīth⁹
q̄ phāt procul dubio aut ta
cita cordis huāni grā aut
fauoris aura aut res quelib⁹
exteriores desiderāt quo cōi
recte dictō per ppham dr
btūs qui excutit manus suas
ab oī munere quia ei nō
solū fraus īcepte pene
est minus ꝓcul dubio vnūq̄
ē ¶ Tres vō sūt acceptōes 80
munerū ad quas et fraude
festinat⁹ Munus nāq̄ a
corde est capta grā a cogita
cōne Munus ab ore est gla
ꝓfanoꝝ Munus ex manu
est ꝓmiū ꝓpacionē Sedu
shus quisq̄ ab oī munere
manus excutit quia ideo qđ re
cte agit nec ab humano corde
ī anem gl̄am nec ab ore lau
dem nec a manu retribuē dacū
queūt Solus ergo ni dr opere
fraudē non facit qui cū adsv
duū bone accōis munus latet
nec ad corporis reprīma nec
ad laudis verba nec adhuc⁹
modicū grām anhelat Ipse
igit⁹ bona mā quia nisi dān
culpe euadere gladiū neḡit
nisi sollicito cotidie timore
munīat⁹ pscīn munū rete nē
dr Uerebar oīa opa mea ac
si humilima ꝓfessione dicēt̄
que apte egerim nideo Sed
quid mihi⁹ latenter ꝓtule
rim ignoro Sepe enī nō
nulla bona nīa latentiā
fraude depeiunt quia recte
sē mēs actib⁹ grauīe terrene
sub ugūt Sepe desidia iter

18

19

uemēte deficiūt quia feruare
quo cepta sūt frigescēte amōe
tabe fluūt · quia ergo culpe sur-
repcio uel in ipō uirtutis actu
uir uincit⁹ q̄ ad securitatē sē
ī mīsi ut studiosē sp et mīnute
tmeat⁹ ¶ Sed post hec ualde ſt⁹
stimpōlosū cordi se obicit quod
subūgit Quens quod non p-
ceris delīq̄ta Dī enī delī-
q̄m non parcit⁹ quis abeā
morte eripit⁹ cū a delicto nūq̄
uemo repiūt An penitēt p-
cit et delīq̄ta non parcit q̄
cū delicta plangim⁹ neḡm
iam delīq̄tes sum⁹ sed q̄d
quod petrus cū negat ⁊spūs⁹
et ⁊demptois negati ⁊spetu ad
lac̄mas uocat⁹ quod q̄d paulo
cū redemptois nomī in tēra
conaret⁹ extīguere eius ⁊ūn
de celo meruit audire sed nī
culpa ī utroq; puīm est q̄ et
de petro tēste euangelio scrip-
tū est ⁊cordatus petrus ubi
ihū egressus foras fleuit amāe
et de paulo hec cadēs q̄ hūmt
uocauit ueritas dicit Ego osē
damea q̄ta eū oporteat p noīe
meo pati Delīq̄ta ergo dīs
nequaq̄m parcit q̄ delictū sīn
ulēōe non deserit aut enī nē
hoc homo in se penitēs puīt
aut hoc deus cū hoīe uidicam⁹
peruit ¶ Nequaq̄ igit⁹ peccato
parcit⁹ q̄ nullatenus sine uin-
dicta laxat⁹ Sic dauid p cōfe-
ssionē audīe meruit Omīs
humiliauit pēn hūī ⁊ tīs mlt⁹
p̄ tribulatiōs afflictus ac fu-
giens reatū culpe q̄n p petra
ueāt ēsoluit Sic nos saluti
unda a culpa pīm parentū

absolūm⁹ sed nī reatū eius de
culpe diuētes Absoluti quoq;
adhuc carnali⁹ abīm⁹ · bī
ergo dē Quens q̄ non parcēs
delīq̄tis quia delicta mā sue
p nos seu p nosmetipōs rese-
cat eciam cū ⁊larat Absterſt⁹
enī suus mīstatū maclas studet
tporali afflictōne tergē quas
meis imppetuū non uult udē
Sed sepe mens dī plus iusto te-
pidat dū pauore quatīt dū
simistris suspiriōmbus urget⁹
dedet hanc uitē que sē ad u-
tam ud p labores ambigit p-
uenīre Unde ⁊sub sequit⁹ ad
iūgit ¶ Quasi ⁊ sic impius
sū quare frustra laboraui si
enī ēmota pietate dissumm⁹
opus nrm pena dignū est q̄d
remunerāi premiū pīstolam⁹
Uir igit⁹ simplis subocculto mūdo
trepidans dicat Quasi ⁊sic ī
pius sū quare frustra laborau⁹
non quo hūc laborāsse pen⁹et
sed q̄ m certis sē dēpīm⁹ et
meet labores dolet ¶ Quedū
uero est quod piī sīt ita ītēti
sūt ut cōfidant Atq; ita confidūt
ut nī q̄ securitate non tepeant
Cuncta ergo plerūq; mēs ⁊ im-
pensa rectis actib⁹ trepidat ⁊stat
ut postq̄m bonū pus agīt ue la-
crime expiatōis exquirāt⁹
q̄te ad eterna pmia meritū nr̄i
operis subuehat humilitas postula-
tōis ¶ Sed nī stendū est quia
mūdo nos ad pfectū reddē uel
uita uel lac̄me non ualet quo
usq; nos mōdicitas nr̄e corrup-
tionis tenet Unde ⁊apte subūgit
Qui igit⁹ lotus fuero quasi aq̄
uinis ⁊ mūdissime uelut mōdissie

81 82 80

manus mee tñ sordibus ingvñ me et abhomabitur me vestimēta mea ¶ Aque enī nimis sūt lamēta humilitatis que profecto humilitas quia ante distinctionem orbis terris ꝓmittet qui p magnitudinem meritorem candet sed nāq; nonnulli qui lamita habent sed humilitate non habent quia afflicti plāgt sed tñ in ipsis fletibus vel cōtemplationi vitam supbiūt uel ꝑ ordinationem conditoris erigunt. Hi minui aquas habent sed plenius aquas non habent ꝛ mundi ee nequint qz humilitatis fletibus minime lauant. Aquis aūt minus ad culpa se lauerūt qui gloriabat dicebat Cor ꝑtū ꝛ humiliatū deus non spernit. Cum enī lamitis affligunt. sed murmurando rebelles sunt metam quide cōtriuit ꝛ humiliari cōtempsit ¶ Minus aque minus intelligi et aliter possit Aqua enī fontis ꝛ fluius et ea aqua ueo minus ex aere primit Et sūt plerisq; qui p orationū lamita sp̄ crucīāt sed tñ totis lamitoꝝ laboribus ad sola tñ desideria gaudent cōpūgunt in ꝓbis sed felicitatis trāsitorie gaudia requirūt Hos itaq; minus aqua non abluit quia eorū fletus abimus uenit. Qui enī ex terre aqua ꝓfusi sunt qz ꝑ terrenis bonis ꝓpriis com primūt Cum vero ideo ploāt qm̄ ꝓmia eterna desiderant aq̄ minus hos diluit qz celestis compūctio ꝑfundit ¶ Iam cū ꝓfecte patriaz ꝓmissa appetūt ea q̄ accensi desiderijs plāgūt a sūmis actipiūt unde mūdet ¶ Manus aūt quid aliud quam opera designant. Unde quibdā per ꝓphām dr Manus mee sagine plene sūt id est opera aut delicate Notandū vero qd vir sanctus non ait sordissime manus mee quia quotidiane corruptōis astringim̄ reatu opibus veram mundiciā neq; apprehendimus sed immundam. Unde apte subiūgit ¶ Tam sordibus immundis me deus nos sordibus immundis dr immundos sordibus demōstrare qz quanto ad illā vēram ꝓbona opera sitgimus tanto subtilius vite mee sordes agnoscimus quibus ab eius mundicia dissonamus Aut ergo si lotus fuero quasi aquis minus ꝛ sordidissimo velud mundissime manus mee tñ sordibus immundis mee dr si apte dicat Cuamus lamēte supne compūctionis inhiare quibus ꝓ studia recte operationis exercere. Multa tñ mundicia indecentia mundus nō sinit. Immundā quippe a deo animam ipa adhuc corruptibilis caro diuerberat eo q; amoris pulchritudinem obstans illicitis cogitationū motibus sedet unde ꝛ subdidit ¶ Et abhominabit me uestimenta mea Quid enī uestimenta nomine nisi hoc terrenū corpus ex ꝓmissione quo mdūta alia tegitur nem subtilitate sue substātie nuda uideat. Hinc etenī Salomon ait Omī tpore sint uestimenta candida id est mūdia corpis a sordibus actibus munda Hinc ysaias ait vestimēta mea xtū sacrorum et ꝛ robustorum

Langwime q̄ppe uestimētī mi-
sere est desiderīs carnalibus ī
quinare quibus immūdū se-
pollūt psalmista fēmīdauit
cū dicebat libera me de sāḡ-
deus deus salutis mee hmī
uote angelū adiohēm dr̄ habes
pauca nōia m sardis q̄ nō m
q̄nauerūt uestimēta sua dxere
aut sacrelogui uestimēta mā
nos ab homīari referūt quia
ab hoīabiles reddūt Siaut pe
petrū quoq; de nuda dr̄ hic pos
sedit agrū de mercede mq̄tat
neq; em̄ empti pnō sāḡuīs
agrū figuli possidere uidet̄ p
tuit qui relatis xxx argen-
teis traditōis crimē ēmō
siori m se ptinus morte mu
tauit Sed possedit dicti est
possidere fecit ista hoc loco ab
homīant me uestimēta mea
dr̄ abhoīabilem facūt quia
mimicū dī uoī metem mīb
supbiūt dū scī desideī studia
temptatōm suarū nimīb
niterrūpūt ī ipō suo certame
posita aīa agnoscit q̄ītū ad
huc a diuīitate dēspicat q̄ cor
ruptōm suaz plene appetens
transire sed non ualēs fede
puluere cogitatōis ī q̄nat
Hanc uestimētorū abhoīatōi
sensērat qui dicebat video
aliā legem ī membris
meis repugnātem legi mīt
mee et captiuū me ducētē
ī lege pti que ē ī membris
meis Fuit enaz uestimēta
in q̄bus ptē placē nō po
terat q̄ītoq; melius ī simī
da dē ponere festīe aptre
bat dicēs Infelix ḡo homo
quis me liberabit de corpore
mortis huius Dicat ergo in-
fulus uir Si lotus fuero q̄ī
aquis mūis t fulserint ue
lud mūdissime manū mee
trī sordibus mundus me
et abhomīabūt me uestimēta
mea tpe q̄ītūlibet ad sūmā
ex dōne gr̄e placōis aspē
dere q̄ītūlibet opere se
p exercitiū laboris accūrit
indignū trī adhuc aliquid
de corpe mortis sentit et ab
hoīabilem se ēe cōsiderat ī
multis que dē pondere cor-
ruptōmis portat Cui hoc 92
quoq; fit grauius quod sepe
neq; hoc intelligit unde de
linquēs flagella sustinet Sed
astricto iudicio quod misē ma
uis qdue mūdo displicuit nō
agnoscit Unde ē subditus
neq; em̄ iuro qui sīmlis
mei est respondebo nec qui
meū mundo ex eq̄ possit
audiri dū cū quolibet mū
dano ex equo cōtendimus
et quod cōīi nos dicat aspī
et mīus que dicimus audī
mus et quo obiecta patēt
apphendimus audenter ad
ḡposita respondēs Cuia go
mutabilis undq; que facis
nudet quasi audit q̄ dicimus
Sed quia id quod ē displicz
nequaq̄m plene cognoscimus
quasi quod upē dixit ignāmus
Cur igit sanctis uestimētorū
suorū abominatōm cōsideāt
eo amplius timet quo au-
diri ex equo mundano non
valet quia quo usq; corru
ptōmis sue pondere pīmit

hoc m pena sua grauius toleat
quod et sensu sim ꝑhesoris
ignorat Ac si apte dicat mihi
ex equo non audior q3 ꝑ pa-
tent cūcta que facio et tame
ipe nescio p quā ꝑhendor
Sequit¹ ¶ Non est qui vnūq3 93
valeat arguere ꝑ ponē manū
suam ꝑ ambobus duru sonat
vt querat² qui mi arguat
sed durū non erit si ꝑcurrat
ad medicinam Quod ipe paulo
ꝓphetā dicat Psalmam quippe
ammonet dicēs · quiescite
agere perperā discite benefacē
exquirite iudiciū subuenite
oppresso iudicate pupillo de-
fendite viduā ꝑ venite ꝑ ar-
guite me Et nanq3 qm̄ argu-
imus rationis auctoritate ꝑimus
Et quid ē qd dīs agere sā 96
nos admonēs adiūgit venite
et arguite me nisi qd apte ē
simulat quā bonis actib fidu-
ciam prestat Ac si patenter
dicat Recte agite et admissi-
oms mee morb non ram
ꝑpetrationis germinā q3 ꝑfidu-
ciam auctoritatis obtinete hūc
et eni Johānes dicit Si cor nr̄m
nō ꝑhenderit nos fiduciam
habem ad deū hinc ē quod
mors ē quia placet ꝑuersis
auditur tacens tu silentiū q3
quid clamas ad me hinc ē
q3 iracundiam retinet cū audit
Dimitte me ut nascat³ furor
meus con populi dicit hinc
ē qd arguentem dīs nō habu-
isse se queritur ad ꝑphām de
exquisitu vitū qui mi ponet
sepem et staret oppositus con
me ne dissiparem eā ꝑ non

inuenim hinc est qd grauiter
isaias deplorat dicēs Omes
nos cernim⁹ quasi folium et
iniq3tates nre quasi uentus
abstulerūt nos Non est q in-
uocet nomē tuū qui resurgat
et teneat te Sed possūt vetti q
libet p arrepte innocēte me
ritū aliqñ do pīis morbus
admissoms obuiare non
aut valent vtute propria ad
humano genere supplicia
scripture nobis expellere
Vir igit³ scūs humanū genus
cōsidecet quo defluat etne
metis damna despiciat cu
minime constat q3 nequaq3
iustitia humana cōdicat inde-
at quam pīse homo deligit
videat quā districte cōditor
conditor nascat³ ꝑ mediatore
dei et hominis deū ꝑ hoiē ꝑqui-
rat ¶ Quem q3 longe posteā 97
meli considerat deplorās dicat
non est q vnūq3 valeat arguē
et ponere manū suā ꝑ ambob

Redemptor quippe humā
genis mediatore dei ꝑ hominis
pramē factus quia iustus ī
hostibus solus apparuit ꝑ tam
ad penam culpe erat sine culpa
puenit et hoiem arguit ne
delinquerēt ea dō obstent ne
ferirēt exempla innocēte
prebuit penam malis ferē
pit Patiendo ergo vtramq3
arguit qui ꝑ nullam hominē
priusquā afficiendo corripuit
et ira indignās moiendo te-
peramit ¶ Nisi intuisq3 ma- 90
li posuit tp et exemplabo
mibus que imitarent³ pbat
et dei in se opera quib3 erga

hoīes placaret ostendit Nullis
qppe ante hūc exhint q̄ sic
p alienis erratib⁹ intendēt
ut ꝓpria non haberet eterne
igit̄ mortis tanto quis talys
obuiare non poterāt q̄to hūc
teatus de ꝓphis astringebat
Venit itaq; nouus homo ad
homines contradictor ad alpā
aminis ad penam mira mō
strauit crudelia ptulit Ma
nū ego suā n iambob⁹ posuit
qua vnde reū recta docuit
inde teatū iudicez placauit
qui hoc quoq; ipīs suis mira
culis etiā mirabilius prebuit
q̄ corda dēm q̄uis māsuē
pocius quā terrorē correxit
Vnde et subdidit Auferat a
me virgam suā t pauor eius
nō me terreat p legem q̄ppe
virgam deus tenuerāt cū dice
bat Siquis hec uel illa fecerit
morte moriat Sed martyr⁹
morte absoluit qua mirabile
p māsuetudinē ostendit vnd
et ō p̄s tg dr̄ intende pspere
procede t regna ꝓpter ueritatē
et māsuetudinē t iustic Die
ri quippe q̄ deus noluit ꝑ q̄
pater ut amaret inspirauit
Quod liquido paulus docet
Non enī accepistis spīm seruitutis iterū in timore sed acce
pistis spīm adoptōis filioꝝ
in quo clamamus abba pater
vnde hic quoq; apte subiungit
loquar et non timebo cui ne
q; enī possū mihi uidens rēspōdē
Vr eterni iudex qui humanis
redemptoꝝ uenire in mundū dē
spicit non mihi adōi sed
affectui ad prem sumit t fiore
despicit q̄ p adoptōis grām
ad amorem surgit Hinc Iohēs
ait Timor non est in caritate
sed perfecta caritas foras mit
tit timorem Hinc zacharias
dicit vt sine timore d̄ manibus
inimicoꝝ nostroꝝ seruiamus illi
in peccati igitur morte tiores 99
nos suscitare non ualuit sed
ad statū mitē aspirata magis
gra erexit Quod bn̄ heliseo
sunamitis filiū suscitāte sign̄at
qui cū baculo puerū mittens
extincto filio uitam minime
reddidit p semetipm uero ue
niens seq; sup mortuū sternēs
atq; ad eius membra se colli
gens huc illucq; deambulans
et more mortui septies aspiras
huc ad reducendā lucē ꝓximos
p ministeriū cōpassionis animā
animauit Auctor quippe hu
mani gn̄is deus q̄ mortuum
puerū doluit cū extinctos in
iquitatis oculos miseratus aspexit
Et quia p moysen terroꝛ
legis prodiit quasi ꝑ puerū
uirgā misit sed puer cū ba
culo meritū suscitare nō ualuit
quia paulo attestante nichil
ad perfectū adduxit lex Ipē ait
p semetipm uenies t sup cada
uer se humiliter sternens ad
exequenda sibi mortuū mi
se collegit quia cū in forma
dei esset non rapinā arbitra
tus est esse se equalem deo sed
semetipm exinaniuit formā
serui accipiēs in similitudinē
hoīm factus et habitu in
ueniens ut homo huc illucq;
deambulat quia t iudeam
uxta t longe positas gētes

uocat. Super martiū ſpectes
mſpirat quia p apercōm duū
muneris grē ſeptiformis ſpūs
m pctī morte iacentibus tribuit
moxq; uiuens erigit. qr is
quem terrois urgā ſuſtulē
non potuit. pauoris ſpūs puer
admittā redit. Dicat itaq; ex
ſua dicat ex noce genis huāt
auferat a me urgā ſuā. et pa-
uor eius non me terreat loqr
et nō timebo eū. Ubi et apte
ſubiūgit. Neq; em possū metu-
ens reſpondere. Reſpondere opt
pe aulubet dicam. aī factis illis
digna opera repēlamus. Deo
ergo reſpondere est domis eius
pcedentibus mā obſequia rēdere
Unde t psalm quidā m q̄bus
ſrā operacō inmitāda ꝓponit
ad rſpondēdū ſcripture notant.
Fertū itaq; deus hoīem condidit
etiaq; ad uitā ſā defluentem cū lō
ganimitate toleranit cotidie
culpas aſpicat t tm immēdi ſpa-
cia nō cauis abſcidit dona
largiuit benignitate ſua t erga
malos ut. Reſpondere homo
tot beneficiis debet. ſed m reſpō
dere metuēs nō valet. qr huāt
gnis conditoē qua adhuc ſer-
uiliter formidat. paulubrio
nō amat. Nam tūc ſolū deo rēi
obſequia reddim. cū ei pfecte
amoris fiducia. nō timemus
cū nos ad bona q̄ agim affectus n
metus dirigit. cū malū mrē
mēti iam nō placet. ea ſi lic
nam qui pūſitatis ope exno
re reſtringit. pūſa libēter agat
Si licēt nequaq̄m ergo uetat
rectus est qui adhuc a ꝓuitat
100 Deſiderio libet non est. Bene
itaq; dr. Neq; em possū metuēs
reſpondere. Cuius uero obſequia
deo nō reddim. ſi ex timore mā
datis illius. et non potius ex
amore ſeruim. 101 Sed cū mēs
nrē ei⁹ dulcedinis amor acce-
ditur omne deſiderii ꝓpīs uite
leuigat. m tediū delectatio
uertit. atq; hāc tū merore
mens tolerat cuius victa ꝓpe
reprobo amore ſeruiebat.
Unde t apte subditur. Tedet
aīam meā uite mee. Sed aī
ꝓpīs uita uilescere cū cōditor
amor dulcescere cepit. ſe ſe
rōi ſe amm. accendit. ut ac-
cuſare ſe de culpis debeat. ign
ſe aī ſuppbi nescius defēdebat
Unde adhuc recte subiūgit
Dmittam aduſū me eloqr
meū. Quaſi ꝑſe eloqui nō ſuo
utile. qui prāua q̄ gessit
defendere excuſationibus coat.
Sed aduſū ſe eloqui dmittit
qui accuſare hoīm rapit. qd
erubuit. Sepe uero et cū delm
q̄ntibus ea quoq; que agim
diuidicam. acuſat mens ſua
quod ꝑpetrat. ſed quia hoc q̄
deſiderio minime deſert. eru
bescit cōfitēri quod facit. Cū
uero iam totā uidi nō carnis
delectatiōm ꝓmit audaci uo
ce accuſatiōis ſue confessione
ſe erigit. Unde recte nūc dr
Dmittā aduſū me eloqui
meū qr fortis mens rūxāle
cōn ſeuerba detestatiōis inhiat
que apud semetipm ꝓius i ſce
me uerecūdata retinebat.
Sed ſūt nōnulli q̄ aptis uo
cibus culpas fatent. ſ tame
n confessione gemere neſciūt

et lugedo gaudetes dixit Unde
et adhuc apte subiungit loqr
tamaritudine anime mee Qm
culpas suas detestans loqtur
restat necesse est ut has tuas
tudine aie loquat ut hec ipa
amaritudo puniat quecquid
lingua p mentis iudicium accu
sat Sciendu uero est qz ex
pena penitete quam sibi mes
irrogat aliqtinus secuitatem
peipit atq; ad mitrogacom su
pm iudicis fidenciot exurg
ut semetipm suptilius mue
niat et erga se quom dispaat
agnoscat Unde protinus addit
Dicam deo noli me codepnare
fndica michi cur me ita iudi
ces qui peccatore se taaritudine
assetit anime quid deo aliud
qua ne codempniet dicit q'a
aaritudo psentis penitetie ex
tinguit supplicia sequitur re
Duobus aut modis ihacnta
hoim indicat deus qp aut
p mala prucia irrogare iam
tormita sequencia meipit aut
tormita sequencia flagellis puh
extinguit Nisi eni dilectis
exigentibus nisus index t nuc
t post modu quosdam putet
undas mmme dixisset Decdo
eos qui no tradiderit pdidit
Et de miquis psalmista non
dicet Induant sicut diploide
cofusione sua Diploide qp
pe dupla uestimtu dicim Co
fusione ergo sicut diploide i
duti sut qui uxta teatus sm
meritu t tporali t ppetua ai
amadiusione feriut Solos
quippe plena a supplicio li
berat quos mmmitat na qs
pua mala non corrigut ad
sequencia pducit Si aut neq;
qua quosdam pena presens
a supplicio eterno defenderet
paulus mmme dixisset ai
iudicam a dno corripmur
ut no cu hoc mudo depnem
Unc uoce angelica admoher
dr Ego quos amo redarguo
et castigo Unc etia scriptu
e quem diligit dns castigat
flagellat omem filiu quem re
cipit Sepe ergo mens nusa
ut magis secura sit aleus
trepidat et ni flagellis cingit
supm iudicij incertitudine
turbat pauet ne micui se
quntis dampnacoms sit ome
quod patit et p cogitacone
interrogat iudice qua dmte
sue meritis ambigit ipus
sione Sed ai uite mitis ad
oclos mentis reducit qi cosd
lacio a iudice respondetur
qz nequa am ad pdendu putat
que macoms innocencia ferie
da custodit Bene ergo ne dicit
fndica michi aie me ita iudices
ac si apte dicet qm flagellado
me iudicas ostende quod ad
iudicui pflagella sectui ed
as quod mi intelligi et alit
potest Nam plerug uir iusto
flagella adybacom pcipit et
uitam suaz subtili inquisicone
discutiens qm se pfectum et
sencat et fateat p quia tanu
specialit culpa pruit immme
cognoscit atq; eo magis in p
cussione trepidat quo causas
sue p cussionis ignorat petit
ut semetipm sibi iudex iude
licet qtus ty ille amadutedo

paulut hoc in se flendo et ipse
castiget Scit namq; qđ eqssio
index minuste quempiā nllo
mo afflixit et magno metu
tōmat= qua et dolet mverbere
et dēphendere in se pfecte nō
valet quod deploret vnde ad
109 huc subdit Nūquid bonū
videtur si calūnieris t opprī
mas me opus manuū tuaū
et cōsiliū impiorū adiuues
Hoc mmtū sic p mīrogatōē
dī vt negēt ac si apte dicēt
Tu qui sūme bonus es nou
q bonū nō estimas ut pauper
p calūniam p̄mas Et scio ego
q nō est mmisshī quod pāear
et eo magis doleo quo causas
ignorie ignoro Notandū vō
qđ non ait ut oppīmas pauper
innocētem sed paupertē qui
em districtōm iudicis neq; īm
nocēciam sed paupertātē sua
subiit non iam de culpa audā
ciam arripit sed qm se īfir
mū cōspiciat ostendit Vbi t
congrue subūgit Opus ma
nuū tuaū ac si aperte dicat
Impie opprimē non potes
quem te fecisse gratuito re
110 cordaris Bene aūt subdit
et cōsiliū impiorū adiuues
quos namq; hoc loco impios
nisi malignos spūs uocat
qui tū redire ipi ad vitam
nequit crudelit socios ad mor
tem querit ex quorū mmtū
cōsiliū fuit ut beati Iob dī
correptiōē tangēt et q̄ītam
q̄llitate iustus extitērat sal
tem pflagella peccaret Sed
impiorū consiliū ons non
adiuuat qua eorū tptacōib;

carnē iusti pdidit aīam negat
hoc mdēmeter coīi bonoꝝ cō
siliū malign spūs meūt ut
hm quos seruire deo mmoue
vel mtraq̄llitate cōspiauit ux
ari aduersitatibus adoragie
culpe rapiant= Sed eorū con
silm acume destruit= quia=
pius conditor aī uirib; flage
lla moderat= ne mrtutē pena
transeat et pfluciam forau
huāna infirmitas excedat·
Vnde bī et p paulū dr fidel
aūt deus qui nō pacet= vos
temptāi supra id qđ potestis
sed faciet aī tptacone etiam
cū puctū ut possitis sustinere
Nisi em mfinitus deus nī uibq
temptamīta modificet nllus
p ferto est qui malignoꝝ spī
tuū insidias non corruens
portat q̄ si mesuām inde x
tptacoibus non pbet eo ipso
ptinus statim deint quoulī
uires onera mponi Dic aūt
bīus Iob negando q̄ equisiuit
ista que pnulit sicut t q̄ied
negat ea que ultro subūgit
111 Dicens Nūquid oculi carnei
tibi sūt aut sicut videt homo
et tu videbis Nūquid sicut
dies hominis dies tui t ānī tui
sicut humana sūt pa ut q̄ras
inīquitatē meā t p̄cm meū
scrutēris vt scias quia nichil
impiū fecim Oculi carnei
facta tpoū non nisi in tpore
agnoscūt quia t ipi adiudē
cū ipsee poterūt cū ipore clau
dūtur Et humanus usus q̄
libet opus sequit= nō p̄uī
rit quia nr existencia ap=
piat nēmia nullo agnoscit

112 Dies quoq; et anni hoīs
a diebus et annis discrepant
eternitatis quia vita mā q̄
tpore minuit tpore finit nr
dum nitra sinus sui latitudiē
formal eternitas deuorat Cuius
minutū nimesitas q̄ ultra ti
tragi nos tendit Sme ichoa
cōne et termīo eius eternal
tē dilatat nec transacta
pterent nec adhuc uentura
quasi que non appareant
desūt quia is qui sp esse hab
cūcta sibi pntia cōspicit
Cuq; aspicit deo post et ante
non tendit nlla nitutq; mu
tatōne uariat Dicat ergo
nūquid oculi carnei tibi
sūt aut sicut uidet homo t
tu uidebis nūquid sicut dies
homīs dies tui et anni tui
sicut humana sūt tpa ut q̄as
iniquitatē meā t pām meū
scruteris vt sciās q̄ michi
pur sceim desi humiliter teq;
rens dicat Cur me itpore
pflagella examinas quem
apud te pfecte t ani tpora sci
sti Cur nulpas meas ubeib
interrogas quem petinatis
tue potētiam nec prius quā
conderes ignoras Cuius in
mnitū potencie mox pondus
ex pmit cui subrūgit Cuz
sit nemo qui de manu tua
possit eruere ac si aperte
dicat quod tibi restat misi
parcē tuus virtuti nllus
ualet obuiare quo em ne
mo t qui amadūsionem
tuā q̄ merito sue uirtut
retinear eo a se facilius tua
pietas exigat ut parcas

Quia aūt nos mdelicto con
cepti m iniq̄tatibus cōti aut
noxie prana p petrame aut
m caute etiam recta agēdo
delinq̄mus districtus iudex
unde nobis fiat placabilis ti
habemus Sed aī nrīm opus 116
eius obtutibus digni exhibē
non possimus restat ut adpla
ca cōnē illius sūi ei opus of
feramus Unde et subditur
Manus tue plasmauīt me
t fecerūt me totū m circuitu
et sic ipēte papitas me Ac
si ea humiliter dicat Quia sb
nusto examine digni nō est
tue placacōm qd fēci pensā
mīsericorditer ne pereat qd 117
fecisti Quibocia uerbis p
ūsum niamchei dogma de
struit qui duo principia
mencient a deo spīm a sata
na uero carnē conditā as
sere conat Cūs ecia vir
tutibus grā spūs plenus lō
ge post uentura considerat
et errorū germina pudēs
calcat dicens Manus tue
plasmauīt me t fecerūt
me totū m circuitu Qui em
t plasmatū se t factū totum
m circuitu a deo asserit te
nebrarū genti nec m spū suo
aliquid nec m carne dere
linquid Nam plasmatū se
piter materiā hois magiez
rebulit Factū uero totū m
circuitu m eo quod ex cāis
constat mdumito meo dixit
Notandū uero est q̄ phoc
quod se plasmatū dei manib
asserit misericordie uidelicet
dignitatē sue conditoris oppt

Liber

Omnis enī p coetānū patris
uerbū cūcta creata sūt in pā
tri relacōne creatōis ostēdit
quātū rūctis alalibus quātū
rebus uel celestibus ẞ tū mīe
sibilibus homo pferat Cūcta
quippe dixit et facta sūt Cū
uero fāc hoīem decernit hoc
quod ūrienter pensandū est
pmittat dicens Faciamꝰ hoīē
ad imaginē et sīlitudinem
nrām Neqꝫ enī de ceteris sic
tū est fiat et
factū est neqꝫ ut aqua vola
tilia sic terra hoīem prulit
sed prius qām fieret faciamꝰ
dr ut uideꝝ qr racōnalis nā
condebat quasi cū gfilio facta
uideret qī p sīlitudīē de terra pla
smatur et inspiratōne cōdito
ris mūdūr spūs vitalis erī
gitur ut stilz non pussiorꝰ
uocem ẞ p dignitatē opatōis
existeret qui ad cōditorīs ima
ginem fiebat Quod igrr pa
cōditōm homo elegantius
in terra creatus ceteris accepit
hoc in flagello positus pie
sui opifices oppont dicēs ma
nus tue plasmauerūt me et
fecerūt me totū in circuitū
sic repente precipitas me ac si
apte diat Cur tanta inimitate
despicis qām tū dignitate tāta
condūxisti et quē racōne ibo
ceteris pfers Cur qr dolorē
supponis sed tamē hec eadem
nā dignitas fulget p imagi
nē et longe distat a be
nignitatis pfectione p carnē
qr dū spūs miscet pulueri qdā
modo cōnectit in firmitati

11A Quā saltz in firmitatē bru

robrietatī uidens obiat aīe ingt
ayemito queso quod siqut lutū
feceīs me Angelorū spūs id eo
m remissibilē peraueīt qua
tanto robustius stare poterant
qām eos carnis admixto nō
tenebat Homo uero id arto p
culpam uenias metuit qr per
carnale corpus aliquid quo se
metipō inmor cēt accepit hī
et apīd respectū uidens argu
mentū pietatis est her eadē in
firmitas carnis sicut p pātam
dr ppē aūt est mupitores typicꝰ
fiet prīs eorū et non disperdet
eos et mltiplicabit ut auferet
nam suas et reneōratus est
qr caro sūt Ut lutū ergo hō
factus ē ad condicōm simpm
lutū quippe sit cū se aq̄ re
conspergit Sicut lutū itaqꝫ
homo est conditus quia quasi
aqua infundit puluīem nī aia
rigat carnē Quod sāis virbī
pietatis uidens obiat nī postulās
diat ayemito queso quod sic
lutū feceīs me Ac si apte di
cat in firmitatē carnis gfidēs
et reatū inqūans laxa vbi apte
quoqꝫ mors eigdem carnis
adiūgit cū primus submsert
Et in puluīem reducēs me ac
si patenter postulet dicens ay
nēto queso quod p carnem
a terra uenio et p eius reū
ad terram tendo ayteiamiaqꝫ
origmis et penam finis aspi
ce et culpe certus trāseuntis
parce Sed quia glitatē pro
tulit hoīs conditi nūc sub
iūgit ordinē propagīs dicēs
Nome sicut lac mulsisti
me Et sicut caseū coagula-

118

sti me pelle et carnibus uestisti me ossibus t nervis cōpegisti me plasmatus q̄ppe homo sicut lutū factus est propagatus auē et sicut lac mulgetur fēmine t sicē caseus coagulatur m carne carnibus et pelle mouetur ossibus nervisq̄ solidatur p lutū ergo primē q dicor qualitas per lac uero seq̄t ordo cōceptōms exp̄mitur qui p coagulacōnis mixtūra ducit vt paulusp̄ mossā roborethur Sed angusta dei laus est descripcio creati corpis nisi eciaz subseq̄nter exp̄matur mira aspiracō vivificacōms vnde et subditur vitam et miſicordiā tribuisti michi Sed mcassū nobis bona conditor tribuit Si non omē quod tribuerit ipē custodit Sequit t vistacō tua custodiuit spm meū Hec aūt que de exterioi hoīe dixims ecia de meteriori posse cōgruere libet ut breuiter explicādo monstrems ¶ Animento queso quod sicut lutū fecteris me Sicut lutū sūpe homo mē interior existit qr sti spūs gīa terrene mēti infundit ut ad stellēm sui conditoris erigat Hūana namq̄ cogitacō q̄ pēsiui sterilitate arruit per uium sti spūs quasi irrigata terra uiridescit Sed sepe dī p̄ceptis superuenientibus sme mē ruptōne ruimur ad p̄iuatam fiduciā ut sigmue p̄speitatis eleuam t Unde fit pleruq̄ ut idem qui subleuaueat pp̄ per spūs deserat q̄tus ipsum sibi hoīem ostendat ¶ Quod cū vir protims exp̄mit aī subuīgit et ī puluerem r̄ducēs me quia enī p subtraccōm spūs mens aligūlū ī p̄tacē deseritur q̄ abhumore prisīo terra siccatur ut mfimitatē sua derelictus s'enciat t sme infusione sup̄ne gr̄e q̄nti homo amisit agnoscat ezn apte quoq̄ reduci ad pulueꝛ dī qr dimissus sibi cuiuslibet temptacōms aura raptabit Sed dū reducit tōtumm ei q̄ afflicti cognouis sibilius ia dona cogitams Unde subiūgit ¶ Nome sicut lac mulsisti me et sicut caseū me coagulasti mens etenī mā cū p̄sciti spūs grām abiisū uetuste comisā cōms abstrahē sicut lac mulgetur quia m quadaz mchoacōms nocte teneitudine t sibilitate format Sicut caseꝰ coagulat qr in cōsiparacōne pmguescentis cogitacōms astrmgit ut nequaq̄m iam p̄desideria affluat se ī imo amore se colligens ad solidā reformacōm surgat ¶ Plezq; uero cōn hec eadem ruinā spualia ex usu uetā caro p murmurat t mens bella tolerat ex hoīe quem foras p tat unde subiūgit Pelle et carne uestisti me Pelle quippe et carnib interioꝛ hō uestit qr m eo q; ad supna

119 120 121 122

erigitur carnaliū motuū ob
sidione nallat. Sed tēdētem
ad iusticiā nequaq̄m sēpta
tōne conditor deserit quip̄
fluxiones grē ceā p̄uantem
p̄uenit sed subleuatā mītem
et ad bella exteris laxat et
miteris roborat Vnde ad
huc apte subiūgit. Ossibꝫ
et neruis compegisti me.
Carnibꝫ t pelle uestiste sed
ossibus neruisq̄ cōpingim.
q. et si temptatōne foras ir
ruēte cōtrim. minus tū nos
conditoꝛis manꝫ roborat ne
frangam. Carnis itaq̄ nos
motibus humiliat ad bona ꝫ
p ossa uirtutū robotat cō
temptamīta aut ergo Carne
t pellibus uestisti me ossibꝫ
et neruis compegisti me.
Ac si aperte dicat Foris me
ad p̄bacōm deseris sed tamē
mitis ne p̄eam ultutibꝫ as
tringendo custodis. Q. idcirco
nobis bene inuendi recti
tudinē tribuit q. benigne
p̄ueniꝫ que delinq̄mꝫ p̄cat
123 Vnde et adhuc apte sub
iungitur Vitam t miſiam
tribuisti michi. Vita q̄ppe
tribuit. cū malignis mīhi
benignitas aspirat. ꝫ mita
sme misericordia accipi ne
quaq̄m ualet q. ad optīē
da dīs misticie bona nō ad
iuuat si p̄ius miſicordie
ante actas nequicias non
124 relaxat uel certe Vitam
nobis et miſicordiā tribuit
quia ea qua nos miſericordia
ad bene inuendū p̄uenit et
subsequite custodit miſi eni

illi sem. misteriam subroget
seruari non ualet uita quam
prebet Ipō quippe cotidie usi
huane mite uetere sermus
exteioris homīs impulsū co
gitatōne lubrica ab exteioib
125 exmus Et miſi nos supna
usitatō. uel ad morem cō
pūgendo minuisset ut ad noxe
flagellando restauret i pēcho
lapsū mens fluxibus tota
destruit que longo uirtutis
studio in nouata uidebatur
Vnde subiūgit. Et uisitatō
tua custodiuit spm meū hu
manū quippe spm usitato
supna custodit cū huc utuꝫ
dutatū uel flagello p̄uere
uel compingē amore no
desinit Nam si dona p̄stat
sed huc ad minue restaurado
non subleuat cuius homī
126 ditur Sed ecce uir sūs du
se humiliter agnoscit offendi
genitū diuīe misericordie sētia
apprehendit cuiq̄ instanter
fluxa ueraciter fatetur re
pente ad cognoscēdā uōtōm
genitū sublimiter inpuit
Nam p̄mus subdit. Lucet
celestī corde tuo tī sīo q.
munūsculū meum meis ac si
apte dicat Cur de me tre
pido qui q. munūsculū gētes
q. colligas sīo q̄ti corde
celas quia hoc adhuc apto
sermone non indicas Sed
qui miſisti remisisti mi
me p̄tuldubio de uenia cer
127 tū facis Quendā uero
q. in q̄dam factis q. certi
de uenia reddim. Post per-

petratas culpas ad absolucō
mē fiduciam correptōne t
penitētia sub segnite robor
mur ¶ Perpetrate mi mee ne
quicie adhuc meōrie tagm²
et cogitacōnie illicita alteri
nolentesq; pulsamur Vnde
tapte subuūgitur Si pcca¹
et adhoram peperisti michi
Cur ab mq̄tate mea mūdi
me ee non pateris Adhoc
oīs parcit pcō cui reatū eripe
concessis primis fletibꝫ dilu⁵
Sed ab mq̄tate mā mūdos
nos esse non patit² · quolēs
qdem culpam temnis ꝑ nō
mūqm nolentes eius meō
rias cū delectacōne tolerāmus
Sepe namq; hoc quod a spū
iam mundis fletu mīme
delebī est ad animū redit et
de mota culpa ad delectacōm
rursus miserpere mīmur at
q; m antiquo certamīe redi
mima pulsacōne reparatur
ita ut quod prius egit i corpe
hoc im portūa cogitacōne pa
mod uerset m mīte cōd cau
te ille conspice ad letha spi
tualis nouetat · quidicebat

128 ¶ Computruerūt et deteriora
facte sunt cicatrices mee a fa
cie stulticie mee Quid nāq;
cicatrices nisi sanacōnes
volnerū laxatas ergo nec
cias addelectacōm meōrie
redire cōspexerat q̄ cicatrices
deflebat Cicatrices quippe
computrescē est sanata ia
pridē volnera rursus tēp
tacōm serpere atq; ex eorū
suggestionib⁹ post stupiditā
tutem penitēne fetorē erupe

iterū doloreq; sentie q̄ nudꝫ
nite et ml foras opere agit⁵
et sola mentis cogitacōne
petratur destrictoq; se iudicio
mens obligat nisi hoc solli
citus lamētis tergat ¶ Vnde 129
bene p monsen dr Si fuerit
inter nos homo qui nocturno
pollutus sit somno egred⁷
extra castra et nō reuertet² prius
q̄ ad uesperam lauet² aqua t
post solis occasū regredietur
in castra Nocturnus quippe
est somnū temptacō occulta
per quā tenebrosā cogitacōe
turpe aliquid corde concipi²
quod mī corpis ope nō explet²
Sed somnio nocturno pol
luitus egredi extra castra pe
nitet quia nudꝫ dignū est
ut q̄ in mūda cogitacōne pol
luitur indignū se cūctorum
fideliū societatib⁹ arbitretur
culpe sue meritū an oculos
ponat et ex bonorū se estima
cōne despiciat polluto ergo
extra castra q̄ue est turpi
ī pugnacōne laboranti se se ex
cōmercū laparatōne despice
q̄ a uespera lauat² aq̄
cū defectū suū cōspicies ad
penitēne lamēta conūtitur
ut fletibus diluat oīe q̄ī
animo occulta inquinacio
accusat Sed post occasum
solis ad castra redeat q̄ d'fer
uestēte tēptacōm ardore
necesse ē ut iterū fiduciam
erga societatē bonorū suāt
¶ Post aquam q̄ppe occubete
sole ad castra reuertit² q̄ post
lamēta penitēne frigescēte
flāma cogitacōm illicite ad

ſhaelis merita p̄ſumendo t̄pat⁹
vt iam ſe a ceteris longe eſſe
non eſtimet qui mūdū ſe p̄
obtinū intimo ardoris gaudet
130 ¶ Sed interhec ſcīendū eſt q̄d
dico non mō īpulſu illi⁹
cogitacōnis afflīgim⁹ quia
īq̄busdam terrene cōſuetudinis
actib⁹ q̄nimis licitis libēter
occupam⁹ atq; uel īmmīs
terrena actio p̄ deſiderū tāgi⁹
arreſtēte cōn nos antiq⁹ hoſtis
forti hudine mens nr̄a nimia
īp̄ortunitate temptacōis īq̄na⁹
131 ¶ Tnde t ſacerdos legis mi-
bia hoſtie p̄ frusta concisa
caput atq; ea que erga ieiun
ſiū iubetur īgnibus cremāde
pedes uero atq; īteſtina ho
ſtie prius aqua diluere nos
quippe ipos ſacrificiū deo offe-
rimus cū vitam nr̄am cul-
tu diuīno dedicamus quū mīb⁹
hoſtie p̄ frusta concisa ſuper
ignem ponim⁹ cū uite mē
opera uirtutibus diſtīguentes
immolamus Caput atq; ea
que iuxta iecur q̄menūt
meminim⁹ cū mi ſenſit nr̄ō
quo omē corpus regitur
atq; in occultis deſideriis
flāma diuini amoris ardem⁹
Et tū p̄ipitur ut pedes atq;
īteſtina hoſtie lauet⁹ Pe-
dibus ergo tota tangit⁹ īteſtis
uero ſtercoria geſtant⁹ quia
pleriq; iam ex deſideio ter-
nitatis ſluctēdim⁹ iam toto
deuocōnis ſenſu ad appeti-
tū mē mortificacōnis ihiag
ꝑ adhuc terrenū p̄firmīte
aliquid agim⁹ nōnulla etiā
que ia subegim⁹ illicita
ſ corde toledimus cūq; cogita-
cōnes mās īmunda temptacō
inquiat quid aliud ꝙ īteſtina
hoſtie ſtercus portant Sed
ut combuti debeāt lauētur
ꝙ minuū neceſſe ē ut īmū
das cogitacōes timorus fletu
diluat quas in arte pēne ſa
arifico amor ſupnus īrēdat
Et quicquid mens uel dei
exp̄to tertamīne uel decōſue
priſtine mēdua patit⁹ lauet⁹
vt tāto ſuauius mg̃ſpitū ſui
ſpectatoris ardeat q̄nto ac⁹
aſſiſtere tepit nil terrenū
ſenū mi lubrīat mara ſue
ordōis mi ponit ꝑ igit⁹
ſtūs huāne mentis dāpna
conſpicit quod pleriq; ſe co-
gitacōne illicita miminat
Et poſtq̄m reatū operis re-
laxat et ſua ploriis mū que
plorem⁹ aperiat dicēs Qui pe-
ccaui et ad hōam pepigi⁹
michi cur ab mi ꝙtate mea
mūdū me ee nō pateris ac
ſi apte dicat Qui culpā uetā
abſtulit Cur hāc t a mēdua
non deterſit ¶ Sepe autem
132 ita mens mala pe cordacōe
concuſſa⁹ ut ad ꝑpetracōnē
illius longe grauū ꝙ p̄ius
capta fuerat urgeatur et de-
phensa trepidat ſeq; ipam ma-
rys motib⁹ impulſa phurbat
metuit quidem ne vincat⁹
temptacōibus ſed ꝛſiſtens
hoc ipm quod longo labore
certamīnis afflīgit⁹ phoicit
" Tnde t apte ſubiūgit⁹ Et ſi
" mpius fuero uē michi eſt
" et ſi iuſtus non leuabo caput
" ſaturatus afflictōe t miſeria

Impius nacꝙ ue habz mſtus
miſeiam qꝫ et eterna dāpnaᵒ
reprobū Sequitᵃ et electus
quiſꝙ doloibo tranſitorie adꝫ
ſtans expiatur Impiꝫ aptᵉ
leuat ſed elatus euadere ne
qꝫ ſeqtur non valet Juſtus
labore ſuu certaminꝭ afflictꝫ
capiut leuare nō ſimtur ſed
preſſus a ppetua afflictoneꝫ
liberatur ille ſe in uoluptaᵇ
erigit ſed ſuppliciꝫ ſeqntibꝫ
ſe iniergit Iſte ſe in dolore
depmit ſed in apondere eēne
anīadiſionis abſtonort Cō
ſideret ergo vir ſcīs qꝫ aut
renitens homo meiꝫ pnīt
labore afficitᵉ aut ſuccūbēꝫ
ppetue afflictōi mācipaᵉ
t dicat et ſi impius fuero
ue michi eſt t ſi iuſtus nō
leuabo caput ſāturus afflic
cōne et miſeria ac ſi apte
deploret dicens aut ſubſtraty
carnis deſideriꝫ ſuppliuo
eterno ſubiace aut ꝑpugꝫ
illicitis motibus pena pnīt
cruciat qꝫ a labore ctamīs
133 liber non ſīt Sed ſupna
diſpēſacō id cuco nos tota ſ
nitencōne ſeruēdes carniſ
me pmittit impugtombus
cōgiti ne mens nīa iſtbiā
audeat pſumptōne ſue ſcauꝫ
tatis eleuaī ut dū pulſata
trepidat in ſolo auctois adiu
torio ſpēi pedem robuſtius
figat Vnde et adhuc apteſb
uigitᵉ Et ꝑpter ſuppbiam
quaſi leenaꝫ capies me leena
dū eſtam catulis exquirit
mhrenter in foueā capōſ
tuit Sicut enī iquibdam

regnoibꝫ fertur fit meuſih
nere foueā in quā pecus de
pomtᵉ ut illuc ſe eius appe
titu proiecte leena prouocē
tue anguſta ſimlꝫ t alta p
paratur ut in eam ruerea
biendo ualeat ſed hāc ſalue
ad millomo euadat alia qꝫ
foueā que prioi cohercat
effodit que in ea in ōj pene
eſt extreme parte aprone cō
uigitur in qua minū caueā
pomtᵉ ut leena corruēs ſca
deſuper terroibus arguitur cū
quaſi m ſeparacioi parte foueę
occulture ſe appetit caueam
uolens mtret auiam ſentia
ne quaqm ptimeſcitᵉ qꝫ clau
ſa in caueam leuatᵉ eque eī
ſua ſponte in caueā corruit
ad ſupiores partes ſuſcepta
uectibꝫ redit Dic ſic miniꝫ 137
huāna mens capta ē quem
libertate arbitrij condita dū
nutrire deſideria carnis ap
petunt quaſi leena catulos
eſtam queſiunt atqꝫ mōe cep
tōnis ſue foueam ceadit q
ſuadēte hoſte ad cibū phibi
phibitū manū tetendit ſi
in foueam ptinus caueam
nuenit qꝫ ſponte ad mortē
uenīs corrupcōis ſue moꝫ
cartem phibit atqꝫ ad auras
liberas gra interiemente
reducitᵉ Sed cū agere cōatᵉ
et non valet eandem cōtinuꝭ
ſue obſtaculis quaſi caueę
uectib ligatur ſam quidem
eam in qm ceciderat dāpnaꝫ
foueam euaſit qua ſcauate
mortis ſupplicū manu rep
tōnis adiuta adiumā ꝑcūd

supeant Sed nī coartata cauea
tolerat qz supne quoqz disciplie
neribus cingitur ne p carnis
desideria uagetur Que ergo
sponte sua in fouea recidit ad
aueas liberas clausa redit
quia ꝑ libertatē arbitrij m
culpam corrunt Et ni hanc
a suis morbis conditoris gra
coactam noletemqz cōstringat
Post foueam itaqz caueam
patit' que erepta exeternosu
pplicio a prane libertatis
morbus sub celestis artificis
dispensacōne religat' Vere
igit' dicit ꝑ superbiā ossile
enam capiesme Quia ꝑ libe
homo y cibū sūm mortē itul'
et reductus aduenā subdola
phma melius clausis nuit
Quasi leena ergo ꝑpter superbiaz captus est qua mde nī
ei disciplina sue corruptōis
depmit unde transgressionē
ꝑcepti nōmēs audacter m
foueam saltū dedit Sed si
parump obtutus mentis ac
pa pmi parētis aduertimus
nos adhuc condie ut leena
capi pinciū elacōms fuem
mur Sepe namqz hō acceptū
ubtubg audaciā sue ꝑsiliū
erigit' sed mira dispēsacōe
pietatis ante eius oculos nes
quelibet m qua corruat ordi
natur dūqz paulpam aliqd
appetit quid aliud qz pdam
m fouea conspiscit sua spōte
recidit mhians sed suis surgere uiribus non valet · qui
aī se nichil ex se et ꝯsiderat
dsilit procul dubio cuius adiu
toriū requirat · quē nī supna
mseracō captū quasi a fouea e
euchit quia huī infirmitate
cognita aduenā reducat lee
nē itaqz more ꝑpter superbiam
ad superiores partes ī caueam
remeat qui aī de ultute extolli
lapsus ad desideria ī humilitate
religat' Quia em̄ primuz ꝑa
ꝑsumpcōne perieat mira
pietate agitur ut infirmeat'
sue iam noticia clausus uiuat
Quod qz sūs vir crebro ami
dece horibus conspicat mī mse
pericli uorem sumit ut cū nos
eius fletus agnoscimq; qm
nobis sūt flenda discamq; Sed
aī nitem nrām elacio erigit
sūm a nobis protinus com
pūctio amoris retedit Cū ū
supna gra nos visitat statim
placimas ad sua desideria m
stigat Vnde ꝑapte subiūgit'

131 Reuersusqz mirabili me
anicias Cū ab auctore ilīgm'
nec ipā nullateng ayssimcōms
mē dampna sentimo qō em̄
longe nos conditor deserit eo
mens nra mī ensibilius ob
durescit Nulla que dei sūt di
ligit nequaqz que supna
concupiscat ꝑ qz amois ihm
calorem non habet · frigida
deorsū iacet ac miserando nō
fit condie tāto seuior qnto pce
citoqz unde sit lapsa nō meīmt
et supplicia seuiora nō metuit
qntam lugenda sit nescit
ac si afflatus sti spūs tangit'
ad cōsideracōm ymus sue
pcōis ingrilat m celestiū
quisicōne se excitat amoꝛ
sui esurit marde sat que sē mī
pmūt dampna ꝯsiderat et

plorat. pficiens que pius leta
123 torpi torpebat ¶ Bene ergo cō
ditoi dr̄ Reuersusq; mirabilr̄
me crucias cruia omīpotis
deus unde mētem mām uisi
tms ad amorē suū erigit ide
hanc placmas grauius assh
git sic si apte dicat Pelmgd
me nequaq̄m afflcis quia
misensibilē reddis sicū ruer
teris crucias qr̄ dr̄ te issimu
as michi me quā sim lugēdo
demonstras unde nequaq̄m
se penaliter sed mirabilr̄ asse
rit cruciaī quia dr̄ p fletū
mens adsūma rapitur cōpū
ctionis sue penam gaudēs mi
ratur t libet affici eā affhc
cōne sua se conspuat adalta
139 sublenaī ¶ Sepe aat aīnos
a stīt desideriī excercitacōne
torpescē slipna pietas termt
exempla se seqnaū nīis ob
tutibus obicit ut mens per
ocul remissa quo m alys
uigilaāam puertus gsideāt
eo m se pigrōmē torporis
140 erubescat ¶ Unde t apte sub
ngit' mstauras testes tuos
cōī me t multplicas iraī tuā
et pene militāt m me testes
em̄ dei sūt qui pcerati sr̄
opeis testamt' que electos se
tutura sanit pmia ueritatis
Unde hos quoq; quos pueī te
passos agnoscim9 greco elo
quio martires idest testes
uocam9 Et prohem̄ uoce t
euangelica dns dicit sn̄ die
bus Stepham testis mei fide
lis qui occisus est apud uos
Sed testes suos cōī nos dns
mstauret cit elector uitam
prauitati mē gr̄iaz adarguē
dos nos mstruēdos q; multplicat
Contra nos ergo testes illuq̄
stauratē q; cūcta que agit stu
dens mē prauitatis aduersā st
Unde et sermo ueritatis aduer
sarius uocat' cū mediatoris
uoce p euangeliū dr̄ Esto cō
sentiens aduersario tuo cito
dū es cū illo m' uia dūq; de hoc
eodem r̄demptore reprobi p
sequntes dicit Contrarius e
opibus mīs t paulo post dis
similis est alys uita illius te
stes utiq; suos cōī nos dns t
stauret qua bona que facere
ipsi neglgim9 hec ad cōrepē
nam̄ sūei ab alys demōstrat
ut qui prepns non accendam'
saltem exemplis excitemur
dūq; in appetitu rectitudms
nil sibi mens nra difficile esh
met qm̄ psentē pagi ab alys
uidet Et sit pleriq; ut cum
aliene uite bona conspicim9
mā sollicitus dampna tuā9
et eo patescat qīte post ponē
amādūsionis impetum' q; nūc
a bonoū moibus longe dissē
pamus' Unde t testis t stauratē
memorata pronus apte sub
ungitur ¶ Et multplicas iraī 141
tuaq;. Eo nobis multplicaī ira
dei dr̄. quo ei multiplex indicat'.
quia ex ipa nūc bonoz vita t
labore cognoscim9. Si emēdaī
dū ipse est nolum9. qīta post
amādūsione feriam'. Electi
quippe dei cernim9 t pia agē.
et crudelia multa tolerare. hīc
ergo colligit' districtus uidet
qīta illic feriat districtōne
quos ypbat. si hic sic cruciat

quos amat petro attestãte qui ait. Ipius est ut iudicii īcipiat de domo dei. Si autē pmū a nb. quis finis eorū qui nō crediderūt dei euāgelio. Omīpotens igitur deus ai ōtra nos testes instaurat. iram multiplicat. quaq; quo bonorū vitam e mīs oculis obicit. eo prauū ꝑ petrum duriciam qua dīs tractōne m iudicio pauciat ostendit. Nam aī solis segnibus dona exaggerat. torpētes iam qua reliquerit d'nōstrat. Cū bona ergo in alīs cermꝰ. valde necesse est. ut et exultacōm mē formidīm. t formidinem mē exultacōm mistea. ꝙ suus t de alienis ꝓuectibus caritas gaudeat. t de suis mīs mitatibꝰ cōscientia gremiscat.

Sed aī fraterno ꝓuectu ēficiamur. cui distractōm sup nos m terrā iudicis exīpō mō corpore pēsamus. quid restat nisi ut ad discussiōdū sē animꝰ redeat. et quicquid mē rebꝰ. quicquid prauū deprehēdat affligat. Vnde t apte subiūgit.

182 Et pene militāt in me cōsideratis quippe dei testibus. pene m nobis militāt. qua dū miranda dīoꝝ facta ꝙspicimꝰ. uitam nram q ex eorū nobis compatōne displicet. Studiosa afflictōne cāamꝰ. vt quicquid m nobis pollueꝝ opa. diluat lamīta. t siquid ad huc culpa delectatōms tīgnat. pena meroris tergat. Bis igitur Job qui vitā prūm p cedentē conspicit. quid i sege mece debeat subtilius agnōscit.

Sed magni doloris magisterio dū sua plangit ad lamīta nos mistruit m quo ūtutes in alīs termino eo apud districtum iudicē mā sollicite delicta tīeam.

Sequit. Quare de vlua egressus me qui vmā cōsulꝰ cēm nec oculus me iuderet. Quod mīmū ꝑma oratōne iam ꝓtulit dicens. quare nō m iulua mortuus sū. Qui ex hoc quoq; qd hīc adicit ꝓbdens fuissem quasi qui nō cēm de utero translatus ad tumulū. Illic uerbis alīs non aliter aduīgit dicens.

Siquit abortiuū absconditū non subsistēm vel qui cōceptū non uidīt lucem. q a uero hec superius late digessimus ꝓuitando lectoris fastidio exposita replicare dedignamur. Sequit. Dū quid non pauatus dierū meoꝝ finiet breuꝰ. Cautū se ac sollicitū uiuere ostendit q brēuitatē prīns vite ꝙsideās non eius usū sed terminū cōspicat. ut ex fide colligat nichil eē quod transiens delectat.

183 Hinc namq; ꝑ Salomonem dī. Si ānis multis vixerit homo et in his oībꝰ letatus fuerit memīsse debet tenebrosi tpis et dierū multorū qui ai uenerint uanitatis arguit. ꝓcta. Hinc uerissīs scriptū est. Omnia oīa luis meditare nouissima tua et mētuī nō peccabis. Igitur ai culpa animꝰ temptat. mens necesse ē ut brēuitatē sue delectatōms aspiciat. ne adunacē morte

miquitas rapiat cū ꝯflet q̄
ad termmū ciuus moꝛtis
uita pcurat. Sed sepe oclus
ꝙtemplacōms nr̄e cōfundit
cū dolor nr̄ flagellis crebrq̄
tōtibus aggrauat. Iubet pn̄
uite exiluī gemere. Seo pre
ipā afflictōne mens nō vid
dampna sue cecitatis estimat.
Vnde ꝓmus subdit. Ditte
me ergo ut plangam dolo
mei. Sic enī moderata affli
ctio lacrimas exꝑmit. sta
moderata subducit. q̄ medr
ipē quasi sine merore sit q̄
afflictā metum deuoans se
sui doloris tollit. Tir igitur
seuus feriri plusq̄ sufficat p
mmescat dicens. ¶ Dmitte
me ergo ut plangā paululū
dolorem meū sic si apte di
cat flagella tue pcussionis
tempera ut moderate doloꝛ
bus estimare mala q̄ pacti
flendo ꝙualesca. Quod sñ m
telligi et aliter pot. Sepe nā
q̄ peccr mquitatis sue vi
ciis ita ꝯstringit ut pdus
quide pnōrū tolerat sed nīq̄
toleuit ignorat. Depe enim
si ignoscat q̄sito reatu pe
mittit eruꝑere m lacrimis
conatur. Sed non pōt ut hunt
m se mentē libera cōuersionē
integra pſequat. Flere go
dolorem suū nō valet quia
et mq̄tatis sue reatū ꝯsidet
et sñ p̄terrene occupatōms
ponderc. Huc et gemere ne
quaq̄ vacat. ¶ Flere doloꝛ
sui non valet qui praue q̄d
ꝯsuetudm cōmīre mittur.
Sed m̄ adhuc sub tre stetibꝫ
desidēs carnis grauat. Ihs
dolous pricia ꝓphete metem
cruciauerat aī dicebat. Doloꝛ
meus cōm me est sp̄. q̄m nīq̄
meā ego pronūciabo t cogi
tabo pro pcco meo. Sed solut
miq̄tatis vinculis dmm sic
se nouerat qui exultabat dr̄o
Dissupisti vincla mea tibi
sacrificabo hostiam laudis
Tāc igitur ad plangēdum
dolorem nos dñs dmittit aī
et mala nobis que fecimus
demonstrat atq̄ adhec eadē
flenda que cognoscimus ad.
uuat culpas oculis obiicit
et pia manu grē vincula
cordis soluit ut ad vacatōm
penitēte mens mā se erigat
et carnis soluta compedib
m auctorē suū libera gressu
amoris tendat. ¶ Plenūq̄ 125
etem vitam mām ipē ꝓpre
hendimus. Sed tñ libenter
agimus hoc quod in nobis
recte reꝑbamus. Adustica
nos spūs erigit ad cōsuetudē
caro resternit. Amori suo
mens remittit sed ꝙ pro
timus delectata captiuatur.
Benetaq̄ dr̄. Dmitte go
me ut plangam paululū do
lorem meū quia nisi a ritu
culpe quo nos lugauimus
mīsēriter dimittam pflette
flere nō possumus hoc q̄d m
nobis pis cōm nos sine ipsa
dolemus. Sed nūc aeranter
reatus mī dolor plangitur
aī tenebrosa illa miserie te
tribuū in tento limore pudr
Vnde apte subiungit. ¶ Im 121
q̄ vadam et nō rūtar ad ita

tenebrosam ⁊ optam mortis ca-
ligine Quid enī terre tenebo-
tetra se noīe nisi clausa tartari
signāt que eterne mortis ca-
ligo operit quia damptos
quosq; imp̄petuū a lucelucē
disiūgit Nec mīto mīus
terra dicat quia quisq; ab
eo capti fuerīt stabilē tenēt
Scriptū quippe est Genera-
ptērit ⁊ gñāco aduenit Tera
uero meternū stat Tertio igi
inferni clausa tenebrosa
terra noīant quia qs puē-
dos accipiūt nequaq; in pēe
transitoria uel phantastica
imaginacōne cruciāt sed ul-
cōne solida ꝑpetua dāpnacō
seruāt Que aliq; tam laci
appellacōne signant ꝑ pha
attestāte qui ait Portauerūt
ignominiā suā cū his qui
descenderūt in lacū Infernus
aut et terra noīat quia sus-
ceptos stabiliter tenet et lacu
dr quia hos quos semel cepit
sp fluctuātes ⁊ trepidos tor-
mēty' eni fluctibus absorbet
Scīs igitur pr sue sua su-
bstantiam geneis uocē dimitti
se postulat anceq; in nadat
non quia ad terrā tenebrosam
qui culpam deflet murus est
sed quia ad hanc paludosa
qui plangē negligit uadit
sicut debitoi suo creditor dr
Solue debitū suscep̄ debito
constringaris quicq; nō co-
stringitur siqd debet solucre
nō notat Job et recte subdi-
Non reuertar ꝙ nequaq; ul-
tra miseria pertēs libeat
quos semel in loco penalibo

128 mistica iudicatus damnat
adhuc subtilius loca describit
cū dr Terra miserie ⁊ tēbraꝝ
ubi seria ad dolorem ꝑtinet te
nebre ad cecitate Ea ergo que
cōspectu districtus iudicis ex pul
sus tenet miserie ⁊ tenebraꝝ
terra ꝓhibetur quia foris do
lor cruciat quos diuisus a
uero luce mētis cecitas obsca
rat Quanus miserie ⁊ tēbꝝ
terra intelligi ⁊ aliter potest
Nam hec quoq; terra magna
nascīt est quidē miserie sed
tenebraꝝ nō est quia mīm
hic corruptōis mē malap-
tmi sed tñ adhuc mēta con-
fusiōis grām adlucē redimus
ueritate suadēte que ait dm
bulate dū lucem habetis ne
uos tenebre comphendant
Illa uero simr miserie ⁊ tē
braꝝ terra est quia quisq;
adtolēnda eius mala desē-
dere nequaq; ulteius ad
lucē redit In cuius adhuc
descriptōe subiūgitur ubi
umbra mortis ⁊ nullus ordo
Sicut mors exterior ab aīa
diuidit carnē Ita mors ītīor
a deo sepat aīam Umbra
ergo mortis est obscuritas
diuisionis q̄ damptatus
quisq; cū eterno igne sum̄
dīnit ab eterno luce tēbrat

129 Natura uēo ignis est ut ex
sicco ⁊ lucem exhibeat ⁊ con
trematōm Sed transactoꝝ
ultrix illa flāma vitioꝝ con
trematōm habet ⁊ lumē nō
habet Hinc est enī q̄ ꝑphe
ueritas dicit Discedite a me
maledicti in ignē eternū q̄ ꝑato

est dyabolo et angelis eius quī
rursū ōm corpus unus p
sona sīgnificans dicit ligate eius
manus et pedes et mittite eum
in tenebras exteriores hinc
ecia pēa ait Super eos ce
cidit ignis et non uiderūt sole
s signis enī super impios cadit
sed sol igne cadente nō cernit
quillos quos gehenne flāma
deuorat nisione ueri luīs
ceteat ut et foras eos dolor com
bustionis cruciet et mīa pēa
cecitatis obscuret quīus qui
auctore suū corpe et corde de
liquerūt simul corpore et cor
de puniant et utrobiq penas
senciāt quin dū hic uiuerēt
prauis suis delectacoīb ex ve
q seruiebāt unde bñ p ypha
dr Destenderūt m infirmū
cū armis suis arma quippe
peccatū sūt membra corp
quibus puersa desideria q cōpi
unt exsequunt Unde rette per
paulū dr Neq exhibeatis
membra uīa arma iniq
pcō Cum armis ergo adm
fermī destendē cū ipis quoq
membris quibus desideria
voluptatis explerūt eterni
udicij tormēta tolerare ut
tūc eos undiq dolor absorbe
at qui nūc suis delectacōīb
subditi undiq coī iusticiam
uste uocantis pugnāt Hi
rū uero est ualde qua diuī
ubi nullus ordo neq oīpo
dus qui mala bene puīt i
ordinata fē ullo modo uel tre
mēta pmittit q ipā quoq
supplicia que ex lance iuste
pdēūt inferri sine ordine ne
quaqm possūt Quoīn nāq
in supplicijs ordo non erit
dū dampnatū quēq uixta mo
dū crīmīs et retribucōīs sēqtur
ideōms hinc ipse sēptus est
potetes potenter tormēta pacet
et forcōrib forcōr instat cruciat
Hinc in babilonis dampnatōe
dr. eritū exaltauit se et iu
dicijs fuit tantū datelli tor
menta et luctū Si igitur uīs
modū culpe pena distinguitur
constat minuī quod i supplī
cijs ordo seruat et nisi tor
mētorū summam meritorū acta
diminueret nequaquī iudex
dutuū uemēsse messoibus
ee phiberet Colligite zizania
et ligate eas fasciculis adcō
burendū sī enī nullus ordo i
supplicijs seruabr Cur cōbu
renda zizania in fasciculis
ligant Sed minuī fasciculos
adcomburendū ligare est hos
qp eterno igni tradendi sūt
pares paribus sociare et qs
similis culpa inquinat par
et iam pena conformigat
et qui nequaquī disparī in
iquitate polluti sunt neq
disparī tormīto cruciet quīus
simul dampnacōe ulterat
quos simil eleuacō subleua
bat quos non dissimiliter
dilatauit ambitio ñ dissilijs
affluctio ingustet Et par ñ
at flāma supplicij quos in
igne luxurie par succendit
flāma peccati Sicut enī in
domo patris mansiones
multe sūt p diuersitate uītus
Sic dampnatos duūsd sup
plicio gehenne ignibus subiacet

dsparitas timo que sciuz
gehenna qñus tñctis vna
sit non mi tñctos vna eadēq
qualitate sticndit Nam sic
vno sōle omēs tangim nec
mi sūb eo vno ordine omēs
estuam quamuis qualitem
corpis sentiat eras ponds ca
loris Sic dampnatos vna
est gehenna que afficiat mi
nos vna omēs qualitate com
burit quia q hic agit dispar
valitudo corpoū hoc illic ce
habet dispar causa meritoū
Quom ergo nulls mi cē ordo
supplicijs dr mi qbus pfto
quisq; mle modo culpe tra
tur Sed sciis vir poqua
vmbra mortis mihilut qta
sit ōsidllo mdampnatoū mi
te subuagit Quia ipa quoq
supplicia que ordmata per
usticia uenuat ordmata pro
cauldubio m corde morientiu
non sit Vt enim paulo supiq
dixim dr dampnatus qsq;
foris flama sticndit mus
tentatis igne deuoat atq;
m dolore positus extius ihc,
q confundit ut sua deteius
confusione crucietur Repsis
ergo ordo m supplicio non
erit quia m eoū morte atro
cius ipa q flusio mentis sentit
Quid tm mira potena udicū
hs equitas ordmat vt pena
aiam quasi mordmata non
fudat Vel certe a desse ordo
supplicijs dr quia quibuslibet
rebus m penam surgentibus
ppria qualitas non seruat
Unde t primus submferetur
et sempitimus horror ihabitat

nhig uite termitis timor doloz
habet quia nequaq; mite
metus cruciat ai pauidam
cepit quod metuebat hinfer
nū uero t umbra mortis
obscurat et sempitimus horo
ror nhabitat qz eius igmbz
tradit et m supplicijs do
lorem sencuit et m dolore
angustia pulsanti se spāli
uore feruit vt et qd timue
rat toleret et tur sū quod
toleabat sine sticte sione p
timeb at Dcms etenim sp
nū est Vermis eoū non mo iet
t igms eoū non extinguet
Hic flāma que sticndit
dluuiat dlicie ut supius ubi
pēte documus sēms qui ex
cruciat obscurat Hic mete
tuus amittit cū tolerai ia ce
cepit quod timebat dlict do
lor dlamat et pauor āgustat
Horrendo igitur modo erit
tūc reprobis dolo cū fōmidē
flāma cū obscuitate Sicsic
undeq; adampnatis sentiri
pondus flāme equitatis deb;
vt qua uoluitate cōditor
nequaq; sint uenti dispe
pere dū uiuerent eoq; qm
inteitu ipsa a suis qlitatib;
eam tormita discordet qs
quos se impugnat cruciatq;
augeat et ai varie pdeunt
multiplē sencia Quem
supplicia m se dimersos et
ultra mures cruciat et ic
cite subsidiū exmgentes
seruat vt sic ntā tormēta
puiat qbus sp sine termō
putus uiuat qz et ad siez
p tormita ypeiat et sine fine

de fructu amat

deficiēs durat Sit ergo miſis
mors ſine morte finis ſine
fine defectus ſine defectu-
q; et mors nūnq; et finis ſp
incipit et deficē defectus ne
ſcit q; igitur et mors pīnt
et non extinguit dolor ēciat
ſed nullatenus pauorē fugat
flāma combuit ſed neq;
q; tenebras diſcutit Q̄nti
p noticiaz pēnis unite colli-
gitur ſupplicia ordinē nō
habent que non ſuā pōa
qualitate tenet ¶ Cāmus
illic ignis et ad cōſolacōm
non licet et hī ut magis
torqueat ad aliquid licet
nam ſequaces quoſq; ſuos
ſecū in tormēto reprobi
flāma illuſtrāte uiſuri ſt
quorū amore deliquerūt
q̄tus qui eorū uitā cārli
cōn pcepta condītōis amu-
uerant ipōrū quoq; eos i
teritus magnīto ſine dāp
nacōms affligat Quod p
facto euangelio teſtante
colligimus in quo ueritate
nūciāte dnēs ille quē cō
tigit ad eternū incendiū tor-
menta deſcendere quīoz
ſinū eſtribi meminiſſe-
qui abraham petit ut adeā
cruciācōm mitteret ne illuc
eos quoq; nemētes par pe-
na cruciaret Quia igitur
ad doloris ſui cumulū pro-
pinquorū abſenciū meminit
conſtat proculdubio quia
eos ad augmētū ſupplicij
Paulo poſt potuit eciā pēs
videre Quid aūt mirū ſi
ſecū quoq; reprobos aſpia-
at eternaī qui ad dolōis ſui
cumulū cū quem deſpexēat
in ſinū abrahe lazarū indit
Si ergo ei cui ut pena creſceāt
et nūr electis apparuit cur
nō credēdū ſit quod uideret
ſupplicio eos eciam quos
cōi deū dilexēat poſſit cīa
ex re colligi quod eos q̄s
tradmate nūc reprobi dili-
gūt miro iudicij ordīne ſe-
cū huc in tormīs ſui debuit
ut pena ꝓprie pūcōms ex-
aggerat illa auctōi ꝓposita
carnalis cognacō pari an
oculos ulcōne dampnata.
Ignis itaq; qui mobſcuāte
cruciat credēdū eſt q̄ lum
ad tormētū ſeruat ergō ſi ap
probare teſtimonijs in ſua
expreſſione nō poſſig ſuper
ēuit ediiſo doctanig Tres
q̄ppe hebree gentis pueri
p chaldei regis impiū
ſuccēſis camini ignibuſq;
gatis manibus pedibuſq;
proiecti ſūt Quos in ai ide
rex in camini incendio mi
ſeratus exploraret illeſos
ueſtibus deambulātes ui
dit Vbi apte colligit quia
mira diſpeſacōne cōditoris
ignis qualitas in diuiſa uir-
tute ſperata et ueſtmita ii
affligit et uinacula incendit
Ortuſq; uinis Et ad iferēdū
tormētū flāma fruit et ad
ſolucōms miſterīū exarſit
Sicut ergo electis ignis
ardere nouit ad ſolamē
et hī ardere ad ſupplicium
neſcit ſta ediiſo geheme
flāma reprobis et neq;

lucet ad cōsolacōis grām. et
nō lucet ad penam ut addā
pnatorū oculis ignis supp-
licij et nulla claritate cāde-
at et ad doloris cumulū di-
letti qualē cruciētur ostē-
dat. Quid ait mirū si gehē
ne ignem tredinū habeāt
supplicīū simul obscuū
et luis quōdo experimto no-
uimus qr et tedarū flāma
lucet obscura Huc edax flā-
ma cōburit quos nūc car-
nalis delectacō polluit Tē
nebrīm te patens inferni te-
barateri nebrarū deuorat quos nūc 111.
tams elacio exaltat Sit q
quolibet exuirio huc uolu-
tatem callidi psuasoris ex-
pleuerāt et tūc cū suo ducē
reprobi ad tormēta puenīt
116. ¶ Et qm̄uis angelorū atq; ho-
minū sit natura dissimilis.
una tn̄ pena implicat quos
unus crimē teatq; ligat.
Quod bene ac breuiter isin-
at ppheta qui ait sbi assir
et omis multitudo eius et in-
circuitu eius sepulchrū ihū
Eius namq; assir superbi i-
gns noīe nisi ille pelacōm
cadens antiquus hostis ex-
pmitur qui pro eo qd̄ multos
ad culpam ptrahit cū cūcta
sua multitudine ad inferni
claustra descendit Sepulch̄
aūt mortuos tegūt Et quis
alius mortē actus ptulit
quā is qui conditoē suū des-
piciens iutam reliquit quem
uidelt mortuū tū humana tor-
da susceptū eius pculdubio
sepulcra fuit Sed in circuitu

illius sepulchra eius sūt q ipse
se meritis nūc p desideria se-
pedit hos sibi post modū per-
tormēta guigit Et qm̄ nudi
semetipsis reprobi malignos
spūs illicita ppetrando susci-
puūt tūc sepulchra cū mor-
tis ardebūt Ecce que maneāt
dampnatos pena cogitis et in-
struēte nos sacro eloquio qntā
in dampnacōne ignis qntā
igne obscuitas qntusq; i obscu-
ritate pauor sit nullatenus ā-
bigim̄ sed quid prodest ista
posse si nō stimgat euadere
111. ¶ Tota ergo intentōne curā
dū est cū nacōnis ipius acci-
pim̄ bene uiuendi studio ma-
lorū ultricia tormēta fugiam̄
Hinc quippe psalmonem
dē. quodaq; potest manus
tua facē instanter operare
qr nec opus nec racō nec scīa
nec sapiēcia erit apud inferos
quo tu ypeias Hinc isaias
dicat Querite dnm dū inueni
pōt inuocate eū dū ppe est hūc
paulus dicit Ecce nūc ipus
acceptabile ecce nūc dies
salutis Hinc rursus nit dī
ipus habem̄ operem bonū
118 ad omes ¶ Sed pleriq; se ad
uiam rectitudinis animo actu
git torpore detinet ratoq; m
celestibus desiderio rapitur
ut pene nil ereo miseriis re
manisse uideat et tam̄ animi
adcarnis curam reducat sine
qua pnis nūc una nullo
expletur sta huc inferni
depressū tenet ac si adhuc
de sinnis nulla gressisset Iu-
ditis verbis celestibus oracu-

mamorē patrie celestis eligit
sed resurgēte prīus mite sīu
dio sub terrene cure agere
sepelitur atq; in terra cord
nequaq̄m supne spei sem
pficit q̄ cogitacōms m fīne
mfime spīa dēseruit cruā
nudelicet spīā psemetipz̄
neritas manuscē exhorīō
eradicat dicēs Nolite solli
cē mcrastmū · Contra hmc
quoq; per paulū dr̄ Carnis
cura ne feceritis m cōupiste
cijs · sed m hijs mmimū duris
ac multis uerbis agnoscēmq
q̄ tuc ab ea mortifero uulnere
anims pungit cū i ea mēsue
equitas non tenet Neq; em
mortali adhuc i carne uiue
tibus fundit⁹ cura carnis
abscidit sed ut discrete dīo
seruiat tempet⁹ Nam q̄ solli
citos nos fē ueritas crastmū
phibet habere ut aiq; curam
m prīnibus non negat quam
tendi ad ꝓpus quod sequit ue
tat Et mmimū paulus cū aiz
carnis fieri m cōupiscēcia non
sinit pculdubio m necessitate
concedit Discretōne ergo ma
gis moderamīs carnis cura
frenanda est ut seruiat et mi
nime principet ne q̄ dīna ai
mū uincit sed sub acta mītis
dominō quasi ancilla famu
letur ut iussa assit atq; ad uo
lūtū cordis repulsa dissiliat ut
uix a tergo sce cogitacōis appa
reat i nullo⁹ cōn facie recta
cogitātis obsistat Quod bn
nobis historia sacre lectōis
mnuitur cū abraham tribus
angelis occurrisse meminit

pe quippe nem ētibus extra ho
stium occurrit Sarā ueō post
ostiū subsistit Quare mdelicz
ut uir ac dīs dominus spīualis
nr̄ scīz mcellāis dēbet ingrōne
trinitatis claustra carnis excē
dere · i q̄ hitacōms m fīne ua
nam exire cura ait carīs
ut femina foris nō appareat
et uideri iactant⁹ erubescat ut
quasi post tergū uiri subdīstāe
spūs solus necessarijs intenta ·
nequaq̄ sciat peccat⁹ detegi ꝑ
uerecūde modestiā Cum nī sepe
cū dr̄ ut de se mīme p̄sumat
sed totam m se m diuīe spei fi
ducias transferat despicit et
cessāte sibi deo adesse sb
sidia posse diffidit Vnde i h
eadem sāra promissiōes dei au
dies ridet sed ridens corripit
Correpta ait protinus fecū
dabitur et que mmēnte mgēs
fecūdari non potuit annis sta
cta semlibus utero marcescē
te concepit q̄ cū cura carīs
sui cōsideriam haberi desiit
cōn spem ex dīna promissiōe
recepit q̄ hūnas m se exhuā
na racōne dubitauit Vnde
bn risit ac id est risus dr̄ qui
genitus · qua ai supne spei
fiduciam conspicit qd mēti
nā aliud q̄q; gaudiū parit
Curandū itaq; est ne aut
necessitatis mmetas curam
carnis transeat Aut meo qd
m modeāto exequit⁹ de se pre
sumat Sepe uero aīm fallit⁹
ut quod uoluptuose appetit
necessariū suspicet⁹ q̄us omē
quodlibet mite debitū utilitate
putet Sit sepe q̄ offerta pro

ce

ūdētiaꝫ ſequit⁹ m ſiñ fiducia m̄
mens leuat⁹ atq; ſibi adeſt qđ
dc'ctis uideāt cogitacōne tanta
ta de magnanime ſue puſiōis
hilarescit tatoq; iam a uera
puſione longe ſit. quāto ipa
quoq; elacōm quā patit⁹ neſāt
vnde ſollerti ſp auſtodie ītendē
penſandā eſt vel quod opere
agim9 vel quod cōde iſam9
ne aut mētem p̄pediens ſoꝛdis
ſe terrena aura mltiplicet aut
ſaltem⁹ deꝰus moderate ītus
ſe cogitacō exaltet ut aī dīa
iudicia tēporali ēcuſſpectione
metuimus ſempiterna ſuppli
cia horroꝛis euadam9
Deo gr̄as Thu xp̄i Hilaria ugo
liebe mīder domini mei

y tchoatur

Vociens m
harene ſpec
tacl'm fortis
adletha deſi-
derit. hij qui
impares ui
tribus exiſtūt
vicissim ſe et⁹
expugnacōni ſubiciūt. t vno
victo cōm hūt proīmg alter
erigit⁹. atq; hoc ſubacto. alius
ſurrogat⁹. ut luctātis vires q̄n
doq; molliores inuenīt. quas
ipa ſua arbrestes victoria fan-
gat. qſus nī nouus quiſq; cō-
grediat. Is qui vinci uiuū q̄
litate non valet. p̄ſonauſalte
mutacōne ſuperet⁹. Sic ſcī

hoc hoīm angelorūq; ſpectac⁹lo
beatus Iob fortis adletha dīr. t.
quūcūq; contra mutacōnes
aduſanciū ualeat cōtinuacē
indefeſſi roboris oſtendit. Cui
p̄mus ſt Eliphas. ſcōs aut
baldaht obicit. atq; ad extimū
se sophar in eius expugnōe
ſupponit. qui admferendos
ictus tohſſe conatibus erigit.
ſed hī adferēdam altitudinē
lobuſti pectoris non ptingit.
ipa quippe eoꝝ verba patenē
inſinuāt quod ictus ī caſſuꝝ
iactant. qz aī ſcm̄ viuū nō rē
cte redarguit expreſſa ſua
uerba paſſionis ydunt
Quod liquido oſtendē aī zo
phar naamathitis reſponſio a
cōmuneſ hīs/ m̄q̄nahit quiant
nūquid qui mlta loquit⁹ nō
ne et ipe audiet et vir ēbos
iuſtificabē Illos ee p̄cauī
ſolet ut recte dictis ſp ediuſo
reſpondeāt ne ſi ad prolata
cōſenciūt m̄ſeiores ee indeāt⁹
Cuius hiſtoꝝ uerba qualib;
pauca ſonuerint mlta ſint
quia quo eoꝝ uicia ſecant
audiūt grauāt vnde et adē
men trahit hoc quod rem
p̄dicacōne cōm̄ cimia pferunt
Ipſu qype qui ex veritate for-
tes ſentēcias dixerat. ſophar
redarguēs ēbosū uocat qā
cū ab ore iuſtoꝝ ſapiencia
culpas merepat ſtultoꝝ au-
tibus ſuppſumptas. loquacitat
ſonat Dram nāq; ml rec-
tū niſi qđ ipi ſenſerūt putāt
et iuſtoꝝ uerba eo ociosa q̄
inānt quo ſtus hec ſeſibus
inuenīt diuſa Nec fallace

3

qdem sophar sentēcia philit
q̄ vir uerbosus nequaq̄m iusti
ficari possit quia dū quisq; per
uerba defluit pōta grauit re
silencij mentis custodia āmit
Hinc quippe scripti est Cultu
iustitie silencium Hinc Salon
ait Sicut urbs patens et absq;
muroꝝ ambitu ita uir qui
non potest illoq̄do cohibere
spūm suū Hinc rursū dicit
ī multiloquio pcm̄ non deerit
Hinc psalmista testat dn̄s
Vir uerbosus non dirigetur
sup terrā Sed uirtus uere se
tencie pōitur que subdistō
custodia non pferatur Certū
itaq; est quod uerbosus iusti
ficari nūr nequeat Sed bonꝰ
bene non dr quia non ītedit
cui dicat Vera quippe cōn
malos sēteccia si bonoꝝ re
ctitudines impetit sua pdit
et eo retusa dissilit quo illud
est forte quod ferit ¶ Cūm
aūt prauꝰ audire bona pacī
enter nequeūt et cū mite cēne
dacionē negligūt aduersa sē
responsiōis accingūt ſperte
sophar nſinuat qui subtili
git tibi soli tacebūt homines
et cū tetebs irriseris a nullo
ꝑfutaberis ſimperita mens
ut diuine ueritatis sēteccias
graniter tolerat et silencium
penam putat atq; omne qd
retrū dr dedecus siue irrisiōis
arbitrat quia cū uera nox
pranoꝝ se adibus admouz
meōria culpam mordet ēt
redargutione uiciorū quo
minus cognitōne mes tāgi
fortis ad studiū cōuersionis
excitat ferre uocē nō valet
quia tacta in uulnere suo ꝓtin
dolet et per hoc quod genealī
cōn perūsos dē se impeti spēi
later suspicat quod em̄ illud
egisse se meminit audire fōdꝰ
erubescit ¶ Vnde mox se ad
defensione preparat ut ꝓtin
sui uerecundiam perūba pue
refutacōis tegat Sicut em̄
recti de quibꝫdam que ab eis
non recte gesta sūt correpcō
uocem ministerii caritatis
estimāt Sic puersi q̄uēliam
derisionis putāt Illi se ꝓmus
ad obediēciam flectūt Ish ad
mīam siue defensionis eigt
Illi correptōis aduersarii ute
siue patrocinii deputāt p qd
dum prius iuste culpa corripi
uentiū iudicis ira temperat
Ish cū in se impeti ꝓdarguēcōne
cōspiciūt gladiū prussionis
credūt qr dū p correptōnis
uocem culpa detegit prius gle
opimo sedatur Hinc quippe
m laude iusti p Salon ueritas
dicit Doce iustū t sūmabit
accipe Hinc pranoꝝ cōtuā
ciam despicit dicens qui de-
erudit derisōrē ipē sibi fiat
mutuat ¶ Nam sit plerūq;
ut cū correpta in se mala de
fendere nequeūt pcēdia pei
ores fiant ac sic ecia in sua
defensione supbiāt ut quedā
uicia cōn uita corripientis
sequūtūr et eo se ūmōsōr nō
estimet si crimina t alys ꝓpo
nant · que cū uera minime
nequūt fingūt ut qui cq̄ ha
beant quod non impari iusta
marepaī uideant Vnde et

Sophar quia quasi irrideat sepe
mecrepacõm dolunt ptinus
menciẽdo subiungit Diuisti ei
purus est sermo meus et mũdꝰ
sum in cõspectu tuo qui beati
iob dictorũ memint quã flm
hoc voci illius impingat agẽs
cit Quomõ enĩ mũdũ se dicẽ
potuit qui ait Si iustificare
me uoluero os meũ ꝺepmabt
me sed habet hoc prauoꝝ ma
licia ut aĩ ueru in se flere ma
la remint fingat aliena nã
quasi solacio facinoris uitiatur
si falsis uocibus exiuita cor
ripiẽs mquietur ¶ Studiũ
uero est quod pleruꝫq; pueꝝ
uerbotenus bona optant ut
mala eẽ que in pribus habẽ
ostendãt et quasi fauctes pro
spera expetũt ut benigni u
deant Vnde et Sophar ptinꝰ
subicit dicẽs ¶ Atq; utinam
deus loquat tecũ et apericat
labia sua tibi Ipse quippe
sibi homo loquat cũ phoc qꝺ
sentit nequaq; in dubitatis spũ
a carnalis prudencie mtellau
separat cũ caro sensũ exerit
et mẽtem quasi ad mtelligẽ
puorum foras mittit Vnde et
adhuc petro terrena sapiẽti
ueritas dicit Non enĩ sapis q
dei sũt sed q hoĩm Cui tñ rẽdi
cõsilio dr Caro et sanguis no
reuelauit tibi sed pr meus q m
telis est Quid aũt labia dei ñ
iudicia eius accipiꝰ Clauꝺ
namq; labys uox pmit et se
sus tacetis ignorat Aperto
aũt dũ sermo pmit animus
loquitur inuenit ¶ Labia itaq;
sua deus aperit ut uolũtatem
suaq; horibus papta iudicia os
tendit Quasi enĩ reseruato ore
loquat cũ remota obscuritate
dispositõms mtime remut oc
cultare quod multi Nam uelud
clausis labys sensũ nob suũ
non indicat aĩ occulta iudꝝ
cur qꝺ faciat celat Sophar ita
qꝫ bñm Iob ut de carnali rectau
redarguat secꝫ ipm quate sit
benignitatis ostendat et bona
optat que et cũ habeat ignorat
dicẽs Atq; utinã deus loqret
tecũ et aperiret labia sua tibi
Ac si patenter dicat Imperitie
tue pocius quam pene cõpatꝺ
qꝫ sola carnis prudẽcia pdisti
ueritatis te spũ uacuũ agẽs co
Si enĩ dei iudicia occulta cog
sceres tam procaces cõ illum
sẽtẽcias non sonares Et qꝫ
omnipotẽs deus nos cũ adcon
sideranda sua iudicia subleuat
ignoãmae mẽ ptinus rentate
fugat Quecaptis eius labys
adnos eruditio prodeat ptinꝰ
adiungendo manifestat dicens
¶ Vt ostendat tibi secreta sa
pientie et quod multiplex sit lex
eius Publica sapiẽte stipne
sũt opa cũ omnipotens deus regit
quos creat pficit bona q cho
ait et aspirãdo admuat quos ui
sitacõms sue luce illustrat cũc
tis etenĩ liquet quia qꝺ gtis
condidit benigne disponit
et cũ spũali dona largit
ipe pficat quod ipe exmunere
sue benigtat mchoauit Se
creta uero sapiẽcie stipne st
opera cũ deus quos creauit
deserit cũ bona que pueniẽꝺ
ceperat nequaq; pseqnꝺo cõ

stimat cū claritate nos sue illus
tracōis illuāt et tī pmissis
tarms tēptacōib; tenebris ce
ritatis pulsat dum bona que
cōtulit mmume custodit cū et
cī maīs mē adse desideria exci
tat et tī occulto iudicio difficl
tate nos mē liberillitatis angus
tat ¶ Que mmaū secreta eius
sapīe pauli ualent m quirere
sed nullus mueniīe qz quod
super nos de nobis ab mmāli
sapīecie non minuste dispomit
uisti pfecto est ut a nobis adhuc
mortalibs ignorēt Ded hīysā
sapīecie illius secreta gspicere
ut cuīdam ī comphensibilitat
eius est potenciā indere qz et si
m ipā cōsiliorū eius mīqsicōe
deficimus deficiendo tī ulterius
discrimus quē timeamus Ad het
se paulus sapīerie illius secta te
tendēat cū dicebat O altitudo
diuiciarū sapīecie ⁊ scie dei qp
m cōphesibilia sūt iudicia eius
et muestigabiles uie eius quis
enī cognouit sensū dñi aut quis
cōsiliarius eius fuit qui supig
ecīā ex ipā mqsicōne lasciscs
sedī ad cognicōm ī firmitat
pprie lasciscendo y ficies pre
mittit dicens O homo tu qs
es qui respondes deo Nūq
dicit figmētū ei qui se finxit
quare me fecisti sic qui igit ad
occulta dei pingere nō tales
ad mfirmitatis cognicōm te
ōnt atq; ad erudiciōm sc̄ḟz
deficiendo reuocat ut ita dicā
secreta sapīecie nō mueniēs
muenit qz cū ad superna cō
silia rēdā lasciscere didiat
ut huīus timeret et quem
sua mfirmitas a cognicōne ei
tima repulit hūt ei ueritas
hūlitas iungat Sophar itaq;
et persecīecie studiū pius et
audaciam mmode loquacōis
ignarus qz pē grauitatē nō
habet melioī optat qd habet
dicens Atq; utinā deus loqret
tecū et aperiret labia sua tibi
vt ostendēt tibi secreta sapīe
Qui cū dq qua se supamat
pollere estimat optando sapi
enciam ostendit cui pmuus
subdit ¶ Et q; mltiplex sit lex
eius quid hoc loco lex dei ac
cipi nisi caritas debet pqm
semp mmute legimus pcepta
ute qualē in accōne teneāt
De hac etenī lege ueritatis
uoce dr hoc est pceptū meū
ut diligatis mutuem Dhac
paulus ait Plenitudo legis
dilectio De hac iteū dicit in
uicem onera uīa portate et sic
adimplebitis legem xpi lex et
enī xpi quid congruēcius in
telligi qua caritas pōt. qua tē
uere pficimus cū fīna onera
ex amore toleramus Ded hec
eadem lex mltiplex dr quia
studiosa sollicitudine caritas
adūcta uirtutū facta dilatat
¶ Que a diuobus quidem pcepis
mcipit sed se ad innumera
extendit Huius namq; legis ī
uīū dilectio dei est et dilectio
pximi ¶ Ded dei dilectio per
tria distīguit quia ex toto cor
de et ex tota aīa et ex tota for
titudine diligi conditor iubet
Qua ī re nōdū est qd dicī
sermo cū deū diligi pcipit
tion solū narrat ex quo sed

liber

ecia informat ex quito cui subiit
git ex tota fortitudine ut unde li
qui perfecte placere deo desi de
rat sibi de se nichil relinquat
Primi aut dilectio a duobz pre
ceptis derivat cui et pquam
mstu dr quod ab alio tibi odi
fieri vide ne tu alteri facias
Et per semetipam veritas dicit
caue vltis ut faciat vob hoies
ita t vos facite illis Quibz duo
bus scilz universe testamti man
dats p vmi malicia cpescit
palud benignitas prohibetur
vt malu quod pati non vult ipse
non faciens cesset a nocendi ope
Et rursu bonu quod sibi fieri
appetit impendes erga vnlm
se pximi exerceat et benignitate
Sed hec minuu duo dii solli
citudine cogitant cor ad
numera vnitu ministeria te
dimur ne uel ad referenda que
non debet desiderys t quieta
mens feruetat uel erga exhibe
da que debet ocio resoluta tor
pescat Nam cui cauet alteri
facere quod nequaq; vult ab al
tero ipa tolerare sollicita treve
cir cumspicit ne superbia eleuet
et vsq ad aspectu pximi animu
deiciens exaltet ne ambitio
cogitacom dilanet ei hanc ad
appetenda aliena dilatat aguste
ne cor luxuria polluat t subiectu
desiderys illicita corripiat ne
ira exasperet et vsq ad pximi
dam cotumelia inflamet ne
invidia mordeat et alienis fe
licitatibus emula sua se face
cosumat ne i moderate lingua
loquacitas prahet cunctis usq
ad lasciuia oportunitatem ex

tendat ne odii malicia excitet
et os vsq adiaculu maledicu
irritet Et rursu cui cogitat ut
ea alteri faciat que ipa sibi fieri
a baltero expetat penset animi
vt malis bona t bonis melioa
respondeat ut erga procaces ma
suetudine longanimitatis exhi
beat ut malicie peste lagventi
gram benignitatis impendat vt
discordes in pace minuat ut con
cordes ad concupiscentia vere
pacis accingat ut indigentibus
necessaria tribuat ut erratibus
viam veritatis ostendat vt
afflictos verbo et compassione
mulceat vt accessus inhumani
desiderys i reparatione restringat
vt minas potentiu ratione mode
riget vt oppressoru iniquitas
quita pualet ope leuet ut fortis
resistentibus opponat patientia
ut mitis superbientibus exhibeat
cui patientia disciplina ut erga
errata subditoru sic magistratus
zelu temperet quatus a iustitie
studio non enervet Dic adul
cor zelus feruet ne in pietatis
limite feruedo transtendat
ut ingratos beneficijs ad ope
rem provocet vt gratos quosq;
ministerijs in amore seruet
vt pximoru mala cu corrige
non valet taceat vt que nu
corrigi loquendo possunt silentio
consensu ee prumescat vt sic ea
que tacet toleret ne tamen
animo uirus doloris occultet
vt sic malivolis munus be
nignitatis exhibeat ne in pximu
a iuste rectitudinis excedat vt
cuncta pximis que pualet im
pendat sed adhec impendendo

non tumeat ut sic in bonis que exhibet humoris vicio pereat ne ei a boni exercicio torpescat ut sic que possidet tribuat q̄timus q̄rita sit largitas remunerantis attendat ne ei terrena largitur sua plogē necesse ē in opiam ptimescat et in oblacōne muneris hilaritatis lumē tristicia obscuret

16. Bene ergo lex dei multiplex dr q̄ inimicū ei ona eadēq̄ sit caritas sinceritem plene cepit hāc adnumera opera multiformiter attendit cuius diuisitate breuiter expīmimus si in electis singlis bona illis pstringendo numerem⁹ Hec namq̄ pmū per abel ⁊ electa deo munera ophilit ⁊ fris gladiū non reluctando toleauit Hec enoch et inter homines uiuere spūaliē docuit ⁊ ad sublimen vitam ab hoibus etiā corpaliē absharit Hec noe despectis oīb⁹ solū deo placabilem ostendit atq̄ in arce fabricam studio longi laboris exercuit ⁊ mūdo supstitem in oopere exteds seruauit Hec ysm ⁊ iaphet humiliter uerenda patris erubuit ⁊ super ei recto dorsis pallio que non videbat abscōdit Hec abrahe dextera q̄ admortem filij obediendo extulit Hinc prolis in numē genera patrem ferit Hec isa ac nepotem q̄ sp ad mūdicia tenuit caligantib⁹ etate oculis adunedā longe post uerita dilatauit Hec ia cob ~~quidit~~ repulit ⁊ amissū bonū filiū medullitq̄ gemelle et pranorā filiorū pīciam sub eīmmitate tolerare Hec ioseph docuit a frībus nemū datū ⁊ libertate animi ifracta seruicū perpeti ⁊ eisdēq̄ p̄ frībus mente nō elata pīcipari Hec moyse deligente pplo et usq̄ ad petricōm moīq̄ in pcibus strauit ⁊ usq̄ admē feccōm ppli perzeli studiū exercuit ut et p̄peunte plebe sese morti obiceret et cōn percante ytmus uite dnī nr̄i uentis seruiret Hec finees brachiū in ultionem pcāciū exercuit ut arrepto gladio coeuntes transfigeret et ira dī natus placaret Hec iosue exploratore docuit ut et pius contra falsiloquos cines ueritatem uerbo defendet ⁊ hāc p⁹ modū gladio con hostes alligaret Hec samuel ⁊ ipīm patri humilem pbuit et regū mdelectione seruauit q̄ eum psequētem se plebem diliget ipē sibi testimoniū exhibit q̄ culmen ex quo delectus ē nō amauit Hec dauid ante ei quī regem ⁊ humilitate cōmouit ad fugam et pietate replenit ad nemā qui psecutorem sinū et timēdo fugit ut dnm et nī ai potestatez feriendi repperit nō agnoīt inimicū Hec nathan ⁊ con pcāntem regem ⁊ auctoīte libere maepacōms sustulit et cui regis culpa deesset ⁊ peticōne humiliter strauit Hec p̄sciam nuditatem carnis ī porcacōp̄ erubuit

liber

et subducto carnali uelamine
misteria sipna penetrauit hȳ
eliam q̄ feruoris zelo uinere
spūaliter docuit ad uitam
quoq; et corpalē abstrauit hȳ
heliseū q̄ magistrū diligere
simplē instituit magistri spū
duplicater impleuit p̄ hanc
Jeremias ne in egiptū ꝙplus
descenderēt restitit sēdm̄ t̄ tobe
dientes diligens quo descēdere
phibuit t̄ ipse destendit. hec
Ezechielem qui prius a tremꝰ
desideriꝰ sustulit pḡ pcussi
nū capitis in aere liberauit
Hec m̄ danele quia a regis
dapibus gulam cōpescuit ei
et esurienciū ora leonū clausit
Hec tribus pueris q̄ t̄rāqlli
ta posita incendia uiciorum
subdidit tribulacōis tpore t̄
flāmas in fornace tpauit hȳ
m̄ petro t̄ mīs terrēcaī pn̄
cipū fortiter restitit et t̄ribū
sione submouēda mmorū
uerba humiliter audiuit hec
t̄paulo t̄ mānis plegniciū
humiliter ptulit et m̄ t̄ribulacio
negocio longe sē impatiēs pō
ris sensū audenter t̄repauit
Multiplex ergo lex dei ē que
singulis temp̄ articulis nō p̄
mutata congruit et causis
se mutuantibꝫ nō variata
conuīgit. Cuius mmmūlg
multiplicitatē bene paulus
enumerat dicēs Caritas pa
ciens est benigna ē nō emu
latur non inflatur nō agit
pperam non est ambiciōsa n̄
querit que sua sūt nō irrita
nec cogitat malū nō gaudet
sup̄ mīstate cōgaudet autem
veritati patiens q̄ ppe ē caritas
q̄ illata mala equanimiter to
lerat benigna uere est q̄ pro
malis bona largit. mīsuat nō
emulat q̄ phoc q̄ m̄ pūti m̄
do ml appetit m̄ undere tēms
successibus nescit non īflat
q̄ cū p̄mū interne t̄ribulacōis
anxia desiderat de bonis se exte
rioribus non exaltat nō agit
pperam q̄ quo se m̄ solū de
ac p̄xmi amore dilatat q̄q;
a rectitudine discrepat ꝙtat
Non est ambiciōsa quia quo ar
dēter nitus ad sua satagit fa
nullatenus aliena cōcupiscit
non querit que sua sūt quia
cuncta que hic transitorie possi
velut aliena negligit cū m
sibi ēē. ꝓpium nisi quod sēai per
manēat agnoscit Non irritat
q̄ et q̄ in m̄uis lacessita ad ullos
se ultōms siue motus exaltat
dū magnis laboribus maiora
post p̄mia expectat nō cogitat
malū q̄ in amore mūdane
mētem solidans dū omne odiū
radicitus exuit uersāi t̄ aio
qd̄ m̄ q̄nat nescit Non gaudꝫ
super mīstate q̄ quod sola
dilectione erga omēs t̄hiat
nec de ꝓditōne adiuancū q̄
ultat Congaudet aūt ueritati
quia ut teteros diligēs ꝓhoc
quod rectū in alys cōspicit
q̄ de augmēto p̄xmi puerius
hilarescit multiplex ergo lex
dei est que nō unīuscuiusq;
cui pe uacui ū quod p̄imenda
mītem impetit mstructionis
siue mmmme occurrit
vt quia antiquus hostis va
ria cū fusione nos obsidet

padisi

ipa hinc de nobis multiplicate
expugnet quam minus le
gem si sollicita consideatur de
pensamus auctoi nro qui
condie delinq̃m agnoscim9
Si aut culpas ppendim9
pfecto equanimiter flagellato
leram9 nec ex dolore ad ipa
cieam̃ prunt cui suo se mdo
constricta addicit unde Sd
phar quod dicet scienS sed
cui dicet nescienS pq̃m pre
misit dicens ut ostendet tibi de)
secreta sapiecie t quod multi
sit lex eius ptmus admigit
et intelligeres q̃ multo mio
ra exigaris a deo q̃z meret
miquitas hia Dolor q̃ppe ut
diximus flagelli temperauit
cui culpa cognoscit quia t la
to quisq; paciens fermitu
medici tolerat quito putridi
conspicit ee quod secat cui si
multiplicatate legis intelligit
aicta que patit quin sit mio
ra ppendit quia phoc quod
culpe pondus agnoscit affli
ccoms pena ~~dolor~~ flagelli le
uigat
Sed mter hi sciedi
est quia sine magna miate
non fuit q sophar uirtutum
vsq; ad obiectom miquitatis re
panit Vnde et eoi audaciã
ueritas iuste redargiuit sed
benigne ad gram reducit quia
apud mifficordem indice nullus
sine venia culpa relinq̃tur
cui pferuore zeli ex eius adore
pertat Depe namq; hoc ma
gnis doctoribus imrandisq; co
tingit ut quo alta caritate fi
uent modii correptoms ex
aggent et lingua ~~mens~~ q̃ n̄ aliquid
debet dicat · q̃ meten dilectio
q̃tum debet mflamat sed ubi
platu commelie tanto citius
parcitur q̃to et ergua pdeat
radice pensatur
Vnde bene 20
p moysen dns pcepit dices Si
quis abscit cu amico suo sim
pliciter i silua adligna cedenda
et ligni scuris fugeit manu
ferriq; lapsu de manubrio
animã eius peussit t occidit
hic ad vnã supradictarum urbiu
fugiet et uiuet ne forte pxi9
eius · cuius effusus est sagui
doloris stimulo psequat et
apprehendat eu · et paucat aiaz
eius Ad silua q̃ppe cu amico
imus quociens cu quolibet pxi
mo ad mouenda delicta me
ceruicem et simplicia ligna
succidim9 cui delinquendi
licia pia mtencone resecam9
Sed scuris manu fugit cui se
se mre pacõ pluscim necesse
est masperitate pcutit q ferriq;
de manubrio prosilit cui de
correpcone sermo diuinus ex
cedit et animã peruersis occidit
quia auditoi sui plata co
fidelia absq; dilectois mfiat
Correpti namq; mens repete
ad odiu prunt sed hec imo
ducta mre pacone pluscim
debuit addicit Sed hijs qui
mi cante ligna putat t pxi
mu extinguit adtres necesse
est urbes fugiat ut in una
earu defensus uiuat q ad pe
nitencie lamina comissus i vni
tate sanctoi · sub spe fide
t caritate absconditur reus
ppetrati homicidij n tenet
cuiq; extincti ppinq; tum

liber

mueneit non occidit qꝫ aī districtus iudex uenit qui se sb
pnamine mē gsorciū iīnt ab
eo p culpabro iudicatꝰ de culpe
reatu non expetit quē sub eo
uenia spes fides caritas absō
dit Cicius ergo culpa dimittꝫ
que neqꝫ malicie studio
ꝑpetrat vnde et sophar mi
quū uocat quem sentēcia su
pna laudauerat nec mī a ueīa
reprobatis excludit qꝫ adūbi
cōmelie diuī amoris zelo p
mouet qui pro eo qđ bī Job
merita nō agnoscit exīpeita
adhuc irrisione subiūgit di
cens ffortitan uestigia dei
cōphendes et vsqꝫ ad pfectum
oīpotētem repperies qđ dei
uestigia nisi benignitate illius m
sitacois uocat quibus mymrū pro
gredi ad supna pvocam aī ei
spūs afflatu tangim et extra
carnis angustias subleuati p
amorē agnoscim auctorē
mī gtem plādam spenē qua
sequmur Quam cū mītem nrā
spūalis patrie amor iflāmat
quasi sequtib⁹ nec mīnuat
et substrato corde velut quādam
uestigiū dei gradientis ip̄ im
ut ab eo rectis cogitacoīb⁹ ꝑ
sibus uia mite teneat Cue ei
nec dū terminꝫ restat uestre
fiat eū p uestigia sui amoris
indagemus quis vsqꝫ ad cō
placois speciem qndoqꝫ il
lū mens muemat quē nūc
quasi qđ quē mīc quasi atq o
sequens per scā desideria explo
rat Hec ps̄a auctor mā uestī
gia bene sequi nouerat cū di
cebat Adhesit aīa mea pgre

quē reperire quoqꝫ vsqꝫ ad u
sionē siue celsitudinis satagebat
dicens Diuinit aūa mea ad dū
dum quido uenia t appebo
ante faciem dei Huc quippe
cognicōne maiestis oīpotēs
reperiꝫ cū mortalitatis mē
dium corrupcōne calcata ab
assumptis nobis m dnītatis
siue claritate cōspicit nūc aī
a carnali cogitacōne aīm ī fusione
spūs gtū subleuat t ī gtempu
rezū transeūtiū exaltat tohūq
mēs qđ appetebat m infimis
despicit atqꝫ ad supna desideū
ignescit et gtēplacōnis siue
ui extra carnē tollitꝫ q corrup
cōnis siue pondere adhuc m
carne retinetꝫ ꝫn cū scripm
luis uibar mtueri conatur
et nō valet quod infirmitate
pssus aīmo t nequaqꝫ pene
trat t tū repulsus amat iam
namqꝫ de se conditor pquod
ametꝫ ostendit sed uisionis
siue speciem amātibus subtra
hit Dola ergo eius uestigia
cōspiciēte gradumꝫ quihunc
p donorū suorū signa sequmur
quē nec dū udemo Cue
mīrū uestigia conphēdi nequit
qui a unde ubi quibus ue mod
uemāt eius spūs dona nescīt
ueritate attestāte que ait Sps
ubi vult spirat t vocē eius audi
et nescis unde uemat t quo
uadat ꝫn retributoīb⁹ autem
culmine repperiri ompons
p cōtem placois speciē potest
seo tī ad pfectū non potest
qz et si hīc m claritate sua qnq
cōspicimus nō tī eius pēciaz
plene gtuemur Angelica ctei

vel humana mens cū ad ītūsp
ptū lume mhiat co ipō se q°
est creatura coangustat t sup
se quidem per prouectū tēdit
sed tñ eius fulgorem gphēde
nec dilatata sufficit q: t trās
cēdendo t portādo oīa et īple
do concludit vnde t adhuc
subditur ¶ Excelsior celo est
et qd facies? pfundior īferno
et unde cognosces longior te
ra mensura eius t latior ma
ri Ozd deus celo excelsior m
ferno pfundior terra lōgior
mari q latior ee describitur
tanto spūaliter debet ītelligi
qūto de eo qui cqm nefas est
mīe corporea lineamenta sentīre
Sed celo est excelsior q: ī caum
scīpcone sui spūs cuncta trās
cendit ī inferno pfundior q:
trāstēdendo subuehit terra
longior q: creatūe modū pe
hemutate siue eternitatis ex
tedit Mari latior q: terū te
poralīū fluctus sic regens
possidet ut hos sub oīmoda
potēcie siue presencia coan
gustādo excūdat ¶ excudisse
possit et celi appellacone a
geli et inferni uocabulo de
nioma designari pterram
uero iusti homīes per mare
autē pecores mtelligi? Excelsi
or itaq celo quia ipi quoq
elem spūs unsione tante vel
situdims pfecte nō penetrat
Pfundior inferno est q: ma
lignoru spūs q latebras lōge
subtilius qm ipi putauerant
iudicijs dampnet terra lon
gior q: lōganimitate mām
pacientia diuīe lōganimitat
exupeat que nos et peccātes to
lerat et cōmissus ad pmia re
muneracōis expectat Lati
lacior q: ubiq; ficta pcēcantiū
retributōms siue pnāa occu
pat Qt et cui non pōsms pspez
cerniē presens pindicū se
ciatur ¶ Cuncta tñ adsolū re
ferri hoiez possūt ut ipe sit
celū cui iam pdesiderii sum
mis mheret ipse mfernus
cui temptacōm suarū caligie
plurbatus m mfimis uitet
Ipse terra q: m bono opere fi
ue spei ubertate fructificat
Ipse mare q: m quibda tre
pidus quatit? t anima sue mu
tabilitatis agitat? Sed celo ē / ipe
excelsior deus q: potēcie pnis
magtudine vincim? etiam
cui super nos metipos eleuam?
mferno pfundior q: mimui
plus indicat qm ipe se huano
animus m temptacoibg siue fi
gat terra longior t fructuite quia
quos m fine retribut neq;
mut spes mā cōphedit Mari
lacior · quia humana mes flu
ctuāb multa de hijs q: uetuā
sūt comicit Sed cū iam cer
nere que estimauerat cepit
angustam se fuisse ī sua es
timacone cognoscit ¶ Ex
celsior deo fit cū ipa m eum
mra gtem placō deficit vnde
t cor psalmista, posuerat ī alto
sed nec dū se oū gligisse sen
tiebat dicens Mirabilis sīa
est sciēcia tua ex me cōfortā
est nec potero ad eam /infer
no pfundiore nouerat q:
semetipm discuaēs sed cuc
subtiliora iudicia ptimestēo

19

20

dicebat Nichil emī michi cōscij
sū sēd non ī hoc iustificatus sum
qui aūt iudicat me dns ē
11 ¶ Gregorius Ergo terra iudicat cū
mmoria ei⁹ hūane mētis nu-
ta pensabat dices Cur potes
ē oīa facē sup habitū quam
primus aut intelligimus lacio
mari cōsperexit qui timendo
pēsabat q̄ nequaq̄m mens
hūana mmēsitate dīuīne
eius agnoscēt q̄n libet īq̄e-
do fluctuaret dicens quis no-
uit ptātem ire hue ī ptimore
13 tuam tuā dinumerare ¶ Cui⁹
potēciam egregius nobis do-
ctor insinuat cū breuē nar-
rat ut possitis cōprehendere
cū oīb⁹ scīs quę sit latitu
do longitudo sublimitas et
14 profūndū ¶ Habet q̄ppe de⁹
latitudinē q̄m dilectōm suā
usq; ad collectōm pximōrum
tendit Habet longitudinē
q̄ aduīte patrā nos lōgani-
miter tolerando producit ¶ Ha-
15 bet sublimitatē q̄ ipōrū q̄q
intelligētias quę receptis in
supna sueint cōgregationem
transiendit Habet profundum
q̄ dampnatis infernis dīsp-
cōnis siue iudicū in tōphē-
sibilē exerit Quę scīs iiij ~~alo~~
dns nobis in hac uita positis
singlis exercet quia latitudō
amādo et longitudinē tolerando
et celsitudinē non solū mam
telligēcia sēd ecia nota supe-
rando et pfiditatē sua exhibz
occultos et illicitos cogitatōm
motus districte iudicādo Qz
eius celsitudo et pfiditas q̄
sit inuestigabilis nullus agnoscat

Nisi qui
nisi ued gtemptatione ad sūma
ducēbat uel occultis motibus re-
sistens temptatōm cepit im-
portunitate turbari Vnde et bto
Iob dr Excelsior celo est et quid
facies profundior inferno et un
cognosces Ac si ei apte despecto
dicēt Pfiditatē eius atq; ex
cellēciam q̄ndo tu cognoscere
sufficis qui uel utute ad sūma
tueri uel temere ipm dispicere
15 temptatōribus nescis Sequit
¶ Si subduxerit oīa uel m unū
coartauerit quis cōuertet ei q̄s
dicere ei potest Quid facis pb
uerit dns celū aī terribili et
occulta dispensatōne huāne rē-
temptatōnis celsitudinē destruē
Subdūt infernū nōnūq; libet
metem in suis temptatōnibus
paūdam cadere ecia ad dete-
riora permittit Subdūt tam
aī structuratōm bone opis adū
sis mentibus mittit Subdūt
mare aī fluctuatōm mētis tu-
batōnis emergere subito pauē
confundit Dubietate q̄ppe
sua cor anxiū hoc ipm q̄ timu-
bat ualde formidat et q̄ māe
subdūt aī ipā in deū mā re-
producō cōsiderato eius nutu
terrore nutat ¶ Ecclia igit
quo celū vel infernus terra
uel mare subdūt breuiter
dixim⁹ nūt aliquātulū labo-
riosius restat ut hec qualī
m unū coartāt ualeāt dīnōs-
tremus Sepe namq; gīmgit
ut ad sūma iam mentem spūs
eleuet sēd m hāc nn portunis
casu temptatōib⁹ impugnet aīq;
adorōplanda celestia dīm⁹
ducat obiectis aīoīb⁹ illicite

magibus ꝓ rubeat. Nam cariſ repente huic ſtimulus ſauciat quę extra carnē cōtemplacō ſcā rapiebat Celū ergo ſimul miſeremusq; coartat cā vnam eandēq; mētem t ſubleuacio ꝑtemplacōis illuīat t ꝓportunitas temptacōis obſcurat ut et videat intendēdo quod appetat et ſuccūbēdo cogitacōne tolerāt qđ erubeſcat De celo q̄ppe lux oritur ītīng aut tenebris poſſidet. In vnū ergo celū miſeremusq; redigit cā mens que iam lucem prie ſupne conſiderat ecclā d̄ caris bello tenebras occulte ꝓtaſ portat Cernere iam paulus terrā celi culmen aſtenderat iam paradiſi ſecreta cōſueverat et nō adhuc carnis bella toleans gemebat dicens vidō aliam legem in membris meis repugnantem legi mētis mee et captiuū me ducentem in legē peccati que eſt in mēbris meis Quid ergo in hui⁹ tanti ꝑcatoris pectore niſi celū deus miſeremq; coartauerat q̄ et viſionis intime iam lumen accepat et nādhuc tenebras de carne tolerabat. ſuſpirabat quod letus appetēt in ſe cernebat quod meliꝰ doleret Iam celeſtis patrie luce irradiauerat adhuc ꝓtacōnis obſcuritas dīm confitebat Cū celō ergo miſerē plulit ꝙ t illuīatā ſecuritas erexit t ꝓtatū gemitus ſtraunt ¶ Et ſepe gemit ut fides in mīe iam ueꝛgeat ſed nō ex parte aliq̄ tula in dubietate cōturbeſcat q̄mq et certa ſe a viſibilibꝰ eleuet et ex quibꝰdam ſe ſe mētem ꝑturbet Nam plerūq; ad ea appetēda ſe erigit et ſuboꝛtis cogitacōnū ſtimulis agitata ſibimetipſi ꝯdicit ¶ In vnū ergo terra maręq; coartat cā vnā eandēq; mētem et certitudo ſoli de fidei roborat et nō ex aliqua tula inita bilitate perfidie aura dubietatis uerſat Annō in ſuo pectore coartat terrā mareq; cognouerat qui et ꝑfidem ſperans et per infidelitatē fluctuāꝰ dicebat Credo dñe adiuua incredulitatē meam Audiuitq; ē qđ t ſe credere aſſerit et adiuuāt incredulitatē queꝛit Niſi quod coartat in ſuis cogitacōnibus terrā cū mari deprehenderat qui et coartate certus iam ꝑfidem ceperat et adhuc meꝛens vꝰ ꝑfidie ex incredulitate tolerabat ego nī occulta ſcī diſpēſacōne ꝑmittit ut cā mens iam ſurgę ad certitudinē cepit pristinaſ ſue reliquiis impugnet ꝙmq hec ipā impugnacō aut ſuſtētē exerceat aut delectacōnꝭ ſeducta frangat ſtrate vaq; nūc dicat Qui ſubuerteit oīa uel in vnū coartauerit quis cōdicat ei vel qđ dicere ei poteſt Curta facis quę mmmui diuinū indicat nec ad uerſitate valet imminui nec miſericordie cognoſci cā uel vtilitates quas tribuebat ſubtrahit uel has omino non admenſo iudicio conatu ꝓpugnacōne ꝑmittit ¶ Sepe namq; ſelatāte cor attollitur cū letus ſucceſſibꝰ in vtute roborat. ꝑ dū latetes motus audacie cogitacōne

exorare

10

conditor conspicat se sibi hoiem
ostendedo deseliquit ut eius
mens derelicta quid sit fueiat
que male in se seuera gaudebit
vnde cū subuerti oia uel cōmū
coartāi dicentur ptmus addr
Ipse enī nouit hoim vanitate
et nudens iniquitate Nonne
consideraī ac si pmissa pateta
ciendo subiugēt dicens Quia
toleando succresce uicia cōspi
cit iudicādo dona cōfidit certe
uero mō descriptōne ordo seruat
cū prius noscī uanitas t post
gsideraī iniqtas phibet Quis
quippe iniquitas vanitas nō
mī omis uanitas ee iniqtas sol
vana nanq; agnig quo ns trās
toria cogitamg Vnde et euane
scere dr qd epente ab intuentiū
oculis auferī Hinc pgta ait
Vniuersa vanitas ois hō viuens
qm phoc qd uniuedo adiciebat
dit certe quide vanitas dr deo
nequaq; recte ecia iniqtas
appellat qm et si de pena e
culpe quod deficit non in hoc
ipm culpa est qd amuta patuit
Tiana sui traq; que trāseunt
Tnde t p Salomonem dr oia va
nitas apte aut pa vanitatem
ptmus iniquitas subiferte
Quia du p qdam transitoia du
cim in qbdam noxie ligam
Cū enī in cōmutabilitatis
statu non teneret a semetipsa
defluēs ad vicia ptupit Vani
tate ergo ad iniquitate labi
que assueta rebus mutabilig
du ex alys ad alia sp ispellitur
suboientib; culpis inquat
Potest in t vanitas culpa in
telligi t iniqtatis noie reatus
grauior demonstraī Di em ali
quando uanitas culpa no eet pta
non ouet Quatin in imagine
dei ambulet homo in uane cō
turbat thezauriset ignorat
congregat ea qe quinus trin
magine in natura seruemus
uanis in delectacōnis moribus
plurbati in cōiugacōne mā deli
quimus ut modis sp alienatibus
cupido cōcutiat menus fragat
leticia mulceat dolor affligat
Eruanitate ergo ut supius di
ctū est ad iniqtatē ducim ad
prius perlenia delicta defluimg
et usu cāta leuigāte neq; qui
pg committere erui gramora ti
meamg Qui dum moderaī lig
wa ociosa uerba negligit mō
molute remissois capta audax
ad noxia p ruipit Dū gule in
cubit ad libidinis ptmus in
saniam ruipit Cuiq; mēs sub
igere delectacōm carnis tenuit
pleriq; et ad pfidie voragi
nem plerīq; unde bene paulo
plebis israelitice dampna cō
spiciens ut immundicia abau
ditoribus mala compesteret
cuauit exordme trāsacta
narrare dicēs Neq; idolatre
efficiamī Sicut qdā ex ipis sp
admodū scriptū e sedit ppls
manducare et bibere t surrext
ludere Esus qpe potuq; ad
lusū impulit. lusus ad idolat
am traxit Cūa si vanitatis
culpa nequaq; cauta cōpesta
ab iniqtate ptmus mēs in
cauta devorat Salomone
attestāte qui ait Qui mul
ca spernit paulatim decidet
Si enī curare parua negligis

m sensibilē sedicti audenter
eciam maiora ppetramus.
¶ Et mōdū qd non uideri so
cōsideraī iniquitatis dē studio
suis conspiciens q cōsideramus
Deus itaq; hoim uanitatē
nouit miētatem cōsiderat
que nec minora delicta sulta
deserit et ad maiora ferienda
se intencius accingit. Cuma
igitur a lenoibus mapitut
et ad grauiora puenit uanī
tas mentem obnubilat mi
tas cecit. Cue nnniū mes
amisso mox lumīe tanto se
alcus plumorē erigit qūto
ad iniquitatis capta laqueis
a ueritate longius recedit.
vnde et apte quoq; quo uani
tas cū iniquitate pceabat ex
pmt cū repēto subnigit
¶ Vr uamus m superbiam erī
gitur uanitatis quippe sm̄s e
vt aī peccd mētem sāciat
Hanc exculpa audacē ē ad it
q̄lis sui reatus oblita que se
amisisse innocēciam nō do
let iusto exceauta iudicio si
mul humilitatē pdat et fit
plerūq; ut prauis desideriis
sermōēs aīmgo se diū timor
excruciat. et qī in maloriū p
petratōne iam libera ome
quod uoluptas suggerit m
place grendat ¶ Vnde et tū
vr uamus se uelut in superbia
de ulco subm̄ferunt et quasi
pullū onagri se liberū natū
putat. ppullū quippe ona
gri ome agreste genus ex
pmt qd natiue omissū nu
tibus loris dominantiū nō
tenet. Ageu nāq; aīalia liber
tate habent. et ire q appetūt
et quieste cū lassant. et qm̄
uis m sensatis aīalibus homo
longe sit melior hoc hī plerūq;
homī non licet q bruta aīa
libus licet. Cue enī ad aliud
rmmme seruāt eorū motus
pruldubio ne quaq̄m subdisci
plina restringit. Homo aut
quia ad sēntem uitam ducit
necesse p fecto ē vt m cūctis suis
motibus subdisciplme dispositē
redigatur et quasi domesticum
aīal loris uirtū seruat atq; ōr
dispositōibus restrictū uiuat.
Cum ego implere cuncta que
desiderat peffrenatā libertatem
querit quid aliud q̄m pullo o
nagri ee similis cōcupiscit.
vt disciplme huc lom nō teneāt
sed audēter uagus p siluam
desideriorū curcuit. Depe dī
misericō quos prodire t effre
nationem illicite libertatis cō
spicit obiectiōnem prospere ad
uersitatis fingit quatinus
elisi discant q̄m pba erectōne
tumuerāt ut iam flagelli exper
imentis edomiti q̄ iumenta
domestica pceptorū loris mētis
colla subiciant et unte pūctus
utmeta ad nutū sidentis per
gant. Cuubybme loris ligatū
se nouerat q̄n dicebat ut in
mentū factus sum apud te et ego
sp tecū unde et serius ille per se
cutor ab agro pfide voluptat
ad dom̄ fidei deductus rectoris
sui calcaneis punctus audiebat
Dirū est tibi cōtra stimulū cal
citrare. restat ergo ut si esse uā
similis pullo onagri nolim
mi cūctis que appetimus mutū

prius mtime dispēsacōis exquiram⁹ ut mens mā m oē quod qđ mitt⁼ supni regimīs loro teneat⁼ et inde magis uota sua adintam impleat unde utte sue studia et toīi ppriā uolūtatem calcat ait⁼ Sophar⁼ phulit sed qđ melioi se hec loqui⁼ nesciit unde ad huc increpando subiūgit

/ forcia

ℭ Tu aut firmasti cor tuū t expandisti ad eū manus tuas Firmari cor non hoc loco pt̄ virtutem dr̄ ꝑ ꝓsēsibilitate Dnīs namq; animus qui distractōis mtime cōsiderationi se subiecit t eius ꝓtinus timore molliscit eiusq; sagitta dnīe formidinis penetrat quia mfirma uisterna p humilitatē gestat ℭ Quisquis aut ꝓtinacia insensibilitat obdurescit qui firmat ne hoc iaculā timoris supni cōfodiāt

/ cor

unde quib⁹ dā⁼ per ꝓphām dns misericorditer ait Tollā aub cor lapideū et dabo uobis cor carneū Cor quippe lapideū tollit cū a nobis superbie duriciam subtrahit et cor carneū tribuit cū eādē ꝓtinus mrām duriciam ad sensibilitatē uertit Per manus uō ut iā crebro dictum⁹ opera designāt

ℭ Sū ꝓtēd⁹ igit⁼ manus ad deū expandere est cōtra largitoris grām de ūnite operū superbie ℭ Qui em in spectu dui mdie loquens sibi bona que facit tribuit ad dm manū superbiens tendit Hic ꝓfecto cōtra electos reprobi sic contra catholicos hereticī sp effrenant⁼ ut cum

/ culpa

obduratā facta neq; bona t ꝑhendere defactorū elacōe noluerint qui⁹ eos quos tot arguere ex mfirmitate accidit nō valēt ex mīme humoris accusent Unde t ea bona q; exhibo bona fuit nequaq; bona ee iam censent que quasi p stū dui turgide cogitacōis exhibentur qui sepe huiusmodi atum mente increpant et quod dutius semetipsos ferunt ignorat Sed quia mihi mtū sophar hactenus reprehendendo corripuit nunc uelut docendo subiungit

ℭ Si iniquitatem que est in manu tua absteleris a te et nō māserit in tabernaculo tuo inmaculatus tunc leuare poteris facie tuā absq; ulla macula et eris stabilis et non timebis dnīe pēm aut sola cogitatōe committit⁼ aut cogitatōe simul et ope ꝓpetrat⁼ Iniquitas quo in manu est culpa in opere in iustitia uero in tabernaculo tegitur in mente Mens quippe mā tabernaculum non incongrue uocat⁼ in qua apud nos metipsos abscondimur cū foris in opere non uidemur Sophar itaq; quia mihi uir animus est nouit quid dicat Sed q; mihi increpat hereticorum tenens spem ꝓferre recte etiā que nouit ignorat Sed nos calcātes hoc quod ab eo tum de dr̄ pensemus eius uerba quam uera sint Si recte dicēt⁼ prius em a manu mentis subtrahi t post tabernaculo admonet mundiciam abstrahi ℭ Una quisq; iam

prava a se opera exterius re
secat necesse p̄fecto est ut ad
semetip̄m rediens sollerter
se se mitis mitenc̄one discer
nat ne culpa q̄m iam tacē
non habet adhuc mcogitacōe
p̄ueret Vnde b̄n ecclam per
Salomonem dr Prepara foris
opus tuū t̄ diligēter exerce
agrū tuū ut postea edifices
domū tuā Quid nam q̄ p̄pato est
opere agrū diligēter exterius
exercē nisi euulsis miquitat
sentibus accom mām ad fru
gem retribicōis ex colere

Et quid est post agri exer
citiū ad edificiū domus tendere
Nisi quod plerīq; exbonis ope
ribus distimꝰ q̄ntam mte
mīdiciam et mcogitacōne cō
struamꝰ Bene cūcta namq;
bona opera excogitacōne pro
deūt Sed sūt nō nulla cogita
acumīa que exoperacōne na
scūt Nam sicut ab amno
opus sumīt sta rursus ab ope
animus eruditur mens quippe
dūi amoris exordia capiens
mperat bona q̄ fiunt Sed
post q̄m sibi mperata cepmt
ipsis suis exercitacōb delsit
cui mperare bona mchoauerat
q̄tū mimus undeat foris go
ager excolitur vt domus po
modū cōstruat q; plerīq;
ab exteriori ope uidemus q̄n
tam subtilitatē retinudmus
m roide teneamꝰ Que bene
sophar struare ordīē studi
cū prius auferri miquitatē
a manibus t post a tabernā lo
m nusticiā dixit q; neq; q̄m
plene animꝰ mcogitacōe
erigitur q̄n̄ adhuc abeo ex
tensetus mopere erunt Que
si pfecte duo tergimus ad deū sta
tim sine macula faciem leuaq
sn terna quippe facies hoīs
mens est mqua imāginē recog
noscim⁹ vt abanctore mō
daligamur quam sibi facē
leuare est mdeo aīm p̄studia
oracōnis attollere Sed eleuata
faciem macla mq̄nat si mtē
detem mētem reatus suggilla
accusat q; ad spei fiducia p
tmus stangitur Si mtenta
p̄tibus nec dū deuīte culpe
meoria mordetur diffidit nā
q; accipere se posse q̄ appet
que pfecto remmisit nolle
se adhuc facere q̄ diuinitus
audiuit Hinc prohem dicit
Si cor mūm non reprehendit
nos fiduciam habemꝰ addm
et quicq̄d petim⁹ abeo accipiem⁹ Hinc Salon ait

auertit aurē suā ne audiat
legem oratō eius erit exer
bilis Cor quippe nos ī peti
one reprehendit cū resistere e
se prepīs eius que postulat
memīnit Et oratio sit ex
ecrabilis Cū a tensa auīt
legis quia digni pfecto e
ut ab eius bnficiis sit quisq;
extrancus Cum mmīa mis
sionibus non velit resubiectus
Que a mre hoc est salubre fre
medii vt cū se mens ex meō
ria culpe reprehendit hoc pius
m oracone defleat quod erunt
Que errois macula cū fleti
bus tergit in petitone sua
eo rōis faciem ab auctore mā
undetur Sed audendi mō

Liber

est ne adhoc rursus priuat qđ
se mūdasse flentibus exultat ne
dū deplorata iterū culpa cōmitt'
m cōspectu iudicis nisi leciam
lamenta leuigent. Collerter
quippe debemus meminisse qđ
ne iteres verbū in oratōne tua
exuo inde dicto nūc sapiens
nequaq̄m nos prohibet sepe
ueniam petere sed culpa gite
rāre. Ac si aperte dicat Cū male
gesta defleueris nequaq̄ rursus
facias quod in p̄cibus iterum
plangas. Ut ergo ad precem
facies sine macula leuetur an
oratōis sp tempus debet soll
cite conspici quicquid pōt i orāc
repbāi. Talemq̄ se mens i cū
abortōne cessat exhibere sesti
net qualis ap̄ parē iudici i
ipo oratōis tempore exoptat
Sepe namq̄ imūda queda ul
licita i animo uersamus
quoties a p̄cibus uacamus
Sed cū mens ad studiū orōis
excesit caui reū imagines
reuerberata patt' quibus libet
pius ociosa p̄ mebrū t q̄ iam
faciem aīa addeū leuare nō
sufficit quia m se mimuū in
quata mente maculas pollu
te cogitatōis erubescit Sepe
curis mūdi libenter occupam
Quigi post hec studio oratōis
intendimus nequaq̄m se meis
ad celestia erigit quia p̄dus
hanc terrene sollicitudis i
ꝑfimis mersit et i p̄cē fluxas
imūda non ostendit' quia co-
gitatōis in fine luto maci
lauit. Non mūdū uero cor a aūct'
excuti et a cūctis optamus
illicitis motibus ecia cū a ꝑce
uacat optamus sed tm q̄ nos
culpas rarius cōmittimus alie
na pigerius delicta ilaxamus
et quo pectare nr aīm sollici
tius metuit eo districtius hoc
in se quod ab alio delinquitur
abhorr'escit. Vnde fit ut ueīat'
quisq̄ tardius adueniam quo
ꝑficiendo factus est cautus ad cl
pam et quo ipe excedere i alte
metuit hoc quod in se excedi
puīri durius exquirit. Sed q̄d
hac doloris macla repperiri
deterius potest que in cōspectu
iudicis caritatē non mūnat
sed necat. Vitam quippe aīme
quelibet culpa polluit sed qui
uero cōpunctos dolor occidit
merito namq̄ ut gladius figit'
et mucrone illius ipa iust'
occulta pforant' qui sitz a tuis
fixo corde si prius nō eduat'
mchil in p̄cibus duīe opis
obtinet' quia tm uolneratis mi
bris impositi salutis medicam
nequint nisi ferrū a uolnere
ante subtrahatur. Hinc est
quod per semetipsam ueritas
dicit. Si remiseritis homib⁹
peccata ꝟ eoꝝ nec p̄ vr qui
est in celis remittet uobis pec
ta. Hinc admonet dicēs Cū
stabitis adorandū dimittite
Et quid habetis adūsū alterū
Hinc mutuū ait Date t dabit'
uobis. Dimittite t dimittet'
nobis. Hinc cōstitutōni. postu
latōis condicōm posuit pe
tens dicens Dimitte nob' de
ta nra sicut t nos dimittimus de
bitoribus nris ut p̄fecto homi q̄
a deo compūcti petimus hō pri
mus cū primo cōfusi facamus

Nunc ergo uere sine macula faciem leuamus cui nec nos prohibita mala committimus nec ea que in nobis commissa sunt exprobrio zelo retinemus Sui namque mens nisi omnis sue spe confusione deprimit Si hanc autem sua adhuc operatio macinat aut aliene malitie seruitutis dolor accusat

Caue duo quisque diligenter sedet ad ea que sub nisa sunt protinus liber erurgit et eis stabilis et non timebis quia minuit tanto minus ad inuidiam trepidat quanto in bonis actibus solidius stat Immote quippe subsistit qui stabilitatem seruat quia dum sollicitus studet per agere quod mansuete conditor imperat securus cogitat etiam quod terribile metuat Sciendum uero est quia nonnulla bona sunt adque manifesti plusquam et rursum nonnulla sunt a quibus communiter deficientes labimur atque adhuc magnis conatibus pro interualla temporum reformamur Sed actiua eterni uita sine defectu mens figitur a contemplatiua autem infirmitatis sue pondere iuncta lassatur Illa quippe tanto firmius durat quanto ex ima humilitate per dilatat Hec tanto celerius labitur quanto et carnis elatio transgressionis supplemento spam ire conatur Illa prolapsa se erigit et idcirco pedem quo ris robustius figit Hec autem quo super se alta appetit ad semetipsum fessa descendit

Bene ac breuiter Ezechiel insinuat cui eorum que uiderat motus animalium narrat dicens non reuertebantur cum incedebant ac paulo post subiungit adiungens Et animalia ibant et reuertebantur Cum quippe animalia aliquando uadunt et nunquam redeunt aliquando uadunt et protinus reuertuntur quia electorum mentes cum per collatam sibi actiue uite gratiam erroris uias deseruerunt redire ad mala minime nesciunt quod reliquerunt Cum uero per contemplacionis aciem et ab hac se eadem uita attius suspendunt exeunt et redeunt quia per hoc quod diu persistere minime in contemplatione sufficiunt se seipsum ad operationem fundunt ut in his que sibi iuxta sunt se exercendo refoueant et super se rursum surgere contemplando conualescant Sed dum hec eadem contemplacio more debito per tempora interualla repetitur in deficiendo paulatim dubio et menus soliditate persistitur quia et si infirmitatis sue pondere superata mens deficit hanc tamen uetus continuis conatibus reparata comprehendit nec stabilitate sua in ea prodisse dicenda est a qua et si semper deficit hanc et cum proficit semper inquirit Sequitur in serie quoque obliuiscendo Quasi aquarum que preterierunt non recordaberis quia uite preterita tanto durius animus sentit quanto pensare bonum quod se negligit Et quia non uult quoque prima considerare quod restat grauius estimat

cē que tolerat vnde et cōn flagelli ictū cogitacō teca cōgrit et quasi infinita calamitas creditur que dē hīs cursū labentib⁹ cotidie finitur at si semel quisq; ad eterna ſeruigat atq; in hīs q̄ cōmutabiliter pmanēt ociliū cordis figat

dies

16 Ppe mlē conspicit qc quod ad finem currit pūtis vite aduersa tolerat sed q̄si mehil ē oīne qd labitur pēsat quo ei se miserrims gaudijs robustius mserit eo mmius exterms dolores sentit. Vnde sophar nequaq̄m ueritus aduersitemeratio dcere melioz exhortatur ad mstiā et demōstrat q̄m nulla mstis oculis mdeatur pena. Ac si apte dicat Si d'gustas gaudiū qd mtus pmanet laue fit ptmus omē qd foris

17 dolet ¶ Bene aūt pūtis mte miserias aquis ptereuntib⁹ comparat q̄ calamitas trāsiens eleuis metem nequaq̄m in cōfussions subruit sed mī tactu meroris mfundit Nam maret q̄dem p ruoz vlneis ſtis a sue ceruicis nō frangit

18 salute ¶ Sepe aūt nō solum flagella atterūt sed i vmioz q̄ mtis animo malignoeū q̄ spūuū temptamēta grassantur ut exterms expressione doleat et mtus alīqīs extptatē fetgescat sed nequaq̄ grā deserit quia quo nos duruis ex dispsatōne pmittit eo āplius et expietate custodit Nam cū tenebresce ptemptatōm cepit se sē iterū lux mterna sugge

19 dit vnde et subditur ¶ Et

q̄ meidamus fulgor cōsurget tibi aduespeau fulgor quippe meidamus consurgit vespe e vtutis renouatō in temptacōe ut repentmo claritatis feruōe mens nigeat que iā iamq; lumensibi gē occubuisse formidabat ¶ Quod adhuc sophar subtilius aperit cū subiūgit

60 ¶ Et aī te cōsumptū putaueis orietis ut lucifer ¶ Sepe namq; tot tēptamēta nos obsidet ut ipā nos eorū numerositas pene ad lapsū desperacōms mdmet vnde pleriq; mens mtedium pertitur uix ipā uirtutis sue dampna tonsiderat et tota dolens sed quasi iam taserstu doloris alieni frangit et enumerare nō valet q̄nto cogitacōm tumultu nastat mtutā sēp monita conspiat eiq; ne arma repugnacōms arripiat

61 grauius meror ipe ōdiat aī ductos quo libet oculos obscūtas obsidet et aī usū tenebre semp impediāt mesta mens mchil aliud q̄ tenebras videt ¶ Sed apud mīs corde vidē sepe hec ipā que ad mīsū cōtoio aggrauat p nobis subtilius tristicia exorat Nam meroīs mī caligīe conditor cōspicit et subtracti luīs radios i fudit ita ut erecta ptmus p dona mēs ugeat q̄m paulo ante decertātia uicia sūpbie calce dēprimebāt Nec torpois pondus discutit atq; ad cōtemplacōs lumē post p nubacōīs fuete nebras erūpit mox m gaudio uerba attollit que mter

desperacõne cogebat sine co
gitacõms certamẽ pñcia de
spicit sine dubitacõms obsta
culo de uentura retribucõne
confidit Iustus ergo cũ se cõ
simpti putauit ut lucifer
oritur qã mox ut tenebre
stere temptacõm caligine
ceperit ad lucem gie reformar
et mẽ semetipõ mõ
strat diem nisticie qin casu
ris paulo ante timuit no
ctem culpe Recte aũt luci
fero iusti vita compat So
lem quippe pturres lucifer
mũciat Et quid nobis stẽp
nnocẽcia mis sequntis indi
claitatẽ clamat Iu eoꝝ qꝝ
admiracõne conspirimꝰ qꝝ
de maiestate nei luis eshemꝰ
ne dũ rẽptois mis pñciam vi
demus Sed hĩ vtutem illius
in electoru suoru moꝺibus ad
miram qz igit bonoru uita
cõsideracõne sua oculis n
ris vrã veritatis obicit
clarius ad nos lucifer ante
solem uemit Sciendũ uero
est q hec ex temptacõm spi
tualiu adisitate disaussimꝰ
mixta exteiora quoq mala
mi obstat mtelligi Oĩ etei
viri qꝝ sũma medullitus di
ligũt in mfimis duta patiũ
Sed m fine gaudy lum luci
unt quod habere m hoc spa
cio pturẽs vite gẽpmit
vnde mic p Sophar dr qĩ
meidianus fulgor q surget
tibi aduesperu Detracõms
em lumen m die est obscu
tas in vespe quia m pñti
vita felicitate attollitur

Sed adisitatis tenebris ĩ me
deuorat Iusto aũt meidianꝰ
fulgor aduesperũ surgit qꝝ
qñta sibi claitas maneat cũ
iam occumbere cepeit agẽ
cit Hmc namq scripti est ũ
menti deũ bene cit m exmis
Hmc per pẽtam ẋ- Cũ de
dit dilectis suis sompmũ bel
est hereditas dñi Cum ihũ
quoq mite adhuc certamẽ
positus cũ se consimptũ puta
uerit ut lucifer oritr qꝝ foris
cadens mtus innouat quo
magis exteius aduersa toleat
cõmissus uirtutibi luce m exteius
chorustat paulo attestãte q
aut Sed licet hms is qui foris
est mẽ homo corrũpitur hĩ
is qui mtus est renouatur
de die m diem Sciẽ quod m
pñti est momẽtaneũ leue
tribulacõms mẽ sup modũ
in sub lnm tate eternũ gloie
pondus operatur in nobis Et
notandũ quod nequaqm cũ
cõsimptus filius sed ai te con
simptũ putauis dicit qr et qđ
nidemus m dubietate est et qđ
speramꝰ m certitudine vnde
et idem paulus non segsimptũ
noluerat sed putabat q etm
aduersa tribulacõmũ corrues
ut lucifer resplẽdebat dicens
quasi moientes ecce uiuꝰ
quasi tristes semp aũt gau
dentes sicut egentes multos
aũt locupletantes Oriẽdꝰ
quoq est quod bonoru mẽs
quo duriori puersitate toleit
eo eternitatis pmia ceratius
speratur vnde tapte subdunit
et habebis fiduciã ppositã

que

ꝺ eo veri)

liber

tibi spe tanto namq; spes idē
solidior surgit q̄nto p illo q̄s
q; grauiora pduleāt q; neq; q̄
retributois gaudiū de eter
nitate colligitur q̄s no hic
pia priusi pā tribulacone seāt
hinc eteni ppetim dr̄ lētes
ibāt & flebāt mittetes semiā
sua uemetes aūt uenet īex
ultacōne portātes manipulos
suos hinc paulus ait si cō
morimur & cōuiuemus si sustīes
et cōregnabimus hinc dis
pulos admonet dicens Per
multas tribulacōnes oportet
nos intrare in regnū celoꝝ
dei hinc scōrū glam iohām
angelus indicans ait hi sūt
qui uenerūt de tribulacone
magna et lauerūt stolas suas
et candidas eas fecerūt i sāgi
agni q̄ igitur nē p tribulacōs
seruitur ut post gaudij fructꝰ
metatur tanto maior fiducia
mētem roborāt q̄nto hāc for
cior puentate afflictio āgus
tat unde apte ptimus adiū
gitur Et de fossis securus
dormies Sicut eni malis se
curitas pūs laborē ita bonis
presens labor ppetuā securi
parit unde & defossi securū
dormire posse iam nouerat
qui dicebat Ego eni iam deli
bor & tpus mee resolucōis
mi stat Bonū certamē certaui
cursū cōsuāmi fidem seruaui
de reliquo reposita ē mihi
corona iustīe quā reddet
mihi dns in illa die iustus
iudex Dum eni ḡ mala hāc
seuicia sine defectu certaucāt
mansuetis mirū gaudijs

sine dubietate pūsimebat q̄
uis defossus intelligi et aliter
potest Sepe rebus namq; trā
sitorijs occupati pensare negle
gimus per q̄ūta peccamus Si
si reducto cōsideracōnis ocu
lo a simu cordis terrene q̄sidēto
cogitacōnis ager excutitur
quicq̄d in mēte latebat in
uenitur unde sēti uiri animae suae
latebras pscrutari nō dimittit
se sē subtilr indagantes terre
narū rerū curas abiecit &
effossis plene cogitacōibus
cū nullo se reatu crimīs me
deri deprehendunt iclud ipsa
to cordis apud se sciat deprehē
latere quoq; ab hijs mūdi ac
tibus appetit sp suaq; fideant
et cū aplorū regnūs minime
cōfringit iudicare q̄ alienū
sit recusāt effossi ergo sēm
dormit qui dū sua intima
ungulant penetrāt a laboriosis
se hijs mūdi oneribus subdet
ocio occultāt unde & adhuc
subdimur Requiescites & non
erit quite exteterant quisq;
pūtem glam quent pfecto de
spectū mehut qui sp adiuta
mihiat sp indeb; damna for
midat Cuius eni preposone re
fiat eius rea paludubio et q
amissione sanciat & q̄ obli
gatus mutabilibus ac ptibus perituris
theret eo longe mi minime
ab arce securitatis uacet At con
q̄sq; in solo eternitatis
desiderio figitur nec spinate
attollit nec adūsitate q̄ssat
Dū nil habet in mūdo quod
appetat mchil ē hōi de mūdo
timescat Hinc eteri Salon

aut no q̄stabit ms

ait Non cõtristabit mihi qcqd
ei accideit hmc uerũ dicit hist
quasi leo confidens absq̃ timore
erit Bene itaq̃ mic dr Reges
tes non erit qui te exterreat
Causa tãto quisq̃ a se plenius
panore qui ex mũdo ẽ abiciẽ
qñto in semetipo uerius mũdi
concupiscẽciam uincit Amon
absq̃ terrore q ex mũdo ẽ pau
lus in corde requieuerat q dice
bat Certus sum enĩ op neq̃
mors neq̃ uita neq̃ angeli
neq̃ principatus neq̃ istũcia
neq̃ fortitudo neq̃
altitudo neq̃ profundũ neq̃
creatura alia poterit nos sepa
rare a caritate dei que est ĩhu
xpo dño nro ¶ Cuius indelicti
fortitudo caritatis uera sic ec
clesie uoce laudatur cũ pcan
ticorũ canticũ dr ualida ut
mors dilectio Virtutis etei mor
tis dilectio compat̃ qr immi
mẽtem quam semel ceperit
a dilectione mũdi funditus de
occidit t tanto hanc ualẽcio
manciorem erigit qñto t in
sensibilẽ cõ terroes reddit
Sed inter hec sciẽdũ ẽ quod
prauũ cũ recta pcãt ualde
difficile est ut adhoc quod
tacite ambitũ nõ erumpãt
Vnde t sophar primus adiũ
git ut depcabit̃ faciẽ tuam
plurim Neq enĩ usq̃ uiri
id circo se pinnocencie time
re arta custodiũt ut ab alys
exorentur seo siue heretici
seu pueri qlibet phoc quod
inter hoies qñ nmorent̃ uitũ
uideri, phoibus mitt̃ essores
uoluit Et ne scãlogtes ismuãt
quod ipi appetũt hoc alijs pro
magno pollicent̃ Dumq̃ cele
stia pdicant in suis ẽpente re
sponsionibus ostendũt quod aq̃
amãt Sed ne dum pollicendo
patescãt quod sint uba rectitu
dinis cicius reuertãt unde
mox subditur Oculi autẽ
impioum deficiẽt et effugiũ
pibit ab eis Quid oculoũ
nomie nisi uisus mitigõis
exprimit̃ p euangeliũ ueritas
attestat̃ dicẽs Si oculus tuus
fuerit simplex totũ corpus tuũ
lucidũ erit Quia mdlicet
si operacõm mam intencio
muda pueneit qñlibet alit
horibus mdeat̃ interim tamẽ
mundis oculis mũdũ subsequ
tis accõms corpus ostenditur
¶ Oculi ergo impioũ sunt 12
intencões in eis carnalium
desideioũ quisid circo dficiũt
quia eterna negligũt t sola
semp transitoria pstolantur
adipisci quippe terrenã glã
cogitant multiplicari rebus
tporalibus qroptãt ad monte
cotidie cursu requ labẽciũ
tendũt sed cogitate mortalia
mortalit̃ nesciũt Carnis
uita p mometa deficit t in
carnale desiderii cressit
Res habita instante fine cor
ripitur et habendi anxietas
non finitur Sed cũ mors i
pios subtrahit corũ pserto de
sideria cũ intatermũantur
quorũ sculi oculi tãe supna
ulcõne deficiũt quia h' suo
iudicio terrena deficere
delectacõne noluerẽt Hos ergo
oculos a tenebrositate pristina

claudi ps^ta Conspexerat. ai dice
bat. m illa die pibit omes cogi
tacões eoꝝ Quia et eterna ma
la nuq̃ cogitata reperiũt. Et
subito amittũt bona tporalia
que diu tractata tenuerũt ¶ q̃
bus z omie effigiuiperit. qz
eorũ malicia ab amãdũsiẽ
astricti iudicis. quo se ugleat
occultare non inuenit. Nam
nũc miqui cũ tristicia aliq̃
uel aduersa pacũt. effigiẽ la
tebras inueniũt. qz ad uolup
tatẽ ptmus desiderioũ cursuũ
recurrũt. ne eni pauptas cru
ciet. diuicijs aim demulcent.
ne despectus pxmoꝝ dpmat.
sese dignitatibꝫ exaltat. Si fasti
dio corpus aterit. ante posit
epulaꝝ duisitatibꝫ nutrit.
si quo aimꝫ mestitie ipulsu
deicit. mox interposita iocoꝝ
blandnũta relenat. Tot ergo
hic habẽt effigia. quot sibi p
parant delectamẽta. Sed qm̃
abeis effigiẽ perit. qz eorum
mens amissis omib. se solũ
z iudicẽ conspicit. tũc uolup
tas subtrahit. uoluptatis sulpi
seriat. et repente miseri pe
indo discũt. qnia pitura tenu
erũt Qui mi quo usq̃ corpa
liter inuiũt. quierere nocturã
nõ desistũt. Unde adhuc subdit.

¶ Et spes illoꝝ ab horacio aie.
quod hic pcẽa totis cogitacõi
bus sperat misi ut ptãte ceteꝝ
trãseat. cũctos reꝝ mltiplici
tate trãstendit. aduisantes do
mmãdo subiciat. obsequẽtibꝫ
mirãdus immoresc at. ire aduo
tũ satisfaciat. bengnũ se cũ
laudatur ostendat. quicquid

gula appent offerat. adhoc.
qz uoluptas explecõne operis
mperat conatrat. bene go
spes illoꝝ ab horacio aie dr.
quea que carnales ambũt.
spirituales quiq̃ indicõ retrtu
dims aduisant. Nam qd pmores
uoluptatẽ estimãt. hoc nisi
peludubio penam putãt ab
horacio ergo est aie spes pueꝝ
qz minuũ sps deficit ubi cio
requiescit Ut eni caro mol
libus. sic aia dutiꝫ nutritur
Illam blanda fouẽt. hanc
aspera exercẽt. Illa delectacõi
bus pastit. hec amaitudibus
uegetatur. Et sicut carnẽ duca
sauciãt Sic mollia spm necãt
Sicut illam laboriosa mteimũt
Ita hanc delectabilia extmgũt
Spes itaq̃ carnaliũ ab horacio
amme dr. quia mde i ppetuũ
spũs miterit unde z ad tps cio
suauiter uiuit ¶ Sed if sopha
rette dicẽt Nisi btus Job cũcta
largius ecia uiuendo pdicasset
at postq̃m sanctioꝝ monere de
uita mtit^ doctioreꝝq̃ se erudiẽ
sapiẽcie magisterio conatur
ipẽ dictoꝝ suoꝝ pondus leui
gat. qui mo iscrecõne ipposita
omẽ quod loqui^ destruit
quia liquoꝛe sciẽtie pleno ua
sculo super fundit Sic nãq̃
ab mo istris opes sciencie
sicut ab stultis sepe opes cor
poralis substãcie possidẽtur
non nulli eni q terrenaruꝝ
mltiplicitate submxa sũt. ali
q̃ndo mtra z habẽtibꝫ tribuũt
ut ipi hec cũctis largius ha
bere uideant. ita pueri si aũ
uera sapuũt. recta ipsam ecia

¶ sed cũ ipios subtrahit
eoꝝ p fecto desideria.
cũ pena tminatur

alios
rectoribus loquuīt non ut audi
entes doceant. sed ut ipi qñta do
ctrina polleāt mnotescāt Dice
re se quippe sapiēcia cūctos
existmāt. ī idcirco mchil sē au
dlibet dicere ultra mensuras
siue mágtudms pmitāt Sic pa
ui quilibet Dic omēs hereticj
supba nocte meliores docere n
metuūt qt omēs sē mferiores
arbitrant. ¶ Sed scā ecclia ela
atos quosq; ab estmacois sue
culmine revocat et discōms
manu ad equalitatis cōpagē
reformat Vnde beatus Iob q
eiusdem sē ecclie mbrū est
videns qp amicoū mens per
uerba prolate erudicois ī
tumiūt; lico respondit dns
¶ Ergo uos estis soli hoies
et uobiscū oriet sapiēcia. qsqs
se pire omēs racōne existmat
quod iste aliud quā soli sē hoc /esse
exultat. et sepe agit. ut cum
plumore mens alīū ducitur
in despectu oīm. ī sui admira
cōne sibi leuetur sncogita
cōne etenī propcy fauoris o
oriūt sibiqp de singulaitate
sapiēcie blandiūt ipa fatu
itas pensēt. ea que audierit
ac uerba que proferrt. ī mia
sua. rideat aliena. qui erg o
soli sē sapere estimat. quod
aliud qm hanc eande secum
oriri sapiēciam putat Nam
qua ad esse alios abnūit soli
sibi hāt tribuēs. p stulto mira
pera sue brenitatis daudit
¶ Pensandū uero est uir ses
qta discrecōne unit. qūt a
amicoū supbiēcū arrogācia
cōpmat. cū. ptmus adiūgit
Et mchi est cor sicut et uobis.
nec mferior vrī sum Quis
etenī nesciat qīnī bī Iob uita
atq; sciecia amicoū eius scīas
excedat Sed ut eoū sūpbiam
corrigat. ēt se mferiore negat
Et ne sue humilitatis limitem
transeat. eē supiores tacet. Nec
pferendo sē. sed conferendo in
dicat. quod de se hñ qui sibi
longe sūt mpares discant.
vt dū sponte mflectit sapiē
que eminet. nequaqm se con
uites erigat scīecia que latet
Quos bene mox ad equalitat
sensū revocat. quia tumere
ualde. quasi de singlaitate ma
gnitudms pensāt Cui subse
quēter adūngitur. Quis enim
hec que nosās ignorat Ac si
aperte dicat Cū cūctis sint
nota que dicitis de dictoū scā
singlaiter cur tumens. qre
ela cōem arrogancīī adeq;
litatis amūiones revocans.
pfecta dilectiōne redarguit
ad doctrine mīe sentecias erup.
ut anīa eius humiliata prius
disterēt ueritatis ponderā q
reuēnter audīret. Sequitur
¶ Qui deridetur ab amico
suo sicut ego inuocabit deum
et exaudiet eū Sepe ī firma
mens. cū de bonis actibus au
ra humani fauoris excipit
ad gaudia exteriora derivat
ut post ponat qd mtus appe
tit. et m hoc libenter ī solu
ta iacēat. quod foris audit.
ura ut btām non tam sieri qp
dici se gaudeat. cūq; laudis sue
vocbz ihnat quod esse cupat
ī lmquit. unde ergo a deo of

nigitur. inde in deo laudada
tur debatur. non in ipm uero re
cto operi animo constanti in
titur et tñ humanis irrisionib
urgetur mirada agit. et ob
proia recipit. et qui exire fo
ris per laudes potuit expulsis
cõtumelijs ad semet ipm redit
et eo seipm robustus in deo
solidat quo foris non inuenit
quo requiescat tota eterni spes
in auctore figitur et intet ir
risionũ cõtumelia solus uterib
testis implorat. atq affluit
animus. animus fit deo tanto
proximo quanto et a terra humana fa
uoris alienus. In prece primus
fundit. et pressis extentus
ad penetrandi que intus sunt
mundus liquetur. Bene itaq
michi dr qui derideor ab amico
suo sicut ego inuocabo deum
et exaudiet eũ quia bonorũ
menti deũ pram exprobrant
ostenduñ que suorũ actuũ teste
q̃ tant. Cue deũ cõpuncta sit lesi
probus accingit inde mitra se
supne exaudiõis uigil. unde
extra se abhumana laude sepa
ratur. Notandũ uero quam
prude inter ponitur. Sicut ego
qui sũt nonnulli quos thumane
irrisiones depmunt. tñ diuinis
auribus exaudibiles nõ sunt
Nam ai derisio coñ culpam
nascit. profecto nullum uirtutis
meritũ inderisione generat.
Baal etenim sacerdotes claosis
huic uocibus implorantes der
abbelia fuerat ai dicebat.
Clamate uoce maiori. Deus
enim est et forsitan loquitur aut
in diuersorio est. Sed hec eius

irrisio ad utilitatis usũ nõ fiunt
quia paulpe meritũ uenit p
inde ergo mihi dr. Qui derider
ab amico suo sicut ego inuocabit
deũ et exaudiet eũ qr illũ fal
huana derisio deo proximum quem
abhumanis prauitatib uite m
nerecia seruat alienũ. Sejt
§1 Derideor enim sim usu simplici
tas. Huius mundi sapiẽcia et cor
machinacoibus tegere sensũ
uerbis udare que falsa sunt
uera ostendere que vera sunt
fallacia demõstrare. Hec mimo
prudẽcia usu alienis habuis
scitur. Hec a pueris predi
scitur. hanc qui fauit ceteros
despiciẽdo superbuit. hãc q nes
cuit subiecti et timidi malos
mirant. quia ab eis hec cade
duplicitas iniquitatis nomẽ
palliata diligit. Dum mentis
puersitas urbanitas uocat.
Hec sibi obsequijs proiectis ho
norũ culmina querere adepta
proralis gle uanitate gaudẽ
irrogata. ab alijs mala mihi
plicuis reddere tñ iures suppe
tunt. nullis resistentibus cedere
cũ uirtutis possibilitas desit
quicquid explere p malicia
non ualet. hoc in pacifica bo
§2 nitate simulare. At contra
iniustora sapiẽcia est mi posse
sione fingere sensũ uerbis
apperire ueranti sũt diligẽ
falsa demirare bona grauis
exhibere mala libenius to
lerare quam facie nullam iniu
rie ultionem querere pueritate
§3 cõtumeliam lucrũ putare.
hec iniustorũ simplicitas deride
qr ab huius mundi sapientibus

putatis uirtus fatuitas tredr
omē em quod mmoꝛēter agi
ab eis gaudibio stulti puta
et quicquid mopere uelitas
approbat camalā sapiēcie fa
tuū sonat ¶ Quid namq; f
stultius uidetur mūdo qm r
mētem uerbis ostendere ml
callida machmacōne simlat
mullas mimis cōtumelias
reddere p maledicētib; orare
pauptatē quiet possessa re
linquere rapiēti nō rsistere
prudentī alteram mauillaz
pbere Vnde bene hmoi mūdi
dilectoibus ille egregius doꝛ
sapiens dicit ¶ Abhoīantes
egiptioū ymolabim dño do
mō Oues quippe egipcy e
dere dedignant Sed quod ab
hominant egipcy hoc israe
lite deo offerūt quia simpli
citatē gsciencie qm mmsti
quicq; uelud mfimam abie
ctamq; despicuit hanc mfi
m uirtutis sanctificū utunt
et excolentes rem puitatem
ac mansuetudmem deo mo
lant quā abhoīantes deo re
probi fatuitatē putant q
mimū mfi simplicitas
breuiter sed sufficiet ex p
mitur cū ptimus sib mserit
lampas otempta apud cogi
tacōnes duntū ¶ Quid hoc
loco significat duntū noīe
msi elatio superboꝝ q uelut
nudus respectū non habet
Dum supbis apud se cogita
comb tument Nam sūt nō
nulli quos census promouē
non eleuat sed p mspicuū die
opera exaltat Et sūt non

nulli qui dū se terrenis opib
habūdare conspiciūt uetas
dei diuicias non regrūt atq;
etiam patriam nō amant
qꝛ hoc sibi sufficē quod tēp
tempalibus fulciūt putant
non est ergo tensus i animo
sed affectus Cuncta em q deꝝ
condidit bona sūt Sed qui
bonis male utit profecto agit
ut quasi pdacitatis ingnie
eo quo uiuere debuit pene
moriat Pauper ad equē
lazarus uenerat Superbū
pcō diuitē tormēta triabāt
Sed tm dnes abraham fuerat
qui m sinu lazari tenebat
qui tm auctori suo colloqns
dicat · loquar ad dnm deum
meū cū sim puluis et cinis
Quid utaq; iste diuicias su
as estimare noueat q semet
ipm puluem cinemq; pensabit
Aut quōdo hūt res possesse ex
tolleret qm de se quoq; cas
uidet possessoie tam abiecta
sentiret ¶ Atq; iteru sūt nō
nulli qbus et res terrene n
suppetūt et tm apud se per
fastū tumoꝛis erguntꝛ Hos et
census ad ostēsionem potētie
mmme subuehit et tm maꝛ
proteruia miter reprobos di
uites addicit Quoscūq; ergo
seqntur mite amoꝛ nō humiliat
hoc m loco sacer sermo diui
tes appellat qꝛ mundiaꝝ qq;
vlone nō distrepāt utrum
rebus an solus moꝛibꝫ diues
canit ¶ Qui cū uitā simpli
cui m hoc mūdo humilem ab
rertamq; cōspicuit elatꝫ quoq;
ptinus despectib; irridet ne

quaq̃m quippe eis hoc ẽt ei⁹
ad esse cõsideant ad quod ip̃i
tõis conatib⁹ anhelãt quasi
stultos ergo despicit qui stib
ea nõ hñt que ipi vtiq; uel ha-
bendo uel solũmodo amando
possidẽt et quasi mortuos de-
putãt quos nequaq̃m se cũ
viuere carnalit̃ pensant q̃ci
abhinc mũdi appetitu moꝛit⁹
a terrenis mẽtibus pfecto om̃
omĩmodo extinctus estimatur

89 Quod bene nri miracli redemptoris signat cũ ab imũdo
spu hoiem liberat de quo nimiq;
strictiꝰ est Clamas t mltum
dsterpes eli exĩt ab eo t sinus
est sicut mortuus ita ut multi di-
ceret quia mortuꝰ ẽ ihs aut
tenens manũ eius eleuauit
/et eũ surrexit Velut mortuus
q̃ppe ostenditꝰ qꝫ ãnalig mẽ
tis ptãte liberatur qꝫ quisq;
iam terrena desideria subiect
uitam in se carnalis cõfusaq;
exhinc uit et mũdo mortuus
apparet qꝫ possessore p̃uo
q p in mũdi desideria se agi-
tabat caret quẽ mihi mor-
tuũ dicãt qꝫ quia spualiter
uiuere nesciũt eis q̃ carnalia
bona non sequunt extinctus
90 fidibus arbitrant Sz qꝫ ipsi
quaq; derisores simplicitatis xpi
amicitiꝰ noĩe rensent⁹ videna
religiois pressi exhibẽt malũ
publice irrisionis erubescũt dñ
fit ut apud se humidi tacẽtes
q̃ deridẽat quos abiectos uat
de atq; mfinos p simplicitatẽ
putant Bene ergo di lãpas
gtempta apud cogitatiões di
uinũ qꝫ sup bi quaq; dũ pẽsare

bona sequẽcia ut supius dixim⁹
nesciũt pene mihi estimãt quẽ
non uidet habere qd amat Sepe
namq; gtingit ut electus quisq;
qui ad etnam felicitatẽ diutr
tõtinua hic ad⁹sitate dep̃mat
non hñt verũ habitãdancia ful-
ciat non dignitatis gla honora-
bilem ostendat Nulla ei obsẽ
gnauũ fregnaa supptat nilla
hñt hũams oculis uestiũ põpa
componat a aũctis vero despica-
bilis cernit et hug mũdi gla
mdignus estimatꝰ Sed mĩ ante
occulta iudicis oculos ꝑtubus
emicat uite meritis coruscat
Honorati metuit despia non
refugit corpus ghẽnia affluit
Sola m aĩmo dilectio pmgue delectatio
scit mẽtem semp ad patriam
p̃parat et exercitus p iustiaa
de p̃cepti cõtumelijs exultat
affluẽtis ex corde compatitur
de bonorũ ꝓspeitatibus quasi
de ꝑpis letatur fatruelib⁹ pa-
bula in mẽte sollicitq; ruminat
et inquisitus q̃libet eloqui du-
pliciter ignorat
91 Bene itaq; ui simplicitas t lampas esse
dr et gtempta lampas qua
meritis lucet et gtempta qa /lucet
exterius nõ valet mtus ardet
flãma caritatis foris nilla gla
resplendet decoris lucet ergo
et despicit qui flagrãs ꝓfundꝰ
abiectus estimatꝰ
92 Hetes qui ppe carnalium pensare boa
non ualet misi que carnalit
nidet Hinc est qd dauid stm
/suus. pat̃ upẽ despexerat quẽ ꝑphẽ
Samuelis oculis pfentare re-
nisabat qui adunatos sibi
dñi septem filios q̃ deduxisset a

apl̃s regsitus an numeru̇ mmeu̇ sobolis ex
plesset ū magna despcione
respondit est puer paruul⁹
qui pasit ones quo deducto et
electo protinꝰ audiuit Joñi
der in facie deus aut pscruta⁹
cor lampas ergo dauid pino
cciam fuerat sed nr valde co
tempta quia exteioꝛa cernē
tibus non lucebat ¶ Dauid vo
est q̃ iustus quisq; aut tpalē
glam non habet aut hāc sub
semetipo frangit si habet ut
honore suo liber emineat
ne t nutus delectatone succu
bat hic est enī qđ ille pdica⁹
egregius ante humanos odꝰ
apostolatus sui glam humilia
uerat qui dicebat Non usi sup
hac plate cū possim onei re
ut xpi apli sed facti sumus
parnuli m medio vr̃m ch̃s
vero audtoibus m mitu̇ tue
dnitī adhuc m corde t manse
rat cī dicebāt epistole gra
ues sūt et fortes pncia aut
corpis mfirma et sermo com
temptibilis quem enī taliadic
posse cognouēant setū comitte
mittere non posse mdicabant
cuiq; eū t humilem mitedo cerne
rent taltū sermone pēsarent
sua eos elacio compulit ut q̃z
scripta tmutarāt per pncia u
ba despicent ¶ Ecundigitur
paulus msi grempta lampas
apud cogitacones dnitī fiunt
qui unde magisteriu̇ humilꝫ
exhibuit mde a mdis dsciꝑlis
sup̃bie cornelias recepit hor
rendo etenī modo langue su
pbie ntā imde detumescere
debuit excreuit dū mes elata
cornalitū hoc quasi de digbile
hoc repulit quod magr̃ ter
mutabile ostendit an gtēpta
lampas non erat Qui tot vr
tutibus emicans tanta a per
secutoibus adusa tolerabat le
gatone m cathena fingitur
eiusq; vincula m omī ptorio
manifestant Virgis cedit
mlusq; ex genere et ex gētibus
piculis urgetur lapidibꝰ lustꝝ
timditur pedibus extra urbem
trahitur quia extinctus essiat⁹
Sed usq; quo lampas ista con
tempnit⁹ usq; quo despcabilis
habetur Numquid nam fulgo⁹
sinī nllatenus excrit t mīm
q̃nta claitate candeat ostēdit
ostendit plane Nam cū lāpas
cōtempta apud cogitacones
dnitī diceret⁹ ptinus addit⁹ 97
¶ Datata ad tpus statutū Sta
tutū quippe gtempte lampadis
tpus est extrem mduci Jre
destmatus dies quo iustus q̃sq;
qui mīc despicit⁹ q̃nta potestate
fulgeat demōstrat⁹ ¶ Vnde et 98
cū deo mdices vemūt q nuc
p deo minuste mdicant⁹ Unde
eoru̇ linx tanto lecius trnicat
q̃nto eos mic manus pscn
cuī dutius angustat Unde re
pborū oculis pateret qđ rele
sis pnte submixi sūt qui ter
rena oia sponte reliquerūt
Unde electis suis ueritas dicat
Vos qui secuti estis me m re
generatone cū sederit filius
hoīs m sede maiestatis sue
sedebitis sup sedes xn mdicās
xn tribus isr̃ael nequ enī plꝫ
q̃ xn mdices illa nterm trūa
ossus nō habebit Sed mmꝰ

Liber

duodenario nūo qñitas vmi-
sitatis exp̃mit q̃ quisq̃s stim-
ulo diuī amoris excitatus hic
possessa reliquerit illic gaudi-
bio culmē iudiciare potestatis
optinebit vt simil hūc iudex aī
iudice veniat qui mūc gsidea-
cōne iudicij se sē spontanea pa-
ñtate castigat Hinc est em̄ q̃d
de sē ecclie sponso psalmōēz
dr nobilis m portis vrc eius q̃
do sedebit cū seniorib⁹ terre ·
Hinc ysmas ait dñs deus ad
iudicīū uemet cū seniorib⁹
pplī sui Hinc eosdē seniores
veritas non iam famlos sed
amicos denūciat dicēs Iam
non dicam vos seruos sed
amicos meos quos immutā
pōsita mittens ait q̃cūq̃ aūt
mihi honorificauit fuit amī-
tu deus Cuncta dū celsitudīs
cordis aspicēt mūdi glam q̃
calce calcarēt p timus addidit
Nimis gfortatus ē prīncipatū
eorū Ac ne paucos ēe credēs
quos pfidē vsq̃ ad sūma tāte
pfectōis agnoscimus hoc ad
nixit Dinumerabo eos ⁊ sup
arenam multiplicabūt quo ita
q̃ mīc p amore veritatis se sē
libenter hūliant hīc tot tūc
in iudicio lampades coruscāt
Dicat igitur recte lampas
cōtempta apud cogitatōnes
diuinā parata ad tpis statutū
Ciuia vnguis q̃ nisi cā uel
abrupta gtempnit cū degens
in feruis glam non habet q̃
admirabilis termnit diem
desiper fulget libet inter h
ad redemptōis vias mentis
oculos tollere sensū q̃ a mūdi

ad caput puenīe Ipse ei nob
lampas uetanter extitit q̃ pro
redemptōne mā in cruce moiēs
tenebrosis mīs mūdis lucem
plagā fudit Hac nos lāpade
iohēs illuīari cōspexerat cū di-
cebat Erat lux uera q̃ illuīat
omēz hoīem uenientem in mundū
Apud cogitatōnes diuinā cō-
temptam audit cū paulo post
subditur Hi tpra uemt ⁊ sui
eū nō receperūt Huīg lampad
flāmas herodes explorare vo-
luit aī eius miracla videre
cōrupuit Oraut septū ē lāt
eni ex multo tpore cupiēs vidē
eū eo q̃d audisset multa de illo
et sperabat signū aliq̃d abeo
videri fieri Sed lampas herāt
eius oculos multo radio lucis
circuit quia ei qui se nō pre
sed cuiose quesierat mētī
de se mirabile ostendit nq̃
situs quippe redemptor tam
expertatis miracla exhibere
cōtempsit se seq̃ apud se ī or-
atis ⁊ timēs eos quos extrica
quere compert migratos fo-
ris religiō magis eligens
aperte a superbientibus despici
quam a non credentibus vana
voce laudari vnde ⁊ primus
lampas ista gtempta ē sic
illic subdit Oppreuit aūt
illū herodes cū exercitu suo
et illusit mdutū veste alba

Sed gtempta lampas que
in terra irrisiones tolerat
de celo iudicio coruscat dñs
hic apte subiūgitur Parata
ad tpis statutū de quo inde
tpore per pōtam dr Cū ac-
cepero tps ego iustīa iudicabo

Quia in

iudicio

Hmc mevangelio p semetip
dem̄ icat dicens t̄pus meū n̄
dū adueniet Hmc petrus ait
ꝯuenit oportet reliū suscipe
vsq; ad tpora restitucōnis lā
pas ergo que nūc cōtēpnitur
ad statū tpus uentur̄a p̄para
tur quia ipē pcā in die ul
timo iudicat qui nūc p̄am
cui derisiones portat et tāto
tūc clarius distructōm exeit
q̄nto nūc vocandis penitēti
bus suam lenibo lenius pa
cīēciam sternit Qui enī diu
cōtendos expectat nō tōū
sos sine retractione cruciat
ꝯuod ypphām saliz breui
ter insinuat dicens Cacau sp
silui patiens fin siquit parturi
ens loquar Vt em̄ iam p̄
dixim̄us parturiens cū dolōe
eicit hoc quod in intimis ipe
longo gestauit Qui ergo sp
siluit siquit parturiens loqr
q; uēturus iudex qui sine ul
cōne diu facta hoīm pmisit
q̄ndoq; cū feruore examinis
quasi cū dolore mentis q̄te
amīa dāpnis sentēnam hui⁹
mōi seruauit ostendit Ne
mo igit̄ hanc lampadē cū
latet despiciat ne q; cēptores
suos cū decelo fulserit exuat
Cui em̄ nūc non ardet ad
uem̄ tūc p̄culdubio ardebit
ad penam quia ergo p̄sup
nam grām uocatiōm̄ tpus
ute pm̄o dū adhuc licētia
sup est eius nam q̄ ubiq; ē
mores m̄ melius emūdo
fugiamus Solū q̄ppe amīa
uersio illa non inuenit q̄m
correpao abstondit Hec nos
largiēte dn̄o in duobꝰ iam cor
poribus transalterisse sufficiat
Cetūa em̄ sacri libri sēntia
misteriis instructibus extensa
completi breuiter exponēdo
non possumus ea necesse ē vt
alijs uoluūbus reseruem̄ quib⁹
lector tanto feruēnor ad legēdi
studiū redeat q̄nto ex lectionis
quoq; mitessione respirat
Deo grās ihū xp̄i Iuliana virgo
liebe muder dn̄i mei Agnes scā
et martir imploia in boā sitū

Liber

Quamuis in prolixo opere esse culpabilis stili mutabilitas nō debeāt ne ꝙ tamē me ex locucōis mee īmutacōe reprehendāt ſn eplā libris premissā causas reddidi cur ꝯ textua huius operis partem ad aliatū usq; silitudinē mmmme īmēdo ꝑduxi Quibus seclusis hoc quoq; addidit qđ ab eo uersū quo dicitur Abundāt thabnacla predonū Eiusdem partis exposicio incipit et usq; adhoc quod scriptū est

Dulcedo eorū uermis dissendo pmigit Que minuū tā multa sūt ut in uno corpe ꝯprehendi non possent nisi sub magā brevitate dicēntur Qui ergo ab aliis actibus uacat legat cetera multipliciter dicta Cui vō ad studiosū legendē non vacat Huius partis ei brevitas placeat In qua non tam que sēt dicamus quā ea que sūt dicenda signamus Igitur quō mea mita sicut me loqnte excepta sūt ita de religui mmutacōnē sti lectoꝛ meus equanimiter accipe quia et sepe eosdem tibos rdentibꝰ diuersitas coccois placet Sed quoꝝ partes singulas ad legendū sumes reducere sp ad memoriā tam quā ꝓpositi causs origiē studde Quia ꝛ pe bñ Job qui dolens dr passiōes dñi eoꝝ corpis id est sē ecclesie designantur Et amici eius heretico rū tenēt spēm qui ut sepe iam dixmo deū dū defendere nititur offendit qui dū fictē consilit scoꝝ mētem fortiter affligit Nec tamē p cūcta que loquunt auctoritatis cogitacōne desipiūt sed plerūq; ꝛ stultis p̄ dencia m ꝛ ficta uera ymmsceant vt dū ex veritate aliquid pūgāt facile adfictate trahāt vnde amici quoq; blati Job modo despicabilia modo aūt mia simt que loquunt Que nī stūs vir aligndo ypbando ꝯsecipit atq; aduersū rectitudinis phibuit Ecia que ab eis recta ſ non recte ꝓferunt ſta eoꝝ mopiā suā despicētes despicit atq; īsternū ultimo corpe positus īpio vtutū culmine apud se sedeat ostendit cū nil esse pñs mite amicias medrat quas habū dare ꝛ reprobis natrat dicens habimdāt thabnacla predonū et audacter provocant deū cum ipē dedit oīa in manibꝰ eoꝝ

Facile est hoīem tuc dicas despicē cū habet sūles esse Unde patenter ostendit eū nihil ex emptus terrenaꝝ rerū Job cogitacōne fuerit qui tūc dicit nīa ee que habūdant reprobis qndo oīa amisit Ait ergo habūdant thabnacula predonū ꝛ audacter provocant deū ip plerūq; mali eo magis cōi deū superbit quo ab eius largitate et cōi meritū diū Et qui provocāi bonis ad melora debuerit dōns peiores fuit Sed intelligēdū nob est

terciā

coūcat. aligñ vēo ypbādo

difficile vero ē eas aī nō habi

quoñ predones appellant? dū
ptimus additur cū ipe dederit
oīa in manibꝫ eorū Si enim
pdones sūt uoleter abstuleat
et dubiū non est quia uoleter
nō sit adiutor deus Quomō
igitur ipe deus dat q̄ hm qui
predones sūt nequiter tollit
Sed sciēdū est quia aliud est
qđ omipotns deus misericordit
tribuit aliud qđ iratus habēs
similiā quod pisse pdones
faciūt hoc dispēsator eqssimꝫ
fieri non misi iuste permittit
Vt et is qui rapere simitur ce
catus mente culpam augeat
Et is qui rapīnā patitur sā
m eiusdem rapine dampno
palia q̄n ante ppetrauit cul
pa feriatur Ecce enī quidā
m montis sancte cōstitutus i
sidiatur inhiēantibus Cui is q̄
iter agit multa fortassē qđa
aliq̄ndo ppetrauit tuc oīpo
deus malū suū mpūti uita
tribuēs atq; insidiatoris hunc
mamb⁹ tradēs uel spoliā tib⁹
uel ecīā mterire permittit Qđ
ergo predo iniuste appetyt hꝰ
eqssimus inde iuste fieri pmi
sit ut et ille recipet qđ iniuste
fecerat Et iste grauius q̄ndoq; fe
riatur peius neqssima uolū
tatē culpam omipotis deus i al
teri iuste iudicauit Ille pgat
qui oppimit ut uel de profluo
negocio q̄ndoq; ad penitēciam
redeat uel non fluens tanto
grauius eterna dampnacōe
feriatur Quīto diu est m sua i
mutabilitate tollentibus Cū ergo
illo ergo misericordit agitur
ut pcem finiat cū iusto distrīte
ut multiplicet misi ad penitēcia
recurrat In illo mala punīt
dum uim sustinet in ip̄o quim
lantur dum facit Omipotēs
itaq; deus quod fieri phibet ui
sū quidoq; est ut fieri sinat ut
unde mīc expectat et nō cōue
nīa dū tolerat quīdoq; inde plꝰ
ferat Bene ergo dicit habī
dant thabernacla predonū et au
dacter provocāt deū cui ipe dedit
oīa in mambꝫ eorū qua q̄ imq
tollūt eis hoc ipe dat qm illis
ad rapinam posset obsistere si mi
seren uoluisset quod tamē in
telligi de rebus quoq; spūalib⁹
pot Nam pleriq; nonnulli spi
ritualiter doctime dona percipiūt
Sed ex eisdem donis inuimesct
et magis preteris indei uolūt
atq; omipotētem deū provocāre
de eius donis mter premios su
perbire qui etiam pdones no
mīmento uocant? quia dū loquūtur
que nō faciūt musū loquacꝫ
sue uerba iustorū tollūt Sed
quia hec ipa uerba supna eis
grā tribuit quorū tamē uitam
in prauis moribꝫ relinquit
p semetipos quidem pdones
sūt Sed mī bona que habent
duītus accepīt Et equitu
Numiui interrogā iumenta
et docebūt te volatilia celi et nā
dicabūt tibi aut narrabūt pisces
maris Quid per uiuīta misi se
su pigriores quid per celi vola
tilia misi sūma atq; sublimia sa
piētes mtelligere debemus
De mmentis namq; id est sēsu
pigriores spūs Quia ita
mhitabūt mea et q̄ sublima
sapiētes mubis mī redēptor

/ loquē tre et mdebit tibi

euolant scriptū est ita Qt uoluit
cres celi uemāt et habuēt īra-
mis eius Quid uero ptināt
terrena sā pietes unde t ptmo
homī celestia deserenti dictū ē
Terra es et in terrā ibis Quid
per pistes maris nisi cuiosq;
huius scli debemo accipe dq; ab
psalmista aut pistes maris
q p ambulāt semitas maris
qui in magnis terrenarū mōlicō-
nibus qī in abditis fluctibo
latent Quid aūt cūcta hec in
quisita docuīt adnigit dicēs
quis ignorat q oīa hec mag
ni ferenti ac si aperte dicat
Siue sensu tardiores seu pb
lmia sapientes siue terrenis
actibus deditos seu hō mūdi
occupatos in quisitōnib; ī quas
cūcta hec creauit oīm deū fatēt
et de potestate eius cōcorditer
sencuīt Etenim / subtra nō con-
corditer minuīt Cuod si ministe
quisq; etiam mūdo loquitur
Hoc minus plenūq; de deo uel
sola uoce compellit fatei sitq;
ut malo auctori oīm cui opib;
resistit attestatōne famulēt
qua quē impugnare moliebo
ausi sūt creatoī oīm negare
non possūt Quod mī intelligi
enim uis solam spēm hīe uidē
potest quia omīs respecta rēta
tura quasi dat uerem attestatō
prie ipām qm habet spēm
suam sumēta uel volatilia tui
uel pistes regimus dū gsidera
mus que nobis gcorditer respō-
dent quod cūcta dīs fecit quia
dū mīs oculis suas spēs igerūt
se a semeti pīs non ee testāt
Corpō enī q reatura sūt poste-

/ sub eo ipō deo

6

sam spēm creatoī suo uocē con-
fessionis reddūt qz qui omīa
condidit qualiter ecīa debeāt
ad mīstrari disponit unde sub-
ditur In cuius manu anima
omīs uiuētis t spūs uniuse
carnis hoīs Per manū qppe
potestas expīmit Anima cui
omīs uiuēs t spūs uniuse
carnis hoīs in eius ptāte est
a quo est ut ipē prudeat qlr
sit qui pfuit ee quod nō fuit
Potest vō p aiam omīs uiuēs
uniuersi uita significari Omipo
aūt deus uniuersi aīam usq;
ad corporeos sensus uiuificat
Hoīm uero spīm usq; ad spuā-
lem intellectum tendit In cuius
manu est aīa omīs uiuentis
t spūs uniuse carnis hoīs
dū t in illo hoc prestit anime
ut uiuificet carnē et mixto t
adhoc uiuificat aīam ut adi
telligēdam puenat etiā tale

A Erendū vero est qm ī sacro
eloquio spūs hoīs duobus mod
poni consueuit Aliquīdo nāq;
spūs p aīa aliquīdo p effectu spi-
tuali ponit p aīa namq; spūs
dicitur sicut de nrō ipō capite
scriptū est Tradidit spīm Qui em aliud sp
tui qm aīam euangelista
dicēt exeunte uita spū aīma
remansisset Pro effectu quoq; spi
tuali spūs dicit sicut scriptū ē
qui facit angelos suos spūs
et ministros suos ignē urentem
Angeli quippe id est nūcii ī sacro
eloquio nōnūq; in predicatores
uocant sicut per pphām de
labia sacerdotis custodiūt scī
entiaz t legem requīt ex ore eius

q; angelus dñi excercituū est Ois ergo dñs angelos suos spūs fit qm̃ p̃dicatores suos spūales ef ficit ¶ Hoc autē loco s anima ois uniūs ipi corpis nuta si gnatur spūs vnūsqsq carnis hoīs effectus intelligēcie spi ritalis exp̃mit Sequitur 8 Nō ne auris uerba diiudicat et fauces comedentis saporem Pene nullū latet q quātę sīt corpis mī uidelicet nisi s au ditus gustus odoratus tactq in oīe quod sentiūt atq; dis cernit vtute dūtaxat cōmis et sensus a cerebro trahūt et ai vnis sit in der sensus cere bri qui intrinsecus presidet p mētus tamē ꝓpos sensus qi q; differint deo mira opām te ut neq; oculus audiat neq; e auris uideat neq; os olfaciat neq; naris gustat manus od orem̃ et cū p vnī sensū cere bri omia disponant q̃ libet hī houī sensus aliud facē nō potest preter id quod ei dispo sicōne conditoris accepit ꝛc ūshs ergo corpoalibus exīoib interiora et spūalia colligā sīt ut per id quod in nobis ē publicū est transire debeam ad secretū qđ in nobis ē 9 Intuēdū q̃ppe ē quia cū una sit sapiēcia alii immus alii magis inhīat alii hoc alii aliud prestat ꝛcebri ⁊ quasi more nobisipsis uelut q; busdam sensibus utitur ut ip nis ipsa sibimet nouū sit dis similis pernos in duās ꝛdis similia sp operet q̃us iste sapiēcie ille scīēcie domū p ripiat iste genera lingnarū ie giam auratā habeat 10 Sed in hīs uerbis bīs Iob q̃d ait Auris uerba diiudicat ⁊ fauces comedentis saporem eciam de electis ac reprobis aliquid innuere videt quia uerba sā piēcie que reprobi audiūt ele cti non solū audiūt ꝫ eciam gustant vt eis in corde sapiat quod reprobis non mentibꝰ sed solūmodo auribus sonat Aliud namq; est notāti cibū audire solūmō Aliud uerō et gustare 11 Electi uidelicet cibū sā piēcie sic audiūt ut degustet quia hoc quod audiūt eis ꝑ amorem medullitus sapit reprobis uero scīēcia usq; ad cogitātōm hominis tendit ut quidem uirtutes audiant Sed nō corde frigido qualiter sapiant ignorent ꝯ talibus uidelicet uerbis bīs Iob aī cordi suo imperitiam et ecc qui de doctrina sapiēcie istī tur arrogantiam reprobat quia aliud est de deo scīre aliud uero hoc quod cognoscimus fauce intelligēcie gustare Recte ergo dicit Nonne au ris uerba diiudicat ⁊ fauces comedentis sapoz sic sapi entes arrogātibus dicitur dulcia uerba quę uobis usq; ad au rem uenerit inscīēcia ꝑ saporem intrinsecus intelligē fauce tangit 12 Canaeo in firma etas eciam aī recte sapit ad p̃dicādū non debet in cauere p̃silire Subditur In antiquis est sapiēcia et in multo tpe prudentia illa

/ aliquid

ēt docta in sapiēcie radice solida-
ta sit que primitēdi usū ecia3
actuū experimēto cōualescunt
Sed quia multis et longior
vita tribuit⁹ et sapiēcie grā
nō conferit⁹ recte adhuc sanc
iudicio ipsā dona pendeāt dīmō-
13 strat⁹ dum subdit⁹ Apud
ipm est sapiēcia et fortitudo ipē
habet consiliū et intelligēciam
Hec non incongrue de vnigē-
nito filio patris accipimus
11 ut ipm ēt dei sapiēciam et for-
titudinē sciamus Nam pau-
lus quoq; nō intellectu atte-
statur dicens xpm dei virtutē
et dei sapiēciam q; apud ip
m est quia in principio erat
uerbū et uerbū erat apud
12 deū et deus erat verbū Habet
aut deus cōsiliū et intelligēci3
consiliū uidelz quia dispomit
sua intelligēciam qe cognoscit
nra potest quoq; in consiliū
nomīe ipa occulta iudicij mo-
ra signat vt quod aliquādo
tardius delinquentes patit nō
qua iniquoz culpa nōnoscit
sed ut damnatoīs eoz sētēcia
que pagenda pēnitēcia differt
quasi tarda ex consilio pdite
videatur Quod ergo quadaq;
foras apta sētēcia indicat ho
apud omnipotētem dīm ante
17 secula in consilio latebat Dest
Qui destruxerit nemo ē q; edi-
ficat si incluserit hoīem nullus
est qui aperiat Omnes de-
humanā cor destruit cū deliquit
edificat dum replet, neq; ēt
humanam mētem debellando
destruit sed recedendo q; ad pe
dicōm suam sufficiat sibi dissi-

Unde plerūq; fit vt cū audiēt
cor exigētibus culpis omnipo
dei grā non repletur in cassū
exterius a predicatore moeat⁹
q; mutū est os omne quod lo-
quitur si ille interius in corde
non clamet qui aspirat ubi
que auditur Hinc p3 phēt
ait Nisi edificauerit dns dom
muram labōrant qui edificat
eam Hinc Salon dicit Cōsi-
dera opera dei qd nemo possit
corrigere quem ille despexit
16 Nec mirū si a corde ipso
pdicator mirume auditur
dum non nūqm ipe quoq;
dns in his que loquimur
resistentiū moribus iniust⁹
Hinc est em qd cum tōta
nocte ammonei potuit tamē
tā non potuit quia exigēte
pplo culpa malicie iā minus
deus cor reliquerat cuiusdis
ad testimoniū uerba faciebat
14 Bene aut subdit Si in-
duserit hoīem nullis p qui
appenat q; omnis hō p id q;
male agit quod sibi aliud
quā gsuetudie sue carcere fat
vt huic animi reatus pmat
crimen si nemo exterius actu
set cum ett iudicāte deo in
malicie sue cecitate rīligit⁹
quasi intra semetipm clau-
ditur Ne ea dedi locū iuuāt
quem mueniri mirume me-
retur Nam sepe nōnulli exue
a prauis actibus cupiūt sed
actuū quia eorūdem actū pondere
pmut⁹ in male gsuetudīs
carcere inclusi a semetipsis
exire non possūt Et quidam
culpas ppas plāxe appetūt

hoc qđ recte se agẽ estimãt in
grauiora pcca uertit ꝯ qđ
modo miserabili ut qđ erimi
putant hoc mclusione ĩue-
niant Hic indeꝫ regbꝫ iudꝫ
cũ morte sibi cõi pccm iniũt
ad eterne mortis supplicia
puenit et penis de pcto pe-
tuit qm peccat Dicat2 ergo
si inclusẽit hoiem nllius est
qm appenat quia sic nemo
obsistit largitati uocantis ita
nullus obuiat iustcie vltrc
is ĩcludere itaq; dr est clauis
non aperire unde et ad morse
dr de pharaone ego obdurabo
cor eius Obdurare quippe p
iustciã dr quãdo cor ipsius
per grãm non emollit recu-
dit itaq; homẽs quẽ in suis
operũ tenebris relinquit

Quasi enim aperire hanc ĩ
clusionẽ ysaac pmogenito
filio uoluit cũ hic fratri ppo-
nere bñdictõem conatus est
Sed filius quem pater nolũt
dns repbauit et quẽ dns vo-
luit pater etiã nolẽdo bñdixit
Vt qui iam pmogenita sua
pesca uendiderat pmogenitu-
bñdictõnem non acciperet
qm̃ excupidme gule religuis-
set Cum terrena ambiẽs fu-
turna seqns hereditate aiarũ
bñdictõm ipsius fuit nõ emi-
uent penitẽcie locũ qm̃ qm̃
cũ lacrimis inquisisset eã quia
inde fructũ non habẽt lamẽta
quẽ student aũ gemitu desi-
derãt pereuntia Aperire itaq;
ysaac nec filio potuit quem
deus omnipotens iusto iudicio
sue malitie carcẽm iduxit

equitẽ Si cõtinuerit aqs 19
omnã siccabũt si emiserit eas
subuertẽt terrã Si aqua spiẽ
predicacõnis accipitur in qua
quod scriptũ est Aqua profluã
uerba ex ore viri et torrẽs re-
dundãs fons sapiẽcie cũ aqua
cõmet cuncta siccant quia si
sciẽcia predicatorũ subtrahitur
eorũ qui uiridescere in spe
eterna poterãt corda ptinus
arescũt ut in desperata sicci-
tate remaneãt Dum fiducia
diligẽtes nesciũt sperare mã
sura Sm vero aque nomine 20
ẽ spũs gra designat
sicut veritatis uoce i euangelio
dr Qui credit in me sic dicit
scriptura fluuia de uentre eius
fluent aque unde ubi tam
euangelista subiunxit hoc aũt
dixit de spũ quem acceperũt
erant credẽtes in eũ Cõgrue
in his sermonibus intellectus pr
quibus ait Si cõtinuerit aquas
oia siccabũt qr si spũs grã. /si
ab audentis mente subtrahit
aresc̃t primus qui ea p spẽz
uiridescẽce in audiẽte uidebatur
Quod ait nõ aquam
sed aquas memorat pluralitatis appellacõne ad sep-
tiformem donorũ spualiũ gra
recurrit quia quasi tot aqs
unusquisq; misundit quot
donis repletur De qbus 21
apte subiungitur Si emiserit
eas subuertent terram Quid est
terra nisi ps̃or accipitur au
p sẽtẽciam dictũ est Terra es
et in terram ibis Manet itaq;
terra imobilis ad preceptũ
dominicũ pctor obedire ꝯtempt

stellatus

Cum cerui⁹ supbie erigit atq; a uerit⁹ lūe oculos mentis claudit Sed qm scriptū est Deles eius sterc⁹ et mota est terra qm cū ueritas in terra figitur mentis immobilitas agitatur Ea sī spūs grā sup⁹ munere uxta uocem pdicat⁹ mfirmitur statim terra subtilitue qm peccātrias mentis duicia ab īmobilitatis sue ob stinatōne pmitat⁹ vt mī sē postmodū precepto dn̄i⁹ flēdo subiacat · qīto sup biendo prius cor dn̄m cerui⁹ deorsū erigebat Videas nanq; quod terra cordis hūani aqua dn̄i muneris mfusa post libenter mutras tolerat quas prius uehemēter irrogabat Post ea sua tribuat que prius ¶ alienā rapiebat post carnē abstmēdo cruciet · que prius sācte carnis⁹ pmortifera tur pitudinū oblectamēta defluebat post etiaz ysēa uores diligat q̄ prius dilexerat ecclā sē amantes nolebat ¶ Cum igit⁹ mēs hūana dn̄o munere mfusa cor hoc quod gsueuerat agere cepit terra subuersa est · qm et deorsū missa est que prius eminebat et sursū eleuatē facies que prius in ymāgē pmebatur libet m hinc rei exemplo unū exmultis ad medū paulū uocare qui cū acceptis gra xp̄i e plis damascū peregrecet Cū spūs grā i itinere ei fusis abilla sua protinus mcredulitate mutatus est et post modū plagas pro xp̄o accepit quas nemebat inferre ¶ amis et qui prius camaliter mmens in mortem cōnabatur sōs dn̄i tradere gaudet p̄mod pro inta sōrū uitam sue carn⁹ īmolare Ille audcitatis sue feriside cogitatōes uerse sunt in ardorem pietatis ¶ q̄ prius fuit blasphemus et p̄secutor hūilis post factus est pinis⁹ p̄dicator qui intrī maxīmū putauit se mdisti pulis xp̄i occidere Jam vitam suā xp̄m estimat et mori lucrū Emissa ergo aqua terra subuersa est qm paulī mens mox ut sūi spūs grām accepit ¶ Stātem sue īmobilitatis⁹ atq; crudelit immutat ¶ Quo cōp̄hā dn̄s cōi effram querit⁹ dicens ¶ Effraim factus est p̄b̄enā cilus qui non reūsatur Nam⁹ namq; subcinericius sup se cinerem portat parte mūdior deorsū premit partēq; superio⁹ tanto sordidiorē habet qīto mea cinēm tolerat Quis ita q; que terrena cogitat q̄d super se aliud quam cinis molem portat Sed si ēuīsari uoluerit mūdam fanē quam deorsum p̄sperat superius reduxit cū cinem quā portabat excussent Si igitur terrēa cogitatōm cinem a mente excutimus quasi panem succinericiū reuersamus · ut illa mā mtenus rā post pom debeat quā prius cogitatōms mfime cinis p̄mebat et mūda facies ad superiora ueniat vt recta mā mtenno molestam terrem desidery non p̄mat ¶ Quod ne

quaḡm agẽ possimꝰ nisi sc̃i
spūs gr̃a pfundamur qr nde
licet omīpotns deus si aquas
emiserit subuertẽt terram &c
22 ¶ Apud ipm est fortitudo et
sapiẽcia paulo supius dictū
fuerat Apud ipm ē fortitudo
et sapiẽcia Nunc aūt dicit
apud ipm est fortitudo t sapi
encia quia enī omīpotns deꝰ
1ho pietatis siue mysterio factus
Dns mansuetudinis doctꝰ
prudit t postmodū mundicio
qūte sit fortitudis ostendet
Recte supius sapiẽcia aī for
titudmẽ meḡrat cū de patris
vngento dr apud ipm ē sa
piẽcia et fortitudo Cuia vo
ad mundicādū nemēs in troie
sue vbius appatebit et repl
sis reprobis electis suis i re
gno ꝑpetuo qualiter sit sa
piẽcia patris mundicabit Re
cte m subsequnti sẽtẽcia apud
ipm ee prius fortitudmẽ tpo
sapiam dr In vbis utaq; pri
oribus quib; ait ipm ē sapia
t fortitudo apte mundicat qr ho
qd mansuetis edocuit q̃lit
credendū fuit mirabile mu
dicij terribilis ostendit hic
uero sub sequntibus qbꝰ ait
1apd ipm est fortitudo t sapiẽcia
lute clarius demonstrat qd
prius mundicas p ultiõ ẏlos
destruet Et post modū electoꝝ
menbꝝ eternī regm pfecto
lute m fulget · sed quia ante
extrem diem mundi mundi
cordie occultis dispositoib;
facta mortaliū nō desistit
adhoc qd nūc agitur redr
23 cū subditur ¶ Spe nouit et

deripiẽtem et eū qui deripit
addicit consiliarios mstultus
finem et iudices m stupore
cū omnis qui pxīm deripere
conatur iniquus sit et ūqs
ueritas dicat nūquā nouī vos
Discedite a me qui operamī
iniquitatem qualiter hō ī loco
dr qr dns decipiẽtem nouit
Sed quia stue dei aliq̃ndo
cognoscere dr aliq̃ndo agnoscẽ
et scit iniquū qr ogscẽdo indi
cat neq; enī iniquū quēpiā
iudicasset si nequaq̃m ogsceret
et hī iniquū nescit quia eius
facta non agnoscit et nouit go
qr deprehendit et nō nouit qa
huc m sue sapiẽcie speciē non
recognoscit sicut deuenire
quolibet uiro dr · Qua fiducia
nescias non qua cauel ab alijs
falsū dr hoc reprehendẽ ingrat
sed eandē ipam fallaciaq; · et
scat mi examine t nescat tā
re ut iudicet ipe hanc non
agat qm̃ actā ab alijs damnat
¶ Et sit plenūq; vt nō nullū P6
m sidrys uacantes alienequite
puersitatis sue laqueos cedāt
Et cūctis nescientes eisdem
laqueis capi gspiatur dnī
hec duūtus videant forte asse
dubitat mirant qz homēs
Si hec deus iudicat cur fieri p
mittat Sed ipe nouit deapie
tem qua plenūq; anteiora et q
mala conspiat Et huc iusto
iudicio cadere etiā m alia
ptā pmittit nouit deripiẽte
qz m manu suorū operū di
missū huc vt ad peiora pro
riūpat ruat deserit sic septū
est Cuius nocet notat ad hoc

1 et eū q deapie. Nouit eū deapiẽte

liber

et qui in sordibus ē sordescat ad
huc Nonit quoq; z eū q dnpi⁹
qua sepe gmittit hoīes mala
que scīt et id arco pmittit⁹
deripi ut cadant eaā m mla
que nescīt ¶ Quod tñ dcept⁹
aligdo ad purgacōm aligdo
vero adulcōms micaū fieri
27 solet ¶ Adducit aūt g silias⁹
m stultū finem cui ecia bom
qdlibet non bona mitencōne
facīt sed ad ipalis muneris
retribucōm tendit ¶ Ei ei ipē
sum patris vnigenitus quia
p hoc quod factus est hō etna
mīcia aut magn consilij āgel⁹
ē vocatus recte consiliarios p
dicatōes accipims q sius au-
ditoribus consiliū iute pbent
Sed cū pdicator quisq; deo et⁹a
pdicat ut ipalia lucra g sequ⁹tur
p fectu m stultū finem d'ona⁹
q; illo p laborem tendit vnde
p mentis rectitudmē fingere
28 debuit ¶ Bene aūt subditur
et iudices mstupuit Omēs ei
qui examinādis aliorū moīb⁹
presūt recte iudices vocantur
Sed aī hmōi is qui p̄ est subiecto⁹
vitam nequaq̄m solliate dis-
cutit Nec quem qualiter cor-
rigat agnoscit mstupore m
uder deductus est q; q iudi-
care male acta debuit Neglig;
ea que indicanda sūt d'phendit
29 Sequit⁹ ¶ Baltheū regū dis-
solut et pmsit fime renes
eorū ¶ Qui membrorū suorū
motus bene regē scīt non
m merito reges vocant⁹ Sed
aī de ipā q̄m ecia elacōne
mens tangit⁹ plerūq; cūpos
deus eius superbiam deserens
hat̄ i mundiaā operis cadere
pmittit⁹ regū itaq; baltheum
dissoluit q̄ndo m hīs qui bene
regē sua membra iudebant⁹
Hec elacōms culpam castitat⁹
m eis cuncta destruit ¶ Quid
vero m fine accipit⁹ misi pēn
Quat p Salōnez dr̄)mag̃tates
sue capuit mipuī et fimbus
pīorū suorū g stringit⁹ ¶ Et quia
in renibus carnis delectacio
principat⁹ districtus g sic diz-
udex qui regū balth ei dissolt
fime pmsit renes eop q̄bus
dissoluto castitatis cingulo sūt
eorū membris delectato pēnah
dominet⁹ vt quos occulto
superbia magnat q̄n sint detesta-
biles etiam in publico oīdat
30 Sequit⁹ ¶ Quat sacdos⁹ i gloios⁹
et optimates supplātat⁹ magna
sacerdos⁹ est testudo subditorū
vnde bene egregius pdicator dis-
apulis dr̄ ¶ Que est ei mā spes
aut gaudiū aut corona gloie
nonne vos ante dñm Sed cū sac⁹
vitam discipulorū negligit et
nullm de eorū profectibus aī dñm
fructū ferūt quid aliud q; i glo-
ry dicit⁹ quia ante districtum
iudicem mmeā gtiam nīl non
meminit q̄n modo i subdito⁹
suorū moribus pdicatōis studio
non exquirit ¶ Bene autem
31 dr̄ et optimates supplantat⁹
qui aī metem regendi mu-
sto indulgo deserit Hec mtem
retribucōms premiū nō rapit
et meo supplantat⁹ quod fallit
vt pro eo eterna gtia de pīnpa
tu tpali gratuletur Supplā-
tant⁹ igitur optimates q; du
uera celestis patrie p̄mia

gligūt m sius h' uoluptatib; ca-
dūt Sequit' ¶ Commutans
labiū veraciū t doctrinam semī
aufēs cum sacerdos nō agit
bona q̄e loquit' ea eccl̄a ſmo
subtrahitur ne loqm audeat
quod non operatur ſlaut per
ɣphām dr Peccatoi aiit dyē
deus quare tu enarras iust̄i-
cias meas et adſumis testa-
mentū meū p os tuū? Vnde
eciam depcatur dicēs Et ne av-
ferās de ore meo ūbū ueritatis
usq̄ quaq; ɣpendit nāq;
qđ omipotens deus ueritatis
uerbū faciētibus tribuit t nō
faciētibus tollit eccl̄a ergo hoc
de ore suo non auferri petit
quid aliud q̄m gr̄am bone ope-
rac̄ois quesiuit? Ac si aperte
dicēt a bono opere errare me
non ſmas Ne dū amitto ordiē
bene uiuēdi rectitudinē p̄dam
loq̄ndi ¶ Et pleūq; doctor qui
docere audet quod negligit
agere aī desierit bona loqui q̄
operaī grempsit docē subiectis
nuīpit praua que agit ut iu-
sto omipotēs dei iudicio i bono
iam nec lingwam habeat qui
habere bonā uitam r'ausat q̄
tamꝭ cū mens eius tirenarū
r'erū amōr intendatur de t'rēs
ſp̄ rebus loquatur Vnde m
ervan^lio ueritas dicit Ex ha-
būdancia cordis os loquitur
bonus homo de bono thauro
p̄fert bona et malus homo
de malo thauro p̄fert mala
Hinc eccl̄a iohēs ait ſp̄i de-
mūdo ſlit ideo de mūdo loquit'
¶ Bene ergo dr gmutās labiū
veraciū et doctrinam semī av-
ſens quia hij qui p̄us celestia
p̄dicando ueraces erant dum
ɣpalia diligētes ad terrena cor-
ruūt labiū ueraciū gmutat'
et semī doctrina tollit q: diligē-
ɣpalia p̄rioū suoꝝ p̄cepta mi-
nime sequit' ut locū t̄gimitis
quasi ad fructū voluptatis te-
neant non aduſū laboris ¶ Ad 19
tū aperaus de iudeis valet i-
telligi q̄a ante incarnac̄om
dn̄i ueraces fuerūt qui huc
ueniuū esse crediderūt atq; nū-
ciauerūt sed p̄q̄m in carne
appariuit hui' eē negauerūt
labiū itaq; veraciū mutatū
est quia quem uenturū dixerāt
negauerūt p̄ntem et doctrina
semī ablata est quia nequaq̄
ea credēdo seruati sūt quē p̄ēs
suos p̄dixisse meminerūt dn̄i
eciam helia uenīte p̄mittit'
quod reducat corda filiorū filioꝝ
ad patres eorū ut doctrina se-
nū que nūc a iudeorū corde
ablata est nūc mi seante dño re-
deat q̄ndo hoc de dño i telli'e
cepit filij quod p̄dicauerūt
patres ¶ Si vero senes eosdē 16
quoq; iudeos accipimus qui
suadēte p̄fidia ueritatis uoc
cōtra uire conati sūt Doctrina
semī ablata est Post q̄m hāc
eccl̄ia ex gentibus iudeuit
uineāla accepit que p̄ſtā
diat Super semores intellec'
quam q: opeando temuit q̄
liter super semores intelleat
ostēdit dum p̄mus subdit
dies q: mandata tua excūſi
Qua enī studuit opeando
implere quod didicat accep'
intelligē quod docet Vnde

adhuc apte subdit. ¶ Effudit
despectione; sup principes et eos
qui oppressi fuerant releuans
Cū em̄ uideret ꝑplus in legis
mādato ꝑmanet et nūcta gēn̄
litas nulla dei ꝓcepta cognosceret
et illu ꝑ fidem primapaī uidebā
et ꝙn in profundo pressi iacerēt
ꝑ infidelitatem Sed aī i carceris
domūe misteriū iudea negauit
gentilitas accepit et principes
in despectōne ceciderūt et hīq
oppressi i culpa per fidei fuerāt
uinculo fidei libertate leuati
sūt Hinc israelitici casiz
longe ante ieremias ait filiis
est dns uelud minimus principū
israel. Ꝓpriauit mema eius.
Dissipauit mutationes eius ¶ Me
ma aūt quę in uerbis ornamēto
sūt mutationes uero i defectōe
et alia sūt dona que nos mu
unt Alia quę ornāt ꝓphecie
quippe doctrina genera tang
lmgruaū curatorū uictus
q̄ quedam mema mentis sūt
que et si quisq; non habeat
stare mumus ꝑ fidem tuis
tudinem poſ cuius ornatus vir
tutū altitudine minime ꝑ
uideatur Spes vēo fides et cā
tas non mā mema ſ mutatōs
sūt que si negligi ꝙ hostilibꝰ
insidijs patemus De iudea
ergo q. ꝓpheciam atq; doctiz
uel miraculoū signa absulit
mema ꝓpriauit quia vero
Spem fidem atq; caritatē ꝓpt
eius duricia auferri ꝓmisit
mutationes eius dissipare stu
duit Tertius vero ordo suaꝝ
ꝑ ut prius mema et post mu
tandęq; assipate dicent. q. ꝙ

ꝓpriaſe aīa relinq. ꝑ plus abea
virtutū dona que ad maiestē
tacōm spūs data sūt et post
modū speri fideri atq; caritat
fundamta destruit. que cūcta
dns a ꝑfidis ablata gēntilitaꝝ
tribuit atq; ex hijs q̄ infidel
absulit mentes fideliū ornat
unde et scriptū est et spenei
domus diuidere spolia Cum
em̄ unitū spolia a uideris absu
lit. domui cordis gentiliū q̄m
ꝑfidem in hāitate agnatuse
spēm dnoui dedit ¶ Quod ui
delicet gestū est cū uerba dei
et indeoū ꝓphus ad solā hāz
que occidit accipet et gūsa
gentilitas ꝑ ssēm q̄ uiuificat
penetraret unde mox subdit
¶ Cum reuelat ꝑfunda de tē
bris et ꝓducat in umbrā mortis
Cū em̄ quecq; mistica d'occlt
ꝓphetarū verbis a credētibus
agnoscit. quid aliud q̄m pro
funda de tenebris ꝛudantur.
Unde quoq; ipa veritas discipu
lis in parabolis loquēs ait
Quod dico uobis in tenebris
dicite in lucē Cū em̄ mistica
allegoria. nodos ꝑ explana.
soluim̄q; in lucē dicim̄q; quod
in tenebris audiuim̄ ¶ Umb
aūt mortis erat legis doctrina
que unūquēq; ꝓcantem mor
te puāri corpis sanciebat Sed
postq̄m redemptor nr aspira
tem legalis sanctionis per
mansuetudinē temperauit no
iam ꝙculpa morte carnis in
ferri constituit Sed mors
spūs q̄ritū in media esset ꝛdi
cauit in lucem ꝑ aldubio ꝑ
bram mortis ꝓduxit ¶ Ista

vero
ituens
38
39
40
umbram mortis
41
hrē
42

etem mors m quia caro sep̃at
ab aĩa vmbra illius mortis ẽ
m quia aĩa sep̃erat a deo. hmõi
ergo vmbra mortis p̃ducitur ẽ
m tellecta morte sp̃us mors car-
nis minime timet. q̃ tamen
m telligi et aliter p̃t. Principes
ecclam non immerito uocantur
qui magno consilio malicio suis
sp cogitacõibus p̃mi panitur
omes q̃ stultos monis p̃cõe sa-
piẽcie compmit Sed sepe cõ-
tingit ut m occulto animus
de ipa sua sapiẽcia m elacõe
fastu subleuet. et sub eis vicijs
corruat de quibus se victorez
fuisse gaudebat Recte ergo di-
cit effimdit despectõez sup p̃n-
pes Sed q̃ nõ magn hij qui
iacere miserijs indigent. ad pe-
nitẽtie lamẽta conuõt aures
sep̃ contra culpas quib; sub-
iacebãt erigũt apte subiũgi
Et eos qui oppressi fuerant
releuãs Nõnulli em supno i
lustrati munere aspiciũt m-
q̃ita pccoũ suoz nurpitudie
iacent factoũ maculas lac̃s
lauãt Et sub se post modũ car-
nis motus dep̃mit a quibus
ante p̃mebant. Quod mimi
magna omipotẽs dei dispen-
sacõe agitur ut iudex i hac
uita oĩa habeant. m certa.
nullus ex habita castitate sup
biat quia effimdit despectõz
sup principes Nullus exui-
acoũ suoz de pressione despẽt
quia eos qui oppressi fuerãt
releuat Et q̃m aĩ h agũ
de occultis dei gsilijs super
~~emi~~ vniũ q̃ sententia apta
p̃cipitur Recte subiũgitur

Et reuelat p̃funda de tenebris. p̃funda ei de tenebris
dns reuelat q̃ndo aptam sibi
ex occultis sibi consilijs ẽdicat
vt de vno quoq; que senciat. ostẽ
dat Quia em inuidet mẽ cãtor
oĩa et ipe m consilijs nõ indet
Recte de illo p̃ p̃tam dr. posuit
tenebras latibm sibi Sed q̃ste de
ipis tenebris ad lumen exit q̃n
do quid de vnoquoq; actibus
senciat ostendit. et quia cũ is
qui p̃teri sui pondere p̃me-
batur ad resti rectitudinis sta-
tũ ducitur. prius ipam mortem
conspicit m qua et defice gsue-
uerat et hanc gsidera ne esca-
ebat Recte adiũgit. et p̃duat ẽ
lucem vmbram mortis Vmb̃
em mors est prava opacõ. q̃ de
imitacõne antiqui hostis quasi
de corpis liniamentis exp̃mit.
De quo etiam sub uigdas sig-
ficacõne dr. et nomen illi mors
et pleriq; eius maligna cogi-
tacõ mentes hoim latet. q̃s
p hoc quod nesciũt amplius p
ualet vmbra ergo mortis m
lucem p̃duat. dum sterã mẽtib;
maligna spacio antiqui hostis
vt destrui possit aperitur Rec-
Qui multiplicat gentes et pe-
dit eas et subuersas integrũ
restituet. Intelligi fortasse pot
q̃m gentes dns multiplicat et
p̃det quia nascũt. condit moi-
ri et subuersas m integrũ
restituet quia resurgẽt qui
fuerint mortui. quod nõ mediq
accipimus Si hoc qualiter i
eoũ mente agitur sentiamus
multiplicat em gentes et p̃dit.
quia eas et p̃fectũ ducit ad sub-
lus extendit et nõ m p̃ria ẽ

/ et tñ m esse mortale estimabat. Ds nō
crederet dei quē cōspiebat suscitare
mortuū.

fidelitate derelinquit Deo subv
sus in integrū restituet q̄ qs i
fidelitatis casu reliquerat q̄ndoq;
ad fidei statū redixit quib⁹ vi
delicet in mentis integritate
restitutis antiquus ille pplūs
/ repbatus qui fidelis cē deo indebatur ter
de repulsus est ut sua p fidia
deceptus cōi ipm post insurgēt
quem ante p̄dicauit Sequitur
Cui immutat cor principū po
puli terre et decepit eos ut fau
stra credant p̄nūi palpabūt
q̄si in tenebris et non in luce et
errare eos facit quasi ebriosos
18 Corem principū terre im
mutatū est aī in idea suum sa
cerdotes et seniores pplī suo cō
/ illi silio conabant⁹ obsistere/ quē
prius venturū ēe p̄dicabāt Cuiꝰ
eius nomen p sequēs manifestē
ostendere deceptū sua malia
credere p̄nūi frustra conabā⁹
quia crudelitatē ex patefacta
non poterat cōi auctoritatē im
maculata retinebāt virtute re
tinebantur sed redere renitētes
adhuc signa requirebāt aī dice
rent Quod ergo ni fallax sign
ū videamꝰ et credamꝰ nūi q̄d
operaris? Benedictaꝰ de palpa
bant quasi in tenebris et nō in luce
Cui enī inter tot aperta mi
racla trepidat q̄ in tenebris pal
pat quia quod tangit nō videt
19 Omis vō qui erat mit hinc
mit illuc dicat⁹ et q̄ aliq̄n do
ctē debant⁹ credere aī dicēt
nisi esset hic a deo nō poterat
facere quecq̄m Aliq̄n vero
hinc a deo esse denegabant
cū despiciētes dicebāt Nonne
hic est fabri filius Nonne
mr eius dr maria et fres eius / ac
bus et Joseph et Symon et Judas
et sorores eius nonne omes ap̄d
nos sūt Vnde ergo istū igitur et errare
eos faciet q̄ ebrios videbant q̄s
pe ri et sustatare mortuos Deo
mirū tñ hinc mortale cōspire
rent de spiciebāt credere hinc ē
im mortalem deū Per hoc ergo
q̄ omīps deus talem se eorum
oculis exhibuit qui posset t dia
ostendere et humana pati errare
eos quasi ebrios fecit ut eorū
superbia que incarnatōis eius
misteriū despicere maluit q̄ se
qui et cōm humanitatē eius se extollēt
et inter lucentem diuinitatis eius
20 potentiam miraret⁹ Que dicta
quia bn Job oculis p̄pheticis
sp̄m p̄nia facta sūt recte sub
ingitur Ecce omia Illo enī
ea que secunda erant videbat
assistentia aut nec futura ve
nūt nec preterita effugit Et anima
simil aī eius oculos assumit t
quia ea ipa que venturā erant
alia esse vidit moribus alia
in dictis recte subingitur Et
vidit oculus meus t audiuit
21 auris mea Sed vnitatem
dicta nōnūt si intellectu capiet
Vnde apte subingit⁹ Et intellecto
singula Cum enī aliq̄s audit
vel auditur si intellectus tribu
itur p̄phetia minime est q̄d
namq; pharao p̄somnium q̄
erant egypto ventura si quia
negut intelligē quod vidit
p̄pheta stulte non sunt aspect⁹
baldassar rex articulos manu
scribentis in pariete sapiēs
non sunt q̄ intellectū rei
q̄m viderat non accepit vt

igit̃ urbñs Iob ꝓphecie ſpm ſe
habere teſtetur non ſolū mi
diſſe ſe ⁊ audiſſe ſed eccl̃a ītelle
xiſſe ſe oīa aſſerit Deq; ītel
lectu q; non extollit̃ ſubuī
cta eius uerba teſtant⁹ cū ait
Ecce ſcīa eccl̃am uīam ī ego no
ui nec miſerior mīi ſīl Cuius
nodetur dictꝰ mmotuit q̃ñte
hūlitatis ſint q; ſe eis ſcīore
ſe negat quoꝝ̄ longe uitam
ſtē uiuendo tranſcendēat Nam
et ſcīn eoꝝ̄ ſcīeciam ſe noſſe
cōfirmat qui ſtendo celeſtia e
eoꝝ̄ terrenas cogitacōnes ꝑ
ꝓphecie quoq; ſpm trāſiebat
Sequit⁹ Sed mī ad omīpo⁹tē
loquar et diſputare cū deo aspio
Cum omīpotēte loquuī dī eiꝰ
miſericordia⁹ deprām⁹ cū eo ueō
diſputam⁹ dum uos illiguſtre
cōiugentes ſcā mrā ſubtili m
dagacōne diſſuimꝰ Uel ītē
cū deo diſputare eſt eīi q̃ hic
eius ꝓceptis parūit cū illo ꝓ
modū ad iudicādos ꝓpl̃os indi
tem uenire ſciat cūcta ītuīti
bus p̄dicatoꝝ̄bus dr̃ Clos q; ſcīa
ti eſtis me mi regeneracōne cū
ſedet filius hoīs mi ſede maie
ſtatis ſue ſedebitis ⁊ uos ſuper
xii thronos iudicātes xn tbꝰ
iſtl' Unde ⁊ piſcinam dñs dr̃
Eripite mīnriā accipiētem
iudicate pupillo ⁊ iuſtificate
inopem ⁊ tuemīe diſputemꝰ
ſectī quippe eſt ut cū deo d'po
pulis mundicō diſputet qui
ad uerba dei prīs ſtim ꝓfitē
dere linquit. loqui ergo ad oīoꝝ̄
diſputare ad iudicū ꝓmet
Tir igitur ſtīs modo ad omī
potētem loquit⁹ ut cū omīpo⁹tē
poſtmodū diſputet q; ille cū deo
poſtmodū iudex uenīet qui hic
comodo mpiecte famulaīs ex
tulit Sed ſcā eccl̃a cui⁹ ſpeciā
bñ Iob ſpm tenere p̄dixim⁹
non ſolū tūc de iniquis iudicat
cū ultimi iudicij dies aduenit
ſed mīc eciam de cūctis ꝓaue
agentibus uel ſtulte ſcīentibus
iudicare nō ceſſat unde ⁊ ſubdit
Dnus uos oſtendēs fabrica
tores mendaciī et cultores per
uiſoꝝ̄ dogmatū Cuius mdelicz
uerbis apte oſtendit⁹ qđ amici
eius quaſi ex hereticoꝝ̄ ſpene
ſtīi uiri iudicijs adiſamur ligt
eīn qui catholicoꝝ̄ figūam nō
teneāt qui cultores p̄uiſoꝝ̄ dog̃
tum uocant⁹ Cuia mre hō quaꝝ
opoꝝ mendi qđ mēdaciī fabri
catores dicit⁹ Quaīter edificiī
lapidibus ita mendaciī ſmoī
bus fabricatur Ubi enī non
dolo ſā loquacio ſ. ſenſus ueritatiſ
eſt quaſi munita moles nō ex
fabrica ſed ex nauia conſurgit
Sequit⁹ Utiq; utinaꝝ taceret
ut putaremī eē ſapiētes Sic
clauſa iamia in domo q; mtꝰ
membra lateant ignoratur
Dic pleriiq; ſtultus ſi tacuerit
utiī ſapiens an ſit ſtultus ab
ſcondit⁹ ſi tamī multa alia opa
prodeant que ſenſuī eciā tace
tis loquant⁹ Quīs igit⁹ un-
quam eius ſuos aſpectꝰ uel
le aperire quod non erāt eos
ad tacendū āmonuit ne poſ
ſent apere quod erant unde
⁊ p Salomonem dr̃ Stultus ſi
tacuerit ſapiens putabitur
Sed quia ſtultus cū loqt⁹
hoc q; ſua infert ſapiētiuꝝ

ūba pensare non sufficit
rectę adhuc postęā silēciū īdixit ad
nīgit. Iuuate ergo correpcōes
meas t iudiciū laborū meoꝝ
attendite Bene aūt prius cor
reprōnes t post modū iudiciū
mitulit qa nisi p correpōnes
prius tumor stulti dep̄matur
nequaq̄m p intelligēciam iu
diciū nisi cognoscat. Sequitur
Nūquid deus iniget vtq̄ iniq̄
mendacio ut p illo loq̄ñi do
los Deus mendacio non egēt
qz veritas fulciri non querit
auxilio fālsitatis Heretici aūt
qnia ea que praue de deo intelli
gūt et ueritate tuēri nō possūt
quasi ad pbandū dū raduūt umbras
umbras fulsitatis requirit t p
eo dolos loquūt. dū infirmaꝝ
mentes intellectuillius stulta
seductione decipūt Sequit
¶ Nūquid faciem eius accipit
et p deo iudicare nitimī Stulti
cū prudenaū facta cōspiciūt
eis oīa ēē t phēsibilia uidentur
sueq̄ impetrare atq̄ ifirmitatis
obliti tanto mteāus de aliem
iudicāt quāto sua p fundus ig
rant At contra iusti et cāpra
uorū facta redarguūt p sue in
firmitatis consciū eos t si extīg
seuēdo nī mteāus cōpacendo ē
phendūt quia illius solūs est
pcta hōm sine ꝑpassiōe discā
tere qui ex naturè sue omnipo
ignorat pecare Cūq igr aīa
bī Iob ita eius facta t phēdēdāt
ac si mscipsi t phensibile mi
habēnt recte nūc dr ¶ Nūqd fa
ciem eius accipit t p deo iu
dicare nitimm faciem ēius
eius accipe ē auctoritatē illius
mundicio sūme t q̄ p deo iudi
mitat quaī mfirma quęq̄ fal
terū repēdit apud se nitrēs
p passionē non mfirmat Deꝰ
¶ Aut placebit ei quem celare
nil potest aut decipiet ut hō
vīs fraude lēnys fraudē deo
hereticā exhibent quia cū astru
ūt que nequaq̄m ipī p q̄ loqūt
placēt Cumq̄ dū q̄ defendere
nitūt offendūt Dum iaduūt te
eius corruūt cū iudent ex pdi
catōne famulaī unde t p pēs
dr ut destruas immmicū t defēsor
Omīs quippe heresis ōipo
deo minuūs deo est defensor
qnia unde hūc q̄ defenderem
nitur inde ueri tatē illius aduer
satur Cūa aūt la tere deū nil
potest hoc mereis iudicat qđ ius
sencūt non quod famulari fo
uident quia igr eorū fraudu
lencys deus ut homo nō fallit
recte subūngitur ipē vos argu
et quō m abscondito eius fa
accipitis statim ut sē cōmouit
turbabit uos t terror eius ir
ruet sup eos ¶ Hoc iabsēdito
accipi asserit faciem da duobꝰ
modis ualet mtelligi Sunt
namq̄ nōnlli qui t veritatem
m corde sēnūt et tī que falsa
sūt de deo foris loquūt. Nec
uinci uideant et cognoscūt
veritatem mteius t tī hāc ex
terius impugnāt unde bene
nūc dr ipse uos arguet qnō
m abscondito facē eius acu
pitis ac si apte dicētur tāto
magis de falsitate apud eū
esūs t phensibles q̄nto t ap
uos met ipsos qđ nīl ē uidetis
¶ Et sūt nōnlli q q̄ndo admīc

recepit 20 augusti

redeūt dei uisticiā et rectitudine
cōtēplant⁹ et orando ac flendo
cōtremiscūt sed postq̄m q̄tēpla
cōmis hom transleit sic audā
ces ad miq̄tates redeūt ac si pg
dessi eius posth a iustic eius
luce imimme moeant⁹ Hyta
q̄ apud se m abscondito q̄si
corpalē modetem accipiūt fa
ciem dei quia ei et cū pītes
finit blandiūt⁹ fletibꝫ t cū q̄
a conspu illius recediūt mo
ribus detrahiūt Qui tanto ap̄ly
de malis suis ferendi sūt q̄nto
t occulto cogitacōms recta
dei iudicia cognoscūt Vnde et
subdit Statim ut se com
moueūt turbabit nos t tror
eius irruet sup nos Cū sit
natue t cōmutabilis oīpo⁹
deus mira modo ꝑturbabilis
non est Sed humano uerbo mos
dei dr ipa rectitudms eius
districto quia humana prauitas
ferri iusta nūt nisi an deū
metuit q̄n eius cōn eos ita
moueatur et ne cōmotū sin
cīat tranquillū timet At q̄
pueri hic iam ferri ptime
scūt cū feriūtur cosp hic ter
ror eius a suimo sin corporis
excitat cū vindicta ꝑturbat
Tnde t per ꝑpham dr Et tm
sola uexacio intellm dabit
auditu Cū ei decepts da q̄
tēpts atq̄ despectis uerbera
vindictā ceperint tūc in
telligūt q̄d audierūt t ps ait
Cū occideret eos tūc iq̄rebāt
eū Bene itaq̄ dr Statim ut
se commoueūt turbabit nos
et terror eius irruet sup nos
q̄ re probis cordibꝫ nō timor

requiem sed pena timore ꝑdūt
Sequit Ois memoria mā cō 5 3
parabitur cinen omnes q̄ co
gitacōne terrena huic secto cō
formātur per omne q̄d agūt huic
mūdo relinquē sui medīā cōma
nent alij bellorū titulis alij altis
edificior memb⁹ alij diserts
doctrinā sclarū libris mstātur
elaborāt sibiq̄ medīe nomen
edificāt Sed cū ipa ad finē cele
rius mta pcurrat quid mea
fixū stabit q̄nto tipa celeiter
mobilis ptransit aura etenim
cinerem rapit sicut scriptū e
Non sic impy non sic s tāq̄m
pulus quē picit uēns a fa
terre Recte ergo sultorū mē
ma cinen compat⁹ q̄ illic po
nitur ubi alia rapiat⁹ Quīti
libet eternī q̄sp ꝑficēda gloia
sui nois elaborat meōriam
suam quasi cinem posiūt q̄
hanc cicius uentus morti⁹ hs
rapit Quo cōn de iusto scptū
e in meōria eterna erit iust⁹
co ipō cū quo facta sua solius
dei oculis nom sue memoie
metinatē figit Sequit Et 5 4
redigent⁹ in luti cernuntes inē
Sicut per oculū uisis sic per
cernicē solet sibia designāi
Cernux itaq̄ in luti redigitur
cū sibis q̄isq̄ hiliatur
in morte et elata caro thabes
cit in putredine /ituemur
enī q̄alia i sepulchris iacē
ant dimitī cadauera q̄ illa in
extincta carne sit imago ma
tis que tabes corrupcois et
certe ipī erūt qui extollebāt⁹
honoribus habitis reb⁹ tūebāt
despiebāt cereq̄ t ossi soles se

se eē gaudebāt et dū nō ppēdēt
quo tenebat nesciebāt quid
erant Sed mlutū cernix ēdac
ta est quia desperti iacēt i puīe
dine qui tumebāt in vanitate
In lutū cernix rēdacta est q desse
cti iacēt in putredine qui tume
bāūt redigitur q; qm̄ carnis
potēcia ualeat tabescorrupcōis
ꝓbat Sequit̄ Tacere paulisper
ut loquar quod cūq; mihi mēs
suggesserit Sensu carnis locutos
indicat quos idcirco adsileā
restringit ut ea que illi mens
suggesserit dicat ac si apte dicat
Non ego carnalē sed spūalē lafr
quia ꝑ sensū spūs audio q ꝑ mē
steum corpis ꝑ sero Vnde mox
ad alta conscēdit scq; ministeriis
eleuat et scie pacōm qm̄ ꝑ tu
lerat ad mistica uba p mutat
dicēs Quare lacero carnes me
as dentib9 meis t aiam meā
ponā in manib9 meis Inscpto
ra sacra dentes aliq̄ndo scip
dicatores aliq̄ndo uero ei im
accipi sensus solēt Descis et
podicatoribus sponsi ortus est dēs
hu sicut greges tonsarū q ascē
denit de lauacro Vnde et vni
uersi ostensis in figura gentibus
dicitur Ojacta t madica idē
uehustate earū cōteri et corpo
ecclesie uelut in una membra cō
uerte Rursum q dentes i tri
bus sensus accipi solēt Jeremias
ꝓpheta testatur dicēs fregit ad
numerū dentes meos Per dē
tes etenī cibus frangitur ut glu
tiatur Vnde non inmerito den
tibus interiores sensus accipimus
q; singula que cogitāt qui māduī
et comminuī atq; adueniremus
meōre īmsimittit quos ꝓpter
ad numerū fractos dicit q; in
mensuram omnium q; peccati
intelligēcie cecitas generatur
sensibus 7 scdm qd quisq; egit
exterius in eo obstupescat quod
de interius atq; inuisibilibus uix
ligere potuit Vnde recte ecia
scriptū est Omis homo qui
comedēt uuam acerbā obstu
pescēt dentes eius Quid nāq;
acerbam uuā nisi pcm̄ ē huā
quippe acerba est fructus ante
tpus Quisquis em̄ prius uite
delectacōibus sacīa desiderat quasi
fructus ante ips comedē festinat
Qui igitur uuam acerbā cō
dit dentes eius obstupescūt qua
qui prius mūdi delectacōne pa
scitur interim eius sensus ligā
vt iam spūalia mandē id est
intelligē negant quia inde in
terioribus delectati sūt inde in
interim obstupescūt Et dum
pcō anima pascit panem uite
edere nō valet quos ligati dē
er pecci gustu dme gustū quod
mihi sāpit edere nequaq̄m
possūt Hoc igit̄ loco quia
dentes ut diximus interiores
sensus accipimus considerare
magnope quid agere ustis fi
leant debemus qui plerūq; si
qua mse q̄libet leuiter cau
lia esse deprehendūt Dec itaq;
sensibus uta stantes uehemēter
in semetipis insequunt afflic
cōne se coterunt magnisq; cru
ciatibus uel minima in se pra
ua condemnāt atq; hec p penite
ā dampnāt Quod idcirco agit
ut in spectu eterni iudicis et
ipi mieni nequeāt est possibile

reprehensibiles debeāt t hi q̄ eos
sic se iudicāte conspiciūt emen
dare semetipos a culpis gra
oribus mardescāt Quid inde
lucet brīs iob coram amicis suis
tporalem gl̄am tenētibꝫ t trāse
uncia bona laudantibꝫ fereāt
sed mī eorū sensū ad cogitēdam
utilitatē flagelli sui porrigē nō
ualebat ut scīs pensāre posset
quod non solū prosperā ipos
deus tribueret sed non mīqm̄
ecīā aduersā ꝑpicius irrogāret
Vnde bene mīc dicit Quare
lacero carnes meas dentibꝫ
meis Ac si patēter dicat Cū
internis sensibus carnalia si
qua fuerūt in me facta discu
cio si meis expectatoribꝫ posse
non possim Vnde t apte sub
dit Et aīam meā porro in
manibꝫ meis diam in maībꝫ
portare est intentōm cordis in
operatiōne ostendere Habent
namq; hoc iusti ꝑpium ut in
omē quod dicūt atq; omne
qđ agūt non solū ꝓximī fa
um sed ecīā ꝑmouī edifica
ones querāt Et aliq̄ndo iq̄b
dam semetipos diiudicant
ut pigros auditores ad cōside
randos semetipos euigilēt ali
q̄ndo bona opa ostendit ut
spectatores eoꝝ erubescant
non imitāt quod uident Nam
scriptū est Videant uirtutē boā
opera et glorificent patrem uīm
qui in celis est Qui igitur in
tentōm suam p opera insinu
at aīam suā in manibꝫ portat q̄
tū iustus quisq; nec se diiudi
cando nec bona opa ostendēdo
utilitati ꝑximoꝝ p̄sulat p hoc
qđ egit aduerba dolois redit in
recte tūc dicit quare lacero car
nes meas dentibus meis t aīam
meā porto in manibus meis Qđ
cur uel me districte cor hoīb
diiudico uel quid appetam in
opere ostendo si inultati ꝑximoꝝ
nec mala diiudicādo nec bona 11
ostendēdo ꝑficio Sed mī iusti ecīā
cū hec dicit mīqm̄ apphēdo ꝑtes
bono exemplo deficiūt Vnde ad
huc coram amicis suis brīs iob
ꝓbatem pacientie exhibēs t oīdēs
ait Et iam si occiderit me in ipo 12
speiabo mīqm̄ est pacientie ꝓba
m prospeis Ille ait pene ꝑtinēs
qui et aduersis atteritur t tam
adspeis sue rectitudinē nō inir
uatur De reprobis namq; scīm
scriptū est Confitebit tibi dū
bñfeceris ei In hoc itaq; mens
iusta ab iniusta discernitur
quo omipotētis dei laudem et
iter aduersā gestit qđ non
aī rebus fiamgit nō eī casūgle
ꝓteritoꝝ cadit sed in hoc mag
qualis cū rebus fuerit demīt
qui et sine rebus robustus stat
Sequitur Veruntamen uias 13
meas in ospectu eius arguam
et ipe erit salnator meus Si
paulus apīus dicat Si nosmet
ipos diiudicaremꝰ nō utiq; iu
dicaremur Do dns tūc salua
mentū quo mīc ꝑmouere dī
pcm mēm a nobis meritis
redarguit Vnde electi quiq;
culpis suis mīqm̄ sciūt pāre
ut possint alienā indicē pla
catū minimē Et uere ipo
modo mīnemē salnatū ere
dit quem districte modo iudi
cem uīt Nam q̄ sibi mīc in

culpa parcit ei postmodū ipēi
non parcit⁹ dicat ergo vtrum
tñ vias meas m conspectu eius
arguam Quę vero vtilitas de
hac arguc̄one sequat⁹ adiūgit
Et ipē erit saluator meus &c⁹

1e. ¶ Non em̄ ueniet m ḡspū eius
omis ypocrita Cū gstet quod iu
dex uemēs agnos ad dexteram
hedos uero ad simistrā ponat
Quia nūc tuc̄one dr̄ m ḡspū
eius ypocrita ē nō ēe uenturi
qui scīz inter hedos ēt ad sinis
tram iudicis apparebit ¶ Sed
sciēdū est quod duobo modis
m ḡspū dñi uemm⁹ Uno qdē
quo hic pecā nra sipliciter pē
pendētes m eius nos cōspectu
pumm⁹ et flendo diiudicamus
Nam q̄m⁹ condītōis nrī potē
cia ad sinistī reducimus tocies
m ḡspectu illius sterm⁹ Unde
recte quoq; puniri dr̄ heliam
dicitur Uenit dñs deus tuus et
ignis cōspectū eius Alioquoq; modo i
ḡspectu dñi uemm⁹ cū extremo
iudicio ante tribunal eius as
sistim⁹ Hypocrita igit⁹ p̄ exme
vltimū ante ḡspectū iudicis ue
nit Sed q; modo culpas suas
cōsiderare et deflere dissimulat in
ḡspectu uenie dñi recusat Dū
em̄ iustitie cū districc̄one ne
mo iudicis cōtemplat⁹ pecā
sua ad memoriam reducit de
flere que ḡmisit districte se
iudicāt ne diiudicet⁹ Ita porte
quo exteius hoīb⁹ placent
eo se m teius aspice neglexit
totosq; se m uerbis pximoz cō
fundit et scōs ēē se estimant
quia sic se hēri ab hoīb⁹ pē
sant Cuq; meritum p̄ba sue lau
dis sparserint Hinc ꝑ hāc adag⁹
reducit culpe nitē in ḡsidāt
vbi mitem iudicē offendant
michil de eius districc̄one me
tuit quia sic se placuisse existi
mat hoīb⁹ credit Qui se terrore
eius ad meliora reducēt hō ipm
qđ in mala intenc̄one posuit pla
cent hoīb⁹ plus timēt Deni
ique dr̄ Non em̄ ueniet in ḡspū
eius omis ypocrita quia diffz
districc̄onē dei ante oculos nō
ponit dei placē huāmis oculis
cōcupiscit Qui si metē discu
cies semetipm in ḡspectu dei pe
neret p̄fecto tam ypocrita nō
esset Sequit⁹ Audite filioē
meū et enigmata proferā aurib⁹
vris per hoc qđ enigmata nouit
figuratas se hēre locuc̄ones dicit
Unde apte quoq; uoce fidelis
populi subditur Si fideo indi
catus sciō quia mihis uenia
Quod ab eiusdem ecclie filio Job
ꝑsona non dissentit qui hoc
ipē fr̄as de semetipo loquitur
quod de illo ueritas hostis eius
mitemus dicerat Diuisibus inū
meis Job quod non sit ei filio
super terram Et quidem idem
vtrū alde est inferius qđ d se
memorat qm̄ quod de illo dr̄
dixit Aliud est em̄ mihi ēē ali
quem ēē sicut non esse Huiuiter igit⁹
de semetipo sensit qui dū iusti
sime compac̄one exhinc nō se
p̄ ceteris sed nullī tamimodo
1g minorem posse meritum ¶ Hoc
tñ m eius uerbis uidet⁹ habere
q̄dmis quod qui supius dixit
Uias meas m cōspectu eius ar
guam et inferius dicit Cōsumē
mentis p̄cās adolescētie mee

Et peccā sua subtulit agnoscens adhuc longe inferius adiūgit Signasti quasi in sacculo delicta mea Nunc aut si fuerō indicatus scio quod iustus fuerim Neq; enī simul cōuenire queunt peccā et iustitia ß scīus vir sibi in ḡtatem tribuit et omīpotē purgacōm suaz et peccatorē se cognouit exse Iust' se facti non ignorat exmīnē Qui in recto quoq; opere potē exhabūdanti grā meruit flagella sustinere Sanctus se indigno iusti meriti gaudet q; ante mortē cū pcussit iudicē Vnde et ait longe post dicat Signasti quasi in sacculo delicta mea statim subtraxit sed curasti iniquitatē meā Quia ergo iustū meritū se minori cōmeōrat Neq; iam se iusti flagellati negat q; ius in flagello eius dīs non peccā studuit tergere sed merita augē Sequit Quis est qui iudicet mecū iudicium Deū iuri ita se meritis suis deo auctore cuncta disposuit vt oīno unde accusentur exterius nō meminerit in cogitacōibus uero suis tanta se cautela circūspexit ut si fieri valeat sp reprehensibiles eterni iudicis oculis assistant Sed quid rerum agere possūt Ne extrius labant in opere tantū meritis agere Neq; aliquā possūt vt nequaquam labantur in cogitacōe Humana et ignorācia eo ipō quo abissus cecidit sp in lubrico fuit vnde fit vt etiam sci nō frequenter labāt in corde Beatus ergo Job tam uere sua q; ex uoce electoꝝ logus dicat Quis est qui iudicet mecū iudicium quia cum ī cateroꝝ actibus unde reprehendat nō habet libere accusatorē queritur quia uero etiam ac iustoꝝ corda semetipsa non mūdā de stulta cogitacōne reprehendūt preterhoc fortasse subditur Quare tacens cōsumor taces enī ignorātē que de stulta se cogitacōe reprehendes apud semetipm dente conscientie moderetur Ac si apte dicat Sicut iuri ut accusatorē exterius nullū timere vtinam sic uiuerem ut intra memetipm accusatorē ignorem non habeō Tacens enī ignorātē qui mihi in se mouent unde uindicer Sequit duo tm ne facias mihi et tunc a facie tua non abscondar Hoc loco ḡa dei faciem nisi amabilissimā debemus accipere q; dū pcā respicit punit a qua indelicet etiaz nullus iustus absconditur Si duo que postulat nō āmoueant De quibus subditur auferāmī tua longe fac a me et nō te abscondat formido tua nō me terreat In quibus indelicet duobus quid aliud p̄phecie uocem q; typus gre et redemptōis inquirit Ler namq; sub passione ultimi pplm temuit vt quisquis sibilla p̄cauet ptimus morte puniret Nec plebs israelitica ex amore dīno sed ex timore seruiebat Nitq; uera implere iustitia p̄uale potest q; nisi ea ihs nos cum p̄fecta caritas foras mittit timorē Paulus ad ephesios filios ḡsolatur dicēs nō accepistis

18

spm seruitutis iterū in timore
sed accepistis spm adoptōis
filiorū in quo clamamꝰ abba
pr̄ Ex hoc igit̄ geneis hui⁹
duriciā legalis p̄cussionis duriciā trā-
sire concupiscēs atq; a formi-
dine priore ad dilectionē appe-
tens que duo a se omīno deꝰ
longe faciat orat dicens
19 ¶ Oro ami tuā longe fac a me
et formido tua non me terreat
id est p̄cussionis duriciā r̄mo-
ue formidinis pondus tolle
sed et irradiāte gr̄ā dilectōis
spm securitatis infunde quia
si longe a passione et for-
midine non fuero scio quia
a districtione tui examinis
non abscondet quō in spiritu
tuo iustus esse non valet q̄ t̄
nō p̄dilectōm sed p formidinē
20 seruit ¶ Unde t ipam cōditio-
nis suī p̄riciam quasi famu-
lantem ac corpal̄ querit ut
p hanc et audiat quod ignorat
et in hijs audiatur que nouit
Nam ptinus adiūgit Voca
me et respondebo tibi aut ē te
loquar et tu r̄spōde mihi
Ezu dū humanis oculis pa-
simita carne apparuit sua
hoibus pcā aperuit q̄ t appet-
bāt et nesciebāt unde subdit
Quatas habeo iniq̄tates t pcā
21 scelera mea et delicta ostende
mihi ¶ Ezuānis vocare ac
respondē intelligi et aliter
possit Vocare enī dei est nos
amando et eligendo respicere
Respondere aūt nīm ē aōni
ullus bonis opib⁹ pare Unde
apte additur Aut certe loqr
et tu respōde mihi loquitur
Namq; cū eius faciem p̄desiderii
postulamꝰ Respondet vō deus
loquentibus cū nobis se ignotis
apparet Sed quia quisq; in
eternitatis desiderio anhelat se
metipm subtilit̄ r̄phendēs sua
sua discutit t nequid illo sit
in quo auctoris sui faciē offe-
dat querit Recte subiūgit.
Quatas habeo iniq̄tates t pcā
scelera mea et delicta onde
mihi Iste in hac uita nullus
labor est ut semetipōs iuuem
ant et muemētes flendo atq;
corrigēdo ad meliora p̄ueniat
22 ¶ et q̄nus inter iniq̄tatem
atq; pcēm mihil distare phibe
at iohānes aptius q̄ait Iniq̄-
tas pcēm est ipō tm usu loquēdi
plus iniq̄tas q̄m pcēm sonat
et omīs se homo libere pcōre
fatetur Iniquū uero dicere
23 nō mūlm erubescit ¶ Inter
scelera uero et delicta hoc distat
quod scelus ecia ponde pcī
transit delictū vero pondus
pcī non transit q̄ et cū offer-
ri sacrificiū p legem iubet
minuī p̄cipitur sicut pro
pcō Ista eciam prodelicto t
non nūlm scelus in opere
est delictū vō plerūq; isola
cogitacōne Unde p ps̄tas dr̄.
Delicta quis intelligit q̄ uide-
licet pcā opis tūto ciuis cas-
sabit q̄nto ciuius extius
inuenitur Pcā ueō cogita-
eo ad intelligēdū difficilia st
quo minus libenter ppetrant
Ezuisquis igitur eternitatis
desiderio anxius apparere
ueritatis iudici desiderat mdū
tanto se subtilius int̄ examinat

quãto nimirũ cogitat et tũc ter-
ror illius liber assistat et ostẽ-
sibi exorat ubi displicet ut ho-
m se per penitẽciam primat se
q hic diiudicans ut iudicabit
fiat ¶ Sed inter hec mulieri
necesse est q̃ta pegrinacõis
mẽ pena post ꝓtulit quãta
cecitatẽ uenimꝰ vt nos metipꝙ
ignoremꝰ perpetuamꝰ mala
nec tñ hec celerius deꝑhẽde-
uel ꝑpetrata Exclusa q̃ppe
aĩa a luce ueritatis michil m
se misi tenebras meret ꝓfectꝰ
in petri foueam pedem porri-
git et nescit quod nimirũ
de sola exilij sui cecitate pati-
q̃ ab illius facõne dñi ꝓpulsa
et semetipam uidere poterit
que auctoris sui faciem non
aãuit ¶ Vnde ꝓsubditur Cur
faciem tuam abscondis ꝙ arbi-
trabis me inimicũ tuũ Hiũ
mi gemus gemplacõq lucis ih-
me habuit m paradiso Sed
sibimetipi placens q̃ ad se re-
cessit lumen conditoris pdid-
eiusq faciem ad ligna padi-
si fugit q̃ post culpam uidẽ
metuebat quem amare con-
suerant sed ecce post culpa-
uenit m penam Ex pena at
ad amorẽ redit quia q fuerit
culpe fructus inuenit atq ĩa
facie q̃m timuit i culpa cre-
atus requit ex pena ut iam
caligmem cecitatis sue fugi-
at atq hoc ipm quod auctoꝛ
suũ non uidet grauiter per-
horrescat Quo uidelicet desi-
derio compũcto scis vir cla-
mat Cur faciẽ tuã abscõdis
et arbitaris me inimicũ tuum
q si ut amicũ aspices tue me
uisionis luce non priuares

¶ Qui mobilitatẽ quoq; cordis 86
humani subsequens adiungit Con-
folui q̃ uento rapitur ostendis
potẽciam tuã ꝙ stipulã siccã
psequeis · quid est ei homo n
folui qui uidelꝫ i paradiso ab
arbore cecidit quid est nisi fo-
lui qui temptacõis uẽto rapit-
et desideriorũ flatibꝰ leuatur

¶ Mens q̃ppe humana q̃ q̃ 87
tacõnes patit quasi tot flatibꝰ
mouet Hinc eterni pleriq;
ita ꝓturbat cũ recedit ira suc-
cedit i ꝓpria leticia · luxuria
stimulis urgetur esui auaꝛ
longe lateq; ad ambigenda
que terrena sunt tenditꝫ Aliq̃
hãc superbia eleuat alq̃ vero
mordinatus timor in mestimis
deponit Quia ergo tot ꝓpta-
comi flatibus leuatur ꝙ dicit
Recte folio Homo comꝑat

¶ Vnde bene quoq; p ysaiam 89
dr Cecidimꝰ quasi folium
vniuersi et iniquitates nre q̃ue-
tus abstulerunt nos q̃ uentus
quippe nos rigatas abstulit
q; i illo fixos uirtutis podẽ
miama elacõm leuauit ¶ Be-
neuit post folii ecia stipula
appellat homo q̃ em arbor
fuit in condicõne folii a se
metipo factus ꝛ i temptacõe
sed post stipula apparuit m
defeccõne Quia em de alto
cecidit folui q; vero p carnẽ
terre ꝓximus fuit ecia cui
stare uidebatur stipula ẽ meo
rabat Sed quia uiriditatẽ in
tmi amoris pdidit ram stipla
sicca est Considerat itaq; vir

sūis et homo gñte inimicis sit
et deus gñte districtōms i dicat
cōñ foliū quod vento rapitur
ostendis potē3 tua i stipulam
siccā psequēs ac si apte d'plo
ret dicens Cur tanta retitu
dine impetis eū quē sic ifir
mū ee in temptacōne cogscis
Sequit Scribis eī ḡ me aā
trinudies q̄ omē quod loq̄r
transit quod uero scribitur
manet Deus nō laq sed scri
bere aārinudines de eū dicit
nos eius flagella pduūt Se
mel quippe pccāti hoī dictū
dictū est Terra es i terā
ibis i sepe apparētes āgelis
mis9 p̄cepta dederit Moi
ses legislator pdistricconem
pcā cohercuit ipe unigēti
tūmi patris adnos rōmedos
uenit moiendo morte ab
sorbuit nīcā ppetuā demicat
nobis quam ostendit mse
Sedhī illa que i paradiso di
cta est de morte carnis nre se
tecia abipō inicio generis
huāni usq ad finē scli nō mu
tatur Cuius est ei hō q̄ nūq
et non videbit mortē quod bñ
mrsil' in tres pḡphā ait du tem
bilis es et quis resistet tibi
et tūc abūa hia quia inde
pccāti in paradiso hoīm ma
tus semel de mortalitate carnis
nre setecia fixit que i nūc
et usq ad ultimū mutari nllo
nalebit Dicat ergo scribis
cōñ me amatiudines Vbi ad
huc subsistit Et gstimere
me ins pcīs adolescecie mee
Ecce mr mihis quia tumechi
tesia se pccāsse nō meminit ado
lescēcie facta ptmescit ḡ
scieditū e qr sicut in corpe
ita sūt ecia incrementa etatis
i mente Prima quippe etas
hois infancia e cū i si no
tēter uiuit nescit ni siteri
inocēciam q̄m habet Ac deide
puericia seqtur in q̄ ia valet
dicē qd' nlt cui succedit ado
lescēcia que videlicet prima
est ōperacōne q̄m uiuendi se
cūz apta fortitudīm Ac post
modū senectus ecia p̄pius i
gressa maturitati Ultima igit
p̄ma etatē aptam bonis ac
tibus adolescēciam diximus
et nisi uiri ai in magna mi
matutate pficiūt Nō uiq̄m
ad meliorem accōmū suaū in
ciū reducūt septim de sius
p̄mordiis ip̄hendūt q̄nū ex
graūtate meris alcius pfec
rāt quia eo in discretos se hi
isse minuūt quo discretois
arcem postmodū plenius con
sequūt Certe mic pscīi vir
uocem adolescēcie pcā for
midāt Unde ad ipam trām
est tenedū hmc gsideandū e
q̄nū sint grauia pccāmuenū
et semi si et illud sic nisi me
tuūt qd' in infirma etate de
liquūt Sequit posuisti in ne
uo pedem meū et obseruasti e
semitas meas et uestigia pe
dū meorū gsideāsti In nerno
deus pedem hoīs posuit
qr pauitatē illius fortis di
triccōms siue setecia ligauit
cuius omes semitas obūbuit
qr subtiliter singla eius q̄q
diudicat Semita etenim
anguston solet ee q̄m mā

Quia aũt ñras accões non
ĩ merito ſemitas ipas accõñ
cogitacões accipim⁹ Deus
itaq; omes ſemitas obſeruat
quia m ſingulis quibꝯ nr̃
accõmbus ecia cogitacões
penſat ¶ Et veſtigia pedum
conſiderat qñ mẽcões mrũ
operũ qñ recte ponãt ex aĩ
nat ne et hoc quod bonũ agi
non recto deſiderio agatur ꝓ
ſũt quoq; p pedũ veſtigia q̃da
male acta ſignaĩ Nam pes ĩ
corpe eſt veſtigiũ m via Et
plerũq; dũ quedã prime agi
ĩtuẽtibꝰ hoc fr̃ibus creplũ
malũ pbemus et q̃ m ſcẽro
extra uiam pede ſequitur veſ
tigia diſtorta relinqm⁹ dũ p
nr̃a opera ad ſcandalũ aliẽ
cordi procam⁹ valde aut̃
laboioſũ e cuſtodire ne homo
mala facẽ audeat Ne ĩ bonis
actibꝰ p̃mitendom titubet ⁊
uiter recta opa ſiniſtra eum
cogitacõ illudat Que nĩ cta
omnꝑs deus ſubtilit̃ exam
nat atq; m mudo ſingula re
penſat Sed q̃ndo hõ q̃ car
nis ſue m firmitate cõſtrigit⁹
contra cũcta naleat ſubtilit̃
aſſurgẽ atq; in cõcuſſa cogi
tacõne rectitudiẽ tenere
÷ Vnde apte ſubditur ¶ q̃ſi
putredo ꝙſimẽdus ſũ ⁊ q̃ veſti
mentũ quod comedit⁹ a tinea
Sicut enĩ veſtimẽtũ de ſe ex
orta tinea comedit⁹ ita homo
ĩ ſemetipõ habet putredinem
de qua cõſũitur Atq; hoc ẽ qđ ẽ
unde cõſumm̃ur qđ nõ ſit ꝯđ
nitelligi ⁊ aliter poteſt Et ex u
re temptati hois dicat⁹ qa q̃ſi
putredo ꝙſimẽdus ſũ ⁊ q̃ veſti
mentũ qđ comedit⁹ a tinea
¶ Homo enĩ q̃ putredo ꝙſiũt⁹ 96
dũ carnis ſue corrupcõe grauat⁹
Cui qa ſmuda temptacõ nõ ali
unde ſed a ſemetipõ naſcit̃ur
more tinee carnẽ tẽptacõ q̃
ueſtem de qua creat cõſumit
In ſemetipo quippe habet hõ
unde temptet⁹ q̃ ergo timea ve
ſtem cõſumit que ex ueſte cadẽ
procedit ſequitur Sciẽdũ quoq;
quod timea ſine ſõmnu p̃ſcat
veſtimẽtũ Et pleruq; cogitacõ
ita tranſſigit mentẽ ut meiſ
ipũ non ſenciat niſi poſtq̃m
fuerit eius aculeo tranſfixa bñ
ergo dr̃ qđ hõ tanq̃ veſtimẽtũ
cõſumat⁹ a tinea q̃ nõnũq̃m
temptacõnũ mrãrũ mlticã nõ
cognoſcim⁹ niſi p̃q̃ ab eis
cõfoſſi mi mẽte fuerim⁹ q̃m ui
delicet ĩfirmitatẽ mãr bene ad
huc ſtũs vir cõſideãns adiũgit 97
¶ Homo natus de mliere bre
uis tmõe ꝙre repletus mlt⁹
miſeriis ĩ ſacro eloqo mlier
aut pro ſexu pomt⁹ a⁹ ifir
mitate Pro ſexu q̃pe ſcriptũ ẽ miſit deus filiũ ſuũ
factũ ex mliere factũ ſub le
ge Pro ifirmitate vo ſicut
p̃ndam ſapiẽtem dr̃ Melior
ẽ migtas dr̃ q̃m bene ſtãtes
mlr Qui ꝑtem fortis quidẽ
et diſcretis vocat⁹ mulier vo
mens ifirma uel malediſcreta
accipitur Et ſepe ꝙſigit ut
ecia diſcretus quiſq; ſubito la
batur ĩ culpam atq; ĩdiſcretꝰ
alius et ifirmus bonã exñ
beat op̃acõm Sed is q̃ ĩdiſcrẽ
atq; infirm⁹ ẽ nõnũq̃ de eo

qđ bene egit amplius elevatur
atq; gravis culpā altq; discē
alius et infirmus bonā exhibet
opacōm cadit Discretus vero
quisq; ecia exeo quod male se
egisse intelligit addistricōis
regulam arcius redigit et inde
alacris ad iusticiā proficit vnde
ad tpus a iustica cecidisse iudi
catur ¶ Quia ire recte dr ne
cesse ē rigidas iuris q̄m benigne
mulier qa nō nisi q̄ eciā culpa
forsitā occasio mirthus sit et v
tus infirmorū occasio pcāti
hoc igit loco mulieris nomē
quid nisi infirmitas designatur
cui dr homō natus de muliere ac
si apcius dicat quid iste ha
bebit fortitudinis qa natus ē
ex infirma breui tempe repletus
multis miseriis Ecce
sēm vocabo pena hoīm breuis
est expressa qr tā iustat ad vi
tā t dilatat ad miseriā ¶ Si
em subtilr gsideret onē qđ
agitur pena miserie est ipi et
corrupcōm carnis seruire
ad necessaria atq; gressa mise
ria est Ut coī frigus nesti ta
coī flammem almeta gestum
frigora regrit Quod multa
cautela custodit salus corpis
quod eciā custodita amittit
amissa cū grauī labore repat
et nī repata sp in dubio est
qđ hoc aliud q̄m molis uite
misera est qđ amamus amicos
suspecti ne offendi valeāt for
midamus inimicos atq; seui
de eis nō sumus utiq; quos for
midamus Quod plerūq; inimi
sic fidenter q̄ amicis loquimur
et nō mūltm puta uba primo

et miti nos forte sse diligenti q̄
uerba suscipimus inimicorū et
qui fallu nūqm uel fallere vo
lumus excautela mā gramus
erramus Quid itaq; hoc mi
huāne uite miseria ē quod a
amissa celesti patria repulsus
homo delectat exilio guat
curis et nī cogitāe dissimulat
q̄m grave sit qr multa cogitāt
quod privatus ē interno lume
et nī in hac vita diu volt ppti
cecitatē suā qđ hoc aliud q̄m
de pena mā nata miseria est

18 ¶ Deo q̄nus diu hic stare de
sideret ipō nī cursu nātalis vite
impellit ut egrediat unde vi
sus recte subiugit qui qi flos
egredit t gtelitur t fugit uelo
umbra t mūltm in eodē statu
p manet Quasi flos em egdit
quia nitet in carne sed gtelitur
quia redigetur in putredine
Quid em sūt nati homes i mūdo
nisi quid flores in campo
Tendamus oculos cordis i hac
latitudine mūdi plēnis t cae
quasi tot floribus qđ hoibus
plenus ē Vita itaq; i carne
flos in feno est Unde bī pe
ssēm dr Homo sicut fenū
dies pius t sicut flos agri ita
florebit Ysaias quoq; ait
Omnis caro fenū t ois gla ei
sicut flos agri Homo etem
more floris pcedit crocello
et subito apparet i publico
Qui statim expublico pmo
tem retrahē ad occultū car
nis nos in viditas oisedit sed
ariditas pulueris ab aspectibus
retrahit Quasi flos appa
mus quon enim qi flos

aresc̃m⁹ q; horaliter appar̃eba⁹
Et q; p mor̃ita hō cottidie ꝑpel
litur ad mortē recte a diūgit⁹
99 ¶ Et fugit uelut umbra t nūq;
m eodem statu pmanet Sed
cū sol quoq; cursū suū ī desine
ter pagat Nimq̃ inq; sē ī stabi
litate figat Cur cursus uite
hoīs umbre pcius q̃n̄ solīco
paratur nisi q; amisso ardore
conoris calorem cordis per
didit et m solo migratis siue
frigore remānsit q; nūq; nūm⁹
nocem habīdabit mgtas
et refrigescet caritas multo⁹
Qui igitur ī amore dei ca
lorem cordis nō habet nec tm
vitaz q̃n̄ diligit tenet sciuz
uelut umbra fugit vnde ve
cte q̃noq; scriptū ē · q; sicut
est umbra ¶ Bene ait dic⁹
100 et m eodē statu pmanet
q; dū infancia adpuīcia
puericia ad adolescēciam ado
lescēcia adiuuenilitē Juuenis
ad senectutē senectus transit
ad mortē ī cursu vite pūtis
ipis suis augmētis ad detri
menta impellit⁹ et inde ꝓfi
ficit unde sē proficē ī spacio
uite credit firmū etem̃ sta
tū hic habere non possimꝰ
ubi transitui uemimꝰ atq;
hoc ipm̃ uemimꝰ nrm̃ nunc
cotidie a nita transire ē q;
uidelz lapsū p̃mus hō ante
culpam habere non potuit
q; ꝑpetua eo stante trāsiebat
Sed postq̃ deliquit ī q̃da
se q̃ lubrico ꝑpetualitatis
posuit et q; cibū comedit
uehitū status sui ꝑt mg̃ nue
Defectū ꝑ tm̃ mutabilitate
nō solū exteriꝰ sed interiꝰ q;q;
homo patit⁹ dum ad meliora
exurge opā conat⁹ Mens eter
nitabilitatis siue pondē ad ad
sp impellit⁹ q; est et nisi ī sta
tu suo arta custodie disciplina
teneat⁹ sp ī deteiora dilabit
Que ei sp deseruit stantē sta
tū quē habere potuit amisit
Vnde mīe cū ad meliora nitit⁹
q; cōscīchī fluīs conat⁹ cū vo
ab intencōne ascēdēdi ī solui⁹
sine labore reducit⁹ ad ima
101 ¶ Quia ei m aliensu labor
est ī descensu ocui ī tratuus
ꝑ angustam portā dns ad
monet dicēs Contendite ī
trare p angustā portā Dicti
uis quippe anguste porte ī
troitū p̃misit cōtendite q; mi
mentis extencio feruent ī da
mnū non uincit⁹ p q̃n̄ aīa
sp adma ī uocat⁹ Quia igit⁹
homo uelut flos nascitur t
cōterit⁹ quia sicut umbra fu
git atq; ī statu suo nūq; per
manet quid ī hac g̃ sideracōe
subiūgat audiam⁹ Sequitur
102 ¶ Et dignū dicis suiphus ce
modi aperire oclos tuos et ad
ducē eiteriū ī iudiciū Cōside
rauit quippe suipus ī oīpo⁹
dei potēciam t ī firmi⁹ suam
dedignat aī oclos sē t deū pēsat
quis cū quo ad iudiciū ueiat
Ipse dixit hinc hoīem mde gdiq;
id est puluīem et deū t recte
aut Et dignū dicis suiphꝰ cedi
aperire oclos tuos Omīpo⁹
deo oclos aperire est iudicia
exercere que ferunt indeie
Nam q̃ clausis oclis non
uult aspicere quod nō uult

fenire vndemor deipo quoq;
mdicio adiūgit⁹ t addnce eū
tecū in mdiciū Sed qz qtem-
platis ē ad mdiciū Veī
ente deū vrsū cōsiderāt ifir
mitatē sua videt qua mdo
pse metipm non possit esse
qui ut ee possit de ī mūdicia
processit atq; subiūgit quis
potest facē mūdū de ī mūdo
qcepti semīe none tu q̄ solꝰ
es Is qui per se solus est mū
dus mūdare pualet ī mūdā
Homo enī ī corruptibili
carne mūens habet tptacō
nū ī mūdicias ī pressas ī se
metipo qp mmirū eas traxit
ab origine Ipsa qppe pter
delectacōm carnis eius cō
cepcio est ī mūdicia vnde t
ps dr ait Ecce enī ī iqtatibꝰ
qcephis sū et ī delictis pepit
me mater mea Hmcē ergo
qd plenīq; tēptat⁹ et nolens
Hmc est qd ī mūdā q̄dam m
mēte patit⁹ q̄ mus ex mdico
reluctet⁹ qnia qcepto d ī mū
dicia dī ad ī mūdicia tēdt
Hoc conat⁹ vincē qd ē q̄ ips
ait occulte tptacōms moꝰ
atq; ī mūdicia cogitacōms
luctet rit Nequa qm̄ qm̄ sibi
suaz mūdicia tribuat qz de
ī mū Nullꝰ facē mūdū pot
mst is qui mūdus p semīp̄
solus ē Qui ergo ad locū
mūdicie mēte pueīt qcepꝰ
sue viā ēspiciat pq̄m ueīt
atq; mde colligat qz ex sua v
tute no habet mūdicia vnde
cui d ī mūdicia factū ē ī aum
subsistēdi Potest vēo hō ī loco
ītelligi quia btūs Job ī carē
redēptois ī tm tus solū mdit
ī mūdo hoīem de ī mūdo sēie
non ē qcepū q̄ sic ī mūdū
uemit ex mrgine ut nichil
habet d ī mūda cōceptōne
Neq; enī ex nitro t femīa ꝑ
ex spū scto t maria vgine
processit Solus ergo ī carē
sua uere mūdus exīuit q̄
delectacōne carnis tangi n
potuit quia nec p carnale
huc delectacōne uemit
Deo grās ihu xp̄i maria t̄go
dom̄i mei Scā vrsula ora

Quoderamus

Dus ustoriꝰ est tāto solicitius pe sētē uitaz qm̄ sit fu gitiua cogi tare qñto studiosius nouerint celestis patrie bona eterna ppendere Exhijs em̄ que manēcia mtis aspicit foris figam rerū labēcia sb aluis attendit Vnde bis Job cū delapsu hūam tporis sen tēciam ptulit dicēs Homo natus de mulīe brem mundi tpore t surgit et fugit uelud ūbra t mqm̄ in eodē statu pmanet adhuc de brēitate mite ei⁹ adiūgit Breues dies hoīs numero mensū eius apud te est Hoc etenī apud nos uelud non esse cōsiderat qđ tanta uelocitate trāscurrit Cuia uero apud oīpotētem deū eccl̄i Libencia stant apd deū esse numerōrū mēsiū per hibet vt certe i diebo bre uitas tporis in mensibo⁹ q̄ multiplicata dierū spacia designant Nobis ergo breues dies sūt sed qz vita mā post tenditur apud deū mis mā mensuū et meorū Vnde p Salomonem dr longi ad dieū mi decteca eius Sept Cō stituisti terminos eius q̄ pteri nō poterūt Nulla que i hoc mūdo hoībus fuit absq; oī potētis dei occulto cōsilio ue nit Nam cūcta deus sēcu tura presciens anī sēla dē nit qualē pseda disponāt

Statutū qppe iam hoī e uel qñtū huic mūdi prosperitas se quatur vel qñtū ad uisitas fe rat uel electos eius aut imo derata prosperitas eleuet aut mmia aduersitate grauet Statutū quoq; e qñtū tpā uita morīdi tpo aliter minuat Nam t septuaginta annos quidecim ezechie regi ad uitam addidit omīpotens deus cū eū mori p misit tūc eū pscium e moi turū Qua mre qsmo oīt quoīm ei per ppham dicatur dispone domui tue qz moieris tu et non uiues Cui cū mors sentēcia dicta est ptim aderis lacrimas est uita addita Ez per ppham dns dixit quo tpore mori ipe merebatur p largitate uero misericordie illo eū tpore ad mortē disiult qđ anī scīa ipe pscium Nec ppheta igit fallax qz ips mor mnotuit quo uir ille mori merebatur nec dīna statuta commutā siit quia ut exac gitate dei anni uite crescent hoc quoq; anī scīa prefixum fuit atq; spaciū uite quod in opinate foris est additū sine augmto p̄scientie fuit mtus statuti Bene ergo dr Cōstituisti terminos eius q preteriri nō poterūt qđ m telligi eccl̄a uixta spm uak qz nō mqm in uitutibo⁹ pfīcē conam et quam dona pcipi a quibodam uero repulsi in mmis tacens Nemoet eq tantū uirtutis apphendat qñtū desiderat qz omīpotens de uti telora discernet ipis spūa

libus ꝓuectibꝰ modū ponit ut
ex hoc homo quod apphēdere
conatur et nō ualet nllis sē
nō eleuet quevalet vnde et
quoꝙ egregius ꝓdicator qui
raptus ad tertiū celū fuerat
paradisi archana penetrauāt
ēe post reuelacōm trāquillo
atq; ītemptato nolebat Sed
qz omipotns deus terminos cō
stituit hominū q ꝓterire nō pote
rūt et elauauit hīc ad ꝯsidera
sublimia et redigeit iterum
ad ifirma toleāda ut modi
sui mēsuras aspicies dīe sanc
titatē ꝙphendere conaret
et nō posset ne per elacōnez
extra se iret p humilitatē cogē
mitra suos sp terrēos redire
Sequitur Recede ergo paululū
ab eo ut quiescat donec optata
ueniat sicut mercenarij dies
eius Hoc loco recede dr vmi
flagelli amone Quis ēt talꝫ
deo recedēte quescē cui solus ipe
sit reges et a quo quisq; qto
longe fuerit sit tāto et ī ferius
tāq; sic ab eo recedē dr ut ī
telligas feriēdo. Apte aūt sub
iūgitur Donec optata ueī
at sicut mercēnarij dies eius
Mercēnarius qīto lōge ē a
fine operis tāto et a ꝛtributōe
mercedis Ita uir quisq; ses
in hac uita positus dū lōge
se ab eterni uite prīcipio ꝙspicit
longe se ꝑ ab extimis gaudijs
gemit Quid ergo dicē recede
paululū ab eo ut quiescat
Nisi iam flagella uite prīcipio
subtrahat et quietis eterne boa
ostendat vnde ecia de ipa dēte
additur Donec optata ueīat

sicut mercenarij dies eius
namq; homi optata sic mer
cenarij dies uenit quando etiam
regem precio pensatoꝛe suo labo
ris accepit Cum uero ad
prīcipium uite spem spectat adhuc
huius sob humanū genus mise
rijs repletum iam sit
despectui insinuat quicquid ipa
in sensibilia hinc preter in
deant Narrat cui dicit ligna
habet spem si precisa fuit rur
sus nitescit et rami eius pol
lulat Si senuerit in terra radix
eius et in puluere mortuus
fuerit truncus illius ad odo
rem aque germinabit et faciet co
mam qī cū primū plantatus
Homo uero cū mortuus fuerit
et nudatus atq; exinanitus ubi
quaeso est Sed quia ho multa
tam patet debemus sensum
ad meliora deducē et qualī
hec nr̄a spīa ītelligi debeat
pscrutari In scripta et
eni sacra ligna uoīe aliquando
crux aliquando nr̄ mysteria aut
ecia nr̄a mysteria Aliquando uō
in carnata dei sapiēcia figat
Crux etenī ligno signatur
cui dr̄ crucifixi et nos ligni ipius
eius ligni quippe ī pectus
mittere est dominicū corpus ac
adhibere Rursus ligni noīe
nr̄a mysteria aut ecia ī mysteria
exprimit Sicut per ysaiam
dns dr̄ Ego dns humiliauī li
gnū sublime et exaltauī li
gnū humile quia nr̄ ego idem
ueritatis uoce dns qui se exal
tat humiliabit et qui se humiliat
exaltabit Salomon quoq; ait
Si ceciderit lignū ad austrū

aut ad aqlonem in qualoco
ceciderit ibi erit In die etnī
mortis siue iustus ad austrum
caderit pccōr ad aqlonem qz
t iustus pferiōr spūs ad gau
dia ducit. et pccōr cū aposta
ta angelo qui dixit sedebo
monte testamēti i lateribus
aqlonis in frigido suo corde
reprobatur. Iterū plgmā
m carnata dei sapiēcia figū
sicut de ea scriptū ē lignū
uite est hijs qui apphendūt
eam. ¶ Et sicut ipe ait Si in
uiridi ligno hec faciūt in ari
do qd fiet. Loc ita qz loco cū
ligni preferit homo quid
homo nisi carnalis quisqz
accipit. et quod ligni nomē
nisi iusti vniuersaliqz uita si
gnatur ligni etenī habet
spem si precisū fuerit iterū
uirescit quia cū in morte
passionis p veritatē iustis af
ficitur in etnē uite uiuacitate
recuperat. Et q̄ h̄ uirebat
p fidem illic uirescit p spem
Et tamī eius pollulat quia
plerisqz exp̄assione iusti fide
les qui usqz ad amorē celestis
patrie multiplicant. ad uidi
tatem uite spūalis accipiūt
Sic hic p deo fortiter egisse
gratulat. Sequitur ¶ Et semīt
in terra radix eius et pullulet
mortuus fuerit truncus illius
ad odorem aque germinabit
et faciet comam qui ad p
plantatū ē Quid radix iusti
nisi scā pdicatio quia ab ipā
oritur et in ipa subsistit et
quid terre uel pulueris nisi
pccōr accipit. cui uoce

conditois de terra es et in terā de
ris uel certe sicut habet mā trās
lacio pulnus es et in pulueremi
reuerteris Iusti igit radix
in terra semesait Et in pulueret
truncus emoritur quia apud
corā patrioī eius pdicatio
despecta Cūctis qz uiribus
effectata creditur et in pulue
truncus emoritur qz in ter nia
pdicatiōe corpus illius exinanit
uirtutū sapiēcie etenī uoce uisi
sit oculis insipiēciū mori t
estimata est afflictio extinis
illoī. Sed iste cuius radix in
terra semīt et in pulueret trū
cus mortuus est ¶ Ad odore 10
aque germinabit qz p afflatū
sti spūs in electoī cordib
exemplo sui opis germen
uirtutis facit Aque etenī
appellacōne nonnūq̄ sacre
irrigatio solet sicut scptūe
signis sitit uemat ad me et
bibat qui aut bibet exaq
qm̄ ego dabo ei non sitiet in
etenī Et faciet comam qui ai
pmī plantati est Succiso
trunco coma fact est extīcto
corpalī iusto ipō sue pa ois
exemplo multoī cōda sustitae
et qz fide recta uiditate ueitat
ostendē Bene aut dr qui ai
pmū plantatū est Omne qd h
a iustis agitur scīa plātas
est qz pma uidelz planta no
m opē iustoī sed ipsteiaa
cōditois ē et qz alta q agunt
electi sicut pius meus cōspi
cit atq̄ dispomit stabilit
modū exteīs pficit. Bene
dr faciet comā qui ai pma pla
tati est id est uiditatē sua ond

liber

m effectu opis qm̃ prius habuit
ipsi ecia conditoris ¶ Post
ecia nidere nisi ipa natiã hiã
mtatis stelligi regna subsistit
que nidꝫ radix senescit tra
cũ natura carnis deficit in pul
uerem redacta Cuꝰ ipuluꝫ
tricis moritur qꝫ extincti ce
pis a sua specie dissipat. Sed
adoriam aque germinat qꝫ
p odoriferi spus sctĩ resingit et
facit comã qĩ ei pmũ plã
tatũ est quia ad illã spem res
adqm̃ propiedam mans fuerit
si in paradiso positus peccare
noluisset ¶ Quod fortasse
ecia de dño ipe scalz bonoꝝ
oim capite nalet stelligi huĩ
hoc namqꝫ qd̃ poterimꝰ qꝫ de
semetipo ait Si mmuride lig
h facilit marido quid fiet
Si enim uride lignũ et nos ligm
aridũ dixit qꝫ ipe nisi uim
diuitatis habuit Nos uo qui
puri homes sumꝰ ligna aridi
appellamꝰ ¶ Habet ergo ligm
spem si pcisũ fuit qꝫ rursum
uiuescit qm̃ et si occidi p pas
potuit p resurrectois gram
mursus ad nite uiditatẽ uenit
Huius rami pullulat qꝫ ere
surrectõe illius mltiplicati
longe lateqꝫ fideles creuerũt
Huius radix in terra qĩ simul
qua eius pdicato mdoꝝ
phidie qĩ desperta sunt et ipuluꝫ
tricis mortis e qꝫ i eode p
seqncia quod p fidei sue ueto
leuabat cotemptibilis et de
spectus e habitus qꝫ carne po
tuit occidi sed adore aq; get
miant quia p uirtutẽ dei ex
uicta caro illius aduersã re

dit suã quod septies e caue deꝰ
sustinuit a mortuis cfa emm
deus trinitas e carnem
ungeit filius scã trinitas id e
pr̃ et idem filius et spũs
resuscitauit Et facit comã
qĩ cui pmũ plantatũ est qua
illa aplorũ debilitas q in morte
illius et expauit et negauit
et negando amisit p resurrectois
eius gram rursũ ad fidẽ uenit
in cuiꝰ ligni compatõe quid
eis hõ nisi pulus est Undesd
dixit ¶ Homo ueteꝝ cui mortuꝰ
fuit et mdanis atqꝫ cõsiptus
ubi quesd est nllus hõsme
peccõ est nisi ie qm in hoc mndo
no nemo expeccõ et qꝫ oes in
ligamẽte ipã amisso uisu
moiuntur Concessa prius m
padiso uestre nnoccẽcie mdam
Interitu ecie carnis subsequte
cõsummꝫ Homo ita qꝫ pra
moritꝰ culpa mdatꝰ a uisu
cõsiuitur i pena hãc mditate
petri filius tegere dignatus
e pater qui eo i deute dixit
Cito pferte stolam pmã pa
quippe stola est uestis innocẽ
qm̃ bene conditus hõ accepit
male a serpente psuasus pdid
Cui hãc rursũ mditatẽ di
Beatus qui mgulat et custodit
uestimẽta sua ne nudus ambulet
uestimẽta qppe custodimꝰ cũ
pcepta innocẽcie seruamꝰ sic
mẽte ut cũ nos iudici culpa
mdat adam ssinn recedẽtes
innocẽcia pnitẽcia operiat
Bene aut dr ¶ Ubi quesd p
qꝫ peccr hõ illic suus noluit
ubi conditus fuit Hinc ueo ubi
cecidit deus ee phibet pris

uoles perdit a peregrinacõne
sua qm dilexit minus gyrelli
vbi ergo est q ei⁹ amore ñ
est ubi uero pe est Sequitur
16 ¶ Quom si recedant aq de
mari t flumis aque vacue
factus aresçat Sic homo cum
dormierit non rsurgit Q de
mens hoīs t qñ fluctꝫ maris
sūt cogitatões mentis que
aliq̃ndo p tram tremescūt
per gram trãquille fiūt per
odiū aī amaritudine defluūt
Sed cū homo moritur aq mar
recedit qr uiv pte uore In io
die peribūt omes cogitacões
eoꝝ et rursū de moete sp̃tꝰ
est amor quoq; rodirī similꝫ
pibūt Aresçit ergo fluuius
vacue factus qr subducta aīa
vacuū remanet corpꝰ qñ fl
duens fluuius vacuus ita est
17 corpꝰ exanime ¶ Qua re
migilater inedii est qđ vita
pñs videt quousq; aīa mortꝭ
i corpore mari comparat⁹
et fluuio Aqua enī maris
amara est fluuiis dulcis
et qm hic milites modo qb⁹
dam amaritudinib⁹ afficiū⁹
modo aūt dulcedine trãquilli
ac mites fuerim⁹ prius vite
decursus compacõne expim⁹
18 maris t fluuiis ¶ Sed ihc
durū valde uidet⁹ pe quod sb
dixit Sic homo cū dormierit
nō resurgit Cur itaq; libeāꝰ
si m resurrecõe rtribuīmꝰ
non timem⁹ Quo⁹ aūt dn⁹
non resurgit cū scripturꝫ p oēs
quidē resurgam⁹ si nō oēs mu
tabim⁹ Et rursū Si in hac
vita tantū in xpō sperates sum⁹
miserabiliores sum⁹ omib⁹ hoī
b⁹ Et p semetipam veritas dic
Omes q in monumentis sūt audiet
vocem eius et procedet q bona
fecerūt in resurrecõem uite q
subiecta serui⁹ indicat que
distrecõ i promissa latuit Nam
si in ortu Donec atteratur
celi non migrabit nec con
surget de somno suo Liquet
enī qr nō resurgit sed donec
atteratur celi qr nisi mundꝰ
finis aduenit humanū genus
a sompno mortis ad uitam
nō migrabit Non ergo qa
omimoda non resurgat sed
qr ante gñrlem om celi humanū
genus minime resurgat i
smuat ¶ Notandū quoq; 19
cur poēta sapiens hoiem mor
tuū dixit miserus nō mortuus
sed dormientem notat eū de sō
no suo minime gsurgē do⁹
celū atteratur narrat nisi qđ
patenter aliter intelligi qm
i compacõne ligni truncū
hoiem mortuū pcore meo
rat amita scīs scīs nostrae
extinctis Qui aūt d mortu
carnis loquit⁹ non hāt mor
tem sed somnū maluit dīre
spem proculdubio resurrecõis
nostrae qr sicut excitꝰ homo
a sompno migrat ita excitꝰ
ad conditoris nutu a morte
corpois resurget Vehemēt
enī ab firmis mentib⁹ nom
mortis pmestit⁹ Omnes
aūt vocabulū nō timet⁹ dn⁹
et paulus discipulos admoneꝫ
Nolumꝰ aūt vos ignorare
fres de dormientib⁹ ut nō con
tristemini sic i ceteꝝ q spem

§ nō hñt. Hiem credim⁹ qđ ihs mortuus est et resurrexit ita et đcos qui dormierūt per ihm adducet cū eo. Quo est qđ gloriat⁹ egregius mortis dñm mortē nocāt. morte aīt sermoni dñi nō morte sopnū notat nisi qz infirma corda auditoū ītuentes medicamenti pdicatoīs siue mira arte cōponit. et illā quē iam resurrexisse nouerānt eis motus ītimare non dubitat eos vō omnes dñi resurrectiōnē tantū ut spem resurrectiōis ītimuat nō mortuos sed dormientes vocat. Nō em uerebat⁹ duē mortuū qđ amatores iam resurrexisse cognouāt et uerebat⁹ duē mortuos quos resurgē viuere credebat. Bñs ip̄e iob qz carne mortuos ad vitā rursus euigilare nō dubitat eos dormientes potius qm mortuos appellat. Sequit⁹ qs mihi tribuat ut m inferno protegas me. Quia ante adūtū mediatoris dei et hoīm oīs homo qm̄uis mūde pbatoq; vite fuerit ad īfernū claustra descendit. Dubiū nō est qm̄ homo qui se cecidit per se ad paradisi regnū redire nō potuit. ni venit ille qui sue carnis cōsortio mysterio eiusdē nob paradisi iter aperiret. Vnde et post culpā homis ad paradisi aditū romphea flāmea posita cherubin que et versatilis dicit⁹ ppter eo qđ quis uenire et hūs ut eciam remouei potuisset. Nec ita tamē mysterii actus ad īfernū dicimus descendisse ut illoq; penalib⁹ teneret⁹ sed ē sup̄ iora īferna loca et ē alia īferiora credēda sūt ut et ī spūs oribus usq; requiescēt et īfernalibus minus structuare uel tñ de et psalmista ppe fuerit se dei grām dicat. Eripuisti aīam meā ex īferno inferioi. Beatus igit⁹ aīa mediatoris ad nichil ad īfernū se descendē sciens cōditoris sui illic protectiōm postulat ut a locis penalibus alienus existat. Vnde ad regem ducat⁹ a supplicio absondat⁹. Vnde subiungitur et absondas me donec pertranseat furor tuus super me. Potens deus in hoc cottidie uel sue destructoris pagit qđ nimis indigne dignus supplicio demersit. qui furor ne eqmodē transit. sed in me pertransiit qz modo agit⁹ sed in mihi ut nūo cōsumat⁹. Quidni iste furor qui tui delectoui animas redemptoq; nro aduersi pati sūt qui eas ab īferni claustris ad paradisi gaudia mediatoris dei et hoīm dum ipe illic pie descendit reduxit. Inter h vero sacrū et quos furoris nomē ōtinuit nō congruit. quia nullus dei simplicem perturbāt nulla confundit. Vnde et dicit⁹ quia donator virtutis cū tranquillitate medicas et cū magna clemētia disponis nos. Deo qz nostrū aīe p mediatoīs aduentū cōtigit quoq; ad īferni locis qui nō penalibus lubēnde hoc quoq; nisus vir prendet et petendo subiungit. Et ostendas michi tuas miserationes tuor. Ac ubi uenit plenitudo

tporis misit deus filiū suū factū ex mulīe ut eos q̄ sub lege cant redimēt Hanc itaq; redemptōm nr̄ dei ps̄lies hi qua sūt mihi rēa exsecutate libēdi sicut ip̄e ait licēth celes m corde tuo ñ stio qm̄a vmisoril memīens ap̄ omnipotētem dei tps sibi ostitui sue cōcaicois peht Hmc est et q̄ t̄ euangelio dñs ait Et ego si exaltatus fuero a terra oīa trahā ad meipm Oīa nūdū electa non enī ab īferno rediens dñs electos sūd t̄ reprobos traxit sed illa exmde oīa sustulit que sibi īhesisse prescīuit vnde p̄ osee ꝓpha dicit Ero mors tua o mors ero morsus tuus īferne Quod cū occidim⁹ agim⁹ ut pēna non sit · ex eo etenī quod mordemus partem abstrahim⁹ partem relinq̄mus q̄ ergo electis suis fidelibus dñs occidit mortē mors mortis extitit q̄ vero exinferno plē abstulit parte reliquid non occidit fidelibus sed mom⁹d infermi Dicit ergo vro mors tua o mors id est m electis meis te fidelibus permo ero morsus tuus an īferne q̄ sublatis nr̄is te ex parte trāsfigo Scies igit bīus Job· hūc adiecīt admīserus redemptōis nr̄ petat q̄d fuit Fundit et dicat Et ostitues michi ꝓpius mq̄ cordelio mei Segit Putas ne mortuus ho rursū viuat Cōlet utiq; ita vro q̄ ipsa certa ac solidū sēcīsit q̄ ex dubietate aliquid ꝓferre ut īfirm⁹ se uerba transferāt sed nr̄ sū per fortem sētēciam īfirmi ti dubietati ōmimodo ḡcauit q̄dus p hoc quod dubie ꝓfert certitur īfirmis aligēmis q̄defendāt t̄ hoc q̄d certam sūam ꝓfert infirmeq; mūq; dubias ad soliditatē trahant quod mīmīme dī faciūt ex nr̄ capitis sequīte passiom qui ipse dñs apm̄q; īfirmā aui m se vocem sumpsit dicēs Pater mi si possibile t̄ trāseat a me calix iste euīq; timore vt abstrahēt susceptit et rursū p obedīciam vim fortitudinis ostendēs ait Verūtamē nō sic ego uolo sed sicut tu vt aī īmīmet quod fiei nolumq; dic p infirmitatē petam⁹ vt non fiat q̄dus p fortitudinē pāti sūmus ut voluītas conditoris nr̄i eciam cōi nr̄am voluītē fiat Hoc igit ex emplo non mūq; a fortibq; īfirmitatis verba suspicieda sūt vt pe post predicamēta forcia īfirmoru cordi gracius robo rentur Unde btus Job cū q̄r dubitatis verba ꝓtulit dñs Putas ne mortuus hō rursū uiuet ilico sētecia; sue certitudinis adiunxit dicēs Cūctis diebus quibus nūc militio expecto donec ueniat īmutatio mea q̄ itaq; īmutatōm sua tāto desiderio expectat q̄nsit de resurrectōne certus īfirmat et cuīsū vite pīnis q̄libi despiciat minotestit q̄ hūc malum appellat Permilicaq; quippe sēp ad fme tendit t cohibet

gclusionis rerum exspectatur
Cursu itaq; nite huius despicit
et status solidatis requirit qui
Phoc qd mutabiliter militat
ad immutationem suaz puenire
festinat ¶ Iusto quippe hac
vita sine corruptionis offensa e.
quod nigilue defatigat: somnus
quietur. ut nigliarum labor
atq; anxietas temperentur
ne nimis etiam somnus occid.
Fames corpus niteret. atq; ut
eius necessitas repellatur.
cibi requirit. Sed sepe et ci
bi grauat: qui ad repellendu
debilitatis grauamen. quesiti
fuerint; Gramis itaq; farema
e corruptionis que nisi ita gra
uis esset. paulus neq; quaq;
dicet. vanitati creatura subie
cta est non uolens. s. propter eu
qui subiecit nisi propter. qz ipsa
creatura liberabit a seruitute
corruptionis. in libertate glorie
filioru dei; Scimo et qd omnis
creatura congemiscit. et phurt
usq; adhuc; Quis ergo uir
corruptionis status desiderans.
dicat. Iuxta dicebo qbo mee
milito. expecto donec veniat
immutatio mea. In qua immu
tatione quid agatur adiungit.
¶ Vocabis me et ego respondebo
tibi; respondere cuilibet diui
citus factis qbus a diuice
opera reddimus; Iuria igitur
commutatione uocat dns. et
respondet homo: qz cum corru
pti claritate. corruptus
homo offenditur pro corruptis;
Hic etenim quotusq; subditi
corruptionis sumus. auctori
nro minime respondemus; quia

dni corruptio. a dni corruptione
longe est. similitudo apta mee
responsionis non est; Deus uo
immutatione scripti est. Cui ap
paruit similes ei erimus. quoniaz
videbimus eu sicuti est; Nunc
ergo uocati deo neruacitez re
spondemus. qñdo ad sume m
corruptionis mysteriu. corrupti
biles surgimus ¶ Et qz hoc p
cipere creatura ex semetipa
non valet: sed solius oipotis
dei dono agitur. ut ad tantu
mutationis gloriam permutet.
Forte subiungit. Operum manu
ti tuaru tu porriges dexteraz;
ac si patenter dicat. Idcirco
creatura corruptibilis. pisse
ad incorruptionem potest: qua
tue potestatis manu erigit.
et tui respectus gra ut per
sistat tenet; Humana nature
eo ipso qz creatura est. se
metipa habet subsidere:
sed a conditore suo homo ac
cepit. ut et super se ozplacide
rapiat. et in ipso firmiore
corruptione teneat; Creatura ergo ne
subsidere fluat sed in corrupte
persistat ad incommutabilitatis
statu auctoris sui dextera
leuat. ¶ Potest quoq; dici
uoce filius dei designatu qz
ea p ipm facta sunt Operi
gitur manuu suaru porrex
omnipotens deus dexteram sua
qua ut abiectu atq; infimu
iacentis adsumpta erigit gen
humanam incarnatu ad hoc
unigenitu misit exemplu nob
in carnis assumptione datu est ut q
ex voluntate peccam corruptos
recedimus vocauit nos deus qui

ipsa farina

ad incorrupcōis glām ẽspōdẽ
ualeamꝰ Cuia in re largitatẽ
diuĩe miſicordie pensare qs
ualeat quod ad tantã pducit
glam hoiem post culpã ¶ pẽ
sat deus mala que fecimꝰ ẽ hĩ
plemgntatis grãm ſic ei mi
ſicorditer relaxat vnde recte
ſubnigitur dñs quidẽ gressꝰ
meos dimmeáſti ſed parce
peccĩs meis Gressus deus di
mittit cum ſingla quoq;
mã operã pter retributiõ
signat Quod cũ nigressibꝰ
nſi vna quoq; mã actio de
signatur Omips itaq; deus
et gressus dimmeat ẽ pfi
pareit qz et ſubtiliter acta
nã gſiderat ẽ hĩ hec pen
tẽtibꝰ miſicorditer relaxat
ſi ẽ dubiam ipetratibꝰ cõſpi
cit ſed hĩ hãc pluemẽte grã
ad penitẽciam ẽpiollit Cui
pas rẽgo dimmittit cũ nos
ipos ad ſingla que fecimus
deflenda conũtit Cuas mi
ſicorditer relaxat qz eas dñs
nos pfitꝰ ipe neſcĩ in
extremo examine iudicat
Paulo attestãte quicũq;
nos metipsos diiudicaremuſ
non utiq; iudicaremur hi
adhuc ſubditur ¶ Signaſti
quaſi ẽ ſeculo delicta mea
ſed curaſti nigtatẽ meam
Signãtur qĩ in ſeculo de
licta nra. qz hoc qđ nos ex
teriꝰ agimꝰ nſi pnitẽcia
mituemẽte diluamꝰ. ẽ ſecto
iudiciorũ dei ſub quadam
occultacõne ſtruitur, vt qñ
ecia de ſigillo ſecreti ꝙeat
ad publicũ iudiciꝰ. vnde et

per monſen dẽ Nome h cõgre
gata ſũt apud me ẽ ſignata
ẽ thezaurꝰ meis In die ultiõis
reddam illis Cũ uero p malis
que fecimꝰ diſciplinã flagello
atteimur. ẽ h per penitẽciaz
deflemus nigtatem nrãm ſi
gnat et curat qz nec milta hic
deſerit nec in iudicio puenda
ſiuat Signat igitur delicta
quia ei hic ſubtilẽ attẽdit ut
ferat Curat uero qz hec per
flagellũ ſiuditus relaxat.
Vnde nigtatẽ quoq; illius p
ſecutois ſiu. quem in terra p
ſtrauerat ſignãdo curauit cũ
de illo adamantinam diꝰ vas
electõis michi eſt iſte ut por
tet nomẽ meũ coram gẽtibꝰ
ẽ regibꝰ ẽ filiis iſrl' ego enĩ
oſtendam illi qnta oporteat
eũ pati pnoĩe nomẽ meo Cui enĩ // meo
adhuc ptransactis excessibꝰ
uenturas passiones nnnat.
Perfecto hoc quod deliquerat
in corde ſignatũ tenebat Sz
paulo ubio delicta eius ſignãdo
curauerat quem electõis uas
vocabat ¶ Vel certe pcã mã
ſignantꝰ in ſeculo dñi mala
que fecimꝰ. ſollicito ſp corde
pensamus. Quid namq; eſt
cor hoĩs. niſi ſeculum dei ubi
dñi ſtudioſe ſpicimꝰ p qnta
deliquimus. pcã mã qĩ ſ dei
ſeculo ſignata portamꝰ An
non pccm ſuũ dauid ſignatũ
tenebat in ſeculo. qui dice
bat nigtatẽ meam ego agnõ
et delictũ meũ coram me eſt
ſp. et quia culpas quas nos
mituendo et penitẽdo ꝙſcimꝰ
pius nobis conditor relaxat

rente post signata m̄ sæculo de
licta subm̄gitur Sed audiasti ī
quatuor mēs ac si aptē dicat que
modo signas ut permutēdo inde
am aḡis procul dubio ī ēter
bucōne ne videāt Sequitur
O Mons cadens defluit ⁊ saxū
transfertur de loco suo Lapides
excauant aque ¶ Et alluvi
one paulatī terra cōsumit⁊
et hoīes ergo similē perdas;
¶ Hoc crebro agitur, ut cadēti
rupibus saxū ad loca alia
transferatur, ut aque lapides
excauēt, ⁊ paulatim terra
alluuionibꝫ cōsumatur; Sed
magna nobis mīe hoc discu
ciendū est quod mīferitur. Et
hoīes similiter perdes; quid est ei
hoc quod cadenti monti ⁊ saxo
translato, quod excauato lapi
di. et p alluuiōz terre ḡsumpte.
p dicio humana compar? misi
hoc quod patiter datur ītelli
gi. ⁊ anīa dno sit gened tpa
cōm. Vnī quod ī mēte ecīa
nisi hoīs p̄pētmī rūētuz
agitur, quis sic subito tēpt?
vt hīc ōpinato p̄ruētu con
cuciat ⁊ p̄sternat, casū q̄
sinū nō misi p̄ q̄ cecidēt in
deat. Aliud vero q̄ paulati
uenit ī mētē, et resistētē am
lembo suggestiōib⁹ mīcit. ⁊
omēs m cōmunes iustitie, no
mmutate sua sed assiduitate
ḡsumit. Anīa ergo alia ē tp
tacio. que iustos plerūq; sub
ita mīasione p̄sternit. Di
catur. mons cadens defluit.
et saxum transfertur d' loco
suo: id est. mens sēa cui quis
locus fuerat, impulsu subi
to transfertur ad culpā; hui⁹.
quia alia est tēptacō que se
cordi homīs leuiter mīsidit.
omēz q̄ fortiudinē mīs ducīam
hoīs corrūpit. Atq; ḡsumit.
Dicatur lapides excauant
aque; q: videl. ducīam mītis
absorbent assidua ⁊ mollia
blandīmēta libidinis; ⁊ lēti
atq; subtile inicīū. corrūpit
ducīā ⁊ forte. ꝓsternē mentes;
vnde subditur. ⁊ alluuione
paulatī terra ḡsumitur; Sicut
et ⁊ fluēte aqua paulatī con
sumitur terra; sic lenter surri
pīēte inicio. mens ecīa fortis
absorbetur; Vnde bene subiū
gitur. Et hoīes ergo similiter
perdes. id est. q̄ cū tēptacōne
iusto indigno. pius mēs q̄ sine
malo cernitur. ī pēte dīsai
p̄mittis: cadere ac defluere
montem facis. et cū voluptas
adnicīū cōmutat? q̄ adloc
aliū transfert? saxū; Cū vō
tēptacōn leuiter atq; sub
tilem. sed nō assiduam. eorū
qui ēē fortes ꝛeditur pua
lere mēbris simis; q̄ lapides
excauāt aque; et alluuiōe
paulatī terra ḡsumitur. q: mi
nutī suggestione leui. sub
acta mentis ducīa. mollit
¶ Videamus dauid ille q̄ nōnūl
mons altus fuerit. q: tāta dei
mysteria ꝓphete spū ītuit
g̃templat. sed aspiremus oīm
subito casu defluxit. qui dū
solatio deambulās alienam
quoq; q̄ipiuit. absoluit: eo
q̄ viruz. cū damno sui ēxtin
xit; repētino casu
mons cecidit. cū mens illa:

celestibus misteriis adsuetam mo
ymata deiecta est. tamen mi
manissit turpitudinis subacta.
Saxum itaq de loco suo trās
latū est: cum apprehēte omnis
a apprehēte misteriis exclusis.
ad cogitandas turpitudines
uenit. Videamus etiā q̄ lā
lapides eruant aque t allu
uione paulatim terra cō
sumitur Salomon quippe t
moderato usu atq assidui te
mulieū adhoc usq pduci
est ut templū ydolis subdāt
ut qui prius templū deo ostrux
erat assiduitate libidinis etiā
p fidei substratum, adolis ostruē
empla non timuit Sicq fa
ctū est ut ab assidua carnis
petulācia. usq ad mentis
perfidiam pueniret t Quid
itaq aliud q̄ aque eruca
uerūt lapidē. t alluuione
paulatī terra consumpta est
quia sicut ruente paulisp i fi
lione pceī. terra cordis illius
ad cōsumpcōm defluxit Cōsi
deret ergo beatus Iob uiasq tē
ptacōnes. uel subitam t im
mensam uel lentam atq lon
giorem Consideret casus hom
et ex hijs que prius ostēplaū
ditens Omnis cadēs defluit.
et sicut trahitur de loco suo,
lapides eruant aque t allu
uione paulatī terra ostruitur,
et homines rego similiter pe rdes
so est sicut hec insensibilia
modo subita corruūt. modo
paulatim minuta aqueū mol
licie cōsumitur sta rectā ei que
racōnabilem condidisti vel
subita temptacōne deiciū

longa ac lenta cōsumi permittis.
atq nos eidem racōabile tuum
uerbis seqntibus explicat ditens
Roborasti eū paululū ut in petuū
pmaneret. paululū roboratus
est homo quia hic cuncta uires
ad modicū accepit. ut in pp̄etuum
transeat. ubi eius uita termino
non concludat. sed in hac bre
uitate ubi roboratus se colligit.
Unde in pp̄etuitate mutemur
uelut semp gaudeat uelud
susceptā supplicia non euadat
qui pro eo quod paululū ro
boatus est ut in pp̄etuū trāseat
aptē mox subdit. Immutabo
faciem eius et emittes eū. q̄ homo
immutat cui eius speci
em tollit. atterit. emittit. uero
quia abhinc que uoles tenuit.
transiit ad eterna cogit. noles
Animoq ad illa pducit. hinc q̄ diu
cogitata tenuit. quale sese hi
bita sint relicta nescit. uidet
addit. Sive nobiles fuerint
filij eius siue ignobiles nō in
telligit Sicut enim hinc q̄ adhuc
uiuentes sint. mortuorū animas
quo loco habeant ignorāt. sta
mortui uita. in carne uiuentiū
post eos quale disponat. nesciūt.
quia t vita spūs longe a uita
carnis. et sicut corporea
atq; incorporea diuersa sunt
genere. sta etiā distincta
cognitione, t Quod in d'anabq
scis sentiendū nō est. q̄ q̄ diuq
omipotentis dei clauāte indet.
nullomodo credendū est q̄ sit
foris aliquid quod ignoret
Sed carnales quicq q̄ amoz
pcipiūt filios impendit. hoc
eos hinc Iob nescire post modū

assert. quod hic nehemeter ad-
uenit ut sue nobiles sue sit
ignobiles filij nesciat. quorū
eos sp cura fatigabat ¶ Quod
tñ ss spialiter debet nō ēggrue
filiorū noīe opa designant. sit
de mulīe paulus dr. quia salua
erit p filiorū gnām. Neq; ei mīr
que gtm ēcie studēs nequaq̄m
filios gnēat salua non erit. ß
p gnēaē cōm filiorū saluat dr.
qz p effectū bonorū opum. ꝑue-
nit ad salutis socias. Nobiles ergo
sūt filij recta opa. ignobiles aūt
facta peruersa. Et sepe hō agē
quelibet bona intencōe mittr.
sed mī p multis que surripiūt. eis
acta apud oīpotēm dñm q̄ uterha
beāt incertū est. Siue itaq; no-
biles fuēnt filij eius siue ignō-
biles non intelligit qz s̄ nul
examine discussa. ueruntāmen
eius opa an ꝑplent ignorat
Et hic ergo homo ī dolore labo
ris est positus. Illuc diuertit
mtmoze suspicōms vñ adh̄c
deipo pñtis vite labōe subiugr.

40 ¶ Et nī caro eius dī minuit dole
bit tamen eius sup semetipo lu
gebit. De ḡnigbs paulo dicit
Tribulacōm tñ carnis habebt
hmoī. sed tribulacōm carnis hic
pati possūt ecīa q̄ spialit uiuūt
Cur ergo esse ḡnigb carnis
tribulacō quasi spialiter dicit.
que ecīa a uita spialiū lāge n
ē. nisi quod hij frequenter mano-
res tribulacōes ex carne sustī
nūt q carnis uoluptatib; de-
lectant. ¶ Bene aūt dr. Et aīa
eius sup semetipo lugebit qa

41 qsq̄is ī se gaudere appetit eo
ipo iam ī luctu ē q̄ a uera leta
recessit. Vera q̄ppe letīa. nūq̄
creatōr ē. Dignī itaq; ē ut ī se
sp homo merores inueniāt qui
derelicto creatōe m se gaudiū

Cap 14. Job 4 ¶ Respōdit Deī⁹ frīs aūt Heliphaz
Themanites dīe. Nūquid sapiēs
ēspondebit qi uentī loqms. ī ꝑplet
ardore stomachi sui? Quibus
iam dirms bm Job typū sce
vniūsalis ecclie. Omnes uero
illius hēticorū spem tenere. q̄ qī
ī defensōe dñi occasiōm stulte
locucōis inuenīūt. ī gnēliosā
cōn bonos uerba iaculant. qb
cūcta que a fidelib; stenūt qī
multū plata displicēt. Vnde
mīc dr. Nūquid sapiēs respōdit
qī multū loqms. nec bonoū ꝓ-
dicta racōis sed stmulos fluxos
existimāt. Vnde ī subditur et
implebit ardore stomachi sui
ē aua ra ecīa que sentit q̄ libet
dicere. studet sp ut dictū ē ex
dñi defensōe palliare. Vnde
heliphas subdit. arguīs ubi
eā q nō est eq̄lis nbi ī loqris
quod tbi non expedit. nullū
uero existimāt mmoz dñi hē
nisi eū que potuerūt ad sue
ꝑfectionis stulta trahē. Vnde
adiūgit. q̄ntū m te ē euacua-
sti mmoze et tulisti ꝑces coram
dño. Tulisti dr. abstulisti. Sic si
a pte dicat. De tua iustīa p̄-
sumēs creatōis tue gram dspic
deprecaī. Cui ēnī uera mala
hereticī q̄ bonos nō inuenīūt.
Finiūt que ī dā regnāt ut ui-
ēē indeat. ī fit pleruq; ut ad
apta ḡnēliaū uerba pue-

42 ant ¶ Vnde adhuc subdit. de
aut eius imptas tua os hui et
imitaīs lingua blasphemāti

Iniquitas os docet quando ex mala uita concipit quod pius dicatur Quia autē beatus Iob tanto in ore liber fuerat quo minus in opere ab amicis suis hereticorū typū tenentibus. et de iniqua uita. et de audacia reprehenditur. ut dicat Docuit enim iniquitas os tuum ac si eis aperte dicentur Quod per se loqueris et perūsioni uita didicisti ¶ Depe uero hereticum quasi uenientē deū. eius misteriis condicit humilitatē putat si ueritatē denegat Dum namq; nonulli qui deo se minuram irrogare existimāt si ei ueram carnē assūmsisse fatean ait si hic uenerit. p nob carnem mori potuisse crediderunt. cuiq; deo quasi plus honoris conantur retribuere. cogūtur laudes ueras bonitatis illius negare Quid ei est ei cui nil siue laude potencius q̄ ut illa sibi p nobis digna adsūscepta faceret. que ei indigna Scā autē ecclia uerā carnem ueramorte illius q̄fitet. Sed hoc dicas. ab hereticis irrogare deo cōtumeliam credit. Unde nūc dr et mntais ligna blasphemancia Cui siquid humano aduersitatis euenerit hoc ei imgere ex pā hac munera sue cōfessionis dicit Unde adhuc subdit condempnabit te os tuū et non ego. et labia tua respondebit tibi Cū ei ex errore professionis existimāt mala adūsitate erūpe. labia sua ei asserūt respondere. ut culpa eloquij sit causa flagelli ¶ Aliquo uo ei cōprimere qui racōcmātes uolt Unde heliphaz btm Iob iphedē qui ex racōne conat dicēs Numq̄ primus homo tu natus es aut colles formatus Numq̄ silium dei audisti et inferiora te erit eius sapiēcia. ac si uerbis apercioribus dicat qui de eterno loquūs pensa quia temporalis es. q̄ d' eius sapiēcia disputas pensa q̄a eius ostia ignoras Sed q̄ adhoc hereticorū uerba dūce defensionis assūmūt ut docti ēe uideātur. et dū diuinā gladiū defendē uidē sua sēe ecclā hoībus innotescūt Ita hoc eliphaz subiuncta uba testant q loquūt quidem de sapia dei cepit Sed statim ad sua ela cōm cecidit dicēs. qd nosti qd ignorem. q̄ intelligis quod nesciam. que indeb dicta patenter ostendūt ex qua mitis placōne. poēat quicq̄ q̄ addoctam defensionem sonat Deq̄t ¶ Et sanes tamq̄ sit inobis multo uetustiores q̄ pres tui Quia oēs hereticorum a scā unūsalis ecclia sūt egressi. testatur iohēs qui ait ex nobis prodierūt sed non erant ex nobis Sed ut ea que assūmūt comēdare stultorum hoīm q̄ d' aliquo te possint. aliquos patres se habē testant. atq; ipos doctores ecclesie. siue pfessionis magros dicūt Cuiq; pnites predicatores despicūt. de antiquorū prūm misteio fla pstimpcōne gloriant. ut ea q ipi dicūt ecclā aliquos pres temuisse fateātur. q̄uis hoc quod rectitudine assūmere nō ualēt. q̄ ex illorū auctoritate confirment ¶ Quia uero sepūs ē quē dulcet

dñs castigat flagellat omnē fi-
liū quē recipit Sepe scā ecclia
multis ī hac uita aduersātibus
laborat. et ip̄borū uita tanto
sine flagello dimittit. q̄nto
ad milla p̄mia seruat. Sed af-
flictiōnes sce ecclie iudeles hē
tici ere despicit. et tot ullam
flagellis atteri exprimit pro-
fessiois meito suspicat. vnde
adhuc subortur. Nichq̄ grāde
est ut cōsoletur te deus. sed ulta
tua prana hoc phibet Aestet
pateter dicat ōr. pfessioē fidē
corrigeis Jam dudū ḡsolaco
a flagellis hr̄ē potuisses Se-
quid te eleuat cor tuū. t quasi
magna cogitās attonitos habes
oculos Sepe iustoū mens ita
ad alcioza g̈templanda suspēdit.
ut exterius eoū facies obstu-
puisse uideat. Sed q̄ haec g̈tē
placoīs uim ī occulto agere
hereticī ignorant. hoc a iustis
et recta sapientibus fieri magis p
opinionem q̄ p ueritatē putant.
q̄ hoc qđ ipi hr̄ē negūt ī esse
veraciter alios nō suspicāt
Sequit ¶ Quid tumet ō deus
spūs tuus ut proferas deorsum
huiusmodi sermōes plerūq̄
iusti aliquos necessitatibus affli-
cti sua opera cogūt fateri cor
būs Job fecerat quē p̄ iustā
flagella deprimebāt Sed cū eor
dicta minus audiūt ḥ p̄ electos
poenis q̄m p ueritatē existimat
p̄lata ex suis mēs cordibus iba
iustoū pēsant et dici humiliter
posse nec bona nō estimat sic
ei grauis culpa ē sibi hoc honor
arrogare quod nō est Dic plez
q̄ culpa nulla est sī humilit bonū
dicat qđ ē Unde sepe ḡtingit ut
iusti et ī iusti habeāt uerba silia
sed mēte cor longe dissimile et
exq̄bus dictis dñs ab iustis
offenditur in eisdē quoq̄ a iustis
placat Nam pharisēus ī ēssu
tpīm dicebat Jeiunio bis ī sabbato
decimas do oīa q̄ possideo.
Sed iustificatus magis publica
q̄m ille erat Ezechias quoq̄
rex cū molestia corpis afflictus
ad extremitatē puenisset uite
ī oratione cōpunctus dixit Ob
sero dñe memento quesō quo
ambulaueō coram te ī ueritate
et in corde pfecto Nec mī dns hāc
confessiōm pfectionis eius despexit
aut remisit quē mox ī sinu p-
cibus exaudiuit Ecce phaisey
se iustificat mox Ezechias sē
iustū assimilat eoū m cogitatē
atq̄ unde ille offendit inde ipe
dñm placauit ¶ Cor ita qđ hoc
nisi q̄ oīpotēs deus singlorum
uerba a cogitacoibus pensat et
ī eius auribus superba nō sūt que
humili corde p̄ferūt Unde būs
iob cū sua opa philit coīs deū
nullom timuit. q̄ ea q̄ eāt
fereāt humiliter dixē. ¶ Sed solet
hereticī errorē suū dictis uel
aliqua p̄mistere. Et anīa bī
iob q̄uis m ipheōne eius oī
modo fallant possūt mī tñ dā te
nera dicē que ex ullis assidu
diderūt quoū dicta si oīa
refutāda erūt heliphaz sūam
paulus aplūs mimme p̄tu-
lisset dictis ap̄phendit sapiēs
tasticia eoū Quia igr̄ tā q̄
recta dicūt ō bīm iob recte nō
dicūt Nos ī eoū dictis t cal-
cemus nicū ī discretoīs. t discu-

clamꝰ nunc rectitudinis Sic ꝙ
est homo ut imaculatus sit &
ei ipo quo dr homo terrenus
exprimit & firmꝰ Homo ei
ab humo appellatus & tqm
essentialet sine mada q spote
sua ad firmitꝫ concidit sic
de terra ubi taddit ut
nullis appareat natis de ⁊
mliere prima quippe uo
iustitia mtr pprimat ipa
diso quoꝝ ergo nullus appa
rebit qui de illa natus & que
iustitie pprimatrix extitit
Sequitur Ecce inter scos eꝝ
nemo immutabilis et celi no
sunt mudi ispectu eius hoc ce
leste notte repecit qd sco pius
appellatone signat Nam deus
dem scis scriptu & celi enar
rant glam dei qui p natuꝝ
omes in semet ipis ptm mu
tabilitate hnt sed dū immu
tabili veritati studiose sp the
rere desiderant mhendo agt
vt immutabiles fiat cuq ad
hac toto affectu se tenet qm
accipiunt ut sup semet ipos
ducti unicant hoc qd in semet
ipis mutabiles extiterunt
Quidem mutabilitas mis
maꝰ quedaꝫ est que dū re
quilibet talmd immutat qi
occulte quod fuerat ut rei
piat eꝝ quod non erat Et de
auctore oim scriptu est qui
solus habet immortalitate qm nulli
in semetipo solus immutabilis
est de quo p Jacobū dr apud
quē no est trāsmutatio nec vici
situdinis obumbratio hāc em
mutabilitas umbra est que
qi obscurat et lucē Si hac per
aliquas vicissitudines pmutaret
Sed qm in deo mutabilitas no
uenit nulla eius umbra lum
umbra vicissitudinis mittit
Bene ergo dr celi no sunt mudi
in gspitu eius qm psemet ipos
ante districtū dei iudiciū nec
ipi esse mudi ad pfectū possit
qui mundie pdicatores sunt
Johanne attestante qui ait Si di
xerimꝰ qd peccm non habemus
ipi nos seducimus Si igit et
scos illius nemo immutabilis
et celi mgspectu illius no sunt
mundi quis apud se de nisi
opere presumat Unde & subdit
Quanto magis abomi
nabilis et inutilis homo q
qui bibit aqs iniquitate qui im
maculatū primus hoiem tm
per se posse se negauerat hunc
abhominabilem et inutile ap
pellat abhominabilem saltz
apter immundicia maculę im
utilem vo pl minus ipse
nite Qui tm abhominabilis & in
utilis intelligi & aliter potest
Aliquando enim homo pfectus
quam recte agere iudicatur p
ea que iniqua sibi recte ea
que eius recta sit destruit
et qm nutu deo displicet ma
la nequa illa placet qui dicit
bona qui ergo in malis suis
deo abhominabilis est in bonis
inutilis quia dū se p ptam
opera deo execrabile exhibet
nec illud de eo qd rectū inde
placet Bene ait dr qui
bibit qi aquas iniquitatem
hoc namq quod comedit
cū mora gluttinit qm madit
vt gluciat qd aut bibitur

tāto ad gluciēdū morā ñ hꝫ
qñto nllam et ad mandēdū
necessitatē habet Culpa ergo
quia abstnlto horā illa ētrac
tacōne ꝓpetrat quasi aq̄si
igtas bibit Qui enī illicita
sine timore tacit qī potī in
nisticie sine obstaculo gluit
11 Sequit Ostendam tibi au
di me quod nidi narrabo t
habēt hoc omēs arrogātes
ꝓpriū ut cū recti quid uel
parū sensēint in usū hō da
cōnis nflectāt atq; inde pe
nitellectū sibi metipīs alcio
res fiūt inde p timoꝝ i fouea
dacōnis cadant Sequē doctf
doctiores existimēt ruēn as
sibi a melioibo erigāt t do
cere stiores qī exauctoitate
gtendāt Vnde nūc dicit os
tendam tibi audi me t quia
cū nnnoi auctoitate docet
Ssq̄n audita q̄m ps q̄ ti q̄ne
uderit loqtur vt forōtem
sibimet auctoātem heliphaz
arroget dicit quod audi nar
rabo tibi q̄ vo nō nūq; here
tici de dampnis suis patribus
cōsidūtur t nī potuī sētencias
q̄ cū auctoitate ad medīū ꝓ
ferūt ex quoū stultacia nūc
ꝓpant tecta ipā hēticoū av
dacia subnfertur cū dr Ja
pietes ofitēbit t non abscōdit
patres suos m q̄ū t laude pro
silūit t eos uelud solos eccle
pfuisse gloriātur Vnde adh
subiūgit. Quibo solis data t
terra et nō trāsiuit alienus
p eos Solis suis pribo datam
terrā existimāt quia solos
erroū suoū magistros rexisse

16 veraciter eccliam putāt Qui
uero alienus nisi apostata āgelo
nocat tunde t p pōnā de ciūtis sil
malignis spīnbus dr Cuoiam
alienum nisi rtrerūt nme et
fortes ossierūt aīam meā Hēnc
igit q̄ doctoū suoū corda apos
tate angelo existimāt nō fuisse
subiecta trāsisse ꝓcos alienū de
negāt cui uidelicet alieno per
uniquēq; transisse t iniquas
in corde eius cogitacōes timīte
unde t perꝓhete uocem d'ma
lignis spīnbus contra stātē aīaz
dicit· et dixerūt aīe mee hi cur
uare ut transeamus Sed eliphaz
themanites q̄ ꝑdam narratur
audīi mult q̄ uis multa q̄ dicāt
sūt sciat sed quia btō Job dr
nō erāt nesciat audiamus sīās
qs cōn bnīs Job ꝓtulit Nec dēm
cui sēd solū pensāre qd dant
17 Sequit Ciūctis diebus suis in
pius sūpbit Solent ecīa electi
t q̄bodam suis cogitacōib atq;
actibus sūpbire Sed q̄ electi s
ciūctis diebus suis sūpbire
nō possūt q̄ prius q̄m uitaz
finiūt ad hiūlitatis uiaū ab
elacōne corda cōmutāt impio
uero diebus suis omīb sūpbit
q̄ sic uitam terminat ut abela
cōne nnnnme ꝑcedat Cui sīn
cit q̄d tempoāli floret t pēsare
negligit quo ipetū ducit in
uita carnis fiduciā ponit eā
q̄ diu ꝑmanē existimat q̄m
ad ꝑsens tenet Solidatur in
elacōne aīm inde spectu ad
ducit os ꝓpīquus q̄ ipēā
moꝝ surrepat nūq̄m ꝑsidāt
q̄ sit eius incerta felicitas nūq̄
pensat Qui si meritudinem

fugacis mūte cōspicēt ī certa pro
certo nequaq̄m tenēt vnde et
bene subdit¹ ¶ Et mīs amoēū
mcertus est tyrānidis eius
Cuphare enī mmmme debuiss
eaā si amoēū suoꝝ mīm certū
habere potuisset ut scīes q̄ntū
nuocet prēscuet q̄ndo se ab
elacōne remouēt sit post⁹q̄m
pīs vita sēmp mitrta est talo
sp mors surrepēs tmei deb
q̄nto mīq̄m preūdēi valet bn
aūt supbiam impy tyrānide
uocat ꝓpie enī tyrānus dr
qui m tomiū rēpublica non
iure pricipatur ¶ Sed stiēd
ē quia oīs superbo mīta mod
ꝓpium tyrānide exercet Nam
quod nōnūq̄m alius ī re pu
blica hoc pcepta digitatis
potēciam alius ī pvīcia alq
ſcuitate alius m domo ꝓpia
alius platētem neq̄tiaz hoc
exercet apud se m cogitatōe
sua nec mtuet² dīs q̄ntū q̄sp
mali valeāt facē sed q̄ntū ne
lit et cui de est potestas fōris
apud se tyrānus est cui iuq
tas dnātur mtus. quia ? si ex
teriꝰ non afflīgit ꝓximos
mtrīmsecus tī habere ptātem
appetit ut afflīgāt Et q̄ oēs
de us corda pensat iam ī cius
oculis impius fecit quod co
gitauit ¶ Adhoc aūt condit⁹
mē latere nos uolūt fmē mīs
ut dīs mcerti simꝰ q̄ndo mo
riamur sp ad mortē paratī
uenīri debeam⁹ vnde recte ꝑ
q̄ dictū est cūctis diebꝰ ī pig
supbit adūīgit. et mīs amoēū
certus est tyrānidis eius sic
si apte dīcētur Cui q̄ de certo
excollit² cius vita sub pena m
certitudinis tenet² ¶ Sed ops 61
deus prime agētibꝰ nō solum
uentra supplicia restringat
sed eoꝝ corda h⁹ ecīa ubi delī
quūt pēns implicat ut eo
ipō quo pcām semetipsos fe
riant ut sp trepidi sēmq̄ sus
pecti mala ab alys pati me
tuāt que se alys fecisse memi
nerūt vnde adhuc de hoc ī pio
subditur ¶ Domus terrois sp ī 62
auribꝰ illius et cū pax sit ille ī
sidias suspicat² Nichil aūt
simplici corde felicius q̄ quo
minocēciam erga alios exhibet
Nichil est quod pati ab alys for
midet habet enī q̄ amīc q̄ndā
fortuitōnis simplicitē suam
nec suspectis est pati q̄d se fe
cisse non memmit Vnde bene
p salomonem dē ī ntmore dn fi
ducia fortitudīs Qui ? timet su
ait Secura mens q̄ iuge co
uiuiū q̄ enī omniū rectōꝝ
ē ipa tranq̄llitas securitatis .
¶ At cōs mens prana sp ī labo 63
ribus q̄ aut molitur mala q̄
mferat aut metuit ne h⁹ sibi
ab alys mferant² ? quicq̄d
cōs ꝓximos excogitat hr cōs
se excogitāt a ꝓximis formidat
q̄t vndiq̄ suspecta undiq̄
trepida oīs q̄ ad meā uenit
exquirē ōria creditur Cui
ergo tranq̄llitas securitatis dē
huic procul dubio terrois soli
sp tanibꝰ est Et sepe ꝓmigit
ut talia cuilibet ꝓximo suis
simplē loquatur ml adūsum
cogitat Sed cū pax sit ille ī sidias
suspicat² q² quū sp doloſe agt
simplicē erga se agi nō pnāt

et qz scipm̃ Impius cũ in̄pfidũ
uenit peccati grempnit Inuo
luus migtatis siue tenebris
Jam de luce desperat Vnde t
seqtur nõ credit qõd reuerti pos
sit de tenebris cecitatis ẽ
dieq; gladiũ Quia dũ ferri se
vndiq; insidijs credit salute
desperata sp adnectia excre
scit Aligndo uero ille pũlis
eaq; supna indicia attendit
et sipbr hec euenire metuit
Sed cũ shpendiũ uite pñs q̃
rit hec eadem indicia q̃ me
tuere ceperat auaricia denuo
insania grempnit tqdẽ moi
se posse i peco existimat sed
tñ a cepto non cessat Vnde t
subdit Cũ se mouerit adq̃rẽd
pane nonne quod paratus
sit in manu eo tenebrarũ dies
Quamis etiã shpendiũ uite p
sens tenebrauit ẽ dies ipse ul
cõmis accipit Inaciu itaq;
suo aligndo iste perissius in
spm indicijs ppendit pñs
sed a malo nõ auertit vt eaq;
ipa quoq; ab eius ueteri vale
at auerti Accusãte sanctã
gsciẽcia ferri metuit Sed
tñ sp augut quod feriat cõ
tẽpnit eni reditu suu despexit
uenia superbit culpa Sed
tñ testem suũ negcie minus
habet timore et oĩs praua
audat fortas audacter agẽ
De hijs tamẽ apud semet ipm̃
cogitat trepidare Vnde sequit
Cũ eni sit timida neq;
cia dat testimoniũ qõd pnalem
qz cũ illicita quisq; ꝑpetrat
pauet qõd fecit t aphis dñq;
dapnaceq; testis ẽ ipe timor

migtatis qz et timet qõd agit
et in malis non uincit quod
timet de quo adhuc subdit
Terrebit eũ tribulacõ t angustia
ballabit eũ sicut regẽ q̃ ꝓpat
ad prelium homẽ qõd migtus
agit tribulacõne t angustia
ballat quia cor eius anxiet
t suspicõne confidit Alius
occulte appetat alienũ diripẽ
qui laborat ne cogitacõibus
ne dephendi ualeat Alius
relicta ueritate mentiri delectat
ut audiẽcia aĩm fallat Sed
q̃ritus labor est sollicite custodire
ne ipa eius fallacia dephendi
queat pont quippe aĩm odibs
quod sibi ueritate scientibus
rsponderi possit et cũ mago
cogitatu ptractat qõ pargu
meta falsitatis documita uel
tatis exuperet hinc mdesẽ
cũtegit t q̃ hoc ubi dphẽdi
ponet ueritati fidem ispo
sitonez queat qui solet veri
dice vtiq; sme labore ponere
Plana quippe veritatis via
et grauis est iter mẽdacij mi
et ꝑ ꝑphãm dr Quaerent si
lmgrvam suã loqui mẽdacia
ut iniqe ageret laborauit
Bene ergo dr terrebit eũ
tribulacõ et angustia ballabit
eũ quia apud semet ipm̃ la
bore timoris defecit q̃ speculat
sociam uite ueritatis relinquit
Cui bene regi ꝓpanito ad
prelium compat qz reo ipõ
malo quod agit t terretur
t festinat t exgsticaa trepi
dat t ex desiderio anhelat me
tuit t sibi pauescat suspiran
bus t mete p audacia erigit

Et sciendū quoq; quia rex q̄
ꝑparatur ad preliū sic de hoste
suspectus est ut eidem ob
quem ducit exercitū metuat
ne labefactet̄ ne destructōe
militū iaculis patiat nimi
cōsilī iniquus ego angustia
nallatur sicut rex qui ꝑpat̄
ad preliū quia nidēs falsa
agens falsē loquens formidat
ne suos amittat milites ſo
est argimēta falsitatis i ue
ritatis iaculis patiat si ei fe
tasse defuerit quod ex falla
cia opponat Sed q̄nis aīa
trepidet· q̄nis hostēcia accen
set cupiditate nī sua iniquus
vincit̄ et subpresso pauore
audaciam de iniquitatibus sūt
et sepe eciaz ul cōne mēti ꝓpo
sita se ꝑ deū erigit quelibet
ab eo aduersa ꝓpelī deliberāt
dūmo hic dī nilet omē quod
placet agat Unde t subditur
Tetendit con aduersus deū ma
nū suam t cōn oipotētē ro
boratus est currit aduersus
eū et erecto collo t pingui
cervice armatus est Hoc de
ipo iniquoū capite scilicet
antixpo apercius senciūnt
q̄ cōn deū manū erigēt ro
boraī dr quia parvo i tpore
ꝑmittit̄ exaltari vt cū admo
dicaī gloriaī similiter eo i ꝑpe
tuo attrocius puniatur Et q̄
eig membra sūt omes mig
hoc quod in fine mūdi ille
huc singlariter acturis est
unus ut ideamus modo q̄liter
a malis agamur singuli·

Dūt namq; nōnulli q t sīg
aliqñdo agere ō omnipotēti
deri indiciū mittit̄ ipa i possibi
litate explende sue voluntatis
fracti semetipos respiciūt
atq; ad eū quē ꝓtempne vo
luerāt conuertit̄ et q discedē
longe potuāt si quod uellet
implere ualuisset per hoc alīs
saluat̄ q̄ quod pegter nolue
rē implere nequeūt Undead
se reducti cuiꝰ sint ꝓdicōis
aspiciūt t plangūt se ꝑ ma
ueritati noluisse Et sūt 12
nōnulli q hoc quod p ueraē
cōn deū appetūt nisto dei iu
dicio implere negus ꝑmittit̄
Et cū eos malicia accendit
potēcia roborat tāto iam semet
ipos merore ignoscē negūt
q̄nto i rebus affluētibus ꝓtra
se sp ꝑ potēciam trahūt̄ d q̄n
mic intencōne dr detendit
eīn adūsus deū manū suam
et cōn oipotētem roboratus e
Cōn deū q ppe manū tendē
est in ope pravo despectis de
nonciis ꝑsentiaē t q mic
magis irascit̄ deus cui per
mittit implerī quod saltem
concipi mcogitacōne non
debuit Cōn omnipotētē nullo
uste roborat̄ q̄ prosperaī i ma
la sua accōne ꝑmittit̄ q̄nus
tpūsa faciat t nī felicit̄ viuat

De quo adhuc subditur cu 13
currerit adūsus eū erecto collo
erecto collo cōn deū currē e
ea que creatōi displicēt aī au
dacia ꝓpetrare de quo recte
dr Cucurrit id est i malo
ope obstaclm de aduersitate
non habuit De quo adhuc
subditur Et pingui cervice
armatus est pinguis cum

est opulēta superbia affluēntibus
undelicet rebus quasi mūltis
carnibꝫ fulta Potens igitur
mundus ſpiritū cernūce cōm
dīm armatur quia rebꝫ tpa-
libus timēs cōm ꝓcepta nei[gl]
quasi de magnidine carnis
erigitur Quid enī paupertas
nisi quedam macies t ſ[gl] rei
habūdātia nisi pigredo ē vir
presentis Dingwi ergo cer-
uice se cōm deī erigit q tpā-
lem habūdātiā m superbiam
assumit habēt ei hoc potētes
et inq[gl] umunit fallacibus
diuicys occupati ueras dei e
opes negligāt t q̄nto minus
quod uerū est m quirit tāto
amplius falsis diuicys extol
lūtur Cūta uteī multiplex
terrenarū rerū quia occupat
excecat vnde adhuc apte sub
ngitur Operuit faciē eis
crassitudo pīguis q nippe m
facie est m quia rt ꝑma cor
pis honōabilior ps est nō go
m merito mentis m tenco
p faciem designat Na ꝙ[gl]
faciē designatur uertimꝫ
illuc undemꝫ ꝙfaciem ergo
crassitudo operit q̄ desiderata
terrenarū rerū habūdātia oclos
mentis premit t hoc qđ eis de
honōabile debuit ante dī oclos
fedat q̄ curis multiplicibꝫ ag-
grauat qbus m nec solū suf-
ficit ut ipī superbiāt nisi thy
qui eis cōtūcti sūt de eorū
p mgredine eciā ipī gloiēt

Nam sūt nōnulli q patronis
maioribꝫ adiūcti superbiūt et
de eorū potēcia cōm opes extol
lūtur vnde adhuc subditur

Et de latebris eius aruina
dependet quia aruina pīgre
do carnis est latens dicē dum
solemnis hos quos eis quietos
cernim aruina de eis latebꝫ
dependet quia quisq̄s potēs et
iniquo adheret ipe quoq̄ d eis
potēcia uelut expugnedine
rerū timet ut patrom pūsi
q̄tatem seqns dei nō timeat
quos ualet t q̄ntū ualet pau
pes affligit de gloia tpali cor
celeuet Cū ergo talis ē q̄ inq̄
potēti adheret de eius p fecto
latere aruina dependet de qbꝫ
adhuc subditur Habitabit
in ciuitatibꝫ desolatis t dom
bꝫ desertis q̄ in tumulo sūt re
dacte Ciuia enī a comūcacē
cōmunēcū ciuitas appellatur
ciuitates de solate sūt ipī ob
sequiū cuiusq̄ pūsoū quoū
clamoribꝫ puersis iste laudat
cū ad prauа opera per neḡciū
rapitur vnde scriptū est Lau
datur pecē in desideio aīe sue
et qui iniqua agit benedicit
Domus uero deserte sūt cogi
tacōes prave quas iniquus
iste inhītat q̄ per omne quod
agit iniquoū hoim placere
cogitatoribꝫ appetit Que ciui
tates desolate et domus deserte
recte notant q̄ nisi oīpotēs
deus talui comūcacōes cogi
tacōnes q̄ ꝑcedentibꝫ eoū culpis
relinquēt ad grauiora ppe
trāda inmime pueniēt Bñ
ergo dē que in tumulo sūt re
dacte ruina namq̄ domoū
atq̄ ciuitatū edificia tumulos
faciūt qm dū prauis q̄ cō
fusis accōibꝫ sibimet ipīs adpīsci

opera nigit ostendit peridu
bio quia de edificio iuite eccl
derit Sequitur Non habitabit
nec pseuebit substacia eius
nec mittet i terra radice sua
quod h non habitabit dicit
in qbsdam codicib reppe
non ditabit sed sensus no dis
crepat qmus a se sermo dis
cedet Ille enim in tumbis ditat
cuius mitem habitat oipotns
Sed qr stulti cogitatio abanc
toris sui gra non habitabit
Pfecto iustum no ditatur
Inter hoc ergo qd miteius e
vacuus dicat non habitabit
Inter hoc audit qd transitoriu
fons tumet recte subiungit
nec pseuebit substacia eius
Sic si aperte dicat hoc quod
hic videtur eternus transit
et illud quod transire no po
tenit miteius no habet unde
et apte adiungitur nec mittet
in terra radice sua quod si de
hac terra dicti accipimus li
quet peridubio qr arbor qui
in terra radice non habet
vel tenuissimus comota flati
bus cadet Et stulbis qsq
dii homipo dum roboratur
dii currit erecto collo et pig
ui cervice qua auctor erigi
tur quare arbor videtur sed statu
eius sine radice est quia uelo
aliene flatu si admodu occi
te sinitecie uita eius perimitur
Jam uero hoc loco iram eius
retributionem accipimus de qa
Pheta ait porcio mea i terra
viuecui huiusmodi iste in tera
radice sua non mittit qua
mquam ad eterne vite deside
rii cordis sui cogitationem plantat

Quodem radix arbor hoc mi 19
cuiusq hom cogitatio sua est qua
in hoc quod exteius videtur
illud tenet quod miteius no
videtur Unde et p psalmum di
gressus radice deorsu et faciet
fructu sursu Cu enim cogitatos
mam ad compaciedu idigeh
primo tendimus quasi radice
deorsu mittimus ut tributois
fructu sursum faciamus Sed qr
non recedet de tenebris Si stu
bus iste a culpa ad iustitia re
dire voluisset de tenebris re
cederet Sed qr lucem iustitie
non queit de tenebris no re
cedet Cuius exa exemplo hij
qui ei adherent in terrenis
quectibus anhelat auaricie
facibus accendit desideriu car
naliu ignibus uritur Unde et
subditur Ramos eius ate 20
facit flama Si enim sibi qsq
eterna priam quietis adiungeret
ramos eius in se uirides ha
beret Sed qr ipi quoq q ei co
iuncti sunt terrenis desideiis
exuat et dii desideriu flama
euenau eis animos accendit
sicq ramos eius arefacit ut
fructu bonoris non ferant
qr ad appetenda in prima p ne
gligiam anhelat Bene ante
subditur Et auferet spu 21
oris sui Superbis eteni quisq
quo i hac uita plus uelet
eo sibi longe frena auda
cius relaxat aut loquitur par
uenia quelibet nullu de ubio
sus metuat istos quumehs
feriat illos maledictionibus
iaculetur non mirum ueo m

blasphemia cõ̃ condituꝛe ꝛa
pitur sicut de talibꝫ ꝑ pẽ̃tam
dr. Posuerũt in celũ os suũ ꝛ
lingua eoꝝ transeat sup tꝛam
unde ꝛ omes in igne positus
stillaũ sibi aquaꝫ ex digito la
zaꝝ in lingua postulat. Qua ex
re intelligit qꝫ ubi amplius
peccauerãt ubi attrocius arde
bat. Recte ergo mĩc dicit. Et
auferetur spũs oris sui qꝫ eos
persuasoꝝ sẽ̃ciam accepit qꝫ
oris sui sp̃m subditoꝝ fꝛe
dine non restrinxit. Deglt

82 Non creadit frustra errore
decepꝫ quod aliquo precio
redmẽdus sit. Quonꝫ post
culpam elemosinas fiemꝫ
quasi propinquus actibꝫ pre
cul damnus. Unde ꝛ ꝑphã
de eo qui hec non agit dicit
non dabit deo depꝓciacoe
sua nec ꝑ cui redemptoꝛ oĩs
animes sue non minꝫ ueꝫ di
uites elati in fernoꝝ oppꝛimit
aliena rapiũt ꝛ hi qui qdam
alys largiuntur ꝛ eis multos de
ꝓmat aliquando qbꝫdã opem
defensoꝝ ferut ꝛ ꝑ iniq̃tatibꝫ
quas nullꝫ in desciũt dare pre
cui uidẽtur. Sed tuc elemosie
precui nos a culpis liberat
cui ꝓpria plangimꝫ et abdi
camus. Nam qui et sp̃ placare
uult ꝛ qui sp̃ eleosinam largi
ꝛ frustra precui tribuit qꝫ no re
dimus aiam qm̃ amicꝫ redẽ
pscit. Unde mĩc dr. Non credat
frustra errore deceptus qd aliqꝫ
precio redmẽdus sit qꝫ eleo
sina supꝛa diuitis cui redẽ
non valet. quam ꝑ pera sũ
rapina pauꝛis aĩ dei oclos

83 ascendẽ no ꝓmittit. Qd fortasse
intelligi ꝛ aliter potest qꝫ sepe si
bi diuites et cui elemosinã tri
buit non hanc ꝑ eterne vite
desiderio sed ꝓ extendẽda vita
ꝑpetali largiuntꝛ morte sp̃ posse
differre elacoĩbus credit. Sed
non credat frustra errore dece
ptus qꝫ aliquo precio redmẽdus
sit quia optinere exempto
munere non valet ut finez
debitũ euadat cui⁹ eciã neg
cia interdixit nitꝫ. Unde et

84 subdunt. Cum eni dies ꝓ
impleãtꝛ pibit ꝛ manus eius
aperiet. Presta dies singulis
ab eterna dei ꝑscientia nec
augeri possit nec minui. nisi
gtm gat ut ita ꝑsciantꝛ ut aut
cui optimis opibus longioꝝ
sint aut ai pessimis breuioꝝ
Sicut ezechias angmtũ diez
meruit impetꝛone la cmaꝛ
t sicut de peruisis sepnie ꝛ in
disciplinatis obviat mors ꝑ
sepe nuquis qꝫ uis mocculta
dei ꝑscientia longa uite ꝛ ꝓpꝛi
non sint ꝑdestinata ipe tm
quia carnalit uiue appetit
longos aio dies ꝓmittꝛ ꝛ qꝫ
ad illud tꝑis puenire no ualꝫ
quod expectat oi⁹ anĩe dies
eius impleãtur perit qd mĩ

81 telligẽ et aliter possimꝫ. Qui
uiꝫ enĩ quos dñs cernimꝫ et
peritia agere ꝛ usꝫ ad senec
tutez puenire. Quom⁹ ei qꝫ an
qñ dies eius impleat ꝑbit
cui m qbdam sepe uidemꝫ
qꝫ etate longa iam membra
deficiũt ꝛ hi pmutate suam
eoꝝ desiderio ꝓequi no ꝑsist
Dñs nemiꝫ nemilli qꝫ post

vitam pditam ad semetipos
redeūt t accusantes se cōsticā
puersā itinera relinquūt cō
mutāt opera antiquie sue
prauitati cōdiciūt terreās
acciones fugiūt desideria su
pna sectant. Sed prius m
eisdem scīs desideriis solidēt
p torporem eis ad ea q dim
dicare ceperāt redeūt atq;
ad mala que fugere dispsue
rāt recurrūt. Et nra emī sepe
contingit ut pro vtilitate nil
treū t iam sti viri pteritoib
accoibo seruiāt t pplorū sub
nacoibo occupēt hoc t firm
m aspicietes t puersā adh
superbiam quentes imitāt pte
rioibus sr̄accōmbo mstrant
Sed q̄nto ad as non erudiri
spūalibo uemūt tanto as
carnaliter pficiūtur miser
prius cor longo studio t dui
tina conuersacōne in desideriis
celestibo cōuales cat cīa ad pfi
teriora agenda vrtimdine
ab omi stanti boni operis repdi
catur. Unde recte quoq; de
hoc iniquodā anteq̄ dies
eius impleāt penbit quia
t si quo bomi forta sse agere
ceperit prius q̄m in meo pfi
longitudinem hris cō valesc
cat ad pteriora relabit t per
uersē deperit que recte ch
asse indebatur. Unde et apte
subditur. Clamus eius ac
scat quia dū pteritoibo actib
mtepestiue suolui ab oī
minuī bona opacōne stat
Unde bene adhuc subditur
ledetur q̄ vinea in primo flō
botri eius et q̄ oliua pricp

florem sinū ogregacō emī ypo
crite sterilis. Notandū q̄ sic
de hoc iniquo generalē loq̄tur
ut tm dīcīs sermo ad spāalem
eius negciam deriuetur q
emī dicens ledetur t q̄ oliua
piciens gremen sinū ptinus
subdit congregacō emī ypocr
sterilis patenter indicat q̄
hoc iniquo ypbacōis sue
cōn eius ypocrisim ferat. 85
huc pēsandū nobis est q̄liter
ypocrita sicut uinea i primo
flore uel sicut oliua florem
piciēs ledatur. Si floret vinea
p inequalitatē aeris imode
ratū frigus attigerit primus
abortus humoē nimiditatis ar
facit. Et sūt nōnulli q̄ post
puersā itineā scās vias sectāi
appetūt sed prius q̄m in eis
ut dixim⁹ desideria bona ro
borent quedam illos pūtus
sēli prosp̄itas accipit que eos
rebus pteritoibus implicat et
eorū mētem dū a calore timi
amoris retundit q̄ pfrigore
extinguit et quicquid in eis de
nitoris flore apparē videbat
interficit t miseri q̄ppe actib
ual de frigescit animo si nec dū
fuerit p intima dona solidatus
unde necesse est ut loca manen
uel pteriora opa que humanos
sūt necessitatibo p futura illi ex
cenda sustipiāt qui hec diuidi
care p futura atq; sub semetipis
premere ex virtute mentis
nouerūt. Nam emī mfirmus
quisq; uel ad locū regiminis
uel ad pteriora agenda trahit
quo quasi recta se ducat repdi
catur q̄ et arbor que radices sus

talā non mittit cicius ueroꝝ
impetu stremitur si sp adultum
uerticē extollit coꝑ cicius ad
ma corruit quo alcius macu
sime radicibꝫ pcrenit ¶ nōn
qm uero florētem mineā non
frigus sed actus arefacit cuiꝙ
moderato calore tangitur dis
cussō flore bonus thabescit ꝛ
plerūꝙ stingit ut quilꝫ ad
bona opera recta intencōne nō
nemiī cū placē sp hoībꝫ inḋet
ad pcurenda hec aḋē opa uche
mēcius accedanī huāns placi
tura oculis agere anie studeāt
ꝛ quasi studio sēo ferue sant
¶ Amoritaq; istis misi m flore ꝙ
tas cōtigit quos huāne laudis
appetitio a fructu alieno frat
¶ Unde ꝛ bñ subiūgit ꝛ quasi
oliua pricēs florem suū Oliua
quippe cū flore ꝑ si modēata
nebula tangit a pleniudine
fructuū uacuat ꝛ qm ichaēs
qui ppe bona opa laudū adas
pricētebus ceprint atq; i suis
laudibꝫ delectari sit caligo ītel
ligencie mcogitacōne ut iam
discernere nequeat qua ūtate
quid faciat ꝛ fructū ꝑpetis opis
uelud ex nebula sanctis Unde
bene p salōm dr ¶ Mane sur
gamus ad uineas uideamꝰ si
floruit uinea si flores fructus
parturiuit florent quippe vi
ne cū metes fidelium bona opa
ꝓmūt sed fructus nō pariūt
si ab eo quod ꝓficiūt aliqbꝫ
uicii erroibꝫ infirmāt ¶ Non
ergo mirū dicit est si uinee flore
ant Sed si flores ad partū fru
ctuū equalescāt qz mirū nō est
Si quis bona mchoet sed ualde
mirabile si intencōne rēa m
bono ope perduret Unde subdit
nisi ut si in bono ope recta itēa
non teneāt iam ipm hoc opꝰ
quod bonū credit amittatur
Nam quosdam sepe nomnus
terrena que possidēt dimisse
ꝛ nil iam transitorii querere
nullis ꝓhac uita urgnis ad
misceri Cū itaq; hoc in se fide
lis aīa ostendit quasi oliua
florem ꝓtulit Sed cū quidaꝫ
ex talibꝫ mrsus ceprint mūdi
glam qm quem pspānt querē
ꝛ terrens rebus quas sprenisse
uidebatur insaciabilī ardore
uacare urgnis ꝓmouī lesio
nes exquirē mmui precit
oliua florem quē ꝓstulit qz
rudimēta bonī studij adpsita
opera non pdunt Sed sciēd
est quia hī sp eis euenīt quia
deū puro ac simplici studio
nō sequūt ¶ Unde recte sub
dit Cōgregacō ei ypocrite ste
rilis Cepta enī bona nō ad mit
tunt si ypocrita nō fuisset Cō
gregata vero ex hypocrite bona
opa sed eoꝝ sterilis ꝙpa ꝙꝫ
qz ꝓhoc qd agūt fructū ꝛ pce
m eterna retributōne nō appe
tūt frondi ac uidē in suis hua
nis oculis inḋet Sed ignis tu
occulta mdiaꝫ manifestādi ꝛ am
di apparet ¶ Sepe uō estu anā
cie accensi eo maiorē desi opa
huāns oculis ostēdūt qd apliꝰ
sibi abhoībus offerri munera
appetūt unde adhuc subdit
Et ignis deuorabit thabnacla
eoꝝ qui munera libenter acci
piūt Sicut enī corpa ī thab
nacło sic mens hūana ī corpe

Sed ignis tabernacula deuorat cum
eius auaricie cogitacões diuastat
et fit plerũq; ut ypocrita amit
uel quoq; bona corpalia abho
mibq; accipere stemptnat seõq;
hec non accipit maões ab eis
recipe laudes querat t fortas-
se munus se accepisse nõ estimat
q; bona corpalia accipe causat
Unde sciendũ est q; aliq̃ndo
mun9 a manu aliq̃ndo uero
ab ore porrigitur nam q mu-
nus tribuit munus ẽ manu
dedit qui aũt uerbi laudis
impendit munus ab ore pro-
tulit hypocrita itaq; t si ex
terrena dona que terrene fra-
gilitati necessitati ggruit accipe
reculit plus est quod sibi re
tribui appetit cũ ultra meritu
laudari desiderat munus ab
ore querit tq; ipõ laudis
appetitu immio cor ardore
succendit Recte ergo
ignis deuorabit tabernacula
pora debemus accipe iquibq;
illoru aĩe hitant ignis eoru
tabernacula deuorat q; ghie
mente ardent igne auaricie le
ctũ mentis gremãt igibq;
gehenne equia mens hypocri
te nequã uacat a malicie cogi-
tacõne Nam sine terrena q̃q;
seu laudem appetat hec ab-
nuendo que sibi tribui ambi
lat ut tanto certius ostendere p
ue sit molitur q̃nto mdei sãc-
tos omibus appetit ut ex eo q;
ab illis desiderabiles fiunt ipe re
nitendo sit apparens videat
ut deo p mios premi ambi-

mana iudicia longeve sine la-
queos pretendat ut eorũ q̃bus
placere appetit solus estimãdo
sapiat Unde sequit Concepit
dolorem t peperit iniquitatẽ t uen-
tus uus preparat dolos dolos
quippe concepit cũ peruersa
cogitat iniquitatẽ parit cũ et
plere cepit quod cogitauit
fm nidendo dolore concipit
de rogando iniquitatẽ parit Ge-
nus quippe est iniquitas q̃ndo
is qui prius est ostendẽdo alios
peruersos molunt ut inde ipe
q̃ sctos appetunt se alios sctos
non esse doceãt Quendã
uero qd̃ m sacro eloq; uentris
uel uteri nõe mens solet in-
telligi Hinc est enim qd̃ psalmi-
ste Lucerna dñi spiritus hois
que inuestigat omia secreta uen-
tris lige enim que despicit uel
spiritus hois presentat admi-
tam que uidelicet lige omia secreta
uentris inuestigat de q occulta
mentis penetrat ut ea q̃d se-
ipa latebant animam ei9 flendi
oculos reducat Hinc secretas
aut Uentre meu uentre mei
doleo qui ut uentre simul quid
oneresset ostendẽt admisit Sed
cordis mei turbati sũt dieri
itaq; nõe recte mens accipit
q̃ sicut proles in utero concipit
sic cogitatio in mente generat
et sicut in uentre cibi uita cõ-
mittitur in mente cogitatões
Uentris itaq; hypocrite pre-
parat dolos quia tanto se
magis malicias coñ proxi-
mi mente occupat q̃nto solus
se oibus mdei innocentia gerit
Hinc circa Heliphaz subdit

quia btm̃ Iob tanto pciusti ue-
bere ꝓpter ypocrisim putat Sed
eius uerba et si multus ꝯtristat ab
ipo solo aliena sunt proꝙ solodi
cebamur qr sais vir mul i suis
actibꝰ duplicatis habuit quę
tesis veritas de cordis simpli-
citate laudauit Deo gr̃as ma
gna iurgo liebe muderam̃ mei
dñi ihu xpi Scā Iustina uia ynob

Ode hoc pusq
ꝓpriū solet ut
mala sua pe
cōmunū bois
ingerāt pius
qꝫ de hys ipi
uerecūd accu
sentur ut dū metuūt ꝛcrepā
de hys que fecūt adūsātes
suis ꝓuitatibꝰ nullos hoc facere
testant Sci aūt viri pacięter
audiūt ecia que se mltꝫ fe
cisse meminerūt ꝗbus ea ma
la que sibi ingeri ꝙspicūt
ab ipis suis crimātoribꝰ no
nēnt perpetrata ꝛcū eos ꝓ
dicādo corrigę non possunt
paciędo tolerant qtus si fructꝰ
confusionis eorū non valet
ex ipis tam ꝓmtā lōganimi
tatis acquīt Vnde ꝛscā ecc̄
dauid ꝓphete vocibꝰ dicit
Supra dorsū meū fabricauerūt
pccores qr nocēt dū hereticos
vel quoslibet ꝛrebos quos
corrigę nō valet tolerat scā

pccancū supra dorsū portat
Bus itaqꝫ Iob iudęs eliphaz
amicū suū multa ḡ se de ypocri
sq̄uentes qui ex solacīs ūbo
ad aūritudinē mētis crepacōis ꝛu
perat et simulatos gḡlatoꝛ ap
parebat per paciam sua typū
seruabat ecclę que nonit tlia
audiēdo tolerare ꝛcū eius ꝓmo
amittit tacitorū dōo destruere
et dicit Audiui fręm̃ inter talia
Electi qsype fręm̃ inter aliena
mala quasi sua audiūt ꝛ ab
hys eis crimē impingit aḡ
crimina impacta ꝓcerant
Hac uero ꝛsponsione bus Iob
illud ecclię tps sigfīcat qꝫ ob
pressa ab aduersa mis tpali ex
potencia quasi derecta credit
vnde subgt Consolatores one
rosi omes uos estis Suprem̃
herti seu ptam̃ qlibet cū labo
rare bonos maduūtate cōspi
cuit m eo quod illos gḡlari
appetūt mala eis ꝓsuadere co
nant vnde non immerito lo
norū mētibꝰ oneros eorū co
solacio qr inter uerba dulcis
mirtis ꝓprietate cupiūt errores
et dū dictis lenibꝰ doloꝛes qꝫ
lenigāt pccī onus ꝛponē fes
tināt Sed electi viri ecia cū
tpali gḡlā ꝓuant interminu
dicen mgoꝛ iudicen nō admittūt
Nam sicut ꝛ foris ad alia ꝓpti
et m̃ meus instructi sine pa
uore defendē vnde Quicquid
habebūt finem iba uentosa
Uentosa enī iba sūt qꝫ ifiatā
tpali pcepis qui ꝛtundi
ꝓuerūt Sepe aūt mali eciam
bona dicāt sed qr bene ñ dicūt
uentosa iba ꝓferūt Nā dicta

lonū et siq̄ndo sima sit pfūcō
mflata tñ sit p placom ¶ mis
uero quod dictū est cōsolatores
onerosi omes nos estis quid ꝑ
bñ Iob magisterio docem nisi
vt quisq; ꝑpendere sollicite
sciat ne huiusmodi uerba in
crepacois mferat Si rō sint
q̄dam que mcrepari mre de
beant rafflictōne postponēda
sit ne cōsolator increpādo do
lorem augeat q̄m lenire ꝓpo
suerat Sequit ¶ Aut aliqd
tibi molestū est si loquaris ad
li uiri cui alius sibi sim libo cō
uicioſa uerba ꝓferūt eo ciciis
ob mtestūt quo de se talia
mox audīt qualia suis au
ditoibus dicit Cui aut bonos u
ros pcōuicioſa ūba iactant
nil ns molestie ex cōuicio na
scitur q̄ ona tacēs loqui ūt
nec cāpellūt audire quod sit
q̄ iust ꝑuicia nō redosit et
dū cogūtur audire quod nō
sūt Bene ergo dr aut aliqd
tibi molestū est si loquaris &c
si ei apte dicēdū Eo plus loq̄r
quo a me molestū aliqd dr
tua accone non audis mde
t subditur Potuī et ego sīlia
vr̄ loqui Narrat iustus quid
facē potuit sed me iustū dēdat
quod facē potuit dechnat Sed
atq; ūma pēt aīa mā p aīa
mea cōsolaret t ego uos ſmo
mbg t mouēm caput meū si
uos roborare uos ore meo t
mouēm labia q̄ parcēs vob
¶ Aliq̄ndo necesse fuit ꝑ
mētibg que hūana pdicatōe
corrigi neq̄t Diuīa flagella
opt̄at benigne debeāt q̄ cum
magno sit amōis studio mdelig
non errāis pena sed correctio
querit t oracō poaus q̄ maledico
ꝑ mōstrat In hīs aut uerbis
hoc bīus Iob monstrat ītendere
ut amici qui dolori illius per
cuitatem compāti nesciebāt ab
experimto disterent aliene afflicōi
qualiter miserei debuisset atq;
edomati doloribus a sua passioe
trahēnt gsolacom alios q̄ liter
mferret t huc salubrius mtri
secus mueret cui aliquide extri
secus de mfirmitate sentiret No
tandū q̄d non agit esse aīa mea
p aīa una Sed vna ꝑ aīa
una q̄ pena mea era ꝓfecto sibi
maledicēt si se illis fidei silencio
tarēt illis uero meliora uolunt
quos sibi fidei similes quesiuit
Cōsolamur ergo pius ī fla
gello gstitutos cū de exteriori
pcussioe mteriorem meis cō
uales terre salute medicamus
¶ Caput ecia mouet cū mīe
quod principale mm est ad
cōpassiom mflectimur eo sq; it
flagella roborāmus cū dolous
eoꝝ vm ūbis mutuo lemimq
Quis namq; nō mulli qui dum
interna nescūt de malis ex
teriorib9 desperabūt affligūt
Quibus ꝓsūtam de sua miseꝛ
non subsistet Ille etem bene
nouit m exteriorib9 misery
subsistere qui scit sp desper
terna gaudere ¶ Quod vō
non ait partes sed q̄ partes
uobis nequaq̄m hoc negligē
ter prereūdi puto qm sēa ecia
districte mensure cū pmixta
mansuetudine seruatis ali
q̄ndo malis t q̄ partes ñ pcet

Aliq̃ndo vo etq̃ non parcẽs pec
cet ꝯ quod melius ostẽdimꝰ si ip
que plerũq; accidũt pferamus
Ponamꝰ itaq; ante oculos mẽs
duos pastores nrã scãm eccliã
rẽgẽtes quoꝝ sit vnꝰ potẽ
t̃ pterimus alter mitis t̃ sibe
lus Siquis mihi t̃ subito ecclã
subrepsẽrit hanc ꝓtinus inrepã
do ꝑcatũ mẽ q̃ntꝰ corripit
Eiq; corripiẽdo a culpa liberat
atq; ad mã rectitudinis rformat
Cũ ditaq; hũic nisi nõ parcẽs
pepercit q̃ma dũ pcorrepcõis
uerbũ non distulit ciuis huc
a culpa libeamꝰ liberẽt ar
guẽs non pepercit sed mẽdo
correxit pepercit ¶ At cõ
potens t̃ pterimus cũ aliq̃d
ꝑpetrasse cognouerit ips q̃ntꝰ
pt de malo quod fecit inrepẽ
nisi ens ꝑcator sustineat q̃
do ferre gratie correptionem
possit fugiet in eo malũ q̃d
insequitur Deprehensꝰ igit pt
talis sit qui nulla increpacõis
uerba substineat Cũ ditaq;
mihi culpa predicatoꝝ age
dũ est misi ut in sermone ad
monẽdꝰ que promiꝰ sãlu
te oĩm auditoꝝ faciat tales
culpas admittẽdo dedicat q̃
les eos ꝑpetrasse cõsideat q̃ pt
presto est t̃ de se ibi do admicar,
Sin nõ potest ne deteior fiat
et aĩ gr̃aliter cõ culpaz in
uectio intendit correptõis
uerbũ libenter ad mẽdũ ducit
quia potẽs primus ignorat q̃
sibi hoc sp̃aliter dicat Cũ
ditaq; isti ꝑcatoꝝ suus misi
pastor nimirum pepercit
cui t̃ sp̃aliter correptõis

10 ¶ Magna itaq; ꝑcatoris arte
agendũ est vt qui exacta de
repẽte deteriꝰ fiũt quodã
tempꝰ dum correptõis adsã
lute reddãt vnde recte paulus
dicit que putamꝰ ignobiliora
hẽ membra corpis his honorem
habũdantiorẽ circũdamꝰ atq; ei
honesta sũt mã habẽdãtiorẽ
honestatẽ hñt Honesta aute
mã nr̃a egent Sicut ei mã
honesta membra in corpe sũt
quedaz sũt nr̃a scãm eccliam
potẽtes t̃ pterimus qui dictã
in uectiõe ferire nequeunt
q̃ honore tegminis uelantꝰ
Sed hec de occultis potenti
delictis loq̃mur Nam q̃nda
et alios cognoscẽtibꝰ petant
alios ecliã ꝑnoscẽtibꝰ increpãt
dicũt Ne si predicator tacet
culpam ad probasse indeuitat
Atq; hec circũspecte mente pẽsãs
nemo q̃ pastoris ingenia
noscat Scã ergo eccliã cui
ꝑdicatores sui quedã sua
malorũ subdispẽsatiõe in
uectoris increpat labia q̃
pastor mouet Sed tamẽ
pastor ꝑdo non parcit q̃ ab
uectiõe culpe geneãliter
non tacet que sp̃aliter tacet

11 Sequit ¶ Sed quid agam
Si occultis fuero nõ q̃sit
dolor meus t̃ si tamẽ non
recedit a me Hoc p̃sona
bat Job q̃ li q̃ genuat nichil q̃at

Sed si ad scē ecclie typū trahat⁹
hec et cū loqtur dolor minime
quiescit qñ do locucōne sua
puersos corrigi minime con
spicit et cū tacet dolor mini-
me recedit qp et si aduersa cō
ticuerit hoc ipm amplius qđ
tacet gemit qp se tacēte pfec
culpas excrescere conspicit.
Sequit Nunc mīt oppressit med⁹
lor meus in michilū redacti sū
omēs artus mei Dolore suo ōs
cta ecclia pmit⁹ qñdo īmalig
sua crescē pfectos nutrie⁹ Et
qz dum prauī crescūt etiam
infirmi qui mea sūt ad seq
ari studia prauitatis irritant⁹
Recte addit⁹ Et ad nichilū re
dacti sūt omēs artus mei Sic
enī per ossa fortes sic partus
infirmi quiq; designari solēt
Membra ergo ecclie admihil
redigūtur qñdo exemplacōne
pauoris in hoc mūdo crescētū
infirmi quiq; deterius firmā⁹
Quoties plerūq; felicit⁹ mala
sepe tabefacto fidei statu delabū⁹.
Bona iporalia apprehēt et re
licta in nichilū redigūt⁹ qma
dū manifestū dei iudicia deserūt
dū ligeles translata qđ adno
ēē tendūt Bene aut dr Hinc
antez qz in diē tpus dolois eccle
modo est et tpus gaudij post
modū Sequit⁹ Sepeuo gregē
vt sta ecclia non solū et fideles
quiq; extra se positos aduersi
tos toleret sed eoꝝ quoq; i
sidias atq; aduersitatē nixe se
rut quos ūs habet in de
bū viri uoce apte mox subdit⁹
Et tuge mee testimonium
dicūt cōa me quo p rugas
insi duplicitatē designat⁹ Euge
uang; sūt stē ecclie omēs q; ea
duplicater unūt qui fidem
vocibo clamāt opib⁹ negāt
Nimirū pacis tpore qp hō mūdi
ptātibo eandem fidem honoꝝ
ēē conspiciūt fideles se esse
mentiūt⁹ Grauiē secū ecclesiaz
subita aduersitas grella nra
bauit dico oñdit qp ip fidei
mete molūt⁹ Has ait rugas
in electis suis sta ecclia nō hz
qz unde nescit alunde se fo
ris ostendere et in his aliud
hē unde recte egregius pōr
dicit Ut exhibet ipe sibi glo
riam ecclias non habentem ma
culam aut rugā aut aliquid hūi
modi Et rugam non habet que ut⁹
primū me opis et duplicit⁹ sēt
mois caret Sed quia nō mira
sūt fideles multos ecia rigidos iz
cultū pdicatois exercere et ipos
hostes patri⁹ quos pdicatois
uerbis alere indebitur dicat
itaq; rugę mee testimoniū dicē
cōa me id est ipe me i seq̄nd
increpāt qui nūc in meo tor
pore possit duplicitatis siue
in se malicias nō emendāt in
bene ad huc subdit⁹ Et sustē
tamus falsiloquus aduersū fac
meaz cōfidentes mihi Etiā pa
cis sue tpore scā ecclia falsilo
quos patitur dū sūt in ea mi
ti qui de ptātis pmissione
diffidūt et hi fideles se ēē me
ntiūt⁹ Cui dū pōdera ei⁹ (us)
apte grauidē nō psimūt fi
loquū non g faciem β qī pa
dorē sū patiūr Sed cū malig
tpo eripit⁹ qui mīt metu
ens derogat ad gr̄ce dū ante

ante fatū uent quiuerb' uere
fidei aperiis uocibꝫ obsistit
11 ¶ Quendū uero est q̄a cū h' agri-
nalibꝫ patrū non tam ipī sūt
q̄ intra mortē sanct' q̄ maligni
spūs qui eoꝝ mēbꝫ pcipit'
sicut p paulū dr non ē nobis
colluctatio aduersus carnem
t sanguinē sed aduersus prin-
pes t potēt aduersus mundi
rectores tenebraꝝ harū unde
h ic quoq; cū de falsiloquio
loquer ell' apte mox ad descri-
benda eius falsiloquii prin-
cipem uerba ḡlitt dues colli-
git furoꝫ suū in me t ḡmīas
mihi miserimt cōn mee-
tibus suis hostis meus terri-
bilis oculis me ī nimis p̄t
Quid aliud omes imq; qua
membra sūt diaboli ipe illaq;
p̄ eos agit quicq̄d meorum
cordibꝫ ut agere debeāt im-
mittit ¶ Habet aūt ecia ūt
diabolꝫ cōn scam eccliam suos
sed sparsis eius furor p̄ oc-
occultas tōtatiōes p̄ simplices
monet Cui uero ḡtia dī ī ap
ta pdicatiōe p̄mpeit furoꝫ
suū m eā colligit op ī afflictiōe
ullus tota se mentiōne q̄ strict
Membra aūt eius hoc pius
opere ī certo cōn electos col-
lectā furoꝫ nō h'it op malig
suā minus se sentiāt posse
se implere qm̄ uolūt Cū nō
sibi subripere liceāt prauis
asperēt tālo hanc audacio
seruit q̄to t cōn illaq; ex ima
mitate ḡlobat' ḡlomerat'
Rete unq; huc dr colligit
furoꝫ suū m me ¶ Cuius adf
furor ut lacius exponat' et
14

cōmias mihi misermit cōn
me debꝫ suis De q' ī subdit
Hostis meus terribilibꝫ oculis
me minutus est Ille q̄ppe ah-
quius hostis ecclie t hāc debꝫ
fremit ea q̄ terribilibꝫ oculis
minuet q' p alios crudelia ex-
cet t p alios quę exercere pu-
nidet Omes uanq; hꝫ hostis p
bonoꝝ pfectiones aliq; carni-
fices qui eius membra lam-
ant dū electos illius suis per-
secutiōibꝫ affligūt Oculi vō
huius hostis sūt hi q cōn eam
punidet mala que fiāt suis q̄
cōsiliis p̄ secutiones eius crudel
litates t flāmāt Animaq; ergo eā
adūsaria fremit cōn eis dicēdo
suis dū p crudeles ī ipsos sēa
mīsdgnit uitā bonoꝝ ī nuet'
hanc terribilibꝫ oculis qua
prauoꝝ ḡsiliis non cessāt
mala exquirē in qbꝫ hāc sp
deterīus affligat ¶ Nam sic
incarnata ueritas t pdicatiōe
sua paupes idiotas t simplices
elegit Sic ecōn damptis ille hō
quē m fine mūdi apostata di-
gelus assumet ad pdicādā fidē
suā Astutos ac duplices atq;
hꝫ mūdi strictiaꝫ habetes elec
turꝫ est unde t p̄sciam dī'
19 ¶ Te terre cymbalo alarū q̄
est transfluuiū ethiopie quē
mittit in mā ligatos t uinctos
papiri sup aquas Terra q̄ppe
cui ne dr ille primapaliter
dampnatꝫ hō est qui alarū
cymbalū uocat' q' hꝫ ī p̄sū
ptiam tumultuosi cogitatiōis
euolant eidem p̄sū homēs
pdicando sonāt taue scilicet
terre tre trāsfluuia ethiopie

esse phibet7 Ethiopia eteꝝ ni-
gri pplm mittit t omes hoc
miḋis iste qꝫ peccor pfert
qꝫ nigros ethiopia pplm pa-
rit Sed terra cui ue dr trasfu-
mina ethiopie pphibet7 qꝫ
damphis homo ille tota sme
sitate migrans ꝫ utoim pec-
canciu pcꝫ trascendat qui
mittit in mari ligatos quia
pdicatores suos in seclo spar-
sit De qbus recte subditur
qualit mittant7 dr dicitur
sup naues papiri sup aquas
Ex papiro quippe ꝫ cartha
Quid itaqꝫ per papiru nisi
scripturas scripta designat7 pa-
pa ergo papiri sut corda do-
ctou sclaui In naues igitur
papiri sup aquas ligatos
mittere est pdicatom sua
t sapientiu carnaliu sensibus
ponere et defluctes ad culpa
pplos vocare Qui ergo illic
per naua papiri ipi hic qui
carnale uident p oculos dsigñ
Oe qbus recte adhuc subdit8
Appenerut super me ora sua
exprobrantes Ora sua ꝫprobi
exprobrates aperuit cu t er-
roris sui mala pdicare in me
tuit t pdicamita recte fidei
irridet de qbus stricte ꝫ qꝫ
illos pcipue in scꝫ ecclia per
secuti7 quos milos gsperi-
ut esse ꝓfectibus qui vitam
uerbo correptois gerut eos
qꝫ in ecclie corpore spialiter
uerut Unde t subditur Qui
cusserut me maxillꝫ meam
facta sut pena mea anay-
llam q ipse ecclie sui pdica-
tores sut sicut subinde spe

Ieremia dr Plorans ploauit
in nocte t lacrime eius t may-
illis eius qꝫ in adilitate eccle
illi amplius plangit qui
vitam carnalium confirmꝫe
pdicando noluerut perditos
quippe scꝫ ecclia miquos
a nociis t quasi gluciet in
sua membra comutit Unde
ipi quoqꝫ primo pdicatoi ue-
lud maxille ecclie dr occide
t manduca Dnc ecce ꝫ
qd samson maxillꝫ asini te-
nuit t hostes peimit quia
redemptor ne simplicib3 atqꝫ pa-
cificam pdicantiu sue mam
virtutis tenes a manibus sue
carnales interficit t maxilla
i terram ꝓiecta postmodu
aquas fodit quia dicta mor-
ti pdicatou corpa magnꝫ
pplis monstrauere miracla
a maxilla ergo ecclie puerſi
fecit cu bonos pdicatores
in seqnti7 t quia huc ꝫprobi
grande sceleris quid fecisse esti-
mat ei in ita pdicatou ne-
gant post passionem maxille
apte subiugit7 Sacian sut
pena mea sitis meis Illa quippe eos
pena saciat que inimice eccle
pcipue castigat-sequit Co
clusit me deus apud iniquos
t manibus impiou me tra-
didit Electou pplus aput in-
iquos concludit8 cu eis cal-
lida hostis persecutiones
ꝓpalites datur q no spiu
sed manibus impiou tradit8
qꝫ quo huc in mente capere
nequint eo con carne illis
crudelius mactestat Sed
sue ecclie pplus ei aduersa

ppet grauit cepit t ifirmos
suos conspexit ad deteriora
delabi pacis siue ad mete fiuū
quōdo fideles suos poica cōmi
sue opulēcia pascebat Unde
apte subiūgit Ego ille qđā
opulentus repete otritq; sum
in eo quod se repete giruum
asseruit infirmoui meritem
t profundam designat q dum
mala q uentura fuit prudere
nescuit tāto ri grauioa fuit
quōdo t ab eis oportuna tolerāt
firmus aut meritis repete ad
uersa nō uenit q pius quī
uenīat premendetur t dñm nr
quoq; sca ecclia qbodā retro
labentibus patit q post doctine
opulēcia subitis aliquando ri
gis conterit ut sic qbodā
malis corrigat ac si uerbi
paululū magis habuissent
Segtur Demit cornuē meū
g fregit me t posuit sibi q si
gnū sicut in malis cornua
superbiaq; sic in bonis libtatis
erectionis signat Unde in quib;
ipaquoq; superbia p erectos
auctoritē pont. dicit p pro
phām dns sic ecclie pōlitanē
dicit ponā te in superbiā sclo
et q p secutois tpore infirmi
quide uera q senserit poterat
libere nō psumit Certe d hoc
hoste dr Demit cornuem
meū cōfregit me Fortasse
aūt in cornuis appellatione
signat fuit q pacis pīs tpore
plusq; decet erigit t sub occa
sione defendēdē rectitudinis
uicio deseruit elatois · q per
secutois tpe id circo adiuta pls
sensit qa de ipsis extollit

De q bō dicit Demit cornuē
meū g fregit me id est elatiōm
qm in mfirmis habui dissolue
siue psecutois in dīmat ipōsit
sibi q signū Constat me
meū quia id uerbo signū pōt
ut sagittarū emissione seruat
fidelis utiq; pplis in signū bo
sti suo est positus q ei sp suis
rebus impetit eū suis psecu
toribus afflict Qui ni hac
assidua mala tolerat uelud in
signo positus ictūs excipit se
rietis unde t pdicator egr̄egius
ait psecutōm mala tolera et
atq; sub psecutione adiutatoū
gemet teneri dū in plōre meritem
de suis affluentibus aut (g solatus)
ipi eni status quod hoc posito sig
ac si eis apte dicat Quod hoc
tpore in nera mea miramini q
si eterna gaudia queritis hic
ad hoc fuerim g ut seramus
Segtur Circūdedit me laqueis)
suis cōtristauit lumbos meos
non pepercit t effudit in terra
tera mea Hec mysta lux beato
Job g gnie posse inde bat phoc
quod dr Circūdedit me laqueis
suis cōmunicat lūbos meos
non pepercit nisi subderetur
quod de eo scriptū minime le
Effudit in terra uisceram meā t
quare nāt est ut dū hō mysta
riam inimice nō possumq; etia
que in ūbis pīs scdm historiā
sonat mysta spīm requiramq;
Sta ecclia laqueis abhostē
suo circūdatur quōdo t mēbr
suis ab impugnatore callido
temptatoīs iaculis ipetitur
Bene aūt circūdari laqueis)
dicim̄ qa antiq; hostis tēp

tacōis siue vlnere ab oī parte
nos impetit Sepe enī gula re-
stringitur ut libido subigatur
inanis glē aculeis mentez
pulsat Si aūt corpis abstīn-
cie afflictōne non atteritur
cōn mētez libidōs flāma sē pe-
cūtat Sepe dī seruāde parsimo-
niam nitim⁹ adtenaciā labi-
mur ⁊ sepe dī possessa effuse
tribuim⁹ adauaīciā ducim⁹
qz rursū colligē quēm⁹ qđ
tribuam⁹ Dū ergo antiq⁹ host⁹
iacula ubiqz nos impetant
tecte nūc dr Cū nūdeod me
lanceis suis ⁊ qz o mē pām
hostis qđem callidus suadet
sed nos eiq⁹ suasoīb⁹ ḡsenedo
ppetram⁹ apte subiugit⁹ cōvl
nedum lubos meos ¶ In lib
quippe luxuria est Vnde ⁊ is q
cupiebat uoluptat⁹ libidinis
a corde extinguē pdicat dns
Succinm lubos meos ait
Cū ergo antiquus hostis fide-
lem ppm adluxuiam ptrah⁹
hunc ꝑculdubio in lumbis
ferit ¶ Vbi nōndū quoqz est
quod nō aūt vlnerāt sed con-
vlnerauit lumbos meos sit
pnī loqui aliqñdo minus est
colloqui uero diuū uel for-
tasse multū sic antiq⁹ host⁹
qz nos ad culpam sine mā-
lūtate non rapit nequaqm
lumbos nīos vlnerat sed co-
vlnerare dicit⁹ qz hoc qđ nol
ille male suggerit nos sēq⁹
ex uoluntate ppria implemus
et qī nos cū ipo pariter vlne
ramus qz ad ppetrandū malū
ex libero simł arbitrio ducim⁹
¶ Non pepcit ac si dicat non
destruit et effodit i terrā uisceā
mea Quid aliud scē ecclie u-
scera debem⁹ accipe uisceroū m
tes qui eius qđam m se mysteriū
cōtinēt qui ad mitima sancta
deseruīt Sed antiq⁹ hostis cū
fideles quosdaz qui in mitioīb⁹
sacramētis deseruire uidebant
ad seculaia negocia ptrahit
eius ꝑculdubio insidias timm
fodit qma illos in rebus infi-
mis conculcat qpius occult⁹
atqz spūalibus actibus latebāt
Sequit ¶ Concidit me vlnere 10
super vlnus in mfirmis suis
scā eccla vlnere super vlnus
concidituꝝ qñdo pēm pēo ad-
ditur ut culpa uehemencius ex
aggerent Quem ei antiqua
pertrahit ad rapinā rapina
ducit ad fallaciā ut ꝑpetrata
culpa ⁊ falsitate etiā defendat
quid iste nisi sup vlnus ꝑcussis
ē vlnere Vnde bene quoqz per
ꝑphām dr ¶ Maledictū ⁊ mē- 11
daciū et homicidiū ⁊ furtū et
adulteriū mundauit ⁊ sāguis
sāg⁹ tetigit Solet enī sāg⁹
nōīe signari pēm Undeis q
pecīs liberati desiderat per
pīam clamat · libera me de
sanguibus Sanguis ergo sāguiē
tangit cū culpa culpā cumu-
lauerit ¶ Et quia cū vlnus 12
vlnere additur uires contra
nos antiqui hostis uehemaq
exercescūt Recte subiugit⁹ fr-
uit in me qī gigas facile ꝯspe-
ri mūdo resistitur si non
ex uel in multis lapsibus ul ī
uno ducim⁹ ḡsenciat⁹ Sm
uero eius suasioīb⁹ aīa sub
ē ḡsuenerit gīto sē ei crebrius

subiat tanto eū sibi tolleabilio
ſiat ut ei reluctū non ualeat q
minuū maligno aduſarius cō
hanc exprana gſtetudie d'rieta
moregigantis pugnat Sed in
pleuiq; ſcā eccliā eciaz post pe
petratas culpas metes fideliū
ad pēnitēciam reuocat et peccata
operis operis ututus spontanee af
fluccōms mudat unde subdit
(B) Saccū consiui super cutē meā
et operui cinere carnē meā Cū
m sacco et cinere nisi penitēcia
quid meiut et carne nisi peccā
carnis debet mtelligi Cui go
qdam post lapsū carnis ad pe
nitēciam regitur ne mdistricti
udicis exammie adulcōnem
iudeatur mfirma aūt membra
sua ſcā eccliā cū a peccīs retrahit
atq; ad pēnitēne remediū duct
hec peccatoribo fletibo adiuuat
ut ad recipiedam auctois ſu
grām cōualescāt t perfbrtes
plangit quod non fecit qd m
membris suis debilibo quali
ipā fuerit unde bene adhuc sb
ditur Facies mea mtumuit
fletu facies quippe sce eccl
sūt hij qui m locis ignmmu
positi appareāt pmi ut ex eoz
specie sit honor fidelis popli
t iam sq̄nd m corpe latet
de forme Qui mimuū prelati
plebibus plangūt culpas m
firmancū sepq; sic de aliems
lapsibus ac si de ppiis afflugūt
et sepe dū quosdam uero iq̄ta
persistere occulta dei oms
iudicia mirant sed penetrare
neq̄t obstupescit enī q̄s m
telligūt unde t apte sub ditur
Et palpebre me caligauit
Palpebre enī recte appellati se
qui ad pudenda pedū timeza
uigilāt Sed cū occulta dei in
dicia nec prepositi uigilates
mtelligūt palpebre ecclie sūe
caligāt Sed ut sepe me cū dr
isse m mimi bnō Job sūe ecclie
typū tenēs modo uoce corpis
modo aūt uoce capitis utitur
et dū de membris eius loquitur
repente ad uba capitis leuatur
unde hic quoq; subiūgit Dec
passus sū absq; miq̄tate q̄ anus
mee dū habem mūdas ad deū
preces Absq; miq̄tate enī mag
sue ptulit q̄ pcīm nō fecit nec
dolus mi eius est tore eius et
nī dolore crucis p mū rēdēpe
toleraut Qui solus p oibo
mūdus ad deū preces habut
qua et in ipō dolore passionis
p psecutoibo dices Pater dīmte
illis non enī scit quid fuit
Quidem dici quid cogitare
t prece mūdus potest que cū
et illis misericordia mi essionis
tribuit a quibo toleraī dolo
mde factū est ut rēdempcois
mī sanguīez que psecutores
semetes fuderāt postmodum
credētes biberent cuiq; pī dei
filiū pdicdent de quo mdeh
sāguīne apte subiūgit Cū
ne operias sāguīne meū neq;
muemat locū ite latēdi clade
meus Peccāti hoī dictū est
Terra es t in terā ibis que sūt
terra redempcois mī sāgs
non abscondit quia omis
qui sp̄ pcēm redēpcois sue p
cui simes confitet ac laudat
t ogbo valet pximis m notescit
Terra ecia sāguīne eog nō

operuit quia scā ecclia rēdēpco
eius mysteriū m cūctis uī mī
di partibꝫ ꝓdicauit ¶ Mōdū
quod subditur neqꝫ ei uidebat
mte latendi locū clamor meꝰ
qꝫ ei sanguis rēdēptōis
qui sumit clamor mī rēdēp
toris est unde pcia paulꝰ dicit
et sāguis aspsionē melius lo
quitur qꝫ abel De abel sāguis
dicti fuerat vox sāguis fīs
tui clamat ad me de terra
Sed sāguis xpi melius loqr
quē abel qꝫ sāguis abel nec
non fraude fris perpt Sāguis
aūt dñi nra ꝓsecutoibꝰ ꝑ
mittit Cū ergo m nob sāc
mētū dnīce passiōis nō sit ori
gnāl debem mnitā qd sumꝰ
et predicare ceteris qd ueneam
locū em latēdi clamor eius m
nobis mouent Si hoc qd mēs
credidit lingua tacet ꝑ nē
nobis clamor eius lateat re
plat ut unusqsqꝫ uē modulū
suū uūificatois sue mysteiū
pxmis mnotescat libet mīt
oculos ad dominice passiōis
hoiam reducē cū inde ꝓfē
qr tes fruīret discipuli timē
tes fugiēt Cui em carnē mo
ri indebatur neqꝫ deus qꝫ
credebat Vnde hꝫ apte subdr
¶ Ecce em in celo testis meꝰ
et gnāus meus in excelsis Cū
em fides labefactaret in tra
eūt ei testis ī celo testis qppe
filij pater est de quo ipe ī em
gelio dicit et qui misit me pr
ipe testimoū phibuit de me
q recte recia gnāus dr qr una
uolūtate uno cōsilio pr aūfio
sp operatur Cuius eciā testis ē
qr nemo nouit filiū nisi pater
dicē ergo ī celo testem et gnāū in
excelsis habuit quādo hij qꝫ eum
mortēm carne cernebāt diui
tatis eius potēciam gsiderare
nesciebāt Et ei ignorāent hoēs
in morte hī mediatois dei et ho
minū nouerāt qd cū ipo operat
patet quod fortasse ecia adiuāt
eius corpis referri ualet ¶ Sta
namqꝫ ecclia idēco aduersa ui te
pnīs tolerat ut hāt supna gīa
ad pmia eterna perducat cāos
sue mortē despicit qꝫ rēsurrecta
sue gle intendit et transitoria
sūt que patīur ꝓpter ea qꝫ ꝑsto
latur de bonis qbo minuit ꝓpe
tuus dubietatē nō habet qꝫ fideli
um testimonio redemptoris
sui gīam tenet Carnis qppe
eius resurrectōm mēte gspicit
atqꝫ ad spem fortiter cōualescit
qr quod m suo iudet rā factū
capite sperat m eius quoqꝫ cor
pore quod indeb ipa est absq
dubietate secutuū qm saluat
ecclīam psalmista gspiciens
ī ꝓpria ꝓfectōne mansuram
subappellatōne lune designat
dies Luna ꝓfecta rētinū quia
quia ad resurrectois spem do
mīca rēsurrectio roborat recte
subiūgit et testis in celo fidelis
quia ut de sua rēsurrectōne
non trepidet iam ei in celo
q rēsurrexit a mortuis testē hab
fidelis ita qꝫ ppls cū aduersa
patit cū diens tribulatōnibꝰ
fatigatur ad spem seqr ihs gle
mētem erigat et de redēptois
sui rēsurrectōne gfidens dicat
¶ Ecce ei ī celo testis meus
et gnāus meus in excelsis q recte

cōsciis dē q̄ naūiam mūm non
solū creādo nouit sēd peccā assīdo
scire pt eius p̄ nrā subtepisse.
vnde ecclā p̄ p̄s̄bz dr̄ ihē pt scit
figmēta nr̄a Quid mī miuz
ut figmēta mēa dicat spāliter
scire dignet mi pr̄ qd nesciat
Sed figmēta mea scire eius pst
hoc in scripo expectate suscepis
se ¶ Que tā nox cū bō iob ggrue
ecclā nobis singulis potest ois
pr̄ qui exeo quod agit hūanas
laudes appetit teste interra q̄t
q autē de actibz suis oipotenti
deo placde festimat teste scripe
in celo cōsiderat et sepe gingit
ut ipa quoq; sibi nobis bona opa
ab incautis hoibus t̄ phēdāt
Sed q̄ testem in celo habet re
phēsiones hoīm metuē nō dz
Unde et adhuc subdit Uerbo
si amici mei addeū stillat
oculus meus ¶ Cuidē pocūm
missi cordis intencō designat
Sicut sepe dī Si fuit oculus tuus
simplex totū corpus tuū lucidum
erit q̄ cū bona mitēcōne quid
agitur eius intencois actio ap
deū minime fuscat Cū ergo
ūbos amici sūt id est cū ipi
derogāt q̄ in fide socīat ad
deū necesse pst ut oculis stillet
q̄us mā intencō tota in adōis
intimi cōpunctone defluat
et tāto subtilius se ad miora
erigat q̄to p̄ exteriora oblectia
repulsa minus reddit cogitur
ne forīs euanescat Sed ¶ Quis
vtinā si indicabilit mirāt deo
quom indicat filius hoīs
cū collegā suo pccores q̄dem
nos pr̄ sp agnoscimus sēd in
sepe flagello positi p q̄m mag

pcco flagellam ignoāmus et ne
ipos subtili mafficōne discutim
vt si q̄modo possimus cām per
secucois nr̄e mitigare vale
amus Que dū plerūq; nos latet
fit nobis oneri ciuitas nr̄a et de
eo quod patimur plus dolemus
Cum ignis vō cū collega suo ad
iudicū accedit et quod sentit
dicit et quicq; cōm dē agnoscit
et quo uolueit pulsat et nouit
unde pulsatur Cum pr̄ diuīa
aīa diuisione peccauit cū nouit
quidē quia nauigat sēd cur
naufraget ignorat q̄ dicit ipse
quod sentit sēd quid quia se dē
nescit q̄ ipse quidē ingenuit
in uerbere Sed deus apte nō
declarat p quia eū sentat ultrō
ultroq; mīc dicit Atq; utinaz
sic indicaret mitrem cū deo quom
indicat filius hois cū collega
suo Ac sapte dicēt Sic omē
quod dico audior sic omē qd
de me dr audiret Quod tam
in hac vita fieri nitatur potest
q̄ magna et in posito oculis
cordis mei ad ingrediendā sub
limitatē dei ipa videri firmitas
nra Sed hūc adpuri tuebim
eū a quo mīc subtilit inuem
cū hac infirmitate deposita
ad ingrediendū interne gram
neneimus de quo paulo dr
dicit Tuc ggnoscam sicut
et cognitus sū unde bīus Iob
inde dicēdo ggnicōm pleisse
hic p̄fici nitatem posse dece
citate q̄dez uite p̄sēs gemit
sed in se de eius breuitate co
solatur dns ¶ Ecce ei uias
am trāseūt et semitā p quā
no reuertat ambulo omne

qđ transit breue ẽ etiã si tar-
dius terminari videat⁹ In motu
aut semita pergua nõ ẽuer
timuit ambulam⁹ nõquod
ad vitam carnis mmime-
surgẽdo redierim⁹ sed quod
ad labores hui⁹ mite mortis
vel ad cõsequenda laborib⁹ pmia
uerũ non nentim⁹ Sequitur
Spũs meus attenuabit⁹ at-
tenuat⁹ spũs timore iudicij
qz electoũ mẽtes q⁹ aplius
extremo iudicio p̃pinquare
se sentiũt eo ad discutiendas
sẽ metipsas terribilius ẽ tre-
miscũt et si quas in se cãles
umo⁹ cogitatiões inuenit
potẽtie ardore gestimũt nec
cogitatiões suas dilatãi car-
nali voluptate permittit qz
eos semetipsos diiudicantes
subtilius frenũt quo districtũ
iudicẽ p̃estolãtur incerti-
nde fit ut p̃pinquũ sibi sp
eritu⁹ suspicẽtur nã ẽ⁹ boũ
mentes ideirco multa negli-
genter agit quia se hic minuere di-
cendo arbitrant⁹ Justoru⁹ q⁹
attenuat⁹ spũs seo crassescẽt
in quoru⁹ quo em⁹ placẽtia
tumẽt eo attenuatiõm spũs
non habẽt nisi ideo dũ bre-
uitatẽ vite sue q⁹ siderũt cla-
cõis et immunditie culpas de-
clinat unde subditur Dies
mei breuiabũt⁹ et sepulcr̃ mihi
est sepulcrũ Quem⁹ q⁹ videãt
qualis ẽt in morte sp̃s sit ti-
midus in operatione Alter vide
in oculis suis iam qui nõ vi-
dẽt nisi interius in oculis su-
cordis vivit in illo qđ trãsi-
at appetit cuius p̃ius vite

desiderys cõcidit et pene mor-
tuũ se considerat qz mortuũ
minime ignorat Perfecta
em vita est mortis imitatio
q̃ndam misti sollicite pagit
culpariũ laqueos euadit vñ
scriptũ est In omnibus op̃ibus
tuis memorare novissima tua et
in eternũ non peccabis inde
et beatus Job quia dies suos bre-
uiari considerat et solui sibi sẽ
esse sepulchrũ pensat apte sb
ungit Non peccauĩ et sanatus
ombo morabẽ oculis meis Ac
si aperte dicat Culpã nõ feci
et flagella suscepi Sed hac re
te animũ mouet qđ multis sẽp
historie locis peccasse ostenit
quia ratione mẽe peccasse se
abnegat Sed adhec ratio
celeriter occurrit qz nec hm
peccauit ut flagella meret⁹
nec hm esse sine peccato potuit
nam qz nõ p̃ corrigẽda cul
pas p̃ gr̃ã augenda pcuss⁹
et finder ipe testat⁹ q laudat
et ferit et nusq̃ sine p̃to
non fuit nec ipe negat qui
a iudice laudat⁹ aliq⁹ ideo
laudatur qz nõ negat Sz
credo qz melius Huba dicẽ
tim⁹ si dicta ex voce tapiũ
sentiamus Redemptor p̃tem
nẽ ad crepcõm mam memes
et nõ peccauit et aãritudinem
ptulit qz penam culpe mẽe
sine culpa sustepit Deniq⁹
voce subdit⁹ libera me et po-
me iuxta te et cui⁹ vis manꝰ
pugnet cõtra me ipe em et
non peccauit in cogitatione
uel ope Ipe maãritudine
moratus ẽ p passiõm ipse

liberatus ē p̄sūm recōm p̄mū
p̄m positis p̄ ascēsiōm q̄
p̄fectus ad celū sedet a dextris
dei et q̄ post ascēsiōis eius glā
inde in discipl̄os eius pfec
cōne cōmota est recte mic dicā
et cui⁹ vis manus pugnet con
me dic quippe in membris
illius furor p̄sēcucōis sēuit
huc ḡ fidelium vitā flamma
crudelitatis exarsit Sed q̄
ret mīq̄ dixit quid ageret
dñs is q̄ p̄sequebant in terra
ram sedebat in celo de quib⁹
adhuc subdit ¶ Cor eorū
longe fecisti a disciplinā si
discipline custodia nossent
nequaq̄m redemptos mi
p̄cepta gtempnent sed ipsa
eos carnis sue mortalitas ad
amorē vite imortalis ex
citasset hoc ip̄m namq̄ in
hac vita corruptōm nos ee
subiectos tā de flagello disci
pline est ēstu emi et frigore
fame sitiq̄ turbari morbis
affici q̄ndoq̄ etiā exdiscip
ni quid sint hec alia flagel
la peti Sed sit nōnulli q̄ de
flagella toleant thi intem
ad flagellā in tēu mini
me informāt Vnde recte nē
dr Cor eorū longe fecisti a
disciplina q̄ et si corp⁹ sub
disciplina ē cor subdistina
non est dñi et flagellatur ois
q̄ et hī tamē ad humilitatem
mētis nō reducat Neq; ut ois
dic si omipotēs et misericors
deus longe cor hoīs a disciplina
faciat Sed quod sponte de
lapsu ibi imanere ubi cer
dit indicādo p̄mittat huc ei
m orone dicim⁹ quāq; et nequ
mdūcus mtēptacōm id est m
duci minime p̄mittas Sequ
¶ propterea nō exaltabit̄ mir
Cor eoꝝ subdisciplina esset
superiora appetit adipiscendis
bonis mentibus nō thiaret
q̄ igitur cor subdisciplina nō
est recte de illis dr Propterea nō
exaltabit̄ q̄ dū in infimis re
luptatibus demissi terrena bō
se desiderant cor ad superna gau
dia minime leuat Exaltare
quippe si metem ad spem pa
trie celestis erigent sed q̄ per
disciplinā custodire vitā m
minime studet sp̄ p desideria m
mis iacet et quod ē grauius
iacendo se erigit q̄ de rebus
transitoris extollit extolli
uit possit ꝑ exaltari negat
quia inde p̄sūdus imo sit
unde apud se alciores fiunt
Cor itaq; q̄ sine disciplina
est exaltari non valet q̄ humā
na mens sicut male eleuata
in infimis p̄mit sic bñ posita
in sublimib⁹ leuanit Sequit
Predam pollicentur socijs et
oculi filiorū eius deficiet p⁹
q̄ de mentitudine nequeū ide
deceptoꝝ hostis corpore bñs
Job sententiā protulit mox adp
eoꝝ principē id est caput
omm peccatoꝝ sententiā pro
atq; a pluali numeb ad si
gularem redit ¶ Ista q̄ppe
unū corp⁹ sūt diabolo et is
membris ut plenius nomine
capitis censeat corp⁹ et nōie
corporis appellat caput nam
capitis nōie censet corpus
et de pāsio hūe dicat Quibus

vnus dyabolus est. Et rursū
noīe corpis appellatur capt
cū de ipo apostata angelo dr
īmicus homo hoc fecit.
17 Iste igitur princeps oīm
pīsorū alios socios habet atq;
alios filios. Cum namq; sūt eis
socij msi illi apostate angeli
qui cū eo de celesti patrie sede
ceciderūt vel quos alios habz
filios msi pīsos hoīes q̄ d'eis
prana psuasione īmalicie e
operacōne geneant. vnde cū
veritatis voce m fidelibus ar
vos ex patre dyabolo estis per
uersis utiq; iste auctor erroꝝ
predam socijs pollicet. q̄ ma
lignis spīb9 prauorū pmix
tit ātas ēorū sine rapiendas
et oculi filiorū eius deficient
q̄ dū mtencōnes hoīm ad sola
terrena sperāda excitat hoc ips
amare facit quod diu tenere
nō possint. Neq; enī valet ad
ris prauis mtentis pmanere
q̄ q̄ndo adh' q̄ amat rpīm
q̄ q̄ qui amat constat sub cele
ritate deficere. Possūt q̄s ī
pīsocios fortasse mtelligi cru
delissim quiq; ī oīm malicia
rum replen. p filios vō hm qui
adhuc deceptorijs pmissionib
illusi augenda pmitate nu
triūtur. ut illos iam nelud
ex meito malicie dyabolos
q̄ socios habent. qui cā non
hnt ī p dicōne quo crescant.
Istos ait quasi filios. q̄s pro
missionibo lactat. ut ad pyoā
pficiat. Sed oculi filiorū eius
deficiet. q̄ prauorū in tētōes
caditū cū omē q̄d hic appetit
desinit. et dlic q̄ doleāt sme fic
pacīē. Sequitur Posuit me qī
ī puerbiū vlgi. et exemplū sū
coram eis. Hec bēs job esse dicit.
dicat ex vocib9 oīm electorū.
Omīs quippe qui flagello 18
pcussit quasi ī pūbicū ponit
vlgi. quia stultus quisq;
dū ciuq; maledicū appetit. ex
illius maledictōne silitudine maledictioēz
sūt que p cussū ipaliter udet.
eāq; penam suo optat adue
sario. qm̄ euenisse gspicit iusto.
Hic q̄ fit ut nō recta sapiēthy
m exemplū deducāt remis.
dū et pena iusti ex dampō tre
dicitur. et que illi manant glā
nulla spe fideī prūdet. Sequit 18
ligauit ad rōigrom oculs meus.
et mēbra mea q̄ in nichilum
sūt redacta. Ad mōigrom ocls
caligat. q̄ndo ipī quoq; q̄ ī mico
corpe. idest ī ecclia unīe veritat
habēt. dū se diuicijs a prauis
despici ac dedignari gspiciūt.
de occulti iudicij ammadōne tur
bantur. et scrutari dei penetrale
neq̄it. Cui pīnalē pūsi cor
bonorū mortēciaz pmittunt.
Quis vtem nō obstu pescat cū
herodias apud temulētū ygē
sultatu filie optinet. vt caput
amici sponsi xpheie ī pluscū
xpheie aī Dra quiuiacū ī disco
desentitur. Sed cū nusq; ad rigēs 19
caligāt infirmi pleriq; usq; ad
mfidelitatē cadruūt. unde et
subdit. et membra mea quasi
m nichilū sūt redacta. Hebs
q̄ppe noīe tenebre exprimitur
infirmorū. qui dū pūsos pspe
rari sūt flovere iustosq; cruciari
adhoc non mūq; pueniūt. ut
se bono uel inchoasse pemitat.

// //

// //

// tenebritudo

aptra ad agenda mala ciciis
recedit, ac si eou mite noscit
bonu qd mchoauint. Hoc aute
qd ait caligauit ad mdigtom
oculus meus uerbis plamdi
bis aperit ad uigens ¶ Stu
pebit iusti sup hoc, et mnoces
contra hypochritag suscitabit.
hoc loco mnoces nec du pfis
iustis accipit. qui bona adh
mchoams t si noce alijs no no
uit, p scitta tri ipe agere neq;
valet. Et qnia corda priuloru
du puersos florē tpn mira
cōspiciūt. mundie facibj succ
enditur. Tanto enī gsp plus i
uidet alijs bona pscia, qnto
ea ipe minus gtepseit. Ea qd
hri ab oibj no valet simt totū.
huic defit qd alter habuit. suc
enditur uero cōn ypocrā m
noces du gloie smlatoris iuidet.
eiā q nulli noce solet. Cm veb
hoc m loco mnoces q libet m
bono pfus accipit. q ypocrā
mnoces suscitat. qndo huc et
florere conspicit. et tm nu suo eū
flore grempnit. et pdicādo que
recta sūt. tāto eū despicie du
teteis ve demutat, qnto ait con
spexit ulla anxie querē. q nu
eo du no valeāt p mantē. in q
adhuc sensu subnigit ¶ Et te
nebit in stis viam suā, t mūd
maibj addet fortitudiē. Consi
derato qppe ypocrita, iusq via
sua tenet, qr du illū ex prisca
voluntate obmere ea q miuh
sūt inuiet, ipe ad amore cele
stiū roboris sui stringit. sciens
qr boms desidejs pmia etna
no deperūt, du t prauis t duplı
cibj cordibj bona tpralia n negat.

¶ Ona ex re mūdis quoq maib
addet fortitudiē, qnia gspicies
pūsos obtinē terenā glām, boā
sua operā pruehit ad pfectionem,
et tanto alcius tpalia despicit,
qnto hec habūdare ceiq malis
cernit. Quā em sint despicienda
cōsideāt, que deus omipotens etiā
puersis prestat. Si em pūpalia
magna sent, nequaqm hr
ditaz aduersarijs sius tribueret.
Unde t mdignū sibi et ppedit.
ut illa bona appetat, q habūdāt
cōspicit et malis, sed ad cipi
enda celestia mēte sua dirigat,
que sibi cū reprobis gmia ee
nō possit. Igitur p qm qteibs
puertus malorū, bonorūq veb
intelores mtulit, exhortatoijs
uerba ptulit dicēs. ¶ Igitur
vos omes conuitimi, t venite.
Que uidel ex hortatoijs uerba
pīe ad electos formāt. quos ad
eternitatē vocat, qui duobus
modis inuitant, scilicet t doue
tātur t uemāt. conūtant mi
nimū fide, uemāt ope, pel cete
conūtāt deserendo mala, t peāt
bona faciendo, sicut scpm e de
dīna a mala, t fac bonū, qnū
ou vero qd subdit. ¶ Et nō m
uemā in uobis ullū sapiētem.
Quid est vi qd eos ad sapiēta
vocat. t tm optat. ne illos sapie
muemat, nisi qd ad veām sapi
eiam uenire nō possit. qui
falsē sue sapiētie fiducia deri
puit? De qbus scriptū est. Ve
qui sapietes estis in oculis vr
et coram uobis metipsis prudetes.
Et qbo truncū dr. Nolite esse pru
dētes apud uos metipsos, inde
idem pdicator egregius hos qs

carnaliter sapiētes mueneraṫ. vt sapiēciam vēm pciperent prius fieri stultos querebat di/ces Siquis videtur inter vos sa/pies esse in hoc seculo, stultus fiat, vt sit sapiēs. Ipsemet ipa veritas dicit, Confiteor tibi pater celi et terre qui abscondisti hec a sapientibus et prudentibus, et reve/lasti ea parvulis Anima ergo hijs qui apud semet ipsos sapiēs sibi ad vēam sapiam pvenire non possūt, recte hūs Iob con/silium auditorū desiderijs ap/optat, ne in eis vllū sapientem muemat. Ac si aperte eis dicat. Stulti vt apud vos metipsos dis/cite, ut in deo uere sapiēs esse valeatis. Quia Dies mei trā/sierūt, cogitationes mee dissi/pate sūt torquentes cor meū. Ecca electorū ecclia pdultha et nocturna tpa conspicit inte/sue spacia transire, qz nocte in aduersitatibz, diem vb ipro, speratibz hrē gsuerit, qz ei lux ei oriri ex tranqllitate pa/cis. et nox ex dolore pcessionis, qz ad pa/quietis pcia ad exercitijs cam/se pcessionis labore reddit. di/es suos trāsisse testat. In qbz hūi diebz solet tato grauioribz curis prem. qnto a se de ipsa tranqllitate pacis subtilioēs a inuice tationes cogitat exquiri. In tranqllitate etenim pacis modo alienū lucra cogi/tat, modo terrenarū rerū disse/minationes curat, quidez terrenarū actuū dispōnes tato vobis melibz grauiora sūt, qnto ea/ mihi ab inundis celestibz uel a modicū auellūt. Vnde

seu

bīs hūs Iob siue sua voce vnū sit ecclie postq̄m dies suos trāsisse testat. illico subiūxit. Cogitationes mee dissipate sūt torquentes cor meū. quia dū bonis melibus tpalis felicitas transit. etiam cura eis terrene dispōnis subtrahit. que eis i cogitationibz torquere videbatur. Dū em̄ recte sp vt ad pmenda celestia appetūt. eo ipo quo aliquādo ex dispōne terrena a dīna cogitāda descendūt torqueri se sentiūt Vnde fit ut ipa qz aduersitas psentis vitatur in magna exultatione letitie pter adeptam quietē cordis. vnde et apte subditur. Nocte nitet ut m/diem. Dissipate etenim cogita/tiones nocte m diem vnit. qz nō nisi q̄m iustis amplius placet ex aduersitate mala pmeti. q̄m ex pspitate terrene dissipatōis cura fatigāt. Deo quia nonnūq̄ cautis et aduersa transire. et prospa rursus illucescere. apte subiūgit Et rursū pz tenebras lucē spero. lux ei post tenebras speratur. quia uel pz nocte nite prius eterne lucis pmitur. vel ita h' aduersitate atq; pspitas alternat. ut sibi succedere veritatis nō dēnat. vnde fit. ut ei et in luce nox in suspitione sit. et in nocte lux i presūptione. sicut scptū est. m die bonorū ne m memor sis malorū. et m die malorū ne m memor sis bonorū. Et ecce qz auctoris mei gra vēdcph sum. hoc iam celestis mis numerū habet. vt cū a carnis mee infirmitate subtrahimur

mor ad celestia ꝑmia ducam. qꝫ
qꝫ dñ conditor ac rẽdẽptor mẽ
claustra infern penetrãs. ele
ctoꝝ exinde aĩas ediuxit, nos
illo ire non patitur. vnde iam
alios descẽdẽdo libeãnit. hñ vo
q ante eius aduentũ ihoc mõdo
uenerũt. qñ talibet bñ nũsqꝫ
habẽt ex corpib9 educti m
sinu celestis patrie statim ꝛcipi
ntto modo poteãnt. qꝫ nr dñs
ueneãt. qui ifernũ claustra
sua detestõe solueret. ꝫ iustoꝝ
aĩas ꝛppena iam sede collo
caret. vnde bñs Iob ꝫ afflictõs
sanctas. et adhuc differri re
tribuõm iustoꝝ scies apte
subiũgit ¶ Si sustinuero ifñs
domus mea est. in tenebris
stratum lectulũ meum. Ostendes
ptem sti ꝫ sustinẽ aduersa po
teãnt. et nĩ ex corpib9 educti
adhuc ab inferni locis libe
rati nõ poteãnt. qꝫ nec dñs ue
nerat. qui illuc sine culpa de
scenderet. vt eos qui ibi tẽbant
ex culpa liberaret. Cũc vo hõ
suũ lectulũ in tenebris strat.
quãdo lucẽ iustitie ꝑspicere
callido cõsilio desernit. Et qꝫ
tenebris quoq; inferni locis iusto
rũ sine tormẽto tenebãt. vt ꝫ
originali culpa adhuc desten
deret illuc. et nĩ ex ꝑnis aĩabus
suppliciũ non hrent. qĩ liber
lectulũ stratum esse in inferno
sibi regem ꝑparasse. Graue
enĩ tedium electis fuit ꝑ solu
cõm carnis adhuc spem non
uidere creatoris. quod tedium
nõ immerito bñs Iob tenebras vocat.
Sed qꝫ hoc ex pena infirmi
uenit Recte recte mox ifirmi

subiũgit dicẽs ¶ Putredini dixi
pater meus es. mater mea ꝫ so
ror mea vermibus. quidẽ qꝫ dixit.
putredini dixi pater meus es.
nisi qꝫ ois ho ab origine cã vici
ata descẽdit. vnde ꝫ addidit.
mr mea. ꝫ soror mea vermibus.
qꝫ uidelꝫ ꝫ abipã putredine et
culpa ihuc mundũ uenimus.
Etenim enĩ ad mãm corruptibil
carnis infirmã ac soror. vermes
sũt. qꝫ de putredine ꝓcessimꝰ
et cũ putredine uenimꝰ quã
portamꝰ ¶ Quod itelligi spũa
liter potest. et mr natura. ꝫ sine
tudo non imerito soror vocat.
qꝫ abilla cit ꝫ simꝰ. Quidẽ
mr ꝫ soror uermes sũt. qꝫ ex
natura corruptibili et ꝫ sue ne
puersa cogimur. vt quasi qb
dam uermibꝰ sic mquietis
cogitacoibꝰ imẽte fluctuemur.
Carnis ẽ natura vitiata. ꝫ cõ
suetudo ꝑua. qꝫ i nimeis cũas
mcorde ifirmitatis nr̃e generat.
bñ mr ꝫ soror vermes vorant.
mordet enĩ aĩam cure dñi ignorat.
non ei ꝛsultat iustitiã uel sollici
te cogitare ꝫ ptractare quid
agat. vel quide inspice qꝰ post
ptem vitam ducẽdi sit. Quia
ergo hic electa ante aduentũ dñi
et i labore uite ꝑns se ẽ ter
nebat. ꝫ nĩ post ptem vitã
nec dñi celestia bona ꝓpere
mẽtis cogitacoibꝰ vrebatur.
expectabat enĩ quam rẽdẽptor
sui. Nec nĩ ad eã poterant m
carne nũedo peruenire. vnde
ꝫ apte subdit. vbi est ergo
mea ꝑstolacõ mea. Que esse
potuit ꝑstolacõ iustoꝝ. nisi
iustus ꝫ iustificatꝰ deus. qꝫ ad

penas humani generis sponte descenderet. et captivos mortis inferne siue uirtute liberaret. Hinc enim presencia minime capiebat intenta cogitacione pistolari. qua quidem et ueniam nouerant. sed uenire citius quærebat. unde no ait. Ubi est ergo nunc pistolaco mea. Sed ait ubi est ergo nunc pistolaco mea. dum enim addit nunc. ostendit quia quandoque uenturi erat. uenire citius desiderabat. Atque ¶ Et pacienciam meam quis gsiderat. expressit desiderium quo festinat in carne positus redemi. et ab inferis ad superna euocari. Et quidem paucorum hominum ista sit ppendere. ut sciret de priuis uite laboribus. uel de subsequenti post mortem dilacione cogitare. Quod utique iustorum animarum redemptoris sui presencia dolebat. unde recte dicit. et pacientiam meam quis gsiderat. Et quidem non est q pacientiam meam gsiderat. sed citius non exaudit. qui minus gsiderare dicit deus. pena humani generis qui uenit in mundi fine redempturus. ab hinc quam mundi initio presserit tartara credebat. quod longo ipse spacio a celestium remuneratione diuinitati sue. ueritate attestante que ait. mihi. prophete et reges uoluerunt uidere quæ uidetis et non uiderunt. Itaque quod nunc de pacientiam meam quis considerat ardens desiderii uota pandit. ne quis putet iustorum animarum pacientiam non gsiderare deus. sed qui non gsiderat dicit. adhuc desiderium minime citius apparere. et pluriora ipsa dispensatio sue gratie differre. Dicat ergo patientiam meam quis gsiderat. quod disponendi breue et longe amanti. unde adhuc dilaciones sue damna considerans. hoc quod iam precurrerat repetit. et detestabilius adima uocem doloris increminat dicens. in profundissimum infernum descendit anima mea. Cui gstet quod apud inferos iustorum non in locis penalibus. sed sinu tenebantur. Magna nobis oboritur questio. quod nam sit quod beatus Iob asserit dicens ¶ in profundissimum infernum descendit anima mea. qui et si ante aduentum mediatoris dei et hominis infernum detestabilem non erat. Anima superiora loca inferi profundissimum infernum uocat. quia undecumque quanto ad sublimitatem primeti et celum ab hoc aeris spacium non immerito dum infernus potest. Unde et apostolus angelica celestibus sedibus in hoc caligoso aere sint demersi. Petrus aplus dicat. angelis peccantibus non pepercit. sed rudentibus inferni detractos in tartarum tradidit. in iudicio cruciandos reseruari. Si itaque quis ad celsitudinem celi aeris iste caliginosus infernus est. quanto ad eque distantis altitudinem terra quæ inferius iacet et infernus minus relegit et profundius potest. quanto uero ad eandem terre altitudinem et ulla loca inferi que superiora sint alius excepta iustorum inferni hoc loco magnitudine inferni profundissi

appellacõne signãt. qz q aer ad
celũ terra ad aerem. hoc ẽ ꝛ̃ ſup
rior infernoꝝ ſinus ad terraz.

16 ¶ Sed mihi valde eſt quod adiũ
git. deſtrẽdẽt oĩa mea. Cũ enĩ ſola
aĩa deſtẽſiua eſſet ad inferna laca.
quid eſt qđ ſuis vir illuc ꝓhibet
oĩa ſua deſtendẽ. niſi qđ ibi ſe ꝛ̃
totũ uidit. ubi ponder̃ ſue inue
nerunt cõis intelligit. qz ꝓ qđ ex
ſe inſenſibile in terra deſerit.
quo uſq; ad mcõrv ꝓmiſſ ꝛ̃ſur
rectionis redeat ſe ꝛ̃ nõ ſentit.
oĩa itaq; ſua ꝛ̃ferri ꝓfudiſ
ſimũ deſtenſiua ꝓhibet. qz ſolã
aĩaz deſtẽſiuam uidit. qz ibi toto
ẽ. ubi ſentire poſſit qđ erepeat. vl
certe in inferno eius oĩa deſtẽ
dit. qz laborũ oĩm retributõ
adhuc in ſola inferni quiete
rem ꝓ preſtolabat. ꝛ qz illuc
deſtendit omẽ quod egit. q ibi
quietẽ ꝛ̃tributõis ſue ex oĩbz
inuenit. Vnde et ipa quies
ꝓſtolata ſubiũxit cũ ilico ſe
17 inferuit. Putasne ſalte ibi
erit requies mea. in qbo mmuꝝ
verbis. et mmoreſcit quod ſide
rat. et ñ ꝛ̃ ſe adhuc deſuſcipi
enda requie dubiũ deſignat.
Nequaq; ſtã opa tot flagella ſe
cuta ſint occulto iudicio ſuꝑ
iudicis poſt flagella ꝓalia. et
iam meſſem tot meta ſequẽt.
Ecclia m re cũ magno nobis
timore penſandũ eſt. q̃s mihi
iam de requie eterna ſecurꝝ
ſit. Si de ea adhuc ꝛ̃ ille trepidat.
cuius ꝓhibs pretonia ꝛ̃ ipe indeꝝ
q peccat clamat. Si et iuſtus
vix ſaluabit. ꝓbus ꝛ̃ pcator ubi
parebit. ¶ Beatus etiã Job ad re
quiem ſe poſt flagella puenturꝝ
noueãt. Sed ut mã mitiore cor
da cõcutiat. ipe uiſus eſt de eine
quetis retributõne dubitare
cũ dr. putasne. et ut nos inde
licet ꝓpendamus quãta debeꝝ
formidine uentura mortis
ſemp expaueſcere. quando ꝛ̃ ille
qui iudice teſte laudatus eſt
adhuc de tributõne iudicij ꝛ̃
ſuis vocibus ſecurus non eſt.
Deo gracias. ihc xpc hilaria
virgo hebe muder omĩ mei
Sancta Juliana om ꝓnobis

Operiore hꝰ
operis plũ
tractauimꝰ
qđ omꝑ deꝰ
deus ut mẽ
tes corrigẽt
ſi lege poſ
tout vñ Job
vitã ad teſtio
mũ addixerit qui legẽ nõ noꝝ
tamẽ tenuit q̃ ꝓceptaniũe q̃
ſcripto nõ accepat cuſtodiuit
hiuꝰ ꝓis actio deo atteſtante
laudatur ꝛ ybai poſtmodũ in
ſidiãte diabolo ꝑmittit ꝛ
teptamẽta tribulacõis oſtẽdẽt
qñi ꝓis mitigãtis pro
feciſſet hiuꝰ vitã iuſtoꝰ gis
huãni more ſuo ꝓbauit et
laudat deo atteſtãte cognouit
ꝛ tamẽ ad tempradũ expectat
quẽ cũ tot dampnis reꝛ tot

orbitanbo paussū sternē neqūs
set ut worem ei mstimlo malēp
suasioms excitauit ut saltē per
familiaria uerba corrūpet quē
ptot sternē mīoruī tormēta m
mme ualēt Sed cū adiutorio
femine qđ cōn adam ꝑius ipa
diso obtinuit cōn hūc scōm
sterqlmio positū roborā non
potuit adalia sē tēptandi arg
menta conuīnt vt amicos eius
qī gsolātes adducēt t hī eoruī
mētes in asperitate īre pacīs
excitauet qūs eū cūq pacīaz
flagella non uicēāt mt flagel
la saltem aspera ūba superāet
Sed nimicus callide mſidiās
fraudez quē cōn scīm uerū pa
raueāt ꝓhibit qz stō uiro qt
occasiones porcōms minuit
tot causas victorie mīstrauit
Cōtra tormēta qppe pacīē q
cōn uerba sapiēcia tenuit qz
et dolores ūboruī equanimiter
sustinuit t sbtilicia male sua
dencū sapiēter frenauit Sed
qz mipīs passioibo docti sēp lo
cucoibo stē ecclie hypū tenet
amicis suis vt sepe ia dixīs
quedam recta t quedā stulta
loqūtibo non īmerito hēretici
figūant qui ꝑ eo quod stō vi
amici fuit multa de rebus recta
dixit sed ꝑ eo qđ spem hēticoruī
tenet plerūq moris sui exces
sit delabit et riboruī sonoī ca
culis sēi viri penis ferrit sed
cōn mītē mexpugnabilē ipa sua
ꝓuisione fatigat t los igitur
subtili debem discrecōne dīsti
guere et quid sit in eoruī vbis
qđ vē de ipsis sentiēt et quid
cōn bīm iob factū sonat ¶ Re

spondēs aut baldath sūites dīc
usq ad quem finē ūba iactabis
intellige prius et sic loq̄mur
Omes hēticī scām ecclīaz ipi
dam magnā supbie putat
quedā vero nec intelligē suspi
cant vnde baldath sūites bīm
iob qī in supbiam astruit ero
pisse quē fatet ūba iactave
Sed signat ipe quīto elacone lu
mueāt qui bīm iob loq̄ qđ no
intellexet putabat Ait qz ors
hēticī in estimacōne sua a scā se
ecclīa dispia q q̄nū apte subiū
gitur Quare reputati sim q
ut immūda et sordida coram te
Iuane meus est ꝓ hoc sub
fieī despicaī qđ facit Arbitra
em se despici qui bonoruī mo
res despicē gsueuit t qz ihīs
que gphendi valent ratōne
cōn hēticos oñdit ecclia ra
cionabile non ee qđ astruit es
timaī se abeius iudicio uelud
immūda suspicaī qz q̄ dsperto
sui suspicōne primus addedi
gnacom ꝓfiluit alīs ad eigdē
ecclie querelas excitāt vnde
subditur qđ pois aīaz tuaī in
furoē tuo herem uel zelū reti
tudinis vel ſrualem gīam ste
pcacōne non vīnis podus
sed in sanīa furois existimat
Quo furoē videl perē fidelīz
aīas arbitrant qz inde deire
ecclie vitaz aedūt Vnde eam
ē cōn scīm feruēte aspicūt
Sequitur ¶ Numquid ꝓpter te de
relinquēt terra si em vbiz
deus voluit si totū mundū exsti
macōe occupasse Quod e g o
unde numquid ꝓpter te deliquit
terra nisi hoc qđ sepe fidelīb

dicit qz si hoc est verū qđ vos
dicitis omis a deo terra delicta
p̄ qm̄ tam p̄mlitudie nos ip̄o
scā aut vnūsalus ecclia p̄dicat
deū ueraciter nisi mira sē coh
nō posse asserēs qđ omes q̄ ex
ipam slit mmme saluabit
at cōn hereici qz eciaz ex ip̄a
saluari se posse cōfidūt in q̄lib
loco sibi dīm adiutoriū adē
p̄sitent vnde dicit nūquid
ter te derelinq̄tur terra id est
vt quisquis extra te fuerit m
mme saluet vnde eciā sub
dit Et transferet rupes de
loco suo hereici rupes vocat
eos quos sublimibus i hūano
genere excedē sēsibus estimāt
quos p̄fecto doctores habere
gloiant cū vo scā ecclia p̄sos
quosq; p̄dicatores mira simū verte
fidei colligē studet quid aliud dr
de locis p̄tis rupes monet vt
mira eam vera sēnētes hūle
tractāt qui i p̄ūsis suis sēsibus
prius rigida stabāt Sed hoc fi
eri hereici ōmo renūdiāt t̄ p̄
eius vocem rupes de loco p̄pio
transferri remūt qz videlicet
nolūt ut ad eam reuetes vel
hiuliter sēciāt hinq; ap eos
clarus sēsibus falsi sēciāt sapi
āt Plerūq; hereta cū q̄sdam
in scā ecclia vel i opa uel flagel
lis laboūtes aspiciūt sēnetes
mox tarrogātiam iustie extol
lūt et quicquid aduersi fidelibo
euenisse cōsidēnt hoc factū p
eorū meritis putāt nesciē
mmrū qz accōmū meritī p̄ut
vite qualitas nllateng p̄bat
Nam plerūq; t bona malis et
mala bonis t vera mala malis
i etna tribulacōne seruāt Bal
daht itaq; typū hereticorū de
p̄speritate vite p̄ntis se se extol
lencū tenens aduersū flagella
tū Iob quasi eorū voce cōn iustos
obprobria mflatur et diserte
quidē cōn impios despiciat sed
qm̄ puersē cōn iustū talia di
cat ignorat Nam subiūcit dicē
Nonne lux impy extinguet
nec splendebit flāma ignis eius
nec si i p̄ntis vite definicōne de
mūciat fallitur qz plerūq; i
pys messe lumē p̄speritatis ex
minuit et pios tenebre ignobilit
ac paupertatis absondit In q̄b
adhoc eius sermo dirigit vt os
tendat qđ impy in suo fine pa
ciātur ueracit dr Nōne lumē
impy extinguet Nec splēdebit
flāma ignis eius quod si dia
de impio verte potuit cōn sūm
tū virū i flagello cōstitutū dā
nō debuit Sed nos vires bra
chiorū illius in suis sētēnijs per
pēdetes pensem qm̄ valde ra
cula nitorquet et desinamus
despicē in torq̄ndo quē ipetit
minitū sciētes qz frustrans ic
tibo lapidem ferit Dicat ergo
Nonne lux impy extinguetur
qz hūt t impy lucē suā p̄p̄ie
stūc mute p̄ntis Sed lux impy
extinguetur qz fugitiue lute p̄
speritas cū ipa cinis terminat
ubi apte subdit Nec splēde
bit flāma ignis eius Omis
namq; ip̄a habet flāma ignis
p̄pter quē in corde suo ex feruore
desideriorū tp alui accedat dū
istis modo illis cupiditatibus
estuat et cogitatōes suas per
multiplicia blādimēta stū am

plius mflamat | gnis aut si flā-
mam non habet nequaq; fuso
luce splendet ffl̄ama itaq; igis
eius est detr uel ptās exteriq
q de interno eius ardore pcedt
qr qd anxie in hoc mūdo adipi
sci desiderat plenūq; ad cumlm
pcionis siue obtinet t sui ipīa-
te culmīs siue indiuicys mlti-
plicacōnis qī p exteriorem glam
lucet sed nō arde bit flāma
ignis eius cū in die extremis oīs
exteior detr sibi rahit t solo
suo intimi senis ardore cōtrema
flāma ergo a bigne subtrahit
Cū ergo exterior ab interno eius
ardore sepatur habet etiā et
flāmā mūsh ignis sui sed mi-
mirū que rsplendeat qr inde-
luret ecrū desideria i bois opib
luret Inīquoꝝ uero flāma
minime splendet qr phs qd
male appetit ad tenebras p-
trahit vnde t subditur

Lux obtenebrescit i thabna-
culo illius Si plenūq; tristiciā te-
nebras non in meito lucem
accipe gaudiū debem lux
in thabnaculo illius tēbrescit
qr in eius gstiēcia qm male i-
hītat gaudiū qd d qrtib ebo
fuerat defiat Inde t apte sb
ingit Et lucerna q sup eaz
ē extingwet vt em de usu mi-
torū loquar luceme lumī i te-
sta est gaudiū in carne Luc
na ergo que sup est extigwit
qr cū maloꝝ suoꝝ tribulo
i pīa seqtur In eius mēte ga-
udiū carnale dissipatur Bn
aut de hac lucerna nō dicitur
que apud eū est · sed q sup eū
est qr inquoꝝ mētez terrea
gaudia possidet Dicq; ea i vo-
luptatibo absorbēt vt super-
pām sint non apud ipām lu-
cer aut erūa ai spīritale mite p-
sentis hītat cam sub se metipis
premere nouerūt ut hoc qd
apud se i bonis hylarescūt ꝑ
uitatis cōsilio transeāt t tnit
regnīe excedat lucerna go
mphy que sup eū est extīgwet
qr eius gaudiū deficit
quod eū tenū i hac uita possed
et q mīc male sē in voluptatib
dilatat eū post in supplicijs pe-
na coangustat Inde adhuc
subditur Artabit gressus
tnitus eius Inīr ei qī tnitus sue
gressus exerit quoīs ptās sue
molestias exercet Sed gressq
tnitus eius artabūt qr vires
malicie illius quas mīc in vo-
luptate sua exhibet post mod
pena gstrmgit Sequit Et
supplantabit eū consiliū suū hī
mīc gsiliū omīs iniquus pīa
appetere eterna desperāe in
nissa agere Sed cū indē nister
in nistoꝝ ueneūt suo ommissis
impius consilio ꝓpriat qr p
hoc qd hic apetere prauis co-
gitatōnib elegit meterni sup-
plicij tenebras mergit Que
em hic gla tporalis extollit illuc
sme pena termīo permit · q
hic i voluptate letatus est illuc
ppetua ultōne cruciatur t fit
plenūq; ut ipī hui9 mūdi ꝓspī-
tas que ab impys inhianter
appetit eoꝝ gressus ita ob-
liget vt eraz dū ad bona opa
voluēnt redire nīx possint
qr rette agere nō valet cum
huius mūdi amatoribo displi-

tmet. Unde agitur ut pgtim
qm ipius ex pcō assequit eis
adhuc pcā aplius mlt̄ placet
quod bene balaam exp̄mit c̄
subiūgit Immisit rm̄ in rete
pedē suū et i maculis eius am
bulat qm pedes i rete mittit
nō aī uoluit erit sic q̄ i pcīs
se dedit non mox ut uoluit sur
git et q̄ in maculis retis ābulat
gressibus suos ambulādo i plicat
et aī expediri ad ambulādū
mtitur ne ambulet obligat
Sepe nāq; cōtingit ut quis hu
mūdi delectatōne p̄sentis i
eo ad honoris gl̄am p̄mgat ad
desideriū suū effectū p̄ueniat
et p̄uenisse se ad hoc quod ex
pet̄t letet̄ur Sed q̄ tota mūdi
nō hīta in ore sūt t plerūq;
habita mlesānt p̄cipiēdo fit
qm̄ sit vile quod expect̄t unde
reuocatus ad mētem exquirat
qualiter sine culpa fugiat q
si eā culpa ḡspicit adeptū Sed
ipā eis dignitas que implicat
tenet t sine culpe alīs fugē
nō valet hoc ubi non sine dpa
p̄uenit Immisit ergo i rete pe
des suos et in maculis eius ābu
lat q̄ expediri aī mtit nūc
veraciter ḡspirit qm̄ duris nex
ibus tenet neq; ei uere obli
gatōm mām cognoscim̄ nisi
aī uadere mētes q̄ lenare
pedes conam Unde t hāc eāde
obligatōm apte subiūgit Seq
Tenebit plāta illius laqueo
q̄ undiq; stringit finis i pcīo
et q̄ hostis generis humāni cū
unūq;q; uitā i culpa obligt
ad eius mortē animas ābelat
rete subiūgitur Est exar

descit cor̄ eis sitis antiquus
ipse m̄ omnium cū i pcō uite
illaqueat sitit ut pcōris mortē
bibat quod nī mēlligi ualet
potest nam pīsa mens aī i pcō
uenisse se ḡspicit q̄dam cogita
superficie euadere p̄ laqueos
querit sed uel terrores uel obp
bria hoīm timens elegit i et̄m
mori q̄m ad ips aliquid aduer
sitatis ppetī unde tota se uis
deserit q̄bus iam semel se obli
gatā sentit Cum ergo usq; ad
finē uita i culpa ḡstringitur
eius plāta laqueo tenet̄ur
Sed q̄ se quo malis obligatī
pensat eo de suo reditu desp̄at
ipā uā desperatōne animus ad
hui⁹ mūdi cōcupiscētias ēstuat
fit desideriū feruor i mente et
pcīs predēbus uritet aīs
ad mala eā delicta succēdit
unde t subditur Et ardescit
cor̄ eis sitis i eius q̄ppe am
cor̄ eis sitis et ardescit q̄ quo
agere p̄ius ostenit eo adeo
benda mala uehemēter acte
ditur Impio q̄ppe sitire est
hui⁹ mūdi bona cōcupiscere
Unde t rēptor m̄ ante pha
raōnem domū p̄propriā auratā
et cū cor̄ anaricā disputaret
strictī est audiebat aīt omā
hyphaiste qui erat auari te
nebat illā quid est ergo q̄
ante pharaōnem domū p̄propriā
curat nisi q̄ p alteīus egri
tudinē corpis mālteō expm
egritudo cordis p̄propriae q̄p
pe quo amplius bibit āplius
sitit q̄ et ois auarus ex pōtu
sitim mlt̄plicat q̄ cū ea ap
petit adeptus fuerit adappe

tenda alia amplius anhelat
qui em adipiscendo plus appe-
tit hinc situs exortus est de-
quit ¶ Abscondita ē m terra pe-
dica eius et decipula illius si-
semitam In terra pedica absco-
ditur cū culpa subterrens co-
modis occultat̄ inimicq̄ ppe
ostendit hūane mī
mtēreno luco quo appetat t
occultat preci laqueū ut eius
am stringat quis videat q̄d
quod cōspicere valeat t in
nequaq̄m videat in quo culpe
laqueo pedem ponat ¶ Decipu-
la uero a decipiendo vocata est
et huc ab antiq̄ hoste sup sēr-
tam decipula ponit̄ q̄nd ī
accone hūj mūdi quē mēs appe-
tit laqueus pūi parauit q̄ in-
delitet nō facile decipet si videt
posuisset Hic q̄ppe decipula
ponitur vt dū esca ostendit̄
nequaq̄m ipā attrahentē vide-
atur Quasi esca quippe ī lucro
est lucrū cū culpa t hūj mūdi
Prosperitas cū migrat dū uag
a cōcupiscēte lucrū appehitur
quasi pedem meus apphēdat
decipula que nō videtur Se-
pe ergo ponitur animo cum
culpa honores diuicie salus
t vita talis que mēs ītū
dū q̄ estam videt et decipulā
non videt per esta q̄ videt
appetit in culpa q̄stringitur
que nō videt ¶ Gestiit etei
qualitates morū que terris
vicys fuit viciose Nam moꝛes
asperi erant crudelitas a' sup-
bie solent ee quāch Mores aut
blandi et quē dēret paulo ap̄ q
lenoꝛes nonnūq̄ luxule t dissō-
luc̄ōni fuerūt q̄ nimiq̄ grē
hūām vīm̄ cū io q̄ mores cum ui-
cio sint de illa opponit mentī
ciem atq̄ cognoscit facilius
michi mari mētem ut blandis
ac letis moꝛibꝫ sepe luxuriam ī
nitēq̄ uanā glām aspeꝛis vō
meritis uanam superbiam uel cr
delitatē ꝓponat Ibi ergo decī
pulam ponit ubi ee semitam
mentis conspicit q̄ illuc pidm
dete pedēm inserit ubi uiam
ee inueneꝛit ꝓpinque cogitatiōi
¶ Et q̄ peritus homo omne 18
quod facit etiam pūi mentī
atq̄ hoc sibi ab omnib⁹ fieri esti-
mat q̄ ipe omnib⁹ q̄bus ualet
parit Recte sequit undiq̄ tēe-
brit cū formidines Tales ei ēē
omēs ee suspicat qualis ipe ee
cōi omēs mutuū que mmiui
formidines quid m eius actor
faciāt subiacere cādi ¶ Et 19
mutuet pedes eius pedes q̄ppe
si mutuū fuerint gressus libe-
ros habere nō possit t nullm
carpere iter ualet q̄ sua eos
mutuūta retinet Prauā
itaq̄ desidia ad pessimā actiōē
trahit sed pessima actio re-
stringit infōrmidine que inde
ducat formido mutuat pedes
ne m recta ire valeat atq̄
et sepe gemit ut ideo q̄sq̄
bonus ee metuat ne hō a pra-
uis ipe paciatur quod se boīs
fecisse remmisit dūq̄ hō pūs
quod fecit metuit undiq̄ ter-
ritus undiq̄ suspectus quasi
pedes mutuūtos habet qui
timore retentus nil libere
agere ualet q̄ bono opere
q̄ inde excessū ponit unde

ad mala que cõcupierat exteriit
Segnitur attenuetur fame robur
eius et media muadat costas
eius illius Scripture more
optare uidetur quod futurũ p
uidet scilz nõ maledictus amo
10 sed pdictus ¶ Omis itaq; homo
qꝫ ex aĩa et carne gstat qi ex ro
bore et infirmitate compositus
est extra eni partẽ qua spũs ta
conabilis est conditus nõ sogẽ
dũ robustus ex ei võ carnalis
infirmus est Dolor ergo ẽ hoĩs
aĩa racõnalis q̃ i pugnantibus
vicys resistere p racom valet
vnde ꝛ stipitus per bim robo
ri ei est Roboãsh cĩ paululũ ut
ippetuũ pmansiret et racoĩ
quippe aĩa habet hõ ut ippetus
11 vinat ¶ Hinc ergo miq robur
fame attenuat quia eius aĩa
milla miterm cibi refectõe pas
citur de qua scilz fame ꝑphẽs
dr finita fame in terra non
fames panis neq; sitis aque
12 si audiẽdi verbi dñi ¶ Bene aut
subiunit et media muadat co
stas illius Coste et viscera astrigit
vt latẽa murmureus earũ sol
icitate muniãtur Coste ergo r
vmq; augeq; sũt sẽsus animi q̃
latetes cogitacões munit
In media igitur muadit costas qñ
omi spiritali refectõe subtrac
ta sensus mẽs deficiũt ꝛ cogi
tacões suas regẽ uel hui nõ pos
sũt In media muadat iq costas
qꝫ fames interna sensus mẽs
extenuat ut cogitacões suas
nllatenus regãt Nam dũ sẽsꝰ
mentis obtusi fuerint cogitacõs
ad exteriora poterit ꝛ qñ costis cir
mabis ea q occulto sana latẽ

poterãt foras inscia fiducĩ ꝛ
fit ut cogitacoĩbs exteius sparsis
exteioris gloie specie decepti
appetat animꝰ michiq; diligat
nisi quod pulchũ foris uiderit
Eoĩ que adhuc apte subiung
13 ¶ Deuoret pulchitudinẽ eius
eius et cõsumit brachia illius
pmogenita mors pulchitudo
eius est gla ipalis que dũ foris
conspiat qi spes iuste ẽmet
Brachia vo nõis nõ iggrue eqn
designant qꝫ corpale opus bra
chys agitur Comdauit mors
nisi pam est qꝫ ab interiori n
ta aiam occidit Vnde scripẽ
Bris ꝛ stis qui habet partem
in resurrectione prima q̃ alle
post in carne feliciter resurgit
q̃ hac vita positus a mẽs sue
morte fuerexit Et igitur pmi
mors nõ iggrue pmogenita
mors superba valet intelligi
qꝫ scripti est initiũ oĩs pcĩ
superba pulchitudinẽ igitur
eius eius brachia illius p
mogenita mors deuoret qua
migua glam uel operationem
superba supplantat potuit e
nim hac vita sine culpa gloriosus
existere si superbꝰ ummme fu
isset potuit auctoris sui munere
qꝫ dñi sui operibus comedi
nisi hec ipa opera añ oculos
14 eius claro supplantaret ¶ De
pe et quosdã dmites mdeing
qui opes et glam sine culpa
hire potuisset si hec hre aim
humilitate voluisset Sed ctal
ludit rebus mflatur honoi
bus dedignat ꝛ reteds omĩ
nite sue fiducia ipa habit
damna reũ pmit vnde et sdã

dines dicebat alia habes multa
bona reposita in anos plurimos
requiesce comede bibe epulare
quias eoru cogitaciones diu stipen
dium aspicit de ipa hec eos sua
fiducia euellit unde hic quoq;
apte subditur ¶ Euellatur de
tabernaculo fiducia eius et calcet
sup eu qui rex miserius hoc lo
co miserius noie ipe hostis huius
genus qui miseriu multis de
signatur q ps[alm]o quidam satel
litem expmit quo adiohem
dicit nome illi mors Iste itaq;
miserius die primus qui rex
sup ipm calcat qui quia prius
blandis psuasoibq decipit ad
extremu violens nisibus adsu
pplicia rapit tantoq; eu diu
deprimit quiu in pratis actibo
uehementius asstrinxit Qui hic
quoq; reprobi mente diu pos
sidet calcat et quo ns ea delec
tacombs pressit qui tociens
sup nam pedes sue tyranice
dominacois posuit ¶ Qui vero
miserius noie non aptedyal9
sed pcm debet intelligi exquo
primigit repbos ad miserii na
hi Talis imminu miserius qui
rex calcat meiem ai ea non
resistentem possidet Non enim
potest in hac vita homi posito
temptacois desse pcm sed aliud
est pcm temptari et sine aliud
uel dominari seruire Iniquus
aut quisq; et resistere pati
suasoibs nesciat subiugari at
eius dominio nq ptmiescit re
tete de eo dr Calcet sup eu qui
rex miserius hinc quippe ille
tus regnis ad stipulo cor
dibus repellebat aplius ai di
cebat Non regnet pcm in vro
mortali corpe non enim ait ne
sit sed non regnet et nq ee noe
potest non aut regnare in cordi
bus bonoru pot quia ergo qli
bet culpa cui cor iniqui pul
saueit resistes illud non meit
sed sito dominio substernit di
catur recte Euellatur de taber
naculo suo fiducia eius ex
calcet sup eu qui rex miserius
De terra ergo fiducia eius auel
litur quido pusis quisq; qui
nita sibi adiuni in hac vita
parauerat repetina morte dissi
patur et calcet super eu qui rex
miserius quia nelh'vicio
premitur nel mortis sue hye
phoc quod ad supplicia rapi
ptati demonice subiugatur
Quod idcirco ita in ipsoru
mentibs agitur quia et ai oc
casio ppetrandi pfi deest de
sideriorii cogitacoes poni cordi
bus millatenus desit et cuncta
lii sequitur inope valde in
se illi obligat in cogitacone
¶ Prius ergo culpa cogitacois 21
est postmodu vb in ope unde
et filie babilon dr Descende
sede in pulue virgo filia babi
lon sede in terra Cui ei sp pul
us terra sit Non in terra sp
est pulus quid ergo p pulue
nisi cogitacoes debeq a carne
que dii sporte ac silenter mi
nete euolant eoq oculos extre
cant et quid ptiam nisi terrena
actu desiguit Et quia ipsoru
mens prius ad prava cogitu
ne deficit et postmodu ad fa
cienda recte filie babilon que
ab interne retitudis medio

18

mdicio descendit pferrētē sīm
dicitur vt prius ī paluere et
post ī eternū sēdeat q nisi se ro
gitacōne pterneret ī malo qē
non helisset Deq habitent
ī tabnaculo illius soci eius q
est id est mīte eius a postate
angelī prositationes negssias
comisent eius indeq socij qui
dēcō iam nō est qui a summa
ēncia recessit ī phoc condie
exaresiete desertū qī adnō ēē
tenuit qđ semel ab eo q uere
est ceciderit qui recte quoq nō
ēē diat quia bñ ēē perdit q
uis nature ēenciam nō amisit
Adhuc tñ casde mq cogita
cones subtilius exprimes subiū
git dicens aspgatur ī hitaculo
eius sulphur Sulphur qđ ad
quē fomentū ignis est qđ tam
sic ignem mutat vt fetorem
grauissīm exhalet quid itaq
ī sulphure nisi pena carnis ac
ipimus qđ dū puersis cogitacōib
qī q̄ham ferebo mente ēplet
eterna tendia preparat ī dū
fetoris sui nebulā ī mēte ipba
dilatat cōm eā flāmis subsēp
tibus qī mitrimā submīstrat
Nam qp p sulphur fetor carnis
accipit ipā sacre eloqui hysto
ria testat q cōi sodomā ignem
et sulphur pluisse dīm narrat
Cui ea carnis eius scelera pu
nire deuenisset In ipā q̄litate
ultōis notauit macham ar
mis Sulphur quippe fetorem
habet ignis ardore qui itaq
ad pisa desideria ex carnis
fetore arserāt Ignī fuit vt
simul igne ī sulphure perirēt
quis ex mista pena discerent

ex mundo desiderio quid fecisset
hoc ergo ī tabnaculo mq sulphur
aspergitur qns pisa carnis
delectacō ī eius mēte dominat
que qp indesinēter prauc cogita
cōnes possidet eiq ferre bom
opis fructū uetant Recte subiū
gitur Deorsū radices eius sic
cēbit sursū aut attenuat messis
eius Quid nāq radicī nocet
q occulto site suit et germen
ī aphī ferūt nisi cogitacōnes
accipimus q dū nō uidet ī cor
uisibilia opera poucit vnde
et messis nocet eadem apta ope
racio significatur que indelicet
et latenti radice poucit Et q
dis iquus prius in cogitacō
bus aresci ī postea a bois actib
deficit Recte plaudabt dr deorsū
radices eius siccebit sursū at
atterat messis ei qđ dū prauis
q̄sq cogitacōes suas ī mimis
rebs ponit et sempiterne uidi
gaudia appetē negligit quid
aliud q̄ radices suas deorsū
siccari permittit Cuius sicsime
suis atterit quia dis ea quod
a supno iudicio qī nichilū de
putat Et iam si anhumanos
oculos bona videat humo ita
q radices suit ī supius messis
qe h pius bonas cogitacones
mittimq vt quiq bonoui op
fructū pape merita tribuat
mereamr Sed inquis q̄sq
cū bonas cogitacōs deserit
et ad ea q suit extus semetip
fudit deorsū siccat radices
eius Sursū vō iudicij messis
eius atterit qr qui ab stellis
pcidit post hāc vitā ad nichi
lū redacta Recte apostata

illius pereat de terra nō celebꝛ
nomē eius ī plateis Intuēdū
nobis est qꝫ sic baldaht sluter
de imoqnoep ī quo loqmtur
vt latenter ad caput oīm ī
iquoꝝ eius uerba cōtulant
Caput qppe ī iquoꝝ dvalꝫ
est ipē qmppe ī ultimis tpi
bus illud vas pditois ī gssis
antichristus vocabꝝ qnomē
suū longe lateqꝫ diffindere
conatur quod nūc mussꝫ
mittatur cū de medꝛia terem
nois gl'am laudis sue extēdē
mittur atqꝫ opmone tuſi
toria letatur Sic ergo hec
uerba itelligāt de vnoqꝫ ī
quo ut referri queqꝫ debeāt
ad ipm̄ speāliter caput ī iqꝫ
dicat Itaqꝫ ¶ Memoria illiꝰ
pereat de terra et nō celebꝛ
nomē eius ī plateis platee q
ppe appellacōne greca a lati
tudine sūt vocate medꝛiam
vero suā ī terrā statuere co
natur antichristus cū terrena
gloria appetit si fēri possibile
ī ppetuū pmanē nomē suū
ī plateis celebrari gaudet aī
longe lateqꝫ opacōm sue m
iqtatis extendit Sed qꝛ diu
hec eius miqtas non simitur
extolli dicatur memoria illiꝰ
pereat de terra et nō celebꝛ
nomē eius ī plateis id est ī ci
uius laudem terrene potestatis
amittit et omē gaudiū sūm
nois perdat qđ longe lateqꝫ ī
breui tpoꝛis pspēritate diffudit
Sequitur Expellet eū de luce
ī tenebras de luce ad tēbras
duat cū de honore mūdi pn̄
tis ad supplicia eterna dāpt

Unde apaus subdit et de orbe
transferet eū De orbe quippe
transfertur cū sup no apparē
te mūdo de hoc mūdo tollitur
m quo pūs gloriat ¶ Qui
pro quod cū oībus sequacibꝫ
suis fine mūdi mtuemēte dāp
nabitur certe subiūgitur non
erit semen eius neqꝫ ī pgenies
ī pplo suo nec ulle reliquie
ī regionibꝫ eius Scripmꝫ ppe
est qꝫ dīs ihs ītficiet eū spū
oris sui et destruet illustre
aduentus sui Dum ergo erq
miqtas cū mūdi statu termi
natur pgenies eius ī pplo
suo non relīquit quia ī ipō
eius pplus cū eo ad supplicia
pariter urgetur ī omes iq
qui de eius pūsa psuasione
ī pmis accōibꝫ nati sūt Illuſ
tracōne aduentus dñi eterno m
teritu cū eodē suo capite feriet
acnīta eius pgenies ī mūdo re
manet quia districtus iudex m
qtates illius cū ipō mūdi fine
concludit ¶ Quod uero hec ap
te de antichristo mtelligi debeāt
demonstrat cui subditur In die
bus eius stupebūt nouissimi ī primos
inuadet horroꝛ Tanta enī tūc iu
stos miqtate effrenabꝛ ut ex
electoꝝ corda non parua pauoꝛ
feriant Unde scriptū est Ita ut
in errore moueatur si fieꝛi pot
etiā electi Quod indeq dē nō qꝛa
electi cassari sūt sed magnis ter
roꝛibus trepidanti duc ad cor
eis certamē mstare tnouissimi
electi hrēnarianꝫ ī primi qꝫ
sub ī hys qui ī fine mūdi electi
reperiūt ī mortē carnis ꝓ
stancdi sūt ī illi etiā qꝫ poſt

mūdi parabo pressurā Enoch
scilicet & helias admediū uo-
cantur et crudelitatis eius se-
uiciam i sua adhuc mortali
carne passuri sūt hinc mites
i tanta potestate laxatas no-
uissim obstupescūt & primi
metuūt q: licet mē hoc quod
spū superbie sublenatur omēm
ypalem eius ptātem despiciūt
Juxta hoc nī qđ ipi adhuc in
carne mortli sūt mq̄a aīaī
ypaliter possūt ipe q̄ne fortiter
toleant supplicia phoresaūt
Ita ut eis proeodeq̄ tpore et
cōstācia ex ūnte sit & pauor
ex carne q: & si electi sūt ut ce-
mentis unci nequeāt ph̄ō
q: hoēs sūt & ipā metuūt tor-
mēta que ūminūt Dicat ergo
i diebus eius stupebūt nouis-
sim & pūnos riadet horror
q: uidebit tanta nūc signa mos-
truosa & crudelia ac dira
facturus est ut ad stuporē per-
ducat quos i fine mūdi uenit
& proues patres qui ei⁹ expu-
gnatōne seruati sūt carnalis
mortis dolore transfigat Ige-
q: de orbo mignis vel de ipso
mquoꝝ capite multa natat
generali mor definitōne sub
migit Hec sūt ergo thabnacla
mqui & iste locus eius q̄ igit
deū Impius ens dicat Expellat
eū de luce ad tenebras et d'or-
be trāsferat eū cuius aīmala
subuigerit admūit h sūt tha-
bernacla mqui & iste locus eius
qui ignoat deū indeb; inducēs
quia is q̄ nūc deū ignorando ex
colluitur tūc ad ppria thabnacla
ptuent qñdo eū sua iniq̄tas
in supplicia demergit Horūsuū
qñdoq̄ uenit tenebras q̄ dū
hic de falsi gaudebat luce iu-
sticie locū tenebat alienū p
uersi ei⁹ i omne qđ p sila cōnem
facuūt nomē gloie in stroūt qui
locū occupare alienū minūt
Sed adhuc nūc ꝓmittūt Cum
miserans sue merito ꝓpemo
igne cruciāt Hic namq̄ per
omne qđ agūt pricipe laudis
desideio ſimūt & p magnez
honorū opum simū mentis ad
aīaīa extendūt Stat igit
mūc mignis & multis appara-
tibo tumidus sua hic hita la
cōstruat nomē gle extendat
rura multiplicet se q: habūdā
tibo opibo delectet Cui vō ad
supplicia eterna ꝓueneit ꝓ-
ferto cognoscet q: hec sūt tha
bernacla iqui & iste locus
eius qui ignoāt deū Certe
veō hec baldath dixeāt Sed
cui dicēt ignoābat vehemē
ait ustū cor afflgit' qñdo
cōi illud sterie ex musta
estuatone ꝓferūt unde & bō
Iob ptimus respondit dices
usquequo affligis aīaz meā
& atteris me ſmonibo Sed
vi eloquia ut sepe iam dux
alīquando ex ꝑsona ꝓpria alīq̄
do ex uoce capitis Aliquando
ait extypo sūt u musalis emle
semeda Valde veō afflgit
aīci mstoriū qñdo illi cōi bo
nos dustritas sīnas uorūnt
qui bene uiē ignoant et ex
voce sibi instructā uēdicant
qui mōibo mi pugnāt unde
amicis bn Iob ut sepe iam du
mus hereticoꝝ typi teneāt

rette ab eode ẽ ſpondet⁹ Vſque⁹ afflictus aiam meã ⁊ atteins me ſermoĩb⁹ atterit⁹ ei boĩ ſermoĩbus iniquoĩ quãdo ḡ eos illi uerbis timet qui aut in pueritia fide aut in pranis moribus iacent Sequit⁹ Cum decies cõfundetis me minea⁹ uicibus locutus cõmi amicũ iob adhuc quinquies locutus reꝰ ẽ cognoſcim⁹ Sed ꝓpter hoc qd̃ ab eis q̃inquies ĩrepatꝰ audierat quoꝝ ĩrepatoĩb⁹ q̃inquies ipe reſpondit decies ſe phibet ẽ ḡfuſũ qꝝ ⁊ eo gra⁹ niter laboãuit quod fruſtra ĩrepatus eſt et eo gfuſiõez ꝓtulit q uba dotine nõ andiẽ tibus dicit Itaq ⁊ aĩ audies taceꝫ et aĩ loq̃ns nõ andiet⁹ Ipſe laborẽ ꝓtulit qui ⁊ tacẽ do pacienter et eis loq̃ndo mi tiliter cordis dolorẽ ſenſit vnde et ſuprius dicit quid agã ſi loquutus fuero nõ eſt dolor meus ⁊ ſi tacuero nõ ẽcedit a me Cum vero adh̃ pũ ſtẽ eccliehec uba referim⁹ liquet qd̃ magnũ ẽ gaudiũ ſeruare de calogi ꝓcepta ſed puerſi deꝰ confundit qꝝ p omẽ qd̃ pcant pranis ſuis moĩb⁹ decalogi ꝓcepta derelinquit et tot⁹ bonis gfuſionẽ facit q omn⁹ in ſuis actib⁹ diuĩis vocib⁹ obſiſtit Sequit Et non erubeſcitis oppmẽtes me Quasi nõnulli quos ad ꝓpetã dam negãm ob orta ſubito malicia muniat ſed tam hũana uerecundia reuocat ⁊ pleriq̃ phoc qd̃ exteriꝰ erubeſcit ad meliora ſua re deũt et coĩ ſe interminũ indi cũ ſumũt qꝝ ſi ꝓpter hoĩez mala fiẽ metuũt q̃ itom⁹ ꝓpter deũ qui cuncta ſpicit nec appetere mala debuer⁹ In quib⁹ ſit vt mala maiora corrigat p bona minima ſic ꝓpiorem uẽ aĩam in meliorẽ culpam et ſũt quidã qui pꝫ deũ in mẽte gremſcint multo magis hũana iudicia ſper nũt atq̃ omẽ malũ quod appetũt audaciter pagere non erubeſcũt quos ad ꝓpe trandũ malũ occulta mi q̃as ſuadet⁹ nulla aperta verecundia retardat ſicut et de quodam iniquo mor⁹ dr deũ non timebat ihoz non reuerebat⁹ Hinc ẽ etiã qd̃ de q̃dam ĩpudenti fro te pcantib⁹ dictũ eſt ⁊ pam ſinũ quaſi ſcdoma ꝓclamant pleriq̃ ergo tales ſint ad ſa ſarij ſtẽ eccle qui appetẽ malis nec timoꝛe dni nec hoĩm pudore refrenant erubo bn̄ p bm̃ iob dicitur et nõ erubeſcitis oppmẽ me qꝝ ⁊ ſi pranũ finit mala voluiſſe pene eſt male ap petita non erubeſcẽ Sequ⁹ nempe ⁊ ſi ignoraui mea ẽrit ignoꝛancia mea habet hoc hereſis ꝓpium ut d'iam ſtiẽ ſiue arrogãtiã ⁊ flentur et recte credenti ſimplici ſepe derideat et nullus eſſe meliꝰ humilitatem vitam ducat Sat coĩ ſtã ecclia in omẽ qd̃ veraciter ſapit ſenſu ſim⁹ humiliter deꝓmit ne ſuperbia

in fletur ne in regressione occlu-
tum eat et pstrutaꝫ aliqua
que vltra vires sicut illis pre-
psumat vidius eterni studet
nescire que pstrutaꝫ no valet
qm audacter definire q̄ nesc
Scriptū q̄ppe est sicut q̄ mel
multū comedit non est bonū
Sic qui scrutator ē maiestat
oppmt̄ gl̄a dulcedo eterna
mellis si plus q̄m necesse est
sumitur unde delectat̄ os mde
vita comedens necatur Dulc
quoq; ē regressio maiestatis
Deo qui plus hac scrutaꝫ ip-
petit q̄m humanitatis ssu
du non capitur rumpit

Vō nobiscū dn̄e vo dr̄ q̄d cont̄
nos est et rursū nobiscū dn̄e
dr̄ q̄d p nobis est Qa g̃ sūa
sua herenia cor mflat fidel
aut ggmō ignorancie sue hu-
miliat dicat bt̄us Iob voce
sua dicat eccl̄a q̄ fessione om-
vsilis eccl̄ie Nempe t̄si ig̃
rantia mea est ignorancia mea
Sic si apte hereticus dicatur
Dis vīa sua inobstū nō est
q̄ cōi vos est dū sculta cla-
one nos erigit mea vero
ignorancia mea est q̄ pro
me est q̄m dum pstrutaꝫ
de deo aliq̄d supbe nō audeo
In nesciate mea humil̄ suo
et q̄ hypocrisim que scire
querit ad ipsū solus clau
arripuit ut cōi fideles et
humiles dortinudeant̄ Recte
subiungit̄ Ut nos cōi me
erigam Sed h̄ fortasse me-

lius verba p̄dicm̄ si ipis spēa-
liter animis bti Iob q̄dmodū
ggruat demonstrem̄ Ipi et
em̄ primū ipsū videtis ad
sua intima redire debuer̄
nequaq̄m bm̄ Iob verb̄ in-
crepacois premere ꝑ flere
q̄ sic pauss fuerat q̄ ita
seruiebat qua ultione ferri
merebant̄ qui no ita viue-
bāt q̄b9 bn̄ dr̄ At vos contra
me erigim̄ Ac si eis apt̄us
dicatur qui erigi cōi noo met
ipos ex mea p̄cussione dbui-
stis Ordo quippe exigit
in bono ut ille est vt p̄mū cōi
nos t̄ post modū cōi malos
erigamur Nam qui q̄ boos
erigitur p̄ sup̄biam ī latur
Contra nos met ipos cōi erigi
mur q̄ndo mala p̄pria vlciscim
di scrutā nosmet ipos pemē-
cie vlcone ferim̄ q̄ndo ne-
quaq̄m nobis ī pās p̄tm
parcim̄ t̄ nullis erga nos co-
gitacōm̄ blandimus ūdna-
mur Cum si dilecte p̄ius
nra mala mnobis ī spēm
iustū quoq; est ut eria cōi
aliena mala ululer eigam
t̄ ea que m nobis primū
eria m alijs redargūendo su-
peremus Sed hanc eroz
mali nesciūt quia se eligi
rel̄m quūt t̄ bonos ipetit
sibi se mira gl̄iam suam
mollitie blande adulatoꝝ
mdimāt et cōi bonoꝝ vīa
distructone asperitatis eigu
unde et amin̄ bn̄ Iob m
eius flagello t̄ mihi dg me
mut dr̄ - At nos q̄ me eri-
gimi id est vos ipos redargu-

endos relinq̃tis et me districte
sentẽtijs t̃repatis ¶ Qui enim
semetipm̃ pius non iudicat qđ
t̃ alio rectũ iudicet ignorat
t̃ si nouit fortasse p auditũ qđ
recte iudicare debeat recte tñ
iudicare aliena meita non
valet cui ꝑsciẽcia mnocẽcie
ꝓrie nllam iudicij restãm
prebet ¶ Hinc est enĩ qđ ysidorꝰ
tribꝰ qbꝺam et puñendꝺ adul-
terã de ducẽtibꝰ dr̃ · Qui sine
pcto est uim ꝓmus t̃illã la-
pidẽ mittat Ad aliena q̃ppe
puñenda pcta ibant t̃ sua te-
gũt reuocẽtur itaq; mtꝰ
ad ꝑsciẽciã vt ꝓpria cor-
rigãt et nũc aliena t̃phẽdãt
¶ Hinc est qđ cũ tribꝰ beniamĩ
t̃ carms sẽdere finisset obru-
ta collectis oĩs ysrl̃ ultiõi t̃
ũitatẽ noluit sed m̃ semel t̃
uerũ t̃ belli certatẽ ipe ꝑstꝰ
est Consulto aũt dño si adul
cisteñdũ ire debuisset ꝓsũ
est q̃ iuxta dñĩce vocis t̃penũ
preuerit et semel t̃ secũdo poe-
nit vt nũc demũ pcatrucẽ tri-
bũ ualde series pene fuditꝰ
extinxerit Quid ẽ q̃ ppls iula-
one sceleris t̃flamat̃ t̃ tñ
prius ipe ꝑstermit̃ nisi quod
prius ipi purgãdi sũt p quos
aliorũ culpe ferũt̃ ut ipi ui
mũdi ꝑ ulcõm uenãt qui
aliorũ vicia corrige festinãt
Vnde necesse ẽ ut cũ ḡ nos
ultio diuĩ examinis cessãt
Nra se ꝑscia ipa t̃phẽdat at-
q; ad lameta penitẽtie ipsã
se ꝑ semetipam erigat nec ḡ
bonos data vt sibi humilis sed
cõ se rigida sit bonis vb oĩb

sumissa Superbis ergo corripi-
entibꝰ recte mũc dr̃ ¶ Ait nos ḡ 13
me erigentẽ et arguentis me
obprobrijs meis omes plati
grauẽ cẽ obprobriũ deputant
mala ꝑalia t̃ tanto omnip̃ḡ
esse a deo despectũ credũt q̃to
hũc afflictũ expressiõis fla-
gello cõspicũt nl eteĩ i mo-
ribꝰ nl t̃actibꝰ q̃uit sed ostẽ
in hac vita pressos si inderit
cẽ iam diuino iudiº dãpnatos
arbitrãt̃ Vnde bene mũc bt̃
Iob uoce dr̃ et arguentis me
obprobrijs meis Quia hij
q̃ eũ in sht̃ añ flagellũ no-
uerãt t̃ustht̃ cẽ ex ipã iam
sua passione iudicabãt on̄
sepe herena qui affligi ꝯsdam
mira stam ecclie uidẽt sp̃ũ
q̃ppe de deo est flagellat omnẽ
filiũ quẽ recipit ẽribulatiões
fideliũ non mĩ q̃ pcto esse
suspicant̃ sed q̃ ideo iustos ar-
dãt q̃ in prauitatis sue sẽsu
dimissi sine flagello diruerẽt
Deinde ¶ Saltem mũc ẽtelligi- 15
te q̃ deus non equo iudicio
afflixerit me Oq̃m durũ soãt
uox iusti uerbeibꝰ afflicti op̃
ni non elatio sed dolor expressit
Sed iustus nõ est qui iusti
in dolore deserit bt̃us Iob autẽ
qui mite os hũit nec i dura
uoce pcãuit Nam si hũit pe-
ccasse in hac uoce dicim̃ im-
plesse dyabolũ asserim̃ q̃
ꝓposuit duas ẽlange os eius
t̃ carnẽ si nõ in faciẽ benedixe-
rit tibi Gramis itaq; ssio
oritur Si etem̃ nõ pcãuit ẽ
eo quod dixit Saltem mũc
ẽtelligite q̃ deꝰ nõ eqº iudiº

afflixerit me dñs qđ dici nefas est iniuste egisse aliquid cõsentimus si ueo peccauit dñs de illo qđ pmisit exhibuit assentiendi est igit qz et deus iuste circa bñm Iob egerit t̃m bñs Iob exeo quod dicit se nõ iusto dei iudicio afflictũ meritis ñ sit et antiquus hostis in eo quod de bñ viri pmiserat culpa metuus sit Nõ mirũ igit̃ ideo pua credidit uerba bonorũ qz in meliore sua intelligẽtia minime pensant Beatus eĩ Iob uitaz suã attendebat t eã q patiebat flagella pensabat t iudicabat eqm non ee ut ad talẽ uitã talia flagella reapet Et cãt dicat nõ se equo iudicio afflictũ hoc libera uoce loquitur est qđ i secreto suo dis de illo aduersario eius dixerit Cõmonisti me aduersus eũ ut affligem eũ frustra quod eĩ dicit deus qz frustra bñm Iob affluat hoc rursus bñs Iob asserit qz non equo iudicio a dño sit afflictus Iniquo itaq; peccat qui a sua auctoris sui nullo discrepauit

¶ Sed forte aliquis dicat Iõ nos de nobis bonũ dicẽ qđ de nobis occulto iudice dixerit sine pcto esse nõ posse Nã que misericordia laudat esse hic iure laudabile non dubitat at uero si se ipe laudauit tamen eius misericordia laudigna ee nõ credit Ego puch recte de se si quod iudex iustus p eqm sententiã hoc de se si de quo agitur psumat post ortere e p elatam metem Nam si pẽ quoq; i humili cogitatõe p magnitudinem exigẽte causã uel dolore bona de se ueracia dixerit i tãtũ alius

alius nõ ipsit mentiũ a ueritate nullo discrepat unde paulus quoq; aplus multa de se fortia p discipulorũ suorũ edificatõne narrat Sed hec narrando minime deliquit qz a ueritatis tramite t attestatõne certa t corde humili non recessit Iustam itaq; bñs Iob uitam suã sine dicit non se ee iusto dis afflictũ nec petit in hac uoce iquia nõ discrepat ab auctore qui qđ deus frustra passit ipe quoq; semetipm asserit nõ iusto iudicio afflictũ ¶ Sed uir suo alia quesho orit quia iã ihus opeis mentiũ exordio solutã cui oppons deus nil frustra fact facit Cur bñm Iob frustra se afflixisse testet Nisi eum conditor me tot uerbis bñm Iob non uicia illius aucat exaggerete sed merita augere eqm ergo fuit qđ faceret p augmẽtũ boni meriti non tñ indebitũ equũ quod credebat causas piure ptis. bñs aut Iob ptia sua illis flagellis deleri credidit non merita augẽri et iõ iro nõ equũ iudicat quia uita suaz cãt flagellis exarat Ergo si uita t flagella pensat non equũ finit qp bñs Iob sic dixi p iram distrimis sibi fieri credidit Si uo mihi a mortis altercatur qua p penã iusti iuuite eius merita cumulãtur Equũ uel potius mihi uoluntatis diuinã finit Igitur t uera Iob dixit uitã nã flagello pensant et deus nõ iniusto iudicio Iob afflixit qz merita ex flagello cumulant et diabolo qđ pro

mſcēt nō implenit qꝫ bīūs
iob miter uerba quedurit ſon
ant et a uera ſnīa et a mete
hūit non recessit Sed hꝫ affli
cti uerba mimis foltasse m
telligim9 misi ſnīam mdicꝫ
ſnīam cognoscam9 qm nām
vtraſq; partes ſentēciā daret
dixit amicis iob Non estis lo
cuti corāme recti ſicut ſimus
meus iob Quis ergo ſtulta
mēte bīm iob i locucōne ſua pe
traſſe fateat' diū pā uoce m
dicis recte lominis asseit' ¶ qꝫ
qdem uerum si ad pſonā ſēe et
cleſie referam9 mſtmis eius
membris non mōgrue apta9
que pſecucois eius tpore dim
t merita illius t flagella con
sideānt qꝫ m ministos floreve cō
ſpicīt et mistos miterie hoc
mihī ēt millateꝫ ſuſpicantur
Bene autē beati viri uoce ſub
dit' ¶ Et flagellis sins me
cmixeit Aliud quippe est fla
gellis pcuti aliud cmgi flage
llis namq; pcutimur aī con
solacōm et m doloribꝫ ex ēbus
alijs habem9 Nam cū tanta
nos afflictio depmit vt exinde
rei cōsolacōne respirare am
mus possit Non iam flagell
solūmō fermur sed ecīā cmg
mur qꝫ tribulacōnū uerbere
ex oīn parte circūdam' Sic
tus eī flagellis paulus fieat
tū dicebat ffloris pugne itg
timores Cruciis flagellis fu
erat aī dicebat periculis ex ge
nere periculis ex gentib; peri
culis in ciuitate periculis i so
litudine et cetera que ita emue
runt vt mssīm habuisse ēque
se

ostendat Sed vō ecclia cū tribla
cōnī suarū flagellis cmgimur
in ea mfirmi quiq; i pusilla
nimitatis casu redigūt' Ita ut
sē eo iam desperatos existimēt
quo exaudiri tardius uident
Dette adhuc ecīā ex eorū typō
scti viri uoce subiūgit' ¶ Ecce 19
clamabo vim paciens t neō
audiet uociferabor t nō ē qui
iudicet Omīps deus quo nb
pfuturū esse ualeat scies dissi
mulat exaudire dolentiū vocē
ut angeat vtilitatē ut purget'
vita p penā t quietis nāgllitas
que hic mueni non ualet alibi
queratur Sed hāc dispensacōis
grām nōnlli ecīā fideliū ignat
ex quorū ecīā pſona mic dic'
Ecce clamabo vim paciens
et nemo audiet vociferabor
et non est q̄ iudicet ¶ Non e 10.
ēt qui iudicet dē qīdō iudicāde
dissimulat ipse qui est qꝫ cam
rium ḡ adūsariū pter eū qui
iudicet non est nec mī hoc
sine mdicio est qd' iudicium
differtur qꝫ et mihec beatus
iob dicēt t ſcī viri meita t ad
uersūm pena crescebat Hoc
ipm ergo iudicīū differri cu
dicit est Sed aliud est qd' iuste
mittens cas disponit deus aliud
qd' foris flagellis attritus ex
petit animꝫ Unde adhuc de
ipā uerberū depressione sub
ingitur ¶ Semitam meā circū 11.
sepsit et trāsire nō possim et i
calle meo tenebras posuit
Circūseptam vbeib; semitā
suā mori cū trāsire adsentit
aīpiens euadere flagella nō
ponit t quia se pcuti asperē

Nec tamē passione dignā mutā
sēmetipō repēit qī m calle cor
dis ignoāmcie sue tenebras ibēit
qui cū ita flagellā'tur pene
trāe non potuit Quod ad mi
firma quoq; membra sē ecc
non mgnue ī'ferme qñdo p
hoc quod praue sē egisse me
minerīt a bono quoq; opere
retardā'tur et ex īfirmitate p
pria timidi bona cōn hec for
cia aggredi non p̄sumūt Ti
ment enī magna bona incipe
qui sē m suis actib; mfirmos
cē meminerīt et cū plerūq;
ecia bonū quod eligāt nescīt
qī m calle suo positas tēbras
phorrescūt Nam sēpe ita d̄ suo
opere fit aīmꝰ incertus ut ig
ret ommno quid nutus qd
culpa sit In calle ergo suo te
nebras īuenīt qui mhijs que
appetīt agere quid eligē dēbe
at nescīt ¶ Quia igitꝝ sēpe
mfirmitatē nō nūq̄m uero ig
rancia p̄cor ex mfirmatib;
membris dē Semitā meā cū
sēpsit et trāsire nō possū Exeis
vero que adipīm opus bonū qd
eligāt caligāt Subdūtur et
ī calle meo tenebras posuit -
Ex pena etenī culpe ē mdere
bonū qd agere debeāt ī tam
mplere non posse Et mrsū
ex grauiori pena culpe est qd
agere debeat nec uidere mde
ī cōn hec utraq; psalmi iste uo
te dē Dns illuīacō mea ꝫ psalo
mea quē tnmebo Cōn ignāe
est tenebras illuīacō cōn īfir
mitatē vō salus est dns qñ
ꝫ ostēdit quid debeat ad ageā
appeti et uitꝰ pbet ut quod

ostendit possit mplei Dēinde
Spoliauit me glām meā et absu
lit coronaꝫ de capite meo quod
aūcta hec beati iob īaffluēcia
posīt psone q̄ venīāt dubiū nō
est Sed q̄ hīstoie uerba patet
uxta lām ex posicōne nō mo
gent Oportet ergo ut p̄sensus
debeāt mīsticos mueligāt ¶ Ut
nāmq; Spoliauit me glām meā
Gloria quippe omnīū augq; iu
stīcia est Sicut e vero uestīmtū
tegit a glā ita iustīcia mūt
a morte Vnde nō m meīto iu
stīcie uestīmto compatiuī am
p̄p̄hām dē Sacerdotes tuī
duāntur iustīcia quero affluā
sue tpore hoc iustīcie uestīmtū
quod apud deū p̄tegit stā ec
desia īmembris suis īfirmā
tibus amittit Spoliatur recte
spoliat me glām meā id est iustīa
ab mfirmis ablata est que ab
eis auferri nō posset si medul
litus ihesisset Sed id cēo tolli
potuit q̄ more vestīmti ex
terius adhesit ¶ Quia mre
querēdū est quō sē ecclie
membra dici ualeāt q̄ potuēt
iustīas perdere qīn tenēte in
debant Sed sciēdū est quod
plerūq; a membris eius m
firmatib; iustīae ad tpus am
mittīt Sed cū p cognitōm cl
pe postmodū ad pēnteiam
redeūt sē se ad eādez iustīaz
qīn poterāt foraus q̄ntēbā
astrīgūt Vnde adhuc subdī

¶ Absulit coronā de capite
meo Quia caput corpis p̄ma
pars est ut primāpale īteior
hoīs mens est Corona vero
victorie premiū est qd desup

pomt⁹ ut q̄ certaueāt ī mīcis⁹
Quare ergo mihi aduersitatib⁹ ꝑs
sī mmme pdūcāt m eis scā
ecclia quasi coronā de capite
amittit Corona quippe ī ca
pite est supna remuneacio
ī mente Et sūt plerīq; qui dū
aduersitatib⁹ affligunt⁹ supna
premia cogitare negligūt et
ad ꝓfectōnem victorie puenīe
non possūt In hīs itaq; coronā
de capite auferūt q̄ supnī
ad spīuale premiū de mentī
cogitacōne tollunt ut exīoza
um trāquilla appetāt terīa
premia que cogitāt si euāt
non requīt ¶ Vel certe caput
fidelīū nō mmeito sacerdotes
accipim⁹ qui pars membroꝝ
dñi ꝑmia sūt vnde ꝑ ꝓphās
caput et cauda terminari dr
ubi videlīt ī capitis noīe sac̄
dotes ī caude appellacōne
ꝓphete regēs designāt⁹ Coro
na ergo de capite auferūt
cū supne remuneracōis ꝑmia
etnā ipī deserūt qui m h⁹ eccl̄
corpore ꝑē indebāt⁹ Et pleriq;
ꝑ ductib⁹ cadētibus lacus suc
cūbit expertus qui sequeba⁹
unde mox post dampna mar
orū de multimoda labefactōe
ecclīe subsecutus adiūxit
¶ Destruxt me vndiq; ī pereo
et q̄si amisse arboī abstulit
spem meā Quasi vndiq; ecc̄a
eni destruit⁹ atq; ī firmis m
bris deperit q̄ndo ipa q̄nde
bamhic forcia corruit q̄ndo
corona de capite abstrahitur
q̄ est q̄ndo eterna eaq; ꝑmia
a ꝓpositis negligūt⁹ ¶ Bñ
aut de ifirmis⁹ cadentib⁹ sub
dūt Et q̄si amisse arboī absti
lit spem meā Arbor q̄ ꝓpe ue
to impellitur ut cadat ī q̄ez
mme terrēt ut ad iustīciam
corruat quid aliud q̄ arboīs
flatu uenti pulsi ī stanti sue
rectitudīnis amisit Quasi ei
ex uento spem ꝑdidit qui ꝑuoꝝ
mimis ac ꝑsuasioīb⁹ de mer⁹
eterna que sperabat ꝑmia re
liquit Et quia pleriq; negligūt
ut penas quas meruēs nostraꝝ
deserat fit mdiante deo ut eaq;
nostraꝝ deseres quas penas ti
muit non euadat ī q̄uimentī
niteritū mmme timuit eaq;
carnis mala toleret que nebat
Vnde adhuc subdit ¶ Iratus e 19
mihi me furor eius et sic me ha
buit q̄si hostem suū Predicatōe
quippe egregio attestāte didicī
quia fidelis ē deus ī nō patit⁹
nos tēptāt supra id q̄d possūm
ferre ꝑ facit ei cū tptacōne
ꝓuētū ut possimus sustinere
Per ꝓphām quoq; dñs dicit
plagas passi te mmma asse
gacōne crudeli Deus ergo ita
pmittit ut mites illius a pres
sione superet⁹ Non hūc dnus
tam quasi filiū ꝓ disciplīna
ꝑ q̄si hostem p iram ferit Cū
ergo vīrtē mē patiēne fla
gella trāseūt valde meticdū
est ne pītis meis exigentibus
nō q̄si filij a patre ꝑ q̄si hostes
a dnō feriam⁹ Et q̄ plerīq;
fit ut etā malignōrūs assu
storū cordib⁹ mīta suadeant
atq; inter flagella que extius
ferūt cogitatores nequas m
mentib⁹ fidat post futorē dni
Verte subiūgitur ¶ Dmīt 20

ueneruṅ latrones eius ⁊ fecerṅ
sibi viā per me latrones⁊ nāq
eius malignū siūt spūs q̄ eccl̄e
dis hoīm mortibꝫ occupantꝫ
qui viam sibi ⁊ afflictoriū cor
dibꝫ fecerūt q̄ndo inter aduersa
que exteius tolerantꝫ cogita
cões quoqꝫ prauas imittere
non desistūt de quibꝫ adhuc
61 dr̄ Et obsederūt in gyro tha
bnacliṁ mei In gyro ei tha
bnaclim obsident q̄ndo ex oī
latere suis temptacoibꝫ mēte
cingūt quam modo lugere
de spōsalibꝫ modo desperare
de eternis modo ī impacīcīā
uiuere atq; ī dei blasphemie nī
iaculā pessima suggestione
psuadent que tamē uerba utiā
poterimꝰ beato iob ecl̄ie mixta
historiam congruūt qui dum
mala que pertulit ante oc̄los
congessit non q̄ corrigendū filiū
sed q̄ hostem pausū se ēe iudicat
Per quem sibi etiā latrones ei
viam fecerūt quia malignō
eū spūs licētiā pausoīs accepe
rūt Cuiꝰ in gyro thabnaclin ob
sederūt quia sublatis rebus ⁊ fi
lijs ecl̄iā corpus eius oīe volne
62 ribus attriuerūt ¶ Sed mirū vide
ri est cū latrones dicēt cur addid
eius ut iudeꝫ ergō latrones dei ēe
mōstrāt Quia m re si voluntas
ac potestas malignoꝝ spiūm
disternatur Cur dei latrones
dicāt⁊ aperitur dyaligm q̄p
pe spūs adnocendi nos ī essabi
liter anhelāt ꝫ cū prauam
uolūtatem ex semetipis habe
ant pātem tamē nocēdi non
habēt nisi eos voluntas sūma p
mittat Et ac ipi quidē ꝓmiste
nos ledere apertū quelibet tamē
ledere non misi iuste a dño per
mittit Quia ergo ī eis ⁊ volū
tas iusta est ⁊ potestas iusta
⁊ latrones dicūt⁊ dei ut ex ipis
sit q̄ m ferre malā⁊ iuste deside
rāt et ex deo q̄ desiderata iuste
q̄sumāt Sed quia aut sepe iam
dictus sanctus ut positus ī dolōe
penarū modo suus modo eccl̄ie
modo redemptoris mī uocabꝫ ut⁊
et plerūq; sic sua narrat ut mī
p typū ea que sūt sc̄e ecclie ac
redemptoris mī pferat post pō
pauli⁊ cura hystoie mihiꝫ que
subiūgit qualr redemptoris mī
vocibꝫ congruat demōstremꝰ
63 Sequitur ¶ Fratres longe fecit
a me ⁊ notos meos q̄ alienos fecē
runt a me derelinquerunt me
ꝑinquui mei ⁊ qui nouerant ob
liti sunt mei Hoc melius ostēdi
si uobis ad medium testimōiū p
teramus q̄ mt ꝑ ꝓpria uenit
et sui eū nō receperunt A deo q̄pe
fides longe facta fuit ⁊ noti rece
sserūt que tenētes legē ꝓphe
tare hebrei nouerant ⁊ pitem
minime cognoscebāt vnde
recte dr̄ Derelinquit me ꝑinq
mei ⁊ qui me nouerant obliti
sunt mei ꝑ fidei etei ꝓmiq per
carnē noti per legis nūciaꝝ
quasi obliti sunt quē ꝓphetaue
rūt Dū eū m carnādi uerbi
legis carnēm et incarnati ubiꝫ
per fidē negarēt Sequitur
In quibus domus mee ⁊ alle
sicut alienū hauerūt me ꝑq
sūm domus mee dei sueāt sūt
doctes quoꝝ origo in dei filio
deputata ꝑ am ꝑ ossiuꝰ ī gdi
cōne tenebat Annalle aut nō

i meito mtelligūt leuitaum
aīe ad secreta thabnacli qī
ad nteiora cubiculi familia
rius seruētis dicat ergo de sa
cerdotibo scdula cura seruiēb
dicat de leuitis ad nteiora do
mus dei obsequiūb nīm
domus mee et ancille sicut
alienī habuerī me q tra
dīm quē dudī plegis vba
poterit cognoscē ac venerāi
noluerī Qui adhuc apcus q
ab eccli piisa nolūtate nō sit
cogmitus manifestat cui sdoit
Et qī peregrinus fuī tocies
rogū redemptor eterni nē dum
a synagoga cogmitus nō ē in
domo sua qī peregrinus extitit
quod apte ypha testat dicens
quare sicut colonus fuimus
egm terra t qī viator dūmāe
ad manendū qui erīt dns
audiuis nō est non possessor
agri sed colonus est creditus
q quasi viator manendi nīm
declinauit quia paucos exiu
dra absulit et aduocatōnem
generis pergens iter cepit
pegit Peregrinus ergo tocies
fuit quadiu sola que uidere
poterāt cogitabat nō valuerī
mtellige m dno quod uidere
non poterāt Animus despi
cuit carnem nisibile nō per
uenerat ad nuisibile ma
iestatem Dicatur igit vere t
qī peregrinus fuī omnibus ecc
de quo adhuc pplo apte subiū
gitur Geniī meī uocauī et
non rspondit quid em nidatq
pplis nisi synagoga fuit que non
more filij obseqbatur dno
ß mmore seruuli Quo ō nobis
per paulū dr Non accepistis spm
seruitutis iterū in timore sed spm
adoptōis filiorū in quo clamam
abba pater Hinc igitur pīnī vo
cauit dns quia collatis muneib
qī emissis eis uocibo ad sē duce
studuit Sed non rspondit quia
digna opera domo eius reddere
cōtempsit Vocat nos et deus cū
muneibo puenit respondemus
vere uocatōm eius cū digne uīq
prepta munera deseruimo qc
ergo tot muneibo indarat ppīs
puenit dicat Geniī meī vōui
Sed quia eraz post tot eū mu
nera gtempsit subiūgat vt nō
respondit Sequit Oret
ypro deprabar illi ac si apīs
diceretur ego ille qui ante
incarnatōm meā tot ei prepta
fameda ypphaū ora mādaue
ram m carnatus adeū uenieb
ore eū ypro deprabar vnde t
matheus cui prepta ab eo dū
m monte desūbēt aut speies
os suū dixit ac si pateret diuī
tie os suū apperuit qui prius
apperueāt ora ypphaū hinc er
est quod de illo absponsū pīnt
am eius desiderāte dicatur os
culetur me osculis oris sui Ecc
quippe eccla quot prepta ex
eius predicatōne cognouit qsi
tot oris eius oscula accepit bn
aīt dr deprabar quia i carne
monstratus dū mādata uite
humiliter dixit quasi superbiētem
seruū ut mueniet rogauit bñ
t apte subditur Saluū meū
ex horruit uxor mea quid uxte
dns nisi synagoga accipitū
m legis federe carnali et in
telligenda spūalia f Saluus

uco & carne est sed m fidelis ppts
carne dñi carnalē mtellexit &
puru hūc hoīem credidit Hali
nē ergo eius uxor exhorruit &
synagoga est quē uidebat hoīem
dei credē expauit Cūq ab eius
ore iba corpalī audiret Deo tñ
gere diuitans archana causāt
Et recatōz cē non credidit quē
creatū mdit Carnis ergo halitū
carnalis uxor exhorruit que
carnalibz sensibz dedita m car
nacōnis eius mysteriū nō agnit
69 Sequit Et orabam filios ve
trimei ḡ in deo qui corpis for
non ēscribē membra corpis
id est manus oculus uterus ita
nōiant ut ex membroz pcq
bilis effectus eius potēcie dsigē
Oculos quippe hīē dr quia cīa
videt q̄ manus hīē describi qua
acta operant In utero aūt plas
cōrpitur que i hac uita pfect
cruo ergo uteri dei mysteriis con
siluī debemus accipe mlt ante
scla p̄ p̄destinacōm cepti sumꝰ
vt creati pfecta p̄ducam⁹ deus
ergo q̄ manet aīa scla vitei sin
filios oranit quia eos quos po
tenter p̄ diuitatem condidit
Carnalis uenēs humilē rogat
10 Sed quia ipsā carne ḡ apparu
init ab eoz estmacōne dspecta
& subiūgitur Multi quoq; desp
rebāt me Sapientiby a ceritans
fide cadentibus recte de stultis
additur quoq; q̄ dr phaisei dñm
ac legis peritī despicēt eoz
mredulitatē ecia p̄ plī turba
secuta est que meo quod hoīez
mdit redemptois mīdi p̄dica
mēta desperit Nam sepe stulti
nosse Hyr fuit m plebe pauperes
q

designāt⁹ vnde & p Iheremiā dr
Dyr forsitan pauper sūt & stul
ti ignoantes viam dñi & iudicium
dei sui Felicius aūt mūdi sapientib
atq; diuitiby redēptor mī querit
pauper & stultos uenerat vnde nē
quasi m augmētū doloris dicat⁹
Multi quoq; despiebāt me ac
si apte dicēnt ipīme ecia desper
ārūt p quibz sanandis stulticiā
p̄dicatois assumsi Sepi q̄q
est quia m dei sapia nō cognit
mundus p sapiēciam dñm placat
deo p̄ stulticiaz p̄dicatois saluos
facere credētes Verbi quippe
dei sapiēcia est & stultitia hui⁹
sapiēcie dicta est caro uerbi ut
quia carnales quipp p carnis
siue p̄sencia p mīgē nō valebāt
ad sapiēciaz dei p̄ stulticiā p̄dis
id est p carnalem vbi sanaret
Aut ergo stulti quoq; despiebāt
me ac si apte dicēnt Et ab hīs
desperatis sīi p quibz stultus esse
mali uenitus nō sīi Et quia inde
oriplebs cū miracla mī re
demptois cerneret hūc exsig
mis uenerabāt dicens hīc
xps Cū vō humanitatis eius m
firma conspicēt cū creatorem
credere dedignabat⁹ dicēs nō
sed seducit turbas recte sub
ūngitur Et cū ab eis re
11 cessisset detrahebāt michi
quasi accedebat quippe ad
coras pplos dñs aī eis mi
racla demōstraret & qī videre
bat cū nulla signa ostendēt
Sed credenti dño detrahebat
Et amica alis questeth placere
fidem nolebāt Sed quid mi
p̄ petiisti a plebibus cū ip
quoq; qui legis doctores esse

12 ¶ Abominati me fuit quidam gsiliay
mei et quē maxime diligebā
aduersarius est mihi Cuctis liqt
q deus gsiliarijs non esset q
ipis quoq cōsiliarijs hom sapie
consiliū prebet de quo ecia scīr
est Quis gnouit sensū dñi aut
quis gsiliarius eius fuit Sed quo
modoli ai pans uel nestimiū
egenti tribuisse hoc dñs accepis
se testatur sta cū nestrien cuilib
recti consiliū datur hoc ipe ac
cepit cui ille membrū ē q̄ cru
ditur Omes etenī fideles mēbra
mī redemptois simus t sic ipse
in nobis pmißam largitatis p
pastinat sta ipe in nobis pdoc
trine gsiliū tribuit Scribeta
q̄ t legis doctores qui erudire
pplos admitam gsueuēant qd
alimo q̄ uentū ēdēptois gsiliay
fuerit qui mī dū micarū dñm
conspicent gsilys suis multos
ab eius fide diuisit q̄s pius
ad credēdū micamacois ea mis
terit per pphaū uerba multos
deuisse uidebitur Et quia ille
apud deū magis in amoē est
qui ad eius amorē plurimos t
hūt adhuc de eodem legis doctor
ordine phariseoī ordine subdit

13 ¶ Et quē maxime diligebam
aduersarius est mihi ipe et ordo
suadente pdoia a fideueūtat
auersus est quia qui primus in
labore pdicatois fuerāt maxie
diligebatur quē nō sdlū ad non
credendū ℔ usque ad pfectū
quoq dñm pplorū turba secuta
est et usq ad passionē illius se
uisse facebo a mensa ¶ In q̄ unde 18
passione discipulorū corda turba
ta sūt unde t nūc subdit pelli
mea cōsumpsi carnibus adhesit
os meū p nostre fortitudo hi car
nibus uo mortalitas corpis de
signatur Quia igit xps et ecc
una pdna est · quid p os mī ipe
dns designatur · quid p carnē
mī discipuli qui passionis eius pe
nissima sapuerūt per pellem
uero que exīor carne tenet
mi corpe quid nisi ille sē fere
figūāt que ad pparanda sub
sidia corpis exteriorib; dño mī
terys seruiebāt Nam cū aus
discipuli q̄nnis nec dū firmā
ueritatis fidem pplis pdicaret
ossi suo herebat caro et
cū sē mlies ea que necesse erāt
exteriora ppararet q̄ pellis
exterius manebat in corpe Et
cū ad mortis hoām uentū est eo
discipulos grauius expsenicor
uidere mos muabit fugerūt
singuli mlies asserūt Quasi
ergo cōsumpta carne os dñi
pelli sic adhesit q̄ formido
eius passionis tpore fugientib;
discipulis unī se mlies inuenit
Steterit equidē aliquandiu pe
trus sed mī post territo negat
Steterūt etiam iohēs cum pōe eius
tpe ductū est Cuē mīe nua sed
pstauerāe minime potuit q̄
de ipso quoq scriptū est qd adole
scens quidam sequebatur illū
amictus sindone sup nudo
et tenuerūt eū At ille relicta
sindone nudus pfugit a bes
qui t si post ut uerba sinit

demptois auouet adhorā ḋcis
redijt prius tamē territus fugit
amicicias aut non solū nō timu
isse neq; fugisse sed ecīā usq; ad
sepulturū stetisse mediantē Quat
ergo pelli mee ḡsumpsi carnē
adhesit os meū hoc est hṁ qui
mee fortitudim appinquus īherē
debuerūt passionis mee tpore
tmore ḡsumpti sūt et eas quas
ad exteriora mīsteria posui in
passione mea sine fortitudine
mihere michi fideliter miuem
Tibi tapte subdimur qđ hīc uerba
pmisterii dicant Dū sequitur

17 ¶ Et derelicta sūt tm modo la
bia circa dētes meos Quid em
circa dētes aliud qm labia ha
bemus ecīā si nulla flagella pa
timur sed quid plabia nīsi oīa
eo quod pdentes mīsi sēi aptī
designant qui mhoc ecclie cor
pore idcirco sūt positi ut pitam
carnaliū correpcōne mordeāt
eumq; a sue pīnacie duritia
ḡfirmāt vnde et eidem pīmo
aploū quasi denti meo cōpe
posito dicit ajacta et māduca
Sed quia passionis eius tpe ipsi
dentes pīmore mortis amiserūt
maxīe correpcōnis amiserūt
fiducīā robois amiserūt effi
caciam robois amiserūt effi
caciaq; omīmode operacōnis
ita ut ḋno ex illis amblantes
post eius mortē ac resurrēcōnem
in via loquent et dicent Nos
speabamus quia ipe esset re
dem pturus israel Verte mīc dr
Et derelicta sūt tm modo labia 18
circa dētes meos Cōfabulaba
adhuc de illo sed iam illū mi
mime redebat Tantūmodo q̄
labia mea ēca dentes eius remā
serant q; vīutē bone operacōnis q;
amiserant et sola de illo ḡfabla
cōnis uerba retinebāt pdicet
mq; sūt correpcōnis thebāt mo
tū locucōnis labia ita q; mīmo
circa dentes derelicta sūt quia
adhuc quidē ḡfabulāi nouerant
sed pdicare iam eū aut
mordere mfideliū vitia formi
dabāt peractis itaq; hīs que
in nocte capitis dixit adppria
bīis Job uerba reūtit Dues

16 ¶ miserem mei miserē mei
Saltem uos amici mei q; ma
dm tetigit me Hoc hē solet
ppium mens priorū qđ cū īmsta
abadisarijs patit non tam
ad iram quam ad preces mo
uetur ut se moderāi eorū pia
uitas placide ualeat plus
depcāi eligit qm irasci vī
rette mīc dr ¶ miserem mei
miserem mei Saltm vos āi
ci mei q; manus dm tetigit
me Ecce eos a quibus se per
cōmmelias affligi ḡsiderat
amicos vocat quia bonis
mentib et iam ipā sūt pro
spera que inducīt aduersā
nam perūsi qui q; bonoruz
dulcedīne aut conditū ut
redeāt et eo ipso amā sūt
qui boni fiūt aut īmala
pseueāt et in hoc quoq;
ecīā ndentes amici sunt
quia si qua bonorū delicta
sūt ea sine pfectoribus et
nesciētes purgant ¶ nōdū
quoq; qđ eis que secreta ap
deū gesta sūt beati vī īpub
uerba grecdāt Q satham q;
pe prisius fuerat ne tam

passionem suoz sathane tribuit
sed tactu se manu dei appellat
Sicut ipe quoq; sathan dixerat
mitte manu tuas et tange os
eius et carne si non in facie tibi
dixerit tibi Sciebat quippe vir
satis quia et phocipim quod
uersa uoluntate con se sathan
egerat ptatem non a semet-
ipso sed a dño habebat Sequit
19 Quare psequim me sic deus
et carnibz meis satiabimini
non obstrat alocutione pretis
quod a deo se perhibet psequi
Est namq; psecutor bonus
Sicut de semetipo ore pheti
co dns dicit demuhere occulte
aduersis pxim fuit hinc psequar
Cui uero satis quisq; flagella
pmittit scit qd psecutiones
con q missa uicia ex interna
dispesatione pacantur Crude
les aut psecutores mentes ce
ptatem ferendi apprehint
con bonoru uita non studio
purgacois sed liuoris facibz
accendunt Et quide hoc faci
unt qd deus omipos fieri pmit-
tit. sed cu una causa cu deo
ecia p eos agitur non tame
voluntas una in eadem causa
seruatur qn cu oipotis deus
amando purgacom exhibet
ministroru prauitas semedo
malicia exercet Quod ergo
dr Quare psequim me sicut
deus ad exteriorem passione
hoc retulit non ad ultimam
intencom qn et si hoc agunt
exteius qd deus agi disposuit
non ii hoc qd deus in sua ac-
tione appetit ut boni exaffli-
tione purgent qd intelligi
et aliter pot Tanto ei oipotis 20
deus uisus mia vicia pcutit
quanti in semetipo nil habet vi-
ciorum Hoies uero cu p disciplias
alios feruit sic aliena infirmi-
tatem debet pcute ut ecia ad
suaz noiem oculos reuocate
ut ex semetipis sidentes qnti
alios feriendo pereant cu se qs
ipos dignos passionibz non
ignoant Itaq; mic dr quare
psequim me sicut deus ac si ap-
te dicatur Ita me exemplimita
meis afflictis ac si ipi moe
dei de infirmitate michil habeat
Unde sideandu est qd si qui 21
fortasse sint qui aspeitate cor-
repcois indigeat tuc ei sua
correpcois admoneda est Cui
manus dr cesset a uerbere Cui
uero supna flagella minsint
non a nobis iam correpcois
consolacois debent ne diu do-
lore marpacom nigimur per-
cussionem passionem sociemus
Bene aut subditur Et caribz 22
meis satiabimini querit meis
pximoru penas esuit Satia-
ri paldubio aliens carnibz
querit Sciendu quoq; e quia
hy ecias quia aliene mite dirac
cione pasuit aliens pbuit
dubio carnibz saciatur Unde
psalonem dr noli esse i gurgi-
tibz potatorz neq; comedas cu eis
qui carnes adesuendu gesuit
Carnes q ppe adesuendu con-
ferre est in collocucione iroga-
cois uicissim pximoz vi-
cia dicere de quoz illic pce-
mox subditur Cuna pacis
potibz et dantes simbulum
cosimilitudinem tuesciet pacis

dormitio Pondus vacat qui de obprobrio alienę vitę sę dehebetat Symbolum uę odarię sicut vnusquisq; solet p parte sua cibos adnectendū Sta mō fabulationę detractōis uectu conferre Sed vacātes ponduz et dantes symbolū q sumet qnia sicut scriptū ē Omnis detractor eradicabit̄ vestietur aūt pannis dormitio q despectū et inopem a cūctis bonis opibus mors sua inuenit ꝙ hic ad alienę vitę exęrędā tri-
mma detractōis sue lāgwr occupauit ¶ Sed tot dira que
bus Job sustinet dignū n̄ est vt p silentiū transeāt ea q ad noticiam hom̄ ignorantię ob scuritas tegat Danth ꝙppe edificāt ad sruandaz patięciā valent qui in mpleuit se sicut na
gra eius patiēne facta q gnouerit vnde et subsidem bus rob m exemplo wlt phari flagella q sentit qui statim subiecit dnō Quis mihi tribuat vt scribant̄ sermones mei quis mihi det ut exarent̄ in libro stilo ferreo et plumbi lāmina uel certe sculpantur in silice Cuncta q pertulit quia fortis patrū sententia edoctus grauis ille indeq; populus agnouit stilo ferreo et plūbi lāmina scripta sūt qa vero hec etā dura genimuz corda ignouīt quid ea mīs sculpta in silice inde ¶ Et
nondū q; plūbo quod stridu
pā metalli mollicie citius de
letur In silicem vo tardius q̄
valent Ire exprimi ꝑ difficili
deleri Non ergo immerito ꝑplū-
bi lāminā inuidea exp̄mit̄ que
prepta dei et sine labore prepit
et cū celeritate perdidit Recte p
silicem gentilitas figuat̄ q̄ oba
sacri eloquii nix custodieda su
scipere potuit sed tm fortiē sustep
ta seruat̄ Per stilū vero ferreū
quid aliud q̄ forma dei sententia
designatur vnde et per ppham
dr̄ Peccatū inde scptū est stilo
ferreo in unguie adamantino
Unguie finis est corpis ita
uero lapis durus est adamas
ut ferro nō valet secari ¶ Stilū
vo ferreū fortis sententia per
ungwem vo adamantinū sig-
natur finis eternus peccatum
utaq; inde stilo ferreo in ungue
adamantinū dr̄ scptū quia dpa
mdecreū p fortem dei sentēcā
in fine seruat̄ infinito ¶ Recte
quoq; per plūbi lāminā eos
accipimus quos anaicie pōdo
grauat quibus p mīe pāt̄ ppha
dr̄ filij hom̄ usq; quo graues
corde per plūbū namq; cui
natiua grauis est ponderis pec-
catū auaicie speculter designat
up mente q̄ infecit uta q̄em
reddit ut ad petenda sublimia
attolli nequaq̄m possit Unc
em̄ in sacharia scriptū ē Lava
oculos tuos et inde quid ē hoc
quod egredit̄ et dixi quid nā
est et ait hec est amphora egre-
diens et dixit Hec est oculus
eorū in omni terra ¶ Et ecce
talentū plūbi portabat̄ et ecce
mulier una sedens in medio
amphore et dixit Hec impie-
tas et proiecit eā in medio amphore
et misit massam plūbeā in os
eius Qui de hac ui sede amphore

87
83
86
91
92

et mlieris et plũbi ut latius
quo se cognouisse ostenderet
adhuc stantis adnixit t leua-
ui oculos meos t vidi t ecce
due mlieres egredientes t spũs i
alis earũ t habebãt alas qñ
alas milui et leuauerũt ãpho-
rum inter terrã et celũ t dix
ad angelũ qui loqbatur ĩme
Quo iste deferũt amphoram
et dixit ad me ut edificetur
ei domus in terra sennaar
Quod ꝓphete testimoniũ ꝑfe-
liter ꝓ documẽto plũbi, plulig
si non ecclã ĩpetentes expoã ꝙ
Ait enĩ leua oculos meos t vide
Quid est hoc quod egredit̃r
et dixi · quid nam est ¶ Et ait
hec est amphora egrediẽs vo-
lens deus ꝓphete ostendere
humanũ gẽus ex qua ab eo
maxime culpa delabatur ꝓ
magnẽ amphore qñ patens
os auaricie quippe nelud am
phora est que os cordis i abi-
tu apertũ tenet · et dixit ¶ H
est oculus ecclẽ in domũ sa tra
ahulto obtusi sensus hoies ce-
rnim9 t hñ eos ĩ malis actibus
astrictos videm9 ꝓpheta quoq;
attestãte qui ait Sapientes
sũt vt faciãt mala bene at
facẽ nescierũt hñ itaq; sensũ
torpet sed m hñs q appetit
auaricie stimulis excitantur
et qui ad bona videnda cecu-
sũt excitatibus ꝓximis ad page
da mala inglãres sũt vnde
recte de hac cadẽ auaricia dr
Hec est ocls eorũ in domũ sa
terra et ecce talentũ plumbi
portabat̃ quid est talẽtũ ꝓt
plũbi nisi ex eadẽ auaricia põ-
dus petit ¶ Et ecce mlier vna se-
dens in medio amphore qua
milẽm ne fortasse que esset du-
bitare possim9 illico angelus
mmouit nam ulric mox segt
et dixẽ · Hec est impietas t pro-
icit eã in medio amphore
et impietas in medio ãphore
picitur q mimicũ in anaia
sp impietas tenet̃ Et misit
massam plũbi in os eius depas-
sa plũbi in os mlieris mittitur
q̃ saluet impietas auaĩe
petit sui ponderis grauat̃ sicũ
ea que deorsũ sũt nõ ãbiret
ergo deũ ac ꝓximos ꝓpria ne,
quaq̃m existeret ¶ Et leua-
ui oculos meos et vidi t ecce
due mlieres egredientes t spũs
m alis earũ quid aliud ĩtuẽs
duab9 mlieribus accipim9 nisi
duo principalia vicia superbiam
videl t tyrannidem gliam · q̃ pri-
absq; ulla dubitatione iuncta
sũt Que et malis suis sp̃ibus
habere narrat̃ q ĩ actibus
suis sathane voluntati depu-
ũit Ipsũ q̃ppe ꝓpheta spũm
appellat de quo Salom ait
Si spũs potẽtis habentis ascẽdit
super te locũ tuũ ne dimiseris
et de quo minor dñs ait
Cũ ĩmundus spũs exierit ab
hoie ambulat per loca arida
et in aquosa Ips malis est
earũ quia superbia et inanis
gla per omẽ quod agũt satha
ne voluntati famulat̃ t hẽbãt
alas quasi alas milui ayl-
uus sp nauẽ studet insidiari
pulloꝝ Iste vero mlieres alas
habẽt q̃ alas milui q̃ auibus
earũ diabolo sũt proludio

ſimules q̄ iſidiatur vite ꝓmulo-
Et leuauit amphoram ī ter-
ram ⁊ celū Superbia ⁊ vanag
gloia hūt hoc ꝓpium vt cū quiez
nſeterent ī cogitacōne ſua ſup
tereos homes extollant ⁊ modo
p ambitū reū modo ꝓpoſi de-
nū dignitatū quem ſet capū
temnent q̄ m honoris altitue
eleuet ꝯtra aut inter celū et
terrā eſt et ima deſerit ⁊ ſupa
ora minime ꝓmigit leuant
ergo iſte mulieres amphoram
ī ter celū et terrā q̄ ſuperbia et
tamq̄ gla mentē p auaicias
honoris captam ⁊ ita eleuāt
vt quoſlibet ꝓximos deſpiciēs
q̄ deſerāt et alta gloiātes pe-
tant ſed tales q̄ntū q̄ dū ſuper-
buūt et eos mēte tranſeūt cū
q̄bus ſūt ⁊ ſuperioib; cumbo mi-
nime mūgūt amphora ergo
leuata inter ram ⁊ celū dic
qua auari quiq̄ p ſuperbiaz
atq̄ ianem gl̄am et ꝓximos
mixta ſe diſpiciūt et ſuperiora q̄
q̄ ultra ipos ſūt mdiate nō ap-
phendūt inter terrā itaq̄ et
celū ferūt q̄ nec equalitatē
fraternitatis in infimis per
caritatē tenēt nec tñ ſūma p
tingere ſe ſe extolledo ꝓualent

42 Et dixi ad angelū q̄ loq̄bat
mihi me q̄ iſte deſerūt aphoam
et dixit ad me ut edifi cet ei
domus in terra ſenaar Et ide
amphore edificat domus ī tra
ſenaar ꝙppe fetor eoꝝ diat
et ſtaut homis odor ex virtute
eſt paulo atteſtāte qui ait
odorem notīe ſue manifeſtat
p nos ī oīm loco q̄ ⁊ homis
odor ſum deo ⁊ ita ḡno fetor
ex vicio radix ei eſt oīm mal
cupiditas et q̄ q̄libet malū
p auaiciam gignit dignū eſt
vt domus auaicie ī fetore cō-
ſtruat Quedā eſt quaq; quod
ſemaar lapſſa vallis ē ī qua
turris a ſuperbientib; edificari
cepēat que imgmatū ſatta di-
uaſitate deſtructa ē Que ſalz
turris babilon dicta eſt p ipā
indez q̄ confuſioē generū atq̄ lu-
guarū nec ī meito ibi auaicie
amphora ponit ubi babilō
id eſt cōfuſio edificatur q̄ dū
p auaicias ⁊ impietatē certū eſt
oīa mala exurgere Sette hec
ipā auaicia atq̄ impietas m
confuſioē phibēt habitare nec
paucis p excessū dicim ut pōn
dris ex ꝑm pce plumbi ta
mina monſtrāt Que mībus
robuerta ſē quaq; ecclie q̄ſtq̄
que duo ſacramenta teſtamēta
cuſtodiēs q̄ ſcō ſermones ſuos
ſcribi expetit dicēs Mamis mīn
biuat ut ſcribam ⁊ ꝓmōes mea
quis michi det ut ex carentib
mi libro ecce quia ferri ſiñ
modo p pondus auaicie q̄ſub
modo aut ductis cordib; loq̄t
ſtilo ferreo ul plumbi lamina ul
certe ī ſilice ſcribit Sed ut re
bñ̄ Job redemptōis ſuē ex q̄ſ
deſie ut nos ab; dicim ſic q̄d
de eode redemptōe mō q̄ apte
loquit inuenis 43 Quo ei pa
cto credēdū eſt q̄ ex eo alīq̄d p
figuram ī ſmuat Deū nobis
aphs uocib; non demonſtrat
Sed iam q̄ de eo ſentit appe-
riat omēſq̄ nobis ambages
cogitacōnū tollat Deq̄t Deus
eſt q̄ redemptor meꝰ vivit

Quem nō ait conditor ⁊ re-
demptor apcte eū demiciat q̄
vt nos de captiuitate redimeret.
miter nos in carnatꝰ apparuit
sua itaq; passione nos ap-
tua morte liberauit Et nōne
qui ta fide se in ruinā ire dixit
tatis astringat de quo ppanlꝰ
dr quia et si crucifixus ē ex
firmitate sed viuit ex virtute
dei dit namq; Scio q̄ redemptor
meus viuit Ac si apertius vo-
cibus dicat infidelis quisq; in
flagellatū derisū palmis ce
sum Corona spinea cōtumaz
spinis illitū crucifixū mortuū
nouerit Ego illū post mortem
viuere certa fide credo liberā
voce p̄fiteor q̄ redemptor meꝰ
viuit qui inter impiorum manꝰ
occubuit Sed quid dr̄ Iob p
r̄surrectōs illius etiā de nr̄e car-
nis r̄surrectione confidis apta
93 ꝯsimꝰ voce p̄fitere Deinde
mnonissio de terra surrecturus
sū quia modꝰ r̄surrectōis q̄m
in se ostendit m nobis etiā qui
facturis est Resurrectoꝝ q̄ ipse
q̄ in se ostendit nobis p̄misit
q̄ sui capitis gl̄iam sequit̄ mb̄r
redemptor ergo mē suscepit
morte ne mori timere iond
ergo r̄surrectoꝝ vt nos r̄surgere
posse ꝯfidamus unde et eadē
morte non plus q̄m triduana
ee voluit ne si illo r̄surr̄e?
afferret in nobis omīmodo
desperaēt Quid dn̄ dr̄ per
97 ysam dr̄ De torrēte i via bi-
bit ꝓterea exaltat caput q̄
enī de quoda fluuio nr̄e pas-
sionis non in mansione bibere.
sed in via dignatꝰ ē q̄ morte
transitoꝝ id est ad triduū con-
tigit Nequaq̄m sicut nos vsq;
ad finē scli remansit Dn̄ ergo
die tertio r̄surrexit quid ī eius
corpe id est ecclie sequat̄ on̄-
dit Exemplo q̄ppe monstrat
q̄ promisit in premio ut sit
ipm resurrexisse fideles agnoscant
Ista in scripis in fine mundi re
surrectōis premia speraēt
Ecce nos p mortem carnis
vsq; ad finē mundi manemꝰ
in pulueꝛe Ille ait die tertia
ab aruitate mortis vivit
Et dn̄itatis sue nobis potes
ipā mutatione sue carnis osꝫ
tendit Quod dn̄ p moysen
virgis duodeci in tabernaculo
positis demonstrat Nam cum
aaron sacerdotiū qui de tribu
leui fuerat despiceret nec dis
tribus que offerret holocausta
moderet duodeci virga mixta
duodeci tribus i tabernaculo po
p̄cepte sicut Et ecce virga leui
uirruit et quid ceteris minꝰ
aaron habet ostendit Quo
modꝰ signo quid mutatu-
rus q̄ omnes qui vsq; ad finē
mundi iacemus in morte ꝯsi de
ge reliquie in aruitate ema-
nemus Sed arentis virgis ī
aruitate veniam uiuꝫ virga
leui ad florem redit quia corpꝰ
dn̄i nri sicꝫ sacerdotis nr̄i in
mortis aruitate positū ī floꝝ
resurrectōis erupit quo flore
aaron recte sacerdos ē cogꝫ
scitur quia hac r̄surrectōis
gr̄a redemptor nr̄ quid tribu
nda ac leui ortus ē litteꝛis
p nobis ee monstrat Ecce
nam virga aaron post aruitate

·90·

floret sed mire diuoderi tribuit
anditate remanet Qua ia qda
corpis dñi post mortē vnit ſ
nra adhuc corpa pstp i finem
mūdi a resurrectois gloia dif
feritur vnde caute hāc caude
dilacoēs mtulit dicens Et ī
nouissō de terra surrecturus si
91 Habem9 ergo spem i surrē
cōis mē gsideiata gla capit
mēi Sed ne quis uel cogitatoē
tacita forsitam dicat qd ideiro
ille surrexit a mōte qa vng
ideoq deus et hō morte qua
ex humanitate pdidit t diuī te
superauit Nos vero q puri
hoēs sūmus a mortis surge
sūmo non possūmus vere m
i resurrectois cuius ipe eciā multo
sctōrū corpa surrexerūt vt m
se nobis exemplū ostend et
et de aliorū qui nobis ppura
humanitatē fides fuerit nos
resurrectōne roborāret · quis
aī se homo desperaret prpere
qd m se ostenderet deus homo
hoc m se fieri posse pstimet ·
q ī ipis factū cognoscet q̄s
puros fuisse hoēs nō dubitaret
98 Dicit neo nonnulli q̄ sideiant
q̄ spūs a carne solut qd caro
ī putredinē uenit q ppter
ī puluerē redigitur q pulus
ī elemētis solut et neq̄q̄m
abhuanis oculis uideatur
resurōm fieri posse desperant
et dū arida ossa ispiciūt het
uestiri carnib9 surgiq; adui
tam uix desistere posse diffidūt
Quos si i surōis fidem ex obedi
entia nō tenet certe hāc tenē
99 ex ratōne debuerūt Quid ē
cotidie nisi i surōis imāgī i elet

suis mūdis nnitat De cotidi
ana q̄ppe moneta ipa lux ipa
lis quasi moritur dum sepue
metibus noctis tenebris ea q̄
aspiciebatur subtrahit et q̄
cotidie resurgit dum lux ab
lata oculis sūppōssa uteri morte
separat Per mōta quoq; ipse
terminamus arbusta uiditate fol
orū amitte a fructū placere
cessare Et ecce subito quasi
ex aresctē ligno uelut q̄dam
resurrectōne ueniēte uidem9
folia erūpere fructus grādescē
et totam arbo vediuio decore
vestiri mōsmēter cernimus
parua arborū semina terre
huoribus imendū ex quibus nō
longe post aspicim9 magna
arbusta surgere folia por
pomaq; pferre Considerem9
ergo parui q̄ unglibet arboris
semen quod ī terra latitat
vt arbor ex illo pducatur et
cōsphēdam9 si possim9 ubi
semis nulla tūta brevitate strimus
tam imensa arbor latuit que
ex illo pressit · ubi lignū ubi
cortex ubi viditas foliorū ·
vbi ubertas fructuū quicquid
nam in semīe tale aliquid
indebatur cū in terra iacet
Et tam occulto oīm rerum
opifice cuncta mirabiliter ordi
nauit et in mollitie seminis
latuit asperitas cortis et
in teneritudine illius absconsa
est fortitudo roboris et i siccī
tate eius ubertas fructificandi
Quid ergo mirū si temuisse
puluere uel a mris oculis
elemēis redactū cū mlt m
homiēs reformat q eternus

simus semp̄ immēsa arbusta
redintegrat ꝙnia ergo raco-
ales simus conditor spem r̄surr̄-
mē expīa debemus reū spes
et cōtemplacōne colligē Sed
qz in nobis sēsis torpuit rōs.
accessit mi exemplo grā r̄demp-
toris Dem namq; conditor
mi suscepit mortē ondit r̄surr̄-
reccōm vt qui r̄surrectōis spē
ex racōne tenere noluimus hāc
ex eius admiroio texemplo te-
neremus Dicat igit̄ hūis
ob Duo q redēptor meus mih̄
et mnoiissimo de terra surr̄-
recturus sim Et qui ḡs r̄surr̄-
rectōis m se vtutē fieri posse
desperat uerba mgētilitate po-
sit uiri fidelis erubescat tpē
set q̄ite pene sit ponderē ferī-
endus si adhuc non credat suā
qui iam r̄surr̄exit dm̄ ḡnit stāz
sicut ille sua credidit q̄ adh̄
om̄ sperabat esse faciēdaz

100 Sed ette p̄sit̄ audioſſim
tī eiusdem r̄surrectōis exgro
Credo namq; quia surrectu-
rus sim sed nolo vt andiā q̄lis
Sciendū michi quippe ē utq̄
in quodaz alio subtili fortasse
ul aerio amicto quo morior cepe
resurgam Sed si m aerio cepe
r̄surrexerō Jam vero nō ego r̄-
surgo. nam quom̄ est uere re-
surrectō. si vera nō esse potuit
caro. Aperta ergo racō suggerit.
quia si vera caro non fuerit
p̄ul dubio r̄surrectō uera non
erit Neq; em̄ recte r̄surrectio
dici potest. ubi non surgit q̄d
ceciderit Sed has nobis beate
ob dubietatis nebulas tolle
et quia p acceptam sīi spūs
gram de spe nobis loq. mē r̄sur-
rectōis cepisti aperte mdica si
caro mea uoraciter r̄surgat
Sequit̄ ¶ Et rursū circūdabor 101
pelle mea Dum aperte pellis
dr̄ omis dubitatio uere r̄surr̄-
auferatur q̄ non sicut eiusdē
constātinopolitane urbis epūs
scripsit Corpus mm̄ mea re-
surrectōis glā erit impalpabile
uentis aereq; subtilius Jnea
em̄ r̄surr̄ gloria erit corpus nīz
subtile quidem p essentiā spūalis
potentie sed palpabile p̄prietate
ꝓprietate nature Vnde eadem
redemptor mī dubitāntib; d̄ sua
resurrectōne discipulis ostēdit
manus et latus palpanda ossa
carnēq; prebuit dicēs Pal-
pate et uidete q̄ spūs carnē
et ossa non habet sicut me vi-
detis hītē Qui aī eidem eccli-
cio in Cōstantinopolitana urbe
positus hoc euangelice veritat
testimoniū ptulisse ait Jdcō
hoc dñs fecit ut dubitatiōm
r̄surr̄ōis sue de discipulorū
cordib; amoueret Cui mḡ gr̄o
agrita est valde quia astrinis vt
mdē nobis dubietas surgat
vnde discipulorū corda ad ui
dietate sanata sūt Quidē
deterius dici potest quia ut h̄ē
nobis de eius vera carne du
biū fiat per quod discipuli eiq
ad fidem ab omi sūt dubie te
reparati Ondū ei hoc non
habuisse astruit̄ q̄d ostendit
vnde fides discipulis q̄ firma eiq
est mde mā destruit̄ q̄ adiu-
gebat etiā dicēs Corpus palpa-
bile habuit q̄d ostendit si post
cōfirmata corda palpancium

omē illud m dño qđ palpai ponit
m substantiā est aliqua ēdactū
adhec ipē rspondi dicēs Scptū
est Crists rsurgens a mortuis
iam non morit mors ei ultra
non dnabit Quid ergo ei⁹ eius
corpe post rsurrcōm ponit m
nuitatē con nēdicam paulū
sētēciam post rsurrōm dns ēdit
m mortē quod quis dicē i nō
alius uel stultus pstimat nisi
qui uerum carnis eius rsurgē
denegat Huic michi obiecit
adens Cū scptm sit Caro t sag
nis regnū dei possidere nō pos
sit Quia racōe credēdū ē rsur
gere uel icūte carnē Cui ego
m sacro eloquio aliter caro
dr nīe naturā atq; aliter nīe
culpam uel corruptiōm Caro
q̄ppe nīe naturam sic scptm ē
Hoc omē os exposuit meus et
caro de carne mea t libū cēdo
facti est t habitabit m nobis.
Caro vō nīe culpā sic scptm ē
non pmanebit m hoibo istis
spūs meus eo q; sūt caro t sic
pōta ait Meditatus est q; cēdo
sūt spūs vadens et nō rdiens
unde et discipulis paulus
dicebat Vos aūt m carne nō
estis sed m spū neq; ei⁹ carne
nō sūt q̄bus epīas trāsmittē
bat Deo q; passiones carnaliū
desideriorū uicerāt iam libet
p vtutē spūs m carne nō essent
Quod ergo paulus aplūs dr
ēza caro t sāguis regnū dei
possidere nō possūt Carnem
volt scdm culpam ītelligi nō
carnē scdm naturam unde t
mox q; carnē scdm culpam
dixit ondit subdens Neq; cor-

rupō incorptelā possidebit ma
ria virgo celestis regnū glē cuius scdm
naturā erit sed scdm passiones
desideria non erit q; deiecto mor
aculeo m eterna incorruptione
regnabit Hīs dictis ego de
isdem eutiaus sententie septimus
respondit sed mihi adhuc corpus
palpabile resurgē posse dnega
bat qui eciā in bello quē d rsur
rectōne scripserat paulū quoq; apli
testimoniū mouerat dicēs Tu
quod seminas non uiuificatur
nisi prius moriatur Et semmas
non corpus qđ futurū ē sēias
sed nudū granū Hoc minime os
tendere estimas q; caro uel
palpabilis uel ipa nō erit dum
ait⁹ aplūs de resurrectōne mor
agens glē non corpo qđ futur
ē seminari dixit Sed adhuc cui q
rspondet Paulus aplūs dr nō
non corpo quod futurū ē sēias
sī nudū granū hoc mutuat
qđ nudemq; granū cū culmo
et foliis nascat qđ sine culmo
et foliis seminat Ille itaq; tan
gmēto glē rsurrectōis non
dixit granio semis de ē quod
erat sed adesse qđ nō erat iste
aūt dū veū corpus rsurgere
denegat nequaq; dicit ad rē
quod de erat sed de esse quod
erat Huic itaq; hac dere illōga
cōtencōne poducti grauissima
a nobis cepimus simultatēne
resilere cū pie medele tybeius
Constātius mpator secreto
me tullū suscipiēs quid inter
nos discordie uersaret agnit
et utriusq; partis allegatiōm
pensans eidem libū quem
que de rsurrectōe scripserat suis

102

103

quoq; allegacoīb destruēs de
libeauit ut flāmis crema. de
buisset. A quo ut egressi sumus
me egritudo ualida cepit uero
cuticui egritudo fit mors ptīm
ē secuta quo mortuo q; pene
nullus erat qui eius dicta se-
quebat. Dissimulauī cepta p
sequi ne mī familias uideret
uerba iacula. Dū mī adhuc cui-
ueret et ego ualidissimis febri
bus egrotarem qui cūq; non mei
adeā salutacōis grā pgebant
ut eoī ēlacōne cognoui ante
eoī oculos pellem manus
sue tenebat dicens Confiteor
q; omēs mhac carne ēsurgīg
Quod sicut ipi fatebant omō
priūs negare gstituerāt Sed
nos ista postponētes mbeatiob
sermonib; subtiliter ex q; ram g
si uera erit ēsurō uerūq; corpg
m ēsurrecōe Ecce et de spe re
surrectōis dubitāe nō possuīg
dū erit Et mnonitio de tēra
surretur g sim dubietate q;
de reparacōe uera corpis ab
stulit qui ait et rursū cūda
bor pelle mea qui adhuc adue
ferendas ambages mē cogi
tacōis subdit et m carne mea
uidebo dīm Ecce ēsurrectōm
ecce pellem ecce carnē aphi
vocibg fatetur Quid ergo re
manet unde possit mens mā
dubitare Si itaq; iste uir sīs
ante effectū ēsurrectōis dīne
reducēdam carnem m mtego
statu credidit quis eit teatg
mē dubitacōnis si uera caris
ēsurrectō nec post exemplū
creditur redemptois Quei
post ēsurrōz corpg palpabile
non eīt pfecto alius surgit qui q;
moritur qui et quod dictu nefas ē
credere quia ego morior et alius re
surgat unde queso te beate Iob
subiunge que sentis et hūg nob
questhomis scrupulū tolle Deg;
Quem uisurus sū ego ipe et
oculi mei gspectū sūt et nō alius
Si enī sicut quidē errorī sequtes
arbitrant quia post te ēsurrōz
corpus palpabile non erit sed
m uisibilis corpis subtilitas
caro uocabit q; nūs subā carīs
no sit p fecto alius ē q; moritur
et alius qui ēsurgit Sed bnīs
iob hanc eis sententiā ueridica
uoce destruit qui ait Quem
uisurus sum ego ipe et occuli
mei gspectū sūt et nō alius
Nos aūt bti iob fidem sequtes 106
et redemptois mī p ēsurrectōz
corpis palpabile ueraciter
credētes fatemur carnē mām
post ēsurrectōm futuram et
eandē et diuisam eādem priam
diuisam per glām eandē per
uenīatem diuersam p potēam
erit itaq; subtilis quia et in
corruptibilis erit palpabilis
q; non amittit eemiaq; ueraq;
naturē Sed stīs uir eādem re
surrectōis fiduciā qua spe te
neat q;ta certitudine psidet
aduigat Sequit Reposita ē 101
hec spes m sinu mea nul
nos hīc ercius credimus ds
hoc q; m sinu tenemg Insinu
ergo sio spem ēpositā tenet
qm uēre certitudine uera certitudie
de spe resurrectōis pstimsit
Sed q; uentuzū diem ēsurō
nnotuit iam mīr sed uote
sua sev tpo gcē et omnisalig

ecclie prauorū facta ꝛ̄ dargnit
et indicaū qđ ꝛ̄ surrectoīs diem
seqtur predicit nam ymmꝰ sub-
108 dit ¶ Quare mīc dicitis psequ-
mur eū et radicem ubi inueniamꝰ
cōm eū Fugite ergo a facie gla
dij qm ultor migrauū gladius ē
et scitote ē indicaū Prioi q̄ꝑ
sūa miquoꝝ facta ꝛ̄phendit
Segnis aūt exam̄o indicō pēs
mnoauit aīt enī Quare ergo
mīc dicitis ꝑsequam eū et
radicem ubi mueniamꝰ ḡ eū
periss quilibet qꝫ malo studio
bene prolata audiūt iligiwa
usti accusatoīs admī inuenīe
appetūt quid aliud qꝫ ḡ eū ubi
radicem querūt Cqnia indeꝫ
loq̄ndi origīē sumant et
ramos prauę loquacitatis in
accusacom dilatēt Sed ut suis
aī a prauis talia suſtinet non
ḡ eos sed magis pro ipīs dolet
et malē cogitata redargut
ac malaque fingāt ostendit
dicēs fugite ergo a facie gla
dij qm ultor migrauū gladius
109 est et scitote ē indicaū ¶ oīs
qui pūst agit eo ipō quo hoc
despicit ē dei indicaū nescit
Si enī hoc timēdo sciret que
illo sūt puenda non ageret
Nam sūt plerīq; qui ex mū
dī indicaū uerboteno sciūt
sed p uersā agēdo testantur qꝫ
nesciūt Cum ei hoc nō for̄dat
ut debet nec dū cogīt cū qđ
to turbīne terroīs aduenīat
Si enī pensare pondus tre-
mendi ex amimꝰ nosset ire
diem utiq; timēdo pcauerat
Faciem quoq; gladij fugere
est amadūstoīs distrucōe sūaꝝ
prius qm̄ appareat placare
uitā namq; terror indicīs si
nisi ante indicīū potest modo
non cernitur sed precibꝰ pla-
catur Cū uero illo tremēdo
ex amine sēdeit ī indeī potest
et placaī iam non potest qꝫ
facta prauoū que diu sustinet
tacitus simil' oīa reddet manus
unde necesse est mīc timeī in-
dicem cū nec dī indicīū ex̄cet
cū diu sustinet cū adhuc ma
la sustinet toleāt que indet
Ne cū semel manū ꝛ̄trahe
ultcōms exaussū tanto īdo
districtius feriat qm̄to ante
indicīū diucius ex̄pectauit
Deo ḡtias ihu xp̄i illaria ego
liebe mider dm̄ mei s̄ xna

Qui
a anima
beati Iob
neq̃quã
peruersi
tẽ potue-
rit sophar
naa, ma
titis ũba
testant
qui d'orie
ens terrõ nentiũ iudicij au-
diens ytimus adiũgit Io circo
cogitationes mee uarie succe-
dunt sibi et mens mouetur ia-
pitur ac si ei apertis uocibus
dicat Quia extremum audio ter-
roẽ consideo Iocco cogitatio-
nũ tumultib⁹ mtimore con-
fundor Tanto se quippe am-
plius animꝰ mcogitationem
dilamat qñto illud tẽ tribule
qd' siminet pensat Et mouisa
mens rapitur qñdo modo mi-
la que egit modo bona q̃ age
neglexit modo reph̃ensibilia
in ḡbus est modo uerba que ẽ
adhuc de esse ospicit sollicito
pauore ppendit Sed amici
bti Iob cũ assiduitate uite illiꝰ
edocti bene uiuẽ nouẽnt pẽ
sare tñ supplicia dei iudicia nesci-
entes mala hũi⁹modi quemp̃ia
posse ferre non credebãt unde
et eidem sem̃ minuũ miquit ẽ
suspicah̃ fuit quẽ flagellatum
uiderũt atq; ex hac suspicaõe
agit ut meus quoq; macera
tione dilabant ad quã tame inre-
pacõm quasi subquada ẽuẽ
descendit unde sophar subie
cit dicens Doctrinam q̃ me
arguis audiam et spũs ẽtel
ligencie me ẽspondebit mihi

ac si apte dicat Tua quidem
uerba audio sed an recte plena
sint spũ mee intelligẽcie discer-
no Nam qui dicentis uerba de
spũ audit doctrinam eius nõ adiu
torũ sed ad occasionẽ certami⁹
simũ ut audita ponus iudi-
cent quam sequntur Hys uta⁹
quoda moderamine premissis
mapta iam bti uiri ex probitate
prolisit cũ subiũgit Hoc scio a
principio ex quo positus est
homo sup terram quod laus
impiorũ breuis sit et gaudiũ
yporite ad mstar pũcti luct
mic q: sue intelligencie spũ
flatus eas quas cõ impios
simas profert in beati Iob re-
darguciones inflexit quem
em̃ pius iusta agere i postmo⁹
penas tolerare conspexit omẽ
illo yporisim estimat fuisse
quod indet quia indeb⁹ a iusto
deo iusti famem affligi posse
non credidit sed nos casde ei⁹
simas quas non recte ẽ ertas
putat sollicita intencõne pẽ
santes exequamur et qtẽpne
qd' falsis cõi bũm Iob loquuntur
minuamur qñ uera dicat si
hec cõi impios loquere aut
utraq; hoc scio a pñcipio ex quo
positus est homo sup terram
quod laus impiorũ breuis est

¶ Dicturus hũi tẽte uite
pñtis cordis oculum ad exordium
redigit originis ut ex ante
actis colligat qñ illa nulla
sit que uidẽtur aliqua ẽ
du sint Si em̃ a principio humã
generis exordium uelit aduer
tens quo stimꝰ mentis oculo
dicimꝰ : Deꝰ eꝰ fm̃ potuit

ponit qm̃ breue fuerit videmus
Bonam q̃ eñ qm̃libet hominẽ
a primo die mūdi cōdit vsq̃
ad hodiernū diem nitam diuē
hodie tamē eandem nitas qm̃
quasi longam diuē videtur si
mire Ecce finis adest preterita
iam nulla sūt q̃ dicta trāsie
rūt futurū in hoc mūdo nl
est q̃ nllm ad uitā uel bre
uissim restat momētū Tm
ergo est longū tpus quod iter
nicui finemq; deprehensū ita
cōsumit ac si nec breue vām
fuisset Impij itaq; q̃ pūcti
vitam diligūt mea procul
dubio elati percipe laudem q̃
nūt longeue fauoribus extollū
tur nec eē boni sed dici appe
tūt quā videt laudem lōgam
esse existimāt dū assentūtur
sed breuem intelligūt fuisse
dum āmittūt In fine quippe
eis ostendit q̃m nil fuerit
quod amauerūt vnde recte &
eosdem impios dr hoc scio
a principio ex quo positus ẽ
homo sup tram q̃ laus ipio
brevis est Tnde apte subiūgit
Et gaudiū ypocrite ad ystar
punicti Depe ypocrita dū sūm
simulat et nequā exhibere
mimme formidat ab oīb
honorat eiq; sc̃itatis gla de
serunt abbys qui exteriora ter
nūt sed uiciora pspicē neq;
unt Tnde fit vt gaudeat ī pl
sessione hilare stat in primo
recubitu inflet in prima
salutacōne eleuetur ī tuēnt
voce obsequiū et sup̃bia cogi
tacōne tumeat in famulatu
subditoꝝ sicut voce quoq;

sua
veritatis de talib9 dr Via opera
facūt ut videant ab hominibus
Dilatant eī filacteria sua & mag
nificant fimbrias suas amant
eī pmos recubitus in cēnis et
pmas cathedras in synagogis
et salutacōes in foro & vocari
ab hoīb9 rabbi Sed cor̃ quā
dū eternitati compatū quid
erit q̃nd⁹ inuenīe mortē arbi
tra q̃simit ac si ommino nō
fuerit cui9 memoriā gaudij ex
punxit et pena pmanet et c
resamitti Causā dirat Bñ
ait dr Gaudiū ypocrite ad
instar pūcti In pūcto eī silo
mon ut pomi leuat Nec mo
ra ulla agitur vt per exp̃mēta
l meam trahat Gaudiū ergo
ypocrite ad similitudinē punicti
est quia apparet admodū
sed disparet impetuū & stat
stultus in pūcto dū ponitur leuis
Sic ypocrita pūctus vite gaudia
dū tangit amittit de quo et
subditur Si ascendit vsq̃ ad
celū superbia eius et capite eius
nubes tetigerit q̃ sterq̃linū
in fine pdetur Superbia ypocri
te vsq̃ ad celū ascendere dicat
q̃ndo eius claro celestem agere
vitam videtur cui9 cnā capit
quasi nubes tangit q̃ndo pri
cipalis pars videlicet intellec
ūllius scōrū prede nciū coequā
meritis credit sed q̃ sterq̃linū
in fine perdetur qm in morte
sua cū ad tormēta ducitur
stercoribus uiciorū plenus ama
ligms pp̃rijs conculcat Gau
dia etern̄ vite pūctus que iniusti
estimāt magna bona uisti
stercora deputāt Vnde sp̃ūs

est de stercore boū lapidatq est piger Istum qui deū seq̄ no-
luit ab amore eterne vite pi-
greuit et quonⁿ verū ypalū
campo pauit exhīs mīū
affligit qne nisi vi uel vt
stercora ptempnit Cum ergo
exterenarū rerū passione
atterit quidalud qm̄ d'boū
stercore lapidant et recte
ypocrita sterq̄lino similis
dr q dum ypalem glam hīe
appetit modo pcogitacōnez
apud semetipm nimet mō
eundez glam alys mīnidet
eamq alios ueraciter hītes
irridet Quot ergo īnis ple-
nus est q̄ tot stercorib⁹ īcon-
spectu eterni iudicis illius
pectus fetet Dicahit ergo si
astenoit vsq ad celū superbia
eius et caput eius nubes te-
tigeit quasi sterq̄linū ihē
perdebat Cum et si celestem
vitam se agē simulat t sīt
tellestū sinū cē silēn uerbis
peccatoib⁹ ostentat q̄ sterq̄-
linū nī in fine mūdi pdēt
q mens ullius p mīcicū suc-
cessore dampnabit Sequit Et
qui circū adeant dicet ubi est
plenius ypocrital vita ecia
ab homīb⁹ reputa ni fine cog-
scīt vt signis iam apnoib⁹
qualis qui fuerit ostendant
Cum igitur hic elatū uidet
de eremito dicent ubi est qma
neq hic ubi elatus fuerat
apparet neq meritatis ēqe
de qua et putabat de cuius
breuitate uite apte subuīgi-
Quelnd sommū angelus
non inuenietur transit et sic
vt uisio nocturna Quid ē vita
ypocrite nisi quedam visio fā-
tasmatis que hoc ondit ymā-
gine q̄ non habet existentiā
Unde recte quoq sōmno cō-
paratur quia ab eo oīs laus
et gla q̄ dum tenet amittit
Sepe namq in nocturna visione
nonnulli paupes fractos se diui-
tes amirant deferri sibi hō-
res aspicāt diuicias molles
obsequentū mlīmodīq pulch'
tudīē vestiū habilīacq cibor
sibimet adesse q̄ sideant Gau-
dent se euasisse penuriam q̄m
ei gemitu tolerabāt Sed re-
pente cū euigilant inuenīt
q̄m falsū fuerit quod gaude-
bant eosq uigilasse pēnitet
quia euigilātes mopia uera
tenet Sic ypocritaū mentes
dū aliud est quod agitur alīp
aliud quod hoīb⁹ ostendunt
laudes de ipā scitans ostēta-
cōne recipiūt mestimacōne
hōm multis melioib⁹ pferūt
Et cū in his apud se tacita co-
gitacōne superbiant foris sub-
mules demonstrant Cumq
ab homīb⁹ īmodēte laudā
se tales ēē quoq apud deū essīāt
gaudēt hoīb⁹ mīonuisse pnde
fit vt ecia eterne vite preptu
ros se premia pēsumāt t qui
hic de humānis fauoribus exultāt
illic se habituros req̄em oī-
no non dubitāt Sed mī hec
occulta uocacōnis hora sub-
repit et cū carnis oculos da-
uidīt mentis aperiūt moxq
ut supplicia eterna exāpēnt
ibi uident q̄ vnū est macere
diuites in somnis fuerunt

Bene ergo de ypocrita dr̃ tra
situelud mlsio nocturna qz hoc
qz se ad momẽtũ dimitẽ hũa
ms estimacoĩbus mdet de osse
sione est phantasmatis nõ desõ
litate virtutis Nam cũ mẽs
eius in morte carnis erigitur
cognoscit proualdibus qz fauo
res circa se hoĩm dormiens
mdebat sequr̃ ¶ Oculus q̃ eĩ
derat non mdebit neq; vlt̃
eĩ mhiebit̃ locus simus quid
lonis ypocrite nisi cor adulã
cũ ibi quippe requiescat ubi
fauores mueniat Oculus q̃
qui eũ derat non mdebit
quia subtracto ĩ morte shultis
amatoĩbq; sims absconditq; qui
eũ q̃ siqui eũant admirando com
spicẽ nec vltra est locus simis
mhiebit̃ qz lingue adulãcũ hũc
ad mdiaĩ fauoĩbq; nõ secũt̃
Sed tñ quocũq; vrmt ea q̃ ipe
agit ecia sequaces suos docẽ
nõ desimit̃ et pruois sui pñt̃ẽ
alios quoq; adeam q̃ exhibet
generat silacõm deq; bq; h̃ apte
subdit̃ ¶ Fily eius atterentur e
gestate scriptũ est in maliuola
aiam non introibit sapia et
ppg̃tum dr̃ Dimites eguerũt et
esurierit Si est de exteiori fame
egestas eorũ et esuries dicitur
pferto dimites nõ essent q̃ pane
corpis mdigent Sed q; dũ ex
teius multiplicãt̃ mihq; manus
fuit et dimites paiter et gen̄s
ẽ medrant̃ quia mdecet
pane sapiẽcie saciat mime
saciarent̃ q̃ fily ergo hiius
ypocrite atterent̃ egestate q;
hy qui in ypocrisim ex eiq; imi
tacõne nasciũt̃ dũ veritatis
soliditatẽ nõ tenent̃ in cordis e
gestate deficiũt ¶ Et manẽs
illius reddent illi dolorẽ sims
quid p manus mis opa dsignt
q; manus itaq; illius ei dolorẽ
reddent q; dãpnacõm mista
ex miqua recipiet opacone
bene aiũt non dabũt ß rẽdet
dr̃ q; perũse eius accões ex̃m
eas supplicia q̃ quoddam
debitũ soluẽt Sed prius qm̃
ad eterna supplicia uemat
qualem se hic exhibeat pleq
aduigat Sequr̃ ¶ Ossa eius
implebũtur vicijs adolescẽcie
eius et cũ eo ĩpuluẽ dormiet
Origo prime michoacõis cũs
culpe ecia pscimendo nihilu
cat Dũ enĩ male quisq; agẽ
cepit usu iam deterius thoc
quod michoatũt exaestit q;
itaq; adolescẽcia hiiq; ypocrite
mis michoacõ pristinas
est in adolescẽcia q̃ppe iam
libido feruescẽ ĩchoat et hunc
adolescẽtiã q; ypocrita habet
cũ appetẽ et amplectit̃ lubidiem
gloie cepit quãmeo dũ adu
lanaũ blanda fomenta mih
plicãt̃ robusto rẽ redduũt et q̃
mossa conualuũt hoc eĩ q̃ male
cepit penus cotidie p̃ossiue ne
roborat Dicatur itaq; ossa eiq
implebũt̃ vicijs adolescentie
eius quia dure meo pristinũ
gsuetudines a uno simpte sẽ
pessime michoacõis Unde sq;
est ĩ proiũ adolescẽs mixta
uia sua etiã ni senuerit non
recedit a ea ¶ Cruentiaũ
ossa eius eo impluẽ dormient
quia eo usq; millo gsuetudĩs
imis p̃ducãt quo hũc ad mort

pulueri prahent

pulvérem ꝓhabāt Cū eo em̄ ꝑpul
uere ossa uel vicia dormire ē
vsq; ad pulvérem eū nō desere
id est vsq; ad mortē abmiq;te
mmme cessare ḋeneti git
illū praue ꝙ fletudines que
semel ceperūt atq; cotidie du
riores exsūt t cū illo ꝑpluē
dormūt q; nō mīsi cū eius
vita finitur Sed hec ītelligi
t aliter possūt ¶ Habet nāq;
ypocrita nonnūq; forte ac
validū aliquid m operacōne sed
dū mīta bona sē similat habere
q; non habet perdet etiā ea que
habet vnde bene mīc dr Ossa
eius implebūtur mtis adoles
cencie eius q; cū leuis ac mo
bilis mīta puēliter facit et
m hys que forcia egerit hmi
tio mollescit Que ideliget eo
ossa cū eo m pulvē dormiet
q; stilz sicut pulvis est ois
simulacō illa quam agit ita
millo et quo habet validū
omī sdliditate vacuabit ut p
vtutis arrogāciā hoc quoq;
pdāt quod m eo potuit ee
virtutis Ossa ergo cū eo m
pulvē dormire ē cū prauis
eo actibo etiam siq; sūt bene
acta deperire ḋeq; ¶ Cū em̄
dulce fuit i ore eius malū ab
scondit illud sublingua sua
In ore ypocrite malū dulce ē
qa ei est mīgtas suauis ī mīte
Os q̄ppe cordis cogitacō est ·
labia dolosa ī corde et corde
locuti sūt Sed hoc malū quod
more ypocrite dulce est sub
lingua eius abscondit qm̄a
asperitas malicie quelatet ī mīte
sub tegmīe blande locucōnis
opeīur Malū namq; ī lingua
et non sublingua esset si loquens
ypocrita malicia sue pramtat
aperiret ¶ Sed sicut plerioq; 18
nistorū cū quosdā agere perūse
conspicūt qui duris sūt ictibo
combus feredi m lingua aspe
tatem simūt sed sublingua
mentis sue bengtate cotegunt
Vnde ste ecclie sponsi voce dicit
Mel t lac sublingua tua q; em̄
mentis sue dulcedinē aperire
infirmis noluit sed loq̄ntes q̄dā
eos asperitate ferūt ī mīter
uerba aspera quasi latenter
quidā dulcedinis mīmittūt.
Hy nudeb; nō m lingua sed sub
lingua hūt dulcedinē q; m ter
dicta que ꝓferūt emittūt q̄am
blanda et dulcia quibo ohristi
mens possit et ex bengtate re
fouei ita peruersi quiq; qua
malū non ī lingua sed sublin
gua habent sermonibo dulcia p
tendūt et cogitacōnibo perūsa
molūt ¶ Hinc est etem̄ q̄d 17
ioab amice mentī dextera te
nuit sed sinistrā adgladiū la
tēter mittēs eius viscera effud
Dextera q̄ppe mentī tenere
q; ex bengtate blandre ꝑ sīs
tram adgladiū mittu q; latet
ex malicia ꝓcūit Hinc d ipō
quoq; ozū capite stripūi est
Sublingua eius labor t dolor
Cum non apte mala que cogi
tat ostendit labore ac dolorem
eoꝝ quoꝝ mortē appetit non
sublingua exeūt sed sublingua
ꝑmūt Dene aūt de hoc ypocrita
subditur ¶ Parcet illi ī nō de 16
relinquet illud et celabit m
guttture suo Malo ei quod

diligit paret qz nonhoc ꝛsēmet
ipso pemtēdo psequit⁹ vnde et
addit nō deridigmd illud di
ni vellet relmquē negnagīn p
ceret qnia psequet⁹ sedhoc celat
mgultnre qnia sē seruat ꝛco
gitacōne vt mūgīn pferat ꝛwe
17 Sequit̄ ¶ Panis eius m uterō
illius uertet⁹ m fel aspidū m
trm secus quod panis m utero
hoc est sacietas ḡtalis delectacōis
ꝛmente Datur ergo mūc ypo
crita illata laude delectet⁹ hono
ribus panis eius m uterō illius
vertet⁹ m fel aspidū m trm secus
quia sacietas trāsitorie delectacōis
m ētrahentibus finē adamantīdi
nē pūnit et fel aspidū id est
malignoꝝ spūm psuasio fi
isse cognoscit⁹ quod mc laudē
gl'ae esse credebat⁹ Dūc etenim
migīn mdet quod antiq serpē
tis ueneno mfecti sūt dū flāmis
vltricibꝫ tradit cū quo de suo p
suasore cruciāntur Panis itaq
ist aliud m ore sapit ned alid
m utero qnia trāsitorie delec
tacōis leticia dulce est cū hc
qī mandendo agitur sed ama
restit m uterō qz pacta leticia
18 deglutit⁹ ad penam ¶ Vel cte
qz panis stri phibsacre ītelligē
cia non mqueniēter accipit⁹
que nītem reficit eis bonī
opis mtes ꝑbet et plerūq ypo
crita eccīa sacri eloquij eruditi
mstēs studet nō ꝛi ut ex eisde
viuat sed ut ceteris hoibꝫ qui
sit doctus appareat Panis eiꝫ
ꝛ uterō illius m fel aspidū ꝛtrī
secus uertet⁹ Quia dū sacrele
gis scīcia gloriatur uite potū
cōtrit sibi ꝛ tenemi pocm cō
uertit Et mde reprobos moītur
vnde ad vitam eruditi mdebat⁹
Neqz hoc aūt m qnemēter accipi⁹
qd nōmūgīn ypocrita dī doctne
uerbo adoltenslom studet dūno
mdicō certus hoc ipm ubi ꝑue
mtelligit quod male querit
Cū merore hereseos labīnr
contigit ei vt sicut de felle aspi
dū sic m fele de pane moūt⁹
et m doctna sua morte mneīt
ezna ꝛ ūbis vite vitam mme
19 quesiuit ¶ Sepe vō euenit
vt diuīe āmonitōis eloqa eccā
si recte ypocrita mtelligat qz
m opere negnagīn seruat Hec
eccīa prius qz pūris vite airsū
finat amittat vt pdat scire qd
sciendo voluit agere vnde et
subdit⁹ Dimicias quas devo
rauit euomet et de uentre
illius extrahat eas deus vult
ypocrita scire diuīa eloquia
nec tī face vult dotte loquīn⁹
vinere ymeo qd non agit quod
nouit eccīa hoc qd nouit āmit
tit vt qz scīēcie sue pueat opa⁹
non sociat et ytempta puitate
bom opis ꝛ scīēcīa pdat Diuīas
igitur sacre legis quas legēdo
deuorauit oblumstēdo euomet
casq; de uentre illius deus et
trahit qz hoc qd seruare no
luit misto mdicō de eius me
moria euellet ne precepta
dei saltem ligata teneat que
cōsēuiat m vita Vnde p yphan
de Peccatori aūt dixit deus que
tu enarras iustic⁹ meas ꝛ as
sumis testamētū ꝑ os tuū ¶ q
20 eccīa vba doctme si qndo con
tmgit vt ypocrita vsq; ad fi
ndeatur more tē mere mde

magis dāpnabi⁹ unde bono di
mittere ecia malis minime
prmittit. Scriptū q̄ppe est
Memorate retinentibus mādata
eius ut faciāt ea qui ergo mā-
data illius meōria ītmet sed
nequaq̄m facit hic doctrine
uerbis sententias quibus dāpnet
tenet hymc q̄ppe in zacharia ē
Quid tu times et zacharias
et dixit ego uideo uolumē uo-
lās longitudo eius uigintī
cubitorū et latitudo eius decē
cubitorū et dixit ad me hec ē
maledictio que egredit̄ sup faciē uniuse
terre quia
omis fur sicut ibi scriptū est
uidicabit Quod nam q̄ē uo-
lumē uolans nisi scripturā sa-
cra que dū de celestibus loquit̄
ad superiora mentis mē ītēdīm
leuat q̄ dū illam sup nos ē
aspicimus ima attende id est
cōcipisse dēitatis Ca
latitudinem cubitorū decem lon
gitudinē uero uiginti hītē phite⁹
q̄ latitudo operationis mē si
pla est et longanimitas spei in
duplū tenditur quō p bono
mō ope et hic nobis mentis
requies illic gaudia eterna
ꝓparant̄ ueritate attestante
que ait Siquis reliquerit do
mos aut agros et pter cēplos
mhoc sclo accipiet et in futo
uitam etiam possidebit Cete-
rum q̄ppe numerus decē pli-
cato denario fit perfectus hic
itaq; cēnplū recipit qui et
si nichil habuerit ipā tamē
p̄fectionē mentis iam in hoc
sclo habere ml querit qa
ergo pl̄ans duplū nobis
p̄simplo reddit̄ Recte hoc uo
lumē ymaginī cubita ilōgis
tendinis que p decem dilatat̄ Ez
Sed quia hec ipā sacra eloq̄a
ad eterna dampnōm sūt eis q̄
illam uel scire noluīt uel certe
sciendo ꝑtempnūt recte d hoc
uolumē dr̄ hec est maledictio
que egredit̄ sup faciē uniuse
terre et cur maledictio dicat̄
adiungit q̄ omis fur sic ibi scpt̄
est indicabit Hypocrita igitur
q̄ sēm uerba legis q̄nouit mi-
uere ꝑtempnit et de doctrina sa-
nctorum quid sit indicabit̄
quia phoc quod iusta loquitur
laudem sibi inde iustorū rapit
Ex quo adhuc bene subditur
Caput aspidū surget et occi Ez
det eos Magna uipere aspis
paruus ē serpens uipera ueo
plurioris est corporis et aspides
ouia gignit atq; ex omis ea-
filios procreat Vipere autem
cū concepint filios earū intus
comedūt qui tuptis lateribus
matrū ex earū ventribus prodiūt
unde et vipera eo quod in pa-
riendo uiolatur uipera itaq;
sic nascitur ut uiolēter exeat
et cū matris sue extinctōne
ꝓducat̄ Quando ergo aspides
parui nisi latētes suggestiōs
immundi spūs figurantur
que cordibus hoīm parua pus
psuasione subrepūt Quod
uero plumgnā uipere nisi u
olenta diaboli temptacō de
signatur pus em leuiter sub
trēpit postmodū ueh emā mo
lēter trahit Caput itaq; aspi
dis surgit q̄ uicii suggestiō
occulte parui pus in corde

nascatur sed occidit eū lingua
uipere q̄ post modū capita mēs
ueneno uiolēte temptacōis ne
catur ꝓmit subtilius consilys
ad cor hoīs mundi spūs
loquit⁹ qui dū leuiter ꝑsuadet
quasi veneni aspidū fūdit
unde scriptū est Ona aspidū
uiperū ⁊ telas aranee texu
erūt qui comedēt de ouis eoꝝ
morietur et quod ꝑfoti ē erū
pet in regulū ¶ Ona quippe
aspidū prauis hoībus ūipe
ē malignoū spūū cōsilia que
in eoū cordibus latent ꝑ iustos
opibus aperire telas quoq;
aranee texere est ꝑ hius mundi
cōcupiscētia ꝑalia quelibet q̄
rāi que dū nulla stabilitate so
lidata sūt ca ꝑculo dubio uentus
rapit mortalis rapit Bene aūt
additur qui comedit de ouis
eoꝝ morietur q̄ q̄ imūderū
spūū cōsilia recipit nitam
ī se aīe occidit ¶ Et quod cōfo
tū est erumpet in regulū quia
consilia malignoꝝ spūs quod
corde tegunt adplenā mālitem
mutuūt⁹ Regulus namq; serpē
tū ꝛpr dicit⁹ Ouis ergo ꝓphetā
capit est mīs antixpūs quodq;
confotū fuit erumpet ī regulū
q⁹ is qui mīs enutrita aspid
consilia recipit membrū suū
capitis factus in corpus anti
christi accrescit De hoc utiq;
ypocrita dicat⁹ Caput aspidū
surgit tocciditq; eū lingue uipe
q̄ cū muqua suggestione alīq
hostis libenter suscipit uolēs
se post modū eius ꝑtaciōibus
deiectus tradet ī mdiq; ī paradisū
quoq; stantē hoīē ūba blande ꝑ

suasionis mutilat Sed quē semel
rapuit ad sensū iam nūc etiā
rentētem habit et corruptois
sue delectacōibus deiectū pene
18 uolenter mittit ¶ Deo fortis
esse hec ipā intelligē etiā ꝑ ḡrīā
unipretatoꝝ ualemus Nam q̄
veneno siue aspis concite uipe
aūt tardius occidit ꝑ aspidē
uolenta ⁊ subitaneē uipeām
lens et diuturna ēptacōs d'signat
Unde ⁊ illa mors in resurrectōne
capitis uipere aūt in lingua eē
ꝓhibetur quia repetina ēptacō
sepe ī ꝓmata mentem mouet
surgit interficit longa vō ēptacō
qua amicus ꝑsuadendo suggerit
uelut ex lingua uipera occidit
19 ¶ Sed q̄ omnis ypocrita ī mdo
suggestiōe spūūs q̄ serpentū
ueneno penetratus que sūt
supna sctīs spūs dona nequaq;
considerat dū intentōne cordis
mexteloibus fauoribus d'mulcet
20 recte subiungit⁹ ¶ Non indeat
riuulos fluminis torrentis
mellis et butiri in euāgelio
dns dicit Qui credit in me
sicut dr scriptura fluīa d'uēhe
ētis fluēt aque uiue Albi
euāgelista subiūxit dicens
hoc aūt dixit de spū quē ac
cepturi erāt credētes in eū ri
uulī ergo sūt fluīa dona
spūssctī Riuulus est fluīs cā
tas Riuulus fluīs fides riu
lus fluīs spes Sed quoīb
ypocrita ne deū nec pxīm
diligit cui tramsitoria mūdi gla
querit riuulos fluminis non
indet q̄ irrigatōē nō mētis
tarnitatis - ypocrita dū pīa
lutra quēt mimica furia

desperat et fidem nō habens ti
mulū flumīs mente nō mouet
quia fides ē argumētū rerum
non apparentiū et dū ētimet
ypocrita que videntur spem
negligit eorū non videntiū
mulū ergo fluminis possidentem
non mouet quia solis visibilibꝫ
intendit ut scriptū est quoderū
videt quis quid speret timu
los ergo fluvius mouisset si a pūr
mūdi glā oculos claudere et os
ad celestis patrie amorē aperi
ret Et nōdū quod nō timos
sed timulos dicit Accipi enim
timuli fluvius possūt ea dona spi
tualia que tamantis mētes ita
de celestis subtilr currūt vt p
os carnis expleri non possint
Sepe namq; amantis animus
tanto gtemplacōnis munere
repletur ut videre valeat qđ
loqui nō valeat Fluminis autē
torrens est ipa inundatio spūsc
que ingrēplantis aīm exubeāti
in fusione colligit cui mens
plus quā intelligere sufficit
replebitur Et sciendū q; anim
nos spūs sc gra infundit nelle
nos pariter et butyro replet
mel em̄ desuper cadit butyrū
vero ex animali lacte colligitur
Oyel itaq; ex aere butyrū ex
carne est Bumi aut patris omi
genitus cū sit deus sup oīa hō
est factus inter oīa quicum
nos dulcedine diuitatis sue et
mysterio incarnatōis ipleuit
q; velle nos pariter et butyro
saciauit Anima ergo spūs sc
mētem qm̄ repleuit et dum
eius dulcedine et incarnatōe
fide letificat Sch timuli torrētis

fluvius mellis simul et butyri ee
meōrant; q; et de cognitōne
dei alta mente sanctitate ēfi
cisti et de incarnatōis gra ca
rismatis hanc misterio prīgisti
Sed iste ypocrita q; exteioi
bus fanoibus fruitis hec ītima
dona non peripit adquie post si
pplicia tendat admigit cui sub
ditur Lucet que fecit oīa nec
tam̄ gsimuit; Persolvit enim
inter tormēta ea que hic et īlui
te seruauit desideria et flāmis
vltricibꝫ traditus sp moritur q;
sp in morte seruatur Non em̄
in morte gsimit; q; si gsiret;
vita moientis cū vita eterna pe
na finietur Sed ut sine fi
ne cruciemur imere sine fine
compellit; vt cuius vitia hic
mortua sint in culpa Illic
mors eius inuat in pena di
cat ergo Lucet que fecit oīa
nec ni gsimet; quia cruciat;
et non extinguet; moritur
et vivit desint et subsistat fini
tur sp et sine fine est Hec so
lo audiri iam dē sit terribilis
q̄to magis passione Sed q;
multitudo iniquitatis eius exi
git ut careat supplicijs nūq;
possit apte subiungi; mx multi
dine ad mitigōnem suam Sic t
sustinebit quia em̄ nulla īvent
ad culpam nouis mitigatibꝫ
cruciat; in pena Nam qđ hic
suspicari non potuit hoc illic
vltionis traditus sentit Sicut
em̄ excitatoribꝫ īhonis opib
electi non nūq̄m plus studet
agere qm̄ dignatus eis est
deus inbere Carnis enim
virginitas nequaq̄m vulsa

est dñs nubere sed tantummodo lavdata Nam si illa nuberetur
minuĩ iam cõiugĩ dispa ac
deretur et tm mlti virginitat
vtute pollent ut mdi plus im
penaãt obsequio qĩ acceperit
precepto Sic plerũq; pertuerſiũ
qz in prauis actibꝰ exercentur
ut plus inemãt ipsis opacõe
quod faciãt qm crusiũ ẏpbꝝ
mqtans accipe exempla ponẽãt
vnde et amplioris tribulacõis
tormẽto feriãtr qz et ipsi exemet
ijs amplius accões prauas
de quibꝰ feriri debẽãt Iuẽẽt
bene ita qz dr ¶ Juxta mltꝫ
admuẽ cõmĩ sluaĩ sic et siusti
nebũt Non enĩ muenĩet iuste
nomam nisi querẽt et nõ qrẽt
nisi ex sndio ẏpetrare ferĩã
ret Pensãtur ergo in tormẽto
eius muniet aĩ male cogitaõ
et dolorẽ recipit digne tribu
cõnis et qm̃ius dampnatoꝝ
õm sit dolꝝ mfinitus gram
ora hĩ tormẽta recipiũt qui
mltas miquitates ex sius qz
desideys muenerũt Sed quia
sophar hmg ypocrite mtulit
penã ptmus adiũgit culpã
net vnã qm̃ libet narrat sed
eam de qua omes oriũt Sp
tia quippe est ¶ Radiroĩm ma
lorũ est cupiditas Cui ergo
cupiditas domĩari dr subie
ctus gaudubio malis omib
demõstratꝰ Nam subdit qm̃a
gfringens nuamit pauperes
domũ rapuit et non edificat
eas Nec est saciatus vent eius
Domũ pauperis gfrmgit t nu
dat qz eũ qm̃ p potẽciã gterit
expoliare qz pauaicias nõ cu

beſcit Rapiteã et nõ edificat
ac si aptẽ dicẽt qui hãc edificãe
debuit mslip rapit Ventuꝰ
namq; mundicõ dñs dicturus
est reprobis ẽsurum t nõ dedi
stis michi manducãe sitiui t
nõ dedistis mchi potũ hospes
eram t nõ collegistis me Nudꝰ
et nõ operuistis me et cetera
ẽxquia culpa subiũgit Dis
cedite a me maligni ignem
etim̃ qui paratus est dyalo
et angelis eius Si igit tãta
pena multat qui nõ dedisse
convinit Ppria qua pena fe
riẽdus est qui redargunt ab
stulisse aliena Rapuit ergo t
non edificauit eas qz nõ solũ
de siis michi tribuit sed etiaz
quod erat aliem̃ tulit ¶ Bñ
aũt subditur Nec est saciatus
venter eius Venter dppe liq
uaiacia est qz ipsa colligit qcpd
perũso desiderio gluttit liquet
vero quia auaicia desideratis
rebus nõ extingũit sed auge
Nam more ignis aĩ ligna
que cõsumat accepit extendit
et unde videtur admonitiõ
flamma compmi inde paulo p
termit dilatãi ¶ Et sepe oĩ
potẽs deus cãi auare menti
vehemẽter irascit pmis et per
mittit ad votũ cuncta suppetẽ
t post hãc p ulcõm subtrahit
ut pcis debeat supplicia et a
tolerãe vnde et subditur
Et cãi habuit que cõsumpserat
possidere nõ potuit Auaricia q
ẽ materia est cãi Hoc tri
buit qd male desiderat amp
mode ẽ petma ideo sequit quia
hoc quoq; obtinuit quod deo

inaſcete cõcupiuit Vnde et p
pãtam dr Cũ eſtam carnis ma
le populus deſideraſſe phibe
Adhuc eſta eorũ erat i ore ipõr
et ira dei aſtendit ſuper eos t
occidit pluimos eorũ Solent
namq; tardius appare diuĩa
indicia cũ prepedit ne ipleã
debeãt mala nota Nam q̃to
ciciis maliũ votũ impleã per
mittit plerũq; tãto celerius
puniur Vnde ergo ypocrita
feſtine multiplicat vt poteſ
ſit Inde agnitur cũ celeritate ne
ſit q̃ et arbuſta que tardius
creſcũt amoſa patrãt t que
i ſporis breui te pficiũt celeri
ariſcũt et q̃ cũ feſtinãt ee te
diũ non ee Segnis Nec imã
ſit de cibo eius Cibus eius e
ome hoc quod piſo deſideio
concupiuit ſed poſſo ypocrita
de cibo ſuo ml remanet q̃ cũ
ipe ad eterna ſupplicia duã
a ciuibus boni que h poſſede
rat alienat Vnde t adhuc pb
dicit Propẽa nichil pmanebit
de bonis eius Si em ei d bonis
ſuis aliquid pmanet ſeruꝰ q̃
habuerat toleret Sed q̃ oĩa a
bieus timere indicẽ noluit
ex hac vita ſubtractus adiu
dicem nudus nudit Cui tam
magno ad retributionem minus
eſt quod m ſubſequit pena
cruciatur ſi in hac ſalte nu
ta liberter pmittit Sed nil
la eſt libertas mali q̃ ſpi
tũ eſt vbi ſpũs dñi ibi libertas
Et pleruq; pſſionis ipã ſua
culpa ſit pena Vnde t recte
ſubiungit Cũ ſacietus fuerit
artabit Prius quippe an

helat per auaricia cõcupita cõ
gregare et cũ quaſi i quodam
uentre auaicie multa cõgeſſerit
ſacietus artabit q̃ dũ anxiat
qualiter acquiſita cuſtodiat
ipã eũ ſua ſacietas anguſtat
Diuitis em cuiusdam uberes
fructus ager attulerat Sed q̃
ubi eos tantos reponẽ nõ ha
bebat Dixit quid faciã quod
non habeo quo congregẽ fruc
meos Et dixit hoc faciã deſtru
am horrea mea t maiora edi
ficabo Cum ergo ex habitãdacia
coangustatus dicebat quid fa
ciam quaſi multo cibo preſſꝰ
eſtuabat Penſemus quod vitio
appetit ut uberes fructꝰ ager
illius afferret Ecce autẽ nota
completa ſũt quia fructꝰ ubẽs
ager attulit Sed ad reponendũ
loca nõ ſufficiũt multiplicatiõ
dines quid faciat ignorat O
anguſtia ex ſacietate nata de
ubertate agri anguſtat aĩ
anari dicens nãmq; quid faciã
pfecto indicat q̃ horreũ ſuo
effectibo preſſus ſub quodam
retẽ faſte laborabat Benego
dr Cũ ſacietus fuerit artabit
q̃ mens auari que pius exhi
bitãdacia requiem quereret p
ad cuſtodiam grauis laboris
vnde hic q̃q; adhuc ſuborꝰ
eſtuauit et omis dolor uenit
meo Prius namq; dolorem
habuit in ipã ſue cupiditatis
fatigatiõe qualiter con
cupita raperet quos alia
blandimẽtis alia terroribꝰ au
ferret At p̃q̃m acquiſitis
rebus premit addeſiderium
Minus huc dolor fatigat vt

cū sollicito timore custodiat qđ
cū grauilabore meminit acq̄
situ hmc mđe misdiatões me
nuit atq; hoc se ppeh quod ipe
fecit alijs ptimescit formidat
ponere alteri ne hic sustinent
molestiā paupem vō nō ꝑspicat
suspicatur finem ipā quoq;
que ggesta sit curat magꝑ pe
ne exnanire ꝑpe defectu per
negligēcias cōsumāt In hijs
itaq; oībus qr timor ipe pena
est tanta infelix pmit qui tā pa
ti timet Post hoc quoq; ad ge
hennaz diuat eternis cruciā
tibus manapat Omīs ergo
dolor super irruit que t hic
prius pena cōpuisēne post
modū uero cuta custodie et
illic qūdoq; pena ulcōms cre
mat Aliā aūt est securitas
cordis aliena nō queie ꝑ vmq
nugaz rei ꝑtentū manē Et qr
videh securitate etiā pmis
regnies nasciz qr a bona t nā
glla cogitacōe ad gaudia etna
transitur Quo cōn reprobi t
hic fatigant nidesidēys t illic
in tormētis cassp de labore cogi
tacōms labor doloris nascatur
dū ab esu animalie trahimur
ad ignem geheme et qr ut ī
iam dixim sepe puersis ossq;
qūto citius pmit ad desi de
riū tāto facilius rapit Bri
nam impleat uetet eius ut
emittat meū nā fluuios siu
t pluat super illū bellū suū
Super hūc yporitū bellū sus
dns pluit cū nubiuz suoz gla
dijs eius opeā perdit Bellum
naq; deo pluere est mis vitā
astrictis sterilis desiz adiutū
rege Bellū deo pluere ē superbie
cia cōn se corda prude t metem
ardam qī ghdam gutis pluuie
densistentibus nubiuz suoz
iaculis ferire vt cū iam ad ul
timum rapiuir modo meminerit
qz male cōmpinit et cōmpta
eius ggregaie studuit modo do
leat qmodo autem et ulcois igne
sentiat quē ne bene uiuere
pudere cōtempsit Sequit Fu
giet arma ferrea et irruet m
arcū aereū Sūdū quod ani
micia aliquādo pelacōm subie
pit aliquādo vō ptinuz Sūt nā
qr nōnulli qui dū possessiones indi
appetūt ad alienarū rerū ādiū
succendūt Et sūt nōnulli q dū
sibi subditoū necessaria deesse ti
mēt mētem ad auaiaiā relaxāt
et aliena ambiūt cū sua sufferre non posse suspicāt Quis
vero nūmitas non mggnie fer
rū vocatur quia vitā copiis
meroris uulnere cruciāt Quid
de eius quoq; necessitatibus scptū
est qui a fribus uēdinis affli
ctam uitū ducebat ferrū per
transiuit aīā eius quid ergo
sūt arma ferrea nisi necessitas
iuste pnitis que dure pmūt et
vitam ꝑpis misernt ferrū
q̄ppe ergo cōsūit es aute
cōsumere so difficilius solet
Ferro ergo necessitas psens
que transitoria est dere aut
serena eterna figuratur Et
q̄ndiaū supmū a bmiq mēte
non attendit iuste armis cō
paratur qm uelud existimo
ꝑuerit dū illudis qui peruit
non attendit q̄ugiet ergo

arma ferrea t irruet tarcu ae
reu qz du pites necessitas me
tuens militam peranaiciaz ra
pit extremi iudicij districtis st
pussionibus mite ponit et arm
figit arma ferrea ab arcu ae
rei sagittis minuit qz mala
spalia sibi pcauet setenaciu
pauit. Cuna enim hic inopie
diuitiam culpa figit illic pcu
itatem iuste ille comis minuit

Sed prius ad iudicii rapiat
adhuc que hic inquinis iste ope
retur ipse met sequit. Eductus
et egrediens de vagina sua t
fulguians i amaritudine sua in
iquus iste insidiatur de pcatoi
bus pximoru du prava cogita
tione machinat quasi adhuc
gladius in vagina est du ve
malu quod cogitant inq per
fiat de vagina sua egredit qa
de occultatione cogitationis sue
p iniquitatem male operationis
aperitur ostenditur in ope qua
latuit in cogitatione sua Et
notandu qz ait eductus egre
diet de vagina sua eductus scih
p seductore. Egredies vo per
ppam voluntatem Nam is qui
tur ducetem pludibio Seq
Cum ait egredit sedm sua per
gere voluntate videtur qz ergo
ad mala que ex opera et aba
tiquo hoste trahuntur et in lite
ro sno arbitrio in eoru desideiis
obligantur de vagina sua edu
ctus et egredies dr qm hoc qd
ex prava cogitatione exit ad
pessima operationem et illi est
spus qui suggessit et in negli
gte qm exppa voluntate cosensit

Cum adhuc potenue terror
ostendit. Cui primus subiungitur
et fulguians in amaritudine sua
fulgur quippe cu repente de sup
venit cui terrore an oculos cla
re fuit Claritatem ostendit t an
posita pauit · sic sic videz iniq
ai gl'am uite prius assumserit
vnde in hoc mundo p potentiam da
rius ostendit inde agit vt
min ferat quasi fulgurale iq
est in hmoi vite honore claresc
cere Sed qz splendor gl'e illi
eterne gehenne supplicio
mancipat ferte nunc de fulgu
rans in amaritudine sua Cum
enim modo qi ex terrore et clai re
ferens gaudet inde postea sup
plicia in petuu sustinet Et
quidaz de quodam dicte spitue
qz epulabat cotidie splendide
Sed aliud est splendere aliq ad
fulgurale nomiam quippe spie
dor sine pussione est fulguris
vero nore splendor exprimitur
cui pussione Cum undiq in prate
positus alios nocet non ingrue
fulguians dicat quia vnde ipse
con bonos qui ex luce gloie ex
tollit inde bonoru inita cnat

Segtur vadent t venet sup
eu horribiles qui hoc loco hor
ribiles mihi maligni spus appel
lant bonis videz mentibus pa
uendi atq fugiendi et ip idem
maligni spus terni quibusq
viis singuli obsequiu sibi exe
dendi Cui pius iste alia qde
vicia ad momentu deseruire
videtur Sed alia agere incipit
sup huc pfecto horribiles nadi
t venit qma puersi mente
et si alia mala destruit alia
occupat Sepe namq videas)

nnquā in terrena pfate cōstitutū grauī furore cōmoueri
quicqmd ira suggesserit exse
qui et cū furor abtulerit mor
eius mētem luxuria deuastat
dū luxuria adtpus intermittit
elacio ptimus qī de tōtmētia in ei
cogitacōne subrogatur atq; ira
cetes timeat appetit nidē terri
bilis Sedauerses exigit vt loqui
qd dupliciter debeat oī post po
sito terrore supbie remissa lo
cucōne blandit et cū supbis
uidet desierit duplex effici non
ptimescit in eius ergo mētem
vicijs vicia succedūt recte de
eo dī nadet ⁊ vemēt sup eū hor
ribiles qr quot vnus decidē
tibus ⁊ succedētibus premitur
tot maligns spūbus eius aīa
quasi eūbus acēdeūtibus de
vastat Sed hec que agit exti
secus per partes pdeūt Nam
menta eius simul oīa colligat
vnde ⁊ subdit Omnes tēbre
abscondite sūt in occultis eius
Exīnus ypocrita actones bōs
ms ipfias ostendat quedā tame
in eo malorū opere tenebre ap
parēt sed mn mngdit in ope
qī in eius latet cogitacōne Nā
qui cuncta simil' meffatu nō explet
cūcta que notāt in mēte tanq
tenet Omnes ergo tenebre in
occultis eius abscondite dicit
quia ⁊ si in se mala oīa nō oīa
dit oīa tn in ferre gramis appe
tit Sed mens ista qua illaē
sit ferienda subiungat Sequit
Deuorabit eū ignis qui nō succēde
ro valde modo paucis verbis
expressis est ignis gehenne igis
namq; corporeus ut et ignis na
leat corporeus indiget fomēnis qui
ali nequit et sit ut semel p cōgesta
ligna paulatim nutrit nec va
let nisi successus et et nisi re
fōnis subsistere Sit cōi gehene
ignis ali sit corporeus et in se mi
ssos repbos corpoāl exurat nec
studio huāno succendit nec ligio
nutrit sed creatus semel diuī
mo extīguibilis et successione li
indiget et ardere non caret
Bene ergo de hoc inquo dicit
Deuorabit eū ignis qui nō suc
cendit qr omipotēs iustica
sue ultrix ⁊ prescia abipā mūdi
origine gehenne ignē creauit
qui in pena reproboz esse simul
incipet ⁊ ardere sine cria sine
ignis nūq; finiret Sed
odest qr omes reprobi qr et aīa
simul ⁊ carne peccauīt illic
in aīa pariter et carne cruciat
Vnde p ps̄tam dī Pones eos sic
clibanū ignis in tpore vultus
tui dns in ira sua conturbabit
eos et deuorabit eos ignis di
bamus namq; mirum ne eos ar
deat Si vero qui abrupte diuīt
a bono exterioi incipit parte cō
tre mane vt ergo sacra eloq
ardere ex eius et in eius re
pbos demōstraret eos ⁊ ab
ignie deuorāi et sicut clibanus
pom testant ut p ignē cruciet
in corpe et p dolore ardeat
in mēte vnde hic quoq; cū
de hoc impio dicetur deuora
bit eū ignis qui nō succēde
primus de eius spū additur
Affligent reluctus ī thabi
nacō sua iniquitatē thabi
nacm caro est qr ipm letus
inhabitat et si sit possibile

optat vt eā miqm relinq̄t
Iusti vero q̄ gaudiū sinū in
spe celestiū pomit eorūq̄ cō-
uersacō in celestibs ē et tam
adhuc in carne sūt q̄ i carne
ne iam sūt q̄ nulla carnis
delectacōe pascūt vnde et q̄-
busdam dr vos aūt nō estis
in carne sed in spū Neq̄ enī
in carne non ēant q̄ p mgīi
epistolas exhortacōnis elo-
quia suscipiebāt Sed q̄ iam
non in carne ē est de amōe
carnali nil hīē Sit cont-
mnigms iste q̄ oīe gaudiū
sinū in carnali vita posuit
in thalmacio carnis hītauit
q̄m nōluit carnez cū i re-
surrectōne recepit ei ea ge-
henne ignib⁹ traditus ardebit
huc abea edita appetit tūc eis
tormēta euadere si valeat q̄r
tūc incipit velle vitare quod ā-
mīsit Sed qui eādem carnē deo
p̄posuit mortalē deo agitur
vt ex ea amplius in igne frīet
hinc itaq̄ eam vincere nō
vult et tm abea abstrahit illic
eam vincere appetit tm̄ī
ea ppter supplicia seruat
ad augmētū itaq̄ tormenti
et hic de corpore nolēs exuat
et illic in corpe retinet Iuncta
enim ergo eius spūs carnē q̄
sibi male agendo p̄posuit euadē
in tormēto et nō valet Vere nē
dicit affligentur fluctus ithab
nacio suo de cuius accusacōne
mox dr Reuelabit celi iq̄tē
eius et terra cōsurget aduersus
eū quid p celos nisi iustos et q̄ p
terrā nisi pcōres accipimus dū
et dnica oīone petimus fiat vo
luntas tua sicut in celo et in terra
vt videl voluntas mī conditoris
sicut in omnib⁹ iustis pficat Ita
in nobis quoq̄ patribus impleat
de iustis quoq̄ scptm ē Celi
enarrāt glam dei et firmamēti homī
sētēcia inserit qua dicit Tua
es i mīam ibis Huius itaq̄ ipy
ad illud terribile iudicii deduc
ti reuelabit celi maiestatē et
terra cōsurget aduersus eū vt q̄
hic nec bonis umq̄m nec malis
pepcit Illo eū tremēdo exactē
et iustorū vita et pctorū pariter
accuset ¶ Et grauis quidē est
siquis iustis nocuit q̄ pctoribus
nocerat vnde et ypocham dicit
Gangrena eius in medio eius
est sup limpidissimam petram q̄
fudit illi et non effudit illam
sup petrā vt posset operire pul
uere per iram mundi et puluerem
pcōres per petram vero limpi
dissimā iustū signans q̄ grauib⁹
pctorū magis nō exasperatur
Gangrena ergo sup limpidissimā
petrā effundit⁹ q̄ndo malicia in
tute mentis afflictōne iuste aie
grassatur Cum ergo sit grauis
iustos q̄m iniste ministros afflige
mlto tm̄ est grauius et iustis pariter
et iniustis nocē Quia ergo hic
nequius et iustis pariter nocuit
et iniustis maccusacōne depu
nacōnis reuelabit celi iq̄tem
eius et terra cōsurget aduersus eū
q̄ et illis obstitit qui celestia
et eos pressit qui ima sapuerit
¶ Possūt ergo p terrā nō pctōres
et reprobi sed hi qui terrenis
actibo occupati elemosinaū
et lacrimaū opē ad eternā vitā
peruenire despiciūt de quibus

ppʒ̃ta dr. Cū iuenie dñs aduersū mdicaret aduocat celos
sursū et terrā ut discerneret ppl̃m
suū Celos quippe sursū advōt
cū hīs qui sua oīa relinq̃ntes
comūsacōm celestis vite tenuerūt ad cōsedendū mundicō vocant atq; cū eo mdices uenūt
de terra ecā sursū uocat cū hīs
q̃ terrenis actibo obligati fuerūt ī eis tm plus celestia quam
terrena lucra quesierīt Cuibo
dicit hospes eram et collegistis
me ypocrite itaq; hmōi celi ī
ītuitem revelāt atq; adūisis eī
terra gsurgit dū ihs qui ad deo
mdices uenūt ihs qui pmdicā libēnime pmitatis illius
testes exīstit nichil ergo de hīs
que agit ī tpore damnacōis
eius absondenit et sūdē acta
illius modo hoīb populīt
mlta celantur sed ī dāpnacōe
die quicquid m eo mūmsteris
Latebit ostendit vnde t apte
subdit Aperiū erit germen
domus illius detrahet m die furois dei Huc germen domus
illius aperitur cū omē malū
q̃ m gstricia illius nastebatur
ostendit quodo quippe germen
domus ypocrite manet occultū
ip et si ī bona ymagine appareat
eius operatio sed latet mtencō
Aliud est nanq; quod agit aliud
quod mtendit Sed cū aduenīe
te mdice vmbra quoq; ystia ad te
limmoniū fuit deducta vnde
sepni est cogitatoīb accusatōibo
aūt eā defendēbo m hoc ypocrita germē domus aperitur
q; ī eius mēte cogitatio perūsa
detegit et m die furois dei detrahet q; ostēsa ira mdicis flāmis vltricibo traditus ab eius
cōspectu separat Cui ei ima
cogitāe dī minet noluit pōdus
suoū ponere depressius a fr̃e
mdicis m mo supplicioū cadet
Huc aūt ī pcātem cōsiderat
mdex ī tollit atq; ad cōūstone
mgtos quia dies pacie ī necdū
est dies furois apertat Sed ī
hoc die pacie quasi imobilis
manet ypocrita dū et mlta mala ppetrat ihuc flagella nlla
castigāt sed m furois die dēbe
q; vindicte tpore raptus adsup
plicia ab eterm indias vltu
separat Sequit Hec est pars
hois impi a deo et hereditas
uerbo eius a dño Si ei bene
agere m hac positus vita uoluisset partem apud dīm celest
regni cōsorciū hret ß q; pius
subdi desideys elegit partem
suā a dño m tormētis mnēit
quia eodem dñi participari gā
non quesiuit Dī aūt dicitur
Et hereditas uboū eius a dño
Cui enī p magnis malis m
supplicū mergit formassē ne
debatur quod pribus que male
dixerāt nmmne indicaret Sed
cū districta omipotētis dei iusticia
supplicū a ypbis p pcedentes
actibus exigit eis mala vsq;
ad iboū tetribucōm reddet ut
qui de malignis malis debitoes
fuīt supplicijs traditi eadē noxiosm ydiante soluat Illis ei
minima parauit qui maiora
m se districte mala defleuerūt
Nam quos magna ymū cruciat
mala minima m gehenna pa-
tex affligū Dī aūt vi nō plē

a dño accipe sed pute sua ipm
omn hre desideant vnde ppha
depcatur dicens portio mea
dns fruiqus vero qp habere pe
com siam ipm oim quesint
parte sua extra dnm ignem
uemit ut ab eius facie ex di
sis qp gaudere ipo appecit
subipo cruciet hec sophar
ita intulit ut per ea q ho hypo
critam diceret bn job vitam
seruet existimas quod is qui
a dño pcussus est cuncta bona
que egerat mente simplici no
egisset quem eni pcussu uidit
deo displicuisse credidit sed ai
ei job ecia in hac re hereticap
spem tenet qui in scta ecclia
dei quosdam bene agentes abri
cuit sub flagellis gemere eos
existimat bona meita i hois
actibus non habere t malos
credsit quos affligi uerbere
dnio spiritu videls nescientes
qp multe tribulacones iustoru
et flagellat omem filiu quez
reciput Sedbus job more
scē t mulsalis ecclie que a
puersis uboru iacula equnimit
tolerat et ei superbeu dicta au
dit humilitatis sue tramite non
relinquit cui magna cordis hu
militate subiunxit dices Audite qso
sermões meos et agetis pniaz
Nu eni ei dicet audite addidit
quso quata humilitate loquit
nsimat di con se superbientes
rogat ut eoru spm ad salute
doctrinam deducat Sed aut ve
nita mulsalem ecclam non
solu docere uera sed ona per
uersa tolerare parati sit uridi
no mentit Unde t subditur

Sustmete me ut et ego loquar
et post mea si uidebit uerba ridete

Bom eteni cui loquit duo
sut que in suis locucombus atte
dit ut audels aut sibi laudtoibus
suis aut sibimet solis prosint si
auditoibus pdesse non possit cui
eni bene audiit bona que dicit
sibi simil et auditoibus psit cum
vero ab auditoibus deridetur sibi
pauldubio presteruit quos a di
pa silentij liberos seruit Btus
itaqp job vt sibi t suis auditoibus
prosit dicat Audite quesо pmões
meos et agetis pniam Se aute
ipe quod debet exsoluat etiam
si auditoibus pdesse no valeat
adiungit Sustmete me ut t ego
loquar t post mea subdebitur
ridete Et nondu qp subiu get
agetis pniam premisit audite
cui vero subderet post mea sub
debitur uerba ridetis pmisit
sustmete me Audire qppe uo
lentis est sustinere nolentis am
ci ergo eius si doctei appetit au
diat si aute uridē parati sint
sustineat que dicit qp indelig
superbis membris pondus grauis
est onēis doctina humilians De
Nunquid coram hoiem disputo
mea est ut merito non debeam
contristari Omis qui deo placet
homib displicet causas t huius
mundi habē et cum aut hoibus
placens deo displicat aut simul
deo et hoibus displicere se credit
Si huic tristicia no affligat a diuc
sapiēcie alienus existit Btus
aut job displicuisse deo meri
flagella se credidit Et id no
mīa adtristā uolunt qp despi
ciendus no sit cui se displi

isse formidabat. Quid aut de nutu
sue mentis cõ hoiem disputaret nequaq̃m ghristã debuisset. Sed q̃ p flagella psencia
metuq̃ factus de emendata vita
fuerit in flagello tunc tñ tam
requirebat vnde eciã subdit
attendite me ⁊ obstupescite id
est g̃sideraute que egi et admiramĩ in hac pressione que
pacior. Cum adhuc recte sibi
fert dicens et super pomite digitũ ori uro. Ac si apte dicat
Scietes bona que egi ⁊ g̃sideã
mala que pacior nosmetipos
ecia alborũ culpa compescite
atq; t̃meis passionibus vestra
dampna formidate. Vel cte
q; digitus quelq; distermino, ñ
in g̃nue p digitũ distincto designatur. Vnde ⁊ p̃s ꝓ dicit.
Benedictus dñs deus meus qui
docet manus meas ad pluĩ. Et digitos meos ad bellũ. p manus
videl; opacõm p digitos vo discretõm signans. Digitus g̃
ori supponit cui p discretõem
lingua refrenatur, ne phoc quod
loquit in stulticiã culpe delabat.
Sit ergo. Sup pomite digitum
ori vro. id est locucõi uee discretõis vsum adhibite, ut ꝑ
que recta cõ ꝓcuria dictis,
quibus sint dicenda videatis. Et
Et ego q̃dq̃ recordatus fuero p timesco, et cõcutit carnẽ meã
tremor. Quia dñs Iob actuũ
suoq; oblitus nõ fuit, extrema eg
locucõ ostendit. Quia ex re hoc
q̃ ab cõmuĩ animis dr. Et ego
q̃dq̃ recordatus fuero p timesco.
et cõcutit carnẽ meã tremor.
cõstat mmtũ, q̃ p irrisionem
dicat, ac si apte dicet. Si me
aliquid ꝓmisse habuisse me
mmero, mpenitẽe mox fletu
cõtremisco. Carnẽ vo suã si recordatus fuit tremore ꝓhibet
concuti. id est infirmitate oppressionis pauore frangat. Sed q̃
multa sophar de subita dãpnãe
mpy in quibus bñ Iob paciẽtiã
momordit asserunt. Quibus vir
g̃ eius dicta subiungit dicens
Euare go mpy vinuit. Sublenati sũt. cõfortatiq; diucius
nisi eni eos pacientia diuina tolerauet, nequaq̃m diu vitã ꝑfecte
dicent. Sublenant nanq; diuitias cũ esse potentes ꝛcipiũt. cõfortant; uero cũ diu in hac vita
subsistere ꝑmittit. Quos ei
substãcia eleuat ⁊ factus sue potẽ
de rerũ longitudo g̃fortat. vel cte
subleuati et g̃fortati referunt.
quia subleuãt honoribus ⁊ cõfortant ibus. Sed sũt plerique q̃
honoribus subleuati et diuitijs
cõfortati, ea que in hac gaudent
vita accipiũt. successione aut
subolis ꝓpagant. ipsis minimum
ipa sua potẽcia pena est. cũ et
magnas sibi hẽditatem consideant, et heredes nõ habent qb
relinquãt. Quid itaq; ꝓdest
si assint oĩa, et desint filij qui
successores fiant. Sequit. Semen eorũ cõ eis ꝑmanet. ⁊
augmentũ magne felicitatis
cũ magno patrimonio domin
et heredes. ac nequa necessitas
tpis saltem ab oculis subtrahat
eos ⁊ q̃do aĩmo exultat. Sed
eorũ semie dr. ꝑmanet cũ
eis, exultant si filij dati sint.
sed ipi stabilitate feriũt. sic ⁊ eis

gemus extinguit sicut parēti
steilitate extinguī timebatur.
Sequit. Ppinquorū ruina. et ne-
poū in ḡspectu eorū. Ecce ad
est vita. assūt honores ⁊ dignitates.
assūt filij. assūt nepotes. Quod
siquia mētem nr̄e testimā cogitō
exurat et sterilitatis gaudia do
mestica viua transuerberat. que
q̄ hui⁹ mūdi felicitas. si leta nō
est. Sequit. Domus eorū secure
sūt et pacate. et nō est virga
dei sup illos. Secure ⁊ pacate st.
q̄ patientes uiuūt. lugenda agūt
et gaudia non extinguūt. Uirga
vos sūpne discipline nō pmuit.
et tanto amplius ⁊ culpa pcrea-
uit. quāto minus ⁊ culpa ferūt.
Sed q̄ minus que ꝓperauimus
audimus. in agris quoq; q̄ piis
speūs arrideat uideamus. Se-
Bos eorū concipit et nō aborti.
Uacca pepit et nō est priuata fe
tu suo. Uulgaris locutio usus ē
vt bouē masculū. ⁊ vaccā feminā
vocent. Sed litteratura locuō
dominūs genus appellat. Unde
nūc dr. Bos eorū concipit ⁊ nō
aborti. Uacca pepit. et nō est
priuata fetu suo. Dominūs que
q̄mq; prima felicitas. Si grex fe
licitatē nō hīs concipit. sed ā
si gregibus ad partū uenit. ⁊ ea
aūt si hoc quod partū est per
mutata ad p̄fectū ducat. Ut go
tota simil ad esse mundi⁹ demō
straret. eorū greges bīs Job
assūt gregisse. et nō abortisse.
peperisse. ⁊ fetu ꝓnō priuatos.
Amor aūt ē felicitas. si cum
gregibus crescūt. custodes quoq;
gregū non p̄cauūt. Unde ad fe
licitatē gregū mor fenditas
familie subrogat. Nam dicit.
Egredientur q̄ greges puuli
eorū. et infantes eor exultant
lusibus. vt sicut maiora adha
bendū gressa sūt. sta mīa germi
nant ad custodiendū. Sed q̄ dr̄
exultāt lusibus. ipm quoq; ⁊ sētū
lusum in domo iniquorū. ne vilem
valde ēe arbitremur subiugēs ait.
Tenent tympanū et cytharam. et gau
dent ad sonitū organi. Ac si apte
dicat. Cū dīs honoribus et ꝑ bus
timēt. sibiem in ludiis actibus
gaudēt. Sed o beate vir q̄ tam
multa nobis de iniquorū uoluptā
tibus narras. Iam din est q̄ in
eorū descriptōne loqueis. post multa
breuiter distinguē que sentis.
Sequit. Dicunt in bonis dies
suos. et in punctō ad inferna de
scendēt. Ecce beate vir. eorū gau
dia diu narraueās. quo⁹ mīe asse
ris q̄ ipūctō ad infernā descē
dūt. nisi quod omīs lōgitudo tpo
ris vite presentis ~~vite~~ pūctus q̄
cognoscit² nā fine terminatur. ⁊
ēt ad extremū quisq; p̄ducitur.
de p̄terito iam nil tenet. q̄ tpora
nūcta dilapsa sūt. In futuro nil
habet. q̄ vnq; hore momēta
non restant. Uita ergo q̄ sic an
gustā ponit. punctus fuit. Ut
ens p̄dixims. in pūcto stilli po
nimq; et leuamq;. Quasi ergo
in pūcto vitam tenuit. q̄ hanc
accepit ⁊ amisit. Potest in
pūcto hoc quoq; intelligi quod
sepe hūmi dm in iniquitate
tolerata sūt. subita morte ra
pūtur. vt nec flere aī morte
liceat. que p̄cauēat. Sed q̄
nō nisi⁹ cra vita iustorū pul
cro vita fine terminat. melius

illud accipimus, si hoc de eorū typo aliq̄
vita sentiamus. qz quicquid trāsiē
potuit sibimet fuit. Amicis autē
beati Iob qui ideo huc missi sūt
crediderūt. Recte eiusdem sc̄i viri
nocte de multitudine flore et pcessione
ostensū est. qz primus vite pspitas
in nocturne tristis nō est. qz mihi ad
p̄sentē vitam pflagella tendit.
et plerūq; ad infima supplicia
p̄cedi sine flagello moriūt.
de quibus et adhuc subdit. Et
dixerūt deo. recede a nobis. Hec
vobis dicē. uel stulti minime
p̄sumūt. sed mī pueri si omnes
deo recede. non uerbis. sed moribus
dicūt. Cum ei illa agūt que deus
omipotēs p̄hibet. quid aliud faciūt.
q̄m sui cōditorē omnipotētē claudūt.
Sicut ei eius p̄cepta cogitare. eū
ad se introire est. ita eis mādatis
obsistē. eū a cordis habitatione
repellere est. Dicūt ergo recede a
nobis. qui ei ad se p̄bere aditū
recusāt. eiq; pravis actibus im-
pugnāt. etiaz si uerbis laudare
videantur. Dicūt etiā sciēciam
viarū tuarū nolumus eo ipso. quo
eius sciam apphendē gtēpnūt.
Qui namq; nōnulli. qui ex eo q̄d
veritas dicat. sed nō cognit
voluntatem dn̄i sui et facit digna
plagis vapulabit paucis. et se-
cretis sctōs voluntatē dn̄i et nō fa-
ciens in ea vapulabit multis.
nolūt scire q̄d faciūt et oī mō
se vapulaturos existimāt. Si
nesciāt q̄d operari debuerūt. Sed
aliud est nescire. aliud scire no-
luisse. Nescit namq; qui appre
hendere nolet et non valet. q̄ aūt
vt nesciat aurem a uoce veritat
auertit. iste non nescīs. ꝑ cōtēp-

5

tor addicit. Via aūt dei. pax. via
dei humilitas. via dei patiēcia. Et
q̄ hec oīa iniqui despiciūt. dicūt.
Sciam viarū tuarū nolumus. Qui em̄
in p̄sūn vita supbiūt. dū honoribus
inflant. Cum etiam sine habet
appetit. vias dei in cogitatōne
gtempnūt. Nulla ei via dei in hac
vita humilitas fuit. ipe huic deus
dns redemptor nr̄ ad probra. ad
cōtumelias. ad passiōm uenit.
aduersa huius mūdi equanimiter
p̄tulit. prospera. vt et ꝑspera docēt. fortiter vita
eterne vite appetī. et aduersa p̄sn̄t nic
vite non formidāi. Sed quia in q̄
gl'iam vite p̄sns appetūt. q̄m̄ma
fugiūt. dicē mediant. et sciam viarū
tuarū nolumus. Scire q̄ppe nolūt.
q̄d facē gtēpnūt. q̄ sit adhuc ēba
subdūt. dū dicūt. Cuius ē oīpotēs
vt seruiamus ei. Ayens ei hoīs ma-
le exteius situs. sic in rebus corporeis
spārsa est. vt neq; ad semetipm
intus redeat. neq; eū qui ē invisibi-
lis cogitare sufficiat. vnde carēles
viri illusa spūalia gtempnētes.
dei q̄ corporaliter nō videt q̄dāq;
adhoc pruenūt. vt etiā nō ē suf-
picent. vnde scptū est. Dixit insipiēs
in corde suo. non est deus. vnde
mūt quoq; dicit. Cuius ē oīpotēs.
vt seruiamus ei. Plerūq; em̄ plus
appetit hoīes seruire homib; quos
corporaliter vident. q̄m̄ seruire deo
quem nō uidet. Per omē em̄
q̄d faciūt ad finem oculorū tē-
dūt. et q̄ in deo oculos corporis tēre
nō possūt. ei obsequia p̄bere
vel despiciūt. vel si cepūt fati-
gantur. Esse em̄ simul dictū
nō creditū. quē corpaliter nō vident.
qui si auctorē oīm deū humiliter
q̄rēnt. id q̄d nō videt ei rei que

videmur ee melius ī semetipsis ī
uenirēt. Ipse quippe exammā
tuisibili subsistit. Sed si hoc
ab eis quod non videtur abs
trahitur ilico corruit qđ vide.
et patēt carnis quidē oculi. ꝑ
videre quicq̄m uel sentire nō
possūt. Sensus em nisi ois pe
riit. qz habitator recessit. t domꝰ
carnis remanet uacua. qz
abcessit ille mnsibilis spūs.
qui per eius respicē fenestras
solebat. Anima ergo rebus in
sibilibꝰ ī insibilia ꝑstanciora
sūt. carnēs quoq; ex semetipis
pensare debuerūt. atq; phāc
yr ita dixem scalam gsideā
cōis tendere m deū. qua eo
deus est quo m visibilis pma
net. et eo summus pmanet
quo gp̄hendi nequaq̄m po
test. Sūt uero nōnulli qui
deū et esse et ī gp̄hensibilē esse
non ambigūt. qui tm ab eo nō
ipm. sed dona exteiora quietūt.
que cū ei seruientibꝰ de esse cō
spicūt. ipi seruire gtēpmūt.
De quoꝝ adhuc uerbis adiū
gitur. et quid nobis ꝑ dest Si
oraniem̄ illū. Cui deus ī ore
nō quietur. cūius āīm ī orde
lassatur. quia cū illa quisq;
postulat que fortasse mō occa
sui medicū deus tribuē t̄ausat.
Ipse quoq; uent in fastidio. q
nō uult dare quod amabit. ꝑ
se magis dns. qm ea que gdāt
uult amari. eterna ponus q̄m
terrena postulari. sicut sp̄tū
est. Quiente regmī dei t iusti
cie eius. t hec oīa adicient
uobis. qui em nō ait dabūt.
sed adicient. ꝑfecto indicat ad
esse quod principalit datur. ad
quod super additur. Quia em
nobis in intencōne eternitas.
imisit uero tpalitas esse debet.
t illud datur. t hoc minuū ex
habitūdanth sup additur. Et tamē
sepe hoīes dū bona tpalia postu
lant. eterna vo pmia nō t̄hriūt.
petūt quod adicit t illud non
desiderant. ubi adiciat. Nec luc
sine esse penicōis deputāt. si hic
sint tpoāliter paupes. t illic bti
tudine diuites. diuites metuū
uiuāt. sed solis ut dictū est uisi
bilib intenti labore postulac
tēnuūt mnsibilia meraū. qui
si supna querent. Jam eī fructū
labore exhibent. qz eī mes in
pribus ad auctois sui spem an
helat. diuis inflāmāta. sitpms
quigitur. ab infeioribus sepat
amore seruois sui se aperit. ut
capiat. et capiens īflāmat. et
superiora amare. tam sursū ire
est. dumq; magno desiderio
ad celestia inhiat. uno modo
hoc ipm quod accipe querit
degustat. Sequit Pulcherrime
qz non sūt in manu eorū bona
sua. consilium eorū longe sit a
me. Bona in manu habet qz
despiciendo tpalia sub dominio
mentis premit. Nam quisq;
ea minime diligit. se magis ut
qm sibi ipa supponit. Audi
etem ystoriū in hoc mūdo di
uites fuerūt. rebꝰ t honoribus
fulti. habere milia debebatur.
quoru meterm quia eorū que
ad eant delectacō minima non
possidebat. bona illoru in manu
erant. quia potestate animm
subiecta tenebāt. At ꝰ mq

ita se tons desideys m exteriorum
rerū appetitōibus fundit, vt non
magis ipi hīta teneāt, sed abhys
que habēt captiua mēte teneāt.

11 Frustra igitur non sūt ī ma[n]u eoꝝ
bona sua, recte subiūgit. Cōsiliū
eorū sit ame, qr mmorū tē bo
rū cōpabile uidet, adiꝯus breue ele
git hic sub flagello gemere, qm
eterne ulcōms supplicia tolerāre.

16 Sed neqr m hac vita hijs in ea
ꝑsperāe appetit, qmue ꝑspera.
Nam plerūqr eorū gaudia sub
orti gemitus mterrūpit. Vnde
subditur, qm lucerna eorū ex
tmguit. Sepe impius lucem
suaz estimat filiorū vitā. Sed c
filius qui mime amat subtrā.
lucerna mpi que ardebat ex
tincta est. Sepe mpius prīus ho
noris gliam luciam putat. Sed
dū sublata dignitate deiat lucia
extincta est, que ei ī[n]ē desideriū
lucebat. Sepe impius opes ter
rene substācie adesse sibi quasi
magnā luis luciam putat. Sed
cū itrmēte dampno diuicias ip̄s
plus se amat p̄dedit, qm ille
aliud, qua lucernā ingens luce
gradiebatur amisit. Qui ergo
gaudere de eternis nō appetit, ne
qr hic ubi solidā uere volt, pot
11 gtmue letāi. Nam qm lucha
improbi extmguit, et super
uemet eis mundana et dolores
dimidet finis sui. Mundana ē
pns supuenit, cui dolor luctus ex
aligna aduersitate patuit. Or
portet ei deus ai se despici, et mē
rena uidet cōcupiscētia letari.
t hoc quoqr doloribus pcutit, qd
sibi uidet ī cogitatōne impy ꝑ
ferri. Bene ait dr, t dolores di

midet finis sui. Dan eī eterna
dolores impio prebitu[r]os ser
uat, et aliqñ do eius mētem eaā
tpalb dolore transuerberāt, qua
hic quoqr et illic punit, finis
sui supplm impiī dolores dimidit.

18 Neqr ei pena presens, que m
usū ānā a prauis desideys nō
ī mutat a beterms supplicijs
liberat. vnde ī p̄ p̄tam dr plut
super p̄tores laqueos, igms sul
phur, et spūs procellaū pars calic
eorū. Dicēdo et ei laqueos igms
sulphur t spūs procellaū, multos
minuī dolores mdicit. Sed qua
abhys doloribus pior qui nō cor
rigitur ad eterna supplicia vocat.
eosdem dolores non iam totū ca
licem, sed partem calicis dicit,
qua mdelucet eorū passioh' qdē
p dolores incipit, sed in ulcōne
pena cōsimat. de quozū adhuc
fine subiūgit. 19 Erūt sic pulue
ante faciē uēti, t sicut fauilla
quaz turbo dispergit. Iniquus ai
ī ptāte cōspicit. cui valide ī psi
onibs ac violentijs effrenatur.
ab infirmorū cogitatoōbs gius
minuī et qī m hīc mūdī ta
dignitatis estimat. Sed cū diuīn
iudicij sēteria uenerit. omes
iniqui quasi pulee ante vēti
erūt, quia ut ita dicam ire ire fla
tus subito leuāt. utrq asportā
ad ignē, quos hic ī sinis iqsdam
p iudicijs qsi diuri ponderis sup
racētem molē malignāi lāme
mouere nō potrānt, et adrapiē
tis undiq manū leues sūt, q per
iustriciā pmms graues fiēmt.

20 Et sicut fauilla qm turbo dis
pergit, ante oīporētis dei oculos
iniqui uita. fauilla est, qr et si

apparet ad mometū iudicis. ab eius tamē iudicio iam gstita cernit. qz gsūptōni est eterne deputata. hanc famulā turbo dispergit. qz deus manifestus venit. deus mr et nō silebit. ignis ingspectu eius ardebit. et tēpestas valida. huius enim tēpestatis turbine ab eterni cōspectu iudicis iniqui expuī. et qui hic mētem desideio pūso solidauerāt. ibi pater et famulla uidebūt. qz eos ab eterna supplicia turbo rapiēs asportat. Dē. Deus seruat filius illius doloz patris. et cū reddiderit tūc stiet. Scriptū nouī. qz reddis pctā patrū filijs ac neponibus i tertiam et qrtā gnem. et iursū scriptū ē. Quid est qđ inter nos pabolam vertitis i puerbiū istud i terra isti dicētes. patres comederūt vuam acerbam. et dētes filioz obstupuerūt. viuo ego dr dns deus. si erit nobis ultra pabola h i puerbiū in isr. Ecce oēs aīe mee sūt. vt aīa patris ita et aīa filij mei est. Summa que peccauit ipa puniet. In vtraq igit hec sētēcia dū dissilis sensus inuenit. auditoris animus ut disac cōis viaz subtiliter requat istum. peccatū qppe origmale a patribus trahimus. et nisi per gram baptismatis soluam. ecia panū pctā portamus. qz vnū adhuc vides cū illis sumus. Reddit ergo peccata patrū i filijs. dū culpa parētis ex origmali pctō anima polluit prolis. Et iursū. nō erit parēti pēa m filius. qz cū ab origmali culpa baptismū libeam. non iam parēti culpas. ꝫ quas ipi cōmittim⁹ habemus. Quod nō intelligi etiam aliter pot. qz qsqs prauu parētis miqtatē imitatur. etiā ex eius delicto gstm gr. dicit aut parētis miqtatem nō imitat. nequaqm delicto illius grauat. vnde fit ut miquus filius miqui patris non soluī sua que addidit. sed etiā patris peccata psoluat. cū vnus patris qbus uatī dim nō ignorat. ecias suas adhuc maiaā aduīgere non formidat. Iustū ē. vt qui subdistricto iudice vias parētis miqui nō timet mitā. cogatur inuita presēti etiā aīa parētis miqui psoluere. vnde et ille dictū est. Aīa patris mei ē. aīa que pctauit ipa morietur. p m carne nōnūqm filij etiā ex pcō perimit. deleto aut origiā li pctō ex parēti nequicia i aīa nō tenet. Quid em est qđ puli filij plerūq; demonibus arripiū. nisi qđ caro filij ex patris pena multat. In semetipō em patit pater miquus. et passionis vī sentiur cōtempnt. plerūq; puni m filius. ut acrius vrat. et dolor pris carnē filioū reddit. qtinus p filioū penas mens pris miq puniatur. Cū pcō nō paruulo sed iam puectiores filij ex parētū culpa ferūt. quid aliud apte datur intelligi. nisi quod illoū etiā penas luūt. quoū facta se cuti sūt. Vnde et recte dr. visq ad tertiam et qrtam gnem. quia ei visq ad tertiam et qrtam gnem cam qñ imitat filij parentū vitam possūt uidere visq ad eos ultio extendit. qui uiderūt id male sēqrētur. Et qz iquo odos culpa claudit. ꝫ tēpanum

pena aperit Recte subiungit Et
cū redoleat tūc sciet. Nescit enim
ipius mala que fecit, nisi cū pro
eisdem malis puīri iam cepit.
Unde ⁊ pphan dī. Et tāmodo
sola vexatio intellectū dabit auditu.
Tūc namq; intelligit qđ audiet, cū
se iam potempni nexuri dolu
erit. Hinc Balaam de semetipso
dī. Dixit homo cui obturatus est
oculus. Dixit auditor sermonū dei.
⁊ visionē omipotētis intuitus est.
qui cadet. et sic apperti sūt oculi
eius. Consiliū q̄ppe cōi israelitas
prebuit, sed post ipena uidit. qđ
prius ex culpa cōmisit. Eleth
aūt q̄ ne peccāre debeāt prudent
eas. videlz oculi ante casū patēt, i
quius uero post casū oculos apit.
quō post culpā iam ipena sua
cōspicat, q̄ malū debuit vitare
qđ fecit. De anīa in vtili iā tūc
strēcta sub inferni. Videbūt oculi
eius interfectōs suos, et de furore
omipotēs bibet. qui si in hac vita
positus culpam suā videre uolu
isset, de omipotens post modū fu
rore non bibēt. Deo q̄ h̄ auerti
oculos a respectu timōis, illic de
cinare non valet sentēciam
dampnois. Depe vō hn q. supplia
eterna non meruit, prauē agēdo
p̄pali sūtem passione ptimes
cit ¶ Deo sūt nō nulli q̄ ita mi
gtate diuinitus, vt nec ī ipis me
tuāt ferīq; que amāt, dūmodo
que pīse cogitauēnt expleāt.
Unde hoc ī loco de mīq huius obdu
ratōne subiūgit. Quid ei ad
eū phīnet de domo sua post se, aut
si numerus mēsiū eius dīuidet.
Neq; ei sic debemq; agere ut
mq̄ius iste postea q̄m dapti

eterna supplicijs fuerit. de domo
sua id est cognatis quos reliquerit
mmme cogitat. cū pfunctōm
ueras dicat. quia diues q̄ in
ferno sepultus fuerit. de quib⁹ fi
bus quos reliquerit Qui ā isup
plicijs positus cura gerebat, fres
namq; pīor prudēs erit ī pena.
q̄ sibi causa fuit culpa. q̄ ubi iā
dolore ostrictus ad tarditōm oculos
aperit. quos hic voluptati dedit
clausit. ⁊ pena torq̄nte exigit
vt sapiat. qui hic extrēme se
superbia destituebat. Cui tamē sua
sapiēcia iam tūc mmme pdēt.
q̄ hoc ubi operari uīx sapiēciam
debuit tpus amisit. Primo hīnāq;
bono cōpisci grme generis.
habere domū et finitimā opib⁹
replere. et diu in carnis cōmix
tione uenire. Sed si forte aliq̄
adeus desiderū uenat. qđ tamē
obtinere nō possit nisi cū offe
sione cōditoris. eius āmq; ad
paululū pturbat. cogitat quia
si hoc egit unde offensam sui cō
ditoris incurrit. in domo, i filijs.
in vita punit. sed superba sua q̄
timus instigatus obdurescit. ⁊
q̄mlibet ī domo q̄mlibet ī vita
passiones sentiat, nequaq̄ cū
cunct. dūmodo que cogitauerit
expleat. et quo usq; vitia volu
ptates suas pfide nō desistit.
Ecce enī domos eius pax pu
nitas. Sed quid ad eū phīnet
de domo sua post se. Cū pul
cōne prauū opus. ea que esse po
tuit iuste longitudo breuit. Sed
quid ad eū phīnet, si numerus die
eius admittit. Et in hoc ergo
se pdit ⁊ deū erigit. vbi deus
oīpotēs ei⁹ creatōr frangit. et

et nec illata passio metem humiliat. qm̃ m deliberadm ꝺ̃ deũ obstinacio obdurat. Et nõdũ qm̃ grauis culpe reatus sit. ꝑ penã vulpa meã ꝓnere. ꝑ mẽ nr̃or meli meu subiugo condit̃is cernue cordis medmare. Sed ecce cũ hec animus cordi mõ ꝙstio oritur. cur omnipons et mĩcors deus ĩ tanta celitate cadere rõmentis humane ꝓmisit. Nevo quisq; ultra q̃m debet occulta dei iudicia discute ꝓsumat. fe cte subiungitur. Nũquid deus ꝺ̃ aspiam docebit scientiam. qui excelsos iudicat. Cum de hijs que de nobis aguntr ambigimus. debemus alia que nobis sũt certa cõspicere. et eam que de mã nob mœrendme surrexerũt cogitaõ querelã placare. Ecce enĩ quod electos ad vitã flagella vocant. Et a malis actib; vepbos nec flagella compescũt omnipotẽs dei iudicia sup nos valde occulta sũt. Et iniusta non sũt. Sed tẽdamꝰ oculũ mentis ad sup̃iora. nullis aspicimus. quia de nobis quos iuste coronare debeat non hẽmꝰ. Omnipotens enĩ deus angelorũ merita distinguẽs. alios ĩ eterna luce sine lapsu ꝑmanere cõstituit. alios sponte lapsos absentia sue celsitudinis in eterne dãpnois ꝓfunda ꝓtrusit. Nobis cũ igitur iniuste mal agit. qui et subtilioꝝ nobis naturam iuste iudicauit. Dicat ergo. Nũquid deus quispiã docebit sciẽtiam. qui excelsos iudicat. Cum enĩ sup nos mãa fat. constat ꝙ culpabio. quia de nobis scienter oĩa dispont. Hijs utiq; premissis adiungitur.

Vbi humanus animꝰ in ẽqsitõe fatigatur. Nam subditur. Iste moritur robustus et sanus. diues et felix. viscera eius plena sunt adipe. et medullis ossa illius irrigant. Alius uero moritur in amaritudine aĩe sue absq; ullis opibus. Ista cũ ita sint. quis ĩ oĩ potẽtis dei secreto discutiat. Cur hec ita esse ꝓmittat. Sed electis et vepbis vita qdem dispar est. Caro aũt in morte cõrupta dispar non est. Vnde subiungitur. Et ĩ simul ĩ pulvere dormiẽt. et vermes operiẽt eos. Quod gemitũ si psperitate uel adũsitate prius seli dissiluter ad moriẽdũ cucurrit. qui p corrupcõm carnis ad terrã fluter redeũt. Ista est ergo solũmodo vita cogitanda. in qua cũ ẽsurrectõne carnis ad fine dissilem pungitur retributõis. que est inquis salus aut robur. qui adeps ĩ dulcie. Sũ tohũ hic cũ celeritate relinq̃t. et illic retributõ que nũq̃m eliq̃ possit muemt. Sicut aũt huius mqui leticia transit ad penam. Ita afflicti innocẽtis pena trãsit ad leticiam. Nec dulcie ergo debẽt mẽtem extollere. nec ĩopia ꝑturbare. Vnde bnus sob mtem dampna reũ nulla admittit ad ãm dampna cogitacõm. sed ad eos qui se ĩ prussione despicuũt redarguẽdo subiungit dicẽs. Certe nouit cogitacões mãs. et sinias tuã me inquias. Dicatis est. ubi est domus principis. ĩ vbi thabnacla impioꝝ. Impiũ est ademdere rant. qui ablatis vebus ꝑsue destructũ uidebãt. Sed stus mtãto eos alta ꝙsideracõne diiudi

81

cat. qñio miser dampna que prule
rat nisi acta retinuisse stabat.
Quid enī ei foris rerū dampna
noaleant, qui illū non amisérat.
que mīus amabat, hoc uero
quod dī. Sinū ī puluīe dormiēt,
et vermes operiēt eos. Siquis
forsitan accipe p allegoriā uelit.
explere breuiter possimus, si de
inquo hoc diuite ea que iā sūt
dicta repetemus. Diuitū nāq;
uisceā eius plena sūt adipe.

85 Quia eī ex habūdāti cibo a
depēsa ex habūdātia rerū su
pbia nascit, que impinguat
mētem diuitis dū eleuatur aīo
superbiēs. Superbia quippe cordis
qī quādam pinguedo est crassitu
dinis. Inde q plerisq; ex habūdā
cia ppetrant pcā per yppham dī
prodit quasi ex adipe iniquitas
eorū. Sequit. Et medullis ossi
illius irrigant. Amatores huius
scli qī ossa hñt, quīdo ī hoc mūdo
fortunidiēs dignitatū possident.
sed si in exteriore dignitate desit
terrene et domestice diuicie, qb⁹
tñ adiuuant sinū. Ossa quidem
hñt, sed medullas in ossibus nō
hñt. Quia ergo sic ut dictū est
huius scli exteriori potestate fulcit.
ut ecīa interiori terrene domus
habūdātia sagmetur. Dicitur.
Et medullis ossa illius irrigā
tur, uel certe ossa sūt huius di
uitis prauē et dure ḡsuetudi
nes, medulle uero ī ossibus
sūt, ipa desideria male uiuēdi.
que necq; ex prauitatis satisfa
cōne saciātur, que medulle
quasi ossa irrigāt, cū prauis
desideriis pūsas ḡsuetudines
suas ī voluptatibus delectacōne

88 cōsenuabāt. Et sūt nōnulli
qui ī hoc mūdo diuicias nō hñt.
sed hñt cōcupiscūt. etiam et appe
tūt. q̄uis in hoc mūdo quodā
pūto optinere non possint. Et
cū nullis rebus et honoribus fulti
sūt. p mala tñ desideria ī ḡspectū
eterni iudicis reos ḡstituā ad
dicit. Talis etenī quisq; plerūq;
ideo affligitur, quia dilectē ac
superbire non ꝑualet. de quo et
subdit. Alius uero moritur
in amaritudine anime absq; ullis
opibus. Ecce unde diues superbo
corde et inaniter gaudet, inde
pauper alius superbo corde mae
affligit. Bene autē de utrisq;

89 subiūngitur, et ī sil' ī puluere
dormiēt. et vermes operient
eos. In puluere enī dormire ē,
ī terrenis desideriis oculos mēt
claudere. Unde unicuiq; prāmi
ti, et malipa sua dormienti dicit.
Surge qui dormis, et exurge a
mortuis, illuminabit te xps. Ver
mes uero qui de carne nascūt
eos simil' operiūt, quia siue
diuitis siue pauperis superbiēs
aīm cuiꝰ carnales ꝑmūt, in
rebus enī terrenis pauper et di
ues repugnāt, quīmus nō pau pro
speritate fulciātur. pari tamē
anxietate appetit, et qd habere
non valet. dolet. Dicat' ergo.
sil ī puluere dormiēt. et vermes
operiēt eos. quia et sīnō simil
rebus quibus subleuāt', sil'
tñ in cita rerū tpaliū mentis
torpore sopiūtur. Simil'q; eos
vermes operiūt. q uel ustū ut
cōcupita habeat, uel illū nē ha
bita habeat carnales cogitatiōes
ꝑmūt. Beatus aūt Iob quem

habitis rebus elatus fierat.
nec amissas ai anxietate equi
rebat.quia nllis exteioribus
dampn cogitacoibus morde
batur.eū vermes cordis non
operiebant.et quia in tēna
cura mētem siā non dereceāt.
nequaq̄ in pulvere dormie
bat. Sequitur Certe non
cogitacoēs tuas.sed tū spūs hoc
ignoatur ab altero.ai verbis
uel opibus non demōstratur.
Nam ai scriptū sit. Ex fructibus
eorū cognoscetis eos.per hoc q̄
foras agitur quicquid minus
latet aperitur. Unde recte q̄s
p̄ Salomonem dr. Quos in aquis
resplendet vultus prspicientiū.
Sic corda hoīm manifesta sunt
prudētibus.Promde beatus Job
ai amicoꝝ colloquiū cogita
cōnes nosse se dicet.adiūxit.
et sinias eoꝝ me iniquas.ut ex
patefieri.eni ostendet. q̄ hoc q̄d
in eis latebat inuenisset.unde
ipas quoq; eoꝝ iniquas sinias
adiūgit dicēs. Dicitis ei.ubi
est domus principis.et ubi tha
bnacla impioꝝ. Infirmi q̄
q̄ qui in hoc mūdo florere appe
tūt.et sicut magna mala sic
flagella pmeditat. In eis quos
flagellatos aspicim.culpas
et pena metiim̄ur. Quos enī
p̄cussos termin̄t. deo displicuisse
suspicāmur. Unde anmi beati
iob.quē p̄cussū uiderāt impiū
finisse acciderūt. videli euāntes.
quia si impius nō fuisset.
eius thabnacla pmanerent. Ex
ista nō cogitat.nisi q̄ adhuc in
firmitatis tedio laborat.q̄ in pūn
tis scti delectacōne gressū co
gita coms figit.qui nāsire ad
eternam patriam pfectis desi
deriis nescit. Unde bene sub
iūgitur. Interrogate quelibet
de viatoribus.et hec eadem illum
intelligere cognoscitis.q̄ uidē
pcōris seruat malis.et ad
diem fluvis dicit. Sepe etenī
diu diuina pacientia tolerat.quod
am ad supplicia prescita com
dempnat. Permittit floreꝛe.q̄s
adhuc cernit deteiora p petrare.
Cuncta enī videt ad q̄m dāpnacōē
foueaq; tendant.hoc eis p michil
esse existimat.quod hic puersi
tatis multiplicāt. Sed q̄sis
pūnis vite glam dilexit.maiꝛ
ee felicitate deputat.hic scōm
voti florere.q̄nuis cogantur
post modū supplicia eterna
tolerare. Solus ergo ille gspicit
michil ee q̄d iniquus floret.
quitam gressū cordis ab adore
pūnis scti amouit. Unde recte
cū de subsequenti dampnacōne im
pij dicitur pmittitur. Interro
gate quemlibet de viatoribus.
et hec eadem illū intelligere
cognoscitis. Viator quippe
dicit.qui petrem vitā.viam
sibi ee.et non priam adtendit.
qui in dilectōnem pereuntis
scti cor figere despicit.q̄ nō
remanere intra seipm̄ib;.sed ad
eterna premia conaspicit.
Cui ei mhac vita viator ee
non appetit.huius vite pspera
minime cōtempsit.et ea que
ipe desiderāt.cū habuerie alios
uiderit miratr. Unde Dauid
ppheta.q̄m a dilectōne pūnis
huius scti iam corde trāsierat.
miq glam describens dicebat

Vidi impiū super exaltatū et
elevatū sicut cedros libani. ℟
et ecce non erat. Quasi dicens. Transivi, et ecce non erat. Esset quippe
aliquid in eius estimatione im
pius, si ipse absque ullo peccato
mmmme transisset, sed si quis
non transierit magnū aliquid
esset. transisti animo quā mul
ta apparuit, et diu eterna re
tribuco cogitat, pius quia et sit
nulla cognoscit. Hinc moy
ses cui sepe ire placatus facil
quereret dicit. Transiens videbo
visionē, nisi ei gressū cordis
a stelli amore removisset, neq;
quā intelligi signa potuisset.
Hinc ieremias luctū cordis
sui sideravi deposcens ait. O
vos omnes qui transitis per viam, at
tendite et videte, si est dolor sic
dolor meus, qui ei pene vitā
non qui viam transeuntis, et quasi
priam attendit, luctū cordis
electorū sideravi nescivit. Illos
ergo ut dolore sui sideraret
exquirit, quos in hoc mundo co
tigit animo non fuisse. Hinc per
Salomonem dicit. Aperi os tuū mu
to, et causis omnium filiorum qui
pretereunt. Quum enim dicitur. q
predicatorū verbis contradicendo mi
nime resistit, qui etiā pene
scientes sibi, quia intentionem mentis
in amore vite prime figere de
dignatur. Signum quia malus ad
diem perditionis servatur, et ad
diem furoris producit. Hoc no
visi qui est vitam intelligit
quod quisque in prima fixit, que
si quis negligit supplicia non de
phendit. De quo adhuc

91 subditur. Quis arguet coram
eo viam eius, et que fecit quis
reddet illi. Sepe malus dei homi
conditois sui quin metui pas
surus est, et in hac quoque vita
positus experitur, dum pspitate
qua amat dimittit, et adversitate
quam formidat invenit, et quia
nus merepacti de suis prauitatibus
a uestorū imagina etiā in pspis
valeat, scimus ni quotidie facta
sua puersis quibusque deicit, nisi quo
merepacto convalescat, qua aut
tione nitit dicit. Cuius arguet coram
eo viam eius, dum eadem uisis ta
rentibus hoc quoque notum sit, quo
nemes hic mag via arguitur, quis
eius prosperitas inuenite adversitate turbatur. Sed huius Job
dum de omni malorum corpore loquitur,
subito ad omnium miquorum caput
uerba convertit. Vidit eique in sue
mundi sathan hominem magnes.
que saracenica antichristum ap
pellat tanta elatione extollitur,
tanta virtute principatur, tantis
signis et prodigiis in scelestatis
ostentione se elevat, ut argui
abhoie eius facta no valeant.
quo cui pene terrois adiungitur
etiā signa ostense scientis, et
ait. Cuius arguit coram eo via
eius, quis videt hominem illum iam
pare audeat, cuius visu ferre
premescit. Sed in eius viam
non solum helias et enoch qui
mi eius exprobratione ad medium
reducitur, sed cum omnes electi
arguit dum extenuit. Dum
virtute mentis eius malicie
resistit. Sed quia hoc ordinata
gratia et no suis viribus fiauit.
Ferre nitit dicit. Qui arguit coram

eo viam eius. Ps etenī ñ deus. cui⁹ adiutorio electi nit̄ r̄sistē
ualeāt fulciūtur. Ligñdo ēt scripta sacra cū mīvogando
qs ponit⁹. omīpo⁹ designatur.
Vnde scriptū est. quis suscitabit
eū. de quo per paulū dr. Quem
deus suscitauit a mortuis. Ideo
ergo quod sēi uiri eius iūstitiā
cōdiciūt. Non ipī sūt. q viam
eius arguūt. sed ille est. ex cui⁹
gīa gl̄oriant⁹. Et qz pīcia eius
qua in hoīe uenturꝰ ē multo
atrociꝰ r̄ psecucōne erit. q̄n
mīc cū mmme cernit⁹. quia
spāliter adhuc illo nase suo
ꝓpio non gestatur. bñdictūē.
teraz eo. Nulli ei mīc uias an
teriūs dimicātes corripiūt.
sed hoc quasi m eius absēcia
facūt dū illū arguūt. quem
adhuc spāliter non intuētur.
Cui vero i illo dampto hoīe uen
trit. quisquis eius pīcie r̄sistit.
coram eo uia eius arguet. aiꝰ
vites et cōspicit. et gtempnit.
vel certe viam eiꝰ arguere est.
Ꝑspīatē cursus eius eterno si
pplicio interuemēte turbare.
Quod qz solus dñs ꝑa virtute
factūrus est. de quo scptū est. q
dñs ihs interficiet spū oris sui.
et destruet illustracōne aduēt⁹
sui. Recte dr. quis arguēt cora
eo viam eius. Vnde et sequit⁹.
Et que fecit. quis reddet ei. Quis
nmīā nisi dñs. qui solus illi
ꝑdito homī que fecit reddet. dū
prātem eius tam ualidam per
aduēhī sibi eterna dampnōne
cōmouet. Sed elatus iste princeps
malorū i hac uita q̄n diu est
positus. quid agat audiamus.

Segnit. Ipse ad sepulchra ducet⁹ 91
et mcongerie mortuoꝝ emigila
bit. quia sepulchra mortuos te
gūt. quid aliud ꝑ sepulch⁹ quaz
reproborū corda signant⁹. in qbus
extincte a uita bīndms. animc.
uelut i sepulchris latent. Inq⁹
ergo iste ad sepulchra dedicitur.
qz i prauoꝝ cordibꝫ tenpietur.
q̄n solū illi ei⁹ suscipiūt. īqbus
mortue a deo aīe reperiūtur.
De quo recte eria dū eius simplic⁹
de scribēt⁹ ꝑ ꝓphām dr. In cau
tu ullius sepulchra eius omnes
interfect⁹. et qui cecidēūt gladio.
Illi quippe in inferno nī⁹ illum
sūt. in qbus isdem malignus sps
mortuꝰ iacet. q̄n mūtatis eius
gladio passi ceciderūt. Vnde
scriptū est. q̄n libeāsti dauid ser
uū tuū de gladio maligna⁹ te 98
ait dr. et mcongerie mortuoꝝ
emigilabit. qz mīc i ggregacōne
pcānciū astricie sue insidias
exerit. Pro eo aūt qd i mūdo
raritas bonoū est i multitudo
maloū. recte mortuoū ggeries
notāt⁹. i ipa iniquoū multi⁹ do
signetur. Lata ei via est. qua
educit ad pdicōnē. et multi sunt
q ingredīt⁹ ꝑ eam. Satane
uiaq; mcōgerie mortuoꝝ emigi
lare est. i reproboꝝ cordibꝫ ma
litie sue astucias exercere. de
quo adhuc subdit⁹. Dulces 99
sunt glareis cocyti. Greca lig
ua cocitos luctus dr. q̄ hī lucto
fletuū uel quorūlibet i mārōīū
solet intelligi. Sapiens vō hinc
scīs a luce ueritatis exclusi. q̄si
umbras quasdaz de ueritatis m
q̄sicōne tenere conati sūt. Vnde
cocitos fluuiū currē apud m

feros putauerūt, videl designātes. qđ hñ qui digna doloibꝫ operā sūi cuit in inferni ad luctū dūcunt. Sed nos despiciamꝰ vmbrā carnalis sapiēcie, qui tam de veritate lucem teneamꝰ, et cōfessiamꝰ voce bñ viri cociton luctū īfirmātū dici. Scriptū quippe est, Viriter agite, et cōfortet cor vrm: omnes qui in deo confortati tenuūt, ad luctū pām īfirmitatē tenduūt. Thureas uero lapillos fluminū appellare consueuimꝰ, quos aq̄ defluens trahit. Qui ergo p glareas cociti, nisi rebꝰ designāt, qui suis voluptatibꝰ dedit, quasi se a fluie ad nna detrahūt? Cui ei ꝙ voluptas huius scli sitire fortiter noluūt, glaree cociti sunt. qui a suis cotidie lapsibus ad luctū tenduūt, ut ceteri post lugeāt, qui modo se in suis voluptatibus delectabili relaxāt. Et qz antiquus hostis suū vas illū rebū hoiem ingressus. dū dona perūsis tribuit, dū eos hoc modo honoribus extollit. Dū eoꝝ oculis pdigia ostendit. Dū fluxe mētes huic īsius prodigijs admiruūt et sequūt, bñ de eo dr. Dulcis sunt glareis cociti. Cui ei electi huic despicuūt. cui mentis calce trempnūt. alii ei sequites diligūt, qui melius ab aqua voluptatis ad ppetuū luctū trahūtur, qui pterea qz cupiscētiaq̄ more glaree cotidiamꝰ lapsibus anima delabūt.

Alijs namq; gustū sue dulcedinis per superbiam, alijs p mundiaz, alijs p fallaciaz, alijs p luxuriam portrigit, et ad ōnia vicioꝝ genera ptrahit. quasi tot sue dulcedinis potus gpmat. Nam cū aliquid superbū īmitē psuadet, sit dulce qđ dicit, qz videl prelatus cetis homo pueasus appetit. Dū mēti audaciaz īfūdere molitur, sit dulce qđ occulte loquitur, qz phabūdanciaz necessitas vitatur. Dū aliquid de mundia suggerit, sit dulce quod dicit, qz puersa mens, dū alius deteste videt exultat, se ei minorem nimme uidet. Cū aliqđ dolosa fallacia psuadet, sit dulce quod suggerit, qz eo ipō quo fallit cetes prudens uidetur sibi. Cū luxuria decepte mentis loquitur, sit dulce quod suadet, qz in voluptate aīa aīm resoluet. Quot ergo vicia carnaliū cordibus inserit, qui tot potus sue cis dulcedinis porrigit, quam tamē ut predixi eoꝝ dulcedinē non paūit, nisi qui pūtibus voluptatibꝰ dedit ad ppetuū luctū trahūt. Bene go dr dulcis sunt glareis cociti, qz amarus electis, et suauis est reprobis. Illos enī solūmodo suis delectacōibus pascit, quos cotidiamꝰ lapsibus ad gehennam impellit, dequit. At post se omnes horiez trahit, et ani se īmūerabiles, hoc loco homo humana sapiēs dr. Sed cū plus sint cēs quā īnumerabiles, q̄ rendū nb est. Cur ante se īnumerabiles, et post se omnes trahe dicatur, nisi quod antiquus hostis rebū nūc hoiem ingressus cūctos quos carnales mouerit, sub sue ingū dicionis rapiat, q̄ et nūc plusq̄m appareat īnumerabiles q̄dem nō tamen oēs carnales trahit, qz cotidie

a carnali ope ad vitā mīa vnōn.
atq; ad statū insticie, alij per
breuez, alij vō p longam pe-
tēciam reducit. Et nūc īnume-
rabiles ~~reddit~~ rapit. cū flitat
sine stipendi hoīb9 signa non
exhibet. Cū vero coram carnalī
oculis mīranda eis porgia fece-
rit, post se nūc nō īnumerabiles,
sed omēs trahit. qui boms pre-
sēcib9 delectant. potestatē illi9
se absq; retractione subiciūt.
Sed sicut prefati sumus. q; plus
ē omēm hoīem qm̄ īnūerabi-
les subiciūt. Facio namq; expe-
rit ut prius quod minus ē. et
post augmēto qō maius est
dicētur. Sed sciendū q; hō loco
plus fuit īnumerabiles diuisse
quā omēs. post se eī omēz hoīs
trahit. quia in tribus annis et
dimidio omēs quos in studijs ui
te carnalis inueneit iugo sue
dīacōnis astrīgit. Ante se
vō īnumerabiles traxit. q; per
quīq; milia. Et adhuc āplius
amorū curricla. qm̄ nis car-
nales omēs trahere nō potuit
milto nī plures fuit vitā lōgo
tpore hī quos ante se īnūerā
biles rapit. qm̄ omēs quos ri
tam breui tpore rapiendos īue
neit. Bene ergo dī. post se oēz
hoīem trahit. Et ante se īnū-
rabiles. q; et nūc minus tollet
cū omēs tuleit. Et nūc amplis
diripit. cū corda omī nō īuadit.
Hec bnis iob q; cōm iniquoū
primates mire disserit. qui
in hac vita extolli p̄mittitur.
sed iudicio dī destruetur
de se patēter ostendit. q; fla-
gella dīna non ex offensis

sustepit. quō si iniquus q̄sq;
in hac vita p̄mittit. p̄sperā
necesse est ut hic electus dei de-
beat subiacere freno īmici.
Quia qua re amicos arguit di-
Quo igit[ur] clamā me finstra.
cū respons[um] cōtra repugnā-
ostensa sit veritati? Amici dī
Iob eū ḡsolari non poterant. q;
suis sermonib9 veritati ḡibant.
Cui q; nūc vpocrite uel ipī
dicēt phoc qd ipī meritēs
p̄ peccabāt culpam. augebāt pro
culdubio penam usu vlneib9
afflicti. Nam sc̄i mētes quia
veritatē diligūt. ecclā culpam
fallacie torquet. aliene. Cui
to ei graue medaī esse crimen
aspicit. tanto hoc nō solū ī se.
sed ecclā ī alijs odit. ~~Deo~~
~~gras ihu xpī Hilaria incipit~~
~~liber incipit Beati~~
~~iulianus pra nobis deum~~

Liber

Vis contra veritatē uerba mea alleget. aut quō poterūt. Sepe ecclā nota replicant. ne tacēdo victi uide amur. Unde eliphaz bēi job sermonibus pressus ea dicit. que nullus ignorat. ait ei. Nūqd deo comparari pōt homo. ecclā cū pfecte fuūt scientie. In cōparatōne et ei deī scia mā. ignorancia est. et dei nam̄ participacōe sapimus. non compatōne. ēd ergo mirū cū illud qī pdoctis dicit. quod sciri potuit. ecclā si tacēbitur. Quin adhuc dei potēcia quasi defendēdo subiūgit. Quid pdest deo si iustus fueris. aut quid ei ofers. si immaculata fuūt uia tua. In omē quippe quod bene agis. nos inutiles pos non aūt dīm iuuamus. Unde ei p ps̄tam dr. dic dño deus meus es tu. qm̄ bonorū meorū non eges. Ipe ei uere nob dñs. quia et uīc deus ē q bonorū non indiget seruientis. ſ bonitate ofert quaz recipit. ut oblata boītas non ipi. sed pīs accipientibus. et postrēdentibus prosit. Nam et si iudicii dñs uenies dicit. Quā diu fecistis uni de his fris meis minimis michi fecistis. Arrahe pietate loquit ex suorū cōpassiē membroz. et ipē nos phoc quod caput nrm est adiuuat. q per mā bona opa in suis membris adiuuatur. Adhuc adiūgit eliphaz qđ nullus ignorat. dicens.

Nūquid timens arguet te. et ueniet tecū ad iudiciū. Minus hoc uel desipiēs senciat. quod dñs exterrere nos arguet. et ex metu iudicii q nos sibi ipponat. Sed qui iuba sua metiri nescit. pauldubio ad ociosa dicta delabit. In quibus iste minime reprehendit. si tamen ad noxia et cōtumeliosa pfluit. Ut eliphaz qui ociosa intulit. ad contumeliosa primus uerba prumpit dicēs. Et nō ppter malicia tua plurimaz et infinitas iniquitates tuas. Ecce a turpi cordē adiubauit ociosa. abortosis ecclā iubis pterrime fallacie adtēuelias texuit. Ish quippe fuit casus culpe pestētis. ut lingua cū nō ministrat. nequaq̄m ubi tendebat tacuit. sed semp ad deteriora destendat. Ea vō que subiūcta sūt. quia valde uīe historiā patent. exponēda ad liīm nō sūt. Sed qz amicos bī job hēre uera tenere spēm diximus. Ipm vō significatōm ste ecclie gerere. Sā nūc eliphaz uerba quo hēreat falsitati cōiugiāt demōstremus. Nam sequit. Absq̄ulisti ei pignus fratrum tuoz sine causa. et uestibus. aquā lasso nō dedisti. et esurienti subtraxisti panem. In fortitudine brachij tui possidebas terrā. et potētissimo habitabas eam. In scīptura sacra appellatōne pignoris aliq̄ndo dona spūs sci. aliq̄ndo uero signatur cōfessio peccati. Pignus nam̄ accipit dom̄ spūs sci. Unde et per paulū dicit. Quā dedit nobis pignus spūm. Hoc ei pignus accipim̄. ut de promissione. que nob fit eternitatis diē teneamus. Dom̄ q

scī spūs pignus dr. q̄ phoc mā
aīa ad interioris spei cernitudiē
roboratiē. Hursū pigneis noīe
pcī ḡfessio solet intelligi. Sic
in lege scriptū est. Cū debet tbi
quippiā frater tuus. t absuleris
pignus ab eo. ante solis occasū
pignus restituē. Inter et enim
nr̄ debitor nobis effiat: cū ꝯtubꝫ
yxmus in nos aliquid delicisse
monstrat: Pcta quippe debita
vocam⁹. vnde pcōri seruo dr.
Omne debitū dimisi tibi. et tu do
mīca cōdie oīne pcanmur. Di
mitte nobis debita mā. Sicut
et nos dimittim⁹ debitoibꝫ nr̄is.
A debitore aūt mō pignus acci
pim⁹. q̄ndo ab eo q̄m nobis pāā
sse cognoscit. pcī eius iā ḡfessoꝝ
tenem⁹. p quaꝝ ilaxatē pcm
q̄m nobis p penitū postulam⁹.
Qui enī pcām quod cōmisit
fatetur et uenia⁹ petit. tam quaꝫ
pdebito pignus dedit. q̄d mmo
pignus ante solis occasū ē reddē
inbemur. q̄ pius q̄n in nobis p
dolorem cordis sol iustīe occi
dat. debem⁹ ei ḡfessiom uenie
reddere. a quo ḡfessiōm accepim⁹
culpe. vt qui se in nos deliquisse
memīnit. a nobis mox p ilaxa
tū senciat quod deliquid. Ecma
ergo scā eccl̄ia quoslibet abhē
tes ad veritatem fidei tritātes
recipit. pius vt ḡfitei erroris su
culpam debeat psuadet. q̄ sub
hereticoꝝ specie pheliphaz dr.
Abstulisti pignus fratrum nostrꝫ
sine causa. id est abhijs q̄ nobis
adtenuīt mutuliter ḡfessiō
erroꝝ exegisti. Dm vō ut pdix
mus pignus strictius dona sctūm.
Hereticā scām eccl̄iaꝫ sūm suꝫ
dicit pignus absuluisse. q̄ eos q̄
ad illam uenīt dona spūalia sus
picant: amittē. Unde t sequit.
Et nudos spoliasti uestib⁹. Eos q̄
hereticā puersis pdicatoīb⁹ tra
hūt. pcepta doctiue siue quasi q̄dā
uestīmēta habē existimāt. t tam
diu illos uestitos putāt. q̄ diu h⁹
que ipi pdicauīt ab illis buā
gsideāt. Ex quib⁹ cū q̄dam ad scām
eccl̄iam redeunt. eos ꝓtinus dorte
uestīmēta pdidisse suspicant:
Deo cū nudus spoliari nequat.
quia red ū nobis est quoīn prius
nudi. t post spoliati mēdamur.
Sed sciēdū. q̄ omīs qui erdis
putatē p fruit: eo ipo quo duplī
citatis indumētū nō habet nudꝫ
est. t sūt nōnulli apud hēticos.
qui erdis q̄dem putatē habēt.
sed m̄ doctrine eoīū dogmata p
uersa sapiūt. Hij mimirū et
ex sua putitate nudi sūt. et q̄ ex
eoīū pdicatōne uestiūt: Et q̄
tales quiq̄ facile ad scām eccl̄iaꝫ
redeūt. eo quod duplicitatis s malī
cia non habē. Eos hēticī nu
dos fatent: quos ab ea diamt
uestib⁹ expoliatos. q̄ simplices
quosq̄ pigros. atq̄ hebetes putāt.
quos praua sua dogmata p̄dixi
sse gsideāt. Unde
Aquā lasso
non dedisti. et esurienti subtraxi
sti panem. Hereticī quo veritatis
soliditatē non tenēt. eo nōnūq̄
studēt ut loquaciores appareāt.
et eoīn catholicā fidem q̄ d̄ doctis
sīā gloiant: Electos quos aspi
rāt pranis ad se trahe ꝫmoribus
queriūt. Et inde sibi alios adī
teiri sonāt. inde se aliquid age
uiliter putāt. eos vō lapsos
dicim⁹. q̄m sub hoc sēli onere la-

borioso fatigant. Vnde & psemet ipam ueritas dicit. Venite ad me omes qui laboratis. et onerati estis. et ego uos reficiam. Heretici igitur quia sua dogmata pdicare non cessant. scam eccliam qi de ipericia irridet. dicentes. Aquā lasso non dedisti. et esurienti sub traxisti panem. Se emi aqm lasso dare existimāt. cui ghdam subterreno faste laboantibz sui potim errois prebet. Et panem se esurientibz non subtraxisse suspicant. qr eccia de inuisibilibz atq; ipomphēsibilibz requisiti cū supba audacia respondet. et nūc se doctis p omīb; credit. cū loqui de ipotis infelicius psumit. Scā nec etas dū quempiam uidet esurire qd ei nō prosit accipe. aut si iam sūt sibi gnita modeste suppmit. aut si adhuc uidetur ipotia humiliter fatetur. eosq; ad ordiate humilitatis sensū reuocat cū y sim illis pdicatore dicit. Non plus sapere qm oportet sapere. sed sapere ad sobietate. Et iterū noli alti sapere. sed time. Itē ibi. Altiora te ne quesieris. et fortiora te ne scrutatus fueris. Et iterū Mel inuenisti. comede quod sufficit tibi. ne forte saturatus euomas illud. Mel quippe inuenire est. scī intellectū dulcedinē degustare. quod nūc sufficienter comedimus. quando nra intelligecia nūc mēsura sensus sub moderamīe tenetur. Nam saciatus mel euomet. qui plus appetēs penetrare ipm capit. et illud post unde posuit nutriri. Quia ergo scā eccia ab infirmis mētibz ymbet alta pscrutari. bto Iob dr. esurienti sub traxisti panē. Et qr eius quoq; magnidini heretici inuidet. qd' in side uera populos uniuersalr tenet. ait terrene y spūalis tpus inuenit. Cōtra tam in supbis uocibz excedit. et cupbrantes aperuit. qūtū pius eius potētie lateter inuidebat. Nam sequit. In fortitudine brachii tui possidebas terrā. & potentissimo optinebas eā. Ac si patēter dicat. ecce pdicatōne tua terra uniuersaliter occupasti. potētia fortitudinis. non tacito ueritatis fuit. Caua ei ānos primates pdicatōm eius tenere gspiciūt. Hoc quod ei a populis creditur. nō ipsius rectitudinis. sed causā sciāns potētie esse suspicat. Sequit. Tui duas dimisisti uiduas. & lacertos pupillorū cōmunisti. Plebes que hēticis pdicātibus sūt subducte ex carnali intelligētia erroreorū semīa ipsa concipiūt. cuius & ipsa damnatōne sociātur. Sed cū scta ecclia ipos errorū pdicatores uel rectōre uictos ad se suscipit. uel studio pusitatis obduratos sub disciplīne siue victa restringit. destituti heretici cū remanē apud se plebes sine pdicatoribus indent. quid aliud sua ecclia quā uiduas uiduas electas dolent? Et qr subtractis heretici orū magistris eorū discipulos in suo ope mirmāi suspicant. quasi lacertos pupillos communitos ab ecclia et aqrūt. Vel certe q scā ecclia dū quosdam ab hereticis uenētes suscipit. liquet minuisse quod prisco errori pdicit. Nam sūt nō

nulli qui ita virginitati carnis
student ut nuptias damnent,
et sicut nonnulli qui ita abstinē
laudāt ut simētes alimēta ne-
cessaria detestent. De qbꝫ per
paulū dr. Prohibentiū nubere,
t abstinere a cibis quos deus
creauit ad percipiēdū cū gr̄arum
actōne fidelibus, qui ergo eos
a carnali intencōne sue supsti-
cōnis reuocat. Heretici cū hos as-
piciūt aliter uiuere qm̄ doceā-
rūt, laterios erāt ab operacōe
qm̄ prius teneāt cōmuni-
tos ee ab eccīa detestant, unde
et in hoc tpe discipline siquid
ei adiūctū fuerit, hoc euenis-
se et digna pcōrū tribucōne
suspicant. Nam subtrahit qꝫ
preterea circūdanis es laqueis, et cō-
turbat te formido subita. Illum
formido subita gurbat, qꝫ side-
rā negligit quid ex districtōe
iudicis uenīs imineat, qꝫ
ergo fidelē pplm heretici culpis
pfidie oppressū credūt, circūda-
tū laqueis accusāt. Et qꝫ exis-
timāt quod finita nō finideāt.
passione sua hīc subita for-
midine gurbatū putāt. Cui
adhuc insidiātes aduīgūt. Et
putabas te tenebras nō uisur̄.
et impetū aquarū inundantiū
non oppressū iri. Ac si apte dicat.
Beatitare pacis tibi in spe pro-
posueras, et id eo de pīsumptōe
tua quasi de luce gaudebas, et
nec te unq̄m oppīmi tribulacōi
bus existimasti. Sed ecce supue-
nientibus malis affligeris. In sine
cta que tenes ipse que te oppīmit
tribulacōni tenebre ostendit, qꝫ
indeꝫ tribulacōnes Heliphaz aquis
inundātibus comparat. qꝫ dū alie
supalias irruūt, qī aquis tumē
tibus inde undas sequūt. Deqꝫ
An cogitas qꝫ deus excelsior celo
sit, et sup stellarū uertices sublī
metur. et dicis, quid ei nouit
deus, et quasi p caligine iudicat,
nubes ambitus eius. Nec mī
consideāt, et circa cardines celi
p ambulat. Sūt plerīq; ita he-
betes ut formidare nesciāt, nisi
quod corpalr̄ uident, unde fit ut deū
non metuāt, quem uidere nō pos-
sūt. Heretici aūt quia se sapiēs
arbitrant, uerba cōi catholicoꝝ
irrisionis pferūt, atq; ab eis illā
non timeri suspicant, quē inde
corpalr̄ nequūt, ut quasi p torpo-
sensus auctorē suū existimēt,
qꝫ excelsior celo est, et sup stellarū
uertices sublimatus exlōgīquo
uidere non posse. Et quia uiter
nos et celestē sedem partes ae
rē uiter sūt, quasi in nube la-
tens p caligine iudicet, et supioꝝ
bus intentus imnus ima per
pendat, et dū celi cardines a-
bigendo circūgit, interiora
non uideat. Sed quis de deo
ista uel desipiens suspicetur,
qui immūis dī sit sp oīpotēs,
sic intendit oībus, ut adsit sīn-
gulis. Sic adest singulis, ut
simul oībus nūqm̄ desit. Nam et
si quosdam peccantes destruit,
eisdem tū ipīs adest punitiū.
qbus deesse cernit p adiumētū.
Sic utraq; exteriora excidit, ut
interiora impleat. sic interiora
implet, ut exteriora circūdet. Sic
sūma regit, ut ima nō deserat.
Sic imis pīsens est, ut a supioꝝ
bus non recedat. sic latet in sua

liber

specie, ut tam cognoscat in opa cone. Sic cognoscit in suo opere, vt tam gphendi non valeat a cognoscentis estimacone, sic a deest. ut in deo nequeat, sic in dei non valet, ut ni eius pricis opa sua iudicia testent. Sic se nob intelligendi pbet, ut ni ipm nobis radiu sui intellcus obnubilet. Et rursu sic caligine nos ignorancie repmit, ut ni mem me tenebris sue claritatis intermicat, q tmus et subleuata mens qppia indeat, et ruerberata gtmiscat. et q eu sicuti e videre no pot. Aliqtenus videdo gnoscat. Sic hereticu scam ecclia; stare no estimat, quia stulto iudicio solos se sapientes putat, ex quo adh typo subiungit. Nunquid scitam scloru custodire cupis, qua calcauerut viri iniqui. Siquidem scita redemptois mi humilitas, Ita scita scloru superbia, Sed loru utiq; semita viri mq calcat, q per hmoi vite desideria relacone p ambulat. De quibus adhuc migius subdit. qui sublati sut an tpus sui, et fluuius subuersus fundamenti ei. Cu tpus vite a diua nobis pscientia fit sit paludubio physicum, q rendu valde est, quia racone nic dr. quod migni ex psenti scto an tpus, ppium subtrahat. Omipotens enim deus et si plenius mutat sniam, nigm eo ergo tpore ex hac vita quisq; subtrahit. quo ex diua potencia an tpora non pscitur. Sed stre du q ordinat nos oipotens deus, ni singloru meritu disponit fm, ut uel malus ille breuius viuat. ne mlts bene agentibus noceat. uel bonus iste diucius i hac vita subsistat, ut mlts bonis operibus adiutor existat. Vel rursu malus longius differat i vita, ut prava adhuc opera augeat, et quoru temptacone purgati iusti uerius vinat. uel bonus cicius subtrahat. ne si hic diu miserit, eius inocencia malicia corrupat. Occidit ni q benignitas est dei. pcatoribus spacu penitencie largit. Sed quia accepta tpa no adhibu penitencie, aduersi vero inqtate vertit. qd a diua miscordia merci potuit amittit. q ius oipotens deus illud tpus vniuscuiq; q admorte pscit, quo eu vita terminat. Nec alio itpore q ipo moit. Nam si ezechie anni addit ad vitaz q rectum meruit, cuius quide vite tenuit ab illo terio, quo motui ipe merebat. Nam diua dispositio eius tpus huic prestitit. quo huic post modu q psenti vita subtraxit. Cui ut ait. ergo quid est quod dr. q migni sublati sut an tpus sui, nisi qd omnes qui pfectem vita diligut. longiora sibi eisdem vite spacia promittit. Sed ai eos mors subuenies a pria vita subtrahit. eoru vite spacia, que sibi logeua qi i cogitacone tendere gsueuerat intercidit. De quibus me dr. et flumius subuersus fundamenti eoru. Migni ei diu corde trasire ad eterna negligit. et cuncta pcia fugitiua et no inuenit. mere i amore uite pmi figit. et qsi loge hita eois in ea sibi fida gstruit. q tm trenis rebus

r aliqmd

11 " " " 15 " "

p desideriū solidant. Sic p̄mus i tm
eam ciuitatē ḡstruxisse descr̄bit.
q̄ n̄ideꝫ peregrinus a limine
fundamēti n̄ infimis posuit.
qui sacōm cordis i terrena de
lectacōne collocat. Vnde et enos
scripte enoch qui dedicato mi
grauit p̄mus nascit. In elec
torū vero ꝙgenie enoch sep
timꝰ fuisse memorat. quia inde
licet reprobi in hac vita q̄ ante
fuit. semetipōs edificādo dedicāt.
Eleth vo ad edificacōnē siue dedi
cacōnē in fine t̄poris idest i sep
timo expectāt. Videas namq; plu
mos t̄palia sola cogitare. honoēs
querere. ambigēdis rebus i hāe.
Nichil post hanc in quiē. Quid
itaq; ish. nisi in p̄ma se gene
cōne dedicant. Et in deas electꝰ
nil p̄ntis glorie querē. libēter
t̄piam sustinere. mala mūdi
equanimiter p̄peti. vt possint
in fine coronari. Electos ergo
enoch i septima generacōne
nascitur. quia sin dedicacōnē
gaudij. in extreme tribulacōis
glā pquirit. Et qua
cotidiano t̄poris lapsu ipā p̄ti
vite mortuas decurrit. atq; dedi
cacōne reyborū eosdem ẽ̄pbos
subtrahendo destruit. recte de m
ḡnus dr. Et flumus subuerti
fūdamēti eoꝝ. id est ipē aursus
mutabilitatis statū in eis sub
uit puerse ḡstructōis. Sequit.
Qui dicebāt deo. recede a nobis.
Hec ecia btūs Job dixisse quis
ambigat. et que in eius dictis
exponimus p̄ter legēs fasti
dij replicare demutamus. Sequit.
Et quasi mchil possit facē oīpoꝰ
estimabāt eū. In hys quoq; p̄mo
et nō sentēcia imutat. Nam qd
per btūm Job dictū est. quid ē oīpo
ut seniam ei. Hoc pheliphas
dr. et quasi mchil possit facere
oīpoꝰ estimabāt eū. Sequitur.
Cui ille implesset domos eoꝝ
bonis. Malorū domos dñs bonis
implet. qui ecia mgratis sua
dona non denegat. ut aut beig
nitatē conditōis erubescant.
et ad bonitatē redeant. aut vedē
omīmodo ptemptētes. inde illic
grauius puniant. Unde h̄ de
bonis dei largitōibus mala red
diderūt. ut duriora eos tūc sup
plicia puniant. quorū h̄ malus
nec dona meruit. Sequitur. Qui
sentēcia procul sit a me. hoc ecia
p btūm Job dictū est. Aut namq;
quorū ḡsiliū longe sit a me. ḡ
ius aliud sentēcia. atq; aliud cō
siliū possit intelligi. Sentencia
quippe in ope est. ḡsiliū i cogita
Dum ergo heliphaz longe se a
malorū sentēcia. btūs ideo Job
a ḡsilio optauit. constat mmra.
q̄ iste malorū uerbis. ille vero
ecia cogitacōm desiderat esse
dissimilis. Sequit. Qui debimt
nisi et letabit. sub amabit
eos. Iusti cū hic in iustos errāe
conspiciūt. de erroe pueīcie
letari non possūt. Qui ei gaudet
de erroibꝰ nisi nō sūt. Iursus
si p insultacōm letant eo qd
tales non sūt quales alios ee
conspiciūt. ommno superbi sūt.
Unde et phariseus iustificatōm
pdidit. qui publicam meritꝫ
gaudēdo se pretulit dicēs. Gras
ago tibi. quia nō sū sic ceteri hoēs
raptores. iniusti. adulteri. uel ut
ecia hic publicanus. Iursus si

dicim9 quod pfecto gaudio exul
care nisi possit de morte pua.
quale est m hoc mūdo gaudiū
de ulcōne pcāmiū, m quo adh9
m certa est vita nustrā. Disser-
namus igit' spora tremoris. et
exultacōnis. Quidem etem nr
ministros nsti. et de eorū negcia
thabestiūt. cūq; eos ferirī spici-
ūt de sua quoq; vita suspectri-
ūt. Quādo ergo nidebūt nsti
miquioli interimi. t letabūtur.
Nisi cā districto nidici pfecta
ram securitate exultacōnis m
heserint. Cui illo extremo exa
mine illorū dampnōm spiraūt.
et de sua qđ metuāt nō hebūt.
Nūc itaq; vybos aspiraūt t sub
samabūt. quia eos exultando
despiciūt. quos modo nec sine
gemitu miquia ppetrantes. nr
sine metu nident p miqtate mo
rietes. Unde p hoc quod subdit.
quia de dampnōne eoūultima
dicat' ostendit'. Nam ptinus
subinfert. Nome succisa
e erecto eorū. et reliquias eor
devorabit igns. Nic namq; i
iqu erecti sūt. qi i pranis ac-
cioibus extolliūtur. qi i pueris
agūt. et hi p pueriis actibus
minime ferūt'. peccāt t floret.
pcā augent. et terrena bona
intiplicāt. Sed eorū erecto et
succidt' cū a prīti uita adūtē
tū. uel a spectu eterni udicij
adeternū geheme incendiū
pnabūnc. Qui t si h9 mortua
sua carne i mqnit. i pam qđq
m risurrectōne recipiūt. vt cū
carne ardeāt. in qua peccāuint.
Quare eis pop alba i mete finit
et corpore. Ita eorū pena i aūa

eūt pater et carne. Una ergo
nec hoc eis eūt a tormēto liber.
quod h9 mortuū relinquūt. Sete
mic dr. Reliquias eorū devorabit
ignis. Dequit' Adquieste igr
ei. et habeto patrem. i phec habeb
fructus optimos. susūpe exore
eius legem. pacem t phec habe
bis fructus optimos. et pone
sermones eius in corde tuo ÷
Culpa superbie est. docē mdicē. qui
sepe hēnici ppetrant. q dūs q
prave sencūt. quasi docē catho
licos pstimūt. Tūc enī eos putāt
deo adquiestē. si illos stigerit
eorū pūsitanbq cōsentē. et id
quiescentibus pacem p mittit.
qr q eos qui sibi sencūt. iam
iurgāi desistūt. fructus aute
optimos sibi sēnētibq polliceūt.
quia eos solos bona opēa agere
existimāt. quos ad sua dogmata
se trahē exultāt. Quibq adhoc
sgnit quod adiūgit. Susūpe
exore illius legem. q ea que
ipi sencūt exore dei predete
suspicant'. et pone sermones
eius i corde tuo. Ac si astmat
dicēs. quos mic usq; in ore. et
non in corde teniisti. Ea enī
eorū pūsa dogmata respuit.
Non cuiba dei in sensu. sed i ore
sione habuisse crimināt'. Unde
quasi sub specie dulcedinis ifi-
dāt ui nus pestifere psuasiōs.
ut uerba dei eccliam in corde suo
ponere āmoneāt. que si p mq
a corde illius t'ressisset. ab illis
talia nullatenus audiret. Dr.
Di reiisus filiis ad ompotetē
edificabed. i longe fanes iq
tatem a thabnaculo nio. fidele
populū hereticī a deo distessisse

existimāt, quia eū sius pdicato-
bus resistētem uidet, Quē en̄
malis psentibus afflictū insul-
tat, quasi pāmonicōm ad gra-
tiam trahere conātur, dicētes.
Si reuersus fuis ad oīm potētē
edificabeis. Ac si apte dicāt, q̄
mis dogmatibus resistendo
a dño recessisti, ideo circo aiusq̄
edificatiōne destructus es. Ta-
bnacm vero aliq̄ndo accipim⁹
hīc adm corpis. Aliq̄ndo uēo hī
tacm cordis. Nam sicut aīa hī
tamus in corpe, ita p cogitatiōes
habitam⁹ i mente. In istas ergo
in thabnaclo mentis ē intrio
m studio cogitatiōm. In istas
ergo aūt in thabnaclo corpis,
p explemōm operis actio cāt.
Heliphaz itaq; et q̄ amicus
bīi uiri exīt, quedam uero
sentiēs, et ni mhīs in q̄bus
a rectitudine deuiat hereticor-
spēm tenens, bīm Iob exīb⁹
flagellati nesciēs errasse cre-
didit, quē prussum uidit, eiq;
si reuersus ad oīm potētē fuit
pollicetur dicēs, longe facies
in⁹tatem a thabnaclo tuo.
Ac si patēter dicat, Si q̄s
ad deū post errata reuertitur,
in cogitatiōne simul et in ope
mutatur, Inquit. Dabit p
terra silicem, et p silice torrētes
aureos. Quid p terrā nisi mf
mitas accōis, quid p duricia
silicis, nisi fortitudo signat⁹?
Quid p torrētes aureos, nisi
doctrinam intime claritatis ac
cipim⁹? Dimpons aūt deus
ad se comisis p terra dat sili
cem, q̄ p infirma actione tibi
fortitudinē robusti opis. Dat
ecīa prosilire torrētes aureos,
quia pro robusto ope doctrinam
multiplicat clave pdicatiōis, ut
pccōr quisq; comissis et infirmo
fortis existere valeat, et issia
fortitudine usq; ad pfenda ubā
intime claritatis exurgat. Ejus
m eo et infirmitas actionis in
qua uelut terra solutus bene
muendi fortitudine solidenit.
et uersus cū fisius expita christi,
expa fortitudine torrētes aureī
defluāt, quia in ore bn̄ uiuēū
doctrina claritatis mutat. Dē.
Et erit q̄ omipons ō hostes tuos, et argētū coacerua-
bit tibi, Quos magis alios hostes pa-
timur, quā maligni spūs, qui
in nris cogitatiōibus obsident,
ut cuitate val eāt mē mētis
irrūpere, eamq; sub suimgo
domin̄i captam tenē. Argēti
aūt nōe sacra eloquia d'signi
testatur psalmista, qui ait, Elo-
quia dn̄i, eloquia casta, argē-
tū igne exaūatū terre. Et se-
pe ei eloquiis sacris itendim⁹,
maligno⁹ spūū insidias gra
uius toleram⁹, q̄ menti nre
terrenaū cogitatiōm puluerem
aspergūt, ut intenatis nostre
actis a luce intime uisiōis
obscurēt, Quod minime pōta
phūlerat cū dicebat, Declinate
a me malign⁹, et scrutabor mā
data dei mei, uidelicet patēter
insidiantis quia mandata dei
pscrutari non poteāt, cū mali
gnoū spūū insidias i mēte
tolerabat. Quod ecīa isaac
opere siballophiq; praui te
cognoscim⁹ designat, qui pu-
teos quos isaac foderat, terre

congerie replebāt Nos ei nos
minui puteos fodimꝰ cū in
scripturē sacre abditis sēsibus
alta penetramꝰ Quos tamē
occulte replent allophili qui
nobis adalta tendentibus īmidi
spūs terrenas cogitationes īge-
rūt et quasi minutam diuine
scientie aquam tollūt Sed qz
nemo hos hostes sua vnitesi-
pemit per Eliphas dicit Erit qz oī
potes ꝙ hostes tuos et argentū
congeruabit tibi Ac si apte
dicatur Dū malignos spūs
dns sua vnite a te repulerit
diuini mihis eloquij talentū intimā
extersit Sequit Cui super
opotentem deliciis effluis Cui
opotentem deliciis effluere est
t amore illius sacre scripture epu-
lis saciari Incipimꝰ minutū ubi
tot delicias inuenimꝰ qd ad pro
fectū mīm intelligentie diuisita
accipimꝰ vt modo nuda nos
pascat historia subtextu mo
lire velata medullinis nos re-
ficiat moralis allegoria mo
ad alciora suspendat explano
nitenpnis vite tenebras ut de
diuine eternitatis iternitas
Et sciendū quod quisqs deliciis
afflunt ni quada sui t'missione
solutꝰ atqz a laboris studio qui
exlassitudine relaxatꝰ qz m
minui aia cū interius deliciis
habundare cepit terrenis iam
opibus minuere mmme cō
senhit sed amore conditoris ar-
pta et sua capmutate ita libera
ad gtemplāda eius spem defici-
endo suspirat vt quasi lacesse do
cō valescat qz dū sordida onera
portare iam nō valet ad illū p
qetem ppetat que minus amat
Hinc ecclā i cāticōne sponse
scripti est Que est ista que
ascendit de deserto deliciis af
fluens Anima minuat scā ecclia
misi uberū de diuinis affluenter
de deserto vite pnīs ascendere
ad supiora non posset Deliciis
ergo affluit et ascendit qz dū
mistīs intelligentiis adsup-
cotidie gtem planda sublenat
Hinc ecclā pphta ait Et nox illu
minatio mea in deliciis meis.
Quia dū p intellectum mystici
studiosa mens reficit iam ea
vite pnīs obstacula fulgore
diei subsequntis illuminatur vt ecclā
in hiis corruptionis caligine m
tellectū illius uis sinū luis e
erūpat et uerberis deliciis pasca
pregustādo distat quod ꝑpa
bulo veritatis esuriat Et
elevabis ad deū faciē tuā Addit
faciem leuare est Cor ad sub
lima mutestigāda attollere
Nam sicut p corporis faciē hoī
ita p mteriorem imagine deo
non atqz conspicabiles sumus
Cū vō tentū culpe depmuit
ad deū leuare cordis nī fa
uerentur dīna bonorū opm
cōsidētia fulcatur mihiē sūma
mens trepidat qz ipā se gracia
amisit Cū vero iam penite
lamētis culpa diluit et sic per
petrata plangūt ut plangēda
mmmme ppetret mag mōti fi
ducia nascat et ad spicienda
supne retributionis gaudia cord
nī facies leuatur Sed hec ze
liphas recte dicit si i sinnū
monet Cū vō iustū vtū ppter
flagella despiat quid aliud

ꝯm uerba ſcientie neſcies fiebat
Que mmmtũ dicta ſi ad hꝑtiam
ꝯpũ ducimꝰ ipſi falſi ꝓmiſſi
omb⁹ ad deũ nos ſuciem leuare
pollicẽt⁹ ac ſi fideli pplo patẽt
dicãt Quam diu pdicatiõez
mãm non ſequeris cor ĩfirmis premis Quia veꝝ heliphaz
bmã Job ad deũ ſuerit cõmouit a quo uideꝫ iſdem bñs uir
miſerim receſſit adhuc pollicendo ſibimãgit ¶ Rogabis eũ
et exaudiet te Rogant ꝯſpe
oĩm ſed exaudiri mmmme
meret⁹ qui nbẽtis omi pre
pta gtempnit vnde ſcꝑpni ẽ
Qui declinat aurẽ ſuã ne audiat legem oraco eius erit
exectabilis Quam diu ergo
heliphaz bmã Job exaudiri ce
ſſat huic mmtũ m ſio ope
rtuſſe indicauit vnde et ad
hnc ſubdit ¶ Et nota tuaꝝ
dei quia nota nouet ſed hec
ꝓmfirmitate ſolue nõ valet
ei expectꝫ pena agitur ut vo
lenti bonũ poſſe ſubtrahat⁹
Cũ vo mgſpectu intimi indu
ca que obſiſtit culpa detergit⁹
fit ꝓtinus vt voti poſſibilitaꝫ
ſequat⁹ Sequit⁹ Dicarmis ie
et ueniet tibi hoc ẽ ꝓprium
ĩfirmitatis indicium ſolet ut
tãto quẽpiã exiſtimẽt inſti
quito huic adpiſci cõſpiauit dẽ
quod appetit Cũ indeꝫ noueiꝫ
nõ nuꝗm bona terrena inſiſ
qz et deſperatis egris medici
quicquid poſtulẽt dari ꝓcipi
unt et eos quos reduci poſſe
ad ſalutẽ ꝓſpiciẽt que appetiit
dari cõcedit Sed ſi dicta h
heliphas de domis ſpualib⁹
mtulit ſciẽdũ quod res dꝛmitur et uenit cũ ꝑtis q ex de
ſiderio appetitur largiẽte deo
ecia effectu ꝓſpeꝛitur vnde et
adhuc ſubditur ¶ Et in vꝝs 13
hns ſplendebit lumẽ ſn vꝝs
qppe noſtrũ lumẽ ſplendere
eſt cor ꝓmta opera vtutũ ſi
gna ſue claritatis aſpergere
ut quaqua ꝓtencõm ꝑgũt
ab intuencũ cordib⁹ pertã
noctẽ excutiãt et exemplo
ſui operis in eis uiſibile lumẽ
fundãt Sed qñtalibet ſit uſ
ticia apẽs apud intermi n
diem nulla eſt ſi hanc eleuat
humor mentis vnde ſubdꝫ
¶ Qm enĩ hũiliatus fuit eũ 14
m gla et qm mdinauerit
oculos ſuos ipe ſaluabit Eue
mmtũ ſua auctoritatis ore
non diſtrepat dicentis Omis
qui ſe exaltat hũiliabit et q
ſe hũiliat exaltabit Vnde per
Salomonem dr Omtegm gtcitꝫ
exaltat⁹ cor hois et antegm
glorieſt⁹ hũiliatur ¶ Recte autẽ 11
dr qui ſchmauerit oculos ſuos
ipe ſaluabit qz qñi ꝓ meb⁹
miſtrũ deꝑhendi poteſt ꝓ
ꝓma ſuꝑbie oſtenſio ẽ ĩ odio
ſolet hmc enĩ ſcꝑtũ eſt et oculi
ſuꝑborũ hũiliabis hmc de
ipo ſuꝑbientis capite dr Ome
ſublime mdit hmc de illa q
ea ꝓ infidelitatẽ adheſit ſpũ
eſt Geneãco cuiꝰ excelſi ſũt
oculi et palpebre eius ſalcia
ſurrecte Oculos ergo ĩhmane
eſt nullũ reſpiciendo deſpice
ſed ſe in minorẽ atq; imparem
aĩbus quos aſpicit eſtimare
Saluabit⁹ itaq; q oculos ĩdũt

qr qui falsū sūpbie ueritē de
serit ueritatis altitudinē aste
dit Segnit Saluabit īnocēs
Saluabit aūt mūdicia manuū
suarū Que scīa sūa si de celesti
regni retributōne p̄mittit ueri
tatis fulcit qr cū de deo scīptū
sit qui reddet vnicuiq; scōm opa
sua illū in extremo examine iu
ticia eterni iudicis saluat q̄
hic eius pietas ab īmūdis ope
ribus liberat Sin vō adhō sal
uari quisq; ī mūdicia ma
nuū suarū credit ut sūs vide
mnocēs fiat p̄cul dubio errat
qr si sūpna grā nocētem non
p̄uenit nīq̄m p̄fecto inuenit
que remuneret et innocētem
unde vidica moysi uoce dicit
Nullusq; apud u pse innocens
est Supra ergo pietas prue
agit in nobis aliquid sine nob
ut subsequte quoq; mō libero
arbitrio bonī quod iam appe
timꝰ agat nobiscū Quod nī per
pensam grām in extremo iudi
cio reminiscat in nobis ac si so
lis p̄fessisset ex nobis Grā ei
dīna nos bonitas ut innocē
faciat p̄uenit paulus aūt Grā
aūt dei sū id quod sū Et qr eāde
grām liberū nr̄m arbitriū se
adiūgit Et grā eius in me va
cua non fuit sed habūdāti amꝰ
illis oīb laboraui Quid dī se
de se michi cōspicet aut nō aūt
ego Et nī qr se esse aliqd ē grā
inuenit adiūxit Sed grā dei me
ū Non ei dicēt meā si cū p̄ue
niēte grā subsequs liberū ar
bitriū nō h̄et vt ergo se sine
grā nil ee ostendet aut Non
ego ut uero se aī grā operāti ee
p liberū arbitriū demōstrat et ad
iūgit Sed grā dei mecū mūdicia
utaq; manuū suarū innocēs sal
uabitur qr qui hic p̄uenitur dōo
ut innocēs fiat cū ad iudiciū du
cit ex merito īnuenīat Que
cūcta heliphaz sicut p̄dictū est
et si recta p̄dixit aut nō p̄ferret
ignorat quia dorē meliorē nō
debuit Que nī ira p ysaiā hīm
cap̄ p̄mussoribꝰ ḡuit qui nī fide
les quosq; ī p̄sti vita afflictos
inuenit eos exaltat p̄fidep
cussos arbitrāt eisq; si sua doc
ta sequāt salute īnocēcie per
bonoꝝ operū mūdicia p̄mittit
Sed mens fidelū tāto eos al
tius despicit quāto illos īnocē
nō uidet habere qm̄ polluct
unde bn p Salomē dī frustra
iactat recte an̄ oculos permato
p̄ermat quippe suū bonoꝝ spūs
qui dū ad altiora p̄spem ueritat
euolat ad posita prauoq; hōm
decepcōis tenebra dermat de
Respondēs aūt Iob dixit Nūc
tā aritudine est sermo meus
et manus plage mee aggrauata
est super gemitū meū ayore
suo rob bus plamoīb ubēr
choat sed dicta sua alta mīsīs
cōsecutōne ḡsumat medēi qui
dolor afflicti ex amaꝝ cōsola
cōne debuerat Sed qr ḡsolato
ad blādmēta fallacie erūpit
afflicti dolor inhorruit qr
ei heliphas spondere ḡuso
meliora nō timuit qī ex noxio
medicamīe unīus treuit
Unde recte dr nūc qī tā ari
tudine est sermo meus et ma
nus plage mee ⁊ aggrauata
ē super gemitū meū qr uidet

ſoromate cōſolacōis ſtenco p
cuſſiom quā minē debuit ml
tiplicauit In qbus mmitū vb
y typi ſcē ecclie ecīa fidelium
dolor expīmit qui eo āplius ge
mit cū blandiri malos cōſpia
it q̄ uīē pauli vocem p̄dicēs
ſermones et bñdictōes ſēdiait
corda immocēciū ¶ Quie ecīa
uerba adgſideāda ſubtilius
metem fidelīū recte īſeruit
qui eſſe ſine aāritudīe neſcuit
ecīa ſi in hac mūdo ꝓſperari
videāt quib cāi et adūſitas
euenit eī quē muenit īgemīt
dolorē vnde recte dr Huic q̄
ut apte mōſtret quia electoīū
mens ſine aāritudīne et ſpō
ſpeitate non fuit Beneautem
dr Et manus plage mee aggra
uata eſt ſuper gemitū meū ma
nus quippe plage eſt fortitudo
paſſionis ¶ Prima namq̄ p
cuſſionē ſuā electi gſideāt q̄
a conditōis ſue viſiōe diuiſiſt
q̄ nequaq̄ illuīacōnis īmme
claitate pfruīt ſed īpīſſi
te exiliō quaſi in veritatis loco
religati gemūt Semp ergo
hīt in hac manu plage gemitū
ſuū ſed ad hūc ecīa adūſa
in hac vita accedit manus
plage ecīe ecīa ſup gemitū ſuā
uatur Erat eī plage gemitq
ecīa cū prīus vite aduerſa de
ſēnt ſed aāritudo ꝑme paſſiōis
ecīa extemplatōne creſcit ad
uſitatis Dicat ergo i manu
plage mee ſup gemitū meū
q̄ nullū quēq̄ in hac vita ad
uerſitas non letū paſſit ſi
in eo dolorem vlneis multipli
cauit ¶ Fiat in omīpotēcy dei
miro modo tamme ut cū in
hoc mūdo mens nſta aduer
ſitatib plus laborat auctorīo
ſui cōtemplādam ſuce āplius
ſitiat Vnde hic apte ſubuigī
Deus michi tribuat ut coſſi
cam et mutemā illū i veritā
uſq̄ adſoliū eius Oſlectus
quiſq̄ miſi dīm cognouiſſet
utiq̄ non amaret Sed aliud ē
cognoſcere pſidem atq̄ aliud
pſidem aliud mutuie p tribu
latōē aliud p gtemplatōnē
Sequia ait agit ut electorū mes
eū quem fide gnouerit inde
quoq̄ per ſpem anhelet Cuius
amore flagrātes ſtuāt qua
eius dulcedinis ſuauitatem
iam ipī ſue fidei cernitudīe
degustāt Quod bene ille in
geneſi aquī regione ſimalq̄
a dernomb designat q̄ volt
abire cū deo ſed ei a migrā
ſalutis dr Redi in domū tuā
et patrī tuū ſita tibi fecit deus
amanti ei adhuc dilacō ipōit
ut exdilati amoris deſiderū
meritī retributōis augeat
Fecit ergo omīpotēs deus oībus
dulcis in miraculis et in ſua
celſitudīne manet occultus
vt et que clam mōſtrando de
ſe occulta nos in ſpiratōne
in ſuo amore ſuccēdat et in
abſtondendo maieſtatis ſue
gla amoris ſui vim p eſtum
deſiderī augeat Niſi ei ſtudio
ſo uīr inderet hūt in ſua maieſ
tate quereī non vtiq̄ ꝓfuiſſet
ret et ueniam oīq̄ adſoluī
eius ¶ Quid namq̄ eſt ſoluī
dei niſi angelici ſpūs q̄ ſtipā
teſte throm voarti ſūt Cuius

vsq; adsoluī dei venire volt qđ
aliud qm̄ interee angelicis spi
ritibus concupiscit vt nullo iam
defectuū temporum mometa susti
neat Sed adp̄manentis glam̄
gremplatōne eternitatis gaue
gat Que hī verba ecū i hac
vita positus vsus euenit Nag
cū eor̄ vonī suī atq; desideriū
quodlibet agi aspicuit ad occl
ta dei iudicia recurrerit ut rec
noscat qz in ordinate mtus nō
dispōnt qđ i ordinati foris et
cuere nidet Cui ei psidetem
angelicis spīb⁹ creatorem
om̄i fidei oculus gtēplantur
ad eius mmtui solui uemit
Et quia gsideāt qđ is q̄ imre
angdos regit minute homies
non dispōnt pfecto inuenit
causales rationes qm̄ iuste sit
dimitte cause extimsenis vi
deant⁹ inuste duq; id humiliter
fatuī semetipos sepe i sua vo
lūtate ephendit sua in se no
mine nota diiudicat dū me
liora esse ea que dispōnt con
ditor pensat vnde bene adh
subditur ¶ Donam eo cora
eo iudicū et os meū ēplebo
mare pacōibus Coram eo iu
dicū ponere est mtua secretū
mentis p fidei gremplationem
ad tremendū examen maiestat
illius oculos mē gsideratōnis
aperire quid prodr homo me
reat⁹ attendere et occultius
nūt et tactius nidet qm̄ terri
bilis post appareat gsideratē
de qua re agitur ut ad gē
tionem sui aīa subtilius vocet
et quo occultū iudicē magis
tremendū nidet eo de suis ac

abus formidolosius angustet⁹
anxie trepidat culpas suas la
mentis m sequi⁹ pemtēdo tac
pat qualem fuisse se memmit
vnde quoq; mīc postōm dictū
est ponam coram eo iudicū
recte subnigit⁹ ¶ Os meū ēplebo
tribulacōibus Cui ei sibi ignoti
dei iudicū ponit os suū intribu
lacōibus replet qz dū subtile ex
amen tremendi ō se nudius gtē
platur ama⁹ se pemtēe lacry
cōne psequit⁹ Depe aūt dum
culpas nras pensare negligi
que eaū ēpensio minutiosc
qua⁹ ignoramq; dū vō eas
pemtēdo psequimur quid nobis
de eis iudex in sio examine dē
possit minem⁹ vnde adhuc apte
subnigit⁹ ¶ Vt sciam verba q̄
mihi ūsponderi et intelligam
quid loquat⁹ mihi Cui enim
culpas plāgimus cū pensare ce
pim⁹ sed nūc subtilius pēsamq;
cū sollicitus plangim⁹ atq; ce
lamens m corde nro plem⁹ ne
scim⁹ quid est qđ pcantib⁹ dīna
districtio minat⁹ que prius illa
regnorū nipperia quis terror
que implacabilis maiestatis
auersio Tanta enī nūc dne re
probis natus dicit qnta eos pli
ci egitate permiserit Que mmq;
verba antiadisionis illius usq;
dūmodo sollicite metuit cua
dit Sed quis illo examine ē
uenī iustus valeat si sedm sue
formidinis maiestat⁹ vtam
hoīm discutiat deus Apte g⁹
subditur ¶ Nolo multa fortitu
dine gtendat mecū nec magnidinis
sue mole me premat Mens et
enī quelibet iust⁹ si ab oīpote

dño districte iudicat⁹ mole ma-
gnidims p̄mit⁹ hi quibꝰ mmi
cū uerbis hoc quoq; ītelligēd'
est quod sāls vir dī dei fortī
tudinē deuitat quid aliud q̄
eius mfirmitatē desideāt t scp
tū est qđ mfirmū est dei fortiꝰ
ē homibꝰ vnde t ꝑtmꝰ adiū
git ꝓnat eqtatem ꝙ me et
piemat ad victoīam iudiciū
meū Quis em̄ alius mst
mediator dei t hom̄ homo xs
eqtatis note designat⁹ De quo
scriptū est Qui factus ē sapia
nobis a deo et iustica q̄stiꝰ
iustica dī m hūc mūdū ghu
vras pātrū uenit antiquum
hostem uicing a quo capti te
nebamur Dicat ergo nolo
multa fortitudine gtendat
meā nec magnidims sue mole
me p̄mat ꝓnat eqtatē con̄
nie et premat ad victoīam
iudiciū meū id est ad ꝛ̄dargui
endas uias meas ī cay natiꝰ si
luū mutat t hūc m sidiātem
aduersariū p absolucris mee
iudiciū iuctor excludam Si
em̄ m diuitans fortitudine dc
vnigenitus filius mmisibilis
manēt vt ml de mā t firmꝰ
suscipet ī firmus hō adeū in
venire accessū gre quido potuiss
Considerati quippe ponꝰ eū
magnidims oppm̄et pcius
q̄ mutaret Deo fortis super
oīa apparuit mfirmus mt'
oīa vt dī nobis ex assumpta
ī firmitate ggruēt ad ꝑmanēte
nos suas fortitudine eleuaret
m altitudine em̄ sua diuitas
a nobis ut pote parūulis app̄
hendi non poterat ꝙ straut
se hoibus p humilitatē t q̄ mu
tētem astendims surrexit t ele
uari sumus vnde hoc quoq; mon
strabitur per quod diuitas m
misibilis atq; ī cōprehensibilis de
monstret⁹ Nam sequit Si ad
oriētem uero non apparet Si
ad occidētem nō mtelligaꝫ eu
Si ad sinistraꝫ quid agam non
apphendaꝫ eū Si me vertam
ad dexteram non uidebo illū
Creator quippe oīm deus m
parte non est quia vbiq; est
et tūc minus muenit⁹ q̄ndo
is qui totus ubiq; est ī parte
queritur Inuīsibilis namq;
spūs oīa mira semetipm̄ ht
que tm̄ exemplēdo caldat et tm̄
dando implet et sustmendo tm̄
stendit et trāstendendo sustmet
Bene aut posq̄ dictū est Si ad
oriētem uero non apparet
Si ad occidētem non ītelligā
eū Si ad sinistrā quid agam
nō apphendaꝫ eū si me vertā
ad dexteram non uidebo eu
ulco ad uexit Quē vō sat
uram meaꝫ ac si apte dicat
videre non valeo uidētē me
et eū qui me subtilit⁹ mouet⁹
minueri non possū vt uidetꝫ
ostendat q̄ tanto caueaꝫ for-
midādis est q̄nto cōspicabil
non est Cau em̄ ita nos aspi
cit vt a nobis aspici neqat
co magis timēdus est qo aūta
uidens minime uidet⁹ Cū
ei cōi nos latere quēpiā m
sidijs credims eo illū am
plius metuimꝰ quo mmē
uidemꝰ Cuiꝰ eius sidias
nequaq̄m deprehendimꝰ ubi
sūt t ibi eaꝫ metuimꝰ ubi nī

non sūt Creator ait nr̄ q̄ ubiq; totus est et cernēs cūcta nō
cernitur tātomagis metuēdꝰ
est qui tu insibilis p manens
de nrīs actibus q̄nd et quid
decernat ignōāt Que tm̄ iuba
intelligi et aliter possūt Adoi
ētem quippe mus cū mētem
īgsideracōne maiestatis eius
attollim9 sed non apparet q̄
qualis in natia sua est a co
gitacōne mortali uidēi nō pre
valet Si adoccidētem nō in
telligam ad occidētem imus ē
subleuatī in deo cordis oc̄lm
sed ipā immēsitate lumis ueri
beratī ad nos ipos reducim9
et lassati discim9 nalde supe
nos esse quod querebam9 nos
tragi mortis q̄ gsideamtes digꝰ
nos adhuc ee deprehendi9 q̄ in
mortis uidere ualeam9 Si
ad simstrā quid agam nō app̄
hendā eū Ad simstrā ire est pe
catorū delectacōib9 gsentire t
minuī gstat q̄ deū appheēe
non ualet qui adhuc a delec
tacōne peti p simstrā tangit si
me uertā ad dexteram nō inue
bo illū In dexteram paldubio
uertit q̄ de ūtutib9 eleuat
sed uidere deū non ualet q̄
puta letitia de bonis actib9
gaudet q̄ in eo cordis oc̄lm
timor elacois p̄mit unde
bene alias dr̄ ne declines ad
dexteram aut ad simstrā In
quib9 cūctis plenitq; se anima
discutit Nec tm̄ plene deph̄
dere semetipam valet unde
hoc apte subdit Ipe ued sat
uiam meā Ac si patēter dicat
Ego me et districte discutio
et tam p̄fīte scīe nō possū ut
tm̄ ille quē uidere nō valeo
uidet subtilī cūcta q̄ ago
Sequitur Et probabit me q̄
auru q̄ p ignem transit du
ctū in fornace ad nitē suū
dū tatez p̄ficit dū sordes am
mittit Quasi aurū ergo quod
p ignem transit probatur ani
nistorū q̄bus exusione tri
bulacois et subtrahūt̄ uicia
et merita augent Nec elacois
sint q̄ satis uir in tribulacone
seposuī aurū se comparauit
q̄ qui dei uoce nisus an̄ fla
gella dictus est Non ideo ip̄
tā p̄missus est ut in eo uicia
purgarēt sed ut merita nes
cient Aurū uero igne purga
animus ergo de se exīstimat
ipe q̄n erat dum tribulacōm
tradimus purgai se credidit
qui purgandū in se aliquid
non hēbat Quēadmodū ē q̄
q̄nq; de se nulla sentiat
aīmg nistorū ea q̄ in q̄ agit
q̄n sint recta gspiciat sed
de eorū ueritudine nō p̄sūm
unde adhuc subdit Testi
gia eius secutus est pes meꝰ
uias eius custodiui et nō de
clinaui ex ea a mādatis la
bioū eius non recessi et in me
meo abstondi uerba oīs eiꝰ
Sed m hīs omib9 ansē esse
aliquid existimet indeam9
Sequitur ipe sēdius est cum p
nitta sententia ostendit ip
m tot bonis que egerat nil
esse se credit Sed hec ipsa
sup̄ius uerba repetētes ut
possim9 p̄stringam9 Testi
gia eius secutus est pes meꝰ

Quasi quoddā namq; gressus
dei sit ipse quas terminy opera-
tiones eius quibꝫ bonus qsq;
malusq; regitur. qbus iustis in
iustisq; suis ordinib; dispomit
quib; et sibi rectius quisq; ad
meliora cotidie diuitꝫ et adiu-
sus ad deteriora corruies toleat
De quibꝫ minuit pheta cū sib;
dicebat Uisi sint gressus tui dei
nostiq; ai autem lōganimi-
tatis atq; pietatis eius ītue-
mur et minetes mitā cotꝫ
dominus quid aliud qꝫ gressui
eius uestigia sequmur Omnia
ḡrema quedam eius opatiōs
mitamur Hec ei patris sui ue-
stigia ueritas amonebat mi-
tari cū dicit Orate p psecuti-
bus t calūpmātib; uos ut sitis
fily patris qui est in celis
qui solē suū oriri facit sup ma-
los et bonos Potest tam
bnis Iob qui certa fide iam
dixerat Scio qđ redemptor meꝰ
uiuit et in nouissimo de terra
surrecturꝰ sim sic in ipsius ca
operatiōe in carne de qua pie-
tendere Sicut nos eisdē sā
pcis iā preita opa p fidem
eidem qđ mediator dei t ho-
minū benigne ad tribuendū
humilis ad sustinendū patiens
ad exemplū ꝑbendi fuerit
Cuius minimi uita dū bnis Iob
spiritu repletus sollicita
intentione conspicet ipsius
māsuetudinis illius humilitē
pfundens qđ ad exēplū sibi
ꝓpositū recurrit ut quodq;
in hac uita ageret ad imitatiōē
illius uestigia ligaret quis q
occulte dispositionis eius subli-
mia uidere non poterat qđ intra
conspitiēs admitatiōm eius ue-
stigia tenderet De quibus eius
uestigijs per petrū dicit. xps
passus est pro nobis uobis reli
quens exemplū ut sequmi uesti-
gia eius De quo adhuc sub-
ditur Piam eius custodiui
et non declinauit ex ea Custo
dit etenim nō declinat q̄ humi
liter intendit operatur Custodire
quippe pintentiōm est nō de-
clinare ꝓ opatiōm Nec nāq;
est solliciti studiū ministerii ut alte- 10.
rius cotidie uitā uiam uitat
examinent et eas sibi īuicē
ꝓponentes a uetitis admis
tranmittere non dedignet Qui
semetipsos quippe cotidie re
tendit et quo in uirtutib;
uerbis pueniūt cauta ipsius
sione diiudicat quicqd d eis
et semetipsis remanet ī ista
semetipsos et totos se illo se-
stimat trahere ubi se uenisse
ex parte puenisse sequit 11
Et mandatis labiorū eius
non recessi Sicut bene obse-
quentes famuli dñoꝝ suorum
uultibus intenti sunt ut ea q
ꝓcepturi sunt festini audiāt et
implere intendāt sic iustorū
mentes pintentiōm sua cū
deo assistūt atq; ni spūalia eius
quasi os eius mentibus ut qđ
ꝓ eaq; dicis loquitur omē qđ
uult tanto a uoluntate eius non
discrepēte quāto eādem uolun-
tatem in eius eloquio agnoscit
Unde fit ut eius uerba n
ꝓ eorū auribus sup alate tran
seant sed hñi sine ordine fi-
gant Unde hic subdit Et 18

m sinu meo abscondi iuba eius
eius in sinu et in corde iuba eius
eius absconomy quid mandata illius non inuestigare sed implendi
opere audemq hmi est qd de ipa
matre virgine scptm est aqua
aut gbnabat oia iubante gferens
in corde suo Que immutu iubet
et cu ad operacoz pdeut in sinu
cordis absconsa latet si phoc
quod foras agitur minus agentis
animq non eleuat Nam cu ce
ptus sermo ad opus ducit
Si per hoc humana laus quritur
Sermo dei in sinu meis prul
dubio no occultat Sed nosse
uelim beate vir tanta te intende
ex animes cur tanta sollicitudine
astringas sequit Ipse ei sol
est et nemo aliter pot cogita
cones eius Quicquid nam non
sit angeli et hoies celu et ter
aer et maria cuncta volatilia ut
quadrupedia atq repetcia et
certe scriptm est creauit ut es
set oia Cu ergo in terra nata
tam multa sint Cur bti vir
noce mic dicit Ipse ei solus
est Sed aliud est de aliud pdi
cipaliter esse aliud mutabilit
atq aliud immutabilit esse Dut
ei hec oia principalit no sint
q ipse metipis imimme subsi
stut et nisi gubnantis ma
teneant de nequaqm possut
Cuncta namq illo subsistut
a quo creata sut nec ea que
uiuut sibi metipis uita tri
buit nec ea que mouetur
et no uiuut sinus motibus
ad motu ducit Sed ie mo
uet tuetur qui qdam uiuificat quedam uo no uiuificata

19.

me extrema ecia mire or
dinas seruat Cuncta q ppe ex
nichilo facta sut eorumq est
sencia tursu ad nichilu re
dcere nisi eas auctor omn re
gimis manu retinet oia
utiq · que creata sut p sent
subsistere qualet nec mo
ueri sed mutabilia subsistut in
quibus ut esse debeat accipiut
In tantu mouet in quibus
occulto in simitu disponit

60 Ecce ei pcor flagellidy
est de rebus humanis arefiut
ei eius laboiby terra gaudet
in eius naufragijs mare
Ignescit in eius sudoiby
aer obtenebrescit Heu mu
datoiby celu mardescit in
eius oppssioibus homines in
mouchur in eig adiutate
et angelice virtutes Nuqd
nam hec que animata ut
que uiuencia dicimq sine in
stinctoiby et non magis di
uinis impulsoiby agitant

61 Quicquid utiq qd exteiq
seruit per hoc ille manifestus
est qui hoc inteiq disponit
In omni igit causa solus ipe
metuendus est qui principa
liter est qui erat ad moysen dicit
Ego sum qui sum Hec dicas
filijs israhel qui est misit me
ad uos Cu utiq flagellam
p ea quidemq illi debemus
solliate metuere que no
undemq uir utiq studet de
speciat quicquid exteius
terret quicquid p ciam
sita nisi regatur ad nichi
lu tendet et mentis oculis
suppositis oiby inuenta uni

m cuius essencie compacõne eẽ
mm non esse est et dicat ipe
em solus est de cuius mor imm
tabilitate apte subiungit ¶ Et
nemo auertere potest cogita
ones eius Sicut enim imuta
bilis natute est ita imutabi
lis voluntatis Cogitacõm qppe
eius nllus auertit qz nemo
sistere occultis eius iudicijs
pualet Nam et si fuerint quida
qui despectoibus suis eius cogi
tacõm aduisse iudicẽt ita fuit
eius interna cogitacõ vt stuã
sententiam illius auerte depre
cando potuisset et ab ipo acce
perit quod ageret apud ipsũ
Dicat ergo et nemo auertere
potest cogitacõm eius qz semd
fixa iudicia mutat nequaqm
possit Unde scripm est Preceptũ
posuit et non preibit Et rursũ
Celi et terra trãsibũt uerba aũ
mea non trãsibũt Et rursus
non est cogitatus mee sic cogi
tationes nre neq; uie mee uie
re Cũ ergo exteius mutat
uidetur sententia interius cõ
silium nõ mutat quia de ima
quaq; re imutabili mtu cõ
stituit quicquid foras muta
biliter agatur Sequit ¶ Et
aiã eius qd cuq; uoluit hõ fet
Cũ sit cunctis corpibus exterior cur
tis mentibus interior deus ea ipa
rum eius qua oĩa penetrat cur
cta disponit Anima illius ap
pellat aliquid uidelz uoluntati nece
obsistit que cõ voluntate illius
fieri uidetur quia et hoc nõ mi
qm permittit fieri ecclã qdnõ pe
tepit ut phoc illud eternus cer
tius impleat quod iubet sspo

statt qppe angeli puersa voluntas
est sed mi a deo mirabili ordiã
vt ipe quoq; eius misdie uolu
tati bonoũ seruit quos ad pfi
gendũ temptat Dic itaq; eius
aiã qd aliq; voluit hoc fecit
vt inde quoq; uoluntate suam
impleat unde voluntati illius
repugnare uidebat Terreat
ergo vir nus et tãte maiestatis
pondus ẽ sideans infirmũ se re
deprehendat ¶ Sed inter verba h 12
pauentis libet ac dicẽ o bte
Iob inter tot flagella positus
Cur adhuc aduersa formidas
Jam tribulacoibus emgeris iã
inimicis afflictoibus angustiaris
malũ enim debet quod nec
dũ suscepisse est Cu in tanto po
situs dolore quid metuis Sed
ecce vir sanctus mis miserijs
satisfactis adiungit Cũ ex
pleuerit in me voluntatẽ suã
et alia multa similia presto sunt
ei Ac si apte dicat Jam per
pendo que pauor Sed adhuc
formido que pati possit explet
etei in me voluntatẽ suã qz
nullus me passionib afflig
Sed multa similia presto sunt
ei qz si ferire cogitat Adhuc
mutent ubi plaga ci infligat
Hinc itaq; ponendus est ẽ
pauidus ante flagellũ fuit
qui erã prius adhuc me
tuit ne ferret Incõphẽsibile
quippe vnm ei me esse ẽ sideas
et ptãs et examinis ce vi
nus quo voluit nolunt nec de
flagello securus unde ad
huc metuis adiungit Ut
ideo a facie eius turbatus sim
et cogitem at unde solliciter

Bene a facie dñi turbat⁹ q̄ tiꝫ maiestatis illius cordis sui ophi tibus ꝓmt et eius rethmidꝫ pauore gaudit⁹ dum sereddedis racionibus conspicit idoneū non esse si districte inducet⁹ Recte ait dñs et q̄ sideans eū timore solli citet: q̄ diuīe amīadisiois vim cū immme quisq̄ q̄ sideat mi mme q̄ sideat formidat t tanto magis mhac mita q̄ sciens est quito a q̄sideracone mteme distractons alienus Semp etiā nisi viri ad cordis secretariū re deūt vim occulte distractons i uentur maiestatis mtime iu dicio assistūt ut eo magis q̄z sciā fuit quo hec q̄m diu nesci rent sciā ꝑ noluerūt Nam malorū mētes ei remuit q̄sideraōe q̄ timeat ad hoc q̄q̄z gau dētes puenit q̄ timētes nllo modo euadit Sed ecce de bto iob nomis quod crebris dei sa crificijs dedit⁹ quod hospitalitatibꝫ quod tdigēcijs pauꝝm mpensis quod suis ecīā subditis hilis quod sibi adisim tibus benignus fuit Et m tot flagella sustepit nec ecīā sciens inter flagella exitit sed adhuc metuit adhuc diuīe di stricois ium q̄sideans cōtre muscit Quid nos itaq̄ miseri quid pccores dicimꝰ si ic et qui sic egit sed tāti timoris pō dus an a semetipō habeat ammo tescat Deinde Deus mollunt cor meū et ꝯmipons conturbat me Ex dnīo mumere cor mu stri molle dicit⁹ quia supm iu dicij timore penetrat⁹ Molle est etenī quod penetrari potest

Unde ꝑ Baldem oī bnis homo q̄ semp est pauidus qui uero mens est dure corruit m malū Vir tutē ergo sue formidms nō sibi sed auctori tribuit qui ait Deus molluit cor meū et omipons cōturbauit me Non ait sciens sed ꝑturbata sūt corda bonorū quia dū finē q̄ammms pondus cōsideant quietem h̄ habere nō appetit securitatē suā distractois time q̄sideracone plurbāt Et mī miterpā timoris supplicia sepeam reuocāt a dona et ut semetipos cōsolacone refoueāt miter hoc q̄ metuūt reducūt ocim ad dona que acceperūt ut spes subleuet quē timor pre mit unde et sequit⁹ Non ei pcry ꝓpter tnmētes tenebras nec fa ciem meā operuit caligo Ille est i flagello posit⁹ a salute ar pis ꝓpter mmmētes tenebras perit qui id circo ptransactis prutꝰ ut a finis supplicijs abstondant Flagella q̄ppe bonorū aut vicia ꝑpetrata pur gant aut ea que potēnt ꝑpetrari deuitāt Beatus aut Job qui m flagello positus nec a pccis pre dētibus purgabatur nec ab m mundis tēptibus tegebat⁹ sed eius mī modo m flagello mitis auge batur gloriale⁹ dicit Non ei pcry ꝓpter mmmētes te nebras nec faciem meā operuit caligo Cui enī sp̄ formidms pondus asperit eius cordis fue caligo petī non operuit et is quem supplicia multa sequēbā⁹ salutē corpis ꝓpter mmmētes tenebras nō amisit et nōdū quod ipē priora demicās ne

quaḡm ait faciem meā nō teti-
git sed non operuit caligo Se-
pe em̄ eciaz cordā mistoriū sub
orte cogitacōes pollutē trahe-
rent delectacōibus tangebat
sed dum cicius mamis sce dis-
crecōms abigūt festine agū
agitur ne cordis faciem caligo
operiat que hanc iam excluī
cita delectatone tangebat

b Nam sepe ipō orōms sacrō
importūe se cogitacōes ingerūt
que hoc rapere vel maculare
valeāt quod m nobis deo flentes
immolamꝰ Unde abraham cū
ad occasū solis sacrificiū offeret
m sistetes aues ptulit quas stu-
diose ne oblatū sacrificiū ipetu
rapent abegit Sic nos cū m
ana cordis holocaustū deo offe-
rimꝰ ab mmūdis hoc vlneri-
bus custodimꝰ Ne malig spūs
et perūse cogitacōes rapiant
quod mens mā offerre se dño
b viuliter speat Sequit Ab
om̄ potete non sūt abscondita
tempora qui ait non noue-
rūt eū ignoāt dies ullius qd
dies dei nisi ipā eius eternitas
appellat que nō mīgm vmꝰ
diei p̄uīciacōne exprimitur
Sicut scpt̄ est Helius ē dies
una m atrijs tuis sup milia
Nō mīgm vero p sua lōgitu ē
dieū mitoriū appellacōne si-
gnatur de quib scripm est
in sctm scli amicu Nos itaq
inter tpora volumur p hoc
quod creata sumus Deus
aut ē qui creator ē om̄ et a
eternitate sua tempa nostra
comphendit Aut ergo Ab oi
potete non sūt abscondita qm

mā apphendit Cui aut nōno-
uerūt eū ignoāt dies ullius
qz ipe quidz mā apphensibiliter
conspicit Nos aut ea que eius
sūt apphendere nullatenꝰ valeꝰ
Sed cū natura dei simplex sit m 11
tendū valde cur dicit qui no-
uerūt eū ignoāt dies ullius.
neqz ei aliud ipe atqz aliud dies
sūt eius Deus namqz hoc est
quod habet sed ipe est eternitas
lucem habet Sed lux sua ipe e
claritatem habet Sed ipe ē clari-
tas sua Non est ergo m eo aliud
esse et aliud hre Quid ē itaqz
dicere qui nouerit eū ignoāt
dies eius nisi quia et qui apprehen-
dit eū adhuc nescit Nam et q eū
iam fide tenēt adhuc p̄sentē ig-
rant Et cū ipe sibi sit eternitas
que veraciter credimꝰ qualis
ni sit ipa eius eternitas ignoramꝰ
In hoc namqz qd d̄ minue nāe
potēcia audimꝰ ea nō mīgrit
cogitāe gsueīnꝰ que p̄ exp̄ia
sumꝰ Ome em̄ quod cepit
et desinit micao et fine gaudet
quod si mora aligūtula differt
ut finiat longū d̄r m q̄ indeh
longitudine cū quisqz menꝰ ocu-
reducit retro p memoriā tendit
ante p expectacōm quasi spa-
cia tporis dilatat m mente cū
qz audit eternitatē dei humano mō
intendeh ad̄o longa vite spa-
cia p̄ponit m quibꝰ meditat
semp Et quid abyt retro qd
retineat m memoria et qd ad
testat quod expectet ex iterē
Sed qmodo in eternitate ista cogitaꝰ
eternitate nec du cogitaꝰ Ubiqz
ē qd nec micio incipit nec
fine terminat ubi nec expecta

quod uemet neq; paurit qd debe
at recordari Sed est vmī qd sp ee
est Quod et sinos et angeli cum
micio undere mcipimꝰ ee tamī
hoc sine micio undemꝰ vbi sic sp
sine fine esse est vt micꝰ se aīmꝰ
tendat ad sēpicia ac si multiplicē
que sūt ut longa fiāt Nam et
si perphecie spīm dictū est dñe
q regnas metim et mistim et
adhuc more sucrueloqui hīa
modo spūs hoibus e locutus ubi
adhuc dicēt ubi expectacō nō n
esset adhuc em etīnitas nō hab
que sp esse habet mqua nulla
pars sine longitudims pterit
alia vt pars succedat sed tn simul
ee est et nchil deee quod chat
mqua omē qd est aimꝰ undet
et tardū non esse et lōgū ee
Sed de eternitatis diebꝰ locꝰ
concam magis undere aliquid
qm undemꝰ Dicat ergo recte
eēm aīe nouerūt eā ignoīant
dies illius eēma et sic ā deum
pfidem nouꝰ qualit nī sint
eius eterna sine pcēto aī stla
sine fimo post stla sine mora
longa sine pstolacone ppetua
non undemꝰ Beatus itaqꝫ
rob stē ecclie typ tenēs qz
sub magno sē stiecie sieno
moderat Nephis sapiat qz
oportet sapere et dies diei nō
posse compheidi tesh ficama
adherecos mox sūphia re
spectū mentis reducit q altas
sapere appetīt et quod cape
vt trīqꝫ nō possūt p tē se scire
gloiant Nam sequit

13 Ah
termios trāstulerūt diripue
rūt greges et pauerūt eos.
eēmos alios noīe nisi hetico

designat qui stē ecclie ḡmio
ephanei exstīt Ipi ei tm̄oo
transferūt qz q sinicos patrū
praicando transcdit Deꝫ
nimtū q sinicōmb sptū est
ne transgrediaris termios a
tiquos quos posuerūt patres
tui qui greges diripuīt t pas
cūt quia imperitos quosqꝫ per
uersis ad se psuasoib nahūt
et doctmos pesh ferīs admīstra
endi mutuīt

18 Namq ḡgū
noīe imperiti populi designꝫ
Oponi verba testant q sponsā
suaꝫ alloquit dicens Nisi cog
noueis te o pulchra inter
mulies egredere et abi post
uestigia gregū id est si hoie
tuū quod ad silitudinez dei es
cognita bene uiuendo cogitois
a conspectu mee ḡtemplatois
egredere et imperitoꝝ vitam
mutare populoꝝ Sequit

17 Asmī pupillos abierunt
abigerūt et absulerūt ppīge
bonem undie eēmos hoc loco
pupillos accipimꝰ nisi electos
dei in mentis tenebitudine po
sitos qui magna fidei gra mu
triuīr et patris sui iamꝫ
se mortuu facie nec dū videt
Ut sūt pleriqꝫ in ecclia qui
quosdaꝫ cōspiuīt celestia ap
petere terrena oīa despectui
habere et qīnuis ipi thoīdi
laboibus msudet eis tn quos
ad celestia anhelare aspiciunt
de rebus quos in hoc mudo
possidet hum uite adiutoriū
ferūt serūt et qīnuis ipi
agere spualia negant ad
sūma tn tendeth libenter
subsidia subministrat Postle

enī asinus onera hom̄ solet.
Quasi ergo quidā asinus electorū est qui terrenis rebus deseruiēs deportat onera usibus hom̄ Tyt sepe eū heretici que libet talem sc̄e ecclie gremo auerhit quasi pupillorū asinū abigit qz aīhic adp fidē suā puahūt a mīsterio bōrū repellūt. ¶ Que aūt nidua nisi sc̄a ecclia debet intelligi que occisi viri sui interī uisione priuata est bos autem huius ē nidue vngssp p̄dicatur et sepe gemit ut hereticis p̄ ūsis suis dogmatibus ipos ecc̄a qui p̄dicatores habebāt ēhibit Bouem ergo nidue attrahūt auferūt cū de sc̄a ecclia ecc̄a p̄dicatem tollūt nbi recte ē ad nichī p pignore Pigns namqz cū tollit aliud q̄dam est quod teneat sed nī adhuc ad querit ¶ plerisqz hereticis ideo eos conant auferre q̄ p̄dicant ut eorū ecc̄a sequaces habeant pro pignore ergo bos nidue tollit quīdo circo ipē q̄ p̄dicabat rapit ut alis sequātur ¶ animis ruina plerisqz agitur vt hij quoqz de sc̄e ecclie gremo exeant qui in ea homs moribus p̄dicti mites atqz humiles ēe videbant vnde et subdit

¶ Subuertentiū pauperū viā et oppresserūt pariter māsuetos terre Pauptatis nāqz nomine humilitas designari solet et nō mīgn hij q mānsueti atqz humiles uident si seruare discretiōm nesciūt exemplis aliorū cadūt Sūt vero nonnulli hereticī qui populis ad misterium fingūt sed secessū mite seueriorē petūt Qui plerūqz eos qs siue mīte amplius peste siue persuasiōis mficiūt quo quasi ex mite meritis reuerēciores uident de quibus subditur

¶ Ahquasi onagri in deserto egrediūt ad opus suū Onager enī agrestis ē asinus t recte hoc in loco onagris cōparant hereticī qz in suis uoluptatibus dimissi a uīculis sūt fidei et racōis alieni vnde scptī est Onager assuetus in solitudine in desiderio aīe sue attrahit uētū amoris sui Onager quippe in solitudine assuetus ē qui in dī terrā cordis sui disciplime vīte non excolit ibi habitat vbi fructus nō est qui in desiderio aīe sue uentū amoris sui attrahit qz ea ex desiderio sc̄tatis in mīte concepit inflare p̄ualet non edificare Quos cōm dicitur Sc̄ecia in flat caritas vō edificat Unde hic quoqz onager in ferti egrediūt ad op9 suū Non enī dei sed suū opus peragūt dī non recta cogita sed ꝓpria desideria sequūt scptī qppe est ambulans via in maculata hij mich mīstrabat q ergo nō in via imaculata ambulat sibi magis qm̄ dño ministrat Sequitur

¶ Vigilātesqz ad p̄dam p̄parāt panē libet ad p̄dam vigilāt qui verba mistoriū ad sensū ꝓpriū spiritaliter conant ut p hec pueris filijs panem erroris parēt de quo videlz pane apud Salomonem uerbis mlieris prauitatis hereticē typū gerēns dicit

Aque furtiue dulcedines sūt et
panis absconditus suauior se-
quitur ¶ Agrū suū demetūt
et vineā eius qm̄ ui oppressūt
uidemiāt Potest agri nōe scp̄
ture sacre latitudo signāri quā
hereticā nō suā demetūt qr ex
ea sēctās longe a suis sēsib9
diuersas tollūt Que vinee q3
appellacōe expm̄it q3 p̄ceitat
sēctās botros virtutū p̄fert
Cuius vinee dñm id est scripture
sacre conditōr qui ui oppm̄it
qr eius sensū m uerba sacre elo-
quij mflectē molēter conātē
qui dicit sermōe me feriri t̄ pe-
catis huis p̄buit multi labore
m̄ fortitudo tuis et cādē vineā
uidemiāt qr ex ea sēctās botros
pro sue intelligēcie ītē-
dūt coacernāt Potest agri ul
vinee nōe vniūsa ecclia signi
qm̄ puersi p̄dicatōes demetūt
et auctorē eius ī membris suis
oppmendo uidemiāt qr ꝯatoris
nr̄i grām psequntes dū ossam
de illa qui recti uidebāt rapuit
qd aliud qm̄ spicas ul botros
aiaū tollūt de quibus adhuc sp̄
ditur ¶ Nudos dimittūt homines
ītermēta tollētes qbo nō ē opei-
mēti mfrigore Sic uestit tū
corpa sic bona opa plegunt
aiam vnde q3dē dr Beatus q
vigilat et custodit uestimēta
sua ne nudus ambulet hēreti
utiq; cū m quibusdam mūdi boā
opera destruūt minuū velatū
rudimētorū tollūt Bene aut
dr quibus nō est opeimēti m
frigore Oppeimēti q3ppe ad
usū p̄tinet frigus ad culpā
Et sūt nō nulli qui ī q3dā rēb9
pcta faciūt ī q3dam vo recta opa
sequūt Cum ex alijs actibus
delinquūt utiq; ex alijs iustitiā
pagit quid iste nisi ifrigore
vestitur Aliget et tegit qr ex
alio opere feneserit adiustiam
qui ex alio frigescit ad culpā
Sed cū hereticā bona opa talibus
subtrahūt agūt ne m frigore
habeāt qui uestiāt Recte ergo
dr Nudos dimittūt homines rudi-
mēta tollētes quibus nō ē opertū
m frigore ut undecq3 solū culpe
frigus mtermat quos calor
alterius operis ex parte aliqua
tegebat ¶ Potest vero p̄frigus
desiderium puestimēti opacō d̄ frigi-
dū sūt pleriq; qui adhuc puersis
desideūs eshiāt Sed ō se spiāli
detertātes rectis sibi operibus
ꝛpugnāt et bonis actibus tegūt
hoc quod simistrū sibi ꝛsiliare
p̄temptatōnes sentiūt hinc atq;
unde mala desideant unde algēt
unde aūt bona opant undenes
hiri sūt Cū vero hereticis pīsis
algeallegacōibus recte fidei
eis opera subtrahūt qd agūt
nisi ut hm quadhuc desideria
carnalia frigora senaūt sine
bonorū actuū uestimēto noiāt
Sequit ¶ Quos imbres nōnū
rigāt et nō hrites velamen
amplexabit lapides imbres
sūt monitū uba doctorū d̄ quib9
mōtibus uoce sē ecclie dicitur
leuabo oculos meos ad montes
Dos utiq; imbres monitū ri-
gāt qr sēctorū panū fluēta sa-
ciāt velamē aūt ut ia p̄dixi
bone opis tegmen accipim9
quo quisq; tegit ut aī oīpotēs
ab oculos p̄ueritatis ei sedis

operat⁹ Unde scḗpt̄ est Beat⁹ q⁹ remisse sūt mi ḡtates et quoꝝ tecta sūt pcā ¶ Quos aūt lapi dū noīe mīsi fōres mīra scām ecclām uitros accipimꝰ q̄bus p̄ pīm̄ pastorē dr̄ Et uos tamq̄ lapides uiui sup edificam̄· hȳ itaq; qui de mllo suo ope gfidūt ad scoꝝ martiū ptec conem cutrūt atq; ad sacra eoꝝ corpa flentꝫ mīsūt pro mereri seuerꝫ eis mīredēꝫ depcant⁹ quid ergo ifm̄ īmuli tate faciūt nisi quia bone ac caōis uelamē non hnt lapides amplexant⁹ Sequit⁹ Hm fēte rūt depdantes pupillos ī uulgū pauperꝫ spoliauīt Cū p speiē ūte p̄nūs hereticī nō hnt ifirmꝫ mentiꝫ uerbis blandiōꝫ bus puersa psuadēt Q̄q̄ uero illis prosperitas t̄poris p̄ntis ar riserit ecīa nōleter habere quos pualēt nō desistūt pupi llaꝝ utiq; noīe designāt⁹ hȳ q adhuc sūt teneri mt̄ scaꝝ ecclaꝝ gstituī quoꝝ uitā mi seīcors patēt moiendo ꝑmanet qui ad bona ī intentōm d'duc sūt Sed adhuc m bonis actiꝫ milla ꝓbate roborāt⁹ Hereticī gitꝫ depdantes pupillos uī facūt q̄ eoꝝ mfirmas fidūi mētes uerboꝝ ꝫ opum uolē cis grassant⁹ ¶ ulgus aūt pauꝑ est pupillus m doctus qui scīas sapīēcie diuīaꝝ diuicias hīet uestīmīt siue fidei nequaq̄m amittet Cūsi qdem quippe mīra scaꝝ et⁹q; senatores sūt uiri doctores q̄ cū scīam m corde multiplicāt uēris apud se diuinꝫ habūdāt

Sed hereticī uulgū pauperꝫ spo liāt q̄ dū doctos nō ꝑualēt m doctos quosq; a uelamīe fidei p̄dicatōne pestifera denudant Segnit⁹ ¶ Nudis et mīredēꝫ absq; nesciīt sed aliud ē nudū ēē aliud mīdū mīredī Omīs ī quīnec bona nec mala opāt⁹ nudus est et ociosus cū aūt mala agit mīdus mīredit q̄ sine uelamīe bonī opis peꝛiter pīamitatis pergit Sūt uō non mlli qui malū sine neqtie cognoscētes facīa pane mīm festīmāt peꝛīpe sacri eloquiꝫ di cta desideānt Qui q̄ꝫ patrū sēcīas p edificādis mentiꝫ m cogitatōne uersāt q̄ d' bona segete spicas portāt Hereticī igīhr nudas et mīredēnꝫ absq; nesciīt et esuīentiꝫ spicas tollūt q̄ sue q̄dam ociosī sūt et ī mllis se bonis exercēnt sen paīter īmpudēne absq; ue laīe bonī opis pergūt Ecīam si q̄ndo iam ad pemtēcīam tedie cupiūt et pabulū uerbi q̄rpi sant eis esuīentiꝫ spicas tol lūt q̄ m eoꝝ mēte ꝑmanēs ꝑsuasiōꝫ patrū sēcīas di cimꝰ desīmūt Met m meīto spicas signare patrū sēcīas dicimꝰ quia dū sepe figūata eloquia ꝓferūt⁹ aberis tegmen luttere q̄ arīstaū paleas ꝓb hahmꝰ ut medulla spūs re fīciamur Segnit⁹ ¶ Inter ac nos eoꝝ mendaci sūt q̄ cal catis torclariꝫ sicut Omēs qui scām ecclaꝝ ꝑsequūnꝫ quid aliud q̄m torcular cal cant Quod dīna agī dispesa cōne ꝑmittit⁹ ut aīaꝝ boni

mspuāle vmū defluāt q̄ carne
corruptibili exute ad regna ce
lestia uelud ī apotecam curāt
Nam dū mimsh mstos dp̄mūt
quasi bouos sub pedib⁹ mittf
Compressi aūt bouri ad sirpm
cōmmysacietatē exuberant
qui p̄us quasi mhuḡ aeris
libertate pēdebāt vnde dauid
ꝓpheta stē ecclie afflictionē
conspicāns psalmū ꝓtorcula
ribus scribit Sed omēs q̄ vitā
fidelū et psequūt⁹ calcāt et si
cūt q̄ agendo crudelia febcio
res fiūt et īpietatis sue meitf
cecati eo ambiūt grauora fa
tere quo iam grauia fecerūt

Hereticī aūt cū p se pfatem
pfecucōis non hūt hūḡ scli
potētes cōmouēt eorūq̄ me
tes ad psequdū ptrahūt + q̄b⁹
valent per sua sloīb⁹ accedūt
ḡuos cū crudelia agere cō
catholicorū vitam gspicūt
quasi mipo solis feruoē re
quiescūt Bene ergo mīc dī
cāhir hter aernos eorū me
riatis siūt qui calcatis toracu
laīb⁹ sicūt q̄ eorū mltitudi
adūgūt quos iam mdēt gra
ua agere et adhuc sitire ḡ
uora quoū feruor dī eorū de
sideria sāciat m eorū actib⁹ q̄
ī meidie quiescūt Seq̄t De
cuitatib⁹ fleruūt vitos gemē
Quia cuitates a cōmictibus
populis appellāt⁹ nō īmerito
cuitatū noīe uere siūt fideī er
desie designate que īsingulis
mūdi partibus posite vnā ca
tholicaz faciūt In qua fidelḡ
omēs de deo recta sentētes
gcorditer viuūt Ac nāq̄

m euāgelio dns cōmuāaū fa
mulorū ecīa plocorū distinc⁹
cōcordiaz designauit aī sacia
turus deq̄ḡ pandꝰ popidū
quiḡgenos phurimas uel cete
nos discumbere precepit ut vi
delz turba fidelū escam suaz
et locis discūcta et moīb⁹ quieta
pripet hbiles q̄ypereḡes q̄q̄
genar numer mysteio gmet⁹
vt quīquagenar⁹ bis ducat⁹
vt ad cētenariū pducat⁹ Cā
ergo p̄us a malo quesit⁹ ope
ut post aīa plenḡ quesīat
m cogitacone alr q̄q̄gem alr
aūt cētem discūbūt Quoīam
siūt nōnulli q iā a primis ac
tibus habēt requiē operis t
siūt nōnulli qui a puersis cogi
tacoīb⁹ hūt iā requem mentis
Hereticī igit⁹ qua puersio
sepe hḡ mūdi potēcibus adhēs
bonoū sociale vitā atq̄ cor
diā pequū⁹ Recte mīc dī
de cuitatib⁹ fleruūt uitos ge
mere Quos recte beatꝰ job
meōrat vitos q̄ illos magis
hereticī extmgrē ambiūt
qui pfectis gressib⁹ p viā di
non fluxe et enerviter sed
vriliter curruūt cum aī ms
mus pfidie mgeri ī pmulo
fidelū mēte gspicūt sp ad
clamoīē et grumitus redeūt
vnde recte dicit⁹ Et ada nul
neratoū clamauit et deus
mihi admre nō pat⁹ vt me
ratur q̄pe ada mstep cum
fides titubat⁹ īfirmoū q̄b⁹
iam hoc ipm clamare est de alu
eno lapsu tabescere Sed deus
multū adire non patit⁹ q̄
et si mstō ozme īmsū alq̄

fiē ꝑmittit multū hī abire ī
simit minsthī qđ fiē miste per
mīsit qz et de rēpboīū īmisth
quasdam quas messe gsideāt
aīpas ꝑtīē electoīū ē hī ef
na iustica ferire non negli
gīt minsths ferēcīū Sequt
Ipsi fuerūt rebelles luis
plerūq; ꝓuersi et ggnoscūt re
cta que sequi debeāt et hi seq; de
spiciūt que cognoscūt Limīgo
rebelles sūt qnia sua desideria
sequndo bonū despiciūt qđ no
uerūt Qui ergo non pgratiā
sed ꝑ superbiam delinquīt cla
cōmis suę scīthī iaculis uer
obiciūt ne salubrē in corde
ferāhūr Et qia inidelis eoīū sup
bia agnīt ut qnia noluīt facē
que ggnoscūt ne ggnoscāt iam
bona que faciūt sed sua eoꝝ
cecitas aueitatis lūe fidei
ꝯcludat vnde et subdit nesci
erūt vias suas nec reūsi sūt p
semtas illius q ei ꝓpius scīēdo
rebelles sūt postmodū cecāt
ut nesciāt sicut de qbdā dic
Quia cū ggnouissēt deū nō sic
deū gloīficauīt aut gras egē
rūt de qbus paulo post addit
Tradidit illos deus ī ꝓbum
sensū ut faciāt que nō queūt
Ea enī gloīficare noluerūt que
ggnouerāt rēpbo sensu tradi
ti adhoc datisūt vt nesciret ra
pensare mala que faciebant
Bene aūt dr Nesciēt mas ei
nec reuersi sūt p semitas illius
Angustoz ē quippe semita qm
via Cum aūt bona maīsestoza
agere gtempmūt nequaq; ad
sublimioza puenīūt mtelligēda
Expectauit aūt oīpns deus vt
p eius semitas pgeret sed vtinaz
p eas uel reuerti uoluisset vt vie
tenera itineria que noluerūt ꝓ
nocēciam saltem ꝓpenitēciam
teneret Qua ire qīta sit imīsi
cordie viscera dei omīpotis oīdit
qui eos quos a se dstedētes aspi
cit ut tūtant queit Vnde post
enumeātas aīpas delinquau
synagogam ꝓtrem ysrhelitam
reuocat dicēs ergo salue a mō
voca me patet meus dix vgītat
mee tu es Sequt Mane ꝓmo cō
surgit homicida mēsinet egenu
et pauperem Per nocte vō erit q̄si
fūr Cū homicida inere ꝓximoz
ꝓ nocturnū maxime silenaū sdeat
grassāri Cur m hoc loco mane
ꝓmo gsurgē admīstiaedū egenū
et pauperem dr Inmocte vō quasi
fuer essi ꝓhibet Sed ꝑ his verbis
littere Dim sibi nō ggnouīt ad
mdaganda ꝑpis secreta iudīm
In scriptuā sacra mane aliq̄do
aduentus dīne maiestatis
aliq̄do aduentus iam tribul
et distrctī indicis aliq̄do uero
pntis vite ꝓsperitas pom gsuet
Mane etenī aduentus dīne
maiestatis exstitit sic ysrhā
dicat Venit mane et nox qz t
noue lucis ꝓmordia m tenebro
pricia fulserūt et tm a ꝓsecuto
cordibs perfidie sue tenebres
non sūt deterse Rursū per
mane aduentus indicis indias
designat Inde p ysaiā dr Iuma
tubinis mterfaciebā omēs pdo
res terre Et sicut electoz quaq;
psonam exꝓmens ait Mane
astabo tibi t videbo Rursū per
mane pntis vite ꝓsperitas
designat Orat p salomē dr

91 Ve terre cuius rex est puer & ptcp̃s mane comedũt Quia ei mane p̃mũ diei ips̃ ẽ vespere extremũ Nequaq̃m ꝛficiẽdi sũt de hui⁹ vite ꝓspitate q̃ puenit sed de hys que in fine diei id ẽ mũdi termino sequũt. Mane g̃o comedũt qui de hui⁹ mũdi ꝓsperitatib⁹ extolluũt et dũ p̃sencia ue hemẽter curãt filiũ à nõ cogitãt

98 Omis q odit frẽm suũ homicida est Quia ne itaq; p̃mo consurgit homicidi q̃ m p̃ñs inte gla perussis quisq; erigitur et illoꝝ vitã dep̃mit q dũ se q̃nitem glam sternit quasi saca ai m̃ nespe exquirit Ruminet et ei q̃sque i hoc mũdo dãtem transitorie ptãs arripies tanto se acrius ad pagenda mala dilatat q̃nto p caritatis viscera nullũ amat - Cons ei cogitatoꝝ cõ bonos fert mo rem̃ uitã miterunt qui si disponẽte deo subito glam accepte ptãs amisert lorã mutat sedmẽte non mutat q̃ adhoc p̃ mg dilabi quod submꝛtur

99 Per nocte uero erit quasi fur In nocte q̃ppe tribulatõm⁹ atq; d'ertoꝝ fur Et si exercẽ crudelitatis manũ no valet Eas tm̃ q̃s prenalere conspicit g̃ filia p̃fitꝰ pbet hucatq; illuc discurrit et quecq; potest m̃ bonoꝝ p lesioẽ suggerit qui recte q̃ fur dr quia ĩpis suis p̃fis g̃ sibꝰ metuit ne dephendat Quigo cõ egenũ et paupem̃ mane homicida est p nocte q̃ fur absconditꝰ quia p̃fis quisq; q ĩ p̃speritate uite p̃ñs huiusũ uitã dep̃medo miterunt Jn ad

100 ꝛsitate ac delectõe posit⁹ p̃ m iqua cõsilia latẽter ledit atq; id quod per se explere nõ valꝫ adhereꝺo huiꝰ mũdi potẽtib⁹ exeret Segr̃ Oculus ad ultã obseruat caligiẽm dñs non meminebit oclus Hoc est in ẽ liam̃ ml obstat intelligi vt qui adulteriũ p̃ penã dest derat tenebras exquirit exquit Sed q̃ hereticos sententia pomitit Digni ẽ est ut hoc q̃ dr mystice sencia⁹ Nam paulꝰ ait Non em̃ sumꝰ sic plurim̃ adulterantes ubi dei adulter quippe m̃ carnali coitu non prolem̃ ꝫ voluptate queit et p uersus quisq; ac vane glie semẽs recte adulterari ubi dei dicat⁹ q̃ p sacrũ eloquiũ nõ deo filios gignere sed suaꝫ sciẽtiaꝫ desiderat ostendere Cui ei libido glie ad loquẽdũ habit voluptẽ magis q̃ generatiõm gignit opera ĩpendit Tibi et aptep̃ dixit Non me inꝺebt oculus q̃ adulteriũ q̃ m̃ mente agit valde est difficile ut abhuãꝰ unsu penetret quod psa mẽs tam̃ secutus p petrat q̃nto se ab hoib⁹ indei nõ metuit q̃ erubescat Sciẽdũ quoq; est q̃ sicuti is q adulteriũ fãat carnẽ aliene cõiugis subtilitate ingrit ita omẽs hẽtes cõ fidelẽ aiam̃ in suo errore sternit rapiũt q̃ quãt aliena tollat q̃ videt mens deo spuãlit̃ inherens · Et ei q̃ in q̃dam amoris thalamo cõiũcta ai per uersis psuasoib⁹ ad p̃ntate dogmatis ducit⁹ q̃ aliena cõiugẽ a corruptore maculatũ

101 Bene ait subditur Et operi
et multū sinū so circo facie suam
adultr operit recognoscatur
omīs ait qui sencīdo uel age
do neglet munit multū sinum
operit qp adhoc pūsitate dogte
uel operis tenort ut ab oīpote
Deo mundo recognosca non
possit Vnde qdam in fine di
ctumis est nūqñ nouī uos
Vos discite a me qui opeamī
miqtie Qnd ait milty cede
huām est mīs silitudo dei que
nudelig multū perūsis operit
ut cognosci nequeat cū vitam
suā vel malis actib; uel pfidie
errore gfundit Sed talis quisq
cū pspeitate mite prīus iustos
fulcīt conspicit eis pūsa suadē
nnnime presūit Si qua uero
illos pcella adūsitatis ūenerit
ad uerba ptinus pestifere per
suasiois erumpit vnde t subdit

102 Perfodit in tenebris domos
sicut in die condixerant sibi ignō
rauerūt lucem Quid nanq; hō
loco domoū noīe nisi gsciēcie de
signatur in quibus hītamq; ai tra
ctando quid agimus tnde cuiq;
sanato dicit Vade i domū tuā
ad tuos et annūcia illis qūta t
dīs fecit i dest a pcti iam vicio
securus ad gsciēciaq; ruerē et in
notem pdicatōis excitare inqui
tiaq; cū in prīa scīa die pspeitas
clarescīt eis errouī magistri p
suadere metuīt sed ostilia exquīt
delectione pspeitatis securi sūt ope
pstolant ut in adūsitatis tēbris
eoū mentes suadendo pfodiant
quibus ptrare nūcūbus pūsaloq
nnnime audebāt quos mox ut
in adūsitate uidecīt exue gunt

tnon mīsi ex pcti meito talia os
ppeti assenūt quia solam prīnā
uite glam dilugētes flagellū dāp;
credūt in tenebris ergo domos
p fodiūt quia bonoū meles exīa
eoū corrūpe adūsitate moliūt
Bene ait di Sicut in die gdixerāt
sibi Qui nōnūnūstos cōspicent pro
spēitatis luce clarūisse quoloq
non potēāt ad maligna sōlūmo
dō eos cōsilia vocabāt Sue
ait hereticī seu pueri si quibet aī 103
iustos in dilectōne gspiciūt gaudēt
Cū vero eos ad regēde potestat
iudeint culmen erūpe ptubāt
et metuīt afflictōib; thabesait
vnde et subditur Si subito appa
rueit aurora arbitrāt umbrā
mortis)nq; sp afflictōneq; fidēlū
expertāt eosq; in tribulatōne ui
dere desidēāt et in tenebris do
mos p fodiūt Dum cor in occēcū
sed in firmoū dilectōnis ipe
pessima collocutōne corrūpit
Sed pleriq; gemit ut dū domos
quosq; in dilectōne gspiciūt sb
ito dispēsatōne diuīa iustus qs
piam qui iudebat oppressus ab
qua scīi plāte fulcat eiq; pro
spēitas vite prīus arrideat que
prius adūsitatis tenebre pīme
bant Qua in mutū pspeitatem
illius cū pueri gspiciūt sicut
poetū e ptubant mox enim
ad corda sua redeūt ante mīs
oculos reuocāt quicquid se p
uerse egisse meminerūt vindi
cā in se omō uicui formidāt
et inde ille luget qui potestate
suscipit inde pueris quisq; q
corrigi metuit in tristicia te
nebrescit Bene ergo dī Si sub
ito apparuerit aurora arbitrāt

102 vmbrā mortis ⁊ aurora q̄ppe
mens nr̄a est que p̄ctī sui tēbras
deserens ad lucem iam eruper̄t
nitatis sicut de scā quoq; eccl̄ia
dicit̄ que est ista que p̄gredit̄
quasi aurora consurgēs Quo
igit̄ nr̄is quisq; nr̄ie lucē
irradiams m p̄n̄ vita honoib⁹
sublimat̄ur coante p̄ sui odo⁹
tenebre mortis fiūt quia qui
puerse se egisse meminerūt
103 corrigi p̄timescūt ¶ Semper
namq; desiderāt m suis pra
uitatib⁹ se laxari m correcte
mittere et de culpa gaudiū hr̄e
cuorū ipā letalis ⁊ mortifera
letīcia quemēter exp̄mitur
cū p̄mus subnectit̄ Et sic
m tenebris quasi m luce am
bulāt Denierse etenī mētes
gaudēt m factoribo⁹ p culpā
suaq; cottidie ad supplicia tra
hūtur et secū sūt Unde et
p Salomōem dr̄ Qui mpy qui
ta sūt secū quasi m sterq;
lineta habēt de q̄b⁹ mrsum
stripū est Qui letant cū ma
le fecēnt et exultēt in r̄bus
pessimis Qui uiae sūt tenebr̄
quasi ī luce ambulāt quia
ta gaudēt m nocte p̄cī q̄si
eos lux iustice cōfūdat vel
certe quia tenebre vitā p̄nt̄
nō m quemēter exp̄mūt m
qua aliene g̃cie nō indēnt
lux vero nr̄a p̄ria eterna ē
m qua dū vltus aspicimus
corda m nobis mrā vicissim
videmꝰ ⁊ m qua aūt q̄ vitam
p̄n̄tem ita diligūt atq; hec
exilij tempa gplectūt̄ ac si
iam m patria regnēt recte
dr̄ Qui in tenebris quasi m
luce ābulāt q̄ sic m p̄n̄ ceci-
derūt sūt ac si iam eterne patrie
105 luce p̄fruāt̄ ¶ Deus ē sup fa-
que ⁊ pluiā nō assuetae
uēnit q̄ pleriq; vmis malā
choat et imitādo mlti subsecūt̄
Sed eius p̄ncipalit̄ culpa est
q̄ p̄ūis seq̄ntibus exempla p̄
buit nequitiis vnde ad illū red-
crebro reticia q̄ auctor extitit
m culpa aque aūt superficies huc
illucq; aura impellit̄ et nulla
stabilitate solidata passim mo-
uet̄ Iniqui igit̄ mens plusq;
aque superficies Deus est q̄ quos
hanc aura tēptacois attigerit
sme caritate aliqua ⁊tracta
trahit Si enī cor fluxū aurā
peruisū cogitam⁹ quid aliud q̄m
mūeto vsitam aque superficē
cernim⁹ Hinc namq; illud aura,
impellit ne Nunc aura luxuc
Nunc aura mundie Nunc fallacie
ptrahit Super faciē ergo aque
Deus ē ip̄s quē quibet errois ue-
tus ueneūt impellit Unde bñ
quoq; p p̄ōtā dr̄ 107 ¶ Deus meus
pone illos vt rotā et sic stipulā
ante faciē uenti vt rota q̄ppe
ponit̄ iniqui q̄ m arcanis
laboris missi dñi laboris earque
ante sūt neglectū et ea q̄ dese-
renda sūt sequūt̄ exposteriorib⁹
elenāt̄ et m anteriorib⁹ cadūt
Qui recte quoq; stipule ante
faciē uenti comparāt̄ q̄ irru-
ēte aurora tēptacois dñi nulla
subnexi sūt ratione grauāt̄
elenāntur ut corruāt Et sepe
esse aliquē meriti existere
estimāt quo ī eos m alto flatu
errois portat 108 ¶ Sequit̄ Qui
ledicta sit pars eius m terra

Nec ambulet p viam vmeauū. Quisquis m vita pñti recta agit et adiuta sustinet laborē quidē adūsitate termit sed ad bñdictōm hereditatis ppetue gstimat. Quisquis uero peruersa agit et m̄ pspeū ūrpt se q; a malis actib9 nec dono largitate compescit pspeū quidem gspiatur sed reatu ppetue maledictōis ligat vnde recte mic dr - a maledicta sit pars eius m terra q; sic ad tp̄s bñdicit. In reatu nī maledicōis tenet de quo apte subdit nec ambulet p viam vmeauū Via namq; vmeauū ē rectitudo ecclesiastica qua in re siue hēticā siue carnalē quē plerq; ml obstat intelligi quia via vmeauū id est rectitudo ecclesiastici amittitur dū uel fides recta uel rectitudo iusticie non tenet. Ille nāq; p viam vmeauū ambulat qui sē vmūsalis ecclie pōcatōm pensans neq; a fidei neq; a bonoū actuū rectitudine declinat In via quippe vmeauū ābulare est sē ecclie patres uelud de pēdētes bonos aspicē quoū ūbis dū intendit ī labore itineris amore delectat eternitatis sequit. Ad mmū calor transeat ab aquis minuī dicit quia mētis frigori compatitur qui peccatis mēte torpore gstringit Vnde sēptūē Sicut frigidam facit cisterna aquas suas sic frigidam fecit malicia suā Quo g; caritas calor est q; in dei mētem accedt qm̄ replet De quo calore sēptūs est h. Habūdabit iniquitas refrigescet caritas multoū Et sē nonnulli qui dū miqtatē suaū frigora derimāt ad ueq; fidei vel ad sūtatis habitū uenit sed q; plus q̄m necesse est de suis sē sibus pūmit sepe i fide quā accipiūt ea que nō capiūt p scrutari uolūt ut ratōne magis in deo q̄m fide teneāt. Quia vō humāna mens p scrutari nō valet omīa secreta omē quod ratōne p scrutari nō possūt credē negāt et p mqsitōm minime in errore labūt. Hinc itaq; cū nec dū ardet vel adhuc ab miqtatis op̄ibus vacaret aque mūnī fuerit Sed cū carnalia facta deserēs in fide ad aquas p̄ducti sit plg appetit p scrutari q̄m capit ā plus p fecto calet q̄m calere debuerit Bene ergo de p̄uso ostendit p phetalis dūtaxat sīa nō optantis dī. Ad minuī calore transeat ab aquis minuī ac si apte dicat. Qui humiliter sibi de sūpsime vmdā nō erubescit ab mfidelitatis siue p ūsi oris frigore p ūmodeātam sīam sapiēciā in errore labatur. Vnde quoq; bene egregius p̄dr ad discipulos suos corditer huc et quisite sapie minime calore deuitas ait Non plus sapere q̄m oportet sape sed sapere ad sobrietatē Ne fortasse minus calor intexmet quos pius aq minuī id est in fidelitatis uel torpedū actionū frigora mo rituds tenebat. Et quia inde difficile est ut is qui se sapiē tem estimat mētem ad humi litatē reducat et recta p̄dicā hb; audiat sensūq; sue p uisitat

liber

abiciat Recte subiūgit Et vsq̄ ad mferos pcēm illius pcēm q̄ppe usq̄ ad mferos duat q̄ ante finē uite pītus p cōuepcās t pentēcia non ei dat De quo nudelz pcō p rohem dicit Est pcēm ad morte non pro illo dico ut roget Pcēm namq̄ ad mortem est pcēm vsq̄ ad mortē q̄ salz pcēm q̄ hic nō corrigit eius vema frustra postulatur De quo adhuc subditur Obliuiscat eius mīcordia Omī potēs mīcordia obliuiscat eiq̄ dr q̄ oīpotis dei iuste fuit obliq̄ q̄ quisq̄s eū nūc iuste nō tuet post mortē non valet miserēi cordem q̄ mmitū sētēcia nō solūt ei intendit q̄ uē fidei p̄dicamīta deserit sed ecia q̄ i fide recta posit carnalit uiuit q̄ pulcio eterne amādiuisois nō euadit vtrum in fide an i ope petet Nam t si damp̄cois dispar ē q̄ lutus cul pe nī que nequaq̄ p pmiam tre gitur nulla absolucois suppe tit facultas Sequit Dulcedo illius vermis quisquis i ho appe tit mūdo pspera cetēos excedē rebo thonoib timere huic mi mui cura sclaris i delectacōe ē quesita labore valde etei fati gatur si desit cui sclaris q̄ fa tigetur quia cū natale sit ver mui mometis smglis i cessat mouel Non i meto signatur nomie vmūi i cjetudo cogitacō nū pūse itaq̄ mēs dulcedo vermis ē q̄ mde delectabiliter pascit vnde p mq̄tudmem i cessanter agitat Potest dc̄ apaus uermis notē caro sīgi vnde t supius dr Homo putre do et filius hoīs vmis uxuriosi igrit cuilibet atq̄ carnis vo luptatib dediti q̄ita sit cecitas demōstrat cui dr Dulcedo illius vermis cuius namq̄ caro mis putredo ac vermis est et q̄sq̄s carnalib desidēs anhelat quid aliud q̄ uē vermē amat que cū carnis substācia tesit sepulchra quis parēti q̄s ai fidelit q̄libet dileth siu tāge staturrietem uermib carnē potest Caro itaq̄ cū rō nupsit penset̄ quid sit ex animis t intelligit quid cātur Nichil q̄ppe sic ad edomandū desideio carnalit appetitū valet q̄m vt vnusquisq̄ hoc q̄ diligit quale sit mortuū pensit Cōsiderata etei corruptōe car nalis ciuus q̄ gnosit q̄ cū dili cite caro q̄ putrisit tabes de sideāt Bene ergo dr luxuriosi p mēte dr dulcedo illius vmis q̄ris q̄ i desideio carnalis cor rupcois exestuat ad fetoē pu tredinis anhelat Hec sicut m huiusparis terao mico p mississe memini sub breuitate transcurri ut ea que i hoc ope scriptū q̄ua magna obscuritate implicata sūt apitulāte deo la cius dissereant Deo grās ihu xpi Maria virgo heilige muder dñi mei Sca hedwigis Sca clara Sca Primosa ora deū pro nobis Amen Lyo Non nobis dñe non nobis Sz nomī tuo da glam Quid re tribuam dño p oībus q̄ tribuit mi chi Benedicam dnm Ps laus sit m ore meo Amen omni tpore

Decimusseptimus

Vociens m
scī uiri his
toria pe no
uā uolumē
enodare mi
steriū typica
rpositōis
aggredim.
Oportet ut eiꝰdem uiri uel nōie
uel passiōe sīficacōm mystica
pncipalr̄ pferamꝰ. cūius hīta
moie dī siper ī scīp̄ōm titulū
ipē posuit fronte pfigmus.
quasi cuiꝰ ē domus agnoscit
securus uiuet. Crebro aūt
dixisse me memnī. quō bīs
Job passiom r̄demtōis mē eiꝰ
q̄ corpis. id est ecclie ꝛ passiōe
sua signauit et nōie. Job q̄ppe
ī ēptatiōe dolens. et quis alius
in hoc dolēre figurat. Nisi is d̄
quo scīptū ē. uere langwores
nros ipe tulit. et dolores nros
ipe portauit. de quo rursus dr̄. uulnerat⁹
est⁹ propr̄ iniq̄tates nras. Amen iō eius
hereticoīs spem tenēt. q̄ ut sē
pe iam dixmꝰ. deī dī offendē
mus offendit. Scīus ergo uir
p mūnera ꝛ uerba sic loquat̄ur
sua. ut ecclīa mā sīficet. ꝛ pleuīq̄
per ꝓphecie spm uentura nar
ret p̄cia miscēdet. nō mīnōm
neō sic de p̄nibus disserat. ut de
finitiō cōticescat. Cogmta itaq̄
discretōis hmōi custodia cū m
mutatōne uocis illius mīa
quoq̄ intelligēcia alternet. ut
tanto uerius eius sēsibus ꝑgat.
q̄nto se et cū eius uocib⁹ īmu
tat. Uerbis itaq̄ p̄cedēt⁹ scīs
uir p̄sertas prudēcie arte sē
tencias miqui cuiꝰlibet culpas
p tulit. ꝛ q̄n sit dampnāda eius
actio expressit. De cuiꝰ pena mox
subiecit dicens

Hī recordar̄ōm eīs conditōis nō
reducit⁹. quisquis usq̄ ad finem
uite uitiis subiugat⁹. Nam si hīc
hui⁹ supni r̄spectus medēa tā
geret. paulūbio ab mīstate re
uocaret. Eius q̄ppe meīta qrī
gīt. ut simōnis ab auctōis re
cordatōne deleat⁹. ¶ Scīēd iō
q̄ r̄cordat deus neq̄q̄m p̄ p̄r̄.
q̄ eīs oblīuīsci nō p̄t. q̄ pacto
recordat⁹ p̄t. Sed q̄ eos quoīū
r̄cordat⁹ amplectit⁹. ab hīs
aūt quoīū oblīuīscit⁹ elōgat⁹.
huāno usu et r̄cordat⁹ deꝰ dr̄-
cū dona tribuit. et oblīuīsci ē
ī culpa derelīquit. Sed qua
cūcta pensat cūcta sine inter
missiōis altīatōne cōsīdēat. et
r̄cordat⁹ bonoīū. quoīū mī nūq̄
oblīuīscit⁹. et mīllateq̄ r̄cordat⁹
malorū. quos mī punīcū⁹ sp
mīuet⁹. Quasi eī redut ad bōa
mēdrīā q̄n mī mūq̄ desīrunt.
et q̄ī nequaq̄m malos r̄spicit.
quoīū mī facta cōsīdēat. sed sup
hec dampnōis mōdicū ī ultīmis
seruat. Hinc eī scīptū est. Octi

dñm gtemplat⁹ bonos et malos,
hinc p̄ps⁹ dr. Humiliatus aut dñi
sup facientes mala, ut pdat de tra
meorū eorū. Considerat ergo
quos puniat, sed eos de ipos an non
audit quos nescit. Nam q̄b⁹dam
in fine dicturus e. nescio vos vnde
sitis. Discedite a me oēs operarij
iniquitatis. Miro modo igitur
prauorū vitam et finem⁹ et obli
uiscit⁹, q⁹ quos p̄districc̄onem
sentencie indicat, q̄ntū e ad medūa
misericordie ignorat. Qui q̄m
ei⁹ recordac̄om nō uenit, q̄ in
fructuosū lignū ex eius mdicio
gterit⁹. Terra q̄ppe eos t̄porali
suptu alit. p̄dicatoīs desuper
pluuia ifudit. sed q⁹ eorū vita
nequaq̄m fructū boni operis
p̄tulit, iratus hanc agricola
abscidit, ut inu⁹ ueritatis sinat
locū non occupet, quē tenere
alius ad fructū valet. Nec hoc i
fructuoso lign⁹ prohem dr.
Jam securis ad radicē arboz
posita est. Omis ergo arbor
que nō facit fructū boni ex
cidet⁹. et ignē mittet⁹. Hoc
aut loco ut eterna t̄pis sup
plicia designet⁹, nequaq̄m li
gni dr abscidi sed contēt⁹, q⁹
in delicet t̄pos mors quide
carnis abscidit, sed pena sub
segnis gterit⁹. Quasi ei hic tra
dit⁹ cui a p̄ri vita separat⁹, q̄
negligētia gterit⁹ cui i ppetua
dampn⁹ cōe cruciat⁹. Vir aute
scis q⁹ districta p̄uersi pena
p̄tulit, p̄tm⁹ ad culpā recurrit.
ut ex ministerio ī mēsitate doce
at. q⁹ tata eius damnac̄o⁹ non
sit ministra. Deq̄nt⁹ Panit
ei sterilem, et q̄ nō parit, sterilē dic

bene non fecit

Que hoc loco sterilis nisi
caro notat⁹. q̄ dñi sola p̄n
cia appetit bonas gignere
cogitac̄ones nescit. Que aute
nuptia nisi aīa suscipit⁹ qua
q⁹ sibi conditor q̄ugere uoluit.
ad thalamū utei carnalis velit.
p̄sta attestāte q⁹ ait. Fili tē q̄m
sponsus, p̄cedes de thalamo suo?
Que recte nuptia dr. q⁹ eius vir
pro ea morte p̄tulit. et nūc
celi penetrabilib⁹ ab eius oclis
occultus quasi i parte alteis
regiōis vivit. Iniquus ergo
sterilem putat. Fructue bnfa
c̄e negligit. ex carnis desideijs
seruies curā aīe vitāq⁹ gēpnt.
tota nāq⁹ intencōne omiq⁹ stu
dio cogitat. q̄m sine illis ne
cessitatib⁹ caro mortalis subsi
stat, et curā aīe vitā despicit.
que uel in morte uel i bītudīe
paludubio i ppetuū vivit. Hē
aut cū dicit⁹ panit sterilem, p̄n
admigit⁹. et que nō parit, quasdā
nāq⁹ exsticta hist̄oia femīnas
nouim⁹ sterules extitisse. q̄ tam
i tpore extremo peperisse. Cāo
aut non solū sterilis, sed etiā q⁹
non parit dr. q⁹ suo sensu bonas
cogitac̄oēs gignere nec i ultō iā
valet. Amigore enī pprio deficit.
et mī adhuc trāsitoia cōcupiscē
non desistit. iamq⁹ a p̄stino la
bore lassata, pene ab ipo quem
diligit mūdo t̄pellit⁹. et mī ad
huc an nisi impio obtinere
t̄palia conat⁹. Agere iā p̄ua
non sufficit, sed mī cogitare uel
que nō agit nequaq̄m desistit.
Recte ergo nō solū sterilis⁹ etiā
nō paries dr. que suo sensu ut

dirm9 ad bone cogitacois plē
nec cū mfirmata fuerit frāgitur.
Quod tñ intelligi ecia pōt ca⁹
hereticos potest. ¶ Vnusquisq;
eni pōdicator errois dū plebem
extra vnitatē ecclie posita do-
cet: pfecto steilem. et eā q̄ parere
nō ualet pascit. q̄ ei usū sui la-
boris impendit. que spūales
fructus nequaq̄m reddit. Bñ
aūt unidie non facit. q̄ indeb;
scē umilitati ecclie cuius vir ad
uersa mortis ptulit. unitē ac
destruere gtempnit. ¶ Quidue
ei bñ facē est. in eis que mortu
ui sui amore atterit. gsolacōe
laborare. Vnde ⁊ psal mista uoce
hec eade unidia scis; scā ecclia cō;
querit⁹ dicēs. Consolatem me que-
siui. et non inueni. Tñ solum
q̄ppe gsolatem inuenit cū ec
ea morte quā unit eius ptulit
multos intra sem et ipam surge
ad uitā cernit. Sepe aūt pōdicat⁹
errois huius unitē diuitibus iūgi:
qui p eo quod terrenis occupa-
cōibus inhiabāt. dictoru de pfectē
astucias ignoāt. et cū potētes
exteius esse ambiūt. puse pōi⁹
laqueo sue labore capiūt. bñ
et subdit⁹. Detraxit fortes i for-
titudine sua. ¶ In fortitudine
sue prauitatis fortes quosq; de-
trahit. cū per sui errois astutiā
mūdi huius potētes rapit. Quo
cōm p paulū dr. Infirma mūdi
elegit deus. ut confundat fortia.
Fortitudo aūt pueisi pōdicatois
est elata scā locucōis. q̄ inflato
cordis despicit. atq; i gtemptu oī;
um. quasi singlariter apud se pe-
rilis intumescit. qui magna
de se sencies. sed uera d̄ deo ig-
rans. longe a fidei gnicone disiū
gitur. et tñ inde fidei pōdicator
conat⁹. Vnde adhuc subdit⁹.
¶ Et cū steterit non credit unitē sue.
dētat m hoc mūdo pueisis quisq;
pōdicator quo usq; terreno uinit
in corpe. sed unitē sue credere re-
nuit. quia de deo uera gḡstere
gtempnit. Vnitē ei sue crederet.
Si de conditois sui substancia
recta sentiret. ¶ Hec itaq; sipig
de quolibet mīquo plāta dice-
bam9. sed ꝑpete ab errois pōdica-
tore mtellem uertim9. Vnde sci;
endū est. quia sic ad spem ducim:
ut nequaq̄m tñ a genere fidius
euellamur. Nam pūsus quisq;
ecia si rectā fidem m sinu vnū-
salus ecclie tenere uidet: Stat.
et unitē sue nō credit. q̄ rā q̄dem
sūt que p fidem de cōditoe itellig.
sed tñ fidei opa tenere gtēpnit.
et m credulitatis redarguitur.
q̄ ab eo quod se ostendit nredere
unitēdo repbat⁹. ¶ Hinc ei p ihe
dr. Qui dicit se nosse deū ⁊ mā-
data eius nō custodit. mendax
est. ¶ Hinc paulus ait. Confitētur
se nosse deū. factis aūt negant.
¶ Hinc iacobus dicit. fides sine
operibus mortua est. Sed iter
hec conditor mūi dispēsatoe
consiliū et culpas respicit. et
unienēdi tpora impendit. ut lon-
giora unitē spacia. aut comisō
fiat aduersoru muneis. aut ñ
comisso augmtū dampnois. pn
adhuc subdit⁹. ¶ Dedit ei deq
locū penitēcie. ille abutitur
eo in superbia.

Obis quis delmqt et uinit.
Recte hinc dūna dispēsatio
in mutate tolerat. ut ab iūitate

cōpescat. Sed q̄ dimittus toleatur
Nec tñ ab mīgtate cōpescit. mu-
nus q̄dem stipne pacīēcie peip.
sed reatus sui vmclis exipō se
munere arcius astrīngit. Nā q̄
accepta pemtēcie tpa diūtit ad
culpaz. districtus in ultimis in
dex impensa argumta mīpicor
die conūtit ad penā. Hinc nāq;
p paulū dr. An ignoras q̄ pacī-
cia dei adpemtēciā te addicit?
Tu aut scōm duriciā tuā. t cor
ipenitens thezaurizas tibi irā
in die ire. et rūelacōis iusti iudicij dī.
Hinc isaias ait. Puer cētū ānō
morietr. t pccōr cētū annorū ma-
leditus erit. Ac si apte nos deter-
reat dicēs. Vita q̄dem pueri lō-
gū trahit. ut a factis pueilibus
corrigat. sed si a pcā p petāe
nec tporis lōgmitate cōpescit?
Hec ipsa nīta lōgmitas. quā p
mīpiam accepit. ei ad cumulū
maledictōis crescit. Vnde ne-
cesse e. vt cū nos expectā dñica
ispicim9. ipā progat pietatis
tpa quasi dāpnatōis argumta
timeam9. ne ex clemēcia indi
crescat supplicīū pccōris. et
vnde quisq; eripi potrat a mōte.
inde grauius ad mortē tendat.
Quod idcō pleriq; agit. q̄ ne-
quaq̄m a pīnibus mentis oc-
ulus sēparat. Considerīe nāq;
pccor rēdemptōis vias neglig.
et idcō in suis itmeibus sine
cessatōne uetescit. unde t sub-
dit. Oculi ei eius sūt i mīgib9
lius. Vias ei suas pccōr tuet.
q̄ sola cogitat. sola cernit mīa
que sibi ad comodū tpale sufficere
gēhir. Hinc etei paulus dicit.
Omēs que sua sūt quer. nō que
sūt xp̄i ihu. Via namq; elati sūbia.
via raptoris auaīcia. via ēluba
ci cōcupiscēcia carnalis. In vīs
ergo suis iniquus quisq; oclos
de pmit. quia solis vicīs ut per-
hec ad̄ salvs fiat mtēdit. dñs
et p Salomonem dr. Oculi stulti
in fimbo terre. quia hoc solum
tota cordis mtēcōne ispicīt.
perquod ad finē terrenā desideri
poducāt. Nequaq̄m vero sue cō-
sideracōis obtutū in tia pcōr
figeret. Si ad scā sui rēdemptōis
timeria mēs oclos leuāt. pñ
psalmum rursū dr. Oculi sapiē
tis in capite eius. q̄ videlicet
sapiēs quisq; illū tota mīcōe
cōsideriat. cuius se mēbrū pfidem
pensat. Has namq; hūane cō-
uersacōis vias videre cōupiēat.
qui dicebat. In mandatis tuis ex
erebor. et q̄ sidcābo vias tuas. ac
si apte spondēāt dicēs. que mea
sūt iam videre refugio. q̄ per
mīitacōis tue nīa pergere con-
uisionis gressibo mardesco. q̄
ei mihi iam mūdo ōdicīt. amoris
excitacōne q̄timia rēdemptōis
sui vias cordis oclis obtūt. vt
mens prospera sigat. ad adisa
p̄pareti. mchil quod demulcet
appetat. mchil quod dterreat
credit. pmescat. merore gau-
diū depitat. pnīs mīe gaudia
dampna merōis pensat. abie-
cōis detrimīta nō timeat. sed
phec manētis gle locū quēat.
Has et ei vias sēq̄nā mostra-
bat oclis vītas cū dicebat. Si
q̄s mi mīstrat. me sequat. Ad
has vias tumicia discipulos re-
da vocabat cū locū iam gle
querēnt. sed ergā gloie ter-

rarēt. dicens. Potestis bibē calicē quē ego bibiturus sū. gsessionis quippe illius celsitudinē a dextris sinistrisq; quesierat. sed q̄bus ad hanc esset itineris angustia non videbat. Vnde et eorū mox e oculis imitandus calix passionis obicitur. ut videlz si ad sublimitatis gaudia tendēt. prius uiā humilitatis inuenīrēt. Quia igr gsideratē pccōr uias dei negligit sed solis in q̄bus carnalē dilectē intendit. recte nūc dr. Oculi eī eius sūt in uijs illius. Sequitur Eleuati sūt ad modicū. i nō subsistent.

Iniquoru gla. cū pleriq; i amoris multitudine tenduntur. ad firmitatē mētis cē longa et quasi stabilis estimant. sed ad ipetuū hāc finis intercipit. breue pculdubio fuisse redarguit. q̄n determinans inuolescit. q̄ q̄ preterire potuit modicū fuit. Eleuatur ergo ad modicū et minime subsistit. Quia eo ipso quo uidēt aliquis appetit. a uera dei cēncia longe p elatiōm fuit. Subsistē et eminegit. q̄ ab etne cēncie soliditate diuidit. atq; hāc p̄ ruinaz tolerant. q̄ p̄ puatam gla in semetipis cadit. Hic etem p̄ p̄s tm dr. deleuisti eos dū alleuarent. Quia eo insolescūt corruit. quo male extristus surgit. Hanc breuitatē gle tpalis aspicies uerēdicit. dū impuri sup exaltatū eleuatū sup cedros libani. trasiit. et ecce non erat. Hinc nisi quia. Pusillū adhuc et nō erit pccōr. Hinc Iacob dicit. quē cē ei vitam nō. Vapor est ad modicū

parēs. Hinc ppheta breuitatē gle carnalis pensans diuīcat. dicens. Omis caro fenū. tōis gla eius quasi flos feni. Iniq; quippe potētia feni flore cōparat. q̄ minuī carnis gla dū mitet. cadet. dū apud se extollit. repēmo intercepta fle terminat. Sic nam; aurarū flatu in altū stipula rapitur. ꝑ casū cōcito ad ima reuocatur. Sic ad nubila fumus attollit. sed repete in michilū euanescēdo dissipatur. Sic ab imis nebula densescēdo se erigit. Sed exortus hanc solis radius ac si nō fuerit abstergit. Sic i herbarū supficie nocturnis horis humor aspergitur. Sed diurnis lumīs subito calore siccat. Sic spumosē aquaz bulle i choctibus pluuijs excitate ab imimis certatim prodeūt. sed eo celerius disrupte deperīt. quo in flatu alcūs extenduntur. cuiq; extrescit ut appareāt. crescēdo pagit. ne subsistāt. Deinquis igit tpalis gle elatiōe imunetur. sed tam nulla i hac soliditate duraturis dicat. recte. Eleuati sūt ad modicū. et nō subsistēt. de quibus adhuc subditur. Et humiliabūt sicut oīa. et auferentur.

Sic protectus ē gr̄ placato debet. ut ex paucis ad multa. ex imis ad oīa gsidēdo rapiatur. q̄tis gradatim ducta p ficiat. et transitoria oīa. ꝑ p̄hendendo diiudicās. ipsa pene mō p̄hensibilē excrescat. Vnde ste vir qui pauoru gla de fertur. ip̄s dissaluet. ad aucta protinus

mentis octm terendit dies. Hui⁹
liabit⁹ sicut oīa. et auferentur.
Oīa ꝓfecto terrena. Ac si apte dicat.
stare illomō neq̄t ꝓ ipsa quæ
fugiūt quibꝫ mmitit⁹. diligꝫ tp̄
oralia diligit. cui hꝰ ex tporis
uolubilitate pcurrit. Sed q̄ri
pt̄ cui p salom⁹ dr. Generacō
ꝓterit et generacō aduenit. tra
uero tetnī stat. Cui dnūs iob
oīa humiliā asserit. t auferri.
¶ Quod tm facile discutimus.
si terra t celū. uel qualit̄ trāseat.
uel qualit̄ maneat distinguamus.
Utramq; namq; hec pereā quam
michī mmagine transeūt. sed
tm pfectam sine fine subsistit.
Hinc namq; ꝑ paulū dr. ꝓterit
enī figura hui⁹ mūdi. Hinc pec
semetipam ueritas dicit. Celū
et terra trāsibūt. uerba aut
mea nō transibūt. Hinc ad iohēm
euangelica uoce phibet⁹. dicit
celū nouū. et terra nouā. q̄ qdē
nō alia cōdenda sūt. sed hꝰ ipa re
nouant⁹. Celū igit⁹ t terra et
transit et terit. q̄ et ab ea quā
nūc habet specie pfectē t̄git⁹.
et hī m sua sp natiā seruantur.
Unde ꝑ ꝓphetā dr. Mutabis ea. et
mutabūt⁹. qm̄ q̄dē ultimā mu
tacōm sua ipis nobis nūc uitæ
situdinib⁹ mīciat. q̄bus nostrīs
usibus modesmēter alternant.
Nam tra a sua specie hiemali
ariditate deficit. uernali huō
re uiridescit. celū cotidie caligie
nostis obducit⁹. et diurna claīte
renouat⁹. Hinc ergo hinc fidēl
quisq; colligat. et interne her
et tm ꝓmouatōm uerā. q̄ stat
nūc assidue uelut ex defectu ꝑ
rāt. ¶ Inter hꝰ igit⁹ sanctis uir cum
ꝓuorū cursū cōspicit. q̄nta quidq;
amaūdūsione deficiāt in mo tescit.
Cū ꝓtinus subdit. t sicut sūmi
tates spicarū gerent⁹.

Spicarū q̄ppe sūmitates aris
aripe sūt. Arista aut q̄n
cte m spicā pdeūt. sed cresc̄do pau
lisp a se irsute et rigide disiūgit⁹.
Hic mmitas sic ad hui⁹ mūdi gl̄ā
prauī diuites surgūt. nature
enī sibi cōmūione iuncti sūt.
sed ꝫ se uicissim cresc̄do diuidit.
Alius q̄ppe aliū despicit. t alter
t alterū in mundie facib⁹ igneſcit.
Qui ergo ex tumore mētis a
caītatis unitate se sēparāt. q̄
aristarū more q̄nta se rigidi stāt.
Quid ergo primos hui⁹ mūdi di
uites diperim. nisi aristas q̄sdā
generis hūani. dū dū ꝫ se sup
bunt. sed bonorū uitā umammit
affligūt. adulsi se quodā duisi
sūt. sed tm q̄ corditer grana desiū
ꝓmūt. Hui⁹ igit⁹ aristē ad alta
ꝓsiluūt. grana latēt. qua t ue
rboū potēcia eminet. et electo
q̄ta non apparet. Illis se honoꝝ
facibus ostendūt. ush i humilit⁹
se deꝓmūt. ¶ Sed trunc⁹ eps ad
uenit. quo et aristarū rigiditate
frangat. et solida grana nō gerat.
Huic q̄ppe superbia iniquoꝝ cō
minuit⁹. nūc electoꝝ uita q̄nta
integritate fulgeat declarat hui⁹.
q̄ cui mush deficiūt. ex hac ipā
aristarū gestōne agit⁹. ut grana
appareāt. que latebāt. Cui⁹q;
ariste frangūt⁹. grauiori cādo
ostendit⁹. q̄ iniquis i supplicia
eterna cadentibus. sc̄orū ushaa
q̄nta ueritate candeat dnūs.
Unde recte quoq; ꝓ ichem dicit⁹.
Cuius uentilabrū in manu sua est.

et p̄mūdabit̄ aream̄ suā. & triticū quidē sinū recondet̄ in horreum. paleas aūt cōburet̄ igni īextin-gnibili. Beatus igit̄ Job p̄uo-cacio quīta ad ūsione frāga aspiciat. eosq; arishs perenniby cōparans dicat. Sicut summitas spicaū gerunt. Quia minuū rigiditas superbos trahere ultiē fortitudine frangit. que nūc ele-ctos uitam despicies eleuatur.

19 Sequitur Quod si nō ita est. quis me poterit arguere esse mendacem, et ponere ante deū uerba mea.

Si ita nō est ut logit̄. profecto de falsitate hūc arguere nō possit. Cur ergo dr. si ita non est. mendacem me arguere quis pōt. dū sciat nouerim. qd fallaces deprehendere cuilibet licet. Sed si logentis sensū subtili introgacōne discutimus. quā sint recta que protulit. cicius inuenimus. Iustus namq; & si quid vmq̄m de mendacio locut̄. digna nō est ut ab minushs et prauis meritis iudicet̄. Vnde scis vir ad corū superbiā deprimens. nō solū si ita est. ueracia si ita nō est ut protulit. nequaquā se reprehendi posse confidit. quia minuū illa recte redarguere falsa possit. quā fallacia agere nescuit. Nam corruptoris astutū ultra fallacia prodit. qui adhuc fallaciter nititur. Sit sic. Quod si nō ita est. quis me poterit arguere esse mendacem. Ac si apte dicat. Ita sit cuncta ut protuli. que nō sic ita non sunt. a uobis redargui nequaquā possum. quia dū adhuc proprie sue culpe aliena reprehendere fallacia nō valens. ubi & apte subdit. Et ponere ante deū uiā meā.

Quisquis enī dicta fallacia ueraciter reprehendit. audita cogitans. atq; hec ex regula ueritatis pensans. uerba ante dñm ponit. quia apud se in spiritu ueritatis examinat. quid foras p̄ fallacia decernat. Ante deū quippe uerba ponere est. si recto intimo iudice exteriora dicta pensare. Vir igitur sanctus a bonis superbientibus uerba sua ante deū ponere posse nō estimat. ac si apte dicat. Dico que loquor ponere ante iudicē non nolens. quia eius nobis facie p̄cordibus absconditis. Quid mi et extimo sue ecclie mihi obstat intelligi. Que cū de infirmis suis abhereticorū irrisione reprehendit. ipām irrisionis eorū astucia designat. q; tolerabilius deo est. ut in infirmitate quis atq; ignorancia cū humilitate uiuat. quā ei elacōne alta sapiat. Sed q; sanctus vir multa eorū eos protulit qui fugitiua plāte superbisit. et uetosis honoribus inmeruit. Baldath suites ex eius corruptōne pfectes. apud quē sit uera potencia agnouit. dicēs.

Potestas et terror ap̄ eū est. qui facit concordiā in sublimibus suis. Ac si apte dicat. Solus corda mortaliū ueraciter terrat. qui hec ex diuinitatis sue potencia uere solus possidet. Quāna ei potencia que troce inauit. que inis eisdē potēcie quido careat nescit. Certe aut dr. qui facit concordiā in sublimibus suis. q; multa sibimet in seruis dissident. sed ad concordē simplicitatem ducunt. et ex iniuste

paas causa agitur. ut sepe ita q̃st
exterius sine pace disponantur.
Nam bonos omipotens deus ad
meritū puehit. cui ꝯ eoꝝ vitam
malos sinere permittit. atq; i co
corda ꝯponit. sūma pietate fidei
nissima. q; mōe in celestib; electos
suos angelorū choris sociat. vñ
interremis et infimis i probe
mores suos nutibꝰ adūsantes
portat. Sed inter hec libet mi
quirē. si par in sublimibꝰ sūma
retinet. quid est qđ p angelū da
nieli dr. Ego nem ppt sermones
tuos. Princeps aut regni psaui
restitit mi xx. et vno die. h. ecce
michael vnus de prīcipib; primis
uenit in adiutoriū michi. Et pa
ulo post. nec tūtatur ut prelier
adūsū principē persaui. Cui ēt
egrederer apparuit princeps gr
coꝝ aduenies. Quos utiq; alios
principes gentiū. nisi ages
los appellat. qui sibi resistere
exemplo potuisset. Que ergo ē
par in sublimibꝰ potest. si int
ipos quoq; angelicos spūs pug
di certame agit. qui sp ꝯspectu
veritatis assistūt. Sed q; certa
gloriē mysteria dispensādis
singlis quibꝰq; gentibꝰ sit plata.
cū subiectoꝝ mores adūsis se
vicissim ppositoꝝ spūuū ope
mereant. ipe qm pslit spūs ꝯ se
uenire referūt. Is namq; ageb
qui daniheli loquebat. capti
nus israhelis populi m pside
tōsimus platus agnoscitur.
Michael aut eoꝝ qui ex eadem
plebe in inde terra trāsierāt
ppositus inuenit. Unde ab ip
eodem angelo paulo post da
nieli dr. Nemo ē aditor mꝰ

moꝺo hys. nisi michael princeps
uē. de quo t hoc qđ pmisimus
dat. Et ecce michael vnus d prin
cipib; primis uenit ad iutoriū
michi. Quid dī nequaq̃m simi
le. sed uenire adiutoriū dr. a
pto et pplo platus agnoscitur.
qui captus in alia parte tenebꝝ.
Quid est ergo angelū dicē. ego
uenio ppter sermones tuos. princeps
aut regni psaui restitit michi.
nisi sua subditis operaniaare.
ac si apte dicat. Precū quidem
tuaruū merita exigūt. ut israeli
tarum pplus a iugo sue captiuit
eruat. Sed est adhuc qđ t eccē
pplo psalti dominus purgāde
debeat. unde crepōni illius p
saui princeps michi iure ꝺr
cat. q̃nus pres nras. eoꝝ qui
latarme. qui in inde relicti st
aduuēt. unde hoc quoq; quod
dñus adiūxit. Michael prin
ceps uē uenit in adiutoriū mi.
Cui q; ut adūsū psaui princi
pi uit. egredit. grecoꝝ sibi prin
ceps aduenies apparet. qua ex
re i mutꝝ. quod adūsū grecos
quoq; aliquid inde gmiserit.
quoꝝ p fetto causa crepōnis
illius resistebat. p phete igitur
pres angelis exaudit. ꝟ psa
princeps resistit. q; t si ita vit
vita nrā d pcantis crepōm
pplī exigit. ei ꝺe mī pplī adhuc
vita ꝺonāt. ut q; nec dū plene
hīj q; traphmte fuēant dicti p
gati sint. uere eis adhuc pse
dominet. Michael admiat.
Sed grecoꝝ princeps ad pluī
uent. q; mereī ꝺem uenam
tam longa oppssoꝝ captiuas
potestat. sed crepōms ecc bnīo

Hoc quoq; qđ ingrecos deliḡuit obniabāt. Recte ergo dr. quod contra se angeli nemīt. quia subiectam sibi gentem uicissim sibi merita ḡdiuīt. Nam sublimes spūs eisdem gentibus principātes. nequaq̄m p̄ ministe agentibus decertant. si ecce facta iuste diiudicātes exaīant. Cuiq; uniuersq; gentis. uel culpa uel iusticia adsipne aurē gsiliū dicit. ergo gēs ꝓpositos uel obtinuisse ī certamīe. uel nō obtinuisse phibet. Quorū tm oīm una uictoria est. siu sip se opifices uolūtas siā quē dūspaspicit qđ obtinē nō ualent. nūq̄m ualet. bñ dr. Quod facit gcordia ī subli mib; sūis. Req̄rit. Nūquid est numerus militū eius?

N cogmcōne hūane tacōis sūpnoꝝ spūm numerꝰ nō est. qz q̄nta illa sit freq̄ncia. inuisibilis exercitus nescit. de quo ꝑ danielē dr. milia militū ministrabāt ei. et decies milies cētena milia assistebāt ei. Sup nouē ciuiū numerꝰ et ī fimis et defimitis exp̄mit. ut q̄ deo ē numerabil. demōstret. quāq; uis aliud est assistē aliud ministē. Assistit em̄ ille. ꝑ dubio potestates. q̄ adquedā hoīb; nūcia da nō exerit. ministrāt uō hi. qui ad explenda officia nūciorum uenīt. sed m̄ ipi quoq; gtēplacōne ab intimis nō rediūt. et q̄ plures sūt qui ministrāt. q̄m hi qui principalē assistit. assistentiū mmerꝰ quasi defimitus mistica; cui uero infimis ostendit. Angelicus uō spūs recte dei milites dicim9. q̄ de certāte eos q̄ potestates aerias non ignoram9. Que tam certamīa non labore. sed ī perio pagūt. quia quicquid agēdo oīm ī mūdos spūs appetit. ex aduto rio cuncta regēs possit. De hac nam̄q; milicia nastete rege mō scriptū est. Subito facta est cū angelo multitudo militie celestis.

Cui tm̄ militie electorū q̄q; hoīm mmerꝰ uigut. qui per sublime mentis desideriū ethne seruitutis cōuersacōne libeant. de q̄bus per paulū dr. Nemo militans deo implicat se negotijs sed aīabus. Quamuis nūc pauci appareāt. m̄ inuisibili nī ptā ī numerabiles regnāt. q̄ et si exer paracōne prauorū pauci sūt. ī cōgregacōis sue freq̄ncia me tiri nequaq̄m possit. Quia ueh cornūde militū uirtus nō ꝓpriis uiribus. sed supne grē infusione roboātur. recte subiūgit. Et super quē non surget lumen illius? Lumē q̄ppe dei est grā spūemēs. que si in mō corde ne quaq̄m gratis surgat. ꝓfecto mēs mā ī pcōrū suorū tenebris obscura remanēt. Unde ꝛ subditur. Nūquid iustificat potest homo comparatus deo. aut appa reat mundus natus de mulie?

Verbis iste sūptus a btō Job dr. et nūc ī eius eq̄probacōne replicat. Omis namq; uirtus sūis dei illustracōne iustus est. non comparāde. Humana q̄ppe iusticia auctoi comparata. m̄ iusticia est. q̄ et si m̄ sua ipsa cōditōne homo ꝑsisteret. creatoi nō possit equāi creatura. Cui tm̄ ad grauiora defectus pēcā

accessit. et culpa q̃n serpẽs ĩsidias
intulit. et mlier ĩfirmata p̃ sua
sit. vnde nĩc q̃ homo p̃ mlierem
culpe subdita nascit. reatus p̃
mũ firmitas ĩ prole p̃pagat.
et q̃ ĩ radice putruit huãm ge
neris ramus. ĩ diebus suis ui
ridítate mínime subsistit. vñ
17 vere nĩc dr. ¶ Quid quid nisi fi
cãi potest hõ cõparatus deo. appa
rere mũdus natus de mlíere. ac
si apte dicẽtur. Ne q̃ auctorez
suũ homo superbiat. g̃ ideiret vẽ
hinc uemit. et mtelliget q̃d sit.
Sed ecce nõnulli p̃ domi spũ
adiuti cõn ĩfirmitate sue car
nis erigũt. uirtutibꝫ emicant.
signorũ quoq; miraculis coruscãt. Nullus nĩ est qui sine dpa
vita ualeat. quo vsq; carne
corrupcõnis portat. Vnde adh̃
18 subdítur. ¶ Ecce eciã luã nõ
" splendet. et stelle nõ sũt mũde
" in conspectu eius.

Quid p luna. nisi ecclia. quã p stellas. ni sĩl
bñ uiuẽtes aĩe designãt. qui
inter prauoꝝ hom̃ comissa q̃s
dũ magnis uirtutibꝫ eminet. q̃
in tenebris noctis lucet. vnde
p paulũ quoq; dr discipulis.
inter quos luceris sic luminaria
in mũdo. Luna ergo sta ecclia luc
appellatõne exp̃mit. p̃pha
testat. dicẽs. Eleuatus est sol. et
luna stetit in ordine suo. Eleuato
etenim sole in ordine suo luna sta
tuit. q̃ ascendere ad celos dño.
scãa p̃dicatio ecclie ĩ p̃dicatoris au
ctoritate roboratur. et q̃ stellarũ
noie electi signãt. rursũ pau
19 lus ĩsinuat dicẽs. ¶ Stella enĩ
ab stella differt in claritate.

Luna ergo non splendet. et stelle
nõ sũt mũde in conspectu eius. quia
nec scã ecclia uirtutibꝫ p̃pria tot mi
raculis emicat. nisi hãc p̃ electis
suis gr̃e dona p̃fundat. nec in
gloriã bene uiuẽtium metes a pe
catorũ maculis mũde sint. Si
remota pietate iudicet. q̃ apud
districti iudicis oculos sua vnĩ
quẽq; corruptibilitas inquinat.
nisi huc cotidie gr̃a parcentis
tergat. Electorũ quippe animo
prodire ad libertatẽ iustitie mi
sed adhuc compede infirmitatis
tenet. Et culpas quide subigẽ
pfecte desiderat. sed quo usq;
corruptõne carnis astringit.
eius uinculis ecclia ei nõ uolt
30 ligari. ¶ Hinc ita q̃ colligãt q̃to
pecc̃a ponderẽ pensi sint. qui
cõn hec de certaẽ negligũt. si
plene culpã nec illi separant.
q̃ gẽ hãc uiriliter pugnãt. vnde
et postq̃m dicti p̃. Ecce etiã luã
non splendet. et stelle in sũt mũde
in conspectu eius. ptinus additur.
" Quanto magis hõ putredo et filius
" hominis vermis.

Ac si apte dicat. Cuius q̃q
aĩe sine cõtagione nõ ualet.
qui inter prauis vite tenebras
uirtutibꝫ lucet. q̃nto reatu iniq̃
obstrictus sit. qui adhuc carnis
uinculis. a peccõ libere esse nequit.
quam celestibꝫ desideriis con
iungat. que p̃ceptorũ pondera to
leant. qui carnis sue voluptatibꝫ
deditus. adhuc putredinis iugum
portat. Hinc petrus ait. Si
iustus uix saluabit. impius et
peccator ubi parebit. Hinc p̃
psalmus dr. Super humum p̃ce
mea spme et repies assedit.

qñto magis sup omẽm domũ gaudij cuitatis exultatis? Hu inũ quippe ppli sui dñs electoz oñm mẽtem vocat. sup qñ spinas ac uepres astendẽ phibet. qñ nec ipam quoq; eẽ absq; pñi cõmby uiciorũ indet. Domus vẽ gaudij cuitatis exultatis est. mens prauorũ. que dũ uentura supplicia conspicẽ negligit. m carnis uoluptate se deserens. iamiter hilarescit. Aut ergo. Ẽ humi ppli mei spine tuepres astendet. qñtomagis sup omẽz domũ gaudij cuitatis exultatis? ac si apte dicat. Si vt illorũ mitez vicia deplmũt. qui se pcelestis patrie desiderio afflgũt. quib culpis ystrati sũt. qui sine ulla formidine se m carnis uolupte derelinquũt. Qñdi neo. i sermone suo qñti baldath adome cõdicoms mẽ temuit t nariatis. qui hoiem non uermẽ. sed putedinẽz. filiũ vẽ hois uermẽ vocat. Primo nãq; huam genetis pares homo. non filius hois ex q°q; sps ponit non solu homo. sed filius hois fuit. Quid ergo ex homine filius hois. ita ex putredine nascatur uermis. Vnde recte homo putredo. filius uero hois uermis vocat. Primo q;ppe hõ putredo nõ uermis. q; et si pmoriẽ putruit. nõ tñ ex putredine pnatitate uemit. Quid aut filius est homis uermis dr. q; ia ex mortalitatis corpis corruptione ppagat. Igitur quia amicorũ uerba fimta sũt. beatus Job alcuã acumẽ pfectois inuenit. cuiq; dicta tam sũt valida qñ extrema q; et usitatis rẽ iuris peritaz solet. vt argumtũ dũ qd adisaijs suo eminere se pnndent. ad ysecuois cõclusionẽ seruet. Sequit Respondens Job dicat. cuius adiutor es. mi quid imbecillis. et sustẽtas brachiũ eius. qui non est fortis? Adiuuare imbecillem caritatis ẽ. adiuuare vero potẽtem uelle elacõmo. q; ugit. amici eius hereticoũ spem tenetes. qñ adiutates dei. sapiaz suaz ostendere conabãt. iuste baldath iphendit. ut dicat. Cuius adiutor es. miquid imbecillis. et sustẽtas brachiũ eius. q; non est fortis. ac si apte dicat. Dũ eũ iuuare miteris subcuius magne succubis. omẽ quod impendio solacii de ostẽtacõne est. nõ de pietate. Sed inter hec sciẽdum est. q; pleruq; ecia dei quiuidẽ imbecillis non est. huiliter agẽs adiuuamo. Vnde et p paulũ dr. Adiutores ei dei simo. Nam cũ ei quẽ ipẽ pmiternam giam infundit nos exhortacois voce cõcurrimo. Hoc qd ille pspin agit mirmsecus. nos exteius misterio vocis adiuuamo. et tuc sdũ mã exhortacõ adpfectam ducit. at m cede deus fuit. qui adiuuet. Vnde ẽ alias dicit. Neq; q; plãtat est aliquid. neq; qui rigat. sed q; mẽtem dat deus. Plantare q; ppe et rigare. adiuuare est. quod vtrũq; uicaũ erat ministeriũ. si in cede deus nõ dat incrimtũ. Sed qui de sinistro alta sapuit. eẽ huiliter dei adiutores nolut. quia dis se rẽ utiles deo estimat. a fructu se utilitatis alienant. Vnde ẽ veritatis voce dr. Sapul' dr. Cũ feceritis oia q; prepta sũt vobis. dicite. Serui sumus

tarementũ

simꝰ qđ debuꝰ facẽ. fecimꝰ. Ser
Cui deest ingilii. forsitan illiq
no habet sapiẽciam.

Dare multo ingilii caritatis est.
dare sapiẽti ostentacoiẽ. dare
uero ipi sapiẽcie pusitatis. Et qz
hñ quos tenẽ hẽticoꝝ spem dmꝰ.
p locucoiẽ suaz ostẽtacoiẽ porig
qñ utilitati seruiebãt. Recte adhr
g baldath subdit. Et poẽciam
tuã ostẽdisti plimam. Dis cuiꝰ
dẽcia recta est. plima non ẽ. quia
iuxta pauli note. non plus appe
tit sapere. qm oportet sape. Cui
vo est plima. nõ est recta. qz dũ
vltra modũ tendit. in quolibet
latere culpe detimat. Pẽciã
vero suã plimaz ostendit. q si in
deri p alios prudẽnes appehit.
Vnde fit pletuq. vt dũ modẽte
sapere nescit. et suma logitur.
Proquare ipẽ adhuc excessius
prudẽcie subiũgit. ut dicatur.
Que docere noluisti. nõne eum
qui fecit spiramitũ tuũ. Per
spiramitũ uentoꝝ. p pẽcia sa
pietes simꝰ. Prius aut mẽm ẽ
uiuere. postmodũ sapere. qz ut
sapiẽtes ẽ valeamꝰ. prius agit
ut simus. Qui ergo vitã dedit. ipẽ
pruidubio et pẽciã ingulit. Bal
dath aut qui bñ iob flagellatũ
paulpa credidit. occultiderunt
aũ quod venerati humiliat debuit.
Superba nisus est temeritate pene
trare. ipi ergo se p pẽciã pmulti
cuꝰ indignatiõ nõ intelligẽdo iudicat.
Ipi se p pẽciã pmulti. a q̃ minꝰ
di spiracñ accepit. Ac si plus
ipõ esset sapiens. a quo hẽbat ut
esset. Sed qz hñs iob ste ecclie
hypũ tenẽs. pauca in superbiã
cadẽs ꝯõne pmulti. quos tenere
hereticoꝝ spem nõ ingrauat. sicut
supius dixit. dissipatũ acdeo nu
pio. prius vos ostendes fabricatẽs
esse mendacij. et multos pisoũ dog
matũ. repete se ad doctinaz erigit.
et cõ elatoũ imperiaq sẽtẽe
sue latitudinẽ p sẽtẽcias expli
dit. dicẽs. Ecce gygãtes gemũt
subagmis. Digmũ quippe fuit.
ut p increpacoiẽ pus tumorem
sapie terrene extunderet. et pdo
trinaz postmodũ adpena mysticis
uerba trãsiret. Gygantes enim
uel apostatas angelos. ul' superbos
quosq; homes nil obstat intelligi.
Vnde ei p yphaiam dr. Gygantes
vivẽt. gygates nõ resurgẽt. Quos
namq; mortuos. nisi prores notat.
et quos gygãtes. nisi eos qui de
pto ecia superbiũt appellant.
Illi aut non vivunt. qui a parando
viam iusticie perdiderũt. Isti ecia
post mortẽ resurgẽ negũt. qz post
aulpam sua inflati pniphiam.
ad pentẽcie remedia nõ recurrũt.
Hinc rursus spũ est. Vir q erra
uerit a via doctie in ccu gygã
tũ cõmorabit. qz quisq; iter
rectitudinis deserit. quoz se nu
mero. nisi superbie spũ subiũgit.
Bene aut ꝺ elatos dr. Ecce gy
gantes gemũt subagmis. Ac
si apte dicat. Cur de strena hõ
superbiat. ai ignoãcie abyssus
et ipos superbissimos spus ãgelo
premat. Qui aut gygantũ noe
poretes huiꝰ sti designatiõ taqs.
possũt ppli figurã. Johanne
attestante qui ait. Aque et gnt
ppli. Bene aut ꝺ superbiẽtẽ dr.
Ecce gygates gemit subagis.
qz elationẽ dũ in hac uita asse
qui honoz celsitudinẽ cupiũt.

subponderibus pplorū gemūt. Nā
q̄ uto quis hic alcius erigitur, tā
to cureis grauioib; onerat. cuiq;
ipis pplis mēte excogitacōne
supponit. quib; sup ponitur
dignitate. Et bene hns uerbis ac
breuiter indicat. q̄ omis superbia
eo ipso m̄ mo ruat. quo m alta se
erigit. ut inde magis cunctis ap
petit super ee. Homo quippe
19 sublimib; elatus tanto sup
se sustinet. q̄nto sup̄posito eget.
Hñ aūt q talibus socūt. ipi eaī
laboris eorū participacōne d'p
mūtur. Nam cū eis labore eciaz
toleant pondeis. dū pariter q̄m
affectāt honois. unde cū diceret.
ecce gygātes gemūt subaquis.
// ꝓnus adiūgitur. et q hūtant ē
eis. Ac si dicat. pariter gemūt.
qui eorū gle q delectacōne sociant.
10 ꝑa aūt occupacō sl'acīū dignitū.
tanto facilioib; uicis p̄mitur. q̄nto
maioib; curis grauatur. Huāq
namq; āīmus uidere z deuitare
pcā ultima ualeat uel quietus.
Nam ergo nidet desiderias ei;
celsitudines absq; pcis mīstrare
non posse. et q dignīe ire nō absō
ditur quicquid illicitū ppetrat.
// apte secutus adiūxit. Nudus z
// infernus coram illo. et nullum ē opi
// mentū pociom. Quod paulo
quoq; aplius ait. Dū ei nuda et
apta sūt oculis eius. Infernū uo
cat pdicōis nōe. dyabolū omesq;
damnacois eius designauit so
cios. Nuis uero ista sit coram
quo infernus nudus est. subiūr
// dicens. Qui extendit aq̄lonē
13 sup̄ uacuū. Aquilonis nōe
m sacroelogo appellat dyabolg
solet. qua ut tp̄oris frigore ge
lū corda ostringēt dicit. sedebo
in monte testamti in lateribus
aquilonis. qui sup uacuū extēdit
q̄ illa corda possidet. que diū ad
ris gūa non ēplent. sed hī omī
potentī deo subpetit recta uasa dia
bolī cultis uirtutib; uacua sue
grē munere implere. in eisq; dī
ni timoris soliditatē ponere. q̄s
nulla cōspicit rectitudis accōe
roborari. unde apte subiūgitur.
// Et appendit terrā sup nichilū. 23
Qd̄ ē terre nōe. nisi scā eccla
designat. que dī ōba pdicacōis
suscipit. fructū bon opis reddit.
De qua per moysen dr. Audiat
terra uerba oris mei. expectet
sicut pluuia eloq̄ meū.
et quid p nichilū. nisi gētiles
ppli designant. de quib; per
ysaiam dr. Omes gentes uelo
nichilū et inane reputate sūt.
In eo ergo nichilo terra suspē
ditur. quod prius uacuū ab
aq̄lone tenebat. Quia illa cor
da gentiliū repleta sūt caritate
dei. que pressa prius fuerant
tor pore dyaboli. Potest uero 22
i per hoc uacuū fidei infide
litas. i terra; sicut diximus
ecclie fructificacō designat.
Ut ergo sais casū indee pere
grinus aspiciat. et gentilitatis
ueniam admerita redemtis
cernat. Ac dicat. qui extendit
aq̄lonē sup uacuū. i appendit
terrā sup nichilū. Nam quia
indeorū corda a fide uacua dy
abulo sūt subdita. extendit
aquilonē sup̄ uacuū. quia
uero nullis existētib; meritis
sicut dictū est ynichilo salutis
faciem eos sup gētes dns ēdit

ecclam. facies eps sup gētes que
per ppham michi fuit vocate.
Aptr secutus aduerit. Appendit
terrā sup michilū Hoc vero quo
ordine factū sit mirifica sbdes
racōne gterit. Ait em. qui ligat
aquas in nubib, ut nō erūpāt
pariter deorsum.

Quid hoc loco aquā, nisi scās
dicim, quid nubes, nisi pdi-
catores appellat. Nā q̄ isacho
pelogo aliquādo aquā scīēcia dr.
Salone attestāte dicim, qui
ait. Aqua pfūda uerba eoꝝ
uiri, et torrens redūdās fons
sapiēcie. Aqua signāt scīēcia
dauid, pphta testat, dicens,
tenebrosa aqua in nubib aē
ris, id occulta scīēcia i pphetis.
quia aīa aduentū dñi dū occlt
sacramētis grauida mīsteria
nō misa gestaret, intuētū odis
eoꝝ intelligēcia caligabat.

Nubiū nō noīe quid hoc loco
aliud, quā pdicatores sēti, id est
apli designant. qui per mūdi
partes circūquaq; trāsmissi, ut
uerbis nouēāt pluere et mi-
raculis chomscare. Quos ysa-
as pphēta longe ante ītuens
dixit. Quis sūt isti, qui ut nu-
bes uolāt. q̄ igitur ut iste
pphetico plenus spū in hac lo
cutōne sua ad laudē dei mīcia
nascentis ecclie desiderāt exordi-
ri, dñdet eius ordinē ab apl̄oꝝ
pdicatōne narrāre, qui curauīt
suopte rudib pplis plana et ca
pabilia, nō sūma atq; ardua pdi-
care. Nam si sciam scām q̄
hic aquē noīe designat, ut tha
laurebāt cordib, ita ore fīi dēbt.
imitatore eius auditores suos

oppimēt pocius q̄m rigaret,
vnde et relegata in mīmsecus
scīēcia, ut non pariter deorsum
erumperet auditores suos di
stillacōne liberū minūs nubes
illa loquebatur dicens. Nō po-
tui loqui uobis q̄si spūalibus,
sed quasi carnalib, tanq̄m
parūlis in xpō. Lac uobis po-
tū dedi, non escam. Quis enim
ferre potuisset, si paulus ad tū
celū tertius in paradisū ecclā
archana uerba audiēs q̄ dici
hoibus nō licēt, tam mīa mysta
supne scīēcie sinus apperuit.
Aut cui⁹ vnitē auditoris opp
meret si ea que mīmsecus hau-
rire potēāt, in q̄ītū carnis lig
ua sufficēt extrinsecus mīi-
dans, aque hīm ō īmīsitas ema-
nasset. Vt uero auditores rudes
nō inundacōne scīēcie, sed mo-
derata pdicatōis distillacōne
foueāt ligat deus aquas in
nubib, ut non erūpāt pariter
deorsū, q̄ doctorū pdicatōnem
tempēat, ut auditorū ifirmitas
doctorū rore mūita ualeat.
Quid bīn in euāgelio mysteca
dest pcōne narrāt. dī dr. Pa-
cedit ihs in nauiclam petri, et ro
gauit ut a terra reducēt pu
sillū, et ita sedens pdicabat
turbis. Pnauē petri, qd alid
q̄ cōmissa petro ecclia de-
signauit. De qua ut dñs tur
bis q̄ fluctib pdicet, ea a tēra
paululū reduci iubet. q̄ītū
aliq̄ dici, et mīa tēra pcipit
remoueri, p̄fecto sīgificans, p̄
dicatores suos rudib debere
pplis nec alta minus de celes
tib, nec mīa terena pdicare. Aq̄

itaq; ligatur in nubibus. q; pdicatoꝝ sciẽcia mfirmoꝝ mẽtibꝫ loq̃ns. q̃ntũ sentire ualet et docẽ
l8 phibetur. ¶ Nempleũq; si auditoꝝ cor uerbi inmẽsitate cerrũpitur. lingua docẽciũ in discrecõis pena mulctat. vñ scriptũ est. Si quis aperuerit cisternã. et foderit. et nõ operuerit eã. cecideritq; bos uel asin9 in eam. dñs cisterne reddet precuũ iumẽtoꝝ. Quid ẽ enĩ apperire cisternã. nisi itellã valido scripturẽ sacre archana penetrare. Quid aũt p bouem et asinũ. id est mundũ in mundoq; aũal. nisi fideles q̃libq; uel infideles accipit. q ergo cisternã fodit. et cooperiat. ne ille bos uel asinus ruat. id est qui in sacro eloquio ia alta intelligit. sublimes sẽsꝫ corã non capiẽtibꝫ pfitẽdo tegat. ne p scandalũ mentiꝫ. aut fidelem parvulũ. aut ĩ fidelem qui credere potuisset intimat. Ex morte enĩ iumẽtoꝝ debet pcũ quia illud scilicet amisisse quicunq; Vnde adagendã penitẽciam reus tenet. ¶ Operiẽda est itaq; cisterna. q; corã pusillis mentibꝫ tegenda est alta sctã. ne unde cor docenciũ adsciã attollit. inde mfirmitas auditoꝝ adima dilabat. Dicat igitur recte. Qui ligat aq̃s in nubibus. ut non erũpant pariter de ore suo. Pariter namq; aque erumpent. si corã ifirmis auditoribꝫ q̃ta est sctã ex ore loq̃ntis emanaret. si sil' se omnis plenitudo pdicatoꝝ effimdet. et nil sibi cuppiciẽtibꝫ reseruaret. dignũ quippe est. ut qui pdicat auditoris modũ 9sideret. q̃tis ipa pdicatõ cui auditoris sui incremẽtis crescat. Dic quippe agere omnis q̃sq; pdicator debet. sicut cũ illo dñs agitur. ut nequaq; cuncta que sentit infirmis ĩsinuet. q; et quousq; ipe carne mortalitatis infirmus est. ea que supna sunt. cũcta non sentit. Predicare ergo rudibus nõ debet q̃ntũ 9gnoscit. q; et ipe de supnis mysterijs cognoscẽ non valet. q̃nta sint. Vnde ẽ enĩ qd paulus apls post ẽm mysteria celestibꝫ interfuit dicit. Videmus nũc p speculũ in enigmate. tunc aũt facie ad faciem. Vnde et hic q̃tmuo sequitur.

// ¶ Qui tenet vultũ soli sui. et 10
// expandit sup illud nebulam
// suam. In multis solet cognitio demonstrari. Soli ergo eius multis tenet. quia nob' ihac vita regni eius gla nõ q̃nta infirmis cis habetur 9gscit. Super quo recte expandi nebula dr. quia sicut ẽ illa celestis regni gla nõ indetur. Nam corpis qd corrupt' aggrauat aiam. et deprimit terrena mhĩtis sensũ multa cogitãtem. Aduidendũ ergo eĩ nebula aspergitur. q; ipa mã ignoãncie obscuritate caligamus. Vnde recte p psam dr. Caligo subpedibꝫ eius. et ascendit super cherubin. et uolauit. volauit sup pẽnas ventoꝝ. t posuit tenebras latibulũ suũ. Caligo nãq;

est ei sub pedib9. q2 nos ca dai2te
ab inferoib9 cernit2. quia i sup2
rioib9 dnatur. Astendit ei sup
cherubim. et uolauit. Cheru-
bin quippe plen3 scie dr2.
Proinde sup plen3 scie
astendisse phibetur. t volasse.
q2 maiestatis eius celsitudie3
scia nulla gphendit. Volat
ergo. q2 longe i altu ab mtel
lcu nro se rapuit. uolauit sup
pennas ventou. q2 sciam
trascendit aiaru. qui posuit
tenebras latibulu sibi. q2 dr
caligine me infirmitat3 ob
scuritat3 pignoancia mam
nobis abscondit2. ne a nob
modo mterna et mtima
claritate uideat2. vnde ei t mi
canticis canoz2 absponsa dr.
fuge dilecte mi. fuge. fugit
nos dicim9. quo3ns mihi me
id q' remisci uolus no occt.
fugit nos dicim9. quido id
q' uolum9 meoria no tene9.
Ecca ergo ecclia postqm mor
tem. ac rsurrectcom dni. ascē
sionē dni. ascensionēq; despic2t.
clamat ei. pphetico plena spu.
fuge dilecte mi. fuge. Si
diceret. tu qui q2 carne com
phensibilis fris es. ex diuita
tua mtelligtciam mi sup2is
excede. et interpo nobis ma
phensibilis pmane. Tenet go
vultu soly sui. qui maiestat
sue potentiaq; mortalib9 absco
dit. Sed si eius solui angeli
cas uirtutes accipim9. ipas
quippe uelut sedi regie p
sidet. sui nobis soly vultum
tenet. q2 qua diu i hac mor
tali carne subsistim9 que

.42.

qnta sint illa angelou mstia
no uidem9. et expandit super
illud nebula sua. q2 paludibo
et cor mm ad qrendu suble
uat. et m occulta moderacone
agitur. ut ipa iqnisitois sue
imensitate rpmat2. vnde sptu
est. Dedit abyssis vore sua
ab altitudine fantasie sue. hc
damante em mens huana in
admiracone compell2. dū alt2ne
gsideracois in q2sitoib9 suis eo
tpo quo lacius extendit2. ag⁹ius
tatur. vel certe q2 solu dei nos
tris suim9 nllm soly sui non
im meito tenere dr. Dū ma sci
scia ygredi ad alciora phibet.
Super q' solui sui nebula
sua deus spargere dr. q2 inuisi
bilis manes occulta sup nos
indicia qrerit. ut et fiat i pm
phis quod videre possim9. et
m origo facti lateat i abditis.
vt cur fiat nescire debeam9.
vnde t apte subditur. Termi
nu2 ccudedit aquis usq; dum
finiat2 lux et tenebre. Qua
pleruq; in sacro eloquio uts
dr̄m9 aquaru nois ppli de
signatur. aquas dns termino
ccudat. quia huam gnerio
sciam modeat2. ut quousq;
vicissitudines altnancu hm
trasiant. pfite adqmcom
claritatis mtime no ptingat.
Sm vero lucis nois iustos ac
cipim9 tenebrau vo appellat
pccores. vnde t paul9 dicit.
Eratis em aliq̄do tenebre.
nunc aut lux in dno. Hoc ip
q' dr̄m9 sentiri nil obstat.
q2 p fecta etnitatis scia. nulli
tribuit2. quo usq; cursis nostr

ministeriū q̄ firmat. Sed q̄ mē non est carnales pplos supra nescire scīs vir in eisdem dīe potētie admiratōne se erigit. et quod ipā quoq; angelorū ꝓfectorūq; hoīm sc̄iēcia transeat mutuetur dicens. ¶ Columne celi cōtremiscūt. et pauet ad nutū eius. Quid aliud columpnas celi. quā uel scōs angelos vel sūmos ecclie p̄dicatores appellat. sup quos in celestibus crescens. omissa spūali fabrice structure surrexit. sicut alia scā scptūa testat dicens. Qui vicerit faciam illū columpnam in templo dei mei. Nam quisquis i dei op̄e recta intentōne firmat. columnā in scptūa fabrice spūalis erigit. ut in hoc templo quod est ecclie positus. et vtilitatis sit et decoris. Eos p̄o ꝙb columnas celi. quos apls columnas vocat ecclie. dicens. Petrus et iacob et johannes qui videbant columne ē dexteras dederūt michi. possimꝰ eciā columpnas celi. tipas ecclesias non ignemēter accipere. que multe vnā catholicam faciūt tota terraq; orbe diffusam. Inde et septē ecclias scripsit johēs aplis ut vnam catholicā septiformis gracie plenā spū designaret. Et de dño nonnūq; dixisse legim⁹. ¶ Sapiēcia edificauit sibi domū. excidit columpnas septē. q̄si ut si de septem ecclys diuisset innotescēt. seciuis eciā sacramēta ipā diligēta ministrauit dicens. Immolauit victimas. miscuit vinū. et ꝓposuit mēsam. misit ancillas suas ut vocarēt ad arcē et mēma ciuitatis. Si quis est parvulꝰ ueniat ad me. Immolauit enī dñs victimas scripturā offerendo p nobis. Miscuit vinū ꝓceptor suorū poculū ex narratōne historia et intelligēcia spūali cōtēperans. Vnde alius dictū ē. Calix in manu dñi vini meri plenus est mixto. Et posuit mēsam. id est scripturā sacrā que fessos ad se. atq; a seculi oneribus uenientes pane verbi nos reficit. et cōn adiuuatos sua refectōne nos roborat. Vnde alius ab ecclia dr. Posuisti i ḡspectu meo mēsam aduersus eos q̄ tribulāt me. Misit ancillas suas. apl̄os videlicet alias ipso suo nutu mittimus. vt vocēt ad arcem et mēma ciuitatis q̄ dū interna vita dominicāt. ad alta nos mēma supne ciuitatis leuant. ¶ Que ꝓfecto mēma nisi humiles nō attendūt. vnde illic et ab eadē sapiēcia subditur. Si quis ē parvulus ueniat ad me. dic sī apte dicat. Quisquis se apud se magnū estimat. additū sibi mei accessus angustat. q̄ tāto ad me alacris ptingit. quāto vnusquisq; mens apud se venis humiliat. ¶ Sed quātalibet quisq; virtute ꝓficiat. qualibet sc̄iēcia excrescat. penetrare nō sufficit quo nos conditor moderamine iudicioū regit. Ducat ergo. columne celi tremiscūt et pauet ad nutū eius. Cuius mpleri nec ipi ꝓmptē ad voluī

liber

tatis eius celsitudinē ꝓualet. qui
cuiusē voluntatis ꝑmia d'nicus
uidet. quod sicut supius dixim⁹
Destris quoq; angelis mḷ obstat
mtelligi. qꝫ ipē quoq; iustites
celestiū. que huic succession⁹
ꝑspicuū. m ipā sua gtemplatōe
cōtremiscūt. Sed isdem tremor
ne eisdem penalis sit. nō ignoris
est. sed āmūacōnis eius mtuit
cū ordinē mē salutis narrat.

19 Sequit. In fortitudine illius
repete maria ggregata sūt.
et prudēcia eius pcussit sup-
bū. Quid aliud maris noīe
qꝫ ꝑsens scīm designat. In quo
corda hoīm terrena qrentiū
diuisis cogitatiōnī fluctibus
tumescūt. qꝫ elatiōne superbie
cōtrahi. dū alterna intentiōne
se impetūt. quasi aduersanti se
nuda collidūt. Sed iam ē fortē
illius maria ggregata sūt. qꝫ
in carnato dño. discordātia se
cultorū corda gorditer credūt.
Iam petrus in mari ābulat. qꝫ
nimirū xpi ꝑceptoris illa qn̄
dam tumida huiꝰ audiu corda
substrata sūt. ut recte ecclā in
euangelio huius mūdi mās⁹ue
tudines figurauit quod ꝑcelsa
maris aqua dñi pedibus ꝑsso
tumore calcata est. Sed q̄ nā
modo id actū sit. aperit cū dr.

20 Et prudēcia eius pcussit su-
pbū. Cuius hic superbus alius ap-
pellatur. nisi ille qui dixit. as-
cēdam sup altitudinē nubium
similis ero altissimo. Et de quo uoce
dei dr. qui factus ut nullū rēe-
ret. et ipe est rex sup omēs fi
lios superbie. De quo ecclā huic
sentēcie dauid ꝓpheta gemuit

dices. Tu humiliasti sicut multe
ratū superbū. Sed qm̄uis sim-
plici natiē diuinitatis nō sit. d'
esse. et aliud sapere. nec aliud sapi
et aliud forte ē quippe. qꝫ ipsa
fortitudo que sapiēcia. ipā sapi
ēcia que diuinitatis ēssencia ē. di-
gnanter tñ intuēdi pmto. quod
pr̄t iste ꝓphetico spū plenus su-
pbū diabolū prudēcia dei poa
meminit dicē. qm̄ fortitudine
ē pcussit. Non enim fortitudo
sed prudēcia eius pcussit superbū.
Nam qm̄uis sicut dictū ē ꝓpter
nām simplicē. dei fortitudo sa-
piēcia sit. dñs tñ diabolū qm̄uis
ad faciem spectat. non ꝑuite ꝓ
ratiōne supeāuit. Ipē namq;
diabolus milla nos ꝑmittendo
supplātauit. sub captiuitatē suā
quasi iuste tenuit hoīem. qui
libero arbitrio conditus. ei et in
iusta suadenti ꝓsensit. Ad vitā
namq; conditus in libertatē ꝓpe
voluntatis sponte sua factus ē
debitor mortis. Delenda ergo
erat talis culpa. sed nisi p sanc
ficatiū deleri nō poterat. Sed q̄le
sacrificiū poterat ꝓ absolutiōe
hoībus imolem. neq; eterū usui
fuit. ut ꝓcōnali hoīe brutoꝝ
aialiū victime cederet. Vnde
aut aplis. Necesse est ergo ꝑcem
plaria celestia hijs mūdari.
ipā aut celestia melioribus
hostijs qm̄ ustis. Ergo si bru-
ta aialia ꝓpter racionale aial.
id est phoie digne victime nō
fuerūt. reprendus erat homo
qui phoibus offerri debuisset.
ut ꝓcōnali ꝑcante racōnā-
lis hostia mactaret. Sed q̄
quid hō sine ꝑcō imolem non

poteat et oblata pnobis hostia· qñdo nos a pcō mūdare potuisset si ipā hostia pūs ptagio nō caret. Immaculata quippe immaculatq; mūdare non posset. Ergo ut ꝛ conalis esset hostia, homo fuerat offerendus. Vt uero a pcō mūdaret hoīem, homo ꝛ sine pcō. Deo quis esset hō sine pcō. si expeccati ꝯmixtione destenderet. Pinde uenit ꝓter nos mutetū virginis filius dei, ubi pnobis factus est homo. sumita estabillo natura nō chā. fecit pnobis sacrificiū. corpus suū exhibuit. p pcōribus victimam sine pcō. que ꝛ huanitate mori. et iustitia mūdare potuisset. Huic ergo cū post baptisma uidit antiquus hostis. mox temptatoribus impecyt· et pdūlsos aditus admteiora eiꝯ molitur irrumpe. uictus est atq; ipā in expugnabilis mitis eius integritate pstratus. Sed q; admteiora non ualuit. ad eius se exteiora ꝯtulit. ut quia mentis uīute uictus est. eiusq; detipe temptatōne nō ualuit, carnis saltem uideret' morte superare. Ut q; ut ante nos dictū est pmissis ꝛ nullud q; et nobis mortalib; mediator acceperat. Sed ubi potuit aliquid facere, ubi ex omī parte uictus est. Et unde accepit eternus prātem dnice carnis occidēde. hoc inteior potestas eius qua nos tenebat occisa est. Ipe nāq; interius uictus est. Oī quasi uincit extius. Et qui nos iure debitores mortis tenuit, iure in nobis ius mortis amisit. quia persatellites suos eius carnē primendi appetit. in qua mil ex ipe debito inuenit. Dns ergo noster pnobis morte soluit mdebitā. ut nobis mors debita non noceret. Bene itaq; dictū est. Prudēcia eius pcussit superbiā. Anima itaq; hostis p excessū plumptiōis sue eiā ecia pdidit. quem mq; psuasionis lege possedit. Et dū audacter eī in quo mil sibi cō petebat appecyt. illū iure que quasi iuste tenebat amisit. Pr̄ dencia itaq; nō uīute paussus ē. qui dū adtemptādi deū soluitur. ab hoīe possidēdo relegatur. ut inde eū qui sibi pō erat pderet. unde cū illo qui sibi ipm est congredi pmisisset. Occiso aūt carne dño. que pdicatōr eius uirtutū gla sit secuta manifestatur. cui subditur. Spūs eius ornauit celos. Quos celos. nisi eos de quibus scriptū est. Celi enarrāt glam dei. q̄s huc ornauit spūs. cui repleuit. Quod luca ꝛtente dicim9. q̄ ait. Factus ē repente de celo sonus tamq̄m aduenētis spūs uehementis. et repleuit tota domum ubi erat sedētes. ꝛ appuerūt illis dispertite lingue tamq̄m ignis. sedit q; supra singulos eorū. et repleti sūt omēs spū sto. Et ceperūt loqui uariis linguis. sicut spūs sanctus dabat eloqui illis. Ex eo ergo acceperūt ornamēta uīutis. quos imisa ante possederat sedētas immo· Decim9 enim de aploꝝ. id est celoꝝ pmus ante acceptam huius spūs glām quoꝝ dū meminit. uitā negat. qui nō pēs)

nō afflictōibus, non terribili potestate cuiq; q̄n, sed mag; mācipij sola est mitigatōne p̄stitus. Et quide mancipiū ne sexus firmior terribile demonstraret. Ancilla est mgrete temptatio. Hursus q; ut talis sexus ifirmitas ecclā offic; sui deiectōe nil esceret, non ab ancilla tm̄. sed abhostaia est ancilla r̄gnū. Ecce q̄n nil is est adrēptadū psona requisita, ut apte pdē² q̄ta nō infirmitas timoris possidet. qui nec ante voce hostiarie ancille subsisteret. Dedicā hic paulo ante timidus, qualis post aduentū spūs exhibeat videamus. Certe luca teste didicim. Cōi sacerdotes ac principes q̄ta auctoitate oim pdicauit. Nam cū facto miraclo questio fuisset exorta. a sacdotū principes. seniores. ac scribe a ap̄lorū psecucōne quiret, eos in medio stantes, m q̄ virtute miraclm fecerint paulare curauit. Quibus repletus spū sctō petrus dixit. Principes ppli a seniores sinos diiudicamur hodie in beneficto hoīs infirmi, in quo iste salus factus est. notū sit oibus nobis a omi plebē isr̄l. q̄m in noīe ihu xp̄i nazareni, quē vos crucifixistis. quē deus suscitauit a mortuis, in hoc iste astat corā vobis salvus. Quisq; ergo hec plene cupit scire, audiat. Cessēt sacdōs ac principes ihm p̄dicare p̄hiberent. gra nam primum qua auctoitate petrus exercuit indicatur cū ille ultimus subdit. Petrus vō a spū dixit.

Obedire oportet deo magis q̄m hoībus. Sed cū auctoitate pdicandi r̄sistendi p̄cepta non p̄meret, ad flagella p̄uenit. Nam subditur. Huic primapes sacdotū cesis demandauerunt, ne loquerent in noīe ihu. et dimisere eos. Sed q; a ap̄lorū virtute p̄mere nec flagella valuerūt, patenter ostendit cū p̄mus subinfert. Et ipi quidē ibant gaudentes a cōspectu concily. q̄m digni hūi sunt p noīe ihu q̄melia pati. q̄ hoc ecclā p̄ flagella q; gaudia quid ageret indicat. Omni aut die in templo et circa domos non cessabat docētes et euāgelizantes ihm xp̄m. Ecce ille paulo ante timidus iam linguis loquit. choruscat miraclis. fiducialiter sacerdotū ac principū libera voce in cē pat. ad p̄dicandū ihm exemplū auctoitatis et cēsis p̄stat. nec in noīe eius loqui debeat uerbeibus phibet. nec mi ppescit. q; tempnit flagella cedentiū. qui paulo ante r̄gentiū uerba timuerat. Et qui a malle vires requisitas expauit. vires principū cesis p̄mit. Et enī iam spūs unite solidatus. hui mundi altitudines libenter calcat de p̄mebat. ut in mo ce cerneret. quicquid ē terrator gram animū timebat. Hec ē ornamēta celoū. Hec sūt dona spūs. que diuisis manifestari uirtutibus solent. quas occulte dispēsatōis munere diuisas Paulus enumerabat dicens. Alij quidē p̄ spm̄ datur p̄mo sapiēcie. Alij aut sermo scie secdm eundem spm̄. Altei fides

spernit

in eode spū. Alij gra sanitatū in
uno spū, alij operacō uirtutū alij
p̄phecia, alij discretio spirituum.
alij genera lingwarū, alij inter
p̄tacō sermonū, que mox gñali
definitione concludēs ait. Hec
aut oīa operat' unus atq; idem
spūs, dividens singulis p̄ut
uult. De hijs ecia celis i ps̄mo
dictū est. Verbo dñi celi firmi
sūt. De hijs quoq; ornamētis
spūs subditur. Et spū oris
eius omnis uirtus eoū. Bene
itaq; dr. Spūs uis ornauit
celos, q̄ p̄catores stti nisi p̄
missa pacis dona p̄pendit,
nullo fortitudinis decore cla
ruisset. Sed q̄ stis aplis unus
gra decoratis, unite p̄catio
cōi infidelū corda cōualuit.
Et antiquus hostis obsessas
fidelū metes p̄catorū vo
cibus expulsis reliquit, post
ornamēta celoū apte subiu
gitur. Et obstetricāti ma
ri eius eductus est coluber tor
tuosus. Quis ei colubri ap
pellatur nōe, nisi antiquus
hostis, et lubricus et tortuosus.
qui decipiēdo homī colubrō
locutus est, de quo p̄ ppham
dr leuiathan serpētē uectē
tortuosū. Quid circo loqui
serpentis ore p̄missis t'ulit
ex ipso uase eius homo agnōscet
qualis esset qui mtus habuerit.
Serpens q̄ppe non solū est tor
tuosus sed ecia lubricus. Quia
ergo mi veritatis rectitudine nō
stetit tortuosū aīal intrauit.
Quia vō suggestionē eius sp̄s
non resistētur repete tor
ti ad meliora cordis dū nō stet'
illabit'. Verba adhoiem p̄ua
lubrica fecit. Cumq; vō hō
colubri corda fuerit migraturi.
que q̄ adp̄inquitate p̄sentia hiat'.
quasi in eoū habitacōne r̄gnet.
Sed obstetricāte manu dñi tor
tuosus coluber de p̄dis cauernis
expulsus est. Quia dū nobis dīa
gra medetur, is qui nos tenuerat
antiquus a nobis hostis eicit'.
sicut incarnata veritas dicit.
Nunc princeps hui' mūdi eiciet'
foras. Unde iam nūc scōs hoīes
non tenēdo possidet. sed r̄ptando
p̄sequit'. Nam q̄ non in eis i
trinsecus regnat, cōi eos pug
nat extrinsecus. Et q̄ intus do
minū p̄didit, bella molitur fo
ras. Ille em̄ eū de carnalibus
hoīm cordibus expulit, qui p̄
hoīes ad incarnacōm uenit.
Diuq; corda infidelū tenuit.
quasi manū adlambula p̄dēs
misit unde recte p̄ ppham dr.
Delectabit infans ad ubere
sup foramē aspidis, et in caue
na reguli qui ablactat' fuit
manū suā mittet, nō nocebit.
et non occidēt in mōte
scō meo. Quē namq; infantē
ubere, uel eū qui ablactat'
fuit, nisi dñm appellat. Quid
uero foramē aspidis uel caue
nā reguli, nisi corda signant
iniquoz, q̄ antiquus hostis
dū tonis se meorū ostendit, q̄
in foramē p̄dis coluber
tortuosus simus aspidis col
ligēdo glomerat, que t aspis
appellat nōe, occulte serpendo
t reguli apte serpendo. Quam
ergo sua dis in foramē re
guli atq; aspidis misit, q̄ndo

miquoꝝ corda diuĩa potestate
tenuit. et trophei ſĩ exmde aſpi
dem nel regulĩ. adeſt captiuĩ
dyabolĩ traxit. vt in monte ſcõ
eius. quod est eccliã electis fide
libus non noceat. ¶ Hinc namq;
in canticis canꝭ ſponſe venien
di. ¶ Coronabeis de capite aman.
de vertice sanir et hermon. de
cubilibꝫ leonĩ. Eandem leom
noie. quã demonia deſignant.
que ira coĩ nos atrocissime
crudelitatis inſeminit. et qꝫ pe
catores ad fidem vocati sunt.
quoꝝ quãdam corda leonĩ cubi
lia fierũt. dũ vicisse mortem
dñs eorũ gfessione credit. qĩ de
leonĩ cubilibꝫ coronati. Venu
neracio q̃ppe victorie corõa
est. tociẽs ei ergo fideles cõnam
offerũt. q̃ons hũc vicisse mortẽ
ex resurrectõne cõfitẽtur. leo q̃
de suis cubilibꝫ pellit. qz obste
nitate mẽtis dñi tortuosis
coluber in cauernis quas tene
rat habitare phibet. Hãc victy
fidelibus cordibus exist. qui sup
her antea sceptro pfidie rẽgnit.
Ecce in pauicis breuibꝫ qꝫ se
tenciꝰ scis vir aduentus dñi
ci ordinẽ vtilit. ponderia ex
pssit. quid ex eius in carcõne
siei potuit admiranda narrat.
Sed qui mira fecit. i humilitate
uenies. q̃sideraũ non potest cũ
q̃nto terrore uenturꝰ est in ma
iestatis sue forma nidme apparẽs.
Ordo pim aduentus illius pe
sari et cõspici in tanta potuit.
in q̃tũ ad redimẽdos carnes
uenies diuinitatis sue magnis
carnalibꝫ oculis sperauit. Cui
vero eius celsitudinis terrore

ferat. cui secũdi aduentus potẽcia
per ignem iudiciũ exercens in
pauis sue maiestate canduerit.
vnde vir sanis aduentũ illius nar
rat pmũ. sed lassatur ad scõm di
cens. Ecce hec ex parte dicta sũt
viaꝝ eius. et cũ vix parua stil
lam sermonĩ eius audiemus.
quis poterit tonitruũ magnidis
illius intueri. ¶ Quid hoc loco
viaꝝ nois. missa cõnes dñi ap
pellat. vnde p ysaiam dñs dicit.
Non enĩ sunt vie mee sicut vie vre.
Aduentũ ergo dñicũ narãs.
vias dei ex parte retuleãt. qua
alia eius actio sunt. qua nos ad
dit. alia qua redemit. Cũ itaq;
dñi aduentũ narrant extremi iu
dicij comparõne leuigans. ait.
Ecce hec ex parte dicta sunt via
eius. quod i parua stilla pmoni
eius appellat. et quicquid altũ.
quicquid terribile in hac uita
posuit de eius gsideracõne tos
cimꝰ. ex immensitate scoꝝ cele
stiũ uelut tenuis ad nos gutta
stillam liquoris emanat. Et quis
poterit tonitruũ magnidinis
illius intueri. Ac si aperte dicat.
Si humilitatis eius admiranda
nix ferimꝰ. sonoꝝ atq; terribile
maiestatis eius aduentũ qua
virtute toleãmus. Hũc tonitruũ aduentus illius ecclã dꝰ
psalmista insonat dicẽs. Deus
manifestus ueniet deus nr
et nõ silebit. Ignis in gspectu
eius ardebit. et in circuitu eius
tẽpestas ualida. Hũc Sopho
nias ypheta dinumerat dicens.
Juxta est dies dñi magnus. nec
citus velox nimis. Vox diei dñi
amara. tribulabit ibi fortis.

dies ire. dies illa. dies tribulacōis et angustie. dies calamitatis et miserie. dies tenebraꝝ et caligims. dies nebule et turbims. Dies tube et clangoris. Terrōz ergo districti examinis. quem Sophonias tubam. hīs Job tonitruū appellat. quem Joh̄el quoq; ꝑsidēns ait. Cōturbēt omēs hītatores terre. q; ueīt dies dn̄i. q; ꝑpe est dies tenebr̄z et caligims. dies nubis ⁊ turbinis. Magnus enī dies dn̄i et terribilis valde. et quis sustinebit eū. Sed qūt in ꝑsonis hesitabilis sit atq; mꝰsiderabilis a magnitudo qua in sedā oblēsioē uenturꝰ est. bene uiriq; ꝑpēdimus. si prīm aduentūs ponderā sollicita considerac̄one pensāmus. Certe ut nos a morte redimēt. mori dīs uē. et defectū mē carnis in suo corpore penasq; tolerauit. q; prius q̄m ad crucis patibulū puenīret. teneri. conspui. alapis cedi se ꝑmisit. Ecce adq̄ita ꝑpter nos uenīre probra consensit. et ne prigq; se teneri ꝑmitteret ꝑsecutōes suos requisiuit dicens. quem queritis. cui illico rēspondētes dixerūt. Jhm̄ nazarenū. qb; ait repente dicēt. Ego sū. vocem solūmodo mitissime responsionis edidit. et armatos ꝑsecutōes suos protinꝰ retrā strauit. Quid ergo futurꝰ est cū iudicaturꝰ uenerit. qui una uoce hostes suos ꝑculit et cū iudicādis uenīt. Quid est illud iudicii q̄ inuocātis ec ecrit. qui una uoce nō ꝑmittit ferri moturꝰ. Quis enī iaz̄ coleret. cuiꝰ rīpa non potuit māsuetudo tolerāi. Consideret ergo uir sanctus. et dicat. cū nix parua sōllam sermonū eius audierimus. quis poterit tonitrū magnitudinis illius intuerī.

Plerīq; mīsticis eloquiis sit non nulla mystica descriptio. ꝑ mixta narrationū historica prolata. tandem hīc Sed ꝑdicta alia ꝑ alia historica narratione ꝑmixta sūt. per que superficies historie cuncta cassetur. Que dū michi hystoric rēsonāt aliud mecū meditāri lectorē cogūt. His enī dictis que apta credimꝰ cū intiecta aliqua obscuritas inuenimꝰ quasi q̄dam stimulis pūgimur ut ad aliqua alcius intelligenda nigilemꝰ et obscuritas ꝑlata sentiamꝰ ea ecclie que apte dicta putamꝰ Cū ergo hīs Job de sermone dn̄i et magnitudine tonitrui loquit. eadem ꝑbis ꝑmissis subnexuit. addidit quoq; Job assumens parabolam suā et ait Quo

ꝓfecto uersu ostendit hui⁹ sciss
uirdicta qm̃ mystice sint plata
di parabola id est similitudo assita
narrat ab eo qui mchil inferius
pcopacionem uel similitudinē logit
absit enī ne hoc loco parabolam
illud musice organū sentiamus
ne enī fas est credere qđ afflic
cone penaꝝ musicis uteretur
cū pscriptiam suā ueritas dicat
a musica in luctu importūa nur
racio est Nomata ergo pabola
ecce textu ipo logente iam discip
ne mixta textui tm̃modo eius v
ba pensem⁹ adeam⁹ itaq; sili⁹
cuncta trahēda sint qua figuate
ecclia designat et mipo qdem lo
aicōms exordio dicta apte pro
lata sint sed sibnictis obscurio
ribus implicant Nam plana
ut solet locuone inchoat sed
uerba sua p mysticos sensus
granida narracōne gsimat tra
que ait Venit dns qui absti
lit mobilia mea et omipotēs
qui ad amaitudinē addux⁹ aīaz
meaz Quibus minuū uerbis
bris Job et sua narrat t scē eccle
sie tpora afflicte significat
In qbus apta infidelium pmix
cia pmittit et psecucois aāri
tudine pturbat Quoh naq;
modis temptāt ecclia abadua
sarius solet ut inde; psecucone
aut ubis paciat aut gladijs
Scā no ecclia Quinope haberet si
pacias et pacias fugiet sed ex
ercet⁹ eius sapia cū tempta⁹
uerbis exercet⁹ eius paciā c
temptat gladijs Nūc vo de ea
psecucone logit⁹ in qua non
gladijs sed falsis assercōibus
latessimus Multos aut no
uim⁹ qui cū in hac uita aliq
aduersa pacūt deū esse non
credūt Non nulli uero ee deum
estimāt sed res humanas immie
curare de illis quippe p dauid
dr Dixit insipiens in corde suo
non est deus Isti vo apud eum
dicūt quomō scit deus et si est
sciencia in excelso et iterius et
dixerit Non inquirit dns nec in
telligit deus iacob Vir ergo iste
scē ecclie typū tenens in ipsa
afflicōms sue aāritudine cō
stitutus cōm utroq; respondit
Nam qr essencias vita habet mors
non habet vt deū ee fateretur
aut vivit deus Vt uero eū res
humanas curare phibēt subdit
Qui abstulit mobilia mea et
ad amaitudinē addixit aīaz
meaz Ista enī que patit⁹ non
casu sed ppeta sed deo oīa dispo
nēte testat⁹ nec ipta toī suo ad
ritudims sue potestatē tribuit
sed auctoi Scit namq; qr dyabo
licet affluōm instrū sp appe
tit tm̃ si ab auctore mo p̃tem
non accipit ad temptacōms ar
ticulū nullatenꝰ cōualescit Vnde
et omis voluntas dyaboli iusta
est Et tm̃ pmittēte deo oīs pūs
iusta ex se enī ipe tare quoslibet
m iuste appetit sed eos q tēpta
di sūt et pur temptādi sūt nō
nisi temptāti deus iuste pmittit
Qndē ecclia in libris regū de
dyabolo scptū est qr spūs dn̄
malus irruebat in saul Vbi
iuste queritur si dn̄ cur malus
si malus cur dn̄ dicit⁹ Sed
ono hoc verbis gehenna est et po
testas iusta a dño et in dyabolo
voluntas iniusta Nam et ipse

dr ꝺ̄ps malis ꝑ negſſima vo-
luitate et isdem ſp̄ūs dn̄ pacce
ptam nuſtſſiaꝫ poteſtate Bene
ergo dr̄ viuit dn̄s qm abſtu-
lit medaciū meū et oīpotens
qui ad aīatudīem addurit aīaꝫ
meaꝫ qm̄a et ſi hoſtis ſtruit qu
ferire appetat creator mī eſt qm
eſt ad aliqnd p̄nalere p̄mittt
Sed qm̄a ſcīs vir adaliqđ ꝛo-
cata dei vita ſe conſtringit an
diam̄q; qnd ſe ſe gſtringedo ſb
nigit Sequit Quamadonec
ſuper eſt alitus mme t ſp̄ūs
dei in naīb⁹ meis nō loquet
labia mea mīgtate nec līg
ua mea meditabr̄ medaciū
Quod p̄ūs mīgtate hoc pg
modū repetens medaciū dī-
xit Nam et oīe medaciū
mīgtas eſt et oīs mīgtas
e mendaciū qꝫ p̄fecto ab eī
tate diſcrepat qui cqnd a
neritate diſcordat Sed mt
hoc qnd ait loqui t pg modū
ſubdit meditaī magna diſtā
cia eſt Non niſi m̄ eī p̄ns
e mendaciū meditū qđ loqui
plerūq; nam loquu ꝓpitacoīs
eſt meditaī uero ſtudioſe p̄untat
et quis ignoret m qnta diſtacia
culpa diſtingut vtū ſcīpta
cōne aliqnis an ſtudio mīciat
Sed ſcīs vir ut p̄fecte adhereat
veritati nec ſtudioſe plibet nc
papitacone mentiri Quimope
eni caueđi eſt oīe medaciū
qm̄ nis nōnūqm̄ ſit aliquod
medaciū genis culpe leuioꝝ
Si qnſqm̄ p̄ſtanda mīciatur
Sed qꝫ ſcīptū e Os qđ mīt
occidit aīam et perdes eos qui
loquunt medaciū Hoc qꝫ

mendacy genus p̄fecti vr̄ ſūmope
fuguūt vt nec vita cuiꝫlibet p
eoꝝ fallaciā defendat̄ neſciare
noceat Dū p̄ſtat carnē mīuīur
alit qm̄qm̄ hoc ip̄m pcī genus
facillime credm̄q; relaxari Ha
quelibet culpa ſeqm̄ ſolet pia
operacōne purgari qm̄to nig
hec facile abſtergit qm̄ malā
bonoꝝ p̄ietas ipā comitat
Nonulli vō ꝙ obſtinaci falla
cia conant aſſerere hoc mīdacy
genus non eſſe p̄cm̄ marie qđ
illis mēciēbꝫ ſcīptū eſt Cuia
edificauit eis dn̄s domꝫ hi q̄
magis ex̄ō p̄ſacone cognoſcit
quid mendacy culpa mereatur
Nam benigtatis eaū merce
que eis m̄ eterna potuit vita ē
tribui put admīxta culpa me
dacy m̄ terrena ex̄ō p̄ſacōne
dechnata vt m̄ vita ſua qm̄ me
credo tuēi uoluerūt ea que fe
cerūt bona r̄epent et ulterius
qđ ꝙ̄ectarēt mercedis ſue p̄
mui nō hr̄ent Nam t ſi ſubti
luer ꝑpendat amore vite p̄ſ
mīte ſūt non intencone mer
cedis Parcendo q̄ppe conate ſūt
m̄ ſanctū vitaꝫ tegere. mciendo
ſuaꝫ t licet m̄ teſtamto vetꝝ nō
nulla poſſint talia reperiri
pene nūqm̄ tam̄ hoc t tale
genus medacy a perfectis ad
miſſū ſtudioſis ibn lector inue
niet qm̄uis medaciū qđam
tenere veritatis imagīem
videatur et ſubuerei forſitan
teſtamto minoris culpe eſſe
potuit in quo p tam̄ diu hr̄
eoꝝq; victimas ſacrificiū no
fuit ipa veritas ſed vmbra vi
tatis Nam in teſtamto nouo

ꝓphs alcorũ maifesta ꝑ carnem veritate ꝓfecim⁹ ustiꝫ op
est vt facta q̃dam que mllopplo
vmbre veitatis deserm̃erit de
ferimus ¶ Signis vo ꝓtestamtũ
uetus mult sim̃ trieꝫ medaciũ
q̃ minus allic q̃busda fortasse
nocueit dicat necesse ẽ rez̃ ali
enarũ typũ dicat retribucõm
inter q̃m̃ sim̃s allic q̃essa sit
sibi nocere non posse Cue oĩa
cuctis liqet q̃ita amadisiõe
veritas m sequit̃ que nobis iã
sigficacõis sue vmbra post ꝓ
m uera carne declarat̃ Sed quia
sctꝰ vir nec logni se nec medi
tãi mendaciũ spondet hec ipã
m q̃bus veritati cõgruit exseq̃
do subiugat ¶ Absit a me ut iusꝫ
tos vos m dicã donec deficiã non
recedam ab mnocẽcia mea ab
mnocẽcia quippe recederet si
bona de malis estimaret Salo
mone attestãte qui ait · qui
usticat impiũ et q̃ odiũat
ustũ utq̃ abhomabilis ante
deũ Qui aut nõmulli q̃ dñi ma
lefacta hom̃ laudibꝫ offerut
augent que m repiis debuerit
hinc ei ꝓpham dr ¶ Ve que
consiuit puluillos subom̃ cubi
tu manus et facuit cernicalia
sub capite vniuse etatis Adhoc
q̃ppe puluillus pom̃t vt mol
liter quiescat Cmusq̃s ergo
male agẽtibus adulatur pul
uillũ sub capite vel cubitũ ia
centis pom̃t vt qui corripi ẽ
culpa debuerat mea fidtus lau
dibus molliret quiescat hinc
rursũ scriptũ est ¶ Spe edifi
cauit parietẽ ille aut limeba
bat eũ Parietis q̃ppe noie pe
ccati duricia designat̃ Edificãe
ergo est parietẽ ꝺ̃ se quẽpiam
pcõi obstacla ꝟstruere ꝑ pie
tem limuit qui pcã ꝑ petrã
adulant̃ ut quod illi perusꝫ
agẽtes edificãt ipi adulãtes q̃
mndũ reddat Sed sctus vir sicut
mala de boms nõ estimat ita
morcãe bona de malis thusat
dicens Absit a me ut iustos vos
nidicẽ donec deficiã nõ recedam
ab mnocẽcia mea Vbi capte
subiugit iustificacõm meam
q̃m tepi tenẽ nõ deseram Cep
tam nãq̃ ustificaciã desereret
si mperfãnaũ laude detimaret
Sed q̃ tuc uenim⁹ a pcãs alicꝫ
absistimus cũ prius nos ꝟppos
custodim⁹ Cue de eis pcãre ꝑ
timescat ratois causas isinuat
cũ subiugit ¶ Neq̃ em̃ ꝟphendit
me cor meũ m omi vita mea
Sic si apte dicat ꝓ uobis non
debeo adculpam ꝓuly qui
peccare m ꝓpꝰ formidam
Sciẽdũ vero est quod quisq̃s
a ꝓphs domicis discordat
opere q̃ms ea audit corde suo
ꝟphendit̃ utq̃ ꝟsimdit̃ qua
ꝓ quod non fecit memoriat̃
Nam m quo se ernasse cõsiderat
ipã se latenter ꝟsecta accusit
vnde dauid ꝟphã deprat̃ dicens
Tuc non confundar dñi ꝟspicio
oĩa mandata tua Erauit nãq̃
vng quisq̃ cõsimdit̃ q̃ndo mãda
ta dei uel legẽdo uel audiẽdo re
spicit que uidẽdo grem psit hñt
ei iohãnis voce dr ¶ Ne cor m̃m
nõ ꝟphendat nos fiducia hẽ
ad deũ et quicq̃ pecim⁹ abeo
accipiem⁹ Sic si dicat si q̃d
pcipit facim⁹ id q̃ petim⁹ op

mem⁹ ualde namq; apud dñm
vra q̄hec sibi necessario ꝯgruit
ut et orōne operacō et opeacōne
fiducia⁹ oracō hmc etem) ꝑias
ait Scientem⁹ vias mās ⁊ q̄m⁹
et reitum⁹ addim leuem⁹ cor
da mā cū manib⁹ addeū ꝛcelū
vias etenī mās sanitai ē cogi
tacōmi mterna discutē corda
vero cū mādue leuat q̄ orōnē
sua opeibus roborat ꝛtam ꝗs
orat sed operā dissimulat cor
leuat et manus non leuat ossa
ueropamur et non orat mag
leuat et cornō leuat)nēgo
iohāms uocem tuā cor fiducia
ꝛorōne accipit cū sibimite ꝑ
uitas nulla ꝯdicit De q̄ recte
fiducia a sō uiro nūc dicit⁹
neq; enī ꝓphendit me cor meū
m omū vita mea dc si apte
dicat Ne quia q̄m se fecisse re
miscit⁹ unde m suis ꝑcibꝰ cō
fundat⁹ ¶ Sed quia pot q⁹ pa
cto a corde suo reꝓphendi se de
negat qui se pccasse si pemus
accusat dicens)peccaui qđ
facia tibi o custos hom et cre
ꝛ mustificare me uolue os
meū ꝯdempnabit me Sed
stiēdū est q̄ sūt pcca q̄ anust⁹
vitare nō possūt Cuꝯ ei ꝛa
m hac corrūptibili carne cō
sistens m sinistra cogitacōne
non labit⁹ uel sinisq; ad gsēs
foueam non mergat⁹ et tame
h ipsa prava cogitare pcātr ē
Sed dū cogitacōne ꝛsistitur
a cōsiliōne sua aīm⁹ lubēatur
agens ergo mustaū et ꝛ libera
est a ꝓuerso opere aliq̄ndo mī
corrūit m pua cogitacōne de
clinat⁹ et mī unde a semet ꝑpam
post modū flendo ꝓphendat nō
habet quia ante se reparat q̄m
p gsensū cadat Recte ergo is qui
pc̄rem se cōfusus est neq; q̄m
se a suo corde ꝓphendi gfitetur
q⁹ et si qua ulcita fortasse cogi
tando defluut uniq̄m rectitudīs
fortis hi mentis certamīe ꝛsistit
cogitacōm Sequit⁹ ¶ Quē ipe
mimicus meus et aduersarius
meus quasi miguus ꝛ sacelo
quo sicut et q̄ aliq̄ndo nō ꝓsili
tudine pomt⁹ sed ꝓ ueritate vide
est illud videmus glam eius glam
q̄ vmgenti a ꝓē Vide hic q⁹
sicut et quasi ꝓ affirmacōne po
cius q̄m ꝓ silitudine dicti inuet⁹
inter impiū uero et miguū hō
distare non miq̄m solet q⁹ ois
mpius miguus nō mī ois iq⁹
est mpius)mpius namq; piū
m fideli pomt⁹ id est a pietate re
ligiōis alienus)miguus ueō
dr qui prauitate operis ab eq̄
tate discordat uel si fortasse xām
fidei nomē portat Beati igit⁹
iob uoce typica scā ecclia quia
alios recte fidei ꝯdicētes tolerat
mpiū se habere fatet⁹ immaī
eccia uero alios sub ꝓtextu fider
mus positos m pauis opeibꝰ
patet⁹ miguū sibi aduersarium
esse detestat⁹ Si aūt sicut ⁊ q̄ opꝰ
magis ut ꝓ silitudine positi se
ciamꝰ scā ecclia eos quos mūde
tes carnalē mitra se tolerat de
silitudine mpiorū notat)mis
q̄ppe immanis est qui fidelem
se dū affirmat vocibꝰ moribus
negat et q⁹ eū uel ut fidelem
estimat qui illā speciem temis ītꝰ
posito uicio prauę accōmis m
pugnat Recte dicit Sicut ꝓpꝰ

inimicꝰ meus et aduisarius meꝰ
quasi iniquus Ac si aperte dicat
Ame ecia fide discrepat qui michi
opere non ꝯcordat Sequit Qz
em spes est ypocrite si amare ꝑ-
ꝑat et nō lubeat deꝰ aiam eius
Ypocritha qui latina lingua
dr simulatr nūis non esse appe
hit sed uideri et idcirco aduersis ra-
ptor est qua dum inique agens
desiderat de ciuitate uenerāi laudē
ꝑ rapit alienē Quidā uō
hēs ypocritaꝝ solet ut et quod sr
suppmāt et hoc qd nō sit ēe
hoibus mnotescāt quos ruīosa
sua pestmacōm trahāt ꝑ pīe
se ceteros accionis noīe ostēdāt
refiguīt uidei quod sit ante
oculos hoīm supducta quadaꝝ
mnocēcie honestate seuestiūt
unde recte pevangelio nocemꝰ
redemptois nicrepantꝫ ciceis
dr Ve nobis ypocrite qꝫ sil'es
facti estis sepulchris de albatis
que foris quidē apparēt hoib
speciosa mtus uero plena sūt
ossibus mortuoꝝ et omi spurci-
cia Ita ꝑ nos foris quidē appa-
retis homib iusti mnis uō plei
estis auaicia et iniquitate Qo
contra oēs ueraciter nō solū
glām supra modū suā oīno nō
appetit sed ecia hoc ipm uidei
refiguit quod esse meruerūt
unde ille ꝓdicator egregius ue-
tans cōm pstido apostolus loḡns
dī unites exuias operacōms sue
ꝓximi discipuloꝝ eruditōne nāraret
dī tot sepicla tolerasse coacer-
uata psecucōne describeret
et post hec usq ad tertiū celū
raptū usq; in paradiso raptisse ꝑ
meōraret ubi tanta se cognōre

potuisset gn̄a loq̄ oīno non
possit frat de se adhuc fortasse
admirabiliora locuturꝰ sed ab
huana laude alta sideracōne
se tempans subdit Parco autē
ne quis me existimet sup id qd
uidet me aut audit aliquid ex
me Habebat ergo adhuc de se
dicendū aliquid que parcit dicē
sedegit utriusq; doctor egregius
ut et loḡndo que egerat disci-
pulos mstruēt et tacēdo se mira hu-
litatis limite custodiret Nis
namq; esset ingratus si de se di-
scipulis tota retiēet ꝛ fortasse
minus incautus si de se tota ul'
discipulis ꝑderet Sed mirabili
ut dictū est egit utrisq; ut loḡn-
do erudiret uita audiēcū tacēdo
custodiret sua Sciendū uō est
qd sc̄i uī qōns de se aliquid se-
qntibus mnotescāt more sui ce-
atoris imitant Nam deꝰ qui
nos phibet ne ꝓpria hore lau-
demur ps̄phiam sacā laudes
suas loḡntur non quia ipe eis
indiget qui ꝓfecte laudibus
nescit sed dī sua nobis mag-
tudine narrat nram adse im
pericia subleuat et bona sua
loḡndo nos docet que oīno
homo nō cognoscēt si de se ta
cē uoluisset Docuit ergo laudes
suas indicat ut ualeamꝰ eū
audientes cognoscē cognoscentes
amare amantes sequi sequtes
adipisci adipiscentes uidē eius
uisione perfrui unde psalmista
ait Delectē operū suoꝝ admi
cianit ꝓlosio ut det illis hē
ditatē gentiū Ac si aperte dicat
Docuit fortunatē sue operacōis
mmuat ut eam qui audiēt

doms dicescat Morem ergo sin
creatois imitantes sci vi non
milqm quedam de se ut audiēs
nistriant non ut ipi ꝓficiāt
manifestāt et ni in hmjs alta
se cōsideracōne ausi odiit ne dum
alios aterrena intencōne erigt
ipi intertene laudis appetencōne
mergant. Cunctoꝝ pleriqꝫ dicta
imitant. ypocrite sed doctoꝝ
sensus penitus ignoant quia
qd nisi agit ad vnitatē ꝓximi
hoc ipi facit ad extēsionē nois
sui. Quis autem ypocritas i
tuens neqm agm ꝯlam fuitam
appetere sed cupere pnitem terre
ait Que si spes est ypocrite qꝫ
dū pricia diligit fuitia minime
sperat Scripti namqꝫ est ē qd ei
nidet quis quid speret Quocirco
ergo ypocrita ad eterna pmia
pspem minime tendit qꝫ qd
alio querēd fuerat hic se tenē
gloiatur Cuiꝰ qꝫ culpa plata
est ecia pena subiungit. cum
ptmus submferatur Numquid
clamorē eius audiet deus cū ve
neit super illū angustia Cla
morem eius angustie tempi dns
non audit qꝫ tribulatus tpore
i pcepis suis ipē clamātem dñm
dñm nō audiunt Scripti ostendit
est Qui auhit animam suā ne
audiat legem oracō eius erit
execrabilis Quis itaqꝫ veritatis
qꝫ omēs qui nitē operāi rectaꝝ
gtēpnūt extremo se tpore ad pe
acōms uerbi gūhit dicit nisi
clamorē eius audiet deus qbus
pfecto uerbis vocibo mri i deceptoꝝ
obsequit. qui ait Honestime
uenit sine uitgmes dicēs
Dne dne aperi nobis ꝛ rspōdet

eis Amen dico uobis nescio uos
Quia tanto magna tuc exercet
seueritas gūto nūc manet misia
progat. Et districte tuc iudicii
non correctis exercet quipietē
nūc delinqntibus patient' im
pendit Hinc etenī ꝓpheta ait
Querite dīm dū inueni pot 41
inuocate eū dū ꝓpe est modo et
non iudet. et ꝓpe est tuc iudebit
et ꝓpe non erit nec dū in iudicio
apparuit Et si queit inueniri
Nam uno modo cū iudicio ap
paruit et iudei pot et nō pē
mueni. Hinc Cato Sapiēs 42
refert et suauiter blandientem
et terribiliter minantem dicens
Sapiēcia foris pdicat i plateis
dat uocē suā cuiꝰ uocē quoqꝫ i
sinuat subdens Usqueqꝫ par
uuli diligitis infancia et stulti
ea que sibi sint noxia cupient
et imprudentes odibit scientiam
conūtimi ad correpcōm meam
en pferam uobis spīm meū
et ostendā uba mea Si quidem
uerbis ex pssa est dulcedo vo
catis indeamus mic qbus insi
nuat modis seueritas mi pātis
vt in fine quidoqꝫ se exerceat
districtio pnientis Quia vo
cauī inquit et renuistis et exte
di manū meā et nō fuit q aspi
ceret despexistis omē consiliū
meū et increpacōnes meas
neglexistis Dicat iam quis ter
reat quos ad se illatenus
reluctantes tanta lōganimitate
sustentat Ego quoqꝫ in meis
uicē ridebo et subsannabo am
nobis qꝫ timebatis aduenerit
Cū irruerit repentina calami
tas et meluis quasi tempestas

ngruerit qñdo uenerit supnos tri
bulacõ et angustia tũc mvbuit
me et non exaudiã mane gsurg
gent et nõ inuenẽt me Ore
itaq; sapiẽtissim salomõs cãcta
de supno iudicio diligẽt expẽsa
sũt q; et ꝑ us dilater uocat et
post modũ terribilẽ minat et
ad extremũ irretractabilẽ dãp
nat Bene ergo dr Niquid cla
morẽ eius exaudiet deus qñdo
uenerit supillũ angustia qua
nimirũ omis ypocrita tũc re
meduũ in clamore non inuent
qui nec ꝑ us gẽruũ clamois
ꝑit De cuius adhuc prauitate
subiũgit ¶ aut poterit coipo te
delectari Qui em terenaꝝ rerũ
amore vincit in deũ nullateñ
delectat Esse quidẽ sine dilec
cione aĩa nlqm potest Vñ a
minimis delectat aut sũmis
et qñto alacꝛi studio q̃reret
ad sũma tanto maiꝛi fastidio
torpescit ad infima qñtoq; ac
ꝛi aura inardescit ad ĩfima
tanto tpore damnabilis frigef
cit a sũmis Vnaq; ei simil et
equaliter amari possũt ¶ bñ
iohãnes aplus sciens inter
spinas amorũ sẽlarũ supne
caritatis messem germinare
non posse prius qm eterni dꝛ
semina ꝑferat de audiẽtiũ cor
dibus sca uerbi manu amorũ
sẽlarũ spinas eradicat dicẽs
Nolite diligere mundũ neq; ea que
in mundo sũt Quoq; subiũgit
q; siquis diligit mundũ nõ est
caritas patris in eo Ac si apte
dicat Vnaq; se amores in uno cor
de nõ capiũt nec in eo seges su
pne caritatis pullulat in quo
illam spiritualiter delectacões
necant atq; ipas ex hac ĩfima
delectacõne nascẽtes enumerat
pũctiones dicens q; omne quod
in mundo est cõupiscẽcia carnis
est et cupiscẽcia oculorũ et sup
bia uite que nõ est ex patre s
ex mundo est et mundus transit
et cupiscẽcia eius Delectari
ergo in deo ypocrita nõ valet
q; in eius mente desidꝛia supna
non prodeũt qñ ꝑ fecto spe
terrenꝝ amoꝛis ꝑmũt Deq; apte
subditur ¶ Et invocabit deũ in oĩ
tpore Omne q̃ppe ypocrita in oĩ
cũ huc terenaꝝ rerũ tribulacõ
angustiat Nam cũ in hoc scło ef
fectũ quesite felicitatis inuenit
auctorẽ qui hanc ipam felicitẽ
tribuit non requirit ¶ Curandũ
ut ꝑorimꝰ esse ars docẽtiũ debꝫ
ut in auditoriũ suoꝝ animabus ꝑ
ius studeãt puersa destruẽ et
postmodũ recta ꝑdicare Nec in
stẽ ꝑdicacõis semen plena mal
corda nõ capiũt unde ad Iere
miã dr Ecce constitui te hodie
sup gentes et regna ut euellas
et destruas et dissipes et edifices et plantes ꝑius
itaq; inbet ut destruat ꝑ ꝑmo
dũ ut edificet ꝑius ut euellat
et postmodũ ut plantet Cuius
negligẽtia recte veritatis studi
mentũ pontꝰ nisi ꝑius errois
fabrica destruat Beatus Iob
posteqm causas inimicalis ecclie
amicoꝝ suoꝝ dictis quasi coñ
hereticorũ uerba respondit
eorũq; elacõm in tm modo rꝛspõ
sione destruxit Nam docte se ꝑ
hibet ut modẽ apte iudicaret
in hys que subiecit recta plã

tare mhis vo q pmisit emul
21 sisse peuersa Sequit. Do
cebo nos pmami dei et q oipo
tens habeat nec abscondam
Sic bis Job loquit. uerbis
suis ut aliquit signet ex me
Nam scā ecclia doctus ihīm
cognoscē expedit mlt veritat
abscondit Quia enī mamis
dei vocat. filius oīa quippe
p pin facta sūt p mami dei
dotere sephibet eos quos m
pia sapiecia remane filios
uidet Ne sapte dicat ego ex
me aliquid nescio sed q q
de neitate sencio hoc ex q
neitatis largitate ph endo
nos ideirco recta nō sapims
q hanc eande vrām sapiecia
non dei mami sed nobismet
ipis aptis Nam hostes scē ecclie
siquid veri aliquando sencut
id ppris utribs tribuit et tāto
magis sē piant eterna sapia
quito illam quasi ex suo igenio
habere pmata nolūt Quibs
aliquando dicit admonitui sic
ut recta quidem alia scīt p
cepta hac scīecia obligacões
ad penam fiāt Vnde apte sub
28 dicit Ecce nos omes nostis
et quid sine causa uana loqmr
Scriptū est enī Scrutans q cor
uit voluntate am sui et nō ppa
rauit et non secut scām volū
tatē eius vapulauit multis
Qui aut non cognit et facit
digna plagis vapulabitur
paucis Hirtiq; scriptū est Qui
enī ignorat bonū et nō facit
peccm est illi Ad maiois ergo
culpe cumulū hostes suos scā
ecclia phibet et scire q seq

debeāt et sequi nolle q scīt de
quibs alias dictū est Desidiā
m mfemū nūcietes nim sint
qui sencuit que erga illos sūt
mortui enī nescuit omino nec
sencuit quorum itaq; qui non
sencuit pnescibs vmētes vo
qui sencuit pscībs pmi solet
vmētes ergo est m mfemū de
scendere scītes sencietesq; prā
re sequit. Hec est pars hois
mipi apud deū et hereditas mi
olentoꝝ qm ab omipote susci
pient Quam pfecto partem
hēditatemq; ptmus m sinuat
at subiugit Qui multiplicati fue
rint filij eius m gladio eruit
et nepotes eius non saluabit.
pane non absurde mipi vota
hereticoꝝ qui pterore prauo dog
matis a cognitone sūt veritat
alieni Quos sepnt uerbo eaā
molētos appellat quippe qui
scripturā sentecias recta dogta
ignītes admtellectū prauū co
nant. uoleter mflectē voleb
ergo sūt et si nō rebus hoīm cte
sensibus pceptoꝝ ffilij autem
violentoꝝ sūt sequaces hēticoꝝ
qui dū eoꝝ errōi gsentiūt qi
ex eoꝝ pdicatone geneantur
sed multiplicati m gladio erūt
Quia qm̄is modo mmisam mi
hendme mpdita libtate suc
cessūt uentū tamē iudicis sē
tencia ferūt. vnde p moysen
dns dicit Gladius meus mā
ducabit carnes De et gladio
dei dicit carnes ex m extremo
iudicio cius sētēa eos qui
carnalit sapiūt occidit Quia
m ir quieredū est Cur dicatur
q hanc partē alioq; hereditatē

suag pram abominpotete pupuit
Sed rette qsideam hb liquet qnia
et si a seipis habuer minste agẽ
sipne tam equitate sippetit
Iuste acta iuste notare ut dia
stricia ordmet i pena quos ior
dmata sua actio traxit ad alpm
De quibs apte subdit ¶ Et nepo
tes eius non sanabunt pane ne
potes qppe hereticoꝝ sut q de
errantiu filioꝝ pdicatõne nas
cunt Quos nequaqm pane saci
at qm dm sacrinerbi pabulo plg
querut sentire qm caput semp
aueritatis cognitõne ieiunant
et pdicamta doctrine q studet
ad qstionẽ querẽ habere nõ va
lent ad refectõnẽ Quia vero
nõnullos ex eisdem hereticis
scã ecclia colligit nõ illos i ma
licia sua ptmaces relmquit
ptmus additur Qui reliq fie
rmt ex eo sepelichir m mteim
Ex eo indelz hereticoꝝ pplo de
relicti sepelichir m mteim qm
dm ad lucẽ veritatis nõ rdeunt
pferto m pena ppetua itelligẽa
terrena depmunt Et qm nõm
dm auctor errantiu plebiu rapi
ad penaz seducte plebes reformt
ad veritatis semitaz et hũc ad
vam ogitõm redeunt subditi
ai ad eterna supplicia puemunt
hij qui male fuerãt plati apte
subiugut ¶ Et indue illius nõ
plorabit Quas indias eius ac
cipmus nisi subiectas plebes
morte illius fidelit destitutas
qua sepe ut dictu est dm pdicat
errois ad eterna supplicia ra
pitur subiecte plebes illius ad
cognitõnis vẽ gram rutunt hys
ei plebibq puersis pdicatr qi
maiꝝ pfiunt qm male eis ovicto
mhesetat corruptor mentis ne
quaqm ergo indue uedestitute
plorant quia mate prauo do
ctoris uiaz veritatis muemunt
ex aliq mteim affligi possent
debant vel certe non plorant
uidue qm sno errore emanes
dm sonũ fuisse estimat pdicator
suũ spe falsa ne lugeat cõso
lantur Sequit ¶ Si cõportа
uerit sicut terrã argentũ et sicut
lutũ pparauit vestimta pparat
quidez sed nusquis uestiet illis
et argentũ innocens dnudet
Argentũ mtelligi sacreloquiu
claritas solet Sicut alias dr
Eloquia dñi eloquia casta argẽ
tũ igne examinatũ Et qm nõ
nulli eloquia dei nõ mteius p
exhibicõm sed extrinsecus p ostẽsiõ
habere cõnpisait idcirco per
p phã dr Dispersuit omẽ
muolum argento Hij mundi
qui eloquia dei nõ mteiõa rfertur
se rplent sed ex exteriore ostẽsiõ
se nesciut vnde t hoc argẽ
tũ idest hereticoꝝ eloquium terre
est pparatũ qz destructua sua
vt aliquid sciant ex appetitu
terrene laudis elaborat ¶ Ve
stimta siut lutũ pparat vestimta
fluxe quia et mquabiliter
ea quibs se tueri uoluit sepiue
sanare coterunt testimonia pa
rauit quidem sed nusquis vestiet
illis quia vir recta fide plenus
que scis solet aduersa deputare
ea ipa scripture sua q hereticoꝝ
affert testimonia colligit et
errois eius ptmacia inde cõ
mat Contra nos namq dm
sacrelogi testimonia appetat

scam nobis afferuit unde vncam
Vnde et dauid typus dñi q̄ nudez
manu fortis interptat Golias
uero hereticoꝝ simbiam sig̃is
hoc rebus locutus sit quod nos
uerbis aperimus Golias q̄sse
ai gladio Dauid vo cū pera pa
storali uenit ad pluī sed eūde
dauid superans suo gladio occi
dit Quod nos quoq; agimus
q̄ p̄missi dauid membra exci
sei dignacōne meruimus Na
ai simbiētes hereticos et suae
scripturē sentēcias deferentes
eisdem vbis atq; sentēcijs quas
pferūt ultimis quasi elatū go
liam suo gladio detruncamus
Iustus ergo nesciet eas nesciat
que pparat minus his q̄ vir sc̄s
eisdem sētēcijs ad veritatē uti
quibus se p̄sus quisq; doctū os
tendere coī ueritatē conat
argentū mnoteus dixit ar
gentū est mnotetem dixisse
eloq; dñi minute discretecq; dis
ponere et vnicuiq; quid digne
congruat coaptare Nam eloq̄
dñi q̄hic argētū uel vestimta
hoc alibi spolia nomiant Ezd
ecia pēta testat̄ p compacōm
testat̄ dicens letabor ego sup
elogia tua sicut qui muenit
spolia multa Que spolia ideirco
uocata sunt q̄ ad fidem dñi ge
tilitate transeūte undi sacris elo
quijs quibus moniti fuerint ex
uuntur De hac quoq; argēti
uel spoliorū dicit̄ loc alias dr
Benjamin lupus rapax mane co
medat pdam uespere diuidet spo
lia Quibus pfecto dictis Paulg
aplus designat̄ de benjamin sic
pe pgentis qui mane predā cōe
dit q̄ in p̄maduis suis fideles q̄s
potuit sapiens crudelitatis proprie
satis fecit uespere spolia diuidit q̄
fidelis postmodū factus sacēloqa
exponendo distribuit Argētū hoc
argētū quod diuidit innocens
intelligi et aliter potest Hereticj
namq; ut facile valeāt puersā
suadere dictis suis quedā recta
ymiscēt ut alias audiēcium exrect
sensibus trahant et puersis feri
ant qui in preceptis dei q̄ sana
sana q̄ loquacōne mutant bene
in euangelio decem lepsoꝝ sunt
species designata quoꝝ colore sano
dū uiaosus candor aspergit imo
derato hoc candore fedant Vnde
et moniem non plus sapere q̄m
oportet sapere sed sapere ad sob
brietate Qui ecia q̄ nec deum
diligūt de quo male sentiūt nec
p̄ximū a quo diuidūt dcalogi
precepta aduersi sunt Atq; ideo ad
dep̄candū dñm dece uenerunt
Pro eo aūt quod sanis in sana
mutuerūt coloris dūsitate va
riant sed q̄ meus cor ephs offe
rāt ad illud unde offendēant
uocant dicētes ihu precipe dñe
et mox curati meruerūt Ergo
q̄ nr catholicus que ab eis rec
vel que sencia intelligit argē
tū innotes dixit id est que ab
eis salubriter uel que pfecte
fuerint dicta disterunt Sequitur
Edificauit siquit mea domus
sua et sicut ausos fecit vmbram
mea sibi domū corruptēd edi
ficat nec melioi potuit q̄ sapiēe
heretinus demōstrari qui loqr
sue p̄sidie non nisi in ruinis q̄s
corrupēt facit Cum ecclesiasticos
suos ab eterno esse ignelibeos

16

18

19

Liber

pollicet. Spondet quippe eis ꝛ frige-
riū quietis eterne sedūba eius so-
lacia nō hūt qꝫ plenitudē vīt
carent vnde subiūgit. Et sic aus-
tos fecit umbrachm Vmbrachm
namq; ausoris nullo studameto so-
lidatur sed ipore mox mīsēte
destruit. et promissa ab hereticis
requies cū ipore destruit. q̄ post
hanc vitam nllatenus mueniť
Ut qꝫ sepe hereticī mgtempu
vnūsquis ecclie pnā sch patro-
cinys fulciūt. cūctis dūtis pro
cessūnez atq; admīstracōm q̄libz
prualent opitulā. nō cessāt ꝑ
ecclā quilibet dūes ḡ conductē
suū rebus ꝛgalib; mtumescens
sīī viri mīc sētencia tangunt
atq; ad speciāl hereticū. Ideiu
ad generālem elatorū oīm defi
nicōnem sermo derivat. cum
subdūit Dūes cū dormīt
nchil sensū auffert aperit oculos
suos et nchil muenet Cum
minuī sīrīe pōt. genēs dat
tūrbatū siūt omīs insipientes corde
dormierūt somp̄nū suū. nchil
muenerūt omēs viri dūciarū
mmanibz suis Vt ēim sua ma
dūntes postmodū quicq̄m in-
uenīt eis ante mortē dī di-
uicias suas mquerū manibus
ponant Facite nobis amicos
de māmona mīqtatis ut cū de fe
cerītis recipiāt nos metha tha-
bnacla Dūes cū dormīt nchil
sensū auffert Res suas cū morīt
secū nō tollit si ad peternas vocem
cū viuēt sibi tulisset Nam ī rē
oīa que seruando amittimus
largiendo seruamq; prōmium
nēm ēternū pōnit manet ero
gatū Dm enī cū rebz nostrīs

dure nō possumq; qꝫ aut nos ꝛas
moriēdo deserimq; aut ille nos vi-
uētes quasi deserūt pendo ḡre
dū ergo nobis est ut res absolute
pituras ni non peritem cogamq;
transire mercedem Sed mīa
dī valde est qđ dr cū dormierit ape
rit oculos suos et nchil muenet
vt dormiamq; qppe oculos claudiq;
et euigilantes apermq; Sed hac
mre q̄ homo ex aīa cōstat et
corpe cū vnq; rei sōmnus dīr
Alternis vigilie demōstrantur
qꝫ aī corpus obdormīsc ī morte
tūt aīa euigilet muera cognōe
Ut dormit ergo dūes et oculos
aperit qꝫ cū carne moritur
eius aīa videre cognōn qđ pri
uidere ḡtempsit Tūt ꝑfecto ī
ūera cognīōne euigilat tūc m
chilesse ḡspicit quod tenebat
tūt se vacuū muenit quepleū
rebus p̄teritis hoīb; ēē letabat
Dormit et nchil sēaī auffert
nchil nimmuī de rebz quas te
nuit Nam culpa reuī simul
duat. Omnīs hic oīa ꝑ quōs
culpa ꝑpetrata est ꝛlinquant
Cat ergo nūc et acceptis rēbus
timeat sēsecq; super cetēos ex
tollat gloiet. se habere quod ꝑ
mnis non habet vemetāī doc
tus ut euigilet et tūc ḡnoscet
qꝫ vacuū sūcāt qđ m somno te
nuerat Sepe namq; ḡmigit
dormīēs mopi ut se p sōmnū
dūtes videat atq; excisdēm
ḡtollat letet. se habere qđ nō
habuit Jamq; de dignat qđat
a q̄bus dedignatī sē ēē voluit
Sed repete euigilans euigila
sse se doleat qui mterm dīn
ciarū imagīnē uel dormiens

tenebat gemt em̄ ptm̄ sub pau
ptatis pondere mopie siue angy
ms p̄mit⁹ et eo pen⁹ q⁹ adtps
brenissimū uel vacue dnōs sit
Dic sic nimirū huius mōdi sūt di
uites qui rebus acceptis tuent
Bene ergo operat de sua habūdā
cia nescit quasi dormētes sūt
diuites sed pauptatē suā emgi
lantes inuenit q̄ nichil sen̄
ad illud mōrtuū q̄ pmanet fert
t q̄sito nīc ad breue tp⁹ sublī
mius elatus sit tanto cōm se ip̄e
tuū granius mgemisnit Dicat
ergo Aperit oculos suos t nichil ī
uenet q̄ illic aperit ad supplī
cia quos hic ad mīam misericordiā clau
sos tenebat Aperit oculos suos
et pietatis fructū non inuenit
quos h̄ clausos tenuit aī mīam
tarde quoq; illi oculos aperuit q
teste sapiēcia dampnatōis sue
tpore dictū r̄ferūt⁹ Quid nobis
p̄fuit superbia et diuitiarū iactā
cia quid cōtulit nobis trāsierūt
oīa illa tamq̄ umbra t tanquā
nūcius p̄current Cuncta t fugitiua
fuisse que timebāt iam amissa
cognoscūt que q̄ diu ademit
stultis eorū cordibus t magna
et mestitia eē inūdabāt⁹ Sero diues
aperuit oculos quādo lazarū req̄
escentem uidit quem iacentem ante
ianuā uidere gtempsit Intelligat
ibi quid hic facere nolunt et mdāp
natōne sua cognoscē cōpulsus ē
quid fiunt q̄ p̄dixit q̄ndo rōdigēte
p̄ceptū non agnouit de q⁹ adh⁹
subortus Apprehendit eū q̄sīt aq
opā nocte opp̄mit eū tēpestas
Videamus nīc ī opia; ardētis di
uitis aug tanta habūdancia fuit
epulantis⁹ Dic ei⁹ pater habraha
miserē mei et mitte lazarū vt im
mgwat extremū digiti sui t aq̄
vt refrigeret lmguam meā q⁹
crucior m hac flāma Cuius ubio
nobis non hoc mnotescit⁹ q⁹ illic
m tanto ardore ima tūc adsiffis
refrigerij aque stilla requirat⁹
Sed quod is qui de abūdancia pe
ccauerit illic estuante nimis ce
mentit inopia videmus enī t ubiq;
diuitis et sublimissimo deo iudicio
qua digna tali culpe pena r̄spō
derit Agēte namq; īopia illic
usq; ad mmma petenda q̄ pulsus
est · q⁹ hic agēte tenacia usq;
ad mīma negāda puenit
Quid rerum sublimius q̄ distin⁹
potest guttam aque pecūt qui
micas panis negauit Apphēdit
eū quasi aqua inopia nō ī meī
to aque tūc ulla inopia cōpat⁹
q⁹ m mferno cruciat qui sustep
tos m profundis abstrahens sōl
lacus noīe designat Vnde q⁹
p̄ yphām huiusmodi genesis uocē di
lapsa est m lacu vita mea t rep
torū uero occultatōne cantat⁹
Dn̄e deus meus clamauī ad te
et sanasti me Dn̄e abstraxisti
ab mferis aīam meā saluasti
me a descendentib⁹ m lacū Nocte
opp̄met eū tempestas quid hic
nocte nisi abscondituū tp⁹ tēpe
stiuus ꝑcinus appellat tēpestatis
uero nomē iudicij tuit bmem
designat Quid etiā p̄s̄ta testa
dicēs Deus manifestis veniet
Deus n̄r et non silebit ignis
in gspectū eius ardebit in circu
itu eius tēpestas ualida de qua
tempestate etiā sapiēcia pa
Salomon dicit Ego quoq; ridebo
uero ridebo t subsannabo aī uos

Dn̄e nō possumus q⁹ tu
nouerūt desertis qui
uētes quasi desert
Dīi ergo nobis est
Pauras m non gēnēt
transire neredem
dī valdt q⁹ q⁹ dī
nt oculos suos et nichil
ne dormamus q⁹ oculi
et emiglantes aperiat
mit q⁹ homo q⁹ aīa
corp⁹ aī mis rā
Mitens viglie
q⁹ aī corpus
tūc aīa emiglet
Et dormit ergo
aperit q⁹ aī
eius aīa videre
uidere gtempsit
uera cognōne
dnlesse q⁹ sicut
tūc se vanū
rebus p̄ānis
Dormit et nichil
nichil mmūdi
mut Nam
duat Mūus
culpa ypenia
Est ergo nūc
timeat sese
tollat gloiet
mus non habet
ipius ut anglet
q⁹ panū
mierat
dormēt mop
dnīs udat
ocellat lecet
habuit
a q̄bus
Sed re
sse se
ciatū

qđ timebatis aduenerit Irruat repentina calamitas et ſicut
quaſi tempeſtas ingruerit et qđ
ipā uentui exitus ignoāncia nox
uocat² nocte oppīmit eū tēpeſtas
id eſt turbo diuī iudicy diligat
apphendit Hinc namq; eſt qđ
pſemetipam ueritas dicit Si ſciret
pfamilias qua hora fur ueniret
vigilaret utiq; et non sineret
pfodi domui suā Ite vos estote
parati qđ qua hora nō putatis
filius hois uenīet Hinc ē ma-
lū ſeruū dī Si aut dixit malus
ſeruus in corde suo morā facit
dns meus venire et cepit paſce
cōſeruos suos manducet aut et
bibat cū ebrijs uenīet dns ſui
illius in die qua nō ſperat et hai
qua ignorat Hinc paulus diſ-
pulus dicit vos aut frēs non eſtis
in tenebris ut uos dies illa tāq;
fur apphendat Omēs enī vos fi-
lij lucis estis et filij diei nō sumus
nostris neq; tenebris Hinc ſup
breui diuini dei nocte dī Stulte
hac nocte aiam tuā repetūt a te
que ergo parasti cuius erunt
Nocte aiam reddere phibet
qui morte nō iudeō in tēbris
cordis abstrahit Sit ergo no-
cte oppīmet eū tempestas Mā
cū non uult agere bona quidē
deprehendit miteimus sui tēpeſta-
te quā non uidet de quo adhuc
subditur ¶ Tollat eū uelut ui-
uens Eadus hō loco uētus uren
missi malignus spūs uocatur
qui desiderio flāmas in corde
excitat ut ad ētmitatē sup pli
cia trahat Puersū ergo quē
libet uentus urens tollere
dī qđ insidiatur malignus
spūs qui uidetem quēq; accēdit
ad uicia moiente trahit ad tor-
mēta Nam qđ uētus urens in
mūdus spūs solet intelligi qui
male suggeſtionis flatu aduersi
desideria iniquoru coēdit succēdit
Ieremias ꝓpheta testat dicens
¶ Ollam succensam video et fa-
ciem eius a facie aquilonis Olla nāq;
succēſa est cor humanū ſēstuum
curaru ardoribus desideriorūq;
amaritudinibus feruens que a facie
aquilonis succenditur id est dyabo-
lice suggeſtionibus inflāmatur Ipe
uocat nōīe aquilonis solet qui
dicit Sedebo in monte testamēti
in latebris aquilonis ascēdam
sup altitudinē nubiū Abhinc
igitur urentis uenti uimq; augē
electi mens adustione tēpeātur
quādo in ea uitioru feruor extingui
et desideriorū carnaliū flāma
fugescit unde et ſancta ecclia ſpō
si sue laudibus leta clamat Sub
umbra illius quē desideraueram
sedi de huius ardoris tempeſte ei
pyſciam ꝓmittēte dño dī ¶ Pro
salimauda ascendet abies et pro
urtica crescit myrtus pſalmista
namq; ascendet abies dū i ſancta
corde prabiectione terrene cogi-
tationis altitudo supbie gtēpla-
tionis exoritur urtica uero ig-
nee omino nature est myrtus
namq; tempeatiue ferut esse
uirtutis Pro urtica igit est
myrtus ciuuitor meutes a pu
trigine et ardore uitioq; ad cogi
tationū temperie trāquillitatem
qđ pcuenit Dū iam terrena non
appetit dū flāmas carnis de
sideriū celestibus extinguit ¶ Pro
hoc quoq; mentis resurgentis ce-

lumis datū marie dr̄ virtus altissim obumbrabit tibi Quāmuis hac mre p umbram cōmē vōbiscū in carnandi dei utraq; potuit natura significari umbra em a luce format et corpore dns aut p dnitate lumē est q̄ mediante aīa in eius uteo fieri digtr est phnaitate corpis Quia go lumē in corporeū in male erat utero corporādi ei que i corporeū q̄ cepit ad corp9 dr̄ vbis altissim obumbrabit tibi id est corpo nite humanitatis accipiet in corporeū lumē diuinitatis - Sed iam de mignio quolibet q̄ cepimꝰ exsequamur Collit ergo eū uentus vrens q̄ inde licet malignus spūs eū que nūc succenderit igne puersi cupiē rapit pmodū ad flāmas gehenne Sequit Et uelud turbo rapiet ei de loco suo locus pfouē tpalis uite delectacō et carnis nolūtas Quasi turbo igitur vnus quisq; de loco suo rapit cui a cūctis sus delectacōibus extremo terrinus die separat De quo extremo die apte mox subditur Emittet sup eū et nō parcet Peccatōe deus gens feriendo corrigit adhoc flagellū emittet ut parcat cui vero eius vitaz i pecō pmanētem ferendo gelidor flagellū emittit sēp ne quaq; parcit qui em flagellū emisit ut parcēt adhoc emittet q̄doq; ne parcat In hac namq; vita dns tāto magis studet ut parcat q̄nto magis exp̄cādo flagellat sic ipē uocte angeli ad iohēm ait Ego q̄s amo redarguo et castigo et sicut alias dr̄ Quem em dilig dns castigat flagellat aut oēm filiū quem recipit Et q̄ autem de flagello dampnacōis sc̄ipū est In opibus manuū suaū cōprehensus est pecōr de quo p ysaiā dns dicit Dū mcorrigo biliter dchmēntes populos uidit quos non iam subdisciplina filios sed subdistricta pcussōe hostes mouet plaga minui pcussite castigatōne crudeli Et quod hic dr̄ non parcet ubi q̄ uebis alīs declarat Quid clamas ad me sup tritone tua m sanabilis est dolor tuus vnde hoc sp eleth prudent ut aīa ad uisū q̄ redeūt q̄m sp̄ma mdie mēctmgnibili accendat ne vltimo flagello deprehensi simul eis finat vita cū culpa flagellū namq; tūc diluit culpam ē mutauit vitam Nam cuis mōes nō mutat non capiat accōnes

Omīs ergo dnica passio aut p̄ facō m nobis uite pūns est aut miciū pene sēntis Pter eos em qui sp flagello yficiūt dictū est Cui fingis dolorē m p̄cepto q̄ dū flagellat migmis et cortrigitur p̄cepti amore nolūt audīt dolorē dolor ergo i p̄cepto fingit ei qui a malis opib quasi p̄cepti nice dolore cohibet De hīs vero quos dampnant flagella et non libeāt dr̄ pertussisti eos nec doluerūt attriuisti eos et renuerūt accipe disciplinā Hec flagella ab hac vita ichoant et meterna passione pdurant vnde p moysen dns dicit Igns exarsit mia mea et ardebit usq; ad m feros deorsū q̄nā

adp̃item et em̃ passionē exp
ectat recte dr̃ igns exarsit tra
mea Cñm̃ uero ad eternā dap
nacōē apte mox subiōit Et ar
debit usq; ad mferos deorsū licet
a quibusdam dici soleat illud qđ
scriptū est non moreat de hys
midipm qui tm̃ hoc quod per
p̃phām de miquis dr̃ nō attēdr̃
et duplici cōfusione gtere eos
et id q; alias scriptū est. Cesus
popln de terra egipti saluās
scđo eos quimō trediderūt pōd
Cnubo tm̃ si gssum p̃beas qm̃
libet culpam bis ferire nō posse.
hoc ex pēo passis atq; m pēō
sio morētibo debet estimari q;
eorū pcussio hic cepta illic p̃fia
ut me correctis vm̃ flagellum
sit quod tporaliter mcipit sed
metins supplicys gsimanit
qm̃s eis qui omīno corrigi rē
nuit iam prīaū flagellorum
passio sēncū sit micaū torm̃
torū Emittet ergo sup eū t nō
parcet Sequit De manu ei
fugiens fugiet Ille et em̃ fugi
et de mani feriēs q; p̃mitate
sue corrigit accōms vel cte
quia m sacroeloquio manus
operacō solet mtelligi d' ma
passm fugit qui dū prauā m
terim̃ conspicit uias p̃uitat
relinquat unde adhuc subō
Extmget super eū manus suas
Manus quippe extmge est
mite sue opera i rectitudinem ꝛcō
firmare unde ecias paulus
ait Demissas manus et disso
luta genua erigite dū itaq;
alienū interim̃ gspicit re
uocant ad cor ut cogitent
sua et inde alius ad tormēta
ducat a tormēto alius mđe libe
ratur Extmget ergo sup eū
manus suas q; cōspiat tale
na pena qđ timeat et dū deli
quentem sic pressū respicit dis
soluta sua opera iustiae mđe
cōstringet Sicq; fit ut q; mīgo
uniens mitos ad culpā trahe
rat delectacōne pcī quosdam
moriens a culpa reuocet ter
rore tormēti Quod eccā pue
re bonis psalm testat dicens
letabit̃ iustus cū uiderit uindicta
m piorū manus suas lauabt
m sāgnine pēcōū m piorū
moriēciū sāgnine ipius la
uant manus q; dū eorū pēa
conspicit gspiciens uita mu
datur Sequit Et sibilauit si
illū mittens locū eius quod
sibilo mīi mtemō āmmatos
exp̃mit Quid eo m sibilo for
tasse alia significacō queri
moiente pcōre h n q; iteriū
eius aspicit os m sibilo stri
gūt dū ad eū q; tempsēant
uerba spēalia q; uīt ut iam
credere t pdicare mcipiant
que pius dū miquū florere
cernēt non credebāt Nam
fit plerūq; ut infirmos āmo
eo magis de audita ueritat
trepidant quo flore gēptoris
ueritatis uidet Sed aī iusta
ulcio m iustos subtrahit dilio
a prauitate compescit unde
et p Salomē dr̃ Multato pe
stilente sapiēcior erit paruulus
Virgitur sacis p̃ q; potēti
penas qui extollit m sclo
sufficacter expleuit rursus
ad hereticos superbiam qui
extollit m eloquio ubi con-

uertit Nam sequit

16 uertit Nam Sequit Habet ar-
gentū uenarū suaꝝ principia
Aurum locus est in quo conflat
In argento eloquium in auro ui-
te uel sapiēcie claritas designari
solet et qz hereticis de eloquio
sui nitore stipbuit ut nulla
sacroꝝ librorꝝ auctoꝝ solide-
tur qui libri adloquendū nob
qī quedā argenti uene sūt qz
de ipsis locucōnis mē oīgiz
trahim9 eos ad sacre auctoi
pagīnas reuocat ut si uere lo-
qui desideant inde sumere de-
beant quod loquit̄ Et ait ha-
bet argentū uenarū suaꝝ pn̄
cipia Ac si apte dicat ceruē
ad uere p̄dicatōnis uerba-
se p̄parat necesse est ut cāui
origines a sacris pagīnis
sumat ut om̄e quod loquit̄
addīne auctoritatis fiducīā
reuocet atq3 in eo edificari sue
locucōnis firmet ut ei p̄dīn9
sepe hereticī dū sua studeant
puerā astruere ea pferunt
que pferto in sacre librorū
pagīnis nīmet unde exciderūt
suū p̄dicator egregius admoet
dicens O thimothee depositū
custodi deuitans pfanas uoca-
nouitates · quia dū laudari
hereticī tanq3 de excellēti
in gemo capiūt quasi noua
quedam pferūt que tanq3
patrū libris ueteribus non
tenent̄ Sic quod fit ut dum
uideri sapientes desiderant mi-
seris suis auditoib9 stultitie
semina spargūt Bene aute
subiūnit Et auro locus est
in quo cōflatur Ac si apte
diat Vera fidelīū sapiencia
cui vmūsalis ecclia locus est
tribulacōm nobis p̄sentibus pa-
titur Sed a cūctis peccōrū sordi-
bus p̄secucōnis vite igne pur-
gatur Vnde stripht est In ige
purgatur aurū et argentū ho-
mīes vero receptabiles in ca-
mino humiliacōnis Quo
in loco pot hoc quemēt intelligi
ut de sua hereticī stulta passione
uideant̄ in qua p̄ci Nam sepe
p ihū xp̄i dñi ac redemptorīs
mī noīe multa pacūt̄ se seq
eisdem passionibus eius fieri mar-
tyres sperant Cauib9 sctī viri
uoce nīc dr Aurō locus est
in quo conflat̄ Nam in ytalīa
qz iam tam nos dictū est qlīb
extra ecclie unitatē patiūr
penas pati potest martyr fidei
non potest qz aurō locus est in qo
cōflatur Quod utiq3 ad hēticī
dictis cōflari passionem
carnis uel ecclā p martyrum
multis sed locū quo debeat
conflari nescīnis Audite qd
sctī p̄dicatores noce dr aurō
locus est in quo purgatur hinc
ergo placōnis locū queritē
hanc formam quo animū ap-
te purgari ualeat inuenīte via
est ecclia in qua quisquis cō-
flari noluit abomīnē est potest
peccōrū labe purgari Quisquis
deo amabilīs · si quid tribula-
cōnis extra hanc posuit sustēt
mandi potestis tñmodo non
purgari Ducat Jeremias dicit
quomō conflacōnis ut̄e ignis
omī utilitate sit uacuus cū fusta
conflauit · conflator malicie
eorū em̄ non sūt consumpte tre
ignis exhus flans et dure

passiõis admonet penã et tñ er-
roris non excoquet culpã et tor-
menta crudelit dat penaũ t
tñ bonorũ non facit ſarmẽta
meitoũ huiꝰ eccl̃ę gſlacõis igis
qui extra catholicã toleratur
eccliam qñ nullig omino pta-
tis sit paulus aplus misnuat
dicens Si tradidẽo corpꝰ meũ
ut ardeam caritatẽ aũt nõ ha-
beam michil michi prodest
fo Alij quippe prauia de deo sẽ-
cuit alij recta de auctore tẽt
sed unitatẽ cũ fribus ñ tenẽt
Illi errore fidei ſti uũ ſcisma-
tis ꝑpetratõe dimisit dñs
et in ipã ꝑma parte de calogi
vtrarũꝙ parentũ culpe ꝑpetuꝰ
cũ dicta uoce dr Diliges dñm
deũ tuũ ex toto corde tuo t ex
tota aĩa tua et ex tota vtute
tua Atq; mox subditur dilig⁹
ꝓxim tuũ sicut teipm Qui
ens de deo puersa sentit hoc
ꝑfecto q; deũ non diligit qui
uero de deo recta sencies a ste
ecclie unitate dimissus est cõ
stat ꝑfecto q; ꝓximũ nõ amat
quem sodalẽ hrẽ excusat Ꝙsqꝫ
ergo ab hac unitate miris ec-
clesie siue pheresim de deo p-
uersa sencedo sdi errore sci-
smatis ꝓximũ nõ diligendo
diminuit Caritatis hmõi gradꝰ
natur De qua hoc qd̃ ꝑmisꝰ
paulus dicit Si tradidẽo corpꝰ
meũ ut ardeaꝫ caritatẽ autẽ
nõ habeaꝫ michil mi ꝓdest ac
si apte uoce dicẽt Extra loca
sua gſlacõis michi ignis ad
hibitus tormẽto me cruciat
fo mũdacõe non purgat Hũc
omẽs sti pacis amatores sumo
studio locũ quirit hũc quientes i-
uenit hũc muemẽtes tenẽt
scietes pccoũ remissio uel ubi
vel qñdo uel qualibet detur
Ubi qppe nisi in catholice mi-
smu qñdo nisi ante uentũ ex-
tius diem quia ecce nũc tpus
acceptabile ecce nũc dies sa-
lutis Ex querite dñm dũ inue-
ri potest inuocate eũ dũ ꝓpe e
Qualibꝫ nisi conũsis q; adꝓ
uiloꝙ inmtacõm magistra hui-
litate formatꝰ de qbus dr Om-
te parulos uenite ad me ta-
lium est regnũ celoũ et nisi
conũsi fueritis et efficiamini sic
parnuli non intrabitis in regnũ
celoũ Quia ergo non misti
catholica eccl̃ia uerimatres
fuit dr recte auro locus est
in quo gſlatur Qm nõ claus
cit aĩa in fulgore etne pulch'
tudinis nisi ut ita dicã ꝓius
hic arserit in officina caritat
fo Sensandũ ꝓterea ẽ q; occlto
cõsilio omipotẽs deus quosdã ab
ipis exordijs suis inmorẽtes
custodies usq; ad ꝓtutũ sima
puchit ut etate crescẽte simul
in eis ꝓficiat et amoꝙ nue-
rositas et celsitudo meritoꝝ
Alijs do in exordijs suis deserẽs
se aturẽtibo mens ire pabu-
la ꝓnittit Plerũꝙ tam
etiaꝫ eos respicit et ad sequndũ
se sti amoris igne succedit
atq; molitas meoꝝ cordiũ
prurigines viciorũ uertit in
feriorẽ ũtutũ et eo magis
ignescit tũc ad desideriũ re-
quiẽdi pietatis dei q; mag
erubescit medriaꝫ mi statꝰ
sue sicut sepe gtingit ut in

prigne certamine miles ante
ducis sui oculos constituit hos
tili uirtute turpit' cedat et ener
uiter prebens terga feriat'
Qui tm hoc ipm quod turpit'
gessit erubescēs aīi diutissi
oculos maiores expā uecordia
vires summit tantaq; p̄ forcia
exercet q̄ntus t p̄tentem gl'am ve
tutis pagat t p̄teritam ignomi
niā debilitatis tergat Dic g°
nonnūq̄m quida m dei seruico
ex ante acta t p̄terita acrius
debilitate roborant' eosq; ad
custodiēda mandata t futuro
trahit desiderii et impellit me
moria p̄teitor ut hmc aduē
tura amor puocet illmc d'p̄tis
uerecundia mstiget ¶ Quos tm
aduersarij ecclie dū sūmis p̄
ditos virtutibus uidēt eosq;
m p̄ti uita unde derogent q̄
minime nequaq̄m possunt
accusare illos de p̄teritis molui'
Sicut moysen mīm manicheo
impetit in quo sēm cui ulti
gram transacti hominis cō
natur culpa fedare m q° no
attendit postmodū quē pa
ciens ad sūm medij sed prius
q̄m p̄ceps ad feriēdū fuerit
talibus ergo aduersarijs bris
iob subtilissima gsideratē
obuians postq̄m dixit habz
argentū uenarū suaz p̄tia
et auro locus ē m quo gfla'
apte subiecit ¶ ferrū de tra
tollit' Solent hereticī d'nice
sue gra nos elatōne gloriaī
atq; opera sua ostentatōnis ela
tōne iactare nosq; iniquos
ut dicunt aut ee aut fuisse
exāminatur Ultima ergo
gfessōm coīs eos vr sacris loqtur
dicens ferrū de terra tollitur
Ac si apte dicat fortes viri qui
acutissimis lingwaū gladijs
in hac acie defendēde fidei fer
ri fuit aliq̄ndo terra m firmis
accolis fuit Peccati q̄ppe
hom̄ dictū est Terra es t in
ibis · sed de terra ferrū tollit'
cū fortis ppugnatē ecclie de
terrena q̄m p̄us tenuit accōe
separatur Non ergo in eo debz
despici quicquid fuit qui iam
cepit esse quod non fuit Inno
matheus in terra multus est
qui terrenis negocijs explicat'
theloneo usibus seruiebat · sed
de terra cultus in fortitudine
ferri qualibet Cuius videlicet
lingua quasi acutissimo gla
dio euangelij administratōne
dīs infidelium corda transfixit
Et qui p̄us infirmus despect'
fuerit p̄terrena negocia fort'
postmodū factus ē ad celestia
p̄dicamina unde et adhuc sub
signatur ¶ Et lapis solutus
calore in es uertitur Tunc
lapis calore soluit' cū cor dura
atq; a diuini amoris igne frigid'
eodem diuini amoris igne tāgit'
et in feruore spūs liquat' ut ad
sequendam vitaz desiderioz estu
ardeat qm̄ p̄us audiēdo insen
sibilis manebat Et quo ardet
scilicet et emollit' ad opera
vt sicut p̄us durus fuerat in
amorem sācta ita se ponoduz
fortem exerat in amore dei et
q̄ ante audire renuebat ita
et credere t p̄dicare mapiat
¶ Lapis ergo solutus calore
in es uertit' q̄ dura mens

supm amois igne liquefacta ad
veraz fortitudiem cōmutat⁹ vt
pccor qui prius m sensibil exhte
rat post modū et p auctoritate
fortis et p pdicacōm sonorus
fiat Quod bñ p ysaiam dic⁹
Qui gsidūt in dño mutabunt
fortitudiem ffortitudine mutā
cū omnī tanta ūtute pīs schm
fugimꝰ qīta hoc ante qrebaꝰ
Qua aūt male adūsarijs catho
licorū moribus ante acta nūta
reputat⁹ fecte subdit⁹ ¶ Tpus
posuit tenebris ⁊ vmbraꝫ fīē
ipē considerat Tempꝰ posuit
tenebris iniquis iudex modū
quo mīqui esse desistāt vnde eis
parūm dr Extraho et aliqñdo te
nebre mīe aūt lux m dño Sic
alys quoqꝫ discipulis isdem do
ctor egregius dicit Nox p̄cessit
dies aūt appīq̄bit abiciamꝰ
ergo opera tenebraū et īduamꝰ
nos arma lucis sic ut ī die ho
neste ambulemꝰ Unde et ī cā
Can⁹ Ecclia uemēte dr que e
sta que progredit⁹ quasi au
rora gsurgens Apte em ecclā
aurore compata describr que
pgnicōm fidei a pcōrū suoꝝ
tenebris m clara luce mutat⁹
cōmutat⁹ ¶ Tempus ergo po
suit tenebris et vmbraꝫ finem
ipē considerat vmbraꝫ noīe
et electos noluit et ipsos cō
phendi Nam bona faciēs ⁊ or
dinans deus ab mīquis facta
ne mordeat⁹ eueniāt ipē dis
ponens gsiderat vmbraꝫ fīē
et paciēter toleraūt ordīa atq; si
mutet⁹ electorū term⁹ q̄ ex
malo mutem⁹ ad bonū mu
tet⁹ erit ipsorū finē qđ d malo

58

59

opere digni detrahāt⁹ adsimpli
cīū vidit finem psequtis⁹ saulī
quo prostratus dicēt Dñe quid
me vis facē vidit finē quasi
obsequtis discipulī qđ p cōmis
so scelere guttur laqueo strin
geret se que ⁊ prāte puīret
et deterius puīendo deciperet
vidit minutas delinquentes
sed gldemnit finem delinqnau
pīam correctoꝝ vidit quoq;
zodomā delinqntem ꝑ gsidēt
finem ardoris hyemis ignem ge
henne vidit sterilitatis finem
qđ possessa inqtatū tenebris
qñdoq; fidei luce clarescēt vidit
eccā inde termīm quod ab ea
luce fidei quā tenebat obduāte
pfidie se tenebris cecaret vnde
adhuc ognie subdit ¶ lapide
quoq; caligīs et umbra mort⁹
diuidit torrens a pplo pegnante
Quid durius ille pfidus pplus
indeoꝝ qui auctorem iuste iu
dicē p fidem noluit quē p̄pha
ciam pdixit nisi lapis caligīs
fuit qui et crudelitate durus
extitit et in fidelitate nebulosꝰ
Qui alioquoqꝫ vocabulo vbm
mortis dr Umbra quippe
talis exprim⁹ qualia eius rei
de qua trahit⁹ fuerint imagi
ta Quis aūt mortis nomē
nisi diabolus vocat⁹ de quo
p̄ quidam mīstri stu significaꝝ
dr et nomē illi mors cui ge
ptus umbra extitit q̄ inqte
illius signis eius in se imaginē
expressit Quid vō torrēs
nomine nisi ille aspīt⁹ nem in
uideris vltimū examen ege
diens atq; electos ⁊ reptos di
uidens ignis vocat⁹ Unde p

10

ppham dr flumis igneus rapi-
diusq egrediebat a facie eius
11 ¶ Quis aut in hoc mundo pegri-
natur ppius nisi qui ad supne
electoru aurem hre se patria
nouit in celestibus et tanto ma-
gis illic sperat inuenire ppa
quito hic acta q pterierit ee
a se deputat aliena Peregri-
taq est ppius omi numero
electoru qui hanc uita qdam
sibi exilii deputates ad sup
priam tota cordis intentione
suspirat de quibus paulo dr
Confitemini q pegrini et hospites
sut sup terra Cui ei h dicit
significant se priam inquire
Hanc peregrinacom isde quq
aplius tolerabat cu dicet du
simus in corpe pegnantes a
dno Per fidem eni ambulamus
et non pspem huius pegnacois
eripias satagebat euadere
cu dicebat Desiderii habens
dissolui et ee cu xpo et multo
Michi uiuere xps est et mori
lucru huius peregnacois po-
dus graue sentiebat cu psa
dicet Heu michi q incolatus
meus plongatus est hutanis
cu habitatib cedar multum
incola fuit aia mea Abhac
eripi q uolens anhelabat
cu supnis desideriis flagrans
dicet Sitiuit aia mea ad deu
fontem uiuu quando ueniam
12 et apparebo
ante faciem dei mei ¶ Sed
hoc desiderii nesciunt q cor
a terrens uoluptatib de-
figut dum insola que sunt
uisibilia diligut pfecto inui-
sibilia uel si nouerut se non
diligut q dum minus se ex-
teius sequut eciam mente carnes
fiunt Omnis enim uita uitq
ppius currit ad nos similis ad p
petua puenit Quia lapidem
caligims et umbram mortis
diuidit torrens a pplo pegri-
nante ac si apte dicat Eos
quos modo uel infidelitas ex
cecat uel crudelitas obdurat
flamaru fluuius a gspectu etni
moditis extens ab electorum
tuc pplo separat et huc a boie
igms distincti eca immis diu
dat quos nuc in finis gaudiis
ays tenebre uicios exterant
Potest fortasse in torrente noe
ipa irrigacio sce predicatois
intelligi Juxta id qd p Salomo
13 dr ¶ Qui subsannat
patrem et despicit parentem
mris sue effodiat illi corui
De torrentibus puteis q nippe
dum omia indicia ppendit
subsannat prem Et quilibet
hereticus du predicatom sce ec
clie audit uane q illius deridendo
gtem pmit quod alios q p
tui mris despicit quia non
in meto eoru quoq mrem
dicimus q de ipa dicit qui
con xpm loquit Johannes
attestate qui ait Inobis exi
erut sed non erant ex nobis Nam
si fuissent ex nobis mansissent
utiq nobiscu ¶ Corui uo
14 de torrentibus uenit ad pre-
dicatores uel ad defensiom sce
ecclie a satrapis libroq fluctus
predicti qui recti ex eorum vo-
catu sut quia nequaq in diu
sticie luce superbiut sed plus
lutatis grauiu peccatoru se mi-
gredine confitent unde eciam

ab electorū ecclia dr Nigra sum
sed formosa et iohānes ait Si
dixerimꝰ qꝫ ꝑccm nō habemus
nosipos seducimus Qui inde
ceum substamatis oclos effo
dit qꝫ prauoꝝ ac ꝑuicaciꝫ
hom mtentom vincit lcho
rtaqꝫ testimonio si nc quoqꝫ
correns ꝑcatō debet mitigi
lapidem caligims et umbrā
mortis diuidet torres a pplo
pegnate qui sitorū ꝑcatoꝝ
obduratas mētes ꝑ pbcm de
serit et ad pnia humilit se cēda
comitit vnde adhuc subdit

17 ¶ Eos quos oblitus est pes e
gentis homis et imunis Ois
hoc loco alius accipit egens
homo nisi ille de quo ꝓphta
dr qui ꝓpter nos egenus factus
est cū esset dnes ang videlicz
egentis hois pedes sti ꝑdi
fuerūt ꝑ quoꝝ ꝑfecto pricia
gentilitate circuiēs mundum
pambulat vnusquisq de qb pec
ppham dr Et m ambulato eius
an pes eius non erat q tenus
m compedib dicebat ꝑ quo
legatōne fungēr in catena
Sed eoꝝ qui umbrā mortis
et lapis caligims exutre erūt
pes hois egentis oblitus est
qꝫ mipo inicio nascētis ecclie
Dū sti apli celoꝝ regnū in
dee ꝑcatis noluisset indetes
qꝫ ei mchil omino ꝓfiterent
ad ꝑcandū genibus defluxerē
siaut ipi in suis actib dicūt do
bis oportebat ꝓmū logui vbū
dei sed qm repulistis illud et
indignos nos iudicastis etne
mite ecce conūtimꝰ adgētes
De qbus ꝛ ꝑphēta dr Trans

ferūtur mōtes in cor maris qua
repulsi a iudea apli in hoc ge
tilitatis scilo sūt translati Qui
sūt ergo qui in mari fiducia ꝑ
obstinitate cordis quasi quādam
lapis caligims et umbra mort
a pegrinate sanctorū pplo diuidūt
nisi hm quo spes egentis hois
est oblitus id est quos ꝑdi res
dn iudeoꝝ ꝑ huiāitatem pauꝑs
ꝑ superbie siue tumore reliquerūt
cont qꝫ omino oblit sūt dum
ꝑcatoꝝ in fine semina ad so
lam fructificatōm gentil mās
tulerūt Quos recte quoqꝫ et
minos vocat qꝫ dū in mr fidei
tate sua obdurati sūt uerbis
mite ad cor viam ꝑbere noluerūt

16 ¶ Sed inde habet qne sic obduārit
uel qualis diuīt fuerit vel qd
post ꝓfuerit audiamꝰ Seqtur
Terra de qua oriebat ꝑ panis
in loco suo igne subuersa e Pa
nem inde dare ꝑsueuerat q
legis uerbi ꝓferebat qm inde
lucet legem qꝫ intelligēdā ꝛ ꝗbi
atqꝫ explanare nō poterant
ꝓ ꝓpheta Jeremias in lamētis
deplorat dicens Paruuli pe
ciert panē et qui frangeret
eis nō erat ¶ Sed hec terra in
loco suo igne subuersa e qꝫ fidei
signa cōspicāt inuidie se fac
cōtremanit Quia ei sp in dia
de sibia nasci solet in loco suo
igne periit que ideo arsit in
dia qꝫ sulphuram nō reliquit
Terra ergo que ꝓius panem
habuit post igne subuersa e quo
synagoga que mādata dei ꝑ
legem ꝓfulit nascētem eccliā
ꝑ fidei in mundi se igne cōsump
sit Jn non emulacōis siue fa

cibus ardebat cū redemptoris
nr̄i signa ꝯspiceꝝ ꝙquosdam ſi
lios dicēt · quid facimꝰ qꝛ homo
multa signa facit nel certe in
dctis quia nichil ꝓficimꝰ ecce
mūdus totus post eū uadit Sic
bant unde conuiti debuerant
atq; ex inde pistores fiebant
exuerebant ꝙ tm̄ginē quē cer
nebant mortuos mutilabāt in
ore tenebāt legem sed legis p
ſeqbant⁹ auctorē Terra aut̄
de qua orebatur panis in loco
suo igne subusta est qui dā ſ
semetipā et prius habuit lege
que reficēt ⁊ post mundiam q̄
cōcremaꝛet ¶ De aliq adh⁹
descriptōne subiūgitur locus
saphiri lapidis eius ⁊ glebe
eius aurū Auget reatū culpe
seqtis ꝓcomū gloie ꝓcedēs
Nam uno aliq̄ casus maior
est ōmnis q̄to pius cū cadēt
maioris potuit ee miſtuis di
catur ergo in dea dicat⁹ qđ fuit
et ꝓdenciū magnitudo ut nul
crescat ad cumulū sēq̄ncium
delictorū locus saphiri lapi
dis eius et glebe eius aurum
illius ¶ Quid enī hoc loco la
pides nisi ſtōrū ac fōraū mē
tes accipimꝰ ¶ In ſcriptura
et enī sacra aliq̄nd lapides
in malo aliq̄nd uero in bono
accipi ſdent Nam cū lapis
p insensibilitate pomat⁹ dura
pla pides corda signant⁹ Unde
et p ihēm dn̄ potēs est deus
de lapidibꝫ istis ſuscitare filios
abrahe ¶ In unde⁊ nota lapi
dū corda gentiliū designant
Dura tuc atq; insensibilia p
infidelitate et p ẏphām dn̄s
pollicet⁹ dicens Auferam cor
lapideū de carne tua et dabo ub
cor carneū Iuxta ꝙ lapides
metes fœcui designari ſdent
Unde ⁊ per petrū scīs dr̄ Et uos
tanq̄m lapides uiui ſup edificam
Domos ſpūales Et p ẏphām dns
uemēs ecclie pollicet⁹ dicens
¶ Ecce ego sternam ꝓdme lapi
des tuos et fundabo te in saphiro
et ponam iaspidem ꝓ pugnacla
tua ⁊ portas tuas in lapides ſcu
lptus et omēs terminos tuos in
lapides desiderabiles unus filios
tuos doctos a dn̄o Unum
namq; in illa ꝓdme lapides
qꝛ in ea ſtās aias meritoꝝ di
uersitate distinxit Fundat⁹ tam
saphiris qui ſdē lapides color
aerius m ſe ſimilitudinē tenet · qꝛ
robur ecclie in aiabus celestia
appetētibus ſolidatur Et q̄m in
spis viridis est coloris iaspides
ꝓ pugnacla eius posuit quia
illi oēs aduſarios ꝓcē ecclie de
fensione obtenti ſūt qui mentis
desidēs uirentes nulla te pot
reprobi ariditate marcesc⁊e
Portas uō eius posuit in lapides
ſculptos h̄ m quippe porte ſt
ecclie ꝓ quoꝝ uitam atq; do
ctrinaꝫ mea militudo credēti
Cum ꝓ eo ecclia quod magnis
opibus pollent et id quod lōge
positi asserit uidētes ostendit
non pueri ſed ſculpti lapides fe
mentant⁹ Inquirit ei uita nā
operatos terminat⁹ quasi in eisdem
ipis expmit⁹ quod eis erunt
Ubi omēm quaq; ſtōrū numer
geneāli collectōne ꝙcludens
subdidit Omēs tuos tuos
lapides desiderabiles et tanq̄

Si audietes ista petrus ut hos lapides quos dicit mundet adunet
vnusos filios tuos doctos a deo
Quia igitur migrn de ecclia
migrn scē ecclie aīe que celeste
vitam ducent defuerit dicit
l locus saphiri lapides eius Et
quia magna unte ac sapiēcie
claritate p fidem fulsit adūgi
et glebe illius auri quid per
glebas nisi collectones singlo
rum ac multitudines signi
Glebe aut ex humo et puluere
gstringit Ames ergo q roze
gre mfusi ex mortis debito se
puluem esse uerasi ggnicone cō
fessi sūt dū iuste virtute clares
ceret quasi auree nulla glebe
iacuerūt Glebas hec terra
habuit m pphetis glebas m do
ctoibus glebas m prīb; alīq;
q magna se mfusioe gre m
pfessionis et operis ummmim
tate tenuerūt Dicat ergo et
glebe illius auri qm ea mi
titudo spūalis tanto maioi vte
claruit quito se m deo ac p ip
maiore unammitate cōstrixt
Sed hoc auri pfuit est pgmod
tenebris obscuratū Sung pro
fecto migredme Jeremias pro
pheta mures deplorat dicens
Quom obscuratū est aurū mu
tatus est color optimus Auris
namq; obscuratū est qn teus
antiquus ille fides atq; noīe
splendor rruete pfidia malie
se nocte fuscauit Quia igit
quid finit audius locus sūt
saphiri lapides eius et glebe
illius auri Nut iam dilectus
ille deo pplus Cui tuta h boā
p fidei audiam Sequitur

s

Semitam ignoauit auis nec
mitus est oculus multuris
Quis hoc loco auis noīe misie
signat qui corpus carneū qd
assumsit ascēdeo ad etheā libā
qui apte quoq; ecia multis
appellacone exprmit multur
quippe dum uolat si iacens ca
dauer conspicit se ad esū cada
ueris deponit et pleriq; sic
m morte capit dū ad mortuū
uāl desūmis uemt Rectego
mediator dei et hoīm redemptor
ni nullius appellacone sigt
q manes m altitudine dumtat
sue quasi a quodam uolatu
sublim cadauer mortuatis nre
conspexit m mimis et sese de
celestibus admia simsit sicut
qui ppe ppter nos homo digt
est et dū mortuū aīal pecut
morte apud nos qui apud se
erat nimortlis mitemt Sed
huq; multis ocius ipā fuit m
tencio nre resurrectoms qua
ipe ad triduū mortuus abet a
nos' morte libeāuit Ille ergo
pfidus iudeoū pplus mortem
uoit sed quid morte sua mūq
morte destruet immmeatte
dit Conspexit quidē multe
sed oculus nullus non aspexit
qui dū humiliatus eius uias qb
nos ad alta subleuauit a sideā
nolut semitā auis ignoāut
Neq; eni pensare studuit qd
eius nos humilitas subleuaret
ad celestia et mortis eius ruinā
reformaret ad uitam Seiūq
igitur ignauit auis nec stitit
et oculus multuris q et simul
est quē m morte temuit unde
nolut qūta iuste mre gloriā

de eius de morte sequit. Unde
ad cendelitatē quoq; pſecucōis
excarsit. Verba uite peperere tē
muit pdicatoes regū celorum
phibendo stituendo ferendo re
pulit. Qui scilicet repulsi ne
deam adqīn missi fuerāt dese
rentes ingentilitatis collectē
dispersi sūt. Unde adhuc sub
ditur. ¶ Non calcauerūt eam
filij mshitorū nec phansimt
p eam leena. In cūctis latis
codicibs mshitores positos re
perimꝰ. ingrecis vo negocia
tores inuenimꝰ. Ex qua re col
ligi ualet qd hoc in loco pī
shitoibus mshitores scriptores
quoq; ignoando posuerūt. In
shitores em negociatores dia
p eo quod exercendo operi īsis
tant. Sed u eq; sermo licet ī
uoce dissonet in mtellectu n
discrepat. qr omēs q fideliū
mores mstituit spuale ne
gociū gerūt ut cū pdicatōr
sūis auditoribs pbent ab eis
fidem et opera recta p n pūt
sicut de scā ecclia stēpn p
Cyndonem fecit. Tuendauit
de qua. Paulo post illic dr
uidit quod bona ē negoiaō
eius. Quid hoc loco īshitoes
nisi pphe scti uocati sūt
qui synagoge mores ad fidē
mstituere pphetando cura
uerūt quorū nimirū filij scī
apli mīcipant. qui ut deum
hoiem credent ad eade fidez
ex eorū sūt pdicatōe geneā
ti. De quibs ecclie p pūtam
dr. Pro patribs tuis nati sunt
tibi filij constitues eos prin
cipes sup omēz tiam. Sed qr
repulsi apli a synagoge finibs
sūt egressi recte nūc dr. Non
calcauerūt eaz mshitorū filij si p
dicatores scī eiusdem synagoge
uicia calcet. Unus p merētur. Si at
mshitores eosdez scē ecclie pōres
accipimꝰ mshitorū filios pastoꝝ
et doctores qui aplorū uia sectan
sūt michil obstat mtelligi qui
synagogā minime itelligunt
calcauerūt qr dū eorū pres id
est apli ab illa repulsi sūt ipsi
quoq; ab eius vocatōne cessa
uerūt. ¶ Quia indeb synagoga
leena nō ptransiit qr scā ecclia
collectōm gentiū dedita neq; p
se ad illū indee pplm diuinus
occupat. Recte aūt ecclia leena
nūcupat. quia male uiuētes
muricys ore scē pdicatois mi
ficit. Unde et ipī primo pastorī
qīhimꝰ leene ore dr. Macta et
manduca. Quid mactat. q; ppe
anita occidit. Id ueo qd come
dit. in comedēs corpore uānī
tat. Macta ergo et manduca
dr. id est a pcō eius in q; nimirū
interfice et a seipīs mtua ī oꝰ
membra comitte. Et qr h ecc
corpꝰ ē dn ipe ecclā dns iacob
uoce leo uocat. ex se leena uōt.
ex corpe dū ei subiunde spene
dr. Ad pdam fili mi ascendisti
requiescens accubuisti ut leo
et quasi leena quis suscitauit
eū. Hec igit leena nequaqm
dr. qr pudeam transiit ß nō
p transiit apls quippe pdicā
tibus prius ex illa gentilia
pmodū quāq; milia credidit
ecclia itaq; p synagogā trans
isse sed nō ptransiit quīn ex
illa ad fidem pauci rapuit

sed nī illū m fidelm pplm a per-
fidia fundius non extinxit Sed
quid sepe iam dirm9 ēpulsū
ab m fidelitate indeorū deficit
ad nouacōm gencū vnde adh'
de eadem leena dr
87 Adsilicem
extendit manū suā subuitt a
radicib9 montes Quamū q'ppe
ad silicem extendit qz ad ui-
ciam gencū brachiū sue pdi-
cacōnis misit Unde t ipsdem
btūs Iob passionis sue hystoriā
plciens gentib9 inmoteste dam
dicit Scribant hec stilo ferreo
m plūbi lāmina uel certe sal
pantur m silice
86 Quid uero
hoc m loco montes nisi huius
scli potētes accipim9 qui pro-
tercena substicia altū tumet
Deq bus p psalm dr. tunge mō-
tes et fumigabūt Sed montes a
radicib9 suit euulsi qz pdicāte
stā ecclia sūme huius scli ptūs
madonatū omipotentis dei ab
mtima cogitacōne ceciderunt
radices enī monati suū cogita-
cōnes mtime stipboū t a radi-
cibus montes caduit qz ad co-
lendū deū ptates scli abiims
cogitacōibus p sternunt recte
etenī p radicē cogitacō occlta
signat qz phoc qd mtius nōter-
minat erumpit qd indeat foās
vnde et ibonā partē p ppham
dr Et mittet id quod saluatum
fuerit de domo inda et qd relīq
est mittet radicē deorsū t faciet
fructū sursū Ac si apte dicēnt
In mis cogitacō nasc'it ut in
fūmis vitibus co reddatur Di-
cat ergo adsilicem extend' ma-
nū subuertit a radicib9 mōtes
qz dī iuiciam gencū stā pdicā-
pent stipboū altitudinē fidei us
strauit Qua uero eos quos a cogi-
tacōibus terrenis euacuauit dōis
celestibus replet et quos tīme
curis exhaurit supnis rigat
88 fluctis mox sequit In petris
tuos excidit dest mduris ge-
tilui cordibus fluuios pdicā
aperuit sicut p ppham quoq
de irrigāda dr ariditate gen-
tilui posuit desertū in stagnum
aque et terrā sine aqua terit9
aquarū atq in euangelio pro
mittit dns dicens qui credit
me sicut dr scriptura flumina de
uentre eius fluent aque uiue.
Ad'pmissū tūc audiui9 etiam
nūc completū uidemus fieri
in sctis pdicatoribus et nō qz iu
dea progenitis p tuctam ecclīa
toto orbe diffusam fluenta celes-
tū mandatorū ubertim manat
ore gentilui Quia et in petris
tuos aperuit ex duris quoq cor-
dibus fluuius scē pdicacōnis
89 emanat Degitur et ome prosu
udit oclus eius Laedū mag
pere est quia tanto magnq
aīa sit pciosior ante oculos dei ip̄i
to pro amore ueritatis despectior
fuerit ante oculos suos Ihc ad
Saul dr nome cū parnulg ees
m oculis tuis caput tegentiu
mtribubus isrl Ac si aperte
dicat magnus michi finis qz
despectus tibi sed nūc qz magn9
tibi es factus es despect9 mihi
vnde et p ppham dr Ue q sapies
estis m oculis vrīs et coram
vobis met ipsis prudētes Iusto
ergo sit quisq ultior deo qz to
pciosior est sibi Tanto pciosē
deo qz to ppter ei ultior sibi ip-

humilia respicit et alta a lõge
cognoscit Omne itaq; pciosum
uidet oculus eius Inscriptura
sacra uidere dei alicubi dicit eligere
pontē sicut in euangelio sēm
est Cum esses subfican idue id est
positū te subumbra legis elegi-
bimus ergo pciosū quia humilia ele-
git infirma enī mundi elegit ds
ut cōfundat fortia mundi pcōsit
aūt humanam aīam de se abiecta
sapiētem grē siue illustracōne ē
spectat De qua iudex aīa ypphas
dr Si separauis pciosū a uili q̄si
os meū eris dulis quippe deoē
mundus psens pciosa uo est et aīa
humana Qui ergo pciosū a uili
separat q̄si os dñi uocat q̄ per
eū deus uerba sua exerit qui ab
amore pntis sdi loquendo q̄ potest
humana aīa euellit Et q̄ testa
nouī doctores adhoc p dicti st
ut occultas quoq; allegoriaū
caligines in uetei testamto rima
rent recte subdit Profluat q̄
fluminū scrutatus est t abscon-
dita pduxit in lucem Quidnā
q̄ hic aliud flumina nisi ānq;
patrū dicta nūcupāt Quis enī
perscrutare sufficit qui uehemens
fluuius dū legem conderet expe-
ctore moysi erupit Quā vehe-
mens fluuius ex dauid corde
pfluxit Quāta salomonis ore atq;
oīm p phetaū flumina fluenta
manarūt Sed horū fluminū-
fluenta uoca spēm tenuit dū
litere sup ficiem seruans eorum
pfūda nescuit Nos uero q̄ uemē-
te dño meis interna spūalia q̄-
rimus eoū pfunda rimati quod
ipē dñs facē dr quia rones agere
ipo donante pualemus Pnos g̃o

uel ceteraē que occidit sed spūs q̄
uiuificat sequimur pfunda flu-
miū dñi scrutatur t abscon-
dita in lucem pduxit q̄ dicta
legis que caligosa mmis hi
storia obstinuit nūc expositio
spūalis illuīat Unde et log̃s
in parabolis peruam uēitas
discipulis p̄cepit dicēs quod
dico uobis in tenebris dicite in
luīe et quod in aure auditis p̄-
dicate sup̄ tecta Aperta nāq;
dicta exponenda ferenūt nobis
ē iam cōspicuas sentēcias an-
tiquorū patrū unde psāias pro-
pheta plana scē ecclie exposicōis
uerba sp̄icies et non allegoriaz
tenebris obscura eclamat dns
locus fluminū multū latissimi et
patentes Testamta enī ueteris
dicta quasi angusta et clausi ru-
ui fuerūt qui immēsas scīēcie
siue sentēcias collectōne obscu-
rissima stringebāt Ut cōi doc-
trina scē ecclie trium et latitu-
dēs siūt quia eius dicta et in
uemētib9 multa siūt et q̄rēntibus
plana Ut ergo pfunda quoq;
fluminū scrutatus ē t abstrūsita
pduxit in lucem q̄ dū suis ex
positoib9 intelligēcie spūm īsudt
antiquas pphetaruū obscuritat9
aperuit Et hoc iam scā ecclia
pspm agnoscit q̄ synagoga
pus p litera intellige omino
non ualuit Unde t moyses cū
ppto loquēt faciē uelabat ut
uidelicet designaret q̄ ille ui-
deraū populus legis uerba cogn
ceret sed causē claritatē legis oī
modo nō uidēt Unde recte et
p paulū dr usq; in hodiernū diē cū
cū legit moysēs uelamē est

positā sup̄ cor terrā. Sed q̄ dicta
dei millateng sine eius sapiencia
penetrant⁹ nisi ei⁹ quis sp̄m eius
accepit eius nullomodo uerba co-
gnoscit scīs uir de mnestiganda
eadem dei sapīa uerba subiūgit
dicēs ¶ Sapiēcia uero ubi inuenīet⁹
et quis est locus intelligēcie Ne-
scit homo pciū eius nec inuenie⁹
in terra suauiter uiuēciū abyssꝰ
dicit non est in me et mare loq⁹
non est meū non dabit⁹ auri
obrizū pea nec appendet⁹ argēti
cōmutacōe Notandū p̄us est q̄d
duo ubi ꝓposuit et duo subdidit
respondēdo ad id n̄amq; quod su-
pius dixit sapiēcia uero ubi in-
uenīetur et quis est locus intelli-
gencie iste uersus r̄spondit abyſ-
sus dicit non est in me et mare
loqtur non est meū ad id uero
quod dixerat nescit homo pciū
eius nec inuenet⁹ in terra suā-
uiter uiuenciū nisi deus em ipse
reddidit dicens Non dabit⁹ auri
obrizū pea nec appendet⁹ argē-
ti cōmutacōe eius Ad vtraq;
ergo respondit sed augēdo quod
obiecerat non soluēdo Cui sapīe
namq; locū querēt ac demde in-
ferius r̄spondēt Abyssus dicit
non est in me non ubi esset sed
ubi non esset indicat Rursus ē
ab hoīe eius pciū dicēt ignorū
atq; adhoc inferius redderet nō
dabit⁹ auri obrizū pea Nō q̄d
esset eius pciū sed quid nō esset
ostendit ¶ Cūctis aūt liquet q̄d
neq; hec humana sapiēcia uel
tenui loco uel eni diuicys pt
Sed vir scīs misticis sensibus
plenus ad alia nos intelligēda
trāsimittit ut non creatā ꝑ re-

Nam
antem sapiēciam reqram⁹
nisi in uerbis istis allegoiam se-
creta rimemur eaq; q̄ sequit⁹
omino sūt digna despectu si ex
sola hystoia narracōne pēsent⁹
Paulo post namq; dicit Non ad
equabit⁹ ei aurū obrizū uel ui-
trū et cā aliter sicut nouimus
utrū longe atq; dissimiliter auro
sit ullius ¶ Hīr post auri nomē
metalli utq; ꝓnos ꝑ immensā
laude utrū quoq; dixit sapiēcie
non equari ipsius ergo līe diffi-
cultate compellim⁹ ut ad sn̄ias
hōrū ūberes mysticas ingilem⁹
Vir itaq; scīs q̄m sapiēciam cō-
templat⁹ nisi eam de qua paula
aplūs dicit xp̄m dei virtutem
et dei sapīam de qua p Salomōe
scripm est Sapiēcia edificauit
sibi domū et de qua ꝑ⁹ ait.
¶ Dnā m sapiēcia scrūsti hmo
mmtū sapiēcie homo pciū ne-
scit quia nil digni estimacōne
illius inuenit Non aūt hō sa-
piēcie pciū et ee dī et nesciri ꝑ
id eo nesciri q̄ de est eo scilicet
loq̄ndi genere quo m agustus
quisq; deprehensis cū inmediū
subuencōnib⁹ non mouent fatēi
solet quia quid faciat nescit
hmo ergo sapīe pciū nescire
est dignioris meriti quo illā
percipiat non inuenie Adhoc nāq;
pciū damus ut eis unde rem q̄m
appetim⁹ possidere ualeam⁹
¶ Quod aūt nos dedim⁹ uthāc
sapiēciam que xp̄s est percipe
meream⁹ gra q̄ppe redempti
sumus illa namq; sola opera
male inuēdo dedim⁹ quibꝰ
si iusta retribuco seruaretur
non xp̄s ꝑ supplicia redderet⁹

Sed aliud homo pmisticā meruit aliud pgrām accepit Testet⁹ paulus prius qm mens illius semē gratuite veritatis accepit quibꝫ scriptis pmebat⁹ errois Qui prius mgnit⁹ fuit blasphemus et psecutor et iniuriosus sed miserendo cōsecutus sū qꝫ ignoans feci in incredulitate Testet⁹ pqualibꝫ xp̄s mori dignatus est Cū adhuc ifirmi pctōres essemus scdm tpus xp̄s pro impijs mortuus ē Cum ergo venīēte sapiētia in pri mueīt sumꝫ quid bom opis dedimus qꝫ acciperemus laudes sapiētiam merem⁹ huius utaqꝫ sapiēcie homo paul nescit qꝫ quisqꝫ de brutis aialibꝫ racois intellectū dissentius ē qm̄ suus meus non sit saluatus intelligit ml se dedisse bom opis ut ad fidem veniēt agnoscit Quasi ei ad pcipiēdam sapiēcia paul clare ē ad cognoscēdū dei accōms sue mercede pueniē Honeste huiꝰ sapiē paul cognouerat qui dicebat Quis p̄or dedit ei et retribuet⁹ ei hmc unū scripti est· Grā salui facti estis pfidem et hoc non exꝰ vobis dei eni donū est non ex operibus ut quis gloiet⁹ hmc de semet ipo loquitur iterū dicēs Grā dei sum id qd sum Exc aug immē aspnacōne gracie qꝫ vtutū operā ptimus ex corde geneāt⁹ ut ex libero quoqꝫ arbitrio subsequatur actio Cui post hanc vitā vtribuo eterna respondeat illuo adiecit et grā eius in me vacua nō fuit

92 Deo sūt nōnulli qui sanos se suis viribꝫ exultāt sinsqꝫ pcedētibꝫ meritis redemptos se cē gloriāt⁹ Quoꝝ profecto assertio mienit⁹ ē metipi cōtria quia dixit et inocēs se asserit et redemptos hoc ipsum se redemptois nomē euacuāt Omis namqꝫ qui redimit⁹ ex aliqua fraudubio captiuitate liberatur unde ergo quicūqꝫ iste redemptis est si pius non fuit sub culpa captiuus liquet utaqꝫ qm̄ nichil desipit quisquis hoc sapit hōmis quippe meritū superna grā non ut veniat mienit sed postqm̄ venerit facit atqꝫ adm digna mentē veniēs deus digna sibi exhibet veniēdo et facit mea meritū qd remunēt qui hoc solū mueneat qd

91 Iubet miter hec mentis oculos adim latronē duce qui de fauce astet cruce de ce paradisū intueam⁹ qualis ad patibulū veneit et a patibulo qualis abscessit vemt reus fario sanguine uemt aut entus sed interna gra est mutato in cruce Et ille qui mouē fratri mutuit moientis dn̄ vitā pdicat dicēs Memeto mei cū veneris in regnū tuū In cruce clauu manus eius pedesq ligauerāt mchiaq in eo apemus liberū ri cor et lingua remanserat inspirante deo totū illi obtulit quod mē liberū mienit ut nūc hoc qd scriptū est Corde credit ad iusticiā ore gfitet⁹ ad salutē

96 In corde aut fidelium tres sūo simopere manere vtutes testat aplus dicēs Nūc aut manent fides spes caritas Quas caritas subita repletus gra et accepit latro et seruauit in cruce fide namqꝫ habuit qui regnatuū deū credidit quē sepul paiter moientē audit Spem habuit qui regnū eius actū aditū postulauit Dicens memento mei

aũ ueneris mregnũ nũ tantatem
quoq; m morte sua nũacter te
nuit qui frem et consolatorẽ p̃silu
scelere moiente et de iniquitate
sua arguit et ei vitam q̃n ogãue
rat p̃cauit dicens ne q̃s ni timues
deũ quod m caũe dãpnacõne es
et nos quãde iuste Nam digna fa
ctis recipimo hic uero michil
maligessit Ille qui talis ad ẽtem
uenit eraulpa ecce qualis a ẽte
recedit ex gñã Confitebat deum
que nidebat scã huãna ifirmi
tate moriẽtem q̃ndo negabant
apli eũ que miracla uiderant
diuina virtute faciẽtem Sedhm
qui saluat hoiem p̃ris uibus
astruit eãdẽ gfessiõm homis
abipsis ẽ uirtute hois suspicã
Quod si ita ẽt m dei laude p̃sa
non dicet Cõfessio et magnificã
opus eius Ab ea itaq; accepimo
retta gfitẽi a quo nobis ex magã
datur operãi Quia ergo mlt
bom operis dedimo q̃ hãc sapiẽ
tiam accapere merem dicatur
recte Nesat homo pauũ eius q̃n
quisquis iam mcõne uitã tãto
alcuis sub hmõi sapiẽ intellectu
se desp̃icit q̃nto eius dẽ sapiẽcie
uerius m terra cognoscit ut m
dignũ se adhãc puenisse uideat
per q̃n gratuito agitur ut di
gnus fiat De qua bñ mox subdit
Neq; muenietr m terra suauiter uiuencũ Quod hoc m loco
terre sgnatr noie nisi Anima
huãna de qua p̃sa ait dia mea
sicut terra sine aqua tibi hec
aũt sapiẽcia muenit m terra sua
uiter uiuẽciũ non valet qua
quisquis adhuc hmõi uite vo
luptatis p̃scitur ab eterne sapi
entie intellectu separat Nam
si uere saperet expulsus ab mbris
gaudijs de ea m qua cecidit exili
sui cecitate lugẽt Hinc namq;
p Salomonem dr Qui apponat scã
apponet dolorem qr q̃nto homo
plus cepit scire quid p̃dit tãto
plus luge incipit corrupcõnis
sue sinã q̃n minuit Cõsidet
namq; unde quo lapsus est q̃a
paradisi gaudijs ad erũnas uite
p̃ntis ab angelorũ societatib ve
ad aũas necessitatẽ Pensat iã
tam periculis iacet q̃ pius sine
pio stare gtempsit luget exiliũ
quod damnatus patr et suspi
rat ad celestis gloie statũ q̃ per
fecti securus posset si peccare no
luisset Quod bñ p̃s gsideãns
ait Ego dix m pauore meo proiect
sũ a uultu oculorũ tuorũ Cõplatr
quippe m terna gaudia nisi ois
dei et socialem fruẽciã ãgelorũ
p̃sistenciã recognit oculos admã
uidit quo iacẽt qui adhoc gditi
fuerãt ut m celestib stare pos
sent pensauit ubi eẽt et q̃ de
esset ingemuit proiectũ q̃ se a
multu oculorũ dei doluit q̃ m cõ
paracõne lucis mtime gnoscẽs
sensuãt exili sui tenebrus quas
tolerabat Hinc est q̃ ad aãm
suã ex p̃na uita ullius grãm cõ
solacõnis admittit dicẽs Negauit
cõsolari aiam meam Nam plerũq;
huiusmodi diuites solẽt mentis
tedio afflicti bona tpalia accep
ta despicere et tristiciã de imite cui
uis merore quodãmodo tangi se sen
tiũt equos aspiciũt auru argẽ
tumq; suis nauibus gtemplant p̃dia
circuũt cũq; p̃s tpalia oculos
libenter trahũt ob ortũ anime

metorē uicerit Unde eis etīm
euangelio ueritas dicit Be uob
dimittibus quia habebis gsolacō
uram Sed scis vir qm hō lugz
qz abeterms gaudys cecidit cō
solacōm de tporalibus nō admi
ttet dicens Negauī gsolaī aiam
meam Ac si apte dicat Ego d'pa
li amissione non lugeo d'palim
habūdancia gsolaī nequaqm
possū Cū tamēm sīnos audiē
tes ista dicemus Quid igitur
queris qui psolaī m hys q̄ mūdi
sūt tenuis ulco adiecit ay eōr
sm dei et delectatis sum si ap
te dicat Terrenarū rerū me net
habūdancia refouet auctoris
aūt mei quē adhuc uidere nō
ualeo uel sola meōria delectat
Hec est igitur amaritudo sapiēm
qz dū spe m alta erecti sūt nullī
hic gaudys aīm sternūt Hinc
em scriptū est Cor sapiēaū ubi
tristicia est et cor stultorū ubi
leticia Hinc Iacobo dicit ansei
stotr Lugite et plorate risus
vester m luctū gūtetur t gaudiū
m merorem Hinc p semetipm
veritas attestat dicens Beati
qui lugent qm ipi gsolabunt
Inuenim ergo sapiēcia meorū
tenta non potest qui sua inter
uimit qntāto uerius stulti sūt
q̄nto maiora pdentes m mimis
letant Hinc petrus quidem
primoni stulticiaz repbendit
dicens Dies uolūtatez ex istiāe
dieri delicias eo mqnacōnis et
macule Hinc Salomon ait Risū
deputaui erroz et gaudio dixi q̄
frustra decaperis Dicat itaq; v
stās dē sapiēaa nec muemetur
m terra suauit uiuēcū qua
mmnau qui mhoc mūdo suauit
uimit Ita adhuc stulti sūt ut hō
ipm quoq; nesciāt unde ceciderit
Sequit Abyssus dixit non est ·100·
m me Quid hoc loco abyssū
nisi cordahoīm uocat que et
plapsū fluuiāi t pdiplicatis
sūt caligmem tenebrosā q̄ mi
nimū abyssus non esse īse hāc
sapiēciam pfitetur qz mīqua
mens dū ee sapiēs carnaliter
appet stultā se ad spūalia
ostendit Iam qz teste paulo
sapiēcia huius mūdi stulticia t
apud deū tanto quisq; ap̄lius
mus stultus sit q̄nto conatur
exterius sapiens uideri de hac
abyssō p iohēm dr vidi āgelū
descēdentem de celo hītem cla
uem abyssi t catenā magnā
m manu sua t apphendit dra
conez serpetem atquī q̄ est
dyabolus t sathanas t ligauit
eū p annos mille t misit m
abyssū t clausit et signauit sr
illū ut non seducat ap̄lius
gētes donec gsūmet mille ānī
anillenārio enī numeō non
q̄ntatem sed uniūsitatē que
regnat ecclā designat Antq̄
aut sēpens ligatus cathena
abyssi mutat qz religiosus
a bonoū cordibus apud ȳ hoc
mētes reclusius verbis eis
attentius dominat Qui pau
lo potest quoq; de pulcra abyssi
edua describr qz de inquaz
cordibus nūc occulte stulti
aut accepta gra celitus plate
mum apte pfectois erupt
Licet itaq; abyssus in quo nūc
dyabolus seruatur occlausus
nō ee nisi stultiam et tpalem

se auera sapiēcia nnquis opdo
ostendit dū cū malicia quisq;
tegit n corde oreauit bladimēta
exhibet dum cogitationes suas
duplicate obnubilat dū puitat
uerba quasi simplitatē deuitat
dum vias simplices innocēcie de
clinat quasi habere abyssus de
sapiēciam reausit Et quia hmc
mudo mentes dedite prīs vite
curis t sollicitudinib; p turbant
et ideirco eidem sapiē tāq̄lli te
ptm negnaq̄m possūt tette
subiugit

101 Et mare loquit nō
est mentī Quod enim maris noīe
nisi sclarū mencū amara in
quietudo signat que dū inter
se vicissim nnnicicias inpetū
quasi adisantes semde colliduī
tette etenī mare unda sclarū dr
q̄ dū procellosis accionū motib;
cōtatur ab interne sapiēcie
quiete atq; stabilitate disiūgit

102 Quo cōm bene p̄pham dr
Sup quē requiescet spūs meus n
sup hūilem et quietē t tremē
tem sermones meos a terrenis
aūt mentib; tāto longius spūs
fugit q̄nto apud has quietem
non inuenit Hinc est enī qđ
de quibusdam p̄p̄tam dr Cōtricō
et infelicitas in vijs eorū t viā
pacis nō cognouerūt A q̄ nim
contritōne plurbatōnis nos
dns uocat dicens Venite ad
me oēs q laboratis et onerati
estis et ego reficiam uos Tollite
iugū meū sup uos t discite
a me q̄ mitis sū et humilis cor
de et inuenietis requiez aīab;
uestris Quid ei in hac uita la
borosius qua terrenis desideriis
estuare aut quid hic quecus

103 q̄m huius sēli michil appetēt Hmc
est quod israelitico pplus custodiā
sabbati accepit in munere hmc
econtra est egyptius musicaū
instrumēta pulsa Populus nā
q̄ qui dei sequit accepit sabba
tū id est requiē mentis ut nllo
modo acuita desideriorū carnaliū
appetitu fangat egyptius vero
que huius modi spem tenet musi
cam tenet musica enī instrūmta solet
et inquietū aīal est In qua quid
aliud q̄m in soletes cure de uarijs
desideriorū carnaliū designant
unde alias dr ajuste moientes
p̄dit suauitatē unguenti cuius
cogitacōes sic̄ fluxe que assidue
in animo carnalia cogitando et
nascūt t deficiunt eam suauitē
qua unusquisq; intrinsecus p̄sen
tiebat est p̄dit q̄m integritate
eius p̄fectū nō p̄mittit egyptius
ergo pauit musicas q̄ eos trade
q̄m terrenā vitā diligūt desideria
suorū inquietudinib; seruitur
turpis cogitacōni carnaliū ad
ima depressa fit ut ad quietis
intime desiderū non leuent
Unde aī mira ope pietatis ad
cor ueritas uenit prius ab eo
cogitacōni carnaliū estuans
et p̄ misericordiā dona disponit

104 Quod bene nobis sacra euan
gelij historia innuit in q̄ dam
ad resuscitandū filiam principis
mirabilis dns ducēnt primos
addihit Et cū certa esset turba
intrauit et tenuit manū eius
et surrexit puella Quis ergo
turba erat ut puella susciteur
q̄ si nō prius a seculi hoīb; ordo
expellitur in portā sclarum
infinitudo curarū aīa q̄ infirma

iacet mortua non resurgit Nazi
dei se primum meas terrenoru de-
siderioru cogitacões spargit ad cõ-
sideracõm sui se se nullatenus
colligit In hysita q; in gendi in
fluctibus habitare sapiam non
posse cognoscens ait Et mare
loquit non est mea nullus
quippe eam plene recipit nisi
qui ab omi se abstrahe accõm
carnaliu fluctuacõne grendit
vnde alias dr Sapiecia sibe
mipore ocy et qui immorat ac-
tuipe priptiat eam Et rursum
Vacate i videte qm ego sum
deus Sed quid qd plerisq; an-
tiquoru patru nouimg hanc sa-
piecia et mimis ecus imiant
temuisse Et cura mundi exhisen
solempnit mministrasse An piep
cõne huius sapiecie ioseph pri
matu dicimus qui faraonis pore
cocius egypti cuias sustripies
non idolu egyptus almuta pe-
buit sed vitam quoq; exterioi
aduencaiu mysteriis sui arte ser
uauit An abhac sapiecia da-
mel alienus extinxit qui achal
deoru rege in babiloma primi
teps magistratuu effectus tãto
maioibo curis occupatus est t
quito i sublimioi dignitate oi-
bus platus Cum igit gstet
plerusq; etia bonos nõ terreno
studio terrenis curis implicare
patenter agnoscimus q; sic nõ
magis cures verum anganas
solunt babilonie sicut sepe cu
res babilonie impendiu an-
garias hierusalem Nam sui n
nulli qui ibi nunte p sapiene
ostentacõne poterant elimo-
sinaru opem p appetitu rae
gloie subministrant Et quide recte
videntur esse que agut sed tame
babilonie cures sut Sic utiq; ali
quando gmigit qui solam celestem
priam diligut terrene patrie
curis subiecte uideant Quoru
tñ mysteriu a pauoru oculis
plerusq; in actu non magis vero
ante supnu iudicem in sola cogi-
tacõne distermit Solem quippe
supna sapiecia distermit q; iuter
debeat et ad aliud vacare mihi
senus et ad aliud extrinseaus oc-
cupari ut si forte occulta dei or-
dinacõne aliquid eas nõ appe-
tentibus de hmg seli curis ipomi
cedat deo que diligut i p amore
eius intrinseaus solam illuc de-
siderant visionem Primore vero
eius impositam sibi extrinsecq;
humiliter expleant actõnem ut
et vacare deo appetat ex gratia
dilectõnis Et rursu curas se
impositas et quitõne expleant
seruitutis Cumq; occupatoes
extrinsecus p sherpuit ministeq
in amore pacatissima quieste-
nett atq; occupacõnu tumultq
exteius pstre petes dispensat i
terius psidens iudex racio t
tranquillo moderamine ea q; aia
se mig sui tranquilla disponit
Graue enim vigor mentis frenã
das pest motib carnis Ac sepe
super iposito tumultus occu-
patõnis bene regit amor q; etiã
q; sit exteiores curie piso amore
non appetit non cõfuso ꝑ or
dinato animo ministrare quit
Sci et em viri nequaq; in eius
appetit sed occulto dei nome
sibi sup impositas gemut et
ꝑinis illas p melioz mutenoz

fugiãt tam̃ p subditam nitẽ pe-
tant. Cuius quidẽ sũmope si-
ceat unitate festimãt sed mites
occulta dispẽsatiõne dr tenent
quod fugiũt expertẽt qd̃ unitãt
intrant ei ad corsuũ et ibi gsi-
lit quod uelut occulta uolũtas
dei se seq; subditos debere esse
sũmis ordinatoribus cognoscẽs
humiliat terminẽ cordis ingo
dnãe dispẽsatois Qnsquis vo
talis est quinq; tumultq; uset
extrinsecus nũq̃m ad eius in
teriora puenit Itaq; agitur
ut aliud intrinsecus noto ad
extrinseca teneat officio et
hac sapiẽcia non tam turbu-
lenta atq; effusa sed tranquilla
corda repleant. Bene ergo de
ea dr Cuia abyssis dr nom̃ e
nis et mare loquit non Emer
ac si apte dicẽt. Perturbate mi
tes scientiã corpo clamãt qm̃ a
liena sapiẽcia longe dimisse sunt
quo quiete nõ sint Cuia vo hec
dei sapiẽcia manẽs in patre an̄
sicta animũ q; fulgẽt claritate nis
nae obrizi ueo mcariãda erit
in fine sclõrũ ut ad redimendũ
genus humanũ non sicos angelos
non nudos homines sed in mani festa
one uisois psemetipam uestiret
recte subiungit Non dabit auro
obrizũ pea quod nãq; p auriũ
obrizũ nisi sm̃ angeli designat
qui recte et aurũ vocant et ob
rizũ q; nullum habuerũt umq̃m nõ
tagiũ culpe homines vo nudi qui
dam in hac carne corruptibili et
moraliter uiuũt auriũ quidem
ee possũt obrizũ ee omino non
possũt q; corpus qd̃ corrumpit
aggrauat aiam et deprimet terrã

mirabili consilio multa cogitatem illa
quinus in hac vita ex magna ustie
claritate resplendeãt nequaq̃m
hi ad purũ petrou sordibo auert
Johannes apls attestate dait Si
dixim9 q; pccm̃ non habem9 nos
ipos seducim9 et ueritas in nobis
non est affirmate iacobo q; adstr
uit dicens In multis enim offend9
omnes pphete etiã de piante qui
ait Ne intres in iudiciũ cum
seruo tuo q; non iustificabit
in cõspectu tuo omnis uiues Auriũ
ergo obrizũ illi uicupantur
q; mea in qua sũt condita in
notitia poduntes et fulgent
claritate nisticie et nullis uel
minimis maculant sordibus
culpe Sed quia p hac sapiẽcia
nullus angelorũ redemptor
humani generis mittendꝰ fuit ne
quis spem in his quos adiuuio
hoim sepius apparuisse dicat
angelus ponit Dicti est nõ da
bit auriũ obrizũ pea Acsi apte
dicẽtur P semetipam sapiẽcia
manifestabit ut humanũ genus a
culpa redimat Nullus unq̃ ex
angelis misit q; preciosꝰ nate
est ut creatura liberet unde et in
evangelio dns dicit Si vos filius
liberauerit vere liberi eritis Sed
uir sctis spũ eiusdem sapie ẽple
tus quosdam mundi pudeat ee
futuros qui spe in legislatore
ponent et sine salutis auctoꝛ
moysen putaret Ioan et au
dam sanato maledicentes dicit
Tu sis discipulus eius nos aũ
moysi discipuli sumus unde ad
huc congrue subinfertur
Nec appendent argenti in cõ
mutatione eius q; eni pargenti

nũ q; fulget
claritate nisticie ob
rizũ vero

sepe eloqa dina signant' pos-
sit pargenti uocabulu ecia
eiusdez eloquij scriptores intelli-
gi quoru uita inter turbas ho-
minu resplendebat luce uti-
li sed q lex peca indicare po-
tuit non auferre non quisq3
ueteru prum non legislato-
huiam geneis redemptor ex-
stitit argentu ergo i cōmutacōe
hj sapie non appendit' quia
quilibet sti ee potuit si com-
paracōne umgemiti fidj dei
nullig merit fuisse pesant'
Cui nisi hui sapie seruos se
ee ignostent sti nullatenus
fuisset adhoc ipse illi missi
sit ut mentibus hoim uiam
huic sapietie poicādo pparā-
rent neq ut prea sed pea sub
iectos pplos regent quia eni
certu erat qd paccessu ipoz
deficientes scli langwōes tra-
herent actu estruit eterna dei
sapiecia m fine sclorū p se-
metipam uenturet ad grandē
huc et minue mfirmitat' egtu
id est ptoti mudu cales lāgui-
du genus huami ut trāsmissis
pnis pdicatoibj qi plus quib9
dam missatoibj talo pmodu
maior uenret potena medici
qui to magis moribj aduisset e-
groti Cui nec deo nullus inte eq
ad salnādos nos mittit' dicat'
uerte nec appendet' argetu m
cōmutacōne eius qm uita mis-
toru pdicanti qui talibet sti-
tutis luce polleat aduentum
nobis sipne sapiecie p suam
pdicam non cōmutat Deo si-
ere mlti gentiliu q' mudi hj
sapieaū disciplinis dedit ea
que sūt mi hoies honesta ser-
uaret et saluādos se seruata ho-
nestate credent nec iam media-
torem dei et hoim quierent aim
quasi sufficietem sibi philozo-
phoru doctrinam tenent in quoz
despectu mox subdit[ur] Nō offert'
tinctis mdie coloib9 quilo enim
p mdiam que migrā pplm mi-
tit misi hic mundus accipit' Iq
uita hoim paulpam obscura
geneatur Tinctu aut colores st'
mdie huius mundi sapietes q' finis
p mfidelitate et plerūq3 patoz
fedi sunt ante huanos nr oclos
supducte honestatis colore fucā'
Sed coetena dei sapiecia aptis
prudie coloribj non offert' quia
quisquis hec ueraciter intelli-
git ab his hoibus quos mundj
sapietes colunt qm longe distet
agnoscit ipa quide eius mediatoz
uerba ab his mundi sapientib9
differūt qm diu intendūt eloq-
tiam eoru dicta quasi pulchra
apparent specie et ficacōne
tincture et cū rerū ubertate careāt
aliud se esse qm sunt uberū com-
positoribj quasi supductis coloib9
mendaciu' at con doctrina sapie
t pdicacōe pulchra est t prima
ueritate spicua nec aliud se per
fallacia pretendit exteius t alid
reseruat intrius neq moribus
suis pulchra inderi appetit in-
tore sermōis integritate ueritat'
mandatis igit' suis dei sapia
non cōfert tinctis mdie coloib9
qz diu ficata eloquie ornamēta
non habet quasi ueste sue hu-
manitatis placet quam fuacōnem
tincture bene paulus despexerat
cū dicebat Cue t loquimur nō

mdoctis humane sapiētie libris sed
m doctrina spūs malebat quippe
hāc sapiēciam sola puritate vēritt
ostendere nō aūt eloquij mundane
110 fucare Deq̄tur ¶ Nec lapide sar-
donico pciosissimo vel saphyro
Sardonicū uel saphirū lapides
pciosos non esse quis nesciat et
dū multi alij pciosi sint lapides
q̄ longe istos estimacōne magni-
tms ante tellent cur saphirus
ul' sardonius pcissimū pciosis
noiāt⁹ est cū utrq̄ lapis sit alio
lapidū comparacōne ultissimo
nisi ut eos lapides q̄ pciosi d'ss
but⁹ dū pciosos non ee tōssimo
meritū intelligētia aliud exq̄ro
Sardonius q̄ppe terre rubre
similitudinē tenet Saphyro vō
etheriam habet spēm possit so
m Sardonico p terrā rubrā ho
m Saphyro aūt etheriq̄ misos
angelı designāt Nam rū terre
rubre spēm lapis sardonius
habeat non m medio hoiez d'sig-
nat· q2 et adam qui p̄mus est
conditus latino sermoe tia nūc
noiāt⁹ Quid est ergo q̄ dicit⁹
q2 hec sapiēcia lapidi Sardon-
coue Saphiro nō ofertur nisi qđ
is virtus dei qui est et dei sapia
mediator salutis dr thom homo
xps ihs tanta magnitudinis excel
latoīa ut ei nec m terra p̄mi ho-
mines nec m celo angeli cōparēt⁹
vnde t p̄ p̄s⁹ dr quis m nubibus
equabit⁹ dño aut quis similis erit
111 deo inter filios dei ¶ Possūt ar
p Sardonicū lapidē patres testa
ueteris Per Saphyrū vō pdicatōes
exp̄m testamēti nouū Illi q̄ppe
q̄nis magnā in hac vitā tene-
rēt carnali mī p̄pagine seruie-
bāt Quia igit⁹ stat qđ quidam trā
gerant non m merito p Sardonicū
lapidem quinta p̄dicatio terre ru
bre tenet spēm designant⁹ per Sa
phyrū uero qui etherij est coloris
testamēti nouī congrue pdicatōes
accipim⁹ Quia carnalis p̄pagmis
desideria post ponēres celestia so-
la sectari iubet vnde t. ppheta pro
spicies cuncta carnis desideria
sōs aplos spūali ardore trāstede
ammirat⁹ ait qui sūt qui q̄si
nubes volant ac si apte dicat nos
p terram gradim⁹ qui adhuc tē
uigis mplicom⁹ et p̄pagmande
sobolis opera carnis impendim⁹
Ihūs uero m terra non ambulauit
sed ut nubes volauit qui dū cele
stia appetūt de terrenis desideriis
mehil tangūt dicit ergo q̄ dei sapia
Sardonico uel saphyro lapidi nō
ofertur ac si patenter insinuet de
terris et qui homo inter homines
cernitur nec in antiquis q̄ppe
nec in nouis pribus eq̄rit quia
q̄ ex deitate hab⁹ qđ humanū te
quecq̄ simile non habet vnde ad
112 huc subdit⁹ ¶ Non equabitur
ei aurū uel vitrū Quis ei hoīm
sanctā sapiēciā hūana sentire di-
gnetur utrū quippe ut supius
dixim⁹ auto longe est nobis et
post dm dictū est qđ aurū huic
sapiēcie non equabit⁹ adhuc qui
crescendo subrogit⁹ Quod ei q̄ppe
nec utrū possit equari sed ystoriā
tā abhistorico intellectu desiti-
ens ad meditandā allegorie mi-
steria mittit Auri namq̄ me-
tallū nonnūq̄ pocare metallis
oībus claritate fulgere utrū vō
nanda est ut exp̄m sensus nisum
puta mentis sensus p̄spicuitate per-

lucerat m aliud metallū quecḡ ꝺ̄
trinseus cōtinet⁹ absconꝺit⁹ tinto
uero qlibet liquor qualis ḡmet⁹
niterius talis exterius demōstra⁹
atq; ut ita diuerim. Omis tinctro
nasalo clausus patet ¶ Caudgo
aliud m auro uel uitro accipimꝰ
nisi ullam supiam priam illam
beatorū ciuiū societatē quorū
corda sibi mutuem et claritate
fulget et putate trāslucet qm̄
ioānis in apocalipsi ḡspexerit
aī dicebat ¶ Et erat structura mu
ri eius exlapide iaspide ipa vero
ciuitas auro mūdo similis vitro
mūdo Cum enī sc̄i hoīes tanta
in ea abūdantis claritate fulgebūt
in structa auro ꝺ̄ et quo ipā ita
claritas vicissim sibi in alterius
cordibus patet et cū vnꝰ quisq;
unius attenditur simil⁹ ḡ singul⁹
penetrat⁹ ¶ Hoc ipm̄ aurū uitro
mūdo simile ee meoriat⁹ ibi ḡp
pe vnūquisq; metrum ab alterius
oculis membroꝝ corpulēcia nō
absconꝺit sed patebit animꝰ pa-
tebit corpo alibo oclis ipā eciam
corpois armonia Atq; quis vnus
quisq; tūt eit ḡspicabilis alterī
sicut mutuē non potest ḡspicalis
sibi ¶ Nunc aut corda mra qm̄ din
m hac uita simꝰ q̄ ab alterō m
alterū uidere non possūt nō tha
uitrea sed mira lutea nasula
ocludit⁹ Cui scilicet luto per
passionē meritis mheree ppha
formidabat cū dicēt Eripe me
de luto ut non mhereā Quod
m minui hitacim corporū paulꝰ
domū terrestrē noīat dicens
Scimꝰ qm̄ si terrestris domus
mra hinꝰ hitatiōis dissoluatur
qꝺ edificatiōm ex deo habemus
domū non manufactā etnā i cēlis
m hac utiq; terrestri domo quo-
usq; minimꝰ ipm̄ uit ita dicam
corruptionis mē parietē meritꝰ
oculo nullatenꝰ penetramꝰ et
vicissim m alijs uidere occulta
non possumꝰ vnde scā ecclia
sponsi sui speciem uidere ꝺ̄ni
tate desideans nec ni valens
q̄ etintans illius formā qm̄ intus
concupierat ab eius oculis ad
sumpta humanitas abscondebat
m Cant⁹ canticis merito dicat
Ecce ipe stat post parietē nrm
Ac si apte diat Ego hic ꝺ̄ni
tatis sue tam spēm uidere desi-
dero sed adhuc annisione illius
p̄ assumtā carnis parietē exclu-
ꝺor quo usq; utiq; m hac corrup-
tibili carne minime cogitacōes
meas malitiarū nō uideꝰ ni
tursū p eandem paulū ꝺ̄ Cum
scit homin̄ que sūt hominis
nisi spūs hoīs qui in ipō est
iterū Volite iudicare ante tpꝰ
donec veniat dns qui illuminabit
abscondita tenebraū et manife-
stabit cōsilia cordiū Illa utiq;
ciuitas que sua vicissim similis
corda manifestat ex auro dicit⁹
simili uitro mūdo ut designet⁹
auro clara uitro p̄spicua Sed
q̄nis in ea scōrum tanta clari
tate fulgeāt tanta p̄spicuitate
transluceant et tam sapientie
de tanꝰ magnitudine habēt omne
quod sūt equari non possūt ¶ni
ergo ꝺ̄ Non adequabit⁹ aurū
uel uitrū Adhuc enī scōrum mēs
ad illa gaudia eterna puenit
vt esse deo similes possit Ꝺ
hoc ipm̄ est Cū apparuerit simles
ei erimꝰ q̄m uidebimꝰ eū sicuti

est et tam sp̃ñ est dñe qs simil'
tibi aut uerũ quis filis erit deo
inter filios dei ynde ergo files
et unde non files nisi qui ahim
sapie et files erũt ad imagine
et ni nõ erũt similes ad eccl̃iã
assumẽdo quippe et imitatẽ dei
fit eis ut eterni sint et dñi visi-
onis eius domũ paruũt excep-
tõne bñdictionis imitant' quod
uident et files ergo fiũt qr bñ
fiũt et ni creatoi files nõ fiũt qr
creatura fiũt ẽ hñt utiq; ondam
dei filitudinẽ qr nõ hñt finem
et ni melius ẽ equalitatẽ nõ
hñt qr hñt auctorẽ dicatur
igitur recte non adequabit' ei-
aurũ uel uitrũ qr quilibet scã
claritate ẽ pspicuitate fulgeant
aliud ẽ hoies cẽ sapietes in deo
atq; aliud cẽ hoiem sapieciam
dei. qua pfecto sapieciaz ille ue-
raciter agnouit qui mediatorẽ
dei et hoim aliquem cõparare
sibi minime pstimsit Vnde et
subdit Nec cõmutabit' p
ea causa auri excelsa et eminẽ-
Excelsum quippe uas auri helias
gerit excelsum uas auri ieremias
excelsa atq; eminẽcia auri ualia
priores patres fuere sed h dei
sapia ut a carnali nos gustatoẽ
redimẽt apparuit in carne et
qui illam ueracit nõ agnouit
mediatorẽ dei ẽ hoim hoiem xm
ihm ẽ unũ ex pphetis putauit
que electoũ oculi fide temerũt
dei aĩ uidẽt hoiem Vnde ab eo
sibi discipulis dr Quẽ dicũt esse
hoies filiũ homis Cui ei prim
respondẽt Alii iohem baptistam
Alii uũ heliam Alii ueb hieciaz
aut unũ ex pphetis De sio mox

sensu regrit' Vos aũt quẽ me
esse dicitis Cui petrus totius eccl̃e
uoce respondens ait Tu es xp̃s filius
dei uiui qua igit' nisi pauli
uocem xp̃m nouis dei uirtutem
et dei sapieciam Petrus phac
sapiẽcia nasa auri excelsa et ex
eminẽcia cõmutare uoluit qua
de illa nõ aliud qui erat intellex
Magnũ quippe ut dictũ est uas
auri iohãnes magnũ uas auri
helias uel ieremias fuit Sed
quisq; eiusdem dñm quilibet ex
esse credidit uas auream excelsit
et eminẽs pfia pia gmutauit
Ecclesia uo ẽ hac sapiẽcia uasa
auri excelsa et eminẽcia nõ cõ-
mutat Quia xp̃m dei filiũ nõ
unũ esse pphetarũ sed unũ dñm
cẽ pphetarũ credidit Ipsa quippe
ad se uenisse sapiẽciaz uidens
noluit se nullis auctoribus nasis
figere sed in eam studuit fide
certissima p transire Vnde et
in cantibus canit dicens Inuenerũt
me uigiles qui custodiũt ciuitatẽ
Quem dilexit aia mea nũ-
quid inuenisse me uigiles aut
paululũ cũ pertransissem eos
inueni quẽ dilexit aia mea
Quos enim uigiles qui ciuitatẽ
custodiũt nisi priores patres
et pphetas accipimus q studiose
rũt ad custodiã nr̃am sẽ pdicã
nocte uigilare Sed aũ redemptos
sui ecclia quer et in ipsis aliq;
pdicatoribus spem fidei figere noluit
que dicit Paululũ cũ pertransisse
eos inueni quẽ dilexit aia mea
Illũ quippe inuenire nõ posset
nisi eos transire non uoluisset
nisi se custodiby infideles fix
erant qui xp̃m dei filiũ unum
q libet esse illo credebat uoce

igit[ur] ac fide petri mūetos migiles
scā ecclia transiit que pphaū
dām quelibet ex pphetis ēdere
contemsit Dicatur ergo Nec
cōmutabit[ur] p ea massa auri
excelsa et emmencia qr electi
quiq; sc̄oū vitā et uenēam[ur]
ex sublimitate et mī nō suscipi
iit ad errorē quos enī puros
cē hoīes scuit deo ommo ī
conferūt vnde adhuc subdit[ur]
118 ¶ Hec cōmedrabit[ur] compactē
eius Omēs enī sipme pat̄ē
electi sūt qdem ⁊ iusti sūt sed
participatōne sapiēcie nō cō-
pactōne ·quid enī sūt homīes
deo compati· lumī ait sapiē-
lumen et sēm sapiēcie vocāi
solent sed illa lumē ī luīans
ish lumē ī luīatī Dicit stphī
est Erat lux vera que ī luīat
omem hoiem uenētem ī mū-
dū Ihs ait tm̄modo dicitur
vos estis lux mūdi Justicia
quidē sapiēcia iustica ⁊ sem
sapiēcie mitcipant[ur] Sed illa iu-
ticia iustificans ish justicia
iustificata De deo quippe sa-
piēcia dr ut sit ipē iustus et
iustificās enī ish dō dicūt vt
nos efficēmur iustica dei m
ipō Aliter ergo uenēandū est
lumē m luminans Aliter lun
m luīatī Aliter iustica iustifi-
cans aliter iustica iustificata
¶ Sapiēcia uero est et sapit nec
119 habet aliud ēe aliud sapere
sem ait sapiēcie ēe quidē sa
piētes possūt nec tī hoc hīt
ēe quod sapere Nam et esse po
ssūt et sapiētes non esse habēt
vitam sapiēcia sed non aliud
habet aliud est quippe ciu hō
est ēe qđ uiuere sem ait sapiē
cū hīt vita aliud sūt ⁊ aliud hīt
Quibus nō est hoc ēe quod uiuere
Nam possūt mixta aliqđ ēe nec
uiuere Aliud quippe illis est ēe
aliud uiuē qr mipō parēte pō
ēēciam habuere p mica vitā
p accessū qm̄ pmus de tra sūs
est homo m aīam uiuētem
Sapiēcia vero habet ēēcias hīt
vitam sed hoc qđ habet ipa est
Pro mde ī cōmutabilr uiuit
qr non ex accedēte sed ēēcialr
viuit Sola ergo cū patre ⁊ spū
scō uere et ure est aliq ēēcie cō-
parati esse nrm non ēe Hīc
si quis gim[ur] sumus. uiuimus sapimus
Hmc si cōparam[ur] nec sapimus
nec uiuimus omino nec sumus
¶ Hmc est qđ scīi omēs quādo 120
m dei uisione pficiūt qr uoluntas
dūtatis m terra ignoscit tūto
magis se michil ēe cognoscūt
Nusqm enī legit[ur] qđ abraha
cinēm ⁊ puluēm se esse p confessō
est nisi ai hīe dei meruit col
loquēdi Dit enī loquar ad
dām meū cū sim pulus et
cinis Esse enī se aliquid fortasse
crederet Quera esse ēēciam
que sup ipm est minime uēsūs
Ut uero ubi ad ī cōmutabilem
cōtemplandū sit per se raptus
est mpletus tante gr̄e placois
potēcia dū uideret illū michil
se ēe nisi puluēm audit Hmc
est scia qđ p phīa repletus cadē
sapia exclamat Hemito de
qđ pulvis sumus Quia rursū
eiusdē ī cōmutabilitē essēcie
gr̄e templatus ait Quia sic uestī-
mētū uetestent et sic optoiū
mutabis eos et mutabūt[ur] Tu

aut ideo ipe es et ām nu nō de-
121 ficiet ¶ Hinc ad moysen dicit
ego sum qui sū et dices filijs isrl
qui est misit me ad nos. Solus
qppe ueraciter est qui solq ī-
mutabilr pmanet. Nam oīe
quod modo sic t modo aliť est
mixta non esse est. Pmanē enī
in statu siuo nō potest alīq aliq
modo ad non ēē tūr. Dic ab eo
qđ fierat sp ad aliud p monita
tpa ducit ut ergo in participa-
cōne illius sciē aliquid simꝰ
cognoscamꝰ nosmetipos quia
ppe nichilū sumꝰ. Bene itaq;
dr. Nec cōmēorabit gpacōne
eius q; vasa aurī expēsa tem-
nencia que ex participacōne
sapiēcie nobis ueneāda sūt
in compacōne sapiēcie etiam
meōrandā non sūt q; ueōbet
sapiēcia huānis cordibꝰ latēt
mfūdit. Sicut de stō quoq; spū
dr. Spūs volt ubi spirat et uocē
eius audis et nō scis unde ue-
niat et quo uadat. Idcco subiū-
122 gitur ¶ Trahetur enī sapiēcia
de occultis. De occultis sapia
trahētur q; cū sit inuisibilis
non nisi inuisibilr inueniet
que recte quoq; trahi dr q; sic
flam trahimus ut corpus uiuat
Hic ab intimis sapiēcie spūs
ducit ut adytaq; aīa subsistat
Unde pīta ait Os meū aperui
t attraxi spīm. Que nimirum
sapiēcia huāna carne aī aīa
rōāli susceptā dū ab intimis
apparuisset in prompta mūdo
hic qui auctorē suū inuisibi-
lem cōspexit hoiem ēē quoq;
et inuisibilem agnouit deum
comissa est ab infidelitatis sue te-
nebris superba ius sua ausione
gentilitas ostensis signis atq;
prodigijs creuit fides ppagata at
fide in uenerācone oīm sce ecclie
culmē emicuit. Cui ad credēt
apti adisarij temptāi repit a
suis. Nam mlte quoq; hereses
in ea exorte ꝺ eam diuī ter
tamimis bella parauerūt exer-
tenda est. quippe hoc ipo ep
laborē que sc̄m̄ tenuit adue-
munerācōm quia exercitū est
ut mea nō nulli prōrent qui
mediatorē dei et hōm hoiem
xp̄m ih̄m putū hoiem creatū
dicent sed ex grā dei sīm tātūq;
a sc̄itatis tribuēnt qūtū d̄ sūs
ceteis eius uidelz familis agnu-
sent. Quos bīus iob p phetie
spū afflatus sentēne sue defi-
123 nitōne redarguit dicēs ¶ Nō
adequabit eī topasyon d̄ ethy-
opia. Quid ethyopiam nisi pri-
tem mūdī accipim q; colorē
nigredine designat. Patrem
populū fraditate meritoū aliqn
vero ethiopie nōie specialiter ge
tilitas designā debet. Solet ifi
delitatis pius nigra pccis qñ
iuenīte dño abacuk pphēta uel
timore preterita 7 aut habi-
nacla ethyopū expauescūt tha
bīnacla terre madian. Quid
quoq; ps̄lia indēs q; ad mdū
redemēdam uenīret dīs. Ad
ante gētilitas credēt 7 posmod
udea sequeret. Sicut spūs
est. Donec plenitudo gentiū in-
troiret 7 sic oīs isrl saluus
fieret. Dicat ethyopia properet
manus eius deo. Idest pius qm
udea credat saluanda se offert

omnipotēti dño pcūs migra gēlitas
¶ Topazion ueō lapis priosus ē
et quia greca lingua pan· omē
dr pro eo q̄ omi colore ifplēdet
topadiū quasi topandiū nōtur
dīi uero in deū confusa gēlitas
credidit exea mlti sūt dono spūs
locupletati ut quasi mltis colo
bus Dic multis ututib⁹ luceāt
Sed ne acceptis quasi utilitib⁹
extollat⁹ a sctō nūro mūt dr nō
adequabit⁹ ei topazion d'ethio
pia ac si apte dicet⁹ nullo stō
quibus libet uirtutibus plen⁹
existat tam migredine mutari col
lectus equari potest ei de q° dictū
est· qd nasat⁹ ex te stm nōbitur
filius dei ¶ Nos quippe ī si sm
efficiam⁹ non tm nascm⁹ q̄ ipa
nature corruptibilis condicōe
cōstringim⁹ ut aī ppheta diam⁹
Ecce enī inmīq̄tatibus gœphis
sū et indelictis pepit me mater
mea Ille aūt ueraciter solus sēs
est natus qui ut ipā g dicōnem
nature corruptibilis vincēt
ex cōmixtione carnalis copule
grephis non est ¶ Hinc se sapīe
quasi quoddam topacium de ethi
opia equari nolunt eī quidā
hereticarches dixit non tm deū
vpō deo facto si nolo possīt et
ipē fieī Qui dm omīa mīa n̄
p mysteriū grephōms sed pro
nectū grē deī putauit Pūsa
allegacōne astruens cūpiuiq
homīez natū sed ut deus esset
p meritū p̄fecisse atq̄ obhoc
est mans et se et quoslibet ali
os ei posse eo equari qui filius dī
p gram fiūt nō mtelligēs nō
attendēs q̄ nō adeq̄bitur ī topa
zion de ethiopia aliud est em na
tos hoīes gram ad opōms accipe
aliud vni singlariter p diuinitatis
potēciam dei ex ipso grephi posse
nec equari potest gla migemiti ha
bita p natiam ahis accepta per
gram Qd mediator quippe dei atq̄
hoīm homo xps ihs non sic iste
hereticus disipit alter i humanitate
alter in deitate est non purg homo
grephis atq̄ editus post p meritū
ut deus esset acceptus sed miscia
te angelo et aduemēte spū sēto
mox ubū mutēt mox mira uter
uerbū caro et manēt in mmu
tabili essencia que ei est cū pre
et ac spūsctō coeterna adsūpsit
mira uirgmea hystoria ubi et ī
passibilis pati et immortalis mori
et eternus ante stla tporalis pos
sit ēe in fine secloz ut p ineffabile
sacramtū grephi sēd et parti in
violabili scdm ueritatez utriusq̄
nature cadē virgo t ancilla dñi
esset et mater Dic quippe ei
alielizabeht dicitur unde hoc
michi ut ueniat mr dñi mei
ad me et ipa virgo gripies dr
Ecce ancilla dñi fiat michi scd
uerbū tuū Et omnis ipe aliud
ex patre aliud ex virgine Sed
ipē est eternus non tm alius ex
patre alius ex virgine Sed ipe
est eternus ex patre ipe tpalis
ex mre ipe qui fecit ipe q̄ finis
est ipse speciosus forma pfilius
hoīm p diuinitatē ipse de q° dictū
est tu dilexisti eū et nō cāt aspe
ctus et non est spes ei neq̄ dare
p humanitatez ipe anī scla d'pre
sume mre ipse in sume sctōrum
de matre sume pre ipe ipm
ipe g dixit templi ipe auctor
ops ipe opus auctoris dyanes

vnius ex vtraq; et in vtraq; natura
nec naturaq; copulatõne cõfusa
nec naturarũ distinctõne ablata
Sed q; non hec tractãda sint este
primo ad exponẽdi ordinẽ redeamus
128 Notandũ nobis ẽ quod
sanctus vir ut longe distare abhac
sapiẽcia angelos demõstraret
dixit Non dabit auru obrizũ per
quẽ vt antiquas ecclã patres sa-
crieloquij ecclã tractatores ex eo-
res ostenderet adnixit Nec appe-
dehur argẽtũ in cõmutatõne eius
vt philozophorũ quoq; sapiẽciã
hinc monstraret longe sub ẽ
mutulit Non cõferetur tinctis in-
die coloribus atq; subnixit nec
lapidi sardonico pciosissimo ul'
saphyro ut milla quoq; supna
ciuitate nitim puenire ad eglẽ
vngenti demonstrãt addidit
Non adequabitur ei auru uel
vitrũ ut pphetas quoq; ei sub
esse ostenderet adnixit nec cõ
mutabilis pena nasã auri excelsã
et eminẽciã nec cõmemorabilis
cõparatõne eius trahẽ enĩ d'oc-
cultis sapiẽcia ad extremũ uero
ut ipos quoq; in eccliã hereticos
increparet quia gentilitatis er-
rore ueneres fidem qm̃ percipiũt
p superbiam stmdũt addidit non
adequabit ei topazion de ethio-
pia ac si patenter insinuet dns
Dij qui ex peccati ingredine
ad confusionẽ uenit equa deo
hoim non posset Carnis nitor
colorũ uirtutib; resplendẽ indeat
Quorũ ut superba refutet ap-
te subiungit 129 Nec tincte mu-
dissime cõponet tincte mũdi
ssime coequabit hij qui uenerit
sunt humiles et ueraciter sci qui
scuit quidq; qd ex semetipis vir-
tutũ spem non habet sed hac ex
dono gre supuenientis tenent.
Tincti enĩ non essent si scitatem
naturalẽ habuissent sed tincte
mũdissime sunt qi humiliter assu-
dui superuenientem in se virtutũ
gram qm̃ acceperũt Hinc est
enĩ quod sponsi noce de eccliã
dr Que est ista que ascendit de
albata quia enĩ scã eccliã celeste
uitam naturalẽ non habet sed ex
uenẽte spũ pulchitudine donoru
componit non alba ꝑ albata me
morat Et nõdũ quod si prius
cũ dixisset non ꝑferetur tinctis in
die coloribus eiusdem doloes non
mutulit mũdis Docueo in loco
vt tinctura veraciũ uirtutũ ab ia
philozophorũ fucatõne distinguẽt
tinctutas dicit addidit et mũdis-
simas Tincture enĩ mũdissime
recte nominant Hij qui prius
per prauia opera fedi fuerant si
uenẽte aũt spũ in tore gre usq;
cultu ut longe aliud appareat
ẽ quod erant unde etiã bap-
tisma id est tinctio dr ipi ma
m aquã detensio diuinitus
quippe et qui prius in detori cũ
de formitate uitiorũ acceptas si
de reddimur pulchri gra et or-
130 namẽto virtutũ Sequitur unde
ergo sã pientia ueniet et quis
locus intelligẽcie absondita
est ab oculis oim uiuentiũ De
sandũ magnope est qd a seto
vico requirit unde sapiẽcia
veniat ab eo etenĩ uenit aq;
orta est Sed q; ab inuisibili
et coeterno patre nascit eius ma
occulta est Unde per pphã dr
Generatõm eius quis enarrabit

Locus uero eius intelligẽcie est humana mens quam het dei sapia dñi repleuerit ſcām facit Quia ego et inuisibilis est de quo ꝓdixit et incertū nobis est in caligīte intellecta ꝙquiescat rectemic dr̄ Vnde sapiẽcia uenit uel qs est locus intelligẽcie Sed hoc valde mirū est qd ꝓtinus subinfertur Abscondita ē ab oculis oīm uiuẽciū occulta est hanc pnullo dubio stirpē nemo uidisset sed ecce hinc sẽtencie iohannem audio gcordātem qui ait Deū nemo uidit unq̄m Iursūq; cū testamīt ueteris patres intuere multos horū teste ipa sacre lectōis historia deū uidisse cognosco Vidit qp̄pe iacob dñm et ait Vidi dñm facie ad faciem et salua facta est aīa mea Vidit moyses dñm De quo scriptū est loquebat dñs ad moysen facie ad faciem sicut solet loqui homo ad amīcū suū Vidit isdem iob dñm qui dicit auditu auris audiui te nunc autem oculus meus videt te Vidit ysaias dñm qui ait Anno quo mortuus est rex ozias Vidi dñm sedentē sup solīū excelsū et elevatū Vidit micheas dñm q̄ dicat Vidi dñm sedētem sup solīū suū et omem exercitū celi adstantē ei a dextris ē sinistris Quid est ergo quod tot testatī ueteris prēs deū se uidisse testati sūt et tamē de hac sapiẽcia que deus est dr̄ Abscondita ē ab oculis oīm uiuẽciū et rohesant Deū nemo uidit unq̄ nisi hoc quod patenter datur intelligi qz q̄ diu hic morītur uidetur uideri per quasdā imagines deus potest sed ꝓpriam natuē siue spēm non potest vt aīa grā spūs afflata per figuras quasdam deū uideat. Sed ad ipam uim eius essencie non ptingat Hinc est ei q̄ ja ab deū se uidisse testat Hinc non nisi mangelo uidit Hinc est quod moyses qui aī deo fac ad faciem loquit Sicut solet homo ad amīcū suū ꝛ interpa uerba siue locutōis dicit Si inuenī grām in spiritu tuo ostende michi temetipm manifeste ut uidēam te Certe enī si deus non erat cū quo loqbat ostende michi deū dicēt et nō ostende michi temetipm Si aut deus erat aī quo fac ad faciem loqbat Cur repetebat uidere quem uidebat Sed ex hac eius petitōe colligim qz eum sicabat ꝓ uia trinitatis spe natuē siue claritatē cernere. quem iam ceperat ꝓ quasdā imagines uidere vt sic supna ēncia mentis eius ad esset qūs ei ad ētinitatis uisionē nulla imago creata ꝓpediat inter ēet Et uiderūt patres testamīt ueteris dñm ꝛ tamē uisa iohānis uocem Deum nemo uidit unq̄m ꝛ in libro Job sētēciam. sapiẽcia que deo est. abscondita est ab oculis oīm uiuẽciū qm hac mortali carne cōsistētibus et uidere potuit ꝓ quasdā crūsptas imagines et uidei non pōt ꝓ mē crūsptū limē eternitatis Dñm uero a quibꝫdam potest in hac adhuc corruptibili carne con

sistentibus Sed in mestimabili
tute crescentibus quodā ītēplatō
acumīe eterna dei claritas uidet
Hoc quoq; a beato Iob sentētia
non obtegat qui ait. abscondita
est ab oculis oīm uiuēciū qm
quis gnis sapiēciam que deus
est uidit Huic ute fiducialiter mo
ritur. ne iam eius amore teneat
atue Nullus quippe eā uidē
qui adhuc carnaliter uiuat q
nemo potest ampleri deū simul
et sclm Cum enī deū uidet eo
ipo moritur. quo uel intencōe
cordis uel effectu operis abhō
nite delectat oibus tota mente
separat. Vnde ad eūdem quoq;
moysen dr Non enī uidebit me
homo et uiuet Ac si apte dicat
Nullus umq; deū spiritaliter
uidit et mūdo carnaliter uiuit.
Vnde paulus quoq; aplus qui
adhuc dei uisibilia sicut ipse
testat ex parte gnouerat. cum
huic mūdo totā se mortuū ee
83 phibebat dicens Q Michi mūdus
crucifixus est et ego mūdo Nec
enī iam longe supius dixisse
non sufficit ut dicet mūdo cru
cifixus sum nisi ecia p̄mitteret
michi mūdus crucifixus est.
vt non solū se mūdo mortuū
etiam mūdū sibi mortuū esse
testaretur Cuius nec ipse mūdū
nec ipm iam mūdus appetēbat
Si enī duo iam fortasse i uno
loco sint quorū umus uiuus
alter uero sit mortuus et si mor
tuus uiuētem non uidet. uiuus
uō mortuū uidet Predicator
aut dñi vt ostenderet qr palmer
cōnem qua se humiliando dilexit
talis iam factus esset vt nec ipse
mūdū nec ipm mūdus appetēret
non solū ait se mūdo crucifixum
vt ipse mūdi gīam qm appetēret
tanqm mortuus non uideret
etiam mūdū sibi asserit crucifixū
in quo tanta se humilitate dilexit
ut et ipe mūdus tanqm ad eū
mortuus paulū hūlem atq; de
spectū iam uidere nequaqm pos
sit 132 Q Sciendū uero est quod su
erunt nō nulli qui deū uidēnt
ecia in milla regione beatorum
in claritate qd est suus spūs sed
in natura minime uidet quos in
uitū inquisitorius subtilitas fe
fellit neq; enī illi simplici et in
cōmutabili essencie aliud ē clā
tas aliud natura sed ipa natura
ē sua claritas ipa claritas natura
est causa. enī sua delectoibus se
dei sapiēcia se qndoq; ostenderit
per se polluter dicens Qui diligit
me diligetur a pre meo et ego
diligam eū et manifestabo ei me
ipm Ac si apte dicat qui in me
me cernitis testatur mea me
natura uideatis Hinc rursus
aut Beati mūdo corde qm ipsi
deū uidebūt Hinc paulus ait
Nūc uidemus per speculum in enigte
tūc aut facie ad faciem nunc
cognosco ex parte tūc aut cognitam
133 Quam et cognitus sum Q Sed q
de deo p primū ecclie pdicatorem
dr in quē desiderant angeli pro
spicere Qui nōnulli qui nequaqm
deū uidere uel angelos suspicari
et in dictū per ueritatis sētēciā
stimo Angeli enī suū spūm uidet fa
patris mei qui in celis est nā
quo ergo aliud ueritas aliud p
dicator insonat ueritatis Sed
si sētēcia vtiq; offertur qsibi

neq̃ q̃m discernet agnosta dñm
quippe angeli et uidentes uidẽ
desideãt et uidere sicut et m
uentes Si em̃ sic uidere deside
rant ut effectu sin desiderij mi
nime pfruũt desiderii sme fru
ctu anxietate habet anxietas
penam Beati uero angeli ab
omi pena anxietatis longe sũt
q̃ mq̃m simul pena et būtudo
euenit Iterũ cũ eos dicim⁹
dei uisione saciari q̃ et psalm⁹
sha ait Saciabor dũ manifesta
bꝛ gla tua Considerandũ nobis
est q̃m sacietate solet fastidiũ
subsequi ut ergo recte sibi uꝛ
q̃ q̃ueniãt dicat ueritas q̃
sp uidet dicat p̃dicator egregius
q̃ sp uidere desideãt Ne em̃ sit
indesiderio anxietas desideãtes
saciant neq̃ sit in sacietate
fastidiũ saciati desideãt et desi
derant igit sme labore q̃ deside
rii sacietas cõmutat et saciat
sme fastidio q̃ ipa sacietas ex
desiderio sp attendit Sic quoq̃
et nos ermo q̃ndo ad ipm sole
ue ueimus Erit nobis delcabi
liter in presa sitis simũl atq̃ sa
cietas sed longe abest a siti ne
cessitas longe a sacietate fasti
dii q̃ et saciates saciabimur
et saciati saciem⁹ uidebim⁹ q̃
deũ ipm q̃ est primũ labois nr̃i
ut post mortalitatis huiꝰ tenebras
accessũ eius luce gaudeamꝰ
Sed cũ eius lucem dicim⁹ ac
cessum absistit animo q̃d paꝰ
lus dicit Et lucẽ habitat in
accessibilẽ quẽ uidit nullus ho
minũ sed nec uidere potest cer
tius audio quod pōta aut lare
te ad eũ et illuminari Quoñ
ergo accedendo illuminabimur ipsa
lucem qñ luceri possim⁹ nõ
uidemus Si uero accedẽdo ad
eum ipam qua illuminamur luce
uidem⁹ quomo inaccessibilis
esse phibet Qua mre pēsidis
est q̃d inaccessibile dixit sed hoc
scdm̃ humana sapiẽ Septua 138
quippe sacia omes carnalium
sectatores humanitatis noie notare
solet Vnde idem aplus quibꝰdã
discordãtibus dicit Cũ em̃ sit inꝰ
nos zelus et ctencio nonne car
nales estis et scdm̃ hoiem am
bulatis Quibꝰ paulo post subꝰ
iecit Nonne hoies estis et unde
alias testimoniũ Quod oculus
non uidit nec auris audiuit nec
in cor hois ascendit que pꝛpa
rauit deus diligẽtibus se Hec
cũ hoc hoibus dixisset absꝰ
dinũ mox subiecit Nobis aut
deus reuelauit p̃ spm̃ scm̃ spm̃
se ab hoim̃ uocabꝰ distinen
qui raptus sup̃ hoies diuina ca
peret Ita ecia hoc loco cũ
luce dei inaccessibile phibet
ut ostendat quib⁹ subdit Et
nullus hoim uidet uel uidere
potest nullus hoim uidẽ post
a ore suo hoies uocans omes
humana sapientes quia q̃ diuina
sapiũt uidet sup̃ hoies sũt uide
bim⁹ igit deũ sup̃ celestẽ rom
satom̃ sup̃ hoies et meremur
hoc ni ita uidebim⁹ sicut uidet
ipe seipm longe quippe dispa
riter uidet creator se quã
uidet creatura creatorẽ Nam
qñti admẽsitate dei quidam
nobis modus figitur q̃ capla
q̃ eo ipo pondere quo creatura
circũ sum⁹ sirbimur 139

liber

certe non ita cōspicimꝰ dei sicut ꝯspicit ipe se ꝺicut nec ita requiescimꝰ in deo quēadmodū ipe requiescet in se. Nam uisio uel requies eius ut ceteris similis uisionꝫ uel requiei illius. sed equalis non est nec ea ꝺicamꝰ in nobis ut ita ꝺicā gre plena cōis penna nos subleuat atq; ad illū erigim² mtuendū. Raptiq; mtencōe cordis et dulcedine cōtēplacōis aliquomodo a nobis ipis midipm et mhoc ipm re mīn minus est requiescē. et mīc scire pfecte requiestē est. t pfecta ergo requies est. quia deus cernitur. et ni equanda nō est requiei illius. qꝫ non a se in aliud transit ut quiescat. est itaq; requies ut ita dicam. similis atq; dissimilis. qꝫ qđ illius requies ē. hoc mīa imitat². Namq; ut etim et beati simꝰ inetimī imitamur eternū. et magna nobis ē etimtas. imitacō etimtatis. nec exortes simꝰ eius. quē imitari possiꝰ qꝫ et uidētes participam². t participantes imitam². Que nimꝰ uisio nīc fide inchoat². sed tūc i specie pficiat². qñdo coeternas dei sapiēciam. quā modo p ora poicamciī quasi pluuiēcia fluūa summis. ipō suo fonte bibēmꝰ.

Quō mirum si eterna dei scīēcia gsyci non ualet. qñdo ipa qꝫ inuisibilia que pcī sūt condita. hūanis ocūlis comphendi nō possūt. Inuisibus ergo creatis. discimus ē atore omn. qui ta humilitate uenerem². ut in hac uita usurpare g de omipotēs dei specie mēs hūana mlaudeat. quod solū electis suis pmiī in subsequti imuēa cōne seruat. Unde bn yg dctū est. abscondita est ab oculis oim uiuēcaī. ulco subinfertur. Uolucres quoq; celi latet. in scīpta emi sacra. uolucres aliqñdo i malo. aliqñdo uero in bono accipiūtur. Per uolucres quippe nō miqm potestates aerie designē bonorū studijs adūse. Unde ueit° ore dr. qm semen qđ seuis uiam sermatū est. uenerūt uolucres et comederūt illud. qꝫ mmitū maligni spūs humanas mentes obsidētes. diū cogitacōnes noxias ingerūt uerbū uite a meōria euellūt. Inde rursū cuida dicti supba sapiēti dr. Uulpes foueas habent et uolucres celi nidos. filius aūt homis non habet ubi caput reclinet. Uulpes ualde fraudulenta siūt aīalia. que in fossis uel strobilis absconditī² cūq; apparuerint nīq; rectis itineribus sed tortuosis anfractibus curreūt. Volucres vō ut moriung. alto volatu se in aera subleuāt. note ergo in pīī. dolosa atq; fraudulenta. Homīe aūt uolucrum

Hec eadem superba demonia de
signant. ac si dicat fraudulenta
et elata demonia in corde suo
id est in cogitacõne superbie sue
miserit hitacõm suam. filius autẽ
hominis ubi caput suum reclinet
non habet id est humilitas mea
requiẽm superba mente ultra no
minuent. quasi in quodã nola
tu uolucris illa prima se extulit
que pelatam cogitacõm dixit.
In celũ ascendam super astra
celi exaltabo solũ meum sedebo
in monte testamẽti in lateribꝫ
aquilonis. ascendã super altitudi
nem nubium. et ero similis altissimo.
Ecce quã alta superbe uolando
pecxit. quem ecclã uolatũ tpis
hominis psiluit. Ipse quippe uo
lando quasi super se nre conati
sunt. quibꝰ eis dictũ est ut iustã
rent. et erunt sicut dii. Cuius su
tudinẽ diuinitatis appetiit. inmor
talitatis munera poposcerunt. qui
in terrã moiendo non essent. si
superiam humiliter stare uoluis
sent. At cõm bono uolucres
pom solent. sicut in euangelio
dns cũ similitudinẽ regni celestis
et grano synapis demicians et
dicit. Cui simile est regnũ dei. t
cui simile estimabo illud. Si
mile est granum synapis. quod
accepit homo misit in hortum
suum. et creuit. et factũ est in arbo
rem magnam. et uolucres celi requie
uerunt in ramis eius. Ipse ipse
est granũ sinapis. qui horti se
pultura plantatus. arbor mag
nus exiuit. Granũ namq; fuit
cũ moreret. arbor cũ resurgeret.
granũ p humilitatẽ carnis. ar
bor p potẽciã maiestatis. Ramꝰ

q nidũm in eũ et non eãt aspectus
et arbor autẽ quia speciosus for
ma filijs hominũ. Ramus arboris sctã rami
podicatores sũt. et nidum in quo late
tendant. Quod enim de eis dicat.
In omnem terrã exiuit sonus eo.
et in fines orbis terre uerba eo.
In ishs ramis uolucres requiescunt.
quia sctæ animæ quibꝰda ũtutũ
premiis a terrena cogitacõne se
subleuãt. in eorũ dictis atq; con
solacõnibꝰ ab huius uite fatiga
cõne respirant. Hoc igit loco
positũm de sapiẽcia dictũ est. ab
scondita est ab oculis omnium uolu
crum celi. Recte subiungit. uolucres q
celi latent. quia in hac corruptibili
carne ostium natiuitatis eius potẽs
ipse quoq; inuendo non penetrat.
qui iam p meritũ stẽ gẽ placois
nolant. ubi apte subiungit. Ipse
dicio et mors dixerunt. auribus
nris audiuimus famam eius.
Quid poscõmus t mortis noie
nisi malignos spus designant.
qui uiuentes mortis tpalibus
exterunt. sicut de ipo eorũ pncipe
submistri eius specie prophẽta
dr. Et nomen illi mors. Cui sub
lecti omnes superbe spus. de hac
sapiẽcia que deus est dicunt.
auribus nris audiuimus famam
eius. quia minime nisi illius
plena bitudine habere negiuit.
Videre quippe pfite eternam
dei sapiẽciam hoc est quod hẽre.
Unde et iohem de munere mo
centis dr. Dabo illi calculũ can
didum. et in calculo nomen nouum
scriptum. id est in eterno premio
noticiam dei. humanis mentibꝰ
inusitatã. nemo scire potest. t.
nisi q hanc ecclã accepit hẽre.

Cuia itaq; ut diximus illud deū
hoc est qd hīē. Ideo qd mīq ſpūs
hāc ſapiēciā non indēt. qz ēpul
ſi perſiphiam naqua q̄ eā hīē
potuerūt. ad lucem q̄ppe eius
clauſerūt oculos cordis ſuppſſ
eius radius ſepugnātes ſic ēcel
ligi ecīā de eiſdem maligns
ſpūtibus poteſt quod ſcriptū eſt
niſi fuerūt rebelles luminis.
Famam ergo ſapiēcie maligns
ſpūtibus audiſſe eſt ſe candē ſa
piēciaz non audiſſe. et eis potē
ex uirtute illius cognouiſſe et
mī ſub ea humiliter ſtare noluiſ
ſe. Unde veritatis uoce dīcīo ma
lignoꝝ ſpūtuū capite dr. Ille ho
micida erat ab initio et in ueri
te non ſtetit. Sequit. Deus intelli
git uiā eius. et ipē nouit locū ei⁹
illius. hec coeterna dei ſapiēcia
Aliter habet uiam atq; aliter loc.
Locū uero ſiquis intelligat nō
localem. Non teneī corpaliter
nō pōt deus. ſed ut dictū eſt loc⁹
intelligit nō localis. Locus ſa
piēcie pater eſt. locus patris ſa
piēcia. Sicut ipā ſapiēcia atte
tante dr. Ego in pīē et pr̄ī me
Aliter ergo habet ſapiēcia
viam atq; aliter locū uia per
humānitatis tranſitū locū vō per
ſtatū diuīitatis. Unde enī nō trā
ſiit unde eterna eſt. ſed unde trā
ſiit unde ppter nos apparuit tē
poralis. Sic nāq; in euangelio
ſcriptū eſt. qz egrediēs abier
cho dīs tranſiebat. Duo aut
cēci ſedētes iuxta uiaz clama
uerūt dicētes. Dñe miſerē mī
fili dauid. ad quoꝝ uocē ſicut
illic ſcriptū eſt. Stetit ih̄s et lu
reddit. Quid eſt aut trāſeundo

audite ſtando lumē reſtituē niſi
qz phīāltatez ſuā nobis miſer⁹
eſt. qui p diuīitatis poteciaz a
nobis mentis nrē tenebras ex
cluſit. Quod enī ppter nos na
tus et paſſus eſt. quod ēſiſtere
et aſtendit in celū. quaſi trāſt
ūho. qz hec mmnaī actio ipalis
eſt. Sed ſtans eos tetigit et
illuminauit. qz non ſicut illa diſ
penſacio ipalis ita uerbi et
nitas tranſit. q̄ in ſe manēs
innouat oīa. Stare ei dr. ēm
cōmutabili cogitacōne muta
bilia cīcta diſponere. Quigo
uoces petēciī tranſiens audit
ſtans lumē reddidit. qz ſi ppt
nos ipalia ꝑtulit. unde tamē nō
lucem tribuit. unde habere
mutabilitatis tranſitū neſcit
Quia igit quīdo p carnem ap
parēt. hoībus incertū fuit. te
cte nūc dr. Deus intelligit uiā
eius. et ipē nouit locū illius.
Ac ſi diceret. Humane cogi
tacōnī occulta ſūt. uel quīdo
p carnē ad hoīes ſapiēcia ue
niat. vel quom apud ꝑtem
miſſibilis ecīā cū foris ap
pareīt p ſiſtat. quīmis ecīā
intelligi ſaliter poteſt. Nam
uiam eius non inquemēter
accipimus hoc ipm quod ueīt
ad cor. ſe ſe. nobis mittm ſeipſa ī
fundit. Locus uero eius ſit cor
aliquod uemēs ꝑmanet. de hac
quippe uia illius dr. vox cla
mantis in deſerto parate viā
dñi. id eſt in corde uemēti ſa
piēcie aditū reſerate. Sicut
alias dr. Iter fecīte ei q̄aſ
cendit ſup occaſū. Sup occa
ſū ſunt aſtendere ipz̄ mouē

quā phileāt resurgēdo supeāsse.
aut ergo ¶ qui ascendit sup oc-
casū iter facit. idest ē in regiōe
dño m uris cordibꝫ p fidē uiā
prebere. Hinc iohām pspm
dr. preibis ante faciem dñi
parare uias eius. ¶ Quisqis
em̄ pdicando a sordib⁹ uiaꝝ
corda audiēciū mutat. ueme-
ti sapiēcie uiam pparat. hꝫ
ergo uiā ista sapiēcia habet
et locū. uiam qua uenit. loc
quo manet. sicut ipā ait:
Si quis diligit me sermonē
meū seruabit. et pr̄ meus di-
liget eū. et ad eū ueniem⁹ t
mansionē apud eū faciem⁹.
Via est igitur qua uenit. locꝫ
quo manet. Sed quo uenit
qui ubiqꝫ est. An uenire est
sapiēcie p mi luiacom mitis
nrē indicare pncia qa maies-
tatis sue. et qua hominib⁹ ictū
est uel in cuiꝫ corde uenit
vel in quo postq̄m uenerit
p manēdo regnescat. recte nē
dr. Deus intelligit ma ymis.
et ipē nouit locū illius. qua
solius dñice uisionis ē cernē
uel quibus modis intellectꝫ
sapiēcie ad cor hominis uenat.
vel cuiꝫ mens intellectu uite
quem pcepit mortiferis co-
gitacombus non amittat. Et
q̄ hec eadem sapiēcia phuāi-
tatis grām manifestata in ēc-
tis mūdi partibus electoꝝ
sueāt corda replenda. recte sub
nigrāt. ¶ Ipē em̄ fines mūdi
intuet⁹ et quā que subcelo sūt
respicit. Respicē quippe
dei est. ea que amissa ac porta
fueāt. ad suaꝫ grām reformāe

Vnde scriptū est. Per qui sedet m
solio iudicij. dissipat omē ma-
lū intuitu suo. Respicēdo nāq;
leuitatis mē mala coercuit.
et magna meita matūtatis
dedit. unde adhuc subditur. ¶ Q
sent uentis pondus. ¶ Velocitate
em̄ ac subtilitate uentoꝝ m
scripturis sacris solent aīe designari
Sicut ppā dr. Cum ābulat
sup pennas uētoꝝ. id est q trās-
greditur uirtutes aiaꝝ. Fecit go
uentis pondus qua dū sup na
sapiēcia replet animas eis n
matūtate mōita graues reddit
nulla grauitate qua dr filio ho-
minū usquequo graues corde
¶ Aliud est namq; graue esse
p gsilū aliud p pcām aliud ē
graue esse p ostinaciā aliud
pculpam. Ista em̄ grauitas
pondus habet oneris. illa uir
tutis pondus ergo accipit aīe
ut abstinencōne dei non iā leui
motu dissiliant. sed in eū fixa
constancie grauitate gsistat
Adhuc ille pplus leuiter mo-
uebatur de quo ypha dr
Abiit uagus mutaꝫ cordis sui
uiam eius indi et omnis eum
Grauis autē gsilū cordis
omem in gstancia uagacois
expellit et qui sūt aīe q leui
motu nūc ista nūc illa desi-
rēt. Omps deus q ipas leues
fluctuacones mentiū nō leui
ter pensat uagacom cordis de
lmquēdo dissimulat. sed cū per
grām respicit uagam mētē
in gsilij stabilitate figit. Recte
ergo nūc dr. Cum sunt uentis
pondus q cū leues motus aī
misericorditer dignat aspicere

Hic primus ad cōstancie matu-
tatē formar uel certe nemis pō-
dus est facē cōcessam hic elect
de uirtutibz gl̄am p mixta ifir-
mitate temperare unde z subdit
21 Et aquas appendit mensura
Aque m septua sacra aliqn spm
scm aliqndo sciam sua aliqn
sciam piam aliqndo triblacoz
aliqndo defluetes pplos aliq
mentes fidem segnaū dmos-
traret solent peraqm quippe
scti spūs mfusio designat sic
m euangelio dr Qui credit m
me sicut dicit scriptura flumia d
uentre eius fluent aque uiue
Vbi euāgelista sciens adiūgt
Hoc aut dixit de spu quē accep-
turi erant credētes mentē Rursū
paquam sca scia designat Sic
dr Aqua sapiēcie salutaris po
tauit eos Per aquā quoq; prā
ua scientia appellari solet Sicut
apud Salomonem mulier q typū
hereseos tenet callidis suasio-
nibz blandit dicens Aq furtiue
dulciores sūt Aquarū erg o
nōe non mlqm solet tbtatos
mtelligi Sic p ps dr Saluū
me fac deus qm intrauerūt
aque usq ad aiam meam Per
aqm pplī designant sic p Iohz
dr Aque vero sūt ppli Per
aqm uero no solū fluxus de
cuiuscunq populoz Deo etiā
bonorū mentes fideles pcuam-
ta segnitū designat Sic p pha
ait Beati qui seminatis sup
omes aquas Ett p ps dr
Vox dni sup aquas Hoc ergo
m loco quid aquarū nomine
nisi electorū corda designant
que p mtellectū sapiēcie lu-
mē iam supne uocis acceperūt
17 De quib rectē dr Et aquas appē-
dit mensura q; sti ipi q; subleu-
uante spū ad sūma rapiūtur
quam diu m hac uita sūt ne
aliqua elacōne superbiāt q̄bda
temptacoibus repmūt ut ne-
quaqm tantū p se ualeant
quātū uolūt Deo ne extollant
in superbiam fit meis ipārū qda
mensura uirtutū Hinc est enim
quod helias cū tot uirtutibus in
alta p ficuisset quadam mēsura
suspensus est dū gezabel p mod
qmunis regnam tm mulierem
fugit Perpendo q̄ppe hūt mir
uirtutis uirtū ignem de celo tu-
here et seculo q̄nquagenarios
uiros cū suis omibus penitōne
subita cōtremere uerbo celos
ad pluuias claudere uerbo ce-
los ad pluuias aperire suscita-
tē mortuos uentura quoq; p
uidetem Et ecce rursus occurrit
quo pauore aīm una muliercula
fugeret Considero uirū tm de
prudentiū De manu dei mortem
petere nec accipe De manu
mulieris mortē fugiendo mitare
Querebat enim mortē dū fugeret
dicens Sufficit michi tolle
aiam meam Neque enim melior
sū ego qm patres mei Vnde q
sic potens ut tot ullas uirtutes
faciat unde sic mfirmus ut ita
femineā pturbescat mi q aque
appendūt mensura pt ipi sūt
homines et mihi ualet p potē
dei et rursū quadam mensura
moderati sint p infirmitate sua
In illis uirtutibus Helias qd de
deo accepat quid mihi mfir-
mitatis quid de se ee poterat

Agnoscebat illa potencia uirtus fuit ista infirmitas custos ꝑhibuit illis ꝑnimbus ostendebat quid acceperat in ipsis infirmitatib; hoc quedam accepat custodiebat in miraclis mostrabatur helias in infirmitatib; ꝓbabat

Sic paulū uidet fluminū et lauromi ciuitatis et solidioris maris ac terre pericla sustinere frenante ventis ac uigilys capus sustinentem frigoris et miditatis enipnam ad ecclīaū cotidiam uigilater se ac postvaliter exerentem ad tercū celū raptū turbiq; eū in paradisū raptū et audisse archana uba que non licet homī loqui et mi sathane angelo adtēptandū cōceditur orat ut exemp debeat et non exaudit Cuius em ipa micia comisacōis aspicio perpendo quod ei supna pietas celos aperit se sibi ihs d' sublimibus ostendit qui dū lumē corpis adpus poidit lumen cordis inppehū accepit adamantas mittit uas elecōis uocat et in de ciuitate eadem qua priusōm ihu ingressus fuerat fugiens recedit Grauit ipe testat dicens Damasci ꝑpositus gentis arche regis custodiebat ciuitatē damascenoū ut me comphendet et ꝑsenesti in sporta demissus sū p murū et sic effugi manus eius Cui li center dicam O paule ī celatam ihm conspicis et ī terra adhuc hoīem fugis in paradisū ducteris secreta dei uerba cognoscis et adhuc a sathane angelo temptaris unde sic fortis ut ad celestia rapiaris unde sic firmus ut in terra hoīem fugias et adhuc a sathane angelo adu ersa toleres Nisi quipe q te sublenat rursū te subtilissima mē sura moderat ut et in miraculis tuis nobis ꝑdicas uirtutē dei et rursū in timore tuo retinuis ei facias infirmitatis nre Que tñ infirmitas ne mespcīom nos ptrahat cū pulsat Dū de infirmitate tua uel dīm rogas quia auditus non est nobis q locutus es quid audisti sufficit tibi gīa mea Nam uirtus in infirmitate pficit Apertm ergo uote dei ostendit q custos est uirtutis infirmitas tue quippe bene miteius custodim cū per dispensacōm dei toleabiliter temptam exteius aliūndo in eius aliq fissuris Nam eis q quos uiros nonnūq fuisse inuidit temptacones atq certamina scīm non defuisse uicioū hic est ens quod ad ꝙsolacōm mam idem ꝑdicator Egregius d'se quedam talia prodere dignus est dicens Video aliā legem in membris meis ꝛpugnāte legi mentis mee et captiuū me ducētem in lege pcī q est in membris meis Ad una quippe trahit caro ne extollat spūs et ad sua trahit spūs ne ꝓsternat caro spūs leuat ne iaceam q ī simus Caro aggīuat ne extollam ex sūmis Si non subleuāte spū nos caro temptaret pfectione paudubio temptacōis sue in ima deiceret turbii uero sine temptante carne ad sublimia spūs subleuaret in superbie casū

ipā nos pēus sublenacōe ꝓsternēret Sed sit certo moderamīe ut dū vnusquisq; scōrū iam quidem mterius ad sūma rapiat sed adhuc temptat exterius nec desperacōms lapsū nec elacōms ī cuerat qm nec temptacō exterior culpam ꝓficit qua mtencō mterior sursū trahit nec rursus mtencio mteōr in superbiā eleuat qua temptacō exteōr humiliat dū grauat Sic q; magno ordme cognoscim9 in mteriori ꝓfectu quid accepim9 in exteriori defectu quid sum9 et miro modo agitur ut nec de vtute quisq; extolli debeat nec de temptacōe desperet quia dū spūs trahit et caro retrahit subtilissimo mdicio mterim moderāmīe mfra sūma et supra mfima m quodam medio aīa libratur Bene ergo dr et aquas appendit mēsura

Sequitur Quādo ponebat pluuijs legem. et viam procellis sonantibꝫ tuc mdit illaz et enarrauit et ꝓparauit et muestigauit. Solent per pluuias ꝓdicatorū dicta signari. mde per moysen dr. Expectet sicut pluuia eloquium meū. Quorū mdelicet uerbꝫ ai blande psuadet. pluuie sūt. cū uero terribilia de uenturo mdicio intonant sonantes procelle. Et nōdū q; pluuijs lex ponit⁹ ut via procellis sonantibus aperiat⁹ lex quippe est ipsa ꝓdicatoꝝ posita ut mmendo mpleat. quod loquendo suadet festmat. Nam loqndi auctoritas potior. qndo nos operē no adimplemus. Hinc eterni p̄ pstā dr. Peccatoi aūt dixit deus tibi enarrās iustitias meas. et assumis testamētū meū p os tuū. Tu uero odisti disciplinā. et pie. abiecisti sermones meos post te Sermones eterni dei post se ꝓdicatr ꝓicit cū hoc quod dicit fatere ꝑtempnit. Quando aūt dictis eius alter obediat dū ipe re spuit opere quod ꝓdicat uoce et dissimulat audire quod narrat. de ista ꝓdicatoris lege scriptū est Qui soluerit vnū de mandatis istis minimis et docuerit sic homines minimus uocabit⁹ in regno celorū. Regū celorū. videlicet pncipatz eccliam appellat. de qua scptū est. et colligent de regno eius oīa scāndala. in supno eterni regno scāndala que ex eo colligi debeant non habent. Qui ergo soluit opere et sic docet uoce. iste regno celorū erit minimus. in illo nec minimꝰ Quam procellas sonantibus posuit cū ꝓdicatoribus suis ad cordā hominū terreōe uentuū indicij paulū adhuc fecit. Deus itaq; lex ponit⁹ ut post modū via pādamur quia illa vox cor audētis penetrat que hoc qd̄ somuerit opere ꝑseruat Tuc aūt cum legē pluuijs et viam procellis sonantibus poneret hāc sapiēciam deus indit enarrauit ꝓparauit et muestigauit visitata sacrieloquij locucōe uidere dei dr videre nos sāte sic iusto iuro dis dicat Nūc q; in qd̄ tmeas dū et ysahelite ꝓmonent⁹. temptat nos dns deus nr ut sciat si diligitis eū id est ut scire nos faciat Tuc

ergo ad legem pluuię ponēt hoc
est mandati custodie p̄dicatoib⁹
daret hanc mearnatā sapiēciā
uideri et enarrari a p̄dicatoib⁹
p̄parari et muestigari ab audito-
ribus fecit sibi quippe illam
bene uiuendo in diem iudicy
p̄priam parat Et notandū q̄
de ea quatuor dicta sint Ait
enī vidit enarrauit p̄parauit
et muestigauit vidit namq;
quia species est enarrat quia
uerbi p̄parauit q; remediū
muestigauit q; occultū Sed
ob hoc quod eterna dei sapiē-
species patris et uerbū dicit⁹
q̄ndo ab humana mente penetra-
quis namq; intelligat ūbum
sine tpore uel species sine cā
sēpcōne dicendi erat ergo ali-
quid Quod de illa hō cogitēt
m se unde apte subdit⁹ ¶ Ex-
nom ecce timor dñi ipa ē sapi-
encia et recedere a malo in-
telligēcia Sic sapte dicēt⁹ ad
temetipm homo rūte cordis
tui secreta p̄scrutare si deum
te timere deprehendis p̄certo
stat quia hec sapiēcia pleng
es quam si adhuc ognoscere
non potes quid sit in se iam
cognoscis interim quid sit ite
Que enī apud se ab angelis
metuit⁹ apud te timor dñi uo-
cat⁹ q; hanc sapiē habere
te certū est si timē te dñm in
certū non est Hinc etenī per
p̄stam dr̄ sinceri sapiēcie
timor dñi q; tūc penetrare cor
mchoat cū hoc extremum iudi-
cy panor perturbat Ad parui-
tatē igitur nr̄am diuino ſmo
se attrahit Sicut pater cū par-
uulo filio loquit⁹ ut abeo possit
intelligi sponte balbutit Quia
enī naturam sapiēcie penetrare
non possumus quid sit in se ex
cōdescensione dei audimus q; sit
in nobis cū dr̄ Ecce timor dñi
ipa est sapiēcia Sed q; ille ueraci-
ter ūbum diuini timoris intelligi
qui se a cūctis prauis opibus
custodit recte subditur Et rece-
de a malo intelligēcia Cuius
que sequit⁹ q; p̄phecie spūs
plena sūt Ipsa sacra hystorie
uerba testant⁹ cū dr̄ Addidit
quoq; Iob assumens parabolam
suam Quia enī parabola simi-
tudo notatur apte constat quod
p exteriorū uerborū formam mi-
steriis loquit⁹ qui ad loquendum
parabolam assūmisse memorat⁹
Cū etenī sua narrat que q; sūt
ste ecclie uentura denūciat
et per hoc quod ipe patitur
indicat quid illa paciat⁹ Non
nūq;m uero iam finis hystorie
uerba p̄mittet ut michi alle-
gorica nr̄a sonet non nūq; sic
suos dolores loquit⁹ ac si ex vo-
ce dolentis ecclie loquat⁹ In
hac uero ultima sui parte p̄-
nomq; ultm tpis designat ec-
desie q̄ndo aduersarios suos id
est carnales quos mīc studet
sapiēcie auctoritate cōprimere
effrenata iactancia elatos
cogitur mirisq; tolerare unde
in hoc quoq; sermōe dicitur
Nūc aūt derideāt me iuniores
tpore quorū non dignabar pa-
tres ponere cū canibus gregis
mei ¶ Et ipa ordinis ratio ex-
posit ut uerba bti Iob ultimā
extrema ste ecclie designarent

dies q̄ndo p̄secucōne crescēte ap-
tas hereticorū uoces tolerare
compellitur cū motus cordis
sui quos mīc mtra cogita comi
simus contegit dūc m nocte
manifestat errōis aperuit
Nunc enī sicut p̄ ioh̄em dr̄ dra-
co m abysso clausus tenetur
qr dyabolica malicia eorū
subdolis cordibꝫ occultat⁹ Et
sicut illic dictū est eduat⁹ dra-
co de puteo abyssi qr q̄modo
ptmote tegit⁹ tūc ecclam pu
blice de miquorū cordibꝫ omē
serpentini uirus aperit⁹ Nunc
em̄ abscondit se subladiēte
lingua semens cōscientia et
malicia calliditatis q̄ q̄dā
se regit abysso simlacōms.
Nunc dns sicut p̄d̄te uoce dr̄
Congregat sicut m uītēsq̄nas
maris vter quippe carnalis
cogitacō aquie ergo maris
mitre congregare sūt aī aā
rithdo puersē mīs nō erupt
extrinus m nocte praue libtus
uemet p̄fecto tp̄us q̄ndo cōm hāc
puersi atq; carnales apta uo
ce p̄dicent quod nūc occulta
cogitacōne moluit⁹ - ueniet
tp̄us q̄ndo catholicā ecclīa
non solū m minīs uocibꝫ sēd
etiā crudelibꝫ plagis p̄mient
Abadūsarius namq; suis du
obus modis ecclīa p̄secūm
patit⁹ scilicet aut uerbis aut
gladijs Deo nūc uerbis p̄secuꝫ
suismet exercet⁹ cuius sapi⁹
cū uero gladijs exercet⁹ cuius
patrīcia aī uero gladijs Deo
uerborū p̄secūones abhēt⁹
nūc ecliā tota die toleāmꝰ cū
ipī hereticī tmgimus nobis sb

dolis et falsa humilitate bladiū⁹
p̄secūones uero gladiorū mi⁹
finē mūdi secutūe sūt vt gra
na celestibꝫ horreis rēdenda
tanto ueniūs a p̄fidū paleis
exuant⁹ q̄nto arctius affligū⁹
Nunc electiones qui illa fuerūt
tribulacōne comphensi rēmisū⁹
horū tp̄um m qbus nūc ecclia
fidei pacem tenet et sūpba hē
ticorū colla cōp̄mit nō pote-
tatu culmīs subiugo tacomꝰ
remissū⁹ quoꝫ mī quod q̄dā
fidei tpora dixmꝰ q̄ i m
bellis cōtamur genuū fi
tam mōtis et pugnam² prum
Beatus ergo iob sīc ecclie typū
tenens que tūc m illis agḡiꝫ
muent² et mī mē ut dixi q̄dā
remissū⁹ sua transacta nar
rat et alijs uentura dēmciat
dicens ¶ Deus mihi tribuat
vt sim iuxē mēses p̄simos aūta
ei talia scā ecclia dolōdy p̄ssa
ductura est tantis q̄ppe illam
futurū est tribulacōibus agit⁹
tāi ut hoc tp̄a tā magno sus-
pirio desideret que nos aīma
gno dolore toleramus Dicat
ergo dicat p̄ uoce iob Deus
mihi tribuat ut sim iuxta
menses p̄simos Deus ei sta
tutus dierū numerꝰ mensis
uocat² quod note signat mē
sui mīs collectiones aīarū.
Dies quippe dū colligunt
mensibus subtrahūt⁹ q̄ et
m hoc tpore scā ecclia dū ver
tatis luce r̄splendetes animas
colligit m mtrmꝰ absondt
aliquādo ecliā mensis p̄p fre
pomit⁹ Sicut p̄pheta ait Et
erit mēsis de mēse p̄fectio

nodiuet eis m requie q̄bus
mic̄ pfectio fuerit in opeàac̄
remisit ergo pfectoms pfi
ne reducat ad mediam q̄
ta porcatoms siue colletis q
arabis reportabat lucria et
angustata tribulatoib; dicat
Czuis michi tribuat vt sim
myta menses p̄stinos i q̄b;
pfecto mensib; qualis fuerit
mumeando subuigit dies
Occ̄m dies quib; deus custo
diebat me q̄ndo splendebat
luterna eius sup̄ capt̄ meū
et ad lumen eius ambulabā
nebris mtē huic quippe videt esse
psecutōne cogete mfirmoz
mtios cadere quos nitit ut
mater mtra pacis sinu par
uulos foueat mtrā quillas fi
dei et cunas cōtinet q̄ ad
mixti foetibus ipsā fidei trā
quillitate nutriuit huic vō
tales multi casuri sūt et p
visceta caritatis q̄nq̄ dā
no paruloz̄ sustinet se ppe
ri amos pfectoz̄ dolet fir
mozū et em dampna ad ce
da fecau p̄ passiom trāseūt
vnde p paulū dr̄ Czuis ifir
matur et ego non mfirmoz
Czuis scandalizatur et ego
non ardor tanto em quisq̄ p
fectus est q̄nto pfecte sentit
dolores alienos vnde scta
ecclia mfirmis est cadēib;
angustata cū hereū remisit
tpoū uire doctura e scōm di
es quib; deus custodiebat
me quia se hui mullis est
mat cadere q̄ quos se in
mishs est mat custodiri
Bene aut dr̄ Czuis splē
debat luterna eius sup̄ caput meū
et ad lumē eius ambulabā in te
nebris luterne em signatur
noie sacre limē scripture de
qua ipe ecclie pastor dicit hē
mus firmoz̄ p phetam p̄moz̄
cui bene facitis attendetes q̄
luceme lucenti in caligmoso
loco donec dies lucescat et
lucifer oriatur in cordib; ueis
et psalmista ait Luterna pe
dibus meis ubi tuis dne q̄
aut principale inm nome meo
est appellatōne capitis mis
vocat vnde p ps̄m dr̄ Sm
pigrvasti in oleo caput meū
dc si apte dicat caritatis p̄mg
wedme repleti mee Hui ergo
luterna sup̄ caput ecclie splē
det quia sacra eloquia febz
nostre mentis irradiat ut i
hoc caligmoso mite p̄tis lo
co dū uerboū dei luce p̄ncip
que sint agenda videamo nc
ad lumē in tenebris ambulat
qm scā vmulcibis ecclia et si
aliene emulta cogitatōnis n̄
penetrat q̄ quasi faciem nō
cognoscit in nocte pomt tam
gressus pom opis directa luce
supne locutōis Sequit
Quaut fui in diebz adolescētie
mee q̄ndo secreto deus edt i tha
bernaculo meo Quaut vmo nuq̄
q̄ hois sicut scē ecclie actus de
scribit parvula q̄ppe tui edt
cū a nativitate recens uerbi mite
porcae non poterat hmc ei de
illa dr̄ Soror mā parvula est
ubera non habet q̄ nimirū scā
ecclia p̄us q̄m p̄fidet p mlta
virtutis in firmis quib; q̄ aut
doctoib; pbere non potuit ubera

p̄dicac̄oīs adulta nec̄ scā ecclia
dr̄ q̄ndo dei uerbo copulata sp̄o
repleta spū p p̄dicac̄oīs mīsteriū
m filioū conceptōne fer-
dahit quos exportando parit
comūtendo patric De hac etiā
etate a dño dr̄ adolescētīle di-
lexerūt te ymūsē q̄ppe ecclie q̄
imam catholicā facūt adole-
scētule uocant non iam uetu-
ste p tulpam sed nouelle p gr̄z
non sēnio steriles sed etati
mentis ad spiritualem gr̄ue
fecūditatē Cuī ergo cū t̄ dieb̄
illis ecclia quasi quodā se-
nio debilitata p p̄dicac̄onem
filios parere non ualet Fem-
inistet fecūditatis antiq̄ dies
Sicut fili m dieb̄ adolescētie
mee q̄mins post eosdē dies q̄bus
dēpmit am m̄ circa ipm fme
tpoū grandi p̄dicac̄ois virtute
roborat Nam susceptus ad
plenū gentibus omēz israelitic
pplm qui tūc minens fuerit m
fide sm̄ habit Scripū q̄ppe
est donec plenitudo gentiū in-
troiret et sic omis isr̄l saluus
fieret Sed cū illa tpora est
dies m quib̄ ab adūsarijs
paululū uidebī oppssa cū hoc
diez̄ remisset ducens Sicut
fui m dieb̄ adolescētie mee
q̄ndo secreto deus erat m tha-
bernaculo meo Et quid hoc loco
thabnaculū nisi hūanū nr̄m
accipim̄ q̄ pomē q̄ cogitādo
agim̄ m cōsilio mā cordis ha-
bitamꝰ Quisquis aūt mā-
data dei tacitus cogitat secreto
deus ill m thabnaculo est Hūa-
cōnem etenī cordis sui antedī
esse ociosū uiderat q̄ dicebat et
meditatō cordis mei m̄ gr̄ssus
tuos sp̄ Exteiora nam q̄ opeā pa-
tent oculis homm longe uec̄ m̄ō
pabiliter inteiores ac sibi ipsis
cogitac̄ones mē patent oculis
dei Omā enī sicut scripū est nuda
et apta sūt oculis eius et sepe
m exteiori ope ante ocl̄os hom
m ordinat appar̄e meritum
et m inteiori cogitac̄one illius
despectū non meritū quē iudex
omia nouerit ꝰ ayuto enī
magis mīr̄m sēnis deo q̄m ex
tim sēnis homib̄ gr̄siabilesq̄
sum Vnde scīm est omēs fortasse
mtus ꝰ Cū spiritū et ul̄ ppe
dendos se ex tūis nel m q̄s se
m teius uidēt mutabilit̄ hēnt
Hinc est q̄d aūdia q̄ p ppha
uidem̄ m circuitu et mtus
plana oculis ēē memorant
Quisquis enī exteiora sua ho-
neste dispōnit sed inteiora ne
gligit m circuitu ocl̄os habet
sed mtus non habet Sti deō
omēs q̄ exteiora sua cūspiciūt
ut bona de se exempla fr̄ibus
pbeant et inteiora sua uigilā
ter attendūt q̄ se sī m ypbabi-
les interminacis obtutibus
parant et m circuitu oculos
et mtus habere phibent̄ magis
q̄ se quo deo placeant sua ītra
componūt Sicut p ꝓphā quāz
de scā ecclia dr̄ dīs gl̄a eius
filie regis ab mtus Sed quia
exteiora sua etiā irrepēsibi
lia custodituīre de ea subdit
m fimbrijs aureis circūamicta
varietate ut et pulchra ius
sibi sit et alijs foras et se pue-
hens p inteiora gl̄am et alu
os erudiēs p exteioū opeū

19

30

exempla Beatus igitur Iob dicit ex sedicat ex persona vniuersalis ecclie quando secreto ds erat in thabnaclo meo ut ei demostraret quitu mtus xpi fieret secreto din fuisse ithabnaclo suo phibet ut ecia ostendat retinudms opa quitu extrinsecus custodiut adugit Cando erat omipons metu et mcaum meo pueri mei ¶ Omes aute quidnia pcepta metuit dei thabnachi fiit unde ut supra iam dixims plemet ipam iam uerias dicit De eo q illius mandata custodit Ego t pat ueniemg t mansiom apud eum faciemg · quo con pueri q q dii mterna non appetit i suis se cogitacoibus foras fundit unde eis per pphiam dr Fodite puiacates ad cor et rursu De qui cogitatis mutile pu accomb quippe suis uerentur Homes quos corpalit uidet et deu sibi pitem non estimant ee que no uidet Cuo cont" m laude nri dr du egr pr ige cotempneret et dei mandata obediret qua mnsibile tanqm uidens sustinuit pusil quippe te pncipem quasi no uidet quem ab oculis suis cordis abiecit Pegem meo mnsibilem timeq uidens sustinuit. q ab eius no uib mhuiu mens ocim nodfle Oca ita q ecclia m magnis nc tribla comby deprensa cu mtos a deo conspicit prava cogitacone distedere uidet p fetto mentes eou hutachm distedete deo uacuu remanere t mred plorans Dicat qndo secreto ds erat mthabnaclo meo ¶ Cuby uerbis non m merito eciam si mulacō religioms plangitur q non nulli eciam nuc tam no esse appetit sed uideri hoies ut delicet deus m publico est no m secreto Ded sca ecclia deu m sēto habere desiderat quia illos ue fideles respicit quos ad dutam fidei corde pleno pmanē cogt Cue uneta exteiorem quoq uigoris sui retinudmēdt ¶ Cando erat omipons meu et mcaum meo pueri mei Duci silicet vocant" qui celestibus mandatis miserut Unde per pphiam dns dicat Ecce ego et pueri mei q mihi dedit deus et rursu i euāgelio Pueri mīquid pulmētami habetis Nuc ergo m acnuu ei sut pueri quia mnutis usere genibus repperuit qui celestia mandata custodiut spual disciplme regulis obsequut" Profecto nuc ad obsequiū pueri decurit quando prau q spectu fuerint spualia eius mandata cotempnit Queritur ¶ Cando lauabā pedes meos butyro Cia xpm t eccliam vnam ēt psonam trebro iam dixim illa videl huiq corpis caput hec aut illius capitis corpus Aliter hec uerba uir uocem capitis accipi atq alter uir vocem corpis debent Cuos ergo pedes dni nisi sos peccatores accipimg De quibus dicit et mambulabo meis bu tyro igitur pedes lauant" qua peccatores sui bonop opum pm gredie implent" ut ei iam sup dixim uix ipa peccatoe sine aliqo transitur admisso Pia ihūs dilect

pdicās aut adgñtulam cuiqꝫ ꝺirigꝝ trahitur si ꝺ tempmt⁹ aut adgñ-tulam cuiqꝫ glam si ab audiētib⁹ ueneratē vnde ⁊ aplis pedes loh sūt ut a qualibet parua gratia mipā pdicatōne cōtracto quasi a quodaꝫ itmeret collecto puluē mūdarent⁹ ⁊ bēs iacobꝫ dicit Nolite pluēs magistri fieri frēs mei et paulo post m mlīs em̄ offē-dimꝰ omēs pedes ergo lauantur butyro qui pmgit vedme bom opis mfimdit⁹ atqꝫ mūdat⁹ collectis pulueris de gla pdicatōis uel ꝺe butyro lauant⁹ cui sīs pdicatorib⁹ debita ab audiētib⁹ stipēdia con-ferūt⁹ et quos fatigat munerꝫ pdicatōis labor exhibita a discīb⁹ pmgit vedo bom opis fruet nō qꝺ ideo pdicent ut alant⁹ sed ideo ⁊ alant⁹ ut pdicent id est ut pdice subsistant non ut mīterone su-mendi uictus transeat actio p-dicatōis sed ad uitalitatē pdi⁹ deseruiēt⁹ mīsteria sustētatōis

A boms ergo pdicatorib⁹ non causa uictus pdicā⁹ impedit⁹ sed causa pdicatōis accipitur uictus et qm̄⁹ pdicātib⁹ necessa-ria ab audiētibus cōferūt⁹ non solet de rebꝰ munere ꝑ d'con-ferentiū gaudē mercede sm̄ p paulū dr̄ Non quero datū sed requiro fructū Datū ipze est res ipā que impediēt⁹ fructꝰ vero dati est si bemgna mēs futuē mercedis studio aliquid impedat⁹ Ergo datū m̄ re ac-cipimꝰ fructū m corde ⁊ qꝫ dixit pilosū suoꝝ aplis mer-cede ponus eꝫ munere pasteba⁹ nequaqꝫ datū sed fructū se qrē fatet⁹ vnde ⁊ subdit primꝰ dnꝰ

Habeo oīa et habūdo Dumm⁹ r⁹ lauant⁹ pedes cū pdicatores sc̄ti ipā ut diximꝰ pdicatōne fatigā-ti auditorū suoꝝ bonis oībus fouent⁹ ꝙfessos namqꝫ pedes bu-tyro unxerat ille qui audiebat viscera sc̄orū requieuerat pre sē Hoc butyro unctus fuerat pes qui m cathena tenebatur dicens Det mihiꝫ dnꝰ onesi-fori domui qua spe me ēfrige-rauit et cathenam meā nō erubuit Si ergo ex uoce capimꝰ h uerba pēsamus rē pedes sicut dictū est pdicatōes accipimꝰ

17 Qui aūt sentīe ista ex uoce so-lius corpōis debemꝰ mmiū pedes ecclie sūt mīsteriorū opum mīnistri qui dū adiuuāt actiōs ea que sūt extimis exerent p extremū mīsterii uel ut pedes terre mīhent Sed debet hꝰ qui pīmit qui dorme studio vigilant sollertiuꝫ occupatꝫ corda requie eiusqꝫ rei qm̄ ipi vacando pcipuit crebra amo-nitiōb⁹ uoce m cōfessione pmg-redmꝰ mīstrare Nam quasi uno corpore muteꝝ se membra sollicita sūt sicut illoꝝ mīsteriꝰ mā extrema fulcuit⁹ ita nec ille est ut meis studijs illoꝝ ilico ta repleant⁹ Quādo igit⁹ sc̄ti doctores ꝙbodam ad extrema mīs-teria dediti unctionē dīne mā-nationis pdicant butyro plogitꝰ pedes lauāt Solent etiā pedes ipā itmeis asperitate la-cerari et omino affiale est mīnimis actōmb⁹ huiusmte uexarꝫ et nulla ex labore itmeis ui-neri sustinere Cū ergo iugila-tes ꝑ posūt auditoꝝ suoꝝ curis

exteioribꝫ mentis ad cor ꝛuocãt
uit qꝫ meritã licita opẽ ad mi-
serint mala cognoscant et que
cognouẽrint defleant pedes bu
tyro lauant quia eorũ culpe pe
nitencie unguenta subministrãt
Remittatur igit ecclia tũc uehe-
menter afflicta quomõ patris
sue tpora p exhortacõms ubi
membra mortẽ ecliã extrema
nudabant et dicat quãdo laua-
bam pedes meos butyro Quod
de beato Job mirabile libet tacere
qui inter tot curas rerũ inter tot
affectus pigneri inter studia sa-
crificiorũ subiectis suis qm libet
extremis bona seqntis uite pre-
dicabat ut eos de celestib⁹ ibuẽt
qui sibi ad terrena opera deseru
rent Quid adhec nos xpi dicim⁹
q̃ cõmissis nobis uerbis uite ipe-
dere non curam⁹ quãdo quigatũ
uarũ phibere nõ ualuit a buty-
ro pdicacõms t sclaris habem⁹
uel magne occupacõ siculitat
Dei seruata ueritate hystorie
ad scẽ ecclie iam uerba ꝑdeam⁹
que per bñm Job id est p os mẽ
bri sui loquit quita sint qpe
extremo pacient cũ transacte
suorũ remisit cui peam indel
uerbi pmgwedme opamini uita
lauabat Que ipãm quoq pre
dicatorũ suorũ uigilanciã ple
nius ex seqntis subdit Petra
fundebat michi riuos olei qua
petre nomẽ xps accepit pdi-
egregiis fatetur dicens petra
aut erat xps Que indelicet pe-
nuẽ ad usũ stẽ ecclie olei riuos
fundit qua mea loqnis dmis
pdicamenta uiscõms intime e
manat De hac petra olei riuus
erat lib mathei lib marci liber
luce liber johannis in diuersis hui⁹
mundi partibus quot pdicamenta
dedit tot petras hec p ora apl̃oꝝ
om riuos fudit Docuens adh⁹
de petra hac olei uiuus fundit
quomõ spũ stũ unguendis mẽbris
audiendũ ea que in libris uete
ribus de xpo dicta sunt explanat
Et riui uocant olei qꝫ dcuerũt
et ingũt in quib⁹ quisquis ingulfet
interius in pmgwedme pis aut
Ducat adipe t pmguedme re-
pleat aiã mea Potest p nom
olei ipa sti spus unctio designari
De quo ꝙpheta dr Cõpuit est
iugũ a facie olei Jugũ quippe a
facie olei compuit est qꝫ dum
sti spus grã unguimur a capitat
mẽ seruitute liberamur dumq
maligni spus dnãcio supbia re-
pellitur iugũ cõtrit quo liber
mẽ colla premebant De hoc uncto
oleo scripũ est Domea facta est
idcirco meo in cornu filio olei
ffilius qppe olei fidelis ppius
dr qui ad fidem dei interna sti
spus unctione geneat Multꝫ
ergo nũc scẽ ecclia tribulacib⁹
depressa dona spus et munia q
nũc habet pdicamenta ad medꝫ
reuocet et suũ silenaũ deploret
dicens Petra fundebat michi
riuos olei Cuib⁹ ubis ogrue
subicit Cuãdo procedebã adplã
cuitatis et in platea pabat
cathedram michi uidebãt me
iuuenes et abscondebant et
senes adsurgẽtes stabant prin
cipes cessabant loqui et digitũ
supponebãt ori suo uocẽ suã
cohibebãt duces t lingua

corū guttuꝝ suo adherebat os
uetꝰ finit ut semores in porta
cōsisterēt et causas introeūcū
indicaret quis tanto esset pacifi
cus vrbis populus qñto ad hāc
disciplinā ingredi non licet Sed
nos sacrā hystoriam uenerantes h
egisse bñ Iob paulū iusticie
certū tenemꝰ atq; ad indagāda
allegorie misteria ducimur

18 ¶ Quid ergo p cunctatis ptam
nisi bona quecq; accio designat
pquā aīa ad conuentū regni
celestis ingredit Vnde p pheta
ait ¶ Qui exaltas me de portis
mortis ut ad nunciem oīs laudationes tuas in portis filie syon
Porte mortis sūt accōnes pue
que ad interitū trahūt ¶ Porta
aut syon speculacō dr porta
syon accōnes bonas accipimꝰ
per quas supnam priam ingr̄dim
ut regis nri gl̄am cōtēplemur

19 ¶ Quid vō p cathedrā misi ma
gistery auctoritas designat ꝙta
aut uoce platea p latitudine
dr Nunc ergo scā ecclia ad cunctā
portis predit quia a dñi celesti
regni pcipiat ins̄tiōs se accōmodā
exerit Cum in platea paratur
cathedra qr in magne auctoritatis
latitudine sin magistery exhibet
ubertatē ¶ Que eni recta que
sentit publica uoce p̄dicat
qī in platea sup cathedrā ponit
cū nullū de sua p̄dicatōe meuit
nullius p̄ssa terroribus se sub
silencio abscondit an non in pu
blico ad docendū p̄sidet qīn simul
et sciendi ueritas et docendi po
testas fulcit Sed cū ad portam
p̄cedit et in platea cathedram
poneret sederet quida lenibꝰ

quid a grauibus ageret adiungit
20 dicens ¶ Videbant me iuuenes
et abscondebant se et senes adsurgētes stabant Si hystoice itēdi
que dixi credimꝰ si allegorice q
pdixit uidemꝰ Iuuenes namq;
dici solent qui nulla gsilij grauitate depmūt Senes vō non eos sp
turasacra uocare gsueuit q sola
qñtitate tpoꝝ sed morū gradu
uitate maturi sūt Vnde p̄gnāti
sapiētem dr Senectus venerabilis
est non diuturne neq; numero
annorū computata cani sūt ho
mīs et etas senectutis
uita imaculata Vnde recte quecq;
ad mortē dñs ait Congrega
michi septuagīta uiros de se
nibus isr̄l quos tu nosti qd senes
populi sint in quibus quid ad
ꝑfectū senectus cordis requirat cum
tales uidentur eligi qui senes se
cūt Si eni senectus corpis ītis
quereret a tantis sari poterant a
qñtis iudei dū vdr quos tu no
sti quod senes ppli sint pfecto
liquet quia senectus mentis
non corpis elegēda nūciatur

21 ¶ Quam ergo ecclīam videt nūc
iuuenes et abscondit senes vō
et adsurgētes adsistit quam
gregem eius atq; rectitudinē m
manū formidāt grandeui gloria
cant leues quiq; fugiūt gues
uera atq; pfecti diligūt ipsiq;
ꝓhendūt uident ergo hanc iu
uenes et abscondūt qua dep
hendi in sinus occultos actus
metuit Senes uero adsurgēt
stant quia pfectum quiq; exhi
bitate mdicāt qñtū in bona
opatōe pferenūt Sed q̄r her
de sing loquit narrat quod

qualiter ab ceteris timeat[ur]

¶ Principes cessabāt loqui di
gitū sup ponebāt ori suo nocem
suaz cohibebāt ducēs ducēs t
lingua eorū guttuī suo adhere
bat Cāu hoc loco alij duces in
telligi vel principes possit nisi
heretice pravitatis auctores
de quibus ꝑ tam dr effusa est
cōtencio super principes eorū
et seduxerūt m minuo et nō m
via ipi tenī dū dispēsacōnē
dn̄i pisse interpti non metu
it ꝓfecto plebes subditas non
m ea via que xp̄s est sed īminu
trahit Qui per quos recte q̄
effusa contēcio dr quia sibi suis
vicissim alligacombus cōdict
Arrius quippe tres psonas īdi
vidue suscipiens tres ecia dēs
credidit quem g̃ sabellius vnī
deū suscipiens vnam credidit
esse psonam quos inter sēta
ecclia rectū pdicatōrs sue tu
mitez mdecinabilē tenens
et vnū deū pdicans tres psonas
eoī sabellii asserit et tres psōs
adserens vnū deū g̃ arrii cō
fitet[ur] Cuia aut in sacro eloio
manicheus vbēmitatē laudat
comperit gingiua dampnauit
At cōm Iouinianū q̄ gcedi cō
iugia cognouit vbēmitatis mē
diciam desperat vnde fit ut sp
hereticis pūsa intelligencia
confusis vicissim sibi eorū ne
gcia et malpa cōcordet et in
sentēcia discrepat At g̃ sūa ecc̄a
p medias utrauūq; parcium li
tes ordinata pace gradit[ur] et sic
scit sapiencia bona suscipe ut
noverit ecias inferiora nene
rāi q̄bus nec sūma equet ifimis

Vlet rursū ima despicaet cū sūma
venerat[ur] Nunc ergo hereticāū
plebiū principes auctoritatem
sāe ecclie ꝓpendētes cessant loq̄
et q̄ ori suo digitū sup ponūt
Dumq; falsis querelis non rōe
nocis se repmi sed virtutis mā
nifestant vocem suaz duces co
hibent q̄ minuā hij qui post
se errantes populos trahere
conant[ur] ne loquū pūsa mūcan
deant et auctoritatis frenant[ur]
pondere et vīute rationis q̄bus
lingua suo guttuī adheret q̄
et si pūsa loquū libera noce no
audent tamen apud se ꝯtegūt
tacta que cōis vēam fidem ꝓ
ponere falsa moliūt[ur] Hoc ag
tporum se q̄ndā tribulacōne q̄ dā
sa remmistēs ecclia deplorat
dicens q̄ndo ꝓcedebam ad por
tam civitatis et mplatea pau
bant cathedram michi iudicat
me iuuenes et absondebant[ur]
et senes adsurgētes stabant pn̄
cipes cessabāt loqui et digitū
super ponebant Ori suo vocem
suaz cohibebāt duces et lingua
eorū guttuī suo adherebat ac
si apte dicat Cū ꝓsperie mich
noce publica liuit omis me q̄
veritatis nō finit subtractus expt
Illo namq; tpore cū sūa ecclia
adūsitate primū p ranis q̄bq;
pdicatoīb; luctia locu cōmo
dabit quod longe ante semas
mtuens ait Sed et lamie
nudauerūt mamīa lactauerūt
catulos suos Quid namq; la
mias nisi hereticos appellat
humanam quidez faciē baluna
p impietatē corda gestantes
q̄ huc mammā mudant q̄do

errore suū libere pōderāt timē
catulos lactāt quia maleseq̄
ces paruuleū aias dī pūsāt
sinuāt ad impietatē nutriēd
cōfirmāt Sequit¹ ¶ Auris au
diens bīficabat me et oculos
uidens testimoniū reddebat mi
Dum bīficāt se ab audiētib⁹
sibiq̄ testimoniū reddi a uidē
tibus fatetur Beatus Iob q̄lis
in sermone qualis in opere
fuerit ostendit² Neq̄ enī aut in ope
iam pfectus est Cui adhuc
hmōi ue prauitas cōdicat a
in sermone laudabilis q hoc
quod loquit² ope nō ostendit
Vt igit² bnis Iob amittat suoq̄
mcrepatoīb⁹ exactus vōb
se habuisse phibeat se se ⁊ au
diētibus et uidētibus uenerāti
fuisse manifestat ¶ Quod si
adiuuem sē ecclie referamq̄
ille eius uerba beatificat qui
ea que audierit opere ꝙsimat
Ille ei testimoniū reddit qui
exemplis uite illius bñuole
do respondit Bēam etenī ecclīā
ille ueraciter uidet au⁹ testa⁹
uita q̄ uidet adhoc namq̄ bo
norū mita eam rectitudo cir
mitur ut quiq̄ hanc uidēnt
a suis prauitatib⁹ cōrigantur
nec dū ego in ecclia uidet bo
nos qui nō est enī datis ami
lis sēd unde ei testimoniū rē
datur ostendit² cū subiūgit
¶ Eo q̄ liberassem paupem
vociferantem ⁊ pupillū cui
esset adiutor Benedicto pe
riturī supme uenebat ⁊ cor
uidue ꝙsolatus sum Magne
misericordie ista sūt opera li
berare vociferantem paupem
pupillo adiutorū mīstrare
peritur eripere cor uidue cō
solari Superius enī dictū est
Quod exhibuit p doctrinam aut
namq̄ alteris audiēs bīficabat
me nūc aut narrat q̄ p mīam
impendit dicens eo q̄d liberas
sem pauperem vociferantez et
pupillū cui non erat adiutor
vox quippe cū opere sibi ne
cessaria cōcordat Hec bnis Iob
et exhibuit subditis et tamē
p sēam ecclīam exhibēda sīgut
Que p utriq̄ nitē necessabi
liter exercet² indelebet ut fi⁹
suos et loquendo pascat et de
fendēdo pregat q̄tis ⁊ pūba
bonos faciet ⁊ p patrocīnia
tueat² a malis Bene autē
scriptū est ¶ Germinet terra
herbam viretem et facientem
semen et lignū fructiferū fa
ciēs fructū iuxta genus suū
Quod sic est ueraciē, faciēd, factū ut
per terrā quippe figuratur sīgn⁹ alig⁹
ecclia que ⁊ verbi nos pabulo nutrī
lo reficit et patrocīnij vm
brado custodit que ⁊ loquendo
pascat et opitulādo pregit
vt non solū herbam vīfectois
pferat Sed ecclā aī fructu ope
ris arborē plectionis ppēdē
dī quoq; uideo hmōi q̄ plebī
gubnatoīb⁹ p̄fuit quod
supius dicens uidebāt me
iuuenes et abscondebantur
nūc astrinxit et cor uidue cō
solatus sum q̄rita sit disciplīa
regīmīs ut ante eā iuuenes
abscondant² q̄rita māsuetudo
pietatis ut p̄ eī uidua⁹ corda
ꝙsolent² Omne namq̄ nōnūl
lū ita districti vt omīq̄ etiā mā-

¹⁷ ¹⁶ ¹⁸ ²¹

suetudmē benignitatis ammittant
et sūt nōnulli ita māsueti ut
pdant districti nulla rēgmīs
vnde cūctis rectōribus utraq;
sūmopē sūt tenēda ut nec m
disciplīne rigore benignitatem
māsuetudms nec rursū m
māsuetudine districtōnem
desideāt disciplīne quis nr
ad compassiōm pietatis obdu
rescāt cū cōtumaces corrigūt
nec disciplīne rigorem mol
liant cū infirmoū ānas con
solante regat ergo disciplīne
rigor manssuetudīez et māsue
tudo orriet rigorez et sic alter
cōmendet ex altero ut nec ri
gor sit rigidus nec māsuetudo
dissoluta ¶ Hec aūt q̄ sūpta
diximꝰ pietatis opera scā ecc̄a
et corpalr exhibet et spūalr
exhibere nō cessat Nam pau
perem vociferātem liberat
cū pccōr uenīā de pcantī-
tatis quas cōmiserat culpas
laxat De talibus quippe pe
catorib; dr Beati paupes spū
qm ipoꝝ est regnū celoꝝ t
alioꝝ pauprm clamor est pte
uote dicēcū cito antiapent
nos mīsericordie tue q̄ paupes
ffti sumꝰ mmis ¶ Pupillū rō
cūnos est adiutor liberat dū
vnusquisq; mortuo antiquo
patre dyabolo ad ecclīā te
uerens m ea exhortacōms
adiutoꝝ muenit quia iam
desidēria mūdi psēntis fugit
Notest pupilli nōīe fideliū
q; ecclīa pter morē bom prīs
mtelligi cuꝰ ad tpūs mīsiōe
destitutus ē qm̄us solacio de
stitutꝰ non est ¶ Benedictio
ecclīaz peritū sūper eū uenit cū
pctōris mteritū pmuenit et eum
strīs exortacōmb; a culpe fouea
reducit vnde scripm est qui cō
uerti fecerit pctōrem ab errore
uie sue saluabit aīam eius a mr
te et opit multitudinez pccōrū
ei emī magne mercedis ē a
morte eripere carnē q̄ndoq; m
moritūram q̄m est pcīs merita
a morte aīam liberare m celesti
pria sine fine uictūram ¶ Cor 73
aūtudue consolatur dī fideli
cui aīe q; eternitas dei tribuitꝰ
narrat quasi nīl sit bona ad me
moriaz reuocat cui q; spūaliter
aīa nūcta est eo mortuo nudua
dr sed sē ecclīe vocibus ex eius
resurrectōne fouet magnam
ergo gdlacōm cor iudue sustipt
q̄ndo fidelis aīa m uerbis ecclīe
de aduentu illius aliquid aut spi
ritualiter est gūcta cognoscit de
¶ Justicia mditus sim uestiu 12
me sicut uestīmēto utiq;
quo uestīmr ex omī parte cuī-
damur Ille ergo iustīcia sicut ue
stīmēto uestītur qui se undiq; bo
no opere ptegit et nullaz partē
actōms sue peccato nudaz dere
linquit Nam qui malīs actoī
bus nudus est in nūs minus
quasi helarīs cooperuit illud
nudauit Nec iam bona sunt
opera que suborta alīs pūis
operibus mīnant Unde em
Galonem dr qui mno offert
multa bona potet Unde iacobus
dicit qui cūcq; totam legē ser
uauerit offendat aūt in uno
factus est omīum reus Cm inde
licet sīnam suam ipe diligēt
exposuit cū subiūxit qui em

dmt non mechabeis dñi ⁊ nō occi-
des Quod si non mechabeis oc-
cides aūt factus est trāsgressor
legis ¶ Oculos ergo oculis cū
quaq; porrectis undiq; nobis
adhibenda custodia est Vndeve
cte quoq; ꝑ Salomonē dr Omi custo
dia serua cor tuū q; exp̄onit a ꝑte
dit dicturus cui custodia p̄misit
omī ut uidelicet vnusquisq; hīc
mde se diligēter inspiciat ⁊ q̄m
diu in hac uita est cōm spūalēs
inimicos in acie sē positū sciat
Ne mercedem quam ꝑ has actōs
collegit ꝑ alias āmittat ne hīc
hosti fores obstruat et aliunde a
diuī pandat Qui qua etei citas
cōm insidiātes uīs inimicos mag
uallent ut aggere fortiby cingat
muris in omī munitē autō-
dia unū uero foramē tm̄mo
dō munitū p negligēciaꝫ fluīt
mde ꝑ culdubio hostis īgred
qui unde exclusis eē undeat
¶ Pharizeus namq; ille qui
in templū oraturus ascendit
cuitatē mentis sue q̄nta mu-
nicone vallauerit audiamꝰ
Ieuno bis inquit in sabbato
decimas do om̄ que possideo
Cui ꝑmisit grās tibi ago ma-
gna certe munīmīa adhibuit
Sed undeamꝰ ubi insidiāti ho-
sti īmittū foramē relinquit
Quia nō sum sic publicanꝰ
iste licet cuitē cordis sui is-
dianubo hostis ꝑ elacōm ape
ruit q̄m frustra pleniunium
et elemosinas clausit in cassū
munita sūt cetera Culoauis ꝰ
de quo hosti pateret aditus
minus non est Grās recte
agit Sed pierse se sup̄ publi-

cam̄ extulit cuitē cordis sui
extollendo perdit quā absti-
nendo et largiendo seruauit
ꝑ abstinēciaꝫ gule destructa ⁊
uentris inglnuies superata ⁊
largitate tenacia auaicia de
pressa quib; hoc laboꝝ actū
credimꝰ sed ut laboes uno
uicio pausi ceciderūt q̄nta boa
unius culpe gladio sūt pempta
Unde magnopē oportet bona
sentire agere et abiptis nos bonis
opibus caute in cogitacōne
custodire ne si mente eleuet
bona non sint que nō auctoꝝ
mutāt sed elacōm de quare
non mordinate agimus si exli-
bris licet non canonicis Sed
tm̄ ad edificacōm ecclie editis
testimoniū ꝑferamus ¶ Eleazar
namq; in prelio elefantū se-
riens strauit sed subipō quem
extinxit occubuit Quos ergo
iste significat q̄m sua uictoria op
pressit nisi eos qui uicia supe
rant Sed subipsis que subi-
gūt superbiendo succūbūt qui ei
subhoste quē ꝑsternit moīt
qui de culpa q̄m superat elevaꝫ
pensandū ergo magnopē est
qua bona ꝑdesse nequeūt
si mala que surrepūt nō cauē
perūt omne quod agit Si non
sollicite in humilitate custodit
unde bene quoq; de ipō p̄mo
pante dr Posuit eū dñs in pa
radiso uoluptatis ut operaretur
et custodiret illud Operat
quippe qui agit bonū quod
perpit sed quod opatus fuerit
non custodit cui hoc surrepit
qd ꝑhibetur Beatus igit Job
q ex om̄ parte bono se opere

texerat dicat Inspiravimus

Teexerat dicat mſticia mdmus
ſu et uestim me ſic uestmto
18 ubi et ꝓtinus ſubdit ¶ Et di
ademate mdicio meo ſuſto
mdicia recte diademati com
parant qui ꝓ magm operis
gl'am ad retribucoms ducis
cona Que mmuu mdicia
ſecu cotidie mtorſus agunt
quid deo quid ꝓxmo debeat
ſollerter aſpiciut atq adage
da bona ſe uehemeter accedt
et de ꝓpetratis malis diſtricte
redarguiut Vnde bn quoq ꝓ
19 Salomem dr ¶ Cogitacoes iu
ſtou mdicia mhis quippe ab
omi ſtrepitu ſcti ad corda ſua
redeut ubiq aſcendut tribunal
mentis atq ante oculos ſe ꝓpo
mu ſtatuit dedicit ad me
diu regla teſtamth qua diu
quecuq multis ut faciat ub
hoies t vos eadem facite ullis
transferut m ſe ꝓſonam ꝓxi
et ſollicit attendut quid ſibi
ſi ita ceut fieri uel non fieri u
ſte uoluiſſet · ſicq diſtricto ue
atq mdicio cauſam ſua ꝓxi
mi rta thabulas diuine legis in
foro cordis examinat Bene
ergo dr Cogita coes iuſtou
mdicia q ipe eou mtimo mo
tus cordis quaſi qdam libra t
mdicarie poteſtatis Eq ubo
pactis qua retribucom ſeq
no req'rant recte coti mdicia
diademati compant diadea
namq m ſuperioi parte cor
poris ponit iuſtou ergo mdi
cia diadema dr q phec non
m terremis et mfimis ꝑ ſurſu
remuneraui coaptat Sequitur
Oculus fui ceco t pes claudo pr

eram pauperu t cam qm neſcie
bam diligeuſſime mueſtigabaꝫ
Inter hec lectoris amim forſitu
querat Cur bus Job ſuas utu
tam ſubtilr enumerat Octou
quippe uirou eſt bona q fecerit
occultare non qmgat eos lapſu
dacoms incurre vnde ꝑſemet
ipam ueritas dicit Attendite
ne uſticia ura faciatis cora
hombus ne uideam ab eis
Hinc eſt eciam quod duos ce
cos uie viam ſedentes illuiaus
ꝓcepit dices Videte ne quis ſci
at de quibꝫ ulco ſcriptu eſt
Cum ulti abeutes diffamaiut
eu ꝓ totam tra illa Sed qre
nobis eſt quid eſt hoc qd dicꝭ
cu hoc eſt uelle quod poſſe t
tacei vtutes ſuas uoluit t mi ab
hys qui illuiari ſut qi muraꝭ
mdicat Niſi q ſeruis ſuis ſe ſe
quitibus exemplu dedit ut ipi
quide lumites ſuas occultari
deſideut et mi ut alii eou exe
ꝓ ſiciat ꝓdant muniti t facta
quidez ſua occultado ſe ipos co
todiut ſed ꝓdeſt muniti bona
ad ꝓximos ſuos exempla tra
mittat Occultet ergo ſtudia
neceſſitate publicet t eorum
occultaco ſit cuſtodia ꝓpria
eoru publicaco ſit utilitas ali
na ¶ Iterſi quia ſepi eſt 62.
neq accendut lucerna t po
nut ea ſub modio ſed ſuper
candelabru ut luceat omib
qui m domo ſut · ſic luceat lux
ua cora hoib ut uideut opa
ua bona t gloſicet pre
uru qui m celis eſt Aliqndo
ſcti vi et cora hoib pellimtur
bona facere aut eade hoib ſua

facta narrāt sed adeū finē oīa
referentes ut non ipi eisdem op
bus sed pater eorū qui i celis
debeat gloriari Quieni scā pdi
cant i pā pdicatō eorū fortasse
despicit quorū uita nescimus
cōpellūt ergo uitā suā dicere
ut auditorū ualeant uitā mu
tare et facta sua referūt ut ne
neratiōm sint ueneratī appe
tūt ut reuēnt audiāt Scīpti
quippe est Su eleuarēt aīa
lia de terra eleuabāt rote qp
indeluet cū auditorū mentes
pdicatiū utq suscipiūt neces
sario utiq eciam vim pdicato
admittant Hinc est ergo qđ
pdicatores bom honoꝛ pter
elatiōm fugiūt et honorati n
pter imitatiōm uolūt Dic mi
mus paulus aplus discipulis
logns et honorē fugit tamen
qnū est honorandus ostendit
Nam cū thessalonicēsib dicet
neqꝫ enī aliqñ fuimꝰ i sermōe
adulatiōnis sicut scīs neqꝫ i
occasione auaīcie deus testis
est secutus adiunxit nec qre
ab hoibus glām neqꝫ a nobis
neqꝫ ab alīs cū possimꝰ hōr
ē ut xpi apli sed facti sumus
paruuli in medio uīm Iurs
Chorinthijs honoꝛ fugiēs dr
Non enī nos metipos pdica
sed ihm xpm dnm nrm nos
aut seruos vros p ihm xpm
Quos ni iudens falsoꝛ aplos
psuasiōibꝰ auere fidei nam
te deuiare ego esse simoīe
qnū est ueneandus ostendit
dicens sinquo quis audet im
sipientia dico audeo et ego He
brei sūt et ego Israelite sūt t
ego Semen abrahe sūt ego
Ministri xpi sūt ego vt mm
plus sapiēs dico plus ego qđ
etiam subuīgit quodei quoq
terōꝝ celā secreta patuerint
quod raptus etiam paradisi
archana penetraret Ecce ho
norē fugiēs seruū se discipulo
pdicat ecce honoꝛ p utilitate au
dientiū quierens fulsis aplis
uite sue merita supponit ex
quippe doctor egregius ut dū
ipe qualis esset agnoscitur
et uita et lingua male pdica
tiū eius compatiōne uelesset
illos indeluet cōmidaret si se
abscondet aīq se nō ostendet
erroi locū dedisset Iuuenis
modo et humilitatis exhibet
gram et utilitatis queit me
menta ut seruū se discipulis
pdicet et adūsarios pdicatoe
demonstret Ostendit dis
qđ humilitatis accepit ostēdt
aduersans quid sublimitatis
inmoleste cōm aduersarios quid
hret ex mutuē mnoleste dis
cipulis qualis apud se ma
neat mcogitatiōne Octi
enī viri dī cogūt bona nar
rare que fecerūt non elatiōi
seruiūt sed utilitati inde hīs
iob amicis suis se muste i
crepatibus atqđ eo nescie
tibus bona sua loquendo aperit
vt minuū distent nō uī ea
vitam increpates erigi hāc
tactes imitari qnū nos ut ea
iam dixim hui admeā
facta sua reduce inuictaub
increpatibus desperatiōm im
pellat Nam inter tot dolos
uulneis et uerba desperatiōm

cū bona que fecit narrat ḡsi
cō lapsū uerbis et uerbeibꝫ
ad spem ām reformat dicat
ergo bona que fecit ut non
cogitur ī ter tot mala d'se
desperare que audit Octus
fui ceco ⁊ pes claudo ¶ Cū
fā opeꝝ exempla pēssimis
mutiendī nobis pīus est qm̄
rectis narrādi ordo seruatur
ut ante iustīcie et pīe misīcor-
die opera describant Ille q̄pe
bene agit que pia sūt qui stit
prius seruare que iusta sūt
ut collatꝫ in primis triuīo
misīcordie de iustīcie fonte
ducat ¶ Nam multi primis
quasi opera misīcordie īpe-
diūt sed m iustīcie facta non
deserūt qui si ueracīt primis
misīcordiā facē studerēt sibi
ipīs pīus debuēant iuste iu-
uēdo miserī vnde scīptū est
miserē aīe tue placens deo
Cui ergo misereri uult prīo
a se trahat necesse ē origīem
miserēdi Scriptū quippe est
Diliges pxīm tuū sicut teipm
Quom̄ ergo altēi miserēdo pīꝫ
est qui adhuc nuiste iuuēdo
sit impius sibimetipī vnde p
ḡndam sapiētem dr Qui sibi
nequā est cui bonus ēit Ad
ḡhibēdam q̄pe misīcordiā
ut indigētibus plene exténis
ualent impendi Duo sibi ne-
cessāria congruūt id est homo
qui pbeat et res que pbeantur
sed longe incōparabīr melī-
or est homo quālres q̄ itaq; ī-
digēti pximo exteīorem subam
pbet sed nequaquam ei sto dit
rem sibi deo tribuit ⁊ sē prēo

Hoc qđ minus est obuīlit auctoī
et hoc qđ manus seruauit mi-
ḡtati ¶ Bene itaq; pbūm Iob 41
prius dicit Iusticia indutꝫ sū
et uestiuime sicut uestīmēto et
sicut diademate iudicio meo ac
demde subiūgit Oculus fui ceco
et pes claudo · quia nūc est apud
dīm oblacio uere rectitudinis
cui de raditte iustīcie prodeūt ra-
mi pietatis sed q̄ in ipo misīcor-
die opere plus solet apud īmī
iudicem animꝫ pensāi quam
factū Notandū q̄ ceci olim
fuisse se asserit pedem omdi h
etnī dicens p fetto m dicat q̄
et illi p semetipm manū pre-
buerat et hūc portādo sustē-
tabat ex quare colligit⁹ super
egenos ac debiles q̄tū misī-
cordie illius uisteria fundebant
Vnde et subdit Pater eram
pauperū ¶ Que indeꝫ uerba
si ad uocē sēe ecclie typica mu- 68
ptacōne referamꝰ ipsa uocis
ceco q̄ pūbus lucet ipā pēs clau-
do quia p adiutoriū ḡtiæ ce-
cos emēndicando illūīat Clau-
dis uero opitulando sustentat
Cecus quippe est qui adhuc
quo pergat non uidet Claudꝰ
aūt est qui non potest ire q°
uidet ¶ Crebro namq; pāmꝫ 69
aut ignorancia aut infirmitē
perpetrat⁹ ut uel nesciat hō
quid velle debeat uel nō omē
quod uoluerit possit q°ḡ per
psām dr Dns illuīacio mea ⁊
salus mea · quia em ⁊ sciēcia
dns ⁊ iurtutē pbet Et q̄ ignāra
m luīacio et roñ infirmitate
salus vocat⁹ Imc ecia d'imq;
dr fiant tue eoꝝ tenebre ⁊ lubrī

liber

lubricū ut scilicet p tenebras q̄
ire debeāt non videāt qui ī si re-
cta videret m eis nī p lubricū
stare non posset ¶ste itaq; lubr'
mē bona claudicat ille p tenebras q̄ bon̄
sequat' ignorat Sc̄a itaq; ec̄a
extremis tribulacōnib; depheſa
antiquorū reminiscit' tempor
q̄ndo et docendo ī luīare con
sueuēat et admirādo firmare
et p̄cedentis membri sui ore
10 loquit' dicens ¶ Oculus fui
ceco et pes claudo que q̄ duos
m se populos colligit indaicū
scilicet atq; gētilem Recte pot
etiaz ceco gētilis claudo aut̄
iudaicus pplus designat Gētil
q̄ppe q̄ oculos non habuit q̄ n̄
accepta lege non vidit q̄ ire
debuisset Iudaicus ha-
bens oculos claudus fuit q̄ le-
gem q̄dam sciendo tenuit sed
mali gressu recti op̄is nō tene-
dit Si em gētilis pplus cecus
mimme fuisset ꝓpheta non
dicet pplus qui sedebat ī te-
nebris lucem vidit magnaz
Iudaicus israelitarus pplus a
bono opere mimme claudica
sset negligēm uoce dn̄i p̄dta
dixisset filij alieni mēti sē
michi filij alieni mentiti
sūt et claudicauerūt a semitis
suis Qui mimū pplus claudi
idco nominat' q̄ sanū gressum
nō m operatōne habuit quippe
qui utroq; pede uti noluit du
vnū testamētū rep̄it aliud spre
uit Quem aī adesse uenient
sc̄a ecclia suscepit q̄ ei cū ueteri
testamēto ecclā nouū testamēti
miscent ad dirigendos gressus i
quasi alterū pedē iūgit qui fide

lis sc̄e ecclie pplus adhuc rectē
11 subiūgit ¶ Pater eram pauperū
qui videlz humiles qui pauperes
spū dicti sūt ex eius p̄dicatōe
generant' Sed oportet vt mh
omibus ipā historie uerba subti
liter pensemus Aut ei pater
eram pauperū et causā quā
nesciebam diligentissime inues-
tigabam Plerūq; ei multa hoīes
pauperibus largiūt Non q̄ eos
oem paupes diligūt sed quia
si mimme tribuāt iram supni
udicis formidāt qui si deū nō
12 meuerēt quic hīt dare nolu-
isset ¶ Et quidem in bono ope
primus incipiēdi gradus est
ut qui adhuc nesciat p̄cim sit
se diligē iam tam incipiat
udicia supna formidare q̄
igitur aliud est bonū opus ex
p̄cepto aliud v̄ō ecclā ex affec-
tu facē Deus vr ut nitem nobis
operatōnis insinuat dicat
Pater eāmpauperū non ego
se patronū nel p̄cmiū nel
adiutorē pauperum sed p̄cm
fuisse testat' quia mimū in
magno cautatis officio studiū
misericordie uertit in affectū
nāture ut eos quasi filios ter-
neret p amoz quib; q̄ pater
potuit p̄ceptionem · quia igit'
vis misericordie illius naturā
fuerat mutata patrē se pau-
perū fuisse cōmemorat vbi est
subdit et causā q̄m nesciebam
diligentissime inuestigabam
In quib; videlz uerbis pēsāda
sūt ōia q̄m distincte narrāt'
q̄d nulla ab eo causa mercēd'
p̄ter mittit' iustis q̄ppe ī ip̄a
actōnib; suis p̄ns ī firmita-

primoꝝ strenuus in negocijs pa-
perū qui enī eterne retributois
bona cogitat necesse est ut ad
oīem se causam secuture me-
cedis extendat Hinc enī p̄a-
lomon dr qui deū timet nl
negligit Hinc paulus ait ad
13 omne opus bonū paratī Sed
inter hec stiendū est q̄ aliq̄nd
in actōnib⁹ mīs mīnora bona
p̄ter mittenda sūt p̄ utilitate
maioꝝ Nam quis ignoret ee
bon⁹ op⁹is meritū mortuū sepe-
lire et in eudam qui ad sepe-
liendū p̄em se dimitti popo-
cerat dictū est Sme ut mor-
tuu sepeliāt mortuos suos Tu
aūt inde admūcia regnī dei
Post ponēdū namq; erat obse-
quiū huius mīsteij officio p̄di
catōis q̄ illū tarne mortuū
in terrā conderet Istū aūt alia
mortuū ad uitam r̄suscitaret
Ppham quoq; primatibus
synagoge dr querite in di-
subuenite oppresso et tam
14 paulus aplūs dicit Cōtep-
tibiles qui sūt in ecclia illos cō
stitute admūcādi adiutores
et enī suos ad uirtutē sapiēcie
ad ingressuū ad ypheciq̄oꝝ
magnda mysteia succedē-
bat dicens Emulamī dona
meliora magis aūt ut yphet
Sed q̄ ut spūalia dona non
ca peret si terrena eos ne-
gocia depressisset longe ante
p̄misit dicens Contephibi-
les qui sūt in ecclia illos cō
stitute ad iudicādū ac si apte
diat Qui mīoris meriti sūt
in ecclia et millis magno
donoꝝ uirtutib⁹ pollent ip̄i
de terrenis negocijs iudicent
q̄us per quos magna negūt
bona mīnora suppleāt q̄os
et cōtemptibiles norāt Et hi sa-
piens uocat cū dicit Dic nore
sapiēs quisq; inter uos qui ps
sit iudicare inter fratrem suū q̄
exire quid colligit nisi ut terre-
nas causas examinēt q̄ exteioꝝ
reū sapiēciā p̄creuit Qui
aūt spūalibus domis ditati st
p̄fecto terrenis non debet nego-
cijs implicari ut dū non cogit
in feriora bona disponere exer-
citati valeant bonis superioꝝ
desistere Sed ad iandū ma- 17
gnope est ut qui domis spūa-
libus emicant nequaq̄m p̄ua
infirmancia negocia fidiniꝝ
deserant sed hec alijs quibus
digni est tractāda cōmittat
unde et moyses quoq; ad ppīm
uros p se sepnagita constituit
ut q̄to se ab exteioibus causis
abstonderet tāto ardentius
in terna penetraret Dicq; fit
ut et sūmi uirū magis ad spi-
tualia dona p ficiāt dū eoꝝ
mentes res infime nō gaudeāt
et turpiū inū in ecclia ultim⁹ sū
bono opere nō minuāt Ad ri-
exteioribus minuisse rette
gaudent Sca quippe eccliā 16
sic cōsistit unitate fideliū Sic
corpus nrm unitū est cōpage
mēbroꝝ Alia namq; sūt mē-
bra in corpore que mouende
lua deposuit Alia que a terre
tactu minime diuidūtur
Oculus quippe luce utendi
et nete cari ualeat apulue
ab stodus Pes enī tue offi m
suū rette pagit aī fustipied

terre puluerem non refugit Qe
m corpis membra vicissim sua
sibi officia mpcipiendo copulat
ut pes oculis curat ut oculus
pedi pspiciat Qcitaq; sic scē
ecclie membra debent exoffi
cē disiūcta et caritate cōiuncta
ut sīmmuniri eorū viam prude
ant qui m terrenis negocijs
vacant qūs ut uel lumīe ocu
lorū pes ambulet et rursū
quicquid terrenis negocijs i
plicati agūt hoc admaiorem
vtilitatē referāt ut pes per q
uia pficit non sibi tm̄modo ꝑ
ecia oculis gradiat Dū itaq;
sibimmet̄ altēa admīstracē
cōuenit̄ mirom̄odo agitur
vt quia electi quoq; vicissim si
bimet mpendendo qđ valent
faciūt eorū fiant opera eciam
que facere ipi non possūt Sed
inter hec sciendū est qꝫ aī pxios
causis exteioribus qui apte de
seruiāt desunt debent hī quoq;
qui spīualib; domis plem sūt
eorū mfirmitati cōdescendere
terrenisq; eorū necessitatibus
m quātū decent' ualent caritatis
gdescēsione seruire Nec tedere
aīm debet si sensim exigētepla
cōm spīualiū sp mtentus alīa
dispēsandis rebus mmmmisqī
mīoratus mflectit quādo id
uerbū p quod constat omīa
creata ut ydesset hominbq adsū
ta humanitate uoluit paulo
minus angelis mīnorari qđ
ergo mirū si homo sē ꝓpter ho
mēs attrahat cū creatore hoīm
et angelorū formā homēs ꝓpter
homēs sustepit nec tm̄ minorā
sēsus cū sic attrahit qꝫ ratio

A1

tilius superiora penetrat quīto hu
milius p amore cōditoris nec ī speciē
cōtempnit quid magnī nobis
uel difficile est si supna mstraq;
aīm ducimus qui eade mani
corpis lauamus faciem qua
eciam calciamus pedem Bñ
igitur Iob qꝫ cū magna agēt
mmmanam despexit dicat Et
causam qm̄ nesciebam diligē
tissime muestigabam Dignē
notandū indeo ne adprehendam
sinam umām pīpites ee debea
ne temere mdiscussa iudicem
ne quelibet mala audita nos
moueāt ne passim dicta sme
ꝓbacōne credamus quod ꝑfecto
ꝓpetrare ptimescimus si auctoris
mei subtilius facta pesamus
ipē quippe vt nos a pīpitata
sētencie placōne compesceret
ait omīa mīda et apta sūt oculis
eius mala tm̄ sodome noluit au
dita iudicare qui ait Clamor

A9

sodomorū et gomorreorū mlti
plicatus est et pccm eorū adgra
uatū est nimis descendam etiam
bo utrū clamorē qui uenit ad
me opere compleuerint an nō
est ita ut sciam Omīps ut dicis
et oīa sciens Cur ante ꝓbacōē
quasi dubitat nisi ut grauitas
nobis exemplū ꝓponat ne
mala hom ante pīsumamus
credere qm̄ ꝓbare et ecce p
angelos adeo nosceda mala
descendit moxq; facinorosos
ꝑcutit Atq; ille pacatus ille mi
tis ille de quo scriptū est Iu at
dicē cū tranquillitate iudicat
ille de quo rursū scriptū est ono
patiens reddite mihi cōtemne
mnolutos muenies qī pacē

ꝑtermittit et diem extremi iudicij expectare ad vindictā nolunt
sed cōsigne iudicij ante iudicij
diem ꝓuenit Ecce uenit malū
et quasi cū difficultate credit
cū audiunt et tam sine tarditate
passit cū uere cognoscendo ꝛp
perit ut nobis indeh daret ex
emplū quod maiora crīmia
et tarde credenda sūt cū audiūt
et ciciuis ꝓuenda sūt cū uenerit
agnoscāt Huius ergo diligēcia
bīās Iob sollicitudinē gerens ait
et causas quas nesciebā diligētis
sime inuestigabam Que scilicet
uerba etiam ꝑ uotem ecclie ad
mirationem hypocrisim possimus
non inconuenienter referre ipsā
quippe electos suos cū mala
carnalia iudicat hoc qō nesciit inuestigat qz mala q nescit
opeando inuestigat p iudiciū
corrigēdo Sca itaq; ecclia cū
ministroū fuerit ad ipsius ꝛ pro
bitate compssā remmissionem
dicens causas quas nesciebam
diligētissime inuestigabam
Ac si apte dicat ajala que
in electis meis agēdo nō no
ueram in iniquis hominibus
discrete indicādo plectebam
Et quia mūt ꝗ ute ꝓdicat
sue dyaboli ꝗterit atq; de eius
ore omnis auis qe susceptā aut
rapit Sequit dicens Cōterebam malas iniqui et de dēntibus
illius auferebam predam O
qualem deore dyaboli ꝓdā
tulit quōdo ipm raptorē sāu
lū conuertendo rapuit quōdo
adhuc spirans minarū acce
pīs epīs ꝑsequebat damasci t
ou ꝓsequendo fideles congregabat
plebem dyaboli cognoscendo fide
ipe aggregatus est xpō Dom
eximiqui dentibus ecclie ꝓdam
tulit quōs ex errois morsu
aiam ꝓdicādo diripuit Quis
namq; iniquius uerius dia
potest quīn dyabolus aug mo
las ꝗterim q dom deserendo
con eius insidias occulta
illius machinamenta mōstrīm
ac de eius dēntibus ꝓdam tollit
qua nitem quam iam ad
pcīm frangendo momorderat
ad salutē mite comitendo iuo
cam Dermolas quippe occulte eius insidie ꝓnetes
vero apte iam culpe ꝓpetro
demostrate De quibus immitū
molis ac dentibus ꝑ ꝓphetas scpt
tū est Deus vero ꝗtet dentes
eorū in ore ipoū molas leonū
confringet dīs Sed sās virtute se asserit molas leonū
conterē ut ꝓ de dentibus illius
ꝓdam potuisset auferre qua
tūt veraciter ꝓdam de eius
dētibus tollim cū ꝓius molas illius ꝗterē scim ꝓius
em necesse est occulta cōsilia
illius machinamenta ꝓdere ut
audientis mī cum valeamus
postmodū ab apto lapsu euōie
Hinc iniqui malas ipe stim
pastor ecclie ꝓdicādo cōtebat
cū dicit Sobrii estote et uigilate qz aduersarius vr dya
tanqm leo rugiens circuit
quens quē deuoret Cui re
sistite fortes in fide Contra
hūc leonē sca ecclia qz eius
insidias conspicit fideli au
las munit cuius dentes molas
frangit q hereticoz ar-

81

82

gumēta destruit totiēs ab eius
dentibus pdam diripit q̄ns
ab errore quēpiam pdicādo
conuertit et q̄ plerīq̄ ustoꝝ
tuc erūt qui se ecclīe pacis
tpore ab hoc mūdo ex
uuros esse crediderūt hūs Job
dū sua narrat uoces quoq̄
ustoꝝ seq̄nāꝝ moꝝat dns

13 Dicebam q̄ in modulo meo
moriar et sicut palma mlti
plicabo dies Quid hoc loco p
midi nosti expmit nisi tran
quilla q̄nes fidei qua unus
quisq̄ infirmus nutrit mlti
tudo quippe illa bonoꝝ q̄
pfectuū tporibus fuerat
deph̄ēsa nutritoꝝ suoꝝ dies
quasi in mdo sic in loco qđ
explere se credidit nā nisi
scā ecclīa infirmos quosq̄
filios nūt in mdo pacis enu
trisset pīta non dicēt Etenī
passer inuenit sibi domū et
turtur nidū ubi ponat pullos
suos Jam q̄ppe domū inuenit
passer quia eternā celi hīta
cōm nr redemptor intrauit
et turtur inuenit mdū q̄ scā
ecclīa amore conditoris affe
cta crebris gemitibus utitur
et uelud mdū sibi idest pacā
tissimā fidei quietē cōstruit
in qua trestētes filios quasi
plumestētes filios pullos quo
usq̄ ad supiores euolēt cal
gremio calefactos fouet Igit
q̄ tūc erūt qui pacis tpore
se ad supna migrare id est a
mdo euolare crediderūt eoꝝ
uoc bī Job uoce puenit cum
ait dicēbā q̄ in modulo meo mo
riar Quia vō hoc ipm sibi

pacis ocūl ex miltoꝝ dierum
longitudine pmittebat Dette
subiūgit dicens et sic palma
multiplicabo dies Palma em
tarde pficit sed diu in uiri
tate subsistit Cum multis aūt
difficultatibus scā ecclīa ad
fidei statū uenit et pcollectoꝝ
pluimoꝝ in eusdē fidei gr̄a

18 diuaus stare cōpisit Sic
palma ergo multiplicāe se dies
credidit que emergente
subito temptacōne arido pa
cis siue grām et tarde a fidelib
adeptam et ciuis ab infidelb
interceptam dolet Nec imerito

37 ustoꝝ uita palme cōparat
q̄ scilicet palma infirmus ta
cta aspera est et quasi aridis
corticibus obuoluta supernus
uero et uisu et fructib pulch
infirmus corticē suū mollu
tūmbus angustat sed supius
amplitudine pulchre uiditat
expandit Sic quippe e dilecto
uita despecta infirmus supius
pulchra ipsa ista quasi mi
nis corticibus obuolui Dum
in numeris tribulacōnib agusta
in sūma vō illa quasi pulchra
viriditatis fōns amplius ne
retribucōne expandit Hab

36 quidē aliud palma quo cūctis
arborū generibus differt Ois
namq̄ arbor in suo robore usq̄
terram vasta subsistit Sed
trestēdo supius angustatur
et q̄nto paulisp sublimior tāto
malto subtilior redditur pal
ma uero minoris amplitudis
ab imis mchaū et uiētes ramos
ac fructu amplior robore
exurgit et que temuis abimis

81 ꝓficit vastus adsima succsit

¶ Cumbo itaq; alia arbusta in terrenis mentibus minuit esse simbia mferius uasta superius angusta qz mmeu omes huius saeculi dilectoes in terrenis rebus fortes sut m celestibus debiles Nam pro tpali gla vsq; ad mortē desiderare appetūt et pro re ppetua nec paru quidē in labore subsistūt ꝓterrenis luis quaslibet minurias toleant et ꝓcelesti mercede uel tenuissimi uerbi ferre cōtuelias recusāt Et terreno iudici to to ecia die assistere fortes st m orone vero coīi dño uel inuis hoie mometo lassāt Sepe nriditatē derecconem famem pacqiendis diuinis atq; honoibs toleant et eqz reu st abstmecia cruciāt atq; ad adipiscēda terrena festinat supna aut laboiose quere tanto magis diffitat qūto la retribm tardius putant Hm itaq; quasi aliaz arboū more de ozsu uasti siut siusu angusti qz fortes m mferiora subsistūt ꝑ ad supiora deficiūt ¶ Et coī 88 equalitate palmaru designatur ꝓficiens uita mstoz q; ne quaqm in terrenis studijs fortes et in celestibus debiles sed longius atq; distā aus magis studiosos se deo exhibent qm̄ saeculo fuisse memmerūt Nam cū qbdā ꝑ pcatore nrm̄ dr Huam dico ꝓpter infirmitatē carnis nrē Sicut enī exhibuistis membra mra seruire immūdie et iniquitati ad mqtatem Ita mc exhibite membra viā seruire iustcie in sctificacōm eoū peculdubio mfirmitati cordis condescendit Ac si eis apius dicēre Si nequaq; amplius potestis saltm tles estote in fructu bonoz operū quales fuistis dudū in actē vicioū ne debiliores vos hēāt sca libertas actus quos in carne validos habuit ustis terrene volūtatis ¶ But uero non 89 nulli qui cū celestia appetūt oītq; hui9 mōdi noxia facta deflm quūt ab michoacone sua cottidie in cōstancie pusillanimitate deficiūt quibo hostis arbustis reliquijs siles dixerim que nequaqm tles supius surgūt quales ifimis oriūt Hm quippe mgūstoz uemētes non tales quales ceperūt pseuēant et quasi more arboū in michoacone vasti siūt sed tenues crescūt qua paulisp ꝓ augmenta tpum pacūt detrimēta vim sensim quippe in eis desideria supna languescūt et q; robusta ac forcia ꝓ posuēat debilia atq; infirma gsuāt Dumq; etatis augmēto proficiūt qi flexibiles crescūt ¶ Palma uero sic dictū est 90 vastioris in sūmitate q; qm esse ceperit qualitatis ex ea dicte quia sepe electoz giusto plus timendo pagit quaz ꝓmit michoando et si tepidus ꝓna michoat feruēcia extrema cōsuāt uidelicet

semp mchoare se estimāt et id
circo mfatigabiles mouitate
pdurant ¶ Hanc salz iustoꝝ
cōstāciam pheta mtuens ait
Ezu ghidūt mdño mutabunt
fortitudinē et adsumēt pennas
ut aquile current et nō labo
rabūt ambulabūt et nō defice
Mutabūt quippe fortitudiē
qz fortes studēt esse ī spīuā
li opere qui diuīs fuerāt for-
tes m carne adsumēt autē
pennas ut aquile qz gtēplād
uolant curret ī no laborāt
Quia uelores magna celeri-
pdicāt ambulabūt et nō defi
cīēt mtellectus sin uelocitate
retinēt ut tardioribus cōdesce
dant mcautis uero bona que
accipiūt grīto alijs libenter
accomodāt tuto ipi ī gmuta-
biles mnouitate pdurāt et
qui tenues a radice michoa-
cepūt fortes ī culmie pfoīs
cōualescūt Dicat itaqz bnūs
Iob ex psona sua Dicat ec ve
ce stē ecclie phīs quos puis
tpore ad se comissos habuerīt
atqz m bonis moībus pseue-
raturos credebat Dicebaqz
m nīdulo meo moriar et sic
palma mltiplicabo dies oīs
et palma mltiplicabit se di
es credidit que mētes fide-
liū adextremū vsqz robusti
ores exurgere putabat Cū
em mltoꝝ cordi pfecutoꝝ
cepēint lassata mollescere ad
let iam m se quasi ad debili
tatē tendere quos mitatu-
forcia ppositisse ? quia mte
spūs alis mtellīgēcie m-
tendit Recte subiungit ¶ Ia

dor mea aperta est sēnis aqs
Juxta aquas etern radix apt
quido ad pmptēdā ueritatis flu
enta latenter cogitatō mētis
expandit vt em supiori libro
iam dictū est Dolet m sacrielo
quo radius nōe occulta co
gitatō designāt Faditem igr
mām sensus aquas aperimus
cū mfusionē mtime cogitā
tacto corde mtendimus ¶ Qe
scīs uerba si a uoce stē ecclie
ducimus radix illius pā debet
m carnario redemptois nelli
gi que mē aquas apta est dū
deus m nūbibus passiprom
humanitatis sue patuit aspectib
usionis mē Creator qppe
qui m diuīitate uidem non
poterat adsimilt a nobis vī
uideretur a nobis Radix ergo
sensus aquas repē aperitur
qua auctor huām geneis
p humanitatem suaz hoīb de
mōstrat unde recte quoqz
p pētam dr ¶ Et eit tamen
lignū quod plantatū est secz
decursibs aquarū Detrusq
quippe aquarū sūt cotidiā
transitus deficiēciū pplorū
et desemetipā quoqz veritas
dicat Q m lignonūdi hoc
facūt m arido quid fiet
lignū ergo sēnis decursibs
aquarū est qz fructū ī tpe
sui nobis umbratili pfens
apparuit creator m carne
ut humāi genus p sui tez
uueret quod pfectū tone
ibat ī mortē ¶ Sequit Et
ros morabit ī nocte mea
Sub audis dicebam ego
sio em stē ecclie nō ī quiemē

accipit. Cū pfte amme a cōporibꝫ abstracte uelud natē segetēs a terra decisē ad celestia horrea demigrant. quod qz nō mā uirtute sed celestī grā largiēte agnitur. Bene ait. Et vos morabit̄ in messiōe qz grā desuper uenientes agit ut digni simus quod d̄i fidelibus collignamur. Ipā q̄ppe grā nos desiderantes fiducialiter bonoz operū feremus. Vnde recte quidā p paulū d̄r. Grā dei sum id quod sū. et grā eius in me uacua non fuit. Ex em̄ q̄ueramꝰ uotē desuper uenientem. Cate grē dei sum id quod sū. Si itaq; messem in uberi re retinētem ecce ait. Et grā eius in me uacua non fuit. Sed habūdā cius illis omnib; laborauī. Ex Gloria mea sp mecum manebit et arcus meus in manu mea instaurabit. Cūctis uero fidelibus liquet qz supiori sententie quā gessit. qđ locutōne tota mea subinferuit. Cū aut dicebamꝰ in modulo meo moriar et sicut palma multiplicabo dies ac demde sponsi nūgi. Pater mea apta est. Sensus agit. Et uos morabit̄ in messione mea sp in nouabit̄ et arcus meus in manu mea instaurabitur. Quūctis uero fidelibꝫ liquet qđ ad uenustā uitam uicia p̄mittunt uirtutes adnouam. Hinc ? paulus dicit. Exuentes uos ueterē hoīem cū actibus suis et indutes nouū. Hinc rursus ait. Vetus homo nr̄ simul crucifixus est. Hinc pr̄ hī pū huiusmodi gnis loquis inter malignos spūs deprehensus d̄r. Inimicitias ponā inter me et mulierem et semen meum et semen illius. Inimicos. A feruore ei mentis uel inter spūales inimicos et inter carnales quosq; Extremos ipō aliquos in uitandi usu uetustatis et adsūpte nouitatis spēm sustinang. ac sic tam uetustate condita studia cū spinis omnib; mingulent. orando legendo bene uiuendo renouam. qz uita mā dum lacrimis lauat. dum bonis opibus exercetur. dum sūs meditacōibus tenditur ad nouitatē suam sine cessatōe reparat. Beatus igit̄ Job Dic sua narrat ut mā significet. qz sta p̄cepta cū fideles suos ḡspicat ad uite ueteris culpis redire eos quos a nouitate mentis inuenit perdere cogit d̄ploratōe Redemptor quippe egregius discipulis dicit. Que est em̄ mā spes aut gaudiū aut cōa glorie nome uos ante dēm Dra ergo ecclia quasi amissam glām deplorat ait. Si deles suos ad uitam ueterem redire ḡspicit. Sit ei dictum gla mea sp renouabit qz eos qs in nouitate militare credidit uetustis desideriis seruire cogit. Arcus aut nomē isaco eloquio aliquando malorū ī sidie aliquando dies iudicii. Aliquando uero ipā eadem sancta eloquia designant. Parcū quippe insidie figurant. sicut p̄ tam d̄r. Intenderūt arcū rem amaram parcas quoq; iudicii dies d̄signat. Sicut peiude rursū p̄ d̄r. Ostendisti pplo tuo dura pota-

sti nos vmo compūctōms dedysti
menētibus te sīgficatōm ut fu
giant a facie arcus In arcu eīn
qīto longius trahit corda talo
de eo distrittior erit sagitta Hic
mmiū Hic extremū iudicij
dies qīto longe differtur ut
uenīat tanto cīt ueneīt d illo
distrittior sētēcia predit Ideo
aut diuersis nūc cladibus p
cutim ut hys correcti para
tiores nūc inueniri ualeamꝰ
Vnde illic p missū est Oste
dysti pplō huo dura flagella
videz scīi que secuturū gra
uiter iudicij diem p trimt
potasti nos vmo cōpūctōmis
ut tertena gaudia in Lōmꝰ
uertertēt Dedysti menētibus
te sīgficatōm ut fugiat a fa
arcus Ac si dicēt hoc ipsuꝰ
misericordie est illud ipsū iudicij
erit Pista ergo hmi ptoriꝰ
flagella sīgficat quoꝰ nūc p
cussionis est qīdo nō parētes
udicat quasi districte iu
do pcutit qīdo parcit ¶ Ali
qīdo aut per arcū ecīa sacra
scīptura designat Ipā q ppe
ecclia arcus est Ipa arcus est
dni de quo ad corda homm sic
ferrētes sagitte sic terrētes
sentēcie uenīt Vnde recte
quoq per psīm dr Arcū suū
tetendit et paraut illi t m
ipā paraut vasa mortis sa
gittas suas ardēntbus effecit
Arcū namq suū dns tetendit
q cūctis predīcabus pscīptuam
sacram minus exhibuit In q
arcu scīi uasa mortis ppat
q scdm eloquiū suū suaꝰ eos
qui nūc corrigi negligunt

reprobos damnat In quo ecīa
sagittas suas ardēntbus effecit
q ad eos quos p terrorem
corrigit accensas uerborū se
tencias emittit de hoc p dicti
torū arcu per ysaiam dr Cū
sagittis et arcu ingredīūt
illuc quia mmiū sti apli
ad ferredam gentilis uite du
riciam cū districtis uerbo
spīcalis uenerūt Quod go
hoc m loco arcus noīe nisi sa
crī eloquium debet intelligi

100 ¶ In uetio etem testamtum
nouū In arcu uero testamtū
ueris accipit In arcu aute
dū corda trahit cornua curuat
Sicut in hoc eodem sacro eloquio
dū testamtū nouū legit duriꝰ
testamti ueteris emollitur
ad ystus namq spūalia et
blanda precepta illius littere
se rigor mclmat q testamtū
dū quasi quodam bone opis
brachio trahit in testameto
ueteri seueritatis iura flectit
Nec mdetēter dicim cor de te
stamtū nouū congruere qd
de incarnatōne dnica certū
est exstitisse Quasi chordā
ergo trahit et cornua cur
uant q dū in testamto no
uo in carnatō mediatoris ad
huc ad spūalem itelligēcie
rigor testamti ueteris irritat
Aut igitur sanctus vir dicebā
gla mea ad pmouabit ¶ Et
arcus meus in manu mea
instaurabit Arcus in ma
est scīptura sacra in qua deus
pficit in staurans ergo arcū
in manu dī quicquid de sa
cro eloquio studio cognosci

uuendo complet⁹ ¶ Nec etiaꝫ
Salomon dum fortes spitalis
pugne describeret bellatores
ait Omnes tenentes gladios
et ad bella doctissimi Quid
namqꝫ m diuina sc̄ptura pgla-
dium figuret⁹ Paulus aperit⁹
dicens et gladius spus quod⁹
102 uerbum dei ¶ Salomon autem
non ait Omnes hntes gladios
mādat' sed tenentes quia udeh ubi dei
non est gmeabile solui⁹
scire sed facere habet qui pre
sed nō tenet gladium q̄ diuinum
quidez eloquium nouit sed pm
illud uiuere negligit t doc-
tus ⁊ ad bella iam nō ualet
qui spiritualem quem habet
gladium mmme exerit Nam
resistere tēptacōibus ommo
non sufficit qui huic uerbi
dei tenere gladium male ui-
uendo ꝓpomit Sca ita q̄ ec-
clesia que subsequm t blacie
dep̄mit⁹ malorum habūdantiam
et bonorum inopiam pēsans
beati Iob nocibus dampna
sua pnunciat dies Dicebaꝫ
m modulo meo moriar t sic
palma multiplicabo dies ra-
dix mea apta est sensus agro
et ros morabit⁹ in messione
mea gla mea sp in nouabit
et arcus meus in manu ma
nu instaurabit Que indelicet
tuta gsideans nequaquaꝫ
103 spe cassa fallebat⁹ ¶ Nam
pfecti quiq; multos huic eiq
cōspiciūt auditores sed pē-
sant p̄culdubio quod emer-
gente psecutōis articulo
ex hys plerisq; hostes illius
fuit qui esse pacis tpore eiq
cuncti udebant⁹ Non aut de
omnibus ita desperat Sed tam
plerisq; gmgit vt hm de quibus
maiorez fidei fiduciam habeat
Ipi⁹ eiusdem fidei hostes atro-
ciores fiant ut eos nūq̄ uideat
consacraeloga agere ex quoz
se opeacōne crediderant hec
eadem sacraeloga ad p̄ouacōis
gram restaurare quē tamē
torporem iam nūc michoasse
ngem⁹ timq; cūctos intra
ecclam positos terminq; qui
aut nolūt operari qd intelligut
aut hoc ipm quoq; sacrm eelo-
quium intelligere ac nos sēgtep-
nūt oluertate etem aūtes
auditū ad fabulas gūtunt⁹
dei omnes que sua sūt q̄rūt no
que sunt ihu xp̄i Septa dei ubi
q; repta opponūt⁹ oculis sed
cognoscere hec homines dedignt⁹
pene nullus querit scire quod
credidit multitudo ergo doc-
tor predecaū arcū suū destrui do-
leat que sacrū eloquiū instaurat
sp̄ per studiū subsequnū edē-
bat Deogras ihu xp̄i hilaria
intrgo tie bernuder dni mei
Sca hedwigis ora pnobis ⁘

liber

Vamuis ōem
scīeciam atq
doctrinam
scripturā sac̄
sine aliqua
comparatōe
transcendat
ut taceā qō
uera p̄dicat
quod ad celestē
patriam vocāt quod a terrenis
desideys ad supna amplectēda
cor legētis immutat quod dict
obscuriorib⁹ exercet fortes
et parvulis hūli sermone blā
ditur quod nec sic clausa est
ut pauosci debeat nec sic pa-
tet ut tedescat quod usu fasti
dū tollat et tanto amplius di-
ligitur q̄nto meditat⁹ quod
legētis aīm humilib⁹ verbis
admuat sublimibus sēsibus
leuat sed aliquomodo cū legē-
tibus crescit quod a rudibus
lectoribus quasi cognoscitur
et nī doctis sp̄ noua reppert⁹
Vt ergo de reū ponderē tacta
scīeccia nī omēs atq; doctinas
ipō etiaz loquōms siue more
transcēdit qua vno eodēq; ser
mone dū narrat textū p̄dit
mysteriū et sic scīt p̄cepta dicē
ut corpō noceit summa p̄dicāt
et non immutato dicēdi ordine
eisdem ipis sermonib⁹ nouit
acta describere et agēda nūci
are Dicit h̄ eadem bī job ubi
sūt qui dū sua dicit mā p̄dit
atq; lanūta p̄pria p̄ sermoēm
indicat causas scē ecclie p̄m
telleth̄ sonat Ait em̄ Qui
me audiebāt expectabāt sīnz
et mutuū tacebāt ad gsilui meū
verbis meis michi addere au-
debant et super illos stillabat
eloqium meū expectabāt me
sicut pluuiaz et os suū apeie
bant quasi ad ymbrem serotinū
Dant etenī apud bīm job siusse
subuertorū rueūtiaz mdibat'
credims Sed sicut sepe iam
dixims scā ecclia hereticoz ul'
carnaliū inblatōmb pressa
p̄teritoz remmisit⁹ tpoz iqb
omē quod ab ea dict⁹ cū meū
a fidelib⁹ audit⁹ z adisāiozū
suaq; p̄teritā deploans dicit
qui me audiebāt expectabant
scīeciam et mutuū tacebant
ad cōsiliū meū de sī apte dicāt
Non ut hn̄ preterit actummdi
qui dū ueritatis verba suscipe
rēnuūt p̄dicatoms mee sīas
quasi docēdi p̄taūt Cuius
nūc discipuli intenti ad eius
cōsiliū tacent qua uerbi⁹ q
non audēt impugnare sed
credere vt eī placere ex pīs
possint ea p̄ nullu dubio nō iudi
tanū sed sanctū audiūt De
quib⁹ recte subiūgit⁹ verbis
meis addere michi audebāt
q̄ minuā tuī hēsia cui contra
hāt libertate pessima fuēmt
effrenati dictis eius addere
aliquid p̄sumūt cū p̄dicat⁹
eius rectitudinē quasi ei dāe
moluūt⁹ que adhuc de boms
auditoribus subdit Et super
illos stillabat eloqui meu
In hac stillatōe eloqui quid
aliud q̄ mēsia p̄dicatoms
accipit⁹ q̄ oportet ut exor
tatom et p̄dicatōis gustū
singulis uī capacitate īge-
ri cōferat⁹ Hoc ergo quod

Diresimus

dr verbis meis addere mehul audebāt reuēcia laudatur audiēdi per hoc uero qđ subditur et slip illos stillabat elo. quium meū indicat dispēsacio magistroū Debet em subtilr is qui docet pspicē ne plus stu. deat qm audiēte capit pdicāe debet eciam ad infirmitatem audiēdi semetipm ortrahēdo destendere ne dū paruis sub. limia et id circo nō p futuca loquit sed magis curet ostētāe quam auditoribo pdesse ¶ Jubēte aut dño non solum phiale ad mēsam thab'nacli sed eciam trahi pparant Quod em per phyales nisi larga pdicatō quod uero peratos nisi mimima ac temus de deo locutō designat in misa igit dm et phyale p. parant et crathi qr audeluet mdoctrina sacrelogiu nō solu exhibenda sut magna et ar chana que debriant sed eciam parua et subtilia que qđ per gustū nonciam pstant Hinc ergo dustrctissime dispēsacois siue scā ecclia extremis pssa tporibus remmisit et dicat et slip illos stillabat elogium meū ¶ Jobi apte quoq subiū git Expectabāt me sic pluuiā et os suū aperiebāt qđ ad ym brem serotinū verba qppe stē pdicatōis sicut pluuia sustinemus qñdo uera humilitate an ditate mī cordis agnoscim ut pote stē pdicatōis irrigem Vnde recte deo p ps̄m dr aīa mea sicut terra sine aqua tibi Hys dortine fluentis insidi ppheta nos āmonet dicens Siacres uente ad aquas ¶ Qđ dum m extrema parte iam seculi uerba stē pdicatōis ac cipim qđ ad ymbrem serotinū os cordis aperim Nam si os m corde nō esset psalmista n dicet labia dolosa m corde et te de locuti sūt mala Os igit cordis qua uerbis mtendim ultime pdicatōis Hoc uelud serotinis apperim fluctibq nimiū pdicatō ex eius adnos sacrificio pdit que p ps̄m dat Eleuatio manuū mearū sacri. ficiū uesptinū Cqua ei rdep mō iusta mūdi finem iam p sessionū plulit Semetipm p nobis sacrificiū uesptinū dedit De hoc ymbre serotino alias scriptū est Dabo uob' pluuiā temporaneā et serotinā Tē poraneam q ppe pluuiā tri. buit dedit qm electis suis pōi tpore legis intellectū contulit Serotinam quoq pluuiam tribuit qr pdicāi diebq ultimis incarnatōis siue mysterium fecit quod qr scā ecclia cotidie āmiciare non desinit ora cor dis audiēdi uelud ex ymbre serotino misimdit Sequitur ¶ Signando ridebam ad eos non credebāt et lux uultus mei non cadebat in terram Hoc simē hystorie uerba ptipim credi necesse est quod vir sūs talem se exhibuerat Subditis ut eciam ridens timeri potu isset Sed cū simplus patrem pauperū indigentiū uero osola. torem fuisse phibet magna valde distrctōe rex indiget quomō in tāto terrore hemis

tanta quoq; affuerit lenitas t
manslichudo pietatis Gne ma
gna enī benignitatis lenitate
non fuit hoc quod se patrem
pauperū et induarū cōsolatōz
dicit Ged nursū sne magna
seueritate non potuit etiā rideꝫ
timeri ¶ Qua mre quidā
debet dcemnī nisi qꝫ talis dispēsa
esse regimīs vt is qui pest ea
se circa subditos mensura mo
deret qtūs et arridens timei
debeat et pnus amari ut eū
nec nimia lencia uilem rādat
nec immoderata seueritas adio
sum Sepe enī subiectos fren
gimus dum plus iusto uigoꝫ
ustrae tenemꝰ qui pfecto ui
gor iam iustrae non est si se
subiusto moderamīe nō custod
Et sepe addisti plme meū re
solumꝰ subditos si mō rigē
hylaritatis frena laxamus qꝫ
dū nos qī licenē leuos aspirauit
audacter ipī adlicita vsolu
tiuit ¶ Sed ut rectois vtis
etiam lenis debeat timei Ne
cesse est ut ipe multū sui cōdi
toris sne cessatōe timeat
Qui etenī mēs difficile lenaa
credit que quod sē p amore
deū ptinue affligat a subditis
sibiq; que enī necessaria estu
spitalis desideꝫ supna appet
ualde de ea m dubiū uenit
hoc qd alicuīdo pius ante ap
hoies hylarescit vnde t isde
bius iob non longe post dictu
rus est Semp enī quasi nu
mentes sup me fluctus timui
deū Dic quippe metuebat
undiq; sui quasi subimīete
impetu fluctuū iam iamq; mo

riturus Cmq ergo ita mite
meror dui timoris m fideāt
recte hylaritati illius subdi
non credebāt qr cogebantur
ridenti non credere nō aug
cor mi timore tonduois no
ueant qua ptinua mestica
tenebat Hoc quoq; tuꝰ hysto
riam non mgnemeter aampᵗ
Quod ptimus submittitur
¶ Et lux mihis mea nō cade
bat in terra Scriptū quippe
est Oculi stultoū in fimbus
terre Fuerūq; peridem saloē
dr Oculi sapiētis in capite
eius Paulus quoq; ait Capt
uari xps Oculi ergo sapiēs
in capite eius sūt dū redemptor
sui semp opera que imitari
debeat ptemplatur Liber ergo
uitus hmōi in terram nō cad
qua ea que terrena sūt per
tōpisteciam non aspexit
Ged qr sup ficiem hystorie p
breuitate diffussiꝰ quid m
hys de intellectu mistico late
at ppendamꝰ vna ee pēz
xpm et ecclam pleruq; iam
diximꝰ Et sepe uox capitis
ad vocem corpis Sepe uox cor
pis ad uocem capitis trāsit
Qui enī sūt in carne vna ml
obstat ut queniāt etiā in una
via Dicat ergo ex voce ca
de electis suis dicat eccliā qui
do ridebam ad eos non credē
bāt ¶ Fidere etenī dei est sta
nas p certā saluare p sperare
Dicat de hīs quoq; pusillis
quos in hoc silo seruatahō
blandimīta tentant arrisi
dus xpus Vnde et eoīn Jra
appellat dīm a bonis actoib

infirmat. ¶ Sicut scptm est Iehn
do irascat⁹ dns et peatis d'ua
usta ¶ Igit⁹ irasti dns phibe⁹
cum viam iustcie homies pe-
dut recte arridere dns dr cum
bona mā opa fauor grē supne
comitat⁹ ¶ Sed electi quiq; ꝙ
diu in hac uita sūt securitatis
sibi cōfidentiam non ꝓmittūt
Horis enī omib⁹ cōn tēptamta
suspecti oculti hostis insidias
metuūt Nā ecciam tptacōne
cessante uel sola grauiter subri-
cōne turbant⁹ Nam sepe mlt
graue pericm in cauta secu-
ritas fiut vt callidi hostis īsidi-
as non temptati sed iam ꝓhati
ti cognoscēt vigilandq; quippe
sp est mens ghime sollicita
nūqm rilaxetur ab mtēcione
supna uel laboriosa deserens
in cogitacōnibus fluxis quasi
in ghusdam mollibus stramtis
iacens uenēte corruptōe dnō
resoluta ꝓsternat ¶ Semp
uero est ad certamē adūsam
eigendis āmis sempq; occlas
insidias cautela ꝓuidēda hic
etenī abacuk ꝓpheta ait Sup
custodiā meam stabo t Dnc
uersū scriptū est Statuendo
specula: pone tibi amaitudies
qui euangelizas syon t Dnc
ps Saloēm dr Beatus vir q sp
est pauidus qui aut metus est
dure corruet in malū hmc
iterū dicat vnusquisq; ensis sr
semur suū ꝓpter timores na-
turnos Nocturnq; ppe sūt
sūt insidie temptacōnis oc-
culte Ensis aut sup semur
est custodia infigēdis carnis
illecebram ꝓmens Ne ego
nocturnis timor īdesocculta
et repentina temptacō surre
pat semp necesse est ut semur
nrm̄ super posītis custodie ens
ꝓmat Sci etenī viri sic desper
certi sūt vt nī sp sint de tēptacōe
suspecti quippe quib⁹ dicitur
Detrute dño in timore t trepidacōe
ei ait tremore ut et de spe exul-
tacō et de suspicōne nascatur
timor Cuiusq; uoce tm ps dicit
Letetur cor meū vt timeat
nomē tuū Qd notand qd
non ait letetur ut securū sit
sed letetur ut timeat Memi-
neriūt nanq; quīnuis eorum
actio ꝓsperetur quia adhuc
in hac uita sūt de qua p eūd⁹ iob
dr Temptacō est uita huāna
sup terrā Memineriūt rursū
quod scriptū est Corpus quod
corrūpit⁹ aggrauat aiam et
deprimit terrena mentacō sēsū
multa cogitantē Memineriūt
et metuūt et tertiudinē sibi
in re ꝓmittere nō ꝓsumūt &
posīti inter gaudiū spei t tēp-
tacōis motū confidūt t ti-
ment confortāntur et trubāt
cruciatur⁹ et suspecti sunt
¶ Bene ergo ꝓuotem electi
membri sub figura mr capit
dr Si quando ridebam ad eos nō
credebāt quia redemptoi mō
quasi arridēti non credimus
dū multis iam dons tēptatiōb⁹
et gram fauoris eius acceptis
et nī adhuc sub eius iudicio
de nra infirmitate lituba mus
videamus qualiter paulo et
arridetur iam ꝓsumptuosa grā
et ipe adhuc qī non credit
ꝓsumptuosq; metū iam ecclo

liber

illi oīs logīs emisq; mterius
oculos aperiens ex terius clar
dens potēciam maiestatis sue
ostenderat Jam de eo annamie
dyerat vas electoīs in est
ram adterau celū sīp se rapi
fuerat iam in paradiso ducto
archana uerba que dicē non
possit audierat et iñ adhuc in
mdiis dicit castigo corpus
meū et seruituti redigo ne for
te alijs pdicans ipe reprobus ef
ficiar Ecce arridēt sibi diuē
grē etiam credit p spem et nō
dū timē credit p securitatē Ita
q; bene hec uerba redemptoīs
nrī uocibus congruūt ecia ia
subiuncta testant cū dr Et
luc uultus mei non cadebat in
terrā Quid namq; terra nisi
p tātor vocat cui prima sētēa
dictū est Terra es et in terrā
ibis luc ergo uultus dñi tūc
nequaq; cadit quia misoīs
eius claritas peccatoribus nō appa
ret Scripū namq; est Collat'
impius ne uideat gīam dei
ezuasi enī luc in terrā cadet
Si in extremo iudicio uemēs
claritatē maiestatis sue pecca
toibus aperiret Cū hec uerba
ex sē ecclie uoce fluxerint primo nō
m congrue mtelligē potem9
lucem uultus eius in terrā non
cadere q occupatis in tremis
accōmbis iuitat limine ingrēpla
sue mysteria pdicare Dicit
enī in firmis fortia phibet ne
dū in capabilia audiūt pdica
uerbis quib; subleuari debue
rant op̄mant luxquippe ipā
corporea est que oculos sanos
mradiat ūfirmos obstruat

et dū lupprehensos oculis claritatis sol
mtendit plenisq; eis cecitas ex
luce generat Qā itaq; ecclia
oppressa psecucoīs tpore meōr
aut pceite distrecoīs siue duat
lucē vultus mei non cadebat
in terrā Sed q; ex eius capite
hec uerba mtelligere reprimuō
In ipo adhuc quod sequi exā
mur Nam subdit Si noluisse
me ad eos sedebam primus qua
m corde reprobi prioi loco amē
catus sūt et posteriori actiones
aīe mee grauī pauidubio cogitacoib;
ipse nō primus sed ultimus sedet
Sed electi quisq; q ea pōnib;
que eterna sūt cogitāt et posteri
ori cura ac mmima Diq; sūt
tporalia disponūt quibus et mgīa
uoce ueritatis dr Querute pri
regnū dei et iusticiam eius et hec
oīa adicient uobis m eoīs ac
de oīs primus sedet vbi apte
primitur Si noluissem me
ad eos q enī stant sīpīs est oīa
operatur scīm cōsiliū uolūtatis
sue non scīm mrīm meritū Sed
q ipe ita uult inuisitacōe sua nos
dīs mluistrut stasq; et cū vult
uenit et cū uenit pmg sedet q
et aduentus eius m corde nrō
gratuitus est et appetitus eius
desidery m cogitacōe mā eīus
ceteris desideys nō est Aequitur

Quamq; sederim cū rex cā
stante exercitu eram tanī me
rencū cōsolatur quasi rex dīs
sedet m corde quia cū serpē
regit animozū motus m mā
cogitacōe m mente ipse qīn
mhitat Dum tot pecia excitat
m quieta sinat frigida aīe
dit aīe sa moderat emollit

rigi
hac
quo
Sue
stanc
illū m
urbat
cōsolat
dicit
ofolabi
nos et
dū pr
Ea
te dixi
quoq
mea
ssidet
cāssa
delui
quia
mdsm
nubella
merena
dum pñ
na adss
pensat
pmissi
eciam
uno sm
de deo
sse ut
quatm
tatis eius
Dic nam
sius de pe
m pdicacō
sst et meh
te de mis
desperah
verbis slu
resonet duc
pusillus gre
pñ ued Dat

Oremus

rigida flexa restringit exipsa
hac diuersitate cogitacōm qsi
quidam illū exercitus cōstat
esse certe quasi rex sed et mō
stante exercitu quia psidentem
illū membris electorū cōstat ha
urbibi Cui ecia meretrium
cōsolatrix est ea missione qua
dicit Beati qui lugent qm ipi
cōsolabūt Et rursus indebo
nos et gaudebit cor uīm tgau-
diū prīm nemo tollet a uobis

21 ¶ Ea vo que de scē ecclē capite
diximus nil obstat si ad vocē
quoq; eiusdem ecclie referamus
mea quippe ordo doctor qi rex
psidet quem fideliū suoq; turba
cōstat Que silicet multitudo fi-
deliū recte qq exercitus dicat
quia in pcinctu bonorū opum
mō esmenter cohorte cōm tptacō-
22 nū bella pparat ¶ Corda qq
meretricū sūa ecclia cōsolatur-
dum prīus peregrinacōis erup
na ad fluctas mentes electorū
pensat et has eterne patrie
pmissione lenificat Cōsideat
etiam q cogitacōnes fideliū di-
uino sint timore prusse tqo
de deo conspicit districta aude
sse ut timeant agit quoq; qs
quatenus et mansuetudine pie-
tatis eius audiant ut pōmāt
Sic namq; sūa ecclia fidelibus
suis de pietate et iusticia rēpiorē
m pdicacōis serie spem mit-
tet et metū quatenus nr tran-
te de misericordia cōfidant nr
23 desperan nisi timeāt ¶ Iam
verbis sui capitis formidates
refouet dicens Nolite timere
pusillus grex qr complacuit
prī uro dare uobis regnū

tq; iterū psumētes terret dū
dicit vigilate et orate ne intretis
in temptacōm Rursū formidā-
refouet dicens Gaudete qr noīa
vra scripta sūt in celo Sed ne se-
metipis psumētes deterret cū
ait Videbam satanan sicut
fulgur de celo cadētem formi-
dantes refouet cū dicit Oues
mee uocem meā audiūt et ego
cognosco eas et secūt me et ego
vitam eternam do eis et nō pibūt
meterniū Et non rapit eas qsq;
de manu mea sed ne semetipis
psumētes deterret dicens Dabūt
signa magna et prodigia ita ut
in errorē inducāt si fieri pot
etiam formidātes refouet e
dicit Cum pseueraūit usq; in
finem hic salvus erit Psumē-
deterret dicēs Cū uenerit
filius hominis putas inuenet
fidem in terra melius refouet
cū latrom dr hodie mecū eris
in paradiso Sed terret psumēē
dū modas exapostolatu sūa in tar
tarū labitur De quo psentē cie
de finicōm dr Duodecim nos
elegi et vnus ex uobis diabolus
est formidātem refouet cū dr
Si dimiserit uir uxorem suam
et recedens ab eo duxerit uirū
alterū Nūquid rūtert ad eam
ultra nūquid non polluta et
cōtaminata erit mulier illa tu
aut formicata es cū amatoribus
multis tū rūtere ad me dr
dis Sed psumētem deterret
cū dicit quid clamas super
contricōne tua insanabilis
est dolor tuus formidante
refouet dicens Ergo saltim
amodo uoca me patermeus

dux regnitatis mee tu es Sed ꝑ
simetem deterret ducē Pater
tuus amorreus et mater tua
cethea formidatem refouet cū
ait Reuerte aduersatrix israel et
non auertam faciem meā a
uobis qz pḡo sanctus sum dicit dñs
et non irascar tibi in ppetuū
Sed ꝑsimetem deterita tū pro
phetā suū ab intercessione ꝓhibet
dicens Non adsumas pro eis
laudes et orōm qz non exaudiā
in tpore clamoris eoꝝ ad me
in tpore afflictōms qz si stete
rūt contra me moyses et sa
muel non est aīa mea ad po
pulū istū Sca ita q̄ ecclia au
ditorū suoꝝ mentē et de mise
cordie benignitate subleuet et de
nimia districtōne plurbat q̄tin
in p̄dicatōne sua dum bene vitā
q; punisset electi eius nec d' bonis
opibus exhibitis ꝑsumāt nec de ꝑpetita mnḡtate desperent

19 Sed hoc op'ait Cuiꝰ sedem
quasi rex ciuitatē exercitu
ram hī merenciū ḡsolator On
endū nobis est quod valde edifi
care lectorem ecliā nr̄ hist'ā
pot Si perpendat quomō bonis
rectoribus mixta sit t regendi
auctoritas et benignitas ḡsolādi
ait eni Cuiꝰ sederem qī rex
ciuitate exercitu ecce auctoritas
regimis Eram tam̄ merentū
consolator Ecce mysteriū pie
Disciplina eni uel misericordia
nullū destituit Si una sine al
tera teneat sed circa subditos
suos medie rectoribꝰ debet et
iuste ḡsolans misericordia et pie
seuiens disciplina Hmc est
ꝑ semi mutilatus vulneribꝰ
qz a samaritano in stabulū ducꝰ
est et vinū adhibetur et oleū ut
vinū mordeant vulnera per
oleū foueant tēptemis vinū ꝑ
qui samaritis vulneribo preest
in vino mœsū districtōnis adhi
beat in oleo mollicie pietatis
ꝑ vinū mittent putrida per-
oleū sanando foueat 17 Christe
da est ergo lenitas cū seueritē
faciēdū q̄dam ex vtroq; tēpera
mentū ut neq; nimia asperitate
exulceret subditū neq; mimia
benignitate soluat Hoc mimū
illa thabernacli archa significat
in qua cū thabulis uirga sit
et manna est qz cū stricture
stare sanctia in bono rectoris
pectore si est uirga districtōis
sit et manna dulcedinis Hinc
ecclā dauid ait Virga tua t ba
culus tuus ipā me ḡsolata sunt
Virga eni pastoris t baculo
sustentamur Si ergo est districtō
uirga que feriat sic ḡsolatō
baculi que sustentat Sit itaq;
amor sed non emolliens Sit
uigor sed non exasperans
Sit zelus sed non immodeāte
seuiens sit pietas sed nō plḡ
q̄m expediat parcens 15 In
mici libet in moysi pectore mi
sericordiā cū seueritate sociatā
videamus amatem pie et di
screte seuientem Certe ciuitas
electionis pplus ante dei oculos
pene immemorabile ḡtrauissent
offensaꝝ ita ut eius rectorem
diret Desende ꝑcussit pplē
tuus ac si ei diuina nor dicet
qui in tali puncto lapsus est iam
meus non est atq; subiugaret
Dimitte me ut irascar furori

meus cõi eos et deleam eos fu
riãgi te mgentẽ magnã ille sel
et uterũ p pplõ cui perat obicem
se ad impetũ dei maseruis oppo
nens ait si non fuas deleme
de libro tuo quẽ scripsisti Pesemꝰ
ergo quibꝰ uisteibꝰ eiãde ppli
amauit pro cuiꝰ uita de libro
uite deleri specyt · sed tamen
iste q tanto eius populi amoꝛ
cõstrmigit contra eius culpas
Densemus qñto zelo rectitudis
accendatur Morꝝ peticõe
pma culpe uenia ne deleret
obtinuit Sed ad eũdem pplm
uenies ait Donat vir gladiũ
sup femur suũ Ite t redite
de porta vsq ad portã p mediũ
castroꝝ et occidat vnusquisq
fratrem suũ et pximũ suũ Oende
vsq; in die illo quasi viginti
tria milia hoim Ctre quitam
oim ecliã cũ sua morte peayt
Pauoꝝ uitam gladio extinꝛt
minus arsit egmbꝰ amoris fo
ris attensus est zelo seueritatis
Tanta fuit pietatis vt si pro
illis coram dño morti offerre
non dubitaret tanta seueritꝫ
ut eos quos diuinus ferire iu
uenerat Ipe indicij gladio fe
riret Sic amauit eos qbꝰ pfuit
ut p eis nec sibi parceret et tam
dem ignites Sic pstantius est
quos amauit ut eos eclie dño
parẽdo p sterneret Vtroq; legit
fortis utroq; mediator admira
bilis cautus pli apud deũ p
cibis cũm dei apud pplm
gladius allegauit minus agens
diuine ire supplicãdo obstitit
foris seuiens culpam seuiẽdo
consilipsit Occurrit ciuius
omibꝰ ostensa morte pauoꝝ t
ideirco omipotens deus fidelem
famulum suũ ciuius exaudiuit
agentem pro pplo qma audit
quid super pplm acturꝰ eet ipe
p deo in regimine ergo pli utriq;
morses misuit ut nec disciplina
deesset misericordie nec misericordia
disciplme Vnde hic quoq; uie
utramq; uirtutẽ dr Cuiq sederen
quasi rex cũstante exercitu
eram in meritaꝝ gdiatoꝝ de
bere quippe cũstante exercitu
ugor est disciplme regimis me
reriaꝝ uero cordi consolari mise
ricordis pietatis Sed qma mihi
necesse est ut expositõis sermo
ad spiritualem intelligẽciã reuer
tat Dei ecclia ab aduersariis
suis extremis temporibꝰ pressa
reminiscit transacti iuris re
gimis restituit ut quãta ad
flictis exhibuit beneficia pie
cognoscat disciplina t misera
bilit aleuiet mrideatur Vnde
et subditur Nunc autem videt
me humores tpore Omnes hẽ
tici etati emulis ecclie cõpati
humores tpore congrue vocat
qr ipi ab ea non aliter ipa egressa
est ab illis Unde recte quoq; p
rohem dr A nobis exierut sed
non erant ex nobis Nam si fu
issent ex nobis mansissẽt utiq;
nobiscũ Humores ergo tpore
scam ecclam mrident cũ hi
qui ab ea egressi sũt doctrine
eius uerba despiciut De qbus
adhuc subditur Canoꝝ in
dignabar patres ponẽ cũ ca
nibus gregis mei Quos egrex
stẽ ecclie misi multitudo fidelium
et qui huius gregis canes vo

camt̄ nisi p̄dicatores sth q̄ eccl̄ie fideliū custodes extiterūt magis
ut ita dixerim latratus p̄dicā
deperiit de q̄bus eidem ecclie p
p̄fatus dr̄ Imigma camī nocē ex m
micis nōnulli quippe a b̄ndo
lorū cultibus revocati facti sūt
p̄dicatores dei Imigma ergo camī
ecclie exmmmis p̄dxt q̄ cōiūgs
gentiles dns ecia p̄dicatores st̄
vnde indecorū tarditas q̄ p deo
loqui noluerit increpante p
pheta r̄phendit̄ quia cāes
muti non valētes latrāe p̄ses
uero hereticorū dicmus eos inde
licet quos hereśiarchas vōmus
Dequorū pūsa p̄dicatōne idest
locutōmis semine seqntes st̄
populi merito generati Sca
ergo ecclia cū cambus gregis
sui hereticorū p̄ses ponē dedigñ
tur q̄ mutatores errorū de diu
dicando respuit eosq; inter
ueros p̄ses numerare ptēpnit
Qui et si quos dz usus fuit age
titulatis errore revocasse qua
dam mores adhonesta agenda
docuisse pro eo tamē q̄ de dño
non recta senserit eos cum
cambus gregis sui non poēt
q̄ cū rectis p̄dicatōbus nō ad
scribit Liquet enī q̄ arrius
fotinus macedomus nestoi
eutices dioscorus sebe
ayultiq; hys similes docendo
atq; suadendo conati sūt p̄ses
videri Sed errores eorū scā
vmūsalis ecclia districta ne
di indicās ses inter custodes
gregis sui non numeāt quos
cunsde gregis unitate dissipā
tes damnat de quib; vere pau
li ephesius dr̄ Scio q̄ post
discessū meū ingrediēt̄ ad vos
lupi graues non parcētes gr̄i
Et quia non mīgīn hereticis
tomagis mpsidie errore dila
būtur q̄ tanto amplius mer
torioi sēsē operatōne astodūt
ita ut agere preteris magna
videant̄ scā vmūsalis eccl̄ia cūc
ta eorū opa despint que exaut
toitate fidei non prodire ppēdt
vnde vere quis beat iob uoce
subiūgit̄ ¶ Manuū uirtus ma
nuū erat mihi p michilo et u
ta ipā putabant̄ mdigm p̄ius
q̄ppe m manu est magnido m
operatōne Sed vnite manuū
hereticorū scā eccl̄ia p michilo
ducit quia nullis cē meis cōsn
cit ueris fide p̄dita quicquid
opēant̄ laitatem q̄ppeda t p̄
deseruit qui et de deo falsa sēntt
et a p̄mmis ingrando dissidit̄
Sed vnite manuū sue caritate
testatur p̄dicator egregius nl
valere quicquam si distribuero
oēs facultates meas membros
pauperū et si tradidero corpus
meū ut ardeat caritatē autē
non habeā michil mihi p̄dest
¶ Non mīḡ uero hereticis sīḡ
quoq; ac miracla fuerūt sed
ut hys p̄mia affluentis sue
abstmētieq; recipiāt indelicet
laudes quas querūt Vnde et
redemptoris voce dr̄ Multi dn̄t
mihi in illa die Dne dne nō
ne m noīe tuo ppheta[vi]mus t
in tuo noīe demonia ēcim⁹
et in tuo noīe virtutes multas
fecim⁹ et tunc confitebor illis
q̄ nūḡ novi vos Discedite
a me q̄ operāmi mistatē q̄
mmuū scīecia qd dat̄ intelligi

misi ut in hominib⁹ caritatis humilitas non aūt debeāt uirtutū signa uenerari. Vnde nunc scā ecclesiā ecclā signa fiāt hēticor⁹ miracla despicit qr h scitatis
31 spēm non esse cognoscit. ¶ Pro bacio quippe scitatis nō ē sig facere sed vnicuiq⁹ ut sē dirigere de deo aūt uera de ꝑximo uero melioria qm̄ de semetipō sentire. Nam q uera uirtus amore est non aūt mostēsioe miracli ueritas demōstret q ait. In hoc cognoscēt omēs quia mei discipuli estis si dilectōnē habuitis ad inuicē. Cum ei nō ait in hoc cognoscēt qr mei discipuli estis si signa fecerīs. ꝑ ait. Si dilectōm habueritis ad inuicem apte mōcat qr ueōs dei famulos non miracla ꝑ sola dei caritas ꝑbat. Testimoniū ergo supm discipulatꝰ est fr̄ne dilectōis qua indelicet dilectōm q omēs hereticī habere refugiūt dū ab vnitatis ecclie inuitate diuinitus uiue de eis dr quoru virtus manuū erat michi y michilo Et quia ad dei laudē signa que exhibēt nulla humilitate gerendant recte subiungitur. Et vita ipā putabant⁹ malignī vel certe omēs hereticos scā eccliā uita ipā fatet⁹ indignos q̄ nimiru sub nōie xp̄i sint militātes cui nomē xp̄i De quib⁹ adhuc subditur
32 ¶ Egestate et fame sterilis. Omēs hereticī dū in suis oelo quo plus secreta dei studēt perscrutari quā capiūt fame siue sterilis fiūt. Neq; enī ea querūt ex quib⁹ semetipōs adhumilitatē eruditant mores sed am quillitate disponāt paciēciam seruāt longanimitatē exhibēt Sed ea solūmodo quos eos doctos ac loquaces demōstret. Illa sue appetūt ex quib⁹ singlariter eruditi iudeant⁹. Plerūq; enī audacter de natura diuinitatis tractant cui semetipōs miseri nesciāt egestate ergo ac fame sua sterilis fiāt fiūt. Cum ea scrutari deuleāt ex q̄b⁹ bone uite germina nō pullulant. Vbi sē quippe sit q̄ plenitudo sumq; adhuc tenditū qd comphendere neqūt ea cognoscē negligūt ex quib⁹ eruditi poterūt. Quam bene eorū audaciam ꝑdicator egregius refrenat dicens. Non plus oportet sapere qm̄ opꝰ sapē sed sapere ad sobrietatē. Vnde salomon ait. Prudēter ne pone modū. Vnde iterū dr. Fili mi esu mel quod sufficit tibi ne forte satiatus euomas illud. Quidquid quippe spiritalis intelligēcie qui ultra qm̄ capt comedere appetit eā q̄ comedendo uomit q̄ dū sūma illuse ultra uires queit eā q̄ bene intellexerat amittit. Vnde iterū dicit. Qui aut mel mi nō comedit non est ei bonū. Hic q̄ scrutator ē naiestatis op ꝑm⁹ gla. Gla quippe inuisibilis creatoris cōditoris que moderāte ē sita nos erigit ultra uires p̄sentia ta ꝑmittit. Itaq; heretici q̄ de sublimi intelligētia q̄nto ā plus repleri ambiūt tanto ā plus inanescāt. Bene de eis dr egestate

et fame sterilis ⁊ immoderatis nā
q̄ ausibus cognicōmis stupne sti
enciaz quo plus appetūt plus
amittūt ¶ Olt contra hȳ qui
in sc̄a eccl̄a ueraciter sūt hūi
les et ueraciter docti norūt de
secretis celestibus et quedā cō
siderata intelligere et quedaz
non intellecta uenerā ut et q̄
intelligūt uenean̄t teneāt et q̄
necdū intelligūt humiliter ex
petēt Unde nobis p moysen dr
vt comedētes agnū quicquid
de eo reliquū fuūt igni cōburā?
Agnū quippe comedimꝰ cum
multa de dn̄ice humanitatis mysse
rio intelligenda recondimꝰ
mutentur mentis ⁊ quo q̄dam
nobis remanēt que comedi ne
queūt q̄ multa adhuc de illo re
stant que intelligi neq̄q̄m pos
sūt que nī igni cōburendi sūt
q̄ ea que capere de ullo nō possuꝰ
humiliter sc̄o spū reseruamus
Cue plenaz humilitas ea etiam
electorū sensibus aperit q̄ dum
telligendū impossibilia ēē debe
bantur Nam puerse hereticoꝝ
mentes dum sibi superbe intel
lectū tribuūt quasi certas de
sc̄rētias ecl̄ā de cognitis p
sumūt Unde fit ut ipā elacio
que eos intus apud semetipsos
eleuat a ueritate fōras expellat
vtq; moritis de exteriora cap
ant qui secreta spūalia pene
trasse se singlāter putabant
Unde hec quoq; subditur ¶ Et
rodebant in solitudine squa
lētes calamitate et miseria et
mandebāt herbas et arborū
cortices Rodi idest q̄ comedi
nō potest Hereticus ait q̄ scp
turas sacras intelligē sua uirtute
moliūt eam pauldubio ad phēdē
nequaq̄m possūt q̄m dū nō intel
ligūt quasi nō edūt et q̄ pstiꝰ
gr̄am non adiuti hanc edere ne
queūt quasi quibusdam illā misi
roduūt Externus quippe tractāt
aī quidaz conant̄ sed non ad eiꝰ
interiora puenūt Cuius qui ab
vniuersalis ecclē societate discisi
sūt non quolibet rodere sed
in solitudine meorant̄ ad quam
minuū solitudinē q̄ pdicatoꝝ
falsi sequaces suos trahēt lōge
ante ueritas p̄monuit dicens
Si dixerint uobis ecce in deserto
est nolite exire qui recte phibē?
et calamitate et miseria squa
lidā quia et moriū sūt p nene
et sensuū pranitate despecti
¶ Cui herbas quoq; ⁊ arboruū cor
tices mandūt q̄ ea cōis sue do
ce repulsi in sacre eloq̄o magna
et mirifica p̄pere nequeūt Sed
uix minima quedam tenera et q̄
interiora cognoscūt Per herbas
quippe dicta plana ora per arbo
cortices patrū eloquia exteriora
signant̄ Cui ergo ea scire ap
petūt ex quibus doctri nequaq̄m
sunt sed ēē uideant̄ dū in satis
solubilibus uim caitatis ergā
deū ac pximi medullitus nō
exquirūt quasi exterba uel
cortice pastūr̄ q̄ ultima sint
uel exteriora q̄ mentes stulticiē
nutriūt ¶ Uel certe herbas mā
dere est de scīptura sacra minima
p̄cepta seruare maiora ogēnie
Cuos bene ueritas increpat dicēs
Ue uobis scribe ⁊ phariseī hypo
crite qui decimatis mentam
et anetū et cyminū et reliquistis

q grauiora sunt

et reliquiſhs que grauiora ſimt legis qui arboui quoq; coheres mandūt q̄a ſūt nōnulli q̄ i ſcr̄is noluūbus ſolam lr̄e ſuperficiē uenerāt. Nec quicquam de ſpiritali intellectu cuſtodiūt cū nichil in ūbis dei amplius niſi hec q̄ exterius audierint ee ſuſpicant. Quos nī in cuct erroibus ſuis tamꝫ gle appetit poſſidet coſq; honois ābitꝫ captiuos tenet i pleruq; p̄ua que locuntr nichil aliud q̄m terrena lucra appetit de qb; p̄mulū dr. Huiꝫmodi ei xpo dnō non ſeruiūt ſed ſuo uētri vnde recte quoq; ſubiūgitur

Et radix iumperoui erat cibus eoꝝ. Arbor namq; iuniperi pro foliis pungcones habet. Sic quippe ſūt hyrſuta que profert ut ſpinis ſilua gtrectantē pungere ualeant. Spina uero eſt omne pcm̄ q̄ dū trahit ad delectacōez q̄ſi pungēdo lacerat mētem vnde muſh uoce et penitēti dr. Cōuerſus ī etumia mea dū gſigit spina q̄ ſcilz mens ad lamīta uertitur ut pcti pūctio penitēdo ſanguē intranſlacōne ueo alia non gſumgi ſed gſigi ſpīa phibetur. Quid uidelicz a beo ſenſu non diſſonat q̄ penitēt aīmis adluchī ducit dū ppetrata culpa in meōria fixa tenet. Quid ergo p radicez iumperi niſi anaicia deſignat er qua pcoꝝ oīm ſpīe pdu cūtur. de qua i per paulū dr. Radix oīm malorū cupiditas ipē quippe latent orit i mēte ſed pungcones pcoꝝ oīm pa tent producit in ope. Quas uidelicet pūccones ab hac radice ſurgētes ſtatim p̄dicator egr̄ius ſinuat cū ſibi dōit quā q̄dem appetētes errauerūt a fide et miſeruerūt ſe doloribus multis q̄ eīm multos dolores dixit q̄ naſcr̄ motuit ex hac radice pūctores) iumperis ergo pcta in radice uero iumperoui quid aliud q̄m anaiciā id eſt materiam intelligi pcoꝝ qua igit plerūq; hēta ſola in uerbis ſuis p̄teriora luxa ſectant nec ignoant q̄ p̄ua aſtruūt. Sed erroꝝ p̄dicamēta non deſeruūt dum ſimplo p̄ſpe quaſi doctoui uoluūt bene d' eis Oſi ri muc uoce dr. Et radix iumperoui erat cibus eoꝝ q̄ dū totis mētis ſine ſenſibus anaiciam cogitāt quaſi eo alimēto uescāt. De quo naſci gaudio pcoꝝ ſequenciū pūctores) ſolent. Qui ſi q̄ndo in ſacro eloquio quedam q̄ p̄dent' iuuāt q̄ eda non intelligūt pro ſuis ee aſſercōib; ſuſpicat mox miſeris anditoib; ſuis q̄ non aīas ſed ſubſtācias appetūt. Dec nociuantes aſpergūt. Vnde congrue ſubinfertur

Quid de cōuallib; iſta rapies cū ſimgla repperiſſet ad ea cū clamore currebāt. De cōuallibus illi rapuit q̄ de hiūlib; h dictis patrū ſuipbo ſpī colligt que dū proſuis ſt partib; curruūt q̄ uidelicet oīe q̄ ſeruit appetitui laudis ad aures hoīm diffamare conāhur. Sequit

In deſertis hītabāt torrentis et in cauernis terre uel ſuper glaream torrētes dicm̄ grinos

qui aquis hiemalibus colligūtē
qui certis ecclīs tpoibus arescūt
Nec itaq; inuentores pūsoriꝰ
dogmatū torrētes uocantē q; a
calore caritatis frigidi qī iuxta
re tporis hiemalis excrescant
Qui non p petua plenitudine
pfluūt sed catholicoꝝ allega-
cōnibus quasi estuo sole exiccā-
et quide inuentores puersoꝝ
dogmatū coī scām ecclīam et
orto feruore iam ueritatis ex
tincti sūt sed īi eoꝝ discipuli
ea que illi docuerūt tenere ac
defendere nō desistūt Hy ergo
qui illoꝝ sequūt errores īde-
serts torrēcui habitāt idest in
eoꝝ pdicacōne gfidūt quoꝝ
eloquia catholicoꝝ iam rsponsione et ratōcinacōne siccata sūt

Quid uero aliud cauernas
terre qī occultas hereticoꝝ
pdicacōnes accipimꝰ Hic est
inter se heretici clandestinis
cōuenticulis coeūt ut errori
suo rūiencia q; ex racōne nō
ualent pbeant ex occultacōne
et in firmis aīabus pruitus
sermo tāto iuendis appareat
q̄nto secretus Inde apud Sa-
lomonē mlier sub typo hereseos suadet dicens Aque furtiue
dulciores sūt et panis absconditꝰ
suauior Que occulta scilicet
pdicanīta detestatꝰ ueritas dicens
Si quis nobis dixerit Ecce hic est
xps aut ecce illic nolite credē
et rursū Si dixerint nobis ecce
in deserto est nolite exire ecce
in penetralibus nolite credere
Sicut enī fulgur exit ab oriente et paret usq; in occidentem
ita erit et aduentus filii hominis

Hoc itaq; illic in penetralibus
quod hic dē in cauernis In ca-
uernis ergo heretici habitāt
q; plenitq; errore suū secretis
pdicatoribus occultāt ut quo
se doctoribus prudentioribus q; nō
mdicāt to ad sr nehemēcius
imperitos trahāt Inde bn
ecclīa sub mistertur uel super
glaream Glaream q;ppe
illos minutissimos lapides
dicimꝰ quos aqua pluuialis
trahit doctores igit pūsoꝝ
dogmatū super glaream hītāt
qua illas hoīm mētes tenuitque nulla grauitatis stabilitate solidant quas uelut d loco
sp ad locū fluūa errorū duāt
Unde et pdicator egregius cū
auditores suos non paulatim
duci sed forti et grauiter
solidari ammonuit dicēs ut iā
non simꝰ paruuli fluctuātes
nec circūferamur oī uento doctrine Qā ita q; ecclīa aduersarijs admodū depressa ac
sibi audaces errāuci mētes
insultare conspexit que ergo
cōtūsacio fuit ad mēoriam
reducit dicens in deserts habitabūt torrēcui et i cauernis
terre uel sup glaream Qua
em eoꝝ puersa pdicacō amisso igne caritatis et frigore nīe
comtuluit p fetor in torrēcui
deserts hītauit q; uero aperta
et libera nō finit in cauernis
latuit q; aūt plebem nō fixa
sed mobilem tenuit nōn super
petrā sed sup glareā manifestat
de q̄bus adhuc subditur et
mē huiusmodi lētabant et
ēē subsentib; delicias q̄ putabāt

Quid nomine sencui nisi eas qs
iam supra diximꝰ peccones
intelligimꝰ peccoꝝ quia aut
puerse mentes gaudet miq
tatibꝰ quas flere debuerũt
Omes hereticꝰ tanto se iam
letícia extollũt qñtomagis
ad peiora cõualescãt atq esse
subsentibus delicias deputãt
qr mde pusam mentẽ adgau
diũ subleuant unde spmas
patroũ portãt Nam si qñdo ad
errore suũ potuerit quẽpaz
traherese se p lenciã iactãt
atq unde sibi pcca cotidie eẽ
ecliã alios pdendo cõgregant
mde se quasi eẽ duces adiuss
exultãt Bene ergo de q inter
hiuꝰ cemodi lactabantᵗ et esse
subsentibus delicias putabãt
trahũt enĩ quos ualent ad p
dicõnem suaz et dũ pas uel
culpis culpas non cessant ad
dere credũt se ũtutiũ opulẽciaz
cumulate sequiᵗ ¶ Fily stul
toruũ et ignobiliũ et m terra pe
nitus non parẽtes Ost mdeliz
fily qui fuerũt erroꝝ magistri
filij igitur dicitᵗ non de eoꝝ
semine sed de imitacõne gene
rati qui docendo puersa stulti
fuerint prignoámciam uiuẽdo
neglter ignobiles paccõnem
qui redemptoi nrõ nlla sapiẽ
cie nulla mite cognacõne con
iuncti sint de quo Salomonis
uoce m laude stẽ ecclie dicitᵗ
Nobilis m portis uir eius hꝫ
itaq qr puersa erramcui ex
empla secuti sũt fily stultoꝝ
et ignobiliũ esse meoranᵗ
recte aut subiũgitur i m tra
penitus non parẽtes qr dum
hic uidẽ aliquid appetũt m
mniũ a terra uiuencaũ torres
fiũt Sed hoc qđ m hereticoũ typo
diximꝰ oĩno ml obstat si eciaz
de perusis atq carnalibꝰ qbus
m recta fide positis sencamus
Neq enĩ scã electoũ ecclia solos
sibi ad usaios deputãt qui ab
eius fide posit extra dissencãũt
sed eos quoq qui uitam illius
male uiuẽdo miteris ꝑmunt
Contemplᵗ igitᵗ eriũna intu
entis adusitatis afflicta quom
ꝓspeitatis siue tpore miquorum
et mira se uiuẽciũ prauitate q
uata sit qtemplᵗ quod exige
tibus meritis quotidiaz nõ iuste
milla uita turbata sit oĩn et
dicat ¶ Qui uidebãt m solitu
dine squalẽtes calamitate et
miseria Dicit i ꝑma huiꝰ opis
parte ꝑfatus sim puirtute cõ
templacõnis non miqm solet
intelligi solitudo melis Sed
hoc m loco cã solitudo pob
urgacõnem dicitᵗ quid aliud
qm bom destrucio demõstratᵗ
unde et subinde typo hieremias
peccoris aiam deplorat dicens
Quomo sedet sola ciuitas plẽa
popilo Sed cũ p btm Job de p
uis dicebãt m solitudine libet
mihi hoc ecliã qđ p pctã dictũ
est Inimici eius terrã lmgent
¶ Duo qppe sũt gna homm ã
bicõm siue seruiciũ unũ uidelz
qr sp ad auaiciã blãdmẽtis uitᵃ
lmgive aliud veo qđ aptam ni
tendit rapine Nam rodimus
cũ aliquid exterius forte admsi
adterimꝰ lambitur enĩ qñdo
hoc edi facile non potᵉ i pssa
lmgua lenitate gustatᵃ Ges

igit⁹ ecīa sub spē fidei pmue nī
uentes qu aliena appetūt sed
ea que appetūt rapere neq̄qm
possūt Blandis aut sermoūb⁹
et quasi mollicie dulcedinis cō
cupita abstrahere conat⁹ quid
aliud qm terrā lmgūt q̄ terrā
queq̄ que uirtute neq̄unt au
ferre mollicie lmgive molluīt⁹
Qui uero in hoc mūdo aliqua
potestate suffulti sūt ⁊ cōtpiscē
tes aliena blandire quide⁹ ex fia
ude despicīt qua ecīa iniusto
robore possunt implere quod
uolūt hn hoc qd appetūt nō lā
būt sed rodūt qm ꝑmqueū
utā fortitudine nitui uelud
nisu dencū demoliūt⁹ Cōspi
ciat itaq̄ scā ecclia uetas dini
cias eterne patrie conspiciat
freq̄nciā supnoū ciuiū gspi
ciat in electis suis cultū mētis
et in numerabilīū bona virtū
atq̄ ab eis ad prauoū nitam
oīm bono destitutā mētis ocu
lū reuocet et exilloū cōpacē
uideat qualiter ista cūctis sit
uirtutibus uacua q̄ supna de
serūt infima cōcupīt uideat
quoīm plerūq̄ id quod appetūt
si fortasse ꝑualet et iam uolēt
rapīt uideat tales se quasi ī tm
positos diu tolerasse atq̄ ex eoq̄
culpis usq̄ ad bonoū quoq̄ pe
ricula ac detrimēta puenisse
et dicat qui rodebāt insolitu⁹ne
ac sꝫ apte cōquerat⁹ dicens Alieā
ecīa molenter rapiēdo nō cedēt
nisi pius ipi in meloibus suis
soli ac uacui a uirtutū cultura
remanēt Bene aut eoꝝ
qualitatē explicat dicens sē
lentes calamitate ⁊ miseria

e

Egra nāq̄ caro si studiose curaī
negligit⁹ squalore desuperducto
in infirmitate deterius grauat⁹
et dū calamitati egritudinis ne
gligēcia miseria addit⁹ q̄ue
molestia oborto squalore tolet⁹
Natura igit⁹ humana bn cōdita ꝑ
ad infirmitatē uicio ꝓprie no
lūtatis lapsa in calamitatē ce
cidit q̄ ꝑsa in numeris necessi
tatibq̄ michi in hac uita mis
unde affligetur inuent Qꝫ cū
eisdem nature mē necessitatib⁹
plenūq̄ plustin expedit deser
uimus mentis curaq̄ neglgmq̄
et miseria neglegēcie infirmitati
mē addims squalorē culpe ne
cessitates namq̄ naturales hoc
hīe ualde periculosū solent
quod sepe in eis minime dēsit⁹
quid circa ullas p utilitatis stu
diū et quid p uoluptatis uanum
agatur crebro eīn occasione
seductōnis inuenta dū neces
sitati debita reddims uoluptat
uicio deseruimq̄ et infirmis
uelamīe ante distrectōnis ocu
los excusacō mā se pallīat
ac quasi sub patrocinio explē
de utilitatis occultat in fir
mitatē ut natue mē per ne
gligēciam relaxare mhil est
aliud quam calamitati mise
riam addere ac uicioū squa
lorem ex eadem miseria mul
tiplicare vnde sch nīri sōme
quod agūt studiosissima in
tentōne disternūt ne quid pla
ab eis nature sue infirmitas q̄
sibi debetur exigat ne sub ne
cessitatis tegmīe in eis uiaī
uoluptatis excrescat Aliud
q̄ ex infirmitate aliud exter

arbitri
tacõm suggestione sustinet et
quasi quide rectissim arbitrꝫ
miter necessitate ꝙ constituit
Hanc consuledo subleuãt illã
pmendo frenant Vnde fit ut
et si infirmitatis siue calamte
coleant tam ad squaloꝛẽ mi
serie p negligẽciam nõ desecãt
Hoc ipm enĩ esse ĩ calamitate
est necessitates nature ex cam
adhuc corruptibilis infirmitate
sustinere Cuius indeluet ne
cessitates cupiebat euadere q
dicebat ¶ De necessitatib meis
erue me Sciebat enĩ pleruꝫ uo
luptatũ culpas ex necessitatũ
occasione prumpere et ne qd
sponte m licitũ admitte hoc
ipm satagebat euelli qd nolẽs
ex radice tolerabat Sit cont
pranj gaudẽt m his rõ nipõ
sue necessitatib ꝙ mimeũ eis
ad usũ uoluptatũ ꝛtorquent
Cũ enĩ ꝛficiẽdis cybo corpib
natue seruiũt pdelectacõe
gule m uoluptatis m gluiue
distendit Cũ tegendis mbr
uestmta queuit non solũ q
tegant sed ecia que extollant
expetit et contra torporem
frigois non solũ que ꝓpinguẽ
dinem mumiãt sed ecia q per
mollicie delectent Non solũq
p molliciẽ tactũ mulceãt sed
ecia que p calorem oculos seducãt
Necessitatis igitur cam iustum
uoluptatis ꝛtrtere Quide aud
qñ calamitatis siue squalorem
miserie sociare pressi ita q tpe
aduersitatis ecclia remmistatur
eorũ ex quorũ m merito talia su
stinet et dicat qui rodebãt m
solitudine squalẽtes calami

tate et miseria Calamitate sal
non squaleret si m sitis neressib
uoluptatũ miseiam nõ sup addent
quas indelicet necessitates expa
rentis ꝓmi culpa meruim Hi
uero qui calamitatis siue miseiaꝫ
aduãgũt excruciatu pene adau
gmẽta p rimpũt culpe si vllaꝫ
tales cũ ad melius p mutãt de
spauit ita pisa agent vt non
ea ecia alijs ꝓmaret virũ ut
mors sua sola sufficet et non
uirulentis psuasiõibus alieaꝫ
eciã nitam necaret ꝛmindet
enĩ alios esse qd nõ sũt dolent
alios adipisci quod pdũt Nã
si qua forte maliorũ actibus
exoriri bona ꝟspicũt mox ta
manu pestifere ex probrosis
euellit vnde sequit ¶ At
mandebat herbas et arborum
cortices Quid enĩ pherbas n
tenera ac terre ꝓpina bene
m choanculũ uita et qnd per
arboꝝ cortices nisi exteriora
opera eoꝝ qui iam sublimia
appetit designant Ꝺ rami nãq
cũ recta mcipiẽtes aspicũt
Aut irridendo Aut quasi ꝟsule
do cõdicũt Cũ uero iam qsta
pensant ad sũma profecte qz
eorũ pfectus ꝓuectus fimdius
dissipare negũt a quibdam
illos suis opeibus ducerũt
Herbas itaq; ers et herbaꝝ
cortices mandere est uel sua
bene m choanculũ uel opaões
quorũdam iam m ore arboꝝ
ad supiora tendẽciũ pestiferis
psuasiombꝫ qñ quibdã maliue
sue dentib dissipare Herbas
mandũt vbi ad mfirmoꝝ
uicia irridendo cõsumũt arbo

quaq; cortices manducat cū manu
Uersi consilij a uita recte tres
cencia tegmen bonorū operum
subtrahit Hos aūt in qbꝺam
arbibus uelud arbores expoliant
Illos uero uelud herbas qꝫ desp
ciētes trahit quasi que calcāt
comedit quoꝺam tā fortiter
m alta surgētem expāte d'mo
liuit quoꝺam uero teneritudi
nem et adhuc mīmis positam
penitus gteret Dicat igitur
Ad andebant herbas et hārborū
cortices quia prauis irrisiō
bus m non nullis exteriora opa
m non nlis aūt per spem uite
cia corda dissipabāt Uel certe
herbas mandere est leuia q̄ꝺaq;
ac tenera de ānigmis pribus i
mitari arborū uero cortices
edere est eoꝝ opera supfiaete
nus agere sed mtencōm rectā
m eisdem opibus non tenere
Sūt enī nōnulli q̄ꝺam pīs
mūdi glām eiusdē mūdi acta
ombo adipisci non possūt spē
situtis appehīt habitū uene
racōis sumūt imitatōes ān
quorū patrū uideri cōuincūt
et quedaq; quāq; parua ac leuia
pagūt sed eoꝝ forcia et que ex
solius caritatis radice pcedunt
mitari gtempnūt Ad uidelicz
herbas edūt qꝫ magna negli
gūt et mbi nūlibo saciat plerū
qꝫ tamē ecia quedaq; quasi robu
sta opera exercēt sed ī tēcōm
rectā m eisdem opibus nō tenēt
Quibo pfecto arborū cortices
mandere est exteriores electoz
actus adsimere et mtencōm
bonā m bonis actib nō habe
Dū enī phuāna laude recta
opera exq̄rit sed mitari eos rte
operancū negligit ex sōlis ar
borū corticibo replent Voto
namq; deūdēio pītis vite gl̄ā
uel habitūdāciam queūt vnde
recte subuigit et radix mmpe
roū erat cybus eāmī eoꝝ mta
enī q̄nuis pfidem posīt duple
rūq; auaricie cogitacōnibus
seruiūt quasi illud comedūt
unde m extremo nte supplicaz
aspera pferūt Quu dū nō fruge
diui eloqui cōuincūt sed ad
rez tporaliū ambiū sinūt
nequaquā pane tritici sed m.
dice mmpēi saciāt Ipsa q̄p
pe eos abmis altq; mfimos
ab ocia occupāt que illos mqz
umpeti post modū ex dulcia
retribucōnū uelud exaspēte
foliorū pingāt Cōtēpnētes
namq; deū h'mmime sēaūt
q̄nū sit malū quod agūt ad
huc enī mmpēi radicē cōedit
Sed huic radicis quā sint ra
mi asperi nō attendūt q̄ mi
miū prauia accio modo ōsi ex
radice delectat m culpa Sed
post modū gī ex ramis pūgit
pena Tibi bene subuigit
Quu de cōuallibus ista rapi
ētes cū smgla repperissent
ad ea cū clamore currebant
m compacōne mdeq; supnoz
omis pīs vita cōuallis est
Dn aūt qua sublimia mōtū
id est forcia acta sīdrū gtēplai
nesaūt semp m oblectacōne
mfima quasi ī cōvallibo cō
uisant et dū quodlibet lucrū
uel parui stipendij muemūt
cū clamore currūt q̄ hoc ab
straze ecia murgando molūt

In conualle eñ repti singlis
aĩ clamore curré est subortis
causaũ occasionibo eciã p pa-
ua stipe lungare ꝓlerũq; ãt
quem sẽm bona actio ostẽtat
obortã tertem comodi occasio
exãminat videas namq; nõ
nullos iam sublimia agere
iam mabstinẽcie iam rõrẽ
opere prũm pcedẽtiũ exempla
sẽctãi sed cũ ẽpente prins mte
lucrii qĩ fructũ cõuallis inue-
nerint adhoc cũ clamore cũ
rũt qz disrupta adillud sup
dicte scitatis trãquillitate p-
siluit ¶ Possũt ãq; pherbas
atq; arborũ cortices nõ solum
ut pdictũ est bonorũ operũ sed
mhac mita cõsolacões ac p-
speritates mtelligi Sepe eĩ
omipotns deus electos suos aĩ
oms mteriõibus ditat exte-
oribus scia honoibus sublenat
Luq; eos pferendo ceteis ho-
norabiliores reddit lacuis mu-
tabiles ostendit Et nõ nũq;
praui eorũ quadq; mita dspi-
unt sed felicitate mhoc mũ
do adsequi cõcupiscũt Cuia
igit blandmita hec trãsitoie
gsolacoms queritur ¶ Herbas
comedũt qz m cogitacõibus
suis exteriorem eorũ glam me-
ditant arborũ cortices mãdũt
et quod mhns omibo soli aua-
ricie tota mtencõe depmit
radice uimperi replentur
Que cũcta de cõuallibus ra-
puit qz ex amore huius fi-
me et corruptibilis uite m
mensis cupiditatibus mar des-
cãt et aĩ singla repetiit ad
ea cũ clamoibus autrit quia

videlicet scorũ prim quoũ mei-
ta adipisci non queunt loca atq;
regnia adphendẽ satagũt et aĩ
trangille nequeunt hec plerũq;
adsequi etiam disrupta rõrẽ
die pace molint qui p eo quod
longe a patrũ pcedentiũ accõe
disiuncti sũt recte subingitur

¶ In desertis habitabãt torrencium 7e
et in cauernis terre uel super
glareã in bona etem parte rec
torrentes scitos pdicatoes accipiq
qui dũ m pñti uita diuis nobis
eloquiis mfluit aquarũ mlti-
tudine quasi m hieme colligũt
Et restino sole aduemẽte se sub
trahit quia cũ eterne patrie
lux enicuerit pdicãe cessabũt
horũ torrentiũ deserta sunt
uite tporalis comoda ea nãq;
deseruit et ad lucra se celestia
adipiscẽdi comutũt Cuncta
aũt hec torrens ille reliquit
qui dicebat ꝓter quẽ omia
detrimẽtũ feci et arbitror ut
stercora Sed qz praiorũ mites)
ea m hac mita adipisci appe-
tũt que despicientes mish de-
relmquit m desertis torrentiũ
hitare referũt Illa eñ que
stris maigna sũt ipi pcipere
ꝑ magno cõcupiscũt Cauerne
aute terre sũt cogitacões pue
m ꝗbus se ab humanis oculis
abscondũt Dumi quippe.
ut sũt abhominibus indei ifi
guit Dumq; aliud qz sint
simulant se se m gstrecie siue la-
tibulis quasi mterne caumis
occultant ¶ Cuncta hec 7f
non agerent nisi de eterna
solida uita desperarẽt misi
hoc m certo tẽpoalitatis aĩm

figent Vnde bene subdit2 uel
super glaream Glarea namq
est uita pñs que mdesmenter
ad termiñ stini ipo defectu mu
tabilitatis qi impulsi fluminis
ducit2 Super glaream itaq; hi
tare est fluxui uite pñtis inhere
et ibi mtencoñ ponere ubi qñ
sinn nequeat fixe stando solidare
16 ¶ Est aliud in glarea qp negq;
debeat tacendo pteriri qr cupes
meus supficie ponit2 ipa eq
uolubilitate labitur atq; ad
ima deuorat2 Cui indelicet
rei in nullo discrepat uita pñ
noñ qr cu p amore mundi ali
qua student licita atq; honesta
agere quasi plani mfficie
pedem ponut sed repete pes
ad ima labitur qr eoñ actio
Du plurta sp appetit usq; adi
qua et mlicita descendit.
Cu ergo scā ecclia hui9 tpis
fra tolerat admixtā carnaliū
quos admissos sibi ecu ipsis
sustinuit p meoriā recurrat
et quoru merito hec paciat2
cognoscat dicēs in desertis
habitabat torrentiū et in caūis
terre uel sup glarea qua ei
patrū doctina deputi sut de
serts torrenciū qr in occultis
se cogitacombus gerut i caūis
terre qr uero in pñtis secu
mobilitate intencoñ suā fige
appetit sup glaream habitare
referūt2 Sed ubi tales qua
pcā nolūt impugnare tēptā
cia flendo tergent uel cōmis
sa ultima mala sua saltim per
petrata cognoscent atq; stercu
lenee cophinū stercoris
id est in fructuose mentis pig
17 uedine lamentacoñs admoe
rent ¶ Sed habet hoc pletiq;
huanis aīmis p̄pium qd mox e
in culpa labitur a siu adhuc
longius cogitacōne separat2
Hoc ipm namq; malū qd agit
mentis obicem ante ocñs tacē
interserit Vnde fit ut anima
prius uolubilis tenebris ob
sessa post modū homī iam nc
quod querit agnoscat qñto
em magis malis adheret
tanto minus intelligit bona
que pdidit lux quippe veritat
qr subtiliter rectoru culpas
examinat quo habita neglig
eo p̄mittit districtius indi
cans ut nec amissa requirat
et cū ab actu expellit2 fugit a
sensu ut cuius quasi facies
in ope ptempnit2 eius pre
cordacoñ iam nec terga au
18 deant2 ¶ Hinc itaq; est qd re
pbi subtracti flendis steleibo
gaudet De qbus p Osaiā
dr2 Cui letant2 cū male
fecerint et exultet in rebus
pessimis Hinc e quod mortis
sue negocia edentes exserū2
Vnde hic quoq; apte subiūg
gitur Cū inter hui9cemodi
letabant2 et esse subsidio
delicias computabāt inter
hui9cemodi letant2 qr mimi
attendūt transitoria q̄ p̄cipuit
et mtuei negligūt p manēta
bona que pdūt Cuiq; amare
tpalia flagrant ueraq; leta
uolentes ignorant qñ si stu
diose cognoscere querent
qñ flenda sint gaudia que
appetūt uiderent Sed du
meliora fare ptempnūt sola

sibi nelud sūma eligūt q̄m
sibilē oculis fugaci seductōne
blanditē uisibilia scilicet se
quentes cor fugiūt et tanto ex
trinsecus gaudēt q̄nto ꝛtor
dationem sui intrinsecus no
habent ¶ anstent⁹ nī eoꝝ
gaudijs plenūq; tribulationibus
atq; ex rebus ipis ex quibus
supbiūt flagellant⁹ neq; em
sine grauibꝫ curaꝝ molestijs
possūt tpalia que appetunt
vel non habita querē uel q̄si
ta seruare inter equales pstā
tiore glām expetē a minoribꝫ
reuerenciam plusq̄m oportet
exigē et minus q̄m debēt eid
maioribus exibere plenūq; po
rectam p ministeriū ostendere
sp prana agere et nī ne opio
prauitatis habeant formido
lose audire hec pfecto cōa
miseros pmigūt sed easdē puc
tiones ipō rerū tpaliū uicti
amore non senciūt vnde t nē
nūt dr ¶ Et esse subsentibus
delicias cōputabāt q̄ pccoꝝ
delectationibus pssi ex affectu
uite prīs quam sint asperā
que patiūt ignoant letant⁹
utaq; sed subsentibus q̄ rebus
quide tpalibus gaudēt sedm
dum dispensare sine tribulatōe
eadem tpalia non valet ea
cura pmigūt⁹ miseri q̄ pmiū
manent subsentib⁹ t hoc ipm
delicias estimant q̄ et dua
quide expūtis uite amore to
lerant et nī affectu nimie cu
piditatis obligati labore ēgde
tolēcie delicias putant vn
rette Ieremas uaus m se hua
ne comisatiōis spem sumens
plamentū queritꝰ dicens ¶ In
ebriauit me absynthio vt ei ia
m supiori iam parte pdiximus
ebrius quippe quod patit⁹ nes
cit qua uero ab synthio eb'at⁹
et hoc quod sumsit amaru est
etī non intelligit eandē ama
ritudinē qua replet⁹ huiusmo
di igitur gemis retto dei iudicio
m uoluptatibꝫ sine sibi dimis
sum atq; p eadem uoluptates
spontaneis tribulationib⁹ traditū
absynthio est ebrius q̄ et amara
sūt que p huiꝰ uite amore
tolerat et tamē eandē amaritudinē
cecitate aspiditatis
quasi in sensibilitate ebrietatis
ignorat mūdi glām siciens
dum miras p ea tribulationes
reppeit amarū est quod bibit
Sed quia hoc nimis mirat⁹
sumpsit eiusdem amaritudinis
malū disterne iam p ipsā
ebrietate non sufficiat ¶ dant
eni pūsi homīes p hui⁹modi
gla etiam tribulationes cuius
q̄ p ea studijs libenter
seruiūt et grauiū laboriū
iugo deuotissime colla sub
mittūt quod bene sub ef
frayn specie Osee yphetate
describit qui ait effrayn mu
tula dorsa dilige iniuria ve
tula eni triture laboribus ad
sueta relaxata plenūq; adeū
dem laboris m sinu ecia no
compulsa reuertitur)ta pue
mens huiꝰ mūdi seruitijs
dedita et rerū tpaliū fatiga
tionibus adsueta eciaz si sibi
libere uacare liceat Dub
ase tanī terrenis studijs
festimat et usu mire con

ísacōms tribuū labōis querē
ut a iugo mūdane ſeruitutis
ceſſare non libeāt ecīa ſi licet la
3 ¶ Quod indeh iugū dñs diſ
cernēs ſubleuat ait dicēs ātē
dite uobis ne forte grauēt corda
nra in crapula et ebrietate
ilico admixt et in curis hūi mūi
et ſupueniat uobis repentina
dies illa et ruinis Venite ad
me oēs qui laboratis et one
rati eſtis et ego uos reficiam
Tollite iugū meū ſup uos
et diſcite a me quia mitis
ſū et humilis corde ¶Quid eſt ei
dño mitē ſe in magiſterio atq;
humilem dicere niſi relictis et
ertenāe elacōms difficultatib;
plana queq; bene inuedi iti
nera demonſtrāe Sed q; puer
mentes plus p aſpera elacōis
q̄m pblanda humilitatis ac
māſuetudims delectant eſſe
ſubſentibus delicias deputant
Dura enī p amore ſeculi quaſi
queda mollia ac delectabilia
ferre parati ſūt dum ihāc u
5 ta rectū culmina appēhendere
conant ¶ Ceſſatōm dñs a mū
di laboribus impetrat ſic q̄ens
dulcedinē pſuadet et hī uoca
na in quietū mentis plus ſē ad
requiē aſpera carnaliē q̄ tenēa
blanda ſpitaliē gaudet plus ac
bitate fūgacōms q̄ quietis dul
cedine paſcit quod apte iſemet
ipō nobis iſraeliticē pplus oſtēdit
qui dū refectōnez mamne deſup
preperet ab egypto ollas car
nū pepones porros cepaſq;
cōtēpnit ¶Quid enī ſignatur
in manna niſi eſca gīt ſue
ſapiens ad ſtemōniez meliorē
vite bene vacātibus deſup data
et quid ollas carnū niſi car
nalū opera nisi tribulacōmi la
boribus quaſi ignibus excoq̄nda
quid per pepones niſi terrene
dulcedines quid per porros ac
cepas exprimit que plerūq; qui
comedūt lacrimas emittūt niſi
difficultas mite pūns que a dile
ctoribus ſuis et non ſine luctu a
guntur et tamē ai lacrimis aāt
Manna igit deſerētes ai pepo
nibus ac carnibus porros cepaq;
queſierūt q̄ indeh puerile mē
tes dulcia per gram quietis do
na deſpicūt et p carnis volup
tatibus laboioſa huius uite in
neta ecīa lacrimis plena cōtem
ſaūt Contēpnūt habere vbi
ſpitaliter gaudēāt et deſideāt
appetūt ubi et carnaliē gemāt
horū itaq; uecordiā ueridica
lob uoce ꝓhendat q̄ mimice
puerilo iudicio p turbata trā
quillis dura lembis aſpera
mitibus tranſitoria eternis ſu
perba ſeueris ante ponūt he
uecordie ſcā eccliā recordem
tū ſenis exemplis aduſitatis
p̄mit quos intra ſe uelut fide
les cōtinuit ſed ecīa unitā ad
uerſitatem fidei diu tolerabat
Dicat qui inter huiuſcemodi le
tabant et ēē ſubſentibus delicias cōputabāt ¶Diu minuum
mali queagūt ermi q̄ꝝ prede
cui prauitate dederūt unde
7 et recte ſubiungit ¶Filii ſtultoꝝ
et ignobiliū Sciēdū nobis eſt
q̄ alia mitra ſcam eccliam uocāt
ſtulti et ignobiles Stulti nāq;
dicūt ſed ēē ignobiles negūt
qui carnis prudēcia; grēpnē

p fruitiam sibi stulticiā appetūt
et ad nobilitatē mterne plis
mirtus nouitate sublenant
qui stultā sapiēciā mūdi despi
cuit et sapiētem dei stulticiaz
cōpeśnit Scpīm quippe ē ad
stultū est dei sapiētius est hoī
bus Hanc nos stulticiā paulg
comphendere āmonet dicens
Si quis uidetur meter nos sapiē
esse mhoc seculo stultus fiatut
sit sapiens hanc stulticiā qui
pfite secuti sūt uoce sapiēcie au
dire meruerūt Vos qui senti
estis me m regenedcōne c
sederit aī sederit filius hoīs
m sede maiestatis sue sedebitis
et nos super sedes xm iudicātes
duodecim tribg isti Ecce tlm
gntes tporalia glām potestat
eterne mercati sūt Quid
itaq; m hoc mūdo stultius gm
sua deserere et quid metimte
nobilius gm aī deo iudices ue
nire horū scilicet nobilitas sa
lomone attestante mediatrice
cū hoc qd iam pfatis sum dnat
nobilis mpozis uirens gnd
sederit cū senatoribus terre tul
de quippe nobiles cōsiderat qs
senatores uocat hanc m se no
bilitatē paulus aspexerat
Cū cognacōm conditoris pspm
unctus dicebat Gemis igr
cū simus dei non debemus estima
re auro aut argento aut lapi
di sculpture artis et cogitacōis
homis diuinum esse similē Deo
uidet esse dei dicimur nō ex
eius natura editi sed per spm
illius et uoluntate conditi t
adoptiue recreati talo ergo ad
hāc nobilitatē quisq; erigit

Quāto paccepta magme ad
similitudinez illius eximia cōne
renouat At cōm sūt stulti et 458
ignobiles qui dū sup̄nā sapiē
semetipos segnites fugūt m
sua ignoāncia quasi m abiec
te prolis nilitate sopuit Quo
em id adquod conditi sūt non
mtelligūt eo ecia cognacōnem
accepte p magme genedsitatis
perdūt Stulti sūt ergo et igno
biles quos ab eterne hereditat
consortio repellit seruntus mt
scriptū quippe est Dmūs qui
facit pccm seruus ē pcti et uoce
egregy pdicatois dī Sapiēcia
huius mūdi stulticia ē apd deū
Qui ergo dū terrena saperent
ab mtima genedsitate repulsi sūt
stulti simi et ignobiles fuerūt
Cuorū dū plerisq; actus imita
filij stultorū et ignobiliū fiūt
Dum q; os sensibus ac moribus
senit et stulti sūt quia veram
sapiēciā non mtelligūt et ig
biles quia nulla spūs libertate
renouat Sed hij qui mūs tis
actus exercent plerisq; tame
m hac uita occupāt loca mstor
acq; eorū se filios estimāt fru
phonois cōspiscēciam officia
externis ad mistrant quos scta
correpcio ad cognicōm sui inuo
cat ut indelicet m prauis desi
deriis positi quoru sint filij at
tedant Non em eorū sūt filij q
loca tenēt sed quorū opea exercet
Dicat igr recte filij stultoru
et ignobiliū Ubi apte subiūgitur
et m terra pemius non
parētes Statut em pleriq; i tia
sūt qui et a cognicōne hom
abiectōne nilitatis sue quasi

liber

quadā sup dictōne uelamīs ab
sconsitē ita nōnulli sūt ecclia
qui dū abiecōm sepranerū ope
rū subdūt dnō gspectu noh
non sūt Quibꝫ et qndoq; dicēd
ē Amen dico uobis nescio uos
esse ergo m terra et apparere
est m fide recta p̄ virtutē operis
nobilitatē mentis ostendere
esse neō m terra t penitus nō
apparē est m ecclia q̄dē fide cō
sistere sed ml dignī fidei tōre
demonstrāt Hȳ itaq; mtra sā
ecclām diuitatis oculis et uidē
tur p̄ indicīū et tamē p̄ bone uite
meritī non uident qz ea q̄ cō
fidendo tenent mūdo nō exhi
bent Deq̄bꝫ paulus dicit
cōfitēt̄ se nosse deū factis aūt
negāt Hȳ m scā ecclia fidem
q̄m tenere se assērūt p̄mūt
pocius q̄m uenerāt dū sua
magis ulius noīe q̄m eius ad
pūs lucra cōcupiscūt ¶ Eleti
aūt dū seruare fidei meritī re
ctis operib⁹ aūt adauctoris
sui noticiā ecia inter ꝛyborū
tumultus adp̄mquāt qd bene
m euangelio mlier sagrvms
fluxu laboāte signatī est de
qua dns cū dicēt qui me teti
git petrus racōcmādo rīspōdit
turbe te cōp̄mūt et affligūt et
dicis quis me tetigit sed audire
causas uere racōis meruit
cui ei dns dixit tetigit me aliqs
nam ego noui uirtutem d me
exisse Ecce nube p̄mebāt dm
sed nī sola tetigit que ad illū
humiliter uenit ecclia mmeā
mlī eaā mscā ecclia regbi
veitatē cognoscēdo p̄mūt qz
bene uiuēdo tamē negligūt

P
mūt et longe sūt qz diuīaz nonā
pfessiōibus sentē moīb⁹ figurī
p̄mūt m q̄m sed longe sūt qz
eidem fidei quē loq̄ndo astruūt
agēdo cōdicūt Sicut ergo hoc
testimonio dotem⁹ qz nō nulli
dnm tangēdo non tangūt ita
nōnulli non uident a dnō et
cū uident Qua occultis eius
eius obtutibus et ad dāpnatiōd
hipplicū apparēt et ad delec
cōms meritī non apparet
1o ¶ Dicat igit recte et m tra
penitus non parētes qz t si
illos speneteng ecclia temuit
eos m mtra ulla conditor ofi
non uidit quos ignoāt q
tragllitatis tpore id eo fidem
uerbotemus tenēt qua eidem
florere geneāluter uidet Sed
cū repētina cōi illam pcella ad
uersitatis oboritur mox ab ea
negacōne publica disiugitur
et quecquid q̄s qī uenelmtes
temeāt cōi hoc post modū
11 deridētes pugnāt Tnde et ap
te subdit ¶ Nūc me cū cāhād
uersus sū et factus sū eis q̄bus
nudelz uerbis illud scē ecclie
tpus ex p̄mit quo publice a
regbis m ridebit q̄ndo mios
cōfitēbus m obp̄brīt fides
et ueritas eāt m cīmē tanto
quippe vnus quisq; desperā
dit q̄to ustior esse potuerit
tāto abhoīabilis q̄to laudā
bilis Scā itaq; electoz ecclia
afflictōms tpore p̄dūt p̄ius
efficit qz cū bonos mori p
tormīta cōspicūt ab eis silētiu
dmē maledictōis simūt quo
ei trāsitoriaz morte uidet sed
p̄manētem vitā non uident

tūto magis deridēdo mala pñ[a]
fugiūt qñto p intellectū ītrīse
cus ad bona pmanēcia nō per
tmigūt Sed ea que sibi ñicta
sūt op obscuroibus sētēcijs ī
plicata non sūt debem9 sub
breuitate transcurrē vt ad ea
m quibo laboāndi est ualea9
A2 cius pueniē sequit[ur] abo
minātur me et longe fugiūt
a me et faciē meā g̃spuere
non uerent[ur] longe a sīā ecclia
fugiūt omēs miqui nō pas
sibus gressiuis sed qualitatib9
moui longe fuit non loco ꝑ
merito dū tres tēte superbia a
pta ea exprobratōne gtēpnt
faciem namq eius g̃spuere
est non tm̄ m absenti bonis de
trahere sed vniq̃q̃ q̃ nisum
etiā m p̃sencia q̃ fitate Cuo
mit pmū dñi a pte in rideo
bonos despicit m corū con
tumelijs fluxa uba quasi de
A3 fluctes salinas mittit Sed
scit scā ecclia m passibo esse
atq mter obprobria honora
bilem iutam tenē Scit nec
de aduersis deici nec de pspes
gloriari Nouit contra pspā
mētem sua mderatōne ster
nere Nouit cōm aduersa aīm
ad spem sūpm culmis exal
tare Scit bona sua m̄ pucedie
redemptois Scit mala sua iusti
cie tribuere iudicis q̃ ꝑ bai
llo largiēte habeat ꝑ mala p̃
pmittēte patiatur vnde et
A4 mox de dño subiūgit dicens
faretram em̄ suam aperuit
et afflixit me Quod p̃ fare
trā dei nisi occultū q̃ silui dei
designat[ur] Sagittā vero d̃ fare
tra dñs exit q̃ndo de occulto cō
silio aptam sibi iram emittit q̃
em̄ flagellat[ur] quisque cognoscim9
sed qua vr causa flagellū uenat
ignoram9 Cū uero post flagel
la uite correctio sequit[ur] ecia ipa
cōsilij uultus aperit[ur] ffaretra igr
clausa est consiliū occultū sed ap
ta faretra affligimur q̃ndo p id
quod post flagellū sequit[ur] quo
consilio flagellamur iudemus
Cum pcm̄ dñs uidet ꝑ hīam
ad vindictā non cōmouet q̃si
clausam faretrā tenet sed ferē
do mdicat q̃ntū ei in nobis di
spliceat hoc quod diu nō uidet
edere uult Sca itaq̃ electoꝝ
ecclia tribulacōibus pssa dicat
faretrā em̄ suā aperuit et ad
fixit me que ad iusacōnē uoces
m̄ soletes sustinēs dum tenet
quod eius pdicacō nō admittit
quo ꝙdā dūcia deserens pdicacōi
sue uerba moderat[ur] Pendēs
etem̄ psecutores suos adexhor
tacōis uocem deteriores exīstē
magis elegit tacē Cumq̃ in
dignos qui audiūt conspiat
pdicatorū suaq̃ obductu silēcio
astringit vnde apte subiūgit
Et fremū posuit in os meū ffremū
sibi apud quosdā positū
cognoscāt qui dicebat vobis
oportebat pmū loqui uerbū dei
sed q̃m repulistis illud et me
dignos iudicastis uos eterne uite
esse q̃mm[ur] adgetes fremū q̃
silencij sup me posuit sibi vi
apud ira ꝙborū corda ten
sauit q̃ p̃ ꝙphām dicit
cuomō cantabim9 cantica
dñi in tra alienā ffremi poē
tia Paulus admonuit qui

A1

discipulo p̄cepit dicens Hereticū
post p̄mam & secd̄am co'reptiõm
deuita sciens quia subuersus
est qui eius modi est et delict
proprio iudicio cõdemnatus sit
quippe doctores plerūq; altaq;
sideratiõe ꝛsistentiū corda cõ
spicatur et dū ea derelicta diuitij
uidet affluere gemẽtes q; cõtristat
A6 ¶ Annon aliq̄ndo stremũ Sa
lomon doctoribus imponit q̄
dicit Noli arguere derisorem
ne oderit te nec si abstinpaueris
ideirco retrectemus quia contra
nos insurgit derisoris odia for
midamus non iam lucra dei ꝙ
mã querimus Cui nisi scio
est quod non mltq; cui ꝛargu
uitur praui deteriores existũt
Ipsis ergo et non nobis par
cimus si aliquorũ redargutiõe
p eorũ amore cessamus Vnde
necesse est ut aliq̄ndo celeres
tacendo q̄d sit q̄tenus in nobis
discant inuidẽdo q̄d non sit q
igit scã ecclia que uerba sua
ꝙ caritate exerit ca nõnũ
q̄ eciaz ex caritate restringit
Dicat Fremuit posuit in os meũ
ac si aperte fateat dicens q ꝛ q̄b
dam p fectũ nonnulli p̄dicato
ab eis impetũ temperauit ut
vitã meã saltim ppacientiã
obtineret cũ uerba mea admit
tere p oblatã p̄dicatiõm nollet
A7 ¶ Sed plus nobis hoc plerūq;
in tribulatiõibus dolet q eas ab
illis patimur in q̄bus germão
amore fidebamus Vnde & subdit
Nodexteraz orit calamitatis
mee ilico surrexerũt Ad sinis
trã q̄ppe calamitatis surgent
si a quibuslibet extra religiõz

positus et apte ꝙ me negãtibus
p fectiõis aduersa sustinet
Cũ vero ab aliquibus quasi fide
libus temptatiõm cruciamẽtoz
patimur quasi ad dexterã illic
calamitates oriũt q hij qui
sub xpi nomine militãt xpi m
ea nomẽ impugnat
A8 ¶ Spe enim locutiõis ipsius p dexterã
habere dicimur quod p magno
pensamus p sinistro uero id q
despicimus quod zacharias ap
te insinuat dicẽs et ostendit
michi ihm sacerdotẽ magnũ
stãtem coram angelo dñi et
sathan stabat a dextris eius
ut aduersaret ei qui ut patefacta
hoc quod p̄miserat ostenderet se
cutus aduersit et dixit dñs ad
sathan qui elegit urbem Numq̄d
non est iste torrens erutus
de igne et ihs indutus erat
uestibus sordidis Sordidis
enim uestibus ihs indutus est
q p quibus alienus ab omni pec
cati mundissime uenit carnis
pctis Cui uenienti sathan ader
tris stetit p magno namq; dñs
Iudaicũ populũ p nichilo gẽs
habere iudicat Sed poquaz
in carnatus apparuit gẽtilitas
que p sinistro habita fuerat
credidit Iudaicus uõ populus
ad p fidiam declinat Sathan
ergo illi a dextris stetit q illũ
ei populũ rapuit qui diuinis
dilectus fuit Deo q ipe indai
cus populus modo potius ꝙfine
est quando quique credituri ꝙpha
teste qui ait reliquie salue fient
sathan a dextris suis dñs re
mouet dicẽs Increpet te dñs sa
than et eiusdem populi liberato

modicans subdit qm elegit vrb
q minuit ppius quia ad gehe
ne nicendia pfidia duce de
fluebat Sed dñs ad fidem ton
cit ab eodem eterm igms in
cendio libeatur statim de eo
illic subditur Nūquid nō iste
est torris ereptus de igne Sic
ergo illic p dextra plebs iudai
ca sta hoc m loco dextre vo
cabulo fidelis ppius ste ecclie
designatur vnde et uentu mis
sus index hedos ad sinistrā agnos
ad dextrā ponit Seo cū stām
ecclam adūsitatis tpore ipi
quoq lacessit qui fideles ei in
debant ei primo dubio calami
tatis ad dextram surgit Bñ
ait hec ipa dextra orientis
vocatur de ipō quippe eius ca
pite scriptū est Oriēs ē nom
eius Namquia ab oriēte lux
surgit recte oriēs dr cui ius
ticie lumīe nre m iustitie nox
m lustrat adoientis ergo dex
tram calamitatis surgit op
hij quoq ad psecucōm pseuit
qui electa membra redēptor
nri ee credebant quas inde
calamitatis recto duco adseit
surgere op dñs non eant exter
qui pstat ab eis tpete mali
qui ueraciter fideles sūt appel
lantur calamitates ad dextrā
oriētis surgit qz erupente p
secucōm articlo crudeles pa
uorū impetus ustī pacuit Se
pedes meos subuerterit et
oppserūt quasi fluctibs seit
sius Qui per pedes ecclie nisi
extrema illius membra signt
Que dū ad opera terrena deser
uit tanto celeius ab adūsanis

falli possit qnto sublimia mi
nus intelligit hos itaq pedes
aduersarij subuertit videlicet
ai extrema membra illig ad
sui dogmatis errōz trahit sub
uersi pedes viam tenere nequnt
Cū infirmi qui pstantiū suoz
uel p missionibus persuasi uel
minis territi uel cruciatibus
fracti ab itinere recto deuiant

Bene ait ad ysaiam semite 41
fluctibs compant ai dr et oppsseit
quasi fluctibs semitis suis qz sūt
vita prauoū insolentia gentis
molesta ad obruendam ut ita
dixerim nauem cordis quasi
tempestas inlabitur de qua in
dex tēpestate p Salomonem dr
quasi tēpestas transiēs nō erit
m pius cuiq m firmus quisq
puersos florere conspiat hūc
m pusillus pelago unda mi
sere inundacōis mergit Seqt

Dissipauerūt itinera mea 42
insidiati sūt michi et pualuerūt
et non fuit qui ferret auxiliū
Ducat hec iob de malignis
spūbus indeq hostibus occult
dicat dnūsa ecclia de prauis p
seuentibus sibi aduersāntibs apte
ipsi quippe eius itinera dissipāt
Cū inquorūdam infirmorū ani
mis ueritatis vias callida per
suasione pturbāt Ipi insidiatores
pualent cū eos quos apte ad
malū trahere nequeūt bona
simulādo puertūt Sed meū 43
ualde quod subiecit non fuit q
ferret auxiliū ai de dnō ad
intono pēta clamet Adiuto
m oportūitatibs m tribulacōne
et sperēt in te qui nouit nom
tuū qm nō delinquis qui te de

Et in loco fuit sin ued deūh q ue

Et cū multū scripti sit Quis sapiens sperauit mdō et confusus est p mansit m mandatis eius et derelictus est et quis inuocauit illū et despexit eū Quia itaq; rāne ratōne non dr non fuit qui ferret auxiliū nisi quia omīpotēs deus eos quos meterni dilexit aliqn ad tpus deliquit Vnde scptū ad puctū m modico derelinq; tē ī miseratōibꝫ magnis ego gabo te m momēto indignatōnis abscondi faciem meā parūper a te et m misericordia sempit̄na miseratus sū tui dixit Hinc ecia ps̄a deprcabat dūtes non me delinq; vsquequaq; derelinquas igitur sese ad modicū posse inuit̄ noluerat qui ne usquequaq; relinq; petebat Deus etenī suos dū uemēdo admuat derelinquendo pbat dns firmat tribulatōibꝫ temptat Vnde recte quoq; per gnaz sapiētem dr In prīs elegit eū t mouē et monī t pbauit mōuit sicut illū et ecia eum eū m tribulatōne docuit sic dr temptet illū m cogitatōibꝫ illius iusti quippe aīam grā uocat teptatō interrogat et omīpotēs deus electoru suoru aduersarios tempaliter p mittit exteriꝰ ut p malorū seuicia purget vita bonorū Nullū quippe deus aduersos bonis esse p mittet nisi ecia gntū p esset uideret Nam dū musti sēuit usq; purgat et utilitati mortalī militat pua prauoru Dū hāc t pmodo humiliat et humiliando sp ad melius formāt Vnde recte quoq; p Salomonem dr Qui stultus est seruiet sapiēti et tame sepe

conspiciens sapientes subesse stultos uero arcem dominij tenere Sapiētes semuliter obsequi stultos tyrannica dominari Quomodo igit de similitudine diuine sentēcie sapiēti stultus seruit Dū plerūq; hūc uice ꝑponulus dominū comꝑmat Sed sciēd est quia cōis sapiētis uita dum stultis pmittēs terrā potestat exercet dum hūc laboribꝫ fatigat cumulis lacerat pfecto hūc ab omī uanoru rubigine uendo purgat Stultus ergo sapiēti ecia dominādo seruit que ad melioz statū pmendo ꝓficit Sic nōnūq; pupilli dominis ad disciplinā magisteriū seruiū pstit terrēt pmulcet t seruit et tamē esse serui nullomodo desistit quia adhoc ipīs ordinati sūt ut ꝑficientibꝫ dominis ecia seruēdo famulet Quia mala ipsoru bonos dū iuuant purgant vnlitati iustoq; militat ecia potestas iniquoru Si plerūq; iusti tribulatōne depssi tardam manū subuenientis estimāt ac se pseguaū inimicitas paulo longius angustat et conata quidē sūt ereptoris remedia Sed hoc qd aberrep tore cicus agit dolenter dū indignr Cūq; adesse posse latōm auxiliū cōsequi intr si vocem non statim sequitur quia desit estimatur Vnde nec dr et non fuit qui ferret auxiliū Quia indeb mouce ipā vim passionis exprimit quia sipmī auxiliū · quia indeb mouce et si adest gntū adormiatam pudeciaq; plectoris deesse tame

credut' qñtū ad ōnia nota pareāt'
81 sequit' ¶ Quasi rupto muro t
aperta ianua irruerūt sē me
et ad meas miserias deuolut'
sūt Quid hoc loco muri noīe
nisi redemptor humāe gen's
appellatur de quo pstē eccle
edificacōne p ysaiam dr Pōm'
mea murus et ante murale
ipse erit nobis murus ē q ad
corda mra plnge malignoū
spūuū cursū inetat Q nrē qz
fidei etiam aīe murale posuit
quia pius qm se p carne ostēdēt
vocatoēs sui mīstēy yphetas
misit recte quippe ante murale
nomē uocam' qui dū fo sept'
pdicauīt dīm qī ante murū
steterūt Sed quasi muro rupt'
sūi prauoū psuasionib' fides
que m ēdem ptē nrō est i fluida
corde dissipatur Sūqz p sūsiēt
hac unita potestas tribuit' quid
85 aliud qz ianua errōis aperiūt
¶ Quasi rupto errōe muro et
apta ianua sup bonos mal's ir
ruit cū accepta ypaliter pāte
puersē ipī quoqz m quoūdā
corde desmere minimma
fidei conant' De qbus apte
dicit' et ad meas miserias de
uolut' sūt quia indeb' pūs ad
sūas nisi eni puerse uiuendo
ad sūas miserias ante cadēt
nequaqm ad eas postmodū
et alios suadent Sed post su
as reprobi et ad mās miser
as deuoluīt' qñdo ad ea ma
la m quibo iam ipī implicati
sūt ecdz ipī quosdaz nobis vm
86 tos habūt ¶ Potest quoqz m
telligi muri noīe m unctio dī
ūplme Salomone attestante

P
qui ait ✝ agrū hominis pigri trā
sīui et p uineam viri stulti et
ecce tot' ip'leuerāt urtice ope
ruerant sup faciem eius spīne
et macheria lapidū destructa
erat Per agrū eni hoīs pigri
ut' p uineam uiri stulti trāsīe
est cuiuslibet uitam negligēs
mīspicere eiusqz opera gsidera
quam urtice uel spīne ip'plent
qp m corde negligencia pruri
encia terrena desideria i pullu
pullulāt uiciorū quippe qua
scriptū est m desidiosū ē omīs
ociosus macheria lapidū dīsru
cta erat id est discīplina pūm
ab eius corde dissoluta Nā quia
destructa macheria lapidum
dissolutā esse disciplinā indu
llic primus seductus aduexit
Quod cū audissem posui i corde
meo et ex tymplo audia disciplia
Quasi ergo rupto muro hostis
ingredit' cū uel malignoū
spīrituū uel malignoū hom
psuasione callida disciplīne
minimma m corde dissipat'
Sed cū eisdem disciplīne ingre
m corde ypocrisis solūtur ante
eorū oculos cuncta bonoz opa
despectui habent' Nichilq ee
estimāt quicquid de uirtutib'
electoru uident Unde et apte
88 sequit' ¶ Redactus sū m nichilo
Apud estimacōm quippe mala
m nichilū redigimur quādo ea
que ipī quasi summa diligimt
bona ypalia non tenemq De
spectis namqz supnis pmissoib'
terrena desideant Et si qñdo i
eorū mente aliquid de appe
titu eternitatis oritur suborta
cicius mūsitata delectacōne

dissipatur vnde et statim subiungit
89 ¶ Absit enim ut ventus desiderii
mei fidelis quippe populus
se pati denunciat quod eos quos
diligit pati dolet ¶ Ventus ergo
desiderii tollit cum res quelibet
transitoria eternitatis appetitum
destruit ubi adhuc congrue
90 subinfertur ¶ Et nequid mihi
preterisse salus tua ¶ Nubis quippe
me in alto eminet sed hac ad ter-
ram flatus impellit sic nimirum
sic sunt plerique bonorum bona
ne quid in alto quidem honoris
celsitudine degere videantur
Sed ad cursum mite cordis quasi
quibusdam mortalitatis sue flatibus
impellitur Salus ergo ut mihi
transit que prius in gloria que alta
est fixa non est Sed expletis de
siderijs actibusque firmata in
91 ad electorum vocem conuertitur
cum primus subinfertur ¶ Nunc
in memetipso aut marcescit anima
mea et possident dies afflic-
tionis electorum quippe anima non mar-
cescit que nulla post modum etiam
exultatione mirum est ad quod
eos dies afflictionis possident
quos dies letitie prosecutus septi-
num quippe est donum dei bene
erit mecum et tunc in te de
ecclia dicit fidebit in die nouis-
simo Nunc enim tempus afflictionis
est domus ut sequatur eos exultatio
que quidem sine tempore Hinc aperis
alias dicit Humiliasti nos in loco
afflictionis locus namque afflic-
tionis est vita presens nisi ergo
hic deest in loco afflictionis hu-
miliati sunt que meterna vita
deest in loco gaudij sublimati
Cum uero marcescere animas dicet

Recte etiam premisit in memetipso quem nobis metipsis quod
afficit sed in deo mens nra
reuocatur tantoque a uiditate
gaudij longe fit quanto adhuc
ab auctoris repulsa lumine ad
se retrahit Tristatur ad ueteris le-
titie uiditate proficit quod per
eterne quietis placidis subleuata
gratiam etiam semetipsam hausit
Sed hec que allegorica nida-
tione transcurrimus oportuit
ut per ea etiam nre historiam
teneamus Que tibi nunc idcirco
preterea quia hec apta esse legi
non ignoro Diebus autem ipse
circumsistit ultime quoniam nihil quippe
et pauci sunt qui saluantur idcirco
uite sanctis passionum sue tempore et
pauca de bonis et multa de pessimis
loquitur unde et mox adiecit
persona qui corruit uerba con-
uertit sic quasi sua insinuet ut
iis dentibus possint congruere
que narrat iam sequitur Notte
os meum perforat doloribus et
qui me comedunt non dormiunt
Scripti historie nitedum patet
causa quin sancti in corpore primum
ulterius statuiens uermium mihi
92 nido lacerabat ¶ Diuersalle-
gorie mysterium perscrutamur
Quid possit nisi fortes quique
in sancte ecclie corpore designant
que quasi suo roborie membra
contexit Dum mores infir-
mantium stabilit portat Sed ad
tribulationis ultime dies eam fluor
excreuerit in nocte os illius
perforat doloribus que non nunquam
tormentis uicti etiam ipsi ad pri-
orem defluunt qui ad fidem
alios tenere uidebatur Fit

ergo nocte os meū ꝓforat⁹ do-
loribꝰ ac si apte dicat tribulacōꝝ
tenebris pressi ita afflictōne
terebāt⁹ vt et ipī qui m meha-
bebant ligorem fortitudinis
quasi iam quoddā habeant
foramē timoꝝ ¶ Bene autē
dr Et qui me comedūt nō dor-
miūt Quia malignī spīus q̄
carnales quoslꝫ de ecclia cōsu-
mūt tanto magis quiescere
a temptacōne nesciūt q̄nto
nullo carnis pondere q̄ntur
sed psecutores scē ecclie q̄
ualde pueri sūt cēt vnaꝫ
pauci sequit⁹ m multitudie
eoꝝ cōsimilit⁹ uestimētū meū
et quasi capicio tunice suꝫ
erūt me Ad hystorie mtēdmꝰ
quid aliud uestimētū bī Job
q̄m eius corpus accipimus
cuiꝰ uidelꝫ uestimētū cōsimil⁹
dī caro crucia⁹ ¶ Juxta alle-
gorie uero misteriū uestimētū
est stē ecclie fideliū nūta naꝫ
sicut tota sūl ecclia vestīū
xpī ita fideles quiq; eiusdē
ecclie vestimēta deputāt⁹ Si
enī scā ecclia uestimētū xpī
non esset Paulus profecto
non dicēt ut exhiberet sibi
gloiosam ecclīam nō habentem
maculam aut rugam id est
nec per pccm habitem maculaꝫ
neq; p duplicitatē rugā q̄
p ussticiā nuda est et psim-
plicē intencōnē tensa Cūue
ergo abluta est ne maculam
tensa est ne habeat rugam.
unq; uestis est Sicut ergo tu-
mentū xpī tota generalit ecca
dr Sic mdumētū sūt ecclie sūc
gloiā aīe que ab errore gūsē
eandē ecclīam credēdo eamq;
fideliter inhereḍo cūdant De
qbus eidem ecclie per ypham
dns dixit vnio ego q̄ m oib⁹
hns uelud ornamēto uestieris
Sed cū pcella sue psecutōnis
oboritur plerīq; fideliū ab
eius amore separāt⁹ qui ei se
unule inherē videbant⁹ Dicat
ergo m multitudine eoꝝ cōsūt⁹
uestimētū meū · quia dū multi
sūt qui aucia⁹ destruit⁹ plūmi
qui ei cōnexione amoris inhé-
bant ¶ Bene aūt subditur
et quasi capicio tunice suꝫ
erūt me Tunice quippe ca-
put collū cūdat mduentis
collū uero si strīgit⁹ uocis
usus et uitalis flatus necat⁹
Scam ergo ecclīam xp̄i pdi
quasi capicū tunice ysūgūt
quia m ea psecutoribus suis
uitam fidei et pdicacōis vore
extīgere conant⁹ Hoc q̄p-
pe conāī psecutōes eius spe-
cialiter solent ut ab ea cūm
oīa uerbū pdicacōis tollāt
unde et hīj qui stē fidei pmo-
diis ēsistebāt ceīs apostolis
denūciabāt dicētes Impiedo
precipīmꝰ uobis ut docet⁹
in nomīe isto et ecce rplesti
urbīm doctīna uestā Corpus q̄-
stē ecclie quasi capicio nūte
cingeant qui ystructis pdica-
toriꝫ uelud eius collū pmen
mēa claudere uer uocis uo-
lebant Sed electi quiq; psecu-
tōnis sue impore paratores
sūt eorum q̄m tarde quidam
in morte corpaliter corruūt
absultis quibusq; et carnalib⁹
despecti ac uiles estimantur

qz cū uidere reprobi nequeunt
que electi bona spiritaliter te
neāt quos carnali exitimant
cōspiciūt infelices arbitrāt
Unde et subditur ¶ Separatus
sum luto et adsimilatus sum
fauille et cinneri In reprobis
quippe indicio scā ecclia luto
electorū luto compat qz typali
conculcata despicit fauille
adsimilat et cinneri qz dū bōa
eius intuita non uidet ad
sola hāc mala puenisse esti
mant que in ea exhibi cor
poraliter uident fidelis nī ele
ctaq̄ popul9 nū multos ex se
cadere conspicit obtot si ob
tinere ualeat aduersitatis sue
tpa mutāt hinc qz ordo differt
gemitus augetur unde adh
subditur respicias me ¶ Cla
mabo ad te et non exaudies
Sto et non respicis me Scā
quippe ecclia psecucōnis
sue tpore fide stat desiderijs
clamat sed dolet se quasi n
respici dū sua uidet ī tribula
bus uota differri Alto nanq
cōsilio omīpotis deus nī si
eius aduersarioū psecucōibq
cōpmitt culpa assidue ut li
berent mirpellatōnib clā
māt differri solet uoces petēnū
ut merita pacīēciū crescant
quibus magis exaudiāt admi
rāndi quo ceteris nō exaudiāt
aduotū ¶ Unde alias sp̄ūs
Deus meus clamabo p diem
nec exaudies et nocte atq; ip̄
utilitas de exaudiēdi mora
mox subdit Cui ullus ptimq
submittitur et nō adisti pīē
michi Multiplicādo quippe
scōrū sapiēcia proficit quod p
tulata tarde paruit ut exclu
sione crescat desiderium ex deside
rio intellectus augeat Intel
lectus uero cū tendit ei ī deū
ardentior affectus aperitur af
fectus aut adp̄mercēda celestia
tanto fit capax quāto fuerit
expertando longanimis Deo
tūm mter hec suas paciēciam
dolor urget ad uocē et cū dila
ti p̄sentiūt metuūt ne deficientib
uiribus despectui reprobentur
Sequit mutatus es michi ī
crudelem et mduticia mang
tue aduersaris michi longe
abhac sētēcia uetusta trāslo
dissonat qz qd̄ m hac de deo dr
Hoc milla aduersarijs ac per
secutoribus meis tribuitur Qz mī
quia hec noua translacio ce
bro nobis arabicoq; eloquio
cuncta ueritus transtulisse p
hibetur credendū est quicquid
m ea dr et oportet ut uerba
illius mū exposicio subtilī
rimet Qui ergo mutatus
est michi mendelem et īdu
ricia manus tue aduersatus
michi ¶ In stipulā sacia cū
de deo aliquid indigne dicit
mouetur legentis animus uel
si aliquando de deo aliquid digne
dicat pene omne quippe qd̄
de deo dr eo ipso iam indigne
est quo potuit dici Nam aug
laudi non sufficit Obstupescēs
cōsidera quido sufficiat loqs
lingua Qui aut spūs hoc ip̄
hominib intelligentibus manifestat
quā sint mestabilia sua dia
bus ecclia uerbis nō ualeāt de
deo utiq; que apud homines hūt

mūcio vt ex his que mdigna
nudent hominibus et tam dicūt
de deo admoneāt scire homines
quod nec illa iam deo digna
sint que dū digna hmōi apd
homies digna putant deo dr
em deus zelans sicut scriptū
est dns zelotis nomē eius dr
natus vnde scriphī est Viath
est dns contra ist dr deus pe
mtens sicut scriptū est Poen
me homiez fecisse sup terraz
et mrsus pemtet me quod cō
stituerim saul mregem ist
dr mīsūrors sicut scriphī est
anseūtors et mstrator dns pa
ciens et mtiū mīsūrors dr p
shus sicut de illo ait aplus
quos pscīuit et p desīmauit
cōformes fieī imaginis filij
sui Dum nec zelus nec ira
nec pemtēcia nec pprie mi
sericordia nec pscīeēcia esse pos
sit mdeo Vet namq; oīa ab
hūanis i illū qualitatibus
tracta sūt dū ad nrē firmi
tatis verba descendit vtq; ḡbis
nobis gradibus factis et mixta
nos positis p ea que nobis vi
cina gspicimus ad sūma eius
ascendere q̄doq; nitaleamur
Zelare eni dr ille qui cū ītegri
mentis castitatē custodit uxor
Israēl dr qui feruore animi cōm
pūendū nitiū accedit peēm
dr cui id qd fecit displicet t eā
multādo aliquid aliud facit fa
mīsūrors dr qui pietate ad pe
nā ḡmouet misericordia dicit
a misericordē notata est eo qd
vnusquisq; mitigat quē pīū
misētia alīq; ei compatiēs dū
dolor animi tangit Ppē cor mi
serū facit vt eū amsena libet
cui intendit pscire dr q̄ vnusq;
que rem anteq̄m ueniat videt
et id quod futurū est priusq̄ fīs
fiat pudet deus ergo quomō
zelans est qui mcustodiēda casti
tate mīa nullo mentis cruciatu
tangit quomō nascit q̄ Iudas
tendis illas mīs nulla perturba
cōne animū cōmouet quomō est
pemtēs qui id quod semel fecit
se fecisse nequaq̄m dolet quomō
habet misericordiā qui cor muse
nusq̄m habet quomō est pscius
dū nulla nisi que futura sint p
sciantur Et sīmq; qr deo futurū
nichil est an eius oculos pterita
nulla sūt prīcia nō transeūt
futura nō uenīūt quippe quia
amē quod nobis fūt et erit s
eius ḡspectu presto est Omne
qd prīs est scire potest postea
quā pscīci et mī dr zelans dr
natus dr pemtēs dr misericors
dr ps Ps vt qr caritate anime
vnusquisq; custodit Humano mō
zelans videt quīnis mentis
cruciatu mentis non tangit
et qr culpas paulū durat nisi
quīnis nulla animi perturbatē
moueat et quia ipē imutabil
id quod voluerit mutat Pemte
dr quīnis rem mutat qsilua
non mutet et cū misere mē
subuenit misericors vocat quī
nus miseris subuenit et cor mi
serū nusq; facit et qr ea quē nobis
futura sūt videt quemadpī ḡp
stos sūt Presciuus dr creatus
nequaq̄m futurū prudeat ipd
prīs videt Nam et que sunt
nō meternitate eius ideo vide
qr sūt sed ideo sūt qa videt

Cū ergo aduersa mutabilitatis
mē defendit ex eis quibꝫdam
gradibus factis astendat qꝫ potest
ad mi cōmutabilitatē deitatis
at sine zelo ielantes sine ira
irascentem sine dolore ꝫ pentē
cia penitentem sine misery corde
misericordes sine pnisioīb; psēē
tem sn̄llo enī nec pris nec fuū
repperiri queūt Sed cūcta mu
tabilia mmutabilē ducant
et que m serpis simul existē non
possūt illi sint oīa adsistūt nil
qꝫ ullo pterit qꝫ transit q̄ terminꝫ
eius modo quodā mōphesibili
aūcta uolumīa sēl̄oꝝ trāseūaā
100 manēt circecia stant Sic
ergo accipimus sine zelo zelatē
sine ira irascētes ita a scō ecā
sine crudelitate dici pōt ut
crudelis Crudelis quippe dr
qui districte feriēdo non parcit
vt iudex hoc loco crudelis dici
tur ferens possit intelligi et
ulcisende culpe non parcens
vnde isaias quoq; cū uideret
ultimi iudicij diem Non iam
cū uema sed cū districtōne esse
uenturū ait Ecce dies dni ue
niet crudelis et indignatōis
plenus et ire furoisq; ad ponē
dam terrā in solitudinē ꝫ pec
tores eos eius comitēdo dr de
ea Quis igitur vir ut hāc
eandē crudelitatē sibi ponius
adserēt congruere posse qm
deo aut aptatus es michi in
crudelem ac sic apte dicat
qui interpō crudelitatis nil
habes michi qm respirare
a passione non sinis crudelis
uideris Ita em deus cū crudel
non pōt sicut nec mutari ut
101 latenus potest Sed quod
in deo magnū nec crudelitas
nec mutabilitas uenit dum
michi dicit quod mi sonetipō
deū nec crudelem nec muta
bilem sentiat ostendit Nāz
dū circa nos q̄dam ꝫspera et ad
uersa variant in eo qd nos n
mutam quasi eius circa nos
mutatū aīm suspicam ipse
uero in se icōmutabilis per
manēs aliter atq; aliter ico
gitatōne soluit hūm pqlite
meritorū Nam sicut solis aī
nequaquā est sibi metipi dissi
milis mfirmis aspera sanis
aut oculis lenis inde eoꝝ
indeq; imutatōe non sua vnde
ut pdiximus dicēs mutatꝰ eo
ad mīxit michi ut ipāh crude
litas atq; mutatō non sit m
qualitate iudicis sed i mēte
102 patientis Ezd verbis quoq;
alvs retexit dicens Et indu
cia manus tue aduersarios m
eos et eni den dura credit
Cū uolutab mē ōīa hoc quod
ei m nobis displicet feriendo
ꝫsequit et flagella igemat
cū dolens aīa clemētiā ex
pectat que tamē mysta allegoie
misterii Bene sic ecclie ūb
congruit ex vocibꝰ mfirmoꝝ
qui plerūq; se plus ferire estimat
qm̄ mereri putāt et quasi au
delitatē arbitrant iudicis di
strictōm equissimā vertoris
qꝫ et tā vlnus egri media
mala ferramito abscidit me
dicus crudelis uocat q̄ tamē
pfectus manus duricam
adūsanit vlnā sed cōcordat
salutī Jesus 107 Eloiasti

quasi super uentū ponēs eli
sisti me ualde Quia p̄ntis ui
te gloria quasi malto cermit
sed nulla stabilitate solidatur
uelud elenanis slip uentū po
nitur qui ysperitate misitoia
letatur qñ adhoc solū hunc
fugitiue felicitatis aura sub
leuat ut repete demerſiusq;
m infimis sternat q; ei stā e
cclesia aūtho m honore est pr
firm quiq; mea q' mās i torm
sucessibus letant' quo mst
supuentū posit uidēr eleua
ti quia subsequte psecuois
tpore dū psperitatis aura p
transit eorū ptimis cleuaco
corrunt et repete cadētes dis
nūt quia elenati primis mucht
sederūt que indeh uerba eriā
sti uiri psone speāliter ggnt
non ad id quod erat Sed ad id
quod esse n debat' neq; si mīte
illius fugitiua psperitas leua
ueāt qm inter tot reū affluē
tias mtro sp nitnus pōdere p
mebat Sed mē hoc q' videri
exterius potuit qui in suis
humilis m aliens oculis ele
uatus fuit et quasi slip uētū
positis elisis est valde qua
rebus exteioribus fultus vide
ēstimabatur surgere n debat'
inde cecidisse que videlicet
casū suis vir in mēte nō pmit
q; nulla adūsitas deicit que
psperitas nulla corrūpit q' ei
veritati mheret vanitati nullo
modo sucūbit q; dū forti pede
cogitatōis mtus nitentōe
fixerit Omē q' fragis muta
bilē agitur ad arcē mentis
mmme pmgit Sequit

Da eo q; morti tradas me
vbi constituta domus est oīm viuē
ti In superiori hui⁹ op⁹ parte
tractatū est q; ante aduētū dn̄i
ab inferni receptacla eaq; ussq;
descendēt q̄uis nō m supplicijs sed m requie seruarentur
Quod nūc testimonijs edocē
negligimus q; in ea iam sufficēter probatū putamus Hoc ergo
quod dr Da eo quia morti mē tra
dituris & ubi constituta è domꝰ
uiuēciū fere beato rob etiam
uīē historiam congruit dū mmizo
constat q; ante idēptois grām
ad inferni claustra eaā uisti
ducent' Ipsa quippe inferni
recepcio domus oīm uiuēciū
dr q; nullus huc uenit q; an
mediatois aduētū non illuc
ipā corruptōis sue codicē
pmansit Nullus huc uenit
qui ad carnis mortē eigdem
corruptōis sue gressibꝰ non
tetendit de qua indeh morte
p p̄tm dr Cains est hō q̄uis
et non indebit mortē Nā et
si ad celū raptus helias esse
phibetur mortē tn̄ dēhdit
non euasit De ipō quippe ce
ueritatis dr Helias quidē ue
turus est et restituet oīa ueni
ens restaurans oīa qui adhoc
mundū huc mūdo restituet
vt et p̄dicatōis munerā im
pleat et carnis debitū soluat
Eque tn̄ sti vi sententia iuxta
allegorie misteriū ste ecclie
verbis ex ps̄ona congruit ifir
morū qui fidem ubotamus te
Sed con̄ p̄cepta fidei sue desi
dens famulat' dicenti Da eo
q; morti tradas me vbi constituta

domus est omī uiuēti q̄ ei mlt̄os mse uoluptatibꝰ deditos eō cōspicit eorūq̄ iam uite hui⁹ pscit pensat quia mima uite prīns finis quide desiderijs ꝑ uiuit sed nī ad mortis domū ꝓuenīt omēs qui mea cārle uiuit

106. Qui vero nō nlli qui uoluptatū suarū fouea cōrruit sed nī plameta penitē abimus cicius pede reducit quos sepe ꝓcussionis ubera ad eruditiōm pcuis q̄m ad extmccōm secāt q̄ quibus et apte subiungit⁹ veritatē nō ad cōsimpcōm eorū emittis sed manū tuā et si corruēnt ipē saluabis ſ in quibus ꝓfecto ubis hoc sollerter intelligi debet qd̄ bīus Iob dū sua narrat mse alius transfiguat uelut ei de se ꝑ aliter dicebat Eleuasti me et ēlisti supuentū ponēs elisisti me ualide Scio q̄ morti tradas me ubi cōstituta domus ē oī uiuēti et nī non de se sed d'alijs adiungit ymnī non adiungit cōm eorū emittis manū tuā Dum ei de se logus ratiōm nādo cās de alijs subdidit q̄m multos ꝑsonas in se signāt ostendit mani utaq̄ sua dns adiungit cōm manū non emittit Cū feriēdo a pīs corripit et corruētes saluat dū cadētes adadpā in salute ꝓtegit vulnerat et ꝓstrati exteius ihs surgāt q̄us iacētes corpe aditeiorem statū redeūt qui stantes exteius abstatu mētis iacebāt

107. Dēptur Hebam q̄dam super eū qui afflictus erat et cōpatiebatur aīa mea pauperi Q̄nīmo uera cōpassio ē passioi primi et largiēti cōtrarie nō mīm nī cū exteiora queq̄ habūde adlargiendū suppetit celeius dantis manus dacōnēs mouent q̄nq̄ animus dolorem unde sāre necesse est q̄ ille pfīte tribuit q̄ nī eo qd̄ afflicto paupgit afflicti q̄ in se ām sumit ut prius mse dolentis passiōm transferat et tāte coī dolore illius pmissū cōtrahat Nam sepe ut ꝓremo largitore munera rerū facit habūdancia et non uius cōpassionis qui ei afflicto pfīte cōpatit⁹ plerūq̄ hoc indigēti tribuit īqd ipē si dedeit angustat⁹ et tūc plena est cordis nī cōpassio cū malū inopie ꝓximo sustipe nō metuimꝰ ut illū a passione libēmꝰ

108. Cūm iudex pietatis formam mediator nobis dei thoīm dedit qui posset nobis ecīā nō moriendo cōtrarie subuenire nī moriendo hominib⁹ uoluit q̄ nos sic deliceret nimis amasset nisi et ulnera nra sustinet Nec unī nobis sue dilectiōis ostendet nisi hoc q̄d a nobis tolleret ad tpus q̄ sustinet passibiles q̄ppe mortales q̄ nos reppeit et qui nos ex nichilo in hoc uite fecit ex nichilo in hoc uite ecīā sine sua morte potuit a passione sed ut q̄nta ēet uirtus cōpassionis ostenderet fieri ꝓ nobis dignatus est qd̄ esse nos uoluit ut in semetipso ꝓpaliter mortē sustipet q̄m a nobis imꝓpetuū fugaret In non in diuitatis sue diuicijs a nobis in uisibilis pmanendo miris nos ꝓnuit uirtutibus ditare sed ut ad eternas diuicias reduceret homo foras appa-

Liber capti Eccle S Marci In Buczbad

ignee p̄dicauit. ⁊ fideut ablq; pu
sillanimitate. dcē. uu. Replen
sit oēs spū scō ⁊ coperit loqui cū fidu
cia ubū dei ⁊c. Multiplicit ppt ea
pacitatē audito; diuisitate. ⁊ ideo
dī. dcē. qđ cepit loquatis ligur
ualit. Ad edificatōem ⁊ utilitatē
ylaual. Spē dō sīme eo q; unx. me.
⁊c. Tēio spē ligue appāuerīt sedē
do ad ligificādū qđ psidētib' ne
cessāū erat. Psidētib' enī ⁊ iudic
b' necessāū ē. q; offert auctoritatē
ad pcēm remittēdū. Jo. xx. Accipi
te spīm scm q;r rem. p. ⁊c. Sapiā
ad iudicādū. ylā. xui. Qnā spīm
meū sup eū indirui. Manducādi
nē ad suppetendū. Sum. x. Dabo
eis de spū qui in celis est ut suppetere
tur om'pli uecū. Spē moysi erat
spē mā sicut diuisit ut pateī. Sm'
ru. Erat manducatus illi' ⁊c. Oena
tū scitatis ad iformādū. Job. xx
vi. Spē dō ornauit celos ⁊ c.

¶ Cura scrtū. s. ihū's mist' ē indis
cipulos qui fuer' receptacula
munda. s. q. de eis cantat'. fuer'
receptacula munda ⁊ habilia. ad
receptōem spē sci ppr. yu. que su
erūt ieiū. Primo cū finit aiā qe
tu. q. nō mlt q; dī. Dū oplent'
dies pent'. i. dies requietois. Il
lud cū festū erat ad req̄ē depta
tōis. ylā. xlvi. Sr quē requiesc;
spē me' n sr humilē ⁊ quietū. Sa.
dilecte uniu. qđ nō ihoc q; dī. Sr
aut oēs part'. Erat ē eis cor unū ⁊
aiā una. Sicē spē hoīs nō unifi
cat mēbr' corpor's ni unita sit. nec
spē scōs nūbia spualia. Sr sic ign'
ligno; diuisione extinguit'. sic
spē scos per discordiā ihōminib'
⁊ ideo creatura de aplis iuenit
eos ocr dei carnate. ⁊ illustrit eo'
in mdās claritate dei natus. Tēio
loco secuti. qđ nō ieo q; dī. i eode
loco. i. i cenaculo. Jē. Duca eā i

solitudine ⁊ loq; ad cor ei. Cor
oōne assidue hn p̄mittē. Erant
p̄severantes unanimit' i oratōe.
vñ cātat' de eis. Dm oātib' aplis
uenisse nūciat. qđ ē oratio necessa
ria sit ad susceptionē spē sci ostēd'
Sap'. vi. Invocauī et uenit in me spē
sapiē. Jo. xiiii. Rogabo patrē ⁊ a
liū paracli'. da nobis. Q'uto hū
litate pdit. q. nos inb; q. dicunt'.
sedētes. ps. Oui emittis fontes i
uallib'. i. gīa spē. s. donat hoīb'
humilib'. ylā. Sr quē respiciā. Sed ho
pace auēti. q. nos i hoc qđ erat
i ultīo q; unxerit' unctio pacis. qđ
aut ad recipiendū spīm. s. par ne
cessaria sic ostend' dō. Jo. xx. Vbi p'
pax ē obtulit dicēs. pax uobis. De
instatu i suffiaū est dict'. Accipite
spīm scm. Septimo ostēp sanctē e
rect. q. nō in hoc qđ spīm scm rece
pert in superiori cenaculo. Vñ d'
glosa. Sbdē qui spōs scm desidē
rat carnis connexiū nūs ostēp
landē ⁊ dedens calcar. Crea. vii.

¶ Pentecosten q̄ē latine dies q'n
quagesima. Quinquabesimo ū
die p'mmolatōem agni legal' ⁊ li
barōem filio; isrl' de tra egypti
data est ler de cēdente de uno mōte
sinai i igne. Que datio ligurabat
qđ quinquabesimo eque die post ire
tōem dīi dāda erat grā spē sci apli'
i cenaculo ostitutis. Appauēte eoz lig
ne ustibili ⁊ sibilāte eoz p̄ua lucē
scīe irradiatā. Et ignis ubilibet ra
pitans ardere incēpit. ⁊ hinc aliquid
cenaculi. Et ubi cacumen montis.

¶ Spē utrumdū est qđ nō sit magno
mysterio q'nquagenaria dilatione
ul' gīe uel legis obseruat' est. Sīa
hoc numō perpetua tal' fuit' qui
eis ostēdit ubi cessandū huiusmō
sci laborib' ⁊ erūpnis debeat' oīa
culpa; dimissis i sola diuine mōis

944.
Handschr.
844
fol.

Inches
Centimetres
Farbkarte #13
B.I.G.
Blue
Cyan
Green
Yellow
Red
Magenta
White
3/Color
Black